เส้นแบ่ง

เอเลน ไวท์

New Covenant Publications International. Thai

SBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

การทำแค็ตตาล็อกในข้อมูลสิ่งพิมพ์

ตัดต่อและออกแบบ: พันธสัญญาใหม่สิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศ

พิมพ์ในสหราชอาณาจักร

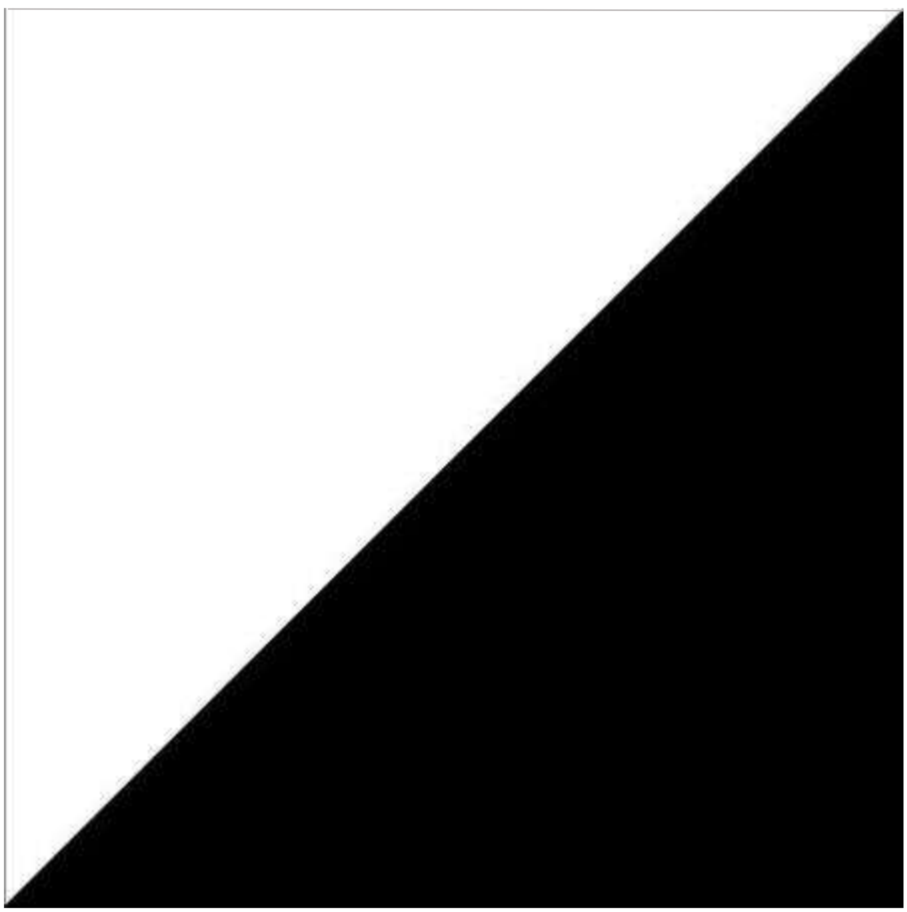
พิมพ์ครั้งแรก 26 พฤษภาคม 2020

เผยแพร่โดย : พันธสัญญาใหม่สิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศ

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

เยี่ยมชมเว็บไซต์: www.newcovenant.co.uk

เส้นแบ่ง

เอเลน ไวท์

มนุษย์จะตั้งกฎเพื่อต่อต้านกฎของพระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอนพวกเขาจะพยายามบังคับจิตสำนึกของผู้อื่นและด้วยความกระตือรือร้นที่จะบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้พวกเขาจะกดขี่ข่มเหงเพื่อนมนุษย์ สงครามต่อต้านกฎของพระเจ้าซึ่งเริ่มต้นในสวรรค์จะดำเนินต่อไปจนถึงวาระสุดท้าย ทุกคนจะถูกทดสอบ การเชื่อฟังหรือการไม่เชื่อฟังเป็นคำถามที่คนทั้งโลกต้องตัดสิน ทุกคนจะได้รับเรียกให้เลือกระหว่างกฎของพระผู้เป็นเจ้ากับกฎของมนุษย์ที่นี่จะมีการลากเส้นแบ่ง จะมีแต่สองคลาส ตัวละครทุกตัวจะได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และทั้งหมดจะแสดงให้เห็นว่า (ฝ่าย / ฝ่าย) ที่พวกเขาเลือก...

ตอนที่ 79 - เสร็จแล้ว

ความปรารถนาแห่งวัย

Ellen G. White

หน้านี้เว้นว่างไว้โดยเจตนา

New Covenant Publications

International Ltd.

หนังสือปฏิรูป จิตที่ปฏิรูป

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

รับทราบ

อุทิศแด่พระเจ้า.

คำนำ

New Covenant Publications International

[บริษัทสิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศแห่งพันธสัญญาใหม่]นั้นได้เชื่อมโยงผู้อ่านกับแผนการของสวรรค์ที่เชื่อมโยงสวรรค์และโลกและตอกย้ำความเป็นอมตะของกฎแห่งความรักโลโก้หีบพันธสัญญาหมายถึงความสนิทสนมระหว่างพระเยซูคริสต์กับผู้คนของพระองค์และความเป็นศูนย์กลางของกฎหมายของพระเจ้า ตามที่เขียนไว้"

นี่จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับวงศ์วานอิสราเอลองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่าเราจะใส่กฎของเราไว้ในส่วนในของเขาและเขียนไว้ในใจพวกเขาและพวกเขาจะเป็นประชากรของเราและฉันจะ พระเจ้าของพวกเขา" (เยเรมีย์ 31: 31~33; ฮีบรู 8: 8, 9,10)อันที่จริงพันธสัญญาใหม่ยืนยันถึงการไถ่โดยกำเนิดโดยการต่อสู้ที่ไม่มีการแก้ไขและถูกผนึกด้วยเลือด

ซึ่งมันก็เป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้วที่หลายคนต้องทนทุกข์กับความทุกข์ยากและการกดขี่ที่ไม่อาจเข้าใจได้ซึ่งคำนวณได้เพื่อลบล้างความจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคมืดแสงนี้ได้รับการต่อสู้อย่างมากและถูกบดบังด้วยประเพณีของมนุษย์และความไม่รู้เป็นที่นิยมเพราะผู้อยู่อาศัยของโลกได้ชิงชังภูมิปัญญาและละเมิดสัญญาความยากลำบากในการประนีประนอมกับความชั่วร้ายที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความหายนะจากความเสื่อมโทรมและความโหดเหี้ยมไร้ศีลธรรมที่ทำให้ชีวิตหลายคนถูกสังเวยอย่างไม่ยุติธรรมปฏิเสธที่จะยอมจำนนต่ออิสรภาพแห่งมโนธรรมอย่างไรก็ตามความรู้ที่หายไปได้รับการฟื้นฟูโดยเฉพาะในช่วงเวลาของการปฏิรูป

โดยในยุคของการปฏิรูปของศตวรรษที่16ได้จุดประกายช่วงเวลาแห่งความจริงการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานและความปั่นป่วนตามมาซึ่งสะท้อนให้เห็นในการต่อต้านการปฏิรูปอย่างไรก็ตามจากหนังสือเล่มนี้เราค้นพบความสำคัญที่ไม่อาจปฏิเสธได้ของการปฏิวัติเอกพจน์นี้จากมุมมองของผู้ปฏิรูปและผู้บุกเบิกที่กล้าหาญอื่นๆจากบัญชีของพวกเขาหนึ่งสามารถเข้าใจการต่อสู้ทำลายล้าง,เหตุผลพื้นฐานเช่นการต่อต้านปรากฎการณ์และการแทรกแซงเหนือธรรมชาติ

คำขวัญของเรา:"หนังสือถูกปฏิรูปจิตใจถูกเปลี่ยน"เน้นประเภทวรรณกรรมที่แตกต่างกันประกอบขึ้นในยุควิกฤตและผลกระทบนอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเร่งด่วนของการปฏิรูปการเกิดใหม่ส่วนบุคคลและการเปลี่ยนแปลงในฐานะที่เป็นสำนักพิมพ์Gutenbergประ

กอบกับหน่วยงานการแปลเผยแพร่หลักการของความเชื่อที่มีการปฏิรูปเมื่อ500ปีที่แล้วสื่อดิจิทัลและสื่อออนไลน์จะสื่อสารในทุกภาษาในแง่ของความจริงในยุคสุดท้ายนี้.

เส้นแบ่ง

สารบัญ

เส้นแบ่ง

คำนำของผู้ประพันธ์

ก่อนบาปเข้ามาในโลกอาดัมมีความสุขกับการสื่อสัมพันธ์กับพระผู้ทรงสร้างของเขาโดยตรงแต่เมื่อมนุษย์เลือกแยกตนเองออกห่างไปจากพระเจ้าโดยการฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์สิทธิพิเศษสูงสุดของมนุษยชาติจึงถูกตัดขาดสะบั้นไปอย่างไรก็ตามโดยแผนการแห่งความรอดพระองค์ยังคงเปิดทางให้มนุษย์ผู้อาศัยบนโลกนี้มีโอกาสติดต่อกับสวรรค์พระเจ้ายังคงสื่อกับมนุษย์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์และความกระจ่างจากสวรรค์ก็ยังคงถ่ายทอดมาสู่ชาวโลกโดยผ่านทางผู้รับใช้จำนวนหนึ่งที่พระองค์ทรงเลือก"มนุษย์กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา" 2 เปโตร 1:21 {GC v.1} {GCth17 6.1}

ระหว่างสองพันห้าร้อยปีแรกของประวัติศาสตร์มนุษย์ไม่มีผลงานเขียนที่เปิดเผยเรื่องของพระเจ้ากับมนุษย์ผู้ที่พระเจ้าสอนถ่ายทอดความรู้ให้แก่คนอื่นๆและส่งต่อจากรุ่นพ่อสู่รุ่นลูกเป็นทอดๆไปมนุษย์มาเริ่มต้นรู้จักการใช้ภาษาเขียนในยุคของโมเสสมีการจารึกพระวจนะที่ได้รับการทรงดลใจลงเป็นชุดผลงานเช่นนี้ดำเนินต่อเนื่องเรื่อยมาเป็นเวลาหนึ่งพันหกร้อยกว่าปี----
จากโมเสสผู้จารึกประวัติศาสตร์การทรงสร้างและพระบัญญัติต่างๆจวบจนถึงอัครทูตยอห์นผู้บันทึกสัจธรรมล้ำค่าที่สุดแห่งพระกิตติคุณ {GC v.2} {GCth17 6.2}

พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์แต่ใช้มือของมนุษย์เป็นผู้เขียนและด้วยความหลากหลายของรูปแบบการเขียนของพระธรรมแต่ละฉบับซึ่งบ่งบอกถึงอุปนิสัยอันหลากหลายของผู้เขียนแต่ละท่านสัจธรรมทั้งปวงที่เปิดเผยในพระคัมภีร์ล้วน"ได้รับการดลใจจากพระเจ้า" 2 ทิโมธี 3:16

กระนั้นทั้งหมดเป็นความคิดเห็นตามคำพูดของมนุษย์พระเจ้าทรงสำแดงความกระจ่างเหล่านี้สู่สติปัญญาและจิตใจของมนุษย์ผู้รับใช้ของพระองค์โดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์พระองค์ประทานมาให้ในความฝันในนิมิตในสัญลักษณ์และภาพและผู้ที่ถูกเลือกให้รับความกระจ่างเหล่านี้บันทึกความรู้นี้เป็นภาษามนุษย์ {GC v.3} {GCth17 6.3}

ส่วนพระบัญญัติสิบประการนั้นพระเจ้าเองเป็นผู้ตรัสและทรงจารึกด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองพระบัญญัติสิบประการจึงเป็นของพระเจ้าไม่ใช่เป็นการประพันธ์ขึ้นของมนุษย์แต่พระคัมภีร์นั้นเป็นสัจธรรมที่พระเจ้าประทานให้แต่อธิบายด้วยภาษาของมนุษย์เป็นการร่วมมือของพระเจ้ากับมนุษย์คุณลักษณะเช่นนี้ปรากฏให้เห็นในพระลักษณะนิสัยของพระคริสต์พระองค์ทรงเป็นพระบุตรพระเจ้าและทรงเป็นบุตรมนุษย์ดังนั้นเป็นความจริงเหมือนเช่นพระคริสต์พระคัมภีร์เป็น
"พระวาทะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา" ยอห์น 1:14 {GC v.4} {GCth17 6.4}

หนังสือแต่ละเล่มของพระคัมภีร์นำเสนอให้เห็นรูปแบบที่แตกต่างกันและเปิดเผยเรื่องราวอันหลากหลายอันเนื่องจากการบันทึกที่เกิดขึ้นในยุคสมัยที่แตกต่างกันอันยาวนานโดยผู้ที่อยู่ในสถานะและมีอาชีพที่ไม่เหมือนกันแต่ละคนใช้สำนวนเขียนที่ไม่เหมือนกันนำเสนอความจริงที่เหมือนกันโดยคนหนึ่งย้ำเน้นเรื่องหนึ่งให้ประทับใจกว่าอีกคนหนึ่งและเมื่อมีผู้เขียนหลายท่านที่เล่าเรื่องเดียวกันแต่อยู่ในสถานการณ์และความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่ต่างกันคนที่ไม่ตั้งใจอ่านก็อาจมีอคติว่าเรื่องเดียวกันที่บันทึกนี้ขัดแย้งหรือตรงข้ามกันแต่สำหรับผู้อ่านที่ใช้สติปัญญาให้ความเคารพและมีจิตใจที่โปร่งใสแล้วจะเข้าใจถึงเบื้องลึกแห่งความสอดคล้องกันอย่างน่าอัศจรรย์ {GC vi.1} {GCth17 7.1}

ด้วยการนำเสนอผ่านผู้เขียนหลายท่านความจริงของพระคัมภีร์จึงนำเสนอออกมาในรูปแบบที่ต่างกันผู้เขียนคนหนึ่งรับความประทับใจกับตอนหนึ่งของเรื่องเขาจึงหยิบตอนนี้ซึ่งตรงกับประสบการณ์หรือความเข้าใจและความชื่นชอบของตนมาเล่าส่วนอีกคนหนึ่งนำตอนอื่นของเรื่องเดียวกันมาเขียนแต่ทั้งหมดต่างก็อยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้นำเรื่องที่ประทับใจตนเองมากที่สุดมาเล่าดังนั้นแต่ละคนอาจนำแง่มุมหนึ่งของข้อเท็จจริงมาเสนอแต่ข้อเท็จจริงองค์รวมนั้นมีความสอดคล้องกันอย่างครบถ้วนและสัจธรรมทั้งปวงที่พระคัมภีร์สำแดงให้เห็นต่างก็ประสานเป็นเนื้อเดียวกันอย่างสมบูรณ์นำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างดียิ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในทุกสถานการณ์และในทุกประสบการณ์ของชีวิต {GC vi.2} {GCth17 7.2}

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะสื่อสัจธรรมของพระองค์มาสู่ชาวโลกโดยผ่านตัวแทนที่เป็นมนุษย์และโดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองทรงคัดสรรมนุษย์และเจิมตั้งคนที่มีคุณสมบัติเพื่อทำพระราชกิจนี้พระวิญญาณทรงนำสมองของพวกเขาให้เลือกสิ่งที่ควรพูดและเขียนในสิ่งที่ควรเขียนสมบัติล้ำค่านี้ทรงมอบให้มนุษย์ที่ทรงสร้างมาจากผงคลีแต่กระนั้นก็ยังเป็นสมบัติที่มาจากพระเจ้าคำพยานเหล่านี้ถูกถ่ายทอดผ่านคำอธิบายที่ไม่สมบูรณ์แบบของภาษามนุษย์แต่กระนั้นก็ยังเป็นคำพยานของพระเจ้าและผู้ฟังที่เป็นบุตรธิดาซึ่งอยู่ในโอวาทของพระเจ้าต่างสัมผัสถึงพระสิริแห่งฤทธานุภาพของพระองค์อันเปี่ยมด้วยพระคุณและสัจธรรม {GC vi.3} {GCth17 7.3}

ในพระวจนะของพระเจ้าพระองค์ทรงมอบความเข้าใจที่จำเป็นสำหรับความรอดแก่มนุษย์แล้วมนุษย์ต้องรับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ว่าเป็นการสำแดงพระประสงค์ของพระองค์ซึ่งมีสิทธิอำนาจและไม่ผิดพลาดพระวจนะเหล่านี้เป็นมาตรฐานวัดอุปนิสัยเปิดเผยถึงหลักข้อเชื่อและการทดสอบประสบการณ์

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอนการตักเตือนว่ากล่าวการแก้ไขสิ่งผิดและการอบรมในความชอบธรรมเพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพรักพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16, 17 {GC vii.1} {GCth17 7.4}

กระนั้นแม้ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์แก่มนุษย์โดยผ่านทางพระวจนะของพระองค์แล้วก็ตามแต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์ไม่จำเป็นต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตกับเราและนำเราอีกต่อไปในทางกลับกันพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสัญญาที่จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเปิดเผยพระวจนะแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่ออธิบายและเพื่อนำคำสอนของพระองค์ไปประยุกต์ใช้และเนื่องจากพระคัมภีร์เกิดขึ้นจากการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นไปไม่ได้ที่คำสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะขัดกับพระวจนะ {GC vii.2} {GCth17 7.5}

พระเจ้าไม่ได้ประทานหรือแม้แต่มอบหมายพระวิญญาณบริสุทธิ์มาทำหน้าที่แทนพระคัมภีร์เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ทดสอบคำสอนและประสบการณ์ทั้งปวงอัครทูตยอห์นกล่าวว่า“ท่านที่รักทั้งหลายอย่าเชื่อทุกๆวิญญาณแต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้นๆว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่เพราะว่ามีผู้เผยพระวจนะเท็จจำนวนมากได้ออกมาในโลก” 1 ยอห์น 4:1

และผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เคยกล่าวว่า“ไปดูธรรมบัญญัติและถ้อยคำพยานแน่ทีเดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้าก็จะเป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเลย” อิสยาห์ 8:20 {GC vii.3} {GCth17 8.1}

มีคนกลุ่มหนึ่งที่สำคัญตนผิดว่าได้รับความแจ่มแจ้งแล้วมีวิชาความรู้ไม่จำเป็นต้องพึ่งพระวจนะของพระเจ้าเพื่อการทรงนำต่างประณามพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแรงกล้าคนเหล่านี้หลงคิดว่าสิ่งที่ตนเองเข้าใ

จนั้นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าในวิญญาณจิตของตนแต่วิญญาณที่ควบคุมคนนี้ไม่ใช่วิญญาณของพระเจ้าการคล้อยตามความเข้าใจที่ผิดๆเหล่านี้ซึ่งมองข้ามพระคัมภีร์ไปจะพาคนเหล่านี้ไปสู่ความสับสนถูกหลอกและถูกทำลายเท่านั้นเป็นการรับใช้แผนของฝ่ายชั่วเนื่องจากพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสำคัญยิ่งต่อคริสตจักรของพระคริสต์จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งของซาตานเพื่อสร้างความเกลียดชังแก่พระวิญญาณบริสุทธิ์และทำให้ประชากรของพระเจ้าละเลยแหล่งพละกำลังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงเป็นผู้จัดเตรียมให้ {GC vii.4} {GCth17 8.2}

เพื่อให้สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าพระวิญญาณของพระองค์ยังคงต้องสถิตอยู่ตลอดระยะเวลาการประกาศพระกิตติคุณนี้ระหว่างยุคต่างๆที่พระคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่กำลังเขียนอยู่นั้นพระวิญญาณบริสุทธิไม่ได้หยุดการสื่อความกระจ่างแก่ปัญญาของแต่ละบุคคลซึ่งพระเจ้าทรงเรียกนอกเหนือจากที่บันทึกไว้ในพระธรรมแต่ละเล่มของพระคัมภีร์เลยในพระคัมภีร์ก็ยังบันทึกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มาถ่ายทอดคำเตือนคำชี้แนะและคำแนะนำให้แก่มนุษย์อันเกี่ยวกับเรื่องของการจัดเตรียมพระคัมภีร์มีการกล่าวถึงผู้เผยพระวจนะในยุคต่างๆซึ่งคำพูดของท่านเหล่านั้นมิได้มีการบันทึกไว้ในลักษณะเดียวกันเมื่องานรวบรวมพระธรรมต่างๆของพระคัมภีร์เสร็จสิ้นแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงต้องดำเนินพระราชกิจของพระองค์ต่อไปในการให้ความกระจ่างเตือนและปลอบประโลมบุตรธิดาทั้งหลายของพระเจ้า {GC viii.1} {GCth17 8.3}

พระเยซูทรงสัญญากับสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า“เราจะทูลขอพระบิดาและพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่านเพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป”

“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้วพระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล......และพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้น” ยอห์น 14:26; 16:13 พระคัมภีร์สอนเราอย่างชัดเจนว่าพระสัญญาเหล่านี้แม้จะเกิดขึ้นในสมัยของสาวกทั้งหลายแต่ก็ครอบคลุมถึงคริสตจักรของพระคริสต์ในทุกยุคสมัยเช่นกันพระผู้ช่วยให้รอดประทานความมั่นใจให้กับผู้ติดตามว่า “เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:20 และอัครทูตเปาโลประกาศว่าของประทานและการสำแดงต่างๆของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นพระองค์ประทานแก่คริสตจักร

“เพื่อเตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้าบรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่คือโตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” เอเฟซัส 4:12, 13 {GC viii.2} {GCth17 8.4}

อัครทูตอธิษฐานเผื่อชาวเมืองเอเฟซัสว่า“ขอพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราคือพระบิดาผู้ทรงพระสิริทรงให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจที่ประกอบด้วยปัญญาและการสำแดงเพื่อท่านจะรู้จักพระองค์ขอให้ตาใจของพวกท่านสว่างขึ้นเพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์ประทานความหวังอะไรแก่ท่านในการทรงเรียกพวกท่านนั้น.....

และรู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์ยิ่งใหญ่มากมายเพียงไรสำหรับเราที่เชื่อนั้นเป็นฤทธิ์เดชเดียวกับการทำกิจอันทรงอานุภาพและทรงพลังของพระองค์” เอเฟซัส 1:17 — 19 พระราชกิจของพระวิญญาณในการให้ความกระจ่างและความเข้าใจสิ่งล้ำลึกในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นของประทานที่อัครทูตเปาโลทูลขอสำหรับคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส {GC ix.1} {GCth17 8.5}

หลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เปิดเผยการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ในวันเพ็นเทคอสต์แล้วอัครสาวกเปโตรหนุนใจประชาชนให้สำนึกผิดและรับบัพติศมาในพระนามของพระคริสต์เพื่อชำระบาปและเขากล่าวว่า“เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านทั้งหลายแล้วพวกท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะว่าพระสัญญานั้นตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของพวกท่านด้วยและแก่ทุกคนที่อยู่ไกลคือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกให้มาเฝ้า” กิจการ 2:38, 39 {GC ix.2} {GCth17 9.1}

ในเหตุการณ์ต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดกับวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าพระองค์ทรงสัญญาผ่านทางผู้เผยพระวจนะโยเอลว่าจะประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่เราเป็นกรณีพิเศษโยเอล 2:28 ส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นแล้วในวันเพ็นเทคอสต์และอีกส่วนหนึ่งจะเกิดขึ้นอย่างบริบูรณ์ด้วยการสำแดงอันประกอบด้วยพระคุณในวันสิ้นสุดของการปิดฉากงานการประกาศพระกิตติคุณ {GC ix.3} {GCth17 9.2}

ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีกับความชั่วจะทวีความเข้มข้นยิ่งขึ้นในช่วงยุคสุดท้ายในทุกยุคทุกสมัยซาตานแสดงความเคียดแค้นต่อคริสตจักรของพระเจ้ามาตลอดและพระเจ้าประทานพระคุณและพระวิญญาณของพระองค์มาสถิตอยู่เหนือประชากรของพระองค์เพื่อเสริมกำลังให้ยืนหยัดต่อต้านมารร้ายยามใดที่สาวกทั้งหลายของพระคริสต์ออกเผยแพร่พระกิตติคุณสู่ชาวโลกและบันทึกเรื่องราวสำหรับยุคต่อๆมาพวกเขาจะได้รับมอบปัญญาของพระวิญญาณเพื่อเป็นต้นทุนของตนแต่เมื่อคริสตจักรเข้าใกล้สู่ระยะสุดปลายแห่งการปลดปล่อยซาตานจะยิ่งโหมกระหน่ำความรุนแรงของมันมาสู่มนุษย์มันลงมา“ด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่งเพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” วิวรณ์ 12:12 มันจะโจมตี “พร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ทุกอย่างทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์จอมปลอม” 2 เธสะโลนิกา 2:9 เป็นเวลาหกพันปีที่จอมบงการตนนี้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยครองตำแหน่งสูงสุดของเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเฝ้าเพียรพยายามก่อการล่อลวงและการทำลายทักษะกลเม็ดแบบซาตานรวมทั้งความเลวทรามโหดเหี้ยมทุกรูปแบบที่มันพัฒนามาตลอดทุกยุคสมัยจะถูกงัดออกมาเล่นงานประชากรทั้งหลายของพระเจ้าในการห้ำหั่นกันในยุคสุดท้ายนี้และในช่วงเวลาสำคัญอันตรายนี้ผู้ติดตามพระคริสต์ต้องป่าวประกาศคำเตือนการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์ให้แก่ชาวโลกและจะต้องเตรียมกลุ่มคน “ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ” ให้พร้อม 2 เปโตร 3:14 เพื่อยืนต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาในครั้งนี้สำหรับคริสตจักรในยุคสุดท้ายนี้การได้รับมอบพระคุณและพลังเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่ได้ด้อยความสำคัญกว่าในยุคของเหล่าอัครสาวก {GC ix.4} {GCth17 9.3}

โดยผ่านการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ภาพเหตุการณ์ของความขัดแย้งอันยาวนานระหว่างความดีและความชั่วถูกเปิดเผยให้ผู้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เห็นการความจัดแย้งยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นในยุคต่างๆของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งชีวิตทรงเป็นต้นกำเนิดของความรอดกับซาตานเจ้าชายแห่งความชั่วต้นกำเนิดของบาปและเป็นผู้นำการล่วงละเมิดพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าความเป็นปฏิปักษ์ของซาตานที่มีต่อพระคริสต์เปิดฉากต่อสู้กับผู้ติดตามของพระองค์ความเกลียดชังเดียวกันที่มีต่อหลักการของพระบัญญัติของพระเจ้านโยบายเดียวกันของการหลอกลวงยังคงมีรูปแบบเหมือนเดิมเพื่อเอาความผิดมาแทนที่ความจริงเอาบัญญัติของมนุษย์มาแทนที่พระบัญญัติของพระเจ้าและนำมนุษย์ให้กราบไหว้สิ่งทรงสร้างไม่ใช่พระผู้สร้างเรื่องทั้งหมดนี้ย้อนกลับไปยังประวัติศาสตร์ของอดีตเมื่อซาตานพยายามแสดงพระลักษณะของพระเจ้าผิดไปเพื่อให้มนุษย์เข้าใจพระผู้ทรงสร้าง

ผิดทำให้มนุษย์เก็บถนอมความคิดเรื่องพระผู้สร้างในทางที่ผิดจนกลัวและเกลียดชังพระองค์แทนที่จะรักพระองค์มันลงแรงยกเลิกบทบัญญัติของพระเจ้าเพื่อทำให้มนุษย์คิดว่าตนเองเป็นไทพ้นจากข้อกำเนิดของพระบัญญัติและกดขี่ข่มเหงต่อผู้ที่กล้าขัดขืนกลลวงของมันมาอย่างต่อเนื่องไม่ลดละตลอดทุกยุคทุกสมัยเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยของประวัติศาสตร์ของบรรพชนผู้เผยพระวจนะและอัครสาวกผู้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อและนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย {GC x.1} {GCth17 10.1}

ในความขัดแย้งยิ่งใหญ่ช่วงสุดท้ายซาตานใช้นโยบายเดียวกันแสดงออกถึงวิญญาณและการกระทำเดียวกันเพื่อบรรลุให้ถึงเป้าหมายเดียวกันของยุคก่อนๆสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วจะเกิดขึ้นอีกนอกจากว่าการต่อสู้ที่จะมานั้นจะห้ำหั่นอย่างรุนแรงเข้มข้นแบบที่ชาวโลกไม่เคยประสบมาก่อนกลลวงของซาตานจะเพิ่มความเฉียบแหลมการโจมตีของมันจะยิ่งดุเดือดหากเป็นไปได้มันจะล่อลวงผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลงมาระโก. 13:22 {GC xi.1} {GCth17 10.2}

ในขณะที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเปิดให้ข้าพเจ้าเข้าใจความจริงยิ่งใหญ่ในพระวจนะของพระองค์และเหตุการณ์ต่างๆทั้งในอดีตและที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้าพเจ้าได้รับบัญชาให้เอาสิ่งที่เปิดเผยไปบอกให้แก่คนอื่นเพื่อแกะรอยประวัติศาสตร์ความขัดแย้งในยุคของสมัยก่อนและนำเสนอเพื่อให้มองเห็นความขัดแย้งในอนาคตที่กำลังจะมาถึงเพื่อเป้าหมายนี้ดิฉันลงแรงเลือกและรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรด้วยจุดประสงค์เพื่อเปิดเผยความจริงยิ่งใหญ่ของการทดสอบของแต่ละยุคที่ให้ไว้กับชาวโลกที่ไปกระตุ้นความโกรธแค้นของซาตานและความเป็นศัตรูกันกับคริสตจักรที่รักโลกเป็นความจริงที่เก็บถนอมไว้ “พวกเขาไม่ได้รักตัวกลัวตาย” {GC xi.2} {GCth17 10.3}

ในเรื่องที่บันทึกไว้นี้เราพอจะเห็นได้ถึงความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นอยู่ต่อหน้าเราให้คำนึงถึงเรื่องเหล่านี้ภายใต้แสงสว่างที่ส่องมาจากพระวจนะของพระเจ้าและการทรงสำแดงของพระวิญญาณของพระองค์เราจะมองเห็นกลลวงของฝ่ายความชั่วถูกกระชากหน้ากากออกมาและภัยอันตรายยิ่งใหญ่ที่เราต้องคอยหลีกหนีหากต้องการ “เป็นคนที่ปราศจาคตำหนิ” วิวรณ์ 14:5 เมื่อมาปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา {GC xi.3} {GCth17 10.4}

เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของการปฏิรูปให้ยุคอดีตเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์แล้วเป็นเรื่องที่รู้จักกันดีและเป็นที่ยอมรับของชาวโปรเตสแตนต์เป็นความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธประวัติศาสตร์ส่วนนี้ที่ดิฉันนำเสนออย่างย่อตามขีดจำกัดของหนังสือเล่มนี้สั้นกระชับจนต้องเอาข้อเท็จจริงมาย่อเพื่อลงในพื้นที่พอที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องที่รวบรวมมาประยุกต์ใช้ในบางกรณีนักประวัติศาสตร์สรุปรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆไว้ด้วยกันเพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนของเรื่องเหล่านั้นหรือย่อรายละเอียดต่างๆให้กระชับดิฉันก็จะอ้างอิงคำพูดของคนเหล่านี้แต่มีบางครั้งที่ดิฉันมิได้อ้างอิงที่มาของประโยคเพราะไม่มุ่งหมายที่จะใช้เป็นแหล่งอ้างอิงแต่นำประโยคมาใช้เพื่อประกอบการนำเสนอเนื้อหาเท่านั้นดิฉันใช้วิธีเดียวกันนี้ในการนำเสนอข้อคิดเห็นและประสบการณ์ของนักปฏิรูปอื่นๆในยุคของเรารวมถึงงานเขียนที่มีการพิมพ์ของท่านเหล่านั้นด้วย” {GC xi.4} {GCth17 10.5}

หนังสือเล่มนี้ไม่มีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอความจริงใหม่เรื่องการต่อสู้ในยุคต่างๆของอดีตมากไปกว่าการตีแผ่ความจริงและหลักการต่างๆซึ่งมีผลต่อเหตุการณ์ทั้งหลายที่กำลังจะเกิดขึ้นกระนั้นในแง่มุมที่เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างอำนาจแห่งความสว่างกับอำนาจแห่งความมืดจะมองเห็นว่าการบันทึกทั้งหมดของในอดีตจะมีความสำคัญที่ใหม่และโดยบันทึกเหล่านี้ลำแสงใหม่จะส่องไปยังอนาคตลำแสงแห่งความสว่างส่องบนเส้นทางเดินของผู้ที่ดำเนินไปเหมือนนักปฏิรูปของยุคก่อนที่ได้รับการทรงเรียก

แม้ให้เสี่ยงภัยด้วยสมบัติทางฝ่ายโลกเพื่อเป็นพยาน
“เพราะเหตุพระวจนะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซู” วิวรณ์ 1:9 {GC xii.1} {GCth17 11.1}

จุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้คือเพื่อเปิดเผยภาพของความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความจริงกับความเท็จเพื่อเปิดเผยแผนร้ายของซาตานและวิธีต่อต้านมันอย่างได้ผลเพื่อเสนอวิธีอย่างพึงพอใจในการแก้ปัญหาความชั่วส่องความสว่างให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นและจุดจบของบาปเพื่อเปิดเผยความยุติธรรมและความรักของพระเจ้าในการปฏิบัติกับผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างและสำแดงให้เห็นถึงพระบัญญัติที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่แปรเปลี่ยนของพระองค์โดยผ่านอิทธิพลของหนังสือเล่มนี้จิตวิญญาณมากมายรับการปลดปล่อยให้เป็นไทจากอำนาจของความมืดและร่วม “มีส่วนในมรดกของธรรมิกชนในความสว่าง” โคโลสี 1:12 เพื่อถวายสรรเสริญแด่พระองค์ผู้ทรงรักเราและสละพระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อเราซึ่งทั้งหมดนี้เป็นคำอธิษฐานจากใจจริงของผู้ประพันธ์ {GCth17 11.2}

นางเอเลนจี. ไวท์ {GC xii.2} {GCth17 11.3}

บท 1 - ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม

“โอเราอยากให้เจ้ารู้ในเวลานี้ว่าสิ่งใดสร้างสันติแต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นถูกซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้วเพราะว่าเวลานั้นจะมาถึงเจ้าเมื่อพวกศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินต่อสู้เจ้าและล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้านแล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้ราบบนพื้นดินทั้งตัวเจ้าและลูกๆที่อยู่ข้างในเจ้าและพวกเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาซ้อนทับกันไว้ข้างในเจ้าเพราะเจ้าไม่รับรู้วันเวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้า” ลูกา 19:42-44 {GC 17.1} {GCth17 14.1}

จากยอดเขามะกอกเทศพระเยซูทอดพระเนตรกรุงเยรูซาเล็มทัศนียภาพอันงดงามและเงียบสงบปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ขณะนั้นเป็นช่วงเทศกาลปัสกา[เทศกาลเฉลิมฉลองของชาวอิสราเอลที่เริ่มตั้งแต่วันที่14ของเดือนที่7ตามปฏิทินยิวเพื่อระลึกถึงการที่พระเจ้าทรงนำชาวอิสราเอลออกจากการเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์]

และบุตรหลานทั้งหลายของยาโคบจากทั่วทุกสารทิศต่างมาร่วมชุมนุมกันที่นั่นเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลแห่งชาติครั้งใหญ่นี้ในท่ามกลางเรือกสวนไร่องุ่นและที่ลาดชันอันเขียวขจีที่รายล้อมไปด้วยเต็นท์ของบรรดาผู้ที่เดินทางมาร่วมงานซึ่งบริเวณสถานที่แห่งนี้มีพระราชวังอันโอ่อ่าและป้อมปราการอันแข็งแกร่งแห่งเมืองหลวงของประเทศอิสราเอลตั้งตระหง่านสูงเด่นอยู่บนเนินเขาอันสลับซับซ้อนนั้นดูราวกับบุตรีแห่งศิโยนจะเอ่ยอย่างเย่อหยิ่งว่าเราคือราชินีและเราจะไม่ประสบกับความเศร้าโศกระทมทุกข์ใดๆเลยเธอถือว่าตนเองเป็นที่โปรดปรานของสวรรค์เธอนั้นงดงามดั่งเช่นที่ผู้เล่นเครื่องสายในพระราชวังสมัยโบราณเคยร้องขนานนามไว้ว่า“สูงตระหง่านงามตระการตาเป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้นคือภูเขาศิโยน.....เป็นนครของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่” สดุดี 48:2

ภาพที่มองเห็นอย่างเด่นชัดคือตัวอาคารพระวิหารอันตระการยิ่งลำแสงจากดวงอาทิตย์ที่กำลังเคลื่อนลับขอบฟ้าขับกับสีขาวดั่งหิมะของผนังหินอ่อนให้เจิดจ้าขึ้นทั้งยังสะท้อนแสงแวววับจากประตูหอคอยและยอดพระวิหารทองคำพระวิหารหลังนี้“งามหมดจด”และเป็นความภาคภูมิใจของชนชาติยิวจะมีลูกหลานคนใดในอิสราเอลบ้างเล่าเมื่อได้ประจักษ์ในภาพนี้แล้วใจจะไม่มีความชื่นบานปิติยินดีจนเนื้อเต้นแต่กระนั้นก็ยังมีอีกความคิดหนึ่งซึ่งแตกต่างที่เกาะกุมอยู่ในพระหทัยของพระเยซู“เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้และทอดพระเนตรเห็นกรุงแล้วก็ทรงกันแสงสงสารกรุงนั้น”ลูกา19:41

ท่ามกลางความชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงอย่างผู้มีชัยในขณะที่ใบอินทผลัมโบกสะบัดไปมาขณะที่เสียงร้องสรรเสริญโฮซันนาดังก้องสะท้อนทั่วเนินเขาและขณะที่เสียงของผู้คนนับพันๆต่างประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหาราชาแต่พระผู้ช่วยให้รอดของโลกกลับทรงท่วมท้นไปด้วยความทุกข์อย่างฉับพลันและล้ำลึกพระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์พระสัญญาของอิสราเอลผู้ทรงมีอำนาจเหนือความตายและทรงเรียกผู้ที่ถูกจำจองออกจากหลุมฝังศพพระองค์ทรงกำลังกันแสงไม่ใช่ด้วยความโศกเศร้าตามธรรมดาแต่ด้วยความทุกข์ระทมอย่างถึงที่สุดซึ่งยากที่จะทำให้สงบลงได้ {GC 17.2} {GCth17 14.2}

แม้พระองค์จะทรงทราบดีว่าพระบาทของพระองค์กำลังจะก้าวไปสู่ที่ใดกระนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ทรงหลั่งน้ำตาเพื่อตัวพระองค์เองเบื้องหน้าพระองค์คือสวนเกทเสมนีที่ซึ่งฉากแห่งความทุกข์ระทมของพระองค์กำลังจะมาถึงพระองค์ทรงแลเห็นประตูแกะนั้นด้วยซึ่งเหยื่อที่ถูกนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาจะต้องถูกนำผ่านประตูนี้ไปนับเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้วและประตูนี้เองที่จะถูกเปิดออกไว้สำหรับพระองค์เมื่อพระองค์

จะทรงเป็น “เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า” อิสยาห์ 53:7 ห่างออกไปไม่ไกลนักคือภูเขาคาลวารีสถานที่แห่งการตรึงกางเขนบนเส้นทางที่พระคริสต์จะทรงย่างก้าวไปในอีกไม่ช้านั้นจะเต็มไปด้วยความน่าสยดสยองของความมืดมิดอย่างที่สุดเมื่อพระองค์จะทรงมอบวิญญาณจิตของพระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปถึงกระนั้นเงามืดที่ทอดอยู่เหนือพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีเช่นนี้หาได้เกิดจากการใคร่ครวญถึงภาพเหตุการณ์เหล่านี้ไม่มิใช่ด้วยการสังหรณ์ถึงความทุกข์ระทมที่เกินขนาดของความเป็นมนุษย์ปุถุชนของพระองค์เองที่อาจบดบังวิญญาณแห่งการเสียสละนั้นได้พระองค์ทรงกันแสงให้ผู้คนจำนวนมากมายในกรุงเยรูซาเล็มที่จะต้องพินาศไปเนื่องด้วยความมืดบอดและความดื้อรั้นของคนทั้งหลายเหล่านั้นที่พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงอำนวยพระพรและทรงช่วยให้รอด {GC 18.1} {GCth17 15.1}

ประวัติศาสตร์กว่าหนึ่งพันปีภายใต้พระพรแห่งการพิทักษ์รักษาและความโปรดปรานเป็นพิเศษของพระเจ้าที่ทรงมีต่อประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรปรากฏสู่สายพระเนตรของพระเยซูณภูเขาโมริยาห์ที่ซึ่งอิสอัคบุตรแห่งพันธสัญญาผู้เป็นเหยื่อที่อยู่ในโอวาทได้ถูกมัดไว้บนแท่นบูชาซึ่งเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงการถวายตัวเป็นเครื่องบูชาของพระบุตรของพระเจ้าที่นั่นเองที่พระสัญญาแห่งพระพรอันรุ่งโรจน์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ถูกยืนยันต่อบิดาแห่งความเชื่อ (ปฐมกาล 22:9, 16-18) ณที่นั่นที่เปลวไฟจากการถวายบูชาที่ลอยขึ้นสู่สวรรค์จากลานนวดข้าวของโอรนันได้หันเหทิศทางดาบของทูตมรณะเสีย (1 พงศาวดาร 21)

อันเป็นสัญลักษณ์ที่เหมาะเจาะเล็งถึงการที่พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและทรงทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยของมวลมนุษย์ผู้หลงผิดทั้งหลายกรุงเยรูซาเล็มเคยได้รับเกียรติจากพระเจ้าเหนือเมืองอื่นใดบนแผ่นดินโลก“พระยาห์เวห์ทรงเลือกศิโยนพระองค์มีพระประสงค์จะให้เป็นที่ประทับของพระองค์” สดุดี 132:13

ณเมืองนั้นเองที่บรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ได้ประกาศข่าวคำเตือนมาเป็นเวลาหลายยุคหลายสมัยณที่นั่นปุโรหิตเคยแกว่งกระถางเครื่องหอมและเป็นที่ซึ่งควันเครื่องหอมลอยขึ้นสู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมด้วยคำอธิษฐานของผู้เข้าร่วมนมัสการที่นั่นเคยมีการถวายเลือดของลูกแกะที่ถูกนำมาฆ่าอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันอันเป็นการเล็งถึงพระเมษโปดกของพระเจ้าที่นั่นพระยาห์เวห์ทรงสำแดงการทรงร่วมสถิตของพระองค์ในหมู่เมฆแห่งพระสิริเหนือพระที่นั่งกรุณานั้นที่นั่นเป็นที่ตั้งของฐานบันไดลึกลับที่เชื่อมแผ่นดินโลกเข้ากับสวรรค์ปฐมกาล 28:12 ยอห์น 1:51

บันไดอันนั้นที่ทูตทั้งหลายของพระเจ้าเคยขึ้นลงและเป็นบันไดที่เปิดทางให้โลกมุ่งตรงสู่อภิสุทธิสถานหากชนชาติอิสราเอลคงไว้ซึ่งความจงรักภักดีของเธอที่มีต่อสวรรค์แล้วกรุงเยรูซาเล็มก็คงจะดำรงอยู่เป็นนิตย์ในฐานะเมืองที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเยเรมีย์17:21~25แต่ประวัติศาสตร์แห่งประชากรของพระเจ้ากลับเป็นบันทึกที่จารึกถึงเรื่องราวความกลับสัตย์และการกบฏพวกเขาหมิ่นต่อพระคุณของสวรรค์บิดเบือนสิทธิพิเศษและดูแคลนโอกาสต่างๆของตน {GC 18.2} {GCth17 15.2}

ถึงแม้ชนชาติอิสราเอลจะ“เย้ยหยันบรรดาทูตของพระเจ้าอยู่เสมอและดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์ทั้งเยาะเย้ยบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์”2พงศาวดาร36:16แต่พระองค์ก็ยังทรงสำแดงพระองค์เองให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงเป็น“พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณพระองค์กริ้วช้าทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง” อพยพ 34:6

แม้พวกเขาจะปฏิเสธพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ตามทีแต่คำวิงวอนด้วยพระเมตตาคุณของพระองค์ยังคงมีอย่างไม่ขาดสายยิ่งกว่าความรักความสงสารของบิดาที่มีต่อบุตรที่เขาห่วงใยพระยาห์เวห์ "ทรงกล่าวโดยทูตของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้งเพราะพระองค์ทรงเมตตาสงสารประชากรและที่ประทับของพระองค์" 2 พงศาวดาร 36:15

เมื่อคำทัดทานคำอ้อนวอนและคำตำหนิไร้ผลพระองค์จึงทรงมอบของประทานอันล้ำค่าจากสรวงสวรรค์ให้กับพวกเขาไม่ใช่เพียงแค่นี้แต่พระองค์ยังทรงเททั้งสวรรค์ลงมาในของประทานชิ้นเดียวกันนั้นด้วย {GC 19.1}

พระบุตรของพระเจ้าเองเสด็จมาเพื่อวิงวอนนครที่ไม่ยอมกลับใจพระคริสต์เองผู้ทรงนำอิสราเอลดั่งนำเถาองุ่นออกจากอียิปต์ (สดุดี 80:8)

พระหัตถ์ของพระองค์ทรงขับไล่คนนอกศาสนาออกไปต่อหน้าต่อตาพวกเขาพระองค์ทรงปลูกเถาองุ่นนั้นไว้"บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง"พระองค์ทรงล้อมรั้วดูแลมันพระองค์ทรงรับสั่งใช้คนงานไปคอยรดน้ำพรวนดินพระองค์ทรงอุทานขึ้นมาว่า"มีอะไรที่จะทำได้อีกเพื่อสวนองุ่นของเราซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้"อิสยาห์5:1~4แม้พระองค์ทรงมุ่งหวังว่ามันจะเกิดผลลูกองุ่นแท้ไฉนมันจึงเกิดผลองุ่นเปรี้ยวถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังทรงมุ่งหวังว่ามันจะผลิดอกออกผลพระองค์จึงเสด็จมายังสวนองุ่นของพระองค์ด้วยตัวพระองค์เองเผื่อว่าจะช่วยเถาองุ่นให้รอดจากความพินาศได้บ้างพระองค์ทรงสกัดบ่อย่ำองุ่นไว้พระองค์ทรงตัดแต่งและทะนุถนอมดูแลมันพระองค์ไม่ทรงลดละความพยายามที่จะช่วยเถาองุ่นนี้ที่พระองค์เองทรงปลูกไว้ {GC 19.2} {GCth17 16.1}

เป็นเวลาสามปีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความสว่างและพระสิริเสด็จเข้าออกท่ามกลางประชากรของพระองค์พระองค์ "เสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียน" เล้าโลมคนที่ชอกช้ำระกำใจร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลยทำให้คนตาบอดมองเห็นคนง่อยเดินได้และคนหูหนวกได้ยินคนโรคเรื้อนหายสะอาดคนตายแล้วเป็นขึ้นมาและประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอนาถาถกิจการ 10:38 ลูกา 4:18 มัทธิว 11:5 พระองค์ทรงร้องเรียกชนทุกชั้นด้วยถ้อยคำอันกอปรด้วยพระคุณอย่างเดียวกันว่า "บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก" มัทธิว 11:28 {GC 20.1} {GCth17 16.2}

แม้พวกเขาสนองตอบพระองค์ด้วยความชั่วแทนความดีและความเกลียดชังแทนความรักของพระองค์ก็ตามที (สดุดี 109: 5) แต่พระองค์ก็ยังคงดำเนินพระราชกิจแห่งพระเมตตาคุณของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้งพระองค์ไม่ทรงเคยขับไล่ผู้ใดที่เข้ามาแสวงหาพระคุณของพระองค์เลยพระองค์ทรงเป็นคนพเนจรไร้บ้านแม้ว่าพระองค์ต้องเผชิญกับคำตำหนิติเตียนและความอัตคัดขัดสนเป็นอาจิณถึงกระนั้นพระองค์กลับทรงดำรงชีวิตอยู่เพื่อคนยากไร้และแบ่งเบาความทุกข์ของเพื่อนมนุษย์ทรงวิงวอนให้พวกเขารับของประทานแห่งชีวิตคลื่นแห่งความเมตตาที่ถูกซัดกลับไปเนื่องด้วยใจที่แข็งดั่งหินของคนเหล่านั้นซัดกลับมาใหม่ด้วยกระแสธารแห่งความสงสารอันเป็นคลื่นแห่งรักที่สูงเหนือคำบรรยายแต่อิสราเอลหันหลังให้กับพระสหายเลิศและพระผู้ช่วยเพียงองค์เดียวของเธอเสียคำอ้อนวอนด้วยความรักของพระองค์ถูกดูแคลนคำปรึกษาของพระองค์ถูกเหยียดหยามและคำตักเตือนของพระองค์ถูกเย้ยหยัน {GC 20.2} {GCth17 17.1}

ชั่วโมงแห่งความหวังและการให้อภัยกำลังจะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็วถ้วยแห่งพระพิโรธที่ถูกหน่วงไว้มาช้านานจวนจะเต็มล้นเมฆหมอกแห่งการละทิ้งความเชื่อและการกบฏที่ตั้งเค้ามาตลอดหลายยุคหลายสมัยและบัดนี้ดำทะมึนไปด้วยความหม่นหมองก็ใกล้จะโหมเข้าใส่ผู้ที่หลงผิดและพระองค์เพียงผู้เดียวที่สามารถช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากผลลัพธ์ที่กำลังจะมาถึงกลับถูกดูหมิ่นถูกกล่าวร้ายและถูกปฏิเสธและจะถูกตรึงในอีกไม่ช้าเมื่อพระคริสต์จะถูกตรึงไว้บนกางเขนแห่งคาลวารีวันเวลาของอิสราเอลในฐานะชนชาติที่พระเจ้าทรงโปรดปรานและทรงอำนวยพระพรก็จะสิ้นสุดลงการสูญเสียแม้เพียงจิตวิญญาณดวงเดียวนั้นนับเป็นหายนะที่ไม่อาจประเมินค่าได้ซึ่งมีมูลค่ามากยิ่งกว่าผลกำไรและทรัพย์สิ่งของใดๆในฝ่ายโลกแต่เมื่อพระคริสต์ทรงเพ่งดูกรุงเยรูซาเล็ม -เมืองนั้นชนชาตินั้นที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นประชากรที่ทรงเลือกสรรและเป็นสมบัติอันล้ำค่าของพระองค์ -วิบัติของเมืองทั้งเมืองชนชาติทั้งชนชาติก็ปรากฏอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ {GC 20.3} {GCth17 17.2}

ผู้เผยพระวจนะเคยคร่ำครวญร่ำไห้ให้กับการละทิ้งความเชื่อของชนชาติอิสราเอลและความเริศร้างอย่างน่าสะพรึงกลัวอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากบาปของพวกเขาเยเรมีย์อยากให้ดวงตาของเขาเป็นบ่อน้ำพุเพื่อว่าเขาจะร้องไห้ทั้งกลางวันและกลางคืนเพราะบุตรีของชนชาติของเขาที่ถูกฆ่าและเพราะฝูงแกะของเขาที่ถูกต้อนเอาไปเป็นเชลย (เยเรมีย์ 9:1; 13:17) แล้วสิ่งใดเล่าที่เป็นความระทมทุกข์ของพระองค์ผู้ทรงชำเลืองดูภาพเหตุการณ์ผ่านทางคำพยากรณ์ไม่ใช่แค่เพียงชั่วข้ามปีแต่เป็นระยะเวลาตลอดชั่วอายุคนพระองค์ทอดพระเนตรเห็นทูตมรณะถือดาบชูขึ้นเหนือเมืองนั้นซึ่งเคยเป็นที่ประทับของพระยาห์เวห์มาช้านานจากสันเขามะกอกเทศตรงตำแหน่งเดียวกับที่นายพลทิตัสและกองทัพของเขาเข้าบุกยึดพระองค์ทอดพระเนตรข้ามหุบเขาไปยังลานและมุขศักดิ์สิทธิ์ทรงมองเห็นภาพเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวด้วยน้ำพระเนตรคลอคือกำแพงเมืองที่ถูกล้อมด้วยกองทหารต่างชาติพระองค์ทรงได้ยินเสียงฝีเท้าของกองทหารที่พร้อมจะออกศึกทรงได้ยินเสียงร้องขออาหารอย่างกระจองอแงของทั้งแม่และเด็กๆภายในเมืองที่ถูกปิดล้อมทรงเห็นพระนิเวศอันงดงามและศักดิ์สิทธิ์พระราชวังและป้อมปราการต่างๆของเมืองถูกคลอกในเปลวไฟและที่ซึ่งอาคารเหล่านี้เคยตั้งอยู่คงเหลือไว้แค่เพียงกองซากปรักหักพังที่กำลังคุกรุ่นอยู่ {GC 21.1} {GCth17 17.3}

เมื่อทอดพระเนตรต่อไปยังยุคต่างๆที่ตามมาพระองค์ทรงเห็นประชากรแห่งพันธสัญญากระจัดกระจายไปทั่วทุกดินแดน “เหมือนซากปรักหักพังบนชายฝั่งทะเลทราย” ในการลงโทษเพียงชั่วขณะที่จวนจะตกลงบนลูกหลานของเธอพระองค์ทรงเห็นแค่การลิ้มรสเพียงจอกแรกที่เทออกมาจากถ้วยแห่งพระพิโรธนั้นซึ่งเธอจักต้องดื่มจนเหลือไว้แค่เพียงกากตะกอนในการพิพากษาครั้งสุดท้ายความเมตตาสงสารและความรักความอาทรของพระผู้เป็นเจ้าสะท้อนออกให้เห็นด้วยพระดำรัสอันสุดแสนคร่ำครวญที่ว่า“โอเยรูซาเล็มเยรูซาเล็มเมืองที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะและเอาหินขว้างพวกที่ถูกส่งให้มาหาเจ้าถึงตายบ่อยครั้งที่เราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆของเจ้าไว้เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมันแต่เจ้าไม่ยอม”

โอเจ้าผู้เป็นชนชาติที่ได้รับความโปรดปรานเหนือประชาชาติอื่นใดเจ้าจึงจะรู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้าและสิ่งอะไรที่จะให้สันติสุขแก่เจ้าเราได้ห้ามทูตสวรรค์แห่งความยุติธรรมไว้เราได้ร้องเรียกให้เจ้ากลับใจแต่ก็ไร้ผลเจ้าไม่ได้เพียงปฏิเสธและปัดบรรดาผู้รับใช้ผู้แทนและผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นทิ้งเสียแต่เจ้ายังปฏิเสธและหันหลังให้กับองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลพระผู้ไถ่ของเจ้าอีกด้วยหากเจ้าจะต้องพินาศไปเจ้าเ

องจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ“แต่พวกท่านก็ยังไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” มัทธิว 23:37 ยอห์น 5:40 {GC 21.2} {GCth17 18.1}

พระคริสต์ทรงเห็นกรุงเยรูซาเล็มเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงโลกที่แข็งกระด้างในความไม่เชื่อและการกบฏและกำลังเร่งรุดเข้าสู่การพิพากษาโทษของพระเจ้าตามผลแห่งการกระทำของเธอวิบัติของเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ล้มลงในบาปซึ่งทับถมลงบนวิญญาณจิตของพระองค์กดดันให้พระโอษฐ์ของพระองค์ต้องเปล่งเสียงร่ำไห้อย่างขมขื่นสุดที่จะพรรณนาพระองค์ทรงมองเห็นบันทึกแห่งรอยเปื้อนความผิดบาปในความทุกข์ยากหยาดน้ำตาและโลหิตของมวลมนุษย์พระองค์ทรงรู้สึกสะเทือนพระทัยด้วยความสงสารอย่างเหลือคณนาต่อคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ต้องประสบกับความทุกข์ทรมานบนแผ่นดินโลกพระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยปลดปล่อยพวกเขาสิ้นทุกคนแต่ถึงแม้พระหัตถ์ของพระองค์ไม่อาจที่จะหันกลับคลื่นแห่งความวิบัติของมนุษยชาติได้กระนั้นก็มีเพียงน้อยคนนักที่จักแสวงหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งความช่วยเหลือเดียวของพวกเขาพระองค์ทรงเต็มพระทัยที่จะสละวิญญาณจิตของพระองค์กระทั่งถึงซึ่งความมรณาเพื่อนำความรอดมาอยู่ใกล้พวกเขาแค่เอื้อมถึงกระนั้นก็ดียังมีเพียงน้อยคนเหลือเกินที่จะเข้ามาหาพระองค์เพื่อจะได้ชีวิต {GC 22.1} {GCth17 18.2}

ผู้ทรงเดชานุภาพแห่งสรวงสวรรค์กำลังทรงกันแสงพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์นิรันดร์ทรงอยู่ในห้วงทุกข์พระองค์ทรงก้มพระพักตร์ลงด้วยความปวดร้าวเป็นภาพที่ทำให้ทั่วฟ้าสวรรค์พิศวงภาพนั้นชี้ให้เราเห็นถึงความชั่วช้าอย่างมหันต์ของบาปเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงภารกิจอันยากยิ่ง-
แม้กระทั่งสำหรับพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพอันอุดม-

ในการที่จะช่วยผู้หลงผิดให้รอดพ้นจากผลแห่งการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าพระเยซูทอดพระเนตรต่อไปยังคนในชั่วอายุสุดท้ายทรงเห็นโลกที่ตกอยู่ในการล่อลวงที่คล้ายคลึงกับการล่อล่วงซึ่งเป็นเหตุแห่งความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มบาปยิ่งใหญ่ของชาวยิวคือการปฏิเสธพระคริสต์ส่วนบาปอันใหญ่ยิ่งของชาวคริสเตียนนั้นคือการปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งเป็นบรรทัดฐานแห่งการปกครองของพระองค์ทั้งในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกข้อบังคับของพระยาห์เวห์จะถูกดูหมิ่นและปัดทิ้งไปอย่างไร้ค่าผู้คนนับล้านที่ติดโซ่ตรวนแห่งบาปเป็นทาสของซาตานและถูกกำหนดว่าระสุดท้ายให้ประสบความทุกข์ทรมานในความตายครั้งที่สองพวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอมรับฟังพระวจนะแห่งความจริงในวันที่พระองค์จะเสด็จมาเยือนช่างเป็นความมืดบอดที่น่ากลัวและเป็นความลุ่มหลงที่น่าประหลาดยิ่งนัก {GC 22.2} {GCth17 18.3}

ก่อนถึงเทศกาลปัสกาสองวันเมื่อพระคริสต์เสด็จออกจากพระวิหารเป็นครั้งสุดท้ายหลังจากทรงประณามความหน้าซื่อใจคดของบรรดาผู้นำชาวยิวพระองค์เสด็จพร้อมสาวกทั้งหลายไปยังภูเขามะกอกเทศอีกและประทับร่วมกับพวกเขาบนเนินเขาเขียวขจีเมื่อมองลงไปจะเห็นเมืองอยู่ตรงเบื้องล่างพระองค์ทรงเพ่งพินิจกำแพงเมืองป้อมปราการและพระราชวังต่างๆของเมืองนั้นอีกครั้งและทอดพระเนตรพระวิหารอันวิจิตรตระการดั่งมงกุฎงามประดับบนยอดเขาอันศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง {GC 23.1} {GCth17 19.1}

หนึ่งพันปีก่อนหน้านี้ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีร้องสรรเสริญถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อชนชาติอิสราเอลด้วยการทำให้เธอเป็นพระนิเวศอันศักดิ์สิทธิ์โดยการร่วมสถิตของพระองค์ว่า “ที่ประทับของพระองค์อยู่ในซาเล็มที่พำนักของพระองค์อยู่ในศิโยน” พระองค์ “ทรงเลือกเผ่ายูดาห์ภูเขาศิโยนซึ่งพระองค์ทรงรักพระองค์ทรงสร้างสถานนมัสการของพระองค์อย่างกับฟ้าสวรรค์สูง” สดุดี 76:2; 78:68, 69

พระวิหารหลังแรกก่อสร้างขึ้นในยุคที่อิสราเอลรุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์แห่งชนชาติของเธอกษัตริย์ดาวิดทรงเป็นผู้จัดเตรียมทรัพย์สมบัติมหาศาลไว้เพื่อการนี้ส่วนแผนการก่อสร้างนั้นก็ได้รับการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า (1 พงศาวดาร 28:12, 19)

ซาโลมอนพระราชาผู้ชาญฉลาดเลิศล้ำเหนือกษัตริย์องค์ใดแห่งอิสราเอลทรงเป็นผู้สร้างพระนิเวศจนสำเร็จบริบูรณ์พระวิหารหลังนี้เป็นอาคารโอ่อ่าตระการตาอย่างที่สุดเท่าที่โลกเคยมีมาแต่กระนั้นก็ดีพระเจ้ายังทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะฮักกัยในเรื่องของพระวิหารหลังที่สองไว้ว่า"ศักดิ์ศรีของพระนิเวศหลังนี้จะยิ่งใหญ่กว่าหลังก่อน"..."เราจะเขย่าประชาชาติทั้งหมดและทรัพย์สมบัติของประชาชาติทั้งหมดจะเข้ามาแล้วเราจะบรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยศักดิ์ศรีพระยาห์เวห์จอมทัพตรัสเช่นนี้" ฮักกัย 2:9, 7 {GC 23.2} {GCth17 19.2}

ภายหลังจากที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทำลายพระวิหารลงก็ได้มีการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ในช่วงราวๆห้าร้อยปีก่อนการเสด็จมาบังเกิดของพระคริสต์โดยพวกที่ตกไปเป็นเชลยมาชั่วชีวิตซึ่งได้เดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาอันรกร้างว่างเปล่าจนแทบไร้ผู้คนอาศัยในท่ามกลางคนเหล่านั้นมีพวกคนเฒ่าคนแก่ผู้เคยเห็นสง่าราศีของพระวิหารในสมัยของกษัตริย์ซาโลมอนและได้ร้องไห้อยู่ที่รากฐานของพระวิหารหลังใหม่ซึ่งด้อยกว่าวิหารหลังเดิมมากผู้เผยพระวจนะพรรณนาถึงความรู้สึกนี้ไว้อย่างจับใจว่า"ในพวกเจ้าที่เหลืออยู่มีใครบ้างที่เคยเห็นพระนิเวศนี้ประกอบด้วยศักดิ์ศรีเมื่อครั้งก่อนและบัดนี้พวกเจ้าเห็นเป็นอย่างไรมองดูแล้วเหมือนไม่มีอะไรเลยใช่ไหม" ฮักกัย 2:3 เอสรา 3:12 แล้วจึงทรงมีพระสัญญาประทานมาให้ว่าสง่าราศีของพระนิเวศครั้งหลังนี้จะยิ่งกว่าครั้งเดิมนั้น {GC 23.3} {GCth17 19.3}

แต่พระวิหารหลังที่สองหามีความสง่างามเทียบเท่าพระวิหารหลังแรกหรือมีความศักดิ์สิทธิ์ด้วยหมายสำคัญแห่งการร่วมสถิตที่ประจักษ์แจ้งดั่งเช่นที่มีในพระวิหารหลังแรกไม่ไม่มีอำนาจเหนือธรรมชาติใดแสดงให้เห็นเป็นสัญลักษณ์ในระหว่างพิธีมอบถวายพระวิหารไม่มีเมฆแห่งพระสิริปกคลุมสถานศักดิ์สิทธิ์ที่เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆไม่มีไฟจากสวรรค์ลงมาเผาเครื่องถวายบูชาบนแท่นนั้นไม่มีหมู่เมฆแห่งพระสิริเหนือพระที่นั่งกรุณาปรากฏอยู่ระหว่างเครูบในอภิสุทธิสถานอีกต่อไปหีบพันธสัญญาพระที่นั่งกรุณาและแผ่นพระโอวาทก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นทั้งยังไม่มีพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์เพื่อเผยให้ทราบน้ำพระทัยของพระยาห์เวห์ที่มีต่อปุโรหิตผู้ทูลถามอีกด้วย {GC 24.1} {GCth17 19.4}

ชาวยิวบากบั่นอย่างไร้แก่นสารนานเป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าพระสัญญาของพระเจ้าที่มีไว้กับฮักกัยได้สำเร็จลงแล้วถึงกระนั้นก็ดีความเย่อหยิ่งและความไม่เชื่อบดบังความนึกคิดของพวกเขาไม่ให้เข้าใจถึงความหมายอันแท้จริงแห่งถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะพระวิหารหลังที่สองหาได้รับเกียรติด้วยเมฆแห่งพระสิริของพระยาห์เวห์ไม่แต่ด้วยการเสด็จมาประทับอยู่ของพระองค์ผู้ทรงดำรงสภาพของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์เป็นพระเจ้าเองที่ทรงปรากฏเป็นมนุษย์แท้จริง "ผู้พึงปรารถนาแห่งปวงชน"เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์แล้วในคราที่บุรุษแห่งนาซาเร็ธทรงเทศนาสั่งสอนและเยียวยารักษาอยู่ที่ลานพระวิหารศักดิ์สิทธิ์และด้วยการทรงร่วมประทับอยู่ของพระคริสต์เพียงเหตุผลเดียวนี้แหละที่ทำให้พระวิหารหลังที่สองมีสง่าราศีเหนือกว่าพระวิหารหลังแรกแต่ชนชาติอิสราเอลกลับสลัดของประทานแห่งสรวงสวรรค์ที่ทรงหยิบยื่นให้ทิ้งเสียในวันนั้นเองที่พระอาจารย์ผู้ถ่อมสุภาพเสด็จดำเนินออกจากประตูพระวิหารทองคำสง่าราศีก็ได้ละจากพระวิหารไปตลอดกาลพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า "นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า" มัทธิว 23:38 จึงสำเร็จลงด้วยประการฉะนี้ {GC 24.2} {GCth17 20.1}

สาวกทั้งหลายเต็มไปด้วยความหวาดหวั่นและประหลาดใจยิ่งนักกับคำทำนายของพระคริสต์ในเรื่องพระวิหารที่จะถูกทำลายลงพวกเขาอยากเข้าใจความหมายในพระดำรัสของพระเจ้าให้ลึกซึ้งมากกว่าเดิมในการเสริมแต่งพระวิหารให้วิจิตรตระการตายิ่งขึ้นนั้นต้องใช้ทรัพย์สมบัติแรงงานและความเชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมอย่างเต็มที่และใช้เวลานานมากกว่าสี่สิบปีกษัตริย์เฮโรดมหาราชทุ่มทั้งทรัพย์สินของอาณาจักรโรมและสมบัติของชาวยิวเพื่อพระวิหารและแม้กระทั่งจักรพรรดิของโลกนี้ก็ยังถวายของกำนัลส่วนพระองค์เพื่อประดับประดาพระวิหารหลังนี้ให้งดงามยิ่งขึ้นด้วยหินอ่อนสีขาวก้อนใหญ่มหึมาจนเหลือเชื่อที่ก่อเป็นโครงสร้างหนึ่งของพระวิหารถูกลำเลียงมาจากอาณาจักรโรมเพื่อใช้ในการนี้โดยเฉพาะและเนื่องด้วยสิ่งเหล่านี้เองบรรดาสาวกจึงชี้ให้พระอาจารย์ของพวกเขาทอดพระเนตรและทูลว่า "พระอาจารย์ศิลากับอาคารเหล่านี้ใหญ่จริงๆ" มาระโก 13:1 {GC 24.3} {GCth17 20.2}

พระเยซูตรัสตอบอย่างเคร่งขรึมและน่าพรั่นพรึงว่า"เราบอกความจริงกับท่านว่าที่นี่จะไม่เหลือก้อนหินซ้อนทับกันอยู่แม้แต่ก้อนเดียวแต่จะถูกทำลายลงหมด" มัทธิว 24:2 {GC 25.1} {GCth17 20.3}

พวกสาวกโยงเรื่องความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเข้ากับภาพการเสด็จมาด้วยพระคริสต์เองในสง่าราศีชั่วคราวของฝ่ายโลกเพื่อครองบัลลังก์ของอาณาจักรแห่งสากลโลกเพื่อลงโทษชาวยิวที่ไม่ยอมกลับใจและเพื่อปลดชนชาตินี้ออกจากแอกของชาวโรมันองค์พระผู้เป็นเจ้าเคยตรัสกับพวกเขาว่าพระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สองดังนั้นเมื่อมีการเอ่ยถึงการพิพากษาโทษกรุงเยรูซาเล็มความคิดของพวกเขาจึงหวนกลับไปนึกถึงภาพการเสด็จมาที่ว่านั้นและทูลถามขึ้นในขณะที่กำลังห้อมล้อมพระผู้ช่วยให้รอดบนภูเขามะกอกเทศว่า"เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อไรและอะไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและยุคเก่าจะสิ้นสุดลง" มัทธิว 24:3 {GC 25.2} {GCth17 21.1}

เหตุการณ์ที่จะบังเกิดขึ้นถูกปิดซ่อนไว้จากเหล่าสาวกด้วยพระเมตตาคุณหากในขณะนั้นพวกเขาเข้าใจความจริงอันน่าสะพรึงกลัวทั้งสองประการได้ทั้งหมดคือการทนทุกข์และการวายพระชนม์ของพระผู้ไถ่รวมถึงความพินาศของเมืองและพระวิหารของพวกเขาพวกเขาก็คงจะเต็มไปด้วยความหวาดกลัวพระคริสต์ทรงเผยให้พวกเขาเห็นเค้าโครงของภาพเหตุการณ์สำคัญๆที่จะบังเกิดขึ้นก่อนจะสิ้นยุคทว่าพวกเขายังไม่เข้าใจพระดำรัสของพระองค์เสียทั้งหมดในเวลานั้นแต่ความหมายเหล่านี้จะเด่นชัดขึ้นในเวลาที่ประชากรของพระองค์มีความจำเป็นต้องใช้คำแนะนำที่ได้ประทานให้ไว้ในนั้นคำพยากรณ์ที่พระองค์ตรัสไว้มีความหมายในสองนัยคือเป็นการบอกถึงความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มและยังเป็นการกล่าวถึงความสยดสยองของวันอันใหญ่ยิ่งในสมัยจะสิ้นยุคอีกด้วย {GC 25.3} {GCth17 21.2}

พระเยซูทรงเปิดเผยให้เหล่าสาวกที่กำลังตั้งใจฟังถึงเรื่องการพิพากษาโทษที่จะตกแก่ชาวอิสราเอลที่ละทิ้งพระเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการแก้แค้นอย่างสาสมตามผลแห่งการกระทำอันสืบเนื่องมาจากการที่พวกเขาปฏิเสธและตรึงพระเมสสิยาห์ทั้งนี้จะมีหมายสำคัญที่เด่นชัดปรากฏขึ้นก่อนอวสานกาลอันน่าสะพรึงกลัวนี้โมงยามอันน่าครั่นคร้ามจะมาถึงอย่างปัจจุบันทันด่วนและพระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนบรรดาผู้ติดตามพระองค์ไว้ว่า"เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเห็นสิ่งที่น่ารังเกียจซึ่งก่อให้เกิดความหายนะตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ตามพระวจนะที่กล่าวโดยดาเนียลผู้เผยพระวจนะ (ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด) เมื่อนั้นให้พวกที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปภูเขา" มัทธิว 24:15, 16 ลูกา 21:20, 21

เมื่อใดที่ชาวโรมันปักธงรูปเคารพลงบนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่นอกกำแพงเมืองห่างออกไปหลายกิโลเมตรเมื่อนั้นให้บรรดาผู้ติดตามพระคริสต์หนีไปหาที่ลี้ภัยเมื่อเห็นสัญญาณเตือนนี้ผู้ที่จะหลบหนีต้องไม่รอช้าทั้งผู้ที่อาศัยตลอดแคว้นยูเดียและทั่วกรุงเยรูซาเล็มจะต้องปฏิบัติตามสัญญาณเตือนภัยในทันทีผู้ที่บั

งเอิญขึ้นไปบนหลังคาเรือนก็จงอย่าลงมาเข้าไปเก็บเอาทรัพย์สินล้ำค่าของตนในบ้านเรือนส่วนผู้ที่ทำงานในเรือกสวนไร่องุ่นก็จงอย่าเสียเวลาย้อนกลับไปเอาเสื้อคลุมที่ถอดไว้ขณะตรากตรำทำงานภายใต้ความร้อนแรงในยามเที่ยงวันพวกเขาต้องไม่รีรอแม้สักเสี้ยววินาทีเดียวเกลือกว่าจะมีส่วนในความวิบัติที่เกิดขึ้นโดยรอบนั้น {GC 25.4} {GCth17 21.3}

ในรัชสมัยของกษัตริย์เฮโรดกรุงเยรูซาเล็มไม่เพียงแต่ถูกสร้างและตกแต่งไว้อย่างงดงามวิจิตรตระการตาแล้วเท่านั้นยังมีการสร้างหอคอยกำแพงเมืองและป้อมปราการเพื่อเสริมความแข็งแกร่งที่มีอยู่แล้วอันเนื่องจากทำเลที่ตั้งโดยธรรมชาติทำให้ดูประหนึ่งว่าไม่มีทางบุกทลายเมืองนี้ได้เวลานี้หากมีผู้ใดพยากรณ์ถึงความพินาศของเมืองอย่างเปิดเผยผู้นั้นก็จะได้รับฉายาว่าเป็นนักเตือนภัยผู้บ้าคลั่งเหมือนกับโนอาห์ในสมัยของเขาแต่พระคริสต์ตรัสไว้ว่า“ฟ้าและดินจะล่วงไปแต่บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย” มัทธิว 24:35

กรุงเยรูซาเล็มถูกกล่าวโทษด้วยความพิโรธเนื่องด้วยความผิดบาปทั้งหลายของเธอและเนื่องด้วยความดื้อรั้นไม่เชื่อฟังเธอจึงต้องรับผลสนองแห่งคำพิพากษาโทษที่มีไว้สำหรับเธออย่างแน่นอน {GC 26.1} {GCth17 21.4}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะมีคาห์ไว้ว่า“ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้นำของพงศ์พันธุ์ยาโคบและผู้ครอบครองพงศ์พันธุ์อิสราเอลคือบรรดาผู้ชังความยุติธรรมและผู้บิดเบือนความถูกต้องทั้งสิ้นผู้สร้างศิโยนด้วยโลหิตและสร้างเยรูซาเล็มด้วยความอยุติธรรมบรรดาผู้นำของเมืองนี้ตัดสินความด้วยเห็นแก่สินบนและบรรดาปุโรหิตสั่งสอนด้วยเห็นแก่สินจ้างอีกทั้งบรรดาผู้เผยพระวจนะก็ทำนายด้วยเห็นแก่เงินถึงกระนั้นเขาทั้งหลายยังอิงพระยาห์เวห์และกล่าวว่าพระยาห์เวห์สถิตท่ามกลางเราไม่ใช่หรือไม่มีความหายนะอะไรเกิดขึ้นแก่เราได้” มีคาห์ 3:9-11 {GC 26.2} {GCth17 22.1}

ถ้อยคำเหล่านี้บรรยายถึงชาวเมืองเยรูซาเล็มผู้เสื่อมทรามและคิดว่าตนเองชอบธรรมไว้ได้อย่างถูกต้องในขณะที่พวกเขาอ้างตนว่าถือรักษาข้อบังคับแห่งกฎหมายของพระเจ้าอย่างเคร่งครัดแต่กลับกำลังล่วงละเมิดหลักการทุกประการแห่งพระบัญญัตินั้นพวกเขาเกลียดชังพระคริสต์เพราะความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เปิดโปงความชั่วช้าของพวกเขาทั้งยังกล่าวหาพระองค์ว่าทรงเป็นเหตุแห่งความทุกข์ยากทั้งมวลอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความผิดบาปของพวกเขาเองแม้จะทราบดีว่าพระองค์ทรงปราศจากบาปกระนั้นพวกเขาก็ยังร้องประกาศว่าความตายของพระองค์มีความจำเป็นต่อความรอดของชนชาติผู้นำชาวยิวต่างกล่าวกันว่า
“ถ้าเราปล่อยให้เขาทำอย่างนี้ต่อไปทุกคนก็จะเชื่อถือเขาแล้วพวกโรมันก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชาติของเรา” ยอห์น 11:48
หากสังเวยพระคริสต์เสียพวกเขาอาจเข้มแข็งขึ้นและปรองดองกันได้อีกครั้งฉะนั้นพวกเขาจึงนึกตรองดูและเห็นพ้องกับคำตัดสินของมหาปุโรหิตของตนที่ว่าให้คนหนึ่งตายเสียดีกว่าที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ {GC 27.1} {GCth17 22.2}

ด้วยเหตุนี้ผู้นำชาวยิวทั้งหลายจึงสร้าง“ศิโยนด้วยโลหิตและสร้างเยรูซาเล็มด้วยความอยุติธรรม” มีคาห์ 3:10

ถึงกระนั้นก็ดีในขณะที่พวกเขาได้ฆ่าพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาเองเสียเหตุเพราะถูกพระองค์ทรงตำหนิในเรื่องความผิดบาปของตนพวกเขายังได้ตั้งความชอบธรรมของตนเองขึ้นโดยถือว่าพวกเขาเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงโปรดปรานทั้งยังคาดหวังให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยกู้พวกเขาออกจากหมู่ไพรี

ผู้เผยพระวจนะมีคาห์จึงกล่าวต่อไปว่า“ดังนั้นเพราะพวกเจ้านี่เองศิโยนจะถูกไถเหมือนไถนาและเยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่งปรักหักพังและภูเขาแห่งพระนิเวศจะเป็นที่สูงปกคลุมด้วยต้นไม้” มีคาห์ 3:12 {GC 27.2} {GCth17 22.3}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลื่อนการพิพากษาโทษของพระองค์ที่ทรงมีต่อกรุงเยรูซาเล็มและชนชาตินี้ออกไปเป็นเวลาเกือบสี่สิบปีหลังจากที่พระคริสต์เองทรงประกาศถึงวาระสุดท้ายของกรุงนี้ความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวประเสริฐและผู้ที่ฆ่าพระบุตรของพระองค์นั้นช่างเป็นเรื่องที่น่าประหลาดยิ่งคำอุปมาเรื่องต้นไม้ที่ไม่เกิดผลเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงวิธีการของพระเจ้าที่พึงมีต่อชนชาติยิวคำบัญชาได้ถูกประกาศออกไปแล้วว่า“จงโค่นมันทิ้งไปจะให้ดินจืดไปเปล่าๆทำไม” ลูกา 13:7

แต่พระเมตตาคุณของพระเจ้าได้สงวนมันไว้อีกสักหน่อยหนึ่งยังมีผู้คนอีกมากมายในท่ามกลางชาวยิวผู้ซึ่งเพิกเฉยต่อพระลักษณะและพระราชกิจของพระคริสต์และบุตรหลานของพวกเขายังไม่มีโอกาสเชยชมหรือได้รับแสงสว่างที่บิดามารดาของตนดูแคลนหากพระเจ้าทรงส่องแสงสว่างสู่พวกเขาผ่านทางคำเทศนาของอัครทูตทั้งหลายและบรรดาเพื่อนร่วมงานของพวกเขาแล้วพวกเขาก็คงจะเข้าใจว่าคำพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลลงอย่างไรซึ่งไม่เพียงแต่ในเรื่องการเสด็จมาบังเกิดและชีวิตของพระคริสต์เท่านั้นแต่ในเรื่องความมรณาและการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ด้วยบุตรหลานไม่ต้องถูกปรับโทษเนื่องด้วยความผิดบาปของบิดามารดาแต่เมื่อพวกเขาปฏิเสธแสงสว่างที่กระจ่างขึ้นซึ่งส่องมายังพวกเขาเองผนวกกับความรู้ในแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานให้แก่บิดามารดาของตนแล้วพวกเขาก็จะมีส่วนในความผิดบาปของบิดามารดาและความชั่วช้าของพวกเขาจึงเพิ่มขึ้นจนเต็มขนาด {GC 27.3} {GCth17 23.1}

ความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นแต่เพียงการยืนยันถึงความดื้อดึงของชาวยิวที่ไม่ยอมสำนึกผิดพวกเขาปฏิเสธพระเมตตาคุณที่ทรงหยิบยื่นให้เป็นครั้งสุดท้ายโดยการปฏิบัติต่อเหล่าสาวกของพระเยซูด้วยความเกลียดชังและเหี้ยมโหดฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงถอนความคุ้มครองของพระองค์ออกไปจากพวกเขาและถอนอำนาจที่คอยหน่วงอยู่ของพระองค์ออกไปจากซาตานและเหล่าทูตชั่วของมันแล้วชนชาตินี้ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้นำที่เธอเลือกเองบุตรหลานของเธอปัดพระคุณของพระคริสต์ทิ้งเสียซึ่งเป็นพระคุณที่น่าจะสามารถช่วยให้พวกเขาขนาบแรงกระตุ้นอันต่ำช้าของพวกเขาลงได้แต่บัดนี้แรงกระตุ้นนั้นมีชัยเหนือพวกเขาเสียแล้วซาตานปลุกเร้าตัณหาที่ป่าเถื่อนและต่ำช้าที่สุดของจิตวิญญาณขึ้นมนุษย์ไม่ได้ใช้เหตุผลพวกเขาถูกควบคุมโดยแรงกระตุ้นและโทสะอย่างหน้ามืดตามัวพวกเขาไร้เหตุผลและกลายเป็นคนโหดเหี้ยมเยี่ยงซาตานไม่ว่าจะในครอบครัวในชาติบ้านเมืองในท่ามกลางชนชั้นระดับสูงซึ่งไม่ต่างอะไรกับในชนชั้นระดับต่ำทุกที่เต็มไปด้วยความหวาดระแวงความริษยาความเกลียดชังการแก่งแย่งการกบฏและการฆ่าฟันไม่มีสถานที่ใดปลอดภัยสักแห่งญาติสนิทมิตรสหายต่างทรยศกันและกันพ่อแม่ฆ่าลูกลูกฆ่าพ่อแม่ผู้นำปวงชนไร้อำนาจในการปกครองตนเองตัณหาที่อยู่เหนือการควบคุมทำให้พวกเขาเป็นทรราชชาวยิวยอมรับคำพยานเท็จเพื่อกล่าวโทษพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากด่างพร้อยขณะนี้คำกล่าวหาเท็จเหล่านั้นทำให้ชีวิตของพวกเขาเองสั่นคลอนโดยพฤติกรรมต่างๆของพวกเขาซึ่งเคยถูกกล่าวไว้นานมาแล้วว่า

“อย่าทำให้เราเผชิญกับองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลอีก” อิสยาห์ 30:11 บัดนี้พวกเขาได้รับสมดั่งใจปรารถนาแล้วความยำเกรงพระเจ้าไม่รบกวนพวกเขาอีกต่อไปแล้วซาตานครองตำแหน่งผู้นำของประเทศชาติอีกทั้งอำนาจสูงสุดทางศาสนาและทางการเมืองก็ล้วนตกอยู่ภายใต้การครอบงำของมันด้วย {GC 28.1} {GCth17 23.2}

ในบางครั้งผู้นำที่เป็นอริต่อกันจะรวมหัวกันเพื่อปล้นสะดมและทรมานเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากนั้นพวกเขาก็หันกลับมาห้ำหั่นกันเองอย่างไร้ความปรานีแม้แต่ความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารก็ยังมิอาจยับยั้งความเหี้ยมโหดอันน่าสยองขวัญของคนเหล่านั้นได้บรรดาผู้ที่มานมัสการพระเจ้าถูกทำร้ายต่อหน้าแท่นบูชาและพระวิหารก็เปรอะเปื้อนไปด้วยร่างของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่ากระนั้นก็ดีเหล่าผู้ก่อเหตุอันโหดเหี้ยมทารุณเหล่านี้ยังคิดทึกทักเหมาเอาเองอย่างไร้เหตุผลและหมิ่นประมาทต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการป่าวประกาศต่อหน้าสาธารณชนว่าพวกเขาไม่มีความกลัวเลยสักนิดว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายลงเพราะเมืองนี้เป็นนครของพระเจ้าเองเพื่อสร้างฐานอำนาจของพวกเขาให้แข็งแกร่งขึ้นพวกเขาติดสินบนพวกผู้เผยพระวจนะเท็จให้กล่าวถ้อยคำว่าประชากรทั้งหลายจะต้องคอยการช่วยกู้ที่มาจากพระเจ้าแม้ในขณะที่กองทหารโรมันกำลังโอบล้อมพระวิหารอยู่ก็ตามทีจนท้ายที่สุดฝูงชนก็ยังคงยึดมั่นกับความเชื่อที่ว่าองค์ผู้สูงสุดจะทรงยื่นพระหัตถ์เข้าขัดขวางจนศัตรูทั้งหลายของพวกเขาต้องแพ้พ่ายไปทว่าอิสราเอลได้สลัดความคุ้มครองของพระองค์ทิ้งเสียและบัดนี้เธอไม่มีที่กำบังใดๆเลยเยรูซาเล็มเมืองแห่งความระทมทุกข์เอ๋ยในขณะที่กองทัพต่างชาติบุกทลายป้อมปราการของเจ้าลงและสังหารนักรบของเจ้าเสียเจ้ายังเกิดรอยร้าวขึ้นจากความขัดแย้งภายในเลือดของบุตรหลานเจ้าที่ห้ำหั่นกันเองแดงก่ำทั่วท้องถนนของเจ้าแล้วหนอ {GC 29.1} {GCth17 24.1}

ทุกสิ่งที่พระคริสต์ทรงทำนายไว้เกี่ยวกับความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเกิดขึ้นจริงตามตัวอักษรชาวยิวประสบกับความจริงแห่งพระดำรัสเตือนของพระองค์ที่ว่า“ท่านทั้งหลายจะตวงให้ผู้อื่นด้วยทะนานอันใดพระเจ้าจะทรงตวงให้พวกท่านด้วยทะนานอันนั้น” มัทธิว 7:2 {GC 29.2} {GCth17 24.2}

หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆปรากฏขึ้นล้วนแล้วแต่เป็นลางร้ายบ่งถึงความวิบัติและคำพิพากษาเวลากลางดึกในยามค่ำคืนมีแสงที่ผิดธรรมชาติส่องอยู่เหนือพระวิหารและแท่นบูชาในขณะที่ดวงสุริยันเลื่อนลับขอบฟ้ามองเห็นหมู่เมฆเป็นภาพขบวนรถม้าและเหล่านักรบชุมนุมกันพร้อมจะออกศึกปุโรหิตที่ประกอบพิธีในสถานศักดิ์สิทธิ์ยามราตรีกาลต้องตื่นตระหนกกับเสียงลึกลับราวกับแผ่นดินโลกสั่นไหวและมีเสียงผู้คนจำนวนมากมายร้องตะโกนโหวกเหวกขึ้นว่า“ให้เราออกไปจากที่นี่กันเถอะ”ประตูเมืองบานใหญ่ทางทิศตะวันออกเปิดออกกลางดึกโดยมือที่ไร้ร่องรอยเป็นประตูที่หนักมากขนาดชายหนุ่มยี่สิบคนก็ยังแทบปิดไม่ไหวทั้งยังถูกยึดให้แน่นด้วยแท่งเหล็กขนาดมหึมาที่ฝังลึกลงถึงชั้นหินแข็ง Milman, The History of the Jews เล่มที่ 13 {GC 29.3} {GCth17 24.3}

เป็นเวลาเจ็ดปีที่ชายผู้หนึ่งเดินขึ้นล่องไปมาตามถนนหนทางในกรุงเยรูซาเล็มพลางร้องประกาศถึงความวิบัติที่จะตกแก่เมืองนี้เขาเฝ้าร้องเพลงศพอันเปล่าเปลี่ยวทั้งกลางวันและกลางคืนว่า
“โอเสียงร้องจากทิศตะวันออกเอ๋ยเสียงร้องจากทิศตะวันตกเอ๋ยเสียงร้องจากลมทั้งสี่ทิศเอ๋ยเสียงร้องต่อกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารเอ๋ยเสียงร้องต่อเจ้าบ่าวและเจ้าสาวเอ๋ยเสียงร้องต่อประชากรทั้งสิ้นเอ๋ย” Ibid.

บุรุษแปลกหน้าผู้นี้ถูกจองจำและโบยตีทว่าหามีเสียงพร่ำบ่นปริออกจากริมฝีปากของเขาไม่หากจะมีก็แต่เพียงเสียงตอบรับต่อคำเหยียดหยามและความทารุณที่เอ่ยขึ้นว่า“วิบัติวิบัติแก่กรุงเยรูซาเล็ม”
“วิบัติวิบัติจะมีแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น”

เสียงร้องเตือนของเขาไม่ได้ยุติลงจนกระทั่งเขาถูกสังหารในระหว่างการล้อมกรุงตามที่เขาทำนายไว้ {GC 30.1} {GCth17 24.4}

ไม่มีคริสเตียนสักคนพินาศไปในความย่อยยับของกรุงเยรูซาเล็มพระคริสต์ทรงโปรดประทานคำเตือนแก่สาวกทั้งหลายของพระองค์และทุกคนที่เชื่อในพระดำรัสของพระองค์ต่างคอยเฝ้าดูหมายสำคัญที่ทรง

สัญญาไว้นั้นพระเยซูตรัสว่า“เมื่อพวกท่านเห็นกองทัพมาตั้งโอบล้อมกรุงเยรูซาเล็มจงรู้ว่าวิบัติของเมืองนั้นใกล้เข้ามาแล้วเวลานั้นให้คนที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปบนภูเขาและคนที่อยู่ในเมืองให้ออกจากที่นั่น” ลูกา 21:20, 21

ภายหลังจากที่ชาวโรมันภายใต้คำบัญชาของนายพลเซสทีอัสล้อมอยู่รอบกรุงพวกเขากลับถอนทัพออกไปอย่างไม่คาดฝันทั้งๆที่สถานการณ์ทุกอย่างดูราวกับจะเอื้อต่อการบุกเข้าจู่โจมในขณะที่แม่ทัพชาวโรมันถอนกองกำลังของเขาถอยร่นออกไปโดยไม่ทราบสาเหตุแม้แต่น้อยนั้นบรรดาผู้ที่ตกอยู่ในวงล้อมเกือบจะยอมพ่ายแพ้เสียแล้วพวกเขาหมดหวังที่จะหัดทานแต่ลู่ทางอันกอปรด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้ากำลังนำพาสถานการณ์ต่างๆให้ส่งผลดีต่อประชากรของพระองค์เองคริสเตียนผู้เฝ้าระวังมองเห็นหมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้และบัดนี้เป็นโอกาสสำหรับทุกคนที่จะปฏิบัติตามคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงหยิบยื่นมาให้นั้นพระองค์ทรงพลิกสถานการณ์จนไม่มีผู้ใดไม่ว่าชาวยิวหรือชาวโรมันอาจที่จะขัดขวางการหลบหนีของพวกคริสเตียนได้เมื่อนายพลเซสทีอัสถอยทัพกลับไปทหารชาวยิวฝ่าวงล้อมออกจากกรุงเยรูซาเล็มไล่ตามกองทัพที่กำลังถอยร่นไปนั้นและในระหว่างที่กองทหารทั้งสองฝ่ายเข้าประจัญกันอย่างดุเดือดนี้เองพวกคริสเตียนจึงได้โอกาสหลบหนีออกจากเมืองอีกทั้งในเวลานี้ตามชนบทก็ไร้ศัตรูผู้คอยสกัดกั้นอีกด้วยชาวยิวชุมนุมกันอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลอยู่เพิ่งในช่วงที่มีการล้อมกรุงฉะนั้นพวกคริสเตียนทั่วทั้งแผ่นดินจึงหลบหนีไปได้โดยไม่มีใครขัดขวางด้วยประการฉะนี้พวกเขารีบเร่งรุดหลบหนีไปยังสถานที่อันปลอดภัยอย่างไม่รั้งรอพวกเขาหนีไปยังเมืองเพลลาในดินแดนเพเรียซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน {GC 30.2} {GCth17 25.1}

กองกำลังชาวยิวที่ไล่ตามนายพลเซสทีอัสและกองทัพของเขาไปนั้นได้โค่นกองระวังหลังของพวกเขาลงอย่างเหี้ยมโหดราวกับจะผลาญพวกเขาให้สิ้นซากกองทัพโรมันร่นถอยไปได้สำเร็จก็จริงแต่ก็เป็นไปด้วยความยากลำบากยิ่งนักส่วนกองกำลังชาวยิวนั้นรอดพ้นกลับไปได้โดยแทบไม่ได้รับการสูญเสียเลยพวกเขากลับเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยพร้อมด้วยข้าวของต่างๆที่ยึดมาได้แต่กระนั้นก็ดีความสำเร็จที่เห็นอยู่ในครั้งนี้รังแต่จะนำความเลวร้ายมาสู่พวกเขามันปลุกเร้าให้พวกเขามีใจหยิ่งผยองพองขนต่อชาวโรมันอันเป็นการเร่งความวิบัติที่เหนือคำบรรยายให้ตกลงบนเมืองที่กำลังจะพินาศนี้ {GC 31.1} {GCth17 25.2}

ความหายนะที่ตกแก่กรุงเยรูซาเล็มคราเมื่อถูกล้อมเมืองไว้อีกครั้งโดยนายพลทิตัสนั้นเป็นหายนะที่น่าสยองขวัญยิ่งนักบ้านเมืองกำลังอยู่ในห้วงเวลาของการเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกาจึงมีชาวยิวนับล้านมาร่วมชุมนุมกันภายในกำแพงเมืองก่อนหน้านี้คลังอาหารของพวกเขาถูกทำลายไปเนื่องด้วยความอิจฉาริษยาและการผูกพยาบาทของฝ่ายศัตรูซึ่งหากเก็บรักษาเอาไว้อย่างดีแล้วก็จะมีเสบียงเลี้ยงดูผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองได้เป็นเวลาแรมปีและบัดนี้พวกเขาต้องประสบกับความอดอยากขาดแคลนขั้นร้ายแรงข้าวสาลีถังหนึ่งขายกันหนึ่งตะลันต์ความหิวโหยมีอาการรุนแรงมากถึงขนาดที่ผู้คนต้องกัดกินหนังจากเข็มขัดจากรองเท้าและหนังที่หุ้มโล่ของพวกเขาเองมีคนจำนวนมากแอบย่องออกไปในยามค่ำคืนเพื่อเก็บพืชป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติบริเวณนอกกำแพงเมืองแม้จะมีหลายคนถูกจับได้และถูกฆ่าตายอย่างโหดเหี้ยมอำมหิตและคนที่หนีรอดปลอดภัยก็มักจะถูกปล้นเอาข้าวของที่เก็บหามาได้ด้วยความเสี่ยงอย่างมหันต์นั้นไปเสียพวกผู้มีอำนาจปฏิบัติเยี่ยงสัตว์เดียรัจฉานต่อผู้ที่อดอยากขาดแคลนเพื่อขู่กรรโชกเอากระทั่งเศษอาหารมื้อสุดท้ายที่พวกเขาอาจซุกซ่อนไว้และบ่อยครั้งที่ความทารุณโหดร้ายนี้มักจะเป็นการกระทำของพวกที่กินอยู่อย่างอิ่มหนำสำราญและพวกที่ต้องการเพียงเพื่อจะกักเก็บเสบียงกรังไว้สำหรับอนาคตเท่านั้น {GC 31.2} {GCth17 26.1}

คนนับพันๆต้องตายเพราะกันดารอาหารและโรคระบาดดูเหมือนว่าความรักความเอื้ออาทรตามสัญชาตญาณมนุษย์จะสูญสิ้นไปสามีต่างหยิบฉวยข้าวของของภรรยาภรรยาก็ฉกชิงเอาของของสามีตนภาพลูกๆที่กำลังยื้อแย่งอาหารจากปากของพ่อแม่ผู้แก่เฒ่ามีปรากฏให้เห็นคำถามของผู้เผยพระวจนะที่มีอยู่ว่า “ผู้หญิงจะลืมบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่หรือ” หาคำตอบได้ภายในกำแพงเมืองที่กำลังพินาศนี้คือว่า “มือของหญิงที่ใจเมตตากลับเอาลูกของตัวต้มกินลูกถูกต้มเป็นอาหารในยามที่ความหายนะมาสู่ประชาชนของข้าพเจ้า” อิสยาห์ 49:15 เพลงคร่ำครวญ 4:10 และเนื้อความที่ว่า “ผู้หญิงสำรวยและสำอางในหมู่พวกท่านซึ่งไม่เคยย่างเท้าลงดินเพราะเป็นคนสำอางและสำรวยอย่างนั้นจะมีตาที่ประสงค์ร้ายต่อสามีในอ้อมอกของเธอและต่อบุตรชายและบุตรสาวของเธอ....และลูกแดงที่เพิ่งคลอดเพราะว่าเธอจะแอบกินเป็นอาหารเพราะขัดสนทุกอย่างในการถูกล้อมและในความทุกข์ลำบากซึ่งศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทุกข์ลำบากทุกเมือง” เฉลยธรรมบัญญัติ 28:56, 57 {GCth17 26.2}

ได้สำเร็จลงอีกครั้งตามคำพยากรณ์ที่กล่าวเตือนไว้เมื่อ 1,400 ปีก่อน {GC 32.1} {GCth17 27.1}

บรรดาผู้นำชาวโรมันพยายามทำให้ชาวยิวขวัญหนีดีฝ่อเพื่อต้องการให้พวกเขายอมจำนนเป็นเชลยและเมื่อใดที่เชลยเหล่านั้นขัดขืนขณะโดนจับจะถูกโบยตีถูกทรมานและถูกตรึงไว้บนกางเขนที่หน้ากำแพงเมืองในแต่ละวันจะมีผู้คนนับร้อยถูกฆ่าตายในลักษณะเช่นนี้และภารกิจอันน่าสะพรึงกลัวนี้ดำเนินต่อไปจนกระทั่งตามหุบเขาเยโฮชาฟัทและที่คาลวารีมีกางเขนปักอยู่หนาแน่นเต็มไปหมดจนแทบจะไม่มีช่องว่างให้เดินไปมาระหว่างกันคำแช่งสาปอันน่าครั่นคร้ามซึ่งเคยประกาศไว้ที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของปีลาตที่ว่า“ให้ความผิดเรื่องความตายของเขาตกอยู่กับเราและลูกๆของเรา” มัทธิว 27:25 {GCth17 27.2}

เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างน่าสยดสยอง {GC 32.2} {GCth17 27.3}

ทิตัสมุ่งหวังให้ภาพเหตุการณ์อันสุดสยองนี้สิ้นสุดลงและหากเป็นเช่นนั้นแล้วกรุงเยรูซาเล็มก็จะรอดพ้นจากวาระสุดท้ายที่เต็มขนาดของเธอเขารู้สึกขนลุกขนพองเมื่อเห็นซากศพวางเป็นกองๆตามหุบเขาเขามองดูพระวิหารอันงามวิจิตรตระการตาจากสันเขามะกอกเทศราวกับผู้ที่ต้องมนต์เสน่ห์ทั้งยังออกคำสั่งห้ามผู้ใดแตะต้องแม้แต่ศิลาสักก้อนเดียวก่อนที่เขาจะพยายามบุกยึดป้อมปราการนี้เขาวอนขอต่อผู้นำชาวยิวอย่างจริงจังว่าอย่าบีบคั้นให้เขาทำสถานศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นมลทินด้วยโลหิตหากพวกเขาจะยอมก้าวออกมาและต่อสู้กันที่ใดที่หนึ่งตรงบริเวณอื่นก็จะไม่มีชาวโรมันสักคนอาจทำลายความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารได้โยเซฟัสเองก็ขอร้องด้วยคำวิงวอนที่ซาบซึ้งใจอย่างที่สุดเพื่อให้พวกเขายอมจำนนและช่วยตัวของพวกเขาเองรวมทั้งเมืองและสถานนมัสการของพวกเขาให้รอดปลอดภัยแต่ถ้อยคำวิงวอนของเขากลับถูกสนองตอบด้วยคำแช่งสาปอันน่าขมขื่นพวกเขาพุ่งหอกเข้าใส่ชายผู้นั้นผู้เป็นคนไกล่เกลี่ยรายสุดท้ายของพวกเขาในขณะที่กำลังยืนอ้อนวอนเพื่อพวกเขาอยู่ชาวยิวปฏิเสธคำอ้อนวอนต่างๆของพระบุตรของพระเจ้าเสียแล้วและบัดนี้คำทักท้วงและคำวิงวอนรังแต่จะทำให้พวกเขายืนกรานอย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้นในอันที่จะท้าทายจนถึงที่สุดความพยายามที่จะปกป้องพระวิหารของทิตัสไร้ผลเพราะมีท่านผู้หนึ่งซึ่งใหญ่กว่าลั่นประกาศิตไว้แล้วว่าศิลาสักก้อนที่ซ้อนทับกันอยู่ก็จะไม่มี {GC 32.3} {GCth17 27.4}

ความดื้อรั้นชนิดหัวชนฝาของบรรดาผู้นำชาวยิวและอาชญากรรมอันน่าอุจาดที่ก่อกันขึ้นภายในเมืองที่ถูกล้อมนี้กระตุ้นให้ชาวโรมันรู้สึกขยะแขยงและบันดาลโทสะของพวกเขาสุดท้ายทิตัสตัดสินใจจู่โจมเข้าบุกยึดพระวิหารทว่าเขาตั้งใจว่าหากเป็นไปได้เขาจะปกป้องพระวิหารไว้ไม่ให้ถูกทำลายแต่คำบัญชาของเขาถูกเพิกเฉยหลังจากที่เขากลับเข้าไปพักในเต็นท์ของตนในเวลากลางคืนชาวยิวจู่โจมออกจากพระวิหารบุกเข้าโจมตีทหารที่อยู่ภายนอกในขณะที่สู้รบกันอยู่นั้นทหารนายหนึ่งโยนดุ้นฟืนที่ติดไฟผ่านเข้า

ไปในช่องประตูมุกและทันใดนั้นเองห้องโถงที่รายล้อมไปด้วยไม้สนสีดาร์รอบๆสถานศักดิ์สิทธิ์ก็เกิดลุกไหม้ขึ้นทิตัสเร่งรีบไปยังที่เกิดเหตุตามมาด้วยนายพลและทหารของเขาเขาสั่งการให้พวกทหารดับเพลิงแต่ไม่มีใครฟังเสียงของเขาบรรดาทหารต่างโยนดุ้นฟืนที่ติดไฟเข้าไปในห้องโถงที่อยู่ถัดจากพระวิหารด้วยความโกรธจัดจากนั้นพวกเขาก็ชักดาบของตนออกไล่ฆ่าคนจำนวนมากมายมหาศาลผู้หวังพึ่งที่ตรงนั้นเป็นที่หลบภัยโลหิตไหลนองลงมาตามขั้นบันไดพระวิหารดุจดั่งสายธารชาวยิวนับพันนับหมื่นพินาศเสียงร้องตะโกนของผู้คนดังขึ้นกลบเสียงสงครามว่า “อิชาโบด” ซึ่งแปลว่าสง่าราศีละไปเสียแล้ว {GC 33.1} {GCth17 27.5}

“ทิตัสรู้ดีว่าเขาไม่อาจยับยั้งความเดือดดาลของกองทัพลงได้เขาจึงเข้าไปสำรวจภายในตัวอาคารศักดิ์สิทธิ์พร้อมกับนายทหารของเขาความโอ่อ่าตระการทำให้พวกเขาถึงกับตะลึงงันและในขณะที่เปลวไฟยังลามมาไม่ถึงวิสุทธิสถานเขาใช้ความพยายามเป็นครั้งสุดท้ายปกป้องสถานที่นั้นไม่ให้ถูกไฟคลอกเขาผละออกไปและกำชับพวกทหารซ้ำอีกครั้งให้ช่วยกันสกัดเพลิงไม่ให้ลุกลามนายร้อยลิเบอเริลลีสพยายามกำกับให้นายทหารในกองของเขาปฏิบัติตามคำสั่งทว่าแม้แต่ความเคารพยำเกรงที่มีต่อองค์จักรพรรดิก็ยังต้องยอมยกธงขาวให้กับความอาฆาตแค้นที่มีต่อชาวยิวความกระสันในการทำศึกสงครามและความโลภหวังปล้นสะดมทรัพย์สินพวกทหารมองเห็นข้าวของรอบตัวแวววับไปด้วยทองคำที่ส่องระยับจับตาต้องกับแสงเปลวไฟอันโชติช่วงพวกเขาคาดว่าคงจะมีสมบัติมหาศาลวางกองอยู่ในศักดิ์สิทธิ์สถานทหารนายหนึ่งยัดขี้ไต้เข้าไประหว่างบานพับประตูโดยไม่ทันคิดอาคารทั้งหลังลุกเป็นไฟในทันทีเปลวเพลิงและเขม่าควันที่ดำโขมงทำให้พวกทหารจำต้องถอยกรูดออกมาแล้วอาคารอันโอ่อ่าก็ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นไปตามจุดจบของมัน {GC 33.2} {GCth17 28.1}

“ช่างเป็นภาพที่น่าขนลุกขนพองสำหรับชาวโรมันแล้วสำหรับชาวยิวเล่าพวกเขามองเห็นเป็นเช่นไรยอดเขาทั้งลูกที่เชิดตัวเมืองให้ตั้งตระหง่านสูงเด่นขึ้นเกิดลุกไหม้ดั่งภูเขาไฟตึกรามบ้านช่องหลังแล้วหลังเล่าถล่มทลายลงส่งเสียงดังสนั่นหวั่นไหวแล้วก็ถูกกลืนเข้าไปในห้วงเหวลึกที่ร้อนเป็นไฟแผ่นหลังคาไม้สนสีดาร์เป็นเสมือนแผ่นเปลวไฟยอดหลังคาพระวิหารทองคำส่องประกายคล้ายลำแสงเฉดสีแดงเปลวเพลิงและเขม่าควันพวยพุ่งออกจากหอคอยประตูเมืองเป็นแนวยาวภูเขาโดยรอบสว่างไสวขึ้นจึงเห็นภาพผู้คนที่จับเป็นกลุ่มๆในที่มืดกำลังเฝ้าดูกระบวนการแห่งการทำลายล้างด้วยความหวาดกลัวจนขนพองสยองเกล้าฝูงชนโผล่หน้าสลอนตามกำแพงและที่สูงต่างๆของตัวเมืองตอนบนบ้างก็มีใบหน้าซีดเซียวด้วยความเจ็บปวดสิ้นหวังบ้างก็หน้าถมึงทึงด้วยความอึดอัดคับแค้นเสียงร้องตะโกนของพวกทหารโรมันขณะที่กำลังวิ่งไปมาและเสียงโหยหวนของพวกกบฏที่กำลังพินาศในเปลวเพลิงระคนกับเสียงขู่คำรามของมหาอัคคีภัยและเสียงฟ้าฟาดของท่อนไม้ที่ร่วงกราวเสียงกู่ก้องของขุนเขาสะท้อนหรือส่งเสียงอึกทึกครึกโครมของผู้คนที่อยู่บนที่สูงให้ย้อนกลับมาตลอดทั้งแนวกำแพงเมืองมีแต่เสียงกรีดร้องคร่ำครวญดังกังวานไปทั่วผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเพราะความหิวโหยรวบรวมกำลังเฮือกสุดท้ายของตนเพื่อร้องครวญครางถึงความเดียวดายอาดูร {GC 34.1} {GCth17 28.2}

“การสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นภายในดุเดือดกว่าภาพที่มองเห็นจากภายนอกทั้งชายและหญิงคนแก่เฒ่าและคนหนุ่มสาวกบฏและปุโรหิตคนที่ขัดขืนและคนที่วอนขอความเมตตาต่างถูกฟันทิ้งในการสังหารโหดอย่างไม่เลือกหน้าไปตามๆกันเหยื่อมีจำนวนมากกว่าผู้ไล่ล่าพวกแม่ทัพนายกองถึงกับต้องตะกายข้ามกองศพเพื่อปฏิบัติภารกิจการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในครั้งนี้” Milman, The History of the Jews, เล่มที่ 16 {GC 35.1} {GCth17 29.1}

ภายหลังจากที่พระวิหารถูกกวาดล้างจนราบคาบไม่นานเมืองทั้งเมืองก็ตกอยู่ในอุ้งมือของชาวโรมันบรรดาผู้นำชาวยิวละทิ้งป้อมปราการอันแข็งแกร่งของพวกเขาไปเสียมีเหลือไว้เพียงความวังเวงให้นายพลทิตัสเขาจ้องมองที่มั่นเหล่านั้นด้วยความประหลาดใจอย่างมากยิ่งและเอ่ยขึ้นว่าพระเจ้าประทานสารพัดสิ่งไว้ในมือของเขาแล้วเพราะไม่มีเครื่องจักรกลใดไม่ว่าจะมีกำลังมากแค่ไหนอาจมีชัยเหนือเชิงเทินขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ทั้งเมืองและพระวิหารถูกรื้อทิ้งจนถึงฐานรากและพื้นดินตรงบริเวณที่พระนิเวศศักดิ์สิทธิ์เคยตั้งอยู่ "ถูกไถเหมือนไถนา" เยเรมีย์ 26:18 ในการโอบล้อมและการสังหารที่กล่าวมานี้มีคนจำนวนมากกว่าล้านพินาศไปส่วนพวกที่รอดพ้นมาได้ก็ถูกจับเป็นเชลยถูกขายเป็นทาสถูกลากไปกรุงโรมเพื่อประดับชัยให้แก่ผู้พิชิตถูกโยนเข้าใส่สัตว์ป่าในโรงมหรสพหรือถูกกระจัดกระจายไปเป็นคนพเนจรพลัดถิ่นทั่วแผ่นดินโลก {GC 35.2} {GCth17 29.2}

พวกยิวตีเหล็กทำตรวนของตนเองพวกเขาเติมถ้วยแห่งพระพิโรธจนเต็มล้นเพื่อตัวของเขาเองในการกวาดล้างจนสิ้นซากที่เกิดขึ้นกับคนทั้งชาติและในความทุกข์ยากทั้งปวงอันเป็นผลพวงของการแตกกระซ่านเซ็นนั้นพวกเขาเพียงกำลังเกี่ยวเก็บผลน้ำมือของตนที่หว่านไว้ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า "โออิสราเอลเอ๋ยเราจะทำลายเจ้า" "เจ้าสะดุดก็เพราะบาปผิดของเจ้า" โฮเชยา 13:9; 14:1บ่อยครั้งที่ความทุกข์ยากของพวกเขามักถูกมองว่าเป็นการลงพระอาชญาจากคำบัญชาโดยตรงของพระเจ้าจอมหลอกลวงจึงใช้วิธีนี้เองเป็นลู่ทางอำพรางผลงานของมันพระเจ้าจะทรงเพิกถอนความคุ้มครองของพระองค์ออกและปล่อยให้ซาตานเข้าครอบงำพวกเขาได้ตามอำเภอใจก็ต่อเมื่อพวกเขาปฏิเสธความรักความเมตตาของพระองค์อย่างหนักหน่วงความโหดเหี้ยมอำมหิตที่ปรากฏให้เห็นในความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงแรงพยาบาทของซาตานที่มีต่อผู้ที่ยอมก้มหัวให้กับมัน {GC 35.3} {GCth17 29.3}

เราไม่อาจทราบได้เลยว่าเราเป็นหนี้บุญคุณพระคริสต์มากเพียงไรสำหรับสันติสุขและความคุ้มครองที่ได้รับอำนาจที่คอยหน่วงเหนี่ยวของพระเจ้านี้เองที่คอยปกป้องมวลมนุษย์ไม่ให้ถลำเข้าสู่การครอบงำของซาตานอย่างเต็มตัวคนดื้อรั้นและคนอกตัญญูมีเหตุผลมากมายพอที่จะสำนึกในบุญคุณของพระเจ้าสำหรับพระเมตตาและความอดกลั้นพระทัยนานของพระองค์ที่ทรงเหนี่ยวรั้งอำนาจชั่วและภยันตรายของเหล่ามารร้ายไว้แต่เมื่อมนุษย์ล่วงล้ำจนเกินพิกัดความอดทนของพระเจ้าอำนาจที่คอยหน่วงเหนี่ยวนั้นก็จะถูกเพิกถอนออกไปพระเจ้าจะไม่ทรงยืนต่อหน้าคนบาปในฐานะเพชฌฆาตตามคำตัดสินที่มีต่อผู้ล่วงละเมิดแต่พระองค์จะทรงละผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ไว้ตามลำพังเพื่อเก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขาหว่านทุกลำแสงที่ถูกดับทุกคำตักเตือนที่ถูกดูหมิ่นหรือมองข้ามทุกตัณหาที่ไปหมกมุ่นทุกการล่วงละเมิดที่มีต่อพระบัญญัติของพระเจ้าล้วนแต่เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ถูกหว่านลงซึ่งจะให้ผลผลิตที่แน่นอนในฤดูเก็บเกี่ยวในที่สุดพระวิญญาณของพระเจ้าที่ถูกเมินเฉยอยู่เรื่อยมาก็จะถอนตัวออกไปจากคนบาปแล้วจะไม่มีอำนาจใดเหลืออยู่เพื่อคอยควบคุมตัณหาชั่วของจิตวิญญาณและคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการผูกพยาบาทและการเป็นศัตรูกันกับซาตานอีกต่อไปความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเป็นคำเตือนที่สำคัญและน่าคร้ามเกรงสำหรับทุกคนที่ล้อเล่นกับข้อเสนอแห่งพระคุณของพระเจ้าและคำวิงวอนแห่งพระเมตตาของพระองค์ไม่เคยมีพยานหลักฐานใดที่หนักแน่นไปกว่านี้ที่แสดงให้เห็นถึงความเกลียดชังต่อบาปและการลงทัณฑ์อย่างเด็ดขาดที่จะสนองตอบต่อผู้ที่กระทำความผิด {GC 36.1} {GCth17 30.1}

คำพยากรณ์ของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องการพิพากษาที่มาเยือนกรุงเยรูซาเล็มเป็นคำทำนายถึงอีกเหตุการณ์หนึ่งที่จะต้องสำเร็จลงด้วยเช่นกันซึ่งความพินาศย่อยยับที่เกิดขึ้นกับกรุงนั้นเป็นแต่เพียงเงาลาง ๆเราอาจมองเห็นวาระสุดท้ายของโลกที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระเจ้าและเหยียบย่ำพระบัญญัติของ

พระองค์ได้จากจุดจบของเมืองที่ทรงเลือกสรรนี้ได้บ้างบันทึกที่จารึกถึงเรื่องราวความทุกข์เวทนาของมวลมนุษย์ที่โลกได้เคยเป็นพยานไว้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่อุบัติขึ้นตลอดระยะเวลาอันยาวนานหลายศตวรรษนั้นล้วนแล้วแต่เป็นบันทึกแห่งความมืดมนเมื่อพินิจดูสิ่งเหล่านี้แล้วจิตใจก็เอือมระอาและความนึกคิดก็อ่อนเปลี้ยไปความน่าขนพองสยองเกล้าเคยเป็นผลลัพธ์อันเนื่องมาจากการปฏิเสธอำนาจของสวรรค์มาแล้วแต่ยังมีอีกภาพหนึ่งปรากฏขึ้นเพื่อเผยให้เห็นถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มืดมนกว่าบันทึกในอดีตที่มีลำดับเรื่องราวอันยาวนานของความวุ่นวายความขัดแย้งและการปฏิวัติซึ่ง

“การรบทั้งสิ้นของนักรบมีเสียงวุ่นวายและเสื้อคลุมที่เกลือกอยู่ในโลหิต” อิสยาห์ 9:5 TKJV เหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้ก็ยังมิอาจเปรียบกับความน่าสะพรึงกลัวของวันนั้นได้เลยคือเมื่อพระวิญญาณที่คอยหน่วงเหนี่ยวของพระเจ้าจะถูกถอนออกไปจากคนชั่วอย่างสิ้นเชิงเมื่อนั้นจะไม่มีสิ่งใดคอยยับยั้งความเดือดพล่านของตัณหามนุษย์และความโกรธแค้นของซาตานได้อีกต่อไปแล้วโลกนี้ก็จะเห็นผลลัพธ์แห่งการปกครองของซาตานอย่างที่ไม่เคยมีปรากฏให้เห็นมาก่อน {GC 36.2} {GCth17 30.2}

แต่ในวันนั้นประชากรของพระเจ้าจะได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อจดในทะเบียนผู้มีชีวิต (อิสยาห์ 4:3)

ดังเช่นสมัยที่กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายพระคริสต์ทรงประกาศไว้แล้วว่าพระองค์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมผู้สัตย์ซื่อทั้งปวงของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์“มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะทุกข์โศกแล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้าทรงฤทธานุภาพและทรงพระรัศมีอย่างยิ่งแล้วพระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มาด้วยเสียงแตรที่ดังมากและให้รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้วจากทั้งสี่ทิศตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” มัทธิว 24:30, 31

แล้วผู้ที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐจะถูกประหารด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์และถูกเผาผลาญให้สูญไปด้วยการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ 2 เธสะโลนิกา 2:8 คนชั่วทั้งหลายจะทำลายตัวของพวกเขาเองเหมือนอย่างชาวอิสราเอลในสมัยโบราณพวกเขาสะดุดก็เพราะความผิดบาปของพวกเขาด้วยการเกลือกกลั้วอยู่กับบาปพวกเขาใช้ชีวิตเหินห่างออกไปจากเส้นทางของพระเจ้าอุปนิสัยของพวกเขาถลำลึกลงไปในความชั่วจนการเสด็จมาปรากฏด้วยพระสิริของพระองค์กลายเป็นเพลิงที่เผาผลาญสำหรับพวกเขา {GC 37.1} {GCth17 31.1}

ขอให้มนุษย์ทั้งมวลต่างเฝ้าระวังเกลือกว่าพวกเขาจะละเลยต่อบทเรียนที่ทรงให้ไว้ในพระดำรัสของพระคริสต์เฉกเช่นที่พระองค์ทรงเตือนสาวกทั้งหลายถึงเรื่องความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มด้วยหมายสำคัญที่ทรงสำแดงในความวิบัติที่จะมาถึงเพื่อพวกเขาจะหลบหนีได้พระองค์ก็ทรงเตือนชนชาวโลกในสมัยนี้ถึงความพินาศในครั้งหลังด้วยเครื่องหมายแห่งกาลเวลาที่จะมาถึงเพื่อทุกคนจะรอดพ้นจากพระพิโรธได้ดุจกันพระเยซูทรงประกาศว่า

“จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ที่ดวงจันทร์และที่ดวงดาวทั้งหลายและบนแผ่นดินนั้นชาติต่างๆก็จะมีความทุกข์” ลูกา 21:25 มัทธิว 24:29 มาระโก 13:24-26 วิวรณ์ 6:12-17 คนทั้งหลายที่เฝ้ามองเหตุการณ์ต่างๆที่บ่งไว้ถึงการเสด็จมาของพระองค์ “ก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” มัทธิว 24:33 พระดำรัสเตือนของพระองค์มีอยู่ว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่” มาระโก 13:35 คนทั้งหลายที่ใส่ใจในคำตักเตือนนี้ไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ววันนั้นไม่น่าจะมาถึงเขาอย่างขโมยมาแต่สำห

รับผู้ที่ไม่เฝ้าระวัง “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน” 1 เธสะโลนิกา 5:2-5 {GC 37.2} {GCth17 31.2}

ชาวโลกยังไม่พร้อมที่จะรับฟังข่าวสารสำหรับยุคนี้เท่าๆกับที่ชาวยิวปฏิเสธที่จะรับฟังคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องกรุงเยรูซาเล็มเวลานั้นจะมาถึงเมื่อวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเยือนคนอธรรมอย่างไม่ทันรู้ตัวเมื่อชีวิตยังดำเนินต่อไปตามวิถีเดิมๆเมื่อผู้คนต่างหมกมุ่นอยู่กับความเริงสำราญยุ่งเหยิงกับธุรกิจการงานสับสนอลหม่านกับการสัญจรไปมาและว้าวุ่นกับการกอบโกยเงินทองเมื่อผู้นำทางศาสนาเจริญรอยตามแบบอย่างทางฝ่ายโลกและเมื่อผู้คนถูกเกลี้ยกล่อมให้หวังพึ่งในที่ลี้ภัยจอมปลอมเมื่อนั้นแหละดั่งขโมยที่แอบย่องมาในยามวิกาลโดยเจ้าบ้านไม่ทันเฝ้าระวังฉันใดความพินาศอย่างฉับพลันก็จะมาเยือนคนที่เลินเล่อและคนอธรรมฉันนั้นและ “พวกเขาจะหนีก็ไม่พ้น” 1 เธสะโลนิกา 5:3 {GC 38.1} {GCth17 31.3}

บท 2 - การกดขี่ข่มเหงในศตวรรษต้นๆ

เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยถึงจุดจบของกรุงเยรูซาเล็มและภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์นั้นพระองค์ทรงทำนายถึงประสบการณ์ของประชากรของพระองค์นับตั้งแต่เวลาที่พระองค์ทรงถูกรับไปจากพวกเขาจนถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเพื่อปลดปล่อยพวกเขาจากยอดเขามะกอกเทศพระผู้ช่วยให้รอดทรงมองเห็นมรสุมที่กำลังถาโถมเข้ามายังคริสตจักรในยุคอัครสาวกและทรงหยั่งลึกลงไปถึงอนาคตกาลพระเนตรของพระองค์เพ่งพินิจถึงมรสุมแห่งการทำลายล้างอันแรงกล้าที่โหมกระหน่ำเข้าใส่บรรดาผู้ติดตามพระองค์ในช่วงยุคมืดและยุคแห่งการกดขี่ข่มเหงที่กำลังจะมาถึงในพระดำรัสเพียงสั้นๆที่กล่าวถึงหมายสำคัญอันน่ากลัวเหล่านั้นพระองค์ทรงทำนายถึงชะตาที่บรรดาเจ้าผู้ครองโลกนี้จะจัดสรรให้กับคริสตจักรของพระเจ้ามัทธิว 24:9, 21, 22

ผู้ติดตามทั้งหลายของพระคริสต์จะต้องก้าวย่างไปตามเส้นทางแห่งความอัปยศอดสูการถูกตำหนิติเตียนและการทนทุกข์ทรมานอย่างเดียวกันกับที่พระอาจารย์ของพวกเขาทรงดำเนินผ่านมาแล้วความแค้นเคืองที่ปะทุขึ้นต่อพระผู้ไถ่ของโลกจะปะทะเข้าใส่คนทั้งหลายผู้เชื่อในพระนามของพระองค์ {GC 39.1} {GCth17 32.1}

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคแรกเป็นหลักฐานยืนยันให้เห็นถึงพระดำรัสอันสมจริงของพระผู้ช่วยให้รอดอำนาจของโลกและนรกต่างประดังกันเข้ามาเพื่อต่อต้านพระคริสต์ผ่านทางคนทั้งหลายที่เป็นผู้ติดตามของพระองค์ลัทธินอกศาสนาเล็งเห็นว่าหากข่าวประเสริฐได้รับชัยชนะวิหารและแท่นบูชาของเธอคงต้องถูกกวาดล้างลงเป็นแน่ด้วยเหตุนี้เธอจึงรวบรวมกองกำลังเพื่อออกกำจัดพวกคริสเตียนไฟแห่งการกดขี่ถูกจุดให้ลุกขึ้นพวกคริสเตียนถูกปล้นสะดมและต้องระหกระเหินออกจากบ้านเรือนของตนพวกเขา “สู้ทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง” ฮีบรู 10:32 พวกเขา “พบกับการเยาะเย้ยและการโบยตีและยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย” ฮีบรู 11:36 คนจำนวนมากมายต้องประทับตราคำพยานของตนด้วยเลือดของพวกเขาเองทั้งขุนนางและทาสคนร่ำรวยและคนยากจนคนมีการศึกษาและคนไร้การศึกษาต่างก็ถูกสังหารอย่างไร้ความปรานีเฉกเช่นเดียวกัน {GC 39.2} {GCth17 32.2}

การกดขี่ข่มเหงที่เริ่มก่อตัวขึ้นตั้งแต่สมัยของจักรพรรดิเนโรราวๆช่วงที่เปาโลพลีชีพเพื่อความเชื่อของตนนั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายศตวรรษด้วยความรุนแรงมากบ้างน้อยบ้างคริสเตียนถูกกล่าวหาอย่างผิดๆว่าเป็นอาชญากรที่น่ากลัวที่สุดและถูกประณามว่าเป็นต้นเหตุของความหายนะใหญ่หลวงทั้งปวงอาทิการกันดารอาหารโรคระบาดร้ายแรงและแผ่นดินไหวขณะที่พวกเขาตกเป็นเป้าของความเกลียดชังและความหวาดระแวงพวกสายลับที่เห็นแก่ได้เตรียมพร้อมที่จะทรยศผู้บริสุทธิ์พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อการกบฏต่อราชอาณาจักรเป็นมารศาสนาและเป็นเหลือบสังคมคนจำนวนมากถูกจับและโยนให้สัตว์ป่ากัดกินหรือถูกเผาทั้งเป็นในโรงมหรสพกลางแจ้งบางคนถูกตรึงกางเขนส่วนคนอื่นๆถูกคลุมตัวด้วยหนังสัตว์ป่าและผลักเข้าไปยังสนามกีฬาเพื่อให้สุนัขฉีกกินบ่อยครั้งการลงโทษคนเหล่านี้ถูกนำมาเป็นความบันเทิงหลักในที่สาธารณะของเทศกาลรื่นเริงทางศาสนาฝูงชนจำนวนมหาศาลมาร่วมชุมนุมกันเพื่อดูสิ่งที่เพลินตาเพลินใจทั้งส่งเสียงหัวเราะเยาะเย้ยและปรบไม้ปรบมือให้กับความเจ็บปวดเจียนตายของพวกเขา {GC 40.1} {GCth17 32.3}

ไม่ว่าซอกมุมใดที่ผู้ติดตามพระคริสต์หลบซ่อนตัวอยู่พวกเขาจะถูกไล่ล่าประหนึ่งสัตว์ป่าไล่ล่าเหยื่อพวกเขาจำต้องเสาะหาที่ลี้ภัยในสถานที่เปล่าเปลี่ยวห่างไกลจากผู้คน“สิ้นเนื้อประดาตัวตกระกำลำบากและ

ถูกทำทารุณแผ่นดินโลกไม่คู่ควรกับคนเช่นนั้นเลยเขาพเนจรไปตามถิ่นทุรกันดารและตามภูเขาในถ้ำและในโพรงใต้ดิน” ฮีบรู 11:37, 38 โพรงใต้ดินเป็นที่กำบังให้คนนับพันๆบริเวณใต้เชิงเขานอกกรุงโรมมีอุโมงค์ขุดเป็นช่องทางยาวทะลุผ่านพื้นดินและชั้นหินทางเดินที่มืดและเชื่อมต่อกันเป็นใยแมงมุมนี้ขยายวงกว้างออกไปนอกกำแพงเมืองเป็นระยะทางหลายกิโลเมตรผู้ติดตามพระคริสต์ฝังร่างคนตายไว้ในที่พักสงบใต้ดินเหล่านี้และณที่แห่งเดียวกันนี้เองที่พวกเขาพบที่พักพิงในยามที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยและถูกเนรเทศคราเมื่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิตจะทรงปลุกคนทั้งหลายที่ต่อสู้จนเต็มกำลังเมื่อนั้นคนจำนวนมากที่พลีชีพเพื่อพระคริสต์ก็จะลุกออกมาจากถ้ำมืดเหล่านั้น {GC 40.2} {GCth17 33.1}

ภายใต้การกดขี่ข่มเหงอันโหดเหี้ยมอำมหิตบรรดาพยานฝ่ายพระคริสต์เหล่านี้คงความเชื่อของพวกตนไว้มั่นแม้พวกเขาจำต้องสลัดทิ้งความสุขสบายทั้งปวงต้องถูกบดบังจากลำแสงของดวงสุริยันต้องสร้างบ้านพักในที่มืดทึบภายใต้อ้อมกอดอันแสนอบอุ่นของผืนแผ่นดินกระนั้นพวกเขาก็ไม่เคยปริปากบ่นแต่กลับให้คำหนุนจิตชูใจซึ่งกันและกันด้วยพระวจนะแห่งความเชื่อความอดทนและความหวังเพื่อจะสู้ทนต่อความแร้นแค้นและความทุกข์ทรมานซึ่งการสูญเสียสิ่งดีๆทั้งหลายทางฝ่ายโลกก็ไม่อาจกดดันให้พวกเขาละทิ้งความเชื่อของตนในพระคริสต์ได้การทดลองต่างๆและการกดขี่ข่มเหงเป็นแต่เพียงบันไดที่จะนำพวกเขาให้ก้าวเข้าใกล้การหยุดพักและบำเหน็จของพวกเขามากยิ่งขึ้นเท่านั้นเอง {GC 41.1} {GCth17 33.2}

เหมือนเช่นผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าในอดีตหลายคน

“ถูกทรมานแต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อยเพื่อจะได้เป็นขึ้นมาสู่ชีวิตที่ดีกว่า” ฮีบรู 11:35 สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาหวนรำลึกถึงพระดำรัสของพระอาจารย์ว่าเมื่อถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่พระคริสต์ก็จงชื่นชมยินดีเถิดเพราะบำเหน็จมีบริบูรณ์อยู่ในสวรรค์เพราะเขาได้ข่มเหงผู้เผยพระวจนะทั้งหลายที่มีอยู่ก่อนเหมือนกันพวกเขาปลาบปลื้มใจที่ถูกนับว่าเป็นผู้ที่คู่ควรต่อการทนทุกข์เพื่อความจริงทั้งยังส่งเสียงร้องบทเพลงแห่งชัยชนะขึ้นในท่ามกลางเสียงเปรี๊ยะๆของเปลวเพลิงพวกเขาเงยหน้ามองดูเบื้องบนด้วยความเชื่อพลางเห็นพระคริสต์และทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังชะโงกอยู่เหนือเชิงเทินแห่งสรวงสวรรค์เพ่งดูพวกเขาด้วยความสนใจยิ่งและเห็นชอบกับการยืนหยัดของพวกเขามีเสียงหนึ่งดังออกจากพระที่นั่งของพระเจ้าลงมายังพวกเขาว่า

“เจ้าจงซื่อสัตย์จวบจนวันตายและเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า” วิวรณ์ 2:10 {GC 41.2} {GCth17 33.3}

ความพยายามของซาตานในการทำลายคริสตจักรของพระคริสต์ด้วยความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไร้ผลการต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งมีพวกสาวกของพระเยซูยอมพลีชีพของตนไม่ได้หยุดชะงักไปเมื่อบรรดาผู้ถือธงชัยที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องล้มตายลงในหน้าที่ความพ่ายแพ้ของพวกเขากลับนำมาซึ่งชัยชนะแม้คนงานของพระเจ้าจะถูกเข่นฆ่าแต่พระราชกิจของพระองค์ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคงข่าวประเสริฐยังคงแผ่ออกไปและจำนวนสานุศิษย์ก็ทวีขึ้นอย่างต่อเนื่องและแทรกซึมเข้าไปในดินแดนต่างๆที่แม้กระทั่งพญาอินทรีแห่งโรมยังแผ่เข้าไปไม่ถึงมีคริสเตียนคนหนึ่งโต้การคัดค้านเพื่อต่อต้านพวกผู้นำนอกศาสนาที่ผลักดันให้การกดขี่ข่มเหงรุกไปข้างหน้าว่าท่านอาจ
“ฆ่าเราทรมานเราปรับโทษเรา...ความอยุติธรรมของท่านจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเราบริสุทธิ์...หรือความเหี้ยมโหดของท่าน...ก็หาเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านไม่”

รังแต่จะเป็นคำเชื้อเชิญที่หนักแน่นขึ้นในการชักนำให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับไปยังความเชื่อของเขา “ยิ่งท่านห้ำหั่นเราบ่อยครั้งขึ้นเพียงไรเราก็ยิ่งทวีจำนวนมากขึ้นเพียงนั้นเลือดของคริสเตียนเป็นเสมือนเมล็ดพันธุ์” Tertullian, Apology, paragraph 50 {GC 41.3} {GCth17 34.1}

คนจำนวนนับพันถูกขังคุกและถูกฆ่าตายแต่ก็มีคนอีกมากมายผุดขึ้นมาแทนที่พวกเขาอย่างรวดเร็วและคนเหล่านั้นที่ยอมตายเพื่อความเชื่อของตนต่างได้รับการคุ้มครองจากพระคริสต์และถูกนับว่าเป็นผู้มีชัยพวกเขาต่อสู้จนเต็มกำลังและจะได้รับมงกุฎแห่งสง่าราศีเมื่อพระคริสต์เสด็จมาความอดทนต่อความยากลำบากนานาประการหนุนนำให้คริสเตียนใกล้ชิดกันเองและติดสนิทกับพระผู้ไถ่ของพวกเขามากยิ่งขึ้นแบบอย่างในขณะที่มีชีวิตและคำให้การในขณะที่สิ้นลมเป็นคำพยานอันคงเส้นคงวาให้กับความจริงข้าทาสในอาณัติของซาตานกำลังปลดตำแหน่งของตนและมาขอสมัครเข้าเป็นทหารภายใต้ร่มธงของพระคริสต์ซึ่งเป็นจุดที่แทบจะไม่มีผู้ใดเคยคาดคิด {GC 42.1} {GCth17 34.2}

ดังนั้นซาตานจึงวางอุบายที่แยบยลขึ้นเพื่อโจมตีการปกครองของพระเจ้าด้วยการปักธงรบของมันลงในคริสตจักรของคริสเตียนหากว่าหลอกบรรดาผู้ติดตามพระคริสต์ให้หลงกลและกระทำตนไม่ให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้วพวกเขาก็จะสูญเสียพละกำลังความแข็งแกร่งและความหนักแน่นมั่นคงและจะตกเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดาย {GC 42.2} {GCth17 34.3}

บัดนี้ศัตรูตัวฉกาจพยายามเอาชนะด้วยการใช้เล่ห์เพทุบายแทนการใช้กำลังซึ่งมันเคยใช้แต่ไม่ได้ผลการกดขี่ข่มเหงยุติลงและถูกสวมรอยด้วยภัยจากการเย้ายวนในเรื่องความมั่งคั่งทางกายและเกียรติยศฝ่ายโลกพวกที่กราบไหว้รูปเคารพถูกชักชวนให้ยอมรับความเชื่อของคริสเตียนในส่วนหนึ่งขณะที่พวกเขายังคงปฏิเสธความจริงที่สำคัญในส่วนอื่นๆพวกเขาอ้างตนว่ายอมรับพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้าและเชื่อในเรื่องการสิ้นพระชนม์รวมถึงการกลับเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ด้วยแต่กลับไม่มีความสำนึกในความผิดบาปและไม่รู้สึกถึงความจำเป็นในการกลับใจใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงจิตใจด้วยการโอนอ่อนผ่อนตามของพวกเขาในบางเรื่องนี้เองที่ทำให้พวกเขาคิดว่าคริสเตียนควรใช้ความประนีประนอมต่อกันเพื่อว่าทุกฝ่ายจะได้รวมเป็นหนึ่งเดียวบนหลักการแห่งความเชื่อในพระคริสต์ {GC 42.3} {GCth17 35.1}

บัดนี้คริสตจักรตกอยู่ภายใต้ภัยอันตรายอันน่ากลัวที่คุมขังการทรมานไฟและดาบล้วนเป็นพระพรนานัปการเมื่อเทียบกับสิ่งเหล่านี้คริสเตียนบางพวกยืนหยัดมั่นคงประกาศตัวว่าจะไม่ยอมประนีประนอมส่วนอีกพวกหนึ่งต่างเห็นชอบกับการผ่อนปรนหรือการดัดแปลงรูปโฉมบางประการแห่งความเชื่อของตนแล้วรวมเป็นเอกภาพกับผู้ที่ยอมรับคริสต์ศาสนาแต่เพียงบางส่วนทั้งยังยุยงว่าการกระทำเช่นนี้อาจเป็นช่องทางในการนำคนเหล่านั้นไปสู่การกลับใจอย่างแท้จริงนั่นเป็นเวลาแห่งความปวดร้าวอย่างสุดซึ้งสำหรับบรรดาผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อของพระคริสต์ภายใต้เสื้อคลุมแห่งคริสต์ศาสนาจอมปลอมนี้เองซาตานจึงกำลังเล็ดลอดเข้าไปในคริสตจักรเพื่อกัดกร่อนความเชื่อและหันเหความคิดของพวกเขาให้ห่างไกลจากพระวจนะแห่งความจริง {GC 42.4} {GCth17 35.2}

ในที่สุดคริสเตียนส่วนใหญ่ยอมลดมาตรฐานของตนและมีการรวมตัวกันขึ้นระหว่างคริสต์ศาสนาและลัทธินอกศาสนาแม้ผู้ที่กราบไหว้รูปเคารพจะแสดงตัวว่ากลับใจใหม่และเข้าร่วมกับคริสตจักรแล้วก็ตามแต่พวกเขายังคงยึดติดอยู่กับรูปเคารพของตนเพียงแต่ปรับเปลี่ยนสิ่งที่เคยกราบไหว้บูชามาเป็นรูปปั้นของพระเยซูและแม้กระทั่งรูปปั้นของนางมารีย์รวมถึงพวกนักบุญต่างๆด้วยเพราะเหตุนี้เชื้อร้ายแห่งการกราบไหว้รูปเคารพจึงแพร่เข้าสู่คริสตจักรและยังก่อให้เกิดผลอันร้ายกาจอยู่เรื่อยมาคำสอนที่ผิดเพี้ยนพิธีกรรม

อันงมงายและพิธีเกี่ยวด้วยเรื่องการกราบไหว้รูปเคารพถูกรวมเข้าไว้ในความเชื่อของคริสตจักรและในการนมัสการของเธอเมื่อผู้ติดตามพระคริสต์รวมเป็นหนึ่งเดียวกับผู้ที่กราบไหว้รูปเคารพศาสนาของชาวคริสเตียนจึงเริ่มเสื่อมถอยและคริสตจักรจึงสูญเสียความบริสุทธิ์และอำนาจของเธอไปอย่างไรก็ตามยังมีคนส่วนหนึ่งที่ไม่ได้หลงไปกับการหลอกลวงนี้พวกเขาคงไว้ซึ่งความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความจริงและกราบนมัสการพระองค์แต่เพียงผู้เดียว {GC 43.1} {GCth17 35.3}

ตลอดเวลาที่ผ่านมาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์จะแบ่งออกเป็นสองจำพวกขณะที่พวกหนึ่งหมั่นศึกษาชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดและใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการแก้ไขข้อบกพร่องและเดินตามรอยพระบาทของพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของตนส่วนอีกพวกหนึ่งกลับหลบเลี่ยงความจริงอันเรียบง่ายที่นำไปปฏิบัติได้ซึ่งเปิดเผยให้เห็นถึงความผิดพลาดของตนแม้ในสภาพที่ดีที่สุดของเธอคริสตจักรก็ไม่ได้ประกอบไปด้วยผู้ที่สัตย์ซื่อผู้ที่บริสุทธิ์และผู้ที่จริงใจไปเสียทั้งหมดพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสอนไว้แล้วว่าอย่ารับคนเหล่านั้นที่จงใจเกลือกกลั้วอยู่ในบาปเข้าไว้ในคริสตจักรแต่กระนั้นพระองค์เองก็ยังทรงมีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีความบกพร่องในอุปนิสัยและทรงยินยอมให้พวกเขามีสิทธิ์ในการรับผลประโยชน์นานาประการจากคำสอนต่างๆและแบบอย่างของพระองค์เผื่อว่าพวกเขาจะมีโอกาสมองเห็นความผิดพลาดของตนและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องในท่ามกลางอัครสาวกสิบสองคนมีคนหนึ่งเป็นคนทรยศยูดาสได้รับการยอมรับไม่ใช่เพราะอุปนิสัยที่บกพร่องของเขาแต่แม้ว่าเขามีความบกพร่องในอุปนิสัยพระองค์ก็ยังทรงยอมรับเขาพระคริสต์ทรงนำเขาให้มาข้องเกี่ยวกับพวกสาวกเผื่อว่าเขาจะเรียนรู้ผ่านทางคำสั่งสอนและแบบอย่างของพระองค์ว่าสิ่งใดเป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดอุปนิสัยของคริสเตียนแล้วจึงถูกโน้มน้าวให้มองเห็นถึงความผิดพลาดของตนให้กลับใจใหม่และให้ชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยความช่วยเหลือที่มาจากพระคุณของพระเจ้า “ด้วยการเชื่อฟังความจริง” 1 เปโตร 1:22 แต่ยูดาสไม่ยอมเดินตามแสงที่ทรงโปรดส่องมายังเขาด้วยพระมหากรุณาธิคุณเขากลับปล่อยตัวจมปลักอยู่ในบาปเขาเปิดโอกาสให้การทดลองของซาตานแทรกเข้ามาสันดานชั่วแห่งอุปนิสัยในตัวเขาจึงผุดขึ้นเขาปล่อยให้ความนึกคิดตกอยู่ภายใต้การครอบงำของอำนาจมืดเขาโกรธเมื่อถูกตำหนิในเรื่องความผิดและจึงถูกชักนำให้ก่ออาชญากรรมอันอุกฉกรรจ์ด้วยการทรยศพระอาจารย์ของเขาฉันใดก็ฉันนั้นคนทั้งหลายผู้บ่มเพาะความชั่วไว้ภายใต้เปลือกนอกของการนับถือศาสนาจะเกลียดชังผู้ที่มารบกวนความสงบสุขด้วยการประณามวิถีทางแห่งความผิดบาปของพวกเขาเมื่อโอกาสเหมาะๆมาถึงพวกเขาจะเป็นเหมือนเช่นยูดาสคือทรยศผู้ที่คอยตักเตือนพวกเขาด้วยความหวังดี {GC 43.2} {GCth17 36.1}

อัครสาวกเผชิญหน้ากับคนในคริสตจักรที่แสดงตัวว่าเคร่งศาสนาในขณะที่ยังคงเก็บซ่อนความผิดบาปไว้อย่างลับๆอานาเนียและสัปฟีราสวมบทบาทของคนหลอกลวงนั้นพวกเขาแสร้งทำว่าได้มอบถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้าแล้วทั้งๆที่ยังคงซุกซ่อนบางส่วนไว้สำหรับตัวเองด้วยความโลภพระวิญญาณแห่งความจริงทรงเปิดเผยอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้เสแสร้งทั้งสองนี้ให้อัครทูตทราบและการพิพากษาของพระเจ้าได้กำจัดรอยเปื้อนความโสโครกออกไปจากคริสตจักรที่บริสุทธิ์พยานหลักฐานพิเศษจากพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้ทรงทราบความเป็นไปในคริสตจักรนี้ทำให้คนหน้าไหว้หลังหลอกและกระทำความชั่วทั้งหลายยอกสั่นขวัญหายพวกเขาไม่อาจคงความสัมพันธ์อันยาวนานกับตัวแทนของพระคริสต์ที่มีนิสัยและอารมณ์อย่างเสมอต้นเสมอปลายอีกต่อไปและเมื่อเกิดการทดลองต่างๆร่วมกับการกดขี่ข่มเหงขึ้นท่ามกลางบรรดาผู้ติดตามของพระองค์จะมีเพียงผู้ที่เต็มใจละทิ้งทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่ความจริงเท่านั้นที่มาเป็นสาวกของพระองค์ดังนั้นเมื่อเทียบกันแล้วคริสตจักรจึงคงความบริสุทธิ์ไว้ได้ตราบเท่าที่การกดขี่ข่มเหงยังมีอยู่แต่เมื่อการกดขี่ข่มเหงสิ้นสุดลงคนทั้งหลายที่ไม่ได้กลับใจด้วยน้ำใสใจจริงและด้วยการอุทิศถวายจนหมดสิ้นเพิ่มจำนวนเข้ามาในคริสตจักรและซาตานก็ได้โอกาสเข้ายึดครองฐานที่มั่น {GC 44.1} {GCth17 36.2}

แต่ความปรองดองจะไม่เกิดขึ้นเลยระหว่างพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งความสว่างกับเจ้าแห่งความมืดและผู้ติดตามของทั้งสองฝ่ายก็ปรองดองกันไม่ได้เช่นกันเมื่อคริสเตียนตกลงปลงใจเข้าร่วมพวกกับผู้ที่กลับใจเพียงครึ่งเดียวจากลัทธินอกศาสนาพวกเขาจึงถลำตัวเข้าสู่เส้นทางที่ยิ่งนำให้ไปไกลห่างออกจากความจริงซาตานก็ยิ่งยินดีปรีดาที่มันล่อลวงผู้ติดตามพระคริสต์จำนวนมากมายมหาศาลจำนวนหนึ่งสำเร็จจากนั้นมันก็ใช้อำนาจของมันปราบคนเหล่านั้นให้อยู่หมัดยิ่งขึ้นและดลบันดาลให้พวกเขาข่มเหงผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าไม่มีผู้ใดเข้าใจวิธีขัดขวางความเชื่อแท้ของชาวคริสเตียนได้ดีไปกว่าผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นผู้ปกป้องความเชื่อเหล่านั้นและโดยการรวมตัวกันระหว่างคริสเตียนที่ละทิ้งความเชื่อและเพื่อนที่กลับใจเพียงครึ่งเดียวจากพวกนอกศาสนานี้เองที่นำมาซึ่งการโจมตีเรื่องสำคัญที่สุดในหลักคำสอนของพระคริสต์ {GC 45.1} {GCth17 36.3}

ผู้ที่จะเป็นคนสัตย์ซื่อในการยืนหยัดต่อต้านการหลอกลวงทั้งหลายและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่างๆซึ่งปลอมแปลงเข้ามาในคราบของนักศาสนาและแฝงตัวอยู่ในคริสตจักรจำเป็นต้องต่อสู้ด้วยความกล้าหาญชาญชัยพระคัมภีร์ไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นมาตรฐานของความเชื่อหลักคำสอนเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาถูกตราหน้าว่านอกรีตผิดหลักศาสนาและผู้ที่ยึดความเชื่อนี้ไว้จะเป็นที่เกลียดชังและถูกเนรเทศ {GC 45.2} {GCth17 37.1}

หลังจากความขัดแย้งที่ยืดเยื้อและรุนแรงคนส่วนน้อยที่ยังคงไว้ซึ่งความซื่อสัตย์ตัดสินใจเลิกคบค้าสมาคมกับคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อหากเธอยังคงปฏิเสธไม่ยอมปลดปล่อยตัวเองออกจากความเทียมเท็จและการกราบไหว้รูปเคารพพวกเขาเห็นว่าการแยกตัวออกมาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งหากพวกเขาต้องการจะปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าพวกเขาไม่กล้าทนต่อความผิดที่จะนำจิตวิญญาณของตนไปสู่ความตายและวางแบบอย่างที่เป็นภัยอันตรายต่อความเชื่อของลูกหลานการจะได้มาซึ่งสันติสุขและความสามัคคีนั้นพวกเขาพร้อมที่จะทำตามข้อตกลงทุกอย่างตราบเท่าที่ยังคงมีความภักดีต่อพระเจ้าเพียงแต่พวกเขารู้สึกว่าแม้สันติสุขก็มีราคาแพงเกินหากต้องซื้อหามาด้วยการยอมสละหลักการหากความสามัคคีปรองดองจะได้มาด้วยการประนีประนอมความจริงและความชอบธรรมเท่านั้นแล้วเราก็ขอให้เกิดการแตกแยกแม้ต้องทำสงครามก็ยินยอม {GC 45.3} {GCth17 37.2}

จะเป็นการดีต่อคริสตจักรและโลกสักเพียงไรหากหลักการต่างๆที่เคยกระตุ้นคนที่มีใจแน่วแน่เหล่านั้นจะถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่ในหัวใจของผู้ที่เรียกตัวเองว่าเป็นคนของพระเจ้ามีการละเลยในเรื่องหลักคำสอนที่เป็นเสาหลักแห่งความเชื่อของคริสเตียนจนถึงขั้นอันตรายแนวคิดที่ว่าหลักคำสอนเหล่านี้ก็ไม่ได้มีความสลักสำคัญอะไรเป็นความคิดเห็นที่กำลังได้รับความนิยมขึ้นเรื่อยๆความเสื่อมถอยเช่นนี้กำลังทำให้อำนาจของพวกผู้แทนซาตานแข็งแกร่งขึ้นเช่นนั้นแล้วบัดนี้ทฤษฎีเทียมเท็จและการหลอกลวงขั้นร้ายแรงซึ่งผู้สัตย์ซื่อในสมัยก่อนเคยเสี่ยงชีวิตเพื่อต่อต้านและเปิดโปงนั้นจึงได้รับการยอมรับด้วยไมตรีจิตจากคนนับพันซึ่งเป็นผู้อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ {GC 46.1} {GCth17 37.3}

แท้จริงแล้วคริสเตียนในยุคแรกๆเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเฉพาะความประพฤติอันไร้ที่ติและความเชื่อที่ไม่รวนเรของพวกเขาเป็นคำตำหนิที่รบกวนความสงบสุขของคนบาปอยู่เนืองๆแม้พวกเขาจะมีจำนวนเพียงน้อยนิดทั้งยังไม่มีสมบัติพัสถานตำแหน่งหน้าที่การงานหรือยศถาบรรดาศักดิ์แต่พวกเขาก็สร้างความอกสั่นขวัญแขวนให้แก่ผู้ที่กระทำความชั่วณที่ใดก็ตามที่อุปนิสัยและคำสั่งสอนของพวกเขาเลื่องลือไปถึงด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นที่เกลียดชังแก่คนอธรรมดั่งเช่นที่อาเบลเป็นที่เกลียดชังแก่คนอธรรมอย่างคาอินฉันใดคนที่พยายามผลักไสการหน่วงเหนี่ยวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะปลิดชีวิตคนของพระเจ้าฉันนั้นและด้วยเหตุผลเดียวกันนี้เองที่ทำให้ชาวยิวปฏิเสธและตรึงพระผู้ช่วยให้รอดเพราะความบริสุทธิ์ศั

กดิ์สิทธิ์ในพระอุปนิสัยของพระองค์ตำหนิความเห็นแก่ตัวและความเสื่อมทรามในตัวเขาอยู่ร่ำไปนับตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จวบจนกระทั่งบัดนี้สาวกผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ก็ยังคงปลุกเร้าความเกลียดชังและการโต้แย้งของผู้ที่หลงรักและเดินตามวิถีทางแห่งความผิดบาปอยู่เรื่อยมา {GC 46.2} {GCth17 37.4}

แล้วเราจะเรียกข่าวประเสริฐว่าเป็นข่าวแห่งสันติสุขได้อย่างไรเมื่ออิสยาห์ทำนายถึงการเสด็จมาบังเกิดของพระเมสสิยาห์ท่านขนานนามพระองค์ว่า "องค์สันติราช" เมื่อทูตสวรรค์มาแจ้งข่าวแก่บรรดาผู้เลี้ยงแกะว่าพระคริสต์เจ้าเสด็จมาบังเกิดแล้วนั้นทูตสวรรค์ทั้งหลายก็ร่วมแซ่ซ้องสรรเสริญอยู่เหนือที่ราบแห่งเบธเลเฮมว่า"พระสิริจงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุดส่วนบนแผ่นดินโลกสันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์โปรดปรานนั้น" ลูกา 2:14 ดูเหมือนคำบอกกล่าวที่แจ้งไว้ล่วงหน้าทั้งสองประการนี้จะมีความขัดแย้งกับพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า"เราไม่ได้นำสันติภาพมาให้แต่เรานำดาบมา" มัทธิว 10:34

แต่เมื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องแล้วคำบอกกล่าวทั้งคู่สอดรับกันได้เป็นอย่างดีข่าวประเสริฐเป็นข่าวแห่งสันติสุขคริสต์ศาสนาเป็นแนวทางซึ่งหากยอมรับและปฏิบัติตามแล้วทั่วทั้งโลกก็จะเต็มไปด้วยสันติภาพความสมานฉันท์และความสงบสุขศาสนาของพระคริสต์จะรวมทุกคนที่รับคำสอนเข้าเป็นหนึ่งในความสัมพันธ์อันแนบแน่นฉันพี่น้องพระราชกิจของพระเยซูคือการนำมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าและด้วยเหตุนี้จึงคืนดีกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแต่ชาวโลกส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานศัตรูตัวเอ้ของพระคริสต์ข่าวประเสริฐนำเสนอหลักการในการดำเนินชีวิตซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างกับอุปนิสัยและความปรารถนาของพวกเขาอย่างสิ้นเชิงและพวกเขาจึงลุกขึ้นต่อต้านพวกเขาเกลียดชังความบริสุทธิ์ซึ่งเปิดเผยและกล่าวโทษความผิดบาปของตนทั้งยังข่มเหงและบดขยี้ผู้ที่รบเร้าถึงเรื่องข้อเรียกร้องอันเที่ยงธรรมและศักดิ์สิทธิ์แห่งข่าวประเสริฐนั้นโดยนัยนี้ที่ว่าความจริงที่ได้รับการยกย่องเป็นเหตุแห่งความจงเกลียดจงชังและการทะเลาะวิวาทข่าวประเสริฐจึงถูกเรียกว่าดาบด้วยประการฉะนี้ {GC 46.3} {GCth17 38.1}

การเตรียมการอันล้ำลึกของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงยอมให้คนชอบธรรมทนรับการข่มเหงที่มาจากน้ำมือของคนอธรรมสร้างความฉงนสนเท่ห์ให้แก่คนมากมายที่อ่อนแอในความเชื่อมีบางคนถึงกับพร้อมที่จะละทิ้งความไว้วางใจในพระเจ้าเหตุเพราะพระองค์ทรงปล่อยให้คนต่ำช้าที่สุดรุ่งเรืองขึ้นในขณะที่คนดีและบริสุทธิ์ที่สุดกลับต้องตกระกำลำบากและทนทุกข์ทรมานจากอำนาจที่โหดเหี้ยมจึงเกิดมีคำถามผุดขึ้นมาว่าเหตุไฉนพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรมทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณและทรงฤทธานุภาพอันไพบูลย์จึงทรงยอมทนต่อความอยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหงได้ถึงเพียงนี้นี่เป็นคำถามที่เราไม่ควรจะเข้าไปข้องแวะด้วยพระเจ้าประทานสักขีพยานแห่งรักของพระองค์ให้แก่เราอย่างเพียงพอและเราก็ไม่ควรสงสัยในความรักมั่นคงของพระองค์เพียงเพราะความไม่เข้าใจของเราเองในเรื่องพระราชกิจแห่งการทรงจัดเตรียมของพระองค์พระผู้ช่วยให้รอดทรงหยั่งรู้ล่วงหน้าถึงความสงสัยที่จะผุดขึ้นในใจของบรรดาสาวกทั้งหลายในห้วงเวลาแห่งการทดลองและความมืดมนนี้พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาไว้ว่า"จงระลึกถึงคำที่เรากล่าวกับพวกท่านแล้วว่าบ่าวไม่ได้เป็นใหญ่กว่านายถ้าพวกเขาข่มเหงเราเขาก็จะข่มเหงพวกท่านด้วย" ยอห์น 15:20

พระเยซูทรงทนทุกข์เพื่อเรามากเสียยิ่งกว่าที่ผู้ติดตามของพระองค์คนใดจะต้องทนทุกข์เพราะความเหี้ยมโหดของคนอธรรมผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้ทนทุกข์ทรมานและต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อก็เพียงแค่กำลังเดินตามรอยพระบาทของพระบุตรที่รักของพระเจ้าเท่านั้นเอง {GC 47.1} {GCth17 38.2}

"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์" 2 เปโตร 3:9 พระองค์ไม่ได้ทรงลืมหรือละเลยบุตรชายหญิงของพระองค์เลยแต่พระองค์ทรงปล่อยให้คนอธรรมเผยอุปนิ

สัยที่แท้จริงของตนออกมาเพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดที่ปรารถนาจะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์อาจถูกหลอกในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเขาอนึ่งคนชอบธรรมถูกนำลงในเตาไฟแห่งความทุกข์ยากก็เพื่อตัวเขาเองจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพื่อแบบอย่างของเขาจะทำให้ผู้อื่นมั่นใจถึงความจริงจังในเรื่องความเชื่อและการนับถือศาสนาและเพื่อที่วิถีทางอันคงเส้นคงวาของพวกเขาจะกล่าวโทษคนไร้ศาสนาและคนที่ไม่เชื่อ {GC 48.1} {GCth17 39.1}

พระเจ้าทรงปล่อยให้คนอธรรมรุ่งเรืองและทรงยอมให้เขาเผยความเป็นศัตรูต่อพระองค์เพื่อว่าเมื่อเขาเติมความชั่วของตนจนเต็มขนาดแล้วทุกคนจะเข้าใจถึงความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าในความพินาศย่อยยับของเขาวันแห่งการทรงแก้แค้นของพระองค์เร่งเข้ามาเมื่อทุกคนที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติและข่มเหงประชากรของพระองค์จะได้รับค่าตอบแทนอย่างสาสมตามการกระทำของตนเมื่อพฤติกรรมแห่งความทารุณหรือไร้ความเป็นธรรมในทุกๆรูปแบบที่มีต่อผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าจะถูกปรับโทษเสมือนหนึ่งว่าเป็นการกระทำต่อองค์พระคริสต์เอง {GC 48.2} {GCth17 39.2}

ยังมีอีกคำถามหนึ่งที่สำคัญกว่าซึ่งควรได้รับการเอาใจใส่จากคริสตจักรต่างๆในสมัยนี้อัครทูตเปาโลกล่าวว่า “ทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” 2 ทิโมธี 3:12

แล้วเหตุไฉนจึงดูประหนึ่งว่าการข่มเหงหลับใหลไปนานถึงป่านนี้มีเพียงเหตุผลเดียวคือว่าคริสตจักรคล้อยตามมาตรฐานของโลกจึงไม่อาจปลุกการต่อต้านให้กระพือขึ้นศาสนาที่แพร่หลายอยู่ในสมัยของเรานี้ไม่มีลักษณะของความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์แห่งความเชื่อของคริสเตียนในสมัยของพระคริสต์หรือสมัยของอัครทูตทั้งนี้เนื่องจากวิญญาณแห่งการประนีประนอมต่อความผิดบาปเพราะการละเลยต่อความจริงอันใหญ่ยิ่งแห่งพระวจนะของพระเจ้าและเพราะผู้ศรัทธาในศาสนาเสมอชีวิตของตนมีจำนวนเพียงน้อยนิดในคริสตจักรอันเป็นเหตุให้คริสต์ศาสนากลายเป็นที่นิยมชมชอบแก่ชนชาวโลกขอให้เกิดการฟื้นฟูความเชื่อและความเข้มแข็งอย่างคริสตจักรสมัยเริ่มแรกขึ้นเกิดแล้ววิญญาณแห่งการกดขี่ข่มเหงจะถูกปลุกและไฟแห่งการประหัตประหารจะถูกจุดให้ลุกขึ้นอีกครั้ง {GC 48.3} {GCth17 39.3}

บท 3 - ยุคมืดทางจิตวิญญาณ

ในจดหมายฉบับที่สองที่เขียนไปยังชาวเมืองเธสะโลนิกานั้นอัครทูตเปาโลพยากรณ์ถึงการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ที่จะมีผลก่อให้เกิดอำนาจของระบอบเปปาซี[papacy]เปปาซีหมายถึงระบอบการปกครองที่มีพระสันตะปาปาทรงเป็นองค์ประมุข]ท่านประกาศว่าวันของพระคริสต์จะยังมาไม่ถึง“จนกว่าจะมีการกบฏเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัวคือลูกแห่งความพินาศผู้กีดกั้นขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้ทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นพระหรือสิ่งที่เขาไหว้นมัสการนั้นแล้วมันก็จะนั่งในพระวิหารของพระเจ้าประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า”และยิ่งกว่านั้นท่านอัครทูตยังเตือนพี่น้องของตนว่า
“เพราะว่าอำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” 2 เธสะโลนิกา 2:3, 4, 7

แม้กระทั่งในสมัยยุคแรกเริ่มนั้นท่านยังมองเห็นว่าหลักคำสอนผิดๆกำลังคืบคลานเข้ามาสู่คริสตจักรแล้วซึ่งเตรียมทางให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระบอบเปปาซี {GC 49.1} {GCth17 40.1}

ในช่วงแรกเป็นไปอย่างลับๆและอย่างเงียบๆทีละเล็กทีละน้อยและจากนั้นก็ค่อยๆแผ่อิทธิพลมากยิ่งขึ้นและเข้าครอบงำจิตใจของผู้คน“อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย”ดำเนินงานที่หลอกลวงและหมิ่นประมาทพระเจ้านี้อย่างก้าวหน้าต่อไปขนบธรรมเนียมประเพณีของลัทธินอกศาสนาค่อยๆคืบคลานเข้ามาสู่คริสตจักรอย่างแทบไม่ทันรู้ตัววิญญาณแห่งการประนีประนอมและการคล้อยตามกันถูกหน่วงเหนี่ยวไว้ชั่วขณะหนึ่งด้วยการกดขี่ข่มเหงอย่างทารุณโหดร้ายซึ่งคริสตจักรต้องทนอยู่ภายใต้ลัทธินอกศาสนาแต่เมื่อการกดขี่ข่มเหงยุติลงและคริสต์ศาสนาเข้าไปสู่ราชสำนักและพระราชวังของบรรดากษัตริย์ทั้งหลายคริสตจักรละทิ้งความเรียบง่ายอันถ่อมตนของพระคริสต์และของอัครทูตทั้งหลายของพระองค์เพื่อรับความโอ่อ่าและความทะนงตนของบรรดานักบวชและผู้ปกครองของคนนอกศาสนาและคริสตจักรนำทฤษฎีและขนบธรรมเนียมของมนุษย์เข้ามาแทนที่ข้อกำหนดต่างๆของพระเจ้าในช่วงต้นศตวรรษที่สี่การกลับใจมาเป็นคริสเตียนแต่ในนามของจักรพรรดิคอนสแตนตินสร้างความชื่นชมยินดีอันยิ่งใหญ่ให้กับคริสตจักรและวิถีทางของโลกซึ่งถูกคลุมด้วยรูปแบบแห่งความชอบธรรมก็ก้าวเข้ามาในคริสตจักรบัดนี้การงานแห่งความเสื่อมทรามพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วในขณะที่ดูเหมือนว่าลัทธินอกศาสนาหายสาบสูญไปแต่แท้จริงแล้วมันกำลังเป็นผู้มีชัยต่างหากวิญญาณของเธอเข้ามาควบคุมคริสตจักรมีการนำหลักคำสอนพิธีกรรมและความเชื่อเรื่องโชคลางต่างๆเข้ามาผสมผสานกับความเชื่อและการนมัสการของพวกที่ประกาศว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ {GC 49.2} {GCth17 40.2}

การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนาและคริสต์ศาสนานี้ส่งผลทำให้เกิดการพัฒนา “คนนอกกฎหมาย”ขึ้นซึ่งถูกทำนายไว้ในคำพยากรณ์แล้วว่าจะเป็นผู้ต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้าระบอบศาสนาเทียมเท็จที่ยิ่งใหญ่นั้นเป็นผลงานชิ้นเอกของอำนาจซาตานซึ่งเป็นอนุสรณ์แห่งความพยายามของมันในการยกตัวเองขึ้นนั่งบนบัลลังก์เพื่อปกครองโลกตามที่มันต้องการ {GC 50.1} {GCth17 41.1}

ครั้งหนึ่งซาตานเคยพยายามที่จะประนีประนอมกับพระคริสต์มันมาหาพระบุตรของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งการทดลองนั้นและแสดงให้พระองค์ทอดพระเนตรอาณาจักรและความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของโลกนี้มันเสนอที่จะมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์หากพระองค์จะทรงยอมรับอำนาจสูงสุดของเจ้าชายแห่งความมืดพระคริสต์ทรงตำหนิผู้ล่อลวงที่อวดดีและทรงขับไล่มันไปเสียแต่เมื่อซาตานนำเสนอการทดลองเดียวกันนี้ให้แก่มนุษย์มันประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่าเพื่อที่จะได้มาซึ่งสมบัติและเกียรติยศทางโลกคริสตจักรถูกชักนำให้แสวงหาความพอใจและการสนับสนุนจากเหล่าผู้ยิ่งใหญ่ของโลกและด้วยการทำเ

ชนนี้คริสตจักรปฏิเสธพระคริสต์และถูกชักชวนให้แสดงความจงรักภักดีต่อตัวแทนของซาตานซึ่งก็คือบิชอปแห่งกรุงโรม [bishop บิชอปหมายถึงสังฆราชหรือมุขนายกเป็นผู้ปกครองดูแล] {GC 50.2} {GCth17 41.2}

หนึ่งในบรรดาหลักคำสอนสำคัญของลัทธิโรมันคือพระสันตะปาปาทรงเป็นประมุขที่ประจักษ์แก่ตาของคริสตจักรสากลของพระคริสต์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือบิชอปและศิษยาภิบาลทั่วทุกมุมโลกนอกเหนือจากนี้แล้วพระสันตะปาปายังทรงได้รับตำแหน่งของเทพเจ้าอีกด้วยคือ "องค์พระสันตะปาปาพระผู้เป็นเจ้า"(โปรดดูภาคผนวก)และได้รับการเทิดทูนให้เป็นผู้ไม่รู้พลั้งมนุษย์ทุกคนต้องแสดงความจงรักภักดีข้อกล่าวอ้างเดียวกันที่ซาตานเรียกร้องในถิ่นทุรกันดารแห่งการทดลองนั้นก็ยังคงถูกเรียกร้องโดยผ่านคริสตจักรแห่งโรมและคนจำนวนมหาศาลก็พร้อมที่จะมอบถวายการนมัสการแก่มัน {GC 50.3} {GCth17 41.3}

แต่ผู้ที่ยำเกรงและถวายเกียรติพระเจ้าเผชิญหน้ากับการอ้างสิทธิ์อย่างกล้าท้าทายสวรรค์นี้เหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงเผชิญหน้ากับการชักชวนของศัตรูเจ้าเล่ห์นั้นด้วยพระดำรัสที่ว่า"จงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านและปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว" ลูกา 4:8

พระเจ้าไม่ทรงเคยเปรยไว้ในพระวจนะของพระองค์ว่าพระองค์ทรงแต่งตั้งมนุษย์คนใดให้เป็นผู้นำในคริสตจักรหลักคำสอนเรื่องอำนาจสูงสุดของระบอบเปปาซีนั้นตรงกันข้ามกับคำสอนของพระคัมภีร์พระสันตะปาปาไม่อาจมีอำนาจเหนือคริสตจักรของพระคริสต์ได้นอกจากจะได้มาด้วยการฉกชิงเท่านั้น {GC 51.1} {GCth17 41.4}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันยืนกรานกล่าวหาชาวโปรเตสแตนต์ว่าเป็นพวกนอกรีตและจงใจแยกตัวออกจากคริสตจักรแท้แต่คำกล่าวหาเหล่านี้น่าจะใช้ได้ดีกับตัวพวกเขาเองมากกว่าพวกเขาเป็นผู้ที่รื้อธงของพระคริสต์ลงและตีตัวออกห่างจาก"หลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป" ยูดา 3 {GC 51.2} {GCth17 41.5}

ซาตานรู้ดีแก่ใจว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะทำให้มนุษย์มองเห็นการหลอกลวงและต้านทานอำนาจของมันได้แม้กระทั่งพระผู้ช่วยให้รอดของโลกก็ยังทรงต่อต้านการโจมตีของมันด้วยพระวจนะพระคริสต์ทรงยกโล่แห่งความจริงนิรันดร์ขึ้นป้องกันการจู่โจมในทุกๆรูปแบบด้วยตรัสว่า "พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า"พระองค์ทรงต้านทุกข้อเสนอของศัตรูคู่อริด้วยพระปัญญาและอำนาจของพระวจนะเพื่อที่ซาตานจะยังคงมีอิทธิพลอยู่เหนือมนุษย์และสร้างอำนาจให้แก่ผู้ช่วงชิงอย่างระบอบเปปาซีนั้นมันต้องควบคุมให้ขาดความรู้ในพระคัมภีร์พระคัมภีร์จะยกชูพระเจ้าและจัดวางมนุษย์ผู้มีขีดจำกัดไว้ให้อยู่ในสถานภาพที่แท้จริงของเขาด้วยเหตุนี้มันจึงต้องปกปิดและปราบปรามความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์คริสตจักรแห่งโรมนำตรรกศาสตร์นี้มาใช้นับเป็นเวลาหลายร้อยปีมีคำสั่งห้ามแจกจ่ายพระคัมภีร์ห้ามประชาชนอ่านหรือมีพระคัมภีร์ไว้ในบ้านและมีเพียงพวกนักบวชกับพระราชาคณะผู้ไม่มีหลักธรรมเท่านั้นที่ตีความคำสอนต่างๆของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการแอบอ้างของพวกเขาด้วยเหตุนี้พระสันตะปาปาจึงทรงเป็นที่ยอมรับกันแทบทั่วทั้งโลกในฐานะตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ซึ่งมีอำนาจเหนือคริสตจักรและรัฐ {GC 51.3} {GCth17 42.1}

เมื่อเครื่องจับเท็จถูกนำออกไปแล้วซาตานก็ทำงานตามความต้องการของมันคำพยากรณ์กล่าวไว้แล้วว่าระบอบเปปาซี "จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมบัญญัติต่างๆ" ดาเนียล 7:25 ระบอบเปปาซีไม่รอช้าที่จะพยายามเริ่มทำงานนี้เพื่อจะทำให้มีคนกลับใจจากลัทธินอกศาสนาเข้ามานั้นมี

การนำบางสิ่งมาทดแทนรูปเคารพเพื่อให้พวกเขากราบไหว้บูชาและด้วยการการทำเช่นนั้นจะเป็นการสนับสนุนการยอมรับคริสต์ศาสนาแต่เพียงในนามการกราบไหว้บูชารูปปั้นและวัตถุมงคลต่างๆค่อยๆทยอยเข้ามาสู่การนมัสการของคริสเตียนในที่สุดมีคำสั่งจากที่ประชุมสภา (โปรดดูภาคผนวก)จัดตั้งให้มีระเบียบการกราบไหว้บูชารูปเคารพขึ้นเพื่อให้งานแห่งการลบหลู่พระเจ้าสมบูรณ์แบบโรมจึงถือสิทธิ์เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้าโดยลบพระบัญญัติข้อที่สองที่ห้ามการกราบไหว้รูปเคารพออกจากพระบัญญัติของพระเจ้าเสียและแบ่งพระบัญญัติข้อที่สิบออกเป็นสองข้อเพื่อให้คงจำนวนข้อในพระบัญญัติไว้เหมือนเดิม {GC 51.4} {GCth17 42.2}

จิตใจที่ยอมต่อลัทธินอกศาสนานั้นเปิดทางให้กับการละเลยอำนาจของสวรรค์มากยิ่งขึ้นซาตานทำงานผ่านพวกผู้นำคริสตจักรที่ไม่อุทิศตนทั้งยังเหยียบย่ำพระบัญญัติข้อสี่อีกด้วยและพยายามนำวันสะบาโตอันเก่าแก่วันที่พระเจ้าทรงอวยพระพรและทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ (ปฐมกาล 2:2, 3) นั้นออกไปและแทนที่วันนั้นด้วยการยกชูวันฉลองเทศกาลที่คนนอกศาสนาถือรักษาในฐานะ “วันแห่งการเคารพยกย่องพระอาทิตย์”

นั้นขึ้นในช่วงเริ่มแรกการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้ทำอย่างเปิดเผยในศตวรรษต้นๆคริสเตียนทั้งหมดก็ยังถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงอยู่พวกเขาระวังหวงแหนเพื่อถวายเกียรติพระเจ้าและเชื่อว่าพระบัญญัติของพระองค์นั้นปรับเปลี่ยนไม่ได้พวกเขาปกป้องความศักดิ์สิทธิ์แห่งข้อบัญญัติอย่างกระตือรือร้นแต่ซาตานทำงานผ่านตัวแทนทั้งหลายของมันด้วยเล่ห์เหลี่ยมอันยิ่งใหญ่เพื่อให้สำเร็จตามที่มันตั้งเป้าหมายไว้เพื่อว่าความสนใจของประชาชนจะถูกหันเหไปยังวันอาทิตย์วันอาทิตย์ถูกตั้งให้เป็นเทศกาลเพื่อเฉลิมฉลองการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในวันนั้นแต่กระนั้นก็ยังถือวันนั้นเป็นวันแห่งการพักผ่อนหย่อนใจส่วนวันสะบาโตก็ยังมีการถือรักษาอย่างบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 52.1} {GCth17 42.3}

ซาตานเตรียมทางสำหรับทำงานตามแผนให้สำเร็จด้วยการชักนำชาวยิวสมัยก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ให้แบกภาระของวันสะบาโตด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆที่เข้มงวดที่สุดจนทำให้การถือรักษาวันสะบาโตกลายเป็นภาระหนักบัดนี้มันฉวยโอกาสโดยการใช้แสงสว่างจอมปลอมซึ่งโดยวิธีนี้มันทำให้ทุกคนมองวันสะบาโตว่าเป็นภาระมันโยนความเหยียดหยามใส่วันสะบาโตว่าเป็นสถาบันของพวกยิวขณะที่คริสเตียนทั่วไปยังคงถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันฉลองที่มีความสุขต่อไปมันชักนำพวกเขาด้วยการทำให้วันสะบาโตเป็นวันอดอาหารและวันแห่งความโศกเศร้าและความสิ้นหวังเพื่อแสดงความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อศาสนายิว {GC 52.2} {GCth17 43.1}

ในช่วงต้นของศตวรรษที่สี่จักรพรรดิคอนสแตนตินตราพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งขึ้นเพื่อตั้งวันอาทิตย์ให้เป็นวันนักขัตฤกษ์ของรัฐตลอดทั่วทั้งจักรวรรดิโรม (โปรดดูภาคผนวก) วันของดวงอาทิตย์เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนลัทธินอกศาสนาของพระองค์และเป็นวันที่พวกคริสเตียนถวายเกียรติเป็นนโยบายของจักรพรรดิที่จะประสานผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัวระหว่างลัทธินอกศาสนากับคริสต์ศาสนาพระองค์ได้รับแรงกระตุ้นให้ดำเนินเรื่องนี้จากบรรดาบิชอปของคริสตจักรผู้ถูกขับเคลื่อนด้วยความทะเยอทะยานและการกระหายอำนาจโดยคิดว่าหากทั้งคริสเตียนและคนนอกศาสนาจะถือรักษาวันเดียวกันแล้วก็จะเป็นการสนับสนุนให้คนนอกศาสนายอมรับคริสต์ศาสนาแต่เพียงในนามและด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้อำนาจและเกียรติยศของคริสตจักรเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นแต่ขณะที่คริสเตียนมากมายที่เกรงกลัวพระเจ้าถูกชักนำให้มองวันอาทิตย์ว่าเป็นวันที่มีความศักดิ์สิทธิ์ในระดับหนึ่งนั้นพวกเขาก็ยังคงถือ

รักษาวันสะบาโตที่แท้จริงเป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้าและถือรักษาวันนั้นด้วยความเชื่อฟังตามพระบัญญัติข้อที่สี่ {GC 53.1} {GCth17 43.2}

จอมหลอกลวงยังทำงานของมันไม่เสร็จมันตั้งใจที่จะรวบรวมโลกคริสเตียนให้เข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงของมันและใช้อำนาจของมันผ่านทางตัวแทนของมันคือพระสันตะปาปาผู้ทรงถือว่าตนเป็นตัวแทนของพระคริสต์มันทำงานนี้สำเร็จโดยอาศัยคนนอกศาสนาที่กลับใจเพียงครึ่งๆกลางๆพระราชาคณะที่ทะเยอทะยานใฝ่สูงและพวกสมาชิกคริสตจักรที่ฝักใฝ่ทางโลกมีการจัดประชุมสภาอยู่บ่อยครั้งเป็นระยะๆซึ่งมีการเรียกบรรดาผู้มีอำนาจในคริสตจักรจากทั่วทุกมุมโลกมาชุมนุมกันในการประชุมสภาแทบทุกครั้งจะเหยียบย่ำวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้นั้นให้ต่ำลงทีละเล็กทีละน้อยขณะที่วันอาทิตย์ได้รับการยกชูให้สูงมากยิ่งขึ้นด้วยเหตุนี้ในที่สุดวันเฉลิมฉลองของพวกนอกศาสนาจึงได้รับเกียรติให้เป็นสถาบันหนึ่งของพระเจ้าขณะที่วันสะบาโตของพระคัมภีร์กลับถูกประกาศว่าเป็นเครื่องหมายของศาสนายิวและผู้ที่ถือรักษาวันนั้นจะถูกประณามว่าเป็นผู้ที่ถูกแช่งสาป {GC 53.2} {GCth17 43.3}

ผู้ละทิ้งความเชื่อคนสำคัญนั้นทำงานสำเร็จด้วยการยกตัวขึ้น“ต่อสู้ทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นพระหรือสิ่งที่เขาไหว้นมัสการนั้น” 2 เธสะโลนิกา 2:4 จนเป็นผลสำเร็จ {GCth17 43.4}

เขากล้าเปลี่ยนกฎเพียงข้อเดียวในพระบัญญัติของพระเจ้าที่ชี้บอกมนุษย์ทุกคนอย่างไม่ผิดพลาดถึงพระเจ้าองค์เที่ยงแท้และผู้ทรงพระชนม์อยู่พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างฟ้าและแผ่นดินโลกและด้วยเหตุฉะนั้นจึงทรงแตกต่างจากพระเทียมเท็จทั้งหมดวันสะบาโตเป็นดั่งอนุสรณ์ถึงพระราชกิจแห่งการทรงสร้างว่าวันที่เจ็ดได้รับการทรงตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์เป็นวันพักผ่อนสำหรับมนุษย์เป็นวันที่ทรงออกแบบไว้ให้จดจำพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ไว้ในจิตใจของมนุษย์อยู่เสมอในฐานะทรงเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตและเป็นผู้ที่มนุษย์ต้องเคารพสักการะซาตานมุ่งมั่นที่จะหันมนุษย์ออกไปจากความจงรักภักดีต่อพระเจ้าและจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์เพราะฉะนั้นมันจึงหันความพยายามของมันมาต่อสู้โดยเฉพาะกับพระบัญญัติข้อนั้นที่ชี้ไปยังพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้าง {GC 53.3} {GCth17 44.1}

บัดนี้ชาวโปรเตสแตนต์ผลักดันว่าการกลับเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ในวันอาทิตย์ทำให้วันนั้นเป็นวันสะบาโตของคริสเตียนแต่ไม่มีหลักฐานดังกล่าวในพระคัมภีร์พระคริสต์หรืออัครทูตของพระองค์ไม่เคยให้เกียรติเช่นนี้แก่วันดังกล่าวการถือรักษาวันอาทิตย์ในฐานะเป็นสถาบันหนึ่งของคริสเตียนมีแหล่งกำเนิดมาจาก “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” นั้น 2 เธสะโลนิกา 2:7 ซึ่งแม้ในสมัยของเปาโลเองมันก็เริ่มทำงานของมันแล้วพระยาห์เวห์ทรงรับระบอบเปปาซีให้เป็นบุตรตั้งแต่เมื่อใดและที่ไหนมีเหตุผลอะไรที่ฟังขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่พระคัมภีร์ไม่ได้รับรอง {GC 54.1} {GCth17 44.2}

ในศตวรรษที่หกระบอบเปปาซีถูกจัดตั้งขึ้นมาอย่างมั่นคงแล้วเป็นฐานอำนาจที่ปักหลักอยู่ในนครของจักรพรรดิและบิชอปแห่งกรุงโรมได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นประมุขเหนือคริสตจักรทั้งหมดลัทธินอกรีตมอบตำแหน่งให้กับระบอบเปปาซีพญานาคให้“ฤทธิ์เดชบัลลังก์และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น” วิวรณ์ 13:2 และบัดนี้ช่วงเวลา 1,260ปีแห่งการกดขี่ข่มเหงของระบอบเปปาซีตามที่พระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์พยากรณ์ไว้นั้นก็เริ่มต้นขึ้นแล้ว (ดาเนียล 7:25 วิวรณ์ 13:5-7) (โปรดดูภาคผนวก) คริสเตียนถูกบังคับให้เลือกที่จะยอมทิ้งความสัตย์ซื่อของพวกเขาหรือยอมรับพิธีกรรมต่างๆและการนมัส

การของระบอบเปปาซีหรือที่จะค่อยๆตายในคุกมืดหรือจะยอมตายด้วยเครื่องทรมานเผาทั้งเป็นหรือคมขวานของเพชฌฆาตบัดนี้พระดำรัสของพระเยซูที่ตรัสไว้ว่า“แม้แต่บิดามารดาญาติพี่น้องและมิตรสหายก็จะมอบตัวพวกท่านไว้และพวกเขาจะฆ่าพวกท่านบางคนทุกคนจะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา” ลูกา21:16,17ได้สำเร็จจริงตามนั้นการกดขี่ข่มเหงโหมกระหน่ำลงใส่ผู้ที่สัตย์ซื่อด้วยความโกรธแค้นที่ยิ่งใหญ่กว่าครั้งใดๆมาก่อนและโลกกลายเป็นสนามรบอันกว้างใหญ่ไพศาลเป็นเวลาหลายร้อยปีที่คริสตจักรของพระคริสต์ต้องลี้ภัยอยู่ในที่ที่ห่างไกลจากผู้คนและในที่มืดผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ดังนี้ว่า“หญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารที่นั่นนางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน” วิวรณ์ 12:6 {GC 54.2} {GCth17 44.3}

การเรืองอำนาจของคริสตจักรโรมันเป็นเครื่องหมายชี้บอกจุดเริ่มต้นของยุคมืดขณะที่อำนาจของคริสตจักรโรมันเพิ่มขึ้นความมืดมิดก็ยิ่งหนาทึบยิ่งขึ้นพวกเขาโยกย้ายความเชื่อจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรากฐานที่แท้จริงไปยังพระสันตะปาปาแห่งโรมแทนที่จะวางใจในพระบุตรของพระเจ้าเพื่อรับการอภัยบาปและเพื่อความรอดนิรันดร์ประชาชนกลับมองไปที่พระสันตะปาปาและที่บรรดาบาทหลวงกับพระราชาคณะทั้งหลายผู้ซึ่งพระสันตะปาปาทรงมอบอำนาจให้ทำแทนนั้นพวกเขาถูกสอนว่าพระสันตะปาปาทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพวกเขาในโลกนี้และถูกสอนว่าไม่มีผู้ใดเข้าถึงพระเจ้าได้นอกจากจะผ่านทางพระสันตะปาปาและนอกจากนี้พระสันตะปาปายังทรงเป็นพระเจ้าสำหรับคนทุกคนดังนั้นทุกคนจึงต้องเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้งการเบี่ยงเบนไปจากข้อบังคับที่พระสันตะปาปาทรงกำหนดไว้จะเป็นเหตุเพียงพอที่ผู้กระทำผิดจะต้องรับโทษรุนแรงที่สุดทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณจิตด้วยเหตุนี้จิตใจของประชาชนจึงถูกหันเหจากพระเจ้าไปยังมนุษย์ที่โหดเหี้ยมที่ทำผิดและที่พลั้งพลาดได้ไม่เพียงเท่านั้นแต่จิตใจของพวกเขายังถูกหันไปยังเจ้าชายแห่งความมืดผู้ใช้อำนาจของมันผ่านคนเหล่านั้นอีกด้วยบาปปลอมตัวเข้ามาในคราบของความศักดิ์สิทธิ์เมื่อพระคัมภีร์ถูกปราบและมนุษย์ถือว่าตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดเราจึงเห็นแต่เพียงความฉ้อฉลความหลอกลวงและความผิดบาปอันต่ำช้าด้วยการยกชูกฎหมายและธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ขึ้นมานั้นความเสื่อมทรามซึ่งเป็นผลจากการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าเสมอมานั้นก็ปรากฏขึ้นชัด {GC 55.1} {GCth17 45.1}

สมัยนั้นเป็นช่วงเวลาอันตรายสำหรับคริสตจักรของพระคริสต์ผู้ถือธงที่สัตย์ซื่อมีหลงเหลืออยู่น้อยเหลือเกินถึงแม้ว่าความจริงไม่ถูกทอดทิ้งโดยไม่มีพยานถึงกระนั้นในบางครั้งดูเหมือนว่าหลักคำสอนที่ผิดและการเชื่อเรื่องโชคลางจะมีชัยชนะและศาสนาที่แท้จริงจะถูกกวาดเรียบไปจากโลกข่าวประเสริฐถูกเมินเสียแต่ธรรมเนียมปฏิบัติของศาสนากลับเพิ่มมากขึ้นและประชาชนต้องแบกภาระของการขูดรีดอย่างแสนสาหัส {GC 55.2} {GCth17 45.2}

พวกเขาถูกสอนไม่เพียงให้หมายพึ่งพระสันตะปาปาในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยเท่านั้นแต่ยังถูกสอนให้พึ่งผลงานของตนเองเพื่อลบมลทินบาปอีกด้วยมีการเชิญชวนให้เข้าร่วมการปฏิบัติกิจเหล่านี้และอีกมากมายในลักษณะเดียวกันอาทิการเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญพิธีกรรมแก้บาปการบูชาวัตถุมงคลการสร้างโบสถ์ศาลเจ้าและแท่นบูชาต่างๆการจ่ายเงินก้อนใหญ่ให้คริสตจักรเพื่อระงับพระพิโรธของพระเจ้าหรือเพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ทำราวกับว่าพระเจ้าทรงมีลักษณะเหมือนมนุษย์ที่จะโกรธเคืองในเรื่องเล็กน้อยหรือที่จะทำให้หายโกรธได้ด้วยของถวายหรือพิธีกรรมแก้บาป {GC 55.3} {GCth17 45.3}

ทั้งๆที่ความชั่วเลวทรามได้แพร่กระจายอยู่ทั่วไปแม้กระทั่งในท่ามกลางผู้นำของคริสตจักรโรมันด้วยก็ตามทีอิทธิพลของคริสตจักรนั้นก็ยังดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในราวๆช่วงท้ายของศตวรรษที่แปดผู้นิยมระบอบเปปาซีทั้งหลายต่างอ้างว่าในช่วงยุคเริ่มแรกของคริสตจักรนั้นบรรดาบิชอปแห่งโรมครองอำ

นาจทางศาสนาเท่าเทียมกับอำนาจของที่พวกเขาอ้างว่ามีอยู่ในเวลานี้เพื่อทำให้ข้ออ้างนี้เป็นที่ยอมรับจึงต้องมีการใช้วิธีการบางอย่างเพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจนั้นและบิดาแห่งการมุสาก็ยื่นข้อเสนอได้อย่างรวดเร็วพวกนักบวชปลอมแปลงเอกสารโบราณต่างๆขึ้นมามีการค้นพบคำสั่งต่างๆของการประชุมสภาที่ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อนซึ่งรับรองการมีอำนาจสากลสูงสุดของพระสันตะปาปาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มที่สุดและคริสตจักรที่ปฏิเสธความจริงก็ยอมรับการหลอกลวงเหล่านี้ด้วยความละโมบ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 56.1} {GCth17 46.1}

นายช่างผู้สัตย์ซื่อจำนวนน้อยนิดที่ได้ก่อความเชื่อของพวกเขาขึ้นบนรากฐานที่แท้จริงนั้น (1 โครินธ์ 3:10, 11)

ต่างรู้สึกงงงวยและถูกขัดขวางเมื่อกองขยะแห่งหลักคำสอนเทียมเท็จกีดขวางงานของพวกเขาเช่นเดียวกับพวกคนงานซ่อมแซมกำแพงกรุงเยรูซาเล็มในสมัยของผู้เผยพระวจนะเนหะมีย์มีบางคนพร้อมที่จะพูดว่า“เรี่ยวแรงของคนที่ขนของก็กำลังทรุดลงและมีสิ่งปรักหักพังมากเราไม่สามารถซ่อมกำแพงได้”เนหะมีย์4:10ด้วยความเหนื่อยล้ากับการต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลาต่อการกดขี่ข่มเหงการฉ้อฉลความชั่วช้าและอุปสรรคอื่นๆที่ซาตานคิดขึ้นมาเพื่อขัดขวางความก้าวหน้าของงานของพวกเขาบางคนที่เคยเป็นนายช่างที่สัตย์ซื่อก็ท้อใจและเพื่อเห็นแก่ความสงบและความปลอดภัยในทรัพย์สินและชีวิตของตนพวกเขาได้หันออกไปเสียจากรากฐานที่แท้จริงส่วนคนอื่นๆที่ไม่ย่อท้อต่อการขัดขวางของศัตรูก็ประกาศอย่างไม่เกรงกลัวว่า “อย่ากลัวเขาเลยจงระลึกถึงองค์เจ้านายผู้ยิ่งใหญ่และน่ายำเกรง” เนหะมีย์ 4:14 และพวกเขาก็ดำเนินงานต่อไปทุกคนที่มีดาบก็แนบติดกายไว้ (เอเฟซัส 6:17) {GC 56.2} {GCth17 46.2}

วิญญาณเดียวกันที่เป็นวิญญาณแห่งความเกลียดชังและการต่อต้านความจริงนั้นดลใจพวกศัตรูของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัยบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในระดับเดียวกับยุคก่อนๆด้วยเช่นกันพระดำรัสของพระคริสต์ที่ตรัสให้แก่พวกสาวกรุ่นแรกที่ว่า “สิ่งที่เราบอกพวกท่านนั้นเราก็บอกคนทั้งหลายด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด” มาระโก 13:37 นั้นยังคงใช้ได้กับบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ในยุคสุดท้าย {GC 56.3} {GCth17 46.3}

ดูเหมือนว่าความมืดนั้นเพิ่มทวีมากขึ้นการบูชารูปเคารพกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปมีการจุดเทียนไว้ตรงหน้ารูปปั้นต่างๆและอธิษฐานต่อรูปเคารพธรรมเนียมประเพณีต่างๆที่เชื่อเรื่องโชคลางและที่ไร้สาระที่สุดมีให้เห็นทั่วไปจิตใจของผู้คนถูกครอบงำอย่างสิ้นเชิงโดยความเชื่อเรื่องโชคลางจนดูเหมือนว่าความมีเหตุมีผลสิ้นฤทธิ์ไปเสียแล้วขณะที่พวกนักบวชและสังฆราชเองก็ฝักใฝ่อยู่กับความสนุกสนานเพลิดเพลินราคะตัณหาและเสื่อมทรามเราคาดหมายได้เพียงแต่ว่าประชาชนผู้ที่มองไปยังพวกเขาเพื่อรับคำแนะนำนั้นก็คงจะจมลึกอยู่ในความโง่เขลาและความชั่วช้าแล้วเป็นแน่ {GC 57.1} {GCth17 46.4}

ในศตวรรษที่สิบเอ็ดนั้นการแอบอ้างของระบอบเปปาซีก้าวไปอีกก้าวหนึ่งเมื่อพระสันตะปาปากรกอรีที่ VIIทรงประกาศความสมบูรณ์ดีพร้อมของคริสตจักรโรมันในบรรดาข้ออ้างที่พระสันตะปาปาทรงประกาศออกไปนั้นมีอยู่ข้อหนึ่งประกาศว่าตามพระคัมภีร์แล้วคริสตจักรไม่เคยทำผิดและจะไม่มีวันทำผิดแต่หลักฐานที่มีในพระคัมภีร์ไม่ได้สนับสนุนคำกล่าวอ้างนั้นแต่อย่างใดพระสันตะปาปายังทรงประกาศว่าตนมีอำนาจปลดจักรพรรดิและยังประกาศว่าไม่มีผู้ใดสามารถถอนคำตัดสินที่ทรงประกาศไปแล้วได้แต่เป็นสิทธิพิเศษของพระองค์ที่จะทรงกลับคำตัดสินของคนอื่นๆทั้งหมด (โปรดดูภาคผนวก) {GC 57.2} {GCth17 47.1}

ตัวอย่างหนึ่งที่โดดเด่นที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความโหดเหี้ยมของผู้ช่วยทูลผู้ไม่รู้พลั้งนี้เห็นได้จากวิธีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อพระเจ้าเฮนรีที่4จักรพรรดิแห่งเยอรมนีพระเจ้าเฮนรีไม่ทรงสนพระทัยต่ออำนาจของพระสันตะปาปาพระองค์จึงถูกประกาศคว่ำบาตรและถูกโค่นล้มราชบัลลังก์ด้วยความหวาดกลัวต่อการถูกทอดทิ้งและการข่มขู่จากเหล่าเจ้าชายของพระองค์เองผู้ถูกยุยงโดยคำบัญชาของระบอบเปปาซีให้แข็งข้อต่อพระองค์พระเจ้าเฮนรีจึงทรงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำสันถวไมตรีกับโรมพระองค์จึงทรงออกเดินทางพร้อมกับพระมเหสีและคนรับใช้ที่จงรักภักดีของพระองค์ข้ามเทือกเขาแอลป์ในช่วงกลางฤดูหนาวเพื่อว่าพระองค์จะทรงถ่อมพระองค์ลงต่อองค์สันตะปาปาเมื่อเสด็จมาถึงปราสาทที่พระสันตะปาปาเกรกอรีพำนักอยู่พระองค์ถูกนำไปยังลานชั้นนอกโดยไม่มีทหารคุ้มกันและให้คอยที่นั่นท่ามกลางความหนาวเหน็บของฤดูหนาวโดยให้สวมใส่แต่เครื่องแต่งกายที่น่าสังเวชไม่มีอะไรปกปิดพระเศียรและไม่ได้ทรงฉลองพระบาทพระองค์ทรงเฝ้าคอยคำอนุญาตจากพระสันตะปาปาให้เข้าเฝ้าพระสันตะปาปาไม่ทรงยอมอภัยให้จนกระทั่งพระองค์ทรงอดพระกระยาหารและสารภาพบาปติดต่อกันเป็นเวลาถึงสามวันแล้วพระสันตะปาปาจึงทรงยอมอภัยโทษให้แม้กระทั่งตอนนั้นการอภัยโทษให้ของพระสันตะปาปาก็ยังอยู่บนเงื่อนไขที่ว่าจักรพรรดิเฮนรีจะต้องรอคอยคำยินยอมจากพระสันตะปาปาก่อนแล้วพระองค์จึงจะกลับมาใช้ยศศักดิ์หรือใช้อำนาจของตำแหน่งจักรพรรดิได้และพระสันตะปาปาเกรกอรีทรงภาคภูมิใจในชัยชนะของพระองค์ทรงประกาศว่าเป็นหน้าที่ที่จะกำจัดความเย่อหยิ่งจองหองของพวกกษัตริย์ทั้งหลายเสีย {GC 57.3} {GCth17 47.2}

ช่างแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างการวางตัวของพระสันตะปาปากับความถ่อมตนและความอ่อนสุภาพของพระคริสต์ผู้ทรงสำแดงพระองค์เองว่ากำลังทรงร้องขออยู่ที่ประตูใจเพื่อจะได้รับการยินยอมให้เข้าไปข้างในเพื่อว่าพระองค์จะเสด็จเข้ามาประทานการอภัยและสันติสุขให้และทรงสอนสาวกทั้งหลายว่า “ถ้าใครต้องการจะเป็นนายคนนั้นจะต้องเป็นทาสของพวกท่าน” มัทธิว 20:27 {GC 58.1} {GCth17 47.3}

ในศตวรรษต่อๆมาเรามองเห็นจำนวนหลักคำสอนผิดๆเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องที่ออกมาจากโรมแม้กระทั่งก่อนที่จะมีการตั้งระบอบเปปาซีคำสอนต่างๆของพวกนักปราชญ์จากศาสนานอกรีตก็ได้รับความสนใจและมีอิทธิพลต่อคริสตจักรมาแล้วคนมากมายที่อ้างว่ากลับใจแล้วยังคงยึดติดอยู่กับหลักปรัชญาของศาสนานอกรีตของพวกเขาพวกเขาไม่เพียงแต่ยึดหลักปรัชญาเหล่านั้นไว้กับตนเองเท่านั้นแต่ยังผลักดันปรัชญานั้นให้แก่ผู้อื่นเพื่อเป็นวิธีการแผ่อิทธิพลของพวกเขาท่ามกลางคนนอกศาสนาอีกด้วยด้วยเหตุนี้คำสอนที่ผิดอย่างรุนแรงทั้งหลายจึงถูกนำเข้ามาสู่ความเชื่อของคริสเตียนคำสอนโดดเด่นจากท่ามกลางความเชื่อที่ผิดๆเหล่านี้ก็คือความเชื่อเรื่องความเป็นอมตะตามธรรมชาติของมนุษย์และเรื่องการมีสติรับรู้ได้ของคนตายหลักคำสอนนี้ปูพื้นฐานให้โรมตั้งเรื่องการทูลขอความช่วยเหลือจากพวกนักบุญทั้งหลายและการเทิดทูนพระแม่มารีย์ผู้เป็นหญิงพรหมจรรย์นั้นขึ้นมาจากหลักคำสอนนี้ยังเกิดมีคำสอนนอกรีตเรื่องการทรมานนิรันดร์สำหรับคนที่ไม่ยอมกลับใจในที่สุดนั้นด้วยซึ่งเป็นคำสอนที่ถูกรวมเข้าในความเชื่อของระบอบเปปาซีมาตั้งแต่ต้น {GC 58.2} {GCth17 47.4}

จากนั้นยังมีการปูทางให้กับการนำคำสอนของลัทธินอกรีตเข้ามาอีกเรื่องหนึ่งซึ่งโรมเรียกว่า “แดนชำระ”[Purgatory]และถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความหวาดกลัวให้กับฝูงชนที่หลงเชื่อง่ายและที่เชื่อในเรื่องโชคลางงมงายโดยคำสอนนอกรีตนี้ให้การรับรองถึงสถานที่ทรมานแห่งหนึ่งซึ่งในนั้นพวกวิญญาณที่ยังมีความผิดไม่ถึงขั้นตกนรกนิรันดร์ต้องไปรับโทษสำหรับบาปของพวกเขาและเมื่อวิญญาณเหล่านั้

นหลุดพ้นจากความไม่บริสุทธิ์แล้วเขาก็จะถูกรับเข้าไปในสวรรค์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 58.3} {GCth17 48.1}

ยังมีเรื่องปั้นแต่งอีกเรื่องหนึ่งที่จำเป็นต้องแต่งขึ้นมาเพื่อทำให้โรมมีผลกำไรจากความกลัวและความชั่วต่างๆของผู้ที่เลื่อมใสโรมนี่เป็นผลประโยชน์ที่ได้จากหลักคำสอนเรื่อง“ใบลบมลทินบาป” พระสันตะปาปาทรงสัญญากับทุกคนที่เข้าร่วมกับพระองค์ในการทำสงครามเพื่อแผ่ขยายอำนาจในการลงโทษศัตรูหรือในการทำลายล้างผู้ที่กล้าปฏิเสธการมีอำนาจสูงสุดฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์ว่าเขาทั้งหลายจะได้รับการอภัยบาปอย่างบริบูรณ์คือบาปทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคตและจะหลุดพ้นจากความเจ็บปวดทั้งปวงและโทษที่จะต้องรับประชาชนยังถูกสอนว่าโดยการจ่ายเงินให้คริสตจักรพวกเขาจะช่วยตัวเองให้พ้นจากบาปและยังปลดปล่อยวิญญาณของมิตรสหายที่ตายไปแล้วซึ่งถูกกักขังอยู่ในเปลวไฟแห่งการทรมานนั้นได้ด้วยวิธีเช่นนี้โรมเติมเงินลงในคลังต่างๆของเธอจนเต็มและคงความสง่างามความฟุ้งเฟ้อและความชั่วช้าของการทำตัวเป็นผู้แทนของพระองค์ผู้ทรงไม่มีที่แม้แต่จะวางพระเศียรของพระองค์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 59.1} {GCth17 48.2}

พิธีศีลมหาสนิทตามพระคัมภีร์ได้ถูกแทนที่ด้วยพิธีมิสซาที่ถวายบูชารูปเคารพพวกบาทหลวงของระบอบเปปาซีประกอบพิธีของพวกเขาโดยอ้างว่าเปลี่ยนขนมปังและเหล้าองุ่นธรรมดาให้เป็น “พระกายและพระโลหิตจริงของพระคริสต์” Cardinal Wiseman, The Real Presence of the Body and Blood of Our Lord Jesus Christ in the Blessed Eucharist, Proved From Scripture, lecture 8, sec. 3 ย่อหน้าที่ 26 ด้วยการทึกทักเอาเองพวกเขาอวดอ้างอย่างเปิดเผยว่ามีอำนาจสร้างพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นคริสเตียนถูกบังคับด้วยความเจ็บปวดถึงตายให้ปฏิญาณยอมรับในหลักคำสอนนอกรีตอันร้ายกาจและลบหลู่สวรรค์นี้ฝูงชนมากมายที่ปฏิเสธคำสอนนี้ถูกโยนทิ้งเข้าไปในเปลวเพลิง (โปรดดูภาคผนวก) {GC 59.2} {GCth17 48.3}

ในศตวรรษที่สิบสามมีการตั้งเครื่องจักรที่น่ากลัวที่สุดจากเครื่องจักรทั้งหมดของระบอบเปปาซีขึ้นนั่นก็คือศาสนศาล[Inquisition]เจ้าชายแห่งความมืดทำงานกับพวกผู้นำของสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาซีในการประชุมลับของพวกเขาซาตานและทูตของมันควบคุมจิตใจของคนชั่วเหล่านี้ในท่ามกลางพวกเขานั้นมีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าที่ตามองไม่เห็นกำลังจดบันทึกอันน่ากลัวของคำสั่งที่ชั่วร้ายต่างๆของพวกเขาและเขียนประวัติศาสตร์ของการกระทำที่น่าสยดสยองเกินกว่าที่จะปรากฏต่อสายตามนุษย์ “บาบิโลนมหานคร” นั้น “เมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน” วิวรณ์17:15,16ร่างที่ถูกบดขยี้จนบิดเบี้ยวของผู้พลีชีพนับล้านร้องขึ้นต่อพระเจ้าเพื่อการแก้แค้นอำนาจที่ละทิ้งความเชื่อนั้น {GC 59.3} {GCth17 49.1}

หลักคำสอนและพิธีกรรมของเปปาซีกลายเป็นผู้ปกครองโลกที่มีอำนาจสิทธิ์ขาดบรรดากษัตริย์และจักรพรรดิทั้งหลายต่างโค้งคำนับให้กับคำสั่งของพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรมชะตากรรมของมนุษย์สำหรับยุคนี้และตลอดนิรันดร์กาลดูเหมือนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์เป็นเวลาหลายร้อยปีที่หลักคำสอนต่างๆของโรมได้รับการยอมรับอย่างไม่มีข้อสงสัยและอย่างแพร่หลายมีการประกอบพิธีต่างๆด้วยความเคารพและเทศกาลของโรมได้รับการถือรักษาทั่วไปนักบวชทั้งหลายของโรมได้รับเกียรติและเลี้ยงดูอย่างเต็มที่คริสตจักรโรมไม่เคยได้รับศักดิ์ศรีความยิ่งใหญ่หรืออำนาจเลอเลิศมากเท่านี้มาก่อน {GC 60.1} {GCth17 49.2}

แต่ “เวลาเที่ยงวันของการปกครองตามระบอบเปปาซีเป็นเวลาเที่ยงคืนของโลก” J. A. Wylie, The History of Protestantism, เล่มที่ 1 บทที่ 4 แทบไม่มีใครรู้จักพระคัมภีร์ไม่ใช่แค่เพียงประชาชนเท่านั้นแม้แต่พวกบาทหลวงด้วยเหมือนเช่นพวกฟาริสีในอดีตบรรดาผู้นำของเปปาซีเกลียดชังแสงสว่างที่ส่องให้เห็นถึงความผิดบาปพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งเป็นมาตรฐานของความชอบธรรมถูกกำจัดออกไปเสียพวกเขาใช้อำนาจอย่างไม่มีขีดจำกัดและกระทำการชั่วโดยไม่มีอะไรจะมาเหนี่ยวรั้งได้การฉ้อฉลความโลภและความเสเพลสุรุ่ยสุร่ายพบเห็นได้อย่างแพร่หลายมนุษย์ใช้ทุกอาชญากรรมเพื่อจะได้มาซึ่งความมั่งคั่งและตำแหน่งปราสาทต่างๆของพระสันตะปาปาและพระราชาคณะทั้งหลายมีแต่ภาพของความลามกต่ำที่สุดพระสันตะปาปาบางองค์ที่ครองตำแหน่งอยู่ได้ก่ออาชญากรรมต่างๆที่น่าขยะแขยงมากจนพวกผู้ปกครองบ้านเมืองต้องพยายามขับไล่เหล่าผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ของคริสตจักรในฐานะเป็นสัตว์ประหลาดที่ชั่วช้าเลวทรามเกินกว่าที่จะยอมทนได้เป็นเวลาหลายศตวรรษที่ยุโรปไม่เจริญก้าวหน้าในด้านการศึกษาศิลปะหรืออารยธรรมเลยโรคอัมพาตทางศีลธรรมและด้านสติปัญญาเกิดขึ้นกับคริสตอาณาจักร {GC 60.2} {GCth17 49.3}

สภาพของโลกภายใต้อำนาจของโรมทำให้คำกล่าวของผู้เผยพระวจนะโฮเชยาสำเร็จอย่างน่ากลัวและอย่างถูกต้องว่า”ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้เพราะเจ้าปฏิเสธความรู้เราก็ปฏิเสธเจ้า...เพราะเจ้าลืมธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้าเราเองก็ลืมพงศ์พันธุ์ของเจ้าด้วย” “ในแผ่นดินนั้นไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตความเมตตาหรือความรู้จักพระเจ้ามีแต่การสบถสาบานการโกหกการฆ่าคนการลักขโมยและการล่วงประเวณีสิ่งเหล่านี้แพร่ไปทั่วมีการฆาตกรรมซ้อนการฆาตกรรม” โฮเชยา 4:6, 1, 2 สภาพเช่นนี้เป็นผลต่างๆของการละทิ้งพระวจนะของพระเจ้า {GC 60.3} {GCth17 49.4}

บท 4 - ชาววอลเดนซิส

ท่ามกลางความมืดที่ปกคลุมโลกในช่วงเวลาอันยาวนานแห่งการเรืองอำนาจของระบอบเปปาซีแสงสว่างแห่งความจริงก็ไม่ได้ดับไปจนหมดสิ้นในทุกยุคทุกสมัยยังมีคนยอมเป็นพยานเพื่อพระเจ้าเป็นคนที่ยึดมั่นในความเชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์พวกเขายึดถือพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและเป็นผู้ถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงโลกต้องเป็นหนี้บุคคลเหล่านี้มากเพียงไรคนรุ่นหลังไม่มีวันรับรู้เลยพวกเขาถูกตราว่าเป็นคนนอกรีตเจตนารมณ์ของพวกเขาถูกประณามอุปนิสัยถูกใส่ร้ายผลงานเขียนของเขาเหล่านั้นถูกปราบปรามแปลความหมายให้ผิดหรือถูกทำลายถึงกระนั้นพวกเขายืนหยัดอย่างมั่นคงและจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งพวกเขายังคงรักษาความเชื่อของตนอย่างบริสุทธิ์เพื่อเป็นมรดกอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนรุ่นต่อไป {GC 61.1} {GCth17 51.1}

ประวัติศาสตร์ประชากรของพระเจ้าในช่วงยุคมืดที่เกิดขึ้นหลังจากโรมเรืองอำนาจนั้นถูกจารึกไว้ในสวรรค์มนุษย์บันทึกประวัติศาสตร์เหล่านี้ไว้น้อยมากแต่ร่องรอยที่เป็นหลักฐานว่าเคยมีคนเหล่านี้อยู่ในโลกก็มีหลงเหลืออยู่บ้างยกเว้นคำกล่าวหาของผู้ที่กดขี่ข่มเหงพวกเขาเพราะเป็นนโยบายของโรมที่ต้องการลบล้างร่องรอยของความไม่พอใจทั้งหมดออกไปจากหลักคำสอนหรือคำสั่งของตนโรมจะคอยทำลายทุกๆอย่างที่นอกรีตทิ้งไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือผลงานเขียนคำพูดที่ไม่เชื่อหรือสงสัยในที่มาของคำสอนของระบอบเปปาซีก็เพียงพอที่จะมีโทษถึงตายไม่ว่าคนๆนั้นจะร่ำรวยหรือยากจนเป็นคนมีระดับหรือไม่มีระดับนอกจากนั้นโรมยังพยายามทำลายหลักฐานความโหดเหี้ยมทุกชิ้นที่ปฏิบัติต่อผู้คัดค้านสภาระบอบเปปาซีออกคำสั่งให้เผาหนังสือและข้อเขียนทุกเรื่องที่กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ทิ้งก่อนการคิดค้นเรื่องการพิมพ์มีหนังสืออยู่ไม่มากและมักอยู่ในสภาพที่ยากต่อการเก็บรักษาด้วยเหตุนี้จึงยากที่จะปกป้องไม่ให้ผู้นิยมลัทธิโรมันทำลายหนังสือเหล่านี้ {GC 61.2} {GCth17 51.2}

โรมไม่ปล่อยให้โบสถ์ใดใต้อำนาจการปกครองของเธอได้รับเสรีภาพทางความคิดโดยไม่ถูกรบกวนหลังจากที่ระบอบเปปาซีเรืองอำนาจโรมก็เริ่มยื่นมือออกไปเพื่อบดขยี้ทุกคนที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของตนและโบสถ์แล้วโบสถ์เล่าก็ต้องทยอยกันมาสยบอยู่ใต้อำนาจของเธอ {GC 62.1} {GCth17 51.3}

ในราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ [อังกฤษเวลส์และสก๊อตแลนด์] คริสต์ศาสนาดั้งเดิมหยั่งรากตั้งแต่สมัยแรกเริ่มพระกิตติคุณที่ชาวเครือจักรภพอังกฤษรับไว้ในศตวรรษต้นๆนั้นไม่ถูกปนเปื้อนด้วยการละทิ้งความเชื่อของชาวโรมันการกดขี่ข่มเหงจากจักรพรรดิที่ไร้ศาสนาแผ่ขยายมาจนถึงชายฝั่งที่ห่างไกลนั่นคือของขวัญที่คริสตจักรรุ่นแรกของอังกฤษรับจากโรมคริสเตียนมากมายหนีการกดขี่ในประเทศอังกฤษเข้าไปหลบภัยในประเทศสก๊อตแลนด์จากที่นั่นความจริงถูกกระจายไปยังประเทศไอร์แลนด์และประเทศเหล่านี้ต้อนรับพระกิตติคุณด้วยความเปรมปรีดิ์ {GC 62.2} {GCth17 51.4}

เมื่อชาวแซกโซนบุกรุกเข้ามาในประเทศอังกฤษได้สำเร็จความเชื่อนอกศาสนาเรืองอำนาจผู้ที่เข้ามาควบคุมมองดูว่าเป็นการเสียเกียรติยิ่งที่จะปล่อยให้ทาสเป็นผู้สั่งสอนพวกเขาคริสเตียนจึงถูกบังคับให้ล่าถอยไปยังภูเขาและทุ่งโล่งแต่กระนั้นแสงสว่างที่ถูกปกปิดไว้ชั่วขณะหนึ่งก็ยังคงส่องสว่างต่อไปหลังจากนั้นหนึ่งศตวรรษในประเทศสก๊อตแลนด์แสงสว่างนี้ส่องไปยังดินแดนที่อยู่ห่างไกลออกไปโคลัมบาแห่งประเทศไอร์แลนด์ผู้เคร่งศาสนาและผู้ร่วมงานของเขารวบรวมเหล่าผู้เชื่อที่กระจัดกระจายให้มารวมกันบนเกาะไอโอนาอันโดดเดี่ยวจัดตั้งที่นี่ให้เป็นศูนย์กลางของการรับใช้ท่ามกลางผู้ประกาศพระกิตติคุณเหล่านี้มีผู้ถือรักษาวันสะบาโตตามพระคัมภีร์อยู่คนหนึ่งดังนั้นความจริงของเรื่องนี้จึงถูกถ่ายทอดให้แก่คนเหล่านี้

มีการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นบนเกาะไอโอนานักเรียนจากโรงเรียนนี้ถูกส่งออกไปเป็นมิชชันนารีไม่เพียงแต่ไปยังประเทศสก๊อตแลนด์และประเทศอังกฤษเท่านั้นแต่ไปยังประเทศเยอรมนีสวิสเซอร์แลนด์และแม้กระทั่งประเทศอิตาลีด้วย {GC 62.3} {GCth17 52.1}

แต่สายตาของโรมจ้องอยู่ที่กลุ่มประเทศอังกฤษและมุ่งมั่นที่จะนำเข้ามาให้อยู่ภายใต้อำนาจของเธอในศตวรรษที่หกมิชชันนารีของโรมเข้าไปทำให้ชาวแซกโซนที่ไร้ศาสนารับเชื่อคนเถื่อนผู้ทะนงตนต้อนรับมิชชันนารีเหล่านี้ด้วยความชื่นชมและพวกเขานำอีกหลายพันคนมารับความเชื่อของโรมในขณะที่งานเจริญก้าวหน้าไปนั้นบรรดาผู้นำจากระบอบเปปาซีและผู้ที่รับเชื่อใหม่ของเขาได้สัมผัสกับคริสเตียนที่เป็นแบบดั้งเดิมความแตกต่างอย่างโดดเด่นปรากฏชัดคริสเตียนแบบดั้งเดิมเหล่านี้เรียบง่ายถ่อมตนและมีอุปนิสัยอยู่ในแนวของพระคัมภีร์ทั้งในหลักคำสอนและกิริยาท่าทางขณะที่คริสเตียนจากโรมแสดงออกถึงความงมงายความหรูหราและความยโสของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีผู้แทนของโรมต้องการให้คริสตจักรเหล่านี้ยอมรับอำนาจสูงสุดของพระสันตะปาปาชาวอังกฤษตอบด้วยความถ่อมตนว่าพวกเขาปรารถนาที่จะรักมนุษย์ทุกคนและพระสันตะปาปาไม่ควรได้รับอำนาจยิ่งใหญ่ในคริสตจักรและพวกเขายอมมอบความนอบน้อมต่อพระสันตะปาปาเท่าๆกับที่ให้กับผู้ติดตามของพระคริสต์มีความพยายามอยู่หลายครั้งที่จะทำให้พวกเขาภักดีต่อโรมแต่คริสเตียนที่ถ่อมเหล่านี้ต้องประหลาดใจกับความยโสที่ตัวแทนของโรมแสดงออกมาพวกเขาตอบด้วยความแน่วแน่ว่าเขาไม่มีพระอาจารย์อื่นใดนอกจากพระคริสต์บัดนี้สภาพที่แท้จริงของระบอบเปปาซีจึงเปิดเผยออกมาให้เห็นผู้นำของโรมกล่าวว่า“หากพวกเจ้าไม่ยอมรับพี่น้องที่นำสันติสุขมาให้เจ้าก็จะต้องรับศัตรูที่นำสงครามมาให้หากเจ้าไม่ยอมเข้าร่วมกับเราในการสอนสั่งเพื่อนำวิถีทางแห่งชีวิตให้แก่ชาวแซกโซนทั้งหลายเจ้าก็จะได้รับการทุบตีของความตายจากพวกเขา” J. H. Merle D'Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteenth Century* เล่มที่ 17 บทที่ 2 นี่ไม่ใช่การข่มขู่เท่านั้นพวกเขานำสงครามกลอุบายและการหลอกลวงเข้ามาต่อสู้พยานที่เชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้จนกระทั่งคริสตจักรแห่งอังกฤษถูกทำลายหรือถูกบังคับให้ยอมจำนนต่ออำนาจของพระสันตะปาปา {GC 62.4} {GCth17 52.2}

ตลอดช่วงเวลาหลายศตวรรษในดินแดนที่อยู่นอกการปกครองของอำนาจโรมนั้นยังมีกลุ่มคริสเตียนที่แทบไม่ได้รับผลกระทบจากความเสื่อมทรามของระบอบเปปาซีพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยคนไม่มีศาสนาและเมื่อเวลาผ่านไปก็ได้รับผลกระทบจากความเชื่อที่ผิดๆของคนไม่มีศาสนาเหล่านี้บ้างแต่พวกเขาก็ยังคงถือว่าพระคัมภีร์เป็นมาตรฐานเดียวของความเชื่อและยังยึดถือความจริงอีกมากมายในพระคัมภีร์คริสเตียนเหล่านี้เชื่อว่าพระบัญญัติของพระเจ้ายั่งยืนและถือรักษาวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่โบสถ์ต่างๆที่มีและถือรักษาความเชื่อเช่นนี้พบได้ในภาคกลางของทวีปแอฟริกาและในท่ามกลางชาวอาร์มีเนียในทวีปเอเชีย {GC 63.1} {GCth17 53.1}

แต่ในบรรดาผู้ที่ต่อต้านการบุกรุกของอำนาจแห่งระบอบเปปาซีนั้นชาววอลเดนซิสจะปรากฏอยู่ในระดับแนวหน้าในทุกหนแห่งที่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีเข้าไปยึดพื้นที่ไว้ที่นั่นคำสอนเทียมเท็จและความฉ้อฉลของโรมจะถูกต่อต้านอย่างเหนียวแน่นที่สุดเป็นเวลาหลายศตวรรษที่คริสตจักรแห่งพิดมอนต์คงความเป็นเอกราชไว้ได้แต่ในที่สุดเวลานั้นก็มาถึงเมื่อโรมยืนกรานที่จะให้พวกเขาต้องยอมจำนนภายหลังจากการต่อสู้กับความโหดเหี้ยมของโรมอย่างไร้ผลผู้นำของคริสตจักรเหล่านี้ยอมรับอย่างไม่เต็มใจต่อความยิ่งใหญ่ของอำนาจที่ดูราวกับว่าทั่วโลกให้การยอมรับแต่ยังมีบางคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับอำนาจของพระสันตะปาปาหรือของพระราชาคณะพวกเขาตั้งใจที่จะรักษาความภักดีที่มีต่อพระเจ้าและ

ต้องการถนอมรักษาความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายที่อยู่ในความเชื่อของพวกเขาการแตกแยกจึงเกิดขึ้นผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อเก่าแก่ถึงตอนนี้จำต้องถอนตัวออกไปบางคนละทิ้งถิ่นเดิมที่อยู่บนเทือกเขาแอลป์ไปชูธงแห่งความจริงในดินแดนต่างชาติส่วนคนอื่นๆล่าถอยออกไปหลบอยู่ในหุบเขาอันคับแคบและที่มั่นบนภูเขาที่ขรุขระเพื่อรักษาเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้าที่นั่น {GC 64.1} {GCth17 53.2}

ความเชื่อที่คริสเตียนชาววอลเดนซิสยึดถือและสั่งสอนกันเป็นเวลาหลายศตวรรษนั้นช่างแตกต่างอย่างชัดเจนจากหลักคำสอนผิดๆของโรมความเชื่อในศาสนาของพวกเขาวางอยู่บนพื้นฐานที่จารึกในพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นระบบที่แท้จริงของคริสเตียนชาวนาสมถะเหล่านั้นอาศัยอย่างโดดเดี่ยวแยกตัวเองออกจากโลกภายนอกและตรากตรำกับงานประจำวันของพวกเขาท่ามกลางฝูงสัตว์และสวนองุ่นความขัดแย้งที่พวกเขามีต่อคำสอนและพิธีนอกศาสนาของคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อนั้นพวกเขาไม่ได้สร้างขึ้นมาเองความเชื่อของพวกเขาไม่ใช่เป็นเรื่องที่ได้รับมาใหม่ความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาเป็นมรดกที่รับมาจากบรรพบุรุษพวกเขาต่อสู้เพื่อความเชื่อของคริสตจักรของอัครทูตซึ่งเป็น“หลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป” ยูดา 3

“คริสตจักรในป่ากันดาร”ไม่ใช่สภาการปกครองของคณะสงฆ์ที่ทะนงตนซึ่งสถาปนาอยู่ในเมืองหลวงยิ่งใหญ่ของโลกแต่เป็นคริสตจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ซึ่งพิทักษ์สมบัติแห่งความจริงที่พระเจ้าทรงโปรดมอบไว้ให้ประชากรของพระองค์เพื่อส่งต่อให้กับชาวโลก {GC 64.2} {GCth17 53.3}

ในบรรดาสาเหตุโดดเด่นที่ทำให้คริสตจักรแท้จริงต้องแยกตัวออกจากโรมนั้นคือความเกลียดชังของโรมที่มีต่อวันสะบาโตที่พระคัมภีร์สอนไว้ตามที่คำพยากรณ์ทำนายล่วงหน้าไว้ว่าอำนาจของระบอบเปปาซีจะโยนทิ้งความจริงสู่พื้นดินพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกเหยียบย่ำกับฝุ่นบนพื้นในขณะที่ขนบธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ถูกเชิดชูขึ้นให้สูงคริสตจักรต่างๆที่อยู่ภายใต้การปกครองของระบอบเปปาซีถูกบังคับไว้ตั้งแต่แรกให้ถวายเกียรติวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ท่ามกลางความผิดและความเชื่องมงายที่มีอยู่ทั่วไปก็ยังมีประชากรที่แท้จริงของพระเจ้าที่สงสัยว่าในเมื่อพวกเขาถือรักษาวันสะบาโตอยู่แล้วพวกเขายังต้องละเว้นจากการทำงานในวันอาทิตย์อีกด้วยแต่การกระทำเช่นนี้ไม่ได้ทำให้บรรดาผู้นำของระบอบเปปาซีพอใจพวกเขาไม่เพียงแต่ต้องการให้ถือรักษาวันอาทิตย์ให้เป็นวันบริสุทธิ์เท่านั้นแต่ต้องการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตด้วยและพวกเขาใช้ภาษาที่รุนแรงตำหนิผู้ที่กล้าให้เกียรติวันนั้นมีเพียงผู้ที่หนีไปให้พ้นจากอำนาจของโรมเท่านั้นที่จะมีสันติสุขในการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า (ดูภาคผนวก) {GC 65.1} {GCth17 54.1}

ชาววอลเดนซิสเป็นหนึ่งในหมู่คนกลุ่มแรกของทวีปยุโรปที่มีพระคัมภีร์ฉบับแปล (โปรดดูภาคผนวก)พวกเขามีพระคัมภีร์ที่เขียนด้วยมือในภาษาของตนเองมาหลายร้อยปีก่อนมีการปฏิรูปศาสนา [Reformation การปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่ 16ที่ประเทศเยอรมนีฝรั่งเศสสวิสเซอร์แลนด์และอังกฤษซึ่งผลการปฏิรูปนี้นำไปสู่นิกายโปรเตสแตนต์ในเวลาต่อมา]พวกเขาจึงมีความจริงที่ไม่มีสิ่งอื่นเจือปนเรื่องนี้ยิ่งทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าหมายสำคัญแห่งความเกลียดชังและการกดขี่พวกเขาประกาศว่าคริสตจักรแห่งโรมเป็นกรุงบาบิโลนที่ละทิ้งความเชื่อตามที่ระบุไว้ในพระธรรมวิวรณ์และพวกเขาเสี่ยงชีวิตของตนเองเพื่อยืนขึ้นมาต่อต้านอำนาจที่เสื่อมทรามของโรมในขณะที่ตกอยู่ภายใต้การกดดันของการกดขี่ข่มเหงอย่างต่อเนื่องยาวนานมีบางคนยอมประนีประนอมความเชื่อของพวกเขายอมทิ้งหลักการที่โดดเด่นไปทีละเล็กทีละน้อยส่วนคนอื่นๆก็ยังคงยึดมั่นในความจริงตลอดระยะเวลาอันยาวนานของยุคมืดและการละทิ้งความเชื่อนั้นมีชาววอลเดนซิสที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของโรมผู้ซึ่งไม่ยอมกราบไหว้บูชารูปเคารพและเป็นผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงภายใต้พายุแห่

งการต่อต้านที่รุนแรงที่สุดพวกเขาคงรักษาความเชื่อไว้แม้ว่าพวกเขาจะถูกฆ่าตายด้วยหอกของชาวซาวอยและถูกย่างสดด้วยดุ้นฟืนของชาวโรมันพวกเขายังยืนหยัดเพื่อพระวจนะของพระเจ้าและพระเกียรติของพระองค์อย่างไม่หวั่นไหว {GC 65.2} {GCth17 54.2}

ชาววอลเดนซิสพบป้อมปราการลี้ภัยหลังยอดเทือกเขาสูงเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกกดขี่และบีบบังคับในทุกยุคทุกสมัยณที่หลบซ่อนเหล่านี้แสงสว่างแห่งความจริงยังลุกโชติช่วงอยู่ท่ามกลางความมืดมิดของยุคกลางจากสถานที่แห่งนี้เหล่าพยานเพื่อความจริงยังคงรักษาความเชื่ออันเก่าแก่ของพวกเขาไว้ได้ถึงกว่าหนึ่งพันปี {GC 65.3} {GCth17 55.1}

พระเจ้าประทานที่หลบภัยยิ่งใหญ่น่าเกรงขามให้แก่ประชากรของพระองค์ซึ่งพอเหมาะกับความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ทรงโปรดมอบให้พวกเขาสำหรับผู้ซื่อสัตย์ที่ต้องลี้ภัยเหล่านี้ภูเขาสูงเป็นสัญลักษณ์ถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์พระผู้ไม่ผันแปรพวกเขาชี้ให้ลูกๆดูยอดภูเขาสูงใหญ่ที่ยืนตระหง่านอย่างคงที่และเล่าให้ลูกๆฟังถึงพระองค์ผู้ทรงไม่แปรผันและไม่มีการเปลี่ยนแปลงและพระดำรัสของพระองค์จะยั่งยืนตลอดไปดั่งภูเขาที่มั่นคงถาวรพระเจ้าทรงยึดภูเขาไว้มั่นและผูกมัดขุนเขาไว้อย่างแข็งแรงไม่มีมือใดที่จะเคลื่อนย้ายมันออกไปได้เว้นแต่พระหัตถ์ของพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจอันไร้ขอบเขตในทำนองเดียวกันพระองค์ทรงสถาปนาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งเป็นรากฐานการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนโลกมือของมนุษย์อาจยื่นไปยังเพื่อนมนุษย์และทำลายชีวิตของเขาแต่มือนั้นก็อาจพร้อมที่จะถอนรากของภูเขาออกมาจากฐานของมันและเหวี่ยงมันทิ้งไปในทะเลได้เช่นเดียวกับที่มันอาจเปลี่ยนแปลงธรรมบัญญัติข้อหนึ่งของพระยาห์เวห์หรือลบพระสัญญาสักข้อหนึ่งที่พระองค์ทรงมีไว้ให้แก่ผู้ที่กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้รับใช้ของพระเจ้าจึงจำต้องมีความซื่อตรงต่อพระบัญญัติของพระองค์อย่างมั่นคงดั่งเช่นภูเขาที่ไม่ผันแปร {GC 66.1} {GCth17 55.2}

ภูเขาที่ห้อมล้อมหุบเขาที่พวกเขาอาศัยอยู่นั้นเป็นพยานถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและเป็นคำสัญญาถึงการปกป้องดูแลอย่างไม่มีวันเสื่อมคลายของพระองค์ผู้แสวงบุญเหล่านั้นเรียนรู้และรักสัญลักษณ์ที่สงบนิ่งของการสถิตอยู่ด้วยของพระยาห์เวห์พวกเขาไม่ปล่อยตัวให้กับการโอดครวญถึงความยากลำบากในชีวิตในท่ามกลางความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวของขุนเขาพวกเขาไม่เคยรู้สึกโดดเดี่ยวพวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ประทานที่หลบซ่อนจากความโกรธและความโหดร้ายของมนุษย์พวกเขาปีติยินดีในเสรีภาพที่จะนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ได้บ่อยครั้งเมื่อศัตรูตามล่าพวกเขาป้อมปราการที่แข็งแกร่งของภูเขาก็เป็นที่ปกป้องอันมั่นคงของพวกเขาพวกเขาร้องถวายสรรเสริญพระเจ้าจากหน้าผาสูงชันต่างๆและกองทัพของโรมไม่อาจทำให้เสียงเพลงแห่งการขอบคุณพระเจ้าเงียบไปได้ {GC 66.2} {GCth17 55.3}

ความเลื่อมใสของผู้ติดตามพระคริสต์เหล่านี้บริสุทธิ์เรียบง่ายและร้อนรนพวกเขาถือว่าหลักการแห่งความจริงมีคุณค่าเหนือบ้านและที่ดินมิตรสหายญาติสนิทแม้กระทั่งชีวิตของเขาเองพวกเขากระตือรือร้นที่จะให้หลักการเหล่านี้ฝังลึกเข้าไปในจิตใจของเยาวชนเยาวชนจะถูกสอนเรื่องราวในพระคัมภีร์และแนะนำให้รักษาข้อกำหนดในพระบัญญัติของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่อายุยังน้อยๆเนื่องจากพระคัมภีร์มีอยู่น้อยเล่มดังนั้นพวกเขาจึงนำข้อพระวจนะอันมีค่าเหล่านี้ใส่เข้าไปในสมองมีหลายคนท่องข้อความพระคัมภีร์จากทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ได้เป็นตอนยาวๆการนึกคิดเกี่ยวกับพระเจ้ามีความเชื่อมโยงเหมือนเช่นภาพอันสง่างามของธรรมชาติและเหมือนเช่นพระพรอันเรียบง่ายของชีวิตประจำวันเด็กเล็กๆเรียนรู้ที่จะมองไปยังพระเจ้าด้วยความขอบพระคุณว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานพระกรุณาและความสุขสำราญให้แก่พวกเขา {GC 67.1} {GCth17 56.1}

พ่อแม่ที่อ่อนน้อมสุภาพและเปี่ยมด้วยรักก็รักลูกๆของตนอย่างชาญฉลาดเกินกว่าที่จะปล่อยให้พวกเขาคุ้นเคยกับการตามใจตนเองเพราะเบื้องหน้าของพวกเขานั้นคือชีวิตที่มีการทดลองและความยากลำบากหรืออาจจะเป็นความตายที่ต้องยอมพลีชีพพวกเขาได้รับการฝึกสอนตั้งแต่เด็กๆให้อดทนต่อความยากลำบากให้ยอมอยู่ภายใต้การควบคุมแต่กระนั้นเขาจะต้องรู้จักคิดและลงมือทำการด้วยตนเองพวกเขาถูกสั่งสอนให้รู้จักรับผิดชอบตั้งแต่อายุยังน้อยให้ควบคุมคำพูดและเข้าใจปัญญาของการนิ่งเงียบคำพูดที่ไม่เหมาะสมเพียงคำเดียวที่ศัตรูของเขาได้ยินอาจไม่เพียงนำภัยมายังผู้พูดเท่านั้นแต่อาจนำภัยมาถึงชีวิตของพี่น้องของเขานับร้อยๆคนดั่งสุนัขป่าที่ตามล่าเหยื่อของมันเหล่าศัตรูแห่งความจริงต่างจ้องไล่ล่าผู้ที่กล้าทวงถามหาเสรีภาพทางความเชื่อของศาสนา {GC 67.2} {GCth17 56.2}

ชาววอลเดนซิสสละทิ้งความร่ำรวยทางโลกเพื่อเห็นแก่ความจริงด้วยความอดทนเพื่อหาอาหารเลี้ยงชีพพวกเขาพัฒนาที่ดินทุกตารางนิ้วที่อยู่บนภูเขาเพื่อใช้เพาะปลูกด้วยความระมัดระวังและเอาใจใส่ทำให้หุบเขาและเนินเขาที่ไม่สู้อุดมนักเกิดผลขึ้นมาได้ความประหยัดและการหักห้ามใจอย่างถึงที่สุดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาซึ่งเป็นมรดกอันเดียวที่ลูกๆของพวกเขาได้รับเด็กๆได้รับการสั่งสอนว่าพระเจ้าทรงกำหนดให้ชีวิตต้องมีกรอบระเบียบและความต้องการของพวกเขาจะได้มาด้วยการลงแรงทำงานการวางแผนล่วงหน้าการใส่ใจและความเชื่อการกระทำเช่นนั้นต้องใช้ความอุตสาหะและเหน็ดเหนื่อยแต่จะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างยิ่งนี่คือสิ่งที่มนุษย์ในสภาพที่ล้มในบาปจำเป็นต้องทำเป็นการเรียนรู้ที่พระเจ้าประทานให้เพื่อฝึกหัดและพัฒนาในขณะที่เยาวชนทำตัวให้คุ้นเคยกับงานหนักและยากลำบากนั้นพวกเขาก็ไม่ได้ละเลยการปลูกฝังทางปัญญาพวกเขาถูกสอนว่าความสามารถทั้งหมดของพวกเขานั้นเป็นของพระเจ้าและจะต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อพระราชกิจของพระองค์ {GC 67.3} {GCth17 56.3}

คริสตจักรของชาววูดัวซ์ [Vaudois ชื่อในปัจจุบันของชาววอลเดนซิส] มีลักษณะคล้ายคลึงคริสตจักรของสมัยอัครทูตในด้านความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายพวกเขาไม่ยอมรับความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาและพระราชาคณะแต่ยึดถือพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจเดียวที่สูงสุดและไม่เคยผิดเพี้ยนไม่เหมือนนักบวชของโรมที่ฝักใฝ่ความเป็นใหญ่ศิษยาภิบาลของพวกเขาปฏิบัติตามแบบอย่างของพระอาจารย์ของพวกเขาที่ว่าพระองค์ “ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติแต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น” มัทธิว 20:28 พวกเขาเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้านำแกะไปยังทุ่งหญ้าเขียวสดและไปยังพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ซึ่งเป็นน้ำพุแห่งชีวิตพิธีนมัสการของชาววอลเดนซิสก็ช่างแตกต่างจากพิธีอันเอิกเกริกและน่าภูมิใจของคนทั่วไปพวกเขาไม่ได้ชุมนุมกันในอาคารโบสถ์ที่หรูหรายิ่งใหญ่ตระการตาแต่ชุมนุมกันอยู่ภายใต้ร่มเงาของภูเขาในหุบเขาแห่งเทือกเขาแอลป์หรือในช่วงเวลาอันตรายจะชุมนุมกันอยู่ในป้อมปราการหินเพื่อฟังพระวจนะแห่งความจริงจากผู้รับใช้ของพระคริสต์ศิษยาภิบาลไม่เพียงเทศนาพระกิตติคุณแต่ยังออกเยี่ยมผู้ป่วยสอนศาสนาให้กับเด็กๆด้วยวิธีการถามตอบเตือนสติผู้หลงผิดและทำงานเพื่อยุติความขัดแย้งและเสริมสร้างความปรองดองและความรักฉันพี่น้องในช่วงเวลาที่สงบพวกเขาดำรงชีวิตอยู่ด้วยเงินถวายจากจิตศรัทธาแต่พวกเขาก็ทำตัวเหมือนเช่นเปาโลซึ่งเป็นช่างทำเต็นท์ศิษยาภิบาลแต่ละคนจะเรียนรู้การงานหรืออาชีพบางอย่างที่จะใช้จุนเจือชีวิตของเขาเองได้หากจำเป็นที่จะต้องทำ {GC 68.1} {GCth17 57.1}

เยาวชนได้รับการสอนสั่งจากศิษยาภิบาลของพวกเขาถึงแม้ว่าเยาวชนเหล่านี้ต้องใส่ใจกับการศึกษาในสาขาวิชาทั่วไปก็ตามแต่พระคัมภีร์ก็ยังเป็นวิชาหลักพวกเขาท่องจำพระคริสตธรรมกิตติคุณมัทธิวและยอห์นได้ทั้งหมดและยังจดจำจดหมายต่างๆของอัครทูตได้หลายเล่มพวกเขาถูกใช้ให้คัดลอกพระคัมภีร์มีฉบับคัดลอกบางฉบับบรรจุพระคัมภีร์ทั้งเล่มบางฉบับก็คัดลอกเป็นตอนสั้นๆที่ได้รับการเลือกสรรพร้อม

คำอธิบายอย่างง่ายๆโดยผู้ที่มีความสามารถอธิบายข้อพระคัมภีร์ด้วยวิธีนี้ขุมทรัพย์แห่งความจริงที่ผู้ที่ต้องการยกตนเหนือพระเจ้าพยายามปกปิดมาเป็นเวลานานจึงถูกเปิดเผยออกมา {GC 68.2} {GCth17 57.2}

การคัดลอกพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ออกมาทีละข้อทีละบทได้นั้นต้องใช้ความอดทนการทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยบ่อยครั้งที่การคัดลอกนี้กระทำกันภายใต้แสงคบเพลิงในถ้ำลึกที่มืดมิดของโลกด้วยวิธีการเช่นนี้ที่พระราชกิจของพระเจ้าดำเนินต่อไปทำให้เห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เจิดจ้าขึ้นมาดั่งทองคำบริสุทธิ์และจะสว่างสดใสและมีฤทธานุภาพมากขึ้นสักปานใดผู้ที่จะรับรู้ความทุกข์ยากของคนเหล่านี้ได้ก็มีแต่ผู้ที่ร่วมในการทำงานนี้เท่านั้นทูตสวรรค์ห้อมล้อมอยู่รอบคนงานผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้ {GC 69.1} {GCth17 57.3}

ซาตานผลักดันบรรดาบาทหลวงและพระราชาคณะของระบอบเปปาซีให้ฝังพระวจนะแห่งความจริงลงไปใต้กองขยะของคำสอนผิดคำสอนนอกรีตและความเชื่อที่งมงายแต่ด้วยวิธีการอัศจรรย์ที่สุดพระวจนะของพระเจ้าถูกปกป้องไว้ตลอดยุคมืดอย่างไม่มีด่างพร้อยด้วยเหตุว่าพระวจนะนี้ไม่ได้มีตราประทับของมนุษย์แต่มีตราประทับของพระเจ้ามนุษย์ไม่เคยย่อท้อต่อการทำให้ความหมายที่เรียบงายและชัดเจนในพระคัมภีร์เกิดความสับสนและทำให้มันขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์เองดั่งเช่นเรือโนอาห์ที่ลอยอยู่กลางทะเลลึกที่มีคลื่นใหญ่พระวจนะของพระเจ้ารอดผ่านพายุที่จ้องทำลายดั่งเหมืองทองคำและเงินที่ฝังอยู่ใต้ผิวดินให้ทุกคนที่ต้องการหาสมบัติขุดลงไปพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นเช่นเดียวกันโดยมีขุมทรัพย์แห่งความจริงที่จะเปิดเผยออกมาให้แก่ผู้ที่แสวงหาอย่างจริงใจถ่อมตนและอธิษฐานสม่ำเสมอพระเจ้าทรงออกแบบให้พระคัมภีร์เป็นบทเรียนสำหรับมนุษยชาติทั้งปวงตั้งแต่วัยเด็กวัยหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่และให้ศึกษาตลอดทุกเวลาพระองค์ประทานพระวจนะของพระองค์ให้แก่มนุษย์เพื่อสำแดงพระองค์เองความจริงทุกเรื่องที่ถูกค้นพบใหม่ก็เป็นการเปิดเผยถึงพระลักษณะใหม่ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้ประทานพระวจนะนั้นการศึกษาพระคัมภีร์เป็นวิถีทางที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อนำมนุษย์ให้มามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระผู้สร้างของตนและเพื่อให้เขาได้รับรู้พระประสงค์ของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นพระคัมภีร์เป็นสื่อที่ใช้ติดต่อระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ {GC 69.2} {GCth17 58.1}

ในขณะที่ชาววอลเดนซิสยอมรับว่าความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญานั้นพวกเขาไม่ได้มองข้ามความสำคัญของการที่ต้องติดต่อกับโลกภายนอกกับความรู้ของมนุษยชาติและวิธีดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพเพื่อเปิดความนึกคิดให้กว้างและว่องไวเยาวชนบางคนจากโรงเรียนที่อยู่บนภูเขาถูกส่งออกไปเล่าเรียนยังสถาบันการศึกษาในเมืองที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอิตาลีซึ่งมีสาขาวิชาให้เรียนให้คิดและให้ค้นคว้าได้มากกว่าโรงเรียนในบ้านเกิดบนเทือกเขาแอลป์เยาวชนที่ออกไปต้องพบกับการทดลองพวกเขาเห็นความชั่วพวกเขาเผชิญหน้ากับตัวแทนของซาตานที่เจ้าเล่ห์ที่ผลักดันคำสอนนอกรีตที่แยบยลที่สุดและการหลอกลวงที่อันตรายที่สุดแต่การศึกษาที่พวกเขาได้รับตั้งแต่วัยเด็กนั้นมีคุณสมบัติที่เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ {GC 69.3} {GCth17 58.2}

ในโรงเรียนต่างๆที่พวกเขาเข้าไปเรียนนั้นพวกเขาไม่ยอมวางใจผู้ใดเสื้อผ้าของพวกเขาถูกจัดเตรียมไว้เพื่อเก็บซ่อนสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั่นคือพระคัมภีร์อันล้ำค่าที่เขียนด้วยมือเป็นผลงานที่พวกเขาลงแรงด้วยเวลาแรมเดือนแรมปีพวกเขานำคัมภีร์เหล่านี้ติดตัวไปและเมื่อสบโอกาสที่ไม่ก่อให้เกิดการสงสัยพวกเขาจะวางเอกสารบางส่วนอย่างระมัดระวังไว้ตามทางของผู้ที่ดูเหมือนว่าจะเปิดใจรับความจริงเยาวชนชาววอลเดนซิสได้รับการอบรมตั้งแต่อยู่บนตักของมารดาโดยมีเป้าหมายเช่นนี้พวกเขาเข้าใจหน้าที่นี้และก็ยินดีทำด้วยความซื่อสัตย์ในสถาบันการศึกษาเหล่านี้มีคนรับเชื่ออย่างแท้จริงและบ่อยครั้งที่พบว่าหลักก

ารนี้แทรกซึมไปทั่วทั้งโรงเรียนกระนั้นผู้นำเปปาซีแม้จะไต่สวนอย่างรอบคอบที่สุดก็ไม่อาจแกะรอยไปยังแหล่งที่มาของคำสอนที่เขาตราว่านอกรีตได้ {GC 70.1} {GCth17 59.1}

วิญญาณของพระคริสต์เป็นวิญญาณแห่งการประกาศแรงกระตุ้นอันดับแรกของจิตใจที่บังเกิดใหม่คือความปรารถนาที่จะนำผู้อื่นมายังพระผู้ช่วยให้รอดคริสเตียนชาววูดัวซ์ก็มีวิญญาณเช่นนี้พวกเขาตระหนักดีว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้พวกเขาทำมากกว่าที่จะเป็นเพียงคนเก็บรักษาความจริงให้บริสุทธิ์ในคริสตจักรของตนเองพวกเขามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์เพื่อนำความสว่างส่องไปให้แก่คนที่อยู่ในความมืดโดยฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระวจนะของพระเจ้าพวกเขามุ่งหวังที่จะทำลายแอกที่โรมยัดเยียดให้ไว้ศาสนาจารย์ชาววูดัวซ์ถูกฝึกให้เป็นผู้ประกาศทุกคนที่ต้องการก้าวเข้าสู่งานรับใช้นี้จะถูกกำหนดให้ผ่านการเป็นนักประกาศเสียก่อนแต่ละคนจะต้องทำงานรับใช้ในพื้นที่งานประกาศพระกิตติคุณที่ใดที่หนึ่งเป็นเวลา 3

ปีก่อนที่จะรับหน้าที่ดูแลโบสถ์สักแห่งในท้องที่ของตนงานการรับใช้นี้เรียกร้องให้มีการหักห้ามใจตนเองและการเสียสละตั้งแต่เริ่มต้นทำงานนี่เป็นบทนำที่เหมาะสมสำหรับช่วงชีวิตของศาสนาจารย์ที่ทดสอบจิตวิญญาณของมนุษย์เยาวชนที่ได้รับการเจิมให้รับงานศักดิ์สิทธิ์มองเห็นว่าที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขานั้นไม่ใช่ทรัพย์ศฤงคารและความรุ่งเรืองทางโลกแต่เป็นชีวิตของการตรากตรำและภัยอันตรายและอาจจะต้องพลีชีพเพราะความเชื่อของเขามิชชันนารีออกทำงานเป็นคู่ๆตามแบบอย่างที่พระเยซูส่งสาวกของพระองค์ออกไปมักจะมีผู้สูงวัยและมากด้วยประสบการณ์เคียงคู่ออกไปกับคนหนุ่มเพื่อเป็นเพื่อนช่วยชี้แนะและเป็นผู้ฝึกอบรมเขาและเขาจะต้องเชื่อฟังคำแนะนำผู้ร่วมงานทั้งสองนี้มักจะไม่ได้อยู่ด้วยกันตลอดเวลาแต่พวกเขามักจะพบกันเพื่ออธิษฐานและรับคำแนะนำด้วยวิธีนี้จึงเกิดการเสริมสร้างความเชื่อของกันและกันให้เข้มแข็งขึ้น {GC 70.2} {GCth17 59.2}

การเปิดเผยเป้าหมายพันธกิจของตนจะนำความพ่ายแพ้มาอย่างแน่นอนดังนั้นพวกเขาจึงปกปิดลักษณะแท้จริงของตนศาสนาจารย์ทุกคนมีความรอบรู้เรื่องงานช่างฝีมือบางอย่างหรือมีวิชาชีพและมิชชันนารีเหล่านี้ทำงานของตนภายใต้การอำพรางของอาชีพทางโลกโดยทั่วไปพวกเขาเลือกที่จะเป็นพ่อค้าหรือคนเร่ขายสินค้า
“พวกเขานำผ้าไหมเครื่องประดับและสินค้าอื่นๆซึ่งในยุคนั้นหาซื้อยากนอกจากในตลาดที่ห่างไกลออกไปและพวกเขาได้รับการต้อนรับในฐานะพ่อค้าแต่หากมาในฐานะมิชชันนารีพวกเขาจะถูกขับไล่ออกไป”
Wylie เล่มที่ 1 บทที่ 7
ตลอดเวลาเหล่านี้หัวใจของพวกเขาจะยกชูขึ้นไปยังพระเจ้าเพื่อทูลขอสติปัญญาที่จะนำเสนอให้เห็นถึงสมบัติที่มีค่ายิ่งกว่าทองคำหรือเพชรนิลจินดาพวกเขาซ่อนพระคัมภีร์ทั้งเล่มหรือบางส่วนไว้กับตัวและที่ใดที่โอกาสเอื้ออำนวยพวกเขาจะหันเหความสนใจของลูกค้ามายังหนังสือที่คัดลอกด้วยมือเหล่านี้บ่อยครั้งจะพบคนที่ตื่นตัวสนใจต้องการอ่านพระวจนะของพระเจ้าและพระคัมภีร์บางตอนก็จะถูกมอบด้วยความยินดีให้แก่ผู้ที่ต้องการรับไว้ {GC 71.1} {GCth17 59.3}

งานของมิชชันนารีเหล่านี้เริ่มต้นขึ้นในที่ราบและหุบเขารอบๆบริเวณภูเขาที่เขาอาศัยอยู่และขยายกว้างออกไปเลยอาณาบริเวณเหล่านี้พวกเขาเดินด้วยเท้าเปล่าและสวมใส่อาภรณ์เนื้อหยาบที่มีร่องรอยของการเดินทางเหมือนเช่นที่พระอาจารย์ของพวกเขาสวมใส่พวกเขาเดินทางเข้าไปยังเมืองใหญ่ๆและเจาะทะลุไปยังดินแดนที่ห่างไกลพวกเขาหว่านเมล็ดอันล้ำค่าไปทุกแห่งหนโบสถ์มากมายเกิดขึ้นตามทางที่พวกเขาเดินทางผ่านไปและเลือดของผู้พลีชีพก็เป็นพยานให้กับความเชื่อเราจะเห็นดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นผลงานที่คนเหล่านี้หว่านไว้ถูกเก็บเกี่ยวอย่างเต็มที่ในวันแห่งพระเจ้าพระวจนะของพระเจ้ากำลังมุ่งหน้

าอย่างเงียบๆและถูกปกปิดไว้จนเข้าไปในอาณาจักรของคริสเตียนและได้รับการต้อนรับด้วยความชื่นชมทั้งในบ้านและในจิตใจของผู้คน {GC 71.2} {GCth17 60.1}

สำหรับชาววอลเดนซิสแล้วพระคัมภีร์ไม่เพียงแต่บันทึกสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดการต่อมนุษย์ในอดีตและเปิดเผยความรับผิดชอบและหน้าที่ของมนุษย์ในปัจจุบันเท่านั้นแต่พระคัมภีร์ยังเปิดเผยถึงภัยพิบัติและสง่าราศีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยพวกเขาเชื่อว่าจุดจบของทุกสิ่งอยู่ไม่ไกลนักและในขณะที่พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐานและด้วยน้ำตานั้นพวกเขาได้รับความซาบซึ้งใจกับพระวจนะอันมีค่าเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นและกับหน้าที่ที่พวกเขาจะต้องประกาศให้ผู้อื่นทราบความจริงแห่งการช่วยให้รอดพวกเขาเห็นแผนการไถ่ที่เปิดเผยอย่างชัดเจนในหนังสือศักดิ์สิทธิ์และได้พบว่าความเชื่อของพวกเขาที่มีในพระเยซูทำให้พวกเขาได้รับการปลอบประโลมใจความหวังและสันติสุขเมื่อความกระจ่างทำให้พวกเขาเข้าใจและทำให้จิตใจยินดีปรีดาพวกเขาปรารถนาที่จะให้ลำแสงนั้นส่องไปยังเหล่าคนที่ตกอยู่ภายใต้ความมืดจากคำสอนผิดๆของเปปาซี {GC 72.1} {GCth17 60.2}

พวกเขาเห็นว่าภายใต้การนำของพระสันตะปาปาและบาทหลวงประชาชนมากมายกำลังพยายามหาทางหลุดพ้นจากบาปที่อยู่ในจิตวิญญาณของพวกเขาอย่างไร้ผลด้วยการทรมานร่างกายคนเหล่านี้ถูกสอนให้พึ่งพิงในการทำดีเพื่อช่วยตัวเองให้รอดจึงทำให้พวกเขามองแต่ตัวเองความนึกคิดยึดติดอยู่แต่ในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปของตนเองมองเห็นตนเองตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้าคนเหล่านี้จึงพยายามสร้างความเจ็บปวดทรมานทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกายตนเองแต่กระนั้นก็ยังไม่พบทางบรรเทาทุกข์ด้วยประการฉะนี้ผู้ที่รู้สำนึกในใจจึงถูกหลักคำสอนของโรมผูกมัดคนนับพันละทิ้งมิตรสหายและญาติพี่น้องมาใช้ชีวิตในห้องเล็กๆภายในสำนักสงฆ์คนนับพันพยายามแสวงหาสันติสุขให้กับความนึกคิดของเขาเองด้วยการอดอาหารและเฆี่ยนตีตัวเองอย่างทารุณอยู่บ่อยๆสวดมนต์กลางดึกนอนราบกับก้อนหินที่อยู่ภายในห้องพักที่มืดทึบชื้นและเยือกเย็นเป็นเวลาหลายชั่วโมงอย่างทุกข์ทรมานเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญการรับใช้โทษอย่างน่าอดสูและการทรมานอันน่ากลัวแต่การกระทำเช่นนี้ก็ไร้ผลพวกเขาถูกบีบบังคับด้วยความรู้สึกผิดและถูกหลอนด้วยความกลัวพระพิโรธของพระเจ้าที่จะคอยแก้แค้นคนมากมายต้องทนทุกข์ทรมานต่อไปจนกว่าสภาพธรรมชาติของร่างกายจะยอมแพ้และคนเหล่านี้จึงลงไปยังหลุมศพโดยปราศจากลำแสงหรือความหวังใดๆ {GC 72.2} {GCth17 60.3}

ชาววอลเดนซิสปรารถนาที่จะยื่นอาหารแห่งชีวิตให้แก่จิตวิญญาณที่หิวโหยเหล่านี้พวกเขาต้องการนำข่าวสารแห่งสันติสุขที่มีในพระสัญญาของพระเจ้ามาให้และชี้ให้คนเหล่านั้นเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นความหวังเดียวที่เขาทั้งหลายจะได้รับความรอดคำสอนที่คนเหล่านั้นยึดถือที่ว่าการทำความดีชดเชยการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าได้นั้นเป็นคำสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเท็จการพึ่งในคุณความดีของมนุษย์กีดขวางภาพความรักอันไม่มีขอบเขตของพระคริสต์เหตุที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชาของมนุษย์ก็เพราะเผ่าพันธุ์มนุษยชาติที่ล้มในบาปไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อนำตนเองกลับไปคืนดีกับพระเจ้าได้คุณความดีที่พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนและทรงกลับเป็นขึ้นจากตายนั้นต่างหากคือรากฐานของความเชื่อคริสเตียนการที่วิญญาณจิตต้องพึ่งพิงในพระคริสต์จึงเป็นเรื่องจริงและความสัมพันธ์กับพระองค์จะต้องใกล้ชิดเหมือนดั่งแขนที่ติดอยู่กับร่างกายหรือกิ่งที่ติดอยู่กับเถา {GC 73.1} {GCth17 60.4}

คำสอนของพระสันตะปาปาและของบาทหลวงชักนำมนุษย์ให้มองพระลักษณะของพระเจ้าและแม้กระทั่งของพระคริสต์เป็นความเกรี้ยวกราดหงุดหงิดและน่ากลัวพวกเขาทำให้พระผู้ช่วยให้รอดกลายเป็นผู้ที่ไม่เห็นใจมนุษย์ซึ่งตกอยู่ในบาปจนต้องใช้บาทหลวงและพวกนักบุญมาไกล่เกลี่ยส่วนผู้ที่สติปัญญาได้รั

บความกระจ่างด้วยพระวจนะของพระเจ้าต่างต้องการนำจิตวิญญาณของตนไปหาพระเยซูผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาและความรักพระองค์ผู้ทรงยืนอ้าแขนออกรอคอยพวกเขาเชิญชวนทุกคนให้เข้ามาหาพระองค์พร้อมกับภาระแห่งบาปความกังวลและความอ่อนล้าของพวกเขาคนเหล่านี้ปรารถนาที่จะกำจัดสิ่งกีดขวางซึ่งซาตานกองทับถมขึ้นจนมนุษย์ไม่อาจมองเห็นพระสัญญาและไม่อาจเข้าหาพระเจ้าโดยตรงเพื่อสารภาพบาปของพวกเขาและได้รับการอภัยโทษและสันติสุข {GC 73.2} {GCth17 61.1}

มิชชันนารีชาววอลเดนซิสเปิดเผยความจริงอันล้ำค่าของข่าวประเสริฐให้แก่สติปัญญาของผู้ใฝ่แสวงหาด้วยความกระตือรือร้นพวกเขานำข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บางตอนที่คัดลอกด้วยความเพียรพยายามออกมาอย่างระมัดระวังเป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดของเขาที่ได้ให้ความหวังใจแก่จิตวิญญาณที่รู้สำนึกและตกอยู่ในบาปที่มองเห็นพระเจ้าเป็นแค่ผู้ที่ผูกพยาบาทคอยตัดสินความบ่อยครั้งที่พวกเขามักจะคุกเข่าพร้อมกับริมฝีปากที่สั่นเทาและน้ำตาคลอเต็มเบ้าเปิดเผยความหวังเดียวของคนบาปให้แก่พี่น้องของพวกเขาด้วยวิธีนี้แสงสว่างแห่งความจริงจึงเจาะทะลุเข้าสู่สติปัญญาที่มืดมนมากมายขับไล่เมฆหมอกแห่งความสิ้นหวังออกไปจนดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมส่องสว่างเข้าไปในจิตใจด้วยลำแสงแห่งการรักษาของพระองค์จึงมีบ่อยครั้งที่ข้อพระคัมภีร์บางตอนถูกอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกตามความประสงค์ของผู้ฟังซึ่งต้องการให้แน่ใจว่าได้ยินถูกต้องแล้วโดยเฉพาะข้อความที่พวกเขาต้องการรับฟังซ้ำแล้วซ้ำอีกด้วยความกระตือรือร้นว่า "พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ก็ชำระเราให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น" 1 ยอห์น 1:7 "โมเสสยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไรบุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้นเพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์" ยอห์น 3:14, 15 {GC 73.3} {GCth17 61.2}

มีคนมากมายไม่ยอมให้คำกล่าวอ้างของโรมมาหลอกได้พวกเขามองว่าการที่มนุษย์หรือทูตสวรรค์จะมาทำหน้าที่ผู้ไกล่เกลี่ยแทนคนบาปนั้นเป็นเรื่องไร้สาระยิ่งเมื่อแสงสว่างที่แท้จริงส่องมายังความคิดพวกเขาจึงร้องออกมาด้วยความเปรมปรีดิ์ว่า"พระคริสต์ทรงเป็นปุโรหิตของฉันพระโลหิตเป็นเครื่องถวายบูชาของฉันแท่นบูชาของพระองค์เป็นที่สารภาพบาปของฉัน"พวกเขานำตนเข้ามาพึ่งพิงในพระคุณความดีของพระเยซูอย่างเต็มที่พร้อมกับพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า "ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย" ฮีบรู 11:6

"นามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้นไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า" กิจการ 4:12 {GC 74.1} {GCth17 61.3}

ความมั่นใจในความรักของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นดูเหมือนจะลึกซึ้งเกินกว่าที่บางจิตวิญญาณที่น่าสงสารและถูกมรสุมกระหน่ำเหล่านี้จะรับรู้ได้การปลดปล่อยที่พวกเขาได้รับนั้นช่างยิ่งใหญ่เหลือเกินความสว่างเช่นนี้แหละที่ส่องลงมายังพวกเขาจนเคลิบเคลิ้มราวกับว่าพวกเขาไปอยู่ในสวรรค์แล้วคนเหล่านี้วางมือของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระคริสต์อย่างมั่นใจเท้าของพวกเขายึดติดอยู่บนพระมหาศิลาความกลัวตายทั้งปวงอันตรธานหายไปบัดนี้พวกเขาปรารถนาเรือนจำและโซ่ตรวนถ้านั่นจะเป็นที่ถวายเกียรติพระนามของพระผู้ไถ่ของพวกเขา {GC 74.2} {GCth17 62.1}

ในที่ลับต่างๆพระวจนะของพระเจ้าถูกนำขึ้นมาอ่านในบางครั้งก็อ่านให้จิตวิญญาณเพียงดวงเดียวบางครั้งก็อ่านให้กลุ่มเล็กๆที่แสวงหาแสงสว่างและความจริงบ่อยครั้งพวกเขาทำเช่นนี้ทั้งคืนความอยากรู้และชื่นชมของผู้ฟังนั้นมีมากจนบ่อยครั้งที่ผู้ฟังไม่ยอมให้ผู้นำข่าวแห่งความเมตตาหยุดอ่านจนกว่าพวกเขาจับใจความของข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดได้จะมีคำเช่นนี้พูดออกมาบ่อยๆว่า

“พระเจ้าจะยอมรับของถวายของฉันหรือเปล่าพระองค์จะทรงยอมรับฉันไหมพระองค์จะทรงอภัยให้ฉันไหม”จึงมีคำตอบอ่านให้ฟังว่า“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 {GC 74.3} {GCth17 62.2}

เมื่อความเชื่อสัมผัสถึงพระสัญญาของพระเจ้าจะได้ยินคำตอบสนองด้วยความชื่นชมยินดีว่า “ไม่ต้องไปแสวงบุญที่ต้องใช้เวลานานอีกแล้วไม่ต้องเดินทางที่แสนลำบากเพื่อไปยังศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์ฉันเข้ามาหาพระเยซูในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปและไม่บริสุทธิ์อย่างที่ฉันเป็นอยู่ในเวลานี้ได้และพระองค์จะไม่ทรงละเลยคำอธิษฐานของผู้ที่เสียใจกับบาป‘บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’ บาปของฉันก็จะได้รับการอภัยด้วย” {GC 75.1} {GCth17 62.3}

ความปีติยินดีอันศักดิ์สิทธิ์จะเต็มล้นจิตใจและคำสรรเสริญและโมทนาพระคุณแด่พระนามของพระเยซูจะแพร่สะพัดออกไปจิตวิญญาณที่มีความสุขเหล่านี้จะกลับไปยังบ้านของตนเพื่อกระจายแสงสว่างเพื่อแบ่งปันแก่ผู้อื่นอีกครั้งแล้วครั้งเล่าตราบเท่าที่จะทำได้ถึงประสบการณ์ใหม่ที่พวกเขาได้พบหนทางแห่งชีวิตที่แท้จริงพระวจนะจากพระคัมภีร์นั้นมีอำนาจประหลาดและน่าเกรงขามซึ่งตรัสโดยตรงถึงจิตใจของผู้ที่แสวงหาความจริงเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าและนำความสำนึกมาสู่ผู้ที่ได้ยิน {GC 75.2} {GCth17 62.4}

ผู้นำข่าวแห่งความจริงจะเดินทางของเขาต่อไปแต่ลักษณะที่ถ่อมตนจริงใจตั้งใจและความศรัทธาอย่างลึกล้ำของเขามักจะถูกผู้คนกล่าวขานถึงเสมอบ่อยครั้งที่ผู้ฟังไม่ได้ถามว่าเขามาจากไหนหรือกำลังจะไปไหนในตอนแรกผู้ฟังจะถูกความแปลกใจมาบดบังและในตอนหลังความสำนึกในบุญคุณและชื่นชมยินดีเบี่ยงเบนความสนใจจนลืมซักถามเมื่อถูกเชิญให้ไปที่บ้านเขาจะตอบว่าต้องไปเยี่ยมแกะที่หลงหายจากฝูงพวกผู้ฟังต่างถามกันว่าเป็นไปได้ไหมที่เขาจะเป็นทูตที่ลงมาจากสวรรค์ {GC 75.3} {GCth17 63.1}

มีหลายรายที่พวกผู้ฟังจะไม่ได้เห็นผู้นำข่าวแห่งความจริงนี้อีกเลยเขาอาจเดินทางไปยังดินแดนอื่นหรือชีวิตของเขากำลังเหี่ยวเฉาลงในคุกมืดที่ไม่มีใครรู้จักหรืออาจเป็นไปได้ว่ากระดูกของเขาถูกเผาไหม้จนเหลือแต่เถ้าอยู่ในบริเวณที่เขาเป็นพยานเพื่อความจริงอย่างไรก็ตามคำพูดที่พวกเขาทิ้งไว้นั้นไม่อาจถูกทำลายไปคำพูดเหล่านั้นกำลังทำงานอยู่ในจิตใจของมนุษย์ซึ่งทุกคนจะรู้ถึงผลงานที่ประเสริฐเหล่านี้อย่างเต็มที่ในวันพิพากษาที่จะมาถึงเท่านั้น {GC 75.4} {GCth17 63.2}

มิชชันนารีชาววอลเดนซิสกำลังรุกเข้าไปในอาณาจักรของซาตานและอำนาจของความมืดถูกปลุกให้ระมัดระวังตัวยิ่งขึ้นอำนาจแห่งความมืดเฝ้าติดตามความพยายามทุกขั้นตอนที่ทำให้ความจริงรุดหน้าไปและจะกระตุ้นตัวแทนของมันให้เกิดความกลัวผู้นำเปปาซีมองเห็นอันตรายอันใหญ่หลวงที่มีต่อเป้าหมายของตนซึ่งเกิดจากการทำงานของนักเดินทางผู้ถ่อมตนเหล่านี้หากปล่อยให้แสงสว่างแห่งความจริงส่องไปโดยไม่ถูกขัดขวางแสงนี้จะปัดเป่าเมฆแห่งความผิดอันหนาทึบซึ่งปิดล้อมประชาชนไว้ความจริงนี้จะนำให้ความนึกคิดของมนุษย์ไปยังพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นและในที่สุดก็จะทำลายอำนาจของโรมไป {GC 76.1} {GCth17 63.3}

การที่มีคนเหล่านี้ซึ่งยึดถือความเชื่อของคริสตจักรยุคแรกเริ่มอยู่นั้นเป็นพยานอย่างต่อเนื่องถึงการละทิ้งความเชื่อของโรมดังนั้นจึงปลุกความเกลียดชังและการกดขี่ข่มเหงครั้งรุนแรงที่สุดขึ้นมาการที่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมทิ้งพระคัมภีร์ก็เป็นความผิดที่โรมยอมไม่ได้เธอตั้งใจทำลายพระคัมภีร์ให้หมดไปจากโลกถึงตอนนี้โรมเริ่มรณรงค์ให้ทุกคนเข้ามาร่วมทำสงครามที่น่ากลัวที่สุดต่อประชากรของพระเจ้าที่อาศัยอยู่

บนภูเขามีการจัดวางการไต่สวนตามเส้นทางของพวกเขาและภาพของอาเบลผู้บริสุทธิ์ที่ถูกฆ่าต่อหน้าฆาตรกรอย่างคาอินก็ปรากฏให้เห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง {GC 76.2} {GCth17 63.4}

ครั้งแล้วครั้งเล่าห้องนาอันอุดมถูกทิ้งให้รกร้างที่อยู่อาศัยและโบสถ์ของพวกเขาถูกทำลายไปจนกระทั่งในที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นทุ่งนาที่อุดมสมบูรณ์และบ้านเรือนของคนบริสุทธิ์และขยันบัดนี้กลายเป็นที่รกร้างเช่นเดียวกับสัตว์ป่าที่หิวกระหายจะเกิดดุร้ายมากขึ้นเมื่อได้ชิมเลือดความดุดันของเหล่าผู้นิยมเปปาซีถูกจุดปะทุให้รุนแรงมากขึ้นด้วยความทรมานของเหยื่อของพวกเขาพยานเพื่อความเชื่อที่บริสุทธิ์มากมายถูกไล่ล่าข้ามภูเขาและลงมาตามที่ราบที่พวกเขาซ่อนตัวขังตัวเองในป่าหนาทึบและตามยอดภูเขาสูง {GC 76.3} {GCth17 64.1}

ไม่มีข้อหาใดจะนำมากล่าวหาต่อการฝักใฝ่ศีลธรรมของคนกลุ่มนี้ได้แม้ศัตรูของพวกเขายังประกาศว่าคนเหล่านี้รักความสงบเรียบง่ายและเป็นพวกเคร่งศาสนาความผิดรุนแรงของพวกเขาคือการไม่ยอมนมัสการพระเจ้าตามพระประสงค์ขององค์สันตะปาปาความผิดนี้เองพวกเขาจึงถูกกระหน่ำด้วยความอดสูการเหยียดหยามการเยาะเย้ยและการทารุณกรรมด้วยวิธีต่างๆเท่าที่มนุษย์หรือมารร้ายจะประดิษฐ์ขึ้นมา {GC 76.4} {GCth17 64.2}

เมื่อถึงจุดที่โรมมุ่งมั่นจะทำลายลัทธิที่เขาเกลียดชังพระสันตะปาปาทรงตรากฎหมายขึ้นเพื่อปรักปรำคนเหล่านี้ว่าเป็นคนนอกรีตและต้องนำไปประหาร (โปรดดูภาคผนวก) พวกเขาไม่ได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนเกียจคร้านหรือคนไม่ซื่อสัตย์หรือเป็นคนไร้ระเบียบแต่ถูกตราว่ามีลักษณะเป็นคนที่ศรัทธาแก่กล้าและน่านับถือเที่ยวไปหลอกลวง “ลูกแกะจากฝูงแกะที่แท้จริง” ดังนั้นพระสันตะปาปาจึงทรงตราคำสั่งถึง “ลัทธิที่เลวร้ายซึ่งมุ่งร้ายและเป็นที่น่ารังเกียจ” หากพวกเขา “ยังคงปฏิเสธไม่ยอมกลับตัวให้บดขยี้ได้ดั่งงูพิษ” Wylie เล่มที่ 16 บทที่ 1 ผู้มีอำนาจที่ออกคำสั่งนี้เคยคาดคิดบ้างไหมว่าเขาจะต้องกลับมาพบกับคำพูดเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่งพวกเขาเคยรู้หรือไม่ว่าคำพูดเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ในสมุดบันทึกแห่งสวรรค์ที่พวกเขาจะต้องเผชิญหน้าในวันพิพากษาพระเยซูตรัสว่า “ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ก็เหมือนทำกับเราด้วย” มัทธิว 25:40 {GC 77.1} {GCth17 64.3}

พระบัญชาของพระสันตะปาปานี้เรียกร้องให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนเข้าร่วมสงครามต่อสู้กับคนนอกรีตเหล่านี้เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่ผู้ที่เข้าร่วมในภารกิจอันทารุณโหดร้ายนี้ผู้ที่เข้าร่วมจะ “หลุดพ้นจากความผิดและการลงโทษทางศาสนาทั้งสิ้นทั้งบาปทั่วไปและบาปที่เฉพาะเจาะจงและทุกคนที่เข้าร่วมจะหลุดพ้นจากคำสาบานที่เคยทำไว้ทั้งยังมีสิทธิ์อันชอบธรรมในการเป็นเจ้าของสมบัติที่ได้มาอย่างไม่ถูกกฎหมายและพวกเขายังได้รับสัญญาว่าบาปทั้งหมดของพวกเขาจะได้รับการอภัยถ้าพวกเขาฆ่าคนนอกรีตได้คำสั่งนี้ให้ยกเลิกสัญญาทั้งหมดที่เคยทำไว้กับชาววอลเดนซิสสั่งให้คนในท้องถิ่นทิ้งพวกเขาห้ามทุกคนให้ความช่วยเหลือใดๆแก่พวกเขาและให้อำนาจทุกคนที่จะริบเอาสมบัติของพวกเขาไปได้” Wylie, เล่มที่ 16 บทที่ 1 เอกสารชิ้นนี้เปิดเผยอย่างชัดเจนถึงวิญญาณที่อยู่เบื้องหลังฉากเหล่านี้เสียงที่ได้ยินนั้นคือเสียงคำรามของพญานาคไม่ใช่พระสุรเสียงของพระคริสต์ {GC 77.2} {GCth17 64.4}

ผู้นำของระบอบเปปาซีไม่ยอมปฏิบัติตนตามมาตรฐานยิ่งใหญ่ในพระบัญญัติของพระเจ้าแต่สร้างมาตรฐานขึ้นตามความต้องการของตนเองและตั้งใจบังคับทุกคนให้ทำตามมาตรฐานนี้เพราะนี่เป็นความต้อง

การของโรมกฎหมายที่น่ากลัวที่สุดถูกตราออกมาแล้วบาทหลวงและพระสันตะปาปาที่คดโกงและหมิ่นประมาทพระเจ้าเริ่มทำงานที่ซาตานกำหนดให้พวกเขาทำความเมตตาปรานีไม่มีในอุปนิสัยของพวกเขาวิญญาณเดียวกับที่ตรึงพระคริสต์บนกางเขนและฆ่าอัครสาวกทั้งหลายวิญญาณเดียวกับที่ขับเคลื่อนจักรพรรดิเนโรผู้กระหายเลือดให้กำจัดผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ในสมัยนั้นเป็นวิญญาณเดียวกับที่กำลังทำงานกำจัดผู้ที่พระเจ้าทรงรักให้หมดไปจากโลกนี้ {GC 77.3} {GCth17 65.1}

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่การกดขี่ข่มเหงเช่นนี้เข้ามาเยือนผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าพวกเขาอดทนด้วยความขันติและความมั่นคงเพื่อถวายเกียรติแด่พระผู้ไถ่โดยที่ไม่คำนึงถึงสงครามปราบปรามและการสังหารโหดที่ไร้มนุษยธรรมซึ่งกระทำต่อพวกเขาคนเหล่านี้ยังคงส่งมิชชันนารีออกไปเพื่อกระจายความจริงอันล้ำค่าพวกเขาถูกตามล่าจนตายแต่กระนั้นเลือดของพวกเขารดลงบนเมล็ดที่ถูกหว่านออกไปและบังเกิดผลออกมาอย่างไม่เคยสร้างความผิดหวังด้วยประการฉะนี้ชาววอลเดนซิสเป็นพยานให้พระเจ้าเป็นเวลาหลายศตวรรษก่อนที่ลูเธอร์จะเกิดพวกเขากระจายไปอยู่ในหลายประเทศพวกเขาเพาะเมล็ดของการปฏิรูปทางศาสนาที่เริ่มต้นขึ้นในสมัยของไวคลิฟแผ่ขยายออกไปและฝังลึกในสมัยของลูเธอร์และจะถูกดำเนินการต่อไปจนถึงคราสิ้นยุคโดยผู้ที่ยอมทนทุกข์ในทุกสิ่งเพื่อ “พระวจนะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซู” วิวรณ์ 1:9 {GC 78.1} {GCth17 65.2}

บท 5 - ยอห์นไวคลิฟ

ก่อนการปฏิรูปศาสนาพระคัมภีร์มีอยู่ในที่ต่างๆจำนวนน้อยแต่พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้พระวจนะของพระองค์ถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิงความจริงที่อยู่ในพระคัมภีร์จะไม่ถูกปกปิดไว้ตลอดกาลพระองค์ทรงถอดโซ่ที่ล่ามพระวจนะแห่งชีวิตออกได้อย่างง่ายดายเฉกเช่นที่พระองค์ทรงเปิดประตูเรือนจำและถอดกลอนของประตูเหล็กเพื่อปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นอิสระพระวิญญาณของพระเจ้าดลใจคนในประเทศต่างๆของยุโรปให้ค้นหาความจริงดั่งขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้พระเจ้าทรงนำพวกเขาไปยังพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ดลใจให้พวกเขาศึกษาแต่ละหน้าของหนังสือศักดิ์สิทธิ์ด้วยความสนใจอย่างยิ่งคนเหล่านี้เต็มใจยอมรับแสงสว่างแม้ต้องจ่ายด้วยราคาสูงสักเพียงไรก็ตามถึงแม้พวกเขาไม่อาจมองเห็นทุกสิ่งได้อย่างชัดเจนแต่กระนั้นพวกเขาก็ยังเข้าถึงความจริงที่ฝังไว้มานานพวกเขาก้าวออกไปราวกับผู้สื่อข่าวที่สวรรค์ส่งมาเพื่อหักโซ่ตรวนแห่งความผิดพลาดและความงมงายพร้อมกับเรียกร้องให้ผู้ที่ถูกจองจำมานานลุกขึ้นและประกาศเสรีภาพของตน {GC 79.1} {GCth17 66.1}

พระวจนะของพระเจ้าถูกกักเก็บไว้อยู่เป็นเวลานานด้วยภาษาที่ผู้คงแก่เรียนเท่านั้นเข้าใจยกเว้นอยู่ในท่ามกลางชาววอลเดนซิสแต่เวลาแห่งการแปลและแจกจ่ายพระคัมภีร์ให้ผู้คนในดินแดนต่างๆตามภาษาพื้นเมืองของพวกเขาเองมาถึงแล้วโลกผ่านช่วงเวลาเที่ยงคืนอันมืดสนิทไปแล้วชั่วโมงแห่งความมืดมนกำลังจะผ่านพ้นไปและมีหมายสำคัญตามที่ต่างๆแสดงให้เห็นว่าฟ้าวันใหม่กำลังจะมาถึง {GC 79.2} {GCth17 66.2}

ในช่วงศตวรรษที่สิบสี่ยอห์นไวคลิฟ [John Wycliffe] “ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา” ปรากฏตัวที่ประเทศอังกฤษเขาไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวการปฏิรูปสำหรับประเทศอังกฤษเท่านั้นแต่สำหรับทั่วทั้งคริสต์ศาสนจักรด้วยคำประท้วงยิ่งใหญ่ที่โรมเคยอนุญาตให้เขากล่าวจะไม่มีวันเงียบหายไปการประท้วงนั้นเปิดฉากการต่อสู้ที่จะนำไปสู่การปลดปล่อยบุคคลคริสตจักรและประชาชาติ {GC 80.1} {GCth17 66.3}

ไวคลิฟเรียนมาทางด้านศิลปศาสตร์และสำหรับเขาแล้วความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของปัญญาเขาเป็นที่รู้จักดีในวิทยาลัยว่าเป็นคนเคร่งศาสนาทั้งยังเป็นคนที่มีความสามารถพิเศษมากมายและเป็นผู้คงแก่เรียนด้วยความกระหายความรู้เขาลงแรงศึกษาหาความรู้ในทุกสาขาวิชาเขาศึกษาหาความรู้ทางด้านปรัชญาหลักศาสนาของคริสตจักรและกฎหมายของบ้านเมืองโดยเฉพาะกฎหมายของประเทศของเขาเองคุณค่าของการฝึกอบรมในช่วงต้นของชีวิตให้คุณประโยชน์ต่อการทำงานของเขาในช่วงต่อมาอย่างเห็นได้ชัดความรอบรู้ในรายละเอียดของปรัชญาแห่งการคาดคะเนในยุคของเขาทำให้เขาเปิดโปงข้อผิดพลาดต่างๆได้และโดยการเรียนกฎหมายของประเทศและของฝ่ายศาสนาเขาจึงพร้อมที่จะเข้าร่วมในการต่อสู้ยิ่งใหญ่เพื่อเสรีภาพของการปกครองและศาสนาในขณะที่เขาใช้อาวุธพระวจนะของพระเจ้าได้นั้นเขาเรียนรู้วิชาการทางปัญญาของโรงเรียนและเข้าใจถึงกลเม็ดของผู้มีความรู้ความสามารถทางอัจฉริยภาพและความรู้ที่ลึกซึ้งและรอบรู้ของเขาทำให้เขาเป็นที่นับถือของทั้งมิตรและศัตรูผู้ที่ติดตามเขามองดูเขาด้วยความพึงพอใจว่าเขามีความนึกคิดอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศและไม่เปิดโอกาสให้ศัตรูของเขาสร้างความสงสัยให้กับเป้าหมายของการปฏิรูปด้วยการเปิดโปงความไม่รู้หรือจุดอ่อนของผู้สนับสนุนศัตรูของเขา {GC 80.2} {GCth17 66.4}

ในขณะที่ไวคลิฟยังอยู่ในวิทยาลัยเขาเข้าร่วมศึกษาพระคัมภีร์ในยุคแรกๆนั้นพระคัมภีร์มีเฉพาะภาษาโบราณเท่านั้นผู้คงแก่เรียนจึงมีโอกาสเข้าถึงบ่อน้ำพุแห่งความจริงแต่กลุ่มคนที่ไม่มีการศึกษาจะเข้าไม่ถึ

งด้วยประการฉะนี้จึงเป็นการปูทางให้กับงานในอนาคตของไวคลิฟในฐานะนักปฏิรูปศาสนาคนมีความรู้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและพบความจริงยิ่งใหญ่ที่เปิดเผยให้เห็นพระคุณที่ประทานให้โดยไม่คิดราคาในคำสอนของคนเหล่านี้พวกเขาเผยแพร่ความรอบรู้ที่อยู่ในความจริงนี้และนำผู้อื่นให้หันไปหาพระวจนะที่มีชีวิต {GC 80.3} {GCth17 67.1}

เมื่อไวคลิฟหันมาสนใจพระคัมภีร์เขาลงแรงศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างละเอียดเช่นเดียวกับที่เขาศึกษาวิชาอื่นๆในโรงเรียนก่อนหน้านี้เขารู้สึกว่าตัวเองยังขาดตกบกพร่องอยู่มากวิชาการที่เขาเล่าเรียนมาหรือคำสอนของคริสตจักรไม่อาจทำให้เขาพึงพอใจในพระวจนะของพระเจ้าเขาพบสิ่งที่เขาเคยพยายามแสวงหาแต่ไม่ประสบผลมาก่อนเขามองเห็นแผนการแห่งความรอดที่เปิดออกอยู่ในนั้นและกำหนดให้พระคริสต์เป็นผู้ไกล่เกลี่ยของมนุษย์เพียงพระองค์เดียวเขาจึงมอบถวายตัวเองเพื่อรับใช้พระคริสต์และตั้งใจที่จะประกาศความจริงที่เขาค้นพบนี้ {GC 81.1} {GCth17 67.2}

เหมือนนักปฏิรูปศาสนาในยุคต่อมาเมื่อเริ่มต้นการทำงานไวคลิฟมองไม่เห็นว่างานของเขาจะนำเขาไปทิศทางใดเขาไม่ได้ตั้งใจที่จะนำตัวเองเข้าไปต่อต้านโรมแต่ความศรัทธาต่อความจริงไม่อาจนำเขาให้หลีกเลี่ยงการขัดแย้งกับความเท็จได้ยิ่งเขารู้ความผิดของระบอบเปปาซีชัดเจนมากขึ้นเท่าไรเขาก็ยิ่งตั้งใจสอนพระคัมภีร์อย่างแรงกล้ามากขึ้นเท่านั้นเขามองเห็นว่าโรมละทิ้งพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเปิดทางให้ประเพณีของมนุษย์เขาติเตียนเหล่านักบวชที่ละทิ้งพระคัมภีร์อย่างไม่กลัวเกรงและเรียกร้องให้นำพระคัมภีร์กลับคืนมาให้กับประชาชนและให้นำอำนาจของพระคัมภีร์กลับคืนมาสู่คริสตจักรเขาเป็นครูที่มีความสามารถและจริงใจและเป็นนักเทศน์ที่มีโวหารดีและชีวิตประจำวันของเขาแสดงออกถึงความจริงที่เขาเทศน์ความรู้ของเขาในพระคัมภีร์พลังในการใช้เหตุผลความบริสุทธิ์ในชีวิตของเขาความกล้าหาญที่ไม่โอนเอียงและความซื่อตรงของเขาทำให้เขาได้รับความนับถือและความมั่นใจอย่างกว้างขวางจากคนทั่วไปหลายคนไม่พอใจกับความเชื่อในอดีตและเมื่อเห็นความชั่วที่ดาษดื่นในคริสตจักรโรมันพวกเขาจึงขานรับความจริงที่ไวคลิฟเปิดเผยให้พวกเขาเห็นด้วยความชื่นชมยินดีอย่างไม่ปกปิดแต่ผู้นำในระบอบเปปาซีกลับเต็มไปด้วยความเดือดดาลเมื่อเห็นว่านักปฏิรูปศาสนาคนนี้ได้รับความนิยมมากกว่าพวกเขา {GC 81.2} {GCth17 67.3}

ไวคลิฟเป็นนักจับผิดที่เก่งกาจและเขาโจมตีอย่างไม่เกรงกลัวต่อการละเมิดหลายประการที่ผู้มีอำนาจแห่งโรมอนุมัติให้ทำในขณะที่เป็นอนุศาสนาจารย์รับใช้พระมหากษัตริย์นั้นเขายืนหยัดอย่างกล้าหาญต่อต้านการจ่ายค่าบรรณาการที่พระสันตะปาปาเรียกเก็บจากพระมหากษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษและชี้ให้เห็นว่าการที่ระบอบเปปาซีถือสิทธิมีอำนาจเหนือฝ่ายปกครองของประเทศนั้นเป็นเรื่องที่ขัดกับเหตุผลและความจริงที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ข้อเรียกร้องต่างๆของพระสันตะปาปาก่อให้เกิดความไม่พอใจและคำสอนของไวคลิฟยังมีอิทธิพลต่อความคิดของเหล่าผู้นำระดับแนวหน้าของประเทศกษัตริย์และขุนนางทั้งหลายร่วมมือกันไม่ยอมรับข้ออ้างว่าพระสันตะปามีอำนาจทางฝ่ายโลกและปฏิเสธไม่ส่งเครื่องบรรณาการการทำเช่นนี้จึงเป็นการตบหน้าอย่างได้ผลต่ออำนาจยิ่งใหญ่ของระบอบเปปาซีในประเทศอังกฤษ {GC 82.1} {GCth17 68.1}

มีความชั่วอีกเรื่องหนึ่งที่นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ต่อสู้ด้วยความแน่วแน่และยาวนานคือสถาบันของคณะนักบวชภราดร [Friar ไฟรเออร์คณะนักบวชที่พเนจรไปทั่วเพื่อขอรับทานบริจาค] นักบวชภราดรเหล่านี้มีอยู่ดารดาษทั่วประเทศอังกฤษทำตัวเป็นบ่อนทำลายความยิ่งใหญ่และความรุ่งเรืองของประเทศวงการอุตสาหกรรมการศึกษาและศีลธรรมต่างรู้สึกถึงอิทธิพลอันน่าเศร้าใจนี้ชีวิตนักบวชที่เกียจคร้านและทำตัวเป็นขอทานไม่เพียงเป็นเหตุให้แหล่งทรัพยากรของประชาชนรั่วไหลอย่างหนักแต่ยัง

นำให้เกิดการดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ทำงานที่เกิดประโยชน์ศีลธรรมของเยาวชนตกต่ำและเสื่อมโทรมด้วยอิทธิพลจากนักบวชภราดรเหล่านี้คนมากมายได้รับการชักนำให้หันหน้าเข้าวัดและอุทิศตนเองเพื่อใช้ชีวิตเป็นนักบวชการกระทำนี้ไม่ใช่เพียงปราศจากการยินยอมของพ่อแม่เท่านั้นแต่ทำไปโดยไม่ให้พ่อแม่รับรู้และแม้กระทั่งขัดขืนคำสั่งของพ่อแม่บาทหลวงรุ่นแรกท่านหนึ่งของคริสตจักรโรมันอ้างสิทธิของการเป็นนักบวชอยู่เหนือความรักและหน้าที่ซึ่งมีต่อบุพการีประกาศว่า
"แม้ว่าบิดาของท่านนอนร้องไห้คร่ำครวญอยู่หน้าบ้านและมารดาของท่านอ้างบุญคุณของร่างกายที่ให้กำเนิดท่านและเต้านมที่เลี้ยงท่านมาท่านจะต้องเหยียบคนทั้งสองลงใต้ฝ่าเท้าและมุ่งหน้าตรงไปหาพระคริสต์" ซึ่งภายหลังต่อมาลูเธอร์เรียก "การกระทำที่โหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรม" นี้ว่า "บ่งบอกถึงลักษณะของสุนัขป่าและทรราชมากกว่าคริสเตียนหรือมนุษย์"
นั่นคือจิตใจของลูกๆที่ถูกหล่อหลอมให้แข็งกระด้างต่อพ่อแม่ Barnas Sears, *The Life of Luther* หน้า 70, 69
เรื่องเช่นนี้ผู้นำระบอบเปปาซีจึงทำตัวเหมือนพวกฟาริสีในสมัยโบราณที่ใช้ขนบธรรมเนียมของตนทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีความหมายดังนั้นมีบ้านจำนวนมากถูกทิ้งร้างและพ่อแม่ต้องสูญเสียการสมาคมกับบุตรธิดาของตนไป {GC 82.2} {GCth17 68.2}

แม้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยยังถูกหลอกโดยการนำเสนอตัวแบบจอมปลอมของนักบวชแล้วชักจูงให้เข้าร่วมเป็นนักบวชกับพวกเขาหลายคนกลับใจภายหลังเพราะเห็นว่าพวกเขากำลังทำลายชีวิตของตนเองและนำความทุกข์โศกเศร้ามาสู่พ่อแม่แต่หากพวกเขาติดแน่นอยู่ในกับดักการจะได้เสรีภาพกลับคืนมานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้มีพ่อแม่มากมายกลัวอิทธิพลของนักบวชพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมส่งลูกๆเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยในศูนย์กลางการศึกษาขนาดใหญ่จำนวนนักเรียนลดลงอย่างเห็นได้ชัดสถาบันการศึกษาต้องถดถอยลงและความโง่เขลามีให้เห็นอย่างแพร่หลาย {GC 83.1} {GCth17 69.1}

พระสันตะปาปาทรงมอบอำนาจให้นักบวชเหล่านี้ฟังคำสารภาพและให้อภัยบาปได้จึงเป็นเหตุให้เกิดความชั่วมหันต์ขึ้นมุ่งหวังเพื่อหาผลประโยชน์ใส่ตนเองนักบวชเหล่านี้พร้อมให้อภัยบาปทั้งหมดอย่างง่ายดายจนกระทั่งอาชญากรทุกรูปแบบมาหาพวกเขาเพื่อลบล้างความผิดและผลที่ตามมาคือความชั่วที่เลวร้ายที่สุดก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วคนเจ็บป่วยและคนยากจนถูกทอดทิ้งไว้ให้อยู่อย่างระกำลำบากในขณะที่สิ่งของที่ควรจะนำไปช่วยแก้ไขความขัดสนกลับถูกนำไปให้กับนักบวชที่คอยข่มขู่บังคับให้ผู้คนต้องทำทานและประณามผู้ที่กักเก็บไม่นำของมาให้ตามที่พวกเขาสั่งนั้นว่าเป็นคนที่ไม่ศรัทธาในศาสนาแม้ว่านักบวชเหล่านี้จะแสดงตนเป็นคนยากจนก็ตามทีแต่ทรัพย์สมบัติของพวกเขาก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและตัวโบสถ์ที่ยิ่งใหญ่และความฟุ่มเฟือยบนโต๊ะอาหารคือสิ่งที่ทำให้ประเทศชาติยากจนยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในขณะที่ใช้ชีวิตด้วยความหรูหราและสุขสบายพวกเขากลับส่งตัวแทนที่ไม่มีความรู้ออกไปทำหน้าที่แทนตัวแทนเหล่านี้ช่ำชองในการเล่านิยายพิสดารและตำนานหรือเรื่องสนุกเพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้กับประชาชนและยิ่งทำให้ชาวบ้านกลายเป็นเหยื่อโง่ของบรรดานักบวชต่อไปอย่างสมบูรณ์ด้วยวิธีนี้เหล่านักบวชภราดรจึงยังคงกำฝูงชนที่งมงายไว้ในอุ้งมือและนำให้พวกเขาเชื่อว่าหน้าที่ทางศาสนาทั้งหมดประกอบด้วยการยอมรับว่าพระสันตะปาปายิ่งใหญ่ที่สุดการบูชาเหล่านักบุญทั้งหลายและการถวายสิ่งของให้นักบวชและสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพียงพอที่จะจับจองที่ในสวรรค์สำหรับตนเอง {GC 83.2} {GCth17 69.2}

ผู้มีการศึกษาและฝักใฝ่ในทางศาสนาต่างต้องพบกับความล้มเหลวในการพยายามปฏิรูปกฎระเบียบของนักบวชเหล่านี้แต่ไวคลิฟมีมุมมองที่ชัดเจนกว่าเขามุ่งโจมตีไปยังรากเง้าของความชั่วนี้เขาประกาศว่าความผิดอยู่ที่ตัวระบบเองและจะต้องกำจัดให้หมดสิ้นการถกเถียงและความสงสัยเกิดตื่นตัวขึ้นในขณะที่

นักบวชเดินทางไปทั่วประเทศขายใบลบมลทินบาปของพระสันตะปาปาคนมากมายเริ่มสงสัยถึงความเป็นไปได้ของการใช้เงินซื้อการอภัยบาปพร้อมกับตั้งคำถามว่าเขาควรจะต้องขอการอภัยบาปจากพระเจ้าหรือจากพระสันตะปาปาแห่งโรมกันแน่ (โปรดดูภาคผนวกหน้า 59) มีคนไม่น้อยที่ตื่นตระหนกกับความโลภของนักบวชภราดรทั้งหลายซึ่งดูจะไม่รู้จักพอพวกเขากล่าวกันว่า "พระและนักบวชแห่งโรมกำลังกัดกร่อนพวกเขาเหมือนกับโรคมะเร็งพระเจ้าจำเป็นต้องมาช่วยเราให้หลุดพ้นมิฉะนั้นแล้วเราจะพินาศ" D'Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 7 นักบวชที่เที่ยวขอทานเหล่านี้พยายามปกปิดความโลภด้วยการอ้างว่าพวกเขาทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดพวกเขาอ้างว่าพระเยซูและสาวกของพระองค์ต่างได้รับการสนับสนุนด้วยการทำทานของประชาชนคำกล่าวอ้างนี้สร้างผลเสียให้กับการกระทำของพวกเขาเองเพราะทำให้คนจำนวนมากกลับไปค้นหาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงด้วยตัวเองซึ่งเป็นสิ่งที่โรมไม่ต้องการมากที่สุดความคิดของคนทั้งหลายถูกนำไปสู่แหล่งความจริงซึ่งเป็นสิ่งที่โรมต้องการปกปิด {GC 84.1} {GCth17 70.1}

ไวคลิฟเริ่มเขียนและตีพิมพ์ใบปลิวต่อต้านนักบวชภราดรเขาไม่ต้องการสร้างความขัดแย้งกับนักบวชเหล่านี้มากไปกว่าการเรียกร้องให้ประชาชนหันเข้าหาคำสอนในพระคัมภีร์และพระผู้ทรงประพันธ์พระคัมภีร์เขาประกาศว่าพระสันตะปาปาไม่มีอำนาจอภัยบาปหรือขับผู้คนออกจากศาสนามากไปกว่านักบวชธรรมดาและจะไม่มีผู้ใดถูกขับออกจากศาสนาอย่างแท้จริงนอกเสียจากว่าผู้นั้นจะได้รับคำพิพากษาจากพระเจ้าเสียก่อนไม่มีทางอื่นใดซึ่งให้ผลดีกว่าในการล้มล้างโครงสร้างอันใหญ่โตของฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกซึ่งพระสันตะปาปาทรงก่อขึ้นและกักกันจิตวิญญาณและร่างกายของคนนับล้านไว้ {GC 84.2} {GCth17 70.2}

อีกครั้งหนึ่งไวคลิฟถูกเรียกให้เข้ามาปกป้องสิทธิของกษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษเพื่อต่อต้านการรุกล้ำของโรมและโดยการได้รับแต่งตั้งให้เป็นเอกอัครราชทูตเขาอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นเวลาสองปีเพื่อติดต่อหารือกับตัวแทนของพระสันตะปาปาที่นั่นเองเขาติดต่อกับคณะสงฆ์จากประเทศฝรั่งเศสประเทศอิตาลีและประเทศสเปนและมีโอกาสเห็นเบื้องหลังเหตุการณ์ต่างๆและรับรู้เรื่องราวมากมายที่เขาไม่มีทางรับรู้หากเขาอยู่ในประเทศอังกฤษเขาเรียนรู้เรื่องที่เป็นประโยชน์มากมายต่อการทำงานของเขาในเวลาต่อมาเขามองเห็นลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของสภาการปกครองของสงฆ์จากตัวแทนที่มาจากราชสำนักของระบอบเปปาซีเมื่อเขากลับไปประเทศอังกฤษเขาย้ำสอนในเรื่องที่เขาเคยสอนอย่างเปิดเผยมากยิ่งขึ้นและด้วยความกระตือรือร้นที่มากกว่าเดิมเขาประกาศว่าความโลภความหยิ่งยโสและการหลอกลวงเป็นพระเจ้าของโรม {GC 84.3} {GCth17 70.3}

ในใบปลิวฉบับหนึ่งเขากล่าวถึงพระสันตะปาปาและคนเก็บเงินทั้งหลายว่า "พวกเขาดูดเงินจากความเป็นอยู่ของคนยากจนในแผ่นดินของเราและในแต่ละปีพวกเขาเอาเงินจำนวนหลายพันจากคลังของกษัตริย์ไปใช้ในพิธีทางศาสนาและฝ่ายจิตวิญญาณนั่นเป็นคำแช่งสาปที่เป็นบาปทางศาสนาของพวกนอกรีตและทำให้คริสต์ศาสนจักรยอมรับและคงคำสอนที่ผิดนี้ต่อไปและแน่นอนทีเดียวแม้อาณาบริเวณของเราจะมีเนินเขาทองคำอันใหญ่โตก็จะไม่มีผู้ใดได้แตะต้องนอกจากนักบวชเก็บเงินหยิ่งยโสที่ฝักใฝ่ทางโลกคนนี้เวลาผ่านไปเนินเขานี้จะถูกใช้จนหมดเพราะเขาจะนำเงินทั้งหมดออกไปจากดินแดนของเราและจะไม่ส่งอะไรกลับมาให้เรานอกจากคำสาปของพระเจ้าต่อบาปทางศาสนาที่เขาทำไว้" John Lewis, *History of the Life and Sufferings of J. Wiclif* หน้า 37 {GC 85.1} {GCth17 71.1}

หลังจากที่ไวคลิฟกลับไปประเทศอังกฤษไม่นานกษัตริย์ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นอธิการบดีแห่งเมืองลัตเตอร์เวิร์ธนี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยพระราชาทรงพอพระทัยกับการพูดอย่างตรงไปตรงมาของเขาอิทธิพลของไวคลิฟเห็นได้จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพระราชสำนักและในการหล่อหลอมความเชื่อของประเทศชาติอีกด้วย {GC 85.2} {GCth17 71.2}

ในไม่ช้าเสียงขู่คำรามจากผู้นำของระบอบเปปาซีก็ดังโหมกระหน่ำมาใส่เขาสาส์นตราตั้งของพระสันตะปาปา 3 ฉบับส่งตรงมายังประเทศอังกฤษมาถึงมหาวิทยาลัยพระมหากษัตริย์และพระราชาคณะคำสั่งทุกฉบับสั่งให้ปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบทันทีและอย่างเด็ดขาด (Augustus Neander, *General History of the Christian Religion and Church* ประโยคที่ 6 ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ย่อหน้าที่ 8 โปรดดูภาคผนวกด้วย)
แต่ก่อนที่สาส์นตราตั้งจะมาถึงบิชอปทั้งหลายที่ร้อนรนออกหมายเรียกให้ไวคลิฟมาขึ้นศาลต่อหน้าพวกเขาแต่ไวคลิฟมาที่ศาลพร้อมกับเจ้าชายที่มีอำนาจมากที่สุดในอาณาจักรถึงสองพระองค์และประชาชนก็ห้อมล้อมอยู่รอบตึกและวิ่งกรูเข้าไปข่มขวัญผู้พิพากษาจนต้องยกเลิกการพิจารณาไปชั่วคราวและไวคลิฟก็ได้รับอนุญาตให้กลับออกไปอย่างสันติไม่นานจากนั้นกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 ผู้ชราภาพซึ่งเป็นผู้ที่พวกพระราชาคณะคอยหาทางที่จะใช้อิทธิพลของพระองค์เพื่อต่อต้านนักปฏิรูปคนนี้เสด็จสวรรคตและผู้ที่เคยปกป้องไวคลิฟกลายเป็นผู้สำเร็จราชการแทน {GC 85.3} {GCth17 71.3}

คำสั่งของระบอบเปปาซีกำหนดให้ประชาชนทั่วประเทศอังกฤษจับกุมและคุมขังคนนอกรีตมาตรการนี้หมายถึงเสาประหารเผาทั้งเป็นดูเหมือนค่อนข้างแน่ว่าไวคลิฟคงต้องตกเป็นเหยื่อความอาฆาตของโรมแต่พระเจ้าผู้ทรงเคยประกาศในอดีตกาลว่า “อย่ากลัวเลยเราเป็นโล่ของเจ้า” ปฐมกาล 15:1 พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์ความตายไม่ได้มาเยือนนักปฏิรูปศาสนาคนนี้แต่กลับมาถึงพระสันตะปาปาที่ออกคำสั่งให้ทำลายเขาพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 11 สิ้นพระชนม์และคณะสงฆ์ที่ชุมนุมกันเพื่อพิพากษาไวคลิฟก็สลายตัวไปด้วย {GC 86.1} {GCth17 71.4}

การคุ้มครองของพระเจ้ายังคงควบคุมเหตุการณ์ต่างๆเพื่อเปิดโอกาสให้การปฏิรูปศาสนาเติบใหญ่ขึ้นภายหลังจากที่พระสันตะปาปาเกรกอรีสิ้นพระชนม์มีการเลือกตั้งพระสันตะปาปาสององค์ที่เป็นคู่แข่งกันขึ้นอำนาจของทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกันแต่ละฝ่ายอ้างว่าตนไม่รู้พลั้งและเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อฟัง (โปรดดูภาคผนวกสำหรับหน้า 50 และ 86) ต่างฝ่ายต่างเรียกร้องให้ผู้เชื่อร่วมมือกับตนเพื่อทำสงครามต่อสู้กับอีกฝ่ายหนึ่งด้วยการยืนยันข้อเรียกร้องของตนโดยการสาปแช่งที่ร้ายแรงต่อคู่ต่อสู้และสัญญาที่จะให้รางวัลในสวรรค์แก่ผู้ที่สนับสนุนตนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้อำนาจของระบอบเปปาซีอ่อนกำลังลงต่างฝ่ายต่างทุ่มเทอย่างสุดกำลังที่ทำได้เพื่อโจมตีอีกฝ่ายหนึ่งส่งผลให้ไวคลิฟมีเวลาพักระยะหนึ่งมีการประณามกันอย่างรุนแรงและโต้ตอบกันระหว่างพระสันตะปาปาทั้งสององค์และมีการหลั่งเลือดเพื่อสนับสนุนคำกล่าวอ้างที่ขัดแย้งกันอาชญากรรมและเรื่องน่าละอายไหลบ่าจนท่วมคริสตจักรในเวลาเดียวกันนักปฏิรูปท่านนี้อยู่ที่โบสถ์แห่งเมืองลัตเตอร์เวิร์ธด้วยความสงบสุขเขาทำงานด้วยความขยันขันแข็งเพื่อชี้ให้มนุษย์หันจากพระสันตะปาปาที่ชิงดีชิงเด่นไปหาพระเยซูพระผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งสันติภาพ {GC 86.2} {GCth17 72.1}

ความขัดแย้งที่เป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงและความต่ำทรามทั้งหมดเตรียมทางให้กับการปฏิรูปศาสนาโดยชี้ให้ประชาชนเห็นธาตุแท้ของอำนาจของระบอบเปปาซีในใบปลิวฉบับหนึ่งที่ไวคลิฟพิมพ์ออกม

าเรื่องความขัดแย้งของพระสันตะปาปาคู่นี้ [*On the Schism of the Popes*] เขาเรียกร้องให้ประชาชนพิจารณาว่าบาทหลวงทั้งสองนั้นพูดความจริงหรือไม่ในการกล่าวโทษอีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นพระคริสต์เทียมเท็จเขากล่าวว่า
“พระเจ้าจะไม่ทรงยอมปล่อยให้ปีศาจแบบบาทหลวงเช่นนี้เพียงคนเดียวมีอำนาจปกครองอีกต่อไป.....แต่ทำให้ทั้งสองฝ่ายแตกแยกเพื่อว่าโดยพระนามของพระคริสต์มนุษย์จะมีชัยชนะเหนือบาทหลวงทั้งสองง่ายขึ้น” R. Vaughan, *Life and Opinions of John de Wycliffe* เล่มที่ 2 หน้าที่ 6 {GC 86.3} {GCth17 72.2}

ไวคลิฟทำตัวเหมือนพระอาจารย์ด้วยการประกาศพระกิตติคุณให้แก่คนยากจนเขาไม่พอใจกับการแบ่งปันแสงสว่างไปตามบ้านที่อ่อนน้อมในละแวกโบสถ์แห่งเมืองลัตเตอร์เวิร์ธของเขาเท่านั้นเขายังมุ่งมั่นที่จะนำแสงสว่างนี้ประกาศไปทั่วประเทศอังกฤษเพื่อทำการนี้ให้สำเร็จเขาจัดตั้งกลุ่มนักเทศน์ซึ่งเป็นคนที่เรียบง่ายและเคร่งศาสนาคนที่รักความจริงและไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากต้องการประกาศความจริงชายเหล่านี้ไปทั่วทุกหนแห่งสอนตามตลาดตามท้องถนนในเมืองใหญ่และตามตรอกซอยของชนบทพวกเขาเข้าถึงคนชราคนเจ็บป่วยและคนยากจนและนำข่าวแห่งความชื่นชมยินดีของพระคุณพระเจ้าไปสู่คนเหล่านั้น {GC 87.1} {GCth17 72.3}

ในฐานะที่ไวคลิฟเป็นศาสตราจารย์ทางศาสนศาตร์ที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ดเขาเทศนาพระวจนะของพระเจ้าในหอประชุมของมหาวิทยาลัยเขาสอนความจริงให้แก่นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแลของเขาด้วยความซื่อสัตย์ถึงกับได้รับตำแหน่ง“ดุษฎีบัณฑิตแห่งพระกิตติคุณ”แต่ผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของเขาคือการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษในผลงานเขียนเรื่อง“ความจริงและความหมายของพระคัมภีร์” [*On the Truth and Meaning of Scripture*] เขากล่าวถึงความตั้งใจที่จะแปลพระคัมภีร์เพื่อให้ทุกคนในประเทศอังกฤษอ่านพระราชกิจที่ประเสริฐยิ่งของพระเจ้าในภาษาที่เขาเกิดมา {GC 87.2} {GCth17 73.1}

แต่งานของเขาต้องหยุดชะงักในทันทีแม้ว่าเขาอายุยังไม่ถึงหกสิบปีแต่การทำงานอย่างไม่มีวันหยุดการศึกษาค้นคว้าและการโจมตีจากศัตรูทั้งหลายบั่นทอนพละกำลังของเขาและทำให้เขาแก่ก่อนวัยโรคร้ายอันตรายจู่โจมเขาข่าวนี้นำความชื่นชมที่ยิ่งใหญ่มาให้นักบวชภราดรทั้งหลายพวกเขาคิดว่าบัดนี้ไวคลิฟคงจะสำนึกผิดด้วยความขมขื่นต่อความชั่วร้ายที่เขาทำกับคริสตจักรและต่างรีบเร่งไปยังบ้านพักของเขาเพื่อฟังคำสารภาพจากไวคลิฟผู้แทนจากนิกายทั้งสี่พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสี่นายมายืนห้อมล้อมรอบชายที่พวกเขาคิดว่ากำลังจะตายพร้อมกับพูดว่า
“ความตายอยู่ที่ริมฝีปากของเจ้าจงสำนึกผิดและถอนคำพูดที่เจ้าทำให้พวกเราเสียหายต่อหน้าพวกเรา” นักปฏิรูปศาสนารับฟังด้วยความสงบแล้วเขาขอร้องให้ผู้ที่ดูแลเขาช่วยพยุงเขาขึ้นนั่งบนเตียงและจ้องหน้าพวกที่กำลังรอฟังการถอนคำพูดของตนเขาพูดด้วยเสียงหนักแน่นซึ่งเป็นเสียงที่ทำให้พวกเขากลัวจนตัวสั่นอยู่บ่อยๆ“ข้าพเจ้ายังไม่ตายแต่จะมีชีวิตต่อไปและยังจะเปิดเผยความชั่วร้ายของนักบวชภราดรอีก” D’Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 7 นักบวชเหล่านั้นต้องรีบออกจากห้องนั้นไปด้วยความตกใจและเสียหน้า {GC 87.3} {GCth17 73.2}

คำพูดของไวคลิฟเป็นจริงตามที่เขากล่าวไว้เขามีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อนำอาวุธที่มีพลังยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อต่อสู้กับโรมนั่นคือการมอบพระคัมภีร์ไว้ในมือของเพื่อนร่วมชาติของเขาเป็นเครื่องมือที่สวรรค์ประทานมาเพื่อปลดปล่อยให้ความกระจ่างและนำประชาชนมายังพระเจ้าเพื่อทำงานนี้ให้สำเร็จเขาต้องฟันฝ่าอุปสรรคยิ่งใหญ่มากมายไวคลิฟถูกความเจ็บป่วยถ่วงไว้เขารู้ดีว่ามีเวลาเหลือให้เขาทำงานเพียงอีกไม่กี่ปีเขามอ

งเห็นแรงคัดค้านที่เขาต้องเผชิญแต่พระสัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าทำให้เขามีกำลังใจขึ้นเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่ครั่นคร้ามด้วยพลังสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความกระปรี้กระเปร่าด้วยประสบการณ์มากมายพระเจ้าทรงนำเขาเป็นพิเศษทรงปกป้องและเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับภารกิจนี้ซึ่งเป็นงานยิ่งใหญ่ที่สุดของเขาในขณะที่โลกคริสเตียนปั่นป่วนไปทั่วนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เก็บตัวเงียบอยู่ในห้องทำงานที่เมืองลัตเตอร์เวิร์ธไม่หวาดหวั่นต่อพายุที่โหมกระหน่ำอยู่ภายนอกตั้งหน้าตั้งตาทำงานที่เขาเลือกทำ {GC 88.1} {GCth17 73.3}

ในที่สุดงานที่เขาทำก็สำเร็จเป็นพระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษเล่มแรกที่ไม่มีผู้ใดทำมาก่อนพระวจนะของพระเจ้าเปิดออกให้แก่ประเทศอังกฤษแล้วบัดนี้นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ไม่เกรงกลัวต่อห้องขังหรือหลักประหารเผาทั้งเป็นอีกแล้วเขามอบแสงสว่างที่ไม่มีวันดับไว้ในมือของชาวอังกฤษแล้วด้วยการมอบพระคัมภีร์ให้แก่เพื่อนร่วมชาติเขาตัดเครื่องพันธนาการแห่งความโง่เขลาและความชั่วปลดปล่อยและยกระดับประเทศของเขาซึ่งบรรลุผลได้มากกว่าชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากสนามรบใดๆ {GC 88.2} {GCth17 74.1}

ในสมัยศาสตร์การพิมพ์ยังไม่เป็นที่รู้จักจำนวนพระคัมภีร์จะเพิ่มขึ้นด้วยการคัดลอกที่เชื่องช้าและน่าเบื่อหน่ายเท่านั้นความสนใจอยากได้พระคัมภีร์มีมหาศาลจนมีคนมากมายยินดีลงมือทำงานการคัดลอกแต่การคัดลอกนี้ทำไปอย่างยากลำบากไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการผู้ซื้อที่ร่ำรวยกว่าต้องการพระคัมภีร์ทั้งเล่มส่วนคนอื่นๆก็ซื้อเพียงบางตอนมีหลายครอบครัวร่วมกันซื้อทั้งฉบับด้วยวิธีนี้ไม่ช้าพระคัมภีร์ของไวคลิฟก็กระจายไปสู่บ้านเรือนของประชาชน {GC 88.3} {GCth17 74.2}

คำวิงวอนเรียกร้องที่เข้าถึงความมีเหตุมีผลของมนุษย์ปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นจากการยอมจำนนอย่างหลับหูหลับตาให้กับคำสอนของระบอบเปปาซีบัดนี้ไวคลิฟสอนหลักธรรมโดดเด่นของชาวโปรเตสแตนต์คือความรอดโดยความเชื่อในพระคริสต์และพระคัมภีร์เท่านั้นที่ไม่มีวันผิดพลาดนักเทศน์ที่เขาส่งออกไปนั้นนำพระคัมภีร์ไปแจกจ่ายพร้อมกับนำบทความที่นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เขียนขึ้นติดตัวไปด้วยและประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่โดยที่ชาวอังกฤษเกือบครึ่งประเทศยอมรับความเชื่อใหม่นี้ {GC 89.1} {GCth17 74.3}

การปรากฏของพระคัมภีร์นำความวิตกมาสู่ผู้มีอำนาจในคริสตจักรบัดนี้พวกเขาต้องเผชิญกับสิ่งที่มีพลังอำนาจมากกว่าไวคลิฟเป็นเครื่องมือที่อาวุธของพวกเขาใช้ประโยชน์ได้แต่น้อยในเวลานั้นประเทศอังกฤษยังไม่มีกฎหมายห้ามมีพระคัมภีร์เพราะยังไม่เคยมีการพิมพ์พระคัมภีร์ออกมาเป็นภาษาของประชาชนกฎหมายดังกล่าวถูกตราขึ้นในภายหลังและบังคับใช้อย่างเข้มงวดในขณะเดียวกันถึงแม้พวกบาทหลวงจะพยายามอย่างเต็มที่ก็ตามแต่ช่วงเวลานี้ก็เป็นโอกาสอันเหมาะสมสำหรับการกระจายพระวจนะของพระเจ้า {GC 89.2} {GCth17 74.4}

อีกครั้งหนึ่งที่ผู้นำของระบอบเปปาซีวางแผนเพื่อปิดปากนักปฏิรูปท่านนี้เขาถูกเรียกให้ไปปรากฏตัวต่อหน้าศาลถึงสามแห่งติดต่อกันแต่ก็ไม่ได้ผลแรกสุดสภาสงฆ์ประกาศว่างานเขียนของเขานอกรีตและพวกเขาหว่านล้อมกษัตริย์ริชาร์ดที่ 2
ผู้มีอายุเยาว์วัยมาเป็นฝ่ายตนพวกเขารับพระราชกฤษฎีกาให้มีอำนาจส่งทุกคนที่ถือคำสอนต้องห้ามนี้เข้าคุก {GC 89.3} {GCth17 74.5}

ไวคลิฟยื่นอุทธรณ์จากสภาสงฆ์ไปยังรัฐสภาเขากล่าวหาสภาปกครองสงฆ์ต่อหน้าสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างไม่เกรงกลัวและเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนวิธีการผิดๆจำนวนมากที่คริสตจักรจัดตั้งขึ้นด้วยความสาม

ารถในการโน้มน้าวผู้อื่นให้คล้อยตามเขาบรรยายถึงการแย่งชิงอำนาจและความเหลวแหลกของราชสำนักของระบอบเปปาซีทำให้ศัตรูของเขาสับสนมิตรสหายและผู้สนับสนุนของไวคลิฟถูกบังคับให้ยอมจำนนไปก่อนหน้าเขาแล้วและศัตรูของเขาคาดหวังอย่างมั่นใจว่านักปฏิรูปผู้นี้จะต้องยอมจำนนในครั้งนี้แน่ความชราภาพความโดดเดี่ยวและความไร้มิตรน่าจะทำให้เขาก้มหัวให้กับผู้มีอำนาจของทั้งราชสำนักและของศาสนาแต่แทนที่จะเห็นเช่นนี้บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีกลับต้องพบกับความพ่ายแพ้คำอุทธรณ์ของไวคลิฟกระตุ้นรัฐสภาให้ต้องกลับคำพิพากษาของคณะศาลและนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ก็ได้รับอิสรภาพอีกครั้งหนึ่ง {GC 89.4} {GCth17 75.1}

เขาถูกนำขึ้นศาลเป็นครั้งที่สามและในครั้งนี้เขาต้องปรากฏตัวต่อหน้าศาลสูงสุดทางฝ่ายศาสนาของราชอาณาจักรศาลนี้ไม่เคยปรานีต่อพวกคนนอกรีตในศาลนี้โรมน่าจะได้รับชัยชนะและภารกิจของนักปฏิรูปผู้นี้คงต้องยุติลงเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีต่างคาดคะเนไว้อย่างนั้นหากพวกเขาสามารถทำได้ตามที่ตั้งใจไว้ไวคลิฟจะถูกบีบบังคับให้เพิกถอนหลักคำสอนของเขาหรือไม่ก็ออกจากศาลไปสู่เปลวเพลิงเท่านั้น {GC 90.1} {GCth17 75.2}

แต่ไวคลิฟไม่ถอยเขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความเชื่อของเขาเขายังคงรักษาคำสอนของเขาอย่างปราศจากความกลัวและปฏิเสธข้อกล่าวหาของผู้ที่ต้องการลงโทษเขาเขาไม่คิดถึงตนเองไม่คิดถึงตำแหน่งไม่คิดถึงเหตุการณ์เขาเรียกร้องคณะผู้พิจารณาเขาที่อยู่หน้าบัลลังก์สูงสุดฝ่ายศาสนานั้นนำความเจ้าเล่ห์และการหลอกลวงทั้งหลายของพวกเขามาชั่งน้ำหนักเทียบกับความจริงนิรันดร์ผู้ที่อยู่ในห้องประชุมสภาต่างสัมผัสถึงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อำนาจของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือคณะผู้พิจารณาดูประหนึ่งว่าพวกเขาหมดเรี่ยวแรงที่จะเดินออกจากสถานที่แห่งนั้นคำพูดของนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เป็นเหมือนดั่งลูกธนูที่ยิงจากพระเจ้าเจาะทะลุเข้าไปในหัวใจของพวกเขาข้อหานอกรีตที่พวกเขานำมาเพื่อปรักปรำเขากลับถูกอำนาจแห่งการโน้มน้าวของเขาโยนกลับไปสู่พวกเขาเองไวคลิฟร้องถามว่าทำไมพวกเขาถึงกล้าเผยแพร่สิ่งที่ผิดๆทำไมพวกเขาจึงกล้าเอาพระคุณของพระเจ้ามาหาผลประโยชน์มาเป็นสินค้าได้อย่างไร {GC 90.2} {GCth17 75.3}

ในที่สุดเขาก็กล่าวว่า"ลองคิดดูว่าท่านกำลังต่อสู้กับใครต่อสู้กับชายแก่คนหนึ่งที่กำลังใกล้จะลงหลุมฝังศพหรือไม่ใช่แต่ท่านกำลังต่อสู้กับความจริงความจริงที่มีพละกำลังมากกว่าท่านและความจริงนั้นจะชนะท่าน" Wylie เล่มที่ 2 บทที่ 13 เมื่อเขากล่าวจบแล้วไวคลิฟก็เดินออกไปจากที่ประชุมและไม่มีศัตรูคนใดกล้าที่จะขัดขวางเขา {GC 90.3} {GCth17 75.4}

ภารกิจของไวคลิฟเกือบสำเร็จแล้วในไม่ช้าธงแห่งความจริงที่เขายกชูมานานกำลังจะพ้นไปจากมือของเขาแต่เขายังต้องถูกเรียกไปเป็นพยานให้กับพระกิตติคุณอีกครั้งหนึ่งความจริงจะต้องถูกประกาศออกมาจากป้อมปราการของอาณาจักรแห่งความผิดพลาดไวคลิฟถูกหมายเรียกให้มาสอบสวนที่ศาลของระบอบเปปาซีในกรุงโรมสถานที่ซึ่งเลือดของเหล่าธรรมิกชนมักต้องเอามาหลั่งไว้ที่นี่เขาไม่ใช่มองไม่เห็นภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขาอยู่เขาน่าจะปฏิบัติตามคำสั่งหากไม่ใช่เพราะเขาเกิดเป็นอัมพาตอย่างฉับพลันซึ่งทำให้เขาออกเดินทางไม่ได้ถึงแม้ว่าเสียงของเขาจะไม่ดังขึ้นในกรุงโรมก็ตามทีแต่เขาก็สามารถพูดผ่านทางจดหมายนั่นเป็นสิ่งที่เขาตั้งใจทำจากบ้านพักอธิการบดีนักปฏิรูปศาสนาคนนี้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปถึงพระสันตะปาปาซึ่งด้วยคำพูดที่แสดงความเคารพและด้วยวิญญาณของความเป็นคริสเตียนแต่แฝงไปด้วยคำตำหนิในพิธีการอันโอ่อ่าและภูมิฐานของราชสำนักของระบอบเปปาซี {GC 90.4} {GCth17 76.1}

เขาเขียนว่า "
ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีด้วยความจริงใจที่จะเปิดเผยและประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบถึงความเชื่อที่ข้าพเจ้ายึดถือและโดยเฉพาะให้กับท่านบิชอปแห่งกรุงโรมรับทราบซึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ว่าท่านยังคงมีสติปัญญาที่ปกติดีและเที่ยงธรรมอยู่ท่านจะต้องเต็มใจรับรองความเชื่อที่ข้าพเจ้ามีอยู่อย่างแน่นอนหรือหากผิดก็จะรีบช่วยแก้ไข {GC 91.1} {GCth17 76.2}

"ก่อนอื่นข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระกิตติคุณของพระคริสต์เป็นสาระสำคัญทั้งหมดของพระบัญญัติของพระเจ้า......ข้าพเจ้ายอมรับและถือว่าบิชอปแห่งกรุงโรมซึ่งเป็นผู้แทนของพระคริสต์บนโลกนี้จะต้องยึดติดกับพระบัญญัติแห่งพระกิตติคุณนั้นมากกว่าคนอื่นๆเพราะความยิ่งใหญ่ในท่ามกลางสาวกของพระคริสต์ไม่ได้ประกอบด้วยความสูงศักดิ์หรือเกียรติยศของโลกนี้แต่อยู่ที่การติดตามการดำรงชีวิตของพระคริสต์และปฏิบัติตามพระองค์อย่างเคร่งครัด.....ในช่วงชีวิตที่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนั้นพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ยากจนที่สุดพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงและละทิ้งอำนาจและเกียรติยศทั้งสิ้นของโลกนี้.... {GC 91.2} {GCth17 76.3}

"
ผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคนไม่ควรทำตามเยี่ยงอย่างของพระสันตะปาปาหรือผู้บริสุทธิ์ใดๆแต่เขาควรปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์สำหรับเปโตรและบุตรของเศเบดีที่ปรารถนาเกียรติยศทางโลกสวนทางกับหนทางของพระคริสต์สร้างความระคายเคืองต่อพระทัยของพระองค์ดังนั้นจึงไม่ควรทำตามความผิดพลาดของพวกเขาในเรื่องเหล่านี้........{GC 91.3} {GCth17 76.4}

"พระสันตะปาปาควรละวางอำนาจฝ่ายฆราวาสทั้งในเรื่องกฎหมายและการปกครองทั้งหมดให้อยู่กับอำนาจทางฝ่ายโลกแล้วขับเคลื่อนหนุนชูใจคณะสงฆ์ทั้งหมดให้ทำหน้าที่ของตนอย่างเกิดผลเพราะพระคริสต์ทรงกระทำเช่นนี้และโดยเฉพาะสาวกของพระองค์ก็ทำตามเช่นกันด้วยเหตุนี้หากข้าพเจ้าได้กระทำความผิดประการใดข้าพเจ้าจะยอมเข้ามอบตัวอย่างอ่อนน้อมที่สุดเพื่อรับการแก้ไขถึงแม้ว่าจะต้องถึงแก่ความตายหากจำเป็นก็ตามและนี่หากข้าพเจ้าสามารถฝืนสังขารตนเองและทำตามใจปรารถนาของข้าพเจ้าเองได้แล้วข้าพเจ้าคงมาเข้าพบท่านบิชอปแห่งกรุงโรมด้วยตนเองแล้วอย่างแน่นอนแต่พระเจ้าทรงกระทำการที่ตรงกันข้ามกับความต้องการของข้าพเจ้าและพระองค์ทรงสอนให้ข้าพเจ้าเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์" {GC 91.4} {GCth17 76.5}

เขาเขียนปิดท้ายว่า "ให้เราอธิษฐานทูลขอพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงกระตุ้นพระสันตะปาปาเออเบนที่ 6
ของเราเพื่อพระองค์กับคณะสงฆ์ของพระองค์จะดำเนินตามอย่างพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าในการใช้ชีวิตและความประพฤติแล้วพวกเขาจะสอนประชาชนอย่างเกิดผลในทำนองเดียวกันประชาชนจะทำตามอย่างพวกเขาด้วยความซื่อสัตย์" John Foxe, *Acts and Monuments* เล่มที่ 3 หน้า 49, 50 {GC 92.1} {GCth17 77.1}

ไวคลิฟนำเสนอความอ่อนน้อมถ่อมตนของพระคริสต์ให้ปรากฏแก่พระสันตะปาปาและเหล่าพระคาร์ดินัลในลักษณะนี้ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้พวกเขาเห็นเท่านั้นแต่เพื่อให้ทุกคนในอาณาจักรของคริสเตียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพวกเขากับพระอาจารย์ผู้ซึ่งเขาทั้งหลายอ้างตัวว่าเป็นตัวแทนของพระองค์ {GC 92.2} {GCth17 77.2}

ไวคลิฟคาดไว้อย่างเต็มที่ว่าเขาจะต้องชดใช้ความภักดีของเขาด้วยชีวิตกษัตริย์พระสันตะปาปาและบิชอปร่วมมือกันเพื่อสร้างความหายนะให้แก่เขาและดูน่าจะแน่ชัดแล้วว่าภายในไม่กี่เดือนข้างหน้านี้เขาคงจะต้องถูกนำเข้าไปสู่หลักประหารแต่ความกล้าหาญของเขาไม่สั่นคลอนเขาพูดว่า
"ทำไมพวกท่านจึงเฝ้าพูดแต่เรื่องการแสวงหามงกุฎแห่งการสังเวยชีพเพื่อความเชื่อที่ยังอยู่ห่างไกลจงประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์ให้แก่พวกพระราชาคณะที่ถือตัวท่านก็จะไม่พลาดจากการถูกสังเวยชีพอย่างแน่นอนเป็นอะไรกันจะให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ต่อไปและปิดปากเงียบหรือ......ไม่มีทางขอให้การโจมตีฟาดลงมาข้าพเจ้ารอให้มันมาอยู่แล้ว" D'Aubigné เล่มที่ 17 บทที่ 8 {GC 92.3} {GCth17 77.3}

แต่พระเจ้ายังทรงคุ้มครองดูแลปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ชายที่ยืนหยัดอย่างกล้าหาญตลอดทั้งชีวิตเพื่อปกป้องความจริงเผชิญภยันตรายประจำวันในชีวิตของเขาจะไม่ตกเป็นเหยื่อแห่งความเกลียดชังของศัตรูของเขาไวคลิฟไม่เคยหาทางปกป้องตัวเองแต่พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ปกป้องเขาและบัดนี้เมื่อเหล่าศัตรูมั่นใจว่าจะจับเหยื่อของพวกเขาได้พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของคนเหล่านั้นในขณะที่เขากำลังประกอบพิธีศีลมหาสนิทในโบสถ์ของเขาที่เมืองลัตเตอเวิร์ธอยู่นั้นเขาเป็นอัมพาตและล้มลงและไม่นานต่อมาเขาก็เสียชีวิต {GC 92.4} {GCth17 77.4}

พระเจ้าทรงมอบภารกิจนี้แก่ไวคลิฟพระองค์ทรงนำพระวจนะแห่งความจริงใส่ไว้ในปากของเขาและทรงปกป้องเขาเพื่อให้พระวจนะนี้เข้าถึงประชาชนชีวิตของเขาได้รับการพิทักษ์ไว้และภารกิจของเขาถูกขยายให้ยาวนานออกไปจนกระทั่งเขาปูพื้นฐานให้กับงานปฏิรูปทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ {GC 92.5} {GCth17 77.5}

ไวคลิฟก้าวออกมาจากความมืดมนของยุคมืดไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่นี้มาก่อนเพื่อเป็นต้นแบบให้เขาใช้ในการวางโครงร่างระบบการปฏิรูปของเขาเขารับการเลี้ยงดูอบรมขึ้นมาเหมือนเช่นยอห์นผู้ให้บัพติศมาเพื่อทำหน้าที่พิเศษของพระเจ้าเขาเป็นผู้เริ่มต้นศักราชใหม่นอกเหนือจากนั้นสัจธรรมที่เขาประกาศนั้นยังมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบซึ่งนักปฏิรูปศาสนาคนอื่นๆที่ตามมาภายหลังไม่อาจทำได้ดีกว่าหรือทำได้เท่าเทียมเขาแม้เวลาจะผ่านไปเป็นร้อยปีก็ตามพื้นฐานที่วางไว้นั้นกว้างและลึกขอบข่ายงานนั้นมั่นคงและสัจจริงจนผู้ที่ตามมาภายหลังไม่จำเป็นต้องปรับร่างสร้างใหม่อีกเลย {GC 93.1} {GCth17 77.6}

ขบวนการยิ่งใหญ่ที่ไวคลิฟจุดประกายขึ้นเพื่อปลดปล่อยสามัญสำนึกและสติปัญญาและให้อิสรภาพแก่ประเทศชาติที่ตกอยู่ในขบวนแห่ยิ่งใหญ่อย่างมีชัยของโรมนั้นมีจุดเริ่มต้นจากพระคัมภีร์นี่คือต้นกำเนิดของลำธารแห่งพระพรซึ่งเป็นเหมือนน้ำพุแห่งชีวิตที่ไหลต่อลงมาตลอดทุกยุคนับตั้งแต่ศตวรรษที่14เป็นต้นมาไวคลิฟยอมรับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเชื่ออย่างไม่สงสัยว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่เปิดเผยน้ำพระทัยของพระเจ้าซึ่งได้รับการดลใจเป็นกฎที่เพียงพอต่อความเชื่อและการกระทำเขาถูกอบรมให้นับถือคริสตจักรแห่งโรมว่ามาจากพระเจ้ามีอำนาจไม่รู้พลั้งและยอมรับคำสอนและธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาเป็นพันปีด้วยความเคารพและไม่มีข้อสงสัยแต่เขาหันหลังให้กับสิ่งเหล่านี้เพื่อฟังพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้านี่คือสิทธิอำนาจที่เขาอ้อนวอนให้ประชาชนยอมรับเขาประกาศว่าพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสผ่านมาทางพระวจนะของพระองค์เท่านั้นที่เป็นสิทธิอำนาจอันแท้จริงแทนที่จะเป็นการพูดของคริสตจักรผ่านมาทางพระสันตะปาปาและเขาไม่เพียงสอนว่าพระคัมภีร์เป็นการเปิดเผยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่สมบูรณ์ที่สุดเท่านั้นแต่ยังสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่จะแปลความหมายได้แต่เพียงผู้เดียวและมนุษย์ทุกคนจะต้องเรียนรู้หน้าที่ของเขาเองโดยการศึกษาคำสอนในพระคัมภีร์ด้วยวิธีนี้เขาจึงหันเหความคิดของมนุษย์จากพระสันตะปาปาและคริสตจักรแห่งโรมไปยังพระวจนะของพระเจ้า {GC 93.2} {GCth17 78.1}

ไวคลิฟเป็นนักปฏิรูปศาสนาผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งในเชิงความกว้างไกลของสติปัญญาความชัดเจนในความคิดการยึดมั่นในความจริงและความห้าวหาญในการปกป้องความจริงมีเพียงไม่กี่คนที่มาในภายหลังสามารถเทียบเคียงกับเขาได้ชีวิตที่บริสุทธิ์ความหมั่นเพียรในการศึกษาและการทำงานอย่างไม่ย่อท้อคุณธรรมที่ไม่เสื่อมถอยความรักและความซื่อสัตย์ในการรับใช้ที่เหมือนพระคริสต์เหล่านี้คืออุปนิสัยของนักปฏิรูปคนแรกทั้งๆที่เขามีชีวิตอยู่ในยุคมืดมนทางปัญญาและความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม {GC 94.1} {GCth17 78.2}

บุคลิกของไวคลิฟเป็นพยานให้เห็นถึงฤทธานุภาพในการอบรมและเปลี่ยนแปลงของพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นอย่างที่เขาเป็นความพากเพียรที่จะไขว่คว้าความจริงอันยิ่งใหญ่ตามที่เปิดเผยนำความสดชื่นและกำลังวังชามาให้แก่ทุกส่วนของร่างกายทำให้สติปัญญาพัฒนาขึ้นความนึกคิดเฉียบแหลมและตัดสินใจได้เหมาะสมการศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้ความคิดความรู้สึกและความตั้งใจสูงส่งขึ้นชนิดที่ไม่มีการศึกษาอื่นใดทำได้ให้ความแน่วแน่แก่ความตั้งใจความอดทนความกล้าหาญและความแข็งแกร่งขัดเกลาอุปนิสัยให้งดงามขึ้นและชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความจริงใจและความยำเกรงจะนำความคิดของผู้นั้นเข้าไปสัมผัสกับพระปัญญาอันไร้ขอบเขตของพระเจ้าส่งผลให้โลกมีคนที่มีปัญญาเข้มแข็งขึ้นและว่องไวขึ้นและเป็นคนที่มีหลักการแห่งคุณธรรมที่สูงส่งขึ้นกว่าการฝึกอบรมที่ดีที่สุดด้วยปรัชญาของมนุษย์ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า“การอธิบายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่างทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สดุดี 119:130 {GC 94.2} {GCth17 78.3}

คำสอนที่ไวคลิฟสอนนั้นแพร่กระจายออกไปอย่างต่อเนื่องระยะหนึ่งผู้ติดตามทั้งหลายของเขาซึ่งมักจะเรียกกันว่าพวกไวคลิฟไฟท์ [Wycliffites] และพวกโลลาร์ด [Lollards]ไม่เพียงแต่เดินทางไปทั่วประเทศอังกฤษเท่านั้นแต่ยังกระจายไปยังดินแดนอื่นๆโดยนำความรู้แห่งพระกิตติคุณไปประกาศด้วยบัดนี้ผู้นำของพวกเขาจากไปแล้วนักเทศน์เหล่านี้จึงทำงานด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าก่อนและฝูงชนก็แห่กันมาฟังคำสอนของพวกเขาคนที่กลับใจมีทั้งขุนนางชั้นสูงและแม้กระทั่งพระมเหสีของพระราชาในบางแห่งจะเห็นการปฏิรูปเกิดขึ้นจากกิริยาท่าทางของประชาชนและมีการนำรูปเคารพที่เป็นสัญลักษณ์ของลัทธิโรมันออกไปจากโบสถ์ต่างๆด้วยแต่ไม่นานต่อมาคลื่นการกดขี่อย่างไร้ปรานีกระหน่ำใส่ผู้ที่กล้ารับพระคัมภีร์เป็นผู้นำทางของเขาพระราชาแห่งประเทศอังกฤษผู้ร้อนรนที่จะเสริมกำลังของตนด้วยการสนับสนุนจากโรมไม่รีรอที่จะกำจัดนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศอังกฤษที่หลักประหารถูกตราในกฎหมายให้ใช้เป็นเครื่องสังเวยชีพของสาวกแห่งพระกิตติคุณการพลีชีพเพื่อศาสนาคนแล้วคนเล่าก็เกิดขึ้นผู้สนับสนุนความจริงถูกเนรเทศและทรมานสิ่งเดียวที่พวกเขาทำได้คือการโอดครวญไปสู่พระกรรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาแม้จะถูกตามล่าว่าเป็นศัตรูของคริสตจักรและถูกกล่าวหาว่าเป็นคนทรยศต่อราชอาณาจักรพวกเขายืนหยัดเทศนาต่อไปในสถานที่ลี้ลับแสวงหาที่หลบภัยที่ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ในบ้านที่สมถะของคนยากจนและบ่อยครั้งต้องหลบซ่อนอยู่ในถ้ำและอุโมงค์ {GC 94.3} {GCth17 79.1}

ถึงแม้ว่าการกดขี่ข่มเหงจะดำเนินไปด้วยความรุนแรงคนเหล่านี้ก็ยังคงประท้วงความเลวร้ายทางความเชื่ออย่างต่อเนื่องอีกนานหลายศตวรรษด้วยความสงบศรัทธาจริงใจและอดทนคริสเตียนในยุคแรกๆนั้นรู้ความจริงแต่เพียงบางส่วนแต่พวกเขาเรียนรู้ที่จะรักและเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าและพวกเขายอมทนความทุกข์ยากเพื่อความเชื่อดั่งเช่นสาวกในสมัยของอัครทูตทั้งหลายมีหลายคนสละทิ้งทรัพย์สินฝ่ายโลกเพื่อพระราชกิจของพระคริสต์ผู้ที่ยังมีโอกาสอยู่ในบ้านของตนเองก็ยินดีให้ที่พักพิงแก่พี่น้องที่ถูกเนรเทศและเมื่อพวกเขาถูกขับไล่ออกไปเช่นกันพวกเขาก็ยอมรับชะตากรรมของการเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับ

จริงอยู่มีคนนับพันๆคนที่หวาดกลัวต่อความรุนแรงของผู้กดขี่เลือกซื้อเสรีภาพของตนด้วยการสละทิ้งความเชื่อและก้าวออกจากห้องขังโดยสวมใส่เสื้อคลุมแห่งการสำนึกผิดเพื่อเป็นการประกาศถอนความเชื่อของตนแต่มีคนจำนวนไม่น้อยซึ่งมีทั้งคนที่เกิดในตระกูลสูงศักดิ์และคนที่ต่ำต้อยยากจนที่แบกรับคำพยานแห่งความจริงอย่างไม่เกรงกลัวในคุกมืดในหอคอยโลลาร์ดและในการทรมานและเปลวเพลิงพวกเขาชื่นชมยินดีที่จะตีคุณค่าตนเองว่าเหมาะสมที่จะ “มีส่วนร่วมในความทุกข์ของพระองค์” ฟิลิปปี 3:10 {GC 95.1} {GCth17 79.2}

ในขณะที่ไวคลิฟยังมีชีวิตอยู่บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีคว้าน้ำเหลวในการจัดการกับเขาดังที่ตั้งใจไว้และตราบที่ร่างกายของเขานอนพักอย่างสงบสุขในหลุมฝังศพพวกเขาไม่มีทางที่จะลดเลิกความแค้นที่มีต่อเขาได้40ปีหลังจากไวคลิฟตายมีพระราชกฤษฎีกาจากสภาแห่งคอนสแทนซ์ตราคำสั่งให้ขุดกระดูกของเขาขึ้นมาเผาต่อหน้าสาธารณชนและนำเถ้ากระดูกไปทิ้งในลำธารที่ไม่ไกลออกไปนักเขียนอาวุโสบันทึกไว้ว่า“เถ้ากระดูกของเขาลอยจากลำธารนี้ไปยังแม่น้ำเอวอนจากแม่น้ำเอวอนไปยังแม่น้ำเซอเวรินและจากแม่น้ำเซอเวรินไปยังทะเลน้อยแล้วต่อไปยังมหาสมุทรและคำสอนของไวคลิฟก็จะมีลักษณะที่เหมือนขี้เถ้าของเขาซึ่งบัดนี้กระจายไปทั่วทั้งโลก” T. Fuller, *Church History of Britain* เล่มที่ 4 ตอนที่ 2 ย่อหน้าที่ 54 ศัตรูของเขาไม่รู้แม้แต่น้อยถึงความหมายอันสำคัญของการกระทำอันต่ำทรามนี้ {GC 95.2} {GCth17 80.1}

จากข้อเขียนของไวคลิฟนำพาให้ยอห์นฮัสแห่งประเทศโบฮีเมียประณามความผิดพลาดมากมายของลัทธิโรมันและเข้าร่วมในงานปฏิรูปแม้ว่าสองประเทศนี้จะอยู่ห่างไกลกันมากแต่เมล็ดแห่งความจริงถูกหว่านออกไปงานการปฏิรูปนี้แผ่ขยายจากประเทศโบฮีเมียไปยังดินแดนอื่นๆนำความคิดของมนุษย์ไปสู่พระวจนะของพระเจ้าที่ถูกละลืมไปยาวนานพระหัตถ์ของพระเจ้ากำลังปูทางไว้สำหรับการปฏิรูปศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ {GC 96.1} {GCth17 80.2}

บท 6 - ฮัสและเจอโรมี

พระกิตติคุณฝังรากในประเทศโบฮีเมียแต่แรกแล้วตั้งแต่สมัยศตวรรษที่9พระคัมภีร์แปลออกมาแล้วและมีการจัดประชุมนมัสการในที่สาธารณะด้วยภาษาของประชาชนแต่ในขณะที่อิทธิพลของพระสันตะปาปาแผ่ขยายมากขึ้นพระวจนะของพระเจ้าก็ยิ่งถูกบดบังพระสันตะปาปาเกรกอรีที่

ทรงลงมือเองเพื่อสยบกษัตริย์ทั้งหลายที่ทะนงตนไม่เชื่อฟังและก็ไม่ทรงลดละความตั้งใจที่จะครอบงำประชาชนให้เป็นทาสอีกด้วยและเพื่อการนี้จึงประกาศพระราชกฤษฎีกาห้ามการประชุมนมัสการในที่สาธารณะด้วยภาษาของชาวโบฮีเมียพระสันตะปาปาทรงประกาศว่า“พระเจ้าองค์สัพพัญญูทรงพอพระทัยกับการนมัสการพระองค์ด้วยภาษาที่คนไม่รู้จักความชั่วร้ายและคำสอนนอกรีตมากมายเกิดขึ้นมาเนื่องจากการไม่ถือรักษากฎระเบียบข้อนี้” Wylie เล่มที่ 3 บทที่

ด้วยประการฉะนี้โรมจึงบัญชาว่าแสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้าจะต้องดับไปและจะต้องกักขังประชาชนไว้ในที่มืดแต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมตัวแทนอื่นๆเพื่อปกป้องรักษาคริสตจักรให้คงไว้ชาววอลเดนซิสและชาวอัลบิเจียนซิสที่ถูกกดขี่ข่มเหงให้ทิ้งบ้านของตนในประเทศฝรั่งเศสและประเทศอิตาลีได้เดินทางไปยังประเทศโบฮีเมียแม้ว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะสอนอย่างเปิดเผยแต่ก็ทำงานอย่างลับๆด้วยความกระตือรือร้นด้วยวิธีนี้ความเชื่อที่ถูกต้องจึงถูกถนอมเก็บรักษาไว้จากศตวรรษหนึ่งไปยังอีกศตวรรษหนึ่ง {GC 97.1} {GCth17 81.1}

ก่อนสมัยของฮัสมีคนในประเทศโบฮีเมียลุกขึ้นประณามอย่างเปิดเผยต่อความเสื่อมทรามในคริสตจักรและความเสเพลหลงระเริงของประชาชนผลงานของพวกเขาปลุกความสนใจไปอย่างกว้างขวางปลุกความวิตกของสภาปกครองสงฆ์และเปิดฉากการกดขี่ข่มเหงสาวกของพระกิตติคุณพวกเขาถูกกดดันให้ต้องหนีไปนมัสการในป่าและตามภูเขาพวกทหารไล่ล่าพวกเขาและมีคนมากมายถูกสังหารเวลาผ่านไปอีกระยะหนึ่งมีคำสั่งประกาศให้เผาทุกคนที่ออกไปจากการนมัสการแบบโรมันนิยมแต่ในขณะที่คริสเตียนต่างยอมพลีชีพพวกเขาก็เฝ้ารอคอยชัยชนะในอุดมการณ์ของพวกเขามีคนหนึ่ง
“สอนว่าความรอดจะได้มาโดยความเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนเท่านั้น”
เขาประกาศก่อนสิ้นใจว่า
“บัดนี้ความโกรธแค้นของศัตรูแห่งความจริงโหมกระหน่ำใส่พวกเราแต่จะไม่เป็นเช่นนี้ตลอดไปท่ามกลางคนธรรมดาสามัญจะมีคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นปราศจากดาบและอำนาจและพวกเขาจะไม่มีทางเอาชนะเขา” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 1
ยุคของลูเธอร์ยังอยู่ห่างไกลแต่มีผู้หนึ่งกำลังปรากฏตัวคำพยานของเขาที่ต่อต้านโรมจะปลุกคนทั้งประเทศ {GC 97.2} {GCth17 81.2}

ยอห์นฮัส [John Huss]
เกิดมายากจนและกำพร้าตั้งแต่เด็กเนื่องจากพ่อตายคุณแม่ผู้เคร่งศาสนาเชื่อมั่นว่าการศึกษาและความยำเกรงพระเจ้าเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดจึงแสวงหามรดกนี้ให้บุตรชายของเธอฮัสเรียนที่โรงเรียนท้องถิ่นแล้วจึงไปต่อที่มหาวิทยาลัยในกรุงปรากเขาเรียนด้วยทุนการศึกษาการกุศลเขาเดินทางไปกรุงปรากพร้อมกับคุณแม่ที่เป็นทั้งแม่ม่ายและยากจนเธอไม่มีของฝากที่มีคุณค่าทางฝ่ายโลกเพื่อมอบให้บุตรชายของเธอแต่ในขณะที่เดินทางใกล้จะถึงเมืองหลวงเธอคุกเข่าลงข้างลูกน้อยไร้พ่อและทูลขอพระพรจากพระบิดาบ

นสวรรค์ของทั้งสองคุณแม่คนนั้นไม่รู้เลยว่าคำอธิษฐานของเธอจะได้รับคำตอบอย่างไร {GC 98.1} {GCth17 82.1}

ที่มหาวิทยาลัยฮัสก้าวขึ้นสู่ความโดดเด่นในไม่ช้าด้วยความตั้งใจเรียนอย่างไม่รู้จักเหนื่อยและเขาพัฒนาไปอย่างรวดเร็วชีวิตอย่างไม่มีที่ติและกิริยาท่าทางอันอ่อนสุภาพและชนะใจผู้อื่นนั้นทำให้เขาเป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวางเขาฝักใฝ่ด้วยความจริงใจต่อคริสตจักรโรมันและเป็นผู้ที่แสวงหาอย่างเอาจริงเอาจังต่อพระพรทางฝ่ายวิญญาณที่คริสตจักรโรมันอ้างเป็นผู้ประทานในเทศกาลฉลองครบรอบห้าสิบปีครั้งหนึ่งเขาไปสารภาพบาปเขาชำระเศษเหรียญสุดท้ายจากเงินที่เขามีอยู่น้อยนิดและเข้าร่วมเดินในขบวนเพื่อหวังจะได้ส่วนแบ่งของการอภัยอย่างหมดจดตามที่สัญญาหลังจากที่เขาเรียนจบวิทยาลัยเขาบวชเป็นพระและก้าวขึ้นสู่ความโดดเด่นอย่างรวดเร็วไม่นานเขาไปรับใช้อยู่ในสำนักพระราชวังเขายังได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์และต่อมาดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยที่เขาเคยเรียนมาก่อนในเวลาเพียงไม่กี่ปีนักเรียนทุนผู้ยากจนก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งที่น่าภาคภูมิของประเทศและชื่อของเขาเป็นที่รู้จักกันทั่วทวีปยุโรป {GC 98.2} {GCth17 82.2}

แต่เป็นอีกสาขาหนึ่งที่ฮัสเริ่มงานของการปฏิรูปหลังจากที่เขารับตำแหน่งบาทหลวงมาแล้วหลายปีเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนักเทศน์ประจำโบสถ์เล็กๆของเมืองเบธเลเฮมผู้ก่อตั้งโบสถ์แห่งนี้ย้ำอย่างหนักแน่นถึงความสำคัญของการเทศนาสอนพระคัมภีร์ด้วยภาษาของประชาชนถึงแม้จะมีคำสั่งห้ามของโรมในการปฏิบัติเรื่องนี้ก็ตามประเทศโบฮีเมียก็ไม่ได้เลิกไปเสียทั้งหมดแต่การขาดความรู้เรื่องพระคัมภีร์ยังมีมากและความชั่วช้าร้ายแรงที่สุดเกิดขึ้นอย่างดาษดื่นท่ามกลางประชากรทุกชนชั้นฮัสประณามความชั่วเหล่านี้อย่างไม่ลดละเขาอ้อนวอนขอให้ใช้พระวจนะของพระเจ้ามาเป็นหลักการแห่งความจริงและความบริสุทธิ์ที่เขาพร่ำสอนอยู่มาใช้ {GC 99.1} {GCth17 82.3}

เจอโรมี[Jerome]เป็นพลเมืองคนหนึ่งของกรุงปรากต่อมาภายหลังได้มาเป็นเพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิดของฮัส[Huss]เมื่อเขาเดินทางกลับจากประเทศอังกฤษเขานำผลงานเขียนของไวคลิฟติดตัวกลับมาด้วยพระราชินีแห่งอังกฤษที่กลับใจมาเชื่อคำสอนของไวคลิฟทรงเป็นเจ้าหญิงชาวโบฮีเมียและโดยอาศัยอิทธิพลส่วนหนึ่งของเธอผลงานของนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้จึงกระจายไปอย่างกว้างขวางในประเทศบ้านเกิดของพระองค์ฮัสอ่านผลงานเหล่านี้ด้วยความสนใจเขาเชื่อว่าผู้ประพันธ์จะต้องเป็นคริสเตียนที่จริงใจและเกิดความโน้มเอียงที่จะเชื่อการปฏิรูปที่ท่านสอนฮัสก้าวเข้าสู่เส้นทางที่จะนำเขาออกห่างจากโรมแล้วโดยไม่รู้ตัว {GC 99.2} {GCth17 83.1}

ในช่วงเวลานี้มีชายแปลกหน้า2คนเดินทางจากประเทศอังกฤษมาถึงกรุงปรากทั้งสองเป็นคนมีการศึกษาพวกเขาผู้ได้รับความกระจ่างแห่งสัจธรรมมาแล้วและเดินทางมาเพื่อเผยแพร่ในดินแดนที่ห่างไกลนี้พวกเขาเริ่มงานด้วยการโจมตีความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาอย่างเปิดเผยในไม่ช้าผู้ที่อยู่ในอำนาจก็ได้มาจัดการให้พวกเขาเงียบเสียงไปแต่พวกเขาไม่ยอมทิ้งความมุ่งมั่นไปจึงพยายามหาวิธีอื่นมาแทนทั้งสองเป็นทั้งจิตรกรและนักเทศน์จึงเดินหน้าเอาความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ในสถานที่สาธารณะแห่งหนึ่งพวกเขาวาดภาพไว้สองภาพภาพหนึ่งแสดงให้เห็นการเดินทางของพระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม “ด้วยความสุภาพอ่อนโยนพระองค์ทรงลาทรงลูกลา” มัทธิว 21:5 สาวกสวมเสื้อเปื้อนฝุ่นจากการเดินทางตามพระองค์ด้วยเท้าเปล่าอีกรูปหนึ่งแสดงภาพขบวนแห่ของพระสันตะปาปาพระสันตะปาปาสวมเสื้อคลุมโอ่อ่าและสวมมงกุฎสามชั้นขี่ม้าที่ตกแต่งอย่างงามสง่ามีคนเป่าแตรนำหน้าขบวนและตามมาด้วยพระคาร์ดินัลและพระราชาคณะแต่งกายอย่างหรูหรา {GC 99.3} {GCth17 83.2}

นี่คือบทเทศน์ที่ดึงดูดความสนใจของคนทุกชนชั้นฝูงชนกรูเข้ามาดูภาพวาดไม่มีผู้ใดมองไม่เห็นคติธรรมที่แฝงอยู่ในภาพและหลายคนประทับใจอย่างลึกซึ้งถึงความแตกต่างระหว่างความอ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์กับความภูมิฐานของพระสันตะปาปาที่ประกาศว่าตนเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เกิดความแตกตื่นยิ่งใหญ่ขึ้นในกรุงปรากเวลาผ่านไประยะหนึ่งคนแปลกหน้าทั้งสองก็เห็นว่าจำเป็นต้องไปจากที่นี่เพื่อความปลอดภัยของตนเองแต่ไม่มีใครลืมบทเรียนที่พวกเขาสอนไว้ภาพวาดส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของฮัสและผลักดันให้เขาใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์และงานเขียนของไวคลิฟให้มากยิ่งขึ้นแม้ในเวลานั้นเขายังไม่พร้อมที่จะปฏิรูปงานทั้งหมดตามที่ไวคลิฟเสนอแนะเขามองเห็นอุปนิสัยแท้จริงของระบอบเปปาซีได้อย่างชัดเจนแล้วและด้วยความกระตือรือร้นอย่างแรงกล้าเขาประณามความหยิ่งยโสความทะเยอทะยานและความเสื่อมโทรมของบรรดาพระราชาคณะ {GC 100.1} {GCth17 83.3}

จากประเทศโบฮีเมียแสงสว่างส่องขยายออกไปยังประเทศเยอรมนีเนื่องจากความไม่สงบเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยปรากนักศึกษาชาวเยอรมันจำนวนนับร้อยลาออกไปนักศึกมากมายในจำนวนนั้นได้รับความรู้เรื่องพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกจากฮัสและเมื่อพวกเขากลับไปยังประเทศของตนจึงประกาศกิตติคุณในบ้านเกิดของตน {GC 100.2} {GCth17 83.4}

ข่าวของงานที่กรุงปรากถูกรายงานไปถึงกรุงโรมและในไม่ช้าฮัสได้รับคำสั่งให้ไปปรากฏตัวต่อหน้าพระสันตะปาปาการทำตามคำสั่งก็เท่ากับการนำตนเองไปหาความตายอย่างแน่นอนกษัตริย์และราชินีแห่งประเทศโบฮีเมียมหาวิทยาลัยสมาชิกสภาขุนนางและข้าราชการของรัฐบาลเข้าร่วมถวายฎีกาต่อพระสันตะปาปาเพื่อขออนุญาตให้ฮัสยังคงอยู่กรุงปรากและตอบโรมโดยทางผู้แทนแทนที่พระสันตะปาปาจะทรงอนุมัติคำขอนี้กลับดำเนินการพิพากษาและตัดสินลงโทษประหารชีวิตฮัสและทรงประกาศให้กรุงปรากเป็นเมืองต้องห้าม {GC 100.3} {GCth17 84.1}

ในยุคสมัยนั้นเมื่อใดที่มีการประกาศคำตัดสินเช่นนี้จะก่อให้เกิดความตื่นตระหนกไปถ้วนทั่วการประกอบพิธีในการประกาศคำตัดสินนี้ถูกปรับเพื่อสร้างการขู่ขวัญต่อประชาชนที่มองพระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นผู้ถือลูกกุญแจของสวรรค์และของนรกและมีอำนาจที่จะตัดสินพิพากษาทั้งทางฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณเป็นที่เชื่อกันว่าประตูสวรรค์จะปิดให้กับอาณาบริเวณที่ถูกคำสั่งต้องห้ามอย่างนี้จนกว่าจะทำให้พระสันตะปาปาพึงพอใจที่จะยกเลิกคำสั่งห้ามคนตายจะถูกปิดกั้นจากที่พักพิงแห่งความสุขสำราญเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความหายนะที่น่ากลัวนี้พิธีทางศาสนาทั้งหมดถูกยกเลิกโบสถ์ต่างๆถูกปิดลงพิธีสมรสประกอบกันในสนามหญ้าหน้าโบสถ์ห้ามฝังคนตายในที่ดินศักดิ์สิทธิ์แต่จะนำไปฝังในร่องสวนหรือท้องทุ่งโดยไม่มีการประกอบพิธีศาสนาด้วยการใช้มาตรการเพื่อให้เข้าถึงจินตนาการเช่นนี้โรมลงแรงแสดงอำนาจเพื่อเข้าควบคุมจิตสำนึกของมนุษย์ {GC 101.1} {GCth17 84.2}

ความโกลาหลมีอยู่ทั่วไปในกรุงปรากมีชนกลุ่มใหญ่ประณามฮัสว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดความหายนะนี้และยื่นคำขาดว่าจะต้องส่งมอบเขาให้โรมชำระความแค้นนักปฏิรูปศาสนาคนนี้หลบไปอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเกิดชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่อทำให้พายุสงบเขาเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่กรุงปรากซึ่งเขาจากมาว่า "ที่ข้าพเจ้าถอนตัวจากสังคมในหมู่พวกท่านก็เพื่อดำเนินตามคำสอนและแบบอย่างของพระเยซูคริสต์เพื่อจะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ไม่ประสงค์ดีทำบาปจนต้องรับโทษพินาศชั่วนิรันดร์มาสู่ตนเองและเพื่อไม่เป็นต้นเหตุให้คนเคร่งศาสนาเกิดความเจ็บปวดและรับการกดขี่ข่มเหงมากขึ้นข้าพเจ้าถอยออกมาด้วยความกลัวเช่นกันว่าบาทหลวงที่ไม่เคร่งครัดจะคอยขัดขวางการประกาศพระวจนะของพระเจ้าในหมู่พวกท่านทั้งหลายให้เนิ่นนานต่อไปแต่ข้าพเจ้าไม่ได้ถอยออกมาเพื่อให้ท่านปฏิเสธสัจธรรมของพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่หา

กเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าแล้วข้าพเจ้าเต็มใจที่จะตาย” Bonnechose, *The Reformers Before the Reformation* เล่มที่ 1 หน้า 87 ฮัสไม่ได้ยุติภารกิจของเขาแต่เดินทางไปทั่วชนบทโดยรอบเทศนาให้กับฝูงชนที่กระตือรือร้นด้วยประการฉะนี้มาตรการที่พระสันตะปาปาใช้เพื่อกำจัดข่าวประเสริฐกลับส่งผลให้ข่าวนี้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น “เราไม่อาจทำสิ่งใดที่ขัดกับความจริงแต่ทำเพื่อความจริง” 2 โครินธ์ 13:8 {GC 101.2} {GCth17 84.3}

“ณจุดนี้ในอาชีพของเขาสมองของฮัสดูเหมือนว่าตกอยู่ในภาพความขัดแย้งที่น่าเจ็บปวดแม้ว่าคริสตจักรใช้ความพยายามครอบงำเขาด้วยการขู่ฟ้าผ่าก็ตามเขาก็ยังไม่ปฏิเสธอำนาจของเธอสำหรับเขาแล้วคริสตจักรโรมันยังเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์และพระสันตะปาปายังทรงเป็นตัวแทนและผู้แทนของพระเจ้าสิ่งที่ฮัสกำลังทำสงครามต่อต้านอยู่นั้นคือการใช้อำนาจไปในทางที่ผิดไม่ใช่การต่อต้านหลักการเรื่องนี้สร้างความขัดแย้งรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างความเข้าใจถูกผิดของเขากับการเรียกร้องของจิตสำนึกของเขาหากอำนาจนั้นยุติธรรมและไม่รู้พลั้งตามความเชื่อของเขาแล้วทำไมเขาจึงต้องรู้สึกว่าถูกบังคับให้ขัดขืนมันหากทำตามเขาก็จะทำบาปตามที่เขาเข้าใจแล้วทำไมการเชื่อฟังคริสตจักรที่ไม่รู้พลั้งนี้จึงต้องนำไปสู่ประเด็นนี้นี่เป็นปัญหาที่เขาแก้ไม่ได้นี่เป็นความสงสัยที่คอยตามทรมานเขาชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าคำตอบใกล้เคียงที่สุดที่เขาประเมินได้คือเหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นอีกแล้วเหมือนก่อนหน้านั้นในสมัยของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อปุโรหิตของคริสตจักรกลายเป็นคนชั่วร้ายและกำลังใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อเป้าหมายที่ผิดกฎหมายเรื่องนี้ทำให้เขานำหลักเกณฑ์ในคำสอนของพระคัมภีร์มาใช้เป็นแนวทางของตนเองและเทศนาสอนให้ผู้อื่นทำเช่นกันสำหรับพวกเขาเองจะต้องเอาความเข้าใจในพระคัมภีร์มาควบคุมจิตสำนึกกล่าวอีกนัยหนึ่งแนวทางที่ไม่รู้พลั้งคือพระวจนะที่พระเจ้าตรัสผ่านทางพระคัมภีร์และไม่ใช่สิ่งที่คริสตจักรพูดผ่านบาทหลวงของคริสตจักร Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 2 {GC 102.1} {GCth17 85.1}

เวลาผ่านไปอีกระยะหนึ่งเมื่อความตื่นเต้นในกรุงปรากเริ่มบรรเทาลงฮัสกลับไปยังโบสถ์เล็กๆของเขาที่เมืองเบธเลเฮมเพื่อเทศนาพระวจนะของพระเจ้าต่อไปด้วยความกระตือรือร้นและความกล้าหาญยิ่งขึ้นศัตรูของเขาแข็งขันและเต็มล้นด้วยอำนาจแต่พระราชินีและขุนนางมากมายเป็นมิตรสหายของเขาและประชาชนอีกมากมายอยู่ข้างเขาเมื่อเปรียบเทียบคำสอนที่บริสุทธิ์และสูงส่งและชีวิตที่บริสุทธิ์ของเขากับหลักธรรมเสื่อมโทรมที่ลัทธิโรมันเทศนาบวกกับชีวิตที่โลภและเสเพลที่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันปฏิบัติทำให้คนมากมายถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่แสดงตนเข้าข้างเขา {GC 102.2} {GCth17 85.2}

จนกระทั่งบัดนี้ฮัสยังอยู่โดดเดี่ยวในการทำงานแต่ในเวลานี้เจอโรมีที่รับเชื่อคำสอนของไวคลิฟตั้งแต่อยู่ในประเทศอังกฤษนั้นได้เข้ามาร่วมในงานของการปฏิรูปแล้วตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมาทั้งสองเข้าร่วมกันทั้งในความเป็นและความตายและจะไม่พรากจากกันความฉลาดที่หลักแหลมวาทะศิลป์โดดเด่นดีเลิศและความรู้สูงเป็นคุณสมบัติที่ชนะใจผู้คนนั้นล้วนมีเพียบพร้อมอยู่ในตัวของเจอโรมีแต่คุณสมบัติต่างๆที่เป็นจุดแข็งของอุปนิสัยนั้นฮัสจะเหนือกว่าจิตใจที่สงบนิ่งของเขาทำหน้าที่ยับยั้งความหุนหันพลันแล่นของเจอโรมีได้อย่างเหมาะสมส่วนเจอโรมีนั้นด้วยความถ่อมใจที่แท้จริงตระหนักถึงคุณค่าของเพื่อนคนนี้ยอมรับคำแนะนำของฮัสแต่โดยดีภายใต้การทำงานร่วมกันของคนทั้งสองงานการปฏิรูปขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว {GC 102.3} {GCth17 85.3}

พระเจ้าประทานความกระจ่างอันยิ่งใหญ่ส่องมายังสมองของชายที่ได้รับการเลือกสรรเหล่านี้พระองค์ทรงเปิดเผยให้พวกเขามองเห็นข้อผิดพลาดมากมายของโรมแต่พวกเขาไม่ได้รับความกระจ่างทั้งหมดที่จะทรงมอบให้โลกพระเจ้าทรงกำลังนำคนทั้งหลายให้ออกจากความมืดของลัทธิโรมันโดยผ่านบุคคลเหล่

านี้ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์แต่ยังมีอุปสรรคมากมายและใหญ่หลวงที่พวกเขาต้องรับมือและพระองค์ทรงนำพวกเขาต่อไปทีละก้าวตามที่พวกเขาจะทนรับได้พวกเขาไม่พร้อมที่จะรับความกระจ่างทั้งหมดในทันทีดั่งรัศมีเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในความมืดเป็นเวลานานหากนำเสนอให้แก่พวกเขาในทันทีทั้งหมดก็คงจะทำให้เขาทั้งหลายหันหนีด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเปิดเผยให้แก่ผู้นำเหล่านี้ทีละเล็กทีละน้อยตามที่ประชาชนจะรับได้จากศตวรรษหนึ่งถึงอีกศตวรรษหนึ่งคนงานซื่อสัตย์อื่นๆจะเดินตามเพื่อนำประชาชนต่อไปบนเส้นทางของงานปฏิรูป {GC 103.1} {GCth17 86.1}

ความแตกแยกในคริสตจักรยังคงดำเนินต่อไปตอนนี้มีพระสันตะปาปาถึงสามองค์กำลังแก่งแย่งความเป็นใหญ่และการต่อสู้ทำให้คริสตศาสนจักรเต็มไปด้วยอาชญากรรมและความวุ่นวายพระสันตะปาปาทั้งสามองค์ไม่หนำใจกับการประณามสาดใส่กันยังหันไปใช้อาวุธของทางโลกแต่ละฝ่ายทุ่มทุนควานหารอบตัวเพื่อซื้ออาวุธและเกณฑ์ทหารแน่นอนทีเดียวจะต้องใช้ทรัพย์สินเงินทองมากมายและเพื่อให้ได้อาวุธเหล่านี้มาอสังหาริมทรัพย์ตำแหน่งและของประทานต่างๆของคริสตจักรถูกประกาศขาย(โปรดดูภาคผนวกสำหรับหน้า59)บาทหลวงทั้งหลายต่างเลียนแบบผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไปด้วยการใช้ศาสนาหาผลประโยชน์ทางการค้าและการทำสงครามเพื่อสยบคู่แข่งและทำให้อำนาจของตนเองแข็งแกร่งขึ้นด้วยความกล้าหาญที่เพิ่มขึ้นทุกวันฮัสประณามความน่ารังเกียจซึ่งยอมให้เกิดขึ้นในนามของศาสนานั้นและประชาชนพากันต่อว่าผู้นำชาวโรมอย่างเปิดเผยที่เป็นสาเหตุในการทำให้เกิดความทุกข์โศกเศร้าที่มีอย่างดาษดื่นในคริสต์ศาสนจักร {GC 103.2} {GCth17 86.2}

อีกครั้งหนึ่งดูประหนึ่งว่ากรุงปรากใกล้จะตกอยู่กลางสนามห้ำหั่นที่นองเลือดเช่นเดียวกับสมัยอดีตที่ผ่านมาผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกกล่าวหาว่าเป็น “ผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” 1 พงศ์กษัตริย์18:17เมืองนี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมอีกครั้งฮัสถอนตัวกลับไปยังหมู่บ้านถิ่นเกิดของเขาคำพยานที่เขากล่าวอย่างซื่อสัตย์จากโบสถ์เล็กๆแห่งเมืองเบธเลเฮมที่เขารักยิ่งนั้นต้องยุติลงเขาจะต้องพูดจากเวทีที่กว้างใหญ่กว่านี้ประกาศให้แก่โลกคริสเตียนก่อนที่เขาจะสังเวยชีวิตในฐานะพยานให้กับความจริง {GC 104.1} {GCth17 86.3}

เพื่อแก้ไขความชั่วที่กำลังรบกวนประเทศต่างๆในยุโรปให้หมดไปมีคำสั่งเรียกประชุมสภานัดทั่วไปที่เมืองคอนสแตนซ์คำสั่งนี้มีขึ้นตามดำริของจักรพรรดิซีจิสมันด์[Sigismund]ออกโดยพระสันตะปาปายอห์นที่23ซึ่งเป็นหนึ่งในสามของพระสันตะปาปาคู่แข่งการขอให้เปิดประชุมสภาเป็นสิ่งที่พระสันตะปาปายอห์นไม่ประสงค์ให้มีขึ้นเพราะตามอุปนิสัยและนโยบายของพระองค์นั้นไม่น่าผ่านการตรวจสอบของแม้แต่พระราชาคณะผู้มีศีลธรรมหละหลวมเหลวไหลพอๆกับนักบวชของยุคนั้นแต่พระองค์ไม่กล้าขัดขวางพระประสงค์ของจักรพรรดิซีจิสมันด์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 104.2} {GCth17 87.1}

จุดประสงค์หลักของการประชุมสภานี้คือสมานความแตกร้าวในคริสตจักรและถอนรากการสอนนอกรีตออกไปด้วยเหตุนี้จึงมีคำสั่งให้พระสันตะปาปาสององค์ที่ค้านกันมาปรากฏตัวต่อหน้าสภารวมทั้งยอห์นฮัสผู้นำการเผยแพร่แนวคิดใหม่ด้วยคนกลุ่มแรกที่คิดถึงความปลอดภัยของตนเองนั้นไม่ได้มาเข้าร่วมด้วยตนเองแต่ส่งผู้แทนมาปรากฎพระสันตะปาปายอห์นในขณะที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้เรียกการประชุมสภานั้นได้เข้ามาด้วยความหวาดหวั่นอย่างยิ่งตั้งข้อสงสัยว่าจักรพรรดิมุ่งหมายอย่างลับๆที่จะปลดตนเองออกจากตำแหน่งทั้งยังกังวลถึงการถูกเปิดโปงเรื่องความชั่วร้ายที่ตนเองได้หลู่เกียรติตำแหน่งของพระสันตะปาปารวมทั้งอาชญากรรมต่างๆที่พระองค์ทำเพื่อได้มาซึ่งตำแหน่งนี้อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงพระดำเนินเข้าเมืองคอนสแตนซ์ด้วยความโอ่อ่าตระการตามีผู้อยู่ในตำแหน่งสูงศักดิ์ในศาสนาต่างๆเข้าร่วมอยู่ในขบวนตามด้วยข้าราชสำนักขบวนใหญ่คณะสงฆ์และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของเมืองพร้อมด้วยประชาชน

มากมายออกไปต้อนรับพระองค์เหนือพระเศียรของพระองค์มีกลดทองคำที่หามโดยพนักงานสี่คนของศาลของพระมหากษัตริย์ฝูงชนขนาดใหญ่เดินนำหน้าพระองค์และชุดอาภรณ์ที่สวยงามของพระคาร์ดินัลและขุนนางทั้งหลายแสดงออกถึงความสง่าโอ่โถง {GC 104.3} {GCth17 87.2}

ในเวลาเดียวกันมีอีกคนหนึ่งกำลังเดินทางมุ่งหน้ามายังเมืองคอนสแตนซ์เช่นกันฮัสตระหนักถึงภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขาอยู่เขาลามิตรสหายราวกับว่าจะไม่มีโอกาสพบกับพวกเขาอีกและออกเดินทางไปด้วยความรู้สึกว่าเป็นทางที่กำลังนำเขาไปสู่หลักเผาทั้งเป็นแม้ว่าเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์แห่งประเทศโบฮีเมียและอีกทางหนึ่งจากจักรพรรดิซีจิสมันด์สำหรับการเดินทางครั้งนี้ก็ตามเขาเตรียมทุกอย่างด้วยแนวคิดที่จะเผชิญความตายที่มีโอกาสเกิดขึ้น {GC 104.4} {GCth17 87.3}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงมิตรสหายของเขาที่กรุงปรากเขากล่าวว่า “พี่น้องของข้าพเจ้า.....ข้าพเจ้าเดินทางไปด้วยการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์เพื่อไปพบศัตรูที่เป็นมนุษย์และมีเป็นจำนวนมากด้วย.....ข้าพเจ้ามอบความวางใจทั้งหมดในพระเจ้าผู้ทรงพลังอำนาจยิ่งใหญ่ในพระผู้ช่วยให้รอดข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐานที่ร้อนรนของท่านทั้งหลายพระองค์จะทรงประสาทความรอบรู้และพระปัญญาไว้ในปากของข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะสู้พวกเขาได้และพระองค์ทรงโปรดประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์แก่ข้าพเจ้าตามความเหมาะสมเพื่อเสริมข้าพเจ้าให้มั่นคงในความจริงของพระองค์เพื่อข้าพเจ้าจะเผชิญหน้าด้วยความกล้าหาญกับการทดลองเรือนจำและหากจำเป็นกับความตายที่โหดเหี้ยม {GCth17 87.4}

พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อผู้ที่พระองค์ทรงรักและด้วยเหตุนี้เรายังต้องแปลกใจอีกหรือว่าที่พระองค์ทรงวางแบบอย่างของพระองค์ให้เราก็เพื่อให้เราทั้งหลายจะอดทนต่อความทุกข์ทั้งปวงเพื่อความรอดของเราเองพระองค์คือพระเจ้าเราคือผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาพระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์เราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์พระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายของโลกเราเป็นมนุษย์น่ารังเกียจที่ต้องตายแต่ถึงกระนั้นพระองค์ทรงทนทุกข์แล้วทำไมเราจึงไม่ร่วมทุกข์ด้วยเล่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความทุกข์ยากนั้นเป็นการชำระเราให้บริสุทธิ์ดังนั้นท่านที่รักหากความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนในการถวายเกียรติแด่พระสิริของพระองค์ขอท่านอธิษฐานให้ความตายมาเร็วๆและเพื่อให้พระองค์ประทานฤทธานุภาพแก่ข้าพเจ้าในการอดทนต่อความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นด้วยความมั่นคงแต่จะดีกว่านี้หากข้าพเจ้าจะกลับมาอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายโปรดอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อให้ข้าพเจ้าจะกลับมาอย่างไร้ตำหนินั่นคือเพื่อข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังความจริงของพระกิตติคุณไปแม้สักข้อเดียวเพื่อจะวางแบบอย่างที่ดีไว้กับพี่น้องของข้าพเจ้าด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปได้ที่ท่านอาจไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าที่กรุงปรากอีกแต่หากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพที่จะโปรดพระกรุณาให้นำข้าพเจ้ากลับมาหาท่านแล้วให้เราก้าวไปข้างหน้าด้วยหัวใจที่มั่นคงกว่านี้ในความรอบรู้และความรักในพระบัญญัติของพระองค์” Bonnechose เล่มที่ 1 หน้าที่ 147, 148 {GC 105.1} {GCth17 88.1}

ในจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่เขียนถึงบาทหลวงคนหนึ่งที่มาเป็นสาวกของข่าวประเสริฐฮัสพูดด้วยความถ่อมตนอย่างลึกซึ้งถึงความผิดของตนเองเขากล่าวโทษตัวเอง“ที่เคยรู้สึกยินดีในการสวมใส่อาภรณ์อย่างหรูและใช้เวลาอย่างสิ้นเปลืองไปกับอาชีพการงานที่ไร้สาระ”แล้วเขาก็ให้คำตักเตือนที่น่าจับใจเพิ่มเติมว่า“ขอให้รำลึกไว้ในใจของท่านเสมอถึงพระสิริของพระเจ้าและความรอดของวิญญาณทั้งปวงแต่ไม่ใช่คำนึงแต่ผลประโยชน์และทรัพย์สมบัติจงระวังเรื่องการตกแต่งแต่บ้านเรือนของท่านมากกว่าจิตวิญญาณและเหนือสิ่งอื่นใดจงดูแลวิหารฝ่ายวิญญาณของท่านจงเมตตาปรานีและนอบน้อมต่อผู้ยากจนและอย่าใช้ทรัพย์สมบัติในการเลี้ยงฉลองหากท่านไม่ยอมแก้ไขชีวิตของท่านและหลีกเลี่ยงจากการฟุ่มเฟือยข้าพเจ้า

กลัวว่าท่านจะถูกลงโทษอย่างรุนแรงดังเช่นข้าพเจ้า.....ท่านเข้าใจคำสอนของข้าพเจ้าดีเพราะท่านได้รับการสั่งสอนจากข้าพเจ้าตั้งแต่เด็กจึงเปล่าประโยชน์ที่ข้าพเจ้าจะเขียนถึงท่านมากไปกว่านี้แต่ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านผ่านพระคุณของพระเจ้าของเราจงอย่าทำตามแบบอย่างของข้าพเจ้าในเรื่องไร้สาระที่ท่านเคยเห็นข้าพเจ้าล้มลงต่อสิ่งเหล่านั้น”บนซองจดหมายเขาเขียนเพิ่มเติมว่า“ข้าพเจ้าขอร้องท่านเพื่อนรักจงอย่าเปิดตราปิดผนึกนี้จนกว่าท่านได้รับคำยืนยันว่าข้าพเจ้าตายแล้ว” Ibid. เล่มที่ 1 หน้า 148, 149 {GC 105.2} {GCth17 88.2}

ในระหว่างการเดินทางของเขานั้นเขาได้รับรู้ถึงสัญญาณบ่งบอกถึงความแพร่หลายในหลักคำสอนและความนิยมชมชอบที่มีให้กับงานของเขาประชาชนวิ่งเข้ามาพบเขาและในบางเมืองเจ้าพนักงานการปกครองเข้ามาร่วมเดินไปตามถนนกับเขา {GC 106.1} {GCth17 88.3}

เมื่อฮัสเดินทางมาถึงเมืองคอนสแตนซ์ฮัสได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่เขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของจักรพรรดิอยู่แล้วและได้รับคำรับรองการคุ้มครองเพิ่มเติมเป็นการส่วนตัวของพระสันตะปาปาแต่ด้วยการฝ่าฝืนคำสั่งห้ามที่ประกาศอย่างซ้ำซากบ่อยๆไม่ช้านักปฏิรูปศาสนาท่านนี้จึงถูกจับตามคำสั่งของพระสันตะปาปาและพระคาร์ดินัลและถูกโยนเข้าไปในคุกใต้ดินที่สกปรกต่อมาเขาถูกย้ายไปยังป้อมปราการแข็งแรงแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำไรน์และถูกกักขังเป็นนักโทษอยู่ที่นั่นไม่นานต่อมาพระสันตะปาปาผู้ไม่ได้ประโยชน์อะไรมากนักจากการทุจริตของตนก็ถูกจับเข้ามาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้ Ibid. เล่มที่ 1 หน้า 247
สภานี้สอบสวนและพิสูจน์แล้วว่าพระสันตะปาปาองค์นี้ทำความชั่วช้าที่สุดนอกจากการฆาตกรรมการทำวิทยาคมและการผิดประเวณีแล้วยังมี“บาปไม่เหมาะที่จะเอ่ยถึง”ด้วยความผิดเหล่านี้สภาเองจึงประกาศและในที่สุดปลดมงกุฎประจำตำแหน่งพระสันตะปาปาออกและโยนพระองค์ใส่เรือนจำพระสันตะปาปาคู่แข่งก็ถูกจับเช่นกันและได้เลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ขึ้นมา{GC106.2} {GCth17 89.1}

แม้ว่าพระสันตะปาปาเองทรงทำผิดศีลธรรมที่ร้ายแรงกว่าที่ฮัสเคยกล่าวหาพวกบาทหลวงและซึ่งเป็นความผิดที่ฮัสเรียกร้องให้มีการปฏิรูปแต่สภาแห่งเดียวกันที่ถอดถอนพระสันตะปาปากลับเลือกเดินหน้าบดขยี้นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ต่อไปการจับฮัสเข้าไปอยู่ในเรือนจำก่อให้เกิดความโกรธแค้นอย่างยิ่งใหญ่ในประเทศโบฮีเมียขุนนางที่มีอำนาจเข้าหาสภาประท้วงด้วยความจริงใจต่อต้านการกระทำที่ก้าวร้าวนี้จักรพรรดิผู้ไม่ทรงพอพระทัยกับการละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยออกมาขวางการกระทำที่ต่อต้านพระองค์แต่ศัตรูของนักปฏิรูปอาฆาตมาดร้ายและมุ่งมั่นพวกเขาชักจูงจักรพรรดิโดยใช้ความโน้มเอียงความกลัวและความปรารถนาแรงกล้าของพระองค์ที่มีต่อคริสตจักรพวกเขาเอาเหตุผลโต้แย้งที่ยืดยาวเพื่อพิสูจน์ว่า“ความเชื่อต้องไม่อยู่กับคนนอกรีตหรือคนที่เข้าข่ายสงสัยว่านอกรีตแม้ว่าเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากจักรพรรดิและพระมหากษัตริย์ก็ตามที” Jacques Lenfant, *History of the Council of Constance* เล่มที่ 1 หน้าที่ 516 ด้วยประการฉะนี้พวกเขาจึงมีชัย {GC 107.1} {GCth17 89.2}

ฮัสถูกรุมเร้าด้วยอาการเจ็บป่วยและการกักขังอากาศในคุกมืดที่อับชื้นทำให้เขาเป็นไข้จนเกือบเสียชีวิตในที่สุดฮัสถูกนำไปปรากฏตัวต่อหน้าสภาด้วยโซ่ตรวนที่พันธนาการอยู่รอบตัวเขายืนอยู่เบื้องพระพักตร์จักรพรรดิผู้ทรงกอปรด้วยเกียรติและความวางใจเป็นอย่างสูงในคำสัญญาว่าจะปกป้องเขาตลอดเวลาแสนยาวนานของการต่อสู้คดีนั้นเขายึดความเชื่อไว้อย่างมั่นคงและเมื่อมาปรากฏอยู่ต่อหน้าเหล่าขุนนางของคริสตจักรและของรัฐที่มาชุมนุมกันเขากล่าวคำประท้วงที่จริงจังและน่าเชื่อถือต่อการฉ้อราษฎร์ของ

สภาปกครองสงฆ์เมื่อถูกกำหนดให้เลือกว่าจะถอนคำสอนหรือยอมรับความตายอย่างทรมานเขายอมรับจุดจบของผู้ที่ยอมสังเวยชีพ {GC 107.2} {GCth17 89.3}

พระคุณของพระเจ้าทรงค้ำชูเขาไว้ในระหว่างความทุกข์ยากหลายสัปดาห์ของการตัดสินระยะสุดท้ายจิตวิญญาณของเขาเต็มล้นด้วยสันติสุขแห่งสวรรค์เขากล่าวกับเพื่อนคนหนึ่งว่า “ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้จากห้องขังและมือที่ล่ามด้วยโซ่คาดว่าคำสั่งประหารของข้าพเจ้าคงจะมาในวันพรุ่งนี้.....เมื่อนั้นโดยการทรงช่วยของพระเยซูคริสต์เราจะพบกันอีกในสันติสุขที่แสนสำราญใจของชีวิตแห่งอนาคตท่านจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์เองต่อข้าพเจ้ามากเพียงไรพระองค์ทรงค้ำจุนข้าพเจ้าอย่างเกิดผลท่ามกลางการล่อลวงและความทุกข์ยากลำบาก {GC 107.3} {GCth17 90.1}

ในความมืดของคุกใต้ดินของเขาเขามองเห็นล่วงหน้าถึงชัยชนะของความเชื่อที่แท้จริงในความฝันเขาได้กลับไปยังโบสถ์เล็กๆในกรุงปรากซึ่งเขาเคยเทศนาพระกิตติคุณเขาเห็นพระสันตะปาปาและบิชอปของเขาลบภาพของพระคริสต์ที่เขาวาดไว้บนฝาผนังทิ้งไป“ภาพนี้ทำให้เขาเป็นทุกข์แต่ในวันต่อมาเขาเห็นจิตรกรมากมายยุ่งอยู่กับงานฟื้นฟูรูปเหล่านี้ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและเพิ่มจำนวนมากขึ้นรวมทั้งด้วยสีสันที่สดใสยิ่งขึ้นในทันทีที่ภาระงานของพวกเขาเสร็จสิ้นเหล่าจิตรกรที่มีฝูงชนห้อมล้อมอยู่นั้นได้อุทานขึ้นมาว่า“บัดนี้ขอให้พระสันตะปาปาและบิชอปเข้ามาเลยพวกเขาไม่มีวันลบภาพนี้ทิ้งไปได้อีก” นักปฏิรูปศาสนาพูดต่อไปขณะที่เล่าถึงเรื่องของความฝันว่า “ข้าพเจ้ายืนยันด้วยความมั่นใจในเรื่องนี้ว่าจะไม่มีการลบภาพของพระเยซูทิ้งไปอีกแล้วอย่างแน่นอนพวกเขาหวังที่จะทำลายทิ้งไปแต่นักเทศน์ที่เหนือกว่าข้าพเจ้าจะวาดใหม่ไว้ในหัวใจของคนทั้งปวง” D’Aubigné เล่มที่ 1 บทที่ 6 {GC 108.1} {GCth17 90.2}

ฮัสถูกนำไปปรากฏตัวต่อหน้าสภาเป็นครั้งสุดท้ายเป็นการประชุมที่ยิ่งใหญ่และตระการตาจักรพรรดิเจ้าชายของอาณาจักรผู้ช่วยประจำพระราชสำนักพระคาร์ดินัลบิชอปและบาทหลวงรวมทั้งฝูงชนขนาดใหญ่มาสังเกตการณ์ในเหตุการณ์วันนั้นคนจากทุกภาคในคริสต์ศาสนจักรได้มาร่วมเป็นพยานการสังเวยบูชาครั้งยิ่งใหญ่ครั้งแรกนี้ในการดิ้นรนต่อสู้อันยาวนานของการได้มาซึ่งเสรีภาพของจิตสำนึก {GC 108.2} {GCth17 90.3}

เมื่อฮัสได้รับคำสั่งให้ตัดสินใจครั้งสุดท้ายเขาปฏิเสธที่จะเพิกถอนและเพ่งด้วยสายตาที่ทะลุทะลวงไปยังเจ้าแผ่นดินผู้ได้ทรงละเมิดอย่างน่าอับอายต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้“ข้าพเจ้าตั้งใจโดยที่ข้าพเจ้าเลือกเองที่จะปรากฏตัวอยู่หน้าสภาแห่งนี้ภายใต้การคุ้มครองจากสาธารณชนและความเชื่อมั่นในองค์จักรพรรดิผู้ทรงอยู่ร่วมกับพวกเราในที่นี้” Bonnechose เล่มที่ 2 หน้า 84 พระพักตร์ของจักรพรรดิซีจิสมันด์แดงก่ำขณะที่สายตาทุกคู่หันไปยังพระองค์ {GC 108.3} {GCth17 90.4}

เมื่อประกาศคำตัดสินไปแล้วพิธีการถอดยศก็เริ่มขึ้นบรรดาบิชอปแต่งตัวให้นักโทษอย่างพระและขณะที่เขาหยิบเสื้อคลุมของบาทหลวงขึ้นมานั้นเขาพูดว่า “พวกเขาสวมเสื้อคลุมสีขาวให้แก่พระเยซูคริสต์ของเราเพื่อเป็นการลบหลู่พระองค์เมื่อตอนที่กษัตริย์เฮโรดไต่สวนพระองค์ต่อหน้าปีลาต” *Ibid.* เล่มที่ 2 ย่อหน้าที่ 86 อีกครั้งหนึ่งเมื่อถูกเคี่ยวเข็ญให้ถอนคำพูดนั้นเขาหันหน้าไปยังประชาชนและตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเอาใบหน้าใดแหงนขึ้นไปมองดูสวรรค์ข้าพเจ้าจะมองดูฝูงชนที่ข้าพเจ้าเคยเทศนาสอนพระกิ

ตติคุณที่ใสบริสุทธิ์ได้อย่างไรไม่เลยข้าพเจ้าถือว่าความรอดของพวกเขาสำคัญกว่าร่างกายที่แสนเวทนานี้ซึ่งบัดนี้ถูกกำหนดให้ตาย”เขาถอดเครื่องยศไปทีละชิ้นบิชอปแต่ละองค์ประกาศคำแช่งสาปขณะที่ประกอบพิธีในส่วนของตนในที่สุด“พวกเขาเอาหมวกทรงพีระมิดที่ทำจากกระดาษสวมลงบนศีรษะของเขาบนหมวกกระดาษนี้มีรูปวาดของปีศาจที่น่ากลัวเขียนด้วยคำบรรยายภาพว่า

“คนนอกรีตผู้ยิ่งใหญ่”อย่างเด่นชัดไว้ด้านหน้าฮัสกล่าวว่า‘ด้วยความชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอสวมมงกุฎอันน่าอับอายนี้เพื่อพระองค์โอพระเยซูเจ้าพระผู้ทรงสวมมงกุฎหนามเพื่อข้าพเจ้า’” {GC 108.4} {GCth17 91.1}

เมื่อพวกเขาแต่งกายให้ฮัสเช่นนี้แล้ว “พระราชาคณะกล่าวว่า ‘บัดนี้เราขอมอบวิญญาณของท่านให้กับมาร’ยอห์นฮัสพูดขณะที่แหงนตามองไปยังสวรรค์เบื้องบน‘และพระองค์เจ้าข้าพระองค์ขอถวายวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ข้าแต่พระเยซูเจ้าเพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดแล้ว’” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 7 {GC 109.1} {GCth17 91.2}

บัดนี้เขาถูกมอบไว้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโลกและนำออกไปสู่สถานที่ประหารขบวนใหญ่โตเดินตามเขาไปมีทั้งคนจำนวนหลายร้อยที่ถืออาวุธบาทหลวงและบิชอปในชุดเสื้อคลุมราคาแพงและชาวเมืองคอนสแตนซ์เมื่อพวกเขาผูกฮัสเข้ากับหลักประหารและพร้อมที่จะจุดไฟอีกครั้งหนึ่งผู้พลีชีพได้รับการชักชวนให้ช่วยตัวเองให้รอดด้วยการประณามความผิดของตนฮัสพูดว่า“ความผิดอะไรที่จะให้ข้าพเจ้าประณามข้าพเจ้าเองทราบดีว่าข้าพเจ้าไม่มีความผิดใดเลยข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้าให้มาเป็นพยานว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนและเทศนาทั้งหมดได้ทำไปเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้พ้นจากบาปและความพินาศและด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอยืนยันอย่างชื่นชมยินดีด้วยโลหิตของข้าพเจ้าถึงความจริงที่ข้าพเจ้าเขียนและเทศนาสอนไว้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 7 เมื่อเปลวไฟลุกรอบตัวเขาเขาเริ่มร้องเพลง “พระเยซูบุตรดาวิดขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์” และร้องเช่นนี้ต่อไปจนเสียงของเขาเงียบไปตลอดกาล {GC 109.2} {GCth17 91.3}

แม้แต่ศัตรูของเขาก็ยังตะลึงกับความกล้าหาญของเขาผู้นิยมระบอบเปปาซีที่ร้อนรนคนหนึ่งบรรยายการสังเวยชีพของฮัสและของเจอโรมีที่ตายในเวลาอีกไม่นานต่อมาว่า“คนทั้งสองมีสติที่มั่นคงแน่วแน่เมื่อเวลาสุดท้ายของพวกเขามาถึงพวกเขาเตรียมตัวสำหรับไฟราวกับว่ากำลังจะไปงานเลี้ยงสมรสพวกเขาไม่ปริปากร้องเพราะความเจ็บปวดเมื่อเปลวไฟลุกสูงขึ้นไปพวกเขาเริ่มร้องเพลงสรรเสริญและความรุนแรงของไฟไม่อาจจะหยุดการร้องเพลงของพวกเขาได้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 7 {GC 109.3} {GCth17 91.4}

เมื่อร่างของฮัสถูกเผาเป็นจุณไปแล้วเถ้าพร้อมดินที่อยู่ข้างใต้ถูกรวบรวมและนำไปโปรยในแม่น้ำไรน์และไหลไปจากที่นั่นลงสู่ทะเลผู้กดขี่ของเขาจินตนาการอย่างไร้ผลว่าพวกเขาได้ถอนรากแห่งความจริงที่เขาเทศน์ไว้พวกเขาไม่ได้คาดฝันแม้แต่น้อยว่าเถ้าในวันนั้นที่ไหลไปสู่ทะเลจะเป็นเมล็ดพันธุ์ที่กระจายไปยังทุกประเทศทั่วโลกในดินแดนที่ยังไม่มีใครรู้จักจะเกิดผลอย่างอุดมจากการเป็นพยานให้กับความจริงเสียงที่ดังขึ้นในห้องประชุมสภาแห่งเมืองคอนสแตนซ์ปลุกเสียงสะท้อนที่จะได้ยินในทุกยุคต่อมาฮัสไม่อยู่แล้วแต่ความจริงที่เขาพลีชีพให้นั้นไม่อาจพินาศไปแบบอย่างความเชื่อและความมั่นคงของเขาจะให้กำลังใจคนอีกมากมายให้ยืนหยัดเพื่อความจริงแม้ต้องเผชิญหน้ากับการทรมานและความตายการประหารชีวิตของเขาแสดงให้ทั่วทั้งโลกเห็นถึงความทารุณโหดเหี้ยมของโรมศัตรูของความจริงไม่ระแคะระคายเลยว่าพวกเขากำลังสานต่ออุดมการณ์ที่ตนเองใฝ่หาที่จะทำลายอย่างไร้ผล {GC 110.1} {GCth17 92.1}

แต่กระนั้นหลักประหารโดยการเผาทั้งเป็นอีกต้นหนึ่งกำลังตั้งขึ้นที่เมืองคอนสแตนซ์โลหิตของอีกคนหนึ่งจะต้องเป็นพยานให้กับความจริงตอนที่ร่ำลาฮัสก่อนที่ฮัสจะออกเดินทางไปปรากฏตัวต่อที่ประชุมสภาเจอโรมีแนะให้เขากล้าหาญและตั้งมั่นไว้โดยประกาศว่าหากฮัสตกอยู่ในภัยอันตรายใดๆตัวเขาเองจะบินไปช่วยเมื่อเขาได้รับข่าวว่านักปฏิรูปถูกนำเข้าห้องขังแล้วสาวกผู้ซื่อสัตย์ท่านนี้เตรียมตัวทันทีเพื่อทำตามที่สัญญาไว้เขาออกเดินทางพร้อมด้วยเพื่อนร่วมทางเพียงคนเดียวโดยไม่มีการคุ้มครองความปลอดภัยจากผู้มีอำนาจผู้ใดเมื่อเดินทางถึงเขาจึงรู้ตัวว่าตนเองไม่มีหนทางช่วยปลดปล่อยฮัสเลยนอกจากนำตัวเองเข้าหาภัยอันตรายเสียเองเขาหนีออกจากเมืองแต่ถูกจับได้ในระหว่างเดินทางกลับบ้านเกิดและถูกนำตัวกลับพร้อมด้วยโซ่ตรวนภายใต้การควบคุมของทหารอย่างแน่นหนาเมื่อเขาปรากฏต่อหน้าสภาเป็นครั้งแรกความพยายามในการโต้ข้อกล่าวหาที่นำมาใส่ร้ายเขาต้องพบกับเสียงตะโกนร้องว่า
“นำเขาไปเผานำเขาไปเผา” Bonnechose
เล่มที่1หน้าที่234เขาถูกโยนเข้าไปในคุกใต้ดินถูกล่ามโซ่ในท่าที่ทรมานมากและเลี้ยงด้วยขนมปังและน้ำหลายเดือนผ่านไปความทารุณโหดร้ายจากการกักขังนำความเจ็บป่วยที่คุกคามชีวิตมาสู่เจอโรมีและศัตรูของเขาซึ่งตอนแรกกลัวว่าเขาจะหลบหนีไปนั้นยอมปฏิบัติต่อเขาด้วยความรุนแรงน้อยลงแต่ว่าเขายังคงถูกขังอยู่ในคุกต่อเป็นเวลาหนึ่งปี {GC 110.2} {GCth17 92.2}

การตายของฮัสไม่ประสบผลตามที่เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีคาดหวังไว้การละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยของเขาก่อให้เกิดกระแสความโกรธแค้นและเพื่อเป็นแนวทางที่ปลอดภัยกว่าสภาจึงตัดสินใจบังคับเจอโรมีให้ถอนความเชื่อแทนที่จะนำเขาไปเผาเจอโรมีถูกนำมาปรากฏตัวต่อที่ประชุมสภาและเสนอทางเลือกให้เขากลับความเชื่อหรือตายที่หลักเผาทั้งเป็นความตายตั้งแต่เริ่มแรกของการกักขังน่าจะเป็นความเมตตาเมื่อเปรียบเทียบกับความทุกข์ทรมานอันน่ากลัวที่เขาได้รับแต่บัดนี้เขาอ่อนแอลงไปมากจากโรคภัยไข้เจ็บความโหดของสภาพห้องขังและการทรมานจากความกังวลและความตื่นตระหนกการเหินห่างจากมิตรสหายและท้อแท้จากเรื่องความตายของฮัสความแข็งแกร่งของเจอโรมีจำต้องหลีกทางให้เขายินยอมเข้ามอบตัวต่อสภาปฏิญาณตัวเองที่จะยึดความเชื่อของคาทอลิกไว้และยอมรับมติของสภาที่ประณามคำสอนของไวคลิฟและฮัสคัดค้าน “ความจริงบริสุทธิ์” ที่พวกเขาเคยสอน Ibid. เล่มที่ 2 หน้า 141 {GC 111.1} {GCth17 93.1}

ด้วยการกระทำเช่นนี้เจอโรมียอมให้เสียงของจิตสำนึกเงียบไปและหลุดพ้นจากวาระสุดท้ายของเขาแต่ในความโดดเดี่ยวของคุกใต้ดินเขามองเห็นสิ่งที่เขาทำลงไปได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเขาคิดถึงความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ของฮัสและใคร่ครวญเปรียบเทียบกับการปฏิเสธความจริงของตนเองเขานึกตรึกตรองถึงพระอาจารย์ที่เขาเองปฏิญาณว่าจะรับใช้และพระผู้ทรงทนทุกข์ต่อความมรณาบนกางเขนเพื่อเขาก่อนที่เขาจะถอนความเชื่อเขาพบแรงปลอบประโลมหนุนใจท่ามกลางความทุกข์ยากทั้งหมดของเขาภายใต้ความคุ้มครองของพระเจ้าแต่บัดนี้ความเศร้าเสียใจและความสงสัยทรมานจิตวิญญาณของเขาเขารู้ดีว่าเขาจะต้องถูกบังคับให้ถอนความเชื่ออื่นๆอีกก่อนที่เขาจะบรรลุสันติภาพกับโรมเส้นทางที่เขากำลังเดินไปนี้จะสิ้นสุดลงที่การละทิ้งความเชื่ออย่างสิ้นเชิงเขาจึงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าเพียงเพื่อหลบหนีความทุกข์ทรมานชั่วระยะเวลาสั้นๆเขาไม่ควรปฏิเสธพระเจ้าของเขา {GC 111.2} {GCth17 93.2}

ไม่นานต่อมาเขาก็ถูกนำมาปรากฏตัวต่อสภาการยอมจำนนของเขาไม่ได้สร้างความพึงพอใจแก่คณะผู้พิพากษาความกระหายเลือดที่เพิ่มขึ้นอย่างแรงจากการตายของฮัสนั้นร้องถามหาเหยื่อรายใหม่เจอโรมีจะรักษาชีวิตของเขาได้ด้วยการสละทิ้งความจริงทั้งหมดเท่านั้นแต่เขาตัดสินใจแล้วว่าจะยืนยันความเชื่อของเขาและยอมพลีชีพตามพี่ชายของเขาเข้าสู่เปลวเพลิง {GC 112.1} {GCth17 93.3}

เขาประกาศยกเลิกการถอนความเชื่อครั้งก่อนและในขณะที่เป็นคนใกล้ตายเขาเรียกร้องอย่างขึงขังขอโอกาสต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาพระราชาคณะกลัวผลกระทบจากคำแก้ต่างของเขาจึงยืนกรานว่าเขาควรรับรองหรือปฏิเสธความจริงของข้อกล่าวหาเขาเท่านั้นเจอโรมีประท้วงความโหดร้ายและความอยุติธรรมเช่นนี้เขากล่าวว่า“เป็นเวลาสามร้อยสี่สิบวันที่ท่านได้กักขังข้าพเจ้าไว้ในคุกมืดอันน่ากลัวท่ามกลางความสกปรกเหม็นคลุ้งสาบคาวและขาดแคลนแทบทุกสิ่งแล้วท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาให้ยืนอยู่ต่อหน้าท่านท่านยอมฟังแต่ศัตรูแห่งความตายของข้าพเจ้าเพียงฝ่ายเดียวท่านปฏิเสธที่จะฟังข้าพเจ้า.....หากท่านเป็นคนฉลาดอย่างแท้จริงและเป็นแสงสว่างของโลกจงระวังตัวอย่าทำบาปต่อความยุติธรรมสำหรับตัวข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าเป็นเพียงคนอ่อนแอที่ต้องตายชีวิตของข้าพเจ้านั้นมีความสำคัญเพียงน้อยนิดและที่ข้าพเจ้ารังขอท่านอย่าทำการตัดสินอย่างไม่ยุติธรรมนั้นข้าพเจ้าพูดเพื่อท่านมากกว่าพูดเพื่อตนเอง” *Ibid.* เล่มที่ 2 หน้าที่ 146, 147 {GC 112.2} {GCth17 93.4}

ในที่สุดเขาก็ได้ตามที่ขอต่อหน้าผู้พิพากษาทั้งหลายเจอโรมีคุกเข่าลงและอธิษฐานทูลขอพระวิญญาณของพระเจ้าทรงควบคุมความคิดและคำพูดของเขาเพื่อเขาจะไม่พูดสิ่งอื่นใดที่ตรงข้ามกับความจริงหรือไม่คู่ควรกับพระอาจารย์ของเขาสำหรับเขาแล้วพระสัญญาของพระเจ้าที่ประทานแก่สาวกยุคแรกนั้นได้สำเร็จแล้วคนเขา
“จะมอบพวกท่านให้เจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเรา......อย่ากังวลว่าจะพูดอะไรหรืออย่างไรเพราะเมื่อถึงเวลานั้นคำที่พวกท่านจะพูดนั้นพระเจ้าจะประทานแก่พวกท่านเพราะว่าผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเองแต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของพวกท่านผู้ตรัสผ่านท่าน” มัทธิว 10:18-20 {GC 112.3} {GCth17 94.1}

คำพูดของเจอโรมีสร้างความประหลาดใจและความชื่นชมแม้ในหมู่ศัตรูของเขาเขาถูกกักขังไว้ในคุกใต้ดินที่มืดทั้งปีไม่มีโอกาสอ่านหรือแม้แต่เห็นในสภาพที่ทุกข์ระทมทางกายและหวั่นวิตกทางจิตใจแต่ถึงกระนั้นเขายังนำเสนอคำโต้แย้งของเขาได้อย่างชัดเจนและด้วยพลังราวกับว่าเขามีโอกาสศึกษาอย่างไม่ว่างเว้นเขาชี้ให้ผู้ฟังมองดูคนบริสุทธิ์ของพระเจ้าเรียงรายเป็นแถวยาวที่ถูกผู้พิพากษาไร้ความยุติธรรมตัดสินประหารในคนแทบทุกรุ่นผู้ที่แสวงหาการยกระดับจิตวิญญาณของประชาชนในรุ่นของตนต้องถูกประณามและถูกกำจัดออกไปแต่ในเวลาต่อมากลับพิสูจน์ให้เห็นว่าสมควรได้รับเกียรติพระคริสต์เองทรงถูกตัดสินเป็นผู้ร้ายณบัลลังก์ศาลที่ไม่ชอบธรรม {GC 112.4} {GCth17 94.2}

ในการถอนความเชื่อของเขาครั้งนั้นเจอโรมีเห็นชอบกับความยุติธรรมของการตัดสินประหารฮัสบัดนี้เขาประกาศการสำนึกผิดในการกระทำของเขาและเป็นพยานให้กับความบริสุทธิ์และความเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่ยอมสังเวยชีพเพื่อพระเจ้าท่านนั้นเขาพูดว่า“ข้าพเจ้ารู้จักท่านเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็กท่านเป็นบุคคลที่ประเสริฐคนหนึ่งเป็นคนเที่ยงธรรมและคนบริสุทธิ์ท่านถูกตัดสินประหารทั้งๆที่ไม่มีความผิด........ ข้าพเจ้าเองก็เช่นกันพร้อมที่จะตายข้าพเจ้าจะไม่หดหัวถอยกลับไปต่อหน้าความทรมานที่ศัตรูและพยานเท็จจัดเตรียมไว้ให้ข้าพเจ้าซึ่งสักวันหนึ่งคนเหล่านี้จะต้องรายงานการกระทำของตนเองต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดสามารถลวงได้” Bonnechose เล่มที่ 2 หน้าที่ 151 {GC 113.1} {GCth17 94.3}

เจอโรมีกล่าวต่อในการตำหนิตนเองที่ปฏิเสธความจริงว่า“ในบรรดาความบาปผิดที่ข้าพเจ้าทำไปตั้งแต่วัยเยาว์เป็นต้นมาไม่มีความผิดใดที่สร้างความทุกข์ใจมากและทำให้ข้าพเจ้าเสียใจอย่างแสนสาหัสเท่ากับสิ่งที่ข้าพเจ้าทำไปในสถานที่เลวร้ายแห่งนี้เมื่อข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับคำพิพากษาโทษแสนชั่วช้าที่ตัดสินต่อไวคลิฟและยอห์นฮัสผู้พลีชีพอันศักดิ์สิทธิ์ผู้เป็นทั้งอาจารย์และมิตรของข้าพเจ้าถูกแล้วครับข้าพเจ้าขอสารภาพจากใจและขอประกาศด้วยความรู้สึกขยะแขยงว่าข้าพเจ้าหวาดกลัวต่อความตายอย่าง

น่าอับอายจนได้ประณามคำสอนของพวกเขาดังนั้นข้าพเจ้าจึงทูลขอวิงวอน......พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ขอทรงโปรดเมตตาอภัยบาปของข้าพเจ้าผู้ไม่คู่ควรจะได้รับโดยเฉพาะแก่บาปครั้งนี้ซึ่งเป็นบาปเลวร้ายที่สุด”เขาชี้ไปยังผู้พิพากษาทั้งหลายและพูดอย่างหนักแน่นว่า“ท่านตัดสินประหารไวคลิฟและยอห์นฮัสไม่ใช่เพราะท่านทั้งสองสั่นคลอนหลักคำสอนของคริสตจักรแต่เพียงเพราะท่านทั้งสองประณามเรื่องอื้อฉาวของพฤติกรรมที่กระทำออกมาจากคณะสงฆ์ในความหรูหราฟุ่มเฟือยความยโสและความชั่วของบรรดาพระราชาคณะและบาทหลวงทั้งหลายสิ่งที่พวกเขายืนยันเห็นพ้องต้องกันและไม่อาจกลบเกลื่อนได้ข้าพเจ้าก็ขอคิดและประณามเช่นเดียวกับพวกเขาด้วย” {GC 113.2} {GCth17 95.1}

คำพูดของเขาถูกขัดจังหวะพระราชาคณะทั้งหลายโกรธจนตัวสั่นร้องขึ้นมาว่า“เราต้องการข้อพิสูจน์อื่นใดอีกเราเห็นกับตาแล้วว่าคนนอกรีตนี้ดื้อรั้นที่สุด” {GC114.1} {GCth17 95.2}

โดยไม่สะทกสะท้านต่อความโผงผางรุนแรงเจอโรมีเปล่งเสียงต่อไปว่า“อะไรกันนะท่านคิดว่าข้าพเจ้ากลัวความตายหรือท่านกักขังข้าพเจ้ามาหนึ่งปีในคุกมืดที่น่ากลัวน่าขยะแขยงกว่าความตายเสียอีกท่านปฏิบัติอย่างทารุณโหดร้ายต่อข้าพเจ้ามากกว่าที่ทำกับคนชาวเติร์กคนยิวหรือคนนอกศาสนาและเนื้อหนังของข้าพเจ้าเปื่อยเน่าหลุดออกจากกระดูกทั้งเป็นและกระนั้นข้าพเจ้าไม่เคยบ่นเพราะความยุ่งยากที่โศกเศร้ากลายเป็นคนเข้มแข็งทางใจและทางจิตวิญญาณแต่ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่ต้องแสดงความประหลาดใจต่อระดับความป่าเถื่อนที่ท่านกระทำต่อคริสเตียนคนหนึ่ง” Ibid. เล่มที่ 2 หน้า 151-153 {GC 114.2} {GCth17 95.3}

อารมณ์โกรธแค้นฉุนเฉียวปะทุขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งแล้วพวกเขาก็นำเจอโรมีกลับไปยังห้องขังอย่างเร่งด่วนแต่ถึงกระนั้นคำพูดของเขาส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของบางคนที่อยู่ในที่ประชุมในวันนั้นและปรารถนาที่จะช่วยชีวิตของเจอโรมีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของคริสตจักรมาเยี่ยมเขาและขอให้เขามอบตัวยอมต่อสภาเสนอโอกาสสดใสที่สุดให้แก่เขาเพื่อเป็นรางวัลของการประกาศเลิกต่อต้านโรมแต่เช่นเดียวกับพระอาจารย์ของเขาเมื่อทรงได้รับข้อเสนอความเกรียงไกรฝ่ายโลกเจอโรมียังคงยืนหยัดมั่นคงอย่างไม่สั่นคลอน {GC 114.3} {GCth17 95.4}

เขาพูดว่า“พิสูจน์ให้ข้าพเจ้าเห็นจากพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ว่าข้าพเจ้าผิดแล้วข้าพเจ้าก็จะบอกเลิก” {GC 114.4} {GCth17 95.5}

ผู้ล่อลวงคนหนึ่งพูดว่า“พระคำศักดิ์สิทธิ์ทำได้ทุกอย่างนอกจากที่จะเอามาพิพากษาคนใครจะเข้าใจข้อเขียนได้จนกว่าคริสตจักรจะแปลความหมายแล้ว” {GC 114.5} {GCth17 95.6}

เจอโรมีตอบว่า“ประเพณีของมนุษย์ที่สืบกันต่อๆมามีคุณค่าของความเชื่อมากกว่าพระกิตติคุณของพระผู้ช่วยให้รอดของเราหรือเปาโลไม่ได้วิงวอนผู้ที่ได้จดหมายของท่านให้ฟังประเพณีของมนุษย์แต่กล่าวว่าให้ ‘ค้นหาพระคัมภีร์’” {GC 114.6} {GCth17 96.1}

คำตอบร้องดังขึ้นมาว่า“คนนอกรีตข้าพเจ้าเสียใจที่ได้อ้อนวอนเธอมานานเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นแล้วว่าเธอมีมารอ้อนวอนอยู่ข้างตัวเธอ” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 10 {GC 114.7} {GCth17 96.2}

ต่อมาไม่นานคำตัดสินประหารได้ตกมาถึงเขาเขาถูกนำไปยังจุดเดียวกับที่ฮัสสังเวยชีพเขาร้องเพลงในระหว่างที่เดินทางไปสีหน้าของเขาแจ่มใสด้วยความชื่นชมยินดีและมีสันติสุขสายตาของเขามุ่งอยู่ที่พระคริสต์และสำหรับเขาแล้วความตายไม่ได้ทำให้เขาหวาดกลัวอีกต่อไปเมื่อเพชรฆาตประหารจะมาจุดไฟที่กองเพลิงก้าวเข้ามายืนอยู่ข้างหลังของเขาผู้สังเวยชีพร้องอุทานขึ้นมาว่า

“เดินมาข้างหน้าอย่างกล้าหาญเกิดจุดไฟต่อหน้าข้าพเจ้าเลยหากข้าพเจ้ากลัวตายข้าพเจ้าคงจะไม่มายืนอยู่ที่นี่” {GC 114.8} {GCth17 96.3}

ขณะที่เปลวเพลิงลุกอยู่รอบตัวของเขาคำพูดสุดท้ายของเขาเป็นคำอธิษฐาน“พระองค์เจ้าข้าพระบิดาเจ้าผู้ยิ่งใหญ่โปรดทรงเมตตาข้าพระองค์และอภัยบาปของข้าพระองค์เพราะพระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักความจริงของพระองค์ตลอดมา” Bonnechose เล่มที่ 2 หน้า 168

เสียงของเขาเงียบไปและริมฝีปากยังขยับอธิษฐานต่อไปเมื่อไฟทำหน้าที่ของมันแล้วเถ้าถ่านของผู้สังเวยชีพพร้อมดินที่ติดกับเถ้าถูกเก็บรวบรวมขึ้นมาไปโปรยลงในแม่น้ำไรน์เหมือนเช่นที่ทำกับเถ้าของฮัส {GC 115.1} {GCth17 96.4}

ผู้ถือคบเพลิงที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่างพินาศไปเช่นนี้แต่ความกระจ่างแห่งความจริงที่พวกเขาประกาศซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งความกล้าหาญของพวกเขาไม่มีสิ่งใดจะมาดับได้เช่นเดียวกับที่มนุษย์ไม่อาจลองหมุนดวงอาทิตย์ให้ถอยหลังกลับทางเดินของมันเพื่อห้ามฟ้าวันใหม่ที่กำลังมาถึงโลก {GC 115.2} {GCth17 96.5}

การประหารฮัสจุดประกายเปลวเพลิงแห่งความโกรธแค้นและความหวาดกลัวในประเทศโบฮีเมียคนทั่วทั้งประเทศรู้สึกได้ว่าเขาตกเป็นเหยื่อของความผูกพยาบาทของบาทหลวงและการทรยศของจักรพรรดิฮัสได้รับการขนานนามว่าครูที่ซื่อสัตย์ผู้สอนความจริงและสภาซึ่งสั่งประหารเขาถูกตั้งข้อหาด้วยความผิดฐานกระทำการฆาตกรรมบัดนี้คำสอนของเขาดึงดูดความสนใจได้มากขึ้นกว่าก่อนโดยคำสั่งของพระสันตะปาปางานเขียนของไวคลิฟถูกนำไปเผาแต่บัดนี้ส่วนที่หลุดรอดจากการทำลายก็ถูกนำขึ้นจากที่หลบซ่อนและศึกษาร่วมกับพระคัมภีร์หรือตามแต่ส่วนที่ประชาชนจะได้มาและนำคนมากมายเข้ามาต้อนรับการปฏิรูปความเชื่อ {GC 115.3} {GCth17 96.6}

พวกฆาตกรของฮัสไม่ได้ยืนสงบนิ่งมองดูความสำเร็จในสิ่งที่ทำไปพระสันตะปาปาและจักรพรรดิจับมือกันร่วมบดขยี้ขบวนการเคลื่อนไหวและกองทัพของจักรพรรดิซีจิสมันด์ก็บุกกระหน่ำใส่ประเทศโบฮีเมีย {GC 115.4} {GCth17 97.1}

แต่มีผู้ปลดปล่อยคนหนึ่งได้เกิดขึ้นมาซิสก้าเป็นหนึ่งในแม่ทัพที่มีความสามารถที่สุดและเป็นผู้นำของประเทศโบฮีเมียในยุคนั้นสายตาของเขาเกิดบอดสนิทไม่นานหลังจากสงครามเปิดฉากด้วยความวางใจในการทรงช่วยของพระเจ้าและความชอบธรรมของอุดมการณ์ของพวกเขาชนชาตินั้นได้ร่วมใจกันต่อต้านกองทัพยิ่งใหญ่ที่โหมกระหน่ำลงมาใส่พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าจักรพรรดิรวบรวมกองทหารที่สดใหม่ขึ้นมาเพื่อบุกประเทศโบฮีเมียเพียงเพื่อได้รับการขับไล่กลับออกไปอย่างน่าอับอายชาวฮัสนิยม [Hussite ผู้ติดตามและเชื่อคำสอนของฮัส]
ถูกปลูกฝังให้อยู่เหนือการกลัวความตายและไม่มีสิ่งใดจะมาขัดขวางพวกเขาได้หลายปีหลังจากสงครามเปิดฉากซิสก้าผู้กล้าหาญตายแต่โปรโดปิอูสเข้ามารับหน้าที่แทนเขาเป็นนายพลที่มีความกล้าหาญและความสามารถที่เท่าเทียมกันและในบางด้านเป็นผู้นำที่มีความสามารถมากกว่า {GC 116.1} {GCth17 97.2}

เมื่อศัตรูของชาวโบฮีเมียได้ข่าวถึงการตายของนักสู้ตาบอดเห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะเอาคืนสิ่งที่สูญเสียไปบัดนี้พระสันตะปาปาประกาศทำสงครามครูเสด [Crusade War สงครามศาสนา]
กับผู้ติดตามที่เชื่อฮัสและอีกครั้งหนึ่งกองกำลังขนาดมหึมาถูกส่งมาจู่โจมประเทศโบฮีเมียแต่พวกเขาต้อง

ประสบกับความพ่ายแพ้แล้วก็มีการประกาศทำสงครามครูเสดอีกครั้งหนึ่งทุกประเทศทั่วยุโรปที่อยู่ภายใต้อำนาจของระบอบเปปาซีมีการรณรงค์กองกำลังเงินทองและอาวุธสงครามผู้คนมากมายวิ่งเข้ามาซบใต้ธงชัยของระบอบเปปาซีเพื่อรับประกันว่าในที่สุดจะกำจัดคนนอกรีตที่เป็นสาวกของฮัสไปได้ด้วยความมั่นใจในชัยชนะกองกำลังขนาดใหญ่บุกเข้าประเทศโบฮีเมียประชาชนรวมพลังเพื่อต่อต้านผู้บุกรุกกองทหารสองฝ่ายมุ่งหน้าเดินทัพเข้าหากันจนประชิดแม่น้ำเพียงสายเดียวที่กั้นขวางระหว่างพวกเขา“พวกกองทหารครูเสดมีกำลังที่เหนือกว่าแต่แทนที่พวกเขาจะบุกข้ามแม่น้ำไปและปิดฉากการสู้รบกับชาวฮัสนิยมซึ่งต้องเดินทางมาไกลพวกเขาได้แต่ยืนจ้องมองนักสู้เหล่านั้น” Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 17 แล้วทันใดนั้นความหวาดกลัวลึกลับปะทุขึ้นท่ามกลางพวกเขาโดยที่ไม่ได้เข้าจู่โจมแม้สักครั้งเดียวกองกำลังยิ่งใหญ่แตกกระจายประหนึ่งมีอำนาจที่ตาเปล่ามองไม่เห็นเข้ามาขับไล่ทหารชาวฮัสนิยมตามสังหารกองทหารที่มาบุกได้เป็นจำนวนมากพวกเขาไล่ตามผู้หลบหนีไปและยึดทรัพย์ไว้มากมายสงครามครั้งนี้แทนที่จะทำให้ยากจนกลับสร้างความร่ำรวยให้แก่ชาวโบฮีเมีย {GC 116.2} {GCth17 97.3}

สองสามปีต่อมาภายใต้การนำของพระสันตะปาปาองค์ใหม่มีการทำสงครามครูเสดขึ้นอีกครั้งเหมือนเช่นครั้งก่อนๆมีการเกณฑ์ชายหญิงจากประเทศในยุโรปภายใต้การปกครองของระบอบเปปาซีมีการยื่นเสนอรางวัลตอบแทนให้แก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมอันตรายนี้สัญญาจะให้อภัยความผิดร้ายแรงที่สุดอย่างสมบูรณ์แก่นักรบครูเสดทุกคนทุกคนที่ตายในสงครามจะได้การตอบแทนอย่างอุดมในสวรรค์และผู้ที่รอดมาจะได้รับเกียรติยศและทรัพย์สมบัติที่ได้จากการสู้รบอีกครั้งหนึ่งกองกำลังทหารมหึมาได้เข้าร่วมและเดินข้ามชายแดนเข้าไปในประเทศโบฮีเมียกองกำลังของชาวฮัสนิยมถอยกรูดต่อหน้าพวกเขาปล่อยให้ผู้บุกรุกถลำลึกเข้าไปในประเทศและลวงให้พวกเขาคิดว่าได้รับชัยชนะแล้วในที่สุดกองกำลังทหารของนายพลโปรโดปิอูสปักหลักอยู่กับที่แล้วกลับตัวหันหน้าเข้าหาศัตรูรุกหน้าเข้าประจัญบานบัดนี้ชาวครูเสดจึงค้นพบความผิดพลาดของตนเองพวกเขาเก็บตัวอยู่ในค่ายคอยการจู่โจมเมื่อเสียงกระหึ่มของกองกำลังรุกหน้าเข้ามาใกล้แม้ก่อนที่จะมองเห็นชาวฮัสนิยมพวกเขาแตกตื่นด้วยความหวาดกลัวเจ้าชายนายพลและทหารธรรมดาละทิ้งยุทธภัณฑ์และวิ่งหนีไปทั่วสารทิศผู้แทนของระบอบเปปาซีที่เป็นหัวหน้าการบุกครั้งนี้พยายามรวบรวมกองกำลังที่แตกตื่นและไร้ระเบียบแต่กลับไร้ผลแม้เขาจะพยายามอย่างถึงที่สุดแล้วก็ตามทีแม้แต่ตัวเขาเองก็ยังถูกกวาดต้อนไปในกลุ่มผู้หลบหนีเมื่อความชุลมุนวุ่นวายสิ้นสุดลงและอีกครั้งหนึ่งทรัพย์สินที่ทิ้งไว้ตกอยู่ในกำมือของผู้ชนะ {GC 116.3} {GCth17 98.1}

ด้วยลักษณะเชนนี้เป็นครั้งที่สองที่กองกำลังมหึมาซึ่งรวบรวมจัดส่งโดยประเทศมหาอำนาจต่างๆในยุโรปและประกอบด้วยชายฉกรรจ์นักสู้กล้าหาญที่ผ่านการฝึกมาแล้วรวมทั้งเพียบพร้อมด้วยอาวุธต้องหลบหนีโดยที่ยังไม่ทันเป็นฝ่ายโจมตีแม้แต่ครั้งเดียวต่อหน้ากองกำลังของประเทศอ่อนแอเล็กๆเหตุการณ์เช่นนี้สำแดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้าผู้บุกรุกถูกจู่โจมด้วยความกลัวซึ่งมีฤทธานุภาพเหนือธรรมชาติพระองค์ผู้ทรงเอาชนะกองกำลังทหารขนาดใหญ่ของฟาโรห์ที่ทะเลแดงผู้ทรงกระทำให้กองทหารของชาวมีเดียนหลบหนีต่อหน้ากิเดโอนและนักสู้สามร้อยคนผู้ทรงกระทำให้กองกำลังของชาวอาซีเรียนที่ยโสสยบลงชั่วข้ามคืนทรงยื่นพระหัตถ์ออกมาอีกครั้งเพื่อต่อสู้อำนาจของผู้กดขี่“เขาทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นอย่างหวาดกลัวยิ่งนักหวาดกลัวอย่างที่ไม่เคยเป็นเพราะพระเจ้าจะทรงกระจายกระดูกของคนที่ตั้งค่ายสู้เจ้าเจ้าจะทำให้พวกเขาอับอายเพราะพระเจ้าทรงปฏิเสธเขา” สดุดี 53:5 {GC 117.1} {GCth17 98.2}

ผู้นำระบอบเปปาซีถอดใจที่จะเอาชนะด้วยการต่อสู้ในที่สุดจึงเข้าหาด้วยวิธีทางการทูตพวกเขาใช้วิธีประนีประนอมทำเป็นว่ายอมให้ชาวโบฮีเมียมีเสรีภาพทางจิตสำนึกแต่แท้จริงได้ทรยศให้พวกเขาเข้าสู่อำนาจของโรมชาวโบฮีเมียระบุหัวข้อสำคัญสี่ประการเพื่อเป็นเงื่อนไขสันติภาพกับโรมคือการมีเสรีภาพใน

การเทศน์คำสอนของพระคัมภีร์สิทธิของทั่วทั้งคริสตจักรที่จะรับขนมปังและเหล้าองุ่นในพิธีศีลมหาสนิทและใช้ภาษาแม่ในการนมัสการการละเว้นบุคคลในตำแหน่งฝ่ายสงฆ์จากการรับหน้าที่และตำแหน่งใดๆทางฝ่ายโลกและในกรณีของอาชญกรรมอำนาจตัดสินคดีของศาลการเมืองจะเหนือกว่าของการฝ่ายสงฆ์และฝ่ายฆราวาสในที่สุดผู้มีอำนาจฝ่ายเปปาซี {GCth17 98.3}

"เห็นด้วยที่จะให้การยอมรับเงื่อนไขสี่ข้อของชาวฮัสนิยมแต่สิทธิของการตีความเรื่องเหล่านี้ซึ่งหมายถึงการกำหนดความสำคัญที่แน่นอนจะต้องขึ้นอยู่กับสภากล่าวอีกนัยหนึ่งคือต้องขึ้นกับพระสันตะปาปาและจักรพรรดิ" Wylie เล่มที่ 3 บทที่ 18 มีการลงนามในสนธิสัญญาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเงื่อนไขเหล่านี้ในที่สุดโรมก็ได้สิ่งที่ตนเองต้องการซึ่งพลาดจากการใช้กำลังด้วยวิธีเสแสร้งและฉ้อฉลเพราะเวลาที่ตีความหมายข้อเขียนของฮัสเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์โรมอยู่ในสถานะที่จะบิดเบือนความหมายเพื่อรองรับจุดประสงค์ของตนเองได้ {GC 118.1} {GCth17 99.1}

มีคนกลุ่มใหญ่ในประเทศโบฮีเมียที่มองเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ทรยศต่อเสรีภาพของพวกเขาพวกเขาไม่อาจให้การยินยอมกับสนธิสัญญานี้ได้ความขัดแย้งและการแตกแยกจึงเกิดขึ้นก่อให้เกิดการต่อสู้และการนองเลือดภายในกันเองในการต่อสู้ครั้งนี้นายพลโปรโคปิอูสพ่ายแพ้และประเทศโบฮีเมียสูญเสียเสรีภาพไป {GC 118.2} {GCth17 99.2}

บัดนี้จักรพรรดิซีจิสมันด์ผู้ทรยศฮัสและเจอโรมีได้ขึ้นครองราชเป็นกษัตริย์ของประเทศโบฮีเมียและพระองค์ทรงเดินหน้าสถาปนาหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีขึ้นโดยไม่คำนึงถึงคำปฏิญาณที่ให้ไว้ว่าจะค้ำจุนสิทธิของชาวโบฮีเมียแต่พระองค์ได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยจากการยอมอยู่ใต้การบังคับบัญชาของโรมเป็นเวลายี่สิบปีที่ชีวิตของพระองค์เต็มไปด้วยงานตรากตรำและภัยอันตรายกองทัพของพระองค์ไร้ประโยชน์และคลังสมบัติรั่วไหลเนื่องจากการต่อสู้ที่ยืดยาวและไร้ผลและบัดนี้หลังจากได้เสวยราชสมบัติหนึ่งปีก็สิ้นพระชนม์ปล่อยให้อาณาจักรของพระองค์จ่ออยู่บนขอบหลุมของสงครามกลางเมืองและทิ้งชื่อที่ตีตราด้วยความอัปยศเป็นมรดกให้แก่คนรุ่นหลัง {GC 118.3} {GCth17 99.3}

ความวุ่นวายความโกลาหลและการนองเลือดยืดเยื้อต่อไปอีกครั้งหนึ่งที่กองกำลังต่างชาติรุกเข้าไปในประเทศโบฮีเมียความไม่พอใจภายในยังคงบั่นทอนประเทศอย่างต่อเนื่องผู้ที่คงความซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณต้องตกอยู่ใต้การกดขี่ข่มเหงที่นองเลือด {GC 118.4} {GCth17 99.4}

เช่นเดียวกับที่พี่น้องร่วมชาติในอดีตจับมือทำพันธสัญญากับโรมและซึมซับความผิดของเธอผู้ที่ยึดความเชื่อโบราณก็ได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นคริสตจักรที่มีลักษณะเฉพาะโดยตั้งชื่อว่า "ยูไนเตดเบรเธรน" [United Brethren] การกระทำนี้ชักนำคำสาปแช่งของทุกชนชั้นมาใส่พวกเขาแต่ถึงกระนั้นความมั่นคงของคนเหล่านี้ไม่ยอมสั่นคลอนพวกเขาถูกกดดันให้ต้องหาที่หลบซ่อนในป่าและถ้ำพวกเขายังคงประชุมร่วมกันเพื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าและเข้าร่วมนมัสการพระองค์ด้วยกัน {GC 119.1} {GCth17 99.5}

โดยทางผู้นำสาส์นที่ถูกส่งออกไปอย่างลับๆไปยังประเทศต่างๆพวกเขาเรียนรู้จากที่โน่นบ้างที่นี่บ้างว่ายัง"มีผู้เชื่อความจริงกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยกระจัดกระจายอยู่ตามเมืองต่างๆซึ่งเป็นเหยื่อของการกดขี่ข่มเหงเช่นเดียวกับพวกเขาและที่ใจกลางเทือกเขาแอลป์มีคริสตจักรโบราณแห่งหนึ่งที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในรากฐานของพระคัมภีร์และต่อต้านการเทิดทูนบูชาความทุจริตของโรม" Wylie

เล่มที่3บทที่19พวกเขารับทราบข่าวลับนี้ด้วยความสุขใจอย่างเหลือล้นและเริ่มติดต่อสื่อสารกับเหล่าคริสเตียนชาววอลเดนซิส {GC 119.2} {GCth17 99.6}

ชาวโบฮีเมียยืนหยัดอยู่ในพระกิตติคุณพวกเขาเฝ้ารอคอยให้ผ่านพันราตรีแห่งการกดขี่ข่มเหงในชั่วโมงมืดมิดที่สุดพวกเขาคงอดทนเพ่งสายตาไปยังขอบฟ้าเหมือนดั่งผู้ที่เฝ้ารอเวลารุ่งอรุณ “ชะตากรรมของพวกเขาตกอยู่ในวันแห่งความเลวร้ายแต่......พวกเขาจำคำพูดที่ฮัสกล่าวเป็นคนแรกและย้ำโดยเจอโรมีว่าหนึ่งศตวรรษจะต้องหมุนมาบรรจบก่อนที่วันใหม่จะมาถึงคำพูดนี้ที่ให้ไว้กับชาวตาโบไรต์ [Taborites คือผู้ปฏิรูปชาวฮัสนิยม] เป็นเหมือนคำพูดของโยเซฟที่ให้ไว้กับชนเผ่าทั้งสิบสองที่ค่ายกักกันทาสว่า“เราจะตายแล้วแต่พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกท่านแน่ๆและจะพาออกไปจากดินแดนนี้” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 19 {GCth17 99.7}

ช่วงเวลาปิดท้ายของศตวรรษที่สิบห้าเป็นพยานให้กับการเติบโตขึ้นของคริสตจักรเบรเธรนอย่างช้าๆ แต่มั่นคงถึงแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลจากการไม่ถูกรังควานก็ตามพวกเขาก็ยังคงมีโอกาสได้ชื่นชมกับการพักผ่อนที่ค่อนข้างสงบบ้างเมื่อต้นศตววรษที่สิบหกเปิดฉากขึ้นมาโบสถ์ของพวกเขาในประเทศโบฮีเมียและโมราเวียมีจำนวนถึงสองร้อยแห่ง Ezra Hall Gillett, *Life and Times of John Huss* เล่มที่ 2 หน้า 570 ผู้ที่เหลืออยู่จำนวนน้อยนิดซึ่งหลุดพ้นจากเปลวเพลิงและคมดาบได้ชื่นชมที่มีโอกาสเห็นฟ้าใหม่ซึ่งฮัสได้ทำนายไว้ล่วงหน้า” Wylie เล่ม 3 บทที่ 19 {GC 119.3} {GCth17 100.1}

บท 7 - ลูเธอร์ตีตัวออกห่างจากโรม

มาร์ตินลูเธอร์[Martin_Luther]ยืนอยู่ในแนวหน้าสุดของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้นำคริสตจักรออกจากความมืดของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีเพื่อเข้าสู่ความกระจ่างของความเชื่อที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้นเขาเป็นคนกระตือรือร้นมุ่งมั่นภักดีไม่กลัวผู้ใดนอกจากความยำเกรงพระเจ้าและไม่ยอมรับรากฐานความเชื่อทางศาสนาใดนอกจากพระคัมภีร์ลูเธอร์เป็นบุคคลแห่งยุคในสมัยของเขาพระเจ้าทรงบรรลุพระราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อการปฏิรูปคริสตจักรและเพื่อความกระจ่างแก่ชาวโลกโดยผ่านทางเขา{GC 120.1} {GCth17 101.1}

ดั่งผู้ประกาศข่าวประเสริฐรุ่นแรกลูเธอร์เติบโตขึ้นจากกลุ่มชนที่ยากจนเขาใช้ชีวิตช่วงต้นในบ้านที่สมถะของชาวนาชาวเยอรมันคนหนึ่งคุณพ่อของเขาทำงานตรากตรำทุกวันในฐานะคนงานเหมืองเพื่อให้ได้เงินสำหรับการศึกษาของเขาเขาตั้งใจให้ลูกเป็นทนายแต่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาเป็นผู้ก่อสร้างในวิหารยิ่งใหญ่ซึ่งเติบใหญ่อย่างเชื่องช้าในหลายศตวรรษที่ผ่านมาความยากลำบากความอดอยากและการอยู่ในวินัยอย่างเคร่งครัดเป็นโรงเรียนซึ่งพระปัญญาของพระเจ้าเตรียมลูเธอร์สำหรับงานการรับใช้ที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเขา {GC 120.2}

คุณพ่อของลูเธอร์เป็นคนที่มีความคิดมั่นคงและว่องไวและมีอุปนิสัยที่เข้มแข็งอย่างแรงกล้าซื่อสัตย์มุ่งมั่นและซื่อตรงเขาจริงใจต่อความสำนึกในหน้าที่และปล่อยให้ผลลัพธ์เป็นไปตามที่ควรจะเป็นความสามารถในการใช้ดุลพินิจอย่างดีและบริสุทธิ์ของเขาทำให้เขามองระบบของนักบวชด้วยความคลางแคลงใจเขาไม่พอใจอย่างมากเมื่อลูเธอร์ก้าวเข้าสู่ชีวิตนักบวชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเขาและเวลาผ่านไปสองปีก่อนที่พ่อลูกจะคืนดีกันกระนั้นทัศนคติของเขาก็ยังคงเหมือนเดิม {GC 120.3} {GCth17 101.2}

พ่อและแม่ของลูเธอร์ให้ความสนใจต่อการศึกษาและการฝึกอบรมของลูกๆอย่างมากพวกเขาบากบั่นสอนลูกเรื่องความรู้ของพระเจ้าและปฏิบัติตามจริยธรรมอันดีของคริสเตียนบ่อยครั้งลูกชายคนนี้จะได้ยินคำอธิษฐานของคุณพ่อดังขึ้นเพื่อเขาจะจดจำพระนามของพระเจ้าและสักวันหนึ่งจะช่วยเผยความจริงของพระองค์ให้กว้างไกลขึ้นด้วยชีวิตตรากตรำของพวกเขาที่พอจะเอื้อได้อย่างมีความสุขพ่อแม่ทั้งสองนี้จะใช้ทุกโอกาสพัฒนาด้วยความกระตือรือร้นเพื่อปลูกฝังศีลธรรมหรือปัญญาความพยายามของพวกเขานั้นจริงใจและอุตสาหะเพื่อเตรียมลูกๆสำหรับชีวิตเคร่งครัดในศาสนาและเป็นคนที่มีประโยชน์ด้วยอุปนิสัยที่มั่นคงแน่วแน่และแข็งแกร่งบางครั้งพวกเขากวดขันมากเกินไปแต่นักปฏิรูปเองแม้จะรู้ตัวว่าในบางส่วนพวกเขาพลาดไปก็จริงอยู่แต่ก็ยังรู้ว่าการฝึกอบรมของพวกเขาเป็นเรื่องที่เหมาะสมมากกว่าการตำหนิ {GC 121.1} {GCth17 101.3}

ขณะอยู่ที่โรงเรียนซึ่งเขาเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อยนั้นลูเธอร์ได้รับการปฏิบัติอย่างแข็งกร้าวจนถึงขั้นรุนแรงพ่อแม่ของเขายากจนมากจนในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนต่างเมืองเขาจำเป็นต้องขออาหารด้วยการร้องเพลงตามบ้านและบ่อยครั้งที่เขาต้องทนกับความหิวแนวคิดทางศาสนาอันน่าเศร้าสลดและงมงายที่นิยมกันในเวลานั้นทำให้เขากลัวเขานอนลงในเวลากลางคืนด้วยหัวใจที่เศร้าสลดมองไปด้วยความหวาดหวั่นถึงอนาคตที่มืดมนและหวาดกลัวอยู่เสมอเมื่อคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เข้มงวดเป็นผู้ตัดสินความที่ไม่ยอมผ่อนปรนเป็นผู้ปกครองที่เกรี้ยวกราดโหดเหี้ยมแทนที่จะเป็นพระบิดาผู้ทรงพระเมตตาแห่งสรวงสวรรค์ {GC 121.2} {GCth17 101.4}

แต่กระนั้นภายใต้ความผิดหวังมากมายและใหญ่หลวงลูเธอร์มุ่งหน้าบากบั่นรุกคืบหน้าไปสู่มาตรฐานที่สูงทั้งฝ่ายศีลธรรมและความเป็นเลิศทางปัญญาซึ่งดึงดูดจิตวิญญาณของเขาเขากระหายความรู้และลักษณะความคิดที่จริงใจและปฏิบัติได้ของเขานั้นนำเขาให้ปรารถนาสิ่งที่มั่นคงและมีประโยชน์มากกว่าสิ่งที่มีไว้เพื่อโอ้อวดและผิวเผิน {GC 121.3} {GCth17 102.1}

เมื่ออายุได้สิบแปดปีลูเธอร์เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเออร์เฟิร์ทสภาพของเขาดีขึ้นและอนาคตสดใสกว่าชีวิตในช่วงแรกเริ่มด้วยความมัธยัสถ์และความขยันขันแข็งพ่อแม่ของเขาหาเงินได้พอที่จะเลี้ยงปากเลี้ยงท้องและให้การเลี้ยงดูตามที่เขาต้องการและอิทธิพลของมิตรรอบข้างที่รู้ใจช่วยลดความมืดมนของชีวิตที่เคยถูกอบรมมาก่อนเขาสมัครเข้าเรียนกับอาจารย์ชื่อดังที่สุดเขาขยันขันแข็งเก็บสะสมแนวคิดอันล้ำค่าที่สุดของพวกเขาและเอาความรู้ของผู้มีปัญญามาเป็นของตนแม้เขาเคยอยู่ภายใต้ระเบียบวินัยที่เข้มงวดของครูผู้สอนในอดีตเขาฉายแววความโดดเด่นตั้งแต่แรกและด้วยอิทธิพลที่เอื้ออำนวยสมองของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วความจำที่แม่นยำความคิดที่กระฉับกระเฉงพลังการใช้เหตุผลอันแรงกล้าและการนำมาประยุกต์ใช้อย่างไม่ย่อท้อในไม่ช้าส่งเขาขึ้นไปอยู่ระดับหัวแถวท่ามกลางผู้ร่วมงานการฝึกวินัยทางปัญญาทำให้เขาเข้าใจอย่างเต็มที่และปลุกการทำงานของสมองให้ตื่นและทำให้ความเข้าใจเฉียบแหลมสิ่งเหล่านี้กำลังจัดเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งในชีวิต {GC 121.4} {GCth17 102.2}

ความยำเกรงพระเจ้าฝังลึกอยู่ในหัวใจของลูเธอร์ทำให้เขายังคงรักษาความมั่นคงของเป้าหมายและนำเขาไปสู่ความถ่อมใจอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าในส่วนลึกของหัวใจเขารู้ว่าต้องพึ่งการทรงช่วยของพระเจ้าเขาจึงไม่เคยพลาดที่จะเริ่มต้นแต่ละวันด้วยคำอธิษฐานในขณะที่จิตใจของเขาอ้อนวอนทูลขอการทรงนำและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเขาพูดอยู่เสมอว่า“การอธิษฐานที่ดีเป็นอีกด้านที่ดีของการศึกษา” D’Aubigné เล่มที่ 2 บทที่ 2 {GC 122.1} {GCth17 102.3}

วันหนึ่งในขณะที่เขาค้นคว้าศึกษาหนังสือในห้องสมุดอยู่นั้นเขาพบพระคัมภีร์ภาษาละตินเล่มหนึ่งหนังสือเช่นนี้เขาไม่เคยเห็นมาก่อนเขาไม่เคยรู้เลยว่ามีหนังสือเช่นนี้เขาเคยได้ยินว่ามีหนังสือพระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตบางตอนซึ่งนำมาอ่านในที่ประชุมให้ประชาชนฟังและเขาคิดว่านั่นเป็นพระคัมภีร์ทั้งเล่มบัดนี้เขาเห็นพระวจนะของพระเจ้าทั้งเล่มเป็นครั้งแรกเขาพลิกหน้ากระดาษศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเกรงขามระคนกับความพิศวงด้วยชีพจรที่เต้นแรงและหัวใจที่เต้นเป็นจังหวะอย่างแรงเขาอ่านพระวจนะแห่งชีวิตให้ตัวเองฟังหยุดชะงักครั้งแล้วครั้งเล่าและอุทานว่า
“โอหากพระเจ้าจะประทานหนังสือเช่นนี้ให้เป็นของข้าสักเล่มหนึ่ง” *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 2 ทูตสวรรค์อยู่เคียงข้างเขาและลำแสงจากพระบัลลังก์ของพระเจ้าเปิดเผยขุมทรัพย์แห่งความจริงให้เขาเข้าใจเขาหวาดกลัวอยู่ตลอดเวลาที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยแต่บัดนี้เขาสำนึกถึงสภาวะของเขาที่เป็นคนบาปอย่างที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อน {GC 122.2} {GCth17 103.1}

ในที่สุดความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะหลุดพ้นจากบาปและพบกับสันติสุขในพระเจ้านำเขาให้ก้าวเข้าไปประจำอยู่ในวัดและอุทิศตนเองสู่ชีวิตของนักบวชในสถานที่แห่งนี้เขาถูกกำหนดให้ทำงานหนักจำเจที่ต่ำต้อยที่สุดและให้ขอทานตามบ้านเขาอยู่ในวัยที่ต้องการความเคารพและคำชมเชยมากที่สุดแต่หน้าที่การงานอันต่ำเช่นนี้ทำลายความรู้สึกตามธรรมชาติของเขาแต่เขาก็ทนทำงานที่อับอายขายหน้านี้อย่างอดทนโดยเชื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำเพราะบาปของตน{GC 123.1} {GCth17 103.2}

ทุกเสี้ยวนาทีที่เขาปลีกตัวจากหน้าที่ประจำวันของเขาได้เขาจะใช้ในการศึกษาอดหลับอดนอนและแม้แต่เจียดเวลาที่ใช้ในการรับประทานอาหารอันน้อยนิดของเขาเขาชื่นชอบกับการศึกษาพระวจนะของพ

ระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดเขาพบพระคัมภีร์เล่มหนึ่งที่ล่ามโซ่ติดกับผนังของคอนแวนต์และบ่อยครั้งจะไปที่แห่งนี้ขณะที่ความสำนึกผิดในบาปของเขาเพิ่มมากขึ้นเขาลงแรงด้วยการกระทำของเขาเองเพื่อจะรับการอภัยและมีสันติสุขเขาดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดด้วยการอดอาหารการเฝ้าระวังระไวและทุบตีตัวเองเพื่อยับยั้งความชั่วตามธรรมชาติของวัยของเขาซึ่งชีวิตนักบวชของเขาไม่อาจปลดปล่อยเขาให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ได้เขาไม่หลบหลีกจากหน้าที่การเสียสละใดที่จะช่วยเขาไปให้ถึงความบริสุทธิ์แห่งหัวใจเพื่อทำให้เขาเข้าเฝ้าเป็นที่ชอบเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าเขาพูดในเวลาต่อมาว่า“ข้าพเจ้าเป็นนักบวชที่เคร่งครัดอย่างจริงแท้และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างกวดขันเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะเอ่ยเป็นวาจาได้หากมีนักบวชคนใดจะเข้าสวรรค์ได้ด้วยการงานของนักบวชเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าจะต้องเป็นคนที่คู่ควรอย่างแน่นอน........หากข้าพเจ้ายังคงกระทำการนี้ยืดยาวต่อไปอีกข้าพเจ้าน่าจะแบกความบัดสีของข้าพเจ้าไปถึงความตายเป็นแน่” {GCth17 103.3}

Ibid. เล่มที่ 2 บทที่ 3 จากผลของความเข้มงวดทางวินัยอันเจ็บปวดเช่นนี้เขาสูญเสียพละกำลังและเป็นลมอยู่เสมอส่งผลให้เขากลับฟื้นสู่สภาพปกติอีกต่อไปไม่ได้แต่ด้วยความพากเพียรทั้งหมดนี้จิตวิญญาณของเขากลับไม่พบกับสันติสุขในที่สุดเขาถูกบีบคั้นจนเกือบตกสู่ความสิ้นหวัง {GC 123.2} {GCth17 104.1}

เมื่อลูเธอร์ดูเหมือนว่าสูญเสียทุกอย่างไปแล้วพระเจ้าประทานมิตรและผู้ช่วยคนหนึ่งมาให้เขาสเตาพิทซ์ผู้เคร่งครัดในศาสนามาเปิดพระวจนะของพระเจ้าให้ลูเธอร์เข้าใจและขอให้เขามองข้ามตนเองยุติการไตร่ตรองถึงการลงโทษของพระเจ้าอันเนื่องมาจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์และมองไปยังพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอภัยบาป “แทนที่จะทรมานตัวเองอันเนื่องจากบาปให้ท่านวิ่งเข้าหาอ้อมแขนของพระผู้ไถ่จงวางใจในพระองค์ในชีวิตแห่งความชอบธรรมของพระองค์ในความตายที่ลบล้างบาป.....จงฟังพระบุตรของพระเจ้าพระองค์เสด็จมารับสภาพมนุษย์เพื่อประทานความมั่นใจแก่ท่านว่าจะได้รับความพึงพอพระทัยของพระเจ้า” “จงรับพระองค์ผู้ทรงรักท่านก่อน” Ibid. เล่มที่ 2 บทที่ 4 ผู้สื่อข่าวแห่งพระกรุณาพูดไว้เช่นนี้คำพูดของเขาสร้างความประทับใจต่อความคิดของลูเธอร์ภายหลังจากการดิ้นรนมากมายกับความผิดที่เขายึดไว้มาเนิ่นนานคำพูดทำให้เขาเข้าใจความจริงและแล้วสันติสุขจึงเกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่ทุกข์โศกของเขา {GC 123.3} {GCth17 104.2}

ลูเธอร์ได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบาทหลวงและย้ายจากการจำวัดไปดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งวิตเทนเบิร์กเขาพากเพียรกับการศึกษาพระคัมภีร์ภาษาดั้งเดิมเริ่มเอาเรื่องพระคัมภีร์มาบรรยายและนำพระธรรมสดุดีพระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตมาเปิดเผยให้กลุ่มชนที่ชื่นชอบฟังคำเทศน์ของเขาเข้าใจสเตาพิทซ์ผู้เป็นทั้งเพื่อนและผู้บังคับบัญชาของเขาขอร้องให้เขาก้าวขึ้นธรรมาสน์และเทศนาพระวจนะของพระเจ้าลูเธอร์ลังเลใจรู้สึกว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะพูดกับประชาชนในฐานะเป็นตัวแทนของพระคริสต์หลังจากที่เขาดิ้นรนเป็นระยะเวลานานเขาจึงยอมทำตามคำขอของเพื่อนเขาเป็นผู้ที่ชำนาญเรื่องของพระคัมภีร์อยู่แล้วและพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่กับเขาความคล่องแคล่วในการพูดของเขาดึงดูดความสนใจของผู้ฟังการนำเสนอความจริงของเขานั้นชัดเจนและมีพลังสามารถโน้มน้าวความเข้าใจและความศรัทธาแรงกล้าของเขาสัมผัสจิตใจของเหล่าผู้ฟัง {GC 124.1} {GCth17 104.3}

ลูเธอร์ยังคงเป็นบุตรที่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรเปปาซีและไม่เคยคิดที่จะทำสิ่งอื่นใดเลยภายใต้การจัดเตรียมของพระเจ้าเขาได้ไปเยือนกรุงโรมเขาออกเดินทางด้วยเท้าพักแรมตามวัดริมทางณคอนแวนต์แห่งหนึ่งในประเทศอิตาลีเขาตะลึงกับความร่ำรวยโอ่อ่าตระการตาและความหรูหราด้วยรายได้มากมายจากเงิน

บริจาคนักบวชพักอาศัยอยู่ในห้องพักที่โอ่โถงแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหราและราคาแพงที่สุดและกินเลี้ยงที่โต๊ะอาหารอย่างหรูหราฟุ่มเฟือยด้วยความสงสัยที่เจ็บปวดลูเธอร์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพเช่นนี้กับชีวิตของเขาที่ละทิ้งตนและความยากลำบากความคิดของเขาเริ่มสับสน {GC 124.2} {GCth17 104.4}

ในที่สุดเขามองเห็นเมืองที่มีภูเขาเจ็ดยอดแต่ไกลเขาก้มลงกับพื้นกราบด้วยความซึ้งใจพร้อมกับร้องว่า "กรุงโรมที่บริสุทธิ์ข้าขอน้อมคำนับท่าน" *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 6 เขาเดินทางเข้าไปในเมืองไปเยี่ยมตามโบสถ์ต่างๆฟังนิยายอันแสนประหลาดที่พวกบาทหลวงและนักบวชเล่าซ้ำแล้วซ้ำอีกและประกอบพิธีกรรมทั้งหมดตามที่กำหนดทุกแห่งหนสิ่งที่เขามองเห็นทำให้เขาเต็มไปด้วยความประหลาดใจและความหวาดกลัวเขาตระหนักว่าความชั่วร้ายมีดาษดื่นอยู่ในนักบวชทุกชนชั้นเขาได้ยินการพูดตลกลามกจากพวกพระราชาคณะและวิตกกับวาจาหยาบคายอันน่ารังเกียจของพวกเขาแม้ในขณะประกอบพิธีมิสซาในขณะที่เขาคลุกคลีอยู่กับนักบวชและประชาชนเขาก็พบกับความสำมะเลเทเมาและความเสเพลไม่ว่าเขาจะหันหน้าไปทิศใดแม้ในสถานที่บริสุทธิ์เขาก็พบแต่คำพูดหยาบคายเขาเขียนบันทึกไว้ว่า"ไม่มีใครจะนึกภาพออกได้เลยว่าบาปหรือการกระทำที่น่าอับอายจะพบได้ในโรมจะต้องไปดูและฟังเองก่อนจึงจะเชื่อด้วยเหตุนี้จึงมีคนพูดติดปากว่า 'หากมีนรกกรุงโรมก็สร้างอยู่บนนั้นเป็นอเวจีที่ให้กำเนิดบาปทุกชนิด'" *Ibid.* เล่มที่ 2 บทที่ 6 {GC 124.3} {GCth17 105.1}

ด้วยคำสั่งของพระสันตะปาปาที่ตราออกมาไม่นานนักเรื่องการอภัยบาปที่สัญญาปลดปล่อยทุกคนที่คุกเข่าขึ้น"บันไดปีลาต"เป็นบันไดที่อ้างว่าพระเยซูเสด็จก้าวลงขณะออกจากห้องพิพากษาของชาวโรมันและทรงเคลื่อนย้ายจากกรุงเยรูซาเล็มมายังกรุงโรมวันหนึ่งขณะที่ลูเธอร์กำลังคุกเข่าขึ้นบันไดด้วยความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ทันใดนั้นเขาได้ยินเสียงดังดั่งฟ้าร้องบอกกับเขาว่า"คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ" โรม 1:17

เขากระโดดขึ้นยืนและวิ่งไปจากที่นั่นด้วยความอับอายและความหวาดกลัวข้อพระคัมภีร์นี้ไม่เคยสูญเสียอำนาจการดลใจไปจากจิตวิญญาณของเขาเลยตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมาเขามองเห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าก่อนถึงความล้มเหลวในการพึ่งการกระทำของมนุษย์เพื่อได้ความรอดและความจำเป็นที่จะต้องมีความเชื่อที่มั่นคงเสมอในพระคุณความดีของพระคริสต์ตาของเขาเปิดออกแล้วและจะไม่มีวันเปิดให้กับการหลอกลวงของระบอบเปปาซีอีกเมื่อเขาหันหน้าออกไปจากโรมเขาก็หันหัวใจของเขาออกไปด้วยตั้งแต่เวลานั้นรอยร้าวขยายใหญ่ขึ้นจนเขาตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดออกจากคริสตจักรของระบอบเปปาซี {GC 125.1} {GCth17 105.2}

หลังจากที่ลูเธอร์กลับจากโรมเขารับปริญญาดุษฎีบัณฑิต [ดอกเตอร์หรือ doctor ผู้ได้รับปริญญาเอก]ทางด้านศาสนศาสตร์จากมหาวิทยาลัยวิตเทนเบิร์กบัดนี้เขามีเสรีภาพที่จะอุทิศตนให้กับพระคัมภีร์ที่เขารักอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนเขาสัญญาอย่างจริงจังว่าจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความใส่ใจและเทศนาด้วยความสัตย์ซื่อตลอดชั่วชีวิตไม่ใช่คำสอนหรือหลักข้อเชื่อของพระสันตะปาปาเขาไม่ได้เป็นนักบวชหรือศาสตราจารย์ธรรมดาคนหนึ่งแต่เป็นผู้ประกาศพระคัมภีร์ที่ผ่านการรับรองมาแล้วคนหนึ่งเขาได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้เลี้ยงแกะเพื่ออภิบาลลูกแกะในฝูงของพระเจ้าที่หิวและกระหายความจริงเขาประกาศอย่างแน่วแน่ว่าคริสเตียนจะต้องไม่รับหลักคำสอนอื่นใดนอกจากที่วางอยู่บนหลักฐานของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คำพูดเช่นนี้โจมตีที่ฐานรากโดยตรงของระบอบเปปาซีเป็นคำพูดที่ประกอบด้วยหลักการสำคัญของการปฏิรูปศาสนา {GC 125.2} {GCth17 105.3}

ลูเธอร์มองเห็นถึงอันตรายของการยกชูทฤษฎีของมนุษย์ขึ้นเหนือพระวจนะของพระเจ้าเขาโจมตีอย่างไม่เกรงกลัวถึงความซื่อสัตย์จอมปลอมที่หวังผลของผู้คงแก่เรียนและต่อต้านปรัชญาและศาสนศาสตร์ซึ่งครอบงำประชาชนมานานเขาประณามว่าความรู้เช่นนี้ไม่เพียงไร้ค่าแต่ยังเป็นพิษที่อันตรายและเขาลงแรงที่จะนำความคิดของผู้ฟังของเขาให้หันจากเล่ห์เหลี่ยมของนักปรัชญาและนักศาสนศาสตร์ให้มาหาความจริงนิรันดร์ตามคำสอนของผู้เผยพระวจนะและอัครทูต {GC 126.1} {GCth17 106.1}

ข่าวสารที่เขาประกาศแก่ประชาชนที่สนใจฟังนั้นล้ำค่ายิ่งนักหูของพวกเขาไม่เคยได้ยินคำสอนเช่นนี้มาก่อนข่าวประเสริฐแห่งความรักของพระผู้ช่วยให้รอดความมั่นใจของการอภัยและสันติสุขโดยผ่านพระโลหิตของการไถ่บาปทำให้หัวใจของเขาทั้งหลายเปรมปรีดิ์และแตะต้องใจของพวกเขาให้มีความหวังอมตะขึ้นในใจที่เมืองวิตเทนเบิร์กลำแสงแห่งความกระจ่างดวงหนึ่งถูกจุดให้สว่างขึ้นและจะแผ่กว้างออกไปจนถึงที่สุดปลายของโลกและจะทวีความสว่างยิ่งขึ้นจนถึงเวลาปิดฉากลง {GC 126.2} {GCth17 106.2}

แต่ความสว่างและความมืดประสานเข้ากันเป็นหนึ่งไม่ได้ระหว่างความจริงและความเท็จมีความขัดแย้งที่ไม่อาจปกปิดได้การเชิดชูและปกป้องฝ่ายหนึ่งหมายถึงการโจมตีและเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่งพระผู้ช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า “เราไม่ได้นำสันติภาพมาให้แต่เรานำดาบมา” มัทธิว 10:34 ไม่กี่ปีต่อมาหลังจากที่การปฏิรูปทางศาสนาเปิดฉากขึ้นลูเธอร์พูดว่า“พระเจ้าไม่ได้ทรงนำข้าพเจ้าพระองค์ทรงผลักข้าพเจ้าให้เดินไปข้างหน้าพระองค์เป็นผู้ขับเคลื่อนข้าพเจ้าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนายของตัวเองข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอยู่อย่างสงบแต่ข้าพเจ้าถูกผลักให้เข้ามาอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากและการปฏิวัติ” D’Aubigné เล่มที่ 5 บทที่ 2 บัดนี้เวลาที่กดดันให้เขาเข้าสู่การต่อสู้กำลังมาถึงแล้ว {GC 126.3} {GCth17 106.3}

คริสตจักรโรมันเอาพระคุณของพระเจ้ามาทำเป็นสินค้าโต๊ะของคนแลกเงิน (มัทธิว 21: 12) ถูกจัดตั้งขึ้นข้างแท่นบูชาของคริสตจักรและบรรยากาศของบริเวณคริสตจักรกระหึ่มไปด้วยเสียงร้องของผู้ซื้อและผู้ขายเบื้องหลังเสียงเชิญชวนในการหาเงินทุนเพื่อก่อสร้างโบสถ์เซนต์ปีเตอร์ที่กรุงโรมมีการเสนอขายใบลบมลทินบาปอย่างเปิดเผยด้วยสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปาอาคารโบสถ์หลังหนึ่งจะถูกสร้างขึ้นด้วยราคาอาชญากรรมเพื่อใช้นมัสการพระเจ้าฐานรากของโบสถ์ตั้งอยู่บนค่าจ้างของความชั่วแต่วิธีการซึ่งโรมนำมาใช้เพื่อขยายอำนาจของตนนั้นยั่วยุปลุกปั่นให้เกิดการตอบโต้อย่างเลวร้ายที่สุดต่ออำนาจและความยิ่งใหญ่ของโรมวิธีการเช่นนี้กระตุ้นให้เกิดศัตรูต่อหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีผู้มุ่งมั่นและทำงานอย่างเกิดผลและนำไปสู่สงครามที่สั่นคลอนบัลลังก์ของระบอบเปปาซีและกระแทกมงกุฎสามชั้นบนพระเศียรของพระสันตะปาปา {GC 127.1} {GCth17 106.4}

เททเซลเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้จัดการเรื่องการขายใบลบมลทินบาปในประเทศเยอรมนีเขาเคยถูกตัดสินในความผิดเลวร้ายที่สุดต่อสังคมและต่อพระบัญญัติของพระเจ้าแต่เขาก็หลุดพ้นจากการลงโทษทั้งยังได้รับการจ้างให้สานต่อโครงการระดมทุนที่ไร้ศีลธรรมของพระสันตะปาปาด้วยความฮึกเหิมเขาเน้นย้ำคำล่อลวงอย่างเปิดเผยและเล่านิทานลวงโลกทั้งหลายเพื่อหลอกประชาชนที่ไม่รู้ที่เชื่องมงายได้อย่างง่ายดายหากพวกเขามีพระวจนะของพระเจ้าอยู่กับตัวพวกเขาก็จะไม่ถูกหลอกเช่นนี้เพื่อควบคุมประชาชนเหล่านี้ให้อยู่ใต้การปกครองของระบอบเปปาซีและเพื่อขยายอำนาจและทรัพย์สมบัติของบรรดาผู้นำพระคัมภีร์จึงเป็นของต้องห้ามสำหรับพวกเขา (โปรดดู John C. L. Gieseler, A Compendium of Ecclesiastical History ตอนที่ 4 เล่มที่ 1 ย่อหน้าที่ 5) {GC 127.2} {GCth17 107.1}

เมื่อเททเซลเดินทางเข้าไปยังเมืองหนึ่งจะมีผู้ส่งข่าวคนหนึ่งเดินนำหน้าเขาและประกาศว่า“พระคุณของพระเจ้าและของคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์มาเยือนท่านถึงประตูบ้านของท่านแล้ว”D’Aubigné เล่มที่3บทที่1และประชาชนจะออกมาต้อนรับผู้เสแสร้งที่หมิ่นประมาทพระเจ้าคนนี้ราวกับว่าเขาเป็นพระเจ้าเองที่เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อลงมาหาพวกเขาธุรกิจอันน่าอับอายนี้เกิดขึ้นในคริสตจักรและเททเซลก้าวขึ้นธรรมาสน์กล่าวยกย่องว่าใบลบมลทินบาปเป็นของประทานประเสริฐที่สุดของพระเจ้าเขาเปิดเผยว่าโดยความดีของใบลบมลทินบาปของเขาบาปทั้งหมดที่ผู้ซื้อปรารถนาจะกระทำในภายหลังจะได้รับการอภัยและยังบอกด้วยว่า “การกลับใจเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่1นอกเหนือจากนี้เขายังให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่าใบลบมลทินบาปมีอำนาจไม่เพียงแต่จะช่วยผู้ที่ยังมีชีวิตให้รอดแต่จะช่วยคนที่ตายไปแล้วด้วยทันทีที่เหรียญเงินตกกระทบดังกริ๊งกับก้นตู้รับบริจาคดวงวิญญาณที่ถูกชำระด้วยเงินนั้นจะรอดพ้นจากแดนชำระและมุ่งหน้าขึ้นไปสวรรค์ (โปรดดู K. R. Hagenbach, *History of the Reformation* ตอนที่ 1 หน้า 96) {GC 127.3} {GCth17 107.2}

เมื่อซีโมนมากัสเสนอที่จะซื้ออำนาจที่จะทำการอัศจรรย์จากอัครสาวกนั้นเปโตรตอบเขาว่า “เงินของเจ้าจงพินาศพร้อมกับตัวเจ้าเพราะเจ้าคิดว่าของประทานจากพระเจ้าสามารถซื้อด้วยเงินได้” กิจการ 8:20

แต่คนนับพันกระเสือกกระสนคว้าสิ่งที่เททเซลเสนอทองคำและเงินไหลเข้าสู่กองคลังของเขาความรอดที่เงินทองหาซื้อได้นั้นจะรับมาได้มาง่ายกว่าความรอดที่ต้องการการกลับใจความเชื่อและการลงแรงอย่างพากเพียรเพื่อต่อต้านและเอาชนะบาป (โปรดดูภาคผนวก) {GC 128.1} {GCth17 107.3}

ผู้คงแก่เรียนและเคร่งครัดในคริสตจักรโรมันต่อต้านหลักคำสอนเรื่องใบลบมลทินบาปและมีคนมากมายที่ไม่ศรัทธาในคำกล่าวอ้างที่ขัดแย้งต่อทั้งเหตุผลและการเปิดเผยไม่มีพระราชาคณะองค์ใดกล้าแม้แต่ส่งเสียงคัดค้านการค้าขายที่ชั่วช้าเช่นนี้แต่สติปัญญาของคนมากมายถูกรบกวนและหงุดหงิดและหลายคนทูลถามพระเจ้าอย่างกระวนกระวายใจว่าพระองค์จะไม่ทรงกระทำการใดๆผ่านเครื่องมือบางอย่างเพื่อชำระคริสตจักรของพระองค์หรือ {GC 128.2} {GCth17 108.1}

แม้ลูเธอร์จะยังคงเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซีอย่างเข้มงวดก็ตามทีเขาวิตกกับการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างอุกอาจในเรื่องธุรกิจใบลบมลทินบาปนี้คนจำนวนมากในโบสถ์ของเขาซื้อใบรับรองการอภัยบาปและต่อมาไม่นานพวกเขาก็เข้ามาหาศาสนาจารย์ของตนเพื่อสารภาพบาปของตนและหวังจะได้รับการปลดเปลื้องบาปไม่ใช่เพราะการสำนึกผิดและมีความปรารถนาจะปฏิรูปแต่อาศัยเหตุผลของการมีใบลบมลทินบาปลูเธอร์ปฏิเสธที่จะปลดเปลื้องพวกเขาและเตือนเขาทั้งหลายว่าหากพวกเขาจะไม่กลับใจและปฏิรูปชีวิตของพวกเขาแล้วพวกเขาจะต้องพินาศไปพร้อมบาปด้วยความสังสัยพวกเขากลับไปหาเททเซลบ่นกับเขาว่าผู้รับสารภาพบาปปฏิเสธใบลบมลทินบาปของเขาและมีบางคนกล้าทวงเงินคืนจากเขานักบวชภราดรผู้นี้โกรธเป็นฟืนเป็นไฟเขากล่าวคำสาปแช่งรุนแรงมากมายจัดการวางเพลิงตามสี่แยกต่างๆพร้อมกับประกาศว่า“เขาได้รับพระบัญชาจากพระสันตะปาปาให้เผาคนนอกรีตทั้งหลายที่กล้าต่อต้านใบลบมลทินบาปอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” D’Aubigné เล่มที่ 3 บทที่ 4 {GC 128.3} {GCth17 108.2}

บัดนี้ลูเธอร์ก้าวสู่งานของเขาอย่างกล้าหาญในฐานะผู้เชิดชูสัจธรรมเสียงเตือนอย่างจริงใจและน่ายำเกรงของเขาดังออกมาจากธรรมาสน์เขาเปิดเผยลักษณะอันก้าวร้าวของบาปต่อหน้าประชาชนและสอนพวกเขาว่าเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะบรรเทาความผิดหรือหนีการลงโทษให้พ้นด้วยการกระทำของตนเองไม่มีสิ่งใดนอกจากการสำนึกผิดการกลับใจหันเข้าหาพระเจ้าและความเชื่อในพระคริสต์จึงจะช่วยคนบาปให้ร

อดได้พระคุณของพระคริสต์ซื้อขายกันไม่ได้เป็นของประทานที่ให้เปล่าเขาแนะประชาชนไม่ให้ซื้อใบลบมลทินบาปแต่ให้มองด้วยความเชื่อไปยังพระผู้ไถ่ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนเขาเล่าประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดของตนในการแสวงหาความรอดอย่างไร้สาระโดยการลงโทษตนเองและให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่าด้วยการหันมองออกไปจากตัวเองและการมีความเชื่อในพระคริสต์พวกเขาจะพบสันติสุขและความสุข {GC 129.1} {GCth17 108.3}

ในขณะที่เททเซลยังดำเนินการค้าของเขาและการเสแสร้งอย่างไม่ยำเกรงพระเจ้านั้นลูเธอร์ตัดสินใจต่อต้านการล่วงละเมิดนี้ให้ได้ผลยิ่งขึ้นแล้วในไม่ช้าโอกาสก็มาถึงโบสถ์ปราสาทแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กมีวัตถุตามตำนานโบราณมากมายและจะนำออกแสดงให้ประชาชนบูชาในเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆเพื่อสารภาพบาปและจะได้รับการอภัยอย่างหมดสิ้นด้วยเหตุฉะนี้ในวันเหล่านี้ประชาชนจำนวนมากจะเข้าเยี่ยมสถานที่แห่งนี้มีเทศกาลสำคัญที่สุดเทศกาลหนึ่งคือวันฉลองนักบุญทั้งหลายและกำลังใกล้จะมาถึงแล้วก่อนหน้านั้นหนึ่งวันลูเธอร์ซึ่งมาพร้อมกับฝูงชนไปยังโบสถ์เขานำแผ่นป้ายประกอบด้วยข้อเสนอเก้าสิบห้าข้อซึ่งต่อต้านหลักคำสอนเรื่องใบลบมลทินบาปไปปิดไว้ที่หน้าประตูเขาเปิดเผยถึงความเต็มใจของเขาที่จะไปปกป้องบทความเหล่านี้ในวันรุ่งขึ้นที่มหาวิทยาลัยจากทุกคนที่เห็นสมควรที่จะโจมตีข้อเสนอเหล่านี้ {GC 129.2} {GCth17 109.1}

ข้อเสนอของเขาดึงดูดความสนใจของฝูงชนอย่างกว้างขวางมีคนมาอ่านแล้วอ่านอีกและเล่าต่อๆกันในทุกที่ความตื่นเต้นเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยและทั่วทั้งเมืองบทความเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าอำนาจที่จะประทานการอภัยบาปและยกความผิดไม่เคยมอบไว้ให้กับพระสันตะปาปาหรือมนุษย์คนหนึ่งคนใดอุบายทั้งหมดเป็นเรื่องตลกที่สร้างขึ้นมาเองเพื่อขูดรีดเงินด้วยการเล่นอยู่กับความงมงายของประชาชนเป็นเครื่องมือของซาตานที่จะทำลายจิตวิญญาณของคนทั้งหมดที่วางใจในเล่ห์เหลี่ยมที่เสแสร้งและหลอกลวงนี้ทั้งยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าข่าวประเสริฐของพระคริสต์เป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดของคริสตจักรและพระคุณของพระเจ้าที่เปิดเผยให้เห็นนั้นทรงโปรดประทานให้อย่างเสรีแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยการกลับใจและด้วยความเชื่อ {GC 130.1} {GCth17 109.2}

บทความของลูเธอร์ท้าทายการเปิดอภิปรายปัญหานี้แต่ไม่มีผู้ใดกล้ารับคำท้านี้เพียงไม่กี่วันแนวคิดที่เขาเสนอกระหึ่มไปทั่วประเทศเยอรมนีและเพียงไม่กี่สัปดาห์ก็ดังก้องไปทั่วอาณาจักรคริสต์ศาสนาผู้นิยมลัทธิโรมันที่เคร่งครัดมากมายผู้มองเห็นและโอดครวญถึงความชั่วที่ดาษดื่นอยู่ในคริสตจักรแต่ไม่รู้ว่าจะยับยั้งการแพร่กระจายของมันในคริสตจักรได้อย่างไรพวกเขาอ่านข้อความเหล่านั้นด้วยความชื่นชมยินดีรู้ดีว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าพวกเขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงวางพระหัตถ์ที่กอปรด้วยพระเมตตาคุณลงมาเพื่อหยุดยั้งคลื่นแห่งความชั่วที่กำลังทะลักออกมาจากราชสำนักของโรมเจ้าชายและเจ้าสำนักการปกครองฉลองด้วยความยินดีอย่างลับๆที่เกิดแรงทัดทานอำนาจซึ่งปฏิเสธสิทธิในการอุทธรณ์คำตัดสิน {GC 130.2} {GCth17 109.3}

แต่คนมากมายที่รักบาปและเชื่ออย่างงมงายกลับหวาดผวาเมื่อกลลวงต่างๆของสำนักสงฆ์ที่พวกเขายึดถือเพื่อคลายความกังวลของตนถูกทลายลงเหล่าสงฆ์เจ้าเล่ห์ทั้งหลายเมื่อพบว่างานส่งเสริมอาชญากรรมของพวกตนถูกขัดขวางและผลประโยชน์กำลังตกอยู่ในอันตรายจึงเดือดดาลยิ่งนักและรวบรวมกำลังเพื่อรักษาธุรกิจจอมปลอมของพวกตนนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ต้องเผชิญหน้ากับผู้กล่าวหาที่โหดร้ายบางคนกล่าวหาว่าเขากระทำตนอย่างหุนหันพลันแล่นและทำไปโดยอารมณ์ชั่ววูบคนอื่นกล่าวหาว่าเขาสันนิษฐานขึ้นเองประกาศว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงนำในสิ่งที่เขาทำอยู่แต่ทำจากความยโสและทำไปด้วยความเถรตรงเขาโต้กลับไปว่า"มีผู้ใดไม่รู้หรือว่าไม่บ่อยนักที่มนุษย์จะเสนอความคิดใหม่โดยไม่แสดงออกบ้างถึงความ

ภาคภูมิใจและไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ยุยงการทะเลาะกัน.....ทำไมพระคริสต์และผู้ยอมพลีชีพทั้งหลายจึงถูกประหารก็เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาหมิ่นประมาทปัญญาของสมัยนั้นและนำเสนอเรื่องแปลกใหม่โดยไม่ได้ขอคำแนะนำอย่างถ่อมตนจากผู้ควบคุมดูแลความคิดเห็นโบราณ” {GC 130.3} {GCth17 109.4}

เขาประกาศอีกครั้งหนึ่งว่า“ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำสิ่งใดสิ่งนั้นจะสำเร็จไม่ใช่โดยความรอบรู้ของมนุษย์แต่โดยการทรงนำของพระเจ้าหากงานนั้นเป็นของพระเจ้ามีผู้ใดจะห้ามงานนั้นได้หากไม่ใช่แล้วใครเล่าจะทำได้ไม่ใช่ด้วยความตั้งใจของข้าพเจ้าหรือของพวกเขาหรือของพวกเราแต่โดยน้ำพระหัยของพระองค์พระบิดาผู้บริสุทธิ์พระองค์ผู้สถิตอยู่บนสรวงสวรรค์” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 6 {GC 131.1} {GCth17 110.1}

ถึงแม้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงขับเคลื่อนลูเธอร์ให้เริ่มงานของเขาแต่เขาก็ไม่ได้ดำเนินงานคืบหน้าโดยปราศจากความขัดแย้งที่รุนแรงคำตำหนิของศัตรูของเขาการแปลความหมายจุดประสงค์ของเขาไปในทางที่ผิดคำถากถางมุ่งร้ายอย่างไร้ความยุติธรรมถึงอุปนิสัยและเจตนาของเขานั้นถาโถมใส่เขาดั่งกระแสน้ำเชี่ยวกรากและสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ปราศจากผลเขาเคยมั่นใจว่าผู้นำประชาชนทั้งในคริสตจักรและในโรงเรียนจะร่วมมือกับเขาด้วยความยินดีในความพยายามที่จะให้มีการปฏิรูปเกิดขึ้นกำลังใจที่มาจากผู้อยู่ในตำแหน่งสูงดลบันดาลให้เขามีความสุขและความหวังด้วยความคาดหวังเขาเริ่มมองเห็นท้องฟ้าวันใหม่ของคริสตจักรที่สดใสกว่าแต่กำลังใจกลับกลายเป็นคำตำหนิและคำประณามเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของทั้งคริสตจักรและรัฐต่างยอมรับว่าบทความของเขานั้นจริงแต่ในไม่ช้าพวกเขากลับมองเห็นว่าการยอมรับความจริงเหล่านี้จะต้องพัวพันกับการเปลี่ยนแปลงมากมายการทำให้ประชาชนรอบรู้และปฏิรูปหมายถึงการลอบทำลายอำนาจของโรมหยุดสายน้ำนับพันที่บัดนี้กำลังไหลเข้าสู่คลังสมบัติของคริสตจักรและเป็นการตัดตอนความฟุ่มเฟือยและความหรูหราของผู้นำระบอบเปปาซียิ่งกว่านั้นการสอนให้ประชาชนคิดและปฏิบัติตนอย่างมีความรับผิดชอบโดยมองหาความรอดในพระคริสต์เท่านั้นจะคว่ำบัลลังก์ของพระสันตะปาปาและในที่สุดทำลายอำนาจของพวกเขาเองด้วยเหตุผลนี้พวกเขาปฏิเสธสติปัญญาที่พระเจ้าทรงโปรดประทานแก่เขาทั้งหลายและตั้งตนขึ้นต่อต้านพระคริสต์และสัจธรรมด้วยการต่อต้านผู้คนที่พระองค์ทรงบัญชาให้มาเปิดเผยความกระจ่างแก่พวกเขา {GC 131.2} {GCth17 110.2}

ลูเธอร์ตัวสั่นเมื่อมาคำนึงถึงตนเองเขาลำพังเพียงคนเดียวที่ต่อต้านอำนาจยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกบางครั้งเขาสงสัยว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงนำเขาอยู่หรือไม่ในการตั้งตนต่อต้านอำนาจของคริสตจักรเขาบันทึกไว้ว่า“ข้าพเจ้าคือผู้ใดเล่าที่จะมาต้านความยิ่งใหญ่ของพระสันตะปาปาผู้ซึ่ง.....พระราชาทั้งโลกและคนทั้งพิภพกลัวจนตัวสั่น.....ไม่มีผู้ใดรู้ว่าหัวใจของข้าพเจ้าทุกข์ทรมานเพียงไรในช่วงเวลาสองปีแรกนี้และต้องท้อแท้ใจจนข้าพเจ้าแทบจะพูดได้ว่าอับปางไปแล้วก็ได้” *Ibid.* เล่มที่3บทที่6แต่เขาไม่ถึงกับสิ้นหวังเสียเลยทีเดียวเมื่อการสนับสนุนของมนุษย์ล้มเหลวเขาก็มองไปยังพระเจ้าแต่ผู้เดียวและเรียนรู้ว่าเขาพึ่งพิงสวัสดิภาพอันสมบูรณ์ในพระหัตถ์ที่ยิ่งใหญ่ได้ {GC 132.1} {GCth17 111.1}

ลูเธอร์เขียนจดหมายไปถึงเพื่อนคนหนึ่งของการปฏิรูปศาสนาว่า“เราเข้าไม่ถึงความรอบรู้ในพระคัมภีร์ด้วยการศึกษาหรือด้วยทางปัญญาหน้าที่อันดับแรกของท่านคือเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานจงร้องทูลขอพระเจ้าเพื่อประทานพระเมตตาคุณยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้แก่ท่านซึ่งเป็นความรอบรู้ที่แท้จริงในพระคำของพระองค์ไม่มีใครแปลความหมายพระวจนะของพระเจ้าได้นอกจากพระผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระวจนะนี้เพราะพระองค์ตรัสเองว่า “พระเจ้าจะทรงสั่งสอนพวกเขาทุกคน” ยอห์น6:45จงอย่าหวังสิ่งใดจากผลการทำงานของท่านจากความรู้ของท่านเองจงวางใจในพระองค์แต่ผู้เ

ดียวและในการดลใจของพระวิญญาณของพระองค์จงเชื่อเรื่องนี้จากคำพูดของชายคนหนึ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว” Ibid. เล่มที่ 3 บทที่ 7

เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับผู้ที่สัมผัสได้ว่าพระเจ้าทรงเรียกให้เขาเสนอสัจธรรมที่สำคัญสำหรับยุคนี้แก่ผู้อื่นสัจธรรมเหล่านี้จะกระตุ้นซาตานและสมุนผู้รักนิทานลวงโลกที่มันแต่งขึ้นให้เป็นศัตรูกับเราเราต้องการบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่ากำลังทางปัญญาและความรู้ของมนุษย์ในการต่อสู้กับอำนาจความชั่ว {GC 132.2} {GCth17 111.2}

เมื่อฝ่ายศัตรูใช้ขนบธรรมเนียมและประเพณีหรือคำรับรองและอำนาจของพระสันตะปาปามาล่อลวงลูเธอร์ก็เผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านี้ด้วยพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นนี่เป็นคำโต้เถียงที่พวกเขาตอบไม่ได้ดังนั้นทาสของลัทธินิยมยึดตามตัวบทกฎเกณฑ์และความงมงายจึงประกาศก้องตามหาโลหิตของเขาเช่นเดียวกับที่ชาวยิวเคยร้องเรียกพระโลหิตของพระคริสต์มาแล้วคนคลั่งไคล้ชาวโรมันร้องว่า“เขาเป็นคนนอกรีตเป็นการทรยศที่ร้ายแรงต่อคริสตจักรที่ปล่อยให้คนนอกรีตมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกหนึ่งชั่วโมงจงสร้างตะแลงแกงแขวนเขาทันที” *Ibid.* เล่มที่ 3 บทที่ 9
แต่ลูเธอร์ไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของคนเหล่านี้พระเจ้าทรงมีงานให้เขาทำและส่งทูตสวรรค์มาปกป้องเขาอย่างไรก็ตามมีคนอีกมากมายที่ได้รับความกระจ่างอันล้ำค่าจากลูเธอร์ต้องตกเป็นเป้าความเคียดแค้นของซาตานและยอมพลีชีพต่อความทุกข์ทรมานและความตายอย่างอาจหาญเพื่อเห็นแก่สัจธรรม {GC 132.3} {GCth17 111.3}

คำสอนของลูเธอร์ดึงดูดความสนใจของผู้ที่มีสติปัญญารอบคอบทั่วทั้งประเทศเยอรมนีลำแสงแห่งความกระจ่างส่องออกมาจากคำเทศนาและผลงานเขียนของเขาปลุกและส่องสว่างแก่คนนับพันความเชื่อที่กอปรด้วยชีวิตกำลังเข้ามาแทนที่ลัทธิถือระเบียบไร้ชีวิตที่ดักจับคริสตจักรมาแล้วอย่างเนิ่นนานวันแล้ววันเล่าประชาชนกำลังสูญเสียความวางใจอย่างงมงายที่มีให้กับลัทธิโรมันอคติที่ขวางกั้นอยู่กำลังพังทลายไปพระวจนะของพระเจ้าที่ลูเธอร์ใช้ทดสอบหลักคำสอนทุกอย่างและข้อโต้แย้งทุกเรื่องเป็นเหมือนดาบสองคมที่เฉือนเข้าไปในหัวใจของประชาชนทั่วทุกแห่งหนเกิดการตื่นตัวของความปรารถนาที่จะก้าวหน้าทางฝ่ายจิตวิญญาณทุกแห่งหนเกิดความหิวกระหายความชอบธรรมอย่างที่ไม่เคยปรากฏมานานแสนนานสายตาของประชาชนที่เคยหันไปมองแต่พิธีกรรมของมนุษย์และผู้ไกล่เกลี่ยฝ่ายโลกนั้นบัดนี้กำลังหันมาหาพระคริสต์และองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนด้วยความสำนึกต่อบาปและด้วยความเชื่อ {GC 133.1} {GCth17 112.1}

ความสนใจที่แพร่กระจายอย่างกว้างขวางนี้ยิ่งปลุกความกลัวของผู้ที่อยู่ในอำนาจของระบอบเปปาซีเป็นทวีคูณลูเธอร์ได้รับคำสั่งให้ไปรายงานตัวที่กรุงโรมเพื่อให้การกับข้อกล่าวหาเรื่องคำสอนนอกรีตคำสั่งนี้ทำให้เพื่อนๆของเขาวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่งพวกเขาทราบดีอย่างเต็มอกถึงภัยอันตรายที่จะคุกคามตัวเขาในเมืองที่เลวทรามนั้นซึ่งเมามายด้วยโลหิตของผู้ที่ยอมพลีชีพเพื่อพระเยซูมาแล้วพวกเขาไม่เห็นด้วยกับการเดินทางไปกรุงโรมของลูเธอร์และยื่นขอให้เขารับการตรวจสอบที่ประเทศเยอรมนี {GC 133.2} {GCth17 112.2}

ในที่สุดคำขอก็ประสบผลสำเร็จและมีการแต่งตั้งผู้แทนทางกฎหมายของพระสันตะปาปาเพื่อมาฟังคดีนี้ในคำสั่งที่พระสันตะปาปาทรงให้ไว้กับผู้แทนท่านนี้ลูเธอร์ถูกระบุว่าเป็นคนนอกรีตแล้วผู้แทนของพระสันตะปาปาจึงสั่งให้ “ฟ้องและบังคับโดยไม่รอช้า”
หากลูเธอร์ยังคงไม่ยอมอ่อนข้อและยังยืนกรานต่อไปและผู้แทนไม่อาจจับตัวเขาได้ผู้แทนมีอำนาจ

“เนรเทศเขาในทุกภาคของประเทศเยอรมนีกำจัดสาปแช่งและบัพพาชนียกรรม [กรรมที่สงฆ์ทำแก่ภิกษุที่จะพึงขับไล่ออกจากศาสนา] ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเขา” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 2

นอกจากนี้เพื่อจัดการถอนรากการแพร่กระจายของกลุ่มนอกรีตนี้พระสันตะปาปายังทรงสั่งให้ผู้แทนของพระองค์บัพพาชนียกรรมทุกคนนอกจากจักรพรรดิไม่ว่าจะมีตำแหน่งใดในคริสตจักรหรือตำแหน่งการปกครองที่ละเลยการจับกุมลูเธอร์และผู้ติดตามของเขาและส่งมอบตัวพวกเขาให้กับโรมเพื่อการแก้แค้นได้อย่างสาสมใจ {GC 133.3} {GCth17 112.3}

พฤติกรรมนี้แสดงถึงวิญญาณอันแท้จริงของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีคำสั่งทั้งฉบับไม่ปรากฏร่องรอยของหลักการของคริสเตียนหรือแม้แต่ความยุติธรรมของคนทั่วไปลูเธอร์อยู่ห่างจากโรมเป็นระยะทางไกลมากเขาไม่มีโอกาสที่จะอธิบายหรือปกป้องจุดยืนของเขาแต่ถึงกระนั้นก่อนที่จะมีการพิจารณาคดีของเขาเขาก็ถูกสรุปว่าเป็นคนนอกรีตเสียแล้วและในวันเดียวกันนั้นเขาก็ถูกเคี่ยวเข็ญถูกกล่าวโทษถูกพิพากษาและถูกตัดสินลงโทษและเรื่องทั้งหมดนี้กระทำโดยคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์ที่ตั้งตนเองขึ้นมาเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดที่ไม่รู้พลั้งในคริสตจักรหรือในการปกครอง {GC 134.1} {GCth17 112.4}

ในช่วงเวลานี้ซึ่งลูเธอร์ต้องการความเห็นใจและคำแนะนำของมิตรแท้พระเจ้าทรงจัดส่งเมลังค์ธอน[Melanchthon]ไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กเขามีอายุน้อยมีกิริยาสงบเสงี่ยมและสุภาพถ่อมตนการพินิจพิเคราะห์ที่รอบคอบของเมลังค์ธอนความรอบรู้ที่กว้างขวางและความคล่องแคล่วในวาทะรวมทั้งความบริสุทธิ์และอุปนิสัยที่ซื่อตรงได้ชนะใจความเลื่อมใสและความชื่นชมของคนอย่างกว้างขวางความสามารถอันปราดเปรื่องของเขาก็ไม่แพ้อารมณ์อันสุขุมของเขาไม่นานเขากลายเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์ของข่าวประเสริฐและเป็นมิตรที่ลูเธอร์วางใจมากที่สุดและเป็นผู้สนับสนุนอันล้ำค่าความสุภาพความระมัดระวังและความละเอียดของเขากลายเป็นสิ่งที่เสริมกำลังให้แก่ความกล้าหาญและพลังของลูเธอร์การเข้าร่วมทำงานด้วยกันของพวกเขาส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับงานของการปฏิรูปศาสนาและเป็นแหล่งกำลังใจที่ยิ่งใหญ่แก่ลูเธอร์ {GC 134.2} {GCth17 113.1}

เมืองออกซ์บูร์กถูกกำหนดให้เป็นที่พิจารณาคดีและนักปฏิรูปท่านนี้จึงออกเดินทางด้วยเท้ามุ่งหน้าไปที่นั่นความน่ากลัวรุนแรงรอคอยเขาอยู่ตลอดเวลาคำขู่อย่างเปิดเผยว่าเขาจะถูกจับกุมและลอบฆ่าในระหว่างทางและมิตรสหายทั้งหลายต่างขอให้เขาอย่าออกเดินทางแม้กระทั่งยังขอร้องเขาให้ออกไปจากเมืองวิตเทนเบิร์กสักระยะหนึ่งและเข้าไปหาที่หลบซ่อนปลอดภัยกับผู้ที่จะปกป้องเขาด้วยความยินดีแต่เขาไม่ยอมทิ้งหน้าที่ที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ให้เขาเขาต้องรักษาสัจธรรมไว้อย่างซื่อสัตย์ต่อไปแม้ต้องทนกับปัญหาและความลำบากอย่างใหญ่หลวงคำพูดที่เขาให้ไว้คือ
“ข้าพเจ้าเป็นเหมือนเยเรมีย์เป็นผู้ที่ต่อสู้และดิ้นรนแต่คำขู่ของพวกเขายิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่าไรความสุขของข้าพเจ้าก็จะทวีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น.....พวกเขาทำลายเกียรติยศและชื่อเสียงของข้าพเจ้าไปแล้วมีอยู่เพียงสิ่งเดียวที่คงเหลืออยู่นั่นคือร่างกายที่น่าสมเพชของข้าพเจ้าให้พวกเขาเอาไปเลยพวกเขาจะทำให้ชีวิตของข้าพเจ้าสั้นลงไปไม่กี่ชั่วโมงแต่สำหรับจิตวิญญาณของข้าพเจ้าแล้วพวกเขาเอาไปไม่ได้ผู้ที่ปรารถนาจะประกาศพระวจนะของพระคริสต์แก่โลกจะต้องคาดว่าความตายจะมาเยือนได้ในทุกขณะ” *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 4 {GC 134.3} {GCth17 113.2}

ข่าวเรื่องลูเธอร์เดินทางมาถึงเมืองออกซ์บูร์กทำให้ผู้แทนกฎหมายของระบอบเปปาซีพึงพอใจเป็นล้นพ้นดูประหนึ่งว่าคนนอกรีตที่ปลุกความสนใจของคนทั้งโลกนั้นบัดนี้ตกอยู่ในอำนาจของโรมแล้วและผู้แทนระบอบเปปาซีตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่ปล่อยเขาให้หลุดไปนักปฏิรูปทำพลาดไปที่ไม่ได้ขอใบสั่งการ

คุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ตนเองมิตรสหายทั้งหลายของเขาต่างกำชับเขาว่าอย่าไปปรากฏตัวต่อหน้าผู้แทนของระบอบเปปาซีหากไม่ได้ใบสั่งนี้และพวกเขาร่วมกันลงแรงที่จะขอจักรพรรดิให้ตราใบคุ้มครองนี้ทูตของระบอบเปปาซีตั้งใจไว้แล้วว่าหากทำได้จะบังคับให้ลูเธอร์ถอนความเชื่อหรือหากทำไม่สำเร็จจะบังคับย้ายเขาไปกรุงโรมเพื่อรับจุบจบเช่นเดียวกับฮัสและเจอโรมีด้วยเหตุนี้โดยผ่านทางผู้แทนของตนเขาลงแรงโน้มน้าวให้ลูเธอร์ไปปรากฏตัวโดยปราศจากใบคุ้มครองความปลอดภัยให้วางใจในความเมตตาของเขาเรื่องนี้นักปฏิรูปไม่ยอมทำตามอย่างแข็งขันจนกระทั่งเขาได้ใบคุ้มครองของจักรพรรดิแล้วเขาจึงไปปรากฏตัวต่อหน้าทูตของผู้นำระบอบเปปาซี {GC 135.1} {GCth17 113.3}

เพื่อทำตามนโยบายผู้แทนของเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันตัดสินใจที่จะพยายามเอาชนะลูเธอร์ด้วยการแสดงความสุภาพอ่อนโยนในการสัมภาษณ์ของผู้แทนพระสันตะปาปานั้นเขาแสดงออกถึงความเป็นมิตรเป็นอย่างดีแต่ยื่นข้อเรียกร้องให้ลูเธอร์ยอมจำนนต่ออำนาจของคริสตจักรโดยปริยายและยอมในทุกเรื่องโดยไม่มีข้อโต้แย้งหรือความสงสัยเขาไม่ได้ประเมินอุปนิสัยของชายที่เขากำลังต่อกรด้วยอย่างถูกต้องในคำตอบของลูเธอร์เขาอธิบายถึงความเคารพต่อคริสตจักรความปรารถนาของเขาเพื่อสัจธรรมความพร้อมของเขาที่จะตอบเรื่องทั้งหมดที่ขัดแย้งกับเรื่องที่เขาสอนและยินดีมอบคำสอนของเขาให้มหาวิทยาลัยชั้นนำบางแห่งตัดสินแต่ในเวลาเดียวกันเขาประท้วงแนวทางของพระคาร์ดินัลที่กำหนดให้เขาถอนความเชื่อของเขาโดยไม่ได้พิสูจน์เสียก่อนว่าเขาผิดจริง {GC 135.2} {GCth17 114.1}

คำตอบสนองเดียวที่เขาได้รับคือ“ถอนความเชื่อให้ถอนความเชื่อเสีย”นักปฏิรูปศาสนาคนนี้แสดงให้เห็นว่าจุดยืนของเขานั้นมีพระคัมภีร์สนับสนุนและยืนกรานอย่างแข็งขันว่าเขาจะไม่ละทิ้งสัจธรรมผู้แทนของระบอบเปปาซีตอบคำโต้แย้งของลูเธอร์ไม่ได้จึงประโคมคำตำหนิคำถากถางเสียดสีและคำยกยอที่แทรกด้วยข้อความจากธรรมเนียมประเพณีและคำกล่าวของบรรพบุรุษโหมกระหน่ำลงใส่เขาทำให้นักปฏิรูปศาสนาไม่มีโอกาสพูดเมื่อเห็นว่าการประชุมคงจะดำเนินต่อไปเช่นนี้และไม่เกิดผลในที่สุดด้วยความไม่เต็มใจลูเธอร์ได้รับอนุญาตให้นำเสนอคำตอบด้วยลายลักษณ์อักษร {GC 136.1} {GCth17 114.2}

เขากล่าวในจดหมายที่เขียนถึงเพื่อนคนหนึ่งว่า“ด้วยการทำเช่นนี้ผู้ถูกกดขี่กลับได้ประโยชน์ถึงสองต่อประการแรกสิ่งที่เขียนไว้นั้นอาจถูกยื่นไปให้ผู้อื่นพิจารณาและประการที่สองเขามีโอกาสที่ดีกว่าที่จะจัดการกับความหวาดหวั่นมากกว่ากับจิตสำนึกของผู้กดขี่ที่มีอำนาจเด็ดขาดยโสและพูดจาพล่ามไม่เป็นภาษาผู้ซึ่งหากเป็นได้จะเอาชนะด้วยภาษาข่มขู่บังคับของตนเอง” Martyn, *The Life and Times of Luther* หน้า 271, 272 {GC 136.2} {GCth17 114.3}

ในการสอบสวนครั้งต่อมาลูเธอร์นำเสนอคำอธิบายทัศนะของเขาที่ชัดเจนรวบรัดและหนักแน่นสนับสนุนอย่างเต็มที่ด้วยข้ออ้างจากพระคัมภีร์หลังจากที่ลูเธอร์อ่านเสียงดังจบลงเขาก็ยื่นเอกสารนั้นให้พระคาร์ดินัลซึ่งรับมาโยนไว้ข้างตัวด้วยอาการดูหมิ่นเหยียดหยามและประกาศว่าล้วนเป็นคำพูดที่ไร้สาระและเป็นข้ออ้างที่ไร้เหตุผลลูเธอร์ฉุนจัดตอนนี้เขาเผชิญหน้ากับพระราชาคณะที่ยโสคนนี้บนจุดยืนของท่านเอง—นั่นคือธรรมเนียมและคำสอนของคริสตจักร

และได้ล้มล้างข้ออ้างของพระราชาคณะลงอย่างเด็ดขาด {GC 136.3} {GCth17 114.4}

เมื่อพระราชาคณะเห็นว่าตนเองไม่อาจโต้คำอธิบายอย่างมีเหตุและผลของลูเธอร์ได้ท่านก็ควบคุมตัวเองไม่อยู่และตะโกนลั่นว่า“ถอนคำพูดเสียมิฉะนั้นเราจะส่งเจ้าไปกรุงโรมให้ไปรายงานตัวต่อหน้าคณะผู้พิพากษาที่แต่งตั้งไว้เพื่อจัดการกับอุดมการณ์ของเจ้าเราจะบัพพาชนียกรรมเจ้าและพรรคพวกทั้งหมดของเจ้าและทุกคนที่สนับสนุนเจ้าไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตามและจะขับไล่พวกเขาออกจากโบสถ์”

และในที่สุดท่านประกาศด้วยน้ำเสียงโอหังและโกรธว่า “ถอนคำพูดเสียหากไม่ถอนก็อย่าได้กลับมาอีก” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 4 บทที่ 8 {GC 136.4} {GCth17 115.1}

นักปฏิรูปศาสนาพร้อมด้วยมิตรสหายของเขารีบออกไปจากที่นั่นทันทีการทำเช่นนี้ประกาศอย่างชัดเจนว่าเขาจะไม่ถอนคำพูดพระคาร์ดินัลไม่คาดคิดว่าจะเกิดเรื่องเช่นนี้ท่านเคยนึกชมตนเองว่าจะสามารถใช้ความรุนแรงข่มขู่ลูเธอร์ให้ยอมจำนนได้บัดนี้ท่านถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังกับผู้สนับสนุนท่านมองหน้าแต่ละคนด้วยความเสียใจอย่างแสนสาหัสที่แผนการล้มเหลวอย่างไม่คาดฝัน {GC 137.1} {GCth17 115.2}

ความพยายามของลูเธอร์ในเหตุการณ์ครั้งนี้มิได้ไร้ผลฝูงชนขนาดใหญ่ที่ติดตามเหตุการณ์ในวันนั้นมีโอกาสเปรียบเทียบชายสองคนและตัดสินด้วยตนเองถึงสภาพจิตวิญญาณของแต่ละคนที่แสดงออกมารวมทั้งจุดแข็งและความจริงของจุดยืนของพวกเขาช่างแตกต่างมากเพียงไรนักปฏิรูปมีลักษณะที่เรียบง่ายถ่อมตนมั่นคงยืนหยัดด้วยพระกำลังของพระเจ้ามีความจริงอยู่กับตัวส่วนผู้แทนของพระสันตะปาปาถือว่าตนเองสำคัญหยิ่งยโสโอหังและไร้เหตุผลไม่มีข้อโต้แย้งอ้างอิงแม้สักข้อที่ได้จากพระคัมภีร์แต่ถึงกระนั้นก็ยังร้องลั่นว่า“จงถอนคำพูดหรือจะให้นำตัวส่งไปลงโทษที่กรุงโรม” {GC 137.2} {GCth17 115.3}

แม้ว่าลูเธอร์ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยแล้วก็ตามเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันก็ยังวางแผนที่จะบุกจับและนำเขาเข้าคุกให้ได้มิตรสหายของเขาแนะว่าหากอยู่ในเมืองนี้ต่อจะไม่เกิดประโยชน์เขาควรกลับไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กอย่างไม่รอช้าและให้ปกปิดแผนนี้ไว้อย่างเข้มงวดก่อนฟ้าสางบนหลังม้าเขาพร้อมกับผู้นำทางเพียงคนเดียวที่เจ้าพนักงานปกครองจัดหามาให้เดินทางออกจากเมืองออกซ์บูร์กด้วยข้อเตือนห้ามต่างๆลูเธอร์เดินทางอย่างลับๆฝ่าความมืดและถนนอันเงียบสงัดของเมืองศัตรูที่ตื่นตัวอยู่และโหดเหี้ยมกำลังวางแผนทำลายเขาเขาจะหนีพ้นกับดักที่เตรียมไว้สำหรับเขาหรือไม่เป็นช่วงเวลาที่น่าเป็นห่วงและต้องอธิษฐานอย่างแรงกล้าเขามาถึงประตูเล็กบานหนึ่งของกำแพงเมืองประตูเปิดไว้สำหรับเขาเขาพร้อมด้วยคนนำทางเดินผ่านประตูไปโดยไม่มีอุปสรรคใดๆทันทีที่ออกนอกเมืองอย่างปลอดภัยผู้หลบหนีทั้งสองเร่งการเดินทางและก่อนที่ผู้แทนของพระสันตะปาปาจะทราบเรื่องการหลบหนีของลูเธอร์เขาก็อยู่ไกลเกินผู้กดขี่จะเอื้อมมือไปถึงซาตานและผู้แทนของมันพ่ายแพ้ผู้ที่พวกเขาคิดว่าอยู่ในกำมือของพวกเขานั้นหนีไปเสียแล้วดั่งนกที่รอดพ้นจากกับดักของนายพราน {GC 137.3} {GCth17 115.4}

เมื่อผู้แทนของพระสันตะปาปาทราบข่าวการหลบหนีของลูเธอร์ท่านรู้สึกแปลกใจและโกรธแค้นเป็นอย่างยิ่งท่านเคยคาดหวังว่าจะได้รับเกียรติยิ่งใหญ่สำหรับปัญญาและความแน่วแน่ในการจัดการกับผู้ก่อกวนของคริสตจักรได้แต่กลับพลาดหวังไปแล้วท่านบรรยายความโกรธเคืองในจดหมายที่เขียนถึงเจ้าชายเฟรเดอริคผู้ทรงเป็นอิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีโดยประณามลูเธอร์อย่างขมขื่นและยื่นคำขาดว่าเจ้าชายเฟรเดอริคจะต้องส่งตัวนักปฏิรูปไปยังกรุงโรมหรือต้องอเปหิลูเธอร์ออกไปจากเมืองแซกโซนี {GC 138.1} {GCth17 115.5}

เพื่อเป็นการปกป้องตนเองลูเธอร์เรียกร้องให้ผู้แทนของพระสันตะปาปาหรือองค์พระสันตะปาปาเองแสดงให้เขาเห็นข้อผิดพลาดของเขาที่ต่างจากพระคัมภีร์และเขาปฏิญาณตนอย่างจริงจังที่สุดที่จะละทิ้งคำสอนของเขาหากสามารถแสดงให้เห็นว่าขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้าและเขาขอบคุณพระเจ้าที่เห็นว่าตนเองสมควรได้รับการทรมานในอุดมการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ {GC 138.2} {GCth17 115.6}

ในเวลานั้นอิเล็กเตอร์ยังทรงมีความรู้เรื่องคำสอนของนักปฏิรูปเพียงเล็กน้อยแต่พระองค์ทรงประทับใจอย่างสุดซึ้งใจกับคำพูดที่ตรงไปตรงมาหนักแน่นและชัดเจนของลูเธอร์และเจ้าชายเฟรเดอริคทรงตัดสินใ

จที่จะยืนเคียงข้างปกป้องเขาจนกว่าจะพิสูจน์ว่านักปฏิรูปนั้นอยู่ฝ่ายผิดพระองค์ทรงตอบคำสั่งของผู้แทนพระสันตะปาปาด้วยการเขียนว่า"เนื่องจากดร...มาร์ตินรายงานตัวต่อท่านที่เมืองออกซ์บูร์กแล้วน่าจะเป็นที่พึงพอใจสำหรับท่านพวกเราไม่คาดว่าท่านจะพยายามบังคับให้เขาถอนคำพูดโดยที่ยังไม่ได้ทำให้มั่นใจว่าเขาผิดไม่มีคนมีการศึกษาสักคนในละแวกของพวกเราที่มาแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าหลักคำสอนของมาร์ตินนั้นขาดจริยธรรมต่อต้านคริสเตียนหรือนอกรีต'นอกจากนี้เจ้าชายยังทรงปฏิเสธที่จะส่งเขาไปกรุงโรมหรือขับเขาออกไปจากรัฐการปกครองของพระองค์" D'Aubigné เล่มที่ 4 บทที่10 {GC 138.3} {GCth17 116.1}

อิเล็กเตอร์ทรงมองเห็นว่าศีลธรรมของสังคมโดยทั่วไปเสื่อมลงมานานแล้วจำเป็นต้องมีการปฏิรูปอย่างมากมายการจัดการอย่างสลับซับซ้อนและสิ้นเปลืองเพื่อควบคุมและลงโทษอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ไร้ความจำเป็นหากมนุษย์เพียงแต่ยอมรับและเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าและคำสั่งของจิตสำนึกที่ได้รับความกระจ่างแล้วพระองค์ทรงเห็นว่าลูเธอร์กำลังทำงานเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายนี้และทรงแอบดีใจที่ในคริสตจักรเริ่มรู้สึกถึงผลกระทบในเรื่องนี้ {GC 138.4} {GCth17 116.2}

พระองค์ยังทรงมองเห็นว่าลูเธอร์ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่นในฐานะที่เป็นศาสตราจารย์คนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเวลาผ่านไปเพียงปีเดียวตั้งแต่นักปฏิรูปติดบทความของเขาที่โบสถ์ประจำปราสาทจำนวนคนที่เดินทางมาแสวงบุญที่โบสถ์ในเทศกาลนักบุญทั้งหลายลดลงไปอย่างมากทำให้โรมขาดทั้งคนเข้าร่วมนมัสการและเงินถวายแต่มีคนอีกชนชั้นหนึ่งเข้ามาแทนที่พวกเขามายังเมืองวิตเทนเบิร์กไม่ใช่ในฐานะนักแสวงบุญเพื่อบูชาวัตถุของขลังแต่ในฐานะนักเรียนเพื่อเข้ามาศึกษาในโรงเรียนของเมืองผลงานเขียนของลูเธอร์จุดประกายไปทั่วทุกแห่งหนให้เกิดความสนใจในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาใหม่และไม่ใช่เฉพาะในทุกภาคของประเทศเยอรมนีเท่านั้นแต่มาจากดินแดนห่างไกลอื่นๆด้วยนักศึกษาพากันมายังมหาวิทยาลัยเยาวชนคนหนุ่มเมื่อเดินทางมาเห็นเมืองวิตเทนเบิร์กเป็นครั้งแรกจะ"ชูมือขึ้นไปยังท้องฟ้าและสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงทำให้ความกระจ่างแห่งสัจธรรมส่องออกมาจากเมืองนี้เหมือนเช่นได้ส่องออกมาจากศิโยนในสมัยโบราณและแผ่ขยายจากที่นั่นไปยังที่สุดปลายของประเทศห่างไกล" *Ibid.* เล่มที่ 4 บทที่ 10 {GC 139.1} {GCth17 116.3}

ในเวลานั้นลูเธอร์ไม่เห็นด้วยแต่เพียงบางส่วนของคำสอนผิดๆของลัทธิโรมันแต่เมื่อเขาเปรียบเทียบข้อเขียนศักดิ์สิทธิ์กับคำสั่งและธรรมนูญของระบอบเปปาซีเขาตกใจและแปลกใจอย่างมากเขาบันทึกไว้ว่า "ข้าพเจ้ากำลังอ่านคำสั่งของพระสันตะปาปาและ......ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าพระสันตะปาปาเองเป็นพระคริสต์เทียมเท็จหรือเป็นอัครทูตของพระองค์กันแน่แบบอย่างของพระคริสต์ถูกบิดเบือนไปจากความจริงอย่างมากและถูกตรึงไว้ในบรรดาพระสันตะปาปาเหล่านี้" Ibid. เล่มที่ 5 บทที่1อย่างไรก็ตามในเวลานั้นลูเธอร์ก็ยังเป็นผู้สนับสนุนคริสตจักรโรมันและไม่เคยคิดที่จะแยกตัวออกจากความสัมพันธ์ของเธอ {GC 139.2} {GCth17 117.1}

ผลงานเขียนของนักปฏิรูปศาสนาและหลักคำสอนของเขาขยายไปยังทุกประเทศของอาณาจักรคริสเตียนผลงานนี้แผ่กระจายไปยังประเทศสวิสเซอร์แลนด์และประเทศฮอลลันดางานเขียนเป็นเล่มกระจายไปถึงประเทศฝรั่งเศสและประเทศสเปนประเทศอังกฤษต้อนรับคำสอนของเขาดั่งพระวจนะแห่งชีวิตสัจธรรมแผ่ขยายไปยังประเทศเบลเยียมและประเทศอิตาลีด้วยคนเป็นพันตื่นจากความเซื่องซึมเหมือนตายมาสู่ความชื่นชมยินดีและความหวังของชีวิตแห่งความเชื่อ {GC 139.3} {GCth17 117.2}

การโจมตีของลูเธอร์ยิ่งทำให้โรมฉุนเฉียวผู้คัดค้านเขาอย่างบ้าระห่ำบางคนรวมทั้งบรรดาดุษฎีบัณฑิตในมหาวิทยาลัยคาทอลิกทั้งหลายต่างพากันประกาศว่าผู้ใดที่ฆ่านักบวชทรยศผู้นี้ได้จะเป็นคนที่ไร้บาปวันหนึ่งมีคนแปลกหน้าคนหนึ่งซ่อนปืนสั้นไว้ใต้เสื้อคลุมเดินเข้ามาหานักปฏิรูปศาสนาและถามว่าทำไมจึงเดินอยู่ตามลำพังลูเธอร์ตอบเขาว่า“ข้าพเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นกำลังและโล่ของข้าพเจ้ามนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า” Ibid. เล่มที่ 6 บทที่ 2 เมื่อคนแปลกหน้าได้ยินเช่นนั้นสีหน้าของเขาซีดลงทันทีและวิ่งออกไปจากที่นั่นเหมือนเห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ที่นั่น {GC 140.1} {GCth17 117.3}

โรมมุ่งมั่นที่จะทำลายลูเธอร์แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ต่อสู้ปกป้องแทนเขาคำสอนของเขามีให้ฟังทุกที่“ในกระท่อมและในคอนแวนต์....ในปราสาทของผู้ดีในมหาวิทยาลัยและในพระราชวังของพระราชา” และขุนนางทั้งหลายกำลังลุกขึ้นในทุกที่เพื่อสนับสนุนความพยายามของเขา *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 2 {GC 140.2} {GCth17 117.4}

ในช่วงเวลานี้ลูเธอร์อ่านผลงานของฮัสและพบความจริงยิ่งใหญ่ในเรื่องการทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อซึ่งเป็นเรื่องที่เขากำลังพากเพียรเพื่อยึดถือและสอนเป็นคำสอนตรงกับที่นักปฏิรูปชาวโบฮีเมียนผู้นี้ยึดถือไว้ก่อนแล้วลูเธอร์กล่าวว่า“พวกเรารวมทั้งเปาโลออกัสตินและตัวข้าพเจ้าล้วนเป็นชาวฮัสนิยมมาตลอดโดยไม่รู้ตัว”ลูเธอร์กล่าวต่อไปว่า“พระเจ้าจะเสด็จมาเยือนโลกนี้อย่างแน่นอนเพราะมีผู้เทศนาเรื่องนี้แก่ชาวโลกเมื่อหนึ่งศตวรรษที่แล้วและถูกเผาสังเวยไป” Wylie เล่มที่ 6 บทที่ 1 {GC 140.3} {GCth17 118.1}

ในคำอุทธรณ์ที่เขียนไปถึงจักรพรรดิและขุนนางของประเทศเยอรมนีในนามของการปฏิรูปศาสนาคริสต์นั้นลูเธอร์เขียนถึงเรื่องของพระสันตะปาปาว่า“เป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัวเพียงไรที่มองดูมนุษย์คนนั้นอุปโลกน์ตัวเองให้เป็นผู้แทนของพระคริสต์แสดงความยิ่งใหญ่ตระการตาที่ไม่มีจักรพรรดิองค์ใดจะเสมอเหมือนบุคคลท่านนี้มีลักษณะเหมือนพระเยซูผู้ยากจนหรือเปโตรผู้ถ่อมตนหรือไม่พวกเขาพูดกันว่าเขาเป็นเจ้านายของโลกแต่พระคริสต์ผู้ที่บุคคลท่านนี้อ้างว่าเป็นตัวแทนของพระองค์ตรัสว่า“ราชอำนาจของเราไม่ได้เป็นของโลก”ยอห์น18:36อาณาบริเวณการปกครองของผู้แทนพระคริสต์จะครอบคลุมเกินกว่าอาณาเขตของเจ้านายผู้ทรงเป็นหัวหน้าของเขารึ” D’Aubigné เล่มที่ 6 บทที่ 3 {GC 140.4} {GCth17 118.2}

เขาเขียนถึงมหาวิทยาลัยต่างๆไว้เช่นนี้ว่า“ข้าพเจ้าหวาดกลัวเป็นอย่างยิ่งว่ามหาวิทยาลัยต่างๆจะกลายเป็นประตูทางเข้าของนรกนอกเสียจากว่าพวกเขาจะพากเพียรเพื่ออธิบายและจารึกพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้ในหัวใจของเยาวชนข้าพเจ้าไม่ขอแนะนำให้ผู้ใดเอาบุตรของตนไปอยู่ในที่ๆพระคัมภีร์ไม่ใช่เป็นผู้ปกครองหลักสถาบันทุกแห่งที่มนุษย์ไม่ใส่ใจในพระวจนะของพระเจ้าตลอดเวลาจะตกต่ำไปสู่ความชั่วช้าเลวทราม” *Ibid.* เล่มที่ 6 บทที่ 3 {GC 140.5} {GCth17 118.3}

คำอุทธรณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วประเทศเยอรมนีอย่างรวดเร็วและส่งอิทธิพลอย่างมากต่อประชาชนคนทั้งประเทศถูกปลุกขึ้นมาและฝูงชนจำนวนมากถูกกระตุ้นเพื่อรวมกำลังไปอยู่รอบธงชัยของการปฏิรูปผู้ต่อต้านลูเธอร์เดือดดาลด้วยความต้องการแก้แค้นพวกเขาเรียกร้องให้พระสันตะปาปาจัดการขั้นเด็ดขาดกับเขามีคำสั่งประกาศว่าให้ประณามคำสอนของเขาทันทีให้เวลาหกสิบวันแก่นักปฏิรูปและพรรคพวกให้ถอนคำพูดหากพ้นกำหนดนี้แล้วจะถูกบัพพาชนียกรรม {GC 141.1} {GCth17 118.4}

นั่นเป็นวิกฤตอันน่าโหดร้ายสำหรับนักปฏิรูปศาสนาคนนี้เป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้วที่คำสั่งบัพพาชนียกรรมของโรมสร้างความหวาดผวาแก่เหล่าราชวงศ์ที่มีอำนาจเป็นคำสั่งที่นำความวิบัติและความหายนะมาสู่อาณาจักรยิ่งใหญ่มากมายคนทั่วไปจะถือเป็นเรื่องน่ากลัวและหวาดหวั่นหากผู้ใดได้รับคำสาปเช่นนี้พวกเขาจะถูกตัดขาดจากการคบค้าสมาคมกับเพื่อนร่วมชาติและถูกปฏิบัติเยี่ยงคนนอกกฎหมายและถูกตามล่าล้างผลาญลูเธอร์ตระหนักดีถึงพายุที่กำลังโหมกระหน่ำมาใส่เขาแต่เขายืนหยัดอย่างมั่นคงวางใจในพระคริสต์เพื่อสนับสนุนและปกป้องเขาด้วยความเชื่อและความกล้าหาญของผู้ยอมสังเวยชีพเขาบันทึกไว้ว่า

“สิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นข้าพเจ้าไม่อาจบอกได้และข้าพเจ้าก็ไม่สนใจเช่นกันที่จะกลัวให้มันเกิดณสถานที่ใดก็ได้เพราะข้าพเจ้าปราศจากความกลัว {GCth17 118.5}

ไม่มีใบไม้แม้แต่เพียงหนึ่งใบที่ร่วงโดยที่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระบิดาเช่นนั้นแล้วพระองค์จะทรงดูแลพวกเรามากกว่านี้เพียงไรเป็นเรื่องเล็กน้อยที่จะตายเพื่อพระวจนะในเมื่อพระวจนะที่ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังเองทรงสิ้นพระชนม์แล้วหากเราตายไปกับพระองค์เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์และดำเนินชีวิตผ่านสิ่งที่พระองค์ทรงดำเนินผ่านไปก่อนพวกเราเราจะไปอยู่ในที่ๆพระองค์ทรงอยู่และอยู่ร่วมกับพระองค์ตลอดไป” *Ibid*. 3d London ed., Walther, 1840 เล่มที่ 6 บทที่ 9 {GC 141.2} {GCth17 119.1}

เมื่อสาส์นตราตั้งของระบอบเปปาซีมาถึงลูเธอร์เขาพูดว่า“ข้าพเจ้าชังและตำหนิคำสั่งนี้ว่าไร้จริยธรรมและเป็นความเท็จ.....คำสั่งนี้เป็นการประณามองค์พระคริสต์.....ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีที่ต้องมาแบกรับความเลวเช่นนี้เพื่อผลดีที่สุดของอุดมการณ์นี้บัดนี้ข้าพเจ้ารู้สึกมีเสรีภาพมากขึ้นในหัวใจเพราะในที่สุดข้าพเจ้าทราบดีว่าพระสันตะปาปาเป็นพระคริสต์เทียมเท็จและบัลลังก์ของพระองค์นั้นเป็นของซาตานเอง” D’Aubigné เล่มที่ 6 บทที่ 9 {GC 141.3} {GCth17 119.2}

อย่างไรก็ตามคำสั่งของโรมไม่ใช่ไร้ผลห้องขังการทรมานและดาบเป็นอาวุธอย่างรุนแรงที่จะบังคับให้ปฏิบัติตามคนอ่อนแอและคนที่เชื่องมงายต่างกลัวจนตัวสั่นอยู่ภายใต้คำสั่งของพระสันตะปาปาและแม้ว่าโดยทั่วไปจะมีความเห็นอกเห็นใจลูเธอร์ก็ตามผู้คนส่วนใหญ่ถือว่าชีวิตตนเองมีค่ามากเกินกว่าที่จะเข้าเสี่ยงกับอุดมการณ์ของการปฏิรูปทุกสิ่งบ่งบอกว่างานการปฏิรูปศาสนากำลังจะปิดฉากลง {GC 142.1} {GCth17 119.3}

แต่ลูเธอร์ก็ยังไม่กลัวโรมโยนคำประณามใส่ลูเธอร์และโลกก็จ้องมองเหตุการณ์นี้ไม่น่าสงสัยเลยว่าเขาจะต้องพินาศหรือไม่ก็ถูกบังคับให้ยอมจำนนแต่ด้วยพละกำลังอันเหลือเชื่อเขาโยนคำสั่งตัดสินประหารกลับไปใส่พระสันตะปาปาและเปิดเผยต่อสาธารณชนถึงความตั้งใจที่จะละทิ้งความเคารพต่อองค์พระสันตะปาปาตลอดไปลูเธอร์นำสาส์นตราตั้งของพระสันตะปาปาพร้อมทั้งกฎระเบียบทางวินัยศาสนากฎระเบียบของพระสันตะปาปาในเรื่องของศาสนาและเอกสารบางอย่างที่สนับสนุนอำนาจของระบอบเปปาซีมาเผาต่อหน้ากลุ่มนักศึกษาดุษฎีบัณฑิตทั้งหลายและประชาชนทุกระดับชั้นที่มาชุมนุมเขากล่าวว่า“ศัตรูของข้าพเจ้าเผาหนังสือของข้าพเจ้าเพื่อทำร้ายอุดมการณ์ของสัจธรรมในสมองของประชาชนและทำลายจิตวิญญาณของพวกเขาด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าก็ขอเผาหนังสือของพวกเขาเป็นการตอบแทนความขัดแย้งที่รุนแรงกำลังเริ่มต้นขึ้นจนถึงบัดนี้ข้าพเจ้าเพียงแค่เล่นกับพระสันตะปาปาข้าพเจ้าเริ่มงานนี้ในพระนามของพระเจ้างานนี้จะถูกทำให้สิ้นสุดเสร็จสิ้นโดยไม่มีข้าพเจ้าแต่โดยฤทธานุภาพของพระองค์” *Ibid*. เล่มที่ 6 บทที่ 10 {GC 142.2} {GCth17 119.4}

ลูเธอร์ตอบโต้คำตำหนิของศัตรูทั้งหลายที่เหน็บแนมเขาถึงจุดอ่อนของอุดมการณ์ของเขาว่า "ใครจะรู้ได้ว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกและทรงเรียกข้าพเจ้าและหากพวกเขาไม่กลัวแล้วโดยการดูแคลนข้าพเจ้าพวกเขาก็กำลังดูแคลนพระเจ้าเองมิใช่หรือโมเสสอยู่ตัวคนเดียวขณะเดินทางออกจากประเทศอียิปต์เอลียาห์อยู่เพียงลำพังในสมัยกษัตริย์อาหับครองราชสมบัติอิสยาห์อยู่คนเดียวในกรุงเยรูซาเล็มเอเสเคียลอยู่ตามลำพังที่กรุงบาบิโลน.....พระเจ้าไม่ทรงเคยเลือกผู้เผยพระวจนะไม่ว่าจากมหาปุโรหิตหรือบุคคลยิ่งใหญ่อื่นแต่โดยทั่วไปพระองค์ทรงเลือกคนที่ต่ำต้อยและถูกเหยียดหยามซึ่งครั้งหนึ่งทรงเลือกแม้กระทั่งคนเลี้ยงแกะอย่างอาโมสในทุกยุคคนของพระเจ้าจะต้องตำหนิผู้ยิ่งใหญ่เช่นพระราชาขุนนางปุโรหิตและนักปราชญ์ด้วยการเสี่ยงภัยต่อชีวิต.....ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าตัวเองเป็นผู้เผยพระวจนะแต่ข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาจะต้องเกรงกลัวอย่างแน่นอนเพราะว่าข้าพเจ้ามีเพียงคนเดียวและพวกเขามีคนมากมายข้าพเจ้ามั่นใจในข้อนี้ว่าพระวจนะของพระเจ้าสถิตอยู่กับข้าพเจ้าและไม่ได้อยู่กับพวกเขา" Ibid. เล่มที่ 6 บทที่ 10 {GC 142.3} {GCth17 120.1}

แต่ถึงกระนั้นลูเธอร์ต้องต่อสู้กับตนเองอย่างรุนแรงในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่จะแยกตัวออกจากคริสตจักรในช่วงเวลานี้เขาบันทึกไว้ว่า"ข้าพเจ้าตระหนักมากขึ้นในแต่ละวันถึงความลำบากที่จะต้องละทิ้งหลักธรรมที่ฝังในสมองมาตั้งแต่เด็กโอมันช่างเจ็บปวดกระไรปานนั้นแม้ข้าพเจ้ามีพระคัมภีร์อยู่เคียงข้างข้าพเจ้าเพื่อรับรองแก่ข้าพเจ้าให้กล้ายืนหยัดตามลำพังต่อต้านพระสันตะปาปาและจับได้ว่าเขาเป็นพระคริสต์เทียมเท็จมีความทุกข์ลำบากในใจอะไรบ้างที่ข้าพเจ้าไม่ได้ประสบมีสักกี่ครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ถามตนเองด้วยความขมขื่นถึงคำถามที่ติดอยู่บนริมฝีปากของบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีว่า'มีเจ้าเพียงผู้เดียวที่ฉลาดหรือคนอื่นเป็นฝ่ายผิดหรือจะเป็นเช่นไรหากในที่สุดตัวเจ้าเองที่เป็นฝ่ายผิดและทำให้จิตวิญญาณมากมายที่ยุ่งเกี่ยวกับความผิดของเจ้าต้องพินาศไปตลอดกาล'ข้าพเจ้าต่อสู้เช่นนี้กับตัวเองและกับซาตานจนพระคริสต์เสด็จมาเสริมกำลังหัวใจของข้าพเจ้าเพื่อต่อสู้กับข้อสงสัยเหล่านี้" Martyn หน้า 372, 373 {GC 143.1} {GCth17 120.2}

พระสันตะปาปาข่มขู่ลูเธอร์ว่าหากเขาไม่ถอนคำพูดจะถูกบัพพาชนียกรรมและบัดนี้คำขู่นั้นก็เกิดขึ้นจริงมีคำสั่งของพระสันตะปาปาฉบับใหม่ปรากฏออกมาประกาศเรื่องการตัดนักปฏิรูปออกจากคริสตจักรโรมันเป็นครั้งสุดท้ายประณามเขาว่าเป็นผู้ที่ถูกสวรรค์แช่งสาปและยังรวมถึงทุกคนที่รับเชื่อหลักคำสอนของเขาก็ได้รับคำตัดสินเช่นนี้ด้วยพวกเขาก้าวเข้าสู่การต่อสู้ยิ่งใหญ่อย่างเต็มตัวแล้ว {GC 143.2} {GCth17 120.3}

การต่อต้านเป็นชะตากรรมซึ่งเกิดขึ้นกับทุกคนที่พระเจ้าทรงใช้ให้เสนอความจริงโดยเฉพาะที่ประยุกต์ใช้กับยุคของพวกเขายุคสมัยของลูเธอร์มีความจริงสำหรับในยุคนั้นซึ่งเป็นความจริงที่สำคัญสำหรับเวลานั้นมีความจริงแห่งยุคสำหรับคริสตจักรในปัจจุบันนี้ด้วยพระองค์ผู้ทรงกระทำการตามคำแนะนำของพระประสงค์ของพระองค์จะทรงพอพระทัยที่จะนำมนุษย์ไปอยู่ในสภาวการณ์ต่างๆและบัญชาให้พวกเขารับหน้าที่พิเศษสำหรับยุคที่พวกเขามีชีวิตอยู่และภายใต้สภาพที่พวกเขาถูกใช้ให้ไปหากพวกเขาจะซาบซึ้งในคุณค่าของความกระจ่างที่ประทานให้แก่พวกเขาสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ก็จะถูกเปิดออกแก่พวกเขาแต่คนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ไม่ปรารถนาสัจธรรมมากไปกว่าพวกนิยมระบอบเปปาซีที่ต่อต้านลูเธอร์พวกเขามีความปรารถนาแบบเดียวกันที่จะรับทฤษฎีและธรรมเนียมของมนุษย์แทนพระวจนะของพระเจ้าเหมือนเช่นสมัยก่อนผู้ที่นำเสนอความจริงสำหรับยุคนี้ไม่ควรคาดหวังที่จะได้รับความพึงพอใจที่มากไปกว่านักปฏิรูปในอดีตที่ผ่านมาความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างสัจธรรมกับความเท็จระหว่างพระคริสต์และซาตานจะต้องเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นจนถึงวันปิดฉากประวัติศาสตร์ของโลก {GC 143.3} {GCth17 121.1}

พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า“ถ้าพวกท่านเป็นของโลกโลกก็ย่อมจะรักคนที่เป็นของโลกเองแต่เพราะท่านไม่ได้เป็นของโลกคือเราเลือกท่านออกจากโลกเพราะเหตุนี้โลกจึงเกลียดชังท่านจงระลึกถึงคำที่เรากล่าวกับพวกท่านแล้วว่า ‘บ่าวไม่ได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าพวกเขาข่มเหงเราเขาก็จะข่มเหงพวกท่านด้วยถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเราพวกเขาก็จะปฏิบัติตามคำของพวกท่านด้วย” ยอห์น 15:19, 20

และในอีกทางหนึ่งพระเจ้าทรงประกาศอย่างชัดเจนว่า“วิบัติเมื่อทุกคนบอกว่าท่านดีเพราะบรรพบุรุษของเขาก็ทำอย่างนั้นกับพวกผู้เผยพระวจนะเท็จเหมือนกัน”ลูกา6:26ในวันนี้วิญญาณของโลกเข้าประสานกับพระวิญญาณของพระคริสต์ไม่ได้มากไปกว่าในสมัยอดีตและในเวลานี้ผู้ที่เทศนาสอนพระวจนะของพระเจ้าอย่างบริสุทธิ์ถูกต้องจะไม่ได้รับความชื่นชอบมากไปกว่าในสมัยนั้นรูปแบบของการต่อต้านสัจธรรมอาจเปลี่ยนไปความเป็นศัตรูกันอาจไม่โจ่งแจ้งเพราะปกปิดได้ดียิ่งขึ้นแต่ความขัดแย้งแบบเดียวกันยังคงมีอยู่และจะปรากฏให้เห็นจนถึงยุคสุดปลาย {GC 144.1} {GCth17 121.2}

บท 8 - ลูเธอร์รายงานตัวต่อสภา

ชาร์ลส์ที่5[CharlesV]ทรงเป็นจักรพรรดิองค์ใหม่ที่ขึ้นครองราชย์ในประเทศเยอรมนีและผู้แทนของโรมรีบส่งสารแสดงความยินดีมาทันทีและโน้มน้าวให้พระราชาใช้อำนาจต่อต้านการปฏิรูปศาสนาในทางกลับกันอิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีซึ่งจักรพรรดิชาร์ลส์เป็นหนี้บุญคุณจากการได้ขึ้นครองราชย์กลับทรงขอร้องให้พระองค์อย่าทรงกระทำการใดต่อต้านลูเธอร์จนกว่าพระองค์จะทรงให้โอกาสฟังเขาเสียก่อนจักรพรรดิจึงทรงตกที่นั่งลำบากและเสียหน้าอย่างยิ่งเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีจะไม่พึงพอใจกับสิ่งใดเลยจนกว่าจะมีพระบัญชากำหนดโทษประหารชีวิตลูเธอร์อิเล็กเตอร์เคยทรงประกาศอย่างแข็งขันแล้วว่า“พระราชาหรือบุคคลอื่นใดก็ยังไม่เคยพิสูจน์ว่าผลงานเขียนของลูเธอร์ผิด” ดังนั้นพระองค์จึงทรงขอให้ “จัดหาการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับดร.
ลูเธอร์เพื่อเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าการไต่สวนของคณะผู้พิพากษาที่มีความรู้มีจริยธรรมและไม่ลำเอียง” D’Aubigné เล่มที่ 6 บทที่ 11 {GC 145.1} {GCth17 122.1}

บัดนี้หลังจากที่จักรพรรดิชาร์ลส์ขึ้นครองราชสมบัติไม่นานทุกฝ่ายหันความสนใจไปที่การประชุมสภาของรัฐต่างๆของประเทศเยอรมนีซึ่งจัดขึ้นที่เมืองวอร์มส์มีปัญหาการเมืองและเรื่องน่าสนใจที่ต้องให้ที่ประชุมสภาแห่งชาตินี้พิจารณาเป็นครั้งแรกที่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายของประเทศเยอรมนีจะเข้าเฝ้าจักรพรรดิหนุ่มในการประชุมที่ปรึกษานี้เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของคริสตจักรและของรัฐจากทุกมุมของบ้านเกิดต่างเดินทางมาที่นี่เจ้านายทางฝ่ายโลกคนที่เกิดในตระกูลชั้นสูงคนมีอำนาจและหวงในศักดิ์ศรีชาติตระกูลของตนคณะสงฆ์ที่โอ่อ่าภาคภูมิด้วยความรู้สึกที่เหนือกว่าผู้อื่นทั้งฐานะและอำนาจอัศวินจากพระราชสำนักกับมหาดเล็กดูแลอาวุธของตนและทูตานุทูตจากดินแดนต่างชาติที่ห่างไกลต่างมาชุมนุมกันที่เมืองวอร์มส์กระนั้นเรื่องที่ปลุกความสนใจอย่างลึกซึ้งของผู้ชุมนุมจำนวนมากนั้นเป็นเรื่องของนักปฏิรูปชาวแซกโซนท่านนั้น {GC 145.2} {GCth17 122.2}

ก่อนหน้านี้จักรพรรดิชาร์ลส์ทรงแนะอิเล็กเตอร์ให้นำลูเธอร์มาที่ประชุมรัฐสภาด้วยโดยทรงรับรองเรื่องความปลอดภัยและทรงสัญญาที่จะให้มีการอภิปรายหารือปัญหาที่โต้แย้งกันอยู่อย่างเสรีกับผู้รอบรู้และมีความสามารถลูเธอร์มีความกระตือรือร้นที่จะมาปรากฏตัวต่อเบื้องพระพักตร์จักรพรรดิบัดนี้สุขภาพของเขาไม่สู้แข็งแรงนักแต่ถึงกระนั้นเขาเขียนจดหมายถึงอิเล็กเตอร์มีใจความว่า“หากข้าพเจ้าไปเมืองวอร์มส์ในสภาพที่แข็งแรงไม่ได้ก็ให้หามข้าพเจ้าไปไม่ว่าข้าพเจ้าจะเจ็บป่วยมากเพียงไรเพราะว่าเมื่อจักรพรรดิทรงเรียกข้าพเจ้าให้เข้าเฝ้าแล้วข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่านั่นคือการทรงเรียกของพระเจ้าหากพวกเขาปรารถนาที่จะใช้ความรุนแรงต่อข้าพเจ้าและเป็นเรื่องที่มีโอกาสเป็นไปได้มาก
(เพราะนี่ไม่ใช่เป็นคำสั่งของพวกเขาเองที่เรียกข้าพเจ้าให้ปรากฏตัว)
ข้าพเจ้าขอมอบเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าพระองค์ผู้ทรงปกป้องรักษาชายหนุ่มทั้งสามจากเตาหลอมที่ไฟลุกรุนแรงนั้นยังทรงพระชนม์และทรงครองอำนาจอยู่หากพระองค์จะไม่ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดชีวิตของข้าพเจ้าก็มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยขอเพียงให้เราปกป้องข่าวประเสริฐไว้ไม่เปิดโอกาสให้คนชั่วดูแคลนและให้เรายอมหลั่งเลือดเพื่อข่าวประเสริฐด้วยเกรงว่าพวกเขาจะได้ชัยชนะไม่ใช่เป็นเรื่องของข้าพเจ้าที่จะมาตัดสินว่าชีวิตหรือความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนช่วยให้คนอื่นๆทั้งหมดได้รับความรอดหรือไม่........ท่านอาจคาดหวังทุกสิ่งจากข้าพเจ้าได้.....นอกจากการวิ่งหนีและถอนคำพูดข้าพเจ้าบินไม่ได้และถอนคำพูดก็ยิ่งทำไม่เป็น” Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 1 {GC 146.1} {GCth17 122.3}

ข่าวเรื่องลูเธอร์จะปรากฏตัวต่อที่ประชุมรัฐสภาซึ่งกระจายไปทั่วเมืองวอร์มส์นั้นสร้างความตื่นเต้นไปทั่วอาเลียนเดอร์ผู้แทนของพระสันตะปาปาที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามคดีนี้เป็นพิเศษรู้สึกตื่นตระหนกและโกรธจัดเขาเห็นว่าผลลัพธ์ของเรื่องนี้จะส่งผลร้ายต่อระบอบเปปาซีการอนุญาตให้สอบสวนคดีที่พระสันตะปาปาทรงตัดสินประหารชีวิตแล้วนั้นจะเป็นการดูแคลนอำนาจเด็ดขาดของพระสันตะปาปานอกจากนี้เขายังกลัวว่าวาทศิลป์และการโต้แย้งอันทรงพลังของชายคนนี้อาจเปลี่ยนใจผู้ครองแคว้นจำนวนมากให้ออกห่างจากวิถีของพระสันตะปาปาดังนั้นเขาจึงทัดทานด้วยท่าทีเร่งด่วนที่สุดกับจักรพรรดิชาร์ลส์ให้คัดค้านการปรากฏตัวของลูเธอร์ที่เมืองวอร์มส์ในเวลานั้นคำสั่งของพระสันตะปาปาให้บัพพาชนียกรรมลูเธอร์ได้ประกาศไปแล้วและบวกกับคำเรียกร้องของผู้แทนพระสันตะปาปาโน้มน้าวให้จักรพรรดิยอมจำนนพระองค์ทรงเขียนจดหมายไปถึงอิเล็กเตอร์ว่าหากลูเธอร์ไม่ยอมถอนคำพูดเขาก็ต้องอยู่ที่เมืองวิตเทนเบิร์กต่อไป {GC 146.2} {GCth17 122.4}

อาเลียนเดอร์ไม่พอใจกับชัยชนะครั้งนี้ด้วยกำลังและเล่ห์เหลี่ยมเขาเพียรพยายามด้วยอำนาจทั้งปวงที่เขามีเพื่อกำหนดโทษลูเธอร์ให้ได้ด้วยความไม่ลดละเพื่ออุดมการณ์ที่ดีกว่าเขาผลักดันให้เจ้าผู้ครองแคว้นพระราชาคณะและสมาชิกอื่นๆของสภาให้หันมาสนใจเรื่องนี้โดยกล่าวหานักปฏิรูปผู้นี้ว่า“ก่อความไม่สงบกบฏไม่เคร่งครัดในศาสนาและหมิ่นประมาทพระเจ้า”แต่ความรุนแรงและอารมณ์ที่ผู้แทนของพระสันตะปาปาแสดงออกนั้นเปิดเผยอย่างชัดเจนถึงวิญญาณที่หนุนเขาอยู่“เขาดำเนินไปด้วยความเกลียดชังและการแก้แค้น”“มากกว่าด้วยความกระตือรือร้นและฝักใฝ่ทางศาสนา”เป็นคำวิจารณ์ของคนทั่วไป Ibid. เล่มที่ 7บทที่1 สมาชิกส่วนใหญ่ของที่ประชุมรัฐสภามีความโน้มเอียงที่จะชื่นชอบอุดมการณ์ของลูเธอร์ {GC 147.1} {GCth17 123.1}

อาเลียนเดอร์เพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าเพื่อโน้มน้าวจักรพรรดิถึงหน้าที่ที่จะต้องทำตามประกาศิตต่างๆของระบอบเปปาซีให้สำเร็จแต่ภายใต้กฎหมายของประเทศเยอรมนีเรื่องนี้ทำไม่ได้หากปราศจากความเห็นชอบของบรรดาเจ้าผู้ครองแคว้นและในที่สุดจักรพรรดิชาร์ลส์ทรงแพ้ต่อการรบเร้าของผู้แทนพระสันตะปาปาจึงทรงขอให้ผู้แทนเสนอเรื่องของเขาเข้าที่ประชุมรัฐสภา“เป็นวันที่ภาคภูมิใจสำหรับทูตของพระสันตะปาปาการประชุมสภานั้นยิ่งใหญ่อุดมการณ์นั้นยิ่งใหญ่กว่าอาเลียนเดอร์จะเป็นผู้เรียกร้องเพื่อโรม.....ผู้เป็นมารดาและมีอำนาจสิทธิ์ขาดของคริสตจักรทั้งปวง”เขาจะแก้ต่างให้แก่อาณาจักรของเปโตรต่อหน้าเจ้านายของอาณาจักรคริสเตียนที่ร่วมประชุมกัน“เขามีของประทานของการพูดอย่างคล่องแคล่วและเขาใช้โอกาสได้อย่างยิ่งใหญ่และเหมาะเจาะพระเจ้าทรงจัดเตรียมและสั่งการให้นักพูดผู้มีความสามารถที่สุดของโรมมาปรากฏตัวและอ้อนวอนต่อหน้าบัลลังก์ศาลที่สง่างามน่าเคารพที่สุดนี้ก่อนที่โรมจะถูกกำหนดโทษ” Wylie เล่มที่ 6 บทที่4ผู้ที่สนับสนุนนักปฏิรูปคาดคะเนผลคำกล่าวหาของอาเลียนเดอร์ด้วยความหวาดหวั่นเล็กน้อยอิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีไม่ได้เสด็จมาร่วมประชุมแต่พระองค์ทรงสั่งการให้สมาชิกสภาบางคนที่เข้าร่วมประชุมอยู่ที่นั่นจดบันทึกคำแถลงของผู้แทนของพระสันตะปาปา{GC 147.2} {GCth17 123.2}

อาเลียนเดอร์ตั้งใจใช้พลังความรู้และวาทศิลป์ทั้งหมดเพื่อล้มล้างสัจธรรมเขาโจมตีลูเธอร์ด้วยข้อหาชุดแล้วชุดเล่าเรื่องการเป็นศัตรูกับคริสตจักรและรัฐคนเป็นและคนตายบรรพชิตและฆราวาสสภาและคริสเตียนทั่วไปเขาประกาศว่า“ความผิดของลูเธอร์นั้นมีมากจนเป็นเหตุผลเท่าเทียมกับที่จะเผาคนนอกรีตทั้งเป็นได้ถึงแสนคน” {GC 148.1} {GCth17 123.3}

ในตอนสรุปเขาพยายามโยนความเหยียดหยามใส่ผู้ที่สนับสนุนความเชื่อของการปฏิรูป “พวกลูเธอร์เรนเหล่านี้เป็นใครกันนะพวกครูจองหองอวดดีพวกพระเลวทรามนักบวชเหลวไหลเสเพลทน

ายที่รู้ไม่เท่าทันและขุนนางที่เสื่อมกับประชาชนทั่วไปที่ถูกชักนำและบิดเบือนให้หลงทางศักยภาพและอำนาจของคาทอลิกนั้นเหนือกว่าพวกเขาเพียงไรคำตัดสินเอกฉันท์จากสภาอันทรงเกียรตินี้จะสร้างความกระจ่างแก่คนธรรมดาเตือนคนที่ไม่รอบคอบช่วยการตัดสินของคนที่ไม่มั่นใจและเสริมกำลังแก่คนอ่อนแอ” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 3 {GC 148.2} {GCth17 123.4}

ผู้สนับสนุนสัจธรรมในทุกยุคถูกอาวุธเช่นนี้โจมตีคำโต้แย้งแบบเดียวกันถูกยัดเยียดใส่ผู้ที่กล้านำเสนอคำสอนอันเรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระวจนะของพระเจ้าเพื่อคัดค้านข้อผิดพลาดของคริสตจักรผู้ที่ชื่นชอบศาสนายอดนิยมมักอุทานว่า“นักเทศน์หลักข้อเชื่อแนวใหม่เหล่านี้คือผู้ใดเล่าพวกเขาไม่มีการศึกษามีไม่กี่คนและแถมยังเป็นคนชนชั้นยากจนกระนั้นพวกเขาก็อ้างว่ามีความจริงและเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้แล้วพวกเขาขาดความรู้และถูกหลอกคริสตจักรของเรามีจำนวนคนและอิทธิพลเหนือกว่าพวกเขามากเพียงไรบุคคลยิ่งใหญ่และมีความรู้สูงจำนวนมากเพียงไรที่อยู่ท่ามกลางพวกเราฝ่ายเรามีพละกำลังมากกว่าเพียงไร”สิ่งเหล่านี้คือข้อโต้แย้งที่ส่งอิทธิพลต่อโลกแต่ปัจจุบันนี้ก็ไม่อาจสรุปใดๆได้มากไปกว่าในสมัยของนักปฏิรูป {GC 148.3} {GCth17 124.1}

การปฏิรูปศาสนาไม่ได้จบลงที่ลูเธอร์ตามที่หลายคนคิดแต่จะดำเนินต่อไปจนประวัติศาสตร์โลกปิดฉากลงลูเธอร์ทำงานยิ่งใหญ่ที่สะท้อนความกระจ่างซึ่งพระเจ้าทรงอนุญาตให้ส่องไปอยู่ในตัวเขาอย่างไรก็ตามเขาก็ไม่ได้รับความกระจ่างทั้งหมดที่ต้องประทานแก่ชาวโลกจากสมัยนั้นจนมาถึงยุคนี้ความกระจ่างใหม่ๆยังส่องมาสู่พระคัมภีร์และสัจธรรมใหม่ก็เปิดเผยออกมาอยู่ตลอดเวลา {GC 148.4} {GCth17 124.2}

คำปราศรัยของผู้แทนพระสันตะปาปาฝังความประทับใจที่ลึกซึ้งต่อที่ประชุมรัฐสภาลูเธอร์ไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อเอาสัจธรรมที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือของพระวจนะของพระเจ้ามาตอบโต้ผู้แทนของระบอบเปปาซีไม่มีความพยายามใดๆเลยที่จะปกป้องนักปฏิรูปผู้นี้มีการแสดงออกถึงอารมณ์โดยทั่วไปที่ไม่เพียงเพื่อกำหนดโทษเขาและประณามหลักคำสอนของเขาเท่านั้นแต่หากเป็นไปได้จะถอนรากถอนโคนคำสอนนอกรีตนี้ด้วยโรมใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ได้เปรียบที่สุดในการปกป้องอุดมการณ์ของเธอทุกสิ่งที่โรมน่าจะพูดเพื่อแก้ข้อที่ถูกกล่าวหาของตนเองนั้นเธอก็พูดหมดไปแล้วแต่ชัยชนะที่ปรากฏออกมาเป็นสัญญาณบอกถึงความพ่ายแพ้ต่อแต่นี้ไปความแตกต่างระหว่างความจริงและความผิดนั้นจะปรากฏให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อทั้งสองฝ่ายจะลงสนามสู้รบกันอย่างเปิดเผยตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาโรมจะไม่ได้ยืนอย่างมั่นคงเหมือนที่เคยยืนมาก่อนอีกเลย {GC 149.1} {GCth17 124.3}

ในขณะที่สมาชิกส่วนใหญ่ของที่ประชุมรัฐสภาไม่ลังเลที่จะมอบลูเธอร์ให้โรมชำระแค้นยังมีสมาชิกอีกจำนวนมากที่เห็นและเศร้าใจกับความชั่วช้าที่เกิดขึ้นในคริสตจักรและปรารถนาที่จะยับยั้งการกระทำทารุณต่างๆที่คนเยอรมันต้องทนทุกข์ทรมานซึ่งเป็นผลจากความเหลวแหลกและความโลภของสภาการปกครองของสงฆ์ผู้แทนของพระสันตะปาปาเสนอกฎของระบอบเปาปาซีออกมาอย่างสมเหตุสมผลบัดนี้พระเจ้าทรงดลใจสมาชิกของที่ประชุมรัฐสภาท่านหนึ่งให้กล่าวคำบรรยายอย่างถูกต้องถึงผลของความโหดเหี้ยมของระบอบเปปาซีดิวค์จอร์จแห่งแซกโซนีลุกขึ้นยืนในที่ประชุมอันทรงเกียรติและอธิบายด้วยความแม่นยำอย่างยิ่งถึงการหลอกลวงและเรื่องน่ารังเกียจของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีและผลลัพธ์ที่ร้ายกาจของสิ่งเหล่านี้เขาปิดท้ายด้วยการพูดว่า {GC 149.2} {GCth17 124.4}

“สิ่งเหล่านี้เป็นการละเมิดบางประการที่ร้องโอดครวญถึงโรมความละอายทั้งสิ้นถูกปัดทิ้งและเป้าหมายเดียวของพวกเขาคือ......เงินเงินเงิน.....จนนักเทศน์ซึ่งควรสอนเรื่องสัจธรรมไม่กล่าวถึงเรื่องใดเลยนอกจากความเท็จและไม่ใช่ผู้ฟังยอมทนฟังเท่านั้นแต่ยังมอบรางวัลตอบแทนอีกด้วยเพราะยิ่งโกหกเท่าไรพวกเ

ขาก็จะได้ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้นน้ำโสโครกเช่นนี้ไหลออกมาจากบ่อน้ำพุเหม็นเน่านี้เองความเสเพลยืนมือออกไปสู่ความโลภ.......โออนิจจังเรื่องอับอายอื้อฉาวที่คณะสงฆ์ก่อทำให้จิตวิญญาณที่น่าสงสารมากมายถูกเหวี่ยงสู่ความหายนะนิรันดร์กาลจะต้องมีการปฏิรูปอย่างทั่วถึงเกิดขึ้นให้ได้" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 4 {GC 149.3} {GCth17 124.5}

ลูเธอร์เองคงไม่อาจเสนอคำต่อว่าระบอบเปปาซีที่รุนแรงและได้ผลดีกว่านี้และความจริงมีอยู่ว่าผู้พูดเป็นศัตรูที่มีความตั้งใจแน่วแน่ของนักปฏิรูปกลับสร้างอิทธิพลอันยิ่งใหญ่แก่คำพูดของเขา {GC 150.1} {GCth17 125.1}

หากดวงตาของที่ประชุมสภาเปิดกว้างออกได้มากกว่านี้พวกเขาน่าจะมองเห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเขาส่องลำแสงแห่งความกระจ่างขวางความมืดแห่งความผิดและเปิดสมองและจิตใจเพื่อให้รับสัจธรรมอำนาจของพระเจ้าแห่งสัจธรรมและสติปัญญาที่ควบคุมแม้กระทั่งศัตรูของการปฏิรูปศาสนาดังนี้แล้วจึงเตรียมทางให้กับงานยิ่งใหญ่ที่กำลังจะบรรลุผลมาร์ตินลูเธอร์ไม่ได้อยู่ในที่ประชุมสภาแห่งนี้แต่พระสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าลูเธอร์ดังขึ้นจนได้ยินทั้งสภา {GC 150.2} {GCth17 125.2}

ที่ประชุมรัฐสภาจึงตั้งกรรมการขึ้นทันทีเพื่อเตรียมหนังสือแจกแจงการกดขี่ข่มเหงของระบอบเปปาซีที่สร้างภาระหนักหน่วงต่อชาวเยอรมันคณะกรรมการยื่นหนังสือนี้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดละเมิดถึงหนึ่งร้อยกับอีกหนึ่งข้อต่อจักรพรรดิพร้อมกับเรียกร้องให้พระองค์ทรงรีบจัดการแก้ไขข้อละเมิดเหล่านี้ผู้ที่ทูลข้อเสนอพูดว่า"ช่างเป็นการสูญเสียจิตวิญญาณของคริสเตียนอะไรปานนี้ช่างเป็นการปล้นสะดมการขูดเลือดอะไรเช่นนี้กับเรื่องอื้อฉาวที่ห้อมล้อมอยู่รอบผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณของโลกคริสเตียนเป็นหน้าที่ของเราที่จะป้องกันความหายนะและการเสียเกียรติยศชื่อเสียงคนของเราด้วยเหตุนี้เราจึงร้องขอด้วยความถ่อมใจและเร่งด่วนที่สุดให้พระองค์ทรงโปรดสั่งการให้มีการปฏิรูปอย่างทั่วถึงและดำเนินจนบรรลุผลสำเร็จ" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 4 {GC 150.3} {GCth17 125.3}

บัดนี้สภาเรียกร้องให้นักปฏิรูปศาสนาเข้ารายงานตัวต่อพวกเขาในที่สุดจักรพรรดิทรงยอมตามคำเรียกร้องแม้ว่าอาเลียนเดอร์จะอ้อนวอนคัดค้านและข่มขู่ก็ตามทีและลูเธอร์ได้รับหมายเรียกให้ปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภาหมายเรียกนี้มาพร้อมใบรับรองความปลอดภัยเพื่อนำเขากลับไปยังที่ที่มั่นคงปลอดภัยพนักงานป่าวประกาศคนหนึ่งเป็นผู้นำสาส์นเหล่านี้มายังเมืองวิตเทนเบิร์กและเขาได้รับภารกิจให้นำลูเธอร์ไปยังเมืองวอร์มส์ด้วย {GC 150.4} {GCth17 125.4}

มิตรสหายของลูเธอร์หวั่นวิตกและเป็นทุกข์พวกเขาตระหนักถึงอคติและความเกลียดชังที่มีต่อเขาพวกเขากลัวว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะไม่เคารพแม้คำรับรองความปลอดภัยและขอร้องให้เขาอย่านำชีวิตของตนไปหาภัยอันตรายเขาตอบว่า"บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีไม่ได้ปรารถนาที่จะให้ข้าพเจ้ามาเมืองวอร์มส์แต่ต้องการกำหนดโทษและความตายของข้าพเจ้านี่ไม่ใช่เรื่องสำคัญไม่ต้องอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้าแต่อธิษฐานเผื่อพระวจนะของพระเจ้า.....พระคริสต์จะประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้ข้าพเจ้าที่จะเอาชนะอาจารย์แห่งความเท็จเหล่านี้ในชีวิตนี้ข้าพเจ้าชังพวกเขาด้วยความตายข้าพเจ้าจะมีชัยเหนือพวกเขาพวกเขาทำงานยุ่งที่เมืองวอร์มส์เพื่อบังคับให้ข้าพเจ้าถอนคำพูดและนี่คือการถอนคำพูดของข้าพเจ้าก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าบอกว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของพระคริสต์บัดนี้ข้าพเจ้ายืนยันว่าพระองค์เป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์และเป็นอัครสาวกของมาร" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 6 {GC 150.5} {GCth17 125.5}

การเดินทางอันตรายเช่นนี้ลูเธอร์ไม่ได้ไปตามลำพังคนเดียวนอกจากผู้สงสาส์นของสำนักพระราชวังแล้วยังมีมิตรสหายสนิทที่สุดของเขาสามคนตั้งใจที่จะไปกับเขาด้วยเมลังค์ธอนปรารถนาอย่างจริงใจที่จะ

เข้าร่วมกับพวกเขาหัวใจของเขาผูกติดอยู่กับหัวใจของลูเธอร์และต้องการที่จะติดตามเขาไปหากจำเป็นแม้จะต้องถูกขังหรือพบกับความตายก็ตามทีแต่คำร้องขอของเขาถูกปฏิเสธหากลูเธอร์จะพินาศความหวังของการปฏิรูปศาสนาจะต้องตกอยู่กับผู้ร่วมงานหนุ่มของเขานักปฏิรูปศาสนาพูดกับเมลังค์ธอนขณะที่ลาจากกันว่า“หากข้าพเจ้าไม่กลับมาและศัตรูของข้าพเจ้าฆ่าข้าพเจ้าให้ตายจงเทศนาสอนต่อไปและยืนหยัดอยู่ในสัจธรรมจงทำงานแทนข้าพเจ้า.....หากท่านรอดความตายของข้าพเจ้าก็เป็นความเสียหายอันน้อยนิด” Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7
นักศึกษาและประชาชนที่ร่วมชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานในการออกเดินทางของลูเธอร์นั้นรู้สึกเร้าใจกับเหตุการณ์นั้นอย่างมากชนกลุ่มใหญ่ที่หัวใจได้รับการสัมผัสของข่าวประเสริฐแล้วพากันมาร่วมร่ำให้ลาเขาด้วยบรรยากาศเช่นนี้นักปฏิรูปศาสนาและผู้ติดตามจึงออกเดินทางจากเมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 151.1} {GCth17 126.1}

ระหว่างการเดินทางพวกเขาพบว่าจิตใจของประชาชนถูกครอบงำด้วยความหวาดกลัวที่หดหู่ในบางเมืองไม่มีเกียรติยศที่จะมอบให้พวกเขาเมื่อหยุดพักแรมในยามค่ำคืนมีบาทหลวงหวังดีคนหนึ่งแสดงความวิตกของตนโดยการให้ลูเธอร์ดูภาพของนักปฏิรูปชาวอิตาเลียนที่ต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อวันรุ่งขึ้นพวกเขาได้รับข่าวว่างานเขียนของลูเธอร์ถูกประณามที่เมืองวอร์มส์ผู้ส่งข่าวของสำนักพระราชวังกำลังประกาศคำสั่งของจักรพรรดิและเรียกร้องให้ประชาชนนำงานเขียนเหล่านั้นไปให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองผู้นำสาส์นที่นำเขามาหวาดหวั่นต่อความปลอดภัยของลูเธอร์ในที่สภาและคิดว่าความตั้งใจของเขาคงหวั่นไหวจึงถามเขาว่ายังคิดที่จะเดินทางต่อไปหรือไม่เขาตอบว่า
“แม้จะถูกสั่งห้ามในทุกเมืองข้าพเจ้าก็จะมุ่งหน้าต่อไป” Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 151.2} {GCth17 126.2}

ที่เมืองเออร์เฟิร์ทลูเธอร์ได้รับการต้อนรับอย่างมีเกียรติฝูงชนที่ชื่นชอบเขาต่างมาห้อมล้อมเขาไว้เขาเดินไปตามถนนที่เขาเคยย่ำเท้ามาก่อนแล้วพร้อมกับถุงเงินขอทานของเขาเขาไปเยี่ยมห้องคอนแวนต์ของเขาและใคร่ครวญถึงการต่อสู้ผ่านทางความกระจ่างที่เขาได้รับมอบซึ่งบัดนี้กำลังปกคลุมทั่วประเทศเยอรมนีชาวบ้านขอร้องให้ลูเธอร์เทศนาซึ่งเป็นเรื่องที่เขาถูกสั่งห้ามกระทำแต่ผู้นำสาส์นอนุญาตให้เขาเทศน์และบัดนี้นักบวชภราดรที่ครั้งหนึ่งเคยทำงานจำเจที่คอนแวนต์แห่งนี้ก็ก้าวขึ้นธรรมาสน์ {GC 152.1} {GCth17 126.3}

ต่อหน้าฝูงชนที่แออัดกันหนาแน่นเขาย้ำถึงพระคำของพระคริสต์ว่า“ขอให้สันติสุขจงเป็นของท่าน”

“บรรดานักปรัชญาดุษฎีบัณฑิตและนักเขียนทั้งหลายพยายามสอนมนุษย์ไปให้ถึงวิถีที่จะได้ชีวิตนิรันดร์แต่พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จบัดนี้ข้าพเจ้าจะมาบอกวิธีแก่ท่าน.....พระเจ้าทรงเรียกชายคนหนึ่งให้กลับเป็นขึ้นจากความตายคือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงทำลายความตายกำจัดบาปและปิดประตูนรกนี่เป็นงานของการช่วยให้รอด.....พระคริสต์ทรงได้ชัยชนะแล้วนี่เป็นข่าวแห่งความยินดีและเราได้รับความรอดโดยการกระทำของพระองค์และไม่ใช่โดยการกระทำของเราเอง.....พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสว่า‘สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายจงดูที่มือของเรา’พูดอีกนัยหนึ่งก็คือโอมนุษย์ทั้งหลายดูเถิดเพราะเราเราผู้เดียวเท่านั้นผู้ซึ่งกำจัดบาปของท่านและไถ่ท่านให้เป็นไทบัดนี้ท่านมีสันติสุขแล้วพระเจ้าตรัสดังนี้” {GC 152.2} {GCth17 126.4}

เขาพูดต่อชี้ให้เห็นว่าความเชื่อที่แท้จริงนั้นจะปรากฏให้เห็นด้วยชีวิตที่บริสุทธิ์“เนื่องจากพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดแล้วก็ขอให้เราจัดการกับงานของเราให้เข้าที่เข้าทางเพื่อจะให้พระองค์ทรงยอมรับท่านเป็น

คนร่ำรวยหรือก็ขอให้สมบัติของท่านเลี้ยงดูความต้องการของผู้ขัดสนท่านเป็นคนยากจนหรือขอให้งานการรับใช้ของท่านเป็นที่ยอมรับของคนร่ำรวยหากงานของท่านมีประโยชน์ต่อตัวท่านเองเท่านั้นงานรับใช้ของท่านที่ท่านแสร้งทำเพื่อถวายพระเจ้านั้นเป็นการมุสาโดยสิ้นเชิง" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 152.3} {GCth17 126.5}

ประชาชนฟังอย่างตะลึงหลงใหลอาหารแห่งชีวิตที่แบ่งปันให้แก่จิตวิญญาณที่หิวกระหายพระคริสต์ได้รับการเทิดทูนต่อหน้าผู้ฟังให้อยู่เหนือพระสันตะปาปาผู้แทนพระองค์จักรพรรดิและพระราชาลูเธอร์ไม่ได้กล่าวถึงภัยอันตรายที่คุกคามตนเองเลยเขาไม่ได้พยายามทำให้ตัวเองเป็นเป้าหมายให้คนห่วงใยหรือเห็นใจเลยเขาใคร่ครวญถึงพระคริสต์จนลืมตนเองไปเขาซ่อนตัวอยู่ด้านหลังพระองค์แห่งกางเขนคาลวารีคอยหาทางที่จะนำเสนอพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของคนบาปเท่านั้น {GC 152.4} {GCth17 126.6}

ในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาเดินทางต่อไปทุกที่ที่เขาไปนั้นให้ความสนใจเขาเป็นอย่างมากกลุ่มชนขนาดใหญ่ที่กระตือรือร้นห้อมล้อมเขาไว้และเสียงที่เป็นมิตรเตือนเขาถึงจุดประสงค์ของผู้นิยมลัทธิโรมันบางคนพูดว่า"พวกเขาจะเอาท่านไปเผาและสลายร่างกายของท่านให้เป็นเถ้าถ่านเหมือนที่ทำกับยอห์นฮัส"ลูเธอร์ตอบว่า"แม้ว่าพวกเขาจะก่อไฟตลอดทางจากเมืองวอร์มส์ไปถึงเมืองวิตเทนเบิร์กจนเปลวสูงขึ้นไปถึงสวรรค์ข้าพเจ้าก็จะเดินผ่านไปในนามของพระเจ้าข้าพเจ้าจะไปปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขาข้าพเจ้าจะเดินเข้าไปในปากของสัตว์ใหญ่ประหลาดตัวนี้และหักฟันของมันเพื่อประกาศนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 153.1} {GCth17 127.1}

ข่าวการเดินทางใกล้ถึงเมืองวอร์มส์ของลูเธอร์ก่อให้เกิดความชุลมุนวุ่นวายครั้งใหญ่มิตรสหายวิตกถึงความปลอดภัยของเขาจนตัวสั่นศัตรูของเขาหวาดหวั่นต่อความสำเร็จในอุดมการณ์ของพวกเขาพวกเขาพยายามทุ่มเทอย่างเหนียวแน่นโน้มน้าวไม่ให้ลูเธอร์เดินทางเข้าเมืองด้วยคำปลุกปั่นของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีเขาได้รับการขอร้องให้ไปพักที่ปราสาทแห่งหนึ่งของอัศวินที่เป็นมิตรณที่แห่งนี้พวกเขาประกาศว่าความยุ่งยากทั้งหมดจะปรับให้เข้ากันอย่างมีมิตรไมตรีเพื่อนๆคอยพยายามปลุกเขาให้กลัวด้วยการสาธยายถึงภัยอันตรายที่คุกคามเขาอยู่ความพยายามทั้งปวงของพวกเขาล้มเหลวลูเธอร์ยังคงไม่หวั่นไหวประกาศว่า"แม้ว่าในกรุงวอร์มส์จะมีจำนวนปีศาจมากพอๆกับจำนวนกระเบื้องบนหลังคาบ้านข้าพเจ้าก็ยังจะมุ่งหน้าเดินเข้าไป" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7 {GC 153.2} {GCth17 127.2}

เมื่อลูเธอร์เดินทางมาถึงเมืองวอร์มส์มีกลุ่มคนขนาดใหญ่มารวมตัวกันอยู่ที่ประตูเมืองเพื่อต้อนรับเขาไม่เคยมีกลุ่มชนขนาดใหญ่เช่นนี้ออกมาต้อนรับจักรพรรดิมาก่อนความตื่นเต้นนั้นแรงมากและจากท่ามกลางหมู่คนเหล่านี้มีเสียงเพลงสวดศพดังขึ้นอย่างสยองขวัญและละห้อยส่งมาเตือนลูเธอร์ถึงจุดจบที่รอเขาอยู่ในขณะที่ลูเธอร์ก้าวลงจากรถม้าเขาพูดว่า"พระเจ้าจะทรงเป็นโล่ป้องกันข้าพเจ้า" {GC 153.3} {GCth17 127.3}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีไม่เชื่อว่าลูเธอร์กล้าเสี่ยงมาปรากฏตัวที่เมืองวอร์มส์และการมาถึงของเขาทำให้พวกเขาขวัญหายจักรพรรดิทรงเรียกที่ปรึกษาให้พิจารณาถึงแนวทางที่จะดำเนินการต่อไปมีบิชอปองค์หนึ่งซึ่งเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซีที่เข้มแข็งได้ประกาศว่า
"เราหารือกันถึงเรื่องนี้มานานแล้วใช้อำนาจจักรพรรดิของท่านกำจัดชายคนนี้เสียทันทีไม่ใช่ซีจิสมันด์หรือที่บงการให้เผายอห์นฮัสเราไม่มีภาระผูกพันที่ต้องออกใบหรือปฏิบัติตามใบคุ้มครองความปลอดภัยของคนนอกรีตคนหนึ่ง" จักรพรรดิตรัสว่า "ไม่เราต้องรักษาสัญญาของเราที่ให้ไว้" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8

ดังนั้นพวกเขาจึงลงความเห็นกันว่าต้องฟังคำแก้ต่างของนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้เสียก่อน {GC 153.4} {GCth17 127.4}

คนทั้งเมืองกระตือรือร้นอยากเห็นชายน่าพิศวงคนนี้และในไม่ช้ามีกลุ่มคนขนาดใหญ่เข้ามาเยือนที่พักของเขาลูเธอร์แทบจะยังไม่ทันฟื้นคืนสู่ความปกติจากอาการเจ็บป่วยเมื่อไม่นานมานี้เขาอ่อนเปลี้ยจากการเดินทางที่ใช้เวลาถึงสองสัปดาห์เต็มเขาต้องเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับเหตุการณ์สำคัญในวันรุ่งขึ้นและเขาต้องการความสงบและการพักผ่อนแต่ประชาชนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพบเขาให้ได้จนเขาได้เวลาพักผ่อนเพียงไม่กี่ชั่วโมงเมื่อขุนนางอัศวินบาทหลวงและประชาชนมาล้อมเขาไว้อย่างใจจดใจจ่อในท่ามกลางคนเหล่านี้มีขุนนางอยู่หลายคนที่กล้าเรียกร้องให้จักรพรรดิปฏิรูปการกระทำล่วงละเมิดต่างๆของกิจกรรมสงฆ์จนลูเธอร์กล่าวว่า “คนเหล่านี้เป็นไทแล้วโดยข่าวประเสริฐของเรา” Martyn หน้า 393
ทั้งศัตรูและมิตรเข้ามาเยี่ยมพระนักบวชกล้าหาญท่านนี้แต่เขาต้อนรับพวกเขาด้วยใจสงบที่ไม่หวั่นไหวตอบทุกคนด้วยความสง่าผ่าเผยและปัญญาท่าทางของเขามั่นคงและกล้าหาญใบหน้าซีดผอมที่มีร่องรอยของการตรากตรำและความเจ็บป่วยกลับแสดงออกถึงความเมตตาและความสุขคำพูดเคร่งขรึมและจริงใจลึกซึ้งของเขาทำให้เขามีพลังที่แม้กระทั่งศัตรูของเขาก็ยังรับมือไม่อยู่ทั้งมิตรสหายและศัตรูรู้สึกอัศจรรย์ใจอย่างล้นพ้นบางคนเชื่อว่ามีฤทธานุภาพของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวเขาคนอื่นๆประกาศเหมือนเช่นพวกฟาริสีพูดถึงพระเยซูว่า “มีผีเข้าสิงอยู่” มัทธิว 11:18 {GC 154.1} {GCth17 128.1}

วันต่อมาลูเธอร์ถูกสั่งให้ไปยังที่ประชุมรัฐสภาเจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังคนหนึ่งได้รับแต่งตั้งให้นำเขาไปยังห้องประชุมแต่เขาเข้าไปในสภาด้วยความยากลำบากมีประชาชนแออัดแน่นอยู่ทุกซอกซอยทุกคนต้องการมาดูพระนักบวชที่กล้าต่อต้านสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปา {GC 154.2} {GCth17 128.2}

ในขณะที่เขากำลังจะเดินก้าวเข้าไปยังเบื้องหน้าคณะผู้พิพากษาของเขานั้นนายพลวีรบุรุษสูงอายุท่านหนึ่งผู้ผ่านสงครามในหลายสนามพูดกับเขาด้วยความปรานีว่า“พระผู้น่าสงสารพระผู้น่าสงสารบัดนี้ท่านกำลังปกป้องศักดิ์ศรีอันสูงเกียรติยิ่งกว่าข้าหรือมากกว่าแม่ทัพคนใดในสงครามที่ดุเดือดที่สุดของเราแต่หากการต่อสู้ของท่านนั้นชอบธรรมและท่านมั่นใจในการต่อสู้ครั้งนี้ก็จงมุ่งหน้าต่อไปในพระนามของพระเจ้าและอย่ากลัวสิ่งใดทั้งสิ้นพระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งท่าน” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 154.3} {GCth17 128.3}

ในที่สุดลูเธอร์ก็มายืนอยู่เบื้องหน้าสภาจักรพรรดิประทับบนพระที่นั่งพวกขุนนางและเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดของอาณาจักรห้อมล้อมพระองค์ไว้ไม่เคยมีผู้ใดมาปรากฏต่อที่ประชุมอันสูงเกียรติกว่านี้ดังมาร์ตินลูเธอร์ที่ต้องมาแก้ต่างความเชื่อของตนเอง“การปรากฏตัวครั้งนี้เป็นสัญญาณในตัวของมันเองบ่งบอกถึงชัยชนะเหนืออำนาจของระบอบเปปาซีพระสันตะปาปาทรงตัดสินกำหนดโทษชายคนนี้แล้วและในเวลานี้เขากำลังยืนอยู่ต่อหน้าศาลซึ่งโดยพฤตินัยตั้งตัวขึ้นเหนืออำนาจของพระสันตะปาปาแล้วพระสันตะปาปาทรงบัญชาให้เขาอยู่ภายใต้คำสั่งต้องห้ามและทรงตัดเขาขาดจากสังคมมนุษย์ทั้งปวงแต่ถึงกระนั้นเขากลับได้รับคำสั่งให้มาปรากฏตัวด้วยถ้อยคำที่น่ายำเกรงเคารพและได้รับการต้อนรับจากที่ประชุมอันทรงเกียรติที่สุดในโลกพระสันตะปาปาทรงกำหนดโทษให้เขาปิดปากเงียบไปตลอดกาลและบัดนี้เขากำลังจะอ้าปากพูดต่อหน้าคนที่สนใจมาฟังเขานับพันซึ่งมาชุมนุมกันจากดินแดนที่ไกลที่สุดของอาณาจักรคริสเตียนจากเหตุการณ์นี้ลูเธอร์กลายเป็นตัวจักรสำคัญก่อให้เกิดการปฏิวัติครั้งยิ่งใหญ่ขึ้นโรมกำลังถดถอยลงจากบัลลังก์ของเธอและเป็นเพราะเสียงของพระสงฆ์องค์หนึ่งที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องน่าอับอายอดสูเช่นนี้ขึ้น Ibid. เล่าที่ 7 บทที่ 8 {GC 155.1} {GCth17 128.4}

เมื่อลูเธอร์มาอยู่เบื้องหน้าที่ประชุมอันทรงเกียรติและมีอำนาจมากเช่นนี้เขารู้สึกประหม่าและทำตัวไม่ถูกมีเจ้าผู้ครองแคว้นอยู่หลายพระองค์สังเกตเห็นอารมณ์เช่นนี้ของเขาจึงเดินเข้าไปหาเขาและมีอยู่พระองค์หนึ่งกระซิบว่า "อย่ากลัวคนที่จะฆ่ากายแต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณได้" มีอีกพระองค์หนึ่งพูดว่า"เมื่อพวกเขาพาท่านเข้าไปอยู่ต่อหน้าผู้มีอำนาจและพระราชาเพราะเห็นแก่พระเจ้าพระวิญญาณของพระบิดาจะประทานสิ่งที่ท่านจะพูดให้แก่ท่าน"ด้วยวิธีนี้บุรุษยิ่งใหญ่ของโลกนำพระดำรัสของพระคริสต์มาหนุนใจผู้รับใช้ของพระองค์ในยามวิกฤตของการพิพากษา {GC 155.2} {GCth17 128.5}

ลูเธอร์ถูกนำตัวให้มาอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของจักรพรรดิโดยตรงความเงียบสงัดปกคลุมอยู่เหนือที่ประชุมแออัดแห่งนี้แล้วเจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังลุกขึ้นยืนและเอามือชี้ไปที่ผลงานเขียนกองหนึ่งของลูเธอร์เรียกร้องให้นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ตอบคำถามสองข้อคือยอมรับว่าเป็นของตนไหมและเขาจะเสนอขอถอนแนวคิดที่เขาประกาศออกไปหรือไม่เมื่ออ่านชื่อเรื่องของหนังสือแล้วลูเธอร์ตอบว่าสำหรับคำถามแรกนั้นเขายอมรับว่าเป็นหนังสือของเขาเขาพูดต่อไปว่า"สำหรับคำถามที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อและความรอดของจิตวิญญาณซึ่งพระวจนะของพระเจ้าอันเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดไม่ว่าจะเป็นบนสวรรค์หรือบนโลกมีส่วนพัวพันด้วยจะเป็นการไม่รอบคอบหากข้าพเจ้าจะตอบโดยไม่ไตร่ตรองเสียก่อนข้าพเจ้าอาจรับรองน้อยกว่าที่สถานการณ์เรียกร้องหรือพูดมากกว่าความจริงที่ต้องการและจะกระทำบาปต่อพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า"แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์เราก็จะไม่ยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ด้วย"มัทธิว10:33ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงขอพระบรมราชานุญาตโปรดประทานเวลาให้ข้าพเจ้าเพื่อจะทูลตอบโดยไม่ผิดต่อพระคำของพระเจ้า" D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 155.3} {GCth17 129.1}

ลูเธอร์ดำเนินด้วยความชาญฉลาดในการนำเสนอคำอุทธรณ์นี้การกระทำของเขาโน้มน้าวให้ที่ประชุมเชื่อว่าเขาไม่ได้ทำตามอารมณ์หรือด้วยความหุนหันไม่มีใครคาดคิดว่าบุคคลที่มักแสดงความแกร่งกล้าและไม่ยอมประนีประนอมจะมีความสงบนิ่งและควบคุมตนเช่นนี้ได้ซึ่งยิ่งเสริมกำลังให้เขาและในเวลาต่อมาช่วยให้เขาสามารถตอบอย่างรอบคอบแน่วแน่มีปัญญาและสง่างามจนทำให้ศัตรูของเขาแปลกใจและผิดหวังและตำหนิความทะนงโอหังและความอวดดีของพวกเขาเอง {GC 156.1} {GCth17 129.2}

วันต่อมาเขาต้องปรากฏตัวเพื่อให้คำตอบสุดท้ายของเขาหัวใจของเขาหดหู่ไประยะเวลาหนึ่งเมื่อเขาใคร่ครวญถึงกองกำลังที่รวมตัวต่อต้านสัจธรรมความเชื่อของเขาสะดุดความหวาดผวาจนตัวสั่นคุกคามเขาความกลัวครอบงำเขาภัยอันตรายเพิ่มทวีคูณอยู่ต่อหน้าเขาศัตรูของเขาดูเหมือนจะกำชัยชนะอำนาจของความมืดดูเหมือนจะเป็นต่อเมฆหมอกมาก่อตัวอยู่รอบตัวเขาและดูคล้ายกับว่าแยกเขาออกจากพระเจ้าเขาปรารถนาที่จะได้หลักประกันว่าพระเจ้าจอมโยธาจะสถิตอยู่ร่วมกับเขาด้วยจิตวิญญาณที่ปวดร้าวเขาฟุบหน้าลงกับพื้นและเปล่งเสียงร้องด้วยหัวใจที่แตกสลายซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าจะเข้าใจได้อย่างครบถ้วน {GC 156.2} {GCth17 129.3}

เขาทูลวิงวอนว่า"โอพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์โลกนี้ช่างโหดร้ายจริงหนอดูเถิดมันอ้าปากเพื่อกลืนข้าพระองค์และข้าพระองค์มีความวางใจในพระองค์เพียงน้อยนิด.....หากข้าพระองค์มีกำลังบนโลกเพียงเท่านี้ในความเชื่อมั่นต่อพระองค์ทุกอย่างก็จะจบลงเพียงนี้.....เวลาช่วงสุดท้ายของข้าพระองค์มาถึงแล้วเขาประกาศกำหนดโทษของข้าพระองค์แล้ว.....โอข้าแต่พระเจ้าโปรดช่วยข้าพระองค์ต่อต้านปัญญาทั้งปวงของชาวโลกเรื่องนี้........เพราะพระองค์เพียงผู้เดียว.....เพราะนี่ไม่ใช่งานของข้าพระองค์แต่เป็นของพระองค์ข้าพระองค์ไม่มีอะไรที่ต้องทำที่นี่ไม่มีสิ่งใดที่จะแข่งขันกับคนยิ่งใหญ่ของโลกนี้.....แต่อุ

ดมการณ์นี้เป็นของพระองค์.....เป็นอุดมการณ์ชอบธรรมและชั่วนิรันดร์โอพระเจ้าข้าโปรดช่วยข้าพระองค์ด้วยพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อและไม่เปลี่ยนแปลงข้าพระองค์จะไม่มอบความวางใจไว้กับมนุษย์คนใด.....เรื่องทั้งหมดของมนุษย์นั้นไม่แน่นอนทุกสิ่งที่มาจากมนุษย์นั้นล้มเหลว....พระองค์ทรงเลือกข้าพระองค์ให้ทำงานนี้....โปรดยืนเคียงข้างข้าพระองค์เพื่อเห็นแก่พระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงรักผู้ทรงปกป้องข้าพระองค์ทรงเป็นโล่และเป็นป้อมปราการอันแข็งแกร่งของข้าพระองค์" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 156.3} {GCth17 129.4}

พระเจ้าองค์สัพพัญญูประทานให้ลูเธอร์ตระหนักถึงภัยอันตรายของเขาเพื่อเขาจะไม่วางใจในกำลังของตนเองและพุ่งเข้าหาภัยอันตรายอย่างหุนหันอย่างไรก็ตามไม่ใช่ความกลัวเรื่องความเจ็บปวดส่วนตัวการทรมานหรือความตายที่น่าสยดสยองที่กำลังคืบกระชั้นชิดเข้ามาหาเขาที่ทำให้เขาเกิดความหวาดกลัวสยองขวัญเขามาถึงวิกฤตแล้วและตระหนักถึงความบกพร่องของตนเองที่จะเผชิญหน้ากับมันโดยความอ่อนแอของเขาอุดมการณ์ของสัจธรรมอาจได้รับความเสียหายเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าไม่ใช่เพื่อความปลอดภัยของตัวเขาเองแต่เพื่อชัยชนะของข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับอิสราเอลการปล้ำสู้ในคืนนั้นที่ข้างลำธารเปลี่ยวเนื่องมาจากความปวดร้าวและความขัดแย้งในจิตวิญญาณของเขาเหมือนเช่นอิสราเอลเขามีชัยชนะร่วมกับพระเจ้าในความสิ้นหวังต่ำสุดของเขาความเชื่อของเขายึดมั่นติดอยู่กับพระคริสต์พระผู้ช่วยกู้ผู้ทรงพลังเขาเข้มแข็งขึ้นด้วยความมั่นใจว่าเขาจะไม่ปรากฏตัวต่อหน้าสภาตามลำพังสันติสุขกลับคืนสู่จิตวิญญาณของเขาและเขาชื่นชมยินดีที่ได้รับอนุญาตให้เทิดทูนพระวจนะของพระเจ้าต่อหน้าผู้ปกครองของประเทศทั้งหลาย {GC 157.1} {GCth17 130.1}

ด้วยสติที่ยึดมั่นอยู่ในพระเจ้าลูเธอร์เตรียมตัวเพื่อการต่อสู้ที่อยู่เบื้องหน้าเขาเขาวางแผนถึงเรื่องคำตอบของเขาตรวจสอบข้อความผลงานเขียนต่างๆของตนเองและดึงข้อพิสูจน์ที่เหมาะสมจากพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนจุดยืนของตนแล้วเอามือซ้ายวางอยู่บนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดอยู่ชูมือขวาขึ้นสู่สวรรค์และปฏิญาณว่า"จะผดุงความซื่อสัตย์ต่อข่าวประเสริฐและสารภาพความเชื่อของเขาอย่างเสรีแม้ว่าเขาจะต้องประทับคำพยานด้วยเลือดของเขาเองก็ตาม" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 157.2} {GCth17 130.2}

อีกครั้งหนึ่งเมื่อเขาถูกนำมาปรากฏตัวอยู่หน้าที่ประชุมรัฐสภาสีหน้าของเขาไม่มีร่องรอยของความหวาดกลัวหรือความขุ่นมัวเลยสงบและมีสันติสุขแต่ด้วยความกล้าหาญและทรงเกียรติอย่างภูมิฐานในฐานะพยานของพระเจ้าเขายืนขึ้นท่ามกลางผู้ยิ่งใหญ่ของโลกบัดนี้เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังสั่งให้เขาตัดสินว่าจะต้องการถอนคำสอนข้อเชื่อของเขาหรือไม่ลูเธอร์กล่าวตอบด้วยน้ำเสียงที่นอบน้อมและถ่อมปราศจากความรุนแรงหรืออารมณ์ท่าทางของเขานิ่งสุขุมและน่าเคารพยำเกรงแต่เขาแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความเปรมปรีดิ์ซึ่งทำให้ที่ประชุมแปลกใจ {GC 158.1} {GCth17 130.3}

ลูเธอร์พูดว่า"จักรพรรดิผู้สุขุมเยือกเย็นที่สุดเจ้านายอันทรงเกียรติทั้งหลายขุนนางที่เคารพข้าพเจ้ามาปรากฏตัวต่อหน้าท่านในวันนี้เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาที่เมื่อวานนี้กำชับแก่ข้าพเจ้าและโดยพระเมตตาคุณของพระเจ้าข้าพเจ้าขออนุญาตวิงวอนท่านและขุนนางยิ่งใหญ่ทั้งหลายโปรดใส่ใจฟังการปกป้องอุดมการณ์เรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าชอบธรรมและสัตย์จริงหากข้าพเจ้าจะล่วงเกินในการใช้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ไปในทางที่ไม่เหมาะไม่ควรอันเนื่องจากการขาดความรู้แล้วข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอภัยแก่ข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าไม่ได้เติบโตขึ้นในพระราชวังของพระราชาแต่อยู่อย่างสันโดษในคอนแวนต์" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 158.2} {GCth17 130.4}

แล้วเขาพูดต่อไปเกี่ยวกับเรื่องของปัญหาเขาอธิบายว่างานเขียนทั้งหมดของเขาที่ตีพิมพ์ออกมานั้นไม่ใช่มีลักษณะแบบเดียวกันหมดในบางส่วนเขากล่าวถึงเรื่องความเชื่อและการทำความดีและแม้ศัตรูของเขาก็ยังประกาศว่าผลงานเหล่านั้นไม่เป็นภัยแต่กลับเป็นคุณประโยชน์หากจะถอนงานเขียนเหล่านี้จะเป็นการประณามความจริงที่ทุกฝ่ายยอมรับงานประเภทที่สองประกอบด้วยข้อเขียนที่เปิดโปงความเลวและการละเมิดของระบอบเปปาซีหากจะลบล้างผลงานเหล่านี้ก็จะไปส่งเสริมความโหดเหี้ยมของโรมและเปิดโอกาสให้กว้างขึ้นแก่ความไร้จริยธรรมอีกมากมายให้ทวีคูณส่วนผลงานประเภทที่สามเขามุ่งโจมตีเฉพาะตัวบุคคลที่ปกป้องความชั่วที่เห็นอยู่กลาดเกลื่อนเขาสารภาพอย่างไม่ลังเลว่าเรื่องนี้เขาใช้ความรุนแรงมากกว่าความสุภาพเขาไม่ได้อ้างว่าตนเองไร้ข้อบกพรองแต่แม้กระทั่งหนังสือเหล่านี้เขาก็ยังไม่อาจถอนได้เพราะการกระทำเชนนั้นจะไปเสริมความฮึกเหิมของศัตรูแห่งสัจธรรมและพวกเขาก็จะใช้โอกาสนั้นบดขยี้คนของพระเจ้าด้วยความโหดเหี้ยมยิ่งขึ้น {GC 158.3} {GCth17 130.5}

เขาพูดต่อไปว่า"อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าเป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่งไม่ใช่พระเจ้าดังนั้นข้าพเจ้าจะปกป้องตัวเองเหมือนเชนที่พระคริสต์ทรงกระทำว่า 'ถ้าเราพูดผิดก็จงเป็นพยานในสิ่งที่ผิดนั้น' ...... โดยพระเมตตาคุณของพระเจ้าข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านจักรพรรดิผู้ทรงสุขุมเยือกเย็นที่สุดและท่านขุนนางผู้เรืองนามทั้งหลายและบุรุษทุกระดับชั้นให้ท่านใช้ข้อเขียนของผู้เผยพระวจนะและของอัครทูตพิสูจน์ว่าข้าพเจ้าทำผิดทันทีที่ข้าพเจ้าจำนนต่อหลักฐานเหล่านี้ข้าพเจ้าจะเป็นคนแรกที่คว้าหนังสือของข้าพเจ้าและโยนมันลงไปในกองเพลิง {GC 159.1} {GCth17 131.1}

"ข้าพเจ้าหวังว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าพูดไปเมื่อสักครู่นี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าข้าพเจ้าตรวจสอบอย่างระมัดระวังและพิจารณาถึงภัยอันตรายที่ข้าพเจ้ากำลังนำตัวเองเข้าไปเสี่ยงแต่แทนที่จะท้อแท้ข้าพเจ้ากลับชื่นชมยินดีที่เห็นว่าในเวลานี้เหมือนเช่นในยุคก่อนข่าวประเสริฐเป็นต้นเหตุของปัญหาและความขัดแย้งนี่เป็นลักษณะและชะตากรรมของพระวจนะของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ตรัสว่า 'เราไม่ได้นำสันติภาพมาให้แต่เรานำดาบมา' มัทธิว 10:34 คำสอนของพระเจ้านั้นแสนประเสริฐและแสนน่ากลัวจงระมัดระวังเกลือกว่าโดยทึกทักที่จะระงับความขัดแย้งท่านกลับไปกดขี่พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและชักนำกระแสอันตรายอันเชี่ยวกรากที่รุนแรงน่ากลัวความหายนะในปัจจุบันและความพินาศนิรันดร์กาลมาสู่ตัวท่านเอง.....ข้าพเจ้าอาจยกตัวอย่างมากมายจากพระวจนะของพระเจ้าได้ข้าพเจ้าอาจพูดถึงเรื่องของฟาโรห์เรื่องกษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนและกษัตริย์อื่นๆของประเทศอิสราเอลซึ่งพฤติกรรมของพวกเขานั้นล้วนมีส่วนอย่างเห็นผลในการทำลายตนเองเมื่อพวกเขาแสวงหาคำปรึกษาที่ดูเหมือนว่าชาญฉลาดที่สุดเพื่อเพิ่มขยายอาณาจักรของตน 'พระองค์ผู้ทรงเคลื่อนภูเขาและมันก็ไม่รู้'" โยบ 9:5 Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 159.2} {GCth17 131.2}

ลูเธอร์กล่าวเป็นภาษาเยอรมันไปแล้วบัดนี้เขาได้รับการขอให้พูดเรื่องเดียวกันอีกครั้งหนึ่งเป็นภาษาละตินแม้จะหมดแรงจากการพูดที่ผ่านมาก็ตามเขาก็ยอมทำตามและกล่าวคำพูดของเขาอีกครั้งด้วยความชัดเจนและด้วยพลังเหมือนเชนครั้งแรกการทรงนำของพระเจ้าคอยชี้แนะอยู่ในเรื่องนี้ความผิดและความงมงายปิดบังสมองของเจ้าชายจำนวนมากจนมองไม่เห็นน้ำหนักของเหตุผลในการพูดครั้งแรกแต่การพูดครั้งที่สองทำให้พวกเขามองเห็นใจความที่เสนอไว้อย่างชัดเจน {GC 160.1} {GCth17 131.3}

พวกที่ดื้อรั้นไม่ยอมรับความกระจ่างและตั้งใจไม่ยอมให้สัจธรรมมาโน้มน้าวจิตใจของตนพากันเดือนดาลกับพลังคำพูดของลูเธอร์ขณะที่เขาหยุดพูดโฆษกของสภาพูดด้วยความโกรธว่า "ท่านยังไม่ได้ตอบคำถามที่ให้ไว้.......ท่านจะต้องให้คำตอบที่ชัดเจนและแน่นอน.....ท่านจะถอนความเชื่อหรือไม่ถอน" {GC 160.1} {GCth17 131.4}

นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า“ในเมื่อจักรพรรดิผู้สุขุมเยือกเย็นที่สุดและขุนนางชั้นผู้ใหญ่ทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าให้คำตอบที่ชัดเจนฟังง่ายและตรงไปตรงมาข้าพเจ้าก็จะตอบท่านและคำตอบก็คือข้าพเจ้ามิอาจจำนนความเชื่อของข้าพเจ้าให้กับพระสันตะปาปาหรือให้กับสภาต่างๆได้เพราะเรื่องนี้ชัดแจ้งยิ่งกว่ายามเที่ยงวันว่าพวกเขาทำผิดและขัดแย้งกันเองอยู่บ่อยๆด้วยเหตุนี้นอกเสียจากว่าพวกเขาจะโน้มน้าวข้าพเจ้าได้ด้วยคำพยานของพระคัมภีร์หรือโดยอ้างเหตุผลที่ชัดเจนที่สุดนอกเสียจากว่าพวกเขาจะชักจูงข้าพเจ้าสำเร็จโดยใช้ข้อความที่ข้าพเจ้าอ้างไว้และนอกเสียจากว่าพวกเขาจะมาเปลี่ยนจิตสำนึกของข้าพเจ้าซึ่งยึดติดกับพระวจนะของพระเจ้าแล้วข้าพเจ้าไม่สามารถและจะไม่ถอนความเชื่อเพราะเป็นเรื่องไม่ปลอดภัยที่คริสเตียนคนหนึ่งมาพูดค้านกับจิตสำนึกของเขาข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นี่ข้าพเจ้าจะไม่ทำประการอื่นใดขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยอาเมน” Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 160.2} {GCth17 131.5}

ด้วยประการเช่นนี้ชายชอบธรรมคนนี้ยืนอยู่บนรากฐานที่มั่นคงของพระเจ้าแสงสว่างของสวรรค์แจ่มจำรัสอยู่ในสีหน้าของเขาความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของอุปนิสัยของเขาสันติสุขและความชื่นชมยินดีของเขาปรากฏให้ทุกคนเห็นในขณะที่เขาเป็นพยานคัดค้านอำนาจแห่งความชั่วและเป็นพยานถึงความเชื่อที่เอาชนะโลก {GC 160.3} {GCth17 132.1}

คนทั้งห้องประชุมนิ่งเงียบด้วยความประหลาดใจไปชั่วขณะหนึ่งในการตอบครั้งแรกลูเธอร์พูดด้วยน้ำเสียงต่ำด้วยความเคารพยำเกรงแทบจะนอบน้อมถ่อมตนเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันแปลความหมายการแสดงออกเช่นนี้ว่าเขากำลังเริ่มเสียขวัญพวกเขาคิดว่าที่เขาขอเลื่อนเวลาพูดออกไปนั้นเป็นการเปิดทางให้กับการถอนคำพูดจักรพรรดิชาร์ลส์พระองค์เองก็ทรงสังเกตอย่างกึ่งดูแคลนเห็นท่าทีที่อิดโรยของนักบวชคนนี้อาภรณ์ที่เรียบและคำแถลงที่ชัดเจนบ่งบอกให้ทราบว่า“พระนักบวชองค์นี้จะไม่มีทางทำให้เราเป็นคนนอกรีตอย่างแน่นอน”แต่ความกล้าและความแน่วแน่ที่บัดนี้เขาแสดงออกมารวมทั้งพลังและความชัดเจนในการใช้เหตุผลของเขาทำให้คนทุกฝ่ายแปลกใจจักรพรรดิทรงเปลี่ยนไปเป็นความชื่นชมทรงอุทานขึ้นมาว่า“พระนักบวชองค์นี้พูดด้วยใจที่ปราศจากความกลัวและความกล้าหาญที่ไม่หวั่นไหว”เจ้าผู้ครองแคว้นเยอรมนีหลายพระองค์ทรงมองดูผู้แทนประเทศคนนี้ของพวกเขาด้วยความภาคภูมิใจและความชื่นชมยินดี {GC 160.4} {GCth17 132.2}

พรรคพวกของโรมแตกกระจุยไปอุดมการณ์ของพวกเขาดูเหมือนตกอยู่ในสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยที่สุดพวกเขาจึงหาทางรักษาอำนาจของตนไม่ใช่ด้วยการปฏิบัติตามพระคัมภีร์แต่เลือกที่จะใช้วิธีข่มขู่ซึ่งเป็นวิธีโต้เถียงที่โรมไม่เคยลดละโฆษกของสภาพูดว่า“หากท่านไม่ยอมถอนความเชื่อจักรพรรดิและผู้นำของทั้งประเทศจะปรึกษาว่าจะเลือกใช้วิธีใดเพื่อต่อต้านคนนอกรีตที่ไม่ยอมแก้ไขคนนี้” {GC 161.1} {GCth17 132.3}

มิตรสหายของลูเธอร์ที่ฟังคำปกป้องอันประเสริฐด้วยความชื่นชมนั้นเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ก็ตกใจกลัวแต่ตัวดุษฎีบัณฑิตเองกลับพูดอย่างสงบนิ่งว่า“ขอพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำพูดใดเลย” Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8 {GC 161.2} {GCth17 132.4}

แล้วพวกเขานำลูเธอร์ออกไปจากที่ประชุมรัฐสภาในขณะที่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายทรงปรึกษาหารือร่วมกันเกิดความรู้สึกทั่วไปว่าวิกฤตครั้งยิ่งใหญ่มาถึงแล้วการยืนกรานปฏิเสธที่จะยอมจำนนอาจส่งผลต่อประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเป็นเวลาหลายยุคสภาตัดสินใจที่จะให้โอกาสลูเธอร์อีกครั้งหนึ่งที่จะถอนคำสอนพวกเขานำลูเธอร์เข้ามาในสภาเป็นครั้งสุดท้ายถามเขาอีกครั้งหนึ่งว่าจะปฏิเสธคำสอนของเขาหรือไม่เขาพูดว่า“ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบอื่นใดที่จะให้นอกจากที่ให้ไว้แล้ว”

เป็นที่แน่ชัดว่าไม่มีสิ่งใดจะโน้มน้าวเขาได้เลยไม่ว่าจะด้วยคำสัญญาหรือด้วยคำขู่ที่จะให้เขายอมจำนนต่อคำตัดสินของโรม {GC 161.3} {GCth17 132.5}

ผู้นำระบอบเปปาซีทั้งหลายรู้สึกเดือดดาลที่อำนาจของพวกเขาซึ่งทั้งพระราชาและขุนนางทั้งหลายกลัวจนตัวสั่นต้องถูกพระนักบวชต่ำต้อยคนหนึ่งเหยียดหยามดูแคลนพวกเขาปรารถนาที่จะทำให้นักบวชผู้นี้สัมผัสกับความพิโรธของพวกเขาด้วยการทรมานชีวิตของเขาให้ม้ลายไปแต่ลูเธอร์เข้าใจถึงภัยอันตรายของเขาพูดกับคนทั้งหลายด้วยเกียรติยศและความสุขุมเยือกเย็นของคริสเตียนถ้อยคำของเขาปราศจากความหยิ่งยโสกิเลสตัณหาและการหลอกลวงเขาไม่ได้คิดถึงตนเองหรือผู้สูงศักดิ์ที่อยู่รอบตัวเขารู้เพียงว่าเขาอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงสภาพล้ำเลิศอย่างไร้ขอบเขตกว่าพระสันตะปาปาพระราชาคณะพระราชาและจักรพรรดิพระคริสต์ตรัสผ่านคำพยานของลูเธอร์ด้วยพลังและความยิ่งใหญ่ที่ดลใจทั้งมิตรสหายและศัตรูด้วยความตะลึงและความพิศวงไปชั่วขณะหนึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าทรงร่วมสถิตอยู่ในที่ประชุมสภาแห่งนั้นเพื่อสัมผัสใจผู้นำสูงสุดของอาณาจักรมีขุนนางจำนวนหนึ่งยอมรับความชอบธรรมในอุดมการณ์ของลูเธอร์หลายคนถูกโน้มน้าวให้มาเชื่อสัจธรรมแต่ความประทับใจที่ได้รับของบางคนอยู่ไม่นานมีคนอยู่อีกจำพวกหนึ่งที่ไม่แสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขาในเวลานั้นแต่แสวงหาสิ่งที่รับทราบจากพระคัมภีร์ด้วยตนเองจนเวลาต่อมากลายเป็นผู้สนับสนุนงานการปฏิรูปอย่างไม่กลัวผู้ใด {GC 161.4} {GCth17 132.6}

อิเล็กเตอร์เฟรดเดอริคทรงคอยการปรากฏตัวของลูเธอร์ต่อที่ประชุมรัฐสภาด้วยความกังวลใจและฟังด้วยอารมณ์ที่ซาบซึ้งขณะที่ลูเธอร์พูดพระองค์ทรงเป็นพยานด้วยความสุขและความภาคภูมิใจถึงความกล้าหาญความแน่วแน่และการรู้จักตนเองและความตั้งใจที่จะยืนหยัดอย่างมั่นคงยิ่งขึ้นในการปกป้องอุดมการณ์ของดุษฎีบัณฑิตท่านนี้พระองค์ทรงเปรียบเทียบความแตกต่างของคู่กรณีที่โต้แย้งกันและมองเห็นว่าอำนาจของสัจธรรมทำให้ปัญญาของพระสันตะปาปาพระราชาและพระราชาคณะหมดความหมายระบอบเปปาซีต้องรับภาระของความพ่ายแพ้ที่สัมผัสได้ท่ามกลางชนทุกชาติและตลอดทุกยุคสมัย {GC 162.1} {GCth17 133.1}

ในขณะที่ผู้แทนของพระสันตะปาปารู้สึกถึงผลที่ได้จากคำแถลงของลูเธอร์เขาหวาดกลัวอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนถึงความมั่นคงของอำนาจของโรมและตั้งใจที่จะใช้ทุกวิธีภายใต้อำนาจของตนเพื่อล้มล้างนักปฏิรูปศาสนาคนนี้ด้วยวาทศิลป์และวิธีทางการทูตที่เป็นคุณสมบัติโดดเด่นของเขาเขานำเสนอจักรพรรดิผู้ทรงเยาว์วัยให้เห็นถึงความเขลาและอันตรายของการสละมิตรภาพและการสนับสนุนของราชสำนักที่เรืองอำนาจของโรมเพื่อแลกกับอุดมการณ์ของนักบวชที่ไม่สำคัญคนหนึ่ง {GC 162.2} {GCth17 133.2}

คำพูดของเขานั้นไม่ได้ปราศจากผลเสียเลยทีเดียวในวันต่อมาหลังจากคำตอบของลูเธอร์จักรพรรดิชาร์ลส์ทรงส่งสาส์นมาเพื่อให้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาประกาศเจตนารมณ์ของพระองค์ที่จะดำเนินตามนโยบายของผู้นำคนก่อนหน้านี้ในการรักษาและปกป้องศาสนาคาทอลิกเนื่องจากลูเธอร์ปฏิเสธที่จะละทิ้งความผิดของตนจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดกับเขาและคำสอนนอกรีตที่เขาสอน“พระนักบวชเพียงองค์เดียวที่หลงผิดไปด้วยความโง่เขลาของตนเองได้ลุกขึ้นต่อต้านความเชื่อของอาณาจักรคริสเตียนเพื่อหยุดยั้งความไม่เคารพยำเกรงเราจะสละซึ่งราชอาณาจักรของเราทรัพย์สมบัติของเรามิตรสหายของเรากายของเราเลือดของเราจิตวิญญาณของเราและชีวิตของเราเรากำลังจะขับไล่ออกัสตินลูเธอร์ออกไปให้พ้นห้ามเขามาก่อกวนแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดท่ามกลางประชาชนแล้วเราจะดำเนินต่อไปเพื่อบัพพาชนียกรรมเขาและพวกผู้ติดตามของเขาในฐานะคนนอกรีตดื้อรั้นด้วยการสั่งให้เป็นบุคคลต้องห้ามและด้ว

ยการใช้ทุกวิธีการที่จะทำลายพวกเขาเราเรียกร้องให้สมาชิกของทุกรัฐทำตัวให้เป็นคริสเตียนที่ซื่อสัตย์" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่9อย่างไรก็ตามจักรพรรดิทรงประกาศว่าต้องเคารพต่อหนังสือคุ้มครองที่ออกให้กับลูเธอร์และก่อนที่จะสานต่อเรื่องใดเพื่อกำจัดเขาต้องปล่อยให้เขากลับไปยังบ้านด้วยความปลอดภัยเสียก่อน {GC 162.3} {GCth17 133.3}

บัดนี้ท่ามกลางสมาชิกสภามีความเห็นที่ขัดแย้งกันอยู่สองฝ่ายทูตและตัวแทนของพระสันตะปาปาเรียกร้องให้ไม่ต้องไปคำนึงถึงหนังสือรับรองความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนาพวกเขาพูดว่า "แม่น้ำไรน์จะต้องรับเถ้าถ่านของเขาเหมือนที่รับเถ้าถ่านของยอห์นฮัสเมื่อศตวรรษที่แล้ว" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 9 แต่เจ้าชายทั้งหลายของประเทศเยอรมนีแม้พวกเขาเองจะเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซีและปฏิญาณตนเป็นศัตรูของลูเธอร์ก็ยังคัดค้านการฝ่าฝืนความวางใจระดับสาธารณชนว่าเป็นรอยด่างแห่งศักดิ์ศรีของประเทศชาติพวกเขาชี้ถึงหายนะที่เกิดขึ้นหลังจากที่ฮัสตายและประกาศว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะทำให้ความชั่วอันน่าสยดสยองเหล่านั้นเกิดขึ้นซ้ำอีกกับประเทศเยอรมนีและกับจักรพรรดิเยาว์วัยของประเทศ {GC 163.1} {GCth17 133.4}

จักรพรรดิชาร์ลส์พระองค์เองทรงให้คำตอบกับข้อเสนอเลวทรามนี้ว่า"แม้ว่าเกียรติยศและความเชื่อจะถูกลบเลือนออกไปจากโลกสิ่งเหล่านี้ก็ยังควรจะมีอยู่ในจิตใจของเจ้าชายผู้ครองแคว้นทั้งหลาย" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 9 ศัตรูตัวยงสมุนระบอบเปปาซีของลูเธอร์ยังคงเรียกร้องให้จักรพรรดิปฏิบัติต่อนักปฏิรูปเหมือนที่จักรพรรดิซีจิสมันด์กระทำกับฮัสคือปล่อยให้เขาไปอยู่ในความเมตตาของคริสตจักรแต่เมื่อพระองค์ทรงหวนคิดถึงภาพเหตุการณ์เมื่อฮัสอยู่ในที่ชุมชนสาธารณะชี้ให้ดูโซ่ตรวนของเขาและเตือนให้จักรพรรดิรำลึกถึงความเชื่อถือในคำมั่นสัญญาของพระองค์จักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 จึงทรงประกาศว่า "เราไม่ต้องการเสียหน้าเหมือนซีจิสมันด์" Lenfant เล่มที่ 1 หน้า 422 {GC 163.2} {GCth17 133.5}

อย่างไรก็ตามจักรพรรดิชาร์ลส์ทรงจงใจไม่ยอมรับสัจธรรมที่ลูเธอร์เสนอพระองค์ทรงบันทึกไว้ว่า "เราตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะทำตามแบบอย่างของบรรพบุรุษ" D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 9 พระองค์ทรงตัดสินใจแล้วที่จะไม่ก้าวออกจากเส้นทางของธรรมเนียมแม้เพื่อเดินไปบนทางแห่งสัจธรรมและความชอบธรรมก็ตามด้วยเหตุที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงทำเช่นนั้นพระองค์ก็จะทรงเชิดชูระบอบเปปาซีพร้อมกับความโหดร้ายและความเสื่อมทรามทั้งหมดของมันด้วยด้วยประการฉะนี้พระองค์จึงทรงยึดจุดยืนของพระองค์คือทรงปฏิเสธที่จะรับความกระจ่างใดๆที่เพิ่มขึ้นมากกว่าบรรพบุรุษของพระองค์ทรงเคยรับไว้หรือทรงปฏิเสธที่จะปฏิบัติหน้าที่ใดๆที่บรรพบุรุษไม่เคยปฏิบัติ {GC 163.3} {GCth17 133.6}

ในปัจจุบันมีผู้คนมากมายที่ยังคงยึดติดอยู่กับธรรมเนียมและประเพณีของบรรพบุรุษเช่นนั้นเมื่อพระเจ้าประทานความกระจ่างที่เพิ่มขึ้นพวกเขากลับปฏิเสธที่จะรับเพราะไม่ได้ประทานแก่บรรพบุรุษของพวกเขาพวกเขาจึงไม่ยอมรับด้วยเราไม่ได้อยู่ในสถานะที่บรรพบุรุษของเราอยู่ผลที่ตามมาคือหน้าที่และความรับผิดชอบของเราก็จะไม่เหมือนของพวกเขาเราจะไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าเมื่อเราดูแบบอย่างของบรรพบุรุษเพื่อใช้เป็นเครื่องกำหนดหน้าที่ของเราแทนที่จะค้นหาพระวจนะของพระเจ้าเพื่อตัวของเราเองความรับผิดชอบของเรานั้นสำคัญกว่าความรับผิดชอบของบรรพบุรุษของเราเราต้องรับผิดชอบต่อความกระจ่างที่พวกเขาได้รับและตกทอดมาสู่เราและเรายังต้องรับผิดชอบต่อความกระจ่างเพิ่มเติมซึ่งบัดนี้กำลังส่องมายังพวกเราจากพระวจนะของพระเจ้า {GC 164.1} {GCth17 134.1}

พระคริสต์ตรัสถึงชาวยิวที่ไม่เชื่อว่า“ถ้าเราไม่ได้มาสั่งสอนพวกเขาเขาก็คงจะไม่มีบาปแต่เดี๋ยวนี้พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา”ยอห์น15:22อำนาจของพระเจ้าแบบเดียวกันตรัสผ่านลูเธอร์ไปถึงจักรพรรดิและเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายของประเทศเยอรมนีขณะที่ความกระจ่างส่องออกจากพระวจนะของพระเจ้าพระวิญญาณของพระองค์ทรงขอร้องเป็นครั้งสุดท้ายกับผู้ร่วมประชุมหลายท่านดั่งเช่นปีลาตเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านี้ยอมให้ความหยิ่งจองหองและความต้องการเป็นที่นิยมของประชาชนปิดหัวใจของเขาจากพระผู้ไถ่ของโลกดังเช่นเฟลิกส์ที่กลัวจนตัวสั่นบัญชาผู้นำสาส์นแห่งสัจธรรมว่า“วันนี้เจ้าไปได้แล้วถ้ามีโอกาสข้าจะเรียกเจ้ามาอีก”ดั่งเช่นกษัตริย์อากริปปาผู้หยิ่งยโสสารภาพว่า “เจ้าจะชวนเราเป็นคริสเตียนในช่วงเวลาเพียงสั้นๆหรือ” กิจการ 24:25; 26:28 ถึงอย่างนั้นจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงหันหนีจากข่าวสารที่สวรรค์ประทานมาให้ยอมแพ้ต่อคำบัญชาของความทะนงและนโยบายทางโลกทรงตัดสินใจไม่ยอมรับความกระจ่างแห่งสัจธรรม {GC 164.2} {GCth17 134.2}

ข่าวลือเรื่องแผนจัดการลูเธอร์แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางทำให้เกิดความตื่นเต้นครั้งใหญ่ทั่วทั้งเมืองนักปฏิรูปศาสนามีมิตรสหายมากมายซึ่งรู้ดีถึงความโหดเหี้ยมน่ากลัวของโรมที่มีต่อผู้คนทั้งหลายที่เปิดโปงความชั่วของเธอพวกเขาลงความเห็นว่าจะไม่ยอมให้เขาถูกนำไปพลีชีพขุนนางนับร้อยร่วมกันปฏิญาณตนที่จะปกป้องเขามีคนไม่น้อยประณามอย่างเปิดเผยว่าข่าวของสำนักราชวังแสดงถึงการยอมจำนนอย่างอ่อนๆต่ออำนาจของโรมที่ประตูรั้วบ้านต่างๆและในสถานที่สาธารณะหลายแห่งติดแผ่นป้ายบ้างก็ประณามและบ้างก็สนับสนุนลูเธอร์มีอยู่ป้ายหนึ่งที่คัดแต่ข้อพระคัมภีร์สำคัญในพระธรรมปัญญาจารย์ว่า “โอแผ่นดินเอ๋ยวิบัติแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเพียงคนรับใช้”ปัญญาจารย์10:16ศรัทธาที่ชื่นชมลูเธอร์ทั่วทั้งเยอรมนีทำให้ทั้งจักรพรรดิและที่ประชุมรัฐสภาเชื่อว่าความอยุติธรรมใดที่กระทำต่อเขาจะทำลายสันติสุขของจักรวรรดิและแม้กระทั่งต่อความมั่นคงของราชบัลลังก์ {GC 164.3} {GCth17 134.3}

อิเล็กเตอร์เฟรเดอริคแห่งแคว้นแซกโซนีทรงสงวนท่าทีด้วยความรอบคอบพระองค์ทรงปกปิดความรู้สึกแท้จริงที่มีต่อนักปฏิรูปศาสนาในขณะเดียวกันทรงคอยปกป้องเขาอย่างระมัดระวังทรงดูการเคลื่อนไหวทั้งหมดของเขาและของศัตรูทั้งหมดของเขาด้วยแต่มีคนมากมายที่ไม่พยายามปกปิดความเห็นใจต่อลูเธอร์มีเจ้าผู้ครองแคว้นขุนนางบารอนและบุคคลที่โดดเด่นอื่นๆทั้งฆารวาสและนักบวชทยอยมาเยี่ยมเขาสปาลาทินเขียนบันทึกไว้ว่า“ห้องเล็กๆของดุษฎีบัณฑิตไม่พอรับแขกที่เข้ามาหาเขา” Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 404 ประชาชนมองเขาราวกับเป็นคนที่เหนือมนุษย์แม้คนที่ไม่มีความเชื่อในคำสอนของเขายังอดที่จะชื่นชอบไม่ได้กับจริยธรรมอันสูงส่งที่นำเขาให้กล้าเผชิญกับความตายแทนการละเมิดจิตสำนึกของตนเอง {GC 165.1} {GCth17 134.4}

มีความพยายามอย่างเอาจริงเอาจังที่จะให้ลูเธอร์เห็นชอบกับการประนีประนอมกับโรมขุนนางและเจ้าผู้ครองแคว้นมากมายแนะเขาว่าหากเขายังคงยืนกรานยึดมั่นอยู่กับการตัดสินใจของตนเองต่อต้านคำบัญชาของคริสตจักรและของสภาต่างๆในไม่ช้าเขาคงจะถูกเนรเทศออกไปจากราชอาณาจักรแล้วก็จะไม่ได้รับการปกป้องลูเธอร์ตอบข้อเรียกร้องนี้ว่า“ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไม่อาจประกาศออกไปโดยปราศจากการต่อต้าน.......แล้วทำไมจึงต้องให้ความหวาดกลัวหรือความหวาดหวั่นเรื่องภัยอันตรายแยกเราออกจากพระเจ้าและจากพระวจนะของพระองค์ซึ่งเป็นสัจธรรมเพียงอย่างเดียวไม่ข้าพเจ้าเลือกสละร่างกายเสียเลือดและพลีชีพดีกว่า” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 10 {GC 165.2} {GCth17 134.5}

อีกครั้งหนึ่งเขาถูกรบเร้าให้ยอมจำนนต่อคำตัดสินของจักรพรรดิแล้วเขาจะไม่ต้องกลัวสิ่งอื่นใดเลยเขาตอบว่า"ด้วยสุดหัวใจของข้าพเจ้าข้าพเจ้ายอมให้จักรพรรดิเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายและแม้คริสเตียนที่ดุร้ายที่สุดตรวจสอบและพิพากษาผลงานของข้าพเจ้าแต่ด้วยเงื่อนไขเพียงข้อเดียวคือพวกเขาต้องยึดพระวจนะของพระเจ้าเป็นมาตรฐานมนุษย์ไม่มีสิ่งอื่นใดต้องทำนอกจากเชื่อปฏิบัติตามพระวจนะจงอย่าเสนอความรุนแรงมาสู่จิตสำนึกของข้าพเจ้าซึ่งผูกติดและล่ามโซ่ไว้กับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 10 {GC 166.1} {GCth17 135.1}

เขากล่าวกับข้อเรียกร้องอีกข้อหนึ่งว่า"ข้าพเจ้ายินดีที่จะสละการคุ้มครองความปลอดภัยข้าพเจ้ามอบกายของข้าพเจ้าเองและชีวิตไว้ในพระหัตถ์ขององค์จักรพรรดิแต่พระวจนะของพระเจ้านั้น--ไม่มีทาง" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 10 เขากล่าวว่าเขาเต็มใจที่จะยอมตามคำตัดสินของที่ประชุมใหญ่แต่ด้วยเงื่อนไขเพียงข้อเดียวคือที่ประชุมต้องตัดสินตามพระคัมภีร์เขาเสริมว่า"ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าและความเชื่อคริสเตียนทุกคนเป็นผู้ตัดสินได้ดีเท่ากับพระสันตะปาปาแม้ว่าจะมีที่ประชุมนับล้านอาจเห็นพ้องสนับสนุนก็ตาม" Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 410 ในที่สุดทั้งมิตรสหายและศัตรูก็เชื่อว่าความพยายามที่จะให้ปรองดองกันคงไม่เกิดผล {GC 166.2} {GCth17 135.2}

หากนักปฏิรูปศาสนายอมอ่อนข้อเพียงจุดเดียวซาตานและสมุนของมันก็จะได้รับชัยชนะแต่ความแน่วแน่อย่างไม่สั่นคลอนเป็นวิถีทางของการปลดปล่อยคริสตจักรและเริ่มยุคที่ใหม่และดีกว่าขึ้นมาอิทธิพลของชายหนุ่มหนึ่งคนนี้ผู้กล้าคิดและทำตามความคิดของตนเองในเรื่องของศาสนาส่งผลต่อคริสตจักรและโลกไม่ใช่เพียงแต่ในยุคของเขาเท่านั้นแต่ในทุกยุคของภายภาคหน้าความแน่วแน่และความสัตย์ซื่อจะเสริมกำลังให้คนทั้งปวงจนถึงวันสิ้นยุคซึ่งต้องผ่านประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ายืนตะหง่านเหนือเล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์และเหนืออำนาจยิ่งใหญ่ของซาตาน {GC 166.3} {GCth17 135.3}

ไม่นานต่อมาเจ้าหน้าที่ของจักรพรรดิมาสั่งให้ลูเธอร์กลับบ้านและเขารู้ดีว่าคำตัดสินลงโทษเขาจะตามติดคำสั่งนี้อย่างรวดเร็วเส้นทางของเขาปกคลุมด้วยเมฆหมอกดำทะมึนแต่ในขณะที่เขาเดินทางออกจากเมืองวอร์มส์ใจของเขากลับเต็มล้นด้วยความสุขและการสรรเสริญเขาพูดว่า"มารเองก็ยังยืนปกป้องอยู่ที่ป้อมปราการของพระสันตะปาปาแต่พระคริสต์ทรงกระทำให้เกิดช่องว่างกว้างขวางขึ้นในที่แห่งนั้นและซาตานถูกบังคับให้สารภาพว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามัน" D'Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 11 {GC 166.4} {GCth17 135.4}

หลังจากออกเดินทางไปแล้วด้วยความปรารถนาให้คนทั้งหลายไม่เข้าใจผิดว่าความแน่วแน่ของเขานั้นเป็นการกบฏลูเธอร์จึงเขียนจดหมายไปถึงจักรพรรดิว่า"พระเจ้าผู้ทรงหยั่งรู้หัวใจทรงเป็นพยานของข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าเตรียมพร้อมอย่างจริงใจที่สุดที่จะเชื่อฟังพระจักรพรรดิทั้งด้วยเกียรติยศและปราศจากเกียรติยศด้วยชีวิตและด้วยความตายและไม่มีข้อยกเว้นนอกจากพระวจนะของพระเจ้าที่มนุษย์ใช้ดำรงชีวิตในทุกกิจกรรมของชีวิตในปัจจุบันนี้ความภักดีของข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวเพราะในเรื่องนี้การที่จะสูญเสียหรือได้กำไรนั้นไม่มีผลต่อความรอดแต่เมื่อเกี่ยวกับผลประโยชน์นิรันดร์กาลแล้วพระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ไม่ควรยอมจำนนต่อมนุษย์ด้วยกันเพราะการยอมจำนนในเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณเช่นนี้คือการนมัสการที่แท้จริงและควรจะต้องถวายแด่พระผู้สร้างเท่านั้น" Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 11 {GC 167.1} {GCth17 136.1}

ในการเดินทางออกจากเมืองวอร์มส์ลูเธอร์ได้รับการต้อนรับอย่างภาคภูมิใจมากกว่าขณะที่เดินทางมุ่งหน้าสู่เมืองวอร์มส์ก่อนหน้านั้นคณะสงฆ์อันทรงเกียรติต้อนรับนักบวชที่ถูกบัพพาชนียกรรมแล้วผู้นี้ผู้ปกครองฝ่ายพลเรือนให้เกียรติกับชายที่จักรพรรดิทรงประณามเขาได้รับการร้องขอให้เทศนาทั้งๆที่มีคำสั่งห้ามจากสำนักพระราชวังอีกครั้งหนึ่งเขาก้าวขึ้นสู่ธรรมาสน์และพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิญาณที่จะเอาโซ่มาล่ามพระวจนะของพระเจ้าไว้และจะไม่มีทางทำเช่นนั้นด้วย” Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 420 {GC 167.2} {GCth17 136.2}

เมื่อเขาไปจากเมืองวอร์มส์ได้ไม่นานเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีเกลี้ยกล่อมจักรพรรดิให้ทรงประกาศกฤษฎีกาต่อต้านเขาในคำสั่งนี้ลูเธอร์ถูกประณามว่า“เป็นซาตานที่มาในร่างของมนุษย์และแต่งตัวด้วยชุดของนักบวช” D’Aubigné เล่มที่ 7 บทที่ 11 มีคำสั่งประกาศว่าในทันทีที่หนังสือคุ้มครองความปลอดภัยหมดอายุจะต้องจัดการทุกทางที่จะยับยั้งงานของเขาห้ามทุกคนให้ที่พำนักแก่เขาให้อาหารหรือน้ำดื่มแก่เขาหรือโดยทางคำพูดหรือการกระทำในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัวที่จะช่วยหรือยุยงส่งเสริมเขาจะต้องจับกุมเขาไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใดและส่งมอบให้กับผู้มีอำนาจผู้ติดตามของเขาจะต้องถูกจับเข้าคุกและทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะต้องถูกยึดงานเขียนของเขาต้องถูกทำลายและในที่สุดทุกคนที่กล้าขัดขืนคำสั่งนี้จะถูกรวมอยู่ในการลงโทษนี้ด้วยอิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนีและเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายที่เป็นมิตรกับลูเธอร์เดินทางออกไปจากเมืองวอร์มส์หลังจากที่เขาเดินทางออกไปไม่นานและคำสั่งของจักรพรรดิได้ผ่านมติของที่ประชุมรัฐสภาบัดนี้เหล่าผู้นิยมลิทธิโรมันพากันชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้นพวกเขาถือว่าจุดจบของนักปฏิรูปศาสนาถูกประทับตราไว้แล้ว {GC 167.3} {GCth17 136.3}

พระเจ้าทรงจัดเตรียมหนทางหนีภัยให้ผู้รับใช้ของพระองค์ในช่วงเวลาที่อันตรายนี้มีสายตาหนึ่งคอยเฝ้าติดตามการเคลื่อนไหวของลูเธอร์และหัวใจที่ซื่อสัตย์และประเสริฐดวงหนึ่งตัดสินใจเข้ามาช่วยเหลือเป็นที่ประจักษ์อย่างแน่ชัดว่าไม่มีสิ่งใดจะทำให้โรมพอใจนอกจากความตายของเขาด้วยการซ่อนตัวเท่านั้นที่จะถนอมเขาไว้ให้พ้นจากเขี้ยวสิงห์พระเจ้าประทานสติปัญญาให้กับอิเล็กเตอร์เฟรเดอริคแห่งแคว้นแซกโซนีเพื่อวางแผนที่จะรักษานักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ไว้ด้วยความร่วมมือของพระสหายที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งทำให้จุดประสงค์ของอิเล็กเตอร์ทำได้สำเร็จและลูเธอร์ถูกซ่อนตัวจากมิตรสหายและศัตรูอย่างได้ผลในขณะที่เดินทางกลับบ้านอยู่นั้นเขาถูกลักพาตัวจากผู้ที่ควบคุมเขาและรีบส่งตัวผ่านป่าไปยังปราสาทวาร์ตบูร์กซึ่งเป็นป้อมปราการอ้างว้างโดดเดี่ยวบนภูเขาทั้งการลักพาตัวและการซ่อนตัวนั้นทำกันอย่างลึกลับแม้แต่อิเล็กเตอร์เฟรเดอริคเองก็ไม่รู้อยู่เป็นเวลานานว่าเขาไปที่ใดการไม่รู้ระแคะระคายถึงเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ปราศจากการวางแผนตราบใดที่อิเล็กเตอร์ไม่ทรงทราบเรื่องของลูเธอร์พระองค์ก็จะทรงเปิดเผยสิ่งใดไม่ได้พระองค์เองพอพระหทัยกับความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนาและรู้แค่นี้ก็พอพระหทัยแล้ว {GC 168.1} {GCth17 137.1}

ฤดูใบไม้ผลิฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงผ่านไปและฤดูหนาวมาถึงแล้วและลูเธอร์ยังคงเป็นนักโทษอยู่อาเลียนเดอร์และพวกของเขายินดีหรรษาอย่างยิ่งที่ดูประหนึ่งว่าแสงสว่างของข่าวประเสริฐกำลังจะดับลงแต่แทนที่จะเป็นเช่นนี้นักปฏิรูปศาสนากำลังเติมน้ำมันใส่ตะเกียงของเขาจากคลังแห่งความจริงและแสงสว่างจะส่องออกมาด้วยลำแสงที่แจ่มจำรัสมากขึ้น {GC 168.2} {GCth17 137.2}

ในความคุ้มครองอย่างเป็นมิตรของปราสาทวาร์ตบูร์กลูเธอร์อยู่อย่างมีความสุขชั่วขณะหนึ่งที่ได้หลุดพ้นจากความร้อนและความโกลาหลของการต่อสู้แต่เขาไม่อาจพบความพึงพอใจในความสงบและการพักผ่อนได้นานนักชีวิตของเขานั้นคุ้นเคยกับการทำงานและความขัดแย้งที่เกรี้ยวกราดเขาทนอยู่กับการไ

ม่ทำงานไม่ได้ในวันเวลาที่โดดเดี่ยวนั้นสภาพของคริสตจักรปรากฏขึ้นอยู่ต่อหน้าเขาและเขาร้องขึ้นด้วยความสิ้นหวัง"อนิจจาไม่มีผู้ใดในยุคสุดท้ายของพระพิโรธของพระเจ้าที่จะยืนขึ้นดั่งกำแพงอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าและช่วยอิสราเอลให้รอด" Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 2อีกครั้งหนึ่งความคิดของเขาวกกลับมาหาเขาเองและเขาวิตกว่าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนขี้ขลาดที่ถอยหนีออกจากการต่อสู้แล้วเขาก็ตำหนิตัวเองที่เกียจคร้านและเอาแต่ใจตนเองแต่กระนั้นในเวลาเดียวกันในทุกวันเขากลับบรรลุผลงานได้มากกว่าที่ชายคนหนึ่งจะทำได้ปากกาของเขาไม่เคยอยู่นิ่งในขณะที่ศัตรูของเขายกยอตนเองว่าเขาหายเงียบไปแล้วพวกเขาแปลกใจและมึนงงกับหลักฐานที่มีตัวตนซึ่งแสดงว่าเขายังทำงานอย่างขันแข็งอยู่ใบปลิวเป็นตั้งๆที่ออกมาจากปากกาของเขากระจายไปทั่วประเทศเยอรมนีเขายังได้รับใช้งานสำคัญที่สุดเพื่อเพื่อนร่วมชาติของเขาด้วยการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาเยอรมันจากเกาะหินปัทมอสของเขาเป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็มที่เขาได้ประกาศข่าวประเสริฐและตำหนิบาปและความผิดในยุคของเขา {GC 168.3} {GCth17 137.3}

แต่พระเจ้าทรงถนอมผู้รับใช้ของพระองค์ให้ออกจากเวทีของชีวิตสาธารณะไม่ใช่เพียงเพื่อถนอมรักษาชีวิตของลูเธอร์จากความอาฆาตของศัตรูหรือเพื่อเอื้อให้เขามีเวลาเงียบสำหรับทำงานสำคัญเท่านั้นเขาได้ผลลัพธ์ที่ล้ำค่ามากกว่านี้ในที่พักบนภูเขาที่โดดเดี่ยวและห่างไกลลิบลับของเขานั้นลูเธอร์ถูกกันออกจากการสนับสนุนทางโลกและปิดตนเองจากคำสรรเสริญเยินยอของมนุษย์เขาจึงหลุดพ้นจากความหยิ่งทะนงและความมั่นใจในตนเองซึ่งบ่อยครั้งมีต้นเหตุมาจากความสำเร็จโดยการทนทุกข์และการได้รับความอดสูเขากำลังถูกเตรียมตัวให้พร้อมอีกครั้งเพื่อจะเดินอย่างปลอดภัยบนเส้นทางสูงอันน่าเวียนหัวซึ่งเขาถูกยกย่องและเชิดชูขึ้นไปอย่างกะทันหัน {GC 169.1} {GCth17 138.1}

ในขณะที่มนุษย์ชื่นชมยินดีกับเสรีภาพที่สัจธรรมนำมานั้นพวกเขามีความโน้มเอียงที่จะเชิดชูผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มาเพื่อตัดโซ่แห่งความผิดและความงมงายซาตานคอยหาทางที่จะหันแนวคิดและความรักของมนุษย์ให้ออกห่างไปจากพระเจ้าและให้ยึดติดกับสื่อตัวแทนที่เป็นมนุษย์มันนำพวกเขาให้ไปยกย่องเครื่องมือธรรมดาและให้ละเลยพระหัตถ์ที่ทรงนำพาเหตุการณ์ทั้งหมดของการทรงนำบ่อยครั้งผู้นำศาสนาที่ได้รับการสรรเสริญเยินยอและเคารพเช่นนี้จะสูญเสียความรู้สึกที่ต้องพึ่งพระเจ้าและถูกชักนำให้เชื่อในตัวเขาเองผลที่ตามมาคือเขาจะพยายามควบคุมความคิดและจิตสำนึกของประชาชนผู้ซึ่งมีใจโอนเอียงที่จะหวังคอยให้เขานำแทนที่จะพึ่งพระวจนะของพระเจ้าบ่อยครั้งที่งานของการปฏิรูปล่าช้าเพราะบรรดาผู้สนับสนุนหมกมุ่นอยู่กับความรู้สึกเช่นนี้พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะปกป้องอุดมการณ์ของการปฏิรูปให้ออกไปจากภัยอันตรายนี้พระองค์ทรงประสงค์ให้พระราชกิจของพระเจ้ารับรอยประทับที่ไม่ใช่เป็นของมนุษย์แต่เป็นของพระเจ้าสายตาของมนุษย์หันไปหาลูเธอร์เพราะว่าเป็นผู้อธิบายสัจธรรมเขาถูกนำออกไปเพื่อว่าสายตาทั้งปวงของมนุษย์จะหันไปมองผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งสัจธรรม {GC 169.2} {GCth17 138.2}

บท 9 - นักปฏิรูปศาสนาชาวสวิส

เป็นที่ประจักษ์ว่าในการคัดสรรบุคคลที่จะมาปฏิรูปคริสตจักรพระเจ้าทรงใช้แบบแผนเดียวกันกับการก่อตั้งคริสตจักรพระอาจารย์แห่งสวรรค์ทรงมองข้ามบุคคลยิ่งใหญ่ของโลกคนมียศศักดิ์และคนร่ำรวยที่คุ้นเคยกับคำเยินยอและเทิดทูนให้เป็นผู้นำของประชาชนพวกเขาเย่อหยิ่งและมั่นใจในตนเองกับสถานะที่เหนือชั้นกว่าของตนเกินกว่าที่จะยอมถูกหล่อหลอมจิตใจให้เห็นอกเห็นใจเพื่อนร่วมโลกและยอมที่จะเป็นผู้ร่วมงานของบุรุษแห่งเมืองนาซาเร็ธพระดำรัสที่กล่าวกับชาวประมงกาลิลีที่ไม่มีการศึกษาและตรากตรำทำงานหนักว่า“จงตามเรามาและเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนดั่งหาปลา” มัทธิว 4:19

สาวกเหล่านี้เป็นคนถ่อมและเป็นคนที่สอนได้ยิ่งพวกเขารับอิทธิพลจากคำสอนจอมปลอมของยุคนั้นน้อยเท่าไรพระคริสต์ก็จะทรงสอนและฝึกพวกเขาเพื่องานรับใช้ของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้นในสมัยของงานปฏิรูปยิ่งใหญ่จึงมีสภาพเป็นเช่นนี้นักปฏิรูปศาสนาแนวหน้าทั้งหลายเป็นคนที่มาจากพื้นฐานชีวิตที่ยากจนถ่อมตัวคือเป็นผู้ที่หลุดพ้นอย่างมากที่สุดจากความหยิ่งผยองของฐานะและจากอิทธิพลของความทิฐิมานะและเล่ห์กลของนักบวชแผนการของพระเจ้าเลือกที่จะใช้เครื่องมือที่ต่ำต้อยเพื่อผลที่ยิ่งใหญ่แล้วเกียรติยศจะไม่เป็นของมนุษย์แต่จะถวายพระสิริแด่พระเจ้าผู้ทรงประกอบกิจผ่านพวกเขาให้เป็นไปตามน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ {GC 171.1} {GCth17 139.1}

สองสามสัปดาห์หลังจากลูเธอร์เกิดในกระท่อมชาวเหมืองที่แคว้นแซกโซนีอูลริคสวิงก์ลี [Ulric Zwingli]เกิดในกระต๊อบของคนเลี้ยงสัตว์ท่ามกลางเทือกเขาแอลป์สภาพแวดล้อมของสวิงก์ลีในวัยเด็กและการฝึกอบรมในวัยเยาว์นั้นได้เตรียมเขาเพื่อทำงานรับใช้ในอนาคตเขาได้รับการเลี้ยงดูท่ามกลางความยิ่งใหญ่งดงามและล้ำเลิศของธรรมชาติสติปัญญาของเขาถูกประทับด้วยความรู้สึกของความยิ่งใหญ่มีพลังอำนาจและความเกรียงไกรของพระเจ้าประวัติศาสตร์ผลงานอันกล้าหาญที่เกิดขึ้นในเทือกเขาบ้านเกิดของเขานั้นจุดประกายแรงบันดาลใจอันเยาว์วัยของเขาและเขานั่งอยู่เคียงข้างกายคุณย่าผู้เคร่งครัดศาสนาตั้งใจฟังนิทานจากพระคัมภีร์อันล้ำค่าที่เธอรวบรวมจากตำนานและประเพณีสืบทอดมาของคริสตจักรด้วยความสนใจอย่างกระตือรือร้นเขาฟังเรื่องราววีรกรรมอันน่ายกย่องของบรรพชนและผู้เผยพระวจนะเรื่องของคนเลี้ยงแกะที่เฝ้าฝูงแกะบนเนินเขาของแผ่นดินปาเลสไตน์ที่ทูตสวรรค์มาแจ้งกับพวกเขาเรื่องของทารกน้อยแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮมและบุรุษแห่งกางเขนคาลวารี {GC 171.2} {GCth17 139.2}

บิดาของสวิงก์ลีมีความปรารถนาเช่นเดียวกับยอห์นลูเธอร์ที่ต้องการให้ลูกชายมีการศึกษาและได้ส่งเด็กชายออกไปจากหุบเขาบ้านเกิดตั้งแต่ยังเยาว์วัยสติปัญญาของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจนไม่นานต่อมาเกิดเป็นปัญหาในการหาครูที่มีความสามารถมาสอนเขาเมื่ออายุ 13 ปีเขาไปที่เมืองเบิร์นซึ่งในเวลานั้นเป็นโรงเรียนที่โดดเด่นที่สุดของประเทศสวิสเซอร์แลนด์แต่ณที่นี้มีภัยอันตรายเรื่องหนึ่งปรากฏขึ้นที่คุกคามชะตาชีวิตของเขานักบวชภราดรหลายองค์ทุ่มเทแย่งกันที่จะชักนำให้เขาก้าวเข้าสู่ชีวิตของนักบวชในเวลานั้นพระนักบวชของนิกายโดมินิกันและฟรานซิสกันมีการแข่งขันกันที่จะแย่งความนิยมจากชาวบ้านพวกเขาลงแรงตกแต่งโบสถ์ต่างๆของพวกเขาอย่างตระการตามีพิธีกรรมอย่างโอ่อ่าและใช้เครื่องรางเรืองนามและของขลังเพื่อดึงดูดความสนใจ {GC 172.1} {GCth17 140.1}

นักบวชนิกายโดมินิกันแห่งเมืองเบิร์นเห็นว่าหากเขาสามารถเอาชนะนักศึกษาหนุ่มที่มีความสามารถสูงนี้มาเข้าเป็นพวกด้วยแล้วพวกเขาจะได้ทั้งประโยชน์และเกียรติยศความหนุ่มแน่นของเขาความสามารถตามธรรมชาติในการพูดและในการเขียนของเขาและอัจฉริยะทางดนตรีและกาพย์กลอนจะดึงดูดประช

าชนเข้ามายังที่ประชุมของพวกเขาและเพิ่มรายได้ให้กับนิกายของตนได้ดีกว่าพิธีกรรมและการแสดงออกอย่างหรูหราพวกเขาพากเพียรด้วยเล่ห์กลและคำป้อยอจนสามารถชักนำสวิงก์ลีเข้ามายังคอนแวนต์ของพวกตนเมื่อลูเธอร์ยังเป็นนักเรียนอยู่นั้นเขาต้องเก็บตัวเองอยู่ในห้องเล็กๆของคอนแวนต์และหากพระเจ้าไม่ทรงจัดเตรียมที่จะปลดปล่อยเขาแล้วเขาคงจะจมหายไปกับโลกส่วนสวิงก์ลีนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้เผชิญกับภัยอันตรายแบบเดียวกันนี้ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าคุณพ่อของเขารู้ระแคะระคายกับข่าวสารเรื่องแผนการของพวกนักบวชเขาไม่เคยตั้งใจที่จะปล่อยให้ลูกชายมีชีวิตที่เกียจคร้านและไร้ประโยชน์ของนักบวชทั้งหลายเขาเห็นว่าชีวิตที่มีประโยชน์ในอนาคตของลูกกำลังตกอยู่ในความเสี่ยงจึงรีบเรียกตัวเขากลับบ้านโดยไม่รอช้า {GC 172.2} {GCth17 140.2}

ชายหนุ่มเชื่อฟังคำสั่งนี้แต่อยู่อย่างพึงพอใจในหุบเขาบ้านเกิดได้ไม่นานและไม่ช้าต่อมาเขาจึงกลับไปเรียนหนังสืออีกและเวลาผ่านไประยะหนึ่งเขาเดินทางไปกรุงบาเซลที่นี่เองสวิงก์ลีได้ยินถึงเรื่องข่าวประเสริฐของพระคุณของพระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆเป็นครั้งแรกวิทเทมบากครูสอนภาษาโบราณคนหนึ่งพบพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งเล่มในขณะที่ศึกษาภาษากรีกและฮีบรูและด้วยเหตุนี้ลำแสงแห่งความกระจ่างของพระเจ้าจึงส่องมายังสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนอยู่กับเขาเขาประกาศว่ามีสัจธรรมที่เก่าแก่และมีคุณค่าอันไร้ขอบเขตมากกว่าทฤษฎีใดๆที่ครูในโรงเรียนและนักปราชญ์สอนสัจธรรมโบราณนี้คือความตายของพระคริสต์เป็นค่าไถ่เดียวของคนบาปสำหรับสวิงก์ลีแล้วคำพูดเหล่านี้เป็นดั่งลำแสงแรกที่ส่องออกมาในยามรุ่งอรุณ {GC 173.1} {GCth17 140.3}

ไม่นานต่อมาพระเจ้าทรงเรียกสวิงก์ลีให้ออกจากกรุงบาเซลเพื่อทำงานที่สำคัญที่สุดในชีวิตขอบข่ายงานชิ้นแรกของเขาอยู่ที่โบสถ์แห่งหนึ่งในเทือกเขาแอลป์ซึ่งห่างจากหุบเขาบ้านเกิดของเขาไม่ไกลมากนักเมื่อเขาได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบาทหลวงแล้วผู้ร่วมงานปฏิรูปคนหนึ่งกล่าวว่าเขา“อุทิศจิตวิญญาณทั้งหมดของเขาให้กับการค้นหาสัจธรรมของพระเจ้าเพราะเขาตระหนักดีว่าเขาจะต้องเรียนรู้มากสักเพียงไรเพื่อดูแลฝูงแกะที่พระคริสต์ทรงโปรดมอบความวางใจไว้กับเขา” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 5

ยิ่งเขาค้นหาพระคัมภีร์มากขึ้นเท่าไรเขาก็พบความแตกต่างระหว่างความจริงของพระคัมภีร์และคำสอนนอกรีตของโรมเขามอบความไว้วางใจให้กับพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าเป็นกฎเกณฑ์เดียวที่เพียบพร้อมและไม่ผิดเพี้ยนเขามองเห็นว่าพระคัมภีร์ต้องแปลความหมายของพระคัมภีร์เองเขาไม่กล้าพยายามอธิบายพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนทฤษฎีหรือหลักคำสอนซึ่งตั้งสมมติฐานไว้แล้วแต่ยึดมั่นว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะเรียนรู้คำสอนซึ่งเป็นคำสอนที่ตรงไปตรงมาและชัดเจนเขามุ่งมั่นทำตัวให้พร้อมเพื่อสนับสนุนทุกความพยายามเพื่อเข้าใจความหมายให้ครบถ้วนและถูกต้องและเขายังทูลขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเขาประกาศว่าจะเป็นผู้เปิดเผยความหมายนั้นแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยความจริงใจและด้วยการอธิษฐาน {GC 173.2} {GCth17 141.1}

สวิงก์ลีกล่าวว่า“พระคัมภีร์มาจากพระเจ้าไม่ได้มาจากมนุษย์และยิ่งไปกว่านั้นพระเจ้าผู้ประทานความกระจ่างนี้จะประทานให้ท่านเข้าใจว่าคำพูดเหล่านี้มาจากพระเจ้าพระวจนะของพระเจ้าไม่ผิดพลาดเป็นพระวจนะที่แจ่มจำรัสมีคำสอนอยู่ในตัวเปิดเผยตนเองส่องสว่างให้จิตวิญญาณด้วยความรอดและพระคุณทั้งหมดประโลมใจในพระเจ้าถ่อมใจลงเพื่อยอมจำนนและแม้กระทั่งสละสิทธิ์ตนเองไปและกอดพระเจ้าไว้”สวิงก์ลีเองพิสูจน์ความจริงของคำพูดเหล่านี้แล้วเขาเล่าถึงประสบการณ์ในช่วงเวลานี้ของชีวิตและเขียนไว้ในเวลาต่อมาว่า“เมื่อ......ข้าพเจ้าเริ่มที่จะมอบถวายตนเองทั้งหมดให้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้วปรัชญาและหลักคำสอนจะเสนอแนะคำขัดแย้งให้แก่ข้าพเจ้าเสมอในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึงจุดหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่า‘ท่านต้องปล่อยวางทั้งหมดไว้และเรียนรู้ความหมายของพระเจ้าจากพระวจนะอันเรียบง่ายของพระองค์เอง’แล้

วข้าพเจ้าเริ่มทูลขอความกระจ่างของพระองค์และพระคัมภีร์ก็กลายเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นมากสำหรับข้าพเจ้า ” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 174.1} {GCth17 141.2}

หลักคำสอนที่สวิงก์ลีเทศน์นั้นเขาไม่ได้รับจากลูเธอร์แต่เป็นหลักคำสอนของพระคริสต์นักปฏิรูปชาวสวิสกล่าวว่า“หากลูเธอร์เทศนาเรื่องของพระคัมภีร์เขาจะทำสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่คนที่เขานำมาหาพระคริสต์มีจำนวนมากกว่าที่ข้าพเจ้านำมาเองแต่เรื่องนี้ไม่สำคัญข้าพเจ้าจะไม่เป็นพยานถึงนามอื่นนอกจากพระนามของพระคริสต์ข้าพเจ้าเป็นทหารของพระองค์และพระองค์ทรงเป็นหัวหน้าเพียงพระองค์เดียวของข้าพเจ้าข้าพเจ้าไม่เคยเขียนอักษรสักคำไปหาลูเธอร์และเขาก็ไม่เคยเขียนถึงข้าพเจ้าทำไม.....ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำงานอย่างเป็นหนึ่งเดียวกันเนื่องจากเราทั้งสองไม่ได้สมรู้ร่วมคิดกันแต่สอนหลักคำสอนของพระคริสต์ที่เหมือนกันเช่นนี้” D’Aubigné เล่มที่ 8 บทที่ 9 {GC 174.2} {GCth17 141.3}

ในปีค.ศ. 1516 สวิงก์ลีได้รับเชิญให้เป็นนักเทศน์ในคอนแวนต์ที่เมืองไอน์ซีเดนที่นี่เองเขาจะได้เห็นความชั่วช้าของโรมได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นและจะได้ส่งอิทธิพลการเป็นนักปฏิรูปศาสนาให้แผ่ขยายไกลออกไปจากบ้านเกิดของเขาบนเทือกเขาแอลป์ในบรรดาสิ่งที่ดึงดูดใจของเมืองไอน์ซีเดนนั้นมีรูปปั้นพระแม่พรหมจารีที่เชื่อกันว่ามีอำนาจกระทำการอัศจรรย์ได้เหนือประตูทางเข้าคอนแวนต์มีข้อความจารึกไว้ว่า “สถานที่แห่งนี้ท่านจะได้รับการอภัยบาปอย่างสมบูรณ์” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 5 ผู้แสวงบุญจะเดินทางมายังศาลของพระแม่พรหมจารีแห่งนี้ตลอดทุกฤดูกาลแต่งานเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่ประจำปีของการเทิดทูนเกียรติจะมีฝูงชนมากันอย่างล้นหลามจากทุกสารทิศของประเทศสวิสเซอร์แลนด์แม้กระทั่งไกลไปถึงประเทศฝรั่งเศสและประเทศเยอรมนีสวิงก์ลีรู้สึกทุกข์ใจจากภาพเหล่านี้เป็นอย่างยิ่งเขาจึงฉวยโอกาสประกาศอิสรภาพผ่านการเทศนาข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ตกเป็นทาสของความเชื่องมงาย {GC 174.3} {GCth17 142.1}

เขาพูดว่า“โปรดอย่านึกภาพว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับวิหารหลังนี้มากกว่าสถานที่อื่นๆซึ่งพระองค์ทรงสร้างไม่ว่าท่านจะพำนักอยู่ในประเทศใดพระเจ้าสถิตอยู่รอบตัวท่านและสดับฟังท่าน.....การกระทำที่ไม่เกิดประโยชน์การเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญของถวายรูปปั้นการร้องอุทธรณ์ขอพระแม่พรหมจารีหรือนักบุญทั้งหลายจะทำให้ท่านได้รับพระคุณของพระเจ้ากระนั้นหรือ.....เราจะได้อะไรกับการพูดมากมายในคำอธิษฐานของเราเราจะได้อะไรจากผ้าคลุมศีรษะเงางามศีรษะที่ถูกกล้อนอย่างราบเรียบเสื้อคลุมยาวระย้อยหรือรองเท้าแตะทองคำ.....พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่จิตใจและหัวใจของเราก็ห่างไกลจากพระองค์”เขาพูดต่ออีกว่า“พระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนครั้งเดียวนั้นทรงเป็นเครื่องถวายบูชาและทรงเป็นเหยื่อที่เพียงพอแล้วสำหรับบาปของผู้เชื่อตลอดนิรันดร์กาล” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 5 {GC 175.1} {GCth17 142.2}

คำสอนเช่นนี้ไม่เป็นที่ต้อนรับสำหรับผู้ฟังจำนวนมากเป็นเรื่องน่าผิดหวังอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่ได้รับการบอกเล่าว่าการเดินทางแสนเหนื่อยยากของพวกเขานั้นไร้ประโยชน์พวกเขาไม่เข้าใจเรื่องการอภัยที่ให้เปล่าๆผ่านทางพระคริสต์พวกเขาพอใจกับวิถีเดิมที่นำไปสู่สวรรค์ตามที่โรมจัดวางไว้ให้พวกเขาพวกเขาหดถอยจากความยุ่งยากในการค้นหาสิ่งที่ดีกว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะวางใจมอบความรอดไว้กับบาทหลวงและพระสันตะปาปามากกว่าการแสวงหาความบริสุทธิ์แห่งจิตใจ {GC 175.2} {GCth17 142.3}

แต่มีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่รับข่าวสารแห่งการช่วยให้รอดผ่านทางพระคริสต์ด้วยความชื่นชมยินดีการถือระเบียบต่างๆตามที่โรมกำหนดไม่อาจให้สันติสุขแก่จิตวิญญาณและด้วยความเชื่อพวกเขายอมรับพระโล

หิตของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อไถ่บาปของพวกเขาคนเหล่านี้กลับไปยังบ้านและเปิดเผยความกระจ่างอันล้ำค่าที่พวกเขาได้รับให้แก่คนอื่นๆความจริงจึงกระจายจากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่งจากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่งและจำนวนของผู้แสวงบุญที่ไปยังศาลเจ้าพระแม่พรหมจารีลดลงอย่างมากเงินถวายก็ลดลงและส่งผลต่อเงินเดือนของสวิงก์ลีที่มาจากเงินถวายเหล่านั้นแต่เรื่องเช่นนี้ทำให้เขามีความสุขเมื่อเขาเห็นอำนาจของความคลั่งไคล้และความงมงายเริ่มแตกสลายไป {GC 175.3} {GCth17 142.4}

ผู้มีอำนาจในคริสตจักรไม่ได้ตาบอดกับงานที่สวิงก์ลีบรรลุผลแต่สำหรับเวลานี้พวกเขาอดทนที่จะไม่เข้าไปขัดขวางหวังว่ายังจะใช้เขาทำงานตามอุดมการณ์ของพวกตนพวกเขาลงแรงเพื่อเอาชนะเขาด้วยคำเยินยอและในขณะเดียวกันสัจธรรมกำลังเข้ายึดครองหัวใจของประชาชน {GC 176.1} {GCth17 143.1}

การทำงานของสวิงก์ลีที่เมืองไอน์ซีเดนฝึกเขาให้ทำงานในขอบเขตที่กว้างขึ้นซึ่งเขาจะต้องก้าวเข้าไปในไม่ช้าหลังจากอยู่ที่นี่สามปีเขาได้รับเชิญให้ไปอยู่ที่สำนักนักเทศน์ในโบสถ์ของเมืองซูริคในเวลานั้นที่นี่เป็นเมืองสำคัญที่สุดของสมาพันธ์สวิสและอิทธิพลใดที่เคลื่อนไหวออกจากที่นี่จะมีผลกระทบอย่างกว้างขวางแต่คณะนักบวชที่เชิญเขามายังเมืองซูริคตั้งใจขัดขวางแนวคิดใหม่ใดๆที่จะเกิดขึ้นพวกเขาจึงดำเนินการต่อด้วยการแนะแนวถึงหน้าที่ต่างๆของเขา {GC 176.2} {GCth17 143.2}

พวกเขาแจกแจงว่า“ท่านต้องบากบั่นทุกทางที่จะจัดเก็บรายได้ของหน่วยโดยไม่มองข้ามเรื่องเล็กน้อยที่สุดท่านต้องเคี่ยวเข็ญคนที่ซื่อสัตย์ทั้งจากบนธรรมาสน์และในห้องสารภาพผิดให้ชำระสิบลดและเงินถวายอื่นที่ต้องจ่ายและให้ใช้เงินถวายเป็นตัววัดความรักที่มีต่อคริสตจักรท่านต้องขยันในการเพิ่มรายได้จากคนเจ็บป่วยจากมวลชนทั้งหลายและโดยทั่วไปจากทุกคำสั่งของคณะนักบวช”พวกเขาสำทับต่อไปอีกว่า“การประกอบพิธีศาสนาต่างๆการเทศนาและการอภิบาลฝูงแกะก็เป็นหน้าที่ของอนุศาสกเช่นกันแต่สำหรับเรื่องเหล่านี้ท่านอาจหาคนมาทำแทนได้และโดยเฉพาะในเรื่องของการเทศนาท่านไม่ควรประกอบพิธีศาสนาแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่มีชื่อเสียงและจะประกอบก็ต่อเมื่อได้รับเชิญท่านห้ามประกอบพิธีโดยปราศจากการแบ่งแยกคนทั้งหลาย” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 176.3} {GCth17 143.3}

สวิงก์ลีฟังคำสั่งนี้อย่างเงียบๆและหลังจากแสดงความขอบคุณที่ได้รับเกียรติมารับตำแหน่งสำคัญนี้เขาอธิบายต่อไปเสนอแนวทางที่เขาจะทำเขาพูดว่า“ชีวิตของพระคริสต์ถูกปกปิดไว้จากประชาชนนานเกินไปแล้วข้าพเจ้าจะเทศนาพระธรรมพระกิตติคุณทั้งหมดเริ่มจากมัทธิว.........ซึ่งจะคัดมาจากพระคัมภีร์เพียงแหล่งเดียวหยั่งลึกถึงก้นบึ้งเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์กับอีกข้อพระคัมภีร์และค้นหาความเข้าใจด้วยการอธิษฐานอยู่เสมอและอย่างกระตือรือร้นข้าพเจ้าจะมอบถวายการรับใช้เพื่อถวายพระเกียรติพระเจ้าเพื่อสรรเสริญพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อความรอดของจิตวิญญาณและเพื่ออบรมในทางธรรมของความเชื่อที่แท้จริง” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6
ถึงแม้คณะสงฆ์ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับแผนการของเขาและพยายามห้ามปรามเขาก็ตามสวิงก์ลีคงยืนหยัดอย่างหนักแน่นเขาประกาศว่าเขาไม่ได้เสนอแนะวิธีการใหม่ใดๆเลยแต่เป็นวิธีการเก่าแก่ที่คริสตจักรใช้ในสมัยแรกเริ่มและในยุคที่ยังบริสุทธิ์อยู่ {GC 176.4} {GCth17 144.1}

สัจธรรมที่เขาสอนกระตุ้นความสนใจให้ตื่นขึ้นแล้วและประชาชนจำนวนมากพากันเข้ามาฟังคำเทศนาของเขารวมถึงหลายคนที่เลิกเข้าร่วมนมัสการมานานแล้วเขาเริ่มงานรับใช้ของเขาด้วยการเปิดพระธรรมพระกิตติคุณอ่านและอธิบายถึงเรื่องชีวิตคำสอนและความตายอันดลใจของพระคริสต์แก่ผู้ฟังของเขาเช่นเดียวกับที่เมืองไอน์ซีเดนเขาเสนอพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นสิทธิอำนาจอันไม่แปรเปลี่ยนและความ

ตายของพระคริสต์เป็นการถวายบูชาเดียวที่สมบูรณ์แบบเขาพูดว่า“ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะนำท่านไปหาพระคริสต์ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความรอดที่แท้จริง” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 ประชาชนทุกชนชั้นรายล้อมนักเทศน์ท่านนี้ไว้ตั้งแต่รัฐบุรุษและผู้คงแก่เรียนไปจนถึงช่างฝีมือและชาวนาพวกเขาฟังถ้อยคำของเขาด้วยความสนใจอย่างล้ำลึกเขาไม่เพียงแต่ประกาศเสนอความรอดที่ให้เปล่าๆ แต่ยังตำหนิความชั่วและความทุจริตในยุคนั้นอย่างไม่เกรงกลัวผู้ใดหลายคนออกจากโบสถ์พร้อมกับสรรเสริญพระเจ้าพวกเขาพูดกันว่า“ชายคนนี้เป็นนักเทศน์แห่งความจริงเขาจะเป็นโมเสสของเราเพื่อนำเราออกจากความมืดของชาวอียิปต์” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 177.1} {GCth17 144.2}

แต่แม้ว่างานของเขาได้รับการต้อนรับในช่วงแรกอย่างกระตือรือร้นก็ตามผ่านไประยะหนึ่งการต่อต้านก็ปรากฏขึ้นพระนักบวชจำนวนหนึ่งตั้งตนขึ้นเพื่อขัดขวางงานของเขาและประณามคำสอนของเขาหลายคนโจมตีเขาด้วยคำถากถางและการเยาะเย้ยคนอื่นๆหันไปใช้วิธีหยาบคายและการข่มขู่แต่สวิงก์ลีรับมือกับเรื่องทั้งหมดด้วยความอดทนเขาพูดว่า“หากเราปรารถนาที่จะนำคนชั่วมาอยู่ฝ่ายของพระเยซูคริสต์แล้วเราต้องปิดตาให้กับหลายสิ่ง” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 {GC 177.2} {GCth17 144.3}

ประมาณช่วงเวลานี้มีตัวแทนคนใหม่เข้ามาช่วยงานการปฏิรูปให้คืบหน้าต่อไปมีสหายคนหนึ่งที่ศรัทธาในการปฏิรูปจากเมืองบาเซลได้ส่งลูเซียนคนหนึ่งมายังเมืองซูริคพร้อมนำผลงานเขียนของลูเธอร์ติดตัวมาด้วยเขาแนะนำว่าการขายหนังสือเหล่านี้อาจเป็นวิธีอันทรงพลังในการกระจายความกระจ่างให้กว้างขวางออกไปเขาเขียนจดหมายถึงสวิงก์ลีความว่า“ให้ทดสอบชายคนนี้ว่ามีความรอบคอบและความสามารถเพียงพอหรือไม่หากมีก็ให้เขานำผลงานของลูเธอร์ไปยังทุกเมืองทุกตำบลทุกหมู่บ้านและแม้กระทั่งทุกๆบ้านในประเทศสวิสเซอร์แลนด์และโดยเฉพาะการอธิบายคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างละเอียดที่เขียนไว้ให้คนทั่วไปอ่านยิ่งมีคนรู้มากก็จะยิ่งมีคนต้องการซื้อมากขึ้น” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6 ด้วยวิธีเช่นนี้ความกระจ่างจึงได้พบประตูทางเข้า {GC 178.1} {GCth17 145.1}

ในช่วงเวลาที่พระเจ้าจะทรงตัดโซ่ตรวนของความโง่เขลาและความงมงายก็เป็นเวลาที่ซาตานทำงานอย่างสุดกำลังยิ่งขึ้นเพื่อปกปิดมนุษย์ให้อยู่ในความมืดและล่ามโซ่พวกเขาให้แน่นหนายิ่งขึ้นขณะที่มนุษย์กำลังลุกขึ้นในดินแดนต่างๆเพื่อนำเสนอเรื่องการอภัยและการชำระให้บริสุทธิ์โดยผ่านทางพระโลหิตของพระคริสต์ให้แก่ประชาชนทั่วไปนั้นโรมก็ดำเนินการต่อไปด้วยพลังที่เสริมขึ้นใหม่เพื่อเปิดตลาดของเธอให้ครอบคลุมทั่วอาณาจักรของคริสเตียนโดยเสนอการอภัยด้วยการแลกกับเงิน {GC 178.2} {GCth17 145.2}

ทุกบาปมีราคาติดไว้และคนทั้งหลายได้รับใบอนุญาตทำบาปอย่างเสรีหากคลังสมบัติของคริสตจักรจะเต็มอยู่เสมอดังนั้นขบวนการทั้งสองดำเนินหน้าต่อไปคือขบวนการหนึ่งเสนอการอภัยบาปด้วยการแลกกับเงินและอีกขบวนการหนึ่งเสนอการอภัยบาปโดยผ่านพระคริสต์โรมอนุญาตให้ทำบาปได้และใช้เป็นแหล่งที่มาของรายได้ส่วนนักปฏิรูปประณามบาปและชี้ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงชำระและทรงไถ่บาป {GC 178.3} {GCth17 145.3}

ในประเทศเยอรมนีงานของการขายใบลบมลทินบาปได้ถูกมอบหมายให้พวกนักบวชภราดรคณะโดมินิกันและให้เทคเซลผู้โหดเหี้ยมเป็นผู้ดำเนินการในประเทศสวิตเซอร์แลนด์การค้าใบลบมลทินบาปนั้นตกอยู่ในมือของนักบวชภราดรคณะฟรานซิสกันภายใต้การควบคุมของแซมสันผู้เป็นนักบวชชาวอิตาเลียนแซมสันเคยทำงานรับใช้คริสตจักรอย่างดีมาแล้วด้วยการนำเงินมหาศาลจากประเทศเยอรมนีและประเทศสวิสเซอร์แลนด์เข้าคลังของระบอบเปปาซีบัดนี้เขาเดินทางไปทั่วประเทศสวิสเซอร์แลนด์เพื่อดึงดูดฝูงช

นจำนวนมากปลันเงินทองเล็กน้อยที่ชาวนาผู้ยากไร้หามาและรีดไถสมบัติมีค่ามากมายจากชนชั้นร่ำรวยแต่ผลกระทบของการปฏิรูปทำให้รายได้ลดน้อยลงแม้จะยังไม่หยุดชะงักไปในขณะที่สวิงก์ลียังอยู่ที่ไอน์ซีเดนนั้นแซมสันเดินทางเข้ามายังประเทศสวิสเซอร์แลนด์และในเวลาต่อมาไม่นานเดินทางมาถึงหมู่บ้านใกล้เคียงพร้อมสินค้าของเขาเมื่อนักปฏิรูปศาสนาได้รับรายงานถึงพันธกิจของเขาเขาก็ออกเดินทางเพื่อไปต่อต้านทันทีทั้งสองไม่ได้เผชิญหน้ากันแต่ความสำเร็จตกเป็นของสวิงก์ลีเมื่อสามารถเปิดโปงการหลอกลวงของนักบวชภราดรผู้นี้จนเขาต้องหลบไปหาสถานที่แห่งใหม่ {GC 178.4} {GCth17 145.4}

ที่เมืองซูริคสวิงก์ลีเทศนาอย่างเร่าร้อนต่อต้านคนเร่ขายใบลบมลทินบาปและเมื่อแซมสันเดินทางมาถึงที่นั่นมีผู้ส่งข่าวจากสภามาแจ้งเขาว่าให้เดินทางต่อไปแต่ในที่สุดเขาใช้เล่ห์อุบายจนสามารถเข้าเมืองได้แต่ถูกขับออกไปโดยไม่ได้ขายใบลบมลทินบาปแม้เพียงสักใบและไม่นานต่อมาเขาก็ออกจากประเทศสวิสเซอร์แลนด์ {GC 179.1} {GCth17 145.5}

การปฏิรูปศาสนาได้รับการสนับสนุนอย่างท่วมท้นจากโรคระบาดที่เกิดขึ้นซึ่งเรียกกันว่าความตายครั้งยิ่งใหญ่ที่กวาดไปทั่วประเทศสวิสเซอร์แลนด์ในปีค.ศ.1519เมื่อมนุษย์เผชิญหน้ากับผู้ทำลายหลายคนมาถึงจุดที่รู้สึกว่าการอภัยโทษบาปที่เขาซื้อไว้เมื่อไม่นานมานี้มันช่างอนิจจังและไร้ค่าเพียงไรและพวกเขาตั้งตารอคอยรากฐานของความเชื่อที่มั่นคงกว่านี้สวิงก์ลีล้มป่วยลงที่เมืองซูริคและสภาพของเขาหมดหวังอย่างสิ้นเชิงที่จะหายป่วยและมีข่าวแพร่กระจายทั่วไปว่าเขาตายไปแล้วในห้วงเวลาวิกฤตแห่งการทดลองนั้นความหวังและกำลังใจของเขาไม่สั่นคลอนเขามองไปยังกางเขนแห่งคาลวารีด้วยความเชื่อวางใจในการอภัยจากบาปที่มีอย่างเพียงพอเมื่อเขากลับออกมาจากประตูมรณะเขาเทศนาข่าวประเสริฐด้วยความกระตือรือร้นยิ่งขึ้นกว่าก่อนและคำพูดของเขาส่งผลที่มีอำนาจมากกว่าเก่าประชาชนต้อนรับอาจารย์ที่รักยิ่งของพวกเขาที่กลับจากปากแดนของหลุมศพด้วยความยินดีพวกเขาเองก็มาจากการดูแลคนเจ็บและคนที่จวนจะตายและพวกเขาสัมผัสได้ถึงคุณค่าของข่าวประเสริฐอย่างที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน {GC 179.2} {GCth17 146.1}

สวิงก์ลีค้นพบความเข้าใจแห่งสัจธรรมด้วยความชัดเจนยิ่งขึ้นและได้ประสบด้วยตนเองอย่างเต็มที่ถึงอำนาจของการฟื้นฟูขึ้นใหม่เขาใส่ใจในเรื่องการล้มลงในบาปของมนุษย์และแผนการไถ่ให้รอดเขาพูดว่า“โดยทางอาดัมเราทุกคนตายหมดจมปลักอยู่ในความเสื่อมโทรมและถูกกำหนดลงโทษ”Wylieเล่มที่8บทที่9“พระคริสต์......ทรงไถ่เราให้ได้รับความรอดที่ไม่มีวันสิ้นสุด.......การทนทุกข์ระทมของพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาชั่วนิรันดร์และมีฤทธิ์แห่งการรักษาอย่างยั่งยืนสร้างความพอพระทัยแก่ความยุติธรรมของพระเจ้าไปตลอดกาลเพื่อเห็นแก่ทุกคนที่วางใจด้วยความเชื่อที่มั่นคงและไม่หวั่นไหว”อย่างไรก็ตามเขายังสอนอย่างชัดเจนว่าเนื่องด้วยพระคุณของพระคริสต์มนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่จะทำบาปอีกต่อไป“ที่ใดที่มีความเชื่อในพระเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่ที่นั่นและที่ใดที่พระเจ้าทรงร่วมสถิตอยู่ด้วยแล้วที่นั่นจะมีความกระตือรือร้นที่จะเร่งเร้าและบังคับให้มนุษย์ทำการดี” D’Aubigné หน้า 8 บทที่ 9 {GC 180.1} {GCth17 146.2}

คำเทศนาเช่นนี้ปลุกความสนใจจนมีคนเข้ามาฟังเขาเทศน์จนล้นโบสถ์เขาเปิดเผยสัจธรรมทีละเล็กทีละน้อยให้แก่ผู้ฟังเท่าที่พวกเขาจะรับได้ในตอนแรกเขาระมัดระวังที่จะไม่นำเสนอเรื่องที่จะทำให้พวกเขาตื่นตกใจและก่อให้เกิดอคติงานของเขาคือการเอาชนะจิตใจของพวกเขาให้เข้ามาหาคำสอนของพระคริสต์เพื่อให้ความรักของพระองค์ทำให้จิตใจของพวกเขาอ่อนโยนลงและยกชูแบบอย่างของพระองค์ไว้ต่อหน้าและเมื่อพวกเขาพร้อมที่จะรับหลักการของข่าวประเสริฐความเชื่อและการกระทำที่งมงายของพวกเขาจะพ่ายแพ้ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 180.2} {GCth17 146.3}

การปฏิรูปศาสนาในเมืองซูริคคืบหน้าไปทีละก้าวด้วยความหวาดผวาศัตรูของการปฏิรูปถูกปลุกเร้าให้ต่อต้านอย่างแข็งขันหนึ่งปีก่อนหน้านี้พระนักบวชแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กเอ่ยปากปฏิเสธพระสันตะปาปาและจักรพรรดิที่ให้ไปปรากฏตัวที่เมืองวอร์มส์และบัดนี้ดูเหมือนว่าทุกสิ่งบ่งบอกถึงการคัดค้านข้อกล่าวหาของระบอบเปปาซีที่เมืองซูริคเช่นกันมีการโจมตีใส่สวิงก์ลีครั้งแล้วครั้งเล่าในแคนเทินของระบอบเปปาซี [Canton เขตการปกครองขนาดเล็กของระบอบเปปาซี] มีการจับสาวกของข่าวประเสริฐไปยังตะแลงแกงเผาทั้งเป็นอยู่เป็นระยะๆแต่นี่ยังไม่พอจะต้องปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบไปด้วยเพื่อให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้บิชอปแห่งเมืองคอนสเตนซ์จัดส่งผู้ช่วยสามคนไปยังสภาของเมืองซูริคเพื่อกล่าวหาสวิงก์ลีเรื่องการสอนประชาชนให้ละเมิดกฎระเบียบของคริสตจักรการทำเช่นนี้จะคุกคามต่อสันติภาพและระเบียบวินัยอันดีของสังคมเขาย้ำว่าหากยกเว้นผู้มีอำนาจของคริสตจักรคนหนึ่งจะทำให้เกิดความสับสนอลหม่านไปทั่วสวิงก์ลีตอบพวกเขาว่าตลอดสี่ปีมานี้เขาสอนข่าวประเสริฐที่เมืองซูริค“ซึ่งมีความสงบและมีสันติสุขมากกว่าเมืองอื่นๆในสมาพันธ์นี้” เขาพูดว่า “คริสต์ศาสนาไม่ใช่โล่คุ้มภัยทั่วไปที่ดีที่สุดหรือ” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 11 {GC 180.3} {GCth17 147.1}

พวกผู้ช่วยให้คำแนะนำเตือนสมาชิกสภาให้คงอยู่ในคริสตจักรต่อไปพวกเขาประกาศว่าหากออกไปจากที่นี่ก็จะไม่มีความรอดสวิงก์ลีตอบสนองโดยให้กำลังใจแก่เหล่าสมาชิกสภาว่า “ขออย่าให้คำกล่าวหานี้ทำให้พวกท่านหวั่นไหวเลยรากฐานของคริสตจักรคือพระศิลาคือพระคริสต์องค์เดียวกับที่ประทานนามนี้ให้เปโตรเพราะเขายอมรับพระองค์อย่างสัตย์ซื่อในทุกประเทศผู้ใดก็ตามที่เชื่ออย่างสุดจิตสุดใจในพระเยซูคริสต์เจ้าจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าแท้จริงแล้วสถานที่แห่งนี้คือคริสตจักรออกจากที่นี่แล้วจะไม่มีผู้ใดได้รับความรอด” D’Aubigné London ed. เล่มที่8บทที่11จากผลของการประชุมครั้งนี้ผู้ช่วยคนหนึ่งของบิชอปได้รับความเชื่อของการปฏิรูป {GC 181.1} {GCth17 147.2}

สภาบอกปัดที่จะตัดสินลงโทษสวิงก์ลีและโรมเตรียมตัวที่จะเข้าจู่โจมใหม่อีกครั้งนักปฏิรูปศาสนาเมื่อได้รับแจ้งถึงการวางแผนของศัตรูก็อุทานขึ้นมาว่า“ให้พวกเขาเข้ามาเลยข้าพเจ้ากลัวเขาเหมือนหน้าผาหินกลัวคลื่นที่ซัดกระหน่ำใส่ตีนหน้าผา” Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 11 ความพยายามของคณะนักบวชมีแต่ทำให้ขบวนการที่พวกเขาพยายามล้มล้างเติบโตขึ้นสัจธรรมยังคงแพร่กระจายออกไปในประเทศเยอรมนีผู้ที่ยึดถือความเชื่อนี้ที่โศกเศร้าจากการหายตัวไปของลูเธอร์กลับมีกำลังใจอีกครั้งหนึ่งเมื่อมองเห็นความก้าวหน้าของข่าวประเสริฐในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ {GC 181.2} {GCth17 147.3}

ในขณะที่การปฏิรูปทางศาสนาหยั่งรากลงในเมืองซูริคได้อย่างมั่นคงแล้วผลลัพธ์ที่เห็นอย่างเด่นชัดคือการกำจัดความชั่วและการส่งเสริมความเป็นระเบียบและความสามัคคีกันสวิงก์ลีเขียนบันทึกไว้ว่า“สันติสุขได้เข้ามาอยู่ในเมืองของเราแล้วไม่มีการทะเลาะกันไม่มีเรื่องหน้าไหว้หลังหลอกไม่มีความอิจฉาริษยาไม่มีการต่อสู้ขัดแย้งกันความเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นนี้จะมาจากที่ใดได้นอกจากจะมาจากพระเจ้าและคำสอนของเราซึ่งเติมเต็มพวกเราด้วยผลของสันติสุขและความเคร่งครัดในศาสนา” Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 15 {GC 181.3} {GCth17 147.4}

ชัยชนะที่การปฏิรูปศาสนาได้รับนั้นยั่วยุเหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันให้ยิ่งมุ่งมั่นบากบั่นที่จะโค่นล้มอุดมการณ์นี้ลงให้ได้เมื่อพวกเขาเห็นว่าการใช้วิธีกดขี่ข่มเหงมีผลเพียงเล็กน้อยต่อการกำจัดงานของลูเธอร์ในประเทศเยอรมนีพวกเขาตัดสินใจที่จะใช้วิธีหนามยอกเอาหนามบ่งกับการปฏิรูปด้วยอาวุธของมันเองพวกเ

ขาจะจัดเวทีโต้วาทีกับสวิงก์ลีขึ้นและวางแผนการดำเนินงานที่มั่นใจว่าจะได้ชัยชนะโดยเลือกคนของตนเองไม่เพียงแต่สถานที่ต่อสู้เท่านั้นแต่รวมถึงคณะผู้ตัดสินการโต้เวทีครั้งนี้ด้วยและหากพวกเขาสามารถควบคุมสวิงก์ลีให้อยู่ภายใต้อำนาจของพวกเขาแล้วพวกเขาจะต้องดูแลไม่ให้เขาหนีรอดเมื่อใดที่ปิดปากผู้นำได้ขบวนการนี้จะถูกบดขยี้ไปได้อย่างรวดเร็วจุดมุ่งหมายนี้ถูกปกปิดไว้อย่างระมัดระวัง {GC 181.4} {GCth17 148.1}

เวทีโต้วาทีนี้กำหนดให้จัดขึ้นที่เมืองเบเดนแต่สวิงก์ลีไม่ได้ไปปรากฏตัวที่นั่นสภาของเมืองซูริคสงสัยแผนของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีและได้รับการเตือนจากกองเพลิงที่ถูกจุดขึ้นในแคนเทินสำหรับผู้ที่ยึดข่าวประเสริฐพวกเขาจึงสั่งห้ามศาสนาจารย์ของตนไปเปิดเผยตัวเองให้เป็นเป้าของภัยนี้ที่เมืองซูริคเขาพร้อมที่จะพบหน้ากับพรรคพวกที่โรมจะส่งมาแต่การที่จะเดินทางไปยังเมืองเบเดนที่ซึ่งเลือดของผู้พลีชีพเพื่อความจริงเพิ่งจะหลั่งไปนั้นจะเป็นการเข้าหาความตายอย่างแน่นอนอีโคลัมพาเดียสและแฮลเลอร์ [Oecolampadius and Haller] ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักปฏิรูปศาสนาในขณะที่ดร.เอคผู้โด่งดังซึ่งบรรดาดุษฎีบัณฑิตและพระราชาคณะให้การสนับสนุนเป็นผู้แทนฝ่ายโรม {GC 182.1} {GCth17 148.2}

แม้สวิงก์ลีไม่ได้ปรากฏตัวที่ห้องประชุมผู้คนในที่แห่งนั้นสัมผัสได้ถึงอิทธิพลของเขาเลขาทั้งหมดได้รับการคัดเลือกโดยกลุ่มผู้นิยมระบอบเปปาซีและคนอื่นๆถูกสั่งห้ามบันทึกข้อความใดๆเป็นอันขาดโดยมีโทษถึงตายอย่างไรก็ตามทุกวันสวิงก์ลีได้รับรายงานบันทึกอย่างเที่ยงตรงถึงเรื่องทั้งหมดที่พูดในเมืองเบเดนทุกคืนนักเรียนคนหนึ่งที่เข้าฟังการโต้วาทีได้จดบันทึกสิ่งที่โต้เถียงกันในวันนั้นนักเรียนอีกสองคนอาสานำเอกสารนี้ส่งพร้อมจดหมายของอีโคลัมพาเดียสไปให้สวิงก์ลีที่เมืองซูริคนักปฏิรูปศาสนาจะตอบจดหมายพร้อมให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเขาเขียนจดหมายในเวลากลางคืนและนักเรียนนำกลับไปยังเมืองเบเดนในเช้าวันรุ่งขึ้นเพื่อหลบหลีกความเข้มงวดในการตรวจตราของยามที่เฝ้าอยู่ตรงประตูกำแพงเมืองผู้สื่อข่าวเหล่านี้เอาตะกร้าเป็ดไก่ทูนวางบนศีรษะจึงเดินผ่านได้โดยไม่มีอุปสรรคใดเลย {GC 182.2} {GCth17 148.3}

ด้วยวิธีเช่นนี้สวิงก์ลียืนหยัดต่อสู้กับศัตรูเจ้าเล่ห์ของเขาไมโคเนียสพูดว่า“ด้วยการใคร่ครวญไตร่ตรองอดหลับอดนอนของเขาและด้วยคำแนะนำที่ส่งไปยังเมืองเบเดนเขากลับทำงานได้มากกว่าการไปอภิปรายด้วยตนเองท่ามกลางศัตรูของเขา” D’Aubigné เล่มที่ 11 บทที่ 13 {GC 183.1} {GCth17 148.4}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันเต็มล้นด้วยชัยชนะที่คาดว่าจะได้พวกเขาพากันเดินทางมายังเมืองเบเดนสวมใส่ชุดอาภรณ์หรูที่สุดและตกแต่งด้วยเครื่องประดับแวววาวพวกเขาอยู่อย่างสุขกายสบายใจโต๊ะอาหารเต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศและเหล้าไวน์ที่ผ่านการคัดสรรมาอย่างดีที่สุดแล้วพวกเขาชดเชยภาระหนักในหน้าที่ของศาสนกิจด้วยความรื่นเริงและการสนุกสนานอย่างสำมะเลเทเมาแตกต่างอย่างชัดแจ้งจากพวกนักปฏิรูปศาสนาซึ่งประชาชนมองดูพวกเขาว่าดีกว่าพวกขอทานเพียงเล็กน้อยและความมัธยัสถ์ในการใช้เงินของพวกเขาทำให้พวกเขาอยู่ที่โต๊ะอาหารเพียงชั่วครู่บางครั้งเจ้าของบ้านที่อีโคลัมพาเดียสพักอาศัยด้วยถือโอกาสสังเกตเขาในห้องของเขาพบว่าเขาศึกษาและอธิษฐานอยู่ตลอดเวลาและรู้สึกสงสัยอย่างยิ่งจนต้องรายงานว่าอย่างน้อยที่สุดคนนอกรีตก็เป็นคนที่ “เคร่งครัดศาสนาอย่างมากยิ่ง” {GC 183.2} {GCth17 149.1}

ที่ประชุม“เอคเดินอย่างจองหองขึ้นธรรมาสน์ที่ตกแต่งอย่างหรูในขณะที่อีโคลัมพาเดียสแต่งตัวอย่างถ่อมตนถูกบังคับให้นั่งบนเก้าอี้ไม้เดี่ยวที่แกะสลักอย่างหยาบๆอยู่ข้างหน้าคู่ต่อสู้” Ibid.

เล่มที่11บทที่13เสียงดังฟังชัดและความมั่นใจของเอคไม่เคยทำให้เขาผิดหวังความกระตือรือร้นของเขาถูกกระตุ้นด้วยความหวังในทองคำและชื่อเสียงเพราะผู้ที่ปกป้องความเชื่อจะได้รับเงินตอบแทนอย่างงดงามเมื่อคำถกเถียงที่ดีล้มเหลวเขาก็หันไปใช้คำหมิ่นประมาทและแม้แต่คำสาบานแทน {GC 183.3} {GCth17 149.2}

อีโคลัมพาเดียสเสงี่ยมเจียมตัวและไม่วางใจในตัวเองเขาเคยถอยออกจากการต่อสู้มาก่อนแล้วแต่ครั้งนี้เขาก้าวเข้ามาด้วยคำปฏิญาณอันเคร่งขรึมว่า"ข้าพเจ้าไม่ยอมรับมาตรฐานการพิพากษาอื่นใดนอกจากพระวจนะของพระเจ้า" Ibid. เล่มที่ 11 บทที่ 13 แม้จะอ่อนสุภาพและท่าทางที่มีมารยาทเขาผ่านการพิสูจน์ว่ามีความสามารถและไม่สะทกสะท้านในขณะที่ผู้นิยมลัทธิโรมันร้องขอการใช้สิทธิอำนาจในการดำเนินตามธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรซึ่งพวกเขาปฏิบัติกันมาจนเป็นนิสัยนักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ยึดมั่นอย่างมั่นคงในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แย้งว่า"ธรรมเนียมปฏิบัติไม่มีผลบังคับใช้ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ของเรานอกเสียจากว่าจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและในขณะนี้ในเรื่องของความเชื่อนั้นพระคัมภีร์เป็นรัฐธรรมนูญของเรา" Ibid. เล่มที่ 11 บทที่ 13 {GC 183.4} {GCth17 149.3}

ความแตกต่างระหว่างผู้โต้เถียงทั้งสองนี้ใช่ว่าไม่มีผลการใช้เหตุผลอย่างสงบนิ่งและโปร่งใสของนักปฏิรูปที่เสนอไปอย่างสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตนเป็นที่ถูกใจของสติปัญญาของผู้ที่หันหนีด้วยความสะอิดสะเอียนจากเรื่องทึกทักเอาเองอย่างโอ้อวดและอึกทึกของเอค {GC 184.1}

การอภิปรายดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสิบแปดวันเมื่อสิ้นสุดการประชุมเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีอ้างว่าตนเป็นฝ่ายชนะอย่างมั่นใจผู้ช่วยส่วนใหญ่เข้าข้างโรมและที่ประชุมรัฐสภาแถลงว่านักปฏิรูปศาสนาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้และประกาศว่าพวกเขาทั้งหมดรวมทั้งสวิงก์ลีผู้นำของพวกเขาต้องถูกตัดขาดออกไปจากคริสตจักรแต่ผลของการประชุมเผยให้เห็นว่าความได้เปรียบนั้นอยู่ฝ่ายใดการประลองกันครั้งนี้มีผลอย่างยิ่งต่อแรงผลักดันในอุดมการณ์ของโปรเตสแตนต์และไม่นานต่อมาเมืองที่สำคัญคือเมืองเบิร์นและเมืองบาเซลก็ได้ประกาศเข้าข้างฝ่ายการปฏิรูปศาสนา {GC 184.2} {GCth17 150.1}

บท *10* - ความก้าวหน้าของการปฏิรูปในประเทศเยอรมนี

การหายตัวไปอย่างลึกลับของลูเธอร์สร้างความตื่นตระหนกไปทั่วประเทศเยอรมนีเสียงถามหาความเป็นอยู่ของเขาดังขึ้นทุกแห่งหนข่าวลือที่โหดร้ายที่สุดแพร่สะพัดไปทั่วและหลายคนเชื่อว่าเขาถูกลอบสังหารไปแล้วมีการร่ำไห้คร่ำครวญอย่างทุกข์ระทมไม่เพียงในหมู่มิตรร่วมสาบานทั้งหลายแต่รวมถึงผู้ที่ไม่เปิดเผยตัวเองว่ายืนเข้าข้างการปฏิรูปศาสนาหลายคนเอ่ยปากปฏิญาณกับตนเองว่าจะแก้แค้นให้กับการตายของลูเธอร์ {GC 185.1} {GCth17 151.1}

ผู้นำชาวโรมันมองดูด้วยความหวาดผวาถึงความรู้สึกต่อต้านพวกตนที่เพิ่มมากขึ้นแม้ว่าในช่วงแรกพวกเขาจะยินดีปรีดากับการตายของลูเธอร์ตามที่สันนิษฐานไว้ก็ตามแต่ไม่นานต่อมาพวกเขาปรารถนาที่จะหลบออกไปจากความโกรธแค้นของประชาชนศัตรูของเขาไม่ได้เป็นทุกข์มากนักจากการกระทำอันกล้าหาญที่สุดของเขาที่ผ่านมาในขณะที่เขาอยู่ท่ามกลางพวกเขาเมื่อเปรียบเทียบกับตอนที่เขาถูกกำจัด

ออกไปแล้วความกลัวเข้ามาครอบงำพวกที่โกรธแค้นและพากเพียรที่จะทำลายนักปฏิรูปผู้กล้าคนนี้ซึ่งในเวลานี้กลายเป็นผู้ต้องขังที่ช่วยตัวเองไม่ได้มีคนหนึ่งพูดว่า
“มีอยู่ทางเดียวที่จะช่วยพวกเราให้รอดได้คือให้จุดคบเพลิงและค้นหาลูเธอร์ทั่วทั้งโลกเพื่อนำเขากลับคืนมาให้แก่ประชาชาติที่ตามหาเขาอยู่” D’Aubigné เล่มที่ 9 บทที่ 1
คำสั่งของจักรพรรดิดูประหนึ่งว่าไม่มีอำนาจบรรดาผู้แทนของพระสันตะปาปาโกรธแค้นจัดเมื่อพวกเขาเห็นว่ามีคนสนใจพวกเขาน้อยกว่าจุดจบของลูเธอร์เสียอีก {GC 185.2} {GCth17 151.2}

ข่าวเรื่องที่ว่าเขาปลอดภัยแม้จะกลายเป็นนักโทษทำให้ความกลัวของประชาชนสงบลงแต่ยิ่งปลุกเร้าความสนใจที่จะชื่นชมเขาต่อไปมีการอ่านผลงานเขียนของเขาด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าเดิมมีคนจำนวนเพิ่มขึ้นมาเข้าร่วมอุดมการณ์ของชายผู้กล้าหาญที่กล้ายืนขึ้นปกป้องพระวจนะของพระเจ้าในสภาพที่เสี่ยงภัยเช่นนี้ความเข้มแข็งของการปฏิรูปศาสนาเพิ่มขึ้นอย่างไม่ลดละเมล็ดที่ลูเธอร์หว่านไปแล้วนั้นงอกขึ้นในทุกแห่งหนการหายตัวของเขาทำให้งานหนึ่งสำเร็จซึ่งหากเขายังปรากฏตัวอยู่อาจทำไม่สำเร็จก็ได้คนทำงานอื่นๆตระหนักถึงความรับผิดชอบใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งบัดนี้ผู้นำยิ่งใหญ่ของพวกเขาถูกกำจัดออกไปจากพวกเขาด้วยความเชื่อและความกระตือรือร้นที่ใหม่พวกเขารุกคืบไปข้างหน้าด้วยกำลังของเขาเท่าที่จะทำได้เพื่องานซึ่งเริ่มขึ้นอย่างงามสง่าจะได้ไม่ถูกขัดขวาง {GC 185.3} {GCth17 151.3}

แต่ซาตานไม่ได้อยู่นิ่งเฉยบัดนี้มันหันมาใช้ความพยายามที่เคยทำมาแล้วในทุกขบวนการของการปฏิรูปอื่นๆนั่นคือการหลอกลวงและการทำลายประชาชนด้วยวิธีตบตาเอาของเทียมมาแทนของแท้ดั่งในคริสตจักรของศตวรรษที่หนึ่งที่มีพระคริสต์เทียมเท็จในศตวรรษที่สิบหกก็มีผู้เผยพระวจนะจอมปลอมด้วยเช่นกัน {GC 186.1} {GCth17 152.1}

มีชายอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้ผลกระทบจากความตื่นเต้นในโลกของศาสนาพวกเขาจินตนาการนึกว่าตนได้รับการเปิดเผยพิเศษจากสวรรค์และอ้างว่าได้รับการบัญชาจากพระเจ้าให้สานต่อการปฏิรูปศาสนาที่ลูเธอร์เริ่มต้นอย่างบอบบางให้สำเร็จความจริงพวกเขากำลังจะรื้อถอนงานที่ลูเธอร์ทำเสร็จสิ้นไปแล้วพวกเขาปฏิเสธหลักการยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานของงานการปฏิรูปศาสนาที่ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นกฎแห่งความเชื่อและการปฏิบัติที่ครบถ้วนบริบูรณ์รวมทั้งยังเอามาตรฐานของความคิดและความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้และไม่แน่นอนของพวกตนไปแทนที่พระวจนะซึ่งไม่ผิดพลาดด้วยวิธีนี้พวกเขาเคลื่อนย้ายเครื่องจับเท็จของพระเจ้าและเปิดทางสะดวกให้ซาตานนำความเท็จมาควบคุมสติปัญญาของมนุษย์ตามที่มันพึงพอใจ {GC 186.2} {GCth17 152.2}

หนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะเหล่านี้อ้างว่าตนได้รับการชี้แนะจากทูตสวรรค์กาเบรียลนักเรียนคนหนึ่งซึ่งเข้าร่วมกับเขาและได้ละทิ้งการเรียนไปเปิดเผยว่าพระเจ้าเองประทานพระปัญญาของพระองค์แก่เขาเพื่ออธิบายพระวจนะของพระองค์ส่วนคนอื่นๆที่มีแนวโน้มไปในทางความคลั่งไคล้ก็เข้าร่วมกับพวกเขาการดำเนินการของผู้สนับสนุนเหล่านี้ก่อให้เกิดความตื่นเต้นไม่น้อยการเทศนาของลูเธอร์ที่ผ่านมาได้ปลุกประชาชนทุกแห่งหนให้ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปฏิรูปแต่ในเวลานี้คนที่จริงใจอย่างแท้จริงบางคนกลับถูกเล่ห์เหลี่ยมของผู้เผยพระวจนะใหม่นำไปในทางผิด {GC 186.3} {GCth17 152.3}

ผู้นำของขบวนการนี้มุ่งหน้าไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กและเร่งเร้าคำอ้างของพวกเขาให้กับเมลังค์ธอนและผู้ร่วมงานของเขาพวกเขาพูดว่า“พระเจ้าทรงจัดส่งเรามาให้สอนประชาชนเราได้สนทนาด้วยความสนิทสนมกับพระเจ้าเรารู้ดีว่าอะไรจะเกิดขึ้นกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเราเป็นอัครทูตและผู้เผยพระวจนะและจะมาอ้อนวอนดร. ลูเธอร์” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.1} {GCth17 152.4}

นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายรู้สึกแปลกใจและงุนงงเป็นเรื่องที่พวกเขาไม่เคยเผชิญหน้ามาก่อนและพวกเขาไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตามแนวทางใดดีเมลังค์ธอนพูดขึ้นมาว่า“แน่นอนทีเดียวชายเหล่านี้มีวิญญาณพิเศษอยู่ด้วยแต่เป็นวิญญาณประเภทใด.....ในทางหนึ่งให้เราระวังอย่าไปดับพระวิญญาณของพระเจ้าและอีกทางหนึ่งก็อย่าให้วิญญาณของซาตานนำเราให้หลงทาง” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.2} {GCth17 152.5}

ผลของคำสอนใหม่ปรากฏให้เห็นในเร็ววันคำสอนนี้นำประชาชนให้ละเลยหรือแม้กระทั่งทิ้งพระคัมภีร์ไปโดยสิ้นเชิงโรงเรียนตกสู่สภาพโกลาหลนักเรียนปัดทิ้งการควบคุมทั้งหมดละทิ้งการเรียนและถอนตัวออกจากมหาวิทยาลัยกลุ่มคนที่คิดว่าตนมีความสามารถฟื้นฟูและควบคุมงานของการปฏิรูปศาสนาเกือบนำอุดมการณ์นี้ไปสู่ความหายนะอย่างสมบูรณ์บัดนี้เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันได้ความมั่นใจกลับคืนมาและร้องอุทานด้วยความปรีดาว่า“การต่อสู้อยู่ขั้นสุดท้ายแล้วและทั้งหมดก็จะตกเป็นของเรา” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 187.3} {GCth17 153.1}

ที่เมืองวาร์ตบูร์กเมื่อลูเธอร์ได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้นก็พูดด้วยความห่วงใยอย่างสุดซึ้งว่า“ข้าพเจ้าคาดคะเนอยู่เสมอว่าซาตานจะส่งภัยพิบัตินี้มาให้เรา” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 เขามองเห็นธาตุแท้ของผู้เผยพระวจนะเสแสร้งเหล่านั้นและมองเห็นภัยอันตรายที่คุกคามอุดมการณ์ของสัจธรรมการต่อต้านของพระสันตะปาปาและของจักรพรรดิไม่ได้ทำให้เขางุนงงและเป็นทุกข์เหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ศัตรูเลวร้ายที่สุดออกมาจากกลุ่มคนที่อ้างว่าตนเป็นมิตรของการปฏิรูปศาสนาสัจธรรมอันเดียวกันนี้ที่เคยนำความชื่นชมยินดีและกำลังใจมาให้เขากำลังถูกนำมาก่อความอลหม่านและสร้างความสับสนให้เกิดขึ้นในคริสตจักร {GC 187.4} {GCth17 153.2}

ในงานของการปฏิรูปพระวิญญาณของพระเจ้าเคยนำลูเธอร์ให้รุกคืบหน้ามาแล้วและก้าวรุดล้ำเกินหน้าตัวเขาเองไปเขาไม่ได้เสนอตัวที่จะมาทำหน้าที่ที่เขาทำแล้วนี้หรือทำการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงเช่นนี้เขาเป็นเพียงภาชนะในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพอันไร้ขอบเขตแต่กระนั้นเขาจะหวั่นวิตกกับผลของงานอยู่เสมอเขาเคยพูดครั้งหนึ่งว่า“หากข้าพเจ้ารู้ว่าคำสอนของข้าพเจ้าจะไปทำให้คนหนึ่งเจ็บเพียงคนเดียวไม่ว่าจะเป็นคนที่ต่ำต้อยหรือไม่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เพราะเป็นข่าวประเสริฐเอง—ข้าพเจ้าจะยอมตายสิบครั้งดีกว่าที่จะไม่ถอนคำพูด” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 188.1} {GCth17 153.3}

ในเวลานี้ที่เมืองวิตเทนเบิร์กเองจุดศูนย์กลางของงานการปฏิรูปศาสนากำลังตกสู่อำนาจของความบ้าคลั่งและไร้กฎระเบียบสภาพอันน่ากลัวเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากคำสอนของลูเธอร์แต่ทั่วทั้งประเทศเยอรมนีศัตรูของเขากำลังระดมกล่าวหาเขาว่าเป็นต้นเหตุด้วยความขมขื่นในจิตวิญญาณเขาถามขึ้นในบางครั้งว่า“งานปฏิรูปศาสนาอันยิ่งใหญ่นี้จะจบลงในลักษณะเช่นนี้หรือ” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7

อีกครั้งที่เมื่อเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าในคำอธิษฐานสันติสุขหลั่งไหลเข้าไปในจิตใจของเขาเขาพูดว่า“งานนี้ไม่ใช่เป็นงานของข้าพเจ้าแต่เป็นของพระองค์เองพระองค์คงไม่ปล่อยให้ความงมงายหรือความคลั่งไคล้มากัดกร่อนพระราชกิจนี้”เขาไม่อาจทนรับกับความคิดที่ยอมนิ่งเฉยไม่ทำอะไรกับความขัดแย้งในวิกฤตเช่นนี้อีกต่อไปจึงตัดสินใจกลับไปเมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 188.2} {GCth17 153.4}

เขาเริ่มออกเดินทางเสี่ยงภัยครั้งนี้โดยไม่รีรอเขาอยู่ภายใต้คำสั่งต้องห้ามของอาณาจักรศัตรูมีสิทธิเสรีที่จะปลิดชีวิตของเขาได้มิตรสหายได้รับคำสั่งห้ามเกื้อหนุนหรือให้ที่เขาพักพิงรัฐบาลของจักรพรรดิกำลังใช้วิธีกวดขันเข้มงวดที่สุดกับผู้ติดตามของเขาแต่เขาเห็นว่างานของการประกาศข่าวประเสริฐกำลังต

กอยู่ในอันตรายและในพระนามของพระเจ้าเขาจึงออกไปต่อสู้ในสงครามเพื่อสัจธรรมอย่างไม่เกรงกลัว {GC 188.3} {GCth17 154.1}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงอิเล็กเตอร์ลูเธอร์ทูลถึงจุดประสงค์ของเขาที่จะออกจากเมืองวาร์ตบูร์กว่า“ขอกราบทูลให้ฝ่าพระบาททราบว่าข้าพเจ้ากำลังจะเดินทางไปเมืองวิตเทนเบิร์กภายใต้การคุ้มครองที่เหนือกว่าทั้งของขุนนางและอิเล็กเตอร์ทั้งหลายข้าพเจ้าไม่ได้คิดที่จะทูลขอการสนับสนุนของฝ่าพระบาทและยิ่งไม่ปรารถนาที่จะขอการคุ้มครองของท่านข้าพเจ้าประสงค์ที่จะปกป้องตัวเองหากข้าพเจ้าทราบว่าฝ่าพระบาทจะสามารถปกป้องและจะปกป้องข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าคงจะไม่มุ่งหน้าไปยังเมืองวิตเทนเบิร์กเลยไม่มีดาบอันใดที่จะสานต่ออุดมการณ์นี้ได้พระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงกระทำทุกสิ่งโดยไม่ต้องการช่วยเหลือหรือความเห็นชอบของมนุษย์ผู้ที่มีความเชื่อยิ่งใหญ่ที่สุดจะเป็นผู้ที่ปกป้องได้ดีที่สุด” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 188.4} {GCth17 154.2}

ในจดหมายฉบับที่สองที่เขียนในระหว่างการเดินทางไปเมืองวิตเทนเบิร์กลูเธอร์เขียนเพิ่มเติมว่า“ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรับความไม่พอพระทัยของฝ่าพระบาทและความโกรธของคนทั้งโลกคนเมืองวิตเทนเบิร์กไม่ใช่ลูกแกะของข้าพเจ้าหรือพระเจ้าไม่ได้ทรงมอบพวกเขามาอยู่ภายใต้การดูแลของเราหรือและหากจำเป็นไม่ควรหรือที่ข้าพเจ้าจะต้องเสี่ยงตายเพื่อเขาทั้งหลายนอกจากนี้แล้วข้าพเจ้ากลัวที่จะเห็นการจลาจลที่น่ากลัวเกิดขึ้นในประเทศเยอรมนีซึ่งเป็นวิธีที่พระเจ้าจะทรงใช้ในการลงโทษบ้านเมืองของเรา” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7 {GC 189.1} {GCth17 154.3}

ด้วยความระมัดระวังและความถ่อมตนแต่กระนั้นด้วยการตัดสินใจอย่างแน่วแน่และเข้มแข็งเขาก้าวเข้าสู่งานของเขาเขาพูดว่า“เราจะต้องใช้คำพูดปราบและทำลายสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรุนแรงข้าพเจ้าจะไม่ใช้กำลังต่อต้านความงมงายและความไม่เชื่อ.....ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกบังคับฝืนใจเสรีภาพเป็นแก่นแท้ของความเชื่อ” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 189.2} {GCth17 154.4}

ในไม่ช้ามีข่าวกระจายไปทั่วเมืองวิตเทนเบิร์กว่าลูเธอร์กลับมาแล้วและจะมาเทศนาประชาชนเดินทางมาจากทั่วสารทิศและเข้ามาในโบสถ์จนล้นโบสถ์ลูเธอร์ก้าวขึ้นสู่ธรรมาสน์เขาเทศนาสอนสั่งและเตือนด้วยพระปัญญายิ่งใหญ่และความอ่อนโยนเขาพูดถึงวิถีของบางคนที่เข้าหาวิธีการรุนแรงเพื่อลบล้างพิธีมิสซาเขาพูดว่า {GC 189.3} {GCth17 154.5}

“พิธีมิสซานั้นเป็นสิ่งไม่ดีเป็นพิธีที่พระเจ้าทรงต่อต้านควรที่จะกำจัดทิ้งไปและข้าพเจ้าปรารถนาว่าทั่วทั้งโลกควรเอางานเลี้ยงแห่งข่าวประเสริฐเข้ามาแทนแต่อย่าเอากำลังแยกผู้ใดออกมาเราจะต้องปล่อยเรื่องนี้ให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าพระวจนะของพระเจ้าจะเป็นผู้กระทำไม่ใช่ด้วยคำพูดของเราและทำไมจึงเป็นเช่นนี้ท่านจะถามเพราะข้าพเจ้าไม่ได้กำหัวใจของมนุษย์ไว้ในมือของข้าพเจ้าเหมือนดินในมือของช่างปั้นหม้อเรามีสิทธิที่จะพูดเราไม่มีสิทธิที่จะลงมือทำให้เราเทศนาส่วนงานที่เหลือเป็นของพระเจ้าหากข้าพเจ้าจะใช้กำลังข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไรหน้าตาบูดบึ้งพิธีรีตรองถูกล้อเลียนกฎระเบียบของมนุษย์และความหน้าซื่อใจคด.......แต่จะไม่มีความจริงใจหรือความเชื่อหรือความรักเมื่อขาดสามสิ่งนี้แล้วทุกสิ่งก็จะพร่องไปด้วยและข้าพเจ้าจะไม่ยอมแลกกิ่งหนึ่งของต้นแพร์กับผลเช่นนี้......พระเจ้าทรงกระทำการด้วยพระวจนะของพระองค์เพียงอย่างเดียวได้มากกว่าที่ท่านและข้าพเจ้าและคนทั้งโลกร่วมแรงลงมือทำพระเจ้าทรงสัมผัสที่หัวใจและเมื่อทรงกำหัวใจได้แล้วทุกสิ่งก็จะมีชัย.......{GC 189.4} {GCth17 155.1}

“ข้าพเจ้าจะเทศนาปรึกษาหารือกันและเขียนแต่ข้าพเจ้าจะไม่บังคับผู้ใดเพราะความเชื่อเป็นการกระทำที่ทำด้วยความสมัครใจให้คิดตามดูว่าข้าพเจ้าทำอะไรไปบ้างข้าพเจ้าลุกขึ้นต่อต้านพระสันตะปาปาใบ

ลบมลทินบาปและบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีแต่ปราศจากความรุนแรงหรือเอะอะโวยวายข้าพเจ้านำเสนอพระวจนะของพระเจ้าข้าพเจ้าเทศนาและเขียนนี่คือสิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำและกระนั้นในขณะที่ข้าพเจ้านอนหลับอยู่.....พระวจนะที่ข้าพเจ้าเทศนาไปนั้นได้ล้มล้างหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีจนแม้เจ้าชายหรือจักรพรรดิก็ไม่เคยอาจทำลายล้างได้มากเท่านี้และกระนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไรเลยพระวจนะทำงานนี้โดยลำพังหากข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเข้าพึ่งการใช้กำลังแล้วทั้งประเทศเยอรมนีคงนองเลือดไปแล้วแต่ผลจะเป็นเช่นไรความเสียหายและความพินาศทั้งต่อร่างกายและจิตวิญญาณข้าพเจ้าจึงนิ่งเงียบไว้และปล่อยให้พระวจนะแพร่กระจายไปทั่วโลกตามลำพัง” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8 {GC 190.1} {GCth17 155.2}

วันแล้ววันเล่าตลอดทั้งสัปดาห์ลูเธอร์เทศนาให้กับฝูงชนที่สนใจต่อไปพระวจนะของพระเจ้าสลายมนตร์ขลังของความคลั่งไคล้ในศาสนาอำนาจของข่าวประเสริฐนำประชาชนที่หลงผิดให้กลับมาสู่เส้นทางแห่งสัจธรรม {GC 190.2} {GCth17 155.3}

ลูเธอร์ไม่ปรารถนาที่จะเผชิญหน้ากับผู้ที่คลั่งศาสนาซึ่งวิธีของพวกเขาคือการสร้างความเลวทรามต่ำช้าเขารู้ว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มีแนวทางการตัดสินใจที่ไม่มั่นคงและมีอารมณ์ที่ควบคุมไม่ได้เป็นคนที่อ้างตนว่าได้รับความกระจ่างจากสวรรค์ส่องลงมาเป็นพิเศษแต่จะไม่ยอมทนกับความขัดแย้งแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดหรือแม้แต่การเตือนสอนและคำแนะนำอย่างเมตตาที่สุดพวกเขาอ้างตนอย่างอวดดีว่ามีอำนาจสูงสุดและกำหนดให้ทุกคนต้องยอมรับคำกล่าวอ้างของพวกเขาโดยปราศจากข้อสงสัยใดๆแต่เมื่อพวกเขายื่นคำขาดที่จะขอสัมภาษณ์เขา[ลูเธอร์]เขาก็ตอบตกลงที่จะพบพวกเขาและถือโอกาสเปิดโปงเล่ห์เหลี่ยมการหลอกลวงของพวกเขาได้สำเร็จจนคนหลอกลวงเหล่านั้นต้องออกจากเมืองวิตเทนเบิร์กทันที {GC 190.3} {GCth17 155.4}

พวกคลั่งศาสนาถูกหยุดยั้งไปชั่วขณะหนึ่งแต่หลายปีต่อมาเหตุการณ์เกิดปะทุขึ้นมาอย่างรุนแรงมากกว่าและให้ผลลัพธ์ที่น่ากลัวกว่านี้ลูเธอร์กล่าวถึงเรื่องผู้นำในการเคลื่อนไหวนี้ว่า“สำหรับพวกเขาแล้วพระคัมภีร์เป็นเพียงจดหมายที่ตายไปแล้วฉบับหนึ่งและพวกเขาทั้งหมดเริ่มร้องว่า ‘พระวิญญาณพระวิญญาณ’แน่นอนที่สุดข้าพเจ้าจะไม่ตามไปสถานที่ซึ่งพระวิญญาณของพวกเขานำไปขอพระเจ้าแห่งความเมตตาโปรดทรงคุ้มครองข้าพเจ้าให้พ้นจากคริสตจักรที่ไม่มีผู้ใดนอกจากนักบุญข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอยู่กับคนถ่อมตนอ่อนแอคนเจ็บป่วยที่รู้และสำนึกบาปของตนเองและเป็นผู้ที่โอดครวญและร้องต่อพระเจ้าจากก้นบึ้งของหัวใจอยู่เสมอเพื่อจะได้รับการปลอบประโลมใจและการสนับสนุนของพระองค์” Ibid. เล่มที่ 10 บทที่ 10 {GC 190.4} {GCth17 156.1}

โธมัสมูนเซอร์เป็นคนคลั่งศาสนารุนแรงที่สุดคนหนึ่งเขาเป็นคนที่มีความสามารถมากมายซึ่งหากนำพาในแนวทางที่ถูกต้องจะช่วยเขาให้กระทำการดีได้แต่เขาไม่ได้เรียนรู้หลักการแท้จริงอันดับแรกของศาสนา“เขาถูกครอบงำด้วยความปรารถนาที่จะปฏิรูปโลกและเหมือนเช่นผู้ศรัทธาอย่างแรงกล้าทั้งหลายที่ลืมไปว่าการปฏิรูปจะต้องเริ่มต้นที่ตัวเขาเอง” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8 เขามีความทะเยอทะยานอยากได้ตำแหน่งและบารมีและไม่ยอมที่จะเป็นรองแม้ต่อลูเธอร์เขาประกาศว่านักปฏิรูปศาสนาที่นำพระคัมภีร์เข้ามาแทนอำนาจของพระสันตะปาปานั้นเพียงแต่กำลังจัดตั้งหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีรูปแบบใหม่เท่านั้นเขาอ้างว่าตัวเขาเองได้รับการบัญชาจากพระเจ้าให้นำเสนอการปฏิรูปที่แท้จริงมูนเซอร์กล่าวว่า

“ผู้ที่มีวิญญาณนี้จะประกอบด้วยความเชื่อที่แท้จริงแม้ในชีวิตของเขาจะไม่เคยเห็นพระคัมภีร์ก็ตาม” Ibid. เล่มที่ 10 บทที่ 10 {GC 191.1} {GCth17 156.2}

ครูของพวกคลั่งศาสนายอมปล่อยตนเองให้อยู่ในการควบคุมของความประทับใจโดยถือว่าทุกความคิดและแรงกระตุ้นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าผลที่ตามมาคือคนเหล่านี้กลายเป็นพวกสุดขั้วบางคนถึงกับเผาพระคัมภีร์ของตนทิ้งพร้อมกับร้องอุทานว่า“ตัวอักษรฆ่าชีวิตแต่พระวิญญาณประทานชีวิต”คำสอนของมูนเซอร์ถูกอกถูกใจความปรารถนาของมนุษย์ที่ต้องการสิ่งที่น่าพิศวงในขณะเดียวกันก็สนองต่อความหยิ่งทะนงโดยนำความคิดและความเห็นของมนุษย์มาอยู่เหนือพระวจนะของพระเจ้าคนนับพันต้อนรับคำสอนของเขาในไม่ช้าเขาประณามระเบียบทั้งหมดของการนมัสการในที่สาธารณะและประกาศว่าการเชื่อฟังขุนนางทั้งหลายจะเป็นความพยายามในการรับใช้ทั้งพระเจ้าและพระเบลีอัล {GC 191.2} {GCth17 156.3}

สติปัญญาของประชาชนที่ได้เริ่มทิ้งแอกจากการปกครองของระบอบเปปาซีนั้นก็เริ่มไม่อดทนต่อการอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจรัฐเช่นกันคำสอนแบบปฏิวัติของมูนเซอร์ที่อ้างว่ามาจากพระเจ้านำพวกเขาตีตัวออกห่างจากกฎระเบียบทั้งปวงและปล่อยการตัดสินใจไว้กับอคติและตัณหาภาพน่ากลัวและโหดร้ายที่สุดของความไม่สงบและความขัดแย้งก็เกิดขึ้นตามมาและทุ่งนาของประเทศเยอรมนีก็จมอยู่ในกองเลือด {GC 191.3} {GCth17 156.4}

ความระทมทุกข์ของจิตวิญญาณที่ลูเธอร์เคยประสบก่อนหน้านั้นเนิ่นนานมาแล้วที่เมืองเออร์เฟิร์ทบัดนี้มาทับถมทวีคูณลงบนตัวเขาเมื่อเขาเห็นผลลัพธ์ของความคลั่งศาสนากระทำต่อขบวนการปฏิรูปศาสนาขุนนางที่นิยมระบอบเปปาซีประกาศว่าการจลาจลเป็นผลอันถูกต้องตามหลักคำสอนของลูเธอร์และมีขุนนางอีกมากมายพร้อมที่จะสนับสนุนแม้ว่าข้อกล่าวหานี้จะปราศจากรากฐานแม้แต่น้อยแต่ก็เป็นเรื่องที่สร้างแต่ความทุกข์ระทมให้แก่ลูเธอร์การที่อุดมการณ์ของสัจธรรมต้องมารับความอับอายขายหน้าด้วยการถูกจัดให้เทียบเท่ากับความคลั่งศาสนาอันต่ำช้าที่สุดเช่นนี้ดูเหมือนจะเกินกว่าที่เขาจะทนได้ในอีกทางหนึ่งผู้นำของการจลาจลเกลียดชังลูเธอร์เพราะเขาไม่เพียงต่อต้านคำสอนของพวกตนและปฏิเสธคำอ้างของพวกตนที่บอกว่าได้รับการดลใจจากเบื้องบนเท่านั้นแต่ยังประกาศว่าพวกตนเป็นกบฏต่ออำนาจรัฐอีกด้วยคนเหล่านี้โต้ด้วยการประณามเขาว่าเป็นผู้หลอกลวงที่ต่ำช้าดูเหมือนว่าเขาจะได้สร้างศัตรูให้แก่ตัวเองทั้งจากทางฝ่ายขุนนางและฝ่ายประชาชน {GC 192.1} {GCth17 157.1}

บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันพากันยินดีปรีดาคาดว่าคงจะได้เห็นการล่มสลายอย่างรวดเร็วของขบวนการปฏิรูปศาสนาและพวกเขาโยนความผิดให้แก่ลูเธอร์แม้กระทั่งความผิดที่เขาเคยพากเพียรอย่างจริงใจในการแก้ไขพวกคลั่งศาสนาประสบความสำเร็จได้รับความเห็นใจจากคนกลุ่มใหญ่ด้วยการอ้างความเท็จว่าถูกกระทำอย่างไร้ความยุติธรรมและก็มักจะเป็นเช่นนี้กับผู้เข้าข้างฝ่ายที่ผิดคือพวกเขากลับถูกยกย่องว่าเป็นผู้ที่ยอมพลีชีพด้วยเหตุนี้ผู้ที่ลงแรงต่อต้านการปฏิรูปศาสนากลับได้รับความสงสารและยกย่องว่าเป็นเหยื่อของความโหดร้ายและการกดขี่ข่มเหงนี่เป็นงานของซาตานที่กระตุ้นด้วยวิญญาณของการกบฏซึ่งเป็นอันเดียวกันกับที่เกิดขึ้นครั้งแรกในสวรรค์ {GC 192.2} {GCth17 157.2}

ซาตานเพียรพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะหลอกลวงมนุษย์และนำพวกเขาให้เรียกบาปเป็นความชอบธรรมมารทำงานนี้ได้ผลสำเร็จอย่างดียิ่งบ่อยครั้งการจับผิดและการต่อว่าถูกโยนใส่ผู้รับใช้ซื่อสัตย์ของพระเจ้าเพราะพวกเขายืนหยัดปกป้องสัจธรรมมนุษย์ที่เป็นเพียงสมุนของซาตานกลับได้รับคำสรรเสริญและคำเยินยอและแม้กระทั่งถูกมองว่าเป็นผู้ยอมพลีชีพในขณะพวกที่ควรได้รับความเคารพและยกย่องเนื่องจ

ากความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้ากลับถูกละเลยให้ยืนอย่างเดียวดายภายใต้ความสงสัยและความแคลงใจ {GC 192.3} {GCth17 157.3}

ความบริสุทธิ์ที่จอมปลอมการชำระบริสุทธิ์ที่หลอกลวงยังคงทำงานของมันในการล่อลวงภายใต้รูปแบบต่างๆนานาเล่ห์เหลี่ยมเหล่านี้ยังคงเปิดเผยถึงวิญญาณเดิมเช่นเดียวกับในสมัยของลูเธอร์เพื่อหันเหจิตใจออกห่างจากพระคัมภีร์และนำมนุษย์ให้ติดตามความคิดและความรู้สึกของตนเองมากกว่าที่จะยอมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้านี่เป็นเครื่องมือหนึ่งของซาตานที่ทำงานได้อย่างเกิดผลที่สุดด้วยการโยนคำตำหนิใส่ความบริสุทธิ์และสัจธรรม {GC 193.1} {GCth17 157.4}

ลูเธอร์ปกป้องข่าวประเสริฐจากการถูกโจมตีจากทุกชนชั้นอย่างไม่เกรงกลัวพระวจนะของพระเจ้าผ่านการพิสูจน์จากทุกความขัดแย้งแล้วว่าเป็นอาวุธอันทรงอานุภาพด้วยพระวจนะนั้นเขาต่อสู้กับอำนาจที่ปล้นมาของพระสันตะปาปาและปรัชญาแห่งเหตุผลของนักวิชาการในขณะที่เขาปักหลักอย่างมั่นคงดั่งศิลาต่อต้านพวกคลั่งศาสนาที่หาทางเป็นพันธมิตรกับการปฏิรูปศาสนา {GC 193.2} {GCth17 158.1}

แต่ละองค์ประกอบที่ต่อต้านนี้ในตัวมันเองก็เป็นการตัดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ออกไปและเชิดชูปัญญาของมนุษย์ให้เป็นแหล่งของความจริงและความรู้ทางศาสนาแทนลัทธินิยมเหตุผลนั้นบูชาเหตุผลอยู่แล้วและนำเรื่องนี้มาเป็นบรรทัดฐานของศาสนาลัทธิโรมันอ้างว่าอำนาจสูงสุดของพระสันตะปาปานั้นเป็นแรงบันดาลใจที่สืบทอดต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสายจากอัครทูตและเปลี่ยนแปลงไม่ได้มาตลอดทุกยุคการอ้างนี้เปิดโอกาสมากมายให้แก่ความฟุ่มเฟือยทุกรูปแบบและความฉ้อฉลที่ถูกปกปิดภายใต้สิทธิของการปกป้องคำสั่งของอัครทูตการทรงดลใจที่มูนเซอร์และมิตรสหายอ้างนั้นได้มาจากแหล่งความคิดที่ไม่สูงไปกว่าการจินตนาการขึ้นเองแต่กลับมีอิทธิพลลบล้างอำนาจทั้งปวงไม่ว่าเป็นของมนุษย์หรือของพระเจ้าคริสเตียนที่แท้จริงจะรับพระวจนะของพระเจ้าเหมือนคลังขุมทรัพย์อันยิ่งใหญ่แห่งสัจธรรมที่ได้รับการดลใจและเป็นเครื่องทดสอบแรงดลใจทั้งปวง {GC 193.3} {GCth17 158.2}

เมื่อลูเธอร์กลับจากเมืองวาร์ทเบิร์กเขาแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จนเสร็จสมบูรณ์และไม่นานต่อมาได้แจกจ่ายข่าวประเสริฐให้กับประชาชนในประเทศเยอรมนีในภาษาของพวกเขาเองผู้ที่รักความจริงรับผลงานแปลนี้ด้วยความปลื้มปีติอย่างยิ่งส่วนผู้ที่ฝักใฝ่ในขนบธรรมเนียมและบัญญัติของมนุษย์ก็จะปฏิเสธอย่างเหยียดหยาม {GC 193.4} {GCth17 158.3}

บาทหลวงทั้งหลายต่างหวาดผวาเมื่อรู้ว่าประชาชนทั่วไปสามารถโต้ตอบกับพวกเขาในเรื่องคำสอนของพระวจนะของพระเจ้าและความไม่รู้ของพวกเขาจะถูกเปิดโปงอาวุธในการใช้เหตุผลฝ่ายเนื้อหนังของพวกเขานั้นไม่มีประสิทธิภาพที่จะไปต่อกรกับดาบของพระวิญญาณโรมจึงสั่งระดมผู้ที่มีอำนาจทั้งหมดให้ขัดขวางการแจกจ่ายพระคัมภีร์แต่คำสั่งคำประณามและการทรมานล้วนมีค่าเท่ากันคือไม่เกิดผลโรมยิ่งประณามและยิ่งสั่งห้ามพระคัมภีร์มากเพียงไรความกระตือรือร้นของประชาชนที่อยากรู้ว่าสอนเรื่องอะไรกันแน่ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้นทุกคนที่อ่านหนังสือได้ร้อนรนอยากศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตนเองพวกเขาพกพาพระคัมภีร์ไปทุกแห่งและอ่านแล้วอ่านอีกและจะไม่พอใจจนกว่าจะท่องพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ได้เมื่อเห็นถึงความชื่นชอบที่ประชาชนต้อนรับพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ลูเธอร์ก็เริ่มแปลภาคพันธสัญญาเดิมทันทีและตีพิมพ์เป็นตอนๆในทันทีที่แปลเสร็จ {GC 194.1} {GCth17 158.4}

ผลงานเขียนของลูเธอร์ได้รับการต้อนรับแบบเดียวกันทั้งในเมืองและในหมู่บ้านเล็กๆ“อะไรที่ลูเธอร์และมิตรสหายเขียนคนอื่นๆก็จะเผยแพร่ออกไปพระนักบวชจำนวนมากเมื่อเข้าใจถึงข้อกำหนดของชีวิตนักบวชที่ผิดบทบัญญัติก็มีความปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนชีวิตเฉื่อยชายืดยาดกับชีวิตที่กระฉับกระเฉงตื่นตั

วแต่พวกเขาขาดความรู้ที่จะประกาศพระวจนะของพระเจ้าจึงทำได้เพียงเดินทางไปยังหมู่บ้านเดินเยี่ยมไปตามหมู่บ้านเล็กๆและกระต๊อบต่างๆขายหนังสือของลูเธอร์และเพื่อนต่อมาไม่นานจึงมีบรรณากรผู้กล้าหาญเหล่านี้กระจายไปทั่วประเทศเยอรมนี” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 11 {GC 194.2} {GCth17 159.1}

คนมั่งมีและคนยากจนคนมีการศึกษาและคนขาดความรู้ต่างศึกษาผลงานเขียนเหล่านี้ด้วยความสนใจอย่างยิ่งยามค่ำคืนครูของโรงเรียนในหมู่บ้านอ่านออกเสียงให้คนกลุ่มเล็กๆที่ล้อมอยู่รอบเตาผิงฟังในแต่ละความพยายามจะมีจิตวิญญาณบางดวงสำนึกได้ในสัจธรรมเหล่านี้และรับพระวจนะด้วยความยินดีพวกเขาจะกระจายข่าวดีต่อไปให้แก่ผู้อื่น {GC 194.3} {GCth17 159.2}

พระวจนะที่ได้รับการดลใจเหล่านี้ผ่านการรับรองแล้วว่า“การอธิบายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่างทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สดุดี 119:130 การศึกษาพระคัมภีร์กำลังสร้างการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในสติปัญญาและจิตใจของประชาชนกฎของระบอบเปปาซีผูกแอกเหล็กไว้บนประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองของตนซึ่งบังคับพวกเขาให้อยู่ในความโง่เขลาและความตกต่ำมีการถือรักษาพิธีงมงายต่างๆอย่างเหนียวแน่นแต่สติปัญญาและหัวใจของพวกเขามีส่วนร่วมเพียงน้อยนิดในพิธีกรรมเหล่านั้นคำเทศนาของลูเธอร์ที่เปิดเผยสัจธรรมอันชัดเจนเรียบง่ายของพระวจนะของพระเจ้าได้ถูกวางไว้ในมือของประชาชนธรรมดาและจากนั้นพระวจนะนี้เองก็จะปลุกอำนาจที่หลับไปของพวกเขาให้ตื่นขึ้นพระวจนะเหล่านี้ไม่เพียงชำระและยกระดับธรรมชาติฝ่ายวิญญาณให้บริสุทธิ์เท่านั้นแต่ยังประทานกำลังและความกระปรี้กระเปร่าใหม่แก่สติปัญญาอีกด้วย {GC 195.1} {GCth17 159.3}

เป็นที่แน่ชัดว่าประชาชนทุกระดับชั้นถือพระคัมภีร์ไว้ในมือพวกเขาปกป้องหลักคำสอนของการปฏิรูปศาสนาบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีซึ่งพึ่งการศึกษาพระคัมภีร์ไว้กับบาทหลวงและนักบวชทั้งหลายนั้นบัดนี้พยายามเกลี้ยกล่อมผู้สอนให้ก้าวออกมาและลบล้างคำสอนใหม่แต่เนื่องจากขาดความรู้ทั้งในเรื่องของพระคัมภีร์และอำนาจของพระเจ้าบาทหลวงและนักบวชภราดรทั้งหลายจึงพ่ายแพ้อย่างยับเยินให้กับผู้ที่พวกเขาประณามว่าไร้การศึกษาและนอกรีตนักเขียนคาทอลิกคนหนึ่งเขียนบันทึกไว้ว่า“ด้วยความไม่เป็นสุขลูเธอร์ได้ชักชวนผู้ติดตามของเขาให้อย่าวางใจคำสอนอื่นนอกจากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์” D’Aubigné เล่มที่ 9 บทที่ 11 ประชาชนจะชุมนุมกันเพื่อฟังสัจธรรมซึ่งพูดสนับสนุนโดยผู้ที่มีการศึกษาน้อยและแม้แต่ฟังการอภิปรายของพวกเขากับนักศาสนศาสตร์ที่มีการศึกษาและมีวาทศิลป์ความรู้ไม่เท่าทันอันน่าอับอายของบุคคลผู้มีหน้าที่สำคัญเหล่านี้ปรากฏให้เห็นอย่างแจ่มแจ้งเมื่อคำโต้เถียงของพวกเขาต้องถูกหักล้างด้วยคำสอนเรียบง่ายของพระวจนะของพระเจ้ากรรมกรทหารสตรีและแม้กระทั่งเด็กๆคุ้นเคยกับคำสอนของพระคัมภีร์มากกว่าบรรดาบาทหลวงและดุษฎีบัณฑิตทั้งหลายที่มีการศึกษาสูง {GC 195.2} {GCth17 159.4}

ความแตกต่างระหว่างสาวกของข่าวประเสริฐกับผู้สนับสนุนความเชื่องมงายของระบบสันตะปาปาปรากฏให้เห็นในหมู่ชนชั้นผู้มีการศึกษาไม่น้อยไปกว่าในหมู่คนธรรมดา

“ตรงกันข้ามกับผู้ปกป้องหลักการคำสอนฝ่ายสภาการปกครองของสงฆ์ฝ่ายเดิมผู้ซึ่งได้ละเลยการศึกษาภาษาและพัฒนาความรู้ด้านวรรณกรรม.......[ฝ่ายปฏิรูป]คือเยาวชนผู้มีใจเปิดกว้างผู้ซึ่งอุทิศตัวในการศึกษาการค้นคว้าพระคัมภีร์และฝึกฝนตัวพวกเขาเองให้คุ้นเคยกับผลงานชิ้นเอกในอดีตพวกเขามีสมองที่ว่องไวมีจิตวิญญาณที่สูงส่งและหัวใจที่กล้าหาญในไม่ช้าชายหนุ่มเหล่านี้กอบโกยความรู้มากมายจนช่วงเวลาหนึ่งที่ยาวนานไม่มีผู้ใดสามารถแข่งกับพวกเขาได้.....ฉะนั้นเมื่อผู้ปกป้องขบวนการปฏิรูปเยาว์วั

ยเหล่านี้มาเผชิญหน้าอภิปรายกับดุษฎีบัณฑิตผู้นิยมโรมทั้งหลายในที่ประชุมใดก็ตามพวกเขาโจมตีคู่ต่อสู้ได้อย่างง่ายดายและด้วยความมั่นใจจนคู่ต่อสู้ลังเลใจเสียหน้าและตกสู่สภาพอันน่าอับอายในสายตาของทุกคน” Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 11 {GC 195.3} {GCth17 160.1}

เมื่อคณะสงฆ์ของโรมเห็นจำนวนคนที่มาเข้าร่วมประชุมในโบสถ์ลดน้อยลงพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือของเจ้าพนักงานการปกครองและใช้ทุกวิธีที่อำนาจของพวกตนจะทำได้เพื่อพยายามนำผู้ฟังกลับคืนมาแต่ประชาชนพบคำสอนใหม่ซึ่งสนองความต้องการฝ่ายจิตวิญญาณของเขาทั้งหลายแล้วพวกเขาจึงหันหนีจากผู้ที่ป้อนพวกเขาด้วยแกลบของความงมงายและประเพณีของมนุษย์อันไร้ค่าที่ปฏิบัติมาอย่างยาวนาน {GC 196.1} {GCth17 160.2}

เมื่อการกดขี่ข่มเหงเริ่มต้นกระทำต่อบรรดาครูสอนสัจธรรมพวกเขาทำตามพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “เมื่อเขาข่มเหงท่านในเมืองหนึ่งจงหนีไปยังอีกเมืองหนึ่ง” มัทธิว 10:23 ความกระจ่างส่องทะลุไปทุกแห่งหนในบางแห่งผู้ลี้ภัยมักจะพบประตูที่เป็นมิตรเปิดให้พวกเขาเพื่อพักอยู่ที่นั่นพวกเขาก็จะเทศนาเรื่องพระคริสต์ในบางครั้งก็เทศนากันในโบสถ์หรือหากสิทธิพิเศษนั้นถูกปฏิเสธก็จะเทศนากันในบ้านหรือในที่กลางแจ้งที่ใดก็ตามที่มีผู้ฟังที่นั่นก็คือวิหารศักดิ์สิทธิ์สัจธรรมที่ถูกประกาศออกไปด้วยพลังและความมั่นใจเช่นนี้แผ่ขยายออกไปด้วยฤทธานุภาพที่ไม่อาจต้านทานได้ {GC 196.2} {GCth17 160.3}

อำนาจทั้งฝ่ายสงฆ์และฝ่ายปกครองระดมกำลังกันเข้าบดขยี้พวกนอกรีตอย่างไร้ผลพวกเขาเปลี่ยนไปใช้การคุมขังการทรมานเผาทั้งเป็นและคมดาบซึ่งก็ไร้ผลเช่นกันผู้เชื่อนับพันประทับตราความเชื่อด้วยเลือดของตนเองแต่งานก็ยังคงดำเนินต่อไปการกดขี่ได้แต่ทำหน้าที่กระจายสัจธรรมให้ยิ่งกว้างไกลออกไปและพวกคลั่งศาสนาที่ซาตานพยายามนำเข้ามาผูกติดกับพวกปฏิรูปทำให้ความแตกต่างระหว่างงานของซาตานและพระราชกิจของพระเจ้าเห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น {GC 196.3} {GCth17 161.1}

บท 11 - การประท้วงของเจ้าครองแคว้นต่างๆ

คำพยานอันสง่างามสูงสุดเรื่องหนึ่งเท่าที่เคยกล่าวมาซึ่งแสดงความเห็นชอบต่อการปฏิรูปศาสนาคือคำประท้วงของเจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆที่เป็นคริสเตียนของประเทศเยอรมนีซึ่งเสนอในที่ประชุมรัฐสภาแห่งเมืองสปายส์ในปีค.ศ.1529ความกล้าหาญความเชื่อและความแน่วแน่ของคนของพระเจ้านำอิสรภาพทางความคิดและจิตสำนึกมาให้กับคนในยุคต่อๆมาคำประท้วงของพวกเขาทำให้คริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วได้ชื่อว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์หลักการของชื่อนี้คือ"สาระที่แท้จริงของผู้คัดค้าน" D'Aubigné เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 197.1} [โปรเตสมาจากคำภาษาอังกฤษ protest แปลว่าคัดค้านประท้วงคำว่าโปรเตสแตนต์หมายถึงผู้คัดค้านหรือผู้ประท้วง] {GCth17 162.1}

วันมืดมนและมีภัยคุกคามคืบคลานมาถึงการปฏิรูปศาสนาแล้วแม้ว่าคำสั่งจากเมืองวอร์มส์ที่ประกาศว่าลูเธอร์เป็นคนผิดกฎหมายและห้ามเขาสอนหรือให้ผู้ใดเชื่อคำสอนของเขาแต่จนถึงตอนนี้การให้สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนาก็ยังมีอยู่ทั่วไปในอาณาจักรพระพรของพระเจ้ายังคงยับยั้งอำนาจของฝ่ายต่อต้านสัจธรรมจักรพรรดิชาร์ลส์ที่5ทรงมุ่งมั่นที่จะบดขยี้การปฏิรูปศาสนาแต่บ่อยครั้งเมื่อพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นเพื่อฟาดฟันจะต้องมีเหตุการณ์มาบังคับพระองค์ให้ทรงหันการโจมตีไปทางอื่นครั้งแล้วครั้งเล่าดูเหมือนว่าผู้ที่กล้าเอาตนเองไปคัดค้านโรมคงต้องพบจุดจบในทันทีอย่างหลีกหนีไม่พ้นแต่ในเสี้ยวนาทีวิกฤตเหล่านั้นกองทหารชาวเติร์กปรากฏตัวขึ้นที่ชายแดนฝั่งตะวันออกหรือกษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสหรือแม้กระทั่งองค์พระสันตะปาปาเองที่ทรงอิจฉาจักรพรรดิซึ่งได้รับความนิยมชมชอบมากขึ้นก็เปิดศึกทำสงครามกับพระองค์และด้วยเหตุการณ์เหล่านี้ท่ามกลางความขัดแย้งและความวุ่นวายของประเทศการปฏิรูปศาสนาจึงถูกปล่อยให้แข็งแกร่งและขยายกว้างไกลยิ่งขึ้น {GC 197.2} {GCth17 162.2}

อย่างไรก็ตามในที่สุดชนชั้นปกครองของระบอบเปปาซีได้ระงับความอาฆาตต่างๆของพวกเขาแล้วหาเหตุผลมาร่วมมือกันกำจัดพวกนักปฏิรูปศาสนาที่ประชุมรัฐสภาแห่งเมืองสปายส์ในปีค.ศ. 1526อนุญาตให้แต่ละรัฐมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในเรื่องของศาสนาจนกว่าจะถึงการประชุมสามัญทั่วไปของสภาแต่ภัยอันตรายที่ได้รับการยกเว้นนี้ยังไม่ทันผ่านพ้นไปจักรพรรดิก็ทรงเรียกประชุมสภาเป็นครั้งที่สองที่เมืองสปายส์ในปีค.ศ.1529โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อบดขยี้คนนอกรีตหากเป็นไปได้จะทำการหว่านล้อมเจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆด้วยสันติวิธีให้มาอยู่ฝ่ายต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนาแต่หากแผนเหล่านี้ล้มเหลวจักรพรรดิชาร์ลส์ทรงเตรียมพร้อมที่จะพึ่งดาบ {GC 197.3} {GCth17 162.3}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีต่างชื่นชมหรรษาพวกเขาจำนวนมากมายปรากฏตัวที่เมืองสปายส์และแสดงตัวอย่างเปิดเผยว่าเป็นศัตรูกับนักปฏิรูปศาสนาและทุกคนที่ฝักใฝ่พวกเขาเมลังค์ธอนกล่าวว่า"เราเป็นคนเลวทรามและเป็นขยะของโลกแต่พระคริสต์จะทอดพระเนตรลงมายังคนน่าสงสารเหล่านี้ของพระองค์และจะทรงเก็บรักษาพวกเขาไว้" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายที่เป็นอีแวนเจลิคัล[Evangelicalกลุ่มคริสเตียนผู้ฝักใฝ่การประกาศข่าวประเสริฐ]ถูกสั่งห้ามเทศนาแม้กระทั่งในที่พักอาศัยของพวกเขาแต่ชาวเมืองสปายส์ต่างกระหายพระวจนะของพระเจ้าแม้จะมีคำสั่งห้ามคนจำนวนนับพันยังแห่กันเข้าไปประชุมที่โบสถ์ของอิเล็กเตอร์แห่งแซกโซนี {GC 198.1} {GCth17 163.1}

สภาพเช่นนี้เพียงแต่เร่งวิกฤตให้เกิดเร็วขึ้นข่าวจากสำนักพระราชวังประกาศต่อที่ประชุมรัฐสภาว่าเนื่องจากมติที่อนุมัติให้มีเสรีภาพทางความคิดทำให้เกิดความวุ่นวายยิ่งใหญ่จักรพรรดิจึงทรงกำหนดให้ยกเลิกเสียการตัดสินด้วยความอำเภอใจนี้ก่อให้เกิดความโกรธเคืองและความวิตกในหมู่คริสเตียนอีแวนเจ

ลิคัลมีคนหนึ่งพูดว่า“พระคริสต์ทรงตกเข้าไปอยู่ในมือของคายาฟาสและปีลาตอีกแล้ว”เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันทวีความรุนแรงมากขึ้นผู้นิยมระบอบเปปาซีผู้ดันทุรังคนหนึ่งประกาศว่า “ชาวเติรก์ก็ยังดีกว่าชาวลูเธอร์เรน [Lutheran สมาชิกของคริสเตียนโปรเตสแตนต์นิกายลูเธอร์เรนซึ่งมีความเชื่อตามคำสอนของมาร์ตินลูเธอ]เพราะชาวเติรก์ยังถือศีลวันอดแต่ชาวลูเธอร์เรนล่วงละเมิดวันเหล่านั้นหากเราจะต้องเลือกระหว่างพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและความผิดเก่าๆของคริสตจักรเราจะปฏิเสธเรื่องแรก” เมลังค์ธอนพูดว่า“ทุกๆวันในที่ประชุมรวมเฟเบอร์จะขว้างก้อนหินใหม่ๆใส่พวกเราผู้เชื่อพระกิตติคุณ” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 198.2} {GCth17 163.2}

การยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนาก่อตั้งขึ้นมาก่อนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและรัฐที่เป็นอีแวนเจลิคัลต่างลงความเห็นว่าต้องต่อต้านการล่วงละเมิดสิทธิ์นี้ของพวกเขาให้ถึงที่สุดลูเธอร์ยังคงตกอยู่ภายใต้คำสั่งห้ามของเมืองวอร์มส์ไม่ได้รับอนุญาตให้มาปรากฏตัวที่เมืองสปายส์แต่ผู้ร่วมอุดมการณ์คนหนึ่งของเขาซึ่งเป็นเจ้าผู้ครองแคว้นที่พระเจ้าทรงเรียกให้ขึ้นมาปกป้องอุดมการณ์ของพระองค์ในยามฉุกเฉินครั้งนี้ได้ก้าวเข้ามาแทนที่ของเขาอิเล็กเตอร์เฟรเดอริคแห่งแคว้นแซกโซนีซึ่งเป็นขุนนางชั้นสูงที่เคยปกป้องลูเธอร์ในอดีตเสียชีวิตไปแล้วแต่ดยุคยอห์นพระอนุชาที่สืบทอดราชสมบัติต้อนรับการปฏิรูปศาสนาด้วยความชื่นชมปรีดาและถึงแม้จะเป็นผู้รักสันติแต่พระองค์ก็ทรงแสดงพลังและความกล้าหาญอย่างใหญ่หลวงในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของความเชื่อนี้ {GC 198.3} {GCth17 163.3}

บรรดาบาทหลวงเรียกร้องรัฐทั้งหลายที่ปฏิรูปศาสนาแล้วให้ยอมอยู่ภายใต้อำนาจศาลของโรมโดยปริยายในทางกลับกันนักปฏิรูปศาสนาต่างอ้างถึงเสรีภาพที่ได้รับอนุญาตมาก่อนหน้านี้พวกเขาไม่อาจเห็นพ้องกับโรมที่ต้องการควบคุมรัฐเหล่านั้นซึ่งได้รับพระวจนะของพระเจ้าด้วยความยินดีเป็นอันมาก {GC 199.1} {GCth17 164.1}

เพื่อเป็นการประนีประนอมในที่สุดมีการเสนอแนะว่าที่ใดที่การปฏิรูปศาสนายังไม่ได้ก่อตั้งขึ้นจะต้องกวดขันบังคับให้ใช้กฤษฎีกาแห่งเมืองวอร์มส์และสำหรับ“ในที่ซึ่งประชาชนหันออกจากความเชื่อและในที่ซึ่งประชาชนไม่ยอมคล้อยตามโดยปราศจากภัยอันตรายของการจลาจลนั้นอย่างน้อยที่สุดห้ามพวกเขาก่อให้เกิดการปฏิรูปใหม่ขึ้นมาห้ามพวกเขากล่าวพาดพิงถึงเรื่องที่อาจเกิดความขัดแย้งกันขึ้นห้ามพวกเขาต่อต้านพิธีมิสซาห้ามพวกเขาหว่านล้อมให้ชาวโรมันคาทอลิกรับนิกายลูเธอร์เรน[Lutheranism]คริสต์ศาสนานิกายหนึ่งที่มีความเชื่อตามคำสอนของมาร์ตินลูเธอร์]” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 ระเบียบนี้ผ่านความเห็นชอบของที่ประชุมรัฐสภาเป็นที่ชื่นชอบอย่างยิ่งต่อบาทหลวงและพระราชาคณะทั้งหลายของระบบสันตะปาปา {GC 199.2} {GCth17 164.2}

หากมีการเอาพระราชกฤษฎีกานี้มาบังคับใช้แล้ว“การปฏิรูปศาสนาจะแผ่ขยายต่อไปอีกไม่ได้.....ในที่ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักหรือฝังรากลึกอย่างมั่งคง......ในที่ซึ่งก่อร่างแล้ว” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 เสรีภาพในการพูดจะถูกห้ามจะไม่อนุญาตให้มีการกลับใจและผู้สนับสนุนทั้งหลายของการปฏิรูปศาสนาต้องยอมอยู่ใต้กฎข้อบังคับและข้อห้ามเหล่านี้ทันทีดูประหนึ่งว่าความหวังของโลกกำลังจะดับไป“อำนาจของโรมที่กำลังจะกลับมาก่อตั้งขึ้นใหม่นี้.....จะนำการทารุณกรรมของสมัยอดีตกลับมาอย่างแน่นอน”และจะเปิดโอกาสให้พวกคลั่งศาสนาและความไม่ลงรอยกัน“บรรลุความสำเร็จในการทำลายงานนี้ที่ถูกสั่นคลอนอย่างรุนแรงแล้ว” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 199.3} {GCth17 164.3}

ในขณะที่ฝ่ายอีแวนเจลิคัลประชุมกันเพื่อปรึกษาหารือนั้นพวกเขาต่างมองหน้ากันด้วยความตกใจที่หาทางออกให้กับปัญหานี้ไม่ได้ต่างถามซึ่งกันและกันว่า “จะต้องทำประการใดต่อไป” ประเด็นสำคัญยิ่งสำหรับโลกกำลังตกเป็นเดิมพัน“หัวหน้าการปฏิรูปศาสนาจะต้องยอมมอบตัวและทำตามคำสั่งไหมเป็นการง่ายเพียงไรซึ่งในยามวิกฤตรุนแรงเช่นนี้ที่นักปฏิรูปศาสนาจะถกเถียงจนเข้าไปอยู่ฝ่ายผิดมีข้ออ้างที่พอฟังได้สักกี่ข้อและเหตุผลอย่างดีสักกี่ประการที่จะหามาอ้างเพื่อยอมจำนนเจ้าผู้ครองแคว้นที่ฝักใฝ่ลูเธอร์ได้รับการค้ำประกันให้ถือศาสนาของตนได้อย่างเสรีประโยชน์เดียวกันนี้ก็ยื่นให้กับผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของเขาที่รับแนวคิดการปฏิรูปไว้แล้วก่อนหน้าที่กฤษฎีกานี้ประกาศบังคับใช้สิ่งเหล่านี้ควรทำให้พวกเขาพอใจแล้วมิใช่หรือหากยอมจำนนแล้วจะหลีกเลี่ยงภัยอันตรายได้มากเพียงไรมีภัยอันตรายและข้ออ้างแปลกใหม่อะไรบ้างที่พวกต่อต้านจะนำมารุกต้อนพวกเขาอีกมีใครรู้ไหมว่าอนาคตนั้นจะนำโอกาสอะไรมาให้ให้เรายึดสันติภาพไว้ให้เราคว้ากิ่งมะกอกเทศที่โรมยื่นมาให้และปิดแผลของประเทศเยอรมนีด้วยคำโต้แย้งทั้งหลายเช่นนี้ด้วยเหตุผลลักษณะเหล่านี้นักปฏิรูปศาสนาอาจนำมาอ้างความชอบธรรมในการรับแนวทางนี้ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าแนวทางนี้จะต้องนำการล่มสลายมาสู่อุดมการณ์ของพวกเขาในไม่ช้า {GC 199.4} {GCth17 164.4}

“ด้วยความชื่นชมยินดีพวกเขาศึกษาหลักการที่ใช้เพื่อวางแผนในเรื่องนี้และดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อหลักการนี้คืออะไรมันคือสิทธิของโรมที่จะบังคับควบคุมจิตสำนึกและห้ามการไต่ถามอย่างเสรีแต่พวกเขาเองและผู้ที่ฝักใฝ่โปรเตสแตนต์มีเสรีภาพทางศาสนาด้วยไม่ใช่หรือใช่แล้วที่ระบุเป็นพิเศษในข้อเสนอนี้เป็นความกรุณาแต่ไม่ได้เป็นเรื่องของสิทธิสำหรับคนทั้งหมดที่อยู่นอกเหนือที่ระบุไว้จะต้องปกครองด้วยหลักการยิ่งใหญ่ของอำนาจจิตสำนึกนั้นอยู่นอกห้องว่าความโรมเป็นผู้พิพากษาที่ไม่รู้พลั้งและจะต้องเชื่อฟังเธอการยอมรับข้อเสนอนี้จะเป็นการยอมรับโดยปริยายว่าเสรีภาพทางศาสนาจะจำกัดอยู่กับชาวแซกโซนที่ปฏิรูปแล้วแต่สำหรับโลกคริสเตียนที่เหลือการไต่ถามอย่างเสรีและมีความเชื่อที่ปฏิรูปแล้วถือเป็นอาชญากรรมและจะต้องนำไปเข้าคุกมืดและตะแลงแกงเผาทั้งเป็นพวกเขาจะยอมต่อเสรีภาพทางศาสนาเฉพาะที่หรือยอมที่จะประกาศว่าการปฏิรูปศาสนาได้คนกลับใจคนสุดท้ายแล้วหรือได้ปราบปรามที่ดินตารางสุดท้ายแล้วหรือและสถานที่ใดที่โรมเข้าครองอำนาจในเวลานี้ที่นั่นเธอจะครองความเป็นใหญ่ตลอดไปเชียวหรือนักปฏิรูปศาสนาจะยืนกรานแก้ต่างว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเลือดของคนนับร้อยนับพันซึ่งต้องพลีชีพของตนในดินแดนของระบบสันตะปาปาอันเป็นผลจากการดำเนินตามข้อเสนอนี้ได้ไหมเรื่องนี้จะเป็นการทรยศอุดมการณ์ของข่าวประเสริฐและเสรีภาพของโลกคริสเตียนในช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งนี้” Wylie เล่มที่ 9 บทที่ 15 แต่พวกเขาต้องการที่จะ “สละทิ้งทุกสิ่งแม้บ้านเมืองของเขามงกุฎของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาด้วย” มากกว่า D’Aubigné เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 200.1} {GCth17 165.1}

เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายพูดกันว่า“ให้เราปฏิเสธพระราชกฤษฎีกานี้เพราะในเรื่องของจิตสำนึกแล้วเสียงข้างมากไม่มีอำนาจ”ผู้ช่วยทั้งหลายประกาศว่า“เราเป็นหนี้บุญคุณพระราชกฤษฎีกาของปีค.ศ.1526 สำหรับสันติสุขที่อาณาจักรของเราอยู่กันอย่างมีความสุขหากลบล้างไปจะทำให้ประเทศเยอรมนีเต็มไปด้วยความทุกข์และการแตกแยกที่ประชุมรัฐสภาขาดความสามารถที่จะทำได้มากไปกว่าการรักษาเสรีภาพทางศาสนาจนกว่าจะมีการประชุมครั้งต่อไป” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะปกป้องเสรีภาพของจิตสำนึกและนี่เป็นขอบเขตอำนาจของรัฐในเรื่องศาสนาทุกรัฐบาลทางโลกที่พยายามใช้สิทธิอำนาจของพลเรือนมาควบคุมและบังคับการถือปฏิบัติศาสนากำลังสังเวยหลักการพื้นฐานที่แท้จริงซึ่งคริสเตียนอีแวนเจลิคัลได้ดิ้นรนต่อสู้มาอย่างสง่าผ่าเผย {GC 201.1} {GCth17 165.2}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซียึดมั่นที่จะล้มล้างสิ่งที่พวกเขาเรียกกันว่า "ความดื้อรั้นที่กล้าหาญ" พวกเขาเริ่มด้วยการลงแรงทำให้เกิดการแตกแยกในหมู่คนที่สนับสนุนงานปฏิรูปศาสนาและขู่ทุกคนที่ไม่ประกาศอย่างเปิดเผยว่าอยู่ฝ่ายตนในที่สุดมีคำสั่งเรียกผู้แทนของเมืองที่เสรีให้มารายงานตัวต่อที่ประชุมรัฐสภาและกำหนดให้ประกาศว่าจะยอมตามข้อเสนอหรือไม่พวกเขาอ้อนวอนขอยืดเวลาออกไปแต่ไม่ได้ผลเมื่อถูกนำมายังที่ทดสอบมีคนจำนวนเกือบครึ่งเข้าข้างนักปฏิรูปศาสนาผู้ที่ปฏิเสธที่จะสละทิ้งเสรีภาพของจิตสำนึกและสิทธิของการตัดสินใจส่วนบุคคลทราบดีว่าจุดยืนของเขาทำให้อนาคตของพวกเขาจะต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ประณามและกดขี่ข่มเหงมีผู้แทนคนหนึ่งพูดว่า "เราจะปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าหรือถูกเผาทั้งเป็น" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 201.2} {GCth17 165.3}

กษัตริย์เฟอร์ดินันด์[KingFerdinand]ผู้แทนของจักรพรรดิในที่ประชุมรัฐสภาทรงเห็นว่าพระราชกฤษฎีกาเช่นนี้จะก่อให้เกิดความแตกแยกขั้นรุนแรงนอกเสียจากว่าจะต้องโน้มน้าวเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายให้ยอมรับและสนับสนุนดังนั้นพระองค์จึงพยายามใช้ศิลปะในการชักจูงโดยทราบดีว่าการใช้กำลังกับบุคคลเหล่านี้มีแต่จะทำให้พวกเขาตั้งใจแน่วแน่ยิ่งขึ้นพระองค์ทรง"ขอร้องให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายยอมรับพระราชกฤษฎีกาโดยให้ความมั่นใจแก่พวกเขาว่าจักรพรรดิจะทรงยินดีปรีดากับพวกเขาเป็นอย่างยิ่ง"แต่บุคคลเหล่านี้ยอมรับเพียงอำนาจที่เหนือกว่าอำนาจปกครองใดๆของโลกและตอบด้วยความสงบว่า"เราจะเชื่อปฏิบัติตามจักรพรรดิในทุกสิ่งที่จะสนับสนุนให้รักษาความสงบสุขและถวายเกียรติแด่พระเจ้า" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 201.3} {GCth17 165.4}

ในที่สุดกษัตริย์ทรงประกาศต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภาให้อิเล็กเตอร์และสหายทั้งหลายทราบว่าพระราชกฤษฎีกานี้"จะตราขึ้นในรูปแบบของพระบรมราชโองการ"และ"ทางออกที่เหลืออยู่เพียงหนึ่งเดียวคือการยอมจำนนต่อเสียงข้างมาก"เมื่อตรัสเสร็จสิ้นพระองค์ก็เสด็จออกจากที่ประชุมไม่เปิดโอกาสให้นักปฏิรูปศาสนาปรึกษาหารือหรือโต้ตอบ"พวกเขาส่งคณะผู้แทนไปทูลวิงวอนกษัตริย์ให้เสด็จกลับมาแต่ไม่เกิดผล" พระองค์ทรงตอบคำทัดทานว่า"เรื่องนี้ตัดสินไปเรียบร้อยแล้วสิ่งที่เหลืออยู่คือการยอมจำนนเท่านั้น" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5 {GC 202.1} {GCth17 166.1}

คณะราชสำนักเชื่อมั่นว่าเจ้าผู้ครองแคว้นคริสเตียนทั้งหลายจะยึดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้เหนือกว่าหลักคำสอนและข้อกำหนดของมนุษย์และพวกเขารู้ดีว่าที่ใดที่มีการยอมรับหลักการนี้ผลสุดท้ายจะล้มล้างระบอบเปปาซีลงได้แต่ดั่งเช่นคนนับพันตั้งแต่สมัยของพวกเขาที่มองหาแต่

"สิ่งที่ตามองเห็นได้"เท่านั้นพวกเขายกยอปลอบใจตนเองว่าอุดมการณ์ของจักรพรรดิและของพระสันตะปาปานั้นแข็งแกร่งและของพวกนักปฏิรูปศาสนานั้นอ่อนแรงหากนักปฏิรูปพึ่งความช่วยเหลือของมนุษย์แต่ลำพังแล้วพวกเขาก็คงจะไร้พลังจริงตามที่เหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีคาดคะเนไว้แต่แม้พวกเขาจะด้อยกว่าในเรื่องของจำนวนและในความไม่ลงรอยกับโรมนั้นพวกเขาก็มีพละกำลังของตนเองพวกเขาได้ร้องขอ"จากรายงานของที่ประชุมรัฐสภาไปจนถึงพระวจนะของพระเจ้าและจากจักรพรรดิชาร์ลส์ไปจนถึงพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นจอมราชันและจอมเจ้านาย" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 202.2} {GCth17 166.2}

เมื่อจักรพรรดิเฟอร์ดินันด์ปฏิเสธที่จะเคารพความเชื่อมั่นจากจิตสำนึกของพวกเขาเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายตกลงร่วมกันที่จะไม่สนใจกับการที่พระองค์ไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแต่จะนำคำประท้วงเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติโดยไม่รอช้าดังนั้นจึงมีการร่างคำประกาศอันน่าเคร่งขรึมขึ้นและนำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา {GC 202.3} {GCth17 166.3}

“พวกเราที่อยู่กันณที่นี้ขอประท้วงต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้ทรงสร้างพระผู้ทรงถนอมรักษาพระผู้ทรงไถ่และพระผู้ช่วยพระองค์เดียวของเราและในวันหนึ่งข้างหน้าพระองค์จะทรงเป็นพระผู้พิพากษาของเราและต่อหน้าคนทั้งปวงและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายว่าพวกเราเพื่อนของพวกเราประชาชนของเราไม่ยินยอมและไม่ยึดถือในลักษณะใดๆที่เกี่ยวกับข้อเสนอของพระราชกฤษฎีกานี้ซึ่งตรงกันข้ามกับพระเจ้าซึ่งไม่สอดคล้องกับพระวจนะของพระองค์กับจิตสำนึกที่ถูกต้องของเราและกับความรอดของจิตวิญญาณ” {GC 202.4} {GCth17 166.4}

“อะไรกันน่ะจะให้พวกเรารับรองพระบรมราชโองการนี้เชียวหรือพวกเราขอยืนยันว่าเมื่อพระเป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงเรียกคนหนึ่งให้มามีความรอบรู้ในเรื่องของพระเจ้าแต่กระนั้นคนนี้รับความรู้เรื่องของพระเจ้าไม่ได้”

“ไม่มีหลักคำสอนใดที่แน่นอนนอกไปเสียจากที่สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า......พระเจ้าไม่อนุญาตให้มีหลักคำสอนอื่นใด.......เราต้องอธิบายพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆที่ชัดเจนกว่า.....ในบรรดาสิ่งจำเป็นทั้งหมดสำหรับคริสเตียนหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ง่ายต่อความเข้าใจและถูกกำหนดไว้ให้ขับไล่ความมืดพวกเราตกลงใจกันแล้วด้วยพระคุณของพระเจ้าที่จะถนอมรักษาการเทศนาให้คงความบริสุทธิ์และเน้นเทศนาเฉพาะแต่พระวจนะของพระองค์เท่านั้นตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมของพระคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่โดยไม่เพิ่มเติมสิ่งใดที่จะขัดแย้งเข้าไปเลยพระวจนะนี้เป็นสัจธรรมเดียวเท่านั้นเป็นกฎเที่ยงแท้ของหลักคำสอนทั้งปวงและของชีวิตทั้งมวลและจะไม่ทรยศหรือหลอกลวงเราผู้ใดที่สร้างขึ้นบนรากฐานนี้จะยืนหยัดอดทนต่อต้านอำนาจทั้งปวงของขุมนรกในขณะที่ความไร้สาระของมนุษย์ที่ปักหลักต่อต้านเรื่องนี้จะล้มลงต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า” {GC 203.1} {GCth17 167.1}

“ด้วยเหตุนี้พวกเราปฏิเสธแอกที่บังคับให้พวกเราแบกรับ”

“ในเวลาเดียวกันพวกเราคาดหวังว่าพระราชาผู้ทรงอำนาจสูงสุดจะทรงปฏิบัติต่อเราทั้งหลายดั่งเจ้าชายคริสเตียนคนหนึ่งที่รักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดและพวกเราเองประกาศว่าเราพร้อมที่จะถวายทั้งความรักและการเชื่อฟังซึ่งเป็นหน้าที่โดยชอบธรรมและถูกต้องตามกฎหมายของเราแด่พระองค์รวมทั้งตัวท่านด้วยเจ้านายอันสง่างามของเรา” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 203.2} {GCth17 167.2}

เป็นเรื่องที่สร้างความประทับใจอย่างสุดซึ้งให้กับที่ประชุมรัฐสภาคนส่วนใหญ่ประหลาดใจและตื่นตระหนกกับความกล้าของผู้คัดค้านสำหรับพวกเขาแล้วอนาคตมีแต่ความปั่นป่วนและความไม่แน่นอนความไม่พอใจการต่อสู้และการนองเลือดเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้แต่นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายกลับมั่นใจในความยุติธรรมของอุดมการณ์ของพวกเขาพวกเขาพึ่งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญูจนเปี่ยมล้นด้วยความกล้าหาญและความแน่วแน่ {GC 203.3} {GCth17 167.3}

“หลักการต่างๆที่ระบุในคำประท้วงอันน่ายกย่องนี้......เป็นแก่นแท้ของคำสอนของนิกายโปรเตสแตนต์บัดนี้การคัดค้านนี้ต่อต้านการข่มเหงมนุษย์ในเรื่องของความเชื่อสองประการประการแรกคือการแทรกแซงขององค์กรฝ่ายปกครองพลเรือนและประการที่สองคืออำนาจเผด็จการของคริสตจักรแทนการข่มเหงเหล่านี้นิกายโปรเตสแตนต์กำหนดให้อำนาจของจิตสำนึกอยู่เหนือองค์กรฝ่ายพลเรือนและให้สิทธิอำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้าอยู่เหนือคริสตจักรที่มีตัวตนแรกสุดนิกายนี้ปฏิเสธอำนาจฝ่ายพลเรือนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและพูดในลักษณะเดียวกันกับผู้เผยพระวจนะและอัครทูตว่า
‘เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์’

นิกายนี้เทิดทูนมงกุฎของพระเยซูคริสต์ในขณะอยู่เบื้องหน้ามงกุฎของจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 แต่ที่ก้าวไปไกลกว่านั้นคือนิกายนี้ได้วางหลักการที่ว่าคำสอนทั้งหมดของมนุษย์ควรต้องอยู่ภายใต้พระดำรัสของพระเจ้า" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6 นอกเหนือจากนี้ผู้คัดค้านยังยืนยันสิทธิของตนที่จะพูดอย่างเสรีในเรื่องสัจธรรมที่ตนเชื่อพวกเขาจะไม่เพียงเชื่อและปฏิบัติตามเท่านั้นแต่จะสอนสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าได้นำเสนอและพวกเขาปฏิเสธสิทธิของบาทหลวงและองค์กรฝ่ายพลเรือนในการเข้ามาแทรกแซงการประท้วงที่เมืองสปายส์เป็นพยานอันน่าเคร่งขรึมที่คัดค้านการไม่ให้เสรีภาพทางศาสนาและยืนยันถึงสิทธิอันชอบของคนทั้งปวงที่จะนมัสการพระเจ้าตามที่จิตสำนึกของตนกำหนด {GC 203.4} {GCth17 167.4}

ถ้อยแถลงนี้ทำขึ้นมาแล้วเขียนไว้ในความทรงจำของคนนับพันนับหมื่นและจดบันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์ที่ซึ่งความพยายามใดๆของมนุษย์ไม่อาจลบทิ้งได้อีแวนเจลิคัลชาวเยอรมันต่างยอมรับคำประท้วงนี้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อทุกหนทุกแห่งผู้คนทั้งหลายยึดถือคำประกาศนี้เป็นสัญญาของยุคใหม่และยุคที่ดีกว่าเจ้าผู้ครองแคว้นพระองค์หนึ่งตรัสกับชาวโปรเตสแตนต์ที่เมืองสปายส์ว่า"ขอพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ประทานพระคุณแก่ท่านทั้งหลายให้ท่านประกาศอย่างมีพลังอย่างเสรีและอย่างปราศจากความกลัวทรงปกป้องท่านให้อยู่ในความมั่นคงของคริสเตียนจนถึงชั่วนิรันดร" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 204.1} {GCth17 168.1}

หากหลังจากที่ขบวนการปฏิรูปศาสนาทำงานสำเร็จไประดับหนึ่งแล้วพวกเขาตกลงใจที่จะชะลอชั่วคราวเพื่อรับความชื่นชมของชาวโลกพวกเขาก็จะทำตัวเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและต่อตัวพวกเขาเองและจะเป็นการนำความพินาศมาสู่ตนเองอย่างแน่นอนประสบการณ์ของนักปฏิรูปที่สง่างามเหล่านี้เป็นบทเรียนสำหรับคนทั้งหลายในยุคต่อๆมาเล่ห์เหลี่ยมของซาตานที่ใช้ในการต่อต้านพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์นั้นยังไม่เปลี่ยนแปลงมันยังคงต่อต้านการใช้พระคัมภีร์เป็นหนังสือนำทางชีวิตเหมือนเช่นที่มันเคยต่อต้านในศตวรรษที่สิบหกในสมัยนี้ของเรามีการเดินห่างออกไปจากหลักคำสอนและข้อเชื่ออย่างมากและเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องกลับไปยังหลักการยิ่งใหญ่ของขบวนการคัดค้าน...นั่นคือพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นหลักเกณฑ์แห่งความเชื่อและหน้าที่ซาตานยังคงทำงานผ่านทุกวิถีทางที่มันควบคุมได้เพื่อทำลายเสรีภาพทางศาสนาอำนาจที่ต่อต้านคริสเตียนซึ่งผู้คัดค้านในเมืองสปายส์ปฏิเสธนั้นปัจจุบันนี้หลังจากได้เสริมพลังขึ้นใหม่มันกำลังทวงหาอำนาจที่สูญเสียไปกลับคืนมาการยึดมั่นในพระวจนะของพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหวเช่นเดียวกับที่แสดงออกในวิกฤตการณ์ของการปฏิรูปศาสนาครั้งนั้นเป็นความหวังเดียวของการปฏิรูปในวันนี้ {GC 204.2} {GCth17 168.2}

มีสัญญาณบอกเหตุปรากฏออกมาให้เห็นถึงอันตรายที่มีต่อชาวโปรเตสแตนต์แต่มีสัญญาณบอกเหตุเช่นกันว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงยื่นออกมาปกป้องผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์ช่วงเวลานั้นเองที่"เมลังค์ธอนนำทางพาซีโมนไกรเนอูสสหายของเขาให้รีบเร่งเดินผ่านถนนของเมืองสปายส์อย่างรวดเร็วมุ่งหน้าไปยังแม่น้ำไรน์เร่งเร้าให้เขาข้ามแม่น้ำไปให้ได้ซีโมนแปลกใจกับการผลักดันอย่างเร่งรีบเช่นนี้เมลังค์ธอนเล่าให้ฟังในภายหลังว่า'มีชายชราคนหนึ่งท่าทางเคร่งขรึมจริงจังและเป็นคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักมาปรากฏต่อหน้าข้าพเจ้าและพูดว่าในอีกหนึ่งนาทีกษัตริย์เฟอร์ดินันด์จะส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการมาจับตัวไกรเนอูส'" {GC 205.1} {GCth17 169.1}

ในช่วงเวลากลางวันนั้นเฟเบอร์ดุษฎีบัณฑิตท่านหนึ่งของพระสันตะปาปาได้เทศนากล่าวเรื่องน่าอับอายอื้อฉาวใส่ไกรเนอูสและปิดท้ายด้วยการโต้เถียงกันถึงเรื่องที่เขาปกป้อง"ความผิดบางอย่างที่น่ารังเกียจ""เฟเบอร์ปิดบังความโกรธของตนไว้แต่ได้เข้าเฝ้าพระราชาและทันทีหลังจากนั้นได้รับคำสั่งให้นำตัวศา

สตราจารย์ผู้โผงผางแห่งเมืองไฮเดลสเบิร์กมาเมลังค์ธอนไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงช่วยมิตรคนนี้ของเขาด้วยการทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเตือนเขาล่วงหน้าในเรื่องนี้ {GC 205.2} {GCth17 169.2}

"เขายืนอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำไรน์อย่างแน่นิ่งคอยจนกระทั่งกระแสน้ำของแม่น้ำได้ช่วยไกรเนอูสให้พ้นจากผู้ที่ข่มเหงเขาเมลังค์ธอนร้องขึ้นขณะที่มองเห็นเพื่อนอยู่บนฝั่งตรงข้ามว่า'ในที่สุดเขาก็หลุดพ้นจากเขี้ยวเล็บของผู้กระหายเลือดของคนบริสุทธิ์'เมื่อเขาเดินทางกลับถึงบ้านเมลังค์ธอนได้รับข่าวว่าเจ้าหน้าที่ได้มาตามหาไกรเนอูสและบุกค้นหาเขาทั่วบ้าน" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6 {GC 205.3} {GCth17 169.3}

การปฏิรูปศาสนาจะต้องถูกยกชูขึ้นให้โดดเด่นยิ่งกว่าคนยิ่งใหญ่เด่นดังทั้งหลายของโลกเจ้าผู้ครองแคว้นอีแวนเจลิคัลถูกปฏิเสธการรับฟังจากกษัตริย์เฟอร์ดินันด์แต่พวกเขากลับได้รับโอกาสให้เสนออุดมการณ์ต่อหน้าจักรพรรดิและองค์ประชุมของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงทั้งหลายของคริสตจักรและของรัฐเพื่อเป็นการสงบความขัดแย้งที่รบกวนอาณาจักรจักรพรรดิชาร์ลส์ที่5จึงทรงบัญชาให้เปิดประชุมรัฐสภาขึ้นที่เมืองออกซ์บูร์กในปีถัดจากการประท้วงที่เมืองสปายส์จักรพรรดิทรงประกาศว่าจะทำหน้าที่เป็นองค์ประธานเองจึงส่งหมายเรียกผู้นำโปรเตสแตนต์ทั้งหลายให้มายังสถานที่แห่งนี้ {GC 205.4} {GCth17 169.4}

ภัยอันตรายใหญ่หลวงคุกคามงานการปฏิรูปศาสนาอยู่แต่ผู้สนับสนุนยังคงมอบความวางใจของอุดมการณ์ของตนไว้กับพระเจ้าและปฏิญาณตนที่จะยึดมั่นอยู่ในพระกิตติคุณที่ปรึกษาของอิเล็กเตอร์แห่งแคว้นแซกโซนีขอร้องไม่ให้พระองค์ไปปรากฏตัวที่ประชุมรัฐสภาพวกเขาบอกว่าจักรพรรดิต้องการให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายมาชุมนุมกันเพื่อล่อพวกเขามาติดกับดัก"การเดินทางไปที่นั่นและปิดตัวเองอยู่ภายในกำแพงเมืองพร้อมกับศัตรูที่มีขุมกำลังมากมายไม่เป็นการเสี่ยงไปหน่อยหรือ"แต่คนอื่นๆประกาศอย่างสง่าผ่าเผยว่า"ขอให้เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายวางตัวอย่างกล้าหาญและงานของพระเจ้าจะรอด"ลูเธอร์กล่าวว่า"พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเรา" Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 2 อิเล็กเตอร์เสด็จพร้อมด้วยผู้ติดตามมุ่งหน้าไปยังเมืองออกซ์บูร์กทุกคนคุ้นเคยกับภัยอันตรายที่กำลังคุกคามพระองค์และหลายคนเดินมุ่งหน้าไปด้วยสีหน้าที่ขุ่นมัวและหัวใจที่เป็นทุกข์แต่ลูเธอร์เดินทางพร้อมกับพวกเขาจนถึงเมืองโคบูร์กและได้หนุนความเชื่อที่ตกต่ำของพวกเขาด้วยการร้องเพลงสรรเสริญที่แต่งขึ้นมาในขณะที่เดินทาง "พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการที่แข็งแรง" เสียงเพลงหนุนใจขจัดทิ้งความกังวลใจผ่อนคลายความทุกข์แก่หัวใจหลายดวง {GC 206.1} {GCth17 170.1}

เจ้าผู้ครองแคว้นที่ปฏิรูปแล้วทั้งหลายตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะจัดทำถ้อยแถลงทางทัศนคติออกมาอย่างเป็นระบบพร้อมหลักฐานจากพระคัมภีร์เพื่อเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาและมอบภาระการเตรียมงานให้กับลูเธอร์เมลังค์ธอนและเพื่อนๆถ้อยแถลงฉบับนี้เป็นที่ยอมรับร่วมกันของชาวโปรเตสแตนต์ถือว่าเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขาและได้รวมตัวกันเพื่อลงชื่อในเอกสารสำคัญนี้มันเป็นช่วงเวลาที่สำคัญและทดสอบความเชื่อของพวกเขานักปฏิรูปศาสนาร้อนใจไม่ต้องการให้อุดมการณ์ของพวกเขาไปพัวพันกับปัญหาทางการเมืองพวกเขารู้สึกว่าการปฏิรูปศาสนาไม่ควรใช้อิทธิพลใดนอกจากที่ออกมาจากพระวจนะของพระเจ้าในขณะที่เจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆที่เป็นคริสเตียนกำลังเดินหน้าเข้าลงนามในแถลงการณ์ฉบับนี้อยู่นั้นเมลังค์ธอนร้องขัดขึ้นมาว่า "นี่เป็นเรื่องของนักศาสนศาสตร์และของอาจารย์ที่จะนำเสนอเรื่องเหล่านี้ให้เราสงวนผู้มีอำนาจปกครองทั้งหลายของบ้านเมืองเพื่องานอื่นดีกว่า" ดยุคยอห์นแห่งแคว้นแซกโซนีตรัสตอบว่า "ขอให้พระเจ้าทรงห้ามท่านเถิดที่ท่านจะมาขวางเราไม่ให้มีส่วนร่วมเราตัดสินใจแล้วที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยไม่ห่วงตัวเราเองในเรื่องของมงกุฎเรามีความปรารถนาที่จะยอมรับพระเจ้าสำหรับเราแล้วหมวกตำแ

หน่งและเสื้อประจำตำแหน่งของเรามีค่าไม่เท่ากับกางเขนของพระเยซูคริสต์”
เมื่อพูดจบแล้วพระองค์ก็ลงนามในเอกสารเจ้าผู้ครองแคว้นอีกพระองค์หนึ่งพูดขณะที่จับปากกาขึ้นมาว่า “หากเกียรติของพระเยซูคริสต์จอมเจ้านายของเราต้องการให้เราทำเช่นนี้เราก็พร้อมแล้ว.....ที่จะทิ้งสมบัติและชีวิตไว้เบื้องหลัง”พระองค์ตรัสต่อว่า“เรายอมประกาศสละพลเมืองและรัฐการปกครองของเรายอมสละดินแดนที่มีธงของบรรพบุรุษของเราอยู่ในมือมากกว่าที่จะยอมรับหลักคำสอนอื่นๆที่นอกเหนือจากคำสอนที่บรรจุในเอกสารแถลงการณ์ฉบับนี้” Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 2 คนของพระเจ้ามีความเชื่อและความกล้าหาญเช่นนี้แหละ {GC 206.2} {GCth17 170.2}

เวลาที่กำหนดไว้เพื่อเข้าเฝ้าจักรพรรดิมาถึงแล้วจักรพรรดิชาร์ลส์ที่5ทรงขึ้นประทับบนบัลลังก์มีอีเล็กเตอร์และเจ้าผู้ครองแคว้นมากมายล้อมโดยรอบและทรงให้เรียกนักปฏิรูปศาสนาชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเข้าเฝ้ามีการอ่านถ้อยแถลงความเชื่อในที่ชุมนุมอันงามสง่านั้นความจริงของพระกิตติคุณเปล่งออกมาอย่างชัดเจนและเปิดโปงความผิดของคริสตจักรเปปาซีออกมาอย่างชัดเจนจะกล่าวได้ว่า“เป็นวันยิ่งใหญ่ที่สุดของงานปฏิรูปศาสนาและเป็นวันที่มีเกียรติที่สุดวันหนึ่งของประวัติศาสตร์ของคริสเตียนและของมนุษยชาติ” Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 7 {GC 207.1} {GCth17 171.1}

เวลาผ่านไปเพียงไม่กี่ปีนับตั้งแต่บาทหลวงแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กยืนขึ้นอย่างโดดเดี่ยวที่เมืองวอร์มส์ต่อหน้าที่ประชุมสภาแห่งชาติบัดนี้เจ้าผู้ครองแคว้นผู้ทรงเกียรติที่สุดและมีอำนาจมากที่สุดของอาณาจักรหลายพระองค์ได้เข้ามาแทนที่ของเขาลูเธอร์ได้รับคำสั่งห้ามปรากฏตัวที่เมืองออกซ์บูร์กแต่เขาอยู่ที่นั่นโดยทางคำพูดและคำอธิษฐานเขาเขียนบันทึกไว้ว่า“ข้าพเจ้าดีใจอย่างล้นพ้นที่มีชีวิตอยู่จนถึงชั่วโมงนี้เมื่อพระนามของพระคริสต์ได้รับการเชิดชูในสถานที่สาธารณะและในที่ชุมนุมอันทรงเกียรติโดยคณะผู้เชื่ออันสง่างามนี้” Ibid. เล่มที่ 14 บทที่7ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า“ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระโอวาทของพระองค์เฉพาะพระพักตร์บรรดาพระราชา” สดุดี 119:46 จึงสำเร็จด้วยประการฉะนี้” {GC 207.2} {GCth17 171.2}

ในสมัยของเปาโลพระกิตติคุณที่เป็นเหตุให้ท่านถูกคุมขังนั้นก็ถูกนำขึ้นสู่สายตาของเจ้าชายและขุนนางทั้งหลายของเมืองจักรพรรดิในลักษณะนี้เช่นเดียวกันดังนั้นในโอกาสนี้สิ่งที่จักรพรรดิทรงประกาศห้ามเทศนาบนธรรมาสน์กลับถูกนำมาประกาศในพระราชวังถ้อยคำที่หลายคนถือว่าแม้แต่คนรับใช้ก็ไม่สมควรฟังนั้นได้ดังขึ้นเพื่อให้ขุนนางและเจ้านายของอาณาจักรได้ยินด้วยความประหลาดใจพระราชาและบุคคลยิ่งใหญ่กลายเป็นเป็นผู้ฟังเสียเองเจ้าฟ้าชายมกุฎราชกุมารหลายพระองค์กลายเป็นนักเทศน์และเรื่องที่เทศน์คือสัจธรรมของพระเจ้ามีนักเขียนคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า
“ตั้งแต่สมัยของอัครทูตยังไม่เคยมีงานที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือการเป็นพยานความเชื่อที่ดีเลิศกว่าครั้งนี้” D’Aubigné เล่มที่ 14 บทที่ 7 {GC 208.1} {GCth17 172.1}

บิชอปองค์หนึ่งของพระสันตะปาปาเปิดเผยว่า“ทุกสิ่งที่ชาวลูเธอร์เรนกล่าวมานั้นเป็นความจริงเราปฏิเสธไม่ได้” บิชอปอีกองค์ถามดร. เอคว่า “ท่านจะใช้เหตุผลที่ดีกว่ามาลบล้างคำพยานความเชื่อของอิเล็กเตอร์และคณะของเขาทำไว้หรือไม่”คำตอบคือ“หากจะใช้งานเขียนของอัครทูตและของผู้เผยพระวจนะมาลบล้างแล้วไม่ได้เลยแต่เมื่อใช้ของพวกบาทหลวงและของสภาก็จะทำได้”ผู้ถามได้ตอบว่า“เราเข้าใจแล้วตามที่ท่านบอกมานั่นคือว่าชาวลูเธอร์เรนอยู่ในพระคัมภีร์และพวกเราอยู่นอกพระคัมภีร์” Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 8 {GC 208.2} {GCth17 172.2}

เจ้าผู้ครองแคว้นของประเทศเยอรมนีบางพระองค์ทรงหันกลับมาอยู่ฝ่ายการปฏิรูปความเชื่อจักรพรรดิเองทรงเปิดเผยว่าเอกสารของชาวโปรเตสแตนต์ไม่เป็นอย่างอื่นนอกจากความจริงถ้อยแถลงสารภาพความเชื่อนี้ถูกแปลเป็นหลายภาษาและกระจายไปทั่วยุโรปและเป็นที่ยอมรับของคนจำนวนนับล้านในยุคต่อๆมาว่าเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขา{GC208.3} {GCth17 172.3}

ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าไม่ได้ทำงานอย่างโดดเดี่ยวในขณะที่เทพผู้ครองศักดิเทพและวิญญาณชั่วในสถานฟ้าอากาศรวมกันต่อต้านพวกเขาพระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์หากตาของพวกเขาจะเปิดออกพวกเขาจะเห็นหลักฐานการทรงร่วมสถิตของพระเจ้าและการทรงช่วยอย่างเด่นชัดเช่นเดียวกับที่ประทานให้ผู้เผยพระวจนะในโบราณกาลเมื่อคนรับใช้ของเอลีชาชี้ให้เขาดูกองทัพของศัตรูที่ล้อมพวกเขาและตัดโอกาสหนีทุกเส้นทางผู้เผยพระวจนะอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ขอทรงเปิดตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น” 2 พงศ์กษัตริย์ 6:17 และดูเถิดมีรถและม้าเพลิงอยู่เต็มทั่วภูเขากองทัพของชาวสวรรค์ตั้งป้อมอยู่เพื่อปกป้องคนของพระเจ้าในลักษณะเดียวกันทูตสวรรค์ยืนปกป้องล้อมรอบผู้รับใช้ทั้งหลายในขบวนการของการปฏิรูปศาสนา {GC 208.4} {GCth17 172.4}

มีหลักการหนึ่งที่ลูเธอร์ถือรักษาอย่างเหนียวแน่นที่สุดคือการไม่เข้าไปพึ่งอำนาจฝ่ายโลกให้มาสนับสนุนงานการปฏิรูปและไม่ขออาวุธเพื่อการปกป้องเขาชื่นชมปรีดาที่เจ้าผู้ครองแคว้นของอาณาจักรหลายพระองค์ได้ทรงสารภาพตอบยอมรับพระกิตติคุณแต่เมื่อพวกเขาเสนอที่จะเข้าร่วมเป็นพันธมิตรในการปกป้องลูเธอร์จะประกาศว่า“พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ควรเป็นผู้ปกป้องหลักคำสอนของพระกิตติคุณ.....หากมนุษย์ยุ่งกับเรื่องนี้ยิ่งน้อยเท่าไรการเข้าแทรกแซงเรื่องนี้ของพระเจ้าก็จะโดดเด่นมากขึ้นเท่านั้นในทัศนะของเขาแล้วคำเตือนภัยของฝ่ายการเมืองเกิดจากความกลัวที่ไร้คุณค่าและความไม่วางใจที่เต็มไปด้วยบาป” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14 {GC 209.1} {GCth17 173.1}

เมื่อศัตรูทรงพลังทั้งหลายรวมตัวกันเพื่อล้มล้างความเชื่อของการปฏิรูปและดูประหนึ่งว่าดาบหลายพันเล่มกำลังจะชักออกจากฝักมาห้ำหั่นกันนั้นลูเธอร์เขียนไว้ว่า “ซาตานกำลังพ่นความโกรธของมันออกมาพระสันตะปาปาผู้ไร้คุณธรรมทรงกำลังวางอุบายและพวกเรากำลังถูกคุกคามด้วยสงครามจงชักชวนประชาชนมาต่อสู้อย่างกล้าหาญอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าด้วยความเชื่อและคำอธิษฐานเพื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงมีชัยต่อศัตรูของเราและทรงระงับพวกเขาด้วยวิธีสันติสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดงานที่เราต้องทำมากที่สุดคือการอธิษฐานจงบอกกับประชาชนว่าบัดนี้พวกเขากำลังเป็นเป้าของคมดาบและความโกรธแค้นของซาตานและจงบอกให้พวกเขาอธิษฐาน ” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14 {GC 209.2} {GCth17 173.2}

อีกครั้งหนึ่งในเวลาต่อมาเมื่อพูดถึงเรื่องการรวมตัวเป็นพันธมิตรที่ผู้ครองแคว้นผู้ฝักใฝ่การปฏิรูปศาสนาวางแผนที่จะตั้งขึ้นลูเธอร์เปิดเผยว่าอาวุธเดียวที่จะใช้ในการต่อสู้นี้คือ“ดาบของพระวิญญาณ”เขาเขียนจดหมายถึงอิเล็กเตอร์แห่งแคว้นแซกโซนีว่า“ด้วยจิตสำนึกของเราเราไม่อาจเห็นชอบกับการตั้งกลุ่มพันธมิตรที่เสนอขึ้นมาเรายอมตายสิบครั้งแทนที่จะเห็นพระกิตติคุณเป็นเหตุทำให้ต้องหลั่งเลือดเพียงหยดเดียวหน้าที่ส่วนของพวกเราต้องเป็นเหมือนลูกแกะที่กำลังถูกนำไปฆ่าเราต้องแบกกางเขนของพระคริสต์ขอให้ท่านผู้สูงศักดิ์อย่าตกใจกลัวคำอธิษฐานของเราทำงานได้ผลมากกว่าคำคุยโอ้อวดของศัตรูของเราเพียงแต่อย่าให้พระหัตถ์ของพระองค์เปื้อนเลือดของพี่น้องของพระองค์หากจักรพรรดิทรงกำหนดมอบเราให้กับศาลตัดสินความเราก็พร้อมที่จะไปปรากฏตัวพระองค์ไม่อาจทรงปกป้องความเชื่อของเราได้แต่ละคนควรเชื่อด้วยความเสี่ยงภัยของเขาเอง” Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 1 {GC 209.3} {GCth17 173.3}

จากสถานที่ลี้ลับของการอธิษฐานพลังที่เขย่าโลกของขบวนการปฏิรูปศาสนาอันยิ่งใหญ่ก็ปรากฏขึ้นณที่นั่นผู้รับใช้ของพระเจ้าวางเท้าของพวกเขาลงบนศิลาแห่งคำมั่นสัญญาด้วยความสงบศักดิ์สิทธิ์ในระหว่างการต่อสู้ที่ออกซ์บูร์กลูเธอร์"ไม่ยอมให้สักวันหนึ่งผ่านไปโดยไม่อุทิศเวลาอย่างน้อยสามชั่วโมงให้กับการอธิษฐานและนั่นก็เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดเพื่อการศึกษา"ในห้องส่วนตัวของเขาจะได้ยินเสียงของเขาที่พรั่งพรูทูลขอต่อพระเจ้าด้วยถ้อยคำ"ที่เปี่ยมด้วยการเทิดทูนความยำเกรงและความหวังเหมือนคนหนึ่งที่พูดกับมิตรสหาย""ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาและพระเจ้าของเรา"เขาพูด"และพระองค์จะทรงขับไล่ผู้ที่กดขี่ข่มเหงเหล่าบุตรของพระองค์ไปเพราะพระองค์เองทรงได้รับภัยอันตรายร่วมกับพวกเราเรื่องทั้งหมดนี้เป็นของพระองค์และเพราะการทรงควบคุมของพระองค์เท่านั้นที่เราทั้งหลายยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องขอพระองค์ทรงปกป้องพวกเราด้วยเถิดโอพระบิดาเจ้าข้า" Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 6 {GC 210.1} {GCth17 174.1}

เขาเขียนจดหมายถึงเมลังค์ธอนผู้กำลังถูกความเครียดและความกลัวทับถมว่า "พระคุณและสันติสุขในพระคริสต์ข้าพเจ้าพูดว่าในพระคริสต์ไม่ใช่ในโลกอาเมนข้าพเจ้าเกลียดและเกลียดอย่างถึงที่สุดเกลียดความกังวลสุดโต่งที่กำลังกัดกินท่านอยู่หากอุดมการณ์นั้นไม่ยุติธรรมสลัดทิ้งไปเลยหากเป็นงานที่ชอบธรรมแล้วทำไมเราจึงต้องไม่ซื่อตรงกับคำสัญญาของพระองค์ที่ทรงบัญชาให้เรานอนหลับโดยปราศจากความกลัวเล่า....เราจะไม่ขาดพระคริสต์ในงานที่เกี่ยวกับความยุติธรรมและสัจธรรมเลยพระองค์ทรงพระชนม์อยู่พระองค์ทรงครองราชย์อยู่แล้วเรายังจะกลัวอะไรกันอีกเล่า" Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 6 {GC 210.2} {GCth17 174.2}

พระเจ้าทรงสดับคำทูลขอของผู้รับใช้ของพระองค์อย่างแน่นอนพระองค์ประทานพระคุณและความกล้าหาญให้แก่เจ้าผู้ครองแคว้นและผู้รับใช้ทั้งหลายเพื่อเก็บรักษาสัจธรรมไว้ต่อสู้กับผู้กุมอำนาจแห่งความมืดของโลกนี้พระเจ้าตรัสว่า"นี่แน่ะเราวางศิลาก้อนหนึ่งลงในศิโยนเป็นศิลาหัวมุมที่เลือกสรรอันล้ำค่าและใครที่เชื่อในพระองค์ก็จะไม่ผิดหวัง" 1 เปโตร 2:6นักปฏิรูปชาวโปรเตสแตนต์ได้ก่อขึ้นบนรากฐานของพระคริสต์และประตูแห่งนรกจะไม่มีทางเอาชนะพวกเขา {GC 210.3} {GCth17 174.3}

บท 12 - การปฏิรูปศาสนาในประเทศฝรั่งเศส

การประท้วงที่เมืองสปายส์และการสารภาพความเชื่อที่เมืองออกซ์บูร์กซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะของการปฏิรูปศาสนาในประเทศเยอรมนีนั้นก่อให้เกิดความขัดแย้งและความอึมครึมตามมาเป็นเวลาหลายปีความแตกแยกของผู้สนับสนุนและการคุกคามของศัตรูที่เข้มแข็งกว่าบั่นทอนกำลังจนดูเหมือนว่าขบวนการนิยมโปรเตสแตนต์คงต้องพบการล่มสลายเป็นแน่คนนับพันประทับตราคำพยานของพวกเขาด้วยเลือดของตนเองสงครามกลางเมืองระเบิดขึ้นอุดมการณ์ของชาวโปรเตสแตนต์ถูกผู้เชื่อแนวหน้าคนหนึ่งหักหลังส่งผลให้เจ้าผู้ครองแคว้นที่ฝักใฝ่ปฏิรูปผู้สูงศักดิ์ที่สุดพระองค์หนึ่งตกไปอยู่ในมือของจักรพรรดิและเป็นเชลยถูกลากจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งแต่ในเสี้ยววินาทีของชัยชนะที่อยู่แค่เอื้อมนี้เองความพ่ายแพ้เข้าจู่โจมจักรพรรดิพระองค์ทอดพระเนตรเหยื่อถูกฉกชิงออกไปจากอุ้งพระหัตถ์ต่อหน้าต่อตาในที่สุดพระองค์ทรงจำยอมต้องอนุญาตให้เสรีภาพแก่หลักคำสอนที่พระองค์ทรงมุ่งมั่นทำลายมาทั้งชีวิตของพระองค์พระองค์ทรงเอาราชอาณาจักรสมบัติและชีวิตทั้งหมดเป็นเดิมพันในการบดขยี้พวกนอกรีตให้สิ้นซากบัดนี้ทรงเห็นสงครามทำลายกองทัพของพระองค์เองดูดกินทรัพย์สินของพระองค์อาณาจักรต่างๆของพระองค์ถูกคุกคามจากการกบฏในขณะที่ทุกแห่งหนความเชื่อที่พระองค์ทรงพยายามกำจัดกำลังแผ่ขยายวงกว้างยิ่งขึ้นจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงกำลังต่อสู้กับฤทธานุภาพอันสัพพัญญูพระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดความสว่าง” ปฐมกาล 1:3 แต่จักรพรรดิทรงใช้ความพยายามที่จะรักษาความมืดให้ปกคลุมอย่างไม่สิ้นสุดเป้าหมายของพระองค์ล้มเหลวและในสภาพที่แก่ก่อนวัยและความเสื่อมโทรมจากการต่อสู้มานานพระองค์จึงทรงสละราชสมบัติและทรงหลบไปเก็บตัวอยู่ในวัด {GC 211.1} {GCth17 175.1}

ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ก็เหมือนกับที่ประเทศเยอรมนีต้องพบกับวันมืดมนของการปฏิรูปศาสนาในขณะที่มีหลายเขตปกครองรับความเชื่อการปฏิรูปแล้วก็ตามเขตอื่นๆก็ยังยึดติดอยู่กับศาสนาของโรมการกดขี่ข่มเหงของพวกเขาที่กระทำต่อผู้ที่ต้องการรับสัจธรรมก่อให้เกิดสงครามกลางเมืองสวิงก์ลีและหลายคนที่เข้าร่วมกับเขาในการปฏิรูปล้มเสียชีวิตในสนามการต่อสู้นองเลือดที่เมืองเคพเพลอีโคลัมพาเดียสถูกเรื่องหายนะน่ากลัวเหล่านี้รุมเร้าไม่นานต่อมาก็เสียชีวิตโรมประสบชัยและดูเหมือนว่าในสถานที่หลายแห่งโรมกำลังได้สิ่งทั้งหลายที่เธอสูญเสียไปกลับคืนมาแต่พระองค์ผู้ประทานคำแนะนำตั้งแต่นิรันดร์กาลไม่ทรงเคยทอดทิ้งพระราชกิจของพระองค์หรือประชากรของพระองค์พระหัตถ์ของพระองค์จะทรงช่วยกู้พวกเขาออกมาในดินแดนอื่นๆพระองค์ทรงเรียกกรรมกรขึ้นมาเพื่อสานต่องานการปฏิรูป {GC 211.2} {GCth17 175.2}

ในประเทศฝรั่งเศสวันใหม่เริ่มต้นก่อนที่ชื่อของลูเธอร์จะเป็นที่รู้จักในนามของนักปฏิรูปหนึ่งในผู้ที่พบความกระจ่างคือชายสูงอายุชื่อลาเฟบเร [Lefevre] เขาเป็นผู้มีการศึกษาอย่างกว้างขวางเป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยปารีสและเป็นผู้นิยมระบอบเปปาซีอย่างจริงใจและกระตือรือร้นในขณะที่เขาวิจัยค้นคว้าเรื่องวรรณคดีโบราณเขาพุ่งความสนใจไปที่พระคัมภีร์และแนะนำการศึกษาเรื่องนี้ให้แก่นักศึกษาของเขา {GC 212.1} {GCth17 176.1}

ลาเฟบเรเป็นผู้เทิดทูนนักบุญอย่างแรงกล้าและเขากำลังดำเนินการที่จะเขียนประวัติศาสตร์เรื่องนักบุญและผู้พลีชีพทั้งหลายตามตำนานของคริสตจักรนี่เป็นงานหนักมากแต่เขาก็เดินหน้าดำเนินการงานชิ้นนี้มาได้พอสมควรแล้วเมื่อนึกขึ้นได้ว่าเขาอาจหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้จากในพระคัมภีร์ด้วยเป้าหมายนี้เขาจึงเริ่มศึกษาพระคัมภีร์แน่นอนทีเดียวเขาพบนักบุญในพระคัมภีร์แต่ไม่ใช่เป็นไปตามรูปแบบที่บั

นทึกของพวกโรมันความกระจ่างเจิดจ้าจากพระเจ้าปรากฏขึ้นในสติปัญญาของเขาด้วยความประหลาดใจและความรังเกียจเขาหันหลังให้กับงานที่เขากำหนดให้ตนเองและอุทิศตนให้กับการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าในไม่ช้าเขาเริ่มสอนสัจธรรมอันล้ำค่าที่เขาค้นพบ {GC 212.2} {GCth17 176.2}

ในปีค.ศ. 1512 ก่อนที่ทั้งลูเธอร์และสวิงก์ลีเริ่มงานการปฏิรูปลาเฟบเรเขียนบันทึกไว้ว่า “ด้วยความเชื่อพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานความชอบธรรมนั้นแก่เราซึ่งโดยพระคุณเท่านั้นที่จะชำระเราให้บริสุทธิ์สำหรับชีวิตนิรันดร์” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 1 เมื่อเขาใคร่ครวญถึงความลึกลับของการไถ่ให้รอดแล้วเขาร้องอุทานขึ้นมาว่า “โอการแลกเปลี่ยนอันยิ่งใหญ่ที่เหนือคำพูดใดๆพระองค์ผู้ทรงปราศจากบาปถูกตัดสินให้ตายและคนผิดกลับเป็นอิสระพระผู้อำนวยพรทรงแบกรับคำสาปและคนที่สมควรถูกสาปกลับได้รับพระพรพระผู้ให้กำเนิดชีวิตสิ้นพระชนม์และคนตายกลับมีชีวิตอยู่ต่อไปความมืดปกคลุมพระสิริอันเจิดจ้าแต่ผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยนอกจากความสับสนกลับได้สวมอาภรณ์แห่งพระสิริ” D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 12 บทที่ 2 {GC 212.3} {GCth17 176.3}

ในขณะที่เขาสอนว่าพระสิริแห่งการช่วยให้รอดเป็นของพระเจ้าเพียงผู้เดียวนั้นเขาก็ประกาศเช่นกันว่าหน้าที่ของการเชื่อฟังเป็นของมนุษย์เขาพูดว่า“หากท่านเป็นสมาชิกในคริสตจักรของพระคริสต์ท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์หากท่านเป็นของพระกายของพระองค์ท่านก็จะเปี่ยมด้วยพระลักษณะของพระเจ้า......โอหากมนุษย์จะเข้าถึงความเข้าใจของอภิสิทธิ์นี้เขาจะดำเนินชีวิตที่สะอาดบริสุทธิ์มีศีลธรรมและน่าเคารพมากเพียงไรและจะน่าชังเพียงไรเมื่อเปรียบเทียบกับความสง่างามภายในตัวเขาซึ่งเป็นความสง่างามที่ตาฝ่ายเนื้อหนังมองไม่เห็นและแล้วเขายังจะนึกถึงความสง่างามทั้งหมดของโลกนี้อีกหรือ” Ibid. เล่มที่ 12 บทที่ 2 {GC 213.1} {GCth17 177.1}

ในหมู่นักเรียนของลาเฟบเรมีบางคนที่ฟังถ้อยคำของเขาอย่างใจจดใจจ่อและเป็นผู้ที่จะประกาศสัจธรรมต่อไปหลังจากเสียงของผู้เป็นครูจะยุติไปนานแล้วตัวอย่างเช่นวิลเลียมฟาเรล [William Farel]เขาเป็นบุตรชายของพ่อแม่ที่เคร่งครัดศาสนาและถูกอบรมให้รับความเชื่อในคำสอนของคริสตจักรโดยไม่สงสัยเขาอาจพูดถึงตนเองเหมือนที่อัครทูตเปาโลพูด“ข้าพระบาทดำเนินชีวิตตามลัทธิที่เคร่งที่สุดในศาสนาของพวกข้าพระบาทคือเป็นพวกฟาริสี” กิจการ 26:5 เขาเป็นผู้นิยมลัทธิโรมันที่เคร่งครัดเขารุ่มร้อนด้วยความกระตือรือร้นที่จะทำลายทุกคนที่กล้าต่อต้านคริสตจักรในเวลาต่อมาเขาพูดถึงชีวิตของเขาในเวลานั้นว่า “ข้าพเจ้าจะขบฟันของข้าพเจ้าเหมือนสุนัขป่าที่ดุร้ายเมื่อข้าพเจ้าได้ยินใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระสันตะปาปา” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 2 เขาไม่เคยลดละการเชิดชูบรรดานักบุญเขาผลัดเปลี่ยนไปเข้าพิธีตามโบสถ์ต่างๆของกรุงปารีสโดยมีลาเฟบเรเป็นเพื่อนกราบไหว้นมัสการที่แท่นบูชาและตกแต่งศาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆด้วยของถวายแต่การถือปฏิบัติสิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้นำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณของเขาเลยความสำนึกผิดในบาปตราตรึงอยู่กับเขาซึ่งการปลงอาบัติทั้งหมดไม่อาจที่จะขจัดทิ้งไปได้ดั่งเสียงที่มาจากสวรรค์เขาได้ยินคำของนักปฏิรูปศาสนาที่ว่า“ความรอดได้มาโดยพระคุณ”“พระองค์ผู้ไม่ทรงมีบาปได้ถูกกำหนดให้ตายและอาชญากรได้รับการปลดปล่อย”“กางเขนของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเปิดประตูของสวรรค์และปิดประตูของนรก” {GC 213.2} {GCth17 177.2}

ฟาเรลตอบรับสัจธรรมอย่างชื่นชมยินดีเหมือนเช่นการกลับใจของเปาโลเขาหันหลังให้กับพันธนาการผูกมัดของประเพณีไปสู่เสรีภาพของพระบุตรของพระเจ้าเขาพูดว่า“ข้าพเจ้าเดินกลับมาดั่งลูกแกะที่ถ่อ

มตนและไม่มีภัยแทนที่จะเป็นสุนัขจิ้งจอกที่มีหัวใจฆาตกรเขาถอนหัวใจทั้งสิ้นของเขาออกไปให้พ้นจากพระสันตะปาปาและมอบถวายแด่พระเยซูคริสต์” D’Aubigné เล่มที่ 12 บทที่ 3 {GC 214.1} {GCth17 178.1}

ในขณะที่ลาเฟบเรเผยแพร่ความกระจ่างแก่หมู่นักศึกษาต่อไปนั้นฟาเรลรับใช้พระคริสต์อย่างกระตือรือร้นเหมือนเช่นที่เคยทำให้กับงานของพระสันตะปาปาเขาออกประกาศสัจธรรมในที่สาธารณะไม่นานต่อมาบิชอปแห่งเมืองมีอูสที่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งของคริสตจักรได้เข้ามาร่วมกับพวกเขามีครูชั้นนำมากด้วยความสามารถและความรู้ได้เข้าร่วมงานประกาศข่าวประเสริฐและสามารถนำคนทุกชนชั้นเข้ามาเชื่อจากบ้านของช่างฝีมือและชาวนาไปจนถึงราชวังของพระราชาพระขนิษฐาของกษัตริย์ฟรานซิสที่1ซึ่งขณะนั้นเป็นพระราชวงศ์ที่ปกครองอยู่ได้มารับเชื่อเรื่องการปฏิรูปดูเหมือนว่าชั่วเวลาหนึ่งกษัตริย์เองและพระราชชนนีให้ความเห็นชอบกับเรื่องนี้นักปฏิรูปรอคอยเวลาเมื่อทั้งประเทศฝรั่งเศสจะเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มของข่าวประเสริฐอย่างเปี่ยมด้วยความหวัง {GC 214.2} {GCth17 178.2}

แต่พวกเขาไม่สมหวังการทดลองและการกดขี่ข่มเหงรอคอยสาวกของพระคริสต์อยู่แต่ด้วยความเมตตาปรานีเรื่องนี้จึงถูกปกปิดไม่ให้พวกเขามองเห็นมีช่วงเวลาแห่งสันติเข้ามาแทรกเพื่อเสริมพลังสำหรับรับมือกับพายุลูกใหญ่และการปฏิรูปศาสนาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วบิชอปแห่งเมืองมีอูสทำงานด้วยความกระตือรือร้นในแขวงการปกครองของท่านเพื่อสอนทั้งนักบวชและประชาชนบาทหลวงที่ขาดความรู้และไร้ศีลธรรมถูกปลดทิ้งไปหมดและเท่าที่พอจะทำได้นำผู้ที่มีความรู้และเคร่งครัดฝ่ายศาสนาเข้ามาทำงานแทนบิชอปองค์นี้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ประชาชนของท่านเข้าถึงพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวของเขาเองและในไม่ช้าก็ทำเรื่องนี้จนสำเร็จลาเฟบเรลงแรงแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่และในช่วงเวลาเดียวกับที่พระคัมภีร์ภาษาเยอรมันของลูเธอร์ออกมาจากโรงพิมพ์ที่เมืองวิตเทนเบิร์กพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ภาษาฝรั่งเศสก็ถูกจัดพิมพ์เผยแพร่ในเมืองมีอูสบิชอปทุ่มเททั้งแรงงานและค่าใช้จ่ายเพื่อแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปยังวัดต่างๆที่อยู่ภายใต้การดูแลของท่านและในไม่ช้าชาวนาแห่งเมืองมีอูสเป็นเจ้าของพระคริสตธรรมคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ {GC 214.3} {GCth17 178.3}

จิตวิญญาณเหล่านี้ต้อนรับข่าวสารจากสวรรค์ดั่งคนเดินทางไกลที่กระหายน้ำเจียนตายต้อนรับน้ำพุแห่งชีวิตด้วยความชื่นชมยินดีคนงานในทุ่งนาช่างฝีมือในโรงงานผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยจากงานประจำวันที่ตรากตรำโดยการสนทนาถึงสัจธรรมอันล้ำค่าของพระคัมภีร์พอตกเย็นพวกเขาชุมนุมกันตามบ้านเพื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าและร่วมกันอธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าแทนที่จะเดินเข้าโรงเหล้าในไม่ช้าการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในชุมชนเหล่านี้ถึงแม้ว่าพวกชาวนาจะเป็นชนชั้นต่ำที่สุดและไม่มีการศึกษาและต้องทำงานหนักก็ตามฤทธานุภาพแห่งพระคุณของพระเจ้าที่ปฏิรูปและยกชูระดับให้สูงขึ้นในชีวิตของพวกเขาก็ได้สำแดงออกมาด้วยความถ่อมตนเปี่ยมด้วยความรักและความบริสุทธิ์พวกเขายืนขึ้นเป็นพยานให้เป็นที่ประจักษ์ว่าข่าวประเสริฐสามารถบรรลุอะไรได้บ้างแก่ผู้ที่รับไว้ด้วยความจริงใจ {GC 215.1} {GCth17 179.1}

แสงสว่างที่จุดขึ้นในเมืองมีอูสส่องไปไกลจำนวนคนที่กลับใจเพิ่มขึ้นทุกวันความโกรธเคืองของผู้ที่อยู่ในอำนาจถูกสกัดกั้นไประยะเวลาหนึ่งโดยกษัตริย์ผู้ทรงรังเกียจความดันทุรังใจแคบของสภาการปกครองของสงฆ์แต่ในที่สุดผู้นำของระบอบเปปาซีสามารถกำชัยชนะบัดนี้มีการปักเสาประหารไว้พร้อมแล้วบิชอปแห่งเมืองมีอูสถูกบังคับให้เลือกระหว่างเปลวเพลิงและการกลับคำเขาเลือกทางเดินที่ง่ายกว่าแต่ฝูงแกะของเขายังคงยืนหยัดอย่างมั่นคงอยู่โดยไม่ใส่ใจกับผู้นำที่ล้มไปแล้วหลายคนเป็นพยานให้กับสัจธรรมในเปลวเพลิงด้วยความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ที่หลักประหารของพวกเขาเช่นนี้คริสตชนถ่อมตนเหล่านี้ไ

ด้บอกกับคนนับพันซึ่งในวันเวลาแห่งความสงบไม่เคยได้ยินคำพยานของพวกเขาเลย {GC 215.2} {GCth17 179.2}

ไม่เพียงแต่คนต่ำต้อยและยากจนที่จมอยู่ในความทุกข์ลำบากและความเหยียดหยามเท่านั้นที่กล้าลุกขึ้นเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ในห้องพระโรงอันโอ่โถงของปราสาทและในพระราชวังยังมีจิตวิญญาณเชื้อพระวงศ์ที่ถือว่าสัจธรรมมีค่ามากกว่าทรัพย์สมบัติหรือยศตำแหน่งหรือแม้ชีวิตชุดเสื้อเกราะของกษัตริย์หุ้มห่อจิตวิญญาณอันสูงส่งและมั่นคงแน่วแน่ได้ดีกว่าเสื้อคลุมและหมวกยศของบิชอปหลุยส์เดเบอร์ควิน [Louis de Berquin] เกิดในตระกูลสูงศักดิ์เขาเป็นขุนนางชั้นอัศวินมีความกล้าหาญและมียศศักดิ์สูงส่งเขาเอาใจใส่กับการศึกษามีมารยาทที่ดีและศีลธรรมไร้ที่ติมีนักเขียนคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า "เขาเป็นผู้ติดตามธรรมนูญของชาวระบอบเปปาซีที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งและเป็นผู้ฟังคนสำคัญของพิธีมิสซาและการเทศนา......และเขายกชูคุณความดีอื่นๆของเขาทั้งหมดด้วยการแสดงความเกลียดชังเป็นพิเศษต่อนิกายลูเธอร์เรน"แต่เช่นเดียวกับคนอื่นๆอีกมากมายที่ได้รับการทรงนำให้เข้าถึงพระคัมภีร์เขาประหลาดใจที่ได้ค้นพบว่าคำสอนในพระคัมภีร์นั้น"ไม่ใช่หลักคำสอนของโรมแต่เป็นหลักคำสอนของลูเธอร์" Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมาเขาอุทิศตนเองทั้งหมดเพื่ออุดมการณ์ของข่าวประเสริฐ {GC 215.3} {GCth17 179.3}

"เขาเป็นขุนนางชั้นสูงที่มีการศึกษาดีเลิศที่สุดของประเทศฝรั่งเศส" ความฉลาดและวาทศิลป์ของเขาความกล้าหาญที่เด็ดเดี่ยวและความกระตือรือร้นอย่างวีรบุรุษของเขาและบารมีที่เขามีในพระราชสำนักเพราะเขาเป็นที่พอพระทัยของพระราชาเป็นสาเหตุให้คนทั่วไปคาดหวังว่าเขาเป็นผู้ที่ชะตากรรมกำหนดมาเป็นนักปฏิรูปศาสนาของประเทศเบซา [Beza] กล่าวว่า "เบอร์ควินน่าจะเป็นลูเธอร์คนที่สองหากกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ทรงเป็นอิเล็กเตอร์คนที่สอง" บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีร้องตะโกนว่า "เขาเลวยิ่งกว่าลูเธอร์เสียอีก" Ibid, เล่มที่ 13 บทที่ 9 แน่นอนทีเดียวที่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันของประเทศฝรั่งเศสรังเกียจเขามากยิ่งกว่านี้พวกเขาจับเขาโยนใส่ห้องขังด้วยข้อกล่าวหาเป็นคนนอกศาสนาแต่พระราชาทรงปล่อยให้เขาได้รับอิสรภาพการต่อสู้นี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาหลายปีกษัตริย์ฟรานซิสทรงโอนเอนอยู่ระหว่างโรมและการปฏิรูปศาสนาพระองค์ทรงใช้วิธีผ่อนปรนกับการยับยั้งความโหดร้ายของพวกพระนักบวชสลับกันไปเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของพระสันตะปาปาจับเบอร์ควินขังในเรือนจำสามครั้งแต่พระราชาก็ทรงปล่อยเขาออกมาพระองค์ทรงชื่นชอบความฉลาดและความงามของอุปนิสัยของเขาไม่ทรงยอมที่จะปล่อยให้เขาตกไปอยู่ในมือของความอาฆาตมาดร้ายของบรรดาพระราชาคณะ {GC 216.1} {GCth17 180.1}

ครั้งแล้วครั้งเล่ามีคำเตือนมาถึงเบอร์ควินแจ้งถึงภัยอันตรายที่คุกคามเขาในประเทศฝรั่งเศสพร้อมกับรบเร้าเขาให้เดินตามรอยเท้าของผู้ที่พบความปลอดภัยโดยการเนรเทศตัวเองด้วยความสมัครใจเอรัสมัส [Erasmus] ที่ขี้ขลาดและเป็นนักฉวยโอกาสเป็นผู้มีความรอบรู้มากมายแต่บกพร่องในเรื่องจริยธรรมซึ่งเรียกร้องให้ยึดถือชีวิตและเกียรติยศที่ต้องยอมจำนนอยู่ภายใต้สัจธรรมได้เขียนจดหมายถึงเบอร์ควินใจความว่า "ขอตัวไปเป็นทูตของต่างประเทศซิเดินทางท่องไปในประเทศเยอรมนีท่านรู้จักเบดาเป็นอย่างดีและเขาเป็นคนเช่นนี้คือเป็นสัตว์ประหลาดพันหัวพ่นพิษรอบทิศศัตรูของท่านชื่อกองอุดมการณ์ของท่านดีกว่าอุดมการณ์ของพระเยซูคริสต์หรือพวกเขาจะไม่ปล่อยท่านไปจนกว่าจะได้ทำลายท่านอย่างทุกข์ทรมานอย่า

วางใจในการคุ้มครองของพระราชามากนักไม่ว่าในกรณีใดๆอย่าเอาตัวข้าพเจ้าไปประนีประนอมกับคณะศาสนศาสตร์” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 216.2} {GCth17 180.2}

แต่ขณะที่ภัยอันตรายเข้มข้นขึ้นความกระตือรือร้นของเบอร์ควินมีแต่จะแข็งแกร่งยิ่งขึ้นแทนที่จะทำตามคำแนะนำให้ใช้วิธีการเมืองและเอาตัวรอดของเอรัสมัสเขากลับตัดสินใจเด็ดขาดที่จะใช้วิธีที่ท้าทายมากยิ่งขึ้นเขาไม่เพียงแต่จะยืนหยัดเพื่อปกป้องสัจธรรมแต่จะโจมตีความผิดพลาดด้วยข้อกล่าวหาว่าเป็นพวกนอกศาสนาที่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันพยายามใช้เพื่อจองจำเขาเขาจะย้อนข้อกล่าวหานี้มัดใส่พวกเขาผู้ต่อต้านที่แข็งขันและอาฆาตมาดร้ายที่สุดของเขาคือบรรดาดุษฎีบัณฑิตผู้คงแก่เรียนและนักบวชต่างๆของแผนกศาสนศาสตร์ของมหาวิทยาลัยปารีสซึ่งเป็นสถาบันชั้นนำทางด้านศาสนศาสตร์ของระดับเมืองและระดับชาติจากผลงานเขียนของดุษฎีบัณฑิตเหล่านี้เบอร์ควินร่างข้อเสนอสิบสองรายการที่เขาประกาศอย่างเปิดเผยว่า“ขัดกับพระคัมภีร์และเป็นคำสอนนอกรีต”และเขายื่นทูลขอให้พระราชาทรงเป็นผู้พิพากษาในความขัดแย้งครั้งนี้ {GC 216.3} {GCth17 180.3}

พระราชาไม่ทรงปรารถนาที่จะนำกำลังและความเห็นต่างของคู่ต่อสู้ที่ขัดแย้งกันมาปะทะกันและทรงยินดีที่จะมีโอกาสสยบความยโสของพระนักบวชเหล่านี้พระองค์ทรงขอให้เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันใช้พระคัมภีร์ป้องกันอุดมการณ์ของตนพวกเขารู้ดีแก่ใจว่าอาวุธนี้จะเอื้อประโยชน์แก่พวกเขาเพียงน้อยนิดการกักขังการทรมานและเสาประหารต่างหากเป็นอาวุธที่พวกเขาใช้ด้วยความเชี่ยวชาญบัดนี้เหตุการณ์กลับตาลปัตรและพวกเขารู้ดีว่าตนเองกำลังจะตกลงไปในเหวที่พวกเขาตั้งใจจะโยนเบอร์ควินลงไปด้วยความตกตะลึงพวกเขาเหลียวมองรอบกายเพื่อหาทางหนี {GC 217.1} {GCth17 181.1}

“ในช่วงเวลานั้นเองรูปปั้นของพระแม่มารีย์หญิงพรหมจรรย์ที่ตั้งอยู่มุมถนนแห่งหนึ่งถูกทุบทำลาย”เกิดความวุ่นวายขึ้นในเมืองประชาชนกลุ่มใหญ่พากันวิ่งไปยังสถานที่แห่งนั้นด้วยสีหน้าที่อาลัยและโกรธจัดกษัตริย์ก็ทรงสะเทือนพระทัยมากนี่เป็นโอกาสที่เอื้ออำนวยประโยชน์แก่บรรดาพระนักบวชที่จะใช้แก้ไขสถานการณ์ของฝ่ายตนได้เป็นอย่างดีและพวกเขาก็ไวพอที่จะฉวยไว้และต่างร้องขึ้นมาว่า“นี่คือผลงานคำสอนของเบอร์ควินทุกอย่างจะถูกโค่นทิ้งไม่ว่าศาสนากฎหมายแม้แต่ราชบัลลังก์ก็ตามโดยการวางแผนของพวกลูเธอร์เรน” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 217.2} {GCth17 181.2}

อีกครั้งหนึ่งเบอร์ควินถูกจับกษัตริย์ทรงปลีกพระองค์ออกไปจากกรุงปารีสเปิดโอกาสให้พระนักบวชทั้งหลายทำตามใจปรารถนานักปฏิรูปศาสนาถูกสอบสวนและถูกตัดสินประหารและเพื่อไม่ให้กษัตริย์ฟรานซิสทรงเข้าแทรกแซงช่วยเหลือเขาจึงสั่งให้สำเร็จโทษในวันเดียวกับที่ประกาศคำตัดสินในเวลาเที่ยงวันเบอร์ควินถูกนำไปยังสถานที่มรณะฝูงชนขนาดใหญ่มาชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและมีหลายคนที่มองดูด้วยความแปลกใจและสงสัยว่าเหยื่อนี้ถูกเลือกมาจากครอบครัวขุนนางที่ดีและกล้าหาญที่สุดของประเทศฝรั่งเศสความตกตะลึงการไม่เห็นด้วยอย่างเหยียดหยามความรังเกียจอย่างขมขื่นสร้างความมัวหมองให้ปรากฏบนใบหน้าของฝูงชนที่ออกันเข้ามาแต่มีอยู่ใบหน้าหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏแม้เงามืดเลยความคิดของผู้ยอมพลีชีพอยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์วุ่นวายนี้เขามีแต่ความรู้สึกถึงการทรงร่วมสถิตของพระเจ้าของเขาเท่านั้น {GC 217.1} {GCth17 181.3}

รถเข็นสองล้อน่าอนาถที่เขานั่งใบหน้าขมวดคิ้วของบรรดาผู้กล่าวหาเขาความตายอันน่าสยดสยองที่เขากำลังมุ่งหน้าไปหานั้นสิ่งเหล่านี้เขาไม่ได้ใส่ใจเลยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์และทรงสิ้นพระชนม์และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและทรงดำรงพระชนม์ตราบเท่านิรันดรกาลและผู้ทรงถือกุญแจแห่งความตายและนรกทรงอยู่เคียงข้างเขาสีหน้าของเบอร์ควินเปล่งประกายด้วยแสงและสันติสุขของสวรรค์เขาแต่งตัวด้ว

ยอาภรณ์อย่างดีสวม“เสื้อคลุมสีม่วงมีเสื้อคลุมผ้าต่วนและผ้าแพรดิ้นยกดอกและผ้าคล้องคอสีทอง” D’Aubigné, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 16 เขากำลังจะเป็นพยานให้กับความเชื่อของเขาต่อเบื้องพระพักตร์ของจอมกษัตริย์และผู้เฝ้ามองดูทั้งจักรวาลและไม่มีสัญลักษณ์ของความอาลัยเศร้ามาแสดงให้เห็นว่าความชื่นชมยินดีของเขาเป็นเรื่องเท็จ {GC 218.1} {GCth17 181.4}

ในขณะที่ขบวนเคลื่อนไปอย่างช้าๆผ่านถนนที่แออัดประชาชนต่างประหลาดใจถึงสันติสุขที่ไม่มัวหมองชัยชนะที่มีความสุขของสีหน้าและท่าทางของเขาพวกเขาพูดว่า“เขาดูเหมือนผู้หนึ่งที่นั่งอยู่ในวิหารและตั้งจิตภาวนาถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 218.2} {GCth17 182.1}

ที่หลักประหารเบอร์ควินพยายามแถลงเล็กน้อยกับประชาชนแต่พระนักบวชทั้งหลายหวั่นวิตกถึงผลเสียที่จะตามมาเริ่มส่งเสียงตะโกนและทหารตบอาวุธของเขาและการโห่ร้องของพวกเขาก็กลบเสียงของผู้พลีชีพท่านนี้ด้วยประการฉะนี้ในปีค.ศ.1529ผู้ที่อยู่ในอำนาจสูงสุดทางอักษรศาสตร์และศาสนาของกรุงปารีสที่มีวัฒนธรรมระดับสูงได้“วางแบบอย่างต่ำช้าให้กับอาณาประชาราษฎร์ของปีค.ศ.1793ในการช่วงชิงความได้เปรียบบนตะแลงแกงกับคำพูดอันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่กำลังจะตาย” Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 218.3} {GCth17 182.2}

เบอร์ควินถูกรัดคอตายและเอาร่างไปเผาในเปลวเพลิงข่าวการเสียชีวิตของเขาทำให้มิตรสหายของการปฏิรูปศาสนาทั่วประเทศฝรั่งเศสโศกเศร้าแต่แบบอย่างของเขาไม่สูญเปล่าพยานทั้งหลายของสัจธรรมต่างพูดว่า“พวกเราก็พร้อมที่จะเผชิญกับความตายด้วยความยินดีโดยการเพ่งสายตาของเราไปยังชีวิตที่กำลังจะมาถึง” D’ Aubigné, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 16 {GC 218.4} {GCth17 182.3}

ในช่วงเวลาของการกดขี่ข่มเหงที่เมืองมีอูสครูทั้งหลายของการปฏิรูปศาสนาถูกถอนใบอนุญาตเทศนาและพวกเขาจึงไปหางานอื่นทำเวลาผ่านไปช่วงหนึ่งลาเฟบเรเดินทางไปยังประเทศเยอรมนีฟาเรลกลับไปยังบ้านเกิดที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของประเทศฝรั่งเศสเพื่อประกาศความกระจ่างในบ้านสมัยวัยเด็กของเขาเขารับข่าวเรื่องที่เกิดขึ้นในเมืองมีอูสแล้วและสัจธรรมที่เขาสอนด้วยความแข็งขันอย่างปราศจากความกลัวสามารถเข้าถึงผู้ฟังในไม่ช้าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองถูกกระตุ้นให้ตื่นตัวขึ้นมาเพื่อปิดปากของเขาและเขาก็ถูกขับออกไปจากเมืองถึงแม้เขาทำงานอย่างเปิดเผยไม่ได้อีกต่อไปเขาก็ยังเดินทางไปทั่วทุ่งราบและตามหมู่บ้านต่างๆสอนในบ้านส่วนตัวและในทุ่งหญ้าห่างไกลผู้คนและหาที่พักแรมในป่าและตามถ้ำหินซึ่งเป็นสถานที่ที่เขาไปเป็นประจำในวัยเด็กพระเจ้าทรงจัดเตรียมเขาเพื่อการทดลองที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเขาพูดว่า“กางเขนการกดขี่และเล่ห์กลของซาตานที่ข้าพเจ้าถูกเตือนไว้ก่อนหน้านี้ไม่ได้ขาดตกบกพร่องแม้แต่น้อยแต่รุนแรงกว่าที่ตัวข้าพเจ้าเองจะแบกรับได้เสียอีกแต่พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของข้าพเจ้าพระองค์ทรงจัดเตรียมกำลังให้ข้าพเจ้าและจะทรงจัดเตรียมไว้อยู่เสมอตามที่ข้าพเจ้าต้องการ” D’Aubigné, History of the Reformation of the Sixteenth Century เล่มที่ 12 บทที่ 9 {GC 219.1} {GCth17 183.1}

ดั่งสมัยของอัครสาวกการกดขี่ “ กลับเป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐแผ่ขยายออกไป” ฟีลิปปี 1:12 พวกเขาถูกขับออกไปจากกรุงปารีสและเมืองมีอูสพวกที่“กระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” กิจการ 8:4ด้วยประการฉะนี้ความกระจ่างจึงไปถึงหมู่บ้านห่างไกลของประเทศฝรั่งเศส {GC 219.2} {GCth17 183.2}

พระเจ้ายังทรงจัดเตรียมคนทำงานเพื่อขยายงานของพระองค์ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของกรุงปารีสมีเยาวชนที่มีจิตใจสงบเยือกเย็นและมีความคิดรอบคอบคนหนึ่งบ่งบอกถึงสมองที่มีพลังและมีความคิดที่ลึกซึ้งและมีชีวิตที่ไร้ตำหนิไม่น้อยกว่าความกระตือรือร้นทางฝ่ายปัญญาและความซื่อสัตย์ภักดีต่อศาสนาความเฉลียวฉลาดและความสามารถในการประยุกต์ใช้งานทำให้เขาเป็นที่ภาคภูมิใจของวิทยาลัยอย่างรวดเร็วและคาดหวังด้วยความมั่นใจว่ายอห์นคาลวิน [John Calvin] จะเป็นผู้ปกป้องคริสตจักรที่มีความสามารถสูงสุดและมีเกียรติยศมากที่สุดคนหนึ่งแต่ความกระจ่างของพระเจ้าผ่านทะลุแม้กระทั่งกำแพงของลัทธิที่เน้นการสอนโดยไม่สนใจการทดลองและของเรื่องเวทมนตร์คาถาที่ล้อมรอบเขาอยู่เขาได้ยินคำสอนใหม่ด้วยความสะดุ้งตกใจและไม่สงสัยเลยว่าคนนอกศาสนาเหล่านั้นสมควรที่จะให้ไฟเผาไปอย่างไรก็ตามโดยแทบจะไม่รู้ตัวเขาถูกพามาเผชิญหน้ากับคนนอกศาสนาและถูกบังคับให้ทดสอบอำนาจทางศาสนศาสตร์ของโรมปะทะกับคำสอนของโปรเตสแตนต์ {GC 219.3} {GCth17 183.3}

ลูกพี่ลูกน้องหนึ่งของคาลวินเข้าร่วมขบวนการปฏิรูปศาสนาและมาอยู่ที่กรุงปารีสญาติสนิททั้งสองมาพบกันบ่อยๆและพูดคุยกันถึงเรื่องที่กำลังรบกวนโลกของคริสต์ศาสนาอยู่โอลีเวตัน[Olivetan]ผู้ฝักใฝ่โปรเตสแตนต์พูดว่า“ในโลกนี้มีอยู่เพียงสองศาสนาศาสนาหนึ่งเป็นประเภทที่มนุษย์คิดค้นขึ้นซึ่งมนุษย์ช่วยตัวเขาเองให้รอดด้วยการประกอบพิธีกรรมและการทำความดีส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นศาสนาตามที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้และสอนให้มนุษย์มองหาความรอดวิธีเดียวซึ่งมาจากพระคุณของพระเจ้าที่ให้โดยเปล่าๆ” {GC 220.1} {GCth17 184.1}

คาลวินร้องอุทานขึ้นมาว่า“ผมจะไม่ยอมรับคำสอนใหม่ใดๆของคุณคุณคิดว่าทุกวันนี้ผมดำเนินชีวิตมาผิดๆอย่างนั้นหรือ” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 7 {GC 220.2} {GCth17 184.2}

แต่ความคิดต่างๆเกิดขึ้นแล้วในสมองของเขาที่เขาไม่อาจลบทิ้งไปตามต้องการขณะที่อยู่ในห้องพักเพียงลำพังเขาเฝ้าใคร่ครวญคำพูดของลูกพี่ลูกน้องคนนั้นความสำนึกในบาปฝังลึกอยู่ในใจเขาเขาเห็นตนเองยืนอยู่เบื้องหน้าผู้พิพากษาผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์และทรงธรรมโดยปราศจากผู้ไกล่เกลี่ยการอธิษฐานต่อนักบุญการทำความดีและพิธีกรรมของคริสตจักรทั้งหมดนี้ล้วนไม่มีฤทธานุภาพมาลบล้างบาปได้เขามองไม่เห็นอะไรอยู่เบื้องหน้าเขานอกจากความมืดที่สิ้นหวังตลอดกาลดุษฎีบัณฑิตหลายคนของคริสตจักรพยายามช่วยเขาให้ทุเลาจากความทุกข์ของเขาเขาหันไปพึ่งการสารภาพบาปถือศีลแก้บาปแต่กลับไร้ผลสิ่งเหล่านี้นำจิตวิญญาณของเขากลับไปคืนดีกับพระเจ้าไม่ได้ {GC 220.3} {GCth17 184.3}

ในขณะที่คาลวินยังตกอยู่ในสภาพการดิ้นรนอย่างไร้ผลนี้มีอยู่วันหนึ่งเขาบังเอิญไปเดินอยู่ที่จัตุรัสสาธารณะแห่งหนึ่งและได้เห็นการลงโทษเผาทั้งเป็นคนนอกศาสนาคนหนึ่งที่นั่นเขารู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่งต่อความสงบเยือกเย็นที่ปรากฏบนใบหน้าของผู้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อคนนั้นท่ามกลางความทารุณโหดร้ายของการตายอย่างน่าสยดสยองเช่นนั้นและภายใต้การพิพากษาลงโทษของคริสตจักรซึ่งโหดร้ายยิ่งกว่าผู้ยอมพลีชีพกลับแสดงออกถึงความเชื่อและความกล้าหาญซึ่งนักศึกษาหนุ่มคนนี้นำมาเปรียบเทียบกับความหดหู่และความมืดมนของตนเองทั้งๆที่เขาดำรงชีวิตโดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดต่อคริสตจักรเขาทราบดีว่าความเชื่อของคนนอกศาสนาทั้งหลายตั้งอยู่บนพระคัมภีร์เขาจึงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะศึกษาพระคัมภีร์และค้นหาเคล็ดลับความสุขของพวกเขาเท่าที่เขาจะทำได้ {GC 220.4} {GCth17 184.4}

เขาพบพระคริสต์ในพระคัมภีร์เขาร้องขึ้นมาว่า"โอพระบิดาเจ้าการถวายบูชาของพระองค์ระงับพระพิโรธของพระองค์ไปแล้วพระโลหิตของพระองค์ทรงชำระมลทินของข้าพระองค์แล้วกางเขนของพระองค์แบกคำสาปของข้าพระองค์ไว้แล้วความมรณาของพระองค์ไถ่ข้าพระองค์แล้วพวกเราคิดค้นเรื่องโง่ๆที่เหลวไหลมากมายขึ้นมาแต่พระองค์ทรงจัดวางพระวจนะของพระองค์ไว้ต่อหน้าข้าพระองค์เหมือนคบเพลิงส่องสว่างและพระองค์ทรงสัมผัสหัวใจของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะคำนึงถึงคุณความดีอื่นๆที่นอกเหนือจากพระคุณความดีของพระเยซูว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ" Martyn เล่มที่ 3 บทที่ 13 {GC 221.1} {GCth17 185.1}

คาลวินเรียนมาเพื่อเป็นบาทหลวงเมื่ออายุเพียง12ปีเขาถูกแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาลของโบสถ์เล็กๆแห่งหนึ่งและบิชอปโกนหัวของเขาตามกฎของคริสตจักรเขาไม่ได้ผ่านพิธีอุทิศถวายตัวแด่พระเจ้าหรือบรรลุการทำหน้าที่ของบาทหลวงแต่เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคณะสงฆ์รับตำแหน่งและรับเงินตอบแทนตามหน้าที่ {GC 221.2} {GCth17 185.2}

บัดนี้เมื่อรู้ว่าเขาไม่มีทางจะเป็นบาทหลวงแล้วเขาจึงหันไปศึกษากฎหมายอยู่ระยะหนึ่งแต่ในที่สุดก็ทิ้งสิ่งที่เขามุ่งมั่นไปและตั้งใจอุทิศชีวิตของเขาให้กับข่าวประเสริฐแต่ลังเลใจที่จะเป็นครูของสาธารณชนโดยธรรมชาติแล้วเขาเป็นคนขี้อายและรู้สึกว่าตำแหน่งหน้าที่นี้เป็นภาระสำหรับเขาและเขายังคงปรารถนาที่จะอุทิศตนในการศึกษาแต่ในที่สุดการขอร้องด้วยความจริงใจของมิตรสหายเอาชนะการยินยอมของเขาเขาพูดว่า"เป็นเรื่องวิเศษยิ่งนักที่คนหนึ่งเกิดมาอย่างต้อยต่ำจะได้รับการเชิดชูให้สูงเกียรติเช่นนี้" Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9 {GC 221.3} {GCth17 185.3}

คาลวินก้าวสู่ชีวิตการทำงานอย่างเงียบๆและถ้อยคำของเขาเป็นเหมือนน้ำค้างที่ตกลงมาทำให้พื้นโลกชุ่มชื่นขึ้นใหม่เขาย้ายออกจากกรุงปารีสแล้วและบัดนี้อยู่ที่เมืองใหญ่ในต่างจังหวัดภายใต้การคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหญิงมากาเร็ต [Princess Margaret] พระองค์ทรงรักข่าวประเสริฐและทรงยื่นการคุ้มครองความปลอดภัยให้สาวกของข่าวประเสริฐคาลวินเป็นชายหนุ่มยังเยาว์วัยมีท่าทีอ่อนโยนและไม่เสแสร้งเขาเริ่มทำงานกับประชาชนตามบ้านของพวกเขาสมาชิกคนอื่นๆของครอบครัวพากันมาร่วมวงเขาอ่านพระคัมภีร์และเปิดเผยสัจธรรมของการช่วยให้รอดผู้ที่ได้ฟังสัจธรรมนี้ก็ถ่ายทอดต่อไปให้แก่คนอื่นๆและในไม่ช้าครูคนนี้ก็เดินทางเลยไปยังเมืองใหญ่และตำบลอื่นที่อยู่รอบๆเขาเดินทางเข้าไปถึงทั้งปราสาทและกระต๊อบหากได้รับอนุญาตเขารุกไปข้างหน้าวางรากฐานของคริสตจักรที่จะผลิตพยานกล้าหาญให้แก่สัจธรรม {GC 221.4} {GCth17 185.4}

เวลาผ่านไปไม่กี่เดือนเขาก็มาปรากฏตัวที่กรุงปารีสอีกเกิดความปั่นป่วนขึ้นในแวดวงของผู้มีความรู้และนักวิชาการการศึกษาภาษาโบราณนำผู้คนมารู้จักพระคัมภีร์และมีหลายคนที่หัวใจยังไม่เคยสัมผัสกับสัจธรรมของพระคัมภีร์ก็มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมอภิปรายถึงเรื่องนี้และแม้กระทั่งต่อสู้กับผู้สนับสนุนลัทธิโรมันคาลวินแม้จะเป็นคู่ต่อสู้ที่มีความสามารถในด้านของการโต้แย้งทางศาสนาแต่เขามีพระราชกิจที่ต้องบรรลุให้สำเร็จซึ่งสูงส่งกว่านักวิชาการที่ส่งเสียงหนวกหูเหล่านี้สติปัญญาของผู้คนถูกปลุกให้ตื่นและบัดนี้เป็นเวลาที่จะเปิดเผยสัจธรรมแก่พวกเขาแล้วในขณะที่ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยต่างๆเต็มไปด้วยเสียงกึกก้องของการโต้เถียงทางด้านศาสนศาสตร์อยู่นั้นคาลวินเดินไปตามบ้านเปิดพระคัมภีร์ให้ประชาชนและบอกพวกเขาเรื่องของพระคริสต์และพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขน {GC 222.1} {GCth17 186.1}

ภายใต้การจัดเตรียมของพระเจ้ากรุงปารีสจะต้องได้รับคำเชิญอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับข่าวประเสริฐการเชิญเรียกของลาเฟบเรและฟาเรลถูกปฏิเสธแต่อีกครั้งหนึ่งชาวปารีสทุกชนชั้นในเมืองหลวงอันยิ่งใหญ่แห่งนี้จะต้องได้ยินข่าวนี้กษัตริย์ทรงรับอิทธิพลจากผลประโยชน์ทางการเมืองยังไม่ยอมเข้าข้างโรมอย่างเต็มตัวในการต่อต้านการปฏิรูปศาสนาเจ้าหญิงมากาเร็ตยังคงยึดมั่นในความหวังที่ว่าชาวโปรเตสแตนต์จะต้องประสบชัยชนะในฝรั่งเศสระหว่างที่กษัตริย์ไม่อยู่เจ้าหญิงตัดสินใจว่าจะต้องประกาศความเชื่อของขบวนการปฏิรูปในกรุงปารีสพระนางจึงทรงรับสั่งให้อาจารย์ชาวโปรเตสแตนต์คนหนึ่งมาเทศนาตามโบสถ์ต่างๆของกรุงสิ่งนี้เป็นเรื่องต้องห้ามของระบอบเปปาซีเจ้าหญิงจึงทรงเปิดพระราชวังพระองค์ทรงจัดห้องหนึ่งขึ้นเป็นโบสถ์เล็กๆและประกาศว่าทุกวันในเวลาที่กำหนดไว้จะมีการเทศนาและเชิญประชาชนทุกชนชั้นและทุกฐานะให้เข้าร่วมฝูงชนออกันเข้ามาประกอบพิธีไม่เพียงโบสถ์เล็กๆห้องนั้นแต่ห้องโถงและทางเดินเต็มไปด้วยประชาชนมีคนนับพันมาชุมนุมกันทุกวัน=ขุนนางนักการเมืองทนายพ่อค้าและคนงานช่างฝีมือพระมหากษัตริย์แทนที่จะทรงห้ามการชุมนุมกลับรับสั่งให้เปิดโบสถ์แห่งกรุงปารีสสองแห่งพระวจนะของพระเจ้าไม่เคยดลใจชาวเมืองเช่นนี้มาก่อนดูเหมือนว่าพระวิญญาณแห่งชีวิตจากสวรรค์ทรงโปรดระบายลงมายังประชาชนการประมาณตนความบริสุทธิ์ความมีระเบียบและความขยันมาแทนที่การเมาสุราความไร้ศีลธรรมการชิงดีชิงเด่นกันและความเกียจคร้าน {GC 222.2} {GCth17 186.2}

แต่สภาการปกครองของสงฆ์ไม่ได้อยู่เฉยเมื่อพระมหากษัตริย์ยังทรงปฏิเสธที่จะเข้าไปแทรกเพื่อห้ามการเทศนาพวกเขาจึงหันไปหาประชาชนโดยใช้ทุกวิธีในการปลุกระดมความหวาดกลัวอคติและความบ้าคลั่งของฝูงชนที่รู้ไม่เท่าทันและเชื่อเรื่องเวทมนตร์คาถากรุงปารีสยอมตกอยู่ในคำสอนของครูเทียมเท็จเหล่านี้อย่างปิดหูปิดตาเหมือนกรุงเยรูซาเล็มในอดีตซึ่งไม่ทราบเวลาแห่งการลงโทษหรือสิ่งที่เป็นของเธอในเวลาแห่งสันติสุขเป็นเวลาสองปีที่มีการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าในเมืองหลวงถึงแม้จะมีคนมากมายยอมรับข่าวประเสริฐแต่คนส่วนใหญ่ปฏิเสธข่าวประเสริฐนี้กษัตริย์ฟรานซิสทรงปฏิบัติพระองค์ราวกับว่ามีพระทัยกว้างต่อเรื่องนี้แต่ก็เพียงเพื่อสนองจุดมุ่งหมายของพระองค์เองและบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีจึงประสบความสำเร็จในการทวงคืนบารมีและอิทธิพลอีกครั้งหนึ่งที่โบสถ์ต่างๆถูกปิดลงและหลักประหารก็ถูกตั้งขึ้น {GC 223.1} {GCth17 187.1}

คาลวินยังคงอยู่ในกรุงปารีสเตรียมตัวเองด้วยการศึกษาใคร่ครวญและอธิษฐานเผื่องานในอนาคตและเผยแพร่ความกระจ่างต่อไปแต่ในที่สุดความระแวงสงสัยก็พุ่งมาใส่เขาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายมุ่งมั่นที่จะนำเขาไปสู่กองเพลิงเขาคิดว่าตัวเองปลอดภัยในที่หลบซ่อนของตนเองไม่เคยคิดว่าจะเกิดภัยอันตรายเมื่อเพื่อนๆวิ่งกรูเข้าไปในห้องของเขาแจ้งข่าวว่าเจ้าหน้าที่กำลังเดินทางมาจับกุมเขาในทันใดนั้นมีเสียงเคาะดังขึ้นที่ประตูใหญ่ด้านนอกไม่มีเวลาที่จะรีรอแล้วเพื่อนบางคนหน่วงเหนี่ยวเจ้าหน้าที่ไว้ที่หน้าประตูคนอื่นๆช่วยกันพานักปฏิรูปออกทางหน้าต่างบานหนึ่งแล้วเขารีบหนีออกนอกเมืองไปหลบอยู่ในกระต๊อบของกรรมกรคนหนึ่งที่ฝักใฝ่การปฏิรูปเขาอำพรางตนเองด้วยเสื้อผ้าของเจ้าบ้านและแบกจอบไว้บนบ่าและเริ่มออกเดินทางไปมุ่งหน้าไปทางทิศใต้และอีกครั้งหนึ่งไปหลบภัยในอาณาเขตการปกครองของเจ้าหญิงมากาเร็ตโปรดดู D'Aubigné, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 30 {GC 223.2} {GCth17 187.2}

เขาพักอยู่ที่นั่นหลายเดือนปลอดภัยที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของมิตรสหายที่มีอำนาจและมุอยู่กับการศึกษาเหมือนที่เคยทำมาก่อนแต่หัวใจของเขายังยึดมั่นที่จะประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูไปทั่วประเทศฝรั่งเศสและเขาจึงทนอยู่เฉยต่อไปอีกไม่ได้ในทันทีที่ดูเหมือนว่าพายุเริ่มสงบลงเขาพบทำเลใหม่ในการทำงานที่เมืองโพยเทียรส์ที่นั่นมีมหาวิทยาลัยอยู่แห่งหนึ่งและมีผลการต้อนรับแนวคิดใหม่อย่างดีคนทุก

ชนชั้นดีใจที่ได้ฟังข่าวประเสริฐไม่มีการเทศนาในที่สาธารณะแต่เทศนากันในบ้านพักอาศัยของผู้ปกครองของเมืองในบ้านของเขาเองและบางครั้งที่สวนสาธารณะคาลวินเปิดเผยพระคำแห่งชีวิตนิรันดรให้แก่ผู้ปรารถนาที่จะฟังเวลาผ่านไประยะหนึ่งเมื่อจำนวนคนผู้ฟังเพิ่มมากขึ้นจึงคิดว่าการชุมนุมกันนอกเมืองน่าจะปลอดภัยกว่ามีถ้ำแห่งหนึ่งที่อยู่ในช่องลึกและแคบระหว่างภูเขาสองลูกมีต้นไม้และหินย้อยยิ่งทำให้สถานที่แห่งนั้นถูกปกปิดได้อย่างมิดชิดยิ่งขึ้นพวกเขาเลือกสถานที่แห่งนี้มาเป็นที่ประชุมผู้เข้าร่วมเดินทางเป็นกลุ่มเล็กๆออกจากเมืองด้วยเส้นทางต่างกันเพื่อมาถึงที่แห่งนี้ในสถานที่ปกปิดแห่งนี้พวกเขาอ่านออกเสียงและอธิบายพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกที่ชาวโปรเตสแตนต์ของประเทศฝรั่งเศสประกอบพิธีศีลมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้ากันที่นี่โบสถ์เล็กๆแห่งนี้ส่งนักประกาศพระกิตติคุณที่ซื่อสัตย์หลายคนไปสู่โลกภายนอก {GC 224.1} {GCth17 188.1}

คาลวินกลับไปกรุงปารีสอีกครั้งเขายังไม่ทิ้งความหวังที่จะทำให้ทั่วประเทศฝรั่งเศสยอมรับการปฏิรูปศาสนาแต่เขาพบว่าประตูแทบทุกบานปิดให้กับงานนี้หากสอนข่าวประเสริฐหมายถึงการเดินตรงไปหาหลักประหารและในที่สุดเขาตัดสินใจที่จะมุ่งหน้าไปยังประเทศเยอรมนีเขายังไม่ทันก้าวออกไปจากประเทศฝรั่งเศสพายุลูกหนึ่งก็ระเบิดใส่ชาวโปรเตสแตนต์ซึ่งหากเขายังคงอยู่ที่นั่นจะต้องนำเขาเข้าไปมีส่วนร่วมในความหายนะครั้งยิ่งใหญ่ที่กำลังจะตามมาอย่างแน่นอน {GC 224.2} {GCth17 188.2}

นักปฏิรูปศาสนาชาวฝรั่งเศสทั้งหลายที่กระตือรือร้นต้องการเห็นประเทศของตนก้าวทันประเทศเยอรมนีและสวิสเซอร์แลนด์พวกเขามุ่งมั่นโจมตีความงมงายของโรมเพื่อปลุกคนทั้งประเทศให้ตื่นฉะนั้นเพียงชั่วคืนเดียวป้ายประท้วงโจมตีพิธีมิสซาผุดขึ้นทั่วประเทศฝรั่งเศสการเคลื่อนไหวที่กระตือรือร้นแต่ตัดสินใจที่ผิดพลาดนี้แทนที่จะสนับสนุนกลับนำความหายนะมาให้ไม่เพียงแต่กับผู้รณรงค์เท่านั้นแต่ยังสร้างความเดือดร้อนมาสู่ผู้สนับสนุนการปฏิรูปทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสด้วยเหตุการณ์นี้เปิดโอกาสให้พวกนิยมลัทธิโรมันรับสิ่งที่พวกเขาใฝ่ฝันมานานนั่นคือข้ออ้างในการโค่นทำลายพวกนอกศาสนาอย่างเด็ดขาดว่าเป็นพวกยุยงก่อกวนซึ่งเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของราชบัลลังก์และต่อความสงบสุขของประเทศชาติ {GC 224.3} {GCth17 188.3}

มือลึกลับอาจเป็นมือของมิตรสหายที่สิ้นคิดหรือของศัตรูที่เต็มไปด้วยเล่ห์กลนั้นไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้เอาแผ่นป้ายอันหนึ่งไปติดที่ประตูของห้องส่วนพระองค์ของพระราชาพระองค์ทรงกริ้วนักในแผ่นป้ายนี้กล่าวโจมตีความเชื่องมงายที่ประชาชนยังเทิดทูนมาตลอดหลายยุคหลายสมัยด้วยการอาจหาญแบบไม่เคยปรากฏมาก่อนที่กล้านำถ้อยคำชัดเจนและอุกอาจเชนนี้รุกล้ำเข้าไปติดไว้ในพระราชฐานยิ่งทำให้พระองค์พิโรธสุดขีดพระองค์ทรงยืนสงบนิ่งไปชั่วครู่ตัวสั่นและพูดไม่ออกและแล้วท่ามกลางพระพิโรธพระองค์ทรงลั่นถ้อยคำที่น่ากลัวนี้ออกมาว่า“ให้จับทุกคนที่สงสัยว่าเป็นพวกลูเธอร์นอกศาสนาโดยไม่ต้องแยกแยะเราจะกำจัดพวกมันให้หมดไป” Ibid. เล่มที่ 4 บทที่ 10 ลูกเต๋าถูกโยนลงไปแล้วพระราชาทรงตัดสินพระทัยไปอยู่ฝ่ายโรมอย่างเต็มตัว {GC 225.1} {GCth17 189.1}

มีการใช้มาตรการจับกุมชาวลูเธอร์เรนทุกคนในกรุงปารีสทันทีมีช่างฝีมือยากจนคนหนึ่งที่ศรัทธาในความเชื่อการปฏิรูปและเป็นผู้คอยแจ้งผู้เชื่อทั้งหลายให้ไปยังสถานที่ประชุมลับอยู่เสมอถูกจับและถูกสั่งให้นำผู้แทนของพระสันตะปาปาไปยังทุกบ้านของชาวโปรเตสแตนต์ในเมืองภายใต้คำขู่ที่จะถูกประหารทันทีที่หลักเผาทั้งเป็นข้อเสนอที่ชั่วช้านี้ทำให้เขากลัวจนหัวหดในที่สุดความกลัวต่อเปลวเพลิงครอบงำเขาเขายินยอมที่จะกลายเป็นผู้ทรยศพี่น้องของเขาเจ้าภาพที่ห้อมล้อมด้วยขบวนของบาทหลวงผู้ถือธูปพระนักบวชทหารเดินนำหน้ามีโมริน[Morin]นักสืบของพระราชวังกับผู้ทรยศเดินไปอย่างช้าๆและเงียบๆผ่า

นไปตามถนนของเมืองการกระทำเช่นนี้เป็นการจัดฉากให้เห็นว่าเป็นการเทิดพระเกียรติพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาเป็นพิธีการลบล้างบาปของการหมิ่นประมาทของผู้ต่อต้านพิธีมิสซาแต่เบื้องหลังการแห่นี้มีเป้าหมายแห่งความตายปกปิดไว้อยู่เมื่อขบวนเคลื่อนมาถึงฝั่งตรงข้ามของบ้านชาวลูเธอร์เรนคนหนึ่งผู้ทรยศจะส่งสัญลักษณ์แต่ไม่พูดอะไรขบวนจะหยุดบุกเข้าไปในบ้านและกระชากคนในครอบครัวออกมาล่ามโซ่ไว้และกลุ่มคนที่น่ากลัวนี้มุ่งหน้าต่อไปเพื่อค้นหาเหยื่อรายต่อไปพวกเขา"ไม่ละเว้นสักบ้านไม่ว่าจะเป็นบ้านใหญ่หรือบ้านเล็กแม้คณะใดคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยแห่งปารีส.....โมรินสร้างแรงสั่นสะเทือนไปทั้งเมือง.....เป็นยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึงกลัว" Ibid. เล่มที่ 4 บทที่ 10 {GC 225.2} {GCth17 189.2}

เหยื่อทั้งหลายถูกฆ่าอย่างโหดร้ายทารุณมีคำสั่งพิเศษให้ลดระดับความแรงของเปลวเพลิงให้ต่ำลงเพื่อยืดความทรมานเจ็บปวดของพวกเขาแต่เขาเหล่านั้นตายอย่างผู้พิชิตความแน่วแน่ของพวกเขาไม่สั่นคลอนสันติสุขของพวกเขาไม่มัวหมองเมื่อผู้กดขี่ขาดกำลังอำนาจที่จะเปลี่ยนความมั่นคงที่ไม่ยอมโอนอ่อนของพวกเขาได้ผู้กดขี่ของพวกเขาก็รู้ว่าตนเองพ่ายแพ้"มีการแจกจ่ายตะแลงแกงไปทั่วทุกมุมของกรุงปารีสและเผาเหยื่อในวันต่อมาเป็นการออกแบบเพื่อเผยแพร่ความโหดร้ายของความเชื่อนอกศาสนาโดยการกระจายการประหารให้กว้างออกไปแต่ในที่สุดความได้เปรียบตกอยู่กับข่าวประเสริฐทำให้ทั่วกรุงปารีสประจักษ์ว่าแนวคิดใหม่จะผลิตคนชนิดใดออกมาไม่มีธรรมาสน์ใดที่จะเปรียบได้กับกองเพลิงของผู้ยอมพลีชีพเพื่อศาสนาความสงบสุขอย่างสุขุมเยือกเย็นซึ่งปรากฏบนใบหน้าของชายเหล่านี้ในขณะที่เคลื่อนไป.....ยังจุดประหารความกล้าหาญเยี่ยงวีรบุรุษของพวกเขาเมื่อยืนอยู่กลางเปลวเพลิงที่รุนแรงการให้อภัยต่อความเจ็บปวดของพวกเขาด้วยใจถ่อมได้เปลี่ยนแปลงความโกรธให้เป็นความสงสารความเกลียดชังให้เป็นความรักด้วยกรณีตัวอย่างเหล่านี้ที่มีจำนวนไม่น้อยและได้วิงวอนด้วยวาทศิลป์ที่มิอาจต้านทานได้เพื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐ" Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 20 {GC 226.1} {GCth17 190.1}

เหล่าบาทหลวงพยายามเก็บรักษาอารมณ์โกรธแค้นที่กำลังเป็นที่สนใจนี้ให้ร้อนแรงต่อไปด้วยการเที่ยวกระจายข้อกล่าวหาที่ร้ายแรงน่ากลัวที่สุดใส่ชาวโปรเตสแตนต์พวกเขาถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังการวางแผนสังหารหมู่พวกคาทอลิกการโค่นรัฐบาลและการลอบสังหารพระมหากษัตริย์แต่ไม่เคยแสดงหลักฐานใดๆมาสนับสนุนข้อกล่าวหาเหล่านี้อย่างไรก็ตามคำพยากรณ์ชั่วเหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงภายใต้สภาวการณ์ที่แตกต่างจากนี้มากและเกิดจากต้นเหตุที่มีลักษณะตรงกันข้ามความโหดเหี้ยมที่ชาวคาทอลิกก่อขึ้นต่อชาวโปรเตสแตนต์ที่ไร้ความผิดเหล่านี้ได้มาสะสมรวบรวมกันเป็นตุ้มน้ำหนักของการแก้แค้นและหลายศตวรรษต่อมาก่อให้เกิดวาระสุดท้ายดั่งเช่นที่พวกเขาทำนายว่าจะเกิดขึ้นกับพระมหากษัตริย์การปกครองของพระองค์และประชากรของพระองค์แต่ครั้งนี้เป็นการกระทำของพวกนอกศาสนาและของพวกนิยมระบอบเปปาซีเองไม่ใช่การสถาปนาแต่เป็นการกำจัดนิกายโปรเตสแตนต์ต่างหากซึ่งสามร้อยปีต่อมาจะนำความพินาศอย่างเลวร้ายที่สุดมาสู่ประเทศฝรั่งเศสจริงตามที่พวกเขาทำนายไว้ {GC 226.2} {GCth17 190.2}

บัดนี้ความระแวงสงสัยความไม่ไว้วางใจและความโหดเหี้ยมแทรกซึมเข้าไปยังคนทุกชนชั้นของสังคมท่ามกลางสัญญาณเตือนภัยทั่วไปจะมองเห็นได้ว่าคำสอนของชาวลูเธอร์เรนฝังลึกเพียงไรในความคิดของบุคคลที่นั่งอยู่ในตำแหน่งสูงสุดของการศึกษาอิทธิพลและคุณลักษณะที่ดีงามตำแหน่งที่ต้องการความน่าเชื่อถือและมีเกียรติไม่อาจหาผู้ใดมารับหน้าที่ได้อย่างกะทันหันช่างฝีมือช่างพิมพ์นักการศึกษาศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยนักเขียนและแม้กระทั่งมหาดเล็กก็ยังหายตัวไปคนนับร้อยหลบหนีออกจากกรุงปารีสเนรเทศตัวเองให้ออกไปจากบ้านเกิดของตนและในหลายรายแสดงตนเป็นครั้งแรกว่าพวกเขาเห็นด้วยกับความเชื่อเรื่องการปฏิรูปศาสนาเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีมองดูรอบตัวด้วยความตกตะลึงว่ามีคนนอ

กศาสนาที่พวกเขาไม่เคยสงสัยในหมู่พวกเขาเองพวกเขาระบายความโกรธนี้ใส่กลุ่มเหยื่อทั้งหลายที่ต่ำต้อยกว่าซึ่งตกอยู่ในอำนาจของพวกเขาเรือนจำแออัดยัดเยียดและบรรยากาศก็ดูประหนึ่งว่าปกคลุมด้วยความมืดจากควันของกองเพลิงที่ลุกไหม้สำหรับผู้เชื่อข่าวประเสริฐ {GC 227.1} {GCth17 191.1}

กษัตริย์ฟรานซิสที่1[FrancisI]เคยได้รับการเทิดทูนให้เป็นผู้นำในขบวนการยิ่งใหญ่ของการฟื้นฟูการเรียนรู้ซึ่งบ่งบอกถึงการเปิดฉากของศตวรรษที่สิบหกพระองค์ทรงมีความสุขในการรวบรวมคนที่มีความรู้จากทุกประเทศมายังพระราชวังของพระองค์การที่พระองค์ทรงรักการเรียนรู้และทรงเกลียดชังความโง่เขลาและความเชื่องมงายของพระนักบวชส่วนหนึ่งอย่างน้อยที่สุดมาจากการยอมผ่อนปรนต่อการปฏิรูปศาสนาแต่ผู้สนับสนุนการเรียนรู้พระองค์นี้กลับทรงได้รับแรงบันดาลใจอย่างแรงกล้าที่จะกำจัดพวกนอกศาสนาออกไปให้หมดทรงตราคำสั่งประกาศเลิกล้มงานพิมพ์ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสกษัตริย์ฟรานซิสที่1ทรงแสดงตัวอย่างหนึ่งในจำนวนมากมายที่มีบันทึกไว้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมด้านปัญญาไม่ใช่เครื่องป้องกันการไม่ยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนาและการกดขี่ข่มเหง {GC 227.2} {GCth17 191.2}

ด้วยพิธีแห่อันน่าเคร่งขรึมและเปิดเผยประเทศฝรั่งเศสให้คำมั่นกับตัวเองอย่างเต็มที่เพื่อการทำลายนิกายโปรเตสแตนต์บาทหลวงทั้งหลายยื่นคำขาดเรียกร้องว่าการหมิ่นประมาทที่ทำต่อสวรรค์เบื้องบนด้วยการประณามพิธีมิสซาจะต้องชดใช้ด้วยเลือดและพระราชาแสดงออกในที่สาธารณะในนามของประชาชนยินยอมเข้าร่วมงานน่ากลัวนี้ {GC 227.3} {GCth17 191.3}

วันที่ 21 มกราคมค.ศ. 1535 ถูกกำหนดให้เป็นวันประกอบพิธีสยดสยองนี้ความกลัวอย่างงมงายและความเกลียดชังอย่างดันทุรังของคนทั้งประเทศถูกกระตุ้นคนมากมายจากประเทศข้างเคียงกรูกันเข้ามายังถนนของกรุงปารีสวันนั้นเปิดฉากด้วยขบวนแห่ใหญ่โตและน่าประทับใจ"บ้านที่เรียงรายอยู่ตามเส้นทางที่ขบวนแห่เคลื่อนผ่านต่างแขวนผ้าไว้ทุกข์และมีแท่นบูชาตั้งขึ้นตามจุดต่างๆ"หน้าประตูทุกบ้านมีคบเพลิงที่ลุกอยู่เพื่อถวายเกียรติ"พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์"ก่อนฟ้าสางขบวนตั้งแถวเตรียมตัวที่พระราชวังของพระมหากษัตริย์"ริ้วธงและกางเขนของโบสถ์ประจำตำบลต่างๆนำอยู่หน้าขบวนต่อไปเป็นขบวนของพลเมืองเดินคู่กันมือถือโคมไฟตามด้วยนักบวชภราดรสี่นิกายแต่ละนิกายแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าพิเศษ"แล้วตามด้วยขบวนยิ่งใหญ่ของกองโบราณวัตถุของขลังที่มีชื่อตามด้วยคณะนักบวชผู้ยิ่งใหญ่ในเสื้อคลุมผ้าสักหลาดสีม่วงและสีแดงเข้มและมีเครื่องประดับตกแต่งไว้อย่างมากมายเป็นริ้วขบวนที่โอ่อ่าหรูหราและระยิบระยับ {GC 228.1} {GCth17 192.1}

"บิชอปแห่งกรุงปารีสทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพของพิธีนี้พาดผ้าคลุมอันตระการตา.....พยุงโดยเจ้าชายสี่องค์ที่มีสายเลือดเดียวกัน.....พระราชาเสด็จตามเจ้าภาพ......ในวันนั้นกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ไม่ได้สวมมงกุฎไม่ได้สวมเสื้อคลุมประจำตำแหน่ง"ด้วย"พระเศียรที่ไม่มีสิ่งใดปกปิดพระเนตรมองต่ำอยู่กับพื้นและในพระหัตถ์ถือเทียนขนาดเล็กที่ติดไฟอยู่"พระราชาแห่งประเทศฝรั่งเศสทรงปรากฏตัว "ในฐานะของผู้สำนึกผิด" Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 21พระองค์ทรงกราบลงด้วยความอดสูที่ทุกแท่นบูชาไม่ใช่เพื่อความชั่วที่ทำให้จิตวิญญาณของพระองค์เป็นมลทินหรือเลือดไร้ความผิดที่ทำให้พระหัตถ์ของพระองค์เปื้อนแต่เพื่อบาปโทษถึงตายของข้าแผ่นดินทั้งหลายที่กล้าประณามพิธีมิสซาเบื้องพระปฤษฎางค์ของพระองค์คือพระราชินีและข้าราชบริพารชั้นสูงของรัฐพวกเขาเดินมากันเป็นคู่ๆแต่ละคนถือโคมที่มีไฟติดอยู่ {GC 228.2} {GCth17 192.2}

ส่วนหนึ่งของพิธีในวันนั้นพระมหากษัตริย์ต้องขึ้นปราศรัยต่อเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของอาณาจักรในหอประชุมใหญ่ของสำนักพระราชวังของบิชอปพระองค์ทรงปรากฏด้วยพระพักตร์เศร้าหมองต่อหน้าคนทั้งหลา

ยและตรัสด้วยคำพูดที่น่าประทับใจและคล่องแคล่วคร่ำครวญถึง“ความผิดนี้คำหมิ่นประมาทวันแห่งความเศร้าหมองและอัปยศ”ที่เกิดขึ้นกับประเทศและพระองค์ทรงเรียกร้องให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ช่วยกันกำจัดพวกนอกศาสนาที่เหมือนกับการแพร่โรคติดต่อร้ายแรงที่กำลังคุกคามทำลายประเทศฝรั่งเศสพระองค์ตรัสว่า
“ท่านสุภาพบุรุษทั้งหลายเป็นความจริงเหมือนเช่นที่ข้าพเจ้าเป็นพระราชาของท่านหากข้าพเจ้าทราบว่าแขนหรือเท้าข้างหนึ่งของข้าพเจ้าเองมีจุดด่างหรือติดเชื้อของโรคร้ายแรงนี้ข้าพเจ้าจะมอบอวัยวะนั้นให้ท่านทั้งหลายตัดมันทิ้งไป.....และนอกจากนี้หากข้าพเจ้าทราบว่าบุตรคนหนึ่งของข้าพเจ้ามีมลทินเพราะโรคนี้ข้าพเจ้าก็จะไม่ปล่อยให้เขาหลุดไปได้.....ข้าพเจ้าจะนำเขามาเป็นเครื่องเผาถวายบูชาแด่พระเจ้า”น้ำพระเนตรของพระองค์ทำให้พระองค์ทรงสำลักคำพูดและผู้ฟังทั้งห้องประชุมร่ำไห้พูดด้วยเสียงเดียวกันว่า “พระองค์จะมีชีวิตอยู่และตายเพื่อศาสนาคาทอลิก” D’Aubigné, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 4 บทที่ 12 {GC 228.3} {GCth17 192.3}

ความมืดกลายเป็นความสยดสยองต่อประเทศที่ปฏิเสธความกระจ่างแห่งสัจธรรมพระคุณที่ “นำความรอด”ได้มาปรากฏให้เห็นแล้วแต่หลังจากสัมผัสกับฤทธานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์ของความกระจ่างนี้หลังจากคนจำนวนหลายพันซึมซับถึงความงามจากสวรรค์เบื้องบนหลังจากที่ความกระจ่างส่องสว่างไปยังเมืองและตำบลใหญ่เล็กต่างๆแล้วประเทศฝรั่งเศสกลับหันหลังไปเลือกความมืดมากกว่าความสว่างพวกเขาสลัดทิ้งของประทานจากสวรรค์ที่ยื่นมาให้พวกเขาเรียกความชั่วเป็นความดีและความดีเป็นความชั่วจนพวกเขาตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงตนเองอย่างสมัครใจบัดนี้แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อจริงๆว่ากำลังรับใช้อยู่ในราชกิจของพระเจ้าโดยการกดขี่ประชาชนของพระองค์ก็ตามทีความจริงใจของพวกเขาก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาไร้ความผิดความกระจ่างที่น่าจะช่วยพวกเขาออกจากการหลอกลวงได้น่าจะช่วยจิตวิญญาณของพวกเขาพ้นจากความรู้สึกผิดที่ต้องเสียเลือดเนื้อแต่พวกเขากลับปฏิเสธความกระจ่างนี้ด้วยความตั้งใจ {GC 229.1} {GCth17 193.1}

ในวิหารโบสถ์อันยิ่งใหญ่นี้มีการปฏิญาณอย่างน่าเคร่งขรึมที่จะกวาดล้างคนนอกศาสนาเกือบสามศตวรรษต่อมาในสถานที่แห่งเดียวกันนี้ประเทศที่ลืมพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้สถาปนาเทพธิดาแห่งเหตุผลขึ้นประทับบนพระราชบัลลังก์ขบวนแห่ถูกจัดขึ้นอีกครั้งผู้แทนทั้งปวงของประเทศฝรั่งเศสเริ่มงานที่พวกเขาสาบานที่จะทำ“ตะแลงแกงถูกตั้งขึ้นเป็นระยะเพื่อเผาคริสเตียนโปรเตสแตนต์ทั้งเป็นและวางแผนให้จุดฟืนในนาทีที่กษัตริย์เสด็จมาถึงและขบวนจะหยุดเพื่อเป็นพยานดูการประหาร Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 21 รายละเอียดของความทรมานที่พยานเหล่านี้ต้องทนดูเพื่อพระคริสต์นั้นน่าแสลงใจเกินกว่าที่จะนำมาเล่าแต่ในส่วนของเหยื่อแล้วไม่มีความหวั่นไหวใดเกิดขึ้นเลยเมื่อพวกเขาถูกร้องขอให้ถอนความเชื่อก็จะตอบว่า“ข้าพเจ้าเชื่อแต่ในสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะและอัครทูตเทศนามาแล้วในอดีตและในสิ่งที่ธรรมิกชนทั้งหลายเชื่อความเชื่อของข้าพเจ้าตั้งมั่นอยู่ในพระเจ้าพระองค์จะทรงต่อต้านอำนาจทั้งหมดของนรก” D’Aubigné, *History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin* เล่มที่ 4 บทที่ 12 {GC 229.2} {GCth17 193.2}

ครั้งแล้วครั้งเล่าขบวนแห่มาหยุดอยู่ตรงสถานที่ทรมานเมื่อพวกเขากลับมาถึงจุดเริ่มต้นที่พระราชวังแล้วฝูงชนก็แยกย้ายกันไปและกษัตริย์และพระราชาคณะทั้งหลายก็กลับกันไปด้วยความพึงพอใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นและต่างแสดงความชื่นชมยินดีกันเองถึงผลงานที่เริ่มต้นเพื่อทำลายพวกนอกศาสนาต่อไปจนบรรลุความสำเร็จ {GC 230.1} {GCth17 194.1}

ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขที่ประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธจะถูกถอนรากออกไปอย่างแน่นอนและผลที่ตามมาจะน่ากลัวเพียงไรในวันที่ 21 มกราคมค.ศ. 1793 สองร้อยห้าสิบแปดปีนับจากวันที่ประเทศฝรั่งเศสผูกมัดตนเองอย่างเต็มตัวที่จะกดขี่ข่มเหงนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายขบวนแห่อีกขบวนหนึ่งที่มีเป้าหมายที่แตกต่างกันอย่างมากเคลื่อนผ่านไปตามถนนของกรุงปารีส“อีกครั้งหนึ่งกษัตริย์เป็นบุคคลเอกของขบวนอีกครั้งหนึ่งมีความโกลาหลและเสียงตะโกนเกิดขึ้นและอีกครั้งหนึ่งเสียงร้องหาเหยื่อให้มีมากขึ้นก็ดังมาอีกครั้งหนึ่งที่เห็นตะแลงแกงที่ไหม้จนดำเป็นตอตะโกและอีกครั้งหนึ่งที่งานของวันนั้นปิดฉากลงอีกครั้งด้วยภาพการประหารอันน่าสยดสยองกษัตริย์หลุยส์ที่16ทรงดิ้นรนอยู่ระหว่างมือของผู้คุมและของผู้ประหารทรงถูกลากกระชากไปยังเขียงสำเร็จโทษถูกกำลังจับกดลงไปรอจนขวานฟันลงมาและพระเศียรของพระองค์ก็หลุดขาดกลิ้งไปตามตะแลงแกง” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 21 กษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสไม่ได้เป็นเหยื่อเพียงรายเดียวใกล้จุดเดียวกันมีเหยื่ออีก 2800 คนตายด้วยกิโยตีน [guillotine เป็นอุปกรณ์การประหารชีวิตของประเทศฝรั่งเศส] ในระหว่างวันนองเลือดของยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึงกลัว [Reign of Terror ช่วงเวลาของความรุนแรงและการฆ่าโดยผู้มีอำนาจเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 5 กันยายนค.ศ. 1793 ถึงวันที่ 28 กรกฎาคมค.ศ. 1794 เป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส] {GC 230.2} {GCth17 194.2}

การปฏิรูปศาสนามอบพระคัมภีร์ที่เปิดออกให้แก่โลกเปิดเผยคำสอนของพระบัญญัติของพระเจ้าและกระตุ้นจิตสำนึกของประชาชนให้เข้าใจถึงสาระเหล่านั้นความรักอนันต์ของพระเจ้าเปิดเผยให้มนุษย์เห็นข้อกำหนดและหลักการของสวรรค์พระเจ้าตรัสไว้แล้วว่า“จงรักษาและทำตามกฎเหล่านั้นเพราะการกระทำอย่างนั้นจะแสดงถึงสติปัญญาและความเข้าใจของพวกท่านต่อหน้าชนชาติทั้งหลายเมื่อคนเหล่านั้นได้ยินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้วเขาจะกล่าวว่า‘แท้จริงชนชาติใหญ่นี้เป็นประชาชนที่มีปัญญาและมีความเข้าใจ’” เฉลยธรรมบัญญัติ 4:6 เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธของประทานแห่งสวรรค์เธอหว่านเมล็ดอนาธิปไตยและความหายนะผลจากการกระทำซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ของเหตุและผลที่ตามมาก่อให้เกิดการปฏิวัติและยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึงกลัว {GC 230.3} {GCth17 194.3}

เนิ่นนานก่อนหน้าการกดขี่ข่มเหงที่เกิดจากป้ายประท้วงพิธีมิสซานั้นฟาเรลผู้กล้าหาญและมีใจเร่าร้อนถูกกดดันให้ต้องหลบหนีออกจากแผ่นดินบ้านเกิดเขาหลบไปอยู่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์และเขาลงแรงเพื่อสนับสนุนงานของสวิงก์ลีเขาช่วยเปลี่ยนเข็มชี้วัดของตราชั่งไปสนับสนุนงานของการปฏิรูปศาสนาเขาใช้บั้นปลายชีวิตที่นี่อย่างไรก็ตามเขายังคงทุ่มเทอิทธิพลที่ตั้งใจไว้แล้วส่วนหนึ่งสำหรับการปฏิรูปในประเทศฝรั่งเศสในช่วงปีแรกๆของการลี้ภัยเขาพากเพียรลงแรงเป็นพิเศษให้กับการประกาศข่าวประเสริฐในประเทศบ้านเกิดของเขาเขาใช้เวลาค่อนข้างมากเทศนาในหมู่เพื่อนร่วมชาติที่อยู่ใกล้ชายแดนและด้วยการเฝ้าดูอย่างใจจดใจจ่อติดตามความขัดแย้งและสนับสนุนด้วยคำพูดหนุนใจและคำปรึกษาด้วยการช่วยเหลือของผู้เนรเทศอื่นๆผลงานเขียนของนักปฏิรูปชาวเยอรมันถูกแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสและพิมพ์ร่วมกับพระคัมภีร์ภาษาฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากมายบรรณกรนำหนังสือเหล่านี้ไปออกจำหน่ายอย่างกว้างขวางในประเทศฝรั่งเศสจัดส่งให้บรรณกรในราคาต่ำและผลกำไรของงานนี้ทำให้งานดำเนินต่อไป {GC 231.1} {GCth17 195.1}

ฟาเรลก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ด้วยการจำแลงตัวเป็นครูที่เจียมตัวเขาหลบไปอยู่ในโบสถ์ประจำหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลอุทิศตนอยู่กับการสอนเด็กนอกเหนือจากการสอนในสาขาวิช

าการตามปกติแล้วเขายังแนะนำสัจธรรมของพระคัมภีร์ด้วยความระมัดระวังหวังว่าจะเข้าถึงผู้ปกครองโดยการทำงานผ่านเด็กเหล่านี้มีบางคนเชื่อแต่บาทหลวงก้าวออกมาขวางให้หยุดงานนี้และประชาชนบ้านนอกที่งมงายต่อเรื่องเวทมนตร์คาถาถูกปลุกระดมให้ขึ้นมาต่อต้านงานนี้พวกบาทหลวงพูดว่า“เรื่องนั้นไม่ใช่เป็นข่าวประเสริฐของพระคริสต์เห็นอยู่แล้วว่าการเทศนาเช่นนี้ไม่ได้สร้างสันติภาพแต่ก่อให้เกิดสงคราม” Wylie เล่มที่ 14 บทที่ 3
เขาทำตัวเหมือนเช่นสาวกรุ่นแรกคือเมื่อการกดขี่ข่มเหงมาถึงเขาก็หนีจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งจากหมู่บ้านหนึ่งสู่อีกหมู่บ้านหนึ่งจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งเขาเดินทางโดยการเดินทนต่อความอดอยากความหนาวเหน็บและความเหน็ดเหนื่อยและเสี่ยงกับภัยอันตรายต่อชีวิตทุกแห่งหนเขาเทศนาตามตลาดในโบสถ์ต่างๆบางครั้งบนธรรมาสน์ของวิหารโบสถ์บางครั้งโบสถ์ที่เขาเทศน์นั้นไม่มีคนฟังบางครั้งเสียงร้องตะโกนและเสียงเยาะเย้ยขัดขวางคำเทศนาของเขาลงกลางคันอีกครั้งเขาถูกกระชากอย่างรุนแรงออกไปจากธรรมาสน์เขาถูกฝูงชนรุมทุบตีเจียนตายมากกว่าหนึ่งครั้งกระนั้นเขาก็ยังคงรุกคืบหน้าต่อไปแม้ว่าจะถูกขับไล่ไสส่งอยู่บ่อยๆแต่ด้วยความแน่วแน่มั่นคงอย่างไม่สั่นคลอนเขาหวนกลับไปที่ซึ่งถูกโจมตีแล้วเขาก็เห็นแต่ละหมู่บ้านและแต่ละเมืองที่เคยเป็นปราการแข็งแกร่งของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีเปิดประตูต้อนรับข่าวประเสริฐโบสถ์เล็กประจำหมู่บ้านที่เขาทำงานครั้งแรกนั้นตอบรับความเชื่อของการปฏิรูปเมืองโมเรทและเมืองนิวซาเทลถึงกับประกาศเลิกพิธีกรรมต่างๆของชาวโรมและขนย้ายรูปบูชาออกไปจากโบสถ์ต่างๆของเมือง {GC 231.2} {GCth17 195.2}

ฟาเรลปรารถนามาช้านานแล้วที่จะปักมาตรฐานของโปรเตสแตนต์ลงในกรุงเจนิวาหากยึดเมืองนี้ได้ก็จะเป็นศูนย์กลางของขบวนการปฏิรูปศาสนาของประเทศฝรั่งเศสสวิสเซอร์แลนด์และอิตาลีด้วยเป้าหมายนี้อยู่ต่อหน้าเขาทำงานต่อไปจนกระทั่งได้เมืองและหมู่บ้านรอบๆมาแล้วเขาเดินทางเข้ากรุงเจนิวากับเพื่อนเพียงคนเดียวแต่ได้รับอนุญาตให้เทศนาเพียงสองครั้งเท่านั้นพวกบาทหลวงไม่ประสบความสำเร็จในการให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตั้งข้อหาใส่เขาพวกเขาจึงเรียกให้เขามาปรากฏตัวต่อหน้าสภาคณะนักบวชพวกเขามาพร้อมอาวุธที่เก็บซ่อนไว้ใต้เสื้อคลุมหมายมั่นต้องเอาชีวิตของเขาให้ได้ภายนอกหอประชุมพวกเขายังจัดเตรียมฝูงชนบ้าคลั่งพร้อมกระบองและดาบไว้เพื่อประกันว่าเขาต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอนหากเขาหนีหลุดจากที่ประชุมสภาแต่การปรากฏตัวของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในวันนั้นและกองกำลังติดอาวุธจำนวนหนึ่งช่วยชีวิตของเขาไว้เช้าตรู่ในวันต่อมาเขาถูกนำพาตัวข้ามทะเลสาบพร้อมกับเพื่อนของเขาไปยังสถานที่ปลอดภัยความพยายามของเขาครั้งแรกที่จะประกาศทั่วกรุงเจนิวาจึงสิ้นสุดลง {GC 232.1} {GCth17 196.1}

สำหรับการทดลองในครั้งต่อมาพระองค์ทรงเลือกใช้เครื่องมือที่ต่ำต้อยกว่านี้เป็นชายหนุ่มคนหนึ่งมีรูปลักษณ์ที่ต่ำต้อยมากจนผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้ฝักใฝ่งานการปฏิรูปศาสนาก็ยังปฏิบัติต่อเขาอย่างเย็นชาแต่คนเช่นนี้จะทำอะไรได้ในตำแหน่งที่แม้แต่ฟาเรลก็ไม่เป็นที่ยอมรับคนที่มีความกล้าหาญและประสบการณ์น้อยนิดจะต้านทานพายุที่โหมกระหน่ำจนคนแข็งแกร่งและกล้าหาญที่สุดยังต้องหนีไปแล้วได้อย่างไรพระเจ้าตรัสว่า“ไม่ใช่ด้วยกำลังไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพแต่ด้วยวิญญาณของเราพระยาห์เวห์จอมทัพตรัสดังนี้แหละ” เศคาริยาห์ 4:6
“แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าโง่เพื่อทำให้พวกมีปัญญาอับอาย”[...]“เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยังมีกำลังมากยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์” 1 โครินธ์ 1:27, 25 {GC 232.2} {GCth17 196.2}

โฟรเมนต์[Froment]เริ่มทำงานด้วยการเป็นครูสัจธรรมที่เขาสอนให้นักเรียนในโรงเรียนถูกนำไปเล่าต่ออีกครั้งที่บ้านไม่นานต่อมาพ่อแม่ก็มาฟังเขาอธิบายพระคัมภีร์จนกระทั่งผู้ที่สนใจนั่งฟังกันเต็มห้องเรียนมีการแจกพระคัมภีร์ใหม่และใบปลิวอย่างเสรีและแจกไปถึงคนอีกมากมายที่ไม่กล้าเข้ามาฟังหลักคำสอนใหม่อย่างเปิดเผยผ่านไประยะหนึ่งคนงานเหล่านี้ก็ถูกกดดันให้ต้องหนีเอาตัวรอดเหมือนกันแต่สัจธรรมที่เขาสอนฝังลึกเข้าไปอยู่ในสมองของประชาชนเสียแล้วการปฏิรูปศาสนาถูกปลูกลงไปแล้วและพัฒนาแข็งแกร่งและขยายออกไปอย่างต่อเนื่องนักเทศน์ทั้งหลายเดินทางกลับมาและด้วยความพากเพียรอุตสาหะของพวกเขาในที่สุดการนมัสการแบบโปรเตสแตนต์ได้ถูกก่อตั้งขึ้นในกรุงเจนิวา {GC 232.3} {GCth17 196.3}

เมืองนี้ประกาศตัวที่จะปฏิรูปศาสนาแล้วเมื่อคาลวินก้าวเข้าประตูเมืองมาหลังจากพเนจรไปตามที่ต่างๆและมีชีวิตที่ขึ้นๆลงๆเมื่อเขาเดินทางกลับจากบ้านเกิดในครั้งหลังสุดในขณะที่กำลังเดินทางไปกรุงบาเซลเมื่อเขาทราบว่าเส้นทางตรงถูกกองกำลังของจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ครอบครองอยู่เขาจึงต้องใช้เส้นทางอ้อมโดยทางกรุงเจนิวา {GC 233.1} {GCth17 197.1}

ในการมาเยือนครั้งนี้ฟาเรลรู้ว่าเขาพบพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้วแม้กรุงเจนิวารับความเชื่อของการปฏิรูปแล้วก็ตามแต่ที่นี่ยังมีงานมากมายที่ต้องทำมนุษย์ไม่ได้กลับใจกันเป็นหมู่คณะแต่รอดกันเป็นรายบุคคลงานของการบังเกิดใหม่จะต้องทำกันในใจและจิตใต้สำนึกโดยฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่โดยคำสั่งของสภาต่างๆในขณะที่ประชาชนของกรุงเจนิวาปัดทิ้งอำนาจของโรมไปแล้วพวกเขายังไม่พร้อมที่จะละทิ้งความชั่วที่เฟื่องฟูสมัยอยู่ใต้การปกครองของเธอการจะสถาปนาหลักการบริสุทธิ์ของข่าวประเสริฐที่นี่และการเตรียมประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่ต่างๆอย่างคู่ควรตามที่เห็นว่าพระเจ้าทรงกำลังเรียกพวกเขานั้นไม่ใช่ภารกิจที่ง่ายเลย {GC 233.2} {GCth17 197.2}

ฟาเรลมั่นใจว่าคาลวินเป็นผู้ที่เขาเองจะทำงานนี้ร่วมกันได้ในพระนามของพระเจ้าเขาอ้อนวอนอย่างเอาจริงเอาจังให้นักเทศน์หนุ่มพำนักและทำงานที่นี่คาลวินถึงกับผงะหงายไปเล็กน้อยด้วยความตื่นตกใจเขาเป็นคนขี้อายและรักสงบเขาเก็บตัวออกห่างจากท่าทีอันอาจหาญไม่ต้องการพึ่งผู้อื่นและแม้กระทั่งความรุนแรงของชาวเจนิวาคนนี้สุขภาพที่อ่อนแอรวมทั้งนิสัยที่ขยันของเขาเรียกร้องให้เขาเกษียณตนเองเขาเชื่อว่าด้วยการใช้ปากกาเขาจะทำงานรับใช้อุดมการณ์ของการปฏิรูปได้ดีกว่าเขาต้องการหาที่พักสงบเงียบเพื่อศึกษาและสอนและสร้างคริสตจักรโดยทางสื่อสิ่งพิมพ์แต่คำให้สติอย่างเอาจริงเอาจังของฟาเรลที่มาถึงเขานั้นเป็นเช่นดั่งเสียงเรียกจากสวรรค์และเขาไม่กล้าปฏิเสธเขาพูดว่าดูประหนึ่ง“พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงยื่นลงมาจากสวรรค์และมาวางอยู่บนตัวเขาและตรึงเขาอย่างเพิกถอนไม่ได้ให้ติดแน่นอยู่กับสถานที่ซึ่งเขาร้อนใจต้องการหนีไปให้พ้น” D’Aubigné, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 9 บทที่ 17 {GC 233.3} {GCth17 197.3}

ในเวลานี้ภัยอันตรายรุนแรงมาล้อมกรอบแนวอุดมการณ์ของโปรเตสแตนต์คำประณามของพระสันตะปาปาดังกระหึ่มลงมายังกรุงเจนิวาและประเทศมหาอำนาจขู่ที่จะทำลายเมืองเล็กๆนี้จะต้านอำนาจสภาการปกครองของสงฆ์ที่บ่อยครั้งบังคับพระราชาและจักรพรรดิให้ยอมจำนนมาแล้วได้อย่างไรเมืองนี้จะต้านกองกำลังทหารของผู้พิชิตยิ่งใหญ่ของโลกได้อย่างไร {GC 234.1} {GCth17 198.1}

ตลอดทุกยุคสมัยของโลกคริสต์ศาสนาศัตรูน่ากลัวต่างข่มขู่นิกายโปรเตสแตนต์ชัยชนะครั้งแรกของการปฏิรูปศาสนาผ่านไปโรมรวมพลังขึ้นมาใหม่หวังที่จะทำลายล้างผลาญให้สำเร็จในช่วงเวลานี้คณะสงฆ์เยสุอิต [Order of the Jesuits]

ได้ถูกก่อตั้งขึ้นเป็นคณะสงฆ์ที่โหดเหี้ยมที่สุดไร้ธรรมะและมีอำนาจมากที่สุดในบรรดาเหล่าคณะสงฆ์ที่สนับสนุนหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีพวกเขาตัดตัวเองขาดจากความสัมพันธ์ทางโลกและผลประโยชน์ของมนุษย์ตายต่อการเรียกหาของความรักตามธรรมชาติเหตุผลและจิตสำนึกไม่มีสิทธิ์ออกความเห็นใดๆทั้งสิ้นพวกเขาไม่สนใจกฎระเบียบไม่มีสัมพันธภาพยกเว้นกับคณะสงฆ์ของพวกเดียวกันเองและไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากการแผ่ขยายอำนาจของตน
(โปรดดูภาคผนวก)ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ทำให้ผู้เชื่อเผชิญกับภัยอันตรายและทนกับความทุกข์ยากได้ไม่ย่อท้อต่อความหนาวเหน็บความอดอยากความตรากตรำลำบากและความยากจนเพื่อเชิดชูธงแห่งสัจธรรมต่อหน้าเครื่องทรมานดึงแขนขาคุกมืดและการถูกเผาทั้งเป็นเพื่อที่จะสู้กับกลุ่มพลังเหล่านี้ได้นั้นลัทธิเยสุอิต[Jesuitism]จึงสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ติดตามของเขาด้วยความคลั่งไคล้ศาสนาเพื่อทำให้พวกเขาสามารถทนต่อภัยอันตรายต่างๆแบบเดียวกันได้และเพื่อให้ใช้อาวุธทุกชนิดของการหลอกลวงในการต่อต้านกับฤทธานุภาพแห่งสัจธรรมไม่มีอาชญากรรมใดที่รุนแรงเกินที่พวกเขาจะทำไม่มีการล่อลวงใดที่เลวทรามเกินกว่าที่พวกเขาจะปฏิบัติพวกเขาปฏิญาณที่จะอดอยากและถ่อมตนตลอดไปเป้าหมายที่ตั้งไว้คือเพื่อแสวงหาสมบัติและอำนาจอุทิศตนในการโค่นล้มลัทธิโปรเตสแตนต์และรื้อฟื้นนำกลับซึ่งความเกรียงไกรของการปกครองในระบบเปปาซี {GC 234.2} {GCth17 198.2}

เมื่อพวกเขาปรากฏตัวในฐานะสมาชิกของสมณศักดิ์พวกเขาจะสวมเสื้อคลุมของความน่าเคารพสักการะไปเยี่ยมเรือนจำและโรงพยาบาลดูแลรับใช้คนป่วยและคนยากจนแสดงออกให้เห็นว่าละทิ้งโลกและยึดถือพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูออกไปทุกแห่งหนเพื่อประพฤติแต่ความเมตตาแต่เบื้องหลังกริยาท่าทางภายนอกที่ไร้ตำหนินี้มักปกปิดจุดมุ่งหมายของการก่ออาชญากรรมและอันตรายถึงตายไว้หลักการขั้นพื้นฐานของคณะสงฆ์นี้คือบทสรุปสุดท้ายเป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าวิธีปฏิบัติเพื่อไปถึงเป้าหมายนั้นถูกต้องโดยอาศัยหลักเกณฑ์นี้การโกหกการลักขโมยการให้คำพยานเท็จการลอบสังหารไม่เพียงเป็นบาปที่อภัยได้แต่ยังเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญยกย่องเมื่อเป็นการรับใช้ผลประโยชน์ของคริสตจักรภายใต้การอำพรางปลอมแปลงต่างๆนานาบรรดาเยสุอิตหาวิธีเจาะเข้าไปจนถึงสำนักงานของรัฐไต่เต้าขึ้นไปจนถึงตำแหน่งที่ปรึกษาของพระราชาและมีส่วนในการปรับแต่งนโยบายของประเทศชาติพวกเขาทำตัวเป็นคนรับใช้เพื่อสอดแนมความลับของเจ้านายพวกเขาจัดตั้งวิทยาลัยต่างๆให้กับบรรดาเจ้าชายและผู้ครองแคว้นทั้งหลายและตั้งโรงเรียนให้กับคนทั่วไปและลูกๆของพ่อแม่ที่เป็นชาวโปรเตสแตนต์ถูกชักนำให้เข้ามาสัมผัสกับพิธีกรรมของระบบสันตะปาปาการแสดงออกอย่างมโหฬารตระการตาของพิธีนมัสการของชาวโรมสร้างความสับสนแก่สมองและทำให้จินตนาการพร่ามัวหลงใหลไปและด้วยเหตุนี้เสรีภาพที่บรรพบุรุษต่อสู้เสียเลือดเนื้อถูกบรรดาลูกๆหักหลังนักบวชเยสุอิตขยายตัวไปทั่วยุโรปอย่างรวดเร็วและไม่ว่าจะไปที่ใดจะมีการฟื้นฟูหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีตามมา {GC 235.1} {GCth17 199.1}

เพื่อเพิ่มอำนาจแก่นักบวชเยสุอิตมากขึ้นมีการตราคำสั่งให้รื้อฟื้นศาสนศาลขึ้นมาใหม่อีกครั้ง [Inquisition ศาลพิเศษตั้งขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เป็นศาลที่มีอำนาจสูงสุดในการสอบสวนและพิจารณาโทษคนนอกศาสนาหรือพวกมิจฉาทิฏฐิ] (โปรดดูภาคผนวก)ถึงแม้คนทั่วไปและแม้แต่ในประเทศคาทอลิกจะรังเกียจศาสนศาลนี้ก็ตามผู้ปกครองในระบบสันตะปาปาก็ยังจัดตั้งศาลที่น่ากลัวนี้ขึ้นอีกครั้งและความทารุณโหดร้ายอันน่าสยดสยองเกินกว่าที่จะนำมาเปิดเผยก็เกิดขึ้นอีกครั้งในที่ลี้ลับของคุกมืดใต้ดินผู้ที่มีแววจะเป็นความหวังของชาติในหลายประเทศจำนวนหลายพันคนซึ่งใสสะอาดและสูงส่งที่สุดมีสติปัญญาปราดเปรื่องและมีการศึกษามากที่สุดศาสนาจารย์ผู้เคร่งในศาสนาและน่าศรัทธาเลื่อมใสพลเมืองที่รักชาติและขยันนักวิชาการที่ปราดเปรื่องศิลปิ

นที่มีพรสวรรค์ช่างฝีมือที่ชำนาญถูกสังหารหรือบังคับกดดันให้หลบหนีไปอยู่ต่างประเทศ {GC 235.2} {GCth17 199.2}

โรมใช้วิธีเหล่านี้เพื่อดับความกระจ่างของการปฏิรูปศาสนาเพื่อดึงคนให้หันออกไปจากพระคัมภีร์และนำความโง่เขลาและความงมงายของยุคมืดกลับคืนมาแต่ภายใต้การอำนวยพรของพระเจ้าและการทำงานของผู้มีศีลธรรมสูงส่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้มาสานต่องานของลูเธอร์นิกายโปรเตสแตนต์ไม่ได้ถูกโค่นทิ้งไปพลังของงานนี้ไม่ได้มาจากความโปรดปรานหรืออาวุธของเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายประเทศทั้งหลายที่เล็กที่สุดถ่อมตัวที่สุดและมีพลังน้อยที่สุดกลายมาเป็นป้อมค่ายอันแข็งแกร่งเจนิวานครน้อยๆแห่งนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางศัตรูมหาอำนาจที่วางแผนทำลายเธอประเทศฮอลลันดาที่ตั้งอยู่บนหาดทรายริมฝั่งทะเลทางภาคเหนือดิ้นรนต่อสู้กับเผด็จการของประเทศสเปนซึ่งในขณะนั้นเป็นอาณาจักรยิ่งใหญ่และมั่งคั่งที่สุดแต่ประเทศสวีเดนที่สิ้นหวังไร้ผลกลับเป็นผู้กำชัยชนะมาสู่การปฏิรูปศาสนา {GC 235.3} {GCth17 199.3}

เป็นเวลาเกือบสามสิบปีที่คาลวินทำงานในกรุงเจนิวาช่วงแรกเพื่อก่อตั้งโบสถ์ที่ยึดถือคุณค่าฝ่ายศีลธรรมของพระคัมภีร์และต่อมาเพื่อความก้าวหน้าของการปฏิรูปศาสนาตลอดทั่วทวีปยุโรปวิถีของเขาในฐานะผู้นำสาธาณชนนั้นไม่ใช่ไร้ตำหนิหรือคำสอนของเขาไม่ใช่ไร้ข้อผิดพลาดแต่เขาเป็นเครื่องมือเพื่อขยายความจริงที่สำคัญในสมัยของเขาให้กว้างไกลออกไปเพื่อถนอมรักษาหลักการของโปรเตสแตนต์ในการต้านคลื่นของหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีที่กำลังพัดกลับมาอย่างแรงและเพื่อส่งเสริมในคริสตจักรที่รับการปฏิรูปแล้วให้ดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์แทนความหยิ่งจองหองและความเสื่อมโทรมที่คำสอนของชาวโรมฟูมฟักไว้ {GC 236.1} {GCth17 200.1}

จากกรุงเจนิวาสื่อสิ่งพิมพ์และครูสอนออกไปประกาศหลักคำสอนของการปฏิรูปผู้ถูกกดขี่ในทุกดินแดนต่างมองไปยังจุดนี้เพื่อขอคำแนะนำคำปรึกษาและกำลังใจเมืองของคาลวินกลายเป็นสถานที่ลี้ภัยแก่นักปฏิรูปศาสนาของยุโรปตะวันตกทั้งหมดที่ถูกตามล่าผู้ลี้ภัยหนีออกจากพายุน่ากลัวที่พัดเป็นเวลาหลายศตวรรษมายังประตูของกรุงเจนิวาในสภาพที่อดอยากบาดเจ็บสูญเสียบ้านและญาติสนิทพวกเขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและดูแลด้วยความเอาใจใส่และเมื่อได้พบบ้านใหม่ที่นี่แล้วพวกเขาเป็นพระพรแก่กรุงนี้โดยการใช้ทักษะความรู้และความเคร่งครัดในศาสนาของพวกเขาเป็นการตอบแทนหลายคนที่มาหลบภัยที่นี่แล้วเดินทางกลับไปยังประเทศของตนเพื่อต่อต้านเผด็จการของโรมจอห์นน็อกซ์[JohnKnox].. นักปฏิรูปผู้กล้าหาญชาวสก็อตแลนด์พวกพิวริตัน[Puritans]สมาชิกโปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งที่ยึดถือหลักความเคร่งครัดในศาสนา]จำนวนไม่น้อยจากประเทศอังกฤษชาวโปรเตสแตนต์ของประเทศฮอลลันดาและของประเทศสเปนและพวกฮิวโกน็อทส์ [Huguenots สมาชิกโปรเตสแตนต์ชาวฝรั่งเศสในยุคสมัยก่อน] จากประเทศฝรั่งเศสได้นำคบเพลิงแห่งสัจธรรมจากกรุงเจนิวาไปส่องสว่างในดินแดนบ้านเกิดของพวกเขาที่ยังตกอยู่ในความมืด {GC 236.2} {GCth17 200.2}

บท 13 - ประเทศเนเธอร์แลนด์และแถบสแกนดิเนเวีย

การปกครองแบบเผด็จการของระบอบเปปาซีในประเทศเนเธอร์แลนด์ก่อให้เกิดการประท้วงอย่างรุนแรงมาแล้วตั้งแต่แรกเริ่มเจ็ดร้อยปีก่อนสมัยของลูเธอร์บิชอปเนเธอร์แลนด์สององค์ที่มาในฐานะทูตของกรุงโรมกล่าวโทษสันตปะปาของโรมอย่างไม่กลัวเกรงทั้งสององค์รับรู้ธาตุแท้ของราชสำนักของสันตะปาปาพระเจ้า

“ทรงสร้างพระราชินีและคู่ชีวิตของพระองค์ไว้แล้วนั่นก็คือคริสตจักรเป็นการทรงจัดเตรียมอันประเสริฐและยั่งยืนนิรันดร์สำหรับครอบครัวของเธอมีสินสอดที่ไม่มีวันด้อยค่าหรือเสื่อมทรามและประทานมงกุฎและคทานิรันดรแก่นาง.......ทั้งหมดนี้ท่านกอบโกยผลประโยชน์เหมือนเช่นโจรเข้าฉกชิงท่านแต่งตั้งตนเองไปอยู่ในวิหารของพระเจ้าแทนที่จะเป็นคนเลี้ยงแกะท่านกลับทำตัวเป็นสุนัขจิ้งจอกต่อแกะท่านแสดงให้พวกเราเชื่อว่าท่านเป็นบิชอปสูงศักดิ์แต่ท่านเหมือนทรราชมากกว่า.....ท่านควรจะเป็นคนรับใช้ของบรรดาคนรับใช้ทั้งปวงตามที่ท่านเรียกตนเองแต่ท่านกลับพยายามเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง.....ท่านทำให้พระบัญชาของพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม.....พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้สร้างคริสตจักรทั้งปวงไปไกลจนสุดขอบฟ้า.....เมืองของพระเจ้าของเราที่ซึ่งเราเป็นพลเมืองอยู่นั้นแผ่ออกกว้างไปจนถึงดินแดนทั้งหมดของสวรรค์และกว้างขวางกว่าเมืองที่ผู้เผยพระวจนะเรียกว่ากรุงบาบิโลนซึ่งแสร้งทำตัวว่าเป็นพระเจ้าเอาตัวเองให้ไปถึงสวรรค์และอวดว่าปัญญาของตนอมตะและสุดท้ายแม้จะไร้เหตุผลอ้างว่าตนเองไม่เคยรู้พลั้งและจะไม่มีวันทำผิด” Gerard Brandt, *History of the Reformation in and About the Low Countries* เล่มที่ 1 หน้าที่ 6 {GC 237.1} {GCth17 201.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่ามีคนอื่นๆลุกขึ้นมาสะท้อนคำประท้วงนี้และครูสอนรุ่นแรกที่เดินทางผ่านดินแดนต่างๆและรู้จักกันในนามต่างๆรับอุปนิสัยของมิชชันนารีชาววูดัวซ์ประกาศความรู้เรื่องข่าวประเสริฐไปยังทุกที่จนแทรกเข้าไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์คำสอนของพวกเขากระจายไปอย่างรวดเร็วพวกเขาแปลพระคัมภีร์ของชาววอลเดนซิสออกมาเป็นข้อๆเป็นภาษาดัชพวกเขาประกาศว่า“ในนั้นมีประโยชน์มากมายไม่มีเรื่องตลกไม่มีนิยายไม่มีการพูดเล่นไม่มีการหลอกลวงมีแต่ถ้อยคำแห่งสัจธรรมจริงๆแล้วมีเปลือกแข็งอยู่บ้างที่นั่นนิดที่นี่หน่อยแต่ว่าส่วนที่เป็นไขกระดูกและความหวานของสิ่งที่ดีและศักดิ์สิทธิ์จะพบได้ในนั้นอย่างง่ายดาย” Ibid. เล่มที่ 1 หน้าที่ 14 มิตรสหายในความเชื่อสมัยโบราณเขียนไว้เช่นนี้ในศตวรรษที่สิบสอง {GC 238.1} {GCth17 202.1}

บัดนี้การกดขี่ของโรมเริ่มขึ้นแล้วแต่ท่ามกลางกองฟืนและการทรมานผู้เชื่อยังคงเพิ่มจำนวนมากขึ้นประกาศด้วยความแน่วแน่ว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจเดียวที่ไม่ผิดพลาดของศาสนาและ “ไม่ควรบังคับมนุษย์ผู้ใดให้เชื่อแต่ต้องเอาชนะเขาด้วยการเทศนาสั่งสอน” Martyn เล่มที่ 2 หน้าที่ 87 {GC 238.2} {GCth17 202.2}

คำสอนของลูเธอร์พบดินที่เอื้ออำนวยในประเทศเนเธอร์แลนด์และคนจริงใจและซื่อสัตย์ต่างลุกขึ้นมาเทศนาข่าวประเสริฐเมนโนไซมอนซ์ [Menno Simons] มาจากหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่งของประเทศฮอลลันดาเขารับการศึกษาตามแบบฉบับของโรมันคาทอลิกและรับการเจิมให้เป็นบาทหลวงเขาไม่มีความรู้เรื่องพระคัมภีร์เลยและเขาไม่ต้องการอ่านเพราะกลัวจะถูกหลอกให้เชื่อในเรื่องนอกรีตเมื่อความสงสัยเรื่องหลักคำสอนการแปรสาร[Transubstantiation]หลักคำสอนเรื่องพิธีศีลมหาสนิทที่ว่าเมื่อบาทหลวงเสกขนมปังและเหล้าองุ่นแล้วสารของขนมปังและเหล้าองุ่นก็เปลี่ยนเป็นสารแท้ของพระกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ส่วนรูปปรากฏยังคงเป็นขนมปังและเหล้าองุ่

นอยู่]รุกเร้าใส่เขาเขาถือว่าเป็นการทดลองที่มาจากซาตานและหาทางที่จะปลดตัวเองออกด้วยการอธิษฐานและการสารภาพบาปแต่ไม่เกิดผลเขาพยายามสงบเสียงของจิตสำนึกด้วยการคลุกคลีกับเรื่องที่ไม่ชวนให้คิดถึงความสงสัยนี้แต่ไม่ประสบผลหลังจากนั้นระยะหนึ่งเขามีโอกาสศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่รวมทั้งงานเขียนของลูเธอร์ทำให้เขายอมรับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้วไม่นานหลังจากนั้นเขาไปเห็นการประหารชายคนหนึ่งด้วยการตัดศีรษะเพราะไปรับบัพติศมาใหม่เรื่องนี้นำเขาไปศึกษาพระคัมภีร์ในเรื่องการให้บัพติศมากับทารกเขาไม่พบหลักฐานของเรื่องนี้ในพระคัมภีร์แต่เห็นว่าพระคัมภีร์ทุกตอนของเรื่องนี้ระบุว่าการกลับใจและความเชื่อเป็นเงื่อนไขของการรับบัพติศมา {GC 238.3} {GCth17 202.3}

เมนโนถอนตัวออกจากคริสตจักรโรมันและอุทิศชีวิตเพื่อสอนสัจธรรมที่เขารับมาทั้งในประเทศเยอรมนีและประเทศเนเธอร์แลนด์มีคนคลั่งศาสนากลุ่มหนึ่งปรากฏขึ้นสอนความเชื่อเหลวไหลและปลุกระดมมวลชนทำลายความมีระเบียบและความดีงามและมุ่งไปสู่ความรุนแรงและการกบฏเมนโนมองเห็นผลอันน่าหวาดกลัวที่ขบวนการนี้กำลังก่อให้เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเขาบากบั่นอย่างเหนียวแน่นในการต่อต้านคำสอนผิดๆและแผนการป่าเถื่อนของพวกคลั่งศาสนากลุ่มนี้อย่างไรก็ตามมีคนมากมายที่เคยถูกขบวนการนี้นำไปในทางผิดแต่ได้ละทิ้งคำสอนเลวร้ายไปแล้วและยังมีลูกหลานของคริสเตียนดั้งเดิมซึ่งเป็นผลจากคำสอนของชาววอลเดนซิสเมนโนทำงานอยู่กับคนกลุ่มนี้ด้วยความกระตือรือร้นและประสบผลอย่างสูง {GC 239.1} {GCth17 203.1}

เขาเดินทางพร้อมกับภรรยาและลูกๆเป็นเวลายี่สิบห้าปีทนกับความยากลำบากและความขัดสนอย่างรุนแรงและบ่อยครั้งเสี่ยงภัยถึงชีวิตเขาท่องไปทั่วประเทศเนเธอร์แลนด์และภาคเหนือของประเทศเยอรมนีส่วนใหญ่ทำงานกับชนชั้นยากจนแต่ส่งผลกระทบกว้างไกลโดยธรรมชาติเขาเป็นคนมีวาทศิลป์แม้จะมีการศึกษาจำกัดเขาเป็นคนที่มีจริยธรรมอย่างไม่หวั่นไหวมีใจถ่อมและมารยาทดีงามและมีความเคร่งครัดฝ่ายศาสนาที่จริงจังและจริงใจเป็นแบบอย่างชีวิตตามคำสอนที่เขาสอนและได้รับความไว้วางใจของประชาชนผู้ติดตามของเขาถูกกดขี่ข่มเหงจนกระจายพวกเขาทุกข์ทรมานอย่างหนักจากการไปยุ่งกับพวกคลั่งศาสนามุนสเตอไรต์[Munsterites]หมายถึงกลุ่มศาสนาที่ตั้งขึ้นในเมืองมุนสเตอของประเทศเยอรมนี]อย่างไรก็ตามคนจำนวนมากมารับเชื่ออันเนื่องจากผลงานของเขา {GC 239.2} {GCth17 203.2}

ไม่มีที่ใดรับหลักคำสอนการปฏิรูปอย่างกว้างขวางเท่ากับที่ประเทศเนเธอร์แลนด์มีไม่กี่ประเทศที่ผู้เชื่อต้องทนต่อการกดขี่ข่มเหงรุนแรงกว่าที่นี่ในประเทศเยอรมนีจักรพรรดิชาร์ลส์ที่ 5 ทรงประกาศห้ามการปฏิรูปศาสนาและพร้อมจะนำผู้เชื่อทั้งหมดไปยังหลักประหารแต่เจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายทรงลุกขึ้นขัดขวางความเผด็จการของพระองค์ในประเทศเนเธอร์แลนด์กษัตริย์ฟิลิปที่ 2 ทรงใช้อำนาจยิ่งกว่านั้นและออกประกาศคำสั่งกดขี่ติดต่อกันเป็นชุดอย่างต่อเนื่องการอ่านพระคัมภีร์การฟังเทศนาเรื่องของพระคัมภีร์หรือแม้จะพูดเรื่องพระคัมภีร์ต้องได้รับโทษถึงตายที่หลักประหารการอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าในที่ลับการละเว้นจากการกราบไหว้รูปเคารพหรือการร้องเพลงสดุดีต้องรับโทษถึงตายเช่นกันแม้ผู้ที่สาบานว่าจะตัดขาดจากความผิดก็ยังต้องรับโทษประหารหากเป็นชายให้ตายด้วยดาบหากเป็นหญิงให้ฝังทั้งเป็นคนนับพันพินาศไปภายใต้การปกครองของจักรพรรดิชาร์ลส์และกษัตริย์ฟิลิปที่ 2 {GC 239.3} {GCth17 203.3}

มีอยู่ครั้งหนึ่งคนทั้งครอบครัวถูกนำมาอยู่ต่อหน้าผู้สอบสวนด้วยข้อกล่าวหาว่าไม่เข้าร่วมพิธีมิสซาและนมัสการกันเองที่บ้านเมื่อผู้สอบสวนถามถึงเรื่องการปฏิบัติที่ทำกันอย่างลับๆลูกคนเล็กที่สุดตอบว่า “เราคุกเข่าลงและอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่องสว่างความคิดของเราและอภัยบาปของเราเราอธิษฐานเพื่อพ

ระมหากษัตริย์ของเราเพื่อให้การปกครองของพระองค์รุ่งเรืองและชีวิตของพระองค์มีความสุขเราอธิษฐานเผื่อพนักงานปกครองขอให้พระเจ้าพิทักษ์รักษาพวกเขา” Wylie เล่มที่ 18 บทที่ 6ผู้พิพากษาบางคนได้รับความเร้าใจอย่างลึกซึ้งแต่กระนั้นผู้เป็นพ่อและลูกคนหนึ่งถูกตัดสินให้ตายที่หลักประหาร {GC 240.1} {GCth17 204.1}

ความเดือดดาลของผู้กดขี่มีมากพอๆกับความเชื่อของผู้ยอมพลีชีพไม่เพียงผู้ชายเท่านั้นผู้หญิงที่บอบบางและเด็กสาวที่อ่อนวัยแสดงความกล้าหาญที่ไม่สะทกสะท้าน“ผู้เป็นภรรยาจะลุกขึ้นยืนเคียงข้างเสาประหารของสามีและในขณะที่เขาทุกข์ทรมานอยู่กับไฟภรรยาจะกระซิบคำปลอบใจหรือร้องเพลงสดุดีให้กำลังใจสามี””หญิงสาวเยาว์วัยลงนอนในหลุมศพในขณะยังมีชีวิตประหนึ่งกำลังเดินเข้าห้องนอนของเธอในยามค่ำคืนหรือไปยังตะแลงแกงและกองไฟแต่งตัวด้วยอาภรณ์ดีที่สุดราวกับว่ากำลังเดินเข้าสู่พิธีสมรสของตนเอง” Ibid. เล่มที่ 18 บทที่ 6 {GC 240.2} {GCth17 204.2}

เช่นเดียวกับสมัยที่พวกนอกศาสนาเพียรพยายามทำลายข่าวประเสริฐเลือดของคริสเตียนเป็นเหมือนเมล็ดพืช (โปรดดู Tertullian, Apology ย่อหน้าที่ 50) การกดขี่ข่มเหงมีแต่จะเป็นเหตุให้พยานเพื่อสัจธรรมเพิ่มจำนวนมากขึ้นปีแล้วปีเล่าราชวงศ์ทั้งหลายรุมเร้าอยู่ในความบ้าคลั่งอันเนื่องมาจากความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของประชาชนที่พวกเขาปราบไม่ได้พวกเขายังคงดิ้นรนต่อไปกับงานโหดเหี้ยมของตนแต่ก็ไร้ผลภายใต้การนำของวิลเลียมแห่งเมืองโอเรนจ์ [William of Orange] ผู้สูงส่งในที่สุดการปฏิวัติก็ได้นำเสรีภาพในการนมัสการพระเจ้ามาสู่ประเทศฮอลลันดา {GC 240.3} {GCth17 204.3}

ในเทือกเขาพิดมอนต์บนพื้นราบของประเทศฝรั่งเศสและบนชายหาดของประเทศฮอลลันดาการเติบโตของข่าวประเสริฐสร้างด้วยเลือดของเหล่าสาวกแต่ในประเทศทางเหนือข่าวประเสริฐแผ่เข้าไปได้อย่างสันติเมื่อนักศึกษาแห่งเมืองวิตเทนเบิร์กเดินทางกลับบ้านพวกเขานำความเชื่อของการปฏิรูปไปสู่ประเทศสแกนดิเนเวียงานเขียนของลูเธอร์ที่ตีพิมพ์แล้วก็ช่วยกระจายความกระจ่างประชาชนธรรมดาและยากไร้ของทางเหนือหันหลังให้กับความเสื่อมจริยธรรมความหรูหราและความงมงายของโรมเพื่อต้อนรับสัจธรรมอันบริสุทธิ์เรียบง่ายและดลบันดาลชีวิตของพระคัมภีร์ {GC 240.4} {GCth17 204.4}

ทาวเซ็น [Tausen] “นักปฏิรูปศาสนาของประเทศเดนมาร์ก” เป็นบุตรของชาวนาคนหนึ่งเด็กชายคนนี้แสดงออกตั้งแต่เยาว์วัยถึงความฉลาดทางปัญญาที่ตื่นตัวเขากระหายการศึกษาแต่ถูกปฏิเสธอันเนื่องจากฐานะของพ่อแม่เขาจึงเข้าไปอยู่ในวัดความบริสุทธิ์ของชีวิตและความขยันและความซื่อตรงของเขาทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ดูแลเขาการสอบบ่งบอกว่าเขามีความสามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับคริสตจักรในอนาคตได้เป็นอย่างดีจึงตัดสินใจที่จะให้เขารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งของประเทศเยอรมนีหรือประเทศเนเธอร์แลนด์นักเรียนผู้เยาว์คนนี้ได้รับอนุญาตให้เลือกโรงเรียนเองโดยมีเงื่อนไขว่าห้ามไปที่เมืองวิตเทนเบิร์กนักศึกษาของคริสตจักรไม่ควรเสี่ยงต่อการรับพิษของคำสอนนอกศาสนานักบวชภราดรกล่าวไว้เช่นนี้ {GC 241.1} {GCth17 205.1}

ทาวเซ็นเดินทางไปเมืองโคโลญจ์ในเวลานั้นก็เหมือนกับในปัจจุบันเมืองนี้เป็นป้อมอันแข็งแรงของลัทธิโรมันต่อมาไม่นานเขารู้สึกสะอิดสะเอียนต่อความเชื่อเรื่องเวทมนตร์คาถาของคนที่ไปเล่าเรียนในช่วงเวลาเดียวกันเขาได้รับหนังสือของลูเธอร์เขาอ่านหนังสือเหล่านี้ด้วยความประหลาดใจและความดีใจและปรารถนาที่จะได้รับการชี้แนะเป็นการส่วนตัวจากนักปฏิรูปศาสนาแต่การที่จะทำเช่นนี้เขาต้องเสี่ยงต่อการ

ขัดขืนผู้ดูแลเขาในวัดและสูญเสียการสนับสนุนของพวกเขาเขาจึงตัดสินใจและไม่นานต่อมาสมัครเข้าเป็นนักเรียนที่เมืองวิตเทนเบิร์ก {GC 241.2} {GCth17 205.2}

เมื่อเขาเดินทางกลับมาประเทศเดนมาร์กเขากลับไปประจำอยู่ที่วัดอีกครั้งยังไม่มีผู้ใดสงสัยว่าเขาเป็นผู้ฝักใฝ่ในนิกายลูเธอร์เรนเขาไม่ได้เปิดเผยความลับนี้แต่เพียรพยายามที่จะนำคนอื่นๆไปสู่ความเชื่อที่บริสุทธิ์กว่าและมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์กว่าโดยไม่ปลุกอคติของเพื่อนๆเขาเปิดพระคัมภีร์และอธิบายความหมายที่แท้จริงและในที่สุดเทศนาเรื่องของพระคริสต์ให้พวกเขาฟังว่าพระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมและทรงเป็นความหวังเดียวของความรอดของคนบาปเรื่องนี้ทำให้นักบวชอาวุโสกว่าโกรธพวกเขาตั้งความหวังสูงในตัวเขาว่าจะเป็นผู้ปกป้องโรมอย่างอาจหาญเขาถูกย้ายออกจากวัดไปกักขังอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเหนียวแน่น {GC 241.3} {GCth17 205.3}

ผู้ควบคุมคนใหม่ของเขารู้สึกหวาดผวาอย่างยิ่งเมื่อนักบวชหลายคนประกาศยอมรับความเชื่อของนิกายโปรเตสแตนต์โดยผ่านซี่กรงห้องขังของเขาทาวเซ็นได้พูดคุยกับผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเขาถึงความรู้เรื่องสัจธรรมหากบาทหลวงเดนมาร์กเหล่านั้นมีความชำนาญในการปฏิบัติตามแผนการจัดการคำสอนนอกรีตของคริสตจักรแล้วคงจะไม่ได้ยินเสียงของทาวเซ็นอีกต่อไปแต่แทนที่จะส่งเขาไปอยู่ในหลุมศพสักแห่งในคุกมืดใต้ดินพวกเขากลับขับไล่เขาออกไปจากวัดบัดนี้พวกเขาหมดสิทธิ์ที่จะจัดการกับเขาอีกแล้วมีราชโองการฉบับหนึ่งที่เพิ่งจะออกมาจากสำนักพระราชวังเสนอการคุ้มครองให้ครูสอนหลักคำสอนใหม่ทาวเซ็นจึงเริ่มเทศนาโบสถ์ต่างๆเปิดประตูต้อนรับเขาประชาชนพากันเข้ามาฟังนักเทศน์อื่นๆก็เทศนาพระวจนะของพระเจ้าเช่นเดียวกันมีการแจกจ่ายพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ที่แปลเป็นภาษาแดนิชออกไปอย่างกว้างขวางความพยายามของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีที่ต้องการทำลายงานนี้ยิ่งเป็นการขยายงานนี้ให้กว้างไกลออกไปอีกและต่อมาไม่นานประเทศเดนมาร์กประกาศรับความเชื่อของการปฏิรูปศาสนา {GC 242.1} {GCth17 206.1}

ในประเทศสวีเดนก็เหมือนกันคนหนุ่มที่ดื่มจากบ่อน้ำของเมืองวิตเทนเบิร์กนำน้ำธำรงชีวิตไปสู่เพื่อนร่วมชาติในบรรดาผู้ที่ทำงานปฏิรูปทางศาสนาของประเทศสวีเดนมีอยู่สองคนคือโอลาฟและลูเรนติอูสเพตริ [Olaf and Laurentius Petri] ซึ่งเป็นบุตรของช่างตีเหล็กเมืองโอรีโบรและไปเรียนภายใต้การสอนของลูเธอร์และเมลังค์ธอนได้กลับมาสอนสัจธรรมที่ทั้งสองร่ำเรียนมาอย่างขะมักเขม้นเช่นเดียวกับนักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่คนนั้นด้วยความกระตือรือร้นและวาทศิลป์ที่ดีเยี่ยมโอลาฟจะกระตุ้นประชาชนให้ตื่นส่วนลูเรนติอูสนั้นก็เหมือนกับเมลังค์ธอนเป็นผู้คงแก่เรียนช่างคิดและสุขุมเยือกเย็นทั้งสองเป็นคนเคร่งศาสนาอย่างจริงจังมีมาตรฐานทางศาสนศาสตร์ที่สูงส่งและมีความกล้าหาญที่ไม่หวั่นไหวในการประกาศสัจธรรมการต่อต้านของพวกนิยมระบอบเปปาซีก็ไม่ลดละบาทหลวงคาทอลิกปลุกระดมประชาชนที่รู้ไม่เท่าทันและเชื่องมงายขึ้นมาโอลาฟเพตริถูกฝูงชนลอบทำร้ายอยู่เสมอและหลายครั้งแทบจะเอาชีวิตไม่รอดแต่นักปฏิรูปศาสนาเหล่านี้เป็นที่ชื่นชอบของพระมหากษัตริย์และได้รับการปกป้องจากพระองค์ {GC 242.2} {GCth17 206.2}

ภายใต้การปกครองของคริสตจักรโรมันคาทอลิกประชาชนจมดิ่งสู่ความยากจนและถูกการกดขี่ข่มเหงรังควานพวกเขาขาดความรู้เรื่องพระคัมภีร์และมีศาสนาที่เป็นเพียงสัญลักษณ์และพิธีกรรมซึ่งไม่ถ่ายทอดความกระจ่างอันใดมาสู่สติปัญญาพวกเขากำลังกลับไปหาความเชื่องมงายและการปฏิบัติอย่างป่าเถื่อนของบรรพบุรุษของคนนอกศาสนาประเทศถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆที่ต่อสู้แข่งขันกันความขัดแย้งอย่างไม่สิ้นสุดของกลุ่มเหล่านี้ยิ่งเพิ่มความทุกข์ให้แก่ทุกคนกษัตริย์ทรงตัดสินพระทัยให้มีการปฏิรูปประเ

ทศและคริสตจักรและพระองค์ทรงต้อนรับผู้ช่วยที่มีความสามารถเหล่านี้ให้มาช่วยต่อสู้กับโรม {GC 243.1} {GCth17 207.1}

ต่อหน้าพระราชาและผู้นำของประเทศสวีเดนโอลาฟเพตริปกป้องหลักคำสอนความเชื่อของการปฏิรูปกับพวกนักต่อสู้ของฝ่ายโรมด้วยความสามารถที่เยี่ยมยอดเขาเปิดเผยว่าการจะรับคำสอนของเหล่าบรรพบุรุษได้นั้นก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับพระคัมภีร์เท่านั้นและยังบอกว่าสาระสำคัญของความเชื่อมีบันทึกไว้อย่างชัดเจนและเรียบง่ายในพระคัมภีร์เพื่อให้คนทั้งปวงเข้าใจพระคริสต์ตรัสว่า “คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเองแต่เป็นของผู้ทรงใช้เรามา” ยอห์น 7:16 และอัครทูตเปาโลเปิดเผยว่าหากท่านจะประกาศข่าวประเสริฐอื่นซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐแล้วท่านเองก็ต้องถูกแช่งสาป (กาลาเทีย 1: 8) นักปฏิรูปกล่าวว่า “แล้วคนอื่นๆจะตราหลักเกณฑ์ที่ไม่มีข้อพิสูจน์ขึ้นมาตามอำเภอใจและกำหนดว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความรอดได้อย่างไร” Wylie เล่มที่ 10 บทที่ 4 เขาแสดงให้ประจักษ์ว่าคำสั่งของคริสตจักรไม่มีสิทธิอำนาจในการบังคับเมื่อขัดกับพระบัญชาของพระเจ้าพร้อมทั้งปกป้องรักษาหลักการยิ่งใหญ่ของความเชื่อโปรเตสแตนต์ที่ว่า “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น” เป็นหลักเกณฑ์ของความเชื่อและการถือปฏิบัติ {GC 243.2} {GCth17 207.2}

การต่อสู้นี้แม้จะดำเนินอยู่บนเวทีที่ค่อนข้างไม่เป็นที่ทราบกันก็ตามแต่มีผลแสดงให้เราทราบว่า“ผู้คนประเภทใดที่เข้ามาประจำตำแหน่งต่างๆในกองทัพของนักปฏิรูปศาสนาพวกเขาไม่ใช่ผู้ไร้การศึกษาพวกชอบแบ่งแยกพวกชอบขัดแย้งโวยวาย—

ตรงกันข้ามอย่างลิบลับพวกเขาเป็นคนที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้ามาแล้วรู้วิธีการใช้อาวุธที่พระคัมภีร์จัดหามาให้พวกเขาในแง่ของความรู้พวกเขาก้าวล้ำยุคไปแล้วเมื่อเราจำกัดความสนใจของเราไปยังศูนย์กลางอันโดดเด่นเช่นเมืองวิตเทนเบิร์กและเมืองซูริคและบุคคลเลื่องลือชื่อเช่นลูเธอร์และเมลังค์ธอนสวิงก์ลีและอีโคลัมพาเดียสแล้วก็มักจะมีการแย้งว่าคนเหล่านี้เป็นผู้นำของขบวนการและเป็นธรรมดาที่เราจะคาดว่าคนเหล่านี้มีพลังยิ่งใหญ่และความรู้กว้างขวางแต่ผู้ที่เป็นลูกน้องของพวกเขาไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นเอาละให้เรากลับไปมองดูโรงละครที่ไม่ค่อยมีใครทราบเรื่องและไร้ชื่อเสียงของประเทศสวีเดนรวมถึงนามอันต่ำต้อยอย่างเช่นโอลาฟและลูเรนติอูสเพตริจากบรรดาอาจารย์ลงไปถึงสาวกทั้งหลายเราจะพบอะไร..... นักวิชาการและนักศาสนศาสตร์บุคคลที่เข้าใจข่าวประเสริฐแห่งสัจธรรมทั้งระบบอย่างถ่องแท้และเป็นผู้มีชัยชนะเหนือผู้เชี่ยวชาญการศึกษาและบุคคลยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโรม” Ibid. เล่มที่ 10 บทที่ 4{GC 243.3} {GCth17 207.3}

จากผลของความขัดแย้งนี้กษัตริย์ของประเทศสวีเดนทรงรับความเชื่อของโปรเตสแตนต์และไม่นานต่อมารัฐสภาประกาศสนับสนุนเข้าข้างความเชื่อนี้โอลาฟเพตริแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาสวีเดนและตามพระประสงค์ของพระราชาพี่น้องทั้งสองได้ลงมือแปลพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วยประการฉะนี้ประชาชนในประเทศสวีเดนจึงได้รับพระวจนะของพระเจ้าเป็นครั้งแรกในภาษาแม่ที่ประชุมรัฐสภาประกาศสั่งทั่วทั้งอาณาจักรให้อาจารย์อธิบายพระคัมภีร์และต้องสอนเด็กๆในโรงเรียนให้อ่านพระคัมภีร์ด้วย {GC 244.1} {GCth17 208.1}

ความกระจ่างอันเป็นพระพรของข่าวประเสริฐขับไล่ความมืดมนอันเนื่องจากความไม่รู้และความงมงายให้ออกไปอย่างมั่นคงและแน่นอนพวกเขาหลุดพ้นจากการกดขี่ของโรมบ้านเมืองบรรลุถึงความแข็งแก

ร่งและยิ่งใหญ่ซึ่งไม่เคยเป็นเช่นนี้มาก่อนประเทศสวีเดนเป็นป้อมปราการปกป้องความเชื่อของโปรเตสแตนต์หนึ่งศตวรรษต่อมาในช่วงเวลาบอบช้ำอันตรายที่สุดประเทศเล็กๆและอ่อนแอนี้เป็นประเทศเดียวในทวีปยุโรปที่กล้ายื่นมือแห่งความช่วยเหลือออกไป—

เพื่อช่วยประเทศเยอรมนีให้รอดจากการต่อสู้อย่างเหี้ยมโหดของสงครามสามสิบปีดูประหนึ่งว่าทวีปยุโรปตอนเหนือทั้งหมดต้องตกอยู่ภายใต้เผด็จการของโรมอีกครั้งหนึ่งกองทัพของสวีเดนเป็นผู้ที่ทำให้ประเทศเยอรมนีพลิกชัยชนะที่อยู่แค่เอื้อมของพระสันตะปาปาไปสู่ความพ่ายแพ้และนำชัยชนะของเสรีภาพทางความเชื่อมาสู่ชาวโปรเตสแตนต์รวมทั้งชาวคาลวินนิยม[Calvinist]ผู้ที่เชื่อตามคำสอนของคาลวิน]และชาวลูเธอร์เรนและนำเสรีภาพทางจิตสำนึกคืนสู่ประเทศที่ยอมรับการปฏิรูปทางศาสนา {GC 244.2} {GCth17 208.2}

บท *14* - นักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษรุ่นหลัง

ในขณะที่ลูเธอร์กำลังกางพระคัมภีร์ที่ถูกปิดให้กับประชาชนของประเทศเยอรมนีพระวิญญาณของพระเจ้าทรงผลักดันให้ทินเดล [Tyndale] กระทำสิ่งเดียวกันเพื่อประเทศอังกฤษพระคัมภีร์ของไวคลิฟแปลมาจากภาษาละตินและผิดพลาดมากมายพระคัมภีร์นี้ไม่เคยถูกพิมพ์ออกมาและต้นทุนของเอกสารต้นฉบับที่คัดลอกด้วยมือมีราคาสูงมากจนมีแต่คนร่ำรวยหรือขุนนางเพียงไม่กี่คนที่จะซื้อได้และนอกเหนือจากนี้ยังเป็นหนังสือที่คริสตจักรสั่งห้ามอย่างเข้มงวดกวดขันปริมาณจำหน่ายจึงถูกจำกัดอยู่ในวงแคบในปีค.ศ. 1516 หนึ่งปีก่อนบทความของลูเธอร์จะปรากฏออกมาสู่สาธารณชนเอรัสมัสตีพิมพ์พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ของเขาออกมาเป็นภาษากรีกและภาษาละตินบัดนี้เป็นครั้งแรกที่พระวจนะของพระเจ้าถูกพิมพ์ออกมาในภาษาดั้งเดิมในผลงานนี้ข้อผิดพลาดมากมายของฉบับก่อนถูกแก้ไขและแปลความหมายได้ชัดเจนมากขึ้นทำให้ชนชั้นที่มีการศึกษาจำนวนมากเข้าถึงความรอบรู้ในสัจธรรมเพิ่มขึ้นและเสริมแรงดลใจขึ้นใหม่ให้กับงานของการปฏิรูปแต่คนสามัญทั่วไปส่วนใหญ่ยังถูกกีดกันจากพระวจนะของพระเจ้าทินเดลกำลังจะสานต่องานของไวคลิฟให้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยการมอบพระคัมภีร์ให้แก่เพื่อนร่วมชาติ {GC 245.1} {GCth17 209.1}

ทินเดลเป็นนักเรียนที่ขยันและเป็นผู้แสวงหาสัจธรรมอย่างจริงใจเขาได้รับข่าวประเสริฐจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ภาษากรีกของเอรัสมัสเขาเทศนาในสิ่งที่เขาเชื่ออย่างไม่เกรงกลัวเรียกร้องว่าคำสอนทั้งหมดต้องผ่านการทดสอบของพระคัมภีร์ต่อคำกล่าวของผู้นิยมระบอบเปปาซีที่อ้างว่าคริสตจักรเป็นผู้ให้พระคัมภีร์และคริสตจักรเท่านั้นที่อธิบายพระคัมภีร์ได้ทิลเดลโต้กลับว่า "ท่านทราบไหมว่าผู้ใดสอนนกอินทรีย์ให้หาเหยื่อนี่แน่ะพระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่ทรงสอนบรรดาบุตรหิวโหยให้แสวงหาพระบิดาของพวกเขาจากพระวจนะของพระองค์ช่างไกลจากความจริงเหลือเกินที่ท่านว่าท่านให้พระคัมภีร์แก่พวกเราท่านเองต่างหากเป็นผู้เก็บซ่อนพระคัมภีร์จากพวกเราท่านเป็นผู้เผาคนทั้งหลายที่สอนพระคัมภีร์และหากท่านทำได้ท่านคงจะเผาพระคัมภีร์ทิ้งเสีย" D'Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century เล่มที่ 18 บทที่ 4 {GC 245.2} {GCth17 209.2}

คำเทศนาของทินเดลกระตุ้นความสนใจอย่างใหญ่หลวงคนมากมายยอมรับสัจธรรมแต่พวกบาทหลวงตื่นตระหนกและทินเดลยังไม่ทันออกไปจากพื้นที่พวกเขาก็ใช้วิธีข่มขู่และตีความคำสอนของเขาอย่างคลาดเคลื่อนเพื่อทำลายผลงานของเขาบ่อยครั้งเหลือเกินที่พวกเขาประสบความสำเร็จทินเดลโอดครวญว่า"จะให้ทำอย่างไรเวลาที่ข้าพเจ้าหว่านอยู่แห่งหนึ่งศัตรูก็บุกเข้าไปทำลายไร่นาที่ข้าพเจ้าเพิ่งหว่านมาข้าพเจ้าไม่อาจไปปรากฏตัวในทุกแห่งได้โอหากคริสเตียนทั้งหลายมีพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในภาษาของเขาเองพวกเขาจะต้านทานกับคนหลอกลวงเหล่านี้ด้วยตนเองได้ปราศจากพระคัมภีร์แล้วเป็นไปไม่ได้ที่จะให้ฆราวาสยึดมั่นอยู่ในสัจธรรม" {GC 246.1} {GCth17 210.1}

บัดนี้จุดมุ่งหมายใหม่ผุดขึ้นในความคิดของเขาเขาพูดว่า"บทเพลงสดุดีที่ร้องกันในวิหารของพระยาห์เวห์ใช้ภาษาของชนชาติอิสราเอลและจะไม่ให้ข่าวประเสริฐออกเสียงในท่ามกลางหมู่พวกเราเป็นภาษาอังกฤษกระนั้นหรือ.....ควรให้คริสตจักรมีแสงสว่างในยามเที่ยงวันน้อยกว่าในยามรุ่งอรุณหรือ......คริสเตียนจะต้องอ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ด้วยภาษาแม่ของเขา"บรรดาดุษฎีบัณฑิตและครูทั้งหลายของคริสตจักรขัดแย้งกันเองด้วยพระคัมภีร์เท่านั้นมนุษย์จึงจะเข้าถึงสัจธรรมได้"คนหนึ่งเห็นชอบกับดุษฎีบัณฑิตคนนี้อีกคนกับคนนั้นบัดนี้เจ้าของความคิดแต่ละค่ายขัดแย้งกันแล้วเราจะแยกคนที่พูดถูกออกจากค

นที่พูดผิดได้อย่างไร.....ด้วยวิธีใดเราบอกความจริงให้รู้คือโดยพระวจนะของพระเจ้า" Ibid. เล่มที่ 18 บทที่ 4 {GC 246.2} {GCth17 210.2}

ต่อมาไม่นานดุษฎีบัณฑิตคาทอลิกที่มีความรู้สูงที่กำลังโต้เถียงกับเขาร้องขึ้นมาว่า"เราน่าจะอยู่โดยไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าดีกว่าอยู่โดยไม่มีกฎของพระสันตะปาปา"ทินเดลตอบว่า"ข้าพเจ้าขอท้าทายต่อพระสันตะปาปาและกฎทั้งหลายของพระองค์และหากพระเจ้าจะรักษาชีวิตของข้าพเจ้าไว้ในอีกไม่กี่ปีข้าพเจ้าจะทำให้เด็กไถนาคนหนึ่งเข้าใจพระคัมภีร์มากกว่าท่าน"Anderson, Annals of the English Bible หน้า 19 {GC 246.3} {GCth17 210.3}

จุดมุ่งหมายเพื่อมอบพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่แก่ประชาชนด้วยภาษาของเขาเองเริ่มเจริญเติบโตบัดนี้เป็นที่แน่นอนแล้วและเขาทุ่มเทตนเองให้กับงานนี้ทันทีการกดขี่ข่มเหงกดดันเขาจนต้องหนีออกจากบ้านของเขาเขาเดินทางไปกรุงลอนดอนและชั่วระยะเวลาหนึ่งที่นั่นเขาทำงานโดยไม่ถูกรบกวนแต่ความรุนแรงของเหล่าผู้นิยมระบอบเปปาซีทำให้เขาต้องหลบหนีอีกครั้งหนึ่งดูคล้ายกับว่าทั้งประเทศอังกฤษปิดประตูต่อต้านเขาและเขาตัดสินใจที่จะไปหาที่หลบภัยในประเทศเยอรมนีณที่นั่นเขาเริ่มพิมพ์พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นภาษาอังกฤษงานนี้ถูกสั่งให้หยุดการพิมพ์ถึงสองครั้งแต่เมื่อถูกห้ามพิมพ์ในเมืองหนึ่งเขาก็ไปพิมพ์อีกเมืองหนึ่งในที่สุดเขาเดินทางไปถึงเมืองวอร์มส์ซึ่งเมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ลูเธอร์ได้ปกป้องข่าวประเสริฐต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภาในเมืองโบราณแห่งนั้นมีมิตรสหายของการปฏิรูปอยู่มากมายและทินเดลดำเนินงานของเขาต่อไปโดยไม่มีสิ่งใดขัดขวางพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่สามพันเล่มพิมพ์เสร็จในเวลาไม่ช้าต่อมาและการพิมพ์อีกงวดหนึ่งตามมาในปีเดียวกัน {GC 246.4} {GCth17 210.4}

เขาทำงานไปด้วยความจริงใจและพากเพียรเต็มที่ถึงแม้เจ้าหน้าที่ของทางประเทศอังกฤษจะคอยเฝ้าท่าเรือต่างๆไว้อย่างเข้มงวดก็ตามทีพระวจนะของพระเจ้าก็ถูกลักลอบลำเลียงในหลายลักษณะไปยังกรุงลอนดอนและจากที่นั่นกระจายไปทั่วประเทศบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีเพียรพยายามที่จะกำจัดสัจธรรมแต่กลับไร้ผลมีอยู่ครั้งหนึ่งบิชอปแห่งเมืองเดอร์เฮมซื้อหนังสือพระคัมภีร์ในคลังทั้งหมดที่มีอยู่จากคนขายหนังสือคนหนึ่งที่เป็นสหายของทินเดลเพื่อนำไปทำลายโดยคิดว่าการทำเช่นนี้จะขัดขวางงานได้อย่างยิ่งใหญ่แต่ในทางตรงข้ามเงินที่จ่ายไปนั้นกลับถูกนำไปซื้อวัตถุดิบสำหรับพิมพ์พระคัมภีร์งวดใหม่กว่าและดีกว่าซึ่งหากไม่ได้ทำเช่นนั้นก็จะพิมพ์งวดใหม่ไม่ได้เลยต่อมาภายหลังเมื่อทินเดลเป็นนักโทษมีการยื่นเสรีภาพให้เขาด้วยเงื่อนไขว่าจะต้องเปิดเผยชื่อของนายทุนของเขาเขาตอบว่าบิชอปแห่งเมืองเดอร์เฮมช่วยเขามากกว่าคนอื่นเพราะด้วยการจ่ายเงินอย่างงามให้กับหนังสือที่เหลืออยู่ในมือทำให้เขาดำเนินการก้าวต่อไปด้วยความกล้าหาญ {GC 247.1} {GCth17 211.1}

ทินเดลถูกทรยศตกไปอยู่ในมือของศัตรูและมีอยู่ครั้งหนึ่งต้องทุกข์ทรมานอยู่ในห้องขังเป็นเวลาหลายเดือนในที่สุดเขาเป็นพยานให้กับตัวเองถึงความเชื่อของเขาด้วยการยอมพลีชีพแต่ยุทโธปกรณ์ที่เขาเตรียมไว้ทำให้นักรบอื่นๆพร้อมเข้าทำสงครามตลอดมาทุกศตวรรษจนกระทั่งถึงยุคสมัยของเรา {GC 247.2} {GCth17 211.2}

ลาทิเมอร์[Latimer]ยืนยันจากบนธรรมาสน์ว่าประชาชนควรอ่านพระคัมภีร์ในภาษาของตนเขาพูดว่า"พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์"และพระคัมภีร์ประกอบด้วยพลังและความยั่งยืนยงเป็นนิตย์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของ"ไม่มีพระราชาจักรพรรดิผู้ครองนครหรือผู้ปกครองเมืองคนใด.....แต่ทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติตาม.....พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์"

"ให้เราอย่าใช้ทางเบี่ยงใดแต่จงใช้พระวจนะของพระเจ้าชี้นำเราอย่าให้เราเดินตาม.....บรรพบุรุษของเราหรืออย่าแสวงหาสิ่งที่พวกเขาทำแต่ทำให้ในสิ่งที่พวกเขาน่าจะทำ" {GC 248.1} {GCth17 212.1}

บาร์เนสและฟริท [Barnes and Frith] มิตรสหายซื่อสัตย์ของทินเดลลุกขึ้นปกป้องสัจธรรมตามมาด้วยคนในตระกูลริดเล่ห์และแครนเมอร์ [Ridley and Cranmer] ผู้นำการปฏิรูปศาสนาในอังกฤษเหล่านี้เป็นคนที่มีการศึกษาและส่วนใหญ่เคยได้รับเกียรติอย่างสูงสืบเนื่องจากความจริงใจหรือจริยธรรมอันเคร่งครัดในความสัมพันธ์กับโรมการคัดค้านระบอบเปปาซีของพวกเขาเกิดจากการไปรู้ข้อผิดพลาดของ "ราชสำนักของสันตะปาปา" ความคุ้นเคยกับเรื่องความลึกลับของบาบิโลนยิ่งเพิ่มน้ำหนักอย่างใหญ่หลวงต่อคำพยานของพวกเขาที่ต่อต้านเธอ {GC 248.2} {GCth17 212.2}

ลาทิเมอร์พูดว่า"ตอนนี้ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามที่แปลกประหลาดข้อหนึ่งใครคือบิชอปและพระราชาคณะที่ขยันที่สุด.....ข้าพเจ้ารู้ดีว่าท่านกำลังฟังอยู่และกำลังรอฟังอย่างตั้งใจว่าข้าพเจ้าจะเอ่ยชื่อผู้ใด.....ข้าพเจ้าจะบอกท่านคนนั้นคือพญามาร......มันไม่เคยออกไปจากแขวงการปกครองไปหามันได้เมื่อท่านต้องการมันอยู่บ้านเสมอ......มันจะอยู่กับคันไถของมันตลอดเวลา.....ท่านจะไม่เคยเห็นมันเกียจคร้านข้าพเจ้ารับรอง.....ที่ใดที่มารตั้งรกราก......ที่นั่นหนังสือก็จะหายไปและจะชูเทียนไขขึ้นมาพระคัมภีร์จะหายไปและลูกประคำจะโผล่ออกมาความกระจ่างของพระกิตติคุณจะหายไปแสงสว่างจากเทียนไขจะโผล่ขึ้นมาใช่ในเวลาเที่ยงวัน.....รื้อกางเขนของพระคริสต์ลงแต่เชิดชูแดนชำระให้สูงขึ้น.....กำจัดการใส่เครื่องนุ่งห่มให้กับคนเปลือยกายคนยากจนและคนไร้ความสามารถแต่ไปส่งเสริมการตบแต่งรูปปั้นบูชาและประดิษฐ์ประดอยตอไม้และก้อนหินอย่างหรูหราสนับสนุนประเพณีและกฎระเบียบของมนุษย์กำจัดประเพณีและพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าออกไป.....โออยากให้พระราชาคณะทั้งหลายเป็นคนขยันหว่านเมล็ดคำสอนที่ดีเหมือนที่ซาตานหว่านเปลือกหอยและหญ้าละมาน" Ibid. "Sermon of the Plough" {GC 248.3} {GCth17 212.3}

หลักการยิ่งใหญ่ที่นักปฏิรูปศาสนาเหล่านี้เก็บสงวนไว้เป็นหลักการเดียวกับที่ปกป้องโดยชาววอลเดนซิสโดยไวคลิฟโดยจอห์นฮัสโดยลูเธอร์โดยสวิงก์ลีและคนทั้งหลายที่เข้าร่วมกับพวกเขาหลักการนี้เป็นต้นฉบับระเบียบความเชื่อและการถือปฏิบัติที่ไม่ผิดพลาดพวกเขาไม่ยอมรับสิทธิอำนาจของพระสันตะปาปาสภาต่างๆบรรพบุรุษและพระราชาทั้งหลายที่จะมาควบคุมจิตสำนึกในเรื่องของศาสนาพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจของพวกเขาและพวกเขาใช้คำสอนของพระคัมภีร์เพื่อทดสอบหลักคำสอนต่างๆและคำอ้างทั้งหลายความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์ค้ำจุนคนบริสุทธิ์เหล่านี้ในขณะที่พลีชีพของตนที่หลักประหารลาทิเมอร์ร้องอุทานแก่ผู้ร่วมพลีชีพขณะเปลวเพลิงกำลังปิดปากพวกเขาให้เงียบว่า"จงมีใจสุขสบายกันเถิดวันนี้เราจุดเทียนไขเช่นนี้ในประเทศอังกฤษโดยพระคุณของพระเจ้าข้าพเจ้ามั่นใจว่าไฟนี้จะไม่มีทางดับไป" Works of Hugh Latimer เล่มที่ 1 หน้าที่ 13 {GC 249.1} {GCth17 213.1}

ที่ประเทศสก็อตแลนด์เมล็ดพันธุ์แห่งสัจธรรมที่โคลัมบา[Columba]และผู้ร่วมงานหว่านไปนั้นไม่ได้ถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิงเป็นเวลาหลายร้อยปีหลังจากที่คริสตจักรแห่งอังกฤษยอมจำนนต่อโรมแล้วผู้ที่อยู่ประเทศสก็อตแลนด์ยังคงรักษาเสรีภาพไว้แต่ว่าในศตวรรษที่สิบสองหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีได้มาจัดตั้งขึ้นที่นี่และไม่มีประเทศใดที่อำนาจนี้ปกครองอย่างเด็ดขาดเท่าที่นี่ไม่มีความมืดเกิดขึ้นที่ใดที่จะมืดมิดกว่าของที่นี่แต่ยังมีลำแสงที่แทรกทะลุผ่านความมืดและให้คำมั่นสัญญาของวันที่จะมาถึงคนในตระกูลโลลาร์ด[TheLollards]เดินทางจากประเทศอังกฤษพร้อมกับพระคัมภีร์และคำสอนของไวคลิ

ฟพวกเขาทำงานหนักเพื่อเก็บรักษาความรู้ในเรื่องของข่าวประเสริฐและในทุกศตวรรษจะมีพยานและผู้พลีชีพของข่าวประเสริฐ {GC 249.2} {GCth17 213.2}

การเริ่มต้นของการปฏิรูปศาสนาที่ยิ่งใหญ่มาพร้อมกับผลงานเขียนของลูเธอร์และพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ของทินเดลรอดพ้นสายตาของคณะสงฆ์ผู้นำสาส์นเหล่านี้เดินทางอย่างเงียบๆไปตามภูเขาและหุบเขาคอยเติมชีวิตใหม่แก่คบเพลิงแห่งสัจธรรมที่เกือบจะมอดดับไปในประเทศสก็อตแลนด์และรื้อทิ้งผลงานการกดขี่ที่โรมได้ทำมานานถึงสี่ศตวรรษ {GC 249.3} {GCth17 213.3}

อีกครั้งหนึ่งเลือดของผู้ยอมพลีชีพสร้างแรงกระตุ้นสดใหม่แก่ขบวนการผู้นำของผู้นิยมระบอบเปปาซีตื่นตัวขึ้นมาทันทีต่อภัยอันตรายที่คุกคามกับอุดมการณ์ของพวกเขาด้วยการจับลูกหลานของชาวสก็อตแลนด์ที่มีฐานะสูงและมีเกียรติที่สุดไปสู่หลักเผาประหารสิ่งที่พวกเขาทำมีแต่เป็นการก่อสร้างธรรมาสน์ขึ้นมาซึ่งถ้อยคำของพยานที่กำลังพบกับความตายเหล่านี้ดังกระหึ่มไปทั่วแดนดินปลุกจิตวิญญาณของประชาชนให้ตื่นขึ้นด้วยจุดประสงค์ที่ไม่มีวันตายเพื่อสลัดทิ้งโซ่ตรวนของโรม {GC 249.4} {GCth17 213.4}

ฮามิลตันและวิสฮาร์ท [Hamilton and Wishart] มีลักษณะนิสัยอันสง่างามดุจเจ้าชายสมตามเลือดเนื้อเชื้อไขของพวกเขาทั้งสองสืบตระกูลความเป็นสาวกที่ถ่อมตนมาช้านานพวกเขายอมพลีชีพที่หลักประหารแต่จากกองเพลิงที่เผาวิสฮาร์ทเรายังเห็นนักปฏิรูปอีกคนหนึ่งที่เปลวไฟไม่อาจปิดปากเขาให้เงียบได้ผู้ที่โดยการทรงนำของพระเจ้าจะมาตีระฆังมรณะครั้งสุดท้ายให้แก่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีในประเทศสก็อตแลนด์ {GC 250.1} {GCth17 214.1}

จอห์นน็อคซ์หันหลังให้กับประเพณีและความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจของคริสตจักรแล้วเพื่อรับสัจธรรมแห่งพระวจนะของพระเจ้าคำสอนของวิสฮาร์ท์ยืนยันความถูกต้องในการตัดสินใจที่จะสลัดความสัมพันธ์กับโรมและเอาตัวเองมาเข้าร่วมกับนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายที่ถูกกดขี่ข่มเหง {GC 250.2} {GCth17 214.2}

มิตรสหายขอร้องให้เขารับตำแหน่งของนักเทศน์เขาผงะถอยกลับหวาดกลัวถึงความรับผิดชอบของงานนี้ด้วยอาการสั่นไปทั้งตัวแต่หลังจากเก็บตัวดิ้นรนต่อสู้อย่างเจ็บปวดกับตัวเองเป็นเวลาหลายวันเขาจึงตอบตกลงแต่เมื่อเขายอมรับหน้าที่นี้แล้วเขารุกต่อไปด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ไม่ยอมโอนอ่อนและกล้าหาญอย่างไม่ย่อท้อตราบเท่าที่เขามีชีวิตอยู่นักปฏิรูปศาสนาผู้จริงใจคนนี้ไม่กลัวมนุษย์หน้าไหนไฟของการพลีชีพที่ลุกอยู่รอบตัวเขาเพียงแต่ยิ่งปลุกความตั้งใจมุ่งมั่นของเขาให้แรงกล้ายิ่งขึ้นด้ามขวานของการกดขี่ง้างอยู่เหนือศีรษะของเขาอย่างน่าหวาดเสียวแต่จุดยืนของเขายังคงที่ไม่สั่นคลอนฟาดฟันอย่างเด็ดเดี่ยวไปทั้งซ้ายและขวาเพื่อถอนรากการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 250.3} {GCth17 214.3}

เมื่อเขาถูกนำตัวมาไต่สวนต่อเบื้องพระพักตร์พระราชินีแห่งประเทศสก็อตแลนด์ซึ่งแม้แต่ความกระตือรือร้นของผู้นำโปรเตสแตนต์หลายคนยังต้องลดน้อยลงเมื่ออยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์แต่จอห์นน็อคซ์ไม่หวั่นไหวในการเป็นพยานให้แก่สัจธรรมการยกยอเอาชนะใจเขาไม่ได้เขาจะไม่เสียขวัญด้วยคำขู่พระราชินีทรงกล่าวหาว่าเขาเป็นคนนอกศาสนาพระนางทรงประกาศว่าเขาสอนประชาชนให้ยอมรับศาสนาที่รัฐสั่งห้ามและล่วงละเมิดพระบัญญาของพระเจ้าที่สั่งคนใต้บังคับให้ปฏิบัติตามผู้ครองแคว้นของพวกเขาน็อคซ์ตอบด้วยความมั่นใจว่า {GC 250.4} {GCth17 214.4}

“ในขณะที่ศาสนาอันเป็นธรรมจะไม่พึ่งกำลังหรือสิทธิอำนาจที่มีต้นกำเนิดจากเจ้าผู้ครองแคว้นทางฝ่ายโลกแต่จากพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์เพียงผู้เดียวผู้ใต้บังคับบัญชาก็ไม่มีพันธะใดที่ต้องวางกรอบศาสนาของพวกเขาตามความต้องการของเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายด้วยเพราะบ่อยครั้งในบรรดาคนทั้งหลายแล้วเจ้าผู้ครองแคว้นเหล่านี้กลับเป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้ามากที่สุด....หากบุตรทั้งหลายของอับราฮัมที่อยู่ใต้การปกครองของฟาโรห์ต่างต้องนับถือศาสนาของฟาโรห์แล้วโลกนี้จะมีศาสนาอะไรหรือหากมนุษย์ทั้งหมดในสมัยของอัครทูตต้องนับถือศาสนาของจักรพรรดิโรมันแล้วทั่วทั้งโลกจะมีศาสนาอะไร....และด้วยเหตุนี้ข้าแต่พระนางพระองค์ทรงรับรู้ว่าผู้อยู่ใต้การปกครองจะไม่ผูกมัดติดกับศาสนาของเจ้าผู้ปกครองถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับคำบัญชาให้เชื่อฟังเจ้าผู้ปกครองก็ตาม” {GC 250.5} {GCth17 214.5}

พระนางมารีย์ตรัสว่า “เจ้าแปลพระคัมภีร์ในทางหนึ่งและพวกเขา (ครูสอนชาวโรมันคาทอลิก) แปลเป็นอีกแบบหนึ่งเราจะเชื่อผู้ใดและใครจะเป็นผู้ตัดสิน” {GC 251.1} {GCth17 215.1}

นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า“พระองค์จะต้องทรงเชื่อพระเจ้าพระเจ้าตรัสในพระวจนะอย่างชัดเจนและเมื่อต่างไปจากสิ่งที่พระวจนะสอนแล้วพระองค์ก็ไม่ควรเชื่อทั้งสองฝ่ายพระวจนะของพระเจ้านั้นมีความชัดเจนอยู่ในตัวและหากดูเหมือนว่ามีตอนใดที่ไม่ชัดเจนพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ไม่ทรงเคยขัดแย้งกับพระองค์เองจะทรงอธิบายเรื่องเดียวกันนี้ให้เข้าใจได้จากข้อความในตอนอื่นๆจนไม่มีข้อสงสัยหลงเหลืออยู่นอกจากพวกที่ดื้อรั้นที่ต้องการคงอยู่อย่างไม่ยอมรู้เท่านั้น” David Laing, The Collected Works of John Knox เล่มที่ 2 หน้าที่ 281, 284 {GC 251.2} {GCth17 215.2}

นี่คือความจริงที่นักปฏิรูปศาสนา [คนนี้] ซึ่งไม่เกรงกลัวผู้ใดพูดใส่หูของคนในพระราชสำนักโดยเอาชีวิตของตนเข้าเสี่ยงด้วยความกล้าหาญเดียวกันที่ไม่เกรงกลัวผู้ใดเขายึดถือรักษาเป้าหมายของเขาไว้เพียรอธิษฐานและต่อสู้ในสงครามของพระเจ้าจนประเทศสก็อตแลนด์ปลอดจากหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซี {GC 251.3} {GCth17 215.3}

ในประเทศอังกฤษการสถาปนานิกายโปรเตสแตนต์ขึ้นเป็นศาสนาประจำชาติทำให้การกดขี่ข่มเหงลดลงแต่ไม่ได้หยุดไปเลยซะทีเดียวถึงแม้ว่าจะมีการประกาศเลิกหลักคำสอนมากมายของโรมแล้วก็ตามแต่รูปแบบพิธีต่างๆของเธอก็ยังคงถูกเก็บอยู่ไว้ไม่น้อยพวกเขาปฏิเสธความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาแต่สถาปนาพระราชาขึ้นบนพระที่นั่งครองตำแหน่งหัวหน้าของคริสตจักรพิธีของคริสตจักรยังห่างไกลจากความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายของข่าวประเสริฐหลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนายังเป็นเรื่องที่ไม่เข้าใจกันแม้ผู้ปกครองโปรเตสแตนต์จะไม่ค่อยเข้าพึ่งความโหดเหี้ยมน่ากลัวที่โรมใช้ต่อต้านพวกนอกศาสนาก็ตามทีแต่กระนั้นสิทธิของมนุษย์ทุกคนที่จะนมัสการพระเจ้าตามคำสั่งของจิตสำนึกของเขาเองก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับทุกคนจะถูกกำหนดให้รับคำสอนและถือรักษารูปแบบของการนมัสการตามที่คริสตจักรซึ่งได้รับการสถาปนากำหนดไว้แล้วผู้คัดค้านจะถูกกดขี่ข่มเหงตามแต่จะมากหรือน้อยเป็นเช่นนี้อยู่หลายร้อยปี {GC 251.4} {GCth17 215.4}

ในศตวรรษที่สิบเจ็ดศาสนาจารย์หลายพันคนถูกปลดออกจากตำแหน่งประชาชนถูกสั่งห้ามเข้าร่วมประชุมทางศาสนาด้วยโทษของการปรับอย่างหนักการกักขังและการเนรเทศเว้นแต่จะเป็นการประชุมที่คริสตจักรอนุมัติเหล่าผู้ซื่อสัตย์ที่ไม่อาจละเว้นการร่วมนมัสการพระเจ้าถูกกดดันให้ไปประชุมนมัสการกันตามซอกซอยที่มืดใต้เพดานหลังคาอันมืดมิดและบางโอกาสในกลางป่าตอนเที่ยงคืนใต้ร่มเงาลึกเข้าไปใน

ป่าทึบกลายเป็นอาคารวิหารของพระเจ้าเหล่าบุตรที่กระจัดกระจายและถูกกดขี่ของพระเจ้ามาชุมนุมกันเพื่อทูลความในใจทั้งหมดออกมาเป็นคำอธิษฐานและคำสรรเสริญแต่แม้พวกเขาจะระวังมากเพียงไรหลายคนต้องรับความทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากความเชื่อเรือนจำแออัดครอบครัวแตกกระจายหลายคนถูกขับไล่ไปอยู่ต่างประเทศอย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงร่วมสถิตกับประชากรของพระองค์และการกดขี่ข่มเหงไม่อาจมีชัยต่อคำพยานของพวกเขาได้หลายคนถูกกดดันให้ข้ามมหาสมุทรไปยังประเทศอเมริกาและณที่นี้พวกเขาวางรากฐานการปกครองฝ่ายบ้านเมืองและเสรีภาพทางศาสนาซึ่งกลายมาเป็นป้อมปราการและเป็นเกียรติของประเทศนี้ {GC 252.1} {GCth17 216.1}

อีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับในสมัยของอัครทูตการกดขี่ข่มเหงกลับกลายมาเป็นการเผยแพร่ข่าวประเสริฐในคุกมืดที่แออัดด้วยคนขี้เมาและอาชญากรร้ายกาจจอห์นบันยัน [John Bunyan] หายใจเอาบรรยากาศที่แท้จริงของสวรรค์และในที่แห่งนี้เขาเขียนนิทานแฝงคติของการเดินทางของผู้แสวงบุญจากดินแดนแห่งความพินาศไปสู่เมืองสวรรค์ของพระเจ้าเป็นเวลากว่าสองร้อยปีเสียงที่มาจากเรือนจำเบดฟอร์ดพูดกับหัวใจของคนมากมายด้วยอำนาจอันเร้าใจหนังสือของบันยันเรื่องเดอะพิวกรีมโปรแกรส [Bunyan’s Pilgrim’s Progress การเดินการของผู้แสวงบุญ] และเกรซอะเบาดิ่งทูเดอะชีพออฟซินเนอร์ส [Grace Abounding to the Chief of Sinners พระคุณอย่างเหลือล้นที่มีต่อคนบาป] นำเส้นทางย่างก้าวของคนมากมายไปสู่ทางแห่งชีวิต {GC 252.2} {GCth17 216.2}

บาสเตอร์ฟลาเวลอัลไลน์ [Baxter, Flavel, Alleine] และบุคคลอื่นๆที่มีความสามารถมีการศึกษาและประสบการณ์ลึกซึ้งในคริสเตียนลุกขึ้นปกป้องความเชื่ออย่างกล้าหาญซึ่งครั้งหนึ่งเคยมอบให้แก่ธรรมิกชนความสำเร็จของผลงานของบุคคลเหล่านี้ซึ่งผู้ปกครองประเทศสั่งเนรเทศและตราหน้าเป็นคนนอกกฎหมายนั้นจะไม่มีวันพินาศไปหนังสือของฟลาเวลเรื่องเฟาเทนออฟไลฟ์แอนด์เมทอดออฟเกรซ [Fountain of Life and Method of Grace น้ำพุแห่งชีวิตและวิธีการของพระคุณ] สอนคนนับพันถึงวิธีที่จะอุทิศตนเพื่อนำจิตวิญญาณของตนเองให้อยู่กับพระคริสต์หนังสือของบาสเตอร์เรื่องรีฟอร์มพาสเตอร์ [Reformed Pastor ศาสนาจารย์ที่ปฏิรูปแล้ว] ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าเป็นพระพรแก่คนมากมายที่ปรารถนาการฟื้นฟูในงานของพระเจ้าและเรื่องเซนท์สแอเวอร์ลาสติ่งเรส [Saints’ Everlasting Rest การพักผ่อนนิรันดร์ของธรรมิกชน] ของเขาทำหน้าที่ของการนำจิตวิญญาณไปสู่การ“พักผ่อน”ที่ยังคงมีอยู่สำหรับประชากรของพระเจ้า {GC 252.3} {GCth17 216.3}

หนึ่งร้อยปีต่อมาในวันมืดยิ่งใหญ่ทางฝ่ายจิตวิญญาณไวท์ฟิลด์ [Whitefield] และพี่น้องตระกูลเวสเล่ย์[TheWesleys]ปรากฏตัวเพื่อมาถือประทีปแห่งความกระจ่างของพระเจ้าภายใต้กฎระเบียบของคริสตจักรที่ประเทศอังกฤษสถาปนาขึ้นประชาชนของประเทศอังกฤษตกสู่สภาพการถดถอยทางศาสนาที่แทบจะแยกความแตกต่างจากคนนอกศาสนาไม่ออกศาสนาเรื่องของธรรมชาติเป็นวิชาการศึกษายอดนิยมของคณะสงฆ์และมักถูกรวมไว้ในคำสอนศาสนศาสตร์ส่วนใหญ่ของพวกเขาเองคนชนชั้นสูงเยาะเย้ยพวกที่เคร่งครัดศาสนาและพวกเขาทะนงตนว่าอยู่เหนือพวกที่ตนจัดว่าเป็นคนคลั่งศาสนาคนชนชั้นต่ำรู้ไม่เท่าทันอย่างยิ่งและถูกทอดทิ้งให้อยู่กับการกระทำชั่วในขณะที่คริสตจักรไม่มีความอาจหาญหรือความเชื่อพอที่จะสนับสนุนอุดมการณ์ของสัจธรรมที่กำลังดิ่งลงต่ำอีกต่อไป{GC 253.1} {GCth17 217.1}

หลักคำสอนเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อที่ลูเธอร์สอนไว้อย่างชัดเจนนั้นแทบจะเลือนหายไปจากสายตาและหลักการของระบบสันตะปาปาเรื่องการไว้วางใจในการกระทำความดีเพื่อความรอดได้เข้ามาแทนที่ไวท์ฟิลด์และพี่น้องตระกูลเวสเล่ย์ซึ่งเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่อังกฤษสถาปนาขึ้นนั้นเป็นคนที่แสวงหาความพอพระทัยของพระเจ้าด้วยความจริงใจและในเรื่องนี้พวกเขาได้รับการสอนว่าสามารถได้มาโดยการดำเนินชีวิตที่ดีงามและถือรักษากฎระเบียบของศาสนา {GC 253.2} {GCth17 217.2}

ครั้งหนึ่งเมื่อชาร์ลส์เวสเล่ย์ล้มป่วยและคิดว่าอีกไม่นานคงต้องตายมีคนถามเขาว่าความหวังชีวิตนิรันดร์ของเขานั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานอะไรคำตอบของเขาคือ“ข้าพเจ้าได้ใช้ความพยายามที่ดีที่สุดที่จะรับใช้พระเจ้า”ในขณะที่เพื่อนคนนี้ที่ตั้งคำถามดูเหมือนว่าไม่พอใจกับคำตอบนักเวสเล่ย์คิด
“อะไรกันนะความพยายามของเราไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานความหวังของเราหรือเขาจะปล้นความพยายามของเราไปหรือเราไม่มีอะไรที่จะไว้วางใจได้อีกแล้ว” John Whitehead, Life of the Rev. Charles Wesley หน้าที่ 102
ความมืดหนาทึบเช่นนี้แหละที่ปกคลุมอยู่เหนือคริสตจักรปิดซ่อนการไถ่บาปปล้นสง่าราศีของพระคริสต์ไปและหันความคิดของมนุษย์ออกไปจากความหวังเดียวที่จะได้ความรอด—
นั่นคือพระโลหิตของพระผู้ไถ่ที่ถูกตรึงบนกางเขน {GC 253.3} {GCth17 217.3}

เวสเล่ย์และผู้ร่วมงานของเขาถูกชักจูงให้มองเห็นว่าศาสนาเที่ยงแท้ตั้งอยู่ในหัวใจและพระบัญญัติของพระเจ้านั้นครอบคลุมไปถึงความคิดคำพูดและการกระทำด้วยเมื่อพวกเขามั่นใจถึงความจำเป็นของเรื่องความบริสุทธิ์ของจิตใจรวมทั้งความถูกต้องของท่าทางภายนอกแล้วพวกเขามุ่งหน้าด้วยความจริงจังที่จะมีชีวิตใหม่ด้วยความพยายามอย่างขะมักเขม้นและหมั่นอธิษฐานพวกเขาทุ่มเทเพื่อสยบความชั่วของหัวใจฝ่ายธรรมชาติพวกเขาดำเนินชีวิตที่ปฏิเสธความต้องการของตนเองมีใจกุศลและทนความอดสูรักษาทุกมาตรการด้วยความเคร่งครัดและเที่ยงตรงที่คิดว่าจะช่วยพวกเขาให้ได้ความพึงพอพระทัยของพระเจ้าแต่พวกเขาไม่ได้สิ่งที่พวกเขาแสวงหาความพยายามของพวกเขาที่จะปลดปล่อยตัวเองออกจากการลงโทษของบาปหรือเอาตัวออกจากอิทธิพลของมันนั้นไร้ผลเป็นการดิ้นรนแบบเดียวกับที่ลูเธอร์เคยประสบมาในห้องเล็กๆที่เออร์เฟิร์ทเป็นปัญหาเดียวกับที่ทรมานจิตวิญญาณของเขา
“มนุษย์จะชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร” โยบ 9:2 {GC 254.1} {GCth17 218.1}

ไฟแห่งสัจธรรมของพระเจ้าซึ่งใกล้ดับมอดไปแล้วจากแท่นบูชาของชาวโปรเตสแตนต์จะต้องถูกจุดให้สว่างขึ้นอีกจากคบเพลิงโบราณที่ส่งต่อกันมาตั้งแต่สมัยของคริสเตียนในประเทศโบฮีเมียหลังการปฏิรูปศาสนากองกำลังของโรมบุกเข้าเหยียบย่ำขับไล่พวกโปรเตสแตนต์ในประเทศโบฮีเมียทุกคนที่ไม่ยอมละทิ้งสัจธรรมถูกกดดันต้องหนีเอาตัวรอดบางคนไปหลบภัยในแคว้นแซกโซนีณที่นี้พวกเขารักษาความเชื่อโบราณไว้จากลูกหลานของคริสเตียนเหล่านี้ความกระจ่างจึงตกมาถึงเวสเล่ย์และเพื่อนๆ {GC 254.2} {GCth17 218.2}

หลังจากที่จอห์นและชาร์ลส์เวสเล่ย์ [John and Charles Wesley]
ได้รับการเจิมตั้งให้รับใช้แล้วทั้งสองถูกส่งไปทำพันธกิจที่ประเทศอเมริกาบนเรือลำนั้นมีพวกโมราเวียน[TheMoraviansกลุ่มปฏิรูปที่เชื่อตามคำสอนของฮัสจุดเริ่มต้นของคริสตจักรอยู่ในประเทศโบฮีเมียและโมราเวีย]
โดยสารไปด้วยการเดินทางครั้งนี้พวกเขาเผชิญกับพายุร้ายแรงและจอห์นเวสเล่ย์ต้องมาเผชิญหน้ากับความตายรู้สึกว่าตนไม่มั่นใจในสันติสุขของพระเจ้าในทางตรงกันข้ามชาวเยอรมันเหล่านั้นแสดงออกถึงความสงบนิ่งและความวางใจซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับเขา {GC 254.3} {GCth17 218.3}

เขาพูดว่า
“ข้าพเจ้าคอยสังเกตอุปนิสัยที่เอาจริงเอาจังของพวกเขามานานแล้วในเรื่องของความถ่อมตนแล้วพิสูจน์ให้เห็นตลอดเวลาว่าพวกเขาทำงานที่ต่ำต้อยเพื่อผู้โดยสารคนอื่นๆซึ่งเป็นงานที่ชาวอังกฤษไม่ยอมทำเป็นงานที่พวกเขาปรารถนาที่จะทำโดยไม่หวังผลตอบแทนพวกเขาพูดว่าเป็นการดีที่จะทำเพื่อความภูมิใจและพระผู้ช่วยให้รอดผู้เป็นที่รักของพวกเขาทรงกระทำแก่ผู้อื่นมากกว่านี้และทุกวันพวกเขามีโอกาสแสดงออกถึงความสุภาพถ่อมตนที่ไม่มีความลำบากใดจะไปเปลี่ยนแปลงหากพวกเขาถูกผลักถูกทุบตีหรือโยนไปมาพวกเขาจะลุกขึ้นและเดินจากไปแต่ไม่มีคำบ่นออกมาจากปากของพวกเขาบัดนี้เป็นโอกาสทดสอบว่าพวกเขาหลุดพ้นจากวิญญาณแห่งความกลัวรวมทั้งความเย่อหยิ่งความโกรธและความอาฆาตจริงหรือไม่ในขณะที่พวกเขาเริ่มพิธีศาสนาของพวกเขาด้วยบทเพลงสดุดีและร้องไปได้ครึ่งเพลงนั้นคลื่นยักษ์ได้โหมกระหน่ำใส่อย่างรุนแรงจนใบเอกฉีกเป็นชิ้นๆคลื่นทะเลปกคลุมทั่วลำเรือน้ำทะเลสาดเทใส่ระหว่างดาดฟ้าเรือราวกับว่าทะเลกลืนพวกเราไปแล้วกลุ่มชาวอังกฤษเริ่มกรีดเสียงร้องลั่นแต่กลุ่มชาวเยอรมันยังคงร้องเพลงอย่างสงบต่อไปต่อมาภายหลังข้าพเจ้าถามคนหนึ่งว่า ‘พวกคุณไม่กลัวกันหรือไง’ เขาตอบว่า ‘ขอบคุณพระเจ้าพวกเราไม่มีความกลัวกัน’ ข้าพเจ้าถามเขาต่อว่า ‘พวกผู้หญิงและเด็กกลัวกันหรือเปล่า’ เขาตอบอย่างอ่อนโยนว่า ‘ไม่ครับพวกผู้หญิงและเด็กๆของเราไม่กลัวที่จะตายครับ’” Whitehead, Life of the Rev. John Wesley หน้าที่ 10 {GC 255.1} {GCth17 219.1}

เมื่อเดินทางมาถึงเมืองสาวันนาเวสเล่ย์พักอยู่กับพวกโมราเวียนระยะหนึ่งและประทับใจอย่างสุดซึ้งกับกิริยาท่าทางความเป็นคริสเตียนของพวกเขาเขาเขียนถึงพิธีทางศาสนาแบบหนึ่งของพวกเขาที่ช่างแตกต่างจากพิธีที่ไร้ชีวิตของคริสตจักรแห่งอังกฤษ [Church of England คริสตจักรประจำชาติของประเทศอังกฤษ]ว่า“ความเรียบง่ายประกอบกับความน่าเกรงขามที่เด่นชัดของทั้งพิธีเกือบทำให้ข้าพเจ้าลืมช่วงเวลาหนึ่งพันเจ็ดร้อยปีที่คั่นกลางและจินตนาการว่าตนเองกำลังนั่งอยู่ในที่ประชุมที่ไม่มีระเบียบพิธีกรรมแต่มีเปาโลคนเย็บเต็นท์หรือเปโตรชาวประมงเป็นประธานในที่ประชุมถึงอย่างนั้นกลับสัมผัสได้ถึงพระวิญญาณและฤทธานุภาพ” Ibid. หน้าที่ 11, 12 {GC 255.2} {GCth17 219.2}

เมื่อเวสเล่ย์กลับถึงประเทศอังกฤษนักเทศน์ชาวโมราเวียนคนหนึ่งแนะนำเขาให้เข้าใจกระจ่างขึ้นในเรื่องความเชื่อของพระคัมภีร์เขามาถึงจุดที่เชื่อมั่นว่าเขาต้องละทิ้งการพึ่งพาตัวเองเพื่อรับความรอดและต้องมอบความวางใจทั้งหมดให้“พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย”ในที่ประชุมครั้งหนึ่งของชาวโมราเวียนที่กรุงลอนดอนมีการนำข้อเขียนของลูเธอร์ขึ้นมาอ่านเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระทำต่อหัวใจของผู้เชื่อขณะที่เวสเล่ย์ฟังอยู่นั้นความเชื่อจุดประกายขึ้นในจิตวิญญาณของเขาเขาพูดว่า“ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหัวใจของข้าพเจ้าอบอุ่นขึ้นมาอย่างน่าประหลาด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าวางใจในพระคริสต์และในพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเพื่อความรอดและพระองค์ประทานความมั่นใจแก่ข้าพเจ้าว่าพระองค์ทรงนำบาปของข้าพเจ้าออกไปแล้วและทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากกฎของบาปและความตาย” Ibid. หน้า 52 {GC 255.3} {GCth17 219.3}

ตลอดเวลาอันยาวนานมาหลายปีของการดิ้นรนต่อสู้ที่เหนื่อยยากและลำบาก—หลายปีแห่งการละทิ้งความสุขของตนเองอย่างเข้มงวดกวดขันหรือมีแต่ความน่าอับอายและน่าอดสู—เวสเล่ย์ยึดมั่นต่อจุดมุ่งหมายของเขาอย่างแน่วแน่ในการแสวงหาพระเจ้าบัดนี้เขาพบพระองค์แล้วและค้นพบว่าพระคุณที่เขาเคยบากบั่นที่จะได้มาโดยการอธิษฐานและการอดอาหารโดยการให้ทานและการลงโ

ทษตัวเองนั้นที่แท้แล้วเป็นของประทาน "ที่ไม่ต้องเสียเงินและไม่มีราคาติดไว้" {GC 256.1} {GCth17 220.1}

ในทันทีที่เขาตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อของพระคริสต์แล้วจิตวิญญาณทั้งหมดของเขาเร่าร้อนด้วยความปรารถนาที่จะประกาศความรู้เรื่องพระกิตติคุณอันแจ่มจรัสของพระคุณของพระเจ้าที่ประทานโดยเปล่าๆเขาพูดว่า"ข้าพเจ้าถือว่าทั่วทั้งโลกเป็นโบสถ์ที่อยู่ภายใต้การปกครองของข้าพเจ้าไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ส่วนไหนข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเหมาะสมและถูกต้องและเป็นหน้าที่ผูกพันของข้าพเจ้าที่ต้องประกาศให้ทุกคนที่ยินดีจะฟังข่าวประเสริฐเรื่องของการช่วยให้รอด" Ibid. หน้า 74 {GC 256.2} {GCth17 220.2}

เขายังคงดำรงชีวิตที่เคร่งครัดและปฏิเสธความสุขของตนเองต่อไปในเวลานี้ไม่ใช่เนื่องจากเป็นพื้นฐานแต่เป็นผลของความเชื่อไม่ใช่เป็นรากแต่ว่าเป็นผลของความบริสุทธิ์พระคุณของพระเจ้าในพระคริสต์เป็นรากฐานของความหวังของคริสเตียนและพระคุณนั้นจะแสดงออกด้วยการเชื่อฟังชีวิตของเวสเล่ย์อุทิศให้กับการเทศนาความจริงยิ่งใหญ่ที่เขาได้รับไว้นั่นคือการทำให้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระโลหิตของการลบล้างบาปของพระคริสต์และฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้หัวใจเกิดผลด้วยชีวิตซึ่งสอดคล้องกับแบบอย่างของพระคริสต์ {GC 256.3} {GCth17 220.3}

ไวท์ฟิลด์และพี่น้องเวสเล่ย์รับการเตรียมตัวเพื่อพันธกิจของพวกเขาด้วยการใช้เวลาอันยาวนานและเฉียบขาดในการสำนึกโดยส่วนตัวถึงสภาพของตนเองที่เดินผิดทางและเพื่อฝึกพวกเขาให้อดทนต่อความทุกข์ยากในฐานะทหารที่ดีของพระคริสต์พวกเขาต้องรับการทดสอบยากลำบากอย่างแสนสาหัสของการถูกดูหมิ่นการเย้ยหยันและการข่มเหงทั้งในมหาวิทยาลัยและในขณะที่ก้าวเข้าสู่งานของการรับใช้เพื่อนนักเรียนที่ไร้ศีลธรรมเรียกพวกเขารวมทั้งผู้ที่เห็นใจพวกเขาอีกหลายคนอย่างดูถูกว่าพวกเมทอดิสต์ [Methodist]
แต่ในปัจจุบันนี้กลายเป็นชื่อที่มีเกียรติของนิกายยิ่งใหญ่ที่สุดนิกายหนึ่งของประเทศอเมริกาและประเทศอังกฤษ {GC 256.4} {GCth17 220.4}

ในฐานะที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งอังกฤษพวกเขาเลื่อมใสอย่างแรงกล้าในรูปแบบของการนมัสการแต่พระเจ้าทรงนำเสนอแก่พวกเขาให้เรียนรู้ถึงมาตรฐานที่สูงกว่าจากพระวจนะของพระองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เร่งเร้าให้พวกเขาเทศนาเรื่องพระคริสต์และพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนฤทธานุภาพของพระเจ้าองค์ผู้สูงสุดเสด็จมาสถิตร่วมด้วยในการทำงานของพวกเขาคนจำนวนหลายพันสำนึกในความผิดและกลับใจจึงมีความจำเป็นที่ต้องคอยปกป้องฝูงแกะเหล่านี้จากสุนัขป่าที่คอยล่าเหยื่อเวสเล่ย์ไม่มีความคิดที่จะจัดตั้งนิกายใหม่แต่เขาบริหารดูแลพวกเขาภายใต้ชื่อที่เรียกว่าความผูกพันของชาวเมทอดิสต์ [Methodist Connection] {GC 257.1} {GCth17 221.1}

นักเทศน์เหล่านี้เผชิญกับการต่อต้านที่ลึกลับและสุดจะทนจากคริสตจักรแห่งอังกฤษถึงกระนั้นโดยพระปัญญาของพระองค์พระเจ้าทรงใช้อำนาจเหนือเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปขึ้นจากภายในตัวคริสตจักรเองหากการปฏิรูปมาจากภายนอกเพียงอย่างเดียวคงจะไม่สามารถแทรกซึมเข้าไปในจุดที่มีความต้องการอย่างยิ่งแต่เพราะนักเทศน์ซึ่งได้รับการฟื้นฟูเหล่านี้เป็นคนในคริสตจักรและทำงานจากภายในรั้วของคริสตจักรทุกแห่งหนที่พวกเขาประสบโอกาสความกระจ่างก็จะพบทางเข้าไปได้มิฉะนั้นก็เป็นไปไม่ได้หากประตูยังคงปิดอยู่นักบวชบางคนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความเซื่องซึมฝ่ายศีลธรรมและกลายเป็นนักเทศน์ที่กระตือรือร้นในคริสตจักรของตนเองคริสตจักรที่ตกอยู่ในความมึนงงเซื่องซึมของพิธีกรรมกลับมีชีวิตขึ้นมาอีก {GC 257.2} {GCth17 221.2}

ในสมัยของเวสเล่ย์เหมือนเช่นในทุกยุคของประวัติศาสตร์คริสตจักรผู้ที่มีของประทานต่างๆจะทำงานที่ต่างได้รับมอบหมายพวกเขาไม่ได้เห็นพ้องต้องกันในทุกเรื่องของหลักคำสอนแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงขับเคลื่อนทุกคนและให้ร่วมกันด้วยเป้าหมายเดียวกันเพื่อนำจิตวิญญาณมายังพระคริสต์มีอยู่ครั้งหนึ่งความขัดแย้งระหว่างไวท์ฟิลด์และเวสเล่ย์สองพี่น้องคุกคามที่จะสร้างความแตกแยกขึ้นแต่ในขณะที่พวกเขาเรียนรู้ถึงความสุภาพอ่อนน้อมในโรงเรียนของพระคริสต์ความอดกลั้นและความรักที่มีต่อกันทำให้คืนดีกันได้พวกเขาไม่มีเวลาที่จะมาทะเลาะกันในขณะที่ความผิดและความชั่วดาษดื่นอยู่ทุกที่และคนบาปกำลังดิ่งลงสู่ความพินาศ {GC 257.3} {GCth17 221.3}

ผู้รับใช้ของพระเจ้าเดินอยู่บนเส้นทางที่ขรุขระผู้ที่มีอิทธิพลและมีการศึกษาสูงใช้อำนาจต่อสู้พวกเขาผ่านไประยะหนึ่งพระนักบวชจากคณะสงฆ์จำนวนมากแสดงความเป็นศัตรูอย่างออกหน้าและประตูโบสถ์ปิดใส่พวกที่มีความเชื่อบริสุทธิ์และคนทั้งหลายที่ประกาศความเชื่อนี้แนวทางของคณะสงฆ์ที่ประณามพวกเขาจากธรรมาสน์ปลุกระดมธาตุแห่งความมืดความรู้ไม่เท่าทันและความชั่วขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่าจอห์นเวสเล่ย์หนีพ้นความตายโดยพระเมตตาคุณอันอัศจรรย์ของพระเจ้าเมื่อความโกรธแค้นของฝูงชนก่อตัวขึ้นเพื่อต่อสู้เขาและดูประหนึ่งว่าไม่มีทางหนีพ้นทูตสวรรค์องค์หนึ่งในร่างของมนุษย์มาอยู่เคียงข้างตัวเขาฝูงชนผงะถอยกรูดและผู้รับใช้ของพระคริสต์เดินออกไปจากสถานที่อันตรายแห่งนั้นด้วยความปลอดภัย {GC 258.1} {GCth17 222.1}

เวสเล่ย์กล่าวถึงการช่วยกู้ออกจากฝูงชนบ้าคลั่งในครั้งหนึ่งของเหตุการณ์เหล่านี้ว่า
“หลายคนพยายามที่จะผลักข้าพเจ้าให้ล้มลงในขณะที่พวกเรากำลังเดินลงเขาบนเส้นทางที่ลื่นมุ่งหน้าไปยังตัวเมืองพวกเขาคาดคะเนว่าหากข้าพเจ้าล้มกองอยู่กับพื้นข้าพเจ้าก็คงแทบจะลุกไม่ขึ้นอีกแล้วแต่ข้าพเจ้าไม่ได้สะดุดเลยแม้แต่ลื่นไถลก็ยังไม่มีจนกระทั่งข้าพเจ้าหลุดพ้นจากเงื้อมมือของพวกเขา.....แม้จะมีหลายคนพยายามที่จะกระชากคอเสื้อและตัวเสื้อของข้าพเจ้าเพื่อดึงข้าพเจ้าลงไปพวกเขาไม่สามารถคว้าจับได้เลยมีเพียงคนเดียวคว้าฝาปิดกระเป๋าเสื้อคลุมของข้าพเจ้าได้ซึ่งต่อมาก็หลุดไปติดอยู่ในมือของเขาส่วนฝาอีกข้างหนึ่งซึ่งมีธนบัตรอยู่ใบหนึ่งถูกฉีกขาดครึ่งหนึ่ง......มีชายล่ำสันบึกบึนคนหนึ่งที่ประชิดอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าใช้ไม้เท้าโอ๊กขนาดใหญ่ฟาดข้าพเจ้าหลายครั้งซึ่งหากเขาตีถูกศีรษะด้านหลังของข้าพเจ้าสักหนึ่งครั้งเขาก็น่าจะไม่ต้องยุ่งยากอีกต่อไปแต่ทุกครั้งที่เขาตีการฟาดของเขาถูกเบี่ยงออกไปข้าพเจ้าไม่รู้ทำไมถึงเป็นเช่นนี้เพราะข้าพเจ้าเคลื่อนตัวไปทางขวาหรือซ้ายไม่ได้......มีอีกคนหนึ่งวิ่งฝ่าคนที่หนาแน่นเข้ามาและชูมือขึ้นพร้อมจะฟาดลงมาแต่ทันใดนั้นกลับปล่อยมือลงและเพียงแค่ถูกศีรษะข้าพเจ้าพร้อมกับพูดว่า
‘เส้นผมของเขานิ่มดีจัง’.....คนกลุ่มแรกที่หัวใจได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นคนกล้าหาญของตำบลเป็นหัวหน้าของคนเลวในทุกโอกาสมีคนหนึ่งในกลุ่มนี้เป็นนักชกมวยเพื่อรางวัลที่สนามมวยสวนหมี......{GC 258.2} {GCth17 222.2}

“พระเจ้าทรงเตรียมพวกเราเพื่อพระประสงค์ของพระองค์ด้วยวิธีการนุ่มนวลเพียงไรสองปีที่แล้วอิฐก้อนหนึ่งเฉียดไหล่ของข้าพเจ้าไปหนึ่งปีหลังจากนั้นหินก้อนหนึ่งตกใส่ข้าพเจ้าตรงบริเวณระหว่างตาเดือนที่แล้วถูกฟาดหนึ่งครั้งและเย็นนี้สองครั้งครั้งหนึ่งก่อนเดินทางเข้ามาเมืองนี้และอีกครั้งหลังจากที่เดินทางออกไปจากที่นี่แต่ทั้งสองครั้งไม่เป็นอะไรเลยแม้ว่าชายคนหนึ่งจะทุบหน้าอกของข้าพเจ้าอย่างสุดแรงก็ตามและอีกคนตีปากข้าพเจ้าอย่างแรงจนเลือดพุ่งออกมาทันทีข้าพเจ้าไม่รู้สึกเจ็บปวดจากการทุบตีทั้งสองมากไปกว่าฟางแห้งมาถูกตัวข้าพเจ้า” John Wesley, Works เล่มที่ 3 หน้า 297, 298 {GC 259.1} {GCth17 223.1}

ชาวเมทอดิสต์ในยุคแรก—ทั้งประชาชนและนักเทศน์ต้องทนกับการเย้ยหยันและการกดขี่ข่มเหงจากสมาชิกคริสตจักรและจากผู้ไม่เคร่งครัดศาสนาอย่างเปิดเผยที่ได้รับการยุยงมาอย่างผิดๆพวกเขาถูกนำตัวขึ้นฟ้องศาลยุติธรรมเป็นความยุติธรรมแต่ในนามเพราะความยุติธรรมเป็นสิ่งที่หายากในศาลสมัยนั้นบ่อยครั้งพวกเขาต้องทนทุกข์ทรมานกับความรุนแรงจากผู้ที่กดขี่ข่มเหงพวกเขาฝูงชนไปจากบ้านหนึ่งสู่อีกบ้านหนึ่งเพื่อทำลายเครื่องเรือนและสินค้าปล้นทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและข่มเหงชายหญิงและเด็กอย่างทารุณในบางครั้งจะปิดป้ายประกาศในที่ชุมนุมชนเรียกร้องให้ผู้ที่ต้องการเข้ามาช่วยทุบหน้าต่างและปล้นบ้านของชาวเมทอดิสต์ให้มารวมตัวกันในเวลาและสถานที่ที่กำหนดการละเมิดทั้งกฎของมนุษย์และของพระเจ้าอย่างเปิดเผยเหล่านี้ถูกปล่อยให้เกิดขึ้นโดยไม่มีการห้ามปล่อยให้มีการกดขี่ข่มเหงอย่างเป็นระบบที่กระทำต่อคนที่มีความผิดอยู่เพียงอย่างเดียวคือการพยายามนำเท้าของคนบาปออกจากทางเดินของความพินาศไปสู่ทางเดินที่บริสุทธิ์ {GC 259.2} {GCth17 223.2}

จอห์นเวสเล่ย์พูดถึงข้อกล่าวหาตัวเขาเองและผู้ร่วมงานว่า“บางคนกล่าวหาว่าหลักคำสอนของคนเหล่านี้เป็นเรื่องเท็จบกพร่องและคลั่งความศรัทธาเป็นสิ่งใหม่และไม่เคยได้ยินมาก่อนจนถึงเมื่อไม่นานมานี้บางคนว่าพวกเขาเป็นลัทธิเควกเคอนิยม [Quakerism พวกเคร่งศาสนา] พวกคลั่งศาสนาและเป็นหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีการเสแสร้งทั้งหมดนี้ถูกถอนออกมาจากรากแล้วเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าหลักคำสอนทุกแขนงเป็นหลักคำสอนชัดเจนของพระคัมภีร์ที่คริสตจักรของเราเองตีความไว้ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่เป็นคำสอนเท็จหรือคำสอนที่ผิดบนเงื่อนไขที่ว่าพระคัมภีร์เป็นจริง”

“คนอื่นๆกล่าวหาว่า‘คำสอนของพวกเขาเข้มงวดเกินไปพวกเขาทำให้ทางไปสู่สวรรค์แคบเกินไป’ แต่ในความเป็นจริงแล้วนี่เป็นคำค้านแต่เดิม (แทบจะเป็นคำค้านเดียวมาเป็นเวลานาน) และในทางลับๆแล้วเป็นพื้นฐานของคำค้านอื่นอีกนับพันซึ่งปรากฏออกมาในหลายรูปแบบแต่สิ่งเหล่านี้จะทำให้ทางไปสวรรค์คับแคบกว่าทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและอัครสาวกของพระองค์ทำไว้หรือหลักคำสอนของพวกเขาเคร่งครัดกว่าของพระคัมภีร์หรือให้ลองพิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไม่กี่ข้อ‘พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่านด้วยสุดกำลังของท่าน’‘คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้นมนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา’...‘ท่านจะรับประทานจะดื่มหรือจะทำอะไรก็ตามจงทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า’ ลูกา 10:27 มัทธิว 12:36 1 โครินธ์ 10:31 {GC 259.3} {GCth17 223.3}

“หากหลักคำสอนของพวกเขาเข้มงวดกว่านี้แล้วก็จะต้องโทษพวกเขาแต่จิตสำนึกของท่านก็ทราบดีว่าไม่ใช่และผู้ใดเล่าจะลดความเข้มงวดลงไปให้น้อยกว่าหนึ่งจุดโดยไม่ทำให้พระวจนะของพระเจ้าเสื่อมไปจะถือว่าผู้พิทักษ์ความล้ำลึกของพระเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อได้ไหมหากเขาเปลี่ยนส่วนใดของทรัพย์สินอันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบไว้ในความรับผิดชอบของเขาไม่ได้เขาลดความสำคัญส่วนหนึ่งส่วนใดลงไปไม่ได้เขาทำสิ่งใดให้เบาบางลงไม่ได้เขาถูกบังคับต้องประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบว่า‘ข้าพเจ้ามิอาจลดพระคัมภีร์ลงมาสู่รสนิยมของท่านได้ท่านต้องก้าวไปให้ถึงหรือต้องพินาศไปตลอดกาล’นี่เป็นพื้นฐานแท้จริงของการเรียกร้องที่นิยมชื่นชอบกันในเรื่องความไม่ใจกว้างของคนเหล่านี้พวกเขาเป็นคนไม่ใจกว้างอย่างไรในแง่ไหนละพวกเขาไม่ได้ให้อาหารแก่คนหิวกระหายและสวมเสื้อผ้าให้คนเปลือยกายหรือ‘ไม่เลยไม่ใช่เรื่องนี้พวกเขาไม่ได้ขาดแคลนในเรื่องนี้แต่พวกเขาไม่ใจกว้างในเรื่องของการตัดสินลงความเห็นพวกเขาคิดว่าจ

ะไม่มีผู้ใดรอดได้นอกจากผู้ที่ทำตามวิธีของพวกเขาเอง'" Ibid. เล่มที่ 3 หน้า 152, 153 {GC 260.1} {GCth17 224.1}

การถดถอยฝ่ายวิญญาณซึ่งมีให้เห็นในประเทศอังกฤษในช่วงก่อนสมัยของเวสเล่ย์เพียงเล็กน้อยนั้นส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากคำสอนแบบต่อต้านพระบัญญัติคนมากมายยืนยันว่าพระคริสต์รื้อบัญญัติฝ่ายศีลธรรมไปแล้วและคริสเตียนต่างๆจึงไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับให้ถือปฏิบัติฝ่ายศีลธรรมและผู้เชื่อจะหลุดพ้นจาก "การผูกมัดของการกระทำความดี" ส่วนคนอื่นๆแม้จะยอมรับว่าพระบัญญัติยังคงยั่งยืนต่อไปนั้นประกาศว่าเป็นเรื่องไม่จำเป็นที่อาจารย์ทั้งหลายจะเรียกร้องให้ประชาชนเชื่อปฏิบัติตามคำสอนของพระบัญญัติเนื่องจากว่าผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้รอดนั้น"ด้วยแรงผลักดันที่ไม่มีสิ่งใดต้านทานได้ของพระเจ้าจะนำคนเหล่านี้ให้เคร่งครัดในศาสนาและกระทำคุณความดีเอง" ในส่วนผู้ที่ถูกกำหนดให้เลวทรามไปตลอดกาลจะ "ไม่มีพลังพอที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า" {GC 260.2} {GCth17 224.2}

ยังมีคนอื่นที่เชื่อเช่นกันว่า"ผู้ที่พระเจ้าเลือกสรรแล้วจะล้มหายจากพระคุณหรือสูญเสียความพึงพอพระทัยของพระเจ้าไม่ได้"โดยให้ข้อสรุปที่ยิ่งคับแคบกว่านี้ว่า"การกระทำความชั่วของคนเหล่านี้แท้จริงแล้วไม่บาปหรือจะถือว่าเป็นกรณีการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าของพวกเขาก็หามิได้ดังนั้นด้วยประการนี้พวกเขาจึงไม่มีสาเหตุที่จะต้องสารภาพบาปของพวกเขาหรือหยุดความบาปเหล่านั้นด้วยการกลับใจ" McClintock and Strong, Cyclopedia, art. " Antinomians." ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศว่าแม้จะเป็นบาปที่เลวร้ายที่สุด "ที่คนทั่วไปถือว่าเป็นการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าที่ร้ายแรงที่สุดจะไม่เป็นบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า" หากคนที่ทำบาปนั้นเป็นคนที่ได้รับการเลือกสรรแล้ว "เพราะเป็นคุณสมบัติที่สำคัญและโดดเด่นของผู้ที่เลือกสรรแล้วที่พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าหรือที่พระบัญญัติห้ามไว้" {GC 261.1} {GCth17 225.1}

หลักคำสอนชั่วร้ายนี้โดยพื้นฐานแล้วมีความเหมือนกันกับคำสอนของนักการศึกษาและนักศาสนศาสตร์ชื่อดังในเวลาต่อมาที่ว่าไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าที่ปรับเปลี่ยนไม่ได้ที่จะนำมาใช้เป็นมาตรฐานของความถูกต้องแต่มาตรฐานฝ่ายศีลธรรมถูกกำหนดโดยตัวสังคมเองและอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอแนวความคิดทั้งหมดนี้ได้รับการดลใจจากวิญญาณบงการเดียวกัน— คือผู้ที่ได้เริ่มงานของมันท่ามกลางวิญญาณที่ปราศจากบาปทั้งปวงบนสวรรค์ในการหาทางที่จะกำจัดความยับยั้งชั่งใจอันชอบธรรมของพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 261.2} {GCth17 225.2}

หลักคำสอนเรื่องพระบัญชาของพระเจ้าซึ่งแก้ไขอุปนิสัยของมนุษย์โดยที่ไม่แปรเปลี่ยนนั้นได้นำคนมากมายไปสู่การไม่ยอมรับพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างแท้จริงเวสเล่ย์ยืนหยัดต่อต้านความเชื่อที่ผิดของบรรดาครูนิรบัญญัติก [(นิ-ระ-บัน-หยัด-ติ-กะ) Antinomian หมายถึงผู้ที่ถือว่าความรอดเกิดจากความเชื่อเท่านั้นเป็นกลุ่มที่มีคำสอนแบบต่อต้านพระบัญญัติ] และแสดงให้เห็นว่าหลักคำสอนที่นำไปสู่คำสอนของพวกนิรบัญญัติกนิยม [Antinomianism] นี้ขัดแย้งกับพระคัมภีร์

"เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าปรากฏแล้วเพื่อช่วยทุกคนให้รอด"

"การกระทำเช่นนี้เป็นการดีและเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราพระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนรับความรอดและรู้ความจริงเพราะว่าพระเจ้ามีองค์เดียวและคนกลางก็มีผู้เดียวระหว่าง

พระเจ้ากับมนุษย์คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์ผู้ประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับทุกคนเหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาที่เหมาะสมของมันเอง” ทิตัส 2:11 1 ทิโมธี 2:3-6 พระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์อย่างไม่จำกัดเพื่อให้มนุษย์ทุกคนเข้าถึงทางแห่งความรอดได้ด้วยเหตุนี้พระคริสต์ผู้ทรงเป็น“ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ยอห์น 1:9 มนุษย์ล้มเหลวในเรื่องความรอดโดยการปฏิเสธของประทานแห่งชีวิตโดยเจตนาของเขาเอง {GC 261.3} {GCth17 225.3}

ในการตอบข้ออ้างที่ว่าเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ข้อกำหนดของพระบัญญัติสิบประการถูกยกเลิกไปพร้อมกับกฎระเบียบของพิธีกรรมนั้นเวสเล่ย์กล่าวว่า“บัญญัติศีลธรรมที่บรรจุอยู่ในพระบัญญัติสิบประการและบังคับโดยผู้เผยพระวจนะนั้นพระองค์ไม่ได้ลบล้างทิ้งไปการเสด็จมาของพระองค์ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อถอนคืนส่วนใดของเรื่องนี้นี่คือพระบัญญัติที่ไม่มีอะไรจะทำลายได้ซึ่ง‘ยืนหยัดเป็นพยานอันสัตย์ซื่อในสวรรค์’.....เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่ปฐมกาลของโลกที่‘ไม่ได้เขียนไว้บนแผ่นศิลา’แต่จารึกไว้ในหัวใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์เมื่อพวกเขาออกมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้สร้างแต่ว่าตัวอักษรที่นิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าเคยจารึกไว้นั้นบัดนี้บาปทำลายไปแล้วเสียส่วนใหญ่แต่ถึงกระนั้นจะไม่สามารถลบทิ้งไปทั้งหมดในขณะที่เรายังมีจิตสำนึกของความดีและความชั่วอยู่ทุกส่วนของพระบัญญัตินี้จะต้องยังคงมีผลบังคับใช้ต่อมวลมนุษย์และในทุกยุคโดยไม่ขึ้นอยู่กับทั้งเวลาหรือสถานที่หรือสถานการณ์อื่นใดที่ง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงแต่ขึ้นอยู่กับพระลักษณะของพระเจ้าและลักษณะธรรมชาติของมนุษย์และความสัมพันธ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลงที่มีต่อกัน {GC 262.1} {GCth17 226.1}

”

‘เราไม่ได้มาล้มเลิกแต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ’.....โดยไม่มีข้อสงสัยความหมายของพระองค์ในที่นี้คือ (สอดคล้องกับเรื่องทั้งหมดก่อนหน้านี้และที่ตามหลังมา)—เรามาเพื่อสถาปนาพระบัญญัติให้ครบบริบูรณ์ของมันถึงแม้ว่าจะมีการเคลือบปกปิดของมนุษย์อยู่ก็ตามเรามาเพื่อชี้มุมมองที่ครบถ้วนและชัดเจนของอะไรก็ตามในเรื่องนี้ที่มืดและคลุมเครือเรามาเพื่อประกาศความสำคัญแท้จริงและเต็มบริบูรณ์ของทุกส่วนของพระบัญญัติเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันยาวและกว้างที่ครอบคลุมขอบข่ายทั้งหมดของพระบัญญัติทุกข้อที่อยู่ในนั้นและถึงความลึกซึ้งอันสูงและลึกความบริสุทธิ์และความเป็นศาสนาของพระบัญญัติในทุกแขนงซึ่งยากเกินกว่าจะเข้าใจได้” Wesley, sermon 25 {GC 262.2} {GCth17 226.2}

เวสเล่ย์ประกาศถึงความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ของพระบัญญัติและของพระกิตติคุณ “ดังนั้นจะมองเห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดที่สุดระหว่างพระบัญญัติและพระกิตติคุณในทางหนึ่งพระบัญญัติยังจัดหาทางอยู่ตลอดเวลาและชี้ให้เราไปหาพระกิตติคุณในอีกทางหนึ่งพระกิตติคุณนำเราอยู่ตลอดเวลาให้ไปยังการบรรลุถึงพระบัญญัติอย่างบริบูรณ์ยิ่งขึ้นตัวอย่างเช่นพระบัญญัติกำหนดให้เรารักพระเจ้าให้รักเพื่อนบ้านให้เป็นคนสุภาพถ่อมใจหรือบริสุทธิ์เรารู้สึกว่าเราไม่สมบูรณ์ในสิ่งเหล่านี้ใช่สำหรับเราแล้ว ‘มนุษย์ทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้’ แต่เราเองเห็นพระสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานความรักนั้นแก่เราและทำให้เราถ่อมใจสุภาพและบริสุทธิ์เรายึดพระกิตติคุณนี้และข่าวประเสริฐนี้ไว้เป็นสิ่งที่กระทำแก่เราตามความเชื่อของเราแล้วเราจะบรรลุถึงความชอบธรรมของพระบัญญัติโดยความเชื่อซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์........{GC 263.1} {GCth17 227.1}

เวสเล่ย์กล่าวว่า“ศัตรูระดับสูงสุดของพระกิตติคุณของพระคริสต์คือผู้ที่ตีความหมายของพระบัญญัติเข้าข้างตนเองอย่างโจ่งแจ้งและแน่ชัดและกล่าวร้ายพระบัญญัติคือผู้ที่สอนมนุษย์ให้ละเมิด (ลบล้างปล่อยวางยกเลิกพันธะ)ไม่ใช่เพียงข้อเดียวเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นข้อที่เล็กที่สุดหรือใหญ่ที่สุดแต่รวมถึงพระบัญญัติทั้งหมดเลยทีเดียว.......เรื่องแปลกประหลาดที่สุดของเหตุการณ์หลอกลวงอย่างรุนแรงทั้งหมดนี้คือผู้ที่ยอมปล่อยตัวให้กับเรื่องนี้เชื่ออย่างจริงจังว่าพวกเขาถวายเกียรติพระคริสต์ด้วยการโยนพระบัญญัติของพระองค์ทิ้งไปและเชื่อว่าพวกเขากำลังขยายงานของพระองค์ให้กว้างขึ้นทั้งๆที่พวกเขากำลังทำลายหลักคำสอนของพระองค์ใช่แล้วพวกเขาถวายเกียรติพระองค์เหมือนเช่นยูดาสทำเมื่อพูดว่า

‘สวัสดีพระอาจารย์แล้วจูบคำนับพระองค์’พระองค์น่าจะตรัสกับพวกเขาทุกคนได้อย่างยุติธรรมว่า‘ท่านจะทรยศบุตรมนุษย์ด้วยการจูบหรือ’การกระทำต่อไปนี้ไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นการทรยศพระองค์ด้วยการจูบคือการพูดถึงพระโลหิตของพระองค์แล้วก็ถอดมงกุฎของพระองค์ออกไปคือการทำส่วนใดส่วนหนึ่งของพระบัญญัติของพระองค์ให้ด้อยความสำคัญลงภายใต้ข้ออ้างว่าจะทำให้พระกิตติคุณของพระองค์ก้าวหน้าไปอีกทั้งไม่มีใครที่จะสามารถหนีข้อกล่าวหานี้ได้อย่างแน่นอนคือผู้ซึ่งเทศนาสั่งสอนความเชื่อไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือโดยอ้อมในลักษณะที่มีแนวโน้มจะทำให้ทุกแขนงของการเชื่อฟังถูกขจัดออกไปรวมถึงผู้ซึ่งเทศนาสั่งสอนเรื่องของพระคริสต์เพื่อจะล้มเลิกหรือลดความสำคัญในทางใดก็ตามแม้เพียงที่เล็กน้อยที่สุดของพระบัญญัติของพระเจ้า” Ibid. {GC 263.2} {GCth17 227.2}

ต่อผู้ที่ชอบย้ำว่า “การเทศนาเรื่องของพระกิตติคุณจะตอบคำถามของพระบัญญัติได้ทั้งหมด” เวสเล่ย์ตอบว่า“เรื่องนี้เราปฏิเสธอย่างที่สุดการสอนนี้ไม่บรรลุจุดประสงค์แรกที่สุดของพระบัญญัติกล่าวคือการโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่อในความบาปและการปลุกผู้คนที่หลับใหลไม่รู้ตัวที่ขอบปลายนรกให้ตื่นตัวขึ้นมา” อัครทูตเปาโลประกาศว่า “ธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาป” “และมนุษย์จะรู้สึกได้ว่าต้องการพระโลหิตของพระคริสต์เพื่อชำระล้างบาปของเขาได้ก็ต่อเมื่อเขาจะสำนึกว่าตนเป็นคนบาปเท่านั้นพระผู้เป็นเจ้าของเราเองยังตรัสว่า‘คนแข็งแรงไม่ต้องการหมอแต่คนเจ็บป่วยต้องการ’ดังนั้นเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะเสนอแพทย์ให้ผู้ที่ยังแข็งแรงอยู่หรืออย่างน้อยวาดมโนภาพว่าตนเป็นคนเช่นนั้นก่อนอื่นท่านต้องทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนป่วยมิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณท่านที่ทำงานให้พวกเขาเป็นเรื่องเหลวไหลพอๆกันที่จะเสนอพระคริสต์ให้กับผู้ที่หัวใจยังเต็มดวงอยู่ที่ยังไม่เคยแตกหักสลายไป” โรม 3:20 มัทธิว 9:12 Ibid. sermon 35 {GC 264.1} {GCth17 228.1}

ด้วยเหตุนี้ในขณะที่เวสเล่ย์ประกาศข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าเขาทำตัวเหมือนกับพระอาจารย์ของเขาที่เพียรพยายาม “ทำให้ธรรมบัญญัตินั้นยิ่งใหญ่และมีเกียรติ” อิสยาห์ 42:21 เขาบรรลุงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เขาทำอย่างซื่อสัตย์และพระองค์ทรงอนุญาตให้เขามีโอกาสเห็นผลงานเหล่านั้นในช่วงบั้นปลายชีวิตอันยาวนานกว่าแปดสิบปีของเขา—มากกว่ากึ่งศตวรรษที่เขารับใช้ด้วยการเดินทางประกาศ—

มีจิตวิญญาณที่ฝักใฝ่ติดตามเขากว่าครึ่งล้านแต่มีคนจำนวนอีกมากมายผ่านการทำงานของเขาได้รับการช่วยกู้ออกมาจากความหายนะและความตกต่ำของบาปไปสู่ชีวิตที่สูงส่งและบริสุทธิ์ขึ้นและเราจะไม่มีทางรู้ถึงจำนวนคนที่บรรลุถึงประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและอิ่มเอิบกว่านั้นจนกว่าครอบครัวของผู้ที่ได้รับความรอดทั้งหมดจะมารวมตัวกันในแผ่นดินของพระเจ้าชีวิตของเขาสาธิตให้เห็นถึงบทเรียนอันล้ำค่าคู่ควรต่อคริสเตียนทุกคนขอให้ความเชื่อความถ่อมตนความกระตือรือร้นที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยการเสียสละตนและการอุทิศตนของผู้รับใช้ของพระคริสต์ท่านนี้สะท้อนออกมาจากคริสตจักรในทุกวันนี้เทอญ {GC 264.2} {GCth17 228.2}

บท *15* - พระคัมภีร์กับการปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศส

ในศตวรรษที่สิบหกการปฏิรูปศาสนาหาทางเข้าไปยังประเทศต่างๆในยุโรปด้วยการมอบพระคัมภีร์ที่เปิดออกให้แก่ประชาชนบางประเทศต้อนรับไว้ด้วยความยินดีราวกับเป็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ส่วนประเทศอื่นๆนั้นระบอบของเปปาซีประสบความสำเร็จอย่างมากยิ่งในการขัดขวางการเข้ามาของพระคัมภีร์ความกระจ่างแห่งความเข้าใจพระคัมภีร์ซึ่งมีอิทธิพลในการยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นจึงแทบจะถูกตัดออกไปหมดมีอยู่ประเทศหนึ่งที่ความกระจ่างเข้าไปได้แล้วแต่ความมืดก็ยังไม่เข้าใจความกระจ่างนั้นเป็นเวลาหลายศตวรรษที่สัจธรรมและความผิดต่อสู้แย่งชิงความเป็นใหญ่ในที่สุดความชั่วชนะและสัจธรรมของสวรรค์ถูกผลักทิ้งออกไป“หลักการพิพากษามีอย่างนี้คือความสว่างเข้ามาในโลกแล้วแต่มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง” ยอห์น 3:19 ประเทศนั้นถูกทิ้งไว้ให้เก็บเกี่ยวผลของวิถีที่เธอเลือกเองพระเจ้าทรงถอนการควบคุมและการยับยั้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกไปจากคนที่ดูแคลนของประทานแห่งพระคุณของพระองค์ปล่อยให้ความชั่วเติบใหญ่ขึ้นและทั่วทั้งโลกเห็นผลของการปฏิเสธสัจธรรมอย่างจงใจ {GC 265.1} {GCth17 229.1}

สงครามต่อต้านพระคัมภีร์ดำเนินมาเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วในประเทศฝรั่งเศสจนถึงจุดสุดยอดด้วยเหตุการณ์ของการปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศส [the Revolution] การลุกลามอันน่ากลัวนั้นเป็นผลลัพธ์ที่คู่ควรจากการกดขี่ของโรมที่มีต่อพระคัมภีร์(โปรดดูภาคผนวก)เป็นการนำเสนอตัวอย่างที่โดดเด่นที่สุดให้โลกเห็นถึงการทำงานตามนโยบายของระบอบเปปาซีเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของคำสอนของคริสตจักรโรมันที่มีการทะนุบำรุงส่งเสริมมามากกว่าหนึ่งพันปี {GC 265.2} {GCth17 229.2}

ผู้เผยพระวจนะทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วถึงการปราบปรามพระคัมภีร์ในช่วงการเรืองอำนาจของระบอบเปปาซีและอัครสาวกผู้บันทึกพระธรรมวิวรณ์ยังชี้ให้เห็นถึงผลอันน่าสยดสยองที่จะเกิดกับประเทศฝรั่งเศสโดยเฉพาะจากการครองความเป็นใหญ่ของ “คนนอกกฎหมาย” {GC 266.1} {GCth17 230.1}

ทูตสวรรค์ของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวไว้ว่า“เขาจะเหยียบย่ำวิสุทธินครตลอดสี่สิบสองเดือนเราจะให้ฤทธานุภาพแก่พยานทั้งสองของเราและทั้งสองจะเผยพระวจนะตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันโดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ........เมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้วสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึกก็จะต่อสู้กับเขามันจะชนะและจะฆ่าเขาทั้งสองและศพของเขาทั้งสองจะอยู่บนถนนในมหานครนั้นที่เรียกตามภาษาอุปไมยว่าโสโดมและอียิปต์ซึ่งเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึง........คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสองพวกเขาจะรื่นเริงและให้ของขวัญแก่กันและกันเพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกหลังจากนั้นสามวันครึ่งลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาและเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยขาตัวเองคนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง” วิวรณ์ 11:2-11 {GC 266.2} {GCth17 230.2}

ช่วงเวลา “สี่สิบสองเดือน” และ “หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน” ที่กล่าวถึงนี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันที่ต่างหมายถึงเวลาที่คริสตจักรของพระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานจากการกดขี่ของโรมช่วงเวลา 1260 ปีของการเรืองอำนาจของระบอบเปปาซีเริ่มขึ้นในปีค.ศ. 538 และสิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1798 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้นกองกำลังของประเทศฝรั่งเศสบุกเข้าไปกรุงโรมและจับพระสันตะปาปาเป็นเชลยและพระองค์สิ้นพระชนม์ขณะที่ถูกเนรเทศแม้จะมีการแต่งตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ในเวลาไม่นานต่อมาก็ตามสภาก

ารปกครองของระบอบเปปาซีก็ไม่สามารถปกครองด้วยอำนาจที่มีเหมือนในอดีต {GC 266.3} {GCth17 230.3}

การกดขี่ข่มเหงคริสตจักรไม่ได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเวลา 1260 ปีนี้ด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์พระองค์ทรงกระทำให้เวลาแห่งความทุกข์ของการกดขี่สั้นลงเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำนายถึง "ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง" ที่จะกระหน่ำลงมายังคริสตจักรพระองค์ตรัสว่า "ถ้าไม่ได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้าจะไม่มีมนุษย์รอดได้เลยแต่เพราะทรงเห็นแก่พวกที่ทรงเลือกจึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า" มัทธิว 24:21, 22 โดยทางอิทธิพลของการปฏิรูปศาสนาการกดขี่ข่มเหงยุติไปก่อนปีค.ศ. 1798 {GC 266.4} {GCth17 230.4}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงพยานสองท่านต่อไปว่า"พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้นและคันประทีปสองอันที่ตั้งอยู่เฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก"ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า"พระวจนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์" วิวรณ์ 11:4 สดุดี 119:105 พยานสองท่านนั้นหมายถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่พระคัมภีร์ทั้งสองภาคเป็นพยานสำคัญต่อต้นกำเนิดและความยั่งยืนของพระบัญญัติของพระเจ้าทั้งสองเป็นพยานถึงแผนการแห่งความรอดด้วยเช่นกันแบบจำลองต่างๆเครื่องถวายบูชาทั้งหลายและคำพยากรณ์ของภาคพันธสัญญาเดิมเล็งถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดในภายภาคหน้าพระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตในภาคพันธสัญญาใหม่เปิดเผยถึงพระผู้ช่วยให้รอดผู้เสด็จมาในลักษณะที่ตรงตามแบบจำลองและคำพยากรณ์ที่ทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วอย่างถูกต้องแม่นยำ {GC 267.1} {GCth17 231.1}

"พยานทั้งสองของเรา.......จะเผยพระวจนะตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันโดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ"ในเวลาส่วนใหญ่ของช่วงเวลานี้พยานทั้งสองของพระเจ้าถูกเก็บไว้อยู่ในที่มืดอำนาจของระบอบเปปาซีทุ่มเทที่จะซ่อนและปกปิดพระวจนะแห่งสัจธรรมไปจากประชาชนและชูพยานเท็จไว้ต่อหน้าพวกเขาเพื่อหักล้างคำพยานของพระวจนะ(โปรดดูภาคผนวก)เมื่ออำนาจฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกสั่งห้ามพระคัมภีร์เมื่อคำพยานของพระคัมภีร์ถูกทำให้คลาดเคลื่อนไปและมนุษย์และมารพยายามทำทุกวิถีทางที่ประดิษฐ์ขึ้นได้เพื่อหันความคิดของพวกเขาให้ออกไปจากพระวจนะเมื่อผู้ที่กล้าประกาศสัจธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ถูกตามล่าทรยศทรมานขังอยู่ในคุกมืดสังเวยชีพเพื่อความเชื่อหรือถูกบังคับให้หนีเข้าหาความมั่นคงปลอดภัยของภูเขาและไปยังโพรงหินและถ้ำของโลกพยานผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้จึงเผยพระวจนะในชุดผ้ากระสอบอย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังคงเป็นพยานตลอดช่วงเวลา1260ปีนี้ในเวลามืดที่สุดยังมีผู้ซื่อสัตย์ที่รักพระวจนะของพระเจ้าและยังหวงแหนเกียรติของพระองค์ผู้รับใช้ที่ภักดีเหล่านี้รับสติปัญญากำลังและสิทธิอำนาจในการประกาศความจริงตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้ {GC 267.2} {GCth17 231.2}

"ถ้าใครคิดจะทำร้ายพยานทั้งสองไฟก็จะพลุ่งออกจากปากของทั้งสองและเผาผลาญศัตรูเหล่านั้นใครที่คิดทำร้ายพยานทั้งสองก็จะต้องตายอย่างนั้น" วิวรณ์ 11:5 มนุษย์ไม่อาจรอดพ้นการถูกลงโทษเมื่อเหยียบย่ำพระวจนะของพระเจ้าความหมายของคำประณามที่น่ากลัวนี้ระบุอยู่ในบทปิดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ที่ว่า "ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่าถ้าใครเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปในหนังสือนี้พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มเติมภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่คนนั้นและถ้าใครตัดถ้อยคำอะไรออกจากหนังสือพย

ากรณ์นี้พระเจ้าก็จะทรงตัดส่วนแบ่งของเขาที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและในนครบริสุทธิ์ตามที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย” วิวรณ์ 22:18, 19 {GC 268.1} {GCth17 232.1}

พระเจ้าประทานคำเตือนเช่นนี้ไว้เพื่อป้องกันไม่ให้มนุษย์ปรับเปลี่ยนสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระองค์ทรงเปิดเผยหรือทรงบัญชาคำประณามที่เคร่งขรึมนี้มีผลใช้กับทุกคนที่ใช้อิทธิพลของเขานำมนุษย์ให้นับถือพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างไม่เอาจริงเอาจังคำเตือนเหล่านี้ควรทำให้พวกที่ประกาศอย่างทำเป็นเล่นว่าการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าหรือไม่นั้นเป็นเรื่องไม่สำคัญเกิดความรู้สึกกลัวจนตัวสั่นทุกคนที่ยกความคิดเห็นของตนขึ้นเหนือการเปิดเผยของพระเจ้าและทุกคนที่เปลี่ยนความหมายชัดแจ้งของพระคัมภีร์เพื่อให้เข้ากับความสะดวกของตนเองหรือเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของการเข้ากับชาวโลกกำลังนำความรับผิดชอบอันน่ากลัวมาใส่ตัวพระวจนะที่บันทึกไว้เป็นตัวอักษรซึ่งคือพระบัญญัติของพระเจ้าจะประมาณค่าอุปนิสัยของมนุษย์ทุกคนและกล่าวโทษทุกคนที่บททดสอบซึ่งผิดพลาดไม่ได้นี้จะประกาศว่าไม่เป็นที่พึงประสงค์ {GC 268.2} {GCth17 232.2}

“เมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้น [กำลังเสร็จสิ้น] การเป็นพยานแล้ว” ช่วงเวลาที่พยานทั้งสองเผยพระวจนะในขณะที่แต่งกายด้วยชุดผ้ากระสอบได้สิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1798ในขณะที่พวกเขาใกล้ถึงเวลาสิ้นสุดการทำงานในความมืดมนนั้นอำนาจที่มีสัญลักษณ์เป็น“สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึก”วิวรณ์11:7จะทำสงครามโจมตีพวกเขาอำนาจที่ปกครองอยู่ในคริสตจักรและรัฐของหลายประเทศในยุโรปถูกควบคุมโดยซาตานผ่านตัวกลางคือระบอบของเปปาซีมาเป็นเวลาหลายศตวรรษแต่ในที่แห่งนี้มีการแสดงออกอย่างใหม่ให้เห็นถึงอำนาจของซาตาน {GC 268.3} {GCth17 232.3}

โรมมีนโยบายปกปิดพระคัมภีร์ไว้ในภาษาที่คนไม่รู้จักและซ่อนไว้จากประชาชนทั่วไปภายใต้การอ้างตนว่าเคารพนับถือพระคัมภีร์ภายใต้การปกครองของเธอนั้นพยานทั้งสองต้องเผยพระวจนะในขณะที่“แต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ” วิวรณ์ 11:3 แต่มีอีกอำนาจหนึ่งคืออำนาจของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลประกาศทำสงครามอย่างเปิดเผยต่อสู้พระวจนะของพระเจ้า {GC 269.1} {GCth17 233.1}

ถนนใน “มหานคร” ที่พยานทั้งสองถูกฆ่าและที่ศพของพวกเขาอยู่นั้นคือประเทศอียิปต์ฝ่าย “จิตวิญญาณ” วิวรณ์ 11:8 ในบรรดาประเทศต่างๆในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์อียิปต์เป็นประเทศที่ปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และต่อต้านพระบัญชาของพระองค์อย่างห้าวหาญที่สุดไม่มีพระราชาองค์ใดกล้ากบฏต่ออำนาจของสวรรค์อย่างเปิดเผยและอย่างหยิ่งผยองมากไปกว่ากษัตริย์ของประเทศอียิปต์เมื่อโมเสสนำข่าวมาให้ฟาโรห์ในนามของพระเจ้าฟาโรห์ตอบอย่างยโสว่า “พระยาห์เวห์นั้นเป็นใครเล่าเราจึงจะต้องฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไปเราไม่รู้จักพระยาห์เวห์และยิ่งกว่านั้นเราจะไม่ปล่อยคนอิสราเอลไปเป็นอันขาด” อพยพ 5:2 นี่คือลัทธิความเชื่อที่ว่าไม่มีพระเจ้าและประเทศที่มีสัญลักษณ์ของอียิปต์เป็นตัวแทนนี้จะส่งเสียงปฏิเสธว่ามีพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และจะแสดงออกถึงวิญญาณของความไม่เชื่อและความท้าทายที่คล้ายคลึงกัน “มหานคร” นี้ยังเปรียบเป็นเมืองโสโดมฝ่าย “วิญญาณ” อีกด้วยความชั่วช้าของเมืองโสโดมในการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าแสดงออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการมักมากในโลกีย์และบาปนี้ยังจะเป็นคุณสมบัติโดดเด่นของประเทศที่มีลักษณะตรงตามคุณสมบัติจำเพาะของพระคัมภีร์ข้อนี้อย่างสมบูรณ์ {GC 269.2} {GCth17 233.2}

ตามคำพูดของผู้เผยพระวจนะท่านนี้ดังนั้นก่อนถึงปีค.ศ. 1798 เพียงเล็กน้อยจะมีบางอำนาจที่มีต้นกำเนิดมาจากซาตานและมีลักษณะของซาตานปรากฏขึ้นมาทำสงครามกับพระคัมภีร์ในดินแดนที่คำพยานทั้งสองของพระเจ้าถูกปิดปากให้เงียบเสียงจะมีการสำแดงออกให้เห็นถึงความไม่เชื่อพระเจ้าของฟาโรห์และความมักมากในโลกีย์ของเมืองโสโดม {GC 269.3} {GCth17 233.3}

คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นอย่างแม่นยำและน่าตะลึงตาตะลึงใจที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศสระหว่างการปฏิวัติในปีค.ศ. 1793 “เป็นครั้งแรกที่โลกได้ยินจากการประชุมของคนกลุ่มหนึ่งที่มีชาติกำเนิดและได้รับการศึกษาอย่างมีอารยธรรมและได้รับสิทธิอย่างชอบธรรมในการปกครองประเทศที่ดีเลิศที่สุดประเทศหนึ่งของทวีปยุโรปยกเสียงของพวกเขาอย่างพร้อมเพรียงกันในการปฏิเสธสัจธรรมอันน่าเคร่งขรึมที่สุดเท่าที่จิตวิญญาณของมนุษย์ได้รับและประกาศด้วยเสียงอย่างเป็นเอกฉันท์ที่จะละทิ้งความเชื่อและการนมัสการเทพเจ้าองค์หนึ่ง” Sir Walter Scott, Life of Napoleon เล่มที่ 1 บทที่ 17 “ฝรั่งเศสเป็นประเทศเดียวในโลกที่ยังคงมีการบันทึกอย่างถูกต้องหลงเหลืออยู่ในฐานะระดับประเทศเธอชูมือของเธอขึ้นกบฏต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของจักรวาลอย่างเปิดเผยคนหมิ่นประมาทพระเจ้ามากมายและคนไม่เชื่อพระเจ้ามากมายยังคงมีอยู่และจะมีต่อไปในประเทศอังกฤษเยอรมนีสเปนและประเทศอื่นๆแต่ประเทศฝรั่งเศสยืนแยกตัวโดดเดี่ยวอยู่ต่างหากในประวัติศาสตร์โลกในฐานะรัฐเดียวที่ประกาศว่าไม่มีพระเจ้าด้วยพระราชกฤษฎีกาที่ออกมาจากที่ประชุมของรัฐสภาและพลเมืองทั้งหมดของเมืองหลวงและประชาชนอีกจำนวนมากทั่วทั้งประเทศทั้งหญิงและชายต่างเต้นรำทำเพลงด้วยความยินดีปรีดายอมรับคำประกาศของรัฐบาล” Blackwood’s Magazine, November, 1870 {GC 269.4} {GCth17 234.1}

ประเทศฝรั่งเศสยังเผยให้เห็นถึงคุณสมบัติที่โดดเด่นของเมืองโสโดมด้วยในช่วงของการปฏิวัติมีการแสดงออกถึงสภาพความตกต่ำทางฝ่ายศีลธรรมและความเสื่อมโทรมคล้ายคลึงกับที่นำความพินาศมายังเมืองต่างๆของที่ราบมาแล้วและนักประวัติศาสตร์ได้เปิดเผยทั้งความไม่เชื่อพระเจ้าและความเสเพลไร้ศีลธรรมของประเทศฝรั่งเศสตามที่ให้ไว้ในคำพยากรณ์“ส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับกฎหมายเหล่านี้ซึ่งมีผลต่อศาสนาคือการลดความสำคัญของการรวมเป็นหนึ่งในการสมรสให้เหลือเป็นเพียงการทำสัญญาทางกฎหมายที่มีลักษณะผูกพันชั่วคราวซึ่งคนสองคนใดจะเข้าร่วมหรือสลัดทิ้งไปตามความพึงพอใจได้ทั้งๆที่การสมรสเป็นความผูกพันอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งมนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้และความยั่งยืนอันยาวนานของความสัมพันธ์นี้จะนำไปสู่เอกภาพของสังคม.......หากพวกปีศาจทั้งหลายตั้งเป้าหมายให้ตนเองคิดค้นหาวิธีที่ได้ผลที่สุดเพื่อทำลายสิ่งใดก็ได้ที่น่าเคารพที่ดีงามหรือที่ยั่งยืนนานในชีวิตครอบครัวและในเวลาเดียวกันได้รับการประกันความมั่นใจว่าผลร้ายของเป้าหมายนี้จะกระทบต่อเนื่องไปจากคนยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งพวกเขาไม่น่าจะคิดค้นแผนการอื่นใดที่ได้ผลมากไปกว่าการทำให้การสมรสเสื่อมทรามลงโซฟีย์อาร์เนาต์ [Sophie Arnoult] ดาราชื่อดังจากความสามารถในการพูดคำคมคนหนึ่งได้บรรยายถึงพิธีแต่งงานของประชาราษฎร์ไว้ว่าเป็น ‘การประกอบพิธีศาสนาให้กับการล่วงประเวณี’” Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 270.1} {GCth17 234.2}

“เป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงกางเขน” วิวรณ์ 11:8 ประเทศฝรั่งเศสทำให้ข้อกำหนดของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นตามที่ทำนายไว้ไม่มีดินแดนใดที่ความเป็นศัตรูต่อต้านพระคริสต์จะถูกแสดงออกอย่างโดดเด่นไปมากกว่านี้ไม่มีประเทศใดที่สัจธรรมต้องผจญกับการ

ต่อต้านที่ขมขื่นและโหดเหี้ยมไปมากกว่านี้ด้วยการกดขี่ข่มเหงที่ประเทศฝรั่งเศสทำกับผู้ที่ยอมรับพระกิตติคุณเธอได้ตรึงพระคริสต์ในตัวสาวกทั้งหลายของพระองค์ไว้บนกางเขน {GC 271.1} {GCth17 235.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่าธรรมิกชนทั้งหลายต้องเสียเลือดเนื้อในขณะที่ชาววอลเดนซิสสละชีวิตของตนไว้บนเทือกเขาพิดมอนต์ “เพื่อพระวจนะของพระเจ้าและเพื่อการเป็นพยานของพระเยซู” พี่น้องของพวกเขาคือพวกเอลบิเจนส์แห่งประเทศฝรั่งเศสก็แบกการเป็นพยานเพื่อสัจธรรมในลักษณะเดียวกันในยุคของการปฏิรูปศาสนาสาวกของพวกเขาถูกประหารด้วยการทารุณกรรมที่โหดเหี้ยมพระราชาและขุนนางสตรีชาติกำเนิดตระกูลสูงและหญิงสาวบอบบางความระทมทุกข์ของผู้ที่ยอมพลีชีพแด่พระเยซูกลายเป็นอาหารตาของผู้ที่หยิ่งยโสและเหล่าอัศวินของประเทศพวกฮิวโกน็อทส์ที่กล้าหาญต่อสู้เพื่อสิทธิซึ่งหัวใจมนุษย์ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุดพวกเขาต้องหลั่งเลือดในสนามรบอันดุเดือดหลายต่อหลายครั้งพวกโปรเตสแตนต์ถูกจัดว่าเป็นพวกนอกกฎหมายมีการตั้งค่าหัวของพวกเขาและแต่ละคนถูกตามล่าดั่งสัตว์ป่า {GC 271.2} {GCth17 235.2}

“คริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร”ซึ่งหมายถึงลูกหลานจำนวนน้อยนิดของคริสเตียนสมัยก่อนที่หลงเหลือและยังคงหลบซ่อนอยู่ตามภูเขาทางตอนใต้ในศตวรรษที่18นั้นพวกเขายังคงถนอมความเชื่อของบรรพบุรุษไว้ในขณะที่พวกเขาเสี่ยงภัยในการเดินทางไปประชุมกันตามที่ราบของภูเขาและหนองน้ำเปลี่ยวในยามค่ำคืนพวกเขาถูกพวกทหารม้าไล่ล่าและกระชากไปเป็นทาสฝีพายในเรือของโรมันตลอดชีวิตคนที่ใสสะอาดที่สุดที่บริสุทธิ์ที่สุดมีการศึกษามากที่สุดของประเทศฝรั่งเศสถูกล่ามโซ่ถูกทรมานอย่างทารุณโหดเหี้ยมท่ามกลางโจรและฆาตรกรรับจ้าง (โปรดดู Wylie เล่มที่ 22 บทที่ 6) ส่วนคนอื่นๆที่ได้รับการปฏิบัติที่เมตตากว่าจะถูกยิงทิ้งอย่างเลือดเย็นเพราะพวกเขาไม่มีอาวุธและขาดความช่วยเหลือพวกเขากราบคุกเข่าลงอธิษฐานคนชราสตรีที่ป้องกันตัวเองไม่ได้และเด็กไร้เดียงสาจำนวนหลายร้อยคนล้มตายอยู่กับพื้นในสถานที่ประชุมในการเดินทางข้ามภูเขาหรือป่าทึบซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาใช้ชุมนุมกันอยู่เป็นประจำนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่จะพบ“ร่างของคนตายนอนเรียงรายตามทุ่งหญ้าและบ้างแขวนห้อยบนต้นไม้ในทุกๆสี่ก้าวที่เดินไป”ประเทศของพวกเขาซึ่งถูกทิ้งร้างด้วยคมดาบขวานและตะแลงแกงได้ถูกเปลี่ยนเป็นป่ากันดารอันอ้างว้างน่ากลัว

“ความโหดเหี้ยมเหล่านี้ไม่ได้ก่อขึ้น.....ในยุคมืดแต่ในยุคแห่งความรุ่งเรืองของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในเวลานั้นวิทยาศาสตร์เจริญรุ่งเรืองวรรณกรรมกำลังเฟื่องฟูขุนนางชั้นสูงของราชสำนักและของเมืองหลวงเป็นผู้มีการศึกษาและมีวาทศิลป์และส่งผลกระทบอย่างมากต่อคุณงามความดีของความถ่อมตนและความรัก” Ibid. เล่มที่ 22 บทที่ 7 {GC 271.3} {GCth17 235.3}

แต่ที่ดำมืดที่สุดในบรรดาบัญชีดำของอาชญากรรมเป็นการกระทำที่เลวร้ายน่ากลัวและโหดเหี้ยมที่สุดนั่นคือการสังหารหมู่วันเซนต์บาร์โทโลมิว [St. Bartholomew Massacre วันที่ฝูงชนชาวฝรั่งเศสผู้นับถือนิกายโรมันคาทอลิกไล่สังหารพวกฮิวโกน็อทส์หรือโปรเตสแตนต์ชาวฝรั่งเศสภายใต้คำสั่งของพระเจ้าชาร์ลส์ที่แห่งประเทศฝรั่งเศสการสังหารเริ่มขึ้นก่อนรุ่งสางของเช้าวันที่ 24 สิงหาคมค.ศ. 1572 ซึ่งตรงกับวันสมโภชของนักบุญบาร์โทโลมิว] โลกยังจำภาพความน่ากลัวที่สยองขวัญของการฆ่าอย่างขี้ขลาดและโหดเหี้ยมที่สุดได้นักบวชและพระราชาคณะของโรมเร่งเร้าให้กษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสยื่นพระหัตถ์ออกสนับสนุนงานเหี้ยมโหดนี้ระฆังที่ดังขึ้นในกลางดึกของยามค่ำคืนเป็นสัญญาณของการลงมือสังหารชาวโปรเตสแตนต์หลายพันคนนอนอย่

างสงบในบ้านของตนโดยวางใจในเกียรติยศที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ของพระราชาพวกเขาถูกลากไปนอกบ้านโดยไม่มีการเตือนและถูกฆ่าทิ้งอย่างเลือดเย็น {GC 272.1} {GCth17 236.1}

พระคริสต์ทรงเป็นผู้นำที่ตามองไม่เห็นในการช่วยกู้ประชากรของพระองค์ออกจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ซาตานก็เช่นกันเป็นผู้นำของสมุนของมันที่ตามองไม่เห็นในการกระทำที่โหดเหี้ยมต่อการยอมพลีชีพของคนมากมายเหล่านี้การสังหารหมู่นี้เกิดขึ้นในกรุงปารีสอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาเจ็ดวันสามวันแรกด้วยความโหดเหี้ยมอย่างที่ประเมินไม่ได้และงานนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในตัวเมืองเท่านั้นแต่โดยคำสั่งพิเศษของพระราชาได้ขยายไปยังทุกจังหวัดและทุกอำเภอที่พบพวกโปรเตสแตนต์พวกเขาไม่ได้เห็นแก่อายุหรือเพศทารกไร้เดียงสาหรือคนแก่ผมหงอกก็ยังไม่เว้นขุนนางและชาวชนบทคนแก่และคนหนุ่มแม่และเด็กถูกสังหารพร้อมกันการฆาตกรรมทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานสองเดือนคนชั้นหัวกระทิของประเทศพินาศไปถึงเจ็ดหมื่นคน {GC 272.2} {GCth17 236.2}

“เมื่อข่าวการสังหารหมู่ไปถึงกรุงโรมความปีติยินดีท่ามกลางเหล่านักบวชนั้นล้นเหลือจนไม่มีขอบเขตพระคาร์ดินัลแห่งเมืองลอเรนมอบมงกุฎหลายพันอันเป็นรางวัลให้แก่ผู้ส่งข่าวปืนใหญ่ของเมืองเซนต์เอนเจโลยิงสลุตดังสนั่นให้การเคารพและชื่นชมเสียงระฆังดังกังวานจากทุกยอดหอคอยของโบสถ์กองไฟเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวันและพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 13 เสด็จร่วมขบวนยาวพร้อมด้วยพระคาร์ดินนัลและคนสำคัญอื่นๆในศาสนามุ่งหน้าไปยังโบสถ์เซนต์หลุยซ์ณที่นั่นพระคาร์ดินัลแห่งโลเรนสวดบทเตเดียม......มีการหล่อเหรียญเพื่อรำลึกถึงการสังหารหมู่และที่กรุงวาติกันยังมีจิตรกรรมฝาผนังซึ่งวาดโดยวาซารี [Frescoes of Vasari] อยู่สามภาพที่บรรยายถึงภาพการโจมตีของกองทัพเรือภาพพระราชานั่งในที่ประชุมสภากำลังวางแผนการสังหารหมู่และภาพการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นพระสันตะปาปาเกรกอรีประทานรางวัลให้พระเจ้าชาร์ลส์เป็นกุหลาบทองคำและสี่เดือนหลังจากการสังหารหมู่พระองค์ทรงฟังคำเทศนาของบาทหลวงชาวฝรั่งเศสด้วยความพอพระทัย......ที่พูดถึง‘วันนั้นที่เต็มล้นด้วยความสุขและความปรีดาเมื่อพระสันตะปาปาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดทรงได้รับข่าวและทรงพระดำเนินด้วยความเคร่งขรึมเพื่อไปขอบคุณพระเจ้าและเซนต์หลุยซ์”‘ Henry White, The Massacre of St. Bartholomew บทที่ 14 ย่อหน้าที่ 34 {GC 272.3} {GCth17 236.3}

วิญญาณผู้บงการที่ชักนำอยู่เบื้องหลังการสังหารหมู่วันเซนต์บาร์โทโลมิวเป็นวิญญาณเดียวกับที่ชักนำในการปฏิวัติพวกเขาประกาศว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนหลอกลวงและเสียงร้องเรียกของผู้ไม่เชื่อชาวฝรั่งเศสที่มาชุมนุมคือ “บดขยี้เจ้าตัวร้าย” นั้นหมายถึงพระคริสต์คำหมิ่นประมาทพระเจ้าที่ท้าทายต่อสวรรค์และความชั่วที่น่ารังเกียจเกิดขึ้นคู่กันไปมีการเชิดชูคนต่ำช้าที่สุดคนทารุณโหดร้ายเยี่ยงสัตว์และความชั่วช้าที่สุดให้สูงส่งทั้งหมดนี้ทำเพื่อเทิดเกียรติอย่างสูงแก่ซาตานในขณะเดียวกันก็ตรึงพระคริสต์พร้อมกับพระลักษณะของพระองค์ผู้ทรงเป็นสัจธรรมความบริสุทธิ์และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวไว้บนกางเขนด้วย {GC 273.1} {GCth17 237.1}

“สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึกก็จะต่อสู้กับเขามันจะชนะและฆ่าเขาทั้งสองเสีย”อำนาจไม่เชื่อพระเจ้าที่ปกครองประเทศฝรั่งเศสในช่วงของการปฏิวัติและในยุคสมัยแห่งความน่าสะพรึงกลัวนั้นได้ทำสงครามต่อต้านพระเจ้าและพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างที่โลกไม่เคยเห็นมาก่อนที่ประชุมสภาแห่งชาติล้มล้างการนมัสการพระเจ้าพระคัมภีร์ถูกรวบรวมและถูกนำไปเผาทิ้งในที่สาธารณะด้วยการแสดงออกถึงการดูถูกเหยียดหยามทุกวิธีที่จะทำได้พระบัญญัติของพระเจ้าถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้าสถาบันพระคัมภีร์ต่างๆถูกกำจัดวันพักผ่อนประจำสัปดาห์ถูกปัดทิ้งและตั้งทุกวันที่สิบขึ้นมาแทนเพื่ออุทิศให้กับการสำมะเลเทเ

มาและการหมิ่นประมาทพระเจ้าพิธีบัพติศมาและพิธีศีลมหาสนิทถูกสั่งห้ามคำประกาศต่างๆถูกติดอย่างสะดุดตาอยู่เหนือสถานที่ฝังศพประกาศให้รู้ว่าความตายเป็นการนอนหลับสนิทชั่วนิรันดร์ {GC 273.2} {GCth17 237.2}

มีการกล่าวกันว่าความยำเกรงพระเจ้านั้นห่างไกลเหลือเกินจากการเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญาจนกลายเป็นจุดเริ่มต้นของความโง่เขลามีการสั่งห้ามการนมัสการทางศาสนาทั้งหมดนอกจากที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพและการประชุมของประเทศ“บิชอปของรัฐธรรมนูญแห่งกรุงปารีสถูกชักชวนให้เข้ามามีบทบาทสำคัญของการแสดงละครอันน่าขบขันของเรื่องโง่เขลาและอื้อฉาวที่สุดที่ไม่เคยแสดงมาก่อนในระดับชาติ.....ท่านถูกเชิญมาในขบวนเต็มยศเพื่อประกาศต่อหน้าที่ประชุมสภาว่าทุกแง่มุมของศาสนาที่ท่านสอนมาหลายปีนั้นเป็นวิชาหนึ่งของการบวชเป็นบาทหลวงซึ่งไม่มีพื้นฐานทั้งในประวัติศาสตร์หรือสัจธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ท่านบอกปัดด้วยคำพูดที่ขึงขังและแน่วแน่ถึงเรื่องการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าที่ท่านเคยเทิดทูนนมัสการนั้นและในภายภาคหน้าท่านจะอุทิศตนเพื่อการสักการะต่อเสรีภาพความเท่าเทียมกันคุณความดีและศีลธรรมหลังจากนั้นท่านก็นำเครื่องประดับยศฝ่ายศาสนาของท่านออกมาวางบนโต๊ะและประธานของที่ประชุมสภาก็สวมกอดท่านฉันพี่น้องบาทหลวงละทิ้งศาสนาหลายองค์ได้ทำตามแบบอย่างของพระราชาคณะท่านนี้” Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 274.1}) {GCth17 238.1}

“คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสองและพวกเขาจะรื่นเริงและจะให้ของขวัญแก่กันและกันเพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” วิวรณ์ 11:10ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้ทำให้เสียงเตือนสติจากพยานสองท่านของพระเจ้าเงียบไปพระคำแห่งสัจธรรมนอนแน่นิ่งอยู่บนถนนของเธอและผู้ที่เกลียดชังข้อห้ามและข้อกำหนดของพระบัญญัติของพระเจ้าพากันโห่ร้องด้วยด้วยความมีชัยมนุษย์ขัดขืนพระราชาแห่งสรวงสวรรค์อย่างเปิดเผยพวกเขาร้องเช่นเดียวกับคนบาปในอดีตว่า“พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไรพระเจ้าผู้สูงสุดมีความรู้หรือ” สดุดี 73:11 {GC 274.2} {GCth17 238.2}

ด้วยการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างอาจหาญเหลือเชื่อบาทหลวงองค์หนึ่งขององค์กรใหม่พูดว่า “พระเจ้าหากพระองค์ทรงดำรงอยู่ขอจงล้างแค้นให้กับพระนามที่เสื่อมเสียไปของพระองค์เราขอท้าทายพระองค์พระองค์ยังทรงนิ่งเฉยพระองค์ไม่กล้าที่จะตรัสสั่งให้ฟ้าร้องฟาดลงมาแล้วภายหลังจากนี้ใครเล่าจะเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่” Lacretelle, History เล่มที่ 11 หน้าที่ 309 ใน Sir Archibald Alison, History of Europe เล่มที่ 1 บทที่ 10 นี่เป็นเสียงสะท้อนของคำพูดฟาโรห์อย่างแน่แท้ทีเดียวที่ว่า“พระยาห์เวห์นั้นเป็นใครเล่าเราจึงจะต้องฟังเสียงของพระองค์” ” เราไม่รู้จักพระยาห์เวห์” {GC 274.3} {GCth17 238.3}

“คนโง่รำพึงในใจตนว่าไม่มีพระเจ้า” สดุดี 14:1 และพระเจ้าทรงเปิดเผยถึงผู้บิดเบือนความจริงว่า “ความโง่ของพวกเขาจะปรากฏต่อทุกคน” 2 ทิโมธี 3:9 หลังจากที่ประเทศฝรั่งเศสประกาศเลิกนมัสการพระเจ้าผู้ทรงชนม์ผู้ทรงเป็น “องค์ผู้สูงเด่นและสูงส่งผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์” อิสยาห์ 57:15 เวลาผ่านไปเพียงเล็กน้อยจนกระทั่งเธอดิ่งต่ำลงสู่การกราบบูชารูปเคารพด้วยการบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผลในร่างของหญิงเสเพลไร้ศีลธรรมจรรยาคนหนึ่งและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนของประเทศและโดยอำนาจสูงสุดของฝ่ายปกครองและฝ่ายนิติบัญญัตินักประวัติศาสตร์กล่าวไว้ว่า “มีอยู่พิธีหนึ่งของยุควิกลจริตนี้ที่ครองความเบาปัญญาบวกกับความไม่เคร่งครัดทางศาสนาอย่างไร้คู่แข่งประตูของห้องประชุมสภาเปิดกว้างให้กับขบวนนักดนตรีซึ่งนำหน้าด้วยบรรดาสมาชิกของสภาการปกค

รองเทศบาลซึ่งเดินตามกันมาเป็นขบวนด้วยอาการเคร่งขรึมพร้อมกับร้องเพลงสรรเสริญให้เกียรติแก่เสรีภาพและมาพร้อมกับสตรีเพศที่มีผ้าคลุมหน้าในฐานะเป้าหมายของการสักการะบูชาในอนาคตของพวกเขาซึ่งพวกเขาตั้งสมญานามให้เธอว่าเทพธิดาแห่งเหตุผล[Goddess of Reason]

เมื่อขบวนเข้ามายังบริเวณหน้าห้องแล้วก็ทำพิธียิ่งใหญ่เปิดผ้าคลุมหน้าของเธอออกและนำไปตั้งอยู่ข้างขวาของประธานคนทั่วไปจำหน้าตาเธอได้ว่าเป็นนักเต้นระบำของโรงโอเปร่า.......ที่ประชุมสภาแห่งชาติของประเทศฝรั่งเศสเทิดเกียรติอย่างเปิดเผยแก่บุคคลผู้นี้ว่าเป็นตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดของเหตุผลที่สาธารณชนสมควรต้องกราบไหว้บูชา {GC 275.1} {GCth17 239.1}

"

พิธีกรรมน่าขบขันที่ไม่น่าเคารพและเหลวไหลนี้เป็นที่ยอมรับกันอยู่บ้างและตลอดทั่วทั้งประเทศมีการเลียนแบบการประกอบพิธีเทพธิดาแห่งเหตุผลประชาชนของท้องถิ่นเหล่านี้มีความปรารถนาที่จะแสดงว่าตนเองเท่าเทียมกับจุดสูงสุดของการปฏิวัติ" Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17 {GC 275.2} {GCth17 239.2}

พิธีกรคนหนึ่งซึ่งทำหน้าที่แนะนำพิธีบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผลกล่าวว่า"สมาชิกกฤษฎีกาแห่งชาติทั้งหลายความคลั่งไคล้ศาสนาหลีกทางให้กับเหตุผลแล้วตาที่พร่ามัวทนมองความเจิดจ้าของแสงไม่ได้วันนี้มีฝูงชนขนาดใหญ่มาชุมนุมกันภายใต้หลังคาทรงโกทิธ [ตึกทรงเยอรมัน] เหล่านั้นซึ่งเป็นครั้งแรกที่สะท้อนเสียงแห่งความจริงที่นั่นชาวฝรั่งเศสฉลองการนมัสการที่แท้จริงซึ่งคือเทพธิดาแห่งเสรีภาพซึ่งคือเทพธิดาของเหตุผลที่นั่นพวกเราได้สรุปความตั้งใจเพื่อความเจริญรุ่งเรืองในส่วนต่างๆของประเทศที่นั่นพวกเราได้ละทิ้งรูปเคารพที่ไม่มีชีวิตเพื่อแลกกับเทพธิดาแห่งเหตุผลรูปเคารพที่มีชีวิตซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของธรรมชาติ" M. A. Thiers, History of the French Revolution เล่มที่ 2 หน้า 370, 371 {GC 275.3} {GCth17 239.3}

เมื่อพวกเขานำเทพธิดามาถึงที่ห้องประชุมสภาแล้วนักพูดคนนี้จูงมือเธอและหันไปยังที่ประชุมและพูดว่า"เพื่อนมนุษย์มตะทั้งหลายต่อแต่นี้ให้พวกท่านหยุดสั่นกลัวต่อหน้าเสียงฟ้าร้องที่ไร้อำนาจของพระเจ้าผู้ซึ่งความกลัวของตัวท่านได้จินตนาขึ้นมาเองจงอย่ายอมรับพระเจ้าให้ยอมรับแต่เหตุผลข้าพเจ้าขอเสนอรูปบูชาประเสริฐและบริสุทธิ์แก่ท่านหากท่านต้องการรูปเคารพบูชาให้กราบบูชารูปนี้เท่านั้น.....ก้มกราบลงต่อหน้าสภาสูงสุดแห่งเสรีภาพที่น่าเคารพยิ่งโอม่านแห่งเหตุและผล" {GC 276.1} {GCth17 240.1}

"หลังจากประธานกอดเทพธิดาแล้วพวกเขาก็ยกเธอขึ้นประดับในรถที่หรูหราและนำขบวนเคลื่อนไปท่ามกลางฝูงชนมากมายมุ่งหน้าไปยังโบสถ์ปราสาทโนธาเดมเพื่อเข้าแทนที่เทพเจ้ายกชูเธอขึ้นสูงไว้บนแท่นบูชาที่นั่นและรับการยกย่องจากผู้ที่อยู่ที่นั่น" Alison เล่มที่ 1 บทที่ 10 {GC 276.2} {GCth17 240.2}

ไม่นานต่อมาเหตุการณ์ที่ตามมาคือการเผาพระคัมภีร์ในที่สาธารณะมีอยู่ครั้งหนึ่ง"สมาคมป๊อบปูล่าแห่งพิพิธภัณฑ์" ได้ก้าวเข้ามายังเทศบาลนครร้องด้วยเสียงอันดังว่า "ขอให้เหตุผลจงเจริญ" [Vive la Raison]
และถือเสาไม้ที่บนยอดปักด้วยซากหนังสือหลายเล่มที่เผาไหม้ไปเป็นบางส่วนในบรรดาหนังสือเหล่านี้มีหนังสือสังฆวัตร[เป็นหนังสือคู่มืออธิษฐานประจำวันซึ่งประกอบด้วยคำอธิษฐานเพลงนมัสการเพลงสดุดีและหัวข้อสำหรับอ่านซึ่งใช้กันเป็นประจำในคณะนักบวชสำคัญๆ]ตำราสวดมนต์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่ง"ชดใช้บาปไปแล้วในกองไฟสำหรับเรื่องตลกทั้งหลายที่

บังคับให้มนุษยชาติหลงงมงาย” Journal of Paris, 1793, No. 318 อ้างใน Buchez-Roux, Collection of Parliamentary History เล่มที่ 30 หน้า 200, 201 {GC 276.3} {GCth17 240.3}

หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีเป็นผู้เริ่มงานที่คนไม่เชื่อพระเจ้าได้ดำเนินสานต่อจนสำเร็จนโยบายของโรมเป็นผู้วางข้อกำหนดทั้งในด้านสังคมด้านการเมืองและด้านศาสนาเพื่อเร่งให้ประเทศฝรั่งเศสดิ่งลงสู่หายนะนักเขียนเมื่ออ้างอิงถึงความโหดร้ายของการปฏิวัติครั้งนี้ได้กล่าวว่าเรื่องเลยเถิดเหล่านี้จะต้องกล่าวโทษไปที่ราชวงศ์และคริสตจักร(โปรดดูภาคผนวก)หากต้องการความยุติธรรมที่แท้จริงแล้วจะต้องกล่าวโทษคริสตจักรหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีวางยาพิษใส่ลงในความคิดของกษัตริย์ทั้งหลายเพื่อให้ต่อต้านการปฏิรูปศาสนาว่าพวกคนเหล่านี้เป็นศัตรูต่อราชวงศ์เป็นองค์ประกอบของความขัดแย้งที่จะส่งผลแห่งความตายต่อสันติสุขและความปรองดองกันของประชาชาติมันเป็นเล่ห์เหลี่ยมของโรมที่ใช้วิธีนี้เพื่อบันดาลให้เกิดความโหดเหี้ยมโดยตรงและการกดขี่ที่น่ากลัวที่สุดออกมาจากราชบัลลังก์ {GC 276.4} {GCth17 240.4}

วิญญาณแห่งเสรีภาพเคลื่อนไปด้วยกันกับพระคัมภีร์ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ยอมรับพระกิตติคุณสมองของประชาชนก็จะตื่นพวกเขาเริ่มสลัดทิ้งโซ่ตรวนที่ผูกมัดพวกเขาเยี่ยงทาสของความรู้ไม่เท่าทันความชั่วและความเชื่อทางไสยศาสตร์พวกเขาเริ่มคิดและดำเนินชีวิตอย่างมนุษย์บรรดาพระราชาทรงเห็นและอกสั่นขวัญหายกับการกดขี่ของพวกพระองค์ {GC 277.1} {GCth17 241.1}

โรมไม่รีรอที่จะสุมไฟแห่งความกลัวอันน่าอิจฉาของพวกเขาให้โหมแรงขึ้นพระสันตะปาปาตรัสกับผู้สำเร็จราชการของประเทศฝรั่งเศสในปีค.ศ. 1525 ว่า “พวกคนบ้าคลั่งเหล่านี้ [หมายถึงพวกที่สนับสนุนโปรเตสแตนต์]จะไม่เพียงทำให้เกิดความสับสนและทำลายศาสนาเท่านั้นแต่จะทำลายทั้งอาณาจักรความดีประเสริฐกฎหมายความเป็นระเบียบและฐานันดรศักดิ์ด้วย” G. de Felice, History of the Protestants of France เล่มที่ 1 บทที่ 2 ย่อหน้าที่ 8 สองสามปีต่อมามีคำสั่งจากระบอบเปปาซีออกมาเตือนพระราชาว่า“ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทจงอย่าถูกหลอกพวกโปรเตสแตนต์จะก่อกวนความเป็นระเบียบทั้งหมดของฝ่ายปกครองทางการเมืองและของศาสนาด้วย......ราชบัลลังก์ก็ตกอยู่ภายใต้อันตรายที่พอๆกับแท่นบูชา.....การนำศาสนาใหม่เข้ามาจำเป็นต้องนำการปกครองใหม่เข้ามาด้วย” D’Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 36 และนักศาสนศาสตร์ร้องขอความฝักใฝ่ของประชาชนด้วยการประกาศว่าหลักคำสอนของพวกโปรเตสแตนต์“ชักนำคนไปในทางผิดมุ่งสู่ของใหม่และความเขลามันปล้นความรักของประชาราษฎร์ที่อุทิศถวายแด่พระราชาและทำลายทั้งคริสตจักรและรัฐ”ด้วยวิธีนี้โรมประสบความสำเร็จในการชักนำประเทศฝรั่งเศสเข้าต่อต้านการปฏิรูปศาสนา“ดาบของการกดขี่ข่มเหงชักออกจากฝักเป็นครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสเพื่อยกชูราชบัลลังก์ปกป้องรักษาไว้ซึ่งคุณงามความดีและรักษากฎหมายให้ยั่งยืน” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 4 {GC 277.2} {GCth17 241.2}

ผู้ปกครองแผ่นดินคาดไม่ถึงแม้เพียงแต่น้อยว่าผลลัพธ์ของนโยบายที่ตัดสินจุดจบของประเทศจะออกมาเป็นเช่นนั้นคำสอนของพระคัมภีร์ควรจะได้ฝังหลักการแห่งความยุติธรรมการประมาณตนสัจธรรมความเสมอภาคและความโอบอ้อมอารีลงในสมองและหัวใจของประชาชนซึ่งล้วนเป็นศิลามุมเอกที่จะนำให้ประเทศรุ่งเรือง “ความชอบธรรมย่อมเชิดชูประชาชาติ” ดังนั้น “พระที่นั่งนั้นถูกสถาปนาไว้” สุภาษิต 14:34; 16:12 “ผลงานของความชอบธรรมจะเป็นสันติสุขและผลลัพธ์ของความชอบธรรมคือความเงียบสงบและความว

ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศของเขาอย่างแน่แท้ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะเทิดเกียรติพระราชาในอำนาจการปกครองที่ยุติธรรมและชอบด้วยกฎหมายแต่ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่มีความสุขได้สั่งห้ามพระคัมภีร์และประกาศห้ามการมีสาวกของพระคัมภีร์ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่าบุคคลที่มีหลักการและจริยธรรมบุคคลที่มีปัญญาเฉียบแหลมและพลังศีลธรรมที่เข้มแข็งผู้ที่กล้าปฏิญาณต่อการตัดสินใจและความเชื่อของตนที่จะทนทุกข์เพื่อสัจธรรมเป็นเวลาหลายศตวรรษที่คนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอย่างทุกข์ทรมานตกเป็นทาสในเรือของชาวโรมันสาบสูญที่หลักประหารหรือเปื่อยเน่าในคุกมืดใต้ดินคนหลายพันพบความปลอดภัยด้วยการอพยพหนีและเหตุการณ์เหล่านี้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสองร้อยห้าสิบปีนับจากการปฏิรูปศาสนาได้เปิดฉากขึ้น {GC 277.3} {GCth17 241.3}

ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้แทบจะไม่มีชาวฝรั่งเศสสักรุ่นหนึ่งที่ไม่เคยเห็นสาวกของพระกิตติคุณหนีตายเพื่อเอาตัวรอดต่อหน้าความโกรธอย่างบ้าคลั่งของผู้กดขี่และพวกเขานำสติปัญญาศิลปะความขยันและความเป็นระเบียบติดตัวไปด้วย*ซึ่งตามหลักเกณฑ์แล้วพวกเขาดีเลิศอย่างเด่นชัดอยู่แต่ก่อน...เพื่อไปสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศที่พวกเขาไปลี้ภัยได้และในสัดส่วนที่พวกเขาเติมของประทานคุณภาพดีเลิศเหล่านี้ให้แก่ประเทศที่ไปลี้ภัยพวกเขาก็ทำให้ประเทศของตนขาดของประทานเหล่านี้ไปในสัดส่วนเดียวกันหากคนทั้งหมดที่บัดนี้ถูกขับออกไปยังคงอยู่ในประเทศฝรั่งเศสแล้วหากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ทักษะในด้านอุตสาหกรรมของผู้ถูกเนรเทศถูกนำมาทำไร่เพาะปลูกในดินแดนของเธอหากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ความสามารถทางศิลปะถูกนำมาพัฒนาผลผลิตของเธอหากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้อัจฉริยะด้านการสร้างสรรค์และพลังการวิเคราะห์ถูกนำมาทำให้วรรณคดีของเธอรุ่งเรืองและปรับปรุงวิทยาศาสตร์แล้วหากสติปัญญาของพวกเขาถูกนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาแก่สภาแล้วความกล้าหาญในการต่อสู้สงครามของเธอความเท่าเทียมในการร่างกฎหมายของเธอและให้ศาสนาของพระคัมภีร์เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับปัญญาและควบคุมจิตสำนึกของประชากรของเธอแล้วในวันนี้ประเทศฝรั่งเศสจะล้อมรอบด้วยความเจริญรุ่งเรืองแจ่มจรัสเพียงไรเธอน่าจะได้เป็นประเทศยิ่งใหญ่ร่ำรวยและมีสุขมากเพียงไรเธอน่าจะเป็นแบบอย่างแก่ประเทศอื่นมากเพียงไร {GC 278.1} {GCth17 242.1}

“แต่ความดื้อรั้นดันทุรังอย่างหลับหูหลับตาและไม่ยอมผ่อนปรนได้ขับไล่ครูผู้มีคุณธรรมดีทุกคนผู้มีระเบียบวินัยสูงทุกคนผู้ปกป้องราชบัลลังก์อย่างซื่อสัตย์ทุกคนออกไปจากแดนดินของเธอพวกเขาพูดกับคนเหล่านี้ซึ่งน่าจะทำให้ประเทศของตนเป็นประเทศที่‘มีชื่อเสียงและโชติช่วงชัชวาล’
ในโลกนี้ว่าจงเลือกสิ่งที่ท่านต้องการเสาประหารเผาทั้งเป็นหรือถูกเนรเทศออกนอกประเทศในที่สุดความหายนะของประเทศได้สำเร็จบริบูรณ์ไม่หลงเหลือจิตสำนึกให้พวกเขาประณามไม่มีศาสนาที่จะให้ลากไปยังเสาประหารเผาทั้งเป็นอีกแล้วไม่มีผู้รักชาติที่จะให้ขับไล่เนรเทศอีกต่อไป” Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 20 และทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์อันร้ายกาจของการปฏิวัติที่มาพร้อมกับความโหดเหี้ยม {GC 279.1} {GCth17 242.2}

“การอพยพหนีภัยของพวกฮิวโกน็อทส์มาพร้อมกับความตกต่ำที่แผ่ไปทั่วประเทศฝรั่งเศสเมืองผลิตที่เคยรุ่งเรืองเสื่อมลงมณฑลที่เคยอุดมสมบูรณ์กลับไปสู่ความรกร้างแบบท้องถิ่นดั้งเดิมความเฉื่อยทางปัญญาและความเสื่อมถอยลงทางศีลธรรมตามต่อมาจากช่วงเวลาของความเจริญที่ผิดธรรมดากรุงปารีสกลายเป็นโรงทานขนาดใหญ่ที่เลี้ยงคนยากจนและมีการคาดว่าในช่วงเวลาที่การปฏิวัติเปิดฉากมีขอทานสองแสนคนไปยื่นขอการสงเคราะห์จากพระหัตถ์ของพระราชามีเพียงนักบวชเยสุอิตเท่านั้นที่รุ่งเรืองอยู่ใน

ประเทศที่ผุพังและปกครองโบสถ์และโรงเรียนเรือนจำและเรือโรมันอย่างเผด็จการอำมหิต" {GC 279.2} {GCth17 242.3}

ข่าวประเสริฐน่าจะนำคำตอบมาให้แก่ปัญหาทางการเมืองและทางสังคมเหล่านั้นที่สร้างความสับสนแก่ความสามารถของคณะสงฆ์พระราชาและผู้ร่างกฎหมายของเธอและในที่สุดได้นำประเทศดิ่งลงสู่อนาธิปไตยและความพินาศแต่ภายใต้การครอบงำของโรมประชาชนสูญเสียบทเรียนประเสริฐแห่งการเสียสละตนเองและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาพวกเขาถูกนำพาออกไปจากการเสียสละความต้องการของตนเองเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่มีการตำหนิคนร่ำรวยที่กดขี่คนยากจนและคนยากจนไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือความเห็นใจจากการเป็นทาสและความต่ำต้อยความเห็นแก่ตัวของคนร่ำรวยและคนมีอำนาจเพิ่มมากขึ้นและกดขี่ข่มเหงมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเป็นเวลานับศตวรรษความโลภและความสำมะเลเทเมาของพวกขุนนางส่งผลให้เกิดการข่มขู่อย่างทารุณต่อชาวชนบทคนร่ำรวยกระทำผิดต่อคนยากจนและคนยากจนเกลียดชังคนร่ำรวย {GC 279.3} {GCth17 243.1}

ในหลายจังหวัดพวกขุนนางต่างๆจะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ครองที่ดินและคนชนชั้นแรงงานจะเป็นผู้เช่าพวกเขาอยู่ภายใต้ความเมตตาของเจ้าของที่และถูกบังคับให้จำนนอยู่ใต้ข้อเรียกร้องที่รุนแรงภาระในการสนับสนุนทั้งคริสตจักรและรัฐตกอยู่กับชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำลงมาพวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและคณะสงฆ์เรียกเก็บภาษีอย่างหนัก
"ความผาสุกของพวกผู้ดีจะต้องถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดชาวนาและคนชนบทอาจต้องอดอยากโดยที่ผู้กดขี่ไม่สนใจใยดีในสิ่งใดเลย.........ทุกย่างก้าวของประชาชนถูกบังคับให้เข้าไปปรึกษาเพื่อให้ประโยชน์แก่นายทุนเจ้าของที่ทุกย่างก้าวของชีวิตคนงานเกษตรกรรมเป็นชีวิตที่มีแต่การทำงานตรากตรำและความทุกข์ระทมที่ไม่มีการบรรเทาหากกล้าที่จะบ่นร้องทุกข์คำร้องทุกข์เหล่านั้นจะได้รับการปฏิบัติอย่างดูถูกเหยียดหยามศาลยุติธรรมจะฟังคำให้การของผู้ดีมากกว่าของชาวชนบทผู้พิพากษารับสินบนอย่างเปิดเผยความต้องการตามอำเภอใจของพวกขุนนางถือว่ามีอำนาจตามกฎหมายโดยอาศัยประโยชน์ของระบบทุจริตที่แพร่หลายเช่นนี้ในจำนวนภาษีที่ขูดรีดได้จากคนธรรมดาซึ่งส่วนหนึ่งขูดรีดโดยผู้มีอิทธิพลทางโลกและอีกส่วนโดยพวกคณะสงฆ์นั้นไม่มีแม้แต่เพียงครึ่งหนึ่งตกไปสู่กองคลังของราชวังหรือของฝ่ายศาสนาเลยที่เหลือถูกยักยอกไปใช้อย่างสุรุ่ยสุร่ายเพื่อสนองตัณหาของตนและพวกที่ขูดรีดพลเมืองเพื่อนร่วมชาติเหล่านี้ยังได้รับการยกเว้นการชำระภาษีและได้รับสิทธิลดหย่อนทั้งหมดที่ชอบด้วยระเบียบของกฎหมายและประเพณีตามที่รัฐกำหนดด้วยคนที่อยู่ในชนชั้นพิเศษมีอยู่หนึ่งแสนห้าหมื่นคนและสนองความต้องการของการตามใจตนเองของพวกเขาคนเป็นล้านถูกตัดสินด้วยชีวิตที่สิ้นหวังและตกต่ำ"
(โปรดดูภาคผนวก) {GC 279.4} {GCth17 243.2}

ฝ่ายการปกครองปล่อยตัวให้กับความสุขสำราญและความเสเพลความเชื่อมั่นระหว่างประชาชนกับพวกผู้ปกครองมีอยู่เพียงเล็กน้อยความระแวงสงสัยฝังแน่นอยู่ในทุกมาตรการของฝ่ายการปกครองซึ่งส่อให้เห็นถึงความมุ่งร้ายและเห็นแก่ตัวเป็นเวลากว่ากึ่งศตวรรษก่อนการปฏิวัติที่พระเจ้าหลุยส์ที่15ทรงครองราชย์อยู่แม้ในเวลาที่ชั่วช้าเหล่านั้นพระราชาองค์นี้ยังทรงโดดเด่นในเรื่องของความเกียจคร้านเหลาะแหละและมักมากในกามด้วยคนชั้นสูงที่ชั่วช้าและโหดร้ายและคนชนชั้นต่ำที่ยากจนและรู้ไม่เท่าทันเช่นนี้รัฐบาลทำผิดพลาดในเรื่องการเงินและประชาชนฉุนเฉียวโกรธแค้นเป็นสภาพที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตาของผู้พยากรณ์ก็สามารถทำนายล่วงหน้าได้ว่าจะมีการปะทุที่น่ากลัวเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้เมื่อที่ปรึกษาให้คำเตือนพระราชามักตรัสตอบอย่างคุ้นเคยว่า
"พยายามทำเรื่องให้ดำเนินไปได้ตราบเท่าที่ฉันมีชีวิตอยู่หลังจากฉันตายแล้วก็ให้เป็นไปตามทางของมัน

"เป็นเรื่องไม่เกิดผลที่จะเร่งเร้าให้มีการปฏิรูปพระองค์ทรงมองเห็นความชั่วแต่ไม่มีทั้งความกล้าหรือกำลังที่จะเผชิญกับมันวาระสุดท้ายที่กำลังรอคอยฝรั่งเศสนั้นคำตอบอย่างคนเกียจคร้านและเห็นแก่ตัวของพระองค์สะท้อนให้เห็นภาพได้อย่างจริงแท้ "หลังจากฉันน้ำค่อยท่วมก็แล้วกัน" {GC 280.1} {GCth17 244.1}

โดยการบีบจุดอ่อนที่ความอิจฉาของพระราชาและของชนชั้นปกครองโรมใช้อิทธิพลเพื่อทำให้พวกเขาจับประชาชนไว้ใต้พันธะผูกมัดโดยรู้ดีว่าด้วยการทำเช่นนี้บ้านเมืองจะอ่อนแอลงและโดยวิธีนี้จะจับทั้งฝ่ายปกครองและประชาชนไว้ใต้อาณัติของเธอได้ด้วยนโยบายของสายตาที่มองการณ์ไกลเธอประจักษ์ดีว่าเพื่อผูกมัดมนุษย์ให้เป็นทาสอย่างได้ผลนั้นจะต้องผูกโซ่ตรวนไว้ที่จิตวิญญาณของพวกเขาและวิธีแน่นอนที่สุดที่จะป้องกันไม่ให้พวกเขาหนีพันธะผูกมัดของพวกเขาคือการทำให้พวกเขาไม่มีเสรีภาพความโหดร้ายที่รุนแรงกว่าความทุกข์ทรมานทางกายถึงพันเท่าที่เป็นผลมาจากนโยบายของเธอก็คือความเสื่อมทางศีลธรรมประชาชนถูกกีดกันไม่ให้มีพระคัมภีร์และถูกทิ้งให้อยู่กับคำสอนของความดันทุรังและความเห็นแก่ตัวพวกเขาจึงถูกห่อหุ้มอยู่ในความรู้ไม่เท่าทันและความเชื่อทางไสยศาสตร์และจมอยู่ในความชั่วซึ่งทำให้พวกเขาไม่เหมาะที่จะปกครองตนเองอย่างสิ้นเชิง {GC 281.1} {GCth17 244.2}

แต่ผลที่ออกมาทั้งหมดนั้นช่างแตกต่างอย่างมากจากสิ่งที่โรมมุ่งหมายไว้แทนที่จะกำฝูงชนไว้อย่างงมงายภายใต้คำสอนของเธอผลงานของเธอกลับทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ไม่เชื่อศาสนาและเป็นนักปฏิวัติพวกเขาดูหมิ่นลัทธิโรมันว่าเป็นวิชาคาถานักบวชพวกเขามองว่าคณะสงฆ์เป็นพรรคที่กดขี่พวกเขาพระเจ้าองค์เดียวที่พวกเขารู้จักก็คือพระเจ้าของโรมคำสอนของพระเจ้านี้เป็นศาสนาเดียวของพวกเขาเท่านั้นพวกเขาถือว่าความโลภและความโหดเหี้ยมของโรมเป็นผลอันชอบด้วยเหตุของพระคัมภีร์ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องการมีส่วนในสิ่งเหล่านี้เลย {GC 281.2} {GCth17 244.3}

โรมนำเสนอพระลักษณะของพระเจ้าอย่างผิดๆและบิดเบือนข้อกำหนดของพระองค์และบัดนี้มนุษย์ไม่ยอมรับทั้งพระคัมภีร์และพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระคัมภีร์โรมกำหนดว่าคำสอนของเธอต้องใช้ความงมงายภายใต้ความเห็นชอบอย่างเสแสร้งของพระคัมภีร์ในการตอบสนองเรื่องนี้วอลแตร์[Voltaire]และพรรคพวกโยนทิ้งพระวจนะของพระเจ้าไปและกระจายพิษแห่งความไม่เชื่อไปทุกแห่งหนแทนโรมบดขยี้ประชาชนให้อยู่ใต้ส้นเท้าเหล็กของเธอจนติดดินไปแล้วและบัดนี้ฝูงชนนั้นเสื่อมทรามและถูกทารุณกรรมเยี่ยงสัตว์และในการตอบโต้ความโหดเหี้ยมนี้พวกเขาได้โยนการยับยั้งชั่งใจทั้งหมดทิ้งไปพวกเขาโกรธเป็นฟืนเป็นไฟกับการหลอกลวงอันระยิบระยับที่หลงเทิดทูนมาเป็นเวลาช้านานพวกเขาไม่ยอมรับทั้งสัจธรรมและความเท็จและการสำคัญผิดถึงอิสระในเสรีภาพทาสของความชั่วร้ายจึงปีติยินดีในอิสรภาพที่คาดคิดเอาเองของพวกเขา {GC 281.3} {GCth17 244.4}

ในตอนต้นของการปฏิวัติประชาชนได้รับพระบรมราชานุญาตให้มีตัวแทนในจำนวนที่มากกว่าขุนนางและผู้นำศาสนารวมกันดังนั้นดุลอำนาจจึงตกอยู่ในมือของพวกเขาแต่พวกเขาไม่พร้อมที่จะใช้สิ่งนี้ด้วยปัญญาและความพอดีพวกเขากระตือรือร้นที่จะแก้ไขความผิดพลาดที่พวกเขาเคยทนทุกข์ทรมานมาพวกเขาตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะสร้างสังคมใหม่ประชาชนที่เคียดแค้นในความคิดของพวกเขาฝังอยู่กับความขมขื่นและความทรงจำของการถูกรังแกที่ถนอมเก็บมานานตัดสินใจที่จะปฏิวัติสภาพของความเศร้าที่ลุกลามใหญ่โตจนสุดทนได้และแก้แค้นผู้ที่พวกเขาถือว่าเป็นต้นกำเนิดของความทุกข์ให้กับตนเองคนที่ถูกกดขี่นำบทเรียนที่ได้รับขณะที่ถูกกดขี่มาใช้และกลายเป็นผู้กดขี่คนที่เคยกดขี่พวกเขา {GC 282.1} {GCth17 245.1}

ประเทศฝรั่งเศสที่ไร้ความสุขจึงเก็บเกี่ยวเลือดจากผลที่เธอหว่านเป็นผลลัพธ์จากการที่เธอยอมไปอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจของโรมอันน่ากลัวประเทศฝรั่งเศสภายใต้อิทธิพลของโรมได้ปักหลักประหารเผาทั้งเป็นต้นแรกขึ้นเมื่อตอนเปิดฉากการปฏิรูปศาสนาและที่แห่งเดียวกันนั้นยังได้ตั้งกิโยตีนเครื่องแรกขึ้นมาเมื่อตอนเปิดฉากการปฏิวัติด้วยเช่นกันณจุดเดียวกันกับที่ผู้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อของโปรเตสแตนต์คนแรกถูกเผาในศตวรรษที่สิบหกเหยื่อคนแรกก็ถูกคมมีดกิโยตีนในศตวรรษที่สิบแปดที่นี่ด้วยเช่นกันด้วยการขับไล่ข่าวประเสริฐที่น่าจะนำการรักษามาให้เธอฝรั่งเศสกลับเปิดประตูให้กับความไม่เชื่อพระเจ้าและความพินาศเมื่อการควบคุมของพระบัญญัติของพระเจ้าถูกสลัดทิ้งไปผลที่ปรากฏออกมาก็คือกฎหมายของมนุษย์นั้นไม่พอที่จะขวางกั้นคลื่นลมตัณหาของมนุษย์และประเทศถูกต้อนเข้าไปสู่การปฏิวัติและความโกลาหลสงครามต่อสู้กับพระคัมภีร์เปิดฉากให้กับยุคหนึ่งซึ่งจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของโลกว่าเป็นยุคแห่งการปกครองอันหฤโหดสันติภาพและความสุขถูกกำจัดออกไปจากบ้านและหัวใจของมนุษย์ไม่มีผู้ใดมีความมั่นคงผู้ที่ได้รับชัยชนะในวันนี้จะถูกระแวงสงสัยและถูกกำหนดโทษในวันรุ่งขึ้นความรุนแรงและความชั่วช้าลามกมีอำนาจชี้เป็นชี้ตายอย่างไม่มีการขัดขวาง {GC 282.2} {GCth17 245.2}

พระมหากษัตริย์นักบวชและขุนนางถูกบังคับให้ยอมจำนนต่อความโหดเหี้ยมของประชาชนที่ตื่นเต้นและบ้าคลั่งความกระหายการแก้แค้นของพวกเขาเพียงแต่ถูกกระตุ้นขึ้นด้วยการประหารพระมหากษัตริย์และในไม่ช้าพวกที่ออกคำสั่งแห่งความตายของพระองค์ก็เดินตามพระองค์ไปยังตะแลงแกงมีการสังหารหมู่ทุกคนที่สงสัยว่าเป็นศัตรูต่อการปฏิวัติเรือนจำแออัดบางครั้งมีผู้ต้องขังถึงสองแสนคนเมืองใหญ่ของราชอาณาจักรเต็มไปด้วยภาพอันน่าสยดสยองพรรคหนึ่งของนักปฏิวัติต่อสู้กับอีกพรรคหนึ่งและประเทศฝรั่งเศสกลายเป็นสนามใหญ่ของความขัดแย้งของฝูงชนที่ถูกซัดไปเซมาด้วยไฟของราคะตัณหาของพวกเขาเอง"ในกรุงปารีสการจลาจลเกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีกตามกันมาและประชาชนแตกออกเป็นเสี้ยวเล็กเสี้ยวน้อยที่ดูเหมือนว่าไม่มีจุดประสงค์ใดนอกจากการทำลายล้างกันเอง"
และเพื่อซ้ำเติมความทุกข์ให้กับตัวเองประเทศได้ประกาศเข้าร่วมสงครามอันยืดเยื้อและทำลายล้างกับอำนาจยิ่งใหญ่ของยุโรป"ประเทศแทบจะล้มละลายกองทัพส่งเสียงเรียกร้องค่าจ้างค้างจ่ายคนในกรุงปารีสกำลังอดอยากต่างจังหวัดถูกทิ้งร้างเพราะการปล้นสะดมและอารยธรรมแทบสูญสิ้นไปในความสับสนอลหม่านและปราศจากศีลธรรม" {GC 283.1} {GCth17 245.3}

ประชาชนเรียนรู้อย่างดีเกินพอจากบทเรียนของความโหดเหี้ยมและการทารุณกรรมที่โรมเพียรสอนอย่างขันแข็งในที่สุดวันแห่งความทุกข์เข็ญก็มาถึงไม่ใช่เป็นเวลานี้ที่สาวกของพระเยซูถูกโยนเข้าไปในคุกใต้ดินและลากไปหลักประหารคนเหล่านี้พินาศหรือถูกขับเนรเทศออกไปนานแล้วบัดนี้โรมผู้ไม่ยอมผ่อนปรนรู้สึกถึงอำนาจแห่งความตายของผู้ที่เธอได้ฝึกให้ชื่นชมพฤติกรรมกระหายเลือด"แบบอย่างการกดขี่ที่พวกนักบวชชาวฝรั่งเศสแสดงออกมาหลายชั่วอายุคนบัดนี้ย้อนกลับมายังพวกเขาเองด้วยความรุนแรงเข้มข้นตะแลงแกงแดงด้วยเลือดของบรรดาบาทหลวงเรือโรมันและเรือนจำที่ครั้งหนึ่งแออัดด้วยพวกฮิวโกน็อทส์นั้นบัดนี้เต็มไปด้วยผู้ที่กดขี่ข่มเหงพวกเขาพวกนักบวชชาวโรมันคาทอลิกถูกล่ามโซ่ติดกับที่นั่งและตรากตรำอยู่กับการกรรเชียงพวกเขาประสบกับความทุกข์ทั้งหมดที่คริสตจักรของพวกเขากระทำอย่างไม่ยั้งต่อคนนอกศาสนาที่สุภาพอ่อนน้อม" {GC 283.2} {GCth17 245.4}

"แล้ววันเหล่านั้นก็มาถึงเมื่อศาลชำระความที่โหดเหี้ยมที่สุดนำกฎระเบียบที่ป่าเถื่อนที่สุดมาใช้เมื่อไม่มีผู้ใดกล้าทักทายเพื่อนบ้านของเขาหรือกล้าอธิษฐาน.........โดยที่ไม่ตกอยู่ในอันตรายของการทำผิดที่มีโทษถึงตายเมื่อนักสืบแอบซุมอยู่ทุกมุมเมื่อกิโยตีนทำงานนานและหนักทุกเช้าเมื่อเรือนจำขังผู้ต้องโทษเต็มเกือบเท่าท้องเรือของเรือขนทาสเมื่อท่อระบายน้ำเทน้ำผสมเลือดฟองฟอดไหลลงสู่แม่น้ำไซน์......ในข

ณะที่ทุกวันเหยื่อเต็มคันรถถูกนำผ่านถนนในกรุงปารีสไปสู่วาระสุดท้ายของพวกเขาข้าหลวงต่างๆที่คณะกรรมการของผู้มีอำนาจสูงสุดส่งมาประจำในแผนกเปิดเผยให้เห็นถึงความโหดเหี้ยมอย่างเลยเถิดที่ไม่มีผู้ใดรู้แม้แต่ในเมืองหลวงใบมีดของเครื่องแห่งความตายถูกยกขึ้นและปล่อยลงมาช้าเกินไปในการสังหารเชลยเป็นแถวๆถูกยิงทิ้งด้วยลูกปืนมีการเจาะรูใต้ท้องเรือที่แออัดเมืองลียงส์กลายเป็นทะเลทรายแม้กระทั่งที่เมืองอาร์รัสยังมีการปฏิเสธความเมตตาอย่างโหดเหี้ยมของการตายเร็วที่จะให้แก่นักโทษตลอดแถบเมืองลอร์จากเมืองสูมาร์ไปยังทะเลมีฝูงกาและฝูงเหยี่ยวขนาดเล็กมากินซากศพเปลือยที่เรียงรายพันกันเป็นเกลียวไม่มีความเมตตาต่อเพศหรืออายุจำนวนเยาวชนชายหญิงอายุสิบเจ็ดที่ถูกรัฐบาลเลวทรามฆาตกรรมนับได้หลายร้อยชีวิตทารกถูกกระชากไปจากอ้อมอกและโยนลงไปยังหอกเหล็กแต่ละอันตลอดแนวยาโคบิน” (โปรดดูภาคผนวก) ในช่วงเวลาสั้นๆของสิบปีนี้ฝูงชนจำนวนมากพินาศ {GC 284.1} {GCth17 246.1}

เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้เป็นสิ่งที่ซาตานต้องการนี่เป็นสิ่งที่มันพยายามทำให้ได้มาเป็นเวลาหลายยุคแล้วนโยบายของมันถือการหลอกลวงตั้งแต่ต้นจนจบและเป้าหมายแน่วแน่ของมันคือการนำความทุกข์ยากและความพินาศมาสู่มนุษย์เพื่อลบล้างและทำให้ผลของการทรงสร้างของพระเจ้าเป็นมลทินเพื่อทำให้เป้าประสงค์แห่งความเมตตาและความรักของพระเจ้ามัวหมองไปและด้วยเหตุนี้ทำให้สวรรค์เศร้าหมองแล้วด้วยศิลปะของการหลอกลวงมันทำให้ความคิดของมนุษย์มืดไปและนำพวกเขาให้โทษความผิดกลับไปยังพระเจ้าราวกับว่าความทุกข์ลำบากทั้งหมดนี้เป็นผลของแผนการทรงสร้างในลักษณะเดียวกันเมื่อผู้ใดที่ถูกทำให้ตกต่ำเสื่อมสภาพและถูกทารุณกรรมเมื่อพวกเขาใช้ความรุนแรงโหดร้ายของมันทำให้ตนเองเป็นไทแล้วมันจะรุกเร้าให้พวกเขาเพิ่มความโหดร้ายอย่างโหดเหี้ยมให้จนถึงที่สุดแล้วพวกเผด็จการและผู้กดขี่ทั้งหลายจะอ้างภาพการไร้ศีลธรรมที่ควบคุมไม่ได้นี้ว่าเป็นแบบอย่างของผลแห่งเสรีภาพ {GC 284.2} {GCth17 246.2}

เมื่อสืบพบความผิดที่ซ่อนไว้ได้ชุดหนึ่งซาตานก็เพียงแต่อำพรางความผิดนั้นไว้ด้วยหน้ากากที่ต่างกันและฝูงชนก็ต้อนรับมันด้วยความกระตือรือร้นเหมือนเช่นครั้งก่อนเมื่อประชาชนค้นพบว่าลัทธิโรมันนั้นหลอกลวงและซาตานใช้ตัวแทนนี้นำพวกเขาให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้อีกต่อไปมันก็จะปลุกระดมให้พวกเขาถือว่าศาสนาทั้งปวงนั้นเป็นเรื่องหลอกลวงและพระคัมภีร์เป็นหนังสือนิทานสอนเด็กและเมื่อสลัดข้อกำหนดของพระเจ้าทิ้งไปได้แล้วพวกเขาก็ปล่อยตัวให้กับความชั่วที่ควบคุมไม่ได้ {GC 285.1} {GCth17 247.1}

ความผิดร้ายแรงที่สร้างความวิบัติเช่นนี้ต่อผู้ที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศสเกิดจากการไม่รู้จักสัจธรรมอันยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่งนั่นคือเสรีภาพที่แท้จริงอยู่ภายในกฎข้อห้ามของพระบัญญัติของพระเจ้า “ถ้าเจ้าเชื่อฟังบัญญัติของเราแล้วความสมบูรณ์สุขของเจ้าจะเป็นเหมือนแม่น้ำและความชอบธรรมของเจ้าจะเหมือนคลื่นทะเล” “พระยาห์เวห์ตรัสว่า ‘ไม่มีสันติสุขแก่คนอธรรม’” “แต่ผู้ที่ฟังข้าจะอยู่อย่างปลอดภัยและเขาอยู่อย่างสุขไม่กลัวสิ่งร้ายใดๆ” อิสยาห์ 48:18, 22 สุภาษิต 1:33 {GC 285.2} {GCth17 247.2}

พวกไม่เชื่อพระเจ้าพวกนอกศาสนาและพวกละทิ้งพระเจ้าต่างต่อต้านและปรักปรำประณามพระบัญญัติของพระเจ้าแต่ผลลัพธ์ของพฤติกรรมของพวกเขาผ่านการพิสูจน์แล้วว่าความผาสุกของมนุษย์นั้นผูกติดกับการเชื่อฟังข้อบัญญัติของพระเจ้าผู้ที่ไม่ยอมอ่านบทเรียนจากหนังสือของพระเจ้าจะต้องถูกสั่งให้ศึกษาหนังสือประวัติศาสตร์ของประชาชาติต่างๆ {GC 285.3} {GCth17 247.3}

เมื่อซาตานทำงานผ่านคริสตจักรโรมันเพื่อนำมนุษย์ให้เลิกล้มการเชื่อฟังตัวแทนของมันถูกปกปิดไว้และผลงานของมันถูกอำพรางจนมองไม่ออกว่าความเสื่อมศีลธรรมและความระทมทุกข์ที่ตามมานั้นเป็นผลลัพธ์ของการล่วงละเมิดและพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงยับยั้งขัดขวางอำนาจของมันไม่ให้มันบรรลุถึงเป้าหมายของมันอย่างเต็มที่ประชาชนไม่ได้สืบตามรอยไปยังสาเหตุและค้นหาต้นตอความทุกข์ระทมของพวกเขาแต่สภาแห่งชาติได้สลัดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าไปอย่างเปิดเผยและในช่วงการปกครองอันทุกข์เข็ญที่ตามมานั้นทุกคนมองเห็นแล้วว่าผลลัพธ์ของการกระทำของเหตุและผลเป็นอย่างไร {GC 285.4} {GCth17 247.4}

เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธพระเจ้าอย่างเปิดเผยและสลัดพระคัมภีร์ทิ้งไปคนชั่วและวิญญาณแห่งความมืดยินดีปรีดาที่ได้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนามาเนิ่นนานแล้วนั่นคืออาณาจักรที่ปลอดจากการควบคุมของพระบัญญัติของพระเจ้าเนื่องจากไม่มีการตัดสินลงโทษความชั่วอย่างรวดเร็วดังนั้นหัวใจของบรรดาบุตรของมนุษย์จึง “เจตนามุ่งทำความอธรรม” ปัญญาจารย์ 8:11 แต่การล่วงละเมิดบัญญัติที่เที่ยงธรรมและชอบธรรมจะต้องได้รับผลของความทุกข์ยากลำบากและพินาศอย่างแน่นอนแม้การพิพากษาจะไม่มาเยือนพวกเขาในทันทีความชั่วของมนุษย์ก็ได้กำหนดวาระสุดท้ายของตนเองเอาไว้แล้วอย่างแน่นอนการละทิ้งความเชื่อและอาชญากรรมที่ดำเนินมาเป็นเวลาหลายศตวรรษได้สะสมพระพิโรธของพระเจ้าจนนำไปสู่วันแห่งความทุกข์เข็ญและเมื่อความชั่วของพวกเขานั้นอิ่มตัวผู้ที่ดูแคลนพระเจ้าจะเรียนรู้ก็สายเกินไปเสียแล้วว่าเป็นเรื่องน่ากลัวเพียงไรที่จะทำให้พระเจ้าหมดความอดทนพระเจ้าทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์ที่คอยยับยั้งอำนาจโหดร้ายของซาตานออกไปมากแล้วและมารร้ายที่ความสุขใจเดียวของมันคือความหายนะของมนุษย์ก็ได้รับอนุญาตให้ทำตามความมุ่งหมายของมันอย่างเต็มที่ผู้ที่เลือกรับใช้ฝ่ายกบฏจะถูกปล่อยให้เก็บเกี่ยวผลของมันจนกระทั่งทั่วแผ่นดินเต็มล้นด้วยอาชญากรรมที่น่าสะพรึงกลัวเกินกว่าจะบันทึกได้เสียงร้องอันน่าสยดสยองดังจากมณฑลและเมืองต่างๆที่พังพินาศไปเป็นเสียงของความทุกข์ที่ขมขื่นประเทศฝรั่งเศสถูกเขย่าราวกับแผ่นดินไหวศาสนากฎหมายความเป็นระเบียบของสังคมครอบครัวบ้านเมืองและคริสตจักรต่างถูกฟาดฟันทำลายลงไปโดยมืออันไร้ศีลธรรมที่ชูขึ้นท้าทายพระบัญญัติของพระเจ้านักปราชญ์กล่าวไว้แล้วอย่างจริงแท้ว่า“ความชอบธรรมของคนที่ดีพร้อมย่อมทำให้ทางของเขาตรงแต่คนอธรรมจะล้มลงด้วยความอธรรมของตน”

“แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุเขายังยั่งยืนอยู่ได้ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่าสวัสดิมงคลจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้าคือที่มีความยำเกรงเฉพาะพระพักตร์พระองค์”
“แต่ว่าจะไม่เป็นสวัสดิมงคลแก่คนอธรรมอายุของเขาที่เป็นดังเงาก็จะไม่ยืดยาวออกไปได้เพราะเขาไม่มีความยำเกรงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า” สุภาษิต 11:5 ปัญญาจารย์ 8:12, 13
“เพราะว่าพวกเขาเกลียดความรู้และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระยาห์เวห์”
“เพราะฉะนั้นพวกเขาจะกินผลแห่งทางของตนเองและอิ่มด้วยความคิดเห็นของพวกเขาเอง” สุภาษิต 1:29, 31 {GC 286.1} {GCth17 248.1}

พยานซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่ถูกอำนาจหมิ่นประมาทพระเจ้าที่ “ขึ้นมาจากบาดาลลึก” ฆ่านั้นจะไม่อยู่นิ่งเงียบอีกต่อไปแล้ว“หลังจากนั้นสามวันครึ่งลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาและเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยขาตัวเองคนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง” วิวรณ์ 11:11 ในปีค.ศ. 1793 สภาแห่งประเทศฝรั่งเศสออกกฤษฎีกาล้มล้างศาสนาคริสต์และยกเลิกพระคัมภีร์สามปีครึ่งต่อมามีมติให้เพิกถอนกฤษฎีกานี้ด้วยเหตุนี้สภาแห่งเดียวกันยอมผ่อนปรนต่อพระคัมภีร์โลกมองดูความผิดมหันต์ที่เป็

นผลจากการปฏิเสธพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความตกตะลึงและมนุษย์ประจักษ์ถึงความจำเป็นที่ต้องมีความเชื่อในพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์เป็นรากฐานของคุณความดีและศีลธรรมพระเจ้าตรัสว่า“เจ้าเยาะเย้ยและกล่าวหยาบช้าต่อใครเจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใดและเบิ่งตาของเจ้าอย่างเย่อหยิ่งต่อองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” อิสยาห์ 37:23 “เพราะฉะนั้นนี่แน่ะครั้งนี้เราจะทำให้เขารู้จักเราจะทำให้เขารู้จักฤทธิ์เดชและฤทธานุภาพของเราและเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือยาห์เวห์” เยเรมีย์ 16:21 {GC 287.1} {GCth17 249.1}

ผู้เผยพระวจนะเปิดเผยถึงเรื่องของพยานสองท่านต่อไปว่า“เขาทั้งสองได้ยินเสียงดังจากสวรรค์กล่าวว่า ‘จงขึ้นมาที่นี่เถิด’ พวกศัตรูก็เห็นเขาทั้งสองขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยเมฆ” วิวรณ์ 11:12 เนื่องจากประเทศฝรั่งเศสทำสงครามกับพยานสองท่านของพระเจ้าท่านทั้งสองจึงได้รับเกียรติอย่างที่ไม่เคยได้รับมาก่อนในปีค.ศ.1804มีการก่อตั้งสมาคมพระคริสตธรรมคัมภีร์อังกฤษและต่างประเทศขึ้นตามด้วยองค์กรในลักษณะเดียวกันที่มีสาขามากมายทั่วทวีปยุโรปในปีค.ศ. 1816 สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันได้ก่อตั้งขึ้นในขณะที่สมาคมของประเทศอังกฤษก่อตั้งขึ้นนั้นมีการพิมพ์และแจกจ่ายพระคัมภีร์ถึงห้าสิบภาษาตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมามีการแปลเป็นหลายร้อยภาษาหลักและภาษาท้องถิ่น (โปรดดูภาคผนวก) {GC 287.2} {GCth17 249.2}

เป็นเวลากว่าห้าสิบปีก่อนค.ศ.1792งานประกาศต่างแดนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจแต่เพียงเล็กน้อยไม่มีการก่อตั้งสมาคมใหม่ขึ้นมาและมีคริสตจักรเพียงไม่กี่แห่งที่ลงแรงพยายามประกาศเรื่องของศาสนาคริสต์ไปยังดินแดนของคนนอกศาสนาแต่มาถึงช่วงปิดท้ายศตวรรษที่สิบแปดมีการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เกิดขึ้นมนุษย์ไม่พอใจกับผลงานของลัทธิการใช้เหตุผลและตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องรับการเปิดเผยของพระเจ้าและมีประสบการณ์ของศาสนานับจากนั้นเป็นต้นมางานของพันธกิจต่างประเทศเจริญเติบโตอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน {GC 287.3} {GCth17 249.3}

การพัฒนาของงานด้านการพิมพ์ได้กระตุ้นงานการกระจายพระคัมภีร์ให้รวดเร็วขึ้นมากความสะดวกของการสื่อสารระหว่างประเทศต่างๆกำแพงขวางกั้นอคติและแนวรั้วปกป้องระดับชาติที่พังทลายไปและการสูญเสียอำนาจการปกครองฝ่ายรัฐของพระสันตะปาปาแห่งโรมได้เปิดประตูให้กับการนำพระวจนะของพระเจ้าเข้ามาเป็นเวลาหลายปีที่มีการขายพระคัมภีร์ตามถนนในกรุงโรมโดยไม่มีการควบคุมและบัดนี้ได้นำไปเผยแพร่ยังทุกมุมของโลกที่มีมนุษย์อาศัยอยู่ {GC 288.1} {GCth17 250.1}

วอลแตร์ผู้ไม่เชื่อพระเจ้าเคยพูดอย่างโอ้อวดว่า“เราเบื่อที่จะฟังคนพูดแล้วพูดอีกว่าชายสิบสองคนก่อตั้งศาสนาคริสต์ขึ้นมาเราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าชายเพียงคนเดียวก็พอที่จะคว่ำมันทิ้งไป” หลายยุคผ่านไปนับจากวันที่เขาตายจากไปคนนับล้านเข้าร่วมการต่อสู้กับพระคัมภีร์แต่ก็ห่างไกลเหลือเกินจากการที่พระคัมภีร์ถูกทำลายในสมัยวอลแตร์มีหนึ่งร้อยเล่มบัดนี้มีหนึ่งหมื่นเล่มถูกแล้วมีพระวจนะของพระเจ้าหนึ่งแสนเล่มนักปฏิรูปศาสนายุคแรกคนหนึ่งพูดถึงเรื่องโบสถ์ของชาวคริสเตียนว่า “พระคัมภีร์เป็นทั่งที่ทำให้ค้อนสึกไปมากมายแล้ว” พระยาห์เวห์ตรัสว่า “อาวุธทุกชนิดที่ทำขึ้นเพื่อต่อสู้เจ้าจะไม่ชนะและเจ้าจะพิสูจน์ว่าลิ้นทุกลิ้นที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษานั้นชั่วร้ายนี่คือมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์และการให้ความยุติธรรมต่อพวกเขานั้นมาจากเรา” อิสยาห์ 54:17 {GC 288.2} {GCth17 250.2}

“พระวจนะพระเจ้าของเราจะยั่งยืนเป็นนิตย์”...“ผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์นั้นคือความซื่อสัตย์และยุติธรรมข้อบังคับทั้งสิ้นของพระองค์ก็ไว้ใจได้ข้อบังคับเหล่านั้นได้ทรงสถาปนาไว้เป็นนิตย์นิรันดร์อีก

ทั้งได้ทรงกระทำโดยความซื่อสัตย์และความเที่ยงธรรม” อิสยาห์ 40:8 สดุดี 111:7, 8สิ่งใดที่สร้างขึ้นตามอำนาจของมนุษย์จะถูกล้มล้างไปแต่ที่ก่อขึ้นบนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้าจะอยู่ยั่งยืนนาน {GC 288.3} {GCth17 250.3}

บท 16 - บรรพบุรุษที่เป็นพิลกริม

แม้ว่านักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษทิ้งคำสอนของลัทธิโรมันไปแล้วก็ตามแต่พวกเขาก็ยังคงเก็บรักษารูปแบบพิธีต่างๆของเธอเอาไว้มากมายด้วยเหตุนี้แม้พวกเขาปฏิเสธสิทธิอำนาจและหลักความเชื่อทางศาสนาของโรมไปแล้วพวกเขาก็ยังรับประเพณีและพิธีกรรมของโรมจำนวนไม่น้อยเข้ามารวมไว้ในการนมัสการของคริสตจักรแห่งอังกฤษด้วยพวกเขาอ้างว่าการกระทำเช่นนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของจิตสำนึกแม้จะเป็นเรื่องที่พระคัมภีร์ไม่ได้บัญชาให้ถือปฏิบัติและเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นแต่ก็ไม่ได้ห้ามไว้และไม่ใช่เป็นเรื่องชั่วร้ายในตัวเองการถือปฏิบัติมีแนวโน้มที่จะเชื่อมช่องว่างที่แยกระหว่างคริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วกับโรมให้ใกล้ชิดกันมากขึ้นและพวกเขาถูกโน้มน้าวให้ส่งเสริมผู้นิยมลัทธิโรมันให้มารับความเชื่อของชาวโปรเตสแตนต์ {GC 289.1} {GCth17 251.1}

สำหรับพวกอนุรักษ์นิยมและพวกประนีประนอมแล้วดูเหมือนเหตุผลตามที่อ้างเหล่านี้พอจะรับได้แต่สำหรับอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับวิธีนี้ความจริงแล้วประเพณีเหล่านี้มี “แนวโน้มเชื่อมช่องว่างระหว่างโรมกับการปฏิรูปศาสนา” Martyn เล่มที่ 5 หน้า 22 กลับเป็นเหตุผลอันหนักแน่นในมุมมองของพวกเขาว่าไม่ควรรักษารูปแบบพิธีเหล่านี้ไว้พวกเขามองว่าประเพณีเหล่านี้เป็นเครื่องหมายประดับความเป็นทาสที่พวกเขาได้รับการช่วยกู้ออกมาแล้วและไม่ปรารถนาที่จะกลับไปอีกพวกเขาให้เหตุผลว่าพระวจนะของพระเจ้าทรงจัดวางกฎระเบียบไว้ให้แล้วเพื่อดูแลการนมัสการของพระองค์และมนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่จะเพิ่มเติมหรือตัดทิ้งไปในช่วงเริ่มแรกสุดของการละทิ้งศาสนาคริสตจักรพยายามเสริมอำนาจของพระเจ้าให้แก่ตนเองโรมเริ่มบังคับให้ทำสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ทรงห้ามไว้และสุดท้ายลงเอยด้วยการสั่งห้ามทำสิ่งที่พระเจ้าบัญชาไว้อย่างชัดเจน {GC 289.2} {GCth17 251.2}

คนมากมายมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะกลับไปหาความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายที่เป็นคุณลักษณะของคริสตจักรยุคเริ่มต้นพวกเขาถือว่าประเพณีมากมายที่คริสตจักรอังกฤษสถาปนาไว้นั้นเป็นอนุสรณ์ของการกราบไหว้รูปเคารพและด้วยจิตสำนึกแล้วพวกเขาเข้าร่วมนมัสการในพิธีเหล่านี้ไม่ได้แต่คริสตจักรที่มีอำนาจฝ่ายพลเรือนสนับสนุนไม่อนุญาตให้มีการไม่เห็นด้วยกับกฎระเบียบของเธอกฎหมายกำหนดให้ทุกคนต้องเข้าร่วมพิธีของเธอและสั่งห้ามการประชุมนมัสการทางศาสนาที่ไม่ได้รับอนุญาตโดยกำหนดโทษให้ติดคุกเนรเทศและถึงแก่ความตายหากฝ่าฝืน {GC 290.1} {GCth17 252.1}

เมื่อเริ่มต้นศตวรรษที่สิบเจ็ดกษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษองค์ใหม่เสด็จขึ้นครองราชย์ได้ไม่นานก็ทรงเปิดเผยถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่จะบังคับพวกพิวริตัน [Puritans โปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งที่เคร่งครัดหลักศีลธรรมจรรยาของศาสนา] ให้ยอม “ปฏิบัติตามหรือ.....ขับคนพวกนี้ออกไปจากแผ่นดินหรือกระทำความรุนแรงที่ร้ายกว่านั้น” George Bancroft, History of the United States of America ตอนที่ 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 6 คนเหล่านี้ถูกตามล่าถูกกดขี่ข่มเหงและถูกกักขังในคุกพวกเขามองไม่เห็นอนาคตที่จะมีวันเวลาที่ดีกว่านี้คนจำนวนมากยอมจำนนต่อการตัดสินใจรับใช้พระเจ้าตามที่จิตสำนึกบงการแล้วเห็นว่า “ประเทศอังกฤษมาถึงจุดสิ้นสุดของการเป็นสถานที่น่าอยู่ตลอดไป” J. G. Palfrey, History of New England บทที่ 3 ย่อหน้าที่ 43 ในที่สุดมีบางคนมุ่งหน้าหาที่ลี้ภัยในประเทศฮอลันดาพวกเขาพบกับความยากลำบากการสูญเสียและการติดคุกเป้าหมายของพวกเขาถูกขัดขวางถูกหักหลังไปอยู่ในมือของศัตรูแต่ด้วยความอดทนอย่างพากเ

พียรในที่สุดพวกเขาก็ได้ชัยชนะและลี้ภัยบนชายฝั่งที่เป็นมิตรของสาธารณรัฐเนเธอร์แลนด์ {GC 290.2} {GCth17 252.2}

ในการหนีภัยนั้นพวกเขาทิ้งบ้านทรัพย์สมบัติและวิถีการทำมาหาเลี้ยงชีพพวกเขากลายเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนใหม่อยู่ท่ามกลางคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันพวกเขาถูกบังคับให้รับอาชีพแปลกใหม่และไม่เคยทำมาก่อนเพื่อเลี้ยงชีพคนวัยกลางคนที่เคยพรวนแต่ดินบัดนี้ต้องเรียนรู้อาชีพทางเครื่องกลแต่พวกเขาก็ยอมรับกับสถานการณ์ด้วยความยินดีและไม่ยอมเสียเวลากับการอยู่เฉยหรือการโอดครวญถึงแม้บ่อยครั้งความยากจนจะรุมเร้าเข้ามาแต่พวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ยังประทานพระพรมาให้และพบความสุขที่ฝังอยู่กับความสัมพันธ์ทางฝ่ายจิตวิญญาณที่ยังไม่ถูกละเมิด“พวกเขารู้ตัวว่าตนเป็นผู้เดินทางแสวงบุญและไม่สนใจมองสิ่งเหล่านั้นมากนักแต่เชิดสายตาไปยังสวรรค์ซึ่งเป็นเมืองอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเขาและทำให้วิญญาณจิตของพวกเขาสงบลง” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 15 {GC 290.3} {GCth17 252.3}

ขณะอยู่ในสภาพของคนลี้ภัยและยากลำบากความรักและความเชื่อของพวกเขาแข็งแกร่งพวกเขาวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าและพระองค์ไม่ทรงทำให้พวกเขาผิดหวังในช่วงเวลาของความขัดสนทูตสวรรค์ของพระองค์อยู่เคียงข้างพวกเขาเพื่อให้กำลังใจและสนับสนุนพวกเขาและเมื่อดูเหมือนว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงชี้ให้พวกเขาข้ามน้ำข้ามทะเลไปยังแผ่นดินที่พวกเขาจะจัดตั้งเป็นประเทศและทิ้งไว้เป็นมรดกเสรีภาพทางศาสนาอันล้ำค่าให้แก่ลูกหลานรุ่นต่อๆมาพวกเขามุ่งหน้าต่อไปตามที่พระเจ้าทรงนำโดยไม่ยอมถอย {GC 291.1} {GCth17 253.1}

พระเจ้าทรงอนุญาตให้การทดลองเกิดขึ้นกับประชากรของพระองค์เพื่อเตรียมพวกเขาให้บรรลุผลตามพระประสงค์อันล้ำค่าที่ทรงจัดเตรียมไว้ให้พวกเขาคริสตจักรตกต่ำลงเพื่อจะถูกยกชูให้สูงขึ้นพระเจ้าทรงกำลังจะสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อพวกเขาเพื่อประทานอีกหลักฐานหนึ่งให้ชาวโลกเห็นว่าพระองค์จะไม่ทอดทิ้งผู้ที่วางใจในพระองค์พระองค์ทรงเข้าควบคุมสถานการณ์ต่างๆเพื่อเอาความโกรธแค้นของซาตานและอุบายของคนชั่วมาเสริมพระสิริของพระองค์และนำประชากรของพระองค์ไปยังที่มั่นคงปลอดภัยการกดขี่ข่มเหงและการเนรเทศกำลังเปิดทางไปสู่เสรีภาพ {GC 291.2} {GCth17 253.2}

เมื่อถูกกดดันในตอนต้นให้แยกตัวออกจากคริสตจักรอังกฤษพวกพิวริตันร่วมปฏิญาณอย่างเคร่งขรึมในฐานะประชากรเสรีของพระเจ้าที่จะ
“ดำเนินร่วมกันในเส้นทางทั้งหมดของพระองค์ที่ทรงสำแดงแก่พวกเขา” J. Brown, The Pilgrim Fathers หน้า 74
นี่เป็นวิญญาณอันแท้จริงของการปฏิรูปเป็นหลักการสำคัญของความเชื่อโปรเตสแตนต์ด้วยจุดมุ่งหมายนี้พวกพิลกริม [Pilgrim กลุ่มผู้เดินทางไกลเพื่อไปตั้งถิ่นฐานใหม่]
เดินทางออกจากประเทศฮอลันดาไปหาบ้านที่อยู่ในโลกใหม่ยอห์นโรบินสัน [John Robinson]
ศาสนาจารย์ของพวกเขาภายใต้การทรงนำของพระเจ้าถูกยับยั้งห้ามเดินทางไปกับพวกเขาคำปราศรัยอำลาของเขาที่ให้กับพวกผู้อพยพมีใจความว่า {GC 291.3} {GCth17 253.3}

“พี่น้องทั้งหลายบัดนี้พวกเรากำลังจะจากกันและพระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้าจะยังมีชีวิตอยู่ที่จะเห็นใบหน้าของท่านอีกหรือไม่แต่ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงจัดวางไว้ให้หรือไม่ข้าพเจ้าขอกำชับท่านต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ว่าตามข้าพเจ้ามาอย่าให้ห่างออกไปจากที่ข้าพเจ้าติดตามพระคริสต์หากพระเจ้าทรงใช้วิธีอื่นใดสำแดงคำสอนอันใดแก่ท่านขอให้ท่านพร้อมรับไ

ว้เหมือนที่ท่านรับความจริงในงานรับใช้ของข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้ามั่นใจอย่างยิ่งว่าพระเจ้าทรงมีสัจธรรมและมีความกระจ่างอีกมากมายที่จะเปิดเผยจากพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์" Martyn เล่มที่. 5 หน้าที่ 70 {GC 291.4} {GCth17 253.4}

"ในส่วนของข้าพเจ้าข้าพเจ้าไม่อาจคร่ำครวญได้อย่างเต็มที่ถึงสภาพของคริสตจักรต่างๆที่ปฏิรูปแล้วซึ่งมาถึงจุดหนึ่งของศาสนาและณบัดนี้ไม่อาจไปไกลกว่าผู้ก่อตั้งการปฏิรูปของพวกเขาชาวลูเธอร์เรนจะก้าวไปไกลเกินกว่าที่ลูเธอร์มองเห็นไม่ได้........และทุกท่านก็มองเห็นแล้วว่าชาวคาลวินนิยมเองก็ยึดติดกับสิ่งที่ผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าท่านนี้ทิ้งไว้ผู้ซึ่งยังมองไม่เห็นสิ่งทั้งปวงนี่เป็นความทุกข์ยากที่จะต้องร้องไห้เศร้าใจเป็นอย่างยิ่งเพราะแม้ว่าพวกเขาเป็นความกระจ่างที่ลุกไหม้และส่องสว่างเจิดจ้าในยุคของพวกเขาแต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ได้ส่องทะลุผ่านคำสอนทั้งหมดของพระเจ้าแต่หากพวกเขายังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้พวกเขาก็จะเต็มใจรับความกระจ่างเพิ่มเติมเช่นที่พวกเขาได้รับไว้ตั้งแต่แรก" D. Neal, History of the Puritans เล่มที่ 1 หน้าที่ 269 {GC 292.1} {GCth17 254.1}

"ขอให้ท่านจดจำพันธสัญญาของคริสตจักรของท่านที่ท่านตกลงจะเดินในมรรคาทั้งหมดของพระเจ้าที่ได้ทรงเปิดเผยไว้หรือที่จะทรงเปิดเผยให้แก่ท่านจงจดจำพระสัญญาและคำปฏิญาณที่ทำกับพระเจ้าและที่ทำต่อกันเพื่อจะรับความกระจ่างและสัจธรรมอื่นใดที่จะสำแดงแก่ท่านจากพระคำที่บันทึกไว้ของพระองค์แต่ว่าข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เอาใจใส่กับสิ่งที่ท่านจะรับไว้เป็นสัจธรรมและจงเปรียบเทียบชั่งน้ำหนักกับความกระจ่างของพระคัมภีร์ข้ออื่นๆก่อนที่ท่านจะรับเพราะเป็นไปไม่ได้ที่โลกของคริสเตียนผู้ซึ่งเพิ่งจะก้าวออกมาจากความมืดหนาทึบของการต่อต้านคริสเตียนเมื่อไม่นานมานี้จะรอบรู้ความกระจ่างอย่างสมบูรณ์ได้ในทันที" Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 70, 71 {GC 292.2} {GCth17 254.2}

ความปรารถนาที่จะมีเสรีภาพของจิตสำนึกได้ดลบันดาลใจพิลกริมทั้งหลายให้กล้าหาญฝ่าอันตรายของการเดินทางแสนไกลข้ามทะเลเพื่อไปทนความทุกข์ยากลำบากและภัยอันตรายของถิ่นทุรกันดารและด้วยพระพรของพระเจ้าไปวางฐานรากของประเทศอันยิ่งใหญ่บนชายฝั่งของทวีปอเมริกาถึงแม้พิลกริมเหล่านี้จะสัตย์ซื่อและยำเกรงพระเจ้าก็ตามทีพวกเขาก็ยังไม่เข้าใจหลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนาอิสรภาพที่พวกเขาต้องเสียสละอย่างใหญ่หลวงเพื่อหามาให้แก่ตนเองนั้นพวกเขายังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันให้แก่ผู้อื่น
"มีน้อยคนนักแม้แต่ในพวกนักคิดและนักสอนศีลธรรมชั้นนำของศตวรรษที่สิบเจ็ดที่จะมีแนวคิดอันยุติธรรมของหลักการยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นผลของการเติบโตของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ที่ยอมรับพระเจ้าให้ทรงเป็นพระผู้พิพากษาแต่เพียงผู้เดียว" Ibid. เล่มที่ 5 หน้าที่ 297
หลักคำสอนที่บอกว่าพระเจ้าทรงมอบหมายสิทธิอำนาจให้คริสตจักรที่จะควบคุมจิตสำนึกและมีอำนาจตีความรวมถึงลงโทษพวกนอกศาสนานั้นเป็นข้อผิดพลาดที่ฝังรากลึกของระบอบเปปาซีในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาไม่ยอมรับหลักคำสอนของโรมแต่พวกเขาก็ไม่ได้หลุดพ้นจากวิญญาณของการไม่ยอมผ่อนปรนของโรมอย่างสิ้นเชิงเสียทีเดียวความมืดอันหนาทึบที่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีได้ครอบงำโลกคริสเตียนทั้งหมดผ่านทางการปกครองนานหลายชั่วอายุคนนั้นยังไม่เหือดหายไปเสียเลยทีเดียวอาจารย์ชั้นนำคนหนึ่งในอาณานิคมของอ่าวแมสซาชูเซตส์กล่าวว่า
"การผ่อนปรนในเรื่องศาสนาเป็นเหตุทำให้โลกต่อต้านคริสเตียนและคริสตจักรไม่เคยได้รับบาดเจ็บจากการลงโทษคนนอกศาสนา" Ibid. เล่มที่ 5 หน้าที่ 335
ชาวอาณานิคมทั้งหลายจัดวางกฎระเบียบว่ามีเฉพาะสมาชิกคริสตจักรเท่านั้นที่จะออกเสียงในรัฐบาลพลเรือนได้คริสตจักรรัฐแบบหนึ่งได้ถูกก่อตั้งขึ้นซึ่งกำหนดให้ทุกคนต้องบริจาคเพื่อสนับสนุนคณะสงฆ์และเ

จ้าพนักงานฝ่ายปกครองได้รับอำนาจที่จะกำจัดคนนอกศาสนาได้ด้วยเหตุนี้อำนาจฝ่ายฆราวาสจึงตกไปอยู่ในมือของคริสตจักรหลังจากนั้นไม่นานมาตรการเหล่านี้ก็นำไปสู่ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งก็คือการกดขี่ข่มเหงนั่นเอง{GC 292.3} {GCth17 254.3}

สิบเอ็ดปีหลังจากอาณานิคมแรกได้ก่อตั้งขึ้นโรเจอร์วิลเลียมส์ [Roger Williams] เดินทางมายังโลกใหม่เช่นเดียวกับพิลกริมรุ่นแรกเขามาเพื่อใช้สิทธิเสรีภาพทางศาสนาอย่างเต็มที่แต่ที่ไม่เหมือนคนอื่นก็คือเขาเห็นในสิ่งที่น้อยคนในสมัยของเขาจะมองเห็นเขาเห็นว่าเสรีภาพนี้เป็นสิทธิอันชอบของทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะมีความเชื่อในศาสนาใดเขาเป็นคนแสวงหาสัจธรรมที่เอาจริงเอาจังเขาเห็นด้วยกับโรบินสันที่กล่าวว่าเป็นไปไม่ได้ที่ความกระจ่างทั้งปวงจากพระวจนะของพระเจ้าได้ถูกรับเอาไว้ทั้งหมดวิลเลียมส์"เป็นคนแรกในโลกคริสเตียนยุคใหม่ที่ก่อตั้งรัฐบาลพลเรือนบนหลักการของเสรีภาพของจิตสำนึกความเสมอภาคในด้านความคิดเห็นทางกฎหมาย" Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 16 เขาประกาศว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่ต้องควบคุมการก่ออาชญากรรมแต่ไม่ใช่ไปควบคุมจิตสำนึกเขาพูดว่า"สาธารณชนหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองเป็นผู้ตัดสินเรื่องติดค้างกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์แต่เมื่อพวกเขาพยายามกำหนดหน้าที่ของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าแล้วพวกเขาก็ดูเหมือนจะอยู่ผิดที่และความปลอดภัยก็ไม่อาจจะมีได้เพราะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองมีอำนาจเขาก็อาจจะตราบัญญัติความเห็นหรือความเชื่อแบบหนึ่งในวันนี้และอีกแบบในวันรุ่งขึ้นเหมือนที่เคยทำมาแล้วในประเทศอังกฤษโดยพระมหากษัตริย์และพระราชินีหลายๆพระองค์และโดยพระสันตะปาปาหลายองค์และคณะที่ปรึกษาหลายคณะของคริสตจักรโรมันจนความเชื่อกลายเป็นความวุ่นวายกองพะเนิน" Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 340 {GC 293.1} {GCth17 255.1}

การเข้าร่วมพิธีกรรมต่างๆในคริสตจักรที่ก่อตั้งขึ้นทาแล้วอย่างเป็นทางการแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ต้องถือปฏิบัติโดยมีโทษทัณฑ์ของการปรับหรือจำคุก"วิลเลียมส์ตำหนิกฎหมายฉบับนี้การบังคับให้เข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่นเป็นบทบัญญัติที่เลวที่สุดในประมวลกฎหมายของประเทศอังกฤษการบังคับมนุษย์ให้เข้าร่วมพิธีกับผู้มีความเชื่อแตกต่างกันนั้นเขาถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิตามธรรมชาติของพวกเขาอย่างโจ่งแจ้งการลากคนไม่ฝักใฝ่ศาสนาและไม่เต็มใจเข้าร่วมให้ไปนมัสการพร้อมกับผู้อื่นนั้นดูคล้ายกับต้องการให้เขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด......'ไม่ควรมีผู้ใดถูกบังคับให้เข้าร่วมนมัสการ' ผู้ต่อต้านที่ตะลึงกับคำพูดของเขาอุทานขึ้นมาว่า 'อะไรกันนะคนทำงานจะรับค่าจ้างสมกับงานที่ทำหรือไม่' เขาตอบว่า 'สมแน่นอนสมกับค่าจ้างที่ได้จากคนจ้างเขา'" Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 2 {GC 294.1} {GCth17 255.2}

คนเคารพและรักโรเจอร์วิลเลียมส์ในฐานะผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์เขาเป็นคนมีความสามารถที่หายากมีความซื่อตรงไม่เอนเอียงและมีความเมตตากรุณาอย่างแท้จริงอย่างไรก็ตามความแน่วแน่ที่ไม่เห็นด้วยกับการมอบสิทธิอำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองให้อยู่เหนือคริสตจักรและการเรียกร้องเสรีภาพทางศาสนาของเขาไม่เป็นที่ยอมรับของผู้มีอำนาจพวกเขาเน้นว่าการนำหลักคำสอนใหม่มาใช้จะเป็นการไป "ลบล้างพื้นฐานการปกครองของรัฐและของประเทศ" Ibid. ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 10 เขาถูกตัดสินเนรเทศออกจากอาณานิคมและในที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมเขาถูกบังคับให้หนีท่ามกลางความหนาวและพายุหิมะของฤดูหนาวเข้าไปในป่าทึบ {GC 294.2} {GCth17 255.3}

เขากล่าวว่า"เป็นเวลาสิบสี่สัปดาห์ข้าพเจ้าถูกโหมกระหน่ำอย่างสาหัสไม่รู้ว่าอาหารหรือที่นอนมีความหมายเช่นใด" แต่ "นกกาในป่ากันดารเลี้ยงข้าพเจ้า" และบ่อยครั้งโพรงต้นไม้เป็นที่พักหลบภัยให้เขา

Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 349, 350 ด้วยสภาพเช่นนี้เขาฝ่าพายุหนีต่อไปอย่างทรมานแสนสาหัสจนพบที่ลี้ภัยในเผ่าอินเดียแดงซึ่งเขาเอาชนะความไว้วางใจเละความรักของพวกเขาเมื่อเขาสอนสัจธรรมของข่าวประเสริฐให้แก่พวกเขา {GC 294.3} {GCth17 255.4}

หลังจากเวลาหลายเดือนของการเปลี่ยนแปลงและการพเนจรในที่สุดเขาเดินทางมุ่งไปถึงชายฝั่งของอ่าวแนร์ราแกนเซตต์ณที่นั่นเขาวางรากฐานรัฐแรกของยุคใหม่ซึ่งยอมรับสิทธิของเสรีภาพทางศาสนาตามความหมายอย่างครบถ้วนที่สุดหลักการพื้นฐานอาณานิคมของโรเจอร์วิลเลียมส์คือ “มนุษย์ทุกคนต้องมีเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้าตามความกระจ่างของจิตสำนึกของตนเอง” Ibid. เล่มที่ 5 หน้าที่ 354 โรดไอแลนด์รัฐเล็กๆของเขาเป็นที่ลี้ภัยของผู้ถูกกดขี่ข่มเหงและขยายและเจริญขึ้นจนหลักการพื้นฐานคือเสรีภาพฝ่ายพลเรือนและฝ่ายศาสนากลายมาเป็นศิลามุมเอกของสาธารณรัฐอเมริกา {GC 295.1} {GCth17 256.1}

ในเอกสารเก่าแก่อันยิ่งใหญ่ซึ่งบรรพบุรุษของเราสถาปนาขึ้นเพื่อเป็นกฎหมายแห่งสิทธิและเสรีภาพของพลเมืองที่เรียกว่าคำประกาศอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกานั้นพวกเขาประกาศว่า “เรายึดถือความจริงเหล่านี้เป็นหลักฐานในตัวเองว่ามนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาอย่างเท่าเทียมกันและพระผู้สร้างประทานสิทธิ์บางประการที่โอนกันไม่ได้ให้แก่เขาทั้งหลายซึ่งประกอบด้วยชีวิตเสรีภาพและการแสวงหาความสุข”และรัฐธรรมนูญใช้ถ้อยคำชัดเจนที่สุดในการรับรองการไม่ล่วงละเมิดจิตสำนึก“จะไม่มีการกำหนดบททดสอบทางศาสนาเพื่อใช้เป็นคุณสมบัติในการรับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ทางราชการใดๆภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา”

“รัฐสภาจะไม่บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งศาสนาใดๆหรือห้ามการทำเช่นนั้นอย่างเสรี” {GC 295.2} {GCth17 256.2}

“ผู้ร่างรัฐธรรมนูญตระหนักถึงหลักการอันยั่งยืนที่ว่าความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้าของเขาอยู่เหนือกฎหมายของมนุษย์และสิทธิของจิตสำนึกของเขานั้นย้ายโอนกันไม่ได้ไม่จำเป็นต้องใช้เหตุผลในการสนับสนุนสัจธรรมนี้เราสำนึกอยู่อย่างเต็มอกความสำนึกในเรื่องนี้ที่ท้าทายกฎหมายมนุษย์เป็นพลังที่อยู่คู่กับผู้พลีชีพในการถูกทรมานและในเปลวไฟจำนวนมากมายมาแล้วพวกเขาสัมผัสได้ว่าหน้าที่ของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้านั้นอยู่เหนือกฎหมายของมนุษย์และมนุษย์ไม่อาจมีอำนาจเหนือจิตสำนึกของพวกเขาได้สิ่งนี้เป็นหลักการที่เกิดมาพร้อมกับชีวิตซึ่งไม่มีสิ่งใดจะกำจัดไปได้” Congressional documents (U.S.A.), serial No. 200, document No. 271 {GC 295.3} {GCth17 256.3}

เมื่อข่าวเรื่องแผ่นดินที่มนุษย์ทุกคนสามารถอยู่อย่างมีความสุขกับผลจากแรงงานของตนเองและมีเสรีภาพที่จะปฏิบัติตามจิตสำนึกของตนเองแพร่กระจายไปยังประเทศต่างๆทั่วทวีปยุโรปคนนับหมื่นก็พากันแห่ไปยังชายฝั่งของโลกใหม่อาณานิคมขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว“โดยกฎหมายพิเศษรัฐแมสซาชูเซตส์เสนอให้การต้อนรับและการช่วยเหลือที่ให้เปล่าโดยทุนของรัฐแก่คริสเตียนทุกชนชั้นที่ต้องการข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก‘เพื่อหนีภัยสงครามหรือความอดอยากหรือการกดดันจากผู้กดขี่ข่มเหงพวกเขา’ด้วยเหตุนี้โดยกฎหมายแล้วผู้ที่หนีภัยและผู้ที่ถูกเหยียบย่ำจึงได้มาในฐานะแขกของอาณานิคม” Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 417

ในเวลายี่สิบปีนับตั้งแต่การขึ้นบกเป็นครั้งแรกที่พลิมัทมีพิลกริมมาตั้งรกรากที่อาณานิคมนิวอิงแลนด์เป็นจำนวนหลายพันคน {GC 296.1} {GCth17 257.1}

เพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่แสวงหา“พวกเขาพึงพอใจกับรายได้น้อยนิดเพียงเพื่อให้อยู่รอดด้วยการมีชีวิตอยู่อย่างสมถะและทำงานอย่างตรากตรำพวกเขาไม่ขอสิ่งใดจากพื้นดินนอกจากผลตอบแทนที่เหมาะสมจากการตรากตรำของพวกเขาเองไม่มีนิมิตทองคำอันมีค่าส่องรัศมีหลอกลวงอยู่รอบเส้นทางเดินของพวกเขา........พวกเขาพึงพอใจกับการพัฒนาที่ช้าแต่มั่นคงของสังคมการปกครองของพวกเขาพวกเขาทนอยู่อย่างขาดแคลนในป่าทึบด้วยความอดทนรดน้ำต้นเสรีภาพด้วยน้ำตาของพวกเขาและหยาดเหงื่อจากหน้าผากจนมันหยั่งรากลึกลงในแผ่นดิน” {GC 296.2} {GCth17 257.2}

เขาทั้งหลายยึดพระคัมภีร์เป็นรากฐานของความเชื่อและที่มาของปัญญาและธรรมนูญของเสรีภาพพวกเขาพากเพียรสอนหลักการเหล่านี้ในบ้านในโรงเรียนและในโบสถ์และผลที่ปรากฏคือความมัธยัสถ์ความฉลาดความบริสุทธิ์และการประมาณตนผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมของพวกพิวริตันมาหลายปี “อาจไม่เคยเห็นคนเมาสักคนหรือได้ยินคำสบถสาบานหรือพบคนขอทาน” Bancroft ตอนที่ 1 บทที่19 ย่อหน้าที่ 25 จนทำให้เห็นว่าหลักการของพระคัมภีร์เป็นเครื่องปกป้องความยิ่งใหญ่ของประเทศอาณานิคมที่อ่อนแอและอยู่อย่างห่างไกลเติบโตรวมกันเป็นสมาพันธ์รัฐที่ยิ่งใหญ่และโลกเฝ้ามองด้วยความประหลาดใจถึงสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองของ “คริสตจักรที่ไม่มีพระสันตะปาปาและรัฐที่ไม่มีพระราชา” {GC 296.3} {GCth17 257.3}

แต่จำนวนคนที่ใฝ่ฝันต้องการอพยพมายังชายฝั่งอเมริกาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องพวกเขาถูกกระตุ้นด้วยแรงดลใจที่แตกต่างอย่างมากจากของพิลกริมรุ่นแรกแม้ว่าความเชื่อและความบริสุทธิ์ของชนรุ่นแรกจะมีพลังครอบคลุมและหล่อหลอมจิตใจอย่างกว้างขวางแต่กระนั้นอิทธิพลของมันก็ลดน้อยลงเป็นลำดับเมื่อผู้อพยพมาใหม่ที่ไขว่คว้าสมบัติทางโลกมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น {GC 296.4} {GCth17 257.4}

กฎระเบียบของชาวอาณานิคมรุ่นแรกที่อนุญาตให้เฉพาะสมาชิกของคริสตจักรมีสิทธิออกเสียงหรือรับตำแหน่งพนักงานปกครองฝ่ายพลเรือนนำไปสู่ผลเสียหายมากที่สุดมาตรการนี้นำมาใช้เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของรัฐแต่กลับไปสร้างความเสื่อมศีลธรรมในคริสตจักรการถือศาสนาแต่เปลือกนอกเพื่อเป็นเงื่อนไขของสิทธิออกเสียงและการรับตำแหน่งหน้าที่ซึ่งถูกกระตุ้นจากนโยบายทางโลกเพียงอย่างเดียวทำให้มีคนมากมายเข้าร่วมคริสตจักรโดยไม่กลับใจด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงประกอบด้วยคนจำนวนมากมายที่ไม่กลับใจและแม้แต่ในงานรับใช้ก็ยังมีผู้ที่ถือหลักคำสอนที่ผิดและไม่มีความรู้เรื่องฤทธานุภาพการฟื้นฟูใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยประการฉะนี้จึงเป็นอีกครั้งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงผลของความชั่วซึ่งพบได้บ่อยในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรนับตั้งแต่สมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินจนถึงปัจจุบันที่พยายามสร้างคริสตจักรด้วยการช่วยเหลือของรัฐและที่แสวงหาอำนาจฝ่ายโลกเพื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐของพระองค์ผู้ทรงประกาศว่า “ราชอำนาจของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้” ยอห์น 18:36 การนำคริสตจักรมารวมกับรัฐไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตามซึ่งดูประหนึ่งว่าสามารถนำโลกให้เข้ามาใกล้ชิดกับคริสตจักรได้มากขึ้นนั้นแต่ในความเป็นจริงแล้วกลับนำคริสตจักรไปใกล้ชิดกับโลกมากขึ้น {GC 297.1} {GCth17 258.1}

หลักการยิ่งใหญ่ที่โรบินสันและโรเจอร์วิลเลียมส์สนับสนุนอย่างสง่างามซึ่งกล่าวว่าสัจธรรมจะต้องพัฒนาต่อไปและคริสเตียนควรพร้อมรับความกระจ่างที่อาจส่องมาจากพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้านั้น

หลักการนี้ได้สูญหายไปแล้วจากสายตาของชนรุ่นต่อมาของพวกเขาคริสตจักรต่างๆของโปรเตสแตนต์ในประเทศอเมริการวมทั้งในทวีปยุโรปที่นิยมชมชอบอย่างมากในการต้อนรับพระพรของการปฏิรูปศาสนาได้ล้มเหลวที่จะรุกคืบหน้าต่อไปบนวิถีของการปฏิรูปแม้จะมีคนซื่อสัตย์ไม่กี่คนลุกขึ้นมาในบางครั้งบางคราวเพื่อประกาศสัจธรรมใหม่ๆและเปิดโปงความผิดที่ยึดถือมานานก็ตามคนส่วนใหญ่ก็ยังมีลักษณะคล้ายชาวยิวในสมัยของพระคริสต์หรือผู้นิยมระบอบเปปาซีในสมัยของลูเธอร์ที่พอใจจะเชื่อตามที่บรรพบุรุษเชื่อและดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่พวกเขาดำเนินด้วยเหตุนี้ศาสนาจึงถดถอยอีกครั้งหนึ่งไปสู่รูปแบบพิธีการและเก็บถนอมความเชื่อที่ผิดรวมถึงความเชื่องมงายต่างๆที่คงจะถูกโยนทิ้งไปตั้งนานแล้วหากคริสตจักรยังคงดำเนินตามความกระจ่างของพระวจนะของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องด้วยเหตุนี้จิตวิญญาณที่ได้รับการดลใจจากการปฏิรูปศาสนาจึงค่อยๆตายจากไปทีละน้อยจนกระทั่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปฏิรูปในคริสตจักรโปรเตสแตนต์เช่นเดียวกับในคริสตจักรโรมันในสมัยของลูเธอร์มีการฝักใฝ่ทางโลกและการสลบไสลทางฝ่ายจิตวิญญาณในแบบเดียวกันมีความคล้ายคลึงกันในการเคารพนับถือความคิดของมนุษย์และในการนำทฤษฎีของมนุษย์เข้ามาใช้แทนคำสอนของพระวจนะของพระเจ้า {GC 297.2} {GCth17 258.2}

การแจกจ่ายพระคัมภีร์อย่างกว้างขวางเกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่สิบเก้าและด้วยวิธีนี้เองความกระจ่างอันยิ่งใหญ่จึงส่องไปยังโลกแต่ไม่มีการสานต่อเพื่อทำให้เกิดความก้าวหน้าทางความเข้าใจที่สอดคล้องกับความกระจ่างที่ถูกเปิดเผยขึ้นใหม่นี้หรือความก้าวหน้าในทางศาสนาที่ปฏิบัติได้ซาตานกีดกันพระวจนะของพระเจ้าจากประชากรเหมือนในยุคก่อนไม่ได้ทุกคนเข้าถึงพระคัมภีร์ได้แต่เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของมันมันทำให้คนมากมายให้ความสำคัญกับพระคัมภีร์แต่เพียงน้อยนิดมนุษย์ละเลยที่จะค้นหาพระคัมภีร์และพวกเขาจึงยังคงรับการแปลความหมายที่ผิดต่อไปและเก็บถนอมหลักคำสอนต่างๆที่ไม่มีพื้นฐานจากพระคัมภีร์ {GC 298.1} {GCth17 258.3}

เมื่อซาตานมองเห็นความล้มเหลวของความพยายามที่จะบดขยี้สัจธรรมด้วยการกดขี่ข่มเหงอีกครั้งหนึ่งที่มันหันไปใช้เล่ห์เหลี่ยมของการประนีประนอมซึ่งนำไปสู่การละทิ้งศาสนาครั้งยิ่งใหญ่และการก่อตั้งคริสตจักรแห่งโรมขึ้นมามันชักจูงคริสเตียนทั้งหลายให้ทำพันธมิตรกันเองแต่บัดนี้ไม่ใช่การทำพันธมิตรกับคนนอกศาสนาแต่กับคนเหล่านั้นที่อุทิศตนให้กับวัตถุในโลกนี้ผู้ซึ่งได้พิสูจน์ตัวพวกเขาเองว่าเป็นคนกราบไหว้รูปเคารพอย่างแท้จริงเช่นเดียวกับคนที่กราบไหว้รูปเคารพและบัดนี้ผลของการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรนั้นไม่ได้ร้ายแรงน้อยไปกว่าในยุคก่อนพวกเขาอุปถัมภ์ความหยิ่งยโสและความฟุ้งเฟ้อไว้ด้วยการเอาศาสนามาบังหน้าและคริสตจักรทั้งหลายจึงเสื่อมลงซาตานยังคงบิดเบือนหลักคำสอนของพระคัมภีร์ต่อไปและประเพณีที่จะทำลายคนเป็นจำนวนหลายล้านกำลังฝังรากลึกคริสตจักรค้ำจุนและปกป้องประเพณีเหล่านี้ไว้แทนที่จะช่วงชิงเอา “หลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป” ยูดา 3 ด้วยประการฉะนี้หลักการที่นักปฏิรูปศาสนาทำและยอมทนทุกข์ยากมากมายนั้นจึงด้อยค่าลงไป {GC 298.2} {GCth17 258.4}

บท *17* - ผู้ประกาศข่าวของรุ่งอรุณ

หนึ่งในบรรดาความจริงที่เคร่งขรึมที่สุดและกระนั้นยังประเสริฐที่สุดที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้คือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เพื่อปิดฉากพระราชกิจยิ่งใหญ่แห่งการไถ่ให้รอดสำหรับประชากรของพระเจ้าที่สัญจรและพำนักอยู่ใน "แดนและเงาแห่งความตาย" มัทธิว 4:16 มาเนิ่นนานแล้วนั้นพระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ผู้ทรง"เป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย" "นำผู้ถูกเนรเทศกลับมา" ยอห์น 11:25 2 ซามูเอล 14:13 จึงเป็นความหวังอันล้ำค่าที่บันดาลให้จิตใจปีติยินดีคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นับตั้งแต่วันที่มนุษย์คู่แรกก้าวย่างออกจากสวนเอเดนด้วยความโศกเศร้าบรรดาบุตรแห่งความเชื่อทั้งหลายต่างรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ทรงโปรดสัญญาไว้เพื่อให้มาหักโค่นอำนาจของผู้ทำลายและนำพวกเขากลับไปยังสวรรค์ที่สูญเสียไปมนุษย์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าในสมัยโบราณเฝ้ารอการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ด้วยสง่าราศีซึ่งเป็นจุดหมายสูงสุดแห่งความหวังของพวกเขามีเพียงเอโนคเท่านั้นซึ่งเป็นคนรุ่นที่เจ็ดผู้สืบเชื้อสายจากบรรพบุรุษที่เคยอาศัยอยู่ในสวนเอเดนที่ดำเนินในโลกนี้พร้อมกับพระเจ้าของเขาเป็นเวลาสามศตวรรษพระเจ้าทรงอนุญาตให้เขามองเห็นกาลข้างหน้าเมื่อพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดพ้นเสด็จมาเอโนคประกาศว่า "นี่แน่ะองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆเพื่อทรงพิพากษาทุกคน" ยูดา 14, 15 ในค่ำคืนของความทุกข์ยากโยบบรรพบุรุษของเรากล่าวถึงความยากลำบากด้วยความวางใจที่ไม่สั่นคลอนว่า"ข้าเองทราบว่าพระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก.. ...ในเนื้อหนังของข้าข้าจะเห็นพระเจ้าผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเองและดวงตาของข้าจะได้เห็นไม่ใช่คนอื่น" โยบ 19:25-27 {GC 299.1} {GCth17 259.1}

การเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อนำไปสู่การปกครองด้วยความชอบธรรมดลใจให้เป็นคำพูดที่ประเสริฐเลิศและแรงกล้าที่สุดของบรรดาผู้เขียนที่อุทิศตนแด่พระเจ้ากวีและผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ประพันธ์ด้วยถ้อยคำที่เปล่งประกายดั่งไฟแห่งสวรรค์ผู้ประพันธ์สดุดีขับร้องถึงฤทธานุภาพและความงามสง่าของกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า"พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนนครแห่งความงามพร้อมสรรพพระเจ้าของเราเสด็จมาพระองค์มิได้ทรงเงียบอยู่....พระองค์ทรงเรียกฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเพื่อจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์" สดุดี 50:2-4 "จงให้ฟ้าสวรรค์ยินดีและแผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์.....เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์เพราะพระองค์เสด็จมาเพราะพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลกพระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรมและจะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความซื่อสัตย์ของพระองค์" สดุดี 96:11-13 {GC 300.1} {GCth17 260.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า"ผู้อาศัยในผงคลีจงตื่นขึ้นและโห่ร้องด้วยความชื่นบานเพราะน้ำค้างของพระองค์เป็นน้ำค้างแห่งความสว่างและแผ่นดินโลกจะให้คนตายเป็นขึ้น"

"คนตายของพระองค์จะมีชีวิตศพของเขาทั้งหลายจะลุกขึ้น"

"พระองค์จะทรงกลืนความตายเสียเป็นนิตย์แล้วพระยาห์เวห์องค์เจ้านายจะทรงเช็ดน้ำตาจากทุกใบหน้าและจะทรงเอาการลบหลู่แห่งชนชาติของพระองค์ไปจากทั่วแผ่นดินโลกเพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสแล้วและในวันนั้นเขาจะกล่าวกันว่า 'ดูสินี่คือพระเจ้าของเราเรารอคอยพระองค์เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอดนี่คือพระยาห์เวห์เรารอคอย

พระองค์ให้เรายินดีและเปรมปรีดิ์ในความรอดจากพระองค์" อิสยาห์ 26:19; 25:8, 9 {GC 300.2} {GCth17 260.2}

เมื่อฮาบากุกจดจ่ออยู่ในนิมิตอันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เขาเห็นพระองค์เสด็จมา"พระเจ้าเสด็จจากเทมานองค์บริสุทธิ์เสด็จจากภูเขาปารานความสง่างามของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญพระองค์พระรัศมีของพระองค์ดังแสงสว่าง"

"พระองค์ทรงยืนและเขย่าแผ่นดินแล้วบรรดาภูเขานิรันดรก็แตกเป็นเสี่ยงๆและเหล่าเนินเขาอันอยู่เนืองนิตย์ก็ยุบต่ำลงการเสด็จของพระองค์ก็เป็นดังดั้งเดิม"

"พระองค์ทรงม้าคือทรงรถรบแห่งชัยชนะ"

"ภูเขาทั้งหลายเห็นพระองค์แล้วบิดเบี้ยวไปกระแสน้ำเชี่ยวกรากก็กวาดผ่านไป.....มันชูมือของมันขึ้นเบื้องสูงดวงอาทิตย์ดวงจันทร์หยุดนิ่งบนที่สูงเมื่อแสงแห่งลูกธนูทั้งหลายของพระองค์พุ่งผ่านไปเมื่อแสงแวบวาบแห่งหอกของพระองค์พุ่งไป"

"พระองค์เสด็จออกมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดเพื่อช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ให้รอด" ฮาบากุก 3:3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 {GC 300.3} {GCth17 260.3}

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงจวนจะจากสาวกไปนั้นพระองค์ทรงปลอบประโลมพวกเขาที่ตกอยู่ในความเศร้าใจด้วยความมั่นใจว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก"อย่าให้ใจพวกท่านเป็นทุกข์เลย....ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย.....เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่านเมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้วเราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา" ยอห์น 14:1-3 "บุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมด"..."พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ประชาชาติทั้งหมดจะประชุมกันเฉพาะพระพักตร์พระองค์" มัทธิว 25:31, 32 {GC 301.1} {GCth17 261.1}

หลังจากที่พระคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์แล้วทูตสวรรค์ที่ยังรีรออยู่บนภูเขามะกอกเทศย้ำถึงพระสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ว่า"พระเยซูองค์นี้ที่ทรงรับไปจากท่านทั้งหลายขึ้นไปยังสวรรค์นั้นจะเสด็จมาอีกในลักษณะเดียวกับที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น" กิจการ 1:11 และเมื่ออัครสาวกเปาโลได้รับการดลใจจากพระวิญญาณเขากล่าวเป็นพยานว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่งด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า" 1 เธสะโลนิกา 4:16 ผู้เผยพระวจนะแห่งเกาะปัทมอสกล่าวว่า "นี่แน่ะพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆและนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์" วิวรณ์ 1:7 {GC 301.2} {GCth17 261.2}

การเสด็จกลับมาของพระองค์จะรวมถึงเรื่องราวต่างๆที่ประเสริฐซึ่งเมื่อสิ่งสารพัดจะ"ฟื้นฟูสรรพสิ่งตามที่พระเจ้าตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา" กิจการ 3:21 และแล้วความชั่วร้ายที่ปกครองโลกมาเป็นเวลาอันยาวนานจะถูกทำลาย "อาณาจักรของโลกนี้"จะมา"เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้วและเป็นของพระคริสต์ของพระองค์และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์" วิวรณ์ 11:15

"พระสิริของพระยาห์เวห์จะปรากฏแล้วมนุษย์ทุกคนจะมองเห็นด้วยกัน"

“พระยาห์เวห์องค์เจ้านายจะทรงทำให้ความชอบธรรมและการสรรเสริญงอกขึ้นมาต่อหน้าประชาชาติ ”

พระเจ้า“จะเป็นมงกุฎงดงามและจะเป็นมงกุฎสง่าแก่คนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์” อิสยาห์ 40:5; 61:11; 28:5 {GC 301.3} {GCth17 261.3}

เวลานั้นอาณาจักรแห่งสันติสุขและที่รอคอยมาเนิ่นนานของพระเมสสิยาห์จะรับการสถาปนาขึ้นตลอดทั่วฟ้าสวรรค์

“พระยาห์เวห์จะทรงชูใจศิโยนพระองค์จะทรงชูใจที่ทิ้งร้างทุกแห่งของเธอและจะทำให้ถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดนและที่ราบแห้งแล้งของเธอเหมือนอุทยานของพระยาห์เวห์” “มันจะได้รับศักดิ์ศรีของเลบานอนทั้งความโอ่อ่าตระการของคารเมลและชาโรน”

“ท่านจะไม่ถูกเรียกว่าผู้ถูกทอดทิ้งอีกต่อไปและแผ่นดินของท่านจะไม่ถูกเรียกว่าที่ทิ้งร้างอีกต่อไปแต่คนเขาจะเรียกท่านว่าความปีติยินดีของเราอยู่ในเธอและเรียกแผ่นดินของท่านว่าแต่งงานแล้ว” “เจ้าบ่าวเปรมปรีดิ์ในเจ้าสาวอย่างไรพระเจ้าของท่านจะเปรมปรีดิ์ในท่านอย่างนั้น” อิสยาห์ 51:3; 35:2; 62:4, 5 {GC 302.1} {GCth17 262.1}

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นความหวังของผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ตลอดทุกยุคทุกสมัยพระสัญญาที่พระผู้ช่วยให้รอดกล่าวเป็นคำอำลาบนภูเขามะกอกเทศว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกทำให้อนาคตของบรรดาสาวกเจิดจ้าทำให้จิตใจของพวกเขาปีติยินดีและมีความหวังใจซึ่งความโศกเศร้าไม่อาจระงับหรือความทุกข์ลำบากไม่อาจจะมาลบเลือนท่ามกลางความทุกข์ยากและการกดขี่ข่มเหง“การปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่งและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” ทิตัส 2:13 TKJV เป็น “ความหวังอันมีสุข” ในขณะที่คริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกากำลังโศกเศร้าที่ต้องฝังร่างของคนที่พวกเขารักผู้ซึ่งหวังว่าจะเป็นพยานเห็นถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เปาโลผู้เป็นอาจารย์ของพวกเขาชี้ให้พวกเขามองไปยังการกลับเป็นขึ้นจากความตายที่จะมีขึ้นเมื่อพระผู้ช่วยในรอดเสด็จกลับมาและแล้วคนที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นจากความตายและถูกรับขึ้นไปพร้อมกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศเปาโลกล่าวว่า “อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์เพราะฉะนั้นจงหนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” 1 เธสะโลนิกา 4:16, 18 {GC 302.2} {GCth17 262.2}

บนเกาะปัทมอสสาวกที่พระองค์ทรงรักได้ยินพระสัญญาว่า “เราจะมาในเร็วๆนี้แน่นอน” และเสียงตอบที่เฝ้าปรารถนาของเขากลายมาเป็นคำอธิษฐานของคริสตจักรตลอดการเดินทางอันยาวไกลว่า “พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าเชิญเสด็จมาเถิด” วิวรณ์ 22:20 {GC 302.3} {GCth17 262.3}

จากคุกมืดใต้ดินจากหลักประหารจากตะแลงแกงที่บรรดาธรรมิกชนและผู้พลีชีพต่างเป็นพยานให้กับความจริงพวกเขาสืบต่อถ้อยคำแห่งความเชื่อและความหวังใจมาตลอดหลายศตวรรษมีคริสเตียนคนหนึ่งกล่าวว่า“เมื่อพวกเขามั่นใจถึงการกลับเป็นขึ้นมาจากตายของพระคริสต์และผลที่สุดก็คือการกลับเป็นขึ้นมาจากตายของตัวพวกเขาเองเมื่อพระองค์เสด็จมาสิ่งนี้จึงทำให้พวกเขาชังความตายและค้นพบว่าพวกเขาอยู่เหนือความตายนั้น” Daniel T. Taylor, The Reign of Christ on Earth: or, The Voice of the Church in All Ages, หน้า 33 พวกเขายินดีที่จะไปยังหลุมฝังศพเพื่อจะได้ “เป็นขึ้นสู่อิสรภาพ”

Ibid. หน้า 54 พวกเขาเฝ้าคอย "การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจากสวรรค์ในหมู่เมฆที่เต็มด้วยรัศมีภาพของพระบิดาของพระองค์"

"นำกาลเวลาของอาณาจักรมาให้แก่ผู้ชอบธรรม"ชาววอลเดนซิสยึดมั่นอยู่กับความเชื่อเดียวกันนี้ Ibid. หน้า 129-132 จอห์นไวคลิฟเอง [ค.ศ. 1324-1384] ก็เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นความหวังของคริสตจักร Ibid. หน้า 132-134 {GC 302.4} {GCth17 262.4}

ลูเธอร์ [ค.ศ. 1483-1546] ประกาศว่า "ข้าพเจ้าบอกกับตัวเองโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่าวันแห่งการพิพากษาจะต้องเกิดขึ้นภายในสามร้อยปีที่จะถึงนี้พระเจ้าจะไม่ทรงยอมไม่ทรงปล่อยและไม่ทรงทนต่อโลกที่ชั่วร้ายนานไปกว่านี้" "วันยิ่งใหญ่กำลังใกล้เข้ามาเมื่ออาณาจักรแห่งความน่าสะอิดสะเอียนจะถูกทำลายล้างไป" Ibid. หน้า 158, 134 {GC 303.1} {GCth17 263.1}

เมลังค์ธอนกล่าวว่า"โลกเก่าแก่ใบนี้ไม่ได้อยู่ห่างจากจุดจบ"จอห์นคาลวินเชื้อเชิญให้คริสเตียน"อย่ารีรอแต่ให้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อวันแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์อันเป็นเหตุการณ์ที่สดใสด้วยความหวังที่สุดเหนือเหตุการณ์ทั้งหลาย" และยังประกาศว่า "ให้ครอบครัวทั้งหมดของบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์จงเก็บรักษาภาพของวันนั้นไว้"

"เราจะต้องกระหายหาพระคริสต์เราจะต้องแสวงหาคิดคำนึงถึงจนกว่าจะถึงอรุณรุ่งของวันอันยิ่งใหญ่นั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะสำแดงสง่าราศีของราชอาณาจักรของพระองค์โดยบริบูรณ์" Ibid. หน้า 158, 134 {GC 303.2} {GCth17 263.2}

จอห์นน็อคซ์นักปฏิรูปชาวสก๊อตแลนด์กล่าวว่า"พระเยซูเจ้าของเราไม่ทรงนำเนื้อหนังของเรากลับไปยังสวรรค์แล้วหรือพระองค์จะไม่เสด็จกลับมาหรือเราทราบดีว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาและจะเสด็จกลับมาอย่างเร็วไวด้วย" ริดลีย์และลาทิเมอร์ [Ridley and Latimer] ผู้สละชีวิตเพื่อความจริงพวกเขารอคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความเชื่อริดลีย์บันทึกไว้ว่า"ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าโลกใบนี้กำลังจะสิ้นสุดลงข้าพเจ้าเชื่อฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวเช่นนี้ให้จิตใจของพวกเราร้องขอต่อพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราร้องขอพร้อมๆกับยอห์นผู้รับใช้ของพระเจ้าว่าพระเยซูเจ้าเชิญเสด็จมาเถิด" Ibid. หน้า 151, 145 {GC 303.3} {GCth17 263.3}

แบกซ์เตอร์กล่าวว่า"ความคิดที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมานั้นสร้างความหวานชื่นและความปีติยินดีอย่างที่สุดให้แก่ข้าพเจ้า" Richard Baxter, Works เล่มที่ 17 หน้า 555 "เป็นผลงานแห่งความเชื่อและเป็นคุณลักษณะของธรรมิกชนของพระองค์ที่ชื่นชอบกับการเสด็จมาของพระองค์และเฝ้าคอยด้วยความหวังอันมีสุข"

"หากความตายเป็นศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายไปในการเป็นขึ้นจากความตายเราคงจะเรียนรู้ว่าผู้เชื่อจะต้องเฝ้าคอยและอธิษฐานเพื่อการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ด้วยความจริงจังเพื่อชัยชนะที่สมบูรณ์ครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้น" Ibid. เล่มที่ 17 หน้า 500 "นี่คือวันที่ผู้เชื่อทุกคนจะต้องเฝ้าปรารถนาและมีความหวังและรอคอยเพื่อให้ภารกิจทั้งหมดของการไถ่ให้รอดและความปรารถนาและความอุตสาหะทั้งหมดในจิตวิญญาณของพวกเขาสำเร็จ" "พระองค์เจ้าข้าโปรดเร่งวันแห่งความหวังใจนี้เถิด" Ibid. เล่มที่ 17 หน้า 182, 183

นี่เป็นความหวังของคริสตจักรในสมัยของอัครทูตความหวังของ“คริสตจักรที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร” และเป็นความหวังของนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย {GC 303.4} {GCth17 263.4}

คำพยากรณ์ไม่เพียงบอกล่วงหน้าถึงลักษณะและเป้าหมายของการเสด็จมาของพระคริสต์เท่านั้นแต่ยังแสดงให้เห็นถึงเครื่องหมายเพื่อให้มนุษย์ทราบว่าวันนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้วพระเยซูตรัสว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ที่ดวงจันทร์และที่ดวงดาวทั้งหลาย” ลูกา 21:25 “ดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าและบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านเมื่อนั้นพวกเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆทรงฤทธานุภาพและพระรัศมีอย่างยิ่ง” มาระโก 13:24-26 ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยายถึงหมายสำคัญแรกที่จะมาถึงก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองว่า

“แผ่นดินไหวยิ่งใหญ่ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำมืดเหมือนกับเสื้อผ้าขนสัตว์ที่ใช้ไว้ทุกข์และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นเหมือนกับสีเลือด” วิวรณ์ 6:12 {GC 304.1} {GCth17 264.1}

ก่อนศตวรรษที่สิบเก้าจะเริ่มขึ้นมีหลายคนเป็นพยานเห็นหมายสำคัญเหล่านี้เหตุการณ์เกิดขึ้นจริงตามคำพยากรณ์ในปีค.ศ.1755เกิดแผ่นดินไหวรุนแรงที่สุดเท่าที่เคยบันทึกไว้เป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นแผ่นดินไหวแห่งเมืองลิสบอนแรงสั่นสะเทือนแผ่ขยายไปถึงพื้นที่ส่วนใหญ่ของทวีปยุโรปแอฟริกาและอเมริกาแรงสั่นสะเทือนนี้รู้สึกได้ถึงประเทศกรีนแลนด์ถึงหมู่เกาะอินดีสตะวันตกถึงเกาะมาเดราไปถึงประเทศนอร์เวย์และประเทศสวีเดนจนถึงเกาะบริเตนใหญ่และประเทศไอร์แลนด์แรงสั่นสะเทือนแผ่กระจายครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่าสิบล้านตารางกิโลเมตรความรุนแรงของแรงสั่นสะเทือนในทวีปแอฟริกาเกือบจะเท่ากับในทวีปยุโรปเมืองอัลเจียร์[เมืองหลวงของประเทศอัลจีเรียในทวีปแอฟริกาเหนือ]ถูกทำลายไปเกือบหมดมีหมู่บ้านแห่งหนึ่งห่างจากประเทศมอร็อคโคไม่ไกลนักหมู่บ้านนี้มีประชากรอาศัยราว 8,000 ถึง 10,000 คนถูกกลืนหายไปทั้งหมู่บ้านคลื่นขนาดใหญ่พัดกระหน่ำกวาดชายฝั่งประเทศสเปนและทวีปแอฟริกากลืนหลายเมืองไปและสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวง {GC 304.2} {GCth17 264.2}

แรงสั่นสะเทือนรุนแรงที่สุดเกิดขึ้นในประเทศสเปนและประเทศโปรตุเกสที่เมืองคาดิสมีรายงานว่าคลื่นที่พัดเข้ามาสูงถึง 18 เมตรภูเขา “บางลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศโปรตุเกสสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงดูประหนึ่งว่าเป็นการสะเทือนที่มาจากฐานรากของภูเขายอดภูเขาบางลูกเปิดออกปริออกและฉีกขาดอย่างน่าพิศวงก้อนหินขนาดใหญ่ถูกเหวี่ยงลงไปในหุบเขาที่อยู่ใกล้เคียงเล่ากันว่ามีเปลวไฟพวยพุ่งออกมาจากภูเขาเหล่านี้” Sir Charles Lyell, Principles of Geology หน้า 495 {GC 304.3} {GCth17 264.3}

ที่เมืองลิสบอน“มีเสียงสนั่นดังออกมาจากใต้พื้นดินและวินาทีต่อมาแรงสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงทำลายเมืองส่วนใหญ่ไปในช่วงเวลาประมาณหกนาทีกว่าหกหมื่นคนพินาศในตอนแรกคลื่นม้วนตัวกลับลงไปในทะเลก่อนและปล่อยให้เห็นแนวพื้นดินแห้งและแล้วคลื่นก็ม้วนซัดกลับเข้ามาเป็นคลื่นที่สูงกว่าระดับปกติถึงสิบห้าเมตรหรือกว่านั้น”

“ในบรรดาเหตุการณ์ผิดธรรมชาติที่เกี่ยวพันกับเรื่องที่เกิดขึ้นที่เมืองลิสบอนในช่วงหายนะนี้เป็นการพังทรุดลงมาของท่าเรือแห่งใหม่ที่สร้างด้วยหินอ่อนด้วยค่าใช้จ่ายมหาศาลฝูงชนมหาศาลเข้าไปรวมตัวกันเพื่อหลบภัยอยู่ที่นั่นเป็นจุดหลบภัยเพื่อให้พ้นจากสิ่งปรักหักพังที่ทับถมลงมาแต่ทันใดนั้นเองท่าเรือนี้ก็จมดิ่งลงพร้อมกับคนทั้งหมดที่อยู่บนนั้นและไม่มีแม้ศพเดียวลอยขึ้นมาบนผิวน้ำอีกเลย” Ibid. หน้า 495 {GC 305.1} {GCth17 265.1}

“แรงสั่นสะเทือน”ของแผ่นดินไหวทำให้“โบสถ์และคอนแวนต์ทุกแห่งอาคารสาธารณะขนาดใหญ่เกือบทั้งหมดและบ้านเรือนมากกว่าหนึ่งในสี่พังทลายลงมาทันทีสองชั่วโมงหลังจากแผ่นดินไหวเกิดไฟลุกไหม้ตามที่ต่างๆและโหมไหม้อย่างรุนแรงเป็นเวลาเกือบสามวันจนทำให้เมืองแทบจะร้างเปล่าไปอย่างสิ้นเชิงแผ่นดินไหวเกิดขึ้นในวันบริสุทธิ์ดังนั้นโบสถ์และคอนแวนต์จึงมีคนชุมนุมอยู่เต็มมีน้อยคนที่หนีรอด”-- Encyclopedia Americana, art. “Lisbon,” note (ฉบับปีค.ศ. 1831).“ความหวาดกลัวของผู้คนนั้นเกินคำบรรยายไม่มีใครร้องไห้เพราะมันมากเกินกว่าน้ำตาพวกเขาวิ่งไปและวิ่งมาเพ้อคลั่งด้วยความหวาดกลัวและตกใจต่างตบหน้าและทุบอกของตนเองพร้อมกับร้องเสียงดังว่า “โปรดเมตตาด้วยเถิด! วาระสุดท้ายของโลกมาถึงแล้ว” แม่ลืมลูกของตนและวิ่งแบกรูปปั้นกางเขนเคราะห์ร้ายที่คนมากมายวิ่งหลบเข้าไปในโบสถ์เพื่อการปกป้องคุ้มครองแต่พิธีศาสนาก็เผยถึงความไร้ประโยชน์เหล่าคนที่น่าสงสารกอดแท่นบูชาที่ช่วยพวกเขาไม่ได้รูปปั้นต่างๆบรรดาบาทหลวงและประชาชนทั้งหลายถูกฝังไว้ใต้กองปรักหักพังเดียวกัน” มีผู้เสียชีวิตประมาณกว่า 90,000 คนในวันวิปโยคนั้น {GC 305.2} {GCth17 265.2}

ยี่สิบห้าปีต่อมาหมายสำคัญอันดับต่อมาที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์ได้ปรากฏขึ้นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดไปสิ่งที่ทำให้เหตุการณ์นี้เด่นชัดคือความจริงของเวลาที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถูกระบุไว้อย่างแม่นยำในขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสนทนากับสาวกของพระองค์บนภูเขามะกอกเทศพระองค์ทรงพรรณนาถึงช่วงเวลาอันยาวนานแห่งความทุกข์ยากลำบากของคริสตจักรซึ่งหมายถึงระยะเวลา1,260ปีภายใต้การกดขี่ของพระสันตะปาปาพระองค์ทรงสัญญาว่าเวลาแห่งความทุกข์เวทนาจะถูกย่นให้สั้นเข้าจากนั้นพระองค์จึงทรงกล่าวถึงเหตุการณ์บางอย่างที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระองค์และทรงกำหนดเวลาที่เราจะเห็นหมายสำคัญอัน“หลังจากความทุกข์ลำบากนั้นผ่านพ้นไปแล้วดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง” มาระโก 13:24 ช่วงระยะเวลา 1,260 วันหรือ 1,260 ปีได้สิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1798 การกดขี่ข่มเหงยุติไปจนเกือบหมดสิ้นก่อนหน้านั้นประมาณ 25 ปีตามพระดำรัสของพระคริสต์นั้นภายหลังการกดขี่ข่มเหงแล้วดวงอาทิตย์จะมืดไปในวันที่ 19 พฤษภาคมค.ศ. 1780 คำพยากรณ์นี้สำเร็จจริง {GC 306.1} {GCth17 266.1}

“ในบรรดาปรากฏการณ์ทั้งหมดอาจเป็นเพียงเหตุการณ์เดียวก็ว่าได้ซึ่งลึกลับที่สุดและไม่อาจอธิบายได้นั่นคือปรากฏการณ์วันมืดที่เกิดขึ้นในวันที่ 19 พฤษภาคมค.ศ. 1780 เป็นความมืดแปลกประหลาดที่สุดของทั่วทั้งท้องฟ้าและบรรยากาศที่มองเห็นในเขตมลรัฐนิวอิงแลนด์” R. M. Devens, Our First Century หน้า 89 {GC 306.2} {GCth17 266.2}

มีผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งที่อาศัยอยู่ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์บรรยายเหตุการณ์วันนั้นไว้ดังนี้ “ในเวลาเช้าดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นในท้องฟ้าที่สว่างสดใสแต่ในไม่ช้าก็ถูกปกคลุมด้วยเมฆมากเมฆเปลี่ยนมามืดมนออกดำและเป็นลางร้ายทันทีที่ปรากฏฟ้าแลบและร้องคำรามและฝนตกลงมาเล็กน้อยพอใกล้เวลาเก้านาฬิกาเมฆเริ่มเบาบางลงและปรากฏเป็นสีทองเหลืองและสีทองแดงและพื้นโลกก้อนหินต้นไม้สิ่งปลูกสร้างผืนน้ำและคนต่างถูกเปลี่ยนไปโดยแสงประหลาดที่เหนือธรรมชาติไม่กี่นาทีต่อมาเมฆดำหนาทึบแผ่ขยายไปทั่วท้องฟ้าเว้นไว้แต่แนวเล็กๆตรงสุดขอบฟ้าและแล้วก็มืดสนิทราวกับความมืดในเวลายี่สิบเอ็ดนาฬิกาของค่ำคืนในฤดูร้อน.....{GC 306.3} {GCth17 266.3}

“ความกลัวความวิตกกังวลและความหวาดหวั่นค่อยๆอัดแน่นเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของประชาชนแม่บ้านยืนอยู่ที่ประตูมองดูภูมิประเทศที่มืดมิดพ่อบ้านต่างกลับจากงานในทุ่งนาช่างไม้ทิ้งเครื่องมือช่างตีเ

หล็กทิ้งเตาเผาเหล็กพ่อค้าออกจากร้านของตนโรงเรียนปล่อยนักเรียนกลับบ้านและเด็กๆวิ่งกลับบ้านด้วยเนื้อตัวสั่นเทาผู้ที่เดินทางหยุดหาห้องพักตามโรงนาที่ใกล้ที่สุดทุกริมฝีปากและหัวใจต่างถามว่า

“เกิดอะไรขึ้น”ดูราวกับว่าพายุเฮอริเคนกำลังจะพัดผ่านดินแดนนี้หรือว่านี่เป็นวันที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องมาถึงจุดจบเสียแล้ว {GC 306.4} {GCth17 266.4}

“มีการใช้เทียนไขไฟจากเตาผิงส่องแสงเจิดจ้าราวกับในค่ำคืนของฤดูใบไม้ร่วงที่ไม่มีแสงจันทร์.....ฝูงวิหกบินกลับรังและไปหลับพักฝูงวัวกลับมารวมตัวที่หน้าห้องทุ่งหญ้าและส่งเสียงร้องกบหลายตัวส่งเสียงร้องเบาๆฝูงนกร้องเพลงยามค่ำคืนและค้างคาวต่างบินไปมาแต่มนุษย์รู้ดีว่าเวลานี้ยังไม่ใช่เวลากลางคืน..... {GC 307.1} {GCth17 267.1}

“ดร. นาธานาเอลวิเทคเคอร์ [Nathanael Whittaker] ศาสนาจารย์ของคริสตจักรแทเบอร์นาเคิลแห่งเมืองซาเลมจัดประชุมศาสนาในบ้านและเทศนาพร้อมกับยืนยันว่าความมืดนี้เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติมีคนประชุมกันในสถานที่อื่นๆอีกหลายแห่งคำเทศนาที่ไม่ได้ถูกตระเตรียมมาก่อนจึงหนีไม่พ้นคำเทศนาที่ดูเสมือนชี้ให้เห็นว่าความมืดที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.....ความมืดหนาทึบที่สุดเกิดขึ้นหลังสิบเอ็ดนาฬิกาเล็กน้อย” The Essex Antiquarian เมษายน 1899 เล่มที่ 3 ฉบับที่ 4 หน้า 53, 54
“ความมืดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศในช่วงเวลากลางวันนั้นรุนแรงมากจนไม่อาจดูเวลาที่นาฬิกาข้อมือหรือนาฬิกาข้างฝาผนังหากปราศจากแสงเทียนไขแล้วแม้แต่จะรับประทานอาหารหรือจัดการดูแลธุรกิจในบ้านก็ไม่อาจกระทำได้....{GC 307.2} {GCth17 267.2}

“ความมืดที่แผ่ขยายออกไปนั้นช่างดูแปลกประหลาดยิ่งนักมีผู้คนสังเกตว่าความมืดแผ่กว้างไปทางทิศตะวันออกจรดเมืองฟาลเมาธ์และไปยังทางทิศตะวันตกจนจรดส่วนที่ไกลที่สุดของมลรัฐคอนเนตทิกัตและเมืองอัลบานีไปถึงทางตอนใต้ความมืดนี้ไปไกลถึงชายฝั่งทะเลและทางตอนเหนือของอเมริกาไปจนถึงเขตที่ตั้งรกรากของชาวอเมริกัน” William Gordon, History of the Rise, Progress, and Establishment of the Independence of the U.S.A. เล่มที่ 3 หน้าที่ 57 {GC 307.3}) {GCth17 267.3}

ความมืดอย่างรุนแรงที่สุดของวันนั้นดำเนินต่อไปประมาณสักหนึ่งหรือสองชั่วโมงก่อนพลบค่ำห้องฟ้าบางส่วนก็เริ่มปลอดโปร่งขึ้นดวงอาทิตย์ปรากฏแม้ว่ายังมีหมอกดำหนาทึบบดบังไว้
“หลังจากดวงอาทิตย์ตกดินแล้วเมฆกลับมาปกคลุมอีกและมืดลงอย่างรวดเร็ว”

“เป็นความมืดของยามค่ำคืนที่ผิดธรรมดาและดูน่ากลัวไม่น้อยไปกว่าความมืดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลากลางวันแม้จะมีดวงจันทร์ที่เกือบเต็มดวงแต่ก็มองวัตถุต่างๆไม่เห็นยกเว้นจะใช้แสงเทียนช่วยซึ่งเมื่อมองไปยังบ้านที่ใกล้เคียงกันหรือสถานที่อื่นๆที่ไกลออกไปจะดูประหนึ่งว่าเป็นความมืดของชาวเมืองอียิปต์ซึ่งลำแสงแทบจะไม่อาจเจาะทะลุผ่านไปได้” Isaiah Thomas, Massachusetts Spy; or, American Oracle of Liberty เล่มที่ 10 ฉบับที่ 472 (25 พฤษภาคม 1780)
ผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งกล่าวว่า“ข้าพเจ้าไม่อาจที่จะหยุดคิดในขณะนั้นว่าหากมีเงามืดใดที่หนาทึบพอที่จะปกปิดดวงดาวที่สุกใสได้ทุกดวงในจักรวาลหรือกำจัดดวงดาวเหล่านั้นให้สาบสูญไปก็ยังไม่ใช่ความมืดที่สมบูรณ์มากเท่ากับเวลานี้”จากจดหมายของดร.ซามูเอลเทนนีย์เขียนที่เมืองอีซีเตอร์มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ธันวาคมค.ศ. 1785 ใน Massachusetts Historical Society Collections, 1792 ชุดที่ 1 เล่มที่ 1 หน้า 97

แม้ว่าจะเป็นเวลายี่สิบเอ็ดนาฬิกาของคืนวันนั้นที่ดวงจันทร์เต็มดวง“ก็แทบจะไม่สามารถขับไล่เงามืดที่ละม้ายคล้ายเงาแห่งความตายออกไปได้”หลังเวลาเที่ยงคืนความมืดหายไปและเมื่อดวงจันทร์ปรากฏให้เห็นครั้งแรกนั้นก็มีลักษณะเป็นสีเลือด {GC 307.4} {GCth17 267.4}

วันที่ 19 พฤษภาคมค.ศ. 1780 ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็น “วันแห่งความมืด” ตั้งแต่ในสมัยของโมเสสเป็นต้นมายังไม่เคยมีช่วงเวลาใดที่ได้รับการบันทึกไว้ว่าเกิดความมืดอันหนาทึบขยายวงกว้างออกไปกว้างไกลและยาวนานเท่าที่เกิดขึ้นในครั้งนี้คำบรรยายของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์เป็นเพียงเสียงสะท้อนที่มาจากพระวจนะของพระเจ้าซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะบันทึกไว้เมื่อ 2500 ปีก่อนที่เหตุการณ์จะสำเร็จตามคำพยากรณ์ว่า “ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืดดวงจันทร์เป็นเลือดก่อนวันแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึงคือวันอันยิ่งใหญ่และน่าสยดสยอง” โยเอล 2:31 {GC 308.1} {GCth17 268.1}

พระคริสต์ทรงบัญชาประชากรของพระองค์ให้เฝ้าติดตามหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระองค์และให้ชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาเห็นเครื่องหมายที่แสดงถึงกษัตริย์ผู้กำลังจะเสด็จมาพระองค์ตรัสว่า“เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เริ่มจะเกิดขึ้นนั้นจงลุกขึ้นยืนและผงกศีรษะขึ้นเพราะว่าการไถ่ตัวพวกท่านใกล้จะถึงแล้ว”พระองค์ทรงชี้ให้ผู้ติดตามของพระองค์มองดูต้นไม้ที่กำลังแตกยอดในฤดูใบไม้ผลิและตรัสว่า“เมื่อผลิใบพวกท่านก็เห็นด้วยตัวเองและรู้อยู่ว่าฤดูร้อนใกล้จะมาถึงแล้วเช่นนั้นแหละเมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นก็ให้รู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว” ลูกา 21:28, 30, 31 {GC 308.2} {GCth17 268.2}

แต่เมื่อความเย่อหยิ่งและระเบียบพิธีกรรมเข้าแทนที่วิญญาณแห่งการถ่อมใจและการอุทิศตนที่มีอยู่ในคริสตจักรความรักที่มีในพระคริสต์และความเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระองค์ก็เยือกเย็นลงชีวิตทางฝ่ายโลกและการแสวงหาความเพลิดเพลินได้กลืนผู้ที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าพวกเขามองไม่เห็นคำชี้แนะของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องของหมายสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์พวกเขาละเลยหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องนี้ก็ถูกบดบังด้วยการแปลความหมายอย่างผิดๆจนถูกละเลยและลืมไปเสียเกือบหมดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดกับคริสตจักรต่างๆในประเทศสหรัฐอเมริกาสังคมทุกชนชั้นต่างเพลิดเพลินอยู่กับเสรีภาพและความสุขสบายความใคร่อยากอย่างทะเยอทะยานในทรัพย์สมบัติและความหรูหราฟุ่มเฟือยทำให้เกิดการหมกมุ่นอยู่แต่กับการแสวงหาเงินทองและกระหายอยากด้วยการยื้อแย่งชื่อเสียงและอำนาจซึ่งดูเสมือนว่าจะอยู่ใกล้แค่เอื้อมของทุกคนสิ่งเหล่านี้นำมนุษย์ให้มุ่งความสนใจและความหวังของพวกเขาไว้กับสิ่งของในชีวิตนี้และผลักวันอันน่าเคร่งขรึมนี้ให้ไกลออกไปในอนาคตข้างหน้าจนกว่าสิ่งต่างๆที่พวกเขาสนใจในปัจจุบันนี้จะล่วงลับไป {GC 309.1} {GCth17 268.3}

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงย้ำให้ผู้ติดตามพระองค์มองดูหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้นพระองค์ตรัสไว้ล่วงหน้าถึงสภาพเสื่อมถอยในบาปที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองจะมีกิจกรรมและความวุ่นวายของธุรกิจทางฝ่ายโลกและการแสวงหาความสุขสำราญเช่นเดียวกับในสมัยโนอาห์ได้แก่การซื้อการขายการเพาะปลูกการก่อสร้างการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยากันควบคู่ไปกับการลืมพระเจ้าและชีวิตในเบื้องหน้าสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลานี้พระคริสต์ทรงเตือนว่า“แต่จงระวังตัวให้ดีเกรงว่าใจของท่านจะเต็มล้นไปด้วยการเสเพลการเมาเหล้าและการห่วงกังวลถึงชีวิตนี้แล้วเวลานั้นจะมาถึงท่านโดยไม่คาดฝัน”

“แต่จงเฝ้าระวังอยู่ทุกเวลาจงอธิษฐานเพื่อพวกท่านจะมีกำลังรอดพ้นเหตุการณ์ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นนั้นและจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” ลูกา 21:34, 36 {GC 309.2} {GCth17 268.4}

พระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่จารึกไว้ในพระธรรมวิวรณ์เน้นให้เห็นถึงสภาพของคริสตจักรในช่วงเวลาดังกล่าวว่า“เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่แต่ว่าเจ้าได้ตายแล้ว”และสำหรับผู้ที่ไม่ยอมตื่นขึ้นจากความมั่นคงอย่างประมาทนั้นมีคำเตือนอันเคร่งขรึมประกาศว่า“ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้นเราจะมาเหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน” วิวรณ์ 3:1, 3 {GC 309.3} {GCth17 268.5}

การปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นเพื่อรับรู้ถึงภัยอันตรายของเขานั้นเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อให้พวกเขาลุกขึ้นเตรียมตัวพร้อมรับเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับเวลาแห่งพระเมตตาคุณที่จะสิ้นสุดลงผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าประกาศว่า“วันแห่งพระยาห์เวห์นั้นยิ่งใหญ่และน่ากลัวอย่างยิ่งใครเล่าจะทนอยู่ได้”ผู้ใดจะทนอยู่ได้เมื่อพระองค์จะเสด็จมา“พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์เกินกว่าจะทอดพระเนตรการชั่วจะทรงมองดูความบาปก็ไม่ได้” โยเอล 2:11 ฮาบากุก 1:13 สำหรับผู้ที่ร้องเรียกว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ข้าพระองค์ทั้งหลายรู้จักพระองค์”แต่กระนั้นพวกเขายังคงล่วงละเมิดพันธสัญญาของพระองค์และติดตามพระอื่นเก็บซ่อนการชั่วไว้ในใจและรักทางแห่งความอธรรมสำหรับคนเช่นนี้วันแห่งพระเจ้า“เป็นความมืดมิใช่ความสว่างเป็นความมืดครึ้มมิใช่ความเจิดจ้าเลย” โฮเชยา 8:2, 1 สดุดี 16;4 อาโมส 5:20 พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ในเวลานั้นเราจะเอาตะเกียงส่องดูเยรูซาเล็มและเราจะลงโทษพวกไม่รู้ร้อนรู้หนาวมานานเหมือนตะกอนเหล้าที่เกรอะจนหนาผู้ที่คิดในใจของตนว่า‘พระยาห์เวห์จะไม่ทรงให้สิ่งดีและพระองค์ก็จะไม่ทรงให้สิ่งร้าย’ ”เศฟันยาห์1:12“เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้ายและลงโทษคนอธรรมเพราะความผิดบาปของพวกเขาเราทำให้ความเย่อหยิ่งของคนจองหองสิ้นสุดและทำให้ความยโสของคนโหดร้ายลดต่ำลง” อิสยาห์ 13:11 “เงินหรือทองคำของเขาก็ดีจะไม่สามารถช่วยกู้เขาได้” “ทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะถูกปล้นและบ้านของพวกเขาจะร้างเปล่า” เศฟันยาห์ 1:18, 13 {GC 310.1} {GCth17 269.1}

ในขณะที่ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เฝ้ารอคอยเวลาที่น่ากลัวนั้นได้ร้องออกมาว่า“ข้าบิดตัวด้วยความเจ็บปวด....ข้าจะนิ่งอยู่ไม่ได้เพราะข้าได้ยินเสียงเขาสัตว์เสียงปลุกของสงครามหายนะซ้อนหายนะถูกเร้าขึ้นมา” เยเรมีย์ 4:19, 20 {GC 310.2} {GCth17 269.2}

“วันนั้นจะเป็นวันแห่งพระพิโรธเป็นวันที่ทุกข์ใจและระทมเป็นวันที่มีความพินาศและการทำลายล้างเป็นวันที่มืดและหม่นหมองเป็นวันที่มีเมฆคลุมและมืดทึบวันที่มีเสียงแตรและเสียงโห่ร้องของสงคราม”เศฟันยาห์1:15,16“นี่แน่ะวันแห่งพระยาห์เวห์จะมา.....เพื่อจะทำให้แผ่นดินเป็นที่ร้างเปล่าและเพื่อจะทำลายคนบาปของมันเสียจากแผ่นดินนั้น” อิสยาห์ 13:9 {GC 310.3} {GCth17 269.3}

เมื่อพิจารณาถึงวันอันยิ่งใหญ่นั้นพระวจนะของพระเจ้าใช้ภาษาที่เคร่งขรึมและน่าจับใจที่สุดเพื่อเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์ที่ยังคงสลบไสลทางฝ่ายจิตวิญญาณให้ตื่นขึ้นและแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ด้วยการกลับใจและการถ่อมตน“จงเป่าเขาสัตว์ในศิโยนจงเปล่งเสียงเตือนภัยบนภูเขาบริสุทธิ์ของเราให้ทุกคนที่อาศัยในแผ่นดินตัวสั่นเพราะวันแห่งพระยาห์เวห์กำลังมาใกล้เข้ามาแล้ว” “จงจัดเตรียมพิธีอดอาหารจงเรียกประชุมทำพิธีจงรวบรวมประชาชนจงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์จงประชุมพวกผู้ใหญ่จงรวบรวมเด็กๆ.....จงให้เจ้าบ่าวออกจากเรือนหอและเจ้าสาวออกจากห้องของตนให้บรรดาปุโรหิตคือผู้ปรนนิบัติพระยาห์เวห์ร้องไห้อยู่ระหว่างเฉลียงกับแท่นบูชา”

"จงกลับมาหาเราด้วยสุดใจด้วยการอดอาหารการร้องไห้และการโอดครวญจงฉีกใจของพวกเจ้าไม่ใช่ฉีกเสื้อของเจ้าจงกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านเพราะว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและพระกรุณาพระองค์กริ้วช้าและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง" โยเอล 2:1, 15-17, 12, 13 {GC 311.1} {GCth17 270.1}

การตระเตรียมคนให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้านั้นเป็นงานปฏิรูปยิ่งใหญ่ที่จะต้องทำให้สำเร็จพระเจ้าทรงมองเห็นว่าประชากรจำนวนมากที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระองค์นั้นไม่ได้เตรียมพร้อมเพื่อชีวิตนิรันดร์และด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้าพระองค์จึงทรงกำลังจะส่งข่าวสารคำเตือนมาปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นจากการไม่รู้สึกตัวและนำพวกเขาให้เตรียมตัวพร้อมเพื่อการเสด็จมาของพระเจ้า {GC 311.2} {GCth17 270.2}

เราจะมองเห็นคำเตือนนี้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ในบทนี้มีข่าวสารสามประการซึ่งแสดงให้เห็นด้วยการประกาศโดยชาวสวรรค์และเหตุการณ์ที่ตามติดมาทันทีทันใดนั้นคือการเสด็จมาของบุตรมนุษย์เพื่อ"เก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก"คำเตือนที่หนึ่งประกาศว่าถึงเวลาที่จะทรงพิพากษาแล้วผู้เผยพระวจนะมองเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งเหาะ "ไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกแก่ทุกประชาชาติทุกเผ่าทุกภาษาและทุกชนชาติท่านประกาศเสียงดังว่า'จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้วจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลกทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย" วิวรณ์ 14:6, 7 {GC 311.3} {GCth17 270.3}

ข่าวที่ประกาศไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของ"ข่าวประเสริฐนิรันดร์"พันธกิจของการประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้ทรงมอบหมายให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งหลายแต่ทรงโปรดมอบความรับผิดชอบนี้ไว้กับมนุษย์ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ได้รับบัญชาให้นำทางในพระราชกิจนี้และมีหน้าที่รับผิดชอบในขบวนการอันยิ่งใหญ่แห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดแต่การประกาศข่าวประเสริฐที่แท้จริงจะถูกทำโดยผู้รับใช้ทั้งหลายของพระคริสต์ในโลกนี้ {GC 312.1} {GCth17 270.4}

มนุษย์ที่ซื่อสัตย์ซึ่งเชื่อฟังคำตักเตือนของพระวิญญาณของพระเจ้าและคำสอนที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์จะเป็นผู้ประกาศคำเตือนให้แก่ชาวโลกพวกเขาเป็นผู้ที่ใส่ใจ"คำเผยพระวจนะที่แน่นอน"

"เป็นเสมือนตะเกียงที่ส่องสว่างในที่มืดจนกว่าแสงอรุณจะขึ้นและดาวรุ่งจะผุดขึ้นในใจของพวกท่าน" 2 เปโตร 1:19 พวกเขาแสวงหาความรอบรู้ของพระเจ้ามากยิ่งกว่าที่จะหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้พวกเขาถือว่า "ผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผลที่ได้จากเงินและผลิตผลของปัญญานั้นดีกว่าทองคำ" สุภาษิต 3:14 และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในราชอาณาจักร "ความลึกลับของพระยาห์เวห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น" สดุดี 25:14 TKJV {GC 312.2} {GCth17 270.5}

ผู้ที่เข้าใจความจริงนี้และมีส่วนร่วมในงานประกาศกลับไม่ใช่นักศาสนศาสตร์ผู้คงแก่เรียนพวกเขาเป็นคนยามที่ซื่อสัตย์ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความหมั่นเพียรและด้วยการอธิษฐานพวกเขารู้เวลาของยามค่ำคืนคำพยากรณ์จะถูกเปิดเผยให้พวกเขารู้ถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นแต่บรรดาผู้คงแก่เรียนไม่ได้รับหน้าที่นี้และข่าวนี้ถูกประกาศโดยผู้ที่ถ่อมตนกว่าพระเยซูตรัสว่า "เมื่อยังมีความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด" ยอห์น 12:35

ผู้ที่ไม่สนใจแสงสว่างที่พระเจ้าประทานให้หรือละเลยไม่แสวงหาแสงนั้นเมื่ออยู่ใกล้คนเหล่านี้จะถูกปล่อยให้อยู่ในความมืดแต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า
“คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืดแต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” ยอห์น 8:12
ผู้ใดก็ตามที่ตั้งมั่นอย่างเด็ดเดี่ยวเพื่อแสวงหาที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเอาใจใส่อย่างจริงใจต่อแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานให้แล้วจะได้รับแสงสว่างมากยิ่งขึ้นสำหรับผู้ที่มีจิตวิญญาณเชนนี้พระเจ้าจะประทานดวงดาวแห่งสวรรค์ที่มีประกายเจิดจ้าเพื่อนำเขาไปสู่ความจริงทั้งมวล {GC 312.3} {GCth17 270.6}

ในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรกนั้นบรรดาปุโรหิตและธรรมจารย์ทั้งหลายที่อยู่ในนครบริสุทธิ์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบความรับผิดชอบให้ดูแลพระวจนะของพระเจ้าพวกเขาน่าจะมองเห็นหมายสำคัญที่บอกเวลาและประกาศการเสด็จมาของพระองค์ผู้ที่ทรงโปรดสัญญาไว้คำพยากรณ์ของมีคาห์ระบุสถานที่ประสูติของพระเยซูดาเนียลระบุเวลาของการเสด็จมามีคาห์ 5:2 ดาเนียล 9:25
พระเจ้าประทานคำพยากรณ์เหล่านี้ให้ผู้นำชาวยิวพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวว่าพวกเขาไม่รู้และไม่ประกาศให้แก่ประชาชนทราบว่าการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ใกล้เข้ามาแล้วความไม่รู้ของพวกเขาเป็นผลลัพธ์ของการละเลยที่เป็นบาปชาวยิวสร้างผลงานด้วยการฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าด้วยการปฏิบัติตามผู้ยิ่งใหญ่แห่งโลกนี้พวกเขาจึงกำลังเคารพบูชาผู้รับใช้ของซาตานพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการแก่งแย่งชิงดีอย่างทะเยอทะยานเพื่อตำแหน่งและอำนาจพวกเขาทั้งหลายมองไม่เห็นเกียรติยศของพระเจ้าซึ่งกษัตริย์แห่งสรวงสวรรค์ทรงยื่นมาให้แก่พวกเขา {GC 313.1} {GCth17 271.1}

ผู้ปกครองของชนชาติอิสราเอลควรที่จะเอาใส่ใจอย่างลึกซึ้งและด้วยความยำเกรงเพื่อศึกษาถึงสถานที่เวลาและสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลกนั่นคือการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้าเพื่อมาไถ่มนุษย์ให้ได้รับความรอดทุกคนควรที่จะเฝ้าระวังเพื่อจะเป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกที่จะต้อนรับพระผู้ไถ่ของโลกแต่ดูเถิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮมมีผู้เดินทางสองคนที่เหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไกลมาจากเนินเขาแห่งเมืองนาซาเร็ธเดินตามถนนอันคับแคบที่ทอดยาวไปจนสุดฝั่งตะวันออกของเมืองพวกเขาพยายามหาที่พักและที่กำบังสำหรับยามค่ำคืนอย่างไร้ผลไม่มีประตูใดเปิดออกต้อนรับพวกเขาในที่สุดพวกเขาเข้าหลบในคอกสัตว์อันน่าสังเวชที่เตรียมไว้สำหรับวัวและพระผู้ช่วยให้รอดของโลกทรงบังเกิดที่นั่น {GC 313.2} {GCth17 271.2}

บรรดาทูตจากสวรรค์เคยเห็นพระสิริซึ่งพระบุตรของพระเจ้าทรงมีร่วมกับพระบิดาก่อนที่โลกนี้จะเกิดขึ้นและทูตสวรรค์เหล่านี้รอคอยด้วยความสนใจอย่างแรงกล้าต่อการเสด็จมาของพระองค์ในโลกนี้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดีสำหรับมนุษย์ทุกคนทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้นำข่าวแห่งความยินดีไปให้ผู้ที่เตรียมพร้อมที่จะรับและให้แก่ผู้ที่จะนำเรื่องนี้ไปประกาศให้ชนชาวโลกด้วยความชื่นชมยินดีพระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ลงมารับสภาพธรรมชาติของมนุษย์พระองค์ทรงต้องแบกรับความทุกข์โศกอันหนักเหลือคณาในขณะที่พระองค์ถวายจิตวิญญาณของพระองค์ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแต่กระนั้นทูตสวรรค์ก็ยังปรารถนาที่จะเห็นแม้ในสภาพที่ถ่อมพระองค์ของพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุดที่จะปรากฏต่อหน้ามนุษย์อย่างสง่างามและเต็มไปด้วยสง่าราศีสมกับพระลักษณะของพระองค์จะมีบุคคลสำคัญของโลกมาร่วมชุมนุมที่เมืองหลวงของแผ่นดินอิสราเอลเพื่อต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์หรือไม่จะมีทูตสวรรค์จำนวนมากมายมาแนะนำพระองค์ให้ผู้ที่กำลังรอคอยได้รู้จักหรือไม่ {GC 313.3} {GCth17 271.3}

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเยือนโลกเพื่อดูว่ามีผู้ใดบ้างที่เตรียมพร้อมต้อนรับพระเยซูแต่ทูตองค์นั้นมองไม่เห็นเครื่องหมายแห่งการรอคอยทูตองค์นั้นไม่ได้ยินเสียงสรรเสริญและเสียงโห่ร้องอย่างมีชัยที่แสดงว่าเวล

าที่พระเมสสิยาห์จวนจะเสด็จถึงแล้วทูตสวรรค์บินไปมาชั่วขณะหนึ่งเหนือเมืองที่ได้รับการเลือกสรรและเหนือพระวิหารที่การร่วมสถิตของพระเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นมาเป็นเวลาช้านานแต่แม้ที่นี่ก็ไม่ได้ดูแตกต่างจากที่อื่นๆปุโรหิตที่แต่งกายอย่างโอ้อวดและทะนงตัวยังคงเผาเครื่องถวายบูชาที่เป็นมลทินในพระวิหารฟาริสีพูดกับประชาชนด้วยเสียงอันดังหรือยืนอธิษฐานอย่างโอ้อวดตามมุมถนนในพระราชวังของกษัตริย์ในที่ชุมนุมของนักปรัชญาในโรงเรียนของรับบีพวกเขาก็มีสภาพที่ไม่แตกต่างกันคือเมินเฉยความจริงอันอัศจรรย์ที่ทำให้ทั้งสวรรค์ชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระเจ้าที่พระผู้ไถ่ของมนุษย์กำลังจะเสด็จมาในโลก {GC 314.1} {GCth17 272.1}

ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงว่าชาวโลกรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์และไม่มีการเตรียมตัวต้อนรับเจ้าชายแห่งชีวิตในขณะที่ผู้นำข่าวชาวสวรรค์กำลังจะกลับไปยังสวรรค์ด้วยความพิศวงพร้อมกับเรื่องราวอันน่าอับอายนั้นก็ได้พบคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งที่กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามค่ำคืนและในขณะที่พวกเขาจ้องมองขึ้นไปยังท้องฟ้าที่มีดวงดาวส่องระยิบระยับและกำลังนึกตรึกตรองถึงคำพยากรณ์ที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในโลกนี้พร้อมทั้งปรารถนาการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ของโลกนี้เป็นอย่างมากนี่คือชนกลุ่มหนึ่งที่พร้อมจะรับข่าวสารจากสวรรค์และในทันใดนั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็ปรากฏตัวขึ้นประกาศถึงข่าวดีแห่งความชื่นชมยินดีรัศมีภาพของสวรรค์ส่องแสงเจิดจ้าไปทั่วทุ่งราบทูตสวรรค์เหลือคณานับถูกเปิดเผยให้เห็นราวกับว่าความชื่นชมยินดีนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ผู้นำข่าวเพียงองค์เดียวจะนำมาจากสวรรค์ได้เสียงมากหลายเปล่งขึ้นเป็นเสียงสรรเสริญซึ่งบรรดาประชาชาติที่ได้รับความรอดจะร่วมกันร้องในวันหนึ่งว่า“พระสิริจงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุดส่วนบนแผ่นดินโลกสันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์โปรดปรานนั้น” ลูกา 2:14 {GC 314.2}) {GCth17 272.2}

โอเรื่องอันน่าอัศจรรย์ใจที่เกิดขึ้นณหมู่บ้านเบธเลเฮมจะเป็นบทเรียนที่ดีให้แก่เราเช่นไรเป็นเรื่องที่ตำหนิความไม่เชื่อของเราหรือความหยิ่งยโสและความไม่ต้องการพึ่งพาผู้ใดของเราเป็นเรื่องที่เตือนให้เราระวังเกลือกว่าโดยความเฉยเมยอย่างไร้ความสำนึกของเราจะทำให้เรามองไม่เห็นหมายสำคัญแห่งกาลเวลาและดังนั้นเราจึงไม่รู้เวลาที่พระเจ้าจะเสด็จมาหาเรา {GC 315.1} {GCth17 272.3}

ทูตสวรรค์ไม่ได้พบผู้เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ในแถบเนินเขาของมณฑลยูเดียเพียงแห่งเดียวหรือในหมู่คนเลี้ยงแกะที่ต่ำต้อยเท่านั้นแต่ในแผ่นดินของคนนอกศาสนายังมีผู้ที่เฝ้าคอยพระองค์ด้วยเช่นกันพวกเขาเป็นนักปราชญ์ผู้ร่ำรวยและมียศศักดิ์เป็นนักปรัชญาแห่งทิศตะวันออกเป็นนักศึกษาธรรมชาตินักปราชญ์เหล่านี้มองดูพระหัตถกิจของพระเจ้าและแลเห็นพระองค์พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ของชาวฮีบรูและเรียนรู้ว่าดาวดวงหนึ่งจะขึ้นมาจากยาโคบและด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าพวกเขารอคอยการเสด็จมาของพระองค์ผู้ที่ไม่เพียงแต่ให้ “อิสราเอลจะได้รับการปลอบโยนใจ” เท่านั้นแต่ “เป็นความสว่างที่ส่องแก่คนต่างชาติ” และ “นำความรอดไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” ลูกา 2:25, 32; กิจการ 13:47 พวกเขาเป็นผู้แสวงหาแสงสว่างและแสงสว่างจากพระที่นั่งของพระเจ้าส่องสว่างบนทางเดินของพวกเขาในขณะที่ปุโรหิตและรับบีแห่งกรุงเยรูซาเล็มที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์และเป็นผู้อธิบายความจริงพวกเขาถูกความมืดห่อหุ้มไว้ดวงดาวที่สวรรค์ส่งมาได้นำคนต่างชาติแปลกหน้าเหล่านี้ไปยังสถานที่ประสูติของพระมหากษัตริย์องค์ใหม่ผู้มาบังเกิด {GC 315.2} {GCth17 272.4}

“บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์”พระคริสต์”จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สองไม่ใช่เพื่อกำจัดบาปแต่เพื่อนำความรอดมาให้”ฮีบรู9:28เช่นเดียวกับข่าวการมาบังเกิดของพระผู้ช่วยให้รอดข่าวเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูนั้นไม่ทรงโปรดมอบให้ผู้นำทางศาสนาพวกเขาไม่ได้ถนอมรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าแ

ละปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่อัครสาวกเปาโลบรรยายไว้ว่า“แต่พี่น้องทั้งหลายท่านไม่อยู่ในความมืดแล้ววันนั้นไม่น่าจะมาถึงท่านอย่างขโมยมาท่านทุกคนเป็นลูกของความสว่างและเป็นลูกของเวลากลางวันเราไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด” 1 เธสะโลนิกา 5:4, 5 {GC 315.3} {GCth17 273.1}

คนยามบนกำแพงแห่งเมืองศิโยนควรเป็นคนกลุ่มแรกที่รู้ข่าวการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดพวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่จะป่าวประกาศว่าพระองค์ใกล้จะเสด็จมาแล้วพวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่เตือนผู้คนให้เตรียมพร้อมเพื่อการเสด็จมาของพระองค์แต่พวกเขากลับอยู่อย่างสุขสบายเพ้อฝันแต่เพียงความสงบสุขและความปลอดภัยในขณะที่ผู้คนต่างหลับใหลอยู่ในความผิดบาปพระเยซูทรงเห็นว่าคริสตจักรของพระองค์นั้นเป็นดังเช่นต้นมะเดื่อเทศที่ไม่ออกผลที่มีใบแห่งความจอมปลอมปกคลุมเต็มไปหมดแต่ก็ยังไม่บังเกิดผลที่มีคุณค่ามีการโอ้อวดในการถือรักษาพิธีกรรมทางศาสนาในขณะที่ขาดวิญญาณแห่งความถ่อมตนขาดความเสียใจที่ทำผิดและขาดความเชื่อที่แท้จริงซึ่งสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นการรับใช้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัยแทนที่พวกเขาจะมีคุณงามความดีแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าพวกเขากลับหยิ่งยโสถือระเบียบโอ้อวดเห็นแก่ตัวกดขี่ผู้คนคริสตจักรที่ละทิ้งพระเจ้าจะปิดตาให้กับเครื่องหมายบอกเวลาพระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขาหรือปล่อยให้คุณความดีของพระเจ้าสูญหายไปจากพวกเขาแต่พวกเขาเหินห่างไปจากพระองค์และแยกตัวเองออกไปจากความรักของพระองค์ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธไม่ทำตามข้อกำหนดพระสัญญาของพระองค์จึงไม่สัมฤทธิผลในตัวของพวกเขา {GC 315.4} {GCth17 273.2}

นี่คือผลที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อละเลยที่จะซาบซึ้งในคุณค่าและพัฒนาแสงสว่างและโอกาสที่พระเจ้าประทานให้ศาสนาจะถดถอยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จนเหลือแต่เพียงพิธีกรรมและวิญญาณของคุณความดีที่มีชีวิตจะสูญหายไปนอกเสียจากคริสตจักรจะปฏิบัติตามทางออกของพระองค์ที่โปรดประทานไว้ยอมรับแสงสว่างทั้งหมดและปฏิบัติตามหน้าที่ทั้งหมดที่เปิดเผยไว้ให้แล้วความจริงนี้มีให้เห็นในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรซึ่งเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกพระเจ้าทรงเรียกหาผลงานแห่งความเชื่อและการเชื่อฟังจากประชากรของพระองค์ตามสัดส่วนของพระพรและโอกาสที่ทรงโปรดประทานให้การเชื่อฟังจำเป็นต้องมีการเสียสละและเกี่ยวข้องกับกางเขนนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมคนมากมายที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์จึงปฏิเสธไม่ยอมรับแสงสว่างจากสวรรค์และเช่นเดียวกับชาวยิวในอดีตที่ไม่รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาลูกา 19:44
เพราะว่าความทะนงตัวและความไม่เชื่อพระเจ้าจึงเสด็จผ่านพวกเขาไปและเปิดเผยความจริงให้แก่บุคคลอื่นเช่นคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮมและนักปราชญ์แห่งทิศตะวันออกซึ่งใส่ใจกับแสงสว่างทั้งหมดที่พวกเขาได้รับ {GC 316.1} {GCth17 273.3}

บท 18 -นักปฏิรูปชาวอเมริกันท่านหนึ่ง

ชาวนาซื่อตรงและจริงใจคนหนึ่งที่พระเจ้าทรงเลือกไว้โดยเฉพาะเพื่อให้ประกาศข่าวการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นั้นเคยถูกชักนำให้สงสัยว่าพระคัมภีร์มีต้นกำเนิดมาจากพระเจ้าจริงหรือแต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ความจริงช่วงต้นของชีวิตวิลเลียมมิลเลอร์ [William Miller]

ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับชีวิตของนักปฏิรูปคนอื่นๆที่ต้องต่อสู้กับความยากจนและจึงได้รับบทเรียนยิ่งใหญ่ของการใช้แรงงานและการละทิ้งตนเองสมาชิกคนอื่นๆในครอบครัวของเขาต่างมีคุณลักษณะของการพึ่งตนเองและมีจิตใจที่รักเสรีมีความสามารถในเรื่องของความอดทนและรักชาติอย่างแรงกล้าสิ่งเหล่านี้จึงเป็นคุณสมบัติโดดเด่นที่มีอยู่ในอุปนิสัยของเขาด้วยคุณพ่อของเขาเป็นผู้นำในกองทหารปฏิวัติและรับใช้ในกองทัพด้วยความเสียสละเพื่อต่อสู้และทนกับความลำบากในช่วงเวลาที่ยุ่งเหยิงซึ่งทำให้เรามองเห็นสภาพบีบคั้นที่มีต่อชีวิตช่วงเยาว์วัยของมิลเลอร์ {GC 317.1} {GCth17 274.1}

มิลเลอร์มีร่างกายที่สมบูรณ์และตั้งแต่ช่วงวัยเด็กก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเขามีสติปัญญาที่ดีกว่าเด็กทั่วไปขณะที่เขาโตขึ้นคุณสมบัติเหล่านี้ก็ยิ่งเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นความนึกคิดของเขาว่องไวและพัฒนาอย่างสมบูรณ์และเขามีความกระตือรือร้นใฝ่หาความรู้ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้รับประโยชน์จากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ตามแต่การเป็นคนรักการศึกษาและนิสัยที่ชอบคิดอย่างรอบคอบและช่างพินิจพิเคราะห์ของเขาทำให้เขาเป็นคนตัดสินใจดีและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเขามีนิสัยทางศีลธรรมที่ไร้ตำหนิและมีชื่อเสียงที่น่าอิจฉายกย่องเขาได้รับการยอมรับว่าซื่อสัตย์มัธยัสถ์และโอบอ้อมอารีตั้งแต่อายุยังน้อยเขาทุ่มเทกำลังและหมั่นฝึกฝนจนมีความเชี่ยวชาญแต่เขายังคงรักษานิสัยของการเรียนรู้ไว้เขารับหน้าที่ต่างๆทั้งทางฝ่ายพลเรือนและฝ่ายการทหารจนได้รับความเชื่อถือและดูประหนึ่งว่าหนทางที่นำไปสู่ความร่ำรวยและเกียรติยศเปิดกว้างไว้ให้เขาแล้ว {GC 317.2} {GCth17 274.2}

แม่ของเขาเป็นสตรีที่มีความศรัทธาอันแก่กล้าอย่างล้ำเลิศและเขาได้รับอิทธิพลด้านศาสนาตั้งแต่ช่วงวัยเด็กแต่ในช่วงต้นของวัยหนุ่มเขาหลงเข้าไปยังสังคมของพวกเทวนิยม [deists คือผู้ที่เชื่อว่ามีพระเจ้าซึ่งเป็นผู้ที่สร้างสรรพสิ่งในจักรวาลตั้งแต่เริ่มต้นแต่หลังจากนั้นก็ปล่อยให้จักรวาลดำเนินไปตามวิถีทางของมันเองโดยไม่ได้เข้ามาแทรกแซงใดๆในขณะเดียวกันพวกเขาก็เชื่อมั่นในเหตุผลด้วยเชื่อว่าเหตุผลเท่านั้นที่จะช่วยให้มนุษย์เกิดความเข้าใจศาสนาและศีลธรรมอย่างถูกต้องและคิดว่าจะสามารถใช้เหตุผลพิสูจน์ในเรื่องพระเจ้าได้]ซึ่งเป็นอิทธิพลที่แรงกว่าแหล่งอื่นเพราะคนส่วนใหญ่ในสังคมนี้เป็นพลเมืองดีและเป็นคนใจบุญและมีจิตใจเมตตากรุณาคนกลุ่มนี้ดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสถาบันของคริสเตียนในระดับหนึ่งอุปนิสัยของพวกเขาจึงถูกหล่อหลอมด้วยสภาพที่ล้อมรอบพวกเขาไว้ส่วนความเป็นเลิศที่ทำให้พวกเขาได้รับความเคารพและความวางใจนั้นพวกเขาเป็นหนี้บุญคุณพระคัมภีร์แต่กระนั้นของประทานอันดีเลิศเหล่านี้มักถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดจนส่งผลเสียต่อพระวจนะคำของพระเจ้าจากการเข้าร่วมสังคมกับชายกลุ่มนี้ทำให้มิลเลอร์รับความนึกคิดของพวกเขาไว้ในช่วงเวลานั้นการแปลความหมายพระคัมภีร์ก่อให้เกิดความยุ่งยากซึ่งดูประหนึ่งว่ามันยากเกินกว่าที่เขาจะจัดการได้แต่แนวความเชื่อใหม่ของเขาซึ่งถึงแม้จะตัดพระคัมภีร์ทิ้งไปก็ไม่ได้เสนอให้เอาสิ่งใดที่ดีกว่าเข้ามาทดแทนเขาจึงยังคงอยู่ห่างไกลจากความรู้สึกพึงพอใจอย่างไรก็ตามเขายังคงยึดติดอยู่กับความเชื่อนี้นานประมาณ 12 ปีแต่เมื่อเขาอายุ 34 ปีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจให้เขารู้สึกถึงสภาพของเขาที่เป็นคนบาปเขาพบว่าความเชื่อเดิมของเข

าไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นว่าเขาจะมีความสุขเมื่อเขาตายไปแล้วอนาคตนั้นมืดมนและหดหู่ต่อมาในภายหลังเขาได้กล่าวถึงความรู้สึกของเขาในขณะนั้นว่า {GC 318.1} {GCth17 275.1}

"การทำลายล้างเป็นความคิดที่โหดร้ายและเย็นชาและเมื่อพิจารณาให้ดีแล้วทุกอย่างคงจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอนสวรรค์เป็นเหมือนทองเหลืองที่วางอยู่เหนือศีรษะของข้าพเจ้าและพื้นผิวโลกก็เป็นเหมือนเหล็กอยู่ใต้เท้าข้าพเจ้าอะไรคือชั่วนิจนิรันดร์และความตายล่ะทำไมถึงมียิ่งข้าพเจ้าพยายามหาเหตุผลมากขึ้นเท่าไรข้าพเจ้าก็ยิ่งออกห่างจากคำตอบมากขึ้นเท่านั้นยิ่งข้าพเจ้าคิดให้มากขึ้นเท่าไรข้อสรุปของข้าพเจ้าก็กระจายออกไปมากยิ่งขึ้นเท่านั้นข้าพเจ้าพยายามหยุดคิดแต่ข้าพเจ้าควบคุมความคิดของตนเองไม่ได้ข้าพเจ้าเศร้าหมองอย่างแท้จริงแต่ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าบ่นและคร่ำครวญแต่ไม่ทราบบ่นถึงใครข้าพเจ้าทราบดีว่ามีสิ่งที่ผิดแต่ไม่ทราบจะทำอย่างไรหรือจะไปหาสิ่งที่ถูกจากที่ไหนข้าพเจ้าร้องคร่ำครวญแต่ไร้ซึ่งความหวัง" {GC 318.2} {GCth17 275.2}

เขาอยู่ในสภาพเช่นนี้นานหลายเดือนแล้วเขาก็เล่าต่อไปว่า"ในทันใดนั้นพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดที่ชัดเจนมากไหลเข้ามาสู่ความคิดของข้าพเจ้าจะมีใครที่ช่างประเสริฐและกอปรด้วยพระเมตตาคุณมากไปกว่าพระองค์ผู้ทรงมาลบมลทินบาปของการล่วงละเมิดของเราทั้งหลายและช่วยเราให้รอดพ้นจากการต้องทนทุกข์ซึ่งเป็นการลงโทษของบาปข้าพเจ้ารู้สึกทันทีว่าบุคคลท่านนั้นจะต้องน่ารักมากเพียงไรและจินตนาการว่าข้าพเจ้าซบตัวเข้าไปอยู่ในอ้อมพระกรและวางใจในพระเมตตาของท่านผู้นั้นแต่ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่าจะพิสูจน์อย่างไรว่าบุคคลเช่นนี้มีจริงข้าพเจ้าทราบดีว่านอกเหนือจากหลักฐานที่มีอยู่ในพระคัมภีร์แล้วข้าพเจ้าไม่อาจหาหลักฐานอื่นใดเพื่อยืนยันว่ามีพระผู้ช่วยให้รอดเช่นนี้จริงหรือแม้จะหาต่อไปในอนาคตกาล........{GC319.1} {GCth17 276.1}

"ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่าพระคัมภีร์ทำให้มองเห็นภาพของพระผู้ช่วยให้รอดในลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการพอดีและข้าพเจ้าก็งุนงงเมื่อพบว่าหนังสือที่พระเจ้าไม่ได้ดลใจทำไมจึงพัฒนาหลักการที่สมบูรณ์แบบที่ปรับให้เข้ากับความต้องการของโลกที่ล้มลงในบาปได้เป็นอย่างดีข้าพเจ้าจึงถูกบังคับให้ยอมรับว่าพระคัมภีร์จะต้องเป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าเป็นหนังสือที่ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุดและข้าพเจ้าได้ค้นพบมิตรสหายคือพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นเอกในท่ามกลางคนนับหมื่นและพระคัมภีร์ที่เมื่อก่อนหน้านี้ดูมืดมนและขัดแย้งกันบัดนี้กลายเป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพเจ้าและเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพเจ้าความนึกคิดของข้าพเจ้าสงบและเต็มอิ่มข้าพเจ้าพบว่าพระเจ้าทรงเป็นพระศิลาที่อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรแห่งชีวิตบัดนี้ข้าพเจ้าจึงศึกษาพระคัมภีร์เป็นหลักและข้าพเจ้ากล่าวอย่างจริงใจว่าข้าพเจ้าศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความสุขยิ่งใหญ่ข้าพเจ้าค้นพบแล้วว่ายังมีเรื่องอีกกว่าครึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยรับรู้ข้าพเจ้าคิดสงสัยว่าทำไมก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าจึงมองไม่เห็นความงดงามและพระสิริที่อยู่ในนั้นและแปลกใจที่ข้าพเจ้าเคยปฏิเสธพระคัมภีร์ข้าพเจ้าพบทุกสิ่งที่หัวใจของข้าพเจ้าปรารถนาและวิธีรักษาโรคทั้งหลายของวิญญาณจิตข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะอ่านหนังสืออื่นๆและใส่ใจที่จะได้พระปัญญาจากพระเจ้า" S. Bliss, Memoirs of Wm. Miller หน้า 65-67 {GC 319.2} {GCth17 276.2}

มิลเลอร์ประกาศความเชื่อในศาสนาที่เขาเคยเหยียดหยามต่อหน้าสาธารณชนแต่เพื่อนทั้งหลายที่ไม่เชื่อพระเจ้าต่างไม่รีรอที่จะยกข้อโต้แย้งทั้งหมดที่เขาเองมักเคยใช้โต้เกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระเจ้าที่มีในพระคัมภีร์ในเวลานั้นเขายังไม่พร้อมที่จะตอบพวกเพื่อนๆแต่เขาคิดคำนึงว่าหากพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่พระเจ้าทรงใช้เปิดเผยแล้วพระคัมภีร์ทุกตอนจะต้องสอดคล้องกันและในเมื่อเป็นหนังสือที่ประทานให้สั่งสอนมนุษย์พระคัมภีร์จะต้องปรับให้เขาเข้าใจได้เขาจึงตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองและค้นหาให้แน่ใจว่าทุกสิ่งที่ดูว่าขัดแย้งกันจะกลมกลืนกันได้หรือไม่ {GC 319.3} {GCth17 276.3}

เขามุ่งมั่นละทิ้งความคิดเห็นที่เขาเคยมีมาทั้งหมดและงดใช้หนังสืออธิบายพระคัมภีร์เขาเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อด้วยข้อพระคัมภีร์โดยอาศัยความช่วยเหลือจากข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงในเนื้อหาและจากหนังสือคำศัพท์สัมพันธ์เขาศึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างมีระบบตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลเขาอ่านทีละข้อศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยอัตราเร็วที่ไม่เร็วเกินกว่าที่จะเข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์เป็นตอนๆและไม่รู้สึกลำบากใจกับข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นๆอีกต่อไปเมื่อเขาพบเรื่องใดที่ไม่ชัดเจนเขาก็จะนำข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นมาเปรียบเทียบกับข้อพระธรรมอื่นที่ดูว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขากำลังศึกษาอยู่ทุกคำที่อยู่ในพระคัมภีร์ผ่านการพิจารณาอย่างเหมาะสมตามหัวข้อที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์นั้นและถ้าหากมุมมองเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆมีความเกี่ยวพันกันอยู่แล้วข้อความเหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาอีกต่อไปด้วยประการฉะนี้เมื่อใดก็ตามที่เขาพบข้อความที่เข้าใจยากเขาก็จะพบคำอธิบายในส่วนอื่นของพระคัมภีร์ในขณะที่เขาศึกษาพระคัมภีร์พร้อมกับการอธิษฐานอย่างร้อนรนจริงใจเพื่อขอความเข้าใจจากพระเจ้าข้อความที่เขาไม่เข้าใจก็จะได้รับความกระจ่างเขาสัมผัสกับความจริงที่ผู้ประพันธ์สดุดีเขียนไว้ว่า“การอธิบายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่างทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สดุดี 119:130 {GC 320.1} {GCth17 277.1}

เขาศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ด้วยความสนใจยิ่งเขาใช้หลักการการแปลความหมายพระคัมภีร์เช่นเดียวกับที่ใช้ในพระคัมภีร์ข้ออื่นๆและพบว่าเขาเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการพยากรณ์ได้ซึ่งสร้างความยินดีอย่างยิ่งให้กับเขาเขาเห็นคำพยากรณ์เท่าที่เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นตรงตามที่บันทึกไว้ส่วนตัวเลขสัญลักษณ์อุทาหรณ์การเปรียบเทียบและอื่นๆล้วนอธิบายส่วนเกี่ยวข้องที่สัมพันธ์กันหรือข้อความที่ใช้บรรยายเพื่ออธิบายข้อพระคัมภีร์อื่นๆและเมื่อนำมาใช้อธิบายแล้วก็ทำให้เข้าใจอย่างตรงไปตรงมามิลเลอร์กล่าวว่า“ข้าพเจ้าพอใจยิ่งที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวิธีนี้ด้วยว่าพระคัมภีร์มีระบบในการเปิดเผยความจริงที่ชัดเจนและเรียบง่ายจนผู้เดินเท้าธรรมดาแม้จะโง่เขลาก็ไม่อาจเข้าใจผิด” Bliss หน้า 70 ข้อแล้วข้อเล่าของสายโซ่แห่งความจริงตอบแทนความพยายามของเขาในขณะที่เขาก้าวเดินไปทีละก้าวเพื่อค้นหาเส้นทางที่ยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ทูตแห่งสวรรค์นำความคิดของเขาและเปิดเผยความหมายของพระคัมภีร์ให้เขาเข้าใจ {GC 320.2} {GCth17 277.2}

เขาใช้คำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตเป็นเกณฑ์เพื่อพิจารณาคำพยากรณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในอนาคตเขาพึงพอใจว่าแนวคิดที่คนทั่วไปเชื่อกันอย่างแพร่หลายว่าการครอบครองฝ่ายจิตวิญญาณของพระคริสต์จะเกิดขึ้นหนึ่งพันปีก่อนสิ้นโลกไม่ใช่เป็นเรื่องที่พระวจนะของพระเจ้าสอนไว้หลักคำสอนนี้เน้นว่าหนึ่งพันปีแห่งความชอบธรรมและสันติสุขเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าจึงเลื่อนวันอันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้าออกไปเสียยาวไกลถึงแม้ว่าความคิดเช่นนี้ดูจะสร้างความสบายใจให้ก็ตามทีแต่เรื่องนี้ตรงกันข้ามกับคำสอนที่พระคริสต์และสาวกทั้งหลายของพระองค์สอนไว้ว่าต้นข้าวสาลีและต้นข้าวละมานจะต้องโตขึ้นพร้อมๆกันจนถึงเวลาเก็บเกี่ยวซึ่งหมายถึงวันที่โลกนี้สิ้นสุดเมื่อ“คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลง”เมื่อ“ในสมัยจะสิ้นยุคนั้นจะเกิดเหตุการณ์กลียุค”และอาณาจักรแห่งความมืดจะยังคงดำเนินต่อไปจนพระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาและ“จะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์” มัทธิว 13:30; 38-41 2 ทิโมธี 3:13, 1 (TBS1971) 2 เธสะโลนิกา 2:8 {GC 321.1} {GCth17 278.1}

หลักคำสอนเรื่องคนทั้งโลกจะกลับใจและการครอบครองฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่คริสตจักรในสมัยของอัครทูตสอนคริสเตียนทั่วไปไม่ยอมรับคำสอนนี้จนกระทั่งถึงช่วงประมาณต้นศตวรรษที่สิบแปดผลลัพธ์ที่ได้นั้นชั่วร้ายเช่นเดียวกับคำสอนผิดอื่นๆหลักคำสอนนี้สอนให้มนุษย์มองหาการ

เสด็จกลับมาของพระคริสต์ว่าเป็นเรื่องไกลตัวและขัดขวางพวกเขาจากการเอาใจใส่เครื่องหมายต่างๆที่ประกาศถึงเวลาที่พระองค์ใกล้จะเสด็จมาคำสอนนี้ยังก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจและปลอดภัยที่ไม่มีหลักยึดเหนี่ยวและนำคนมากมายให้ละเลยการเตรียมตัวให้พร้อมซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา {GC 321.2} {GCth17 278.2}

มิลเลอร์ค้นพบว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจริงและพระองค์จะเสด็จมาเองตามที่พระคัมภีร์สอนไว้เปาโลกล่าวว่า"องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่งด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า" 1 เธสะโลนิกา 4:16 และพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า "มนุษย์ทุกชาติทั่วโลก.......จะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้าทรงฤทธานุภาพและพระรัศมีอย่างยิ่ง"

"เพราะว่าฟ้าแลบจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกอย่างไรการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้น" มัทธิว 24:30, 27 พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับชาวสวรรค์ทั้งปวง "บุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมด" มัทธิว 25:31 "พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มาด้วยเสียงแตรที่ดังมากและให้รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว" มัทธิว 24:31 {GC 321.3} {GCth17 278.3}

เมื่อพระองค์เสด็จมาผู้ชอบธรรมที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นจากความตายและผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่เปาโลกล่าวว่า"เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคนแต่จะถูกเปลี่ยนใหม่ทุกคนในชั่วขณะเดียวในพริบตาเดียวเมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้ายเพราะว่าจะมีการเป่าแตรและพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลายแล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย" 1 โครินธ์ 15:51-53 และในจดหมายที่เขียนถึงชาวเธสะโลนิกาเปาโลกล่าวต่อไปหลังจากที่บรรยายถึงเรื่องการเสด็จมาขององค์พระเป็นเจ้าว่า "ทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อนหลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้นและจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศอย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์" 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17 {GC 322.1} {GCth17 279.1}

ประชากรของพระเจ้าจะยังคงไม่ได้รับแผ่นดินของพระเจ้าจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาพระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า"เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมดแล้วพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ประชาชาติทั้งหมดจะมาประชุมกันเฉพาะพระพักตร์พระองค์และพระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกจากกันเหมือนผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะพระองค์จะทรงจัดให้ฝูงแกะอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์และฝูงแพะอยู่เบื้องซ้ายขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสกับพวกผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า'ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเราจงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก'" มัทธิว25:31-34

ข้อพระธรรมที่กล่าวมานี้ทำให้มองเห็นว่าเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาคนที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาจากความตายปราศจากเน่าเปื่อยและคนที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้พวกเขาจึงพร้อมที่จะรับอาณาจักรของพระองค์เพราะเปาโลกล่าวไว้ดังนี้ว่า "เนื้อและเลือดไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้าและสิ่งที่เสื่อมสลายไม่มีส่วนในสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย" 1 โครินธ์ 15:50

มนุษย์ในเวลานี้มีสภาพมตะเสื่อมสลายได้แต่แผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่เสื่อมสลายจะยืนยงตลอดไปดังนั้นมนุษย์ในสภาพที่เป็นอยู่นี้จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมาพระองค์จะประทานความเป็นอมตะให้แก่ประชากรของพระองค์แล้วพระองค์จะทรงเชิญชวนให้พวกเขามารับราชอาณาจักรซึ่งก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นแต่เพียงผู้รับมรดกเท่านั้น {GC 322.2} {GCth17 279.2}

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้รวมทั้งข้อพระคัมภีร์อื่นๆพิสูจน์ให้สมองของมิลเลอร์เข้าใจอย่างชัดเจนว่าเหตุการณ์ที่คนทั่วไปคาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์เช่นการครอบครองอย่างสันติทั่วจักรวาลและการจัดตั้งอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นบนโลกแท้ที่จริงแล้วจะเกิดขึ้นหลังการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นอกจากนี้หมายสำคัญทั้งหมดของยุคและสภาพของโลกนั้นก็กำลังเป็นไปตามที่คำพยากรณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้ายที่บรรยายไว้จากการศึกษาพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียวเขาจึงสรุปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าช่วงเวลาที่ยังมีเหลือไว้ให้กับโลกนี้กำลังจะถึงจุดจบ {GC 323.1} {GCth17 280.1}

เขากล่าวว่า“ยังมีหลักฐานอื่นที่ส่งผลอย่างจำเป็นในชีวิตต่อความคิดของข้าพเจ้านั่นคือลำดับเหตุการณ์ในพระคัมภีร์.....ข้าพเจ้าค้นพบว่าเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและมักเกิดขึ้นตามเวลาที่กำหนดไว้เวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีของเรื่องน้ำจะท่วมโลก (ปฐมกาล 6:3) เจ็ดวันก่อนน้ำเริ่มท่วมพร้อมกับฝนที่ตกลงมาสี่สิบวันตามที่ทำนายไว้ (ปฐมกาล 7:4) พงศ์พันธุ์ของอับราฮัมจะต้องรอนแรมไปเป็นเวลาสี่ร้อยปี (ปฐมกาล 15:13) เวลาสามวันที่พนักงานเชิญถ้วยเสวยและพนักงานขนมฝันเห็น (ปฐมกาล 40:12-20) เจ็ดปีของฟาโรห์ (ปฐมกาล 41:28-54) สี่สิบปีในป่ากันดาร (กันดารวิถี 14:34) การกันดารอาหารนานสามปีครึ่ง (1 พงษ์กษัตริย์ 17:1) [โปรดดูลูกา 4:25]......การเป็นเชลยนานเจ็ดสิบปี (เยเรมีย์ 25:11) เจ็ดวาระของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล4:13-16)

และเจ็ดสัปดาห์หกสิบสองสัปดาห์และหนึ่งสัปดาห์ที่รวมกันแล้วเป็นเจ็ดสิบสัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติยิว (ดาเนียล 9:24-27) --เหตุการณ์ที่มีระยะเวลากำหนดไว้ซึ่งเคยเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งในคำพยากรณ์และได้เกิดขึ้นจริงตามคำทำนาย” Bliss หน้า 74, 75 {GC 323.2} {GCth17 280.2}

ดังนั้นเมื่อเขาค้นพบจากการศึกษาพระคัมภีร์ว่าลำดับช่วงเวลาต่างๆตามที่เขาเข้าใจนั้นไปสิ้นสุดลงที่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เขาจึงไม่อาจปฏิเสธและถือว่า “ทรงกำหนดเวลา” กิจการ 17:26 ไว้ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์โมเสสกล่าวว่า “สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลายแต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลายและของลูกหลานของเราเป็นนิตย์”และพระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะอาโมสว่าพระองค์จะ“ไม่ทรงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่เปิดเผยความลี้ลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ”เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29;อาโมส3:7;ผู้ที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าจึงมั่นใจเมื่อพบกับเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มนุษยชาติตามที่แจกแจงไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์แห่งความจริง {GC 324.1} {GCth17 281.1}

มิลเลอร์กล่าวต่อไปว่า“เมื่อข้าพเจ้ามั่นใจอย่างเต็มที่ว่าพระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์(2ทิโมธี3:16)และไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์แต่เขียนขึ้นโดยคนบริสุทธิ์ขณะที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 เปโตร 1:21) และเขียนบันทึกไว้เพื่อ‘สั่งสอนเราเพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความทรหดอดทนและโดยการหนุนใจจาก

พระคัมภีร์"โรม15:4ข้าพเจ้าจึงถือว่าลำดับเวลาที่อยู่ในพระคัมภีร์ก็เป็นส่วนหนึ่งในพระวจนะของพระเจ้าและจะต้องให้ความสนใจอย่างจริงจังเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ตอนอื่นๆด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาเห็นว่าเหมาะสมที่จะเปิดเผยให้เรารับรู้ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะมองข้ามช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์เหล่านี้" Bliss หน้า 75 {GC 324.2} {GCth17 281.2}

คำพยากรณ์ที่ดูว่าน่าจะชัดเจนที่สุดที่กล่าวถึงเรื่องเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองอยู่ในพระธรรมดาเนียล 8:14 "อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ" ดาเนียล 8:14[TKJV]มิลเลอร์ใช้หลักการว่าพระคัมภีร์จะอธิบายพระคัมภีร์เองเขาค้นพบว่าหนึ่งวันในคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายแทนเวลาหนึ่งปีของโลก (กันดารวิถี 14:34; เอเสเคียล 4:6) เขายังเข้าใจว่าช่วงเวลา2300วันของคำพยากรณ์หรือปีตามที่เป็นจริงนั้นจะครอบคลุมเลยเวลาที่ให้ไว้แก่ชนชาติยิวด้วยเหตุนี้สถานบริสุทธิ์[Sanctuary]สถานบริสุทธิ์หรือสถานนมัสการเป็นคำเรียกพระวิหารหรือสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้าของชาวยิวในสมัยพระคัมภีร์พันธะสัญญาเดิม] จึงไม่ได้หมายถึงสถานนมัสการของชาวยิวมิลเลอร์เห็นด้วยกับแนวคิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายของคริสเตียนในยุคนั้นว่าโลกนี้คือสถานนมัสการและด้วยเหตุนี้เขาจึงเข้าใจว่าการชำระสถานนมัสการที่พยากรณ์ไว้ในพระธรรมดาเนียล8:14หมายถึงการชำระโลกด้วยไฟเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองเขาสรุปว่าเมื่อเขาหาเวลาเริ่มต้นของ2300วันได้เขาก็จะรู้อย่างมั่นใจถึงเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองได้ดังนั้นก็จะรู้วันสิ้นสุดของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่นั้นซึ่งเป็นวันที่สภาพทุกสิ่งในทุกวันนี้รวมทั้ง"ความหยิ่งอำนาจความโอ้อวดและความอนิจจังความชั่วและการกดขี่จะยุติลง" เมื่อคำแช่งสาปจะถูก"กำจัดให้สิ้นไปจากโลกความตายจะถูกทำลายไปบำเหน็จจะถูกมอบให้แก่บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เผยพระวจนะธรรมิกชนและทุกคนที่ยำเกรงพระนามของพระองค์และคนเหล่านั้นที่ทำลายโลกจะถูกทำลายทิ้งไป" Bliss หน้า 76 {GC 324.3} {GCth17 281.3}

มิลเลอร์ศึกษาคำพยากรณ์ต่อไปด้วยความตั้งใจใหม่และแน่วแน่ยิ่งขึ้นเขาอุทิศเวลาทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อศึกษาสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งและดึงดูดความสนใจของเขาไปทั้งหมดเขาไม่พบข้อมูลใดที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 8 ที่จะใช้เป็นข้อมูลเพื่อชี้ถึงเวลาเริ่มต้นของ 2300 วันแม้ทูตสวรรค์กาเบรียลที่ได้รับพระบัญชาให้ไปอธิบายดาเนียลเพื่อให้เข้าใจนิมิตก็อธิบายได้เพียงบางส่วนเท่านั้นในขณะที่เรื่องราวการกดขี่ข่มเหงอันน่ากลัวที่จะมายังคริสตจักรได้ถูกเปิดเผยออกให้แก่นิมิตของผู้เผยพระวจนะนั้นเขาก็หมดแรงทนไม่ไหวอีกต่อไปทูตสวรรค์จึงจากเขาไปช่วงระยะเวลาหนึ่งดาเนียล "อ่อนเพลียและนอนป่วยอยู่หลายวัน" เขากล่าวว่า "ข้าพเจ้าไม่สบายใจเพราะนิมิตและไม่เข้าใจเรื่องราวเลย" ดาเนียล 8:27 {GC 325.1} {GCth17 282.1}

ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงบัญชาผู้สื่อข่าวของพระองค์ว่า "จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจนิมิตนั้นเถิด" พระบัญชานั้นจะต้องสำเร็จทูตสวรรค์ก็ทำตามพระบัญชาจึงกลับมาหาดาเนียลในภายหลังและกล่าวว่า "ข้าพเจ้าออกมาณบัดนี้เพื่อจะให้ความกระจ่างและความเข้าใจแก่ท่าน" "เพราะฉะนั้นจงพิจารณาคำตอบและเข้าใจนิมิตนั้น" ดาเนียล 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27 มีเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในนิมิตของบทที่8ที่ยังไม่มีคำอธิบายนั่นคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลาคือช่วงเวลา 2300 วันดังนั้นทูตสวรรค์ที่กลับมาอธิบายจึงเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกาลเวลา {GC 325.2} {GCth17 282.2}

"มี70สัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของท่าน.....จงสังเกตและเข้าใจว่านับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยประมุขผู้ถูกเจิมไว้ก็เป็นเวลา

7 สัปดาห์และเยรูซาเล็มถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยลานเมืองเป็นเวลา 62 สัปดาห์แต่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลายากลำบากหลังจาก 62 สัปดาห์แล้วท่านผู้ถูกเจิมจะต้องถูกตัดออกและจะไม่มีอะไรเหลือ.....ท่านจะทำพันธสัญญาอย่างมั่นคงกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ท่านจะทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไปครึ่งสัปดาห์" ดาเนียล 9:24-27 {GC 326.1} {GCth17 283.1}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ไปหาดาเนียลด้วยจุดประสงค์ที่เร่งด่วนเพื่ออธิบายนิมิตของบทที่ 8 ที่เขาไม่เข้าใจซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเวลาคือ"อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ" ดาเนียล 8:14 TKJV หลังจากทูตสวรรค์พูดกับดาเนียลว่า "จงพิจารณาคำตอบและเข้าใจนิมิตนั้น" ทูตสวรรค์นั้นเริ่มต้นกล่าวด้วยประโยคที่ว่า "มี 70 สัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของท่าน" คำว่า "กำหนดไว้" นั้นมีหมายความว่า "ตัดออกมา" ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 70 สัปดาห์ซึ่งหมายถึง 490 ปีจะเป็นเวลาที่ถูกตัดออกมาให้กับชนชาวยิวโดยเฉพาะแต่ช่วงเวลานี้จะถูกตัดออกจากที่ใดในขณะที่ 2300 วันเป็นช่วงเวลาเดียวที่กล่าวถึงในบทที่ 8 ดังนั้นช่วงเวลานี้จึงต้องเป็นช่วงเวลาที่ 70 สัปดาห์ถูกตัดออกมา 70 สัปดาห์จึงต้องเป็นส่วนหนึ่งของ 2300 วันและช่วงเวลาทั้งสองนี้จะต้องเริ่มต้นพร้อมกันทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 70 สัปดาห์นี้จะเริ่มต้นตั้งแต่มีคำสั่งให้ไปบูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่หากหาวันที่ออกคำสั่งนี้ได้ก็จะหาจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งของ 2300 วันได้อย่างแน่นอน {GC 326.2} {GCth17 283.2}

คำสั่งนี้พบอยู่ในพระธรรมเอสราบทที่7ข้อ12-26;

เป็นกฤษฎีกาที่สมบูรณ์ครบถ้วนที่สุดของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียซึ่งได้ทรงบัญชาไว้ในปีก.ค.ศ. 457 แต่พระธรรมเอสรา 6:14 บันทึกไว้ว่าพระนิเวศของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มนั้นก่อสร้างขึ้น"ตามกฤษฎีกาของไซรัสและดาริอัสและอารทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย"กษัตริย์ทั้งสามพระองค์นี้เป็นผู้ริเริ่มสนับสนุนและทำให้กฤษฎีกานี้สำเร็จซึ่งทำให้คำพยากรณ์เกิดขึ้นอย่างเสร็จสมบูรณ์และเป็นจุดเริ่มต้นของ 2300 ปีเมื่อเอาก.ค.ศ. 457 เป็นปีที่ประกาศคำสั่งทุกๆสิ่งที่เจาะจงของคำพยากรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 70 สัปดาห์จึงเกิดขึ้นจริง {GC 326.3} {GCth17 283.3}

"นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยประมุขผู้ถูกเจิมไว้ก็เป็นเวลา 7 สัปดาห์และ.....เวลา 62 สัปดาห์" นั่นคือเวลา 69 สัปดาห์หรือ 483 ปีกฤษฎีกาของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสมีผลบังคับใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีก.ค.ศ. 457 เมื่อนับตั้งแต่เวลานั้นไปอีก 483 ปีเวลานี้จะไปสิ้นสุดที่ค.ศ. 27 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้นเหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ก็เกิดขึ้นจริงคำว่า "พระเมสสิยาห์" หมายถึง "ผู้ถูกเจิม" ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ.27ยอห์นให้บัพติศมาแก่พระคริสต์และพระวิญญาณทรงเจิมพระองค์อัครสาวกเปโตรเป็นพยานว่า"พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพ"กิจการ10:38และพระผู้ช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า"พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้าเพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้"ลูกา4:18;หลังจากพระคริสต์ทรงรับบัพติศมาแล้วพระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลี"ทรงประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าโดยตรัสว่า 'เวลากำหนดมาถึงแล้ว'" มาระโก 1:14, 15 {GC 327.1} {GCth17 284.1}

“ท่านจะทำพันธสัญญาอย่างมั่นคงกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์”หนึ่งสัปดาห์ในที่นี้เป็นสัปดาห์สุดท้ายของ70สัปดาห์เป็นเจ็ดปีสุดท้ายของช่วงเวลาที่ถูกตัดไว้ให้สำหรับชาวยิวโดยเฉพาะช่วงเวลานี้ครอบคลุมจากค.ศ. 27 จนถึงค.ศ. 34 ในช่วงแรกพระคริสต์เองทรงเป็นผู้ยื่นคำเชื้อเชิญแห่งข่าวประเสริฐให้กับชนชาติยิวและในช่วงหลังสาวกของพระองค์เป็นผู้กระทำการต่อในขณะที่อัครสาวกดำเนินการประกาศข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดตรัสบัญชาว่า “อย่าไปยังที่อยู่ของพวกต่างชาติและอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรียแต่ว่าจงไปหาแกะหลงของวงศ์วานอิสราเอลนั้นดีกว่า” มัทธิว 10:5, 6 {GC 327.2} {GCth17 284.2}

“ท่านจะทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไปครึ่งสัปดาห์” ในปีค.ศ. 31 หรือสามปีครึ่งหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงบนกางเขนด้วยการถวายบูชาอันยิ่งใหญ่บนกางเขนคาลวารีนี้เองทำให้ระบบการถวายบูชาที่ชี้ไปยังพระเมษโปดกของพระเจ้าซึ่งทำกันมานานถึงสี่พันปีสิ้นสุดลงลูกแกะที่แท้จริงมาแทนที่ลูกแกะที่เป็นแบบจำลองและที่นั่นก็ได้ทำให้การถวายสัตวบูชาต่างๆและเครื่องบูชาอื่นๆของระบบพิธีการถวายสัตวบูชาทั้งหมดมาถึงจุดสิ้นสุด {GC 327.3} {GCth17 284.3}

เจ็ดสิบสัปดาห์หรือ490ปีที่จัดไว้ให้กับชาวยิวโดยเฉพาะได้สิ้นสุดลงตามที่กล่าวไว้ข้างต้นในปีค.ศ.34;ในช่วงเวลานั้นชนชาติยิวผ่านทางการกระทำของสภาซันเฮดรินของชาวยิวประทับตราปฏิเสธไม่รับข่าวประเสริฐโดยการพลีชีพเพื่อความเชื่อของสเทเฟนและการกดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์ภายหลังจากนั้นพระกิตติคุณแห่งความรอดนี้จึงไม่ได้จำกัดไว้สำหรับผู้ที่เลือกสรรไว้แล้วเท่านั้นอีกต่อไปแต่ได้ถูกประทานให้กับโลกการกดขี่ข่มเหงบังคับให้สาวกทั้งหลายหนีออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม“กระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น”“ฟิลิปไปยังเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง”ด้วยการทรงนำของพระเจ้าเปโตรประกาศพระกิตติคุณให้กับนายร้อยโครเนลิอัสผู้ยำเกรงพระเจ้าที่เมืองซีซารียาและเปาโลผู้มีจิตใจอันแรงกล้ากลับใจมามีความเชื่อในพระคริสต์รับบัญชาให้นำข่าวดีแห่งพระกิตติคุณ“ไปไกลไปหาบรรดาคนต่างชาติ” กิจการ 8:4, 5; 22:21 {GC 328.1} {GCth17 285.1}

เมื่อมาถึงจุดนี้ก็จะเห็นว่าคำพยากรณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจริงอย่างเหลือเชื่อและปีก.ค.ศ. 457 จึงเป็นจุดเริ่มต้นของ 70 สัปดาห์อย่างไม่ต้องสงสัยและไปสิ้นสุดที่ปีค.ศ. 34 จากข้อมูลเหล่านี้จึงไม่ยากที่จะหาวันสิ้นสุด 2300 วัน 70 สัปดาห์หรือ 490 ปีที่ต้องลบออกไปจาก 2300 วันทำให้มีเวลาเหลืออยู่ 1810 วันภายหลังที่ 490 วันสิ้นสุดไปแล้วยังมี 1810 วันที่จะเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์นับจากค.ศ. 34 ไป 1810 วันเวลานั้นจะไปสิ้นสุดลงที่ปีค.ศ. 1844 ผลที่ตามมาก็คือ 2300 วันแห่งพระธรรมดาเนียลจะสิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1844 ตามที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากล่าวไว้ว่าเมื่อช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่นี้สิ้นสุดลง “สถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”ดังนั้นเวลาสำหรับการชำระสถานนมัสการซึ่งเชื่อกันอย่างกว้างขวางทั่วไปว่าจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาจึงเป็นวันที่ถูกกำหนดออกมาอย่างชัดเจน {GC 328.2} {GCth17 285.2}

ในช่วงแรกมิลเลอร์และผู้ร่วมงานเชื่อว่าเวลา 2300 วันจะสิ้นสุดลงในช่วงฤดูใบไม้ผลิของค.ศ. 1844 แต่ทว่าคำพยากรณ์ได้ชี้ไปที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีนั้น (โปรดดูภาคผนวก) ความเข้าใจผิดในจุดนี้นำความผิดหวังและความงุนงงมาให้กับผู้ที่ยึดติดอยู่กับช่วงเวลาอันแรกว่าเป็นวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาแต่เหตุการณ์นี้ไม่กระทบต่อเหตุผลอันหนักแน่นซึ่งแสดงให้เห็นว่าระยะเวล

า 2300 วันสิ้นสุดลงที่ปีค.ศ. 1844 และเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่มีความหมายถึงการชำระสถานนมัสการจะต้องเกิดขึ้น {GC 328.3} {GCth17 285.3}

มิลเลอร์ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปเหมือนกับที่เขาทำมาแล้วเพื่อพิสูจน์ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เขาทราบตั้งแต่มิลเลอร์เริ่มศึกษาเรื่องนี้เขาไม่ได้คาดคิดแม้แต่เพียงนิดเดียวว่าจะได้ข้อสรุปดังที่เขาได้มาในเวลานี้เขาเองก็แทบจะไม่เชื่อผลจากการค้นคว้าของเขาแต่หลักฐานจากพระคัมภีร์นั้นชัดเจนและหนักแน่นมากจนไม่อาจตัดออกไปได้ {GC 329.1} {GCth17 286.1}

เขาใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์นานถึงสองปีจนกระทั่งในปีค.ศ.1818เขาเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่ายังมีเวลาอีกเพียง25ปีก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดมิลเลอร์กล่าวว่า“ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพูดถึงความสุขที่ท่วมท้นอยู่ในใจของข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามองเห็นความหวังในภายภาคหน้าที่น่าปีติยินดีหรือไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงความหวังใจอันเร่าร้อนของจิตวิญญาณของข้าพเจ้าที่จะได้มีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีของผู้ที่ได้รับความรอดบัดนี้พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มใหม่สำหรับข้าพเจ้าแท้จริงแล้วพระคัมภีร์เป็นศูนย์รวมของเหตุผลคำสอนทุกเรื่องที่ข้าพเจ้าเคยมองดูมืดมนลึกลับหรือไม่ชัดเจนหายไปจากความคิดของข้าพเจ้าด้วยแสงสว่างสดใสที่มาจากหนังสือศักดิ์สิทธิ์และความจริงนั้นช่างสว่างและเจิดจ้าเพียงไรความขัดแย้งและความไม่แน่นอนที่ข้าพเจ้าเคยพบในพระวจนะก็หายไปจนหมดถึงแม้จะมีอยู่อีกหลายตอนที่ข้าพเจ้ายังไม่พอใจกับความเข้าใจที่ยังไม่เต็มที่แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับความกระจ่างอย่างเพียงพอที่มาจากพระคัมภีร์เพื่อส่องเข้าไปในความคิดที่มืดมนของข้าพเจ้าจนทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขในการศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าข้าพเจ้าจะหาข้อสรุปเช่นนี้จากคำสอนในพระคัมภีร์ได้” Bliss หน้า 76, 77 {GC 329.2} {GCth17 286.2}

“ด้วยความเชื่อมั่นอันแรงกล้าว่าเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่ถูกทำนายล่วงหน้าไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้าเกิดมีคำถามกระทบกลับมายังข้าพเจ้าด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ถึงหน้าที่ของข้าพเจ้าที่มีต่อโลกในหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความคิดของข้าพเจ้า” Ibid. หน้า 81 เขาทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องแบ่งปันแสงสว่างที่เขาได้รับให้แก่ผู้อื่นเขาคาดว่าจะต้องเผชิญกับการต่อต้านจากคนที่ไม่เชื่อแต่เขาก็มั่นใจว่าคริสเตียนทุกคนคงจะชื่นชมยินดีในความหวังใจที่จะพบกับองค์พระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขาอ้างว่ารักเขากลัวเพียงอย่างเดียวว่าในท่ามกลางความชื่นชมยินดีอย่างสุดซึ้งของการได้รับความรอดในเวลาอันรวดเร็วนั้นคนจำนวนมากอาจจะรับหลักคำสอนโดยไม่ได้ศึกษาหลักความจริงที่มีอยู่ในพระคัมภีร์เสียก่อนเขาจึงลังเลไม่อยากประกาศออกไปโดยเกรงว่าเขาอาจจะผิดพลาดและนำผู้อื่นให้หลงดังนั้นเขาจึงกลับไปทบทวนหลักฐานต่างๆที่สนับสนุนข้อสรุปของเขาและเพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบถึงข้อยุ่งยากทุกข้อที่เข้ามาในความคิดของเขาเขาพบว่าความขัดแย้งต่างๆค่อยๆเลือนหายไปภายใต้แสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้าดั่งหมอกหายไปเมื่อได้รับลำแสงจากดวงอาทิตย์เขาใช้เวลาศึกษาเช่นนี้ถึงห้าปีจนเขามั่นใจจุดยืนของเขาว่าถูกต้องที่สุด {GC 329.3} {GCth17 286.3}

บัดนี้หน้าที่ที่จะต้องเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบถึงสิ่งที่เขาเชื่อซึ่งพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนบีบคั้นเขาด้วยแรงกระตุ้นใหม่เขาพูดว่า“ในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่นั้นเรื่องนี้ดังก้องอยู่ในหูของข้าพเจ้าตลอดเวลา‘ไปจงไปบอกโลกถึงภัยอันตรายของเขา’ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ปรากฏขึ้นมาในความคิดของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา “ถ้าเรากล่าวแก่คนอธรรมว่า ‘โอคนอธรรมเจ้าจะต้องตายแน่’ แต่เจ้าไม่ได้กล่าวเตือนคนอธรรมให้กลับจากทางของเขาคนอธรรมนั้นจะต้องตายเนื่องจากความผิดบา

ปชั่วของเขาแต่เราจะลงโทษเจ้าเรื่องโลหิตของเขาแต่ถ้าเจ้าได้เตือนคนอธรรมให้หันกลับจากทางของเขาแต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขาเขาจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขาแต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด" เอเสเคียล 33:8, 9 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหากคนชั่วได้รับคำเตือนมากพอจะมีคนจำนวนมากมายจากคนเหล่านี้ที่จะกลับใจและหากพวกเขาไม่ได้รับคำเตือนข้าพเจ้าอาจต้องรับผิดชอบต่อโลหิตของพวกเขา" Bliss หน้า 92 {GC 330.1} {GCth17 287.1}

เขาเริ่มเสนอแนวคิดของตนขณะอยู่กับเพื่อนฝูงเป็นการส่วนตัวเท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวยเขาอธิษฐานขอเผื่อมีผู้รับใช้คนใดตระหนักถึงความสำคัญและร่วมทุ่มเทกับการเผยแพร่เรื่องนี้แต่เขาไม่อาจกำจัดความคิดว่าการประกาศคำเตือนนี้เป็นหน้าที่ของตัวเขาเอง"จงออกไปบอกเรื่องนี้ให้โลกรู้เราจะทวงถามเลือดของพวกเขาจากมือของเจ้า"ประโยคนี้ย้อนกลับเข้ามาในความคิดของเขาอยู่เรื่อยๆเขารีรออยู่นานถึง 9 ปีภาระนี้ยังคงบีบคั้นจิตใจของเขาตราบจนกระทั่งในปีค.ศ. 1813 เขาจึงเริ่มนำเสนอที่มาของความเชื่อของเขาต่อหน้าสาธารณชนเป็นครั้งแรก {GC 330.2} {GCth17 287.2}

ดั่งเช่นเอลีชาถูกเรียกออกมาจากการเดินตามหลังโคในทุ่งนาเพื่อรับเสื้อคลุมของการถวายตัวในหน้าที่ของผู้เผยพระวจนะมิลเลอร์ก็ได้รับการทรงเรียกให้ทิ้งคันไถและเปิดเผยความลึกลับในอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่ประชาชนเขารับหน้าที่ด้วยความหวั่นไหวเขานำผู้ฟังไปทีละขั้นทีละตอนจากช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ไปจนถึงการปรากฏตัวครั้งที่สองของพระคริสต์ทุกครั้งที่เขาประกาศเขาได้รับกำลังและมีความกล้ามากยิ่งขึ้นเมื่อเขามองเห็นว่าคำพูดของเขากระตุ้นความสนใจอย่างกว้างขวาง {GC 331.1} {GCth17 288.1}

มิลเลอร์จะยอมนำเสนอแนวคิดของเขาต่อที่ชุมชนก็ต่อเมื่อได้รับการร้องขอจากบรรดาพี่น้องของเขาซึ่งเขาถือว่าคำขอร้องเหล่านั้นเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้าในเวลานี้เขาอายุ 50 ปีแล้วเขาไม่คุ้นเคยกับการพูดในที่สาธารณะและรู้สึกทุกข์ใจกับความรู้สึกว่าเขาไม่คู่ควรกับงานที่อยู่เบื้องหน้าเขาแต่เมื่อเขาเริ่มต้นทำงานงานของเขาได้รับพระพรในลักษณะพิเศษที่ช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอดการบรรยายครั้งแรกของเขาก่อให้เกิดการตื่นตัวทางศาสนาสมาชิกทั้งหมดจากสิบสามครอบครัวยกเว้นเพียงสองคนกลับใจเขาได้รับการขอร้องให้ไปพูดที่อื่นทันทีและเกือบทุกแห่งที่เขาไปทำงานเกิดการฟื้นฟูในพระราชกิจของพระเจ้าคนบาปกลับใจคนที่เป็นคริสเตียนได้รับการหนุนใจให้มอบถวายตัวมากยิ่งขึ้นและคนที่นับถือเทวูเบกขานิยมและคนไม่เชื่อเรื่องพระเจ้าก็ได้รับทราบความจริงในพระคัมภีร์และศาสนาของคริสเตียนคำพยานของผู้ที่เขาทำงานด้วยนั้นพูดถึงเขาว่า"เขาเข้าถึงความนึกคิดของคนระดับหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในแวดวงอิทธิพลของคนอื่น"Ibid...หน้า138คำเทศนาของเขาถูกจัดวางไว้เพื่อให้ปลุกความนึกคิดของสาธารณชนให้รับรู้เรื่องยิ่งใหญ่ทางศาสนาและเพื่อหยุดยั้งการก้าวหน้าของฝ่ายโลกและฝ่ายเนื้อหนังของคนในยุคนั้น {GC 331.2} {GCth17 288.2}

ในแทบทุกเมืองมีคนนับสิบบางแห่งก็นับร้อยที่กลับใจจากผลของการเทศนาของเขาในที่หลายแห่งคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆเกือบทุกนิกายเปิดประตูต้อนรับเขาและคำเชิญให้เขาไปทำงานก็มักมาจากผู้รับใช้ของโบสถ์ต่างๆเขามีกฎที่ยึดไว้อย่างไม่แปรเปลี่ยนก็คือเขาจะไม่ไปทำงานในที่ที่เขาไม่ได้รับเชิญแต่กระนั้นในไม่ช้าเขาก็พบว่าเขาตอบสนองคำเชิญที่เข้ามานั้นไม่ได้กว่าครึ่งมีคนมากมายที่ไม่ยอมรับแนวคิดของเขาเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สองแต่ก็ยอมรับเรื่องของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และเวลาที่เสด็จกลับมานั้นอยู่ใกล้มากและจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมในเมืองใหญ่หลายเมืองผล

การทำงานของเขาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดพ่อค้าสุราเลิกขายเหล้าและปรับเปลี่ยนร้านค้าให้เป็นห้องประชุมบ่อนการพนันต้องปิดตัวลงคนไม่เชื่อพระเจ้ากลุ่มเทวูเบกขานิยมกลุ่มคนที่นับถือทุกอย่างและแม้กระทั่งคนเสเพลที่สุดก็ยังปฏิรูปมีบางคนเหล่านี้ไม่ได้ไปโบสถ์มาหลายปีแล้วมีการจัดประชุมอธิษฐานในคริสตจักรนิกายต่างๆในห้องพักต่างๆมีนักธุรกิจมาชุมนุมกันในช่วงกลางวันเพื่ออธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าตลอดเกือบทุกชั่วโมงไม่มีเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นแต่โดยทั่วไปแล้วมีแต่ความเคร่งขรึมในความนึกคิดของทุกคนผลงานของเขามีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิรูปศาสนาในยุคก่อนคือมุ่งหมายให้เข้าใจและปลุกความสำนึกให้ตื่นขึ้นมามากกว่าที่จะปลุกความตื่นเต้นทางอารมณ์ {GC 331.3} {GCth17 288.3}

ในปีค.ศ.1833มิลเลอร์ได้รับใบอนุญาตให้เทศนาจากคริสตจักรแบ็บติสต์ที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ศาสนาจารย์มากมายในนิกายนี้ยอมรับการทำงานของเขาและภายใต้ใบอนุญาตที่มิลเลอร์ได้รับอย่างเป็นทางการจึงทำให้เขาทำงานของเขาต่อไปเขาเดินทางและเทศนาสั่งสอนอย่างไม่มีวันหยุดแม้ว่าตัวเขาเองจะทำงานจำกัดอยู่ในแถบบริเวณนิวอิงแลนด์และมลรัฐในแถบกลางก็ตามทีเป็นเวลาหลายปีที่ค่าใช้จ่ายของเขามาจากกระเป๋าของเขาเองและเขาไม่เคยได้รับเงินเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆที่เขาได้รับเชิญด้วยประการฉะนี้เขาไม่ได้รับประโยชน์ทางด้านการเงินจากงานที่เขาทำในชุมชนเลยแต่กลับมีผลอย่างหนักต่อทรัพย์สินของเขาซึ่งค่อยๆลดลงไปอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลานี้เขาเป็นพ่อในครอบครัวใหญ่แต่พวกเขาเป็นคนประหยัดและขยันขันแข็งฟาร์มของเขาจึงสามารถคงอยู่ได้เช่นเดียวกับตัวเขาเองก็ยังอยู่รอด {GC 332.1} {GCth17 289.1}

ในปีค.ศ.1833สองปีหลังจากที่มิลเลอร์เริ่มเทศนาในที่สาธารณะหลักฐานสุดท้ายที่เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาในไม่ช้าตามที่พระผู้ช่วยให้รอดสัญญาไว้ก็เกิดขึ้นพระเยซูตรัสว่า “ดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้าสวรรค์” มัทธิว 24:29 และขณะที่ยอห์นเห็นในนิมิตเป็นภาพที่ประกาศวันของพระเจ้าท่านประกาศไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า“และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงมาบนแผ่นดินเหมือนกับต้นมะเดื่อที่ถูกลมแรงพัดจนผลที่ยังไม่สุกหล่นลงมา” วิวรณ์ 6:13 คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงอย่างน่าประทับใจและสะดุดตาในเหตุการณ์ฝนดาวตกของวันที่ 13 พฤศจิกายนค.ศ.1833นั่นเป็นภาพฝนดาวตกที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและน่าประหลาดใจอย่างที่ไม่เคยมีการบันทึกมาก่อนว่า“ทั่วท้องฟ้าของประเทศสหรัฐอเมริกาในขณะนั้นลุกเป็นไฟอย่างน่าตกใจกลัวไม่เคยมีปรากฏการณ์ใดเกิดขึ้นในท้องฟ้าของประเทศนี้ตั้งแต่มีการอพยพมาตั้งถิ่นฐานที่นี่โดยคนในสังคมส่วนหนึ่งมองดูเหตุการณ์นี้ด้วยความชื่นชมยิ่งแต่คนอีกกลุ่มหนึ่งมองดูด้วยความกลัวและความตื่นตระหนก”

“ความงดงามอันเลอเลิศและน่ากลัวยังคงประทับอยู่ในความทรงจำของคนมากมาย....ไม่เคยมีฝนตกแรงเท่ากับฝนดาวตกที่ตกลงมายังโลกซึ่งเหมือนกันในทุกทิศทั้งทิศตะวันออกตกเหนือและใต้กล่าวได้คำเดียวว่าดูเหมือนว่ามีการเคลื่อนไหวทั่วทั้งท้องฟ้า.....ศาสตราจารย์ซิลลีแมน [Silliman]บรรยายไว้ในวารสารว่าเป็นภาพที่ปรากฏทั่วทั้งท้องฟ้าในทวีปอเมริกาเหนือ.....ตั้งแต่ตีสองจนถึงแสงตะวันขึ้นอย่างเต็มที่ท้องฟ้าแจ่มใสและไม่มีเมฆความสว่างสุกใสที่ไม่หยุดหย่อนยังคงส่องแสงประกายตลอดทั่วทั้งท้องฟ้า” R. M. Devens, American Progress; or, The Great Events of the Greatest Century บทที่ 28 ย่อหน้าที่ 1-5 {GC 333.1} {GCth17 289.2}

“แน่นอนไม่มีคำพูดใดที่จะบรรยายความยิ่งใหญ่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น......ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์จะจินตนาความงดงามของสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้ดูประหนึ่งว่าดวงดาวทั้งหมดของทั่วทั้งห้องฟ้ามาชุมนุมกันที่จุดหนึ่งใกล้กลางฟ้านภาและยิงออกมาพร้อมๆกันด้วยความเร็วของสายฟ้าแลบไปยังขอบฟ้าทุกด้านแต่ดาวเหล่านั้นก็ไม่หมดดวงดาวนับพันๆดวงพุ่งออกมาตามทางของดวงดาวนับพันๆดวงดูประหนึ่งว่าดาวเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการณ์นี้โดยเฉพาะ” F. Reed, in the Christian Advocate and Journal, 13 ธันวาคม 1833
“ผลมะเดื่อที่ร่วงหล่นลงมาจากต้นมะเดื่อเมื่อถูกลมแรงพัดจึงน่าจะเป็นคำบรรยายภาพที่ถูกต้องกว่าเป็นภาพที่ไม่อาจมองดูได้ “The Old Countryman,” ใน Portland Evening Advertiser, 26 พฤศจิกายน 1833 {GC 333.2} {GCth17 289.3}

ในวารสารพาณิชย์ของรัฐนิวยอร์คฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายนค.ศ. 1833 ตีพิมพ์บทความที่ยาวบทหนึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์อัศจรรย์ที่เกิดขึ้นว่า
“ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีนักปรัชญาหรือนักการศึกษาใดเคยเล่าถึงหรือบันทึกเหตุการณ์เช่นที่เกิดขึ้นเมื่อเช้าวานนี้ผู้เผยพระวจนะทำนายไว้อย่างแม่นยำเมื่อหนึ่งพันแปดร้อยปีที่แล้วหากเรามีปัญหาทำความเข้าใจคำว่าดาวตกหมายถึงดาวที่ตกลงมา.....ในแง่หนึ่งที่ว่ามันเป็นไปได้ที่เป็นเช่นนั้นจริง” {GC 334.1} {GCth17 290.1}

นั่นคือเหตุการณ์ที่เป็นหมายสำคัญสุดท้ายของการเสด็จกลับมาของพระองค์ซึ่งพระเยซูทรงเตือนสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า“เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้วก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” มัทธิว 24:33
ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ยอห์นเห็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นตามมาท้องฟ้าเปิดออกเหมือนดั่งหนังสือที่ม้วนแผ่นดินไหวภูเขาและเกาะต่างๆเคลื่อนตัวไปจากที่ของมันและคนชั่วตกอยู่ในความกลัวพยายามหาที่หลบไปให้พ้นจากพระพักตร์ของบุตรมนุษย์วิวรณ์ 6:12-17 {GC 334.2} {GCth17 290.2}

คนมากมายที่เห็นดวงดาวตกลงมานั้นมองดูเหตุการณ์นี้ว่าเป็นการประกาศถึงการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง“เป็นเหตุการณ์ที่น่ากลัวเป็นเหตุการณ์ที่นำหน้าเป็นสัญลักษณ์แห่งความเมตตาของวันยิ่งใหญ่และน่ากลัวนั้น” “The Old Countryman,” in Portland Evening Advertiser, 26พฤศจิกายน1833ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงต่างหันเหความสนใจไปยังคำพยากรณ์ที่จะเกิดขึ้นและทำให้คนมากมายสนใจคำเตือนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง {GC 334.3} {GCth17 290.3}

ในปีค.ศ.1840มีเหตุการณ์สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นตามที่พยากรณ์ไว้ซึ่งสร้างความสนใจอย่างยิ่งใหญ่ให้กับคนจำนวนมากสองปีก่อนหน้านี้โยซียาห์ลิท์ช [Josiah Litch] ผู้รับใช้แนวหน้าคนหนึ่งที่ประกาศเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูตีพิมพ์บทความเรื่องของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 9 ซึ่งทำนายถึงการล่มสลายของอาณาจักรโอโตแมน [Ottoman Empire] ตามที่เขาคำนวณไว้นั้นอำนาจของอาณาจักรนี้จะถูกสลายลงใน“ช่วงราวเดือนสิงหาคมของปีค.ศ.1840”และเพียงไม่กี่วันก่อนหน้าที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้นเขาเขียนว่า “ถ้าจะให้ช่วงเวลาแรกคือ 150ปีเกิดขึ้นก่อนที่เดียโคเซส[Deacozes]ขึ้นครองราชย์ตามความยินยอมของชาวเติร์กและเมื่อช่วงเวลาแรกสิ้นสุดลงช่วงเวลา 391 ปีกับอีก15 วันต่อมาก็จะเริ่มขึ้นซึ่งช่วงเวลาที่สองนี้จะสิ้นสุดลงในวันที่ 16 สิงหาคมค.ศ. 1840
คือเมื่อคาดการณ์ว่าอำนาจของโอโตแมนในเมืองคอนสเตนติโนเปิลจะสูญสิ้นลงและข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเรื่

องนี้จะเกิดขึ้นตามนี้” Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, 1 สิงหาคม 1840 {GC 334.4} {GCth17 290.4}

ตรงตามเวลาที่กำหนดประเทศตุรกีโดยทางเอกอัครราชทูตได้ขอการคุ้มครองจากอำนาจพันธมิตรของทวีปยุโรปและด้วยการกระทำนี้ได้นำตนเองให้ไปอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศคริสเตียนเหตุการณ์เกิดขึ้นตรงตามที่พยากรณ์ไว้(โปรดดูภาคผนวก)เมื่อเรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วผู้คนจึงมั่นใจว่าหลักการที่มิลเลอร์และเพื่อนๆใช้แปลความหมายของคำพยากรณ์เป็นสิ่งที่ถูกต้องทำให้การเคลื่อนไหวของเรื่องการเสด็จกลับมานั้นมีน้ำหนักคนมีความรู้และมีตำแหน่งเข้าร่วมงานกับมิลเลอร์ในงานการประกาศและในงานตีพิมพ์เผยแพร่แนวคิดของเขาและตั้งแต่ปีค.ศ. 1840 จนถึง 1844 งานนี้จึงแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว {GC 335.1} {GCth17 291.1}

วิลเลียมมิลเลอร์เป็นคนที่มีกำลังทางความคิดที่เข้มแข็งเขามีระเบียบทั้งทางแนวคิดและการศึกษาและเขาเพิ่มพูนสิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาแห่งสวรรค์โดยเชื่อมโยงตัวเองกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของปัญญาทั้งหลายเขาเป็นชายที่มีคุณค่าไม่ว่าที่ใดที่ผู้คนให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ซื่อสัตย์และศีลธรรมที่เป็นเลิศเขาก็จะได้รับความเคารพและความนับถือมิลเลอร์เป็นคนมีจิตใจที่เต็มไปด้วยความเมตตาอย่างแท้จริงรวมกันกับความถ่อมตนตามแบบฉบับของคริสเตียนและอำนาจในการควบคุมตนเองเขาเอาใจใส่และสุภาพอ่อนโยนต่อทุกคนพร้อมที่จะฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่นและชั่งข้อโต้แย้งของพวกเขาเขาใช้พระคำของพระเจ้าทดสอบทฤษฎีและหลักคำสอนทั้งหมดโดยปราศจากอคติและไม่ใช้อารมณ์และความมีเหตุมีผลของเขาและความรอบรู้ในพระคัมภีร์ทำให้เขาโต้แย้งความผิดและเปิดโปงความเท็จได้ GC 335.2} {GCth17 291.2}

แต่ถึงกระนั้นงานที่เขาทำก็ไม่ได้ทำโดยไม่มีการต่อต้านที่รุนแรงเหมือนเช่นนักปฏิรูปในอดีตครูสอนศาสนาในคริสตจักรที่โด่งดังไม่ยอมรับมุมมองที่เขาเสนอเพราะว่าพวกเขาไม่สามารถพิสูจน์จุดยืนของตนด้วยข้อพระคัมภีร์พวกเขาจึงใช้คำพูดและคำสอนของมนุษย์รวมทั้งวิธีปฏิบัติที่คนในอดีตส่งต่อกันมาแต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นคำพยานเดียวที่นักเทศน์แห่งความจริงเรื่องการเสด็จกลับมายอมรับ “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น” เป็นคำขวัญของพวกเขาเมื่อคนที่ต่อต้านไม่สามารถหาข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์พวกเขาก็ใช้วิธีการหัวเราะเยาะและการเย้ยหยันพวกเขาใช้เวลาเงินทองและความสามารถทำลายคนที่ความผิดเดียวของเขาคือการรอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าด้วยความสุขและพยายามดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์และกระตุ้นผู้อื่นให้เตรียมตัวเพื่อรับการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ {GC 335.3} {GCth17 291.3}

คนเหล่านี้ใช้ความพยายามอย่างตั้งใจเพื่อหันเหความคิดของคนทั้งหลายให้ออกไปจากเรื่องของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูพวกเขาทำให้การศึกษาคำพยากรณ์เรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์และยุคสุดปลายของโลกเป็นบาปที่น่าอับอายด้วยการใช้วิธีนี้ครูสอนศาสนาที่โด่งดังเหล่านี้บ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระวจนะของพระเจ้าคำสอนของพวกเขาจึงทำให้คนไม่เชื่อพระเจ้าและคนมากมายถือสิทธิที่จะทำตามหัวใจชั่วของตนเองแล้วจ้าวแห่งความชั่วร้ายก็โยนความผิดทั้งหมดไปยังชาวแอ๊ดเวนตีส[Adventists]คือกลุ่มคนที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์] {GC 336.1} {GCth17 292.1}

ในขณะที่มิลเลอร์ดึงดูดฝูงชนที่เฉลียวฉลาดและตั้งใจมาฟังเขาจนแน่นบ้านแต่ชื่อของเขาไม่ค่อยถูกเอ่ยถึงจากสำนักพิมพ์ทางศาสนาเว้นแต่จะถูกนำมาเย้ยหยันหรือตำหนิครูสอนศาสนาที่ไม่ใส่ใจและไม่เกรงกลัวพระเจ้าต่างใช้อำนาจที่ได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ประณามเขาอย่างน่าเกลียดใช้คำพูดเฉียบคมที่

ต่ำช้าและลบหลู่เพื่อทับถมมิลเลอร์และงานที่เขาทำชายผมหงอกที่ทิ้งความสุขสบายในบ้านเพื่อเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองทำงานอย่างไม่หยุดหย่อนเพื่อประกาศให้กับชาวโลกทราบคำเตือนที่น่าสะพรึงกลัวเรื่องการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามาแต่ถูกประณามอย่างเย้ยหยันว่าเป็นคนคลั่งศาสนาเป็นคนหลอกลวงและเป็นคนโกงฉวยโอกาส {GC 336.2} {GCth17 292.2}

คำเยาะเย้ยความเท็จและคำใส่ร้ายที่ทับถมลงบนตัวเขาทำให้เกิดเสียงทัดทานที่ไม่พอใจแม้กระทั่งจากสำนักพิมพ์ของชาวโลกคนพวกนี้กล่าวว่า"การมองดูเรื่องที่มีความยิ่งใหญ่อย่างเหลือเชื่อและมีผลที่น่ากลัวเช่นนี้" อย่างไม่ใส่ใจและปราศจากความยำเกรง "มิเพียงแต่ล้อเล่นกับความรู้สึกของคนที่เผยแพร่และผู้สนับสนุนเรื่องนี้เท่านั้น" แต่ "นำเอาวันพิพากษามาล้อเล่นเยาะเย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าและสบประมาทความน่ากลัวของการพิพากษาขององพระองค์" Bliss หน้า 183 {GC 336.3} {GCth17 292.3}

ผู้อยู่เบื้องหลังความชั่วทั้งปวงไม่เพียงแต่จะเสาะหาวิธีต่อต้านผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาเท่านั้นแต่มันต้องการทำลายคนที่ประกาศเรื่องนี้ด้วยมิลเลอร์นำความจริงในพระคัมภีร์ไปประยุกต์เพื่อให้เข้าสู่หัวใจของผู้ฟังเขาตำหนิบาปและรบกวนความรู้สึกว่าตนเองดีพอของผู้ฟังคำพูดอันเรียบง่ายและเชือดเฉือนของเขาจึงสร้างศัตรูขึ้นมาสมาชิกในโบสถ์ที่ต่อต้านข่าวสารของเขาให้อำนาจกับกลุ่มคนชั้นต่ำและศัตรูทั้งหลายก็วางแผนหมายเอาชีวิตของเขาเมื่อเขาเดินออกจากห้องประชุมแต่ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าก็อยู่กลางฝูงชนนั้นและทูตองค์หนึ่งในสภาพของมนุษย์จูงแขนของผู้รับใช้ของพระเจ้าและนำเขาฝ่าฝูงชนที่เดือดดาลออกไปยังที่ปลอดภัยงานที่เขาทำนั้นยังไม่เสร็จสมบูรณ์และซาตานพร้อมกับตัวแทนของมันก็ต้องพบกับความผิดหวังในแผนการของมัน {GC 336.4} {GCth17 292.4}

ถึงแม้ว่ามิลเลอร์จะได้รับการต่อต้านมากมายแต่กลับมีคนให้ความสนใจกับเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องมีคนเพิ่มขึ้นจากสิบจนเป็นร้อยจนมีคนมาชุมนุมเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายพันคนในโบสถ์ต่างๆมีคนกลับใจเป็นจำนวนมากแต่เมื่อเวลาล่วงเลยไประยะหนึ่งความรู้สึกต่อต้านก็เริ่มเกิดกับคนที่กลับใจใหม่ด้วยและโบสถ์ต่างๆจึงเริ่มจัดระเบียบกับคนที่ยอมรับแนวความคิดของมิลเลอร์มาตรการนี้ส่งผลให้มีคนเขียนตอบเป็นจดหมายที่ส่งไปยังคริสเตียนทุกนิกายเรียกร้องว่าหากหลักคำสอนที่เขาเชื่อไม่ถูกต้องให้ใช้พระคัมภีร์ชี้ความผิดนั้นออกมา {GC 337.1} {GCth17 293.1}

เขากล่าวว่า"มีอะไรบ้างที่เราเชื่อซึ่งเราไม่ได้รับบัญชาจากพระวจนะของพระเจ้าซึ่งท่านเองยอมให้เป็นกฎและเป็นกฎเดียวของความเชื่อและวิถีทางปฏิบัติของเราเราทำอะไรลงไปจนท่านต้องประณามพวกเราอย่างรุนแรงทั้งจากธรรมาสน์และจากสิ่งตีพิมพ์และใครให้อำนาจที่ชอบธรรมกับท่านเพื่อกีดกันเรา[ชาวแอ๊ดเวนตีส]ให้ออกจากคริสตจักรของท่านและการร่วมสามัคคีธรรมกับท่าน"

"หากเราเป็นฝ่ายผิดช่วยบอกเราด้วยว่าเราผิดที่ตรงส่วนไหนให้ใช้พระคัมภีร์แสดงให้เราเห็นว่าเราผิดเราได้รับการเยาะเย้ยเพียงพอแล้วแต่การเยาะเย้ยก็ไม่อาจทำให้เรายอมรับว่าเราผิดพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคิดของเราข้อสรุปของเราได้มาด้วยความรอบคอบและด้วยการอธิษฐานซึ่งเป็นหลักฐานต่างๆที่เราได้รับจากพระคัมภีร์" Ibid. หน้า 250, 252 {GC 337.2} {GCth17 293.2}

จากยุคหนึ่งไปอีกยุคหนึ่งคำเตือนที่พระเจ้าประทานให้โลกผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับการตอบสนองอย่างไม่เลื่อมใสและด้วยความไม่เชื่อในลักษณะที่คล้ายๆกันเมื่อบาปของคนยุคก่อนน้ำท่วมโลกกระตุ้นให้พระองค์สั่งน้ำมาท่วมโลกแต่พระองค์ยังทรงให้พวกเขารับรู้พระประสงค์ของพระองค์ก่อนเพื่อให้โอกาสพวกเขาหันหลังกลับจากทางบาปชั่วของตนเป็นเวลา 120

ปีที่คำเตือนให้กลับใจดังก้องอยู่ในหูของคนเหล่านั้นเกลือกว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะมาทำลายพวกเขาแต่ข่าวสารนั้นก็ถูกมองดูว่าเป็นเรื่องนิยายเหลวไหลและพวกเขาไม่เชื่อด้วยความชั่วร้ายที่อยู่ภายในจึงทำให้พวกเขาเยาะเย้ยผู้สื่อข่าวของพระเจ้าดูแคลนคำอ้อนวอนและแม้กระทั่งกล่าวหาว่าเขาสร้างเรื่องขึ้นมาเพียงคนเดียวกล้าดีอย่างไรจึงลุกขึ้นต่อต้านผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลกหากคำเตือนของโนอาห์เป็นเรื่องจริงทำไมทั้งโลกจึงมองไม่เห็นและไม่เชื่อคนหนึ่งคนกล้ายืนยันต่อต้านปัญญาของคนนับพันๆคนพวกเขาไม่ยอมรับคำเตือนและไม่ยอมเข้าไปหลบภัยในเรือ {GC 337.3} {GCth17 293.3}

คนเย้ยหยันชี้เน้นไปยังสิ่งต่างๆที่อยู่ในธรรมชาติพวกเขาชี้ไปยังฤดูกาลที่แปรเปลี่ยนอย่างต่อเนื่องชี้ไปยังท้องฟ้าสีครามที่ไม่เคยมีฝนตกลงมาชี้ไปยังทุ่งหญ้าเขียวขจีที่ชุ่มฉ่ำขึ้นจากน้ำค้างที่ตกลงมาในยามค่ำคืนและพวกเขาก็พูดว่า “เขาไม่ได้เล่านิทานอยู่ใช่ไหม” พวกเขาประกาศด้วยความเหยียดหยามว่านักเทศน์แห่งความชอบธรรมเป็นคนคลั่งศาสนาอย่างรุนแรงแล้วจึงทำในสิ่งที่ตนเองทำต่อไปตั้งใจแสวงหาความสำราญมากยิ่งกว่าก่อนมุ่งมั่นยิ่งขึ้นกับทางแห่งความชั่วของตนแต่ความไม่เชื่อของพวกเขาก็ไม่อาจหยุดยั้งเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้พระเจ้าทรงอดทนนานกับความชั่วของพวกเขาพระองค์ประทานโอกาสมากมายให้พวกเขากลับใจแต่เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึงการพิพากษาของพระองค์จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ {GC 338.1} {GCth17 294.1}

พระคริสต์ทรงเปิดเผยว่าจะมีการไม่เชื่อเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ในลักษณะที่คล้ายๆกันนี้พระองค์ตรัสไว้ว่าดั่งคนในสมัยของโนอาห์“น้ำท่วมกวาดเอาพวกเขาไปทุกคนโดยไม่ทันรู้ตัวอย่างไรเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:39 เมื่อคนที่อ้างตนว่ามีพระเจ้าเข้าร่วมมือกับคนของโลกดำเนินชีวิตเหมือนพวกเขาและแสวงหาความสนุกสนานที่ต้องห้ามร่วมกันกับพวกเขาเมื่อความหรูหราของโลกนี้กลายมาเป็นความหรูหราของคริสตจักรเมื่อระฆังของพิธีสมรสดังกังวานและทุกคนมองไปยังอนาคตของชีวิตแห่งความร่ำรวยทางฝ่ายโลกและทันใดนั้นเมื่อสายฟ้าแลบสว่างแวบขึ้นมาจากท้องฟ้าอนาคตที่สดใสและความหวังที่หลอกลวงก็จะมาถึงจุดจบ {GC 338.2} {GCth17 294.2}

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ให้มาเตือนโลกเรื่องน้ำท่วมฉันใดพระองค์ทรงบัญชาผู้สื่อข่าวที่พระองค์ทรงเลือกสรรให้มาแจ้งให้ทราบเรื่องการพิพากษาสุดท้ายที่ใกล้เข้ามาดั่งคนที่อาศัยในยุคเดียวกับโนอาห์ที่หัวเราะเยาะเย้ยคำทำนายของนักเทศน์แห่งความชอบธรรมก็เป็นเช่นเดียวกันกับสมัยของมิลเลอร์ที่แม้แต่คนที่ประกาศว่าตนเองเชื่อพระเจ้าก็ยังเยาะเย้ยเสียดสีคำตักเตือนนั้น {GC 339.1} {GCth17 295.1}

ทำไมคริสตจักรต่างๆจึงไม่ยอมรับหลักคำสอนและการประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นี้เล่าในขณะที่การเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านำความหายนะและความเศร้าสลดมาให้คนชั่วแต่สำหรับคนชอบธรรมแล้วกลับเป็นเรื่องที่เปี่ยมล้นด้วยความสุขชื่นชมและความหวังความจริงอันยิ่งใหญ่นี้ปลอบประโลมบรรดาผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้ามาตลอดทุกยุคทุกสมัยแล้วทำไมเรื่องนี้—คล้ายกับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของเรื่อง—จึงกลับกลายมาเป็น “หินที่ทำให้คนหกล้ม” และ “ศิลาที่ทำให้คนสะดุด” 1 เปโตร 2:8 ให้กับผู้ที่ประกาศตนว่าเป็นประชากรของพระองค์ได้เล่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสัญญากับสาวกด้วยพระองค์เองว่า“เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้วเราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา”

ยอห์น 14:3
พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาทรงทราบล่วงหน้าถึงความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้าของผู้ติดตามพระองค์พระองค์จึงทรงบัญชาทูตสวรรค์ให้มาปลอบประโลมเพื่อสร้างความมั่นใจว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาเช่นเดียวกับที่พระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้นในขณะที่สาวกยืนเพ่งมองขึ้นไปยังเบื้องบนเพื่อดูภาพสุดท้ายของพระองค์ที่พวกเขารักพวกเขาต้องหยุดชะงักด้วยเสียงหนึ่งซึ่งดังขึ้นมาว่า “ชาวกาลิลีเอ๋ยทำไมพวกท่านถึงยืนจ้องมองฟ้าสวรรค์พระเยซูองค์นี้ที่ทรงรับไปจากท่านทั้งหลายขึ้นไปยังสวรรค์นั้นจะเสด็จมาอีกในลักษณะเดียวกับที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” กิจการ 1:11

คำพูดของทูตสวรรค์จุดประกายความหวังขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่งสาวกทั้งหลาย“จึงกลับไปที่กรุงเยรูซาเล็มด้วยความยินดีอย่างยิ่งและอยู่ในพระวิหารทุกวันสรรเสริญพระเจ้า” ลูกา 24:52, 53 พวกเขาไม่ได้ชื่นชมยินดีเพราะพระเยซูทรงจากพวกเขาไปและทรงปล่อยให้พวกเขาดิ้นรนกับการทดลองและการล่อลวงของโลกแต่เพราะคำมั่นสัญญาที่ทูตสวรรค์กล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีก {GC 339.2} {GCth17 295.2}

บัดนี้การประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ควรเป็นเหมือนข่าวแห่งความปรีดียิ่งที่ทูตสวรรค์ประกาศกับคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮมผู้ที่รักพระผู้ช่วยให้รอดอย่างจริงจังจะทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะยินดีต้อนรับคำประกาศที่มีรากฐานอยู่บนพระวจนะของพระเจ้าที่ว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์จะเสด็จกลับมาอีกแต่จะกลับมาไม่ใช่เพื่อมารับการดูถูกและการเหยียดหยามและการถูกปฏิเสธเหมือนเช่นที่พระองค์เสด็จมาครั้งแรกแต่จะเสด็จมาด้วยอำนาจและพระสิริเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดผู้ที่ไม่รักพระผู้ช่วยให้รอดจะเป็นผู้ที่ต้องการให้พระองค์ยังคงอยู่ห่างไกลออกไปและไม่มีหลักฐานอื่นใดที่จะสรุปว่าคริสตจักรเหินห่างจากพระเจ้าได้ดีไปกว่าความฉุนเฉียวและความเกลียดชังที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นจากข่าวสารที่สวรรค์ส่งมาให้ {GC 339.3} {GCth17 295.3}

ผู้ที่ยอมรับคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ถูกกระตุ้นให้มองเห็นความจำเป็นที่ต้องกลับใจและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้ามีคนมากมายที่เคยลังเลระหว่างพระคริสต์และโลกมาบัดนี้ก็รู้สึกว่าถึงเวลาที่ต้องเลือกทางใดทางหนึ่งแล้ว“สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลกลายเป็นเรื่องจริงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนสวรรค์มาอยู่ใกล้และพวกเขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนผิดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า” Bliss หน้า 146 คริสเตียนตื่นตัวขึ้นกับชีวิตใหม่ในฝ่ายจิตวิญญาณพวกเขารู้สึกว่าเวลาเหลือน้อยถ้าจะต้องทำอะไรให้เพื่อนมนุษย์ก็ต้องรีบทำเวลาของโลกเหลืออยู่เพียงนิดเดียวและดูประหนึ่งว่าช่วงเวลาที่จะเป็นอมตะเริ่มต้นขึ้นตรงหน้าพวกเขาแล้วและเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับจิตวิญญาณไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสุขหรือความทุกข์ที่เป็นอมตะก็เข้ามาบดบังทุกสิ่งที่เป็นของฝ่ายโลกพระวิญญาณของพระเจ้าประทับอยู่เหนือพวกเขาและประทานอำนาจให้กับคำเชื้อเชิญอย่างจริงใจที่พวกเขามีให้แก่พี่น้องของพวกเขารวมทั้งให้กับคนบาปทั้งหลายด้วยเพื่อให้เตรียมพร้อมสำหรับวันของพระเจ้าคำพยานเงียบๆของชีวิตประจำวันของพวกเขาเป็นคำตำหนิอย่างต่อเนื่องต่อสมาชิกคริสตจักรที่นับถือแต่เพียงในนามและไม่ได้อุทิศถวายตัวคนเหล่านี้ไม่ต้องการให้การแสวงหาความเพลิดเพลินการมุ่งหวังหาเงินและความทะเยอทะยานใฝ่หาเกียรติยศทางโลกของพวกเขาถูกรบกวนดังนั้นความเป็นศัตรูและการต่อต้านจึงหันเป้าเข้าหาคนที่เชื่อเรื่องการเสด็จมาและผู้ที่ประกาศเรื่องนี้ {GC 340.1} {GCth17 296.1}

เนื่องจากผู้ต่อต้านไม่สามารถหักล้างคำอธิบายเรื่องช่วงเวลาของคำพยากรณ์ได้พวกเขาจึงพยายามไม่สนับสนุนการศึกษาเรื่องเหล่านี้โดยสอนว่าคำพยากรณ์นี้ถูกประทับตราปิดไว้แล้วดังนั้นคริสตจักรโปร

เตสแตนต์จึงเดินตามวิธีการของคริสตจักรโรมันในขณะที่คริสตจักรโรมันนำพระคัมภีร์ไปจากประชาชนคริสตจักรโปรเตสแตนต์ก็อ้างว่าในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์มีบางตอนที่สำคัญซึ่งนำให้เห็นความจริงที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในยุคของพวกเราได้นั้นไม่สามารถเข้าใจได้ {GC 340.2} {GCth17 296.2}

ผู้รับใช้หลายคนและคนทั้งหลายต่างเปิดเผยว่าคำพยากรณ์ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นเรื่องลึกลับที่ไม่มีใครเข้าใจแต่พระคริสต์ทรงนำสาวกของพระองค์ไปยังพระวจนะในพระธรรมดาเนียลซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคของเขาทั้งหลายว่า“ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด” มัทธิว 24:15 และข้ออ้างที่ว่าพระธรรมวิวรณ์นั้นลึกลับและเข้าใจไม่ได้จึงขัดแย้งกับชื่อของพระธรรมวิวรณ์ที่ว่า “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ที่พระเจ้าประทานแก่พระองค์เพื่อสำแดงต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็วๆนี้.....[ขอ]ความสุขจงมีแก่ผู้ที่อ่านและแก่บรรดาผู้ที่ฟังคำเผยพระวจนะแล้วประพฤติตามสิ่งต่างๆที่เขียนไว้ในนั้นเพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” วิวรณ์ 1:1-3 {GC 341.1} {GCth17 296.3}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า”[ขอ]ความสุขจงมีแก่ผู้อ่าน”มีคนที่ไม่ยอมอ่านพระพรนั้นจึงไม่ได้มีไว้สำหรับคนๆนั้น“ผู้ที่ฟังคำเผยพระวจนะ”มีคนที่ไม่ยอมรับฟังเรื่องราวของคำพยากรณ์พระพรนั้นก็ไม่ได้มีไว้สำหรับคนกลุ่มนี้เช่นกัน “ประพฤติตามสิ่งต่างๆที่เขียนไว้ในนั้น” มีคนมากมายไม่ยอมฟังคำเตือนและคำสั่งสอนที่มีในพระธรรมวิวรณ์คนเหล่านี้จึงไม่อาจอ้างสิทธิรับพระพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้นี้คนทุกคนที่เยาะเย้ยเรื่องคำพยากรณ์และหัวเราะเยาะสัญลักษณ์ต่างๆที่ประทานให้อย่างเคร่งขรึมคนทุกคนที่ไม่ยอมปฏิรูปชีวิตของตนและไม่เตรียมตัวเพื่อรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์คนเหล่านี้จะไม่ได้รับพระพร {GC 341.2} {GCth17 296.4}

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องคำพยานที่ได้รับการดลใจนี้มนุษย์กล้าดีอย่างไรจึงเที่ยวไปสอนว่าพระธรรมวิวรณ์นั้นเป็นหนังสือลึกลับที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผยความลึกลับเป็นหนังสือที่เปิดอยู่การศึกษาพระธรรมวิวรณ์จะนำความนึกคิดไปยังคำพยากรณ์ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมทั้งสองเล่มนี้จะนำคำสอนที่สำคัญซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์เพื่อให้เขารับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อประวัติศาสตร์ของโลกนี้จะสิ้นสุดลง {GC 341.3} {GCth17 297.1}

ภาพเหตุการณ์ที่ลึกลับและน่าสนใจที่เป็นประสบการณ์ของคริสตจักรถูกเปิดเผยให้ยอห์นเห็นเขาเห็นสภาพภัยอันตรายความขัดแย้งและการช่วยประชากรของพระเจ้าให้รอดในครั้งสุดท้ายเขาบันทึกข่าวสารสุดท้ายที่จะกระตุ้นให้ท้องทุ่งของโลกสุกเพื่อเก็บรวบรวมเป็นฟ่อนข้าวเข้าไปในยุ้งฉางแห่งสวรรค์หรือต้องถูกมัดเพื่อใช้เป็นฟืนสำหรับการทำลายด้วยไฟเรื่องราวที่สำคัญอย่างยิ่งยวดเหล่านี้ถูกเปิดเผยให้แก่เขาโดยเฉพาะสำหรับคริสตจักรในยุคสุดท้ายเพื่อคนเหล่านั้นที่หันกลับจากความผิดมาสู่ความจริงจะได้รับคำชี้แนะถึงภัยอันตรายและความขัดแย้งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาไม่จำเป็นต้องมีใครตกอยู่ในความมืดมิดในเรื่องเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ {GC 341.4} {GCth17 297.2}

ถ้าเช่นนั้นทำไมการขาดความรู้เรื่องส่วนที่สำคัญยิ่งในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์จึงแพร่กระจายไปอย่างกว้างไกลเช่นนี้ทำไมคนทั่วไปจึงไม่ยอมศึกษาคำสอนของเรื่องนี้สิ่งนี้เป็นผลของความพยายามที่เจ้าชายแห่งความมืดจัดวางไว้เพื่อปิดหูปิดตามนุษย์เพื่อไม่ให้เห็นการล่อลวงของมันด้วยเหตุนี้พระคริสต์พระผู้ทรงเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมดนี้ทรงทอดพระเนตรเห็นสงครามที่จะเกิดขึ้นเพื่อจู่โจมผู้ที่ศึกษาพระธรรมวิวรณ์พระองค์จึงทรงประกาศว่าความสุขจะมีไว้ให้แก่ผู้ที่อ่านและผู้ที่ฟังและถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ {GC 342.1} {GCth17 297.3}

เส้นแบ่ง

บท 19 - ความสว่างส่องเข้าไปในที่มืด

จากยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่งพระราชกิจของพระเจ้าในโลกนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะความโดดเด่นที่คล้ายคลึงกันในทุกการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่หรือในขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนาหลักการของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์นั้นเหมือนเดิมมาตลอดการเคลื่อนไหวสำคัญของปัจจุบันมีแนวขนานเหมือนเช่นของในอดีตและประสบการณ์ของคริสตจักรในยุคก่อนมีบทเรียนที่มีคุณค่าสำหรับยุคของเรา {GC 343.1} {GCth17 298.1}

ในขบวนการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่นั้นไม่มีความจริงใดในพระคัมภีร์ที่สอนไว้อย่างชัดเจนมากไปกว่าการทรงนำของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงชี้แนะผู้รับใช้ของพระองค์ในโลกเพื่อให้พระราชกิจของการช่วยให้รอดเจริญยิ่งขึ้นต่อไปมนุษย์เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งพระคุณและพระเมตตาแต่ละคนมีส่วนของตนเองที่จะต้องทำซึ่งแต่ละคนได้รับมอบแสงสว่างจำนวนหนึ่งที่ถูกปรับให้เข้ากับความต้องการในเวลาของเขาและเพียงพอที่จะช่วยให้เขาทำงานที่พระเจ้าทรงมอบให้เขาทำแต่ไม่มีมนุษย์คนใดไม่ว่าจะได้รับเกียรติจากสวรรค์อย่างมากเพียงใดก็ตามเคยบรรลุถึงความเข้าใจอย่างเต็มที่ในเรื่องแผนการยิ่งใหญ่ของการไถ่หรือแม้แต่ก้าวไปถึงความรู้สึกซาบซึ้งอย่างบริบูรณ์ต่อพระประสงค์ของพระเจ้าในพระราชกิจสำหรับยุคของเขาเองมนุษย์เข้าใจไม่ได้อย่างหมดจดถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำให้สำเร็จผ่านทางงานที่ทรงมอบให้เขาเหล่านั้นทำพวกเขาไม่เข้าใจในลักษณะทั้งหมดของข่าวสารที่พวกเขากล่าวในนามของพระองค์ {GC 343.2} {GCth17 298.2}

“ท่านจะหยั่งรู้ความลี้ลับของพระเจ้าได้หรือท่านจะหยั่งรู้ความไพบูลย์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดสิ้นหรือ”

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้าและทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา”พระเจ้าตรัสดังนี้“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไรทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้าและความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น”

“จงจำสิ่งล่วงเลยมานานแล้วเพราะเราเป็นพระเจ้าและไม่มีผู้อื่นอีกเราเป็นพระเจ้าและไม่มีใครเป็นเหมือนเราผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้นและแจ้งสิ่งที่ยังไม่ได้ทำนั้นให้ทราบตั้งแต่อดีตกาลทั้งกล่าวว่า ‘แผนงานของเราจะยั่งยืนและเราจะทำทุกสิ่งตามความประสงค์ของเรา’” โยบ 11:7 อิสยาห์ 55:8, 9; 46:9, 10 {GC 343.3} {GCth17 298.3}

แม้แต่บรรดาผู้เผยพระวจนะที่ได้รับความกรุณาจากพระเจ้าด้วยความกระจ่างพิเศษของพระวิญญาณก็ไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงความสำคัญของการเปิดเผยต่างๆที่ทรงมอบหมายให้แก่พวกเขาความหมายจะถูกเปิดเผยในแต่ละยุคตามที่ประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำที่มีอยู่ในนั้น {GC 344.1} {GCth17 299.1}

ขณะที่เปโตรเขียนถึงความรอดซึ่งถูกทำให้เกิดความกระจ่างผ่านทางข่าวประเสริฐนั้นได้กล่าวว่าในเรื่องของความรอดนั้น
“พวกผู้เผยพระวจนะผู้ได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะเกิดแก่พวกท่านก็ได้เสาะและสืบค้นอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับเรื่องความรอดนี้พวกเขาได้สืบหาบุคคลและเวลาซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตอยู่ในพวกเขาได้ทรงแจ้งไว้โดยทรงบอกล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์และพระสิริที่จะมาภายหลังความทุ

กข์เหล่านั้นพระองค์ทรงเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่าพวกเขาไม่ได้ปรนนิบัติตัวเองในเรื่องเหล่านี้แต่ปรนนิบัติพวกท่าน” 1 เปโตร 1:10-12 {GC 344.2} {GCth17 299.2}

แต่ถึงกระนั้นในขณะที่ไม่ทรงโปรดประทานให้ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงสิ่งที่เปิดเผยให้พวกเขาก็ตามทีแต่พวกเขาแสวงหาอย่างจริงใจที่จะรับความกระจ่างทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยจะเปิดเผยพวกเขา “เสาะและสืบค้น” อย่างจริงจัง “สืบหาบุคคลและเวลาซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้สถิตอยู่ในพวกเขาได้ทรงแจ้งไว้” เป็นบทเรียนอะไรเช่นนี้ที่มีไว้ให้แก่ประชากรของพระเจ้าในยุคของคริสเตียนคำพยากรณ์ที่มีประโยชน์สำหรับพวกเขาได้ทรงโปรดประทานให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ “ทรงเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่าพวกเขาไม่ได้ปรนนิบัติตัวเองในเรื่องเหล่านี้แต่ปรนนิบัติพวกท่าน” ให้เรามองดูคนบริสุทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้าในขณะที่ “เสาะและสืบค้น” อย่างจริงจังในเรื่องของสิ่งที่เปิดเผยให้แก่เขาเหล่านั้นสำหรับคนในยุคภายหน้าที่ยังไม่เกิดมาในโลกให้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความกระตือรือร้นอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขากับความไม่ใส่ใจอย่างเหลือคณานับของผู้ที่ทรงโปรดปรานในยุคต่อๆมาในการปฏิบัติต่อของประทานของสวรรค์เป็นการตำหนิกระไรเช่นนี้ที่มีต่อผู้ที่ไม่ใยดีที่รักความสบายและรักโลกพวกเขาพึงพอใจที่จะประกาศว่าคำพยากรณ์ทั้งหลายนั้นเป็นเรื่องที่เข้าใจไม่ได้ {GC 344.3} {GCth17 299.3}

แม้ว่าสมองของมนุษย์ที่มีขอบเขตอันจำกัดนั้นไม่เพียงพอที่จะเข้าไปให้ถึงที่ปรึกษาของพระเจ้าผู้ไม่มีขอบเขตจำกัดหรือที่จะเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงผลของการกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์แต่กระนั้นบ่อยครั้งเป็นความผิดพลาดหรือความสะเพร่าของพวกเขาเองที่ทำให้เข้าใจข่าวสารของสวรรค์ได้อย่างเลือนรางไม่ใช่เป็นเรื่องไม่บ่อยนักที่สมองของประชาชนและแม้แต่ผู้รับใช้ของพระเจ้าเองจะบอดไปเนื่องจากความเห็นของมนุษย์รวมถึงประเพณีต่างๆและคำสอนเทียมเท็จของมนุษย์จนทำให้พวกเขาจับใจความได้แต่บางส่วนในสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงเปิดเผยในพระคำของพระองค์สาวกทั้งหลายของพระคริสต์ก็เป็นเช่นนี้แม้ในเวลาที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ร่วมกับพวกเขานั้นสมองของเขาทั้งหลายซึมซับด้วยแนวคิดที่นิยมกันว่าพระเมสสิยาห์ทรงเป็นเจ้าชายทางฝ่ายโลกผู้ที่จะยกชาติอิสราเอลขึ้นไปยังบัลลังก์ของอาณาจักรแห่งจักรวาลและพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของพระดำรัสที่บอกไว้ล่วงหน้าถึงเรื่องความทุกข์ทรมานและความตาย {GC 344.4} {GCth17 299.4}

พระคริสต์เองทรงเป็นผู้ประทานข่าวสารให้แก่พวกเขาว่า“เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้วจงกลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ” มาระโก 1:15 ข่าวสารนั้นอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า 69 สัปดาห์นั้นจะเลยไปถึง “ประมุขผู้ถูกเจิม” และสาวกทั้งหลายตั้งตารอคอยด้วยความหวังอันยิ่งใหญ่และความชื่นชมยินดีถึงการจัดตั้งอาณาจักรในกรุงเยรูซาเล็มของพระเมสสิยาห์เพื่อขึ้นครอบครองทั่วทั้งโลก {GC 345.1} {GCth17 300.1}

พวกเขาเทศนาข่าวที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้พวกเขาทั้งหลายแม้พวกเขาเองเข้าใจความหมายผิดในขณะที่คำประกาศของพวกเขามีรากฐานอยู่บนพระธรรมดาเนียล 9:25 พวกเขากลับมองไม่เห็นในข้อต่อไปของบทเดียวกันที่กล่าวว่าพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออกนับตั้งแต่วันที่พวกเขาเกิดขึ้นมาหัวใจของพวกเขาก็ปักอยู่บนรัศมีภาพที่คิดว่าจะได้มาจากอาณาจักรของโลกและเรื่องนี้ทำให้ความเข้าใจของพวกเขาบอดไปทั้งในข้อกำหนดของคำพยากรณ์และพระดำรัสของพระคริสต์ {GC 345.2} {GCth17 300.2}

พวกเขาประกอบหน้าที่ของการนำเสนอคำเชื้อเชิญแห่งพระเมตตาคุณให้แก่ชนชาติยิวและแล้วในเวลาที่พวกเขาคาดหวังที่จะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเสด็จขึ้นประทับบนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดนั้นกลับเห็นพระองค์ถูกจับเป็นผู้ร้ายถูกโบยตีถูกเหยียดหยามและถูกต้องโทษถึงตายและถูกยกชูขึ้นบนกางเขนคาลวารีความสิ้นหวังและความปวดร้าวบีบคั้นหัวใจของสาวกเหล่านั้นเพียงไรในช่วงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาบรรทมอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ {GC 345.3} {GCth17 300.3}

พระคริสต์เสด็จมาตรงตามเวลาที่กำหนดและในลักษณะที่คำพยากรณ์บอกไว้แล้วล่วงหน้าคำพยานของพระคัมภีร์สำเร็จตรงตามรายละเอียดพระราชกิจของการรับใช้พระองค์ประกาศข่าวสารแห่งความรอดแล้วและ "พระดำรัสของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ" ลูกา 4:32 หัวใจของผู้ฟังเป็นพยานว่าพระดำรัสเหล่านั้นมาจากสวรรค์พระคำและพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้บัญชาส่งพระบุตรให้เสด็จมา {GC 346.1} {GCth17 301.1}

สาวกทั้งหลายยังคงยึดเกาะพระอาจารย์ไว้ด้วยรักที่ไม่เสื่อมสลายถึงกระนั้นสมองของพวกเขาก็ยังตกอยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนและความสงสัยในความทุกข์ระทมของพวกเขาพวกเขาไม่ได้คิดถึงพระดำรัสของพระคริสต์ที่เน้นบอกเรื่องความทุกข์ทรมานและความตายของพระองค์หากพระเยซูชาวนาซาเร็ธทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่แท้จริงแล้วพวกเขาจะตกลงสู่ความทุกข์โศกและความผิดหวังอย่างนี้ด้วยหรือนี่เป็นปัญหาที่ทรมานจิตวิญญาณของพวกเขาในขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพในช่วงเวลาที่สิ้นหวังของวันสะบาโตนั้นที่คั่นกลางอยู่ระหว่างความตายของพระองค์และการกลับเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ {GC 346.2} {GCth17 301.2}

ถึงแม้ค่ำคืนความมืดแห่งความทุกข์โศกล้อมอยู่รอบผู้ติดตามของพระเยซูแต่กระนั้นพวกเขาไม่ได้ถูกทอดทิ้งผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า"เมื่อข้านั่งอยู่ในความมืดพระยาห์เวห์จะทรงเป็นความสว่างแก่ข้า.....พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าออกไปยังความสว่างและข้าพเจ้าจะเห็นการช่วยกู้ของพระองค์"

"สำหรับพระองค์แม้ความมืดก็ไม่มืดกลางคืนก็สว่างอย่างกลางวันความมืดเป็นอย่างความสว่าง" พระเจ้าตรัสว่า "ความสว่างผุดขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม" "เราจะนำคนตาบอดทั้งหลายไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จักเราจะพาเขาเดินไปในวิถีที่เขาไม่รู้จักเราจะให้ความมืดข้างหน้าพวกเขากลับเป็นความสว่างทำที่ขรุขระให้เป็นที่ราบสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรจะทำและเราจะไม่ละทิ้งสิ่งเหล่านี้" มีคาห์ 7:8, 9 สดุดี 139:12; 112:4 อิสยาห์ 42:16 {GC 346.3} {GCth17 301.3}

คำที่สาวกประกาศไปในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นถูกต้องตามรายละเอียดทุกประการและแม้แต่เหตุการณ์ที่ชี้บอกไว้นั้นก็กำลังเกิดขึ้นตรงตามนั้นข่าวที่พวกเขาประกาศคือ"เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว" มาระโก 1:15 เมื่อ "เวลากำหนด" ที่สิ้นสุดลงคือเวลา 69 สัปดาห์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ซึ่งเป็นเวลาที่เลยไปถึงพระเมสสิยาห์ "ผู้ถูกเจิมไว้";พระวิญญาณทรงเจิมพระคริสต์เมื่อยอห์นบัพติศมาให้พระองค์ที่แม่น้ำจอร์แดนและ"แผ่นดินของพระเจ้า"ซึ่งพวกเขาประกาศว่าใกล้แล้วนั้นก็ถูกจัดตั้งขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์แผ่นดินนี้ไม่ได้เป็นอาณาจักรทางฝ่ายโลกตามที่พวกเขาถูกสอนให้เชื่อกันและก็ยังไม่ใช่แผ่นดินอมตะในอนาคตที่จะจัดตั้งขึ้นเมื่อ"ราชอาณาจักรกับราชอำนาจและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาราชอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้นจะต้องถูกมอบไว้แก่บรรดาผู้บริสุทธิ์คือประชากรขององค์ผู้สูงสุดนั้น" ดาเนียล 7:27 ราชอาณาจักรนิรันดร์นั้นซึ่ง "ราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน" ดาเนียล 7: 27 TKJV

คำว่า
“แผ่นดินของพระเจ้า”ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์นั้นจะหมายถึงทั้งแผ่นดินแห่งพระคุณและแผ่นดินแห่งพระสิริ เปาโลเสนอให้เห็นแผ่นดินแห่งพระคุณในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรูภายหลังจากที่ชี้ให้มองไปยังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระผู้อ้อนวอนเผื่อผู้ทรงเมตตาผู้ทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” แล้วนั้นอัครสาวกกล่าวต่อไปว่า
“ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้าเพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะพบพระคุณ” ฮีบรู 4:15, 16
พระที่นั่งแห่งพระคุณหมายถึงแผ่นดินแห่งพระคุณการมีพระที่นั่งอยู่หมายความว่าจะต้องมีอาณาจักรด้วยในอุปมาหลายเรื่องพระคริสต์ทรงใช้ข้อความ “แผ่นดินสวรรค์” เพื่อหมายถึงการทำงานของพระคุณพระเจ้าในหัวใจของมนุษย์ {GC 346.4} {GCth17 301.4}

ดังนั้นพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์จึงหมายถึงแผ่นดินแห่งพระสิริและพระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงแผ่นดินนี้ว่า“เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสวรรค์ทั้งหมดแล้วพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ประชาชาติทั้งหมดจะประชุมเฉพาะพระพักตร์พระองค์” มัทธิว 25:31, 32
แผ่นดินนี้ยังเป็นเรื่องของอนาคตจะไม่ถูกจัดตั้งขึ้นจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สอง {GC 347.1} {GCth17 302.1}

แผ่นดินแห่งพระคุณนั้นถูกสถาปนาขึ้นทันทีหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปคือเมื่อมีการจัดตั้งแผนการเพื่อไถ่มนุษยชาติที่ผิดบาปให้รอดจึงเป็นแผ่นดินที่มีอยู่ในพระประสงค์และโดยพระสัญญาของพระเจ้าและมนุษย์สามารถเข้ามาเป็นประชากรได้ผ่านทางความเชื่อแต่กระนั้นก็ยังไม่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นอย่างแท้จริงจนกระทั่งเมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แต่แม้ภายหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมารับพันธกิจในโลกแล้วนั้นหากแม้ทรงเบื่อหน่ายกับหัวใจมนุษย์ที่แข็งกระด้างและไม่ซาบซึ้งในพระคุณพระองค์ยังอาจจะทรงถอนตัวจากการถวายบูชาบนกางเขนคาลวารีได้ในสวนเกทเสมนีจอกแห่งความทุกข์สั่นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แม้แต่ในขณะนั้นพระองค์ยังอาจจะเช็ดพระเสโทที่เป็นดั่งหยดเลือดออกจากหน้าผากและทิ้งเผ่าพันธุ์มนุษยชาติไว้ให้พินาศในความชั่วก็ได้หากพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้จะไม่มีการไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดได้แต่เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงพลีชีพของพระองค์และด้วยลมพระโอษฐ์สุดท้ายร้องขึ้นมาว่า
“สำเร็จแล้ว”
นั้นแผนการแห่งการไถ่ให้รอดที่เกิดขึ้นจึงผ่านการรับรองแผ่นดินแห่งพระคุณซึ่งก่อนหน้านี้ดำรงอยู่ได้โดยพระสัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้รับการสถาปนาขึ้นหลังจากนั้น {GC 347.2} {GCth17 302.2}

ดังนั้นความตายของพระคริสต์—
เหตุการณ์เดียวกันนี้ที่สาวกทั้งหลายมองว่าเป็นการทำลายความหวังของพวกเขาไปโดยสิ้นเชิง—
เป็นการทำให้ความหวังของพวกเขาคงอยู่ยั่งยืนไปตลอดกาลในขณะที่เหตุการณ์นี้นำความผิดหวังอันโหดร้ายมายังพวกเขากลับเป็นสุดยอดของเหตุการณ์ที่พิสูจน์ว่าความเชื่อของพวกเขาถูกต้องเหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขาทุกข์โศกเศร้าใจและสิ้นหวังนั้นเป็นเหตุการณ์เปิดประตูความหวังให้บุตรทุกคนของอาดัมและเป็นศูนย์กลางของชีวิตภายภาคหน้าและความสุขนิรันดร์สำหรับผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคนของพระเจ้าตลอดทุกยุค {GC 348.1} {GCth17 302.3}

พระประสงค์ของพระเมตตาคุณอันไร้ขอบเขตกำลังไปถึงจุดของความสำเร็จถึงแม้โดยผ่านความผิดหวังของสาวกก็ตามในขณะที่พระคุณและอำนาจคำสอนของพระเจ้าเอาชนะหัวใจของพวกเขาพระองค์“ตรัสไม่เหมือนที่มนุษย์พูด”แต่กระนั้นทองคำบริสุทธิ์แห่งความรักของพวกเขาที่มีให้กับพระเยซูระคนอยู่กับ

อัลลอยด์ไร้ค่าของความยโสฝ่ายโลกและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวแม้ในห้องเลี้ยงฉลองปัสกาในห่วงเวลาอันเคร่งขรึมนั้นเมื่อพระอาจารย์กำลังดำเนินเข้าไปอยู่ในเงามืดของสวนเกทเสมนียัง “มีการโต้เถียงกันในพวกสาวกว่าใครในพวกเขาที่นับว่าเป็นใหญ่” ลูกา 22:24

ภาพในนิมิตของพวกเขานั้นมีแต่บัลลังก์มงกุฎและพระสิริในขณะที่ความอับอายและความระทมทุกข์ของสวนหอพิพากษากางเขนคาลวารีอยู่เบื้องหน้าพวกเขาความหยิ่งในหัวใจและความกระหายเกียรติยศทางฝ่ายโลกได้ทำให้พวกเขาเกาะติดอย่างแนบแน่นกับคำสอนผิดในยุคของพวกเขาและละเลยพระคำของพระผู้ช่วยให้รอดไปอย่างไม่ใส่ใจซึ่งเป็นพระคำที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่แท้จริงของแผ่นดินของพระองค์และชี้ไปยังเบื้องหน้าถึงความทุกข์ระทมของพระองค์และความตายและความผิดเหล่านี้นำไปสู่ผลของการทดลอง—ซึ่งแหลมคมแต่จำเป็น—

ซึ่งอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขพวกเขาถึงแม้ว่าสาวกทั้งหลายเข้าใจความหมายข่าวสารของพวกเขาผิดไปและพลาดที่จะทำให้ความคาดหวังของพวกเขาเกิดขึ้นจริงแต่กระนั้นพวกเขาก็เทศนาเรื่องคำเตือนที่พระเจ้าประทานให้พวกเขาและพระเจ้าจะทรงตอบแทนความเชื่อของพวกเขาและให้เกียรติความเชื่อฟังของพวกเขาพวกเขาได้รับมอบความวางใจเพื่อทำงานประกาศให้คนทุกชาติเรื่องข่าวประเสริฐอันสง่างามของการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเจ้าของพวกเขาประสบการณ์ขมขื่นที่อนุญาตให้เกิดนั้นมีจุดประสงค์ที่จะเตรียมพวกเขาเพื่องานนี้ {GC 348.2} {GCth17 302.4}

ภายหลังที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตายแล้วพระองค์ทรงปรากฏต่อสาวกของพระองค์บนทางที่มุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านเอมมาอูสและ“พระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟังเริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ”ลูกา24:27หัวใจของสาวกทั้งสองเร่าร้อนความเชื่อจุดประกายขึ้นมาพวกเขาได้รับการ “ทรงโปรดให้...บังเกิดใหม่เข้าในความหวังที่ยั่งยืน” 1 เปโตร1:3;แม้ก่อนที่พระเยซูจะทรงเปิดเผยพระองค์เองให้แก่พวกเขาเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะส่องให้ความเข้าใจของเขาสว่างและตรึงความเชื่อของเขาลงบน“คำเผยพระวจนะที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก” 2 เปโตร 1:19

พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้ความจริงฝังรากแน่นลงในความนึกคิดของพวกเขาไม่ใช่เพียงเพราะถูกสนับสนุนด้วยคำพยานส่วนตัวของพระองค์เองแต่เป็นเพราะหลักฐานที่ปราศจากข้อสงสัยซึ่งถูกนำเสนอให้เห็นด้วยสัญลักษณ์และเงาของกฎระเบียบที่เป็นแบบจำลองและด้วยคำพยากรณ์ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมบรรดาผู้ติดตามพระคริสต์จำเป็นต้องมีความเชื่อที่ฉลาดซึ่งไม่เพียงมีไว้สำหรับตัวเขาเองเท่านั้นแต่เพื่อพวกเขาจะได้นำความรู้เรื่องของพระคริสต์ไปให้แก่โลกด้วยและในขั้นตอนแรกสุดของการให้ความรู้นี้พระเยซูทรงชี้แนะสาวกทั้งหลายไปยัง “โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ” ด้วยคำพยานในลักษณะนี้นี่เองที่พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นขึ้นจากความตายได้ทรงใช้เพื่อกล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม {GC 349.1} {GCth17 303.1}

เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรเช่นนี้ในหัวใจของสาวกทั้งหลายเมื่อพวกเขามองดูพระพักตร์ของพระอาจารย์ที่พวกเขารักอีกครั้งลูกา 24:32 ด้วยสำนึกที่สมบูรณ์และบริบูรณ์กว่าเดิมพวกเขา “พบคนที่โมเสสกล่าวถึงในหนังสือธรรมบัญญัติและคนที่พวกผู้เผยพระวจนะกล่าวถึง” ยอห์น 1:45;ความไม่แน่นอนความทุกข์ระทมความสิ้นหวังหลีกทางให้กับความมั่นใจที่บริบูรณ์และความเชื่อที่ไม่มัวหมองเป็นเรื่องแปลกอะไรเช่นนี้เมื่อภายหลังที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์แล้วพวกเขา “อยู่ในพระวิหารทุกวันสรรเสริญพระเจ้า” ตลอดเวลาลูกา 24:53

ประชาชนที่รู้เพียงแต่ความตายอันน่าอับอายนั้นมองไปยังใบหน้าของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อมองดูสีหน้าที่เศร้าสร้อยสับสนและพ่ายแพ้แต่กลับเห็นความชื่นชมและความมีชัยช่างเป็นการตระเตรียมอะไรเช่นนี้สำหรับสาวกเหล่านี้เพื่องานที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาพวกเขาดำเนินผ่านความทุกข์ยากที่แสนระทมสาหัสซึ่งเป็นประสบการณ์ที่พวกเขาทนได้และมองเห็นแล้วว่าจะเป็นเช่นไรเมื่อในสายตามนุษย์นั้นทุกสิ่งดูพ่ายแพ้ไปแต่พระคำของพระเจ้ากระทำการสำเร็จอย่างมีชัยนับจากนี้ไปจะมีสิ่งอันใดอีกไหมที่จะมาคุกคามความเชื่อของพวกเขาหรือทำให้ความรักอันเร่าร้อนของเขาเย็นชาลงไปในความเศร้าใจอันแสนระทมพวกเขาจะ "ได้รับการชูใจอย่างมากมาย" ความหวังที่เปรียบ "เสมือนสมอที่แน่นอนและมั่นคงของจิตใจ" ฮีบรู 6:18, 19 พวกเขาเป็นพยานให้กับพระปัญญาและอำนาจของพระเจ้าและ "แน่ใจว่าแม้ความตายหรือชีวิตหรือบรรดาทูตสวรรค์หรือเทพเจ้าหรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้าหรือฤทธิ์เดชทั้งหลายหรือซึ่งสูงหรือซึ่งลึกหรือสิ่งใดๆอื่นที่ได้ทรงสร้างแล้ว" จะแยกเราทั้งหลายให้ออกไปจาก"ความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้"พวกเขากล่าวต่อไปว่า"ในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย" โรม 8:38, 39, 37 "พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้ายั่งยืนอยู่เป็นนิตย์" 1 เปโตร 1:25 และ"ใครจะเป็นผู้ลงโทษอีกพระเยซูคริสต์ผู้สิ้นพระชนม์แล้วหรือและยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตายพระองค์สถิตณเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าและทรงอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย" โรม 8:34 {GC 349.2} {GCth17 303.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ประชากรของเราจะไม่ต้องอับอายอีกต่อไป" โยเอล 2:26 "การร้องไห้อาจจะคงอยู่สักคืนหนึ่งแต่ความยินดีจะมาเวลาเช้า" สดุดี 30:5 ในวันที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตายเมื่อสาวกเหล่านี้พบพระผู้ช่วยให้รอดและหัวใจของพวกเขาเร่าร้อนอยู่ภายในขณะที่ฟังพระดำรัสของพระองค์เมื่อพวกเขามองไปยังพระเศียรและพระหัตถ์และพระบาทที่บาดเจ็บเพื่อเขาทั้งหลายนั้นก่อนการเสด็จกลับสวรรค์เมื่อพระเยซูทรงนำพวกเขาไปไกลจนถึงหมู่บ้านเบธานีและชูพระหัตถ์ขึ้นอวยพรพวกเขาและทรงบัญชาว่า"จงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน" และตรัสต่อไปอีกว่า "เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป" มาระโก 16:15 มัทธิว 28:20 ในวันเพ็นเทคอสต์เมื่อพระผู้ช่วยที่ทรงโปรดสัญญาไว้นั้นเสด็จมาและประทานอำนาจจากเบื้องบนและจิตวิญญาณของผู้เชื่อต่างตื่นตันด้วยความรู้สึกถึงการทรงสถิตอยู่ด้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาผู้เสด็จกลับไปสวรรค์แล้วนั้นนับแต่นั้นเป็นต้นมาถึงแม้ทางเดินของพวกเขาจะนำไปสู่การถวายบูชาและการพลีชีพเพราะความเชื่อเช่นเดียวกับพระองค์พวกเขาจะยอมเอาการรับใช้ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณกับ "มงกุฎแห่งความชอบธรรม" 2 ทิโมธี 4:8 ซึ่งจะได้รับเมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อมาแลกกับสง่าราศีของบัลลังก์ฝ่ายโลกซึ่งเคยเป็นความหวังในช่วงต้นของการเป็นสาวกหรือ "พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งกว่าที่ทูลขอหรือคิด" เอเฟซัส 3:20 ทรงโปรดประทานให้พวกเขาเหล่านั้นร่วมทุกข์กับพระองค์มีส่วนร่วมในความสุขของพระองค์—เป็นความสุขของการ "นำบุตรจำนวนมากไปสู่ศักดิ์ศรี" ฮีบรู 2:10 ความปีติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวเป็น "ศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมาย" ซึ่งเปาโลกล่าวว่า "เปรียบ" ไม่ได้กับ "ความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา" 2 โครินธ์ 4:17 {GC 350.1} {GCth17 304.1}

ประสบการณ์ของเหล่าสาวกที่ประกาศ "ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินพระเจ้า" มัทธิว 24:14 ในช่วงการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของพระคริสต์นั้นจะมีให้เห็นอีกในประสบการณ์ของผู้ประกาศข่าวการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ดั่งสาวกที่ออกไปประกาศว่า"เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็

มาใกล้แล้ว” มาระโก 1:15 มิลเลอร์และเพื่อนออกประกาศว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ยาวที่สุดและเป็นช่วงสุดท้ายที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะสิ้นสุดแล้วและเวลาพิพากษากำลังจะมาถึงและอาณาจักรนิรันดร์กำลังจะเข้ามาแล้วคำเทศนาของสาวกในเรื่องของเวลานั้นวางอยู่บนพื้นฐานเรื่องเจ็ดสิบสัปดาห์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ข่าวสารของมิลเลอร์และเพื่อนประกาศการสิ้นสุดของ 2300 วันของพระธรรมดาเนียล 8:14 ซึ่งมีเจ็ดสิบสัปดาห์เป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลานี้การเทศนาของแต่ละเรื่องวางอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ในแต่ละส่วนที่เกิดขึ้นจริงตรงตามคำพยากรณ์ของช่วงเวลาคำพยากรณ์ยิ่งใหญ่อันเดียวกัน {GC 351.1} {GCth17 304.2}

เหมือนเช่นสาวกรุ่นแรกวิลเลียมมิลเลอร์และเพื่อนเองไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงความหมายของข่าวสารที่พวกเขาประกาศความผิดที่ก่อร่างมาเนิ่นนานในคริสตจักรได้ขัดขวางพวกเขาที่จะไปให้ถึงการแปลความหมายจุดสำคัญของคำพยากรณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยเหตุนี้ถึงแม้พวกเขาจะประกาศข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขาประกาศแก่ชาวโลกก็ตามทีแต่กระนั้นโดยความเข้าใจความหมายของมันผิดไปพวกเขาจึงตกลงสู่ความผิดหวัง {GC 351.2} {GCth17 304.3}

ในการอธิบายพระธรรมดาเนียล8:14“อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”[TKJV]นั้นตามที่กล่าวมาแล้วว่ามิลเลอร์เอาแนวคิดที่รับกันทั่วไปว่าโลกเป็นสถานบริสุทธิ์และเขาเชื่อว่าการชำระสถานบริสุทธิ์หมายถึงการชำระโลกให้บริสุทธิ์ด้วยไฟเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาดังนั้นเมื่อเขาค้นพบว่าเวลาสิ้นสุดของ2300วันนั้นบอกไว้ล่วงหน้าอย่างแน่นอนแล้วเขาจึงสรุปว่านี่คือวันของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูความผิดของเขาเกิดจากการยอมรับแนวคิดนิยมที่ว่าอะไรคือสถานบริสุทธิ์ {GC 352.1} {GCth17 305.1}

ในระบบการประกอบพิธีที่เป็นแบบจำลองซึ่งเป็นเงาของการถวายบูชาและการเป็นปุโรหิตของพระคริสต์นั้นการชำระวิหารเป็นพิธีสุดท้ายที่มหาปุโรหิตจะปฏิบัติหน้าที่ในการรับใช้ประจำปีพิธีนี้เป็นภารกิจปิดท้ายของการลบมลทินบาปซึ่งเป็นการขจัดหรือการนำบาปออกไปจากชนชาติอิสราเอลพิธีนี้ทำให้เห็นภาพในเบื้องหน้าถึงพระราชกิจปิดท้ายของพระมหาปุโรหิตของพวกเราในสวรรค์ในการนำบาปออกไปหรือลบบาปของประชากรของพระองค์ทิ้งไปซึ่งเป็นบาปที่ถูกบันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์พิธีนี้เกี่ยวข้องกับงานของการพิจารณาตรวจสอบซึ่งเป็นงานของการพิพากษาและมันจะเกิดขึ้นทันทีก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์บนเมฆในท้องฟ้าด้วยฤทธานุภาพและทรงพระรัศมีอย่างยิ่งมัทธิว24:30;เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมาทุกคดีจะต้องตัดสินเสร็จแล้วพระเยซูตรัสว่า “เราจะนำบำเหน็จของเรามาด้วยเพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน” วิวรณ์ 22:12 ภารกิจของการพิพากษานี้ที่จะมีขึ้นก่อนเวลาพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองเล็กน้อยนั้นเป็นข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในพระธรรมวิวรณ์14:7“จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 352.2} {GCth17 305.2}

ผู้ที่ประกาศคำเตือนนี้ให้ข่าวสารที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมแต่เหมือนเช่นสาวกในยุคแรกที่ประกาศว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว” นั้นข่าวของพวกเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่าพระคัมภีร์เล่มเดียวกันบอกถึงความตายของพระเมสสิยาห์ไว้ล่วงหน้ามิลเลอร์และเพื่อนเทศนาข่าวสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของดาเนียล 8:14 และวิวรณ์ 14:7 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่ายังมีข่าวอื่นที่ให้มาในพระธรรมวิวรณ์บทที่14ซึ่งต้องประกาศก่อนองค์พระผู้

เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาดั่งสาวกที่เข้าใจผิดในเรื่องแผ่นดินที่จะมาจัดตั้งเมื่อสิ้นสุด 70 สัปดาห์ชาวแอ๊ดเวนตีสก็เข้าใจผิดในเรื่องของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด2300วันในทั้งสองกรณีมีการยอมรับหรือค่อนข้างเป็นการยึดติดกับคำสอนผิดที่นิยมกันอย่างแพร่หลายซึ่งทำให้สมองมืดบอดจากความจริงคนทั้งสองกลุ่มนี้กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยการประกาศข่าวที่พระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเขาทำและทั้งสองเข้าใจข่าวสารของพวกเขาเองผิดไปจึงต้องผิดหวัง {GC 352.3} {GCth17 305.3}

ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงกระทำการสำเร็จตามพระประสงค์แห่งพระเมตตาคุณของพระองค์เองในการทรงอนุญาตให้ข่าวคำเตือนเรื่องการพิพากษาถูกประกาศออกไปเช่นนั้นวันยิ่งใหญ่นั้นกำลังจะมาถึงแล้วและภายใต้การทรงนำของพระองค์คนทั้งปวงตกสู่การทดสอบเรื่องของกำหนดเวลาที่เฉพาะเพื่อจะเปิดให้พวกเขาทั้งหลายมองเห็นว่ามีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของพวกเขาข่าวสารนี้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อทดสอบและชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์เป็นการนำไปเพื่อให้เห็นว่าความรักของพวกเขานั้นวางอยู่กับโลกนี้หรืออยู่กับพระคริสต์และสวรรค์พวกเขาต่างอ้างว่ารักพระผู้ช่วยให้รอดบัดนี้จะต้องพิสูจน์ความรักของพวกเขาพวกเขาพร้อมที่จะละทิ้งความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกและต้อนรับด้วยความชื่นชมยินดีในการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาหรือไม่ข่าวสารนี้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อให้พวกเขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของฝ่ายจิตวิญญาณเป็นข่าวสารที่ทรงโปรดประทานให้ด้วยความเมตตาเพื่อปลุกพวกเขาให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการกลับใจและความถ่อมตน {GC 353.1} {GCth17 306.1}

ถึงแม้ความผิดหวังนี้จะเป็นผลจากการเข้าใจผิดในข่าวสารที่พวกเขาประกาศก็ตามความผิดหวังนี้จะต้องถูกลบล้างออกไปตลอดกาลด้วยเช่นกันความผิดหวังจะทดสอบหัวใจของบรรดาผู้ที่อ้างว่ายอมรับคำเตือนในขณะที่เผชิญกับความผิดหวังพวกเขาหุนหันที่จะละทิ้งประสบการณ์และความวางใจที่มีในพระคำของพระเจ้าหรือไม่หรือจะแสวงหาด้วยการอธิษฐานและการถ่อมใจเพื่อที่จะรู้ว่าจุดใดของคำพยากรณ์ที่พวกเขาพลาดที่จะเข้าใจมีสักกี่คนที่ทำไปเนื่องจากความกลัวหรือด้วยความหุนหันและความตื่นเต้นมีสักกี่คนที่ไม่จริงใจและไม่เชื่อคนมากมายอ้างว่าตนรักที่จะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาปรากฏแต่เมื่อได้รับการทรงเรียกให้มาร่วมทนทุกข์การเย้ยหยันและการตำหนิของโลกและบททดสอบของการล่าช้าและความผิดหวังแล้วพวกเขาจะประกาศยกเลิกความเชื่อหรือไม่เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เข้าใจทันทีถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อพวกเขาพวกเขาจะละทิ้งความจริงที่ถูกสนับสนุนด้วยคำพยานอันโปร่งใสที่สุดจากพระคำของพระองค์หรือไม่ {GC 353.2} {GCth17 306.2}

การทดสอบนี้จะเปิดเผยความเข้มแข็งของผู้ที่ปฏิบัติตามด้วยความเชื่อที่แท้จริงในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นคำสอนของพระคำและพระวิญญาณของพระเจ้าการทดสอบนี้จะสอนพวกเขาถึงภัยอันตรายของการรับทฤษฎีและการแปลความหมายของมนุษย์แทนที่จะให้พระคัมภีร์อธิบายความหมายตัวเองมีเพียงประสบการณ์นี้เท่านั้นที่จะสอนเรื่องนี้ได้สำหรับเหล่าบุตรแห่งความเชื่อแล้วความสับสนและความทุกข์โศกเศร้าใจที่มาจากความผิดของเขาเองจะทำงานซึ่งจำเป็นสำหรับการแก้ไขจะนำพวกเขาให้ใส่ใจศึกษาคำพยากรณ์มากยิ่งขึ้นจะเป็นการสอนพวกเขาให้ตรวจสอบพื้นฐานความเชื่ออย่างระมัดระวังและปฏิเสธทุกเรื่องที่ไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานความจริงของพระเจ้าถึงแม้ว่าโลกคริสเตียนจะยอมรับอย่างกว้างขวางเพียงไรก็ตาม {GC 354.1} {GCth17 307.1}

สิ่งที่ดูประหนึ่งว่ามืดมนต่อความเข้าใจของผู้เชื่อในห้วงเวลาแห่งการทดลองนั้นจะได้รับความกระจ่างในภายหลังเช่นเดียวกับสาวกรุ่นแรกเมื่อพวกเขาจะเห็นสิ่งที่"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เขาในบั้นปลาย" พวกเขาจะรู้ว่าแม้จะมีการทดลองอันเนื่องจากความเข้าใจผิดของพวกเขาพระประสงค์แห่งรักของพระเจ้า

ที่มีต่อพวกเขาเกิดขึ้นสม่ำเสมอพวกเขาจะเรียนรู้โดยประสบการณ์อันจะทำให้เกิดความสุขว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความสงสารและความเมตตากรุณา" และ "พระมรรคาทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์เป็นความรักมั่นคงและความสัตย์จริงแก่ผู้ที่รักษาพันธสัญญาและพระโอวาทของพระองค์" ยากอบ 5:11 สดุดี 25:10 {GC 354.2} {GCth17 307.2}

บท *20* - การตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่ฝ่ายศาสนา

การตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่ทางศาสนาในช่วงของการประกาศเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์นั้นถูกบอกไว้ล่วงหน้าแล้วในคำพยากรณ์ของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งกำลัง

"เหาะไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกแก่ทุกประชาชาติทุกเผ่าทุกภาษาและทุกชนชาติท่านประกาศเสียงดังว่าจงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้วจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลกทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย" วิวรณ์ 14:6, 7 {GC 355.1} {GCth17 308.1}

ข้อเท็จจริงที่ว่าทูตสวรรค์องค์หนึ่งเป็นผู้ประกาศคำเตือนนี้แสดงว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากยิ่งด้วยความบริสุทธิ์รัศมีและสิทธิอำนาจของผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์นั้นพระปัญญาของพระเจ้าพอพระทัยที่เสนอให้เห็นถึงคุณลักษณะที่สูงส่งของพระราชกิจที่จะต้องกระทำให้สำเร็จโดยทางข่าวสารและสิทธิอำนาจและรัศมีที่จะร่วมอยู่กับพระราชกิจนี้ทูตสวรรค์ที่เหาะไป "ในท้องฟ้า" คำเตือนที่ "ประกาศ[ด้วย]เสียงดัง" และประกาศให้
"คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกแก่ทุกประชาชาติทุกเผ่าทุกภาษาและทุกชนชาติ"ทำให้มองเห็นว่าเป็นขบวนการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและแผ่กว้างยิ่งใหญ่ไปทั่วทั้งโลก {GC 355.2} {GCth17 308.2}

ข่าวสารเองบอกแจ้งให้เราทราบถึงเวลาเมื่อเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นข่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
"ข่าวประเสริฐนิรันดร์"และประกาศแจ้งเรื่องการเริ่มต้นของการพิพากษาข่าวสารเรื่องการช่วยให้รอดได้ถูกเทศนาสั่งสอนมาตลอดในทุกยุคทุกสมัยแต่ข่าวสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐที่จะถูกประกาศเฉพาะในวาระสุดท้ายเท่านั้นเพราะในเวลานี้เองเท่านั้นที่เวลาของการพิพากษาจะมาถึงคำพยากรณ์ต่างๆได้นำเสนอลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องที่นำไปสู่การเริ่มต้นของการพิพากษาสิ่งนี้เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะในพระธรรมดาเนียลแต่คำพยากรณ์ของดาเนียลในส่วนที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ในวาระสุดท้ายนั้นดาเนียลได้รับบัญชาให้ปิดผนึกและประทับตราไว้ "จนถึงวาระสุดท้าย" ดาเนียล 12:4 ตามคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้วเหล่านี้ข่าวเรื่องการพิพากษานี้จะถูกประกาศออกไปไม่ได้จนกว่าจะถึงเวลาปัจจุบันนี้ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่าแต่เมื่อถึงวาระสุดท้าย
"คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมาและความรู้จะทวีขึ้น" ดาเนียล 12:4 {GC 355.3} {GCth17 308.3}

อัครทูตเปาโลเตือนคริสตจักรไม่ให้คอยการเสด็จมาของพระคริสต์ในเวลาของท่านเปาโลกล่าวไว้ว่า "วันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการกบฏเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว" 2 เธสะโลนิกา2:3;จวบจนกระทั่งภายหลังการละทิ้งความเชื่อยิ่งใหญ่และช่วงเวลาอันยาวนานของการปกครองภายใต้ "คนนอกกฎหมาย" แล้วจึงจะเฝ้าคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ "คนนอกกฎหมาย" ซึ่งมีนามอื่นว่า "อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย" 2 เธสะโลนิกา 2:7 "ลูกแห่งความพินาศ" ยอห์น 17:2 และ "คนชั่ว" นั้นหมายถึงระบอบเปปาซีซึ่งตามที่คำพยากรณ์กล่าวไว้ล่วงหน้านั้นจะเรืองอำนาจ 1,260 ปีช่วงเวลานี้ได้สิ้นสุดลงในปีค.ศ.1798การเสด็จมาของพระคริสต์จะไม่เกิดขึ้นก่อนเวลานั้นเวลาในข้อเขียนของเปาโลครอบคลุมตั้งแต่ยุคของคริสเตียนจนไปถึงปีค.ศ.1798เวลาหลังจากนี้จึงเป็นช่วงเวลาที่จะประกาศข่าวเรื่องพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองได้ {GC 356.1} {GCth17 309.1}

ในอดีตที่ผ่านมาไม่มีการประกาศข่าวสารในทำนองนี้แม้แต่ที่เรารับรู้มาเปาโลก็ไม่ได้เทศนาเรื่องนี้เขาบอกพี่น้องให้คอยมองหาการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในเวลาอีกยาวนานของอนาคตนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายก็ไม่ได้ประกาศเรื่องนี้มาร์ตินลูเธอร์ตั้งวันพิพากษาไว้อีกสามร้อยปีในอนาคตนับจากเวลาของเขาแต่นับตั้งแต่ปีค.ศ.1798เป็นต้นมาผนึกที่ปิดพระธรรมดาเนียลได้ถูกแกะออกแล้วความรู้เรื่องคำพยากรณ์ต่างๆเพิ่มขึ้นและมีคนมากมายประกาศข่าวสารสำคัญของการพิพากษาว่าใกล้เข้ามาแล้ว {GC 356.2} {GCth17 309.2}

เหมือนการปฏิรูปยิ่งใหญ่ของศตวรรษที่16ขบวนการเคลื่อนไหวเรื่องการเสด็จมาเกิดขึ้นพร้อมๆกันในส่วนต่างๆของโลกคริสเตียนทั้งในประเทศยุโรปและอเมริกาคนแห่งความเชื่อและคำอธิษฐานได้รับการชักนำให้ศึกษาคำพยากรณ์และแกะตามรอยข้อความบันทึกที่ได้รับการดลใจพวกเขามองเห็นหลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นใกล้ถึงยุคสุดท้ายแล้วในดินแดนต่างๆมีคริสเตียนหลายกลุ่มที่อยู่กันตามลำพังโดดเดี่ยวได้ข้อสรุปจากการศึกษาพระคัมภีร์เท่านั้นที่นำมาถึงความเชื่อว่าพระผู้ช่วยให้รอดกำลังใกล้จะเสด็จกลับมา {GC 357.1} {GCth17 310.1}

ในปีค.ศ.1821สามปีหลังจากมิลเลอร์มาถึงข้อความอธิบายของคำพยากรณ์ที่บอกเวลาของการพิพากษาดร. โยเซฟวูลฟฟ์ [Joseph Wolff] "มิชชันนารีเพื่อประกาศไปทั่วทั้งโลก" เริ่มประกาศถึงการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้าวูลฟฟ์เกิดในประเทศเยอรมนีพ่อแม่เป็นชาวฮีบรูคุณพ่อเป็นรับบีชาวยิวในขณะที่ยังมีอายุน้อยมากนั้นเขามีความเชื่อมั่นในความจริงของศาสนาคริสต์เขามีสมองที่ว่องไวและอยากรู้อยากเห็นเขากระตือรือร้นฟังคำสนทนาที่มีขึ้นทุกวันในบ้านของคุณพ่อในขณะที่ชาวฮีบรูผู้เลื่อมใสเคร่งครัดในศาสนามาชุมนุมกันเพื่อทบทวนความหวังใจและการคาดหวังล่วงหน้าของพวกเขาทั้งหลายถึงพระรัศมีของพระเมสสิยาห์ที่กำลังจะเสด็จมาและการนำประเทศอิสราเอลกลับคืนมาอยู่มาวันหนึ่งเขาได้ยินถึงการเอ่ยพระนามของเยซูชาวนาซาเร็ธเด็กชายคนนี้ถามขึ้นมาว่าท่านเป็นผู้ใดคำตอบที่เขาได้คือ"ชาวยิวท่านหนึ่งที่มีความสามารถยิ่งใหญ่แต่ท่านแสร้งทำตัวเป็นพระเมสสิยาห์ศาลของยิวพิพากษาตัดสินประหารท่าน"ผู้สงสัยถามต่อ
"ทำไมกรุงเยรูซาเล็มจึงถูกทำลายไปและทำไมพวกเราจึงตกเป็นเชลยอยู่"
คุณพ่อตอบว่า"โอ่โอเพราะชาวยิวฆ่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย"ในทันใดนั้นมีความคิดหนึ่งแล่นเข้ามาในสมองของเด็กคนนี้"พระเยซูคงเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งด้วยเช่นกันและชาวยิวฆ่าพระองค์ไปเสียในขณะที่ท่านไม่มีความผิด" Travels and Adventures of the Rev. Joseph Wolff เล่มที่ 1 หน้าที่ 6 เขามีความคิดเช่นนี้อย่างแรงกล้าถึงแม้จะถูกห้ามเข้าไปในโบสถ์ของชาวคริสเตียนก็ตามทีแต่บ่อยครั้งเขาก็เถลไถลอยู่ภายนอกคอยฟังคำเทศนา {GC 357.2} {GCth17 310.2}

เมื่อวูลฟฟ์อายุ7ขวบเขาคุยอวดอ้างกับเพื่อนบ้านผู้สูงอายุคนหนึ่งถึงชัยชนะในภายภาคหน้าของชนชาติอิสราเอลเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมาเมื่อมีคนแก่คนหนึ่งพูดขึ้นอย่างเมตตาว่า"เด็กน้อยที่รักลุงจะบอกหนูว่าพระเมสสิยาห์แท้จริงคือผู้ใดท่านคือพระเยซูชาวนาซาเร็ธ.....ที่บรรพบุรุษของหนูตรึงกางเขนเหมือนเช่นที่ทำกับผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆกลับไปอ่านพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 และหนูจะมั่นใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า" Ibid. เล่มที่ 1 หน้าที่ 7 ในทันทีทันใดนั้นความมั่นใจได้ตราตรึงลงสู่เขาเขากลับบ้านและไปอ่านพระคัมภีร์สงสัยว่าคำพยากรณ์จะสำเร็จได้อย่างบริบูรณ์ในเยซูชาวนาซาเร็ธได้อย่างไรคำของชาวคริสต์เป็นเรื่องจริงหรือเด็กชายขอให้คุณพ่ออธิบายคำพยากรณ์แต่กลับพบกับความเงียบที่เคร่งขรึมมากจนเขาไม่กล้าที่จะเอ่ยถึงเรื่องนี้อีกต่อไ

ปอย่างไรก็ตามเรื่องนี้เพียงแต่เพิ่มความปรารถนาของเขาที่จะเรียนรู้เรื่องศาสนาของคริสเตียนให้มากยิ่งขึ้น {GC 357.3} {GCth17 310.3}

ในบ้านเชื้อสายยิวของเขานั้นความรู้ที่เขาเสาะแสวงหาถูกกีดขวางอย่างขันแข็งจากเขาแต่เขาออกจากบ้านของพ่อขณะที่มีอายุเพียง11ปีออกไปยังโลกเพื่อแสวงหาการศึกษาให้กับตนเองเพื่อเลือกศาสนาและทำมาหาเลี้ยงชีพเขาไปพักอาศัยกับญาติได้ระยะหนึ่งแต่ในไม่ช้าก็ถูกขับออกไปด้วยข้อหาละทิ้งความเชื่อและเขาจึงต้องหาหนทางของตนเองอย่างโดดเดี่ยวไม่มีเงินในท่ามกลางหมู่คนแปลกหน้าเขาไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งขยันเรียนและอยู่รอดด้วยการสอนภาษาฮีบรูโดยอิทธิพลของครูชาวคาทอลิกเขาถูกชักนำให้รับความเชื่อของโรมและตั้งใจที่จะเป็นมิชชันนารีในหมู่คนของเขาเองหลายปีต่อมาเขาไปพร้อมเป้าหมายนี้เพื่อศึกษาในวิทยาลัยออฟโปรปากันดาที่กรุงโรมเนื่องจากเขามีความคิดเสรีและการพูดที่ตรงไปตรงมาในขณะที่เขาอยู่ที่นี่เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นคนนอกรีตเขาโจมตีอย่างเปิดเผยถึงการกระทำทารุณของคริสตจักรและเรียกร้องเรื่องความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปแม้ว่าในช่วงต้นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของระบอบเปปาซีปฏิบัติต่อเขาด้วยความเห็นชอบก็ตามทีแต่ต่อมาไม่นานเขาก็ถูกขับออกไปจากกรุงโรมเขาเดินทางไปมาภายใต้การเฝ้ามองของคริสตจักรจนกระทั่งประจักษ์แจ้งว่าไม่อาจนำเขาให้มาอยู่ภายใต้การผูกมัดของลัทธิโรมันได้เขาจึงถูกตราว่าเป็นคนที่แก้ไขไม่ได้และถูกปล่อยให้ไปตามที่เขาพึงพอใจบัดนี้เขาจึงมุ่งหน้าไปประเทศอังกฤษและรับความเชื่อของโปรเตสแตนต์เข้าร่วมกับคริสตจักรอังกฤษหลังจากเข้าเรียนแล้วสองปีเขาจึงก้าวออกไปทำงานของเขาเองในปีค.ศ. 1821 {GC 358.1} {GCth17 311.1}

ในขณะที่วูลฟ์ฟียอมรับความจริงอันยิ่งใหญ่ของการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของพระคริสต์ว่าพระองค์ทรง "เป็นคนที่รับความเจ็บปวดและคุ้นเคยกับความเจ็บไข้" อิสยาห์ 53:3 เขามองเห็นว่าคำพยากรณ์ต่างๆเปิดเผยด้วยน้ำหนักที่เท่าเทียมกันให้เห็นถึงการเสด็จมาครั้งที่สองด้วยฤทธานุภาพและพระรัศมีและในขณะที่เขาหาทางนำคนของเขาไปยังพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่าทรงเป็นพระผู้ที่ทรงโปรดสัญญาไว้และชี้ให้พวกเขาเห็นการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งในความถ่อมตนในฐานะเครื่องถวายบูชาเพื่อบาปทั้งหลายของมนุษย์นั้นเขาก็สอนพวกเขาด้วยว่าพระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สองในฐานะกษัตริย์และพระผู้ช่วยให้รอด {GC 358.2} {GCth17 311.2}

เขากล่าวว่า"เยซูชาวนาซาเร็ธทรงเป็นพระเมสสิยาห์องค์เที่ยงแท้พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ถูกแทงพระองค์ถูกนำดั่งลูกแกะมายังคนฆ่าพระองค์ทรงรับความเจ็บปวดและคุ้นเคยกับความเจ็บไข้ซึ่งต่อมาได้นำธารพระกรไปจากยูดาห์และอำนาจการปกครองออกไปจากหว่างเท้าพระองค์ผู้เสด็จมาครั้งแรกแล้วจะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองในหมู่เมฆบนท้องฟ้าและด้วยเสียงแตรของเทพบดี" Joseph Wolff, Researches and Missionary Labors หน้า 62 "และจะประทับอยู่บนภูเขามะกอกเทศและการครอบครองนั้นซึ่งเคยถูกมอบให้แก่อาดัมเมื่อแรกสร้างโลกและถูกริบไปโดยเขา (ปฐมกาล 1: 26; 3:17) จะถูกมอบให้แก่พระเยซูพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ปกครองสิ้นทั้งโลกการร้องไห้คร่ำครวญและความทุกข์ระทมของโลกที่สร้างมานั้นจะยุติแต่จะได้ยินเสียงบทเพลงสรรเสริญและขอบพระคุณ.....เมื่อพระเยซูเสด็จมาด้วยพระรัศมีของพระบิดาและทูตสวรรค์บริสุทธิ์.....ผู้เชื่อที่ตายแล้วจะกลับเป็นขึ้นมาจากตายก่อน 1 เธสะโลนิกา 4:16 1 โครินธ์ 15:23 ชาวคริสเตียนเรียกเรื่องนี้ว่าการเป็นขึ้นมาจากการตายครั้งที่หนึ่งแล้วสัตว์ทั้งหลายในโลกจะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของมัน (อิสยาห์ 11: 6-9) และจะเชื่องอยู่เบื้องพระเยซู (สดุดี 8) สันติสุขทั่วจักรวาลจะปรากฏ" Journal of the Rev. Joseph Wolff หน้า 378, 379

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทอดพระเนตรลงมายังโลกอีกครั้งหนึ่งและตรัสว่า ‘ดูสิดียิ่งนัก’” Ibid. หน้า 294 {GC 359.1} {GCth17 311.3}

วูลฟฟ์เชื่อว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมาใกล้แล้วในการแปลความหมายช่วงเวลาคำพยากรณ์ของเขานั้นเขาจัดวางการเสด็จมาอย่างยิ่งใหญ่ให้อยู่ในช่วงเวลาห่างจากเวลาที่มิลเลอร์จัดวางไว้ไม่กี่ปีสำหรับคนเหล่านั้นที่ใช้ข้อพระคัมภีร์ “วันนั้นโมงนั้นไม่มีใครรู้” เพื่อมาย้ำเน้นว่ามนุษย์จะไม่รู้เรื่องการใกล้เวลาเสด็จกลับมานั้นวูลฟฟ์ตอบว่า“องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงบอกไว้หรือว่าจะไม่มีทางรู้วันและเวลาพระองค์ไม่ได้ทรงประทานหมายสำคัญแห่งกาลเวลาเพื่อให้เรารู้อย่างน้อยที่สุดถึงการใกล้เข้ามาของการเสด็จมาของพระองค์เช่นเดียวกับการใกล้เข้ามาของฤดูร้อนเมื่อต้นมะเดื่อเทศออกใบหรือมัทธิว24:32เราจะไม่มีวันรู้ช่วงเวลานั้นหรือในเมื่อพระองค์เองยังทรงเชิญชวนให้เราไม่เพียงแต่อ่านพระธรรมดาเนียลที่เผยพระวจนะแต่ให้เข้าใจด้วยและในพระธรรมดาเนียลเล่มนี้ยังบอกว่าถ้อยคำเหล่านั้นจะถูกปิดเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้าย (ซึ่งเป็นเช่นนั้นในเวลาของเขา)และ‘คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา’(เป็นคำพูดของชาวฮีบรูที่แสดงออกถึงการสังเกตและการคิดคำนึงถึงเวลา) ‘และความรู้’ (ที่เกี่ยวข้องกับเวลานั้น) ‘จะทวีขึ้น’ ดาเนียล12:4นอกจากนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้ทรงมุ่งหมายที่จะตรัสโดยข้อความนี้ว่าการใกล้เข้ามานี้จะไม่เป็นที่รับรู้แต่ทรงหมายความว่าวันที่แน่นอนของ ‘วันนั้นโมงนั้นไม่มีใครรู้’ เขาพูดต่อไปว่าเรามีหมายสำคัญของเวลาที่ถูกเปิดออกให้รู้ได้อย่างเพียงพอเพื่อเชิญชวนให้เราเตรียมตัวสำหรับการเสด็จมาของพระองค์เหมือนเช่นโนอาห์เป็นผู้เตรียมนาวา” Wolff, Researches and Missionary Labors หน้า 404, 405 {GC 359.2} {GCth17 311.4}

วูลฟฟ์เขียนถึงเรื่องระบบซึ่งเป็นที่นิยมในการแปลความหมายหรืออธิบายความหมายของพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดว่า“โบสถ์คริสเตียนส่วนใหญ่หันเหไปจากแนวทางอันเรียบง่ายของพระคัมภีร์และหันเข้าหาระบบการปรากฏทางวิญญาณของทางพุทธที่เชื่อว่าความสุขในอนาคตของมนุษยชาติจะประกอบด้วยการเคลื่อนไปมาในอากาศและตั้งสมมติฐานเอาเองว่าเมื่ออ่านเจอคำว่ายิวจะต้องเข้าใจว่าเป็นคนนอกศาสนาและเมื่ออ่านคำว่าเยรูซาเล็มจะต้องเข้าใจว่าเป็นคริสตจักรและเมื่อกล่าวถึงโลกก็จะหมายถึงท้องฟ้าและเมื่อกล่าวถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าพวกเขาจะต้องเข้าใจว่าเป็นการเจริญขึ้นของสมาคมของชาวมิชชันนารีและกำลังขึ้นไปยังภูเขาบ้านขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงการประชุมยิ่งใหญ่ของชาวเมทอดิสต์” Journal of the Rev. Joseph Wolff หน้า 96 {GC 360.1} {GCth17 312.1}

ในช่วงเวลายี่สิบสี่ปีระหว่างค.ศ.1821~1845;วูลฟฟ์เดินทางไปอย่างกว้างไกลทั้งในทวีปแอฟริกาท่องไปในประเทศอียิปต์และประเทศอบิสซิเนีย[ชื่อเดิมของประเทศเอธิโอเปีย]ไปในทวีปเอเชียไปยังประเทศปาเลสไตน์ประเทศซีเรียประเทศเปอร์เซียเมืองปอคฮาราและประเทศอินเดียเขาเดินทางมาเยี่ยมประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยในการเดินทางมาที่นี่เขาได้เทศนาที่เกาะเซนต์เฮเลนาเขาเดินทางมาถึงเมืองนิวยอร์คในเดือนสิงหาคมปีค.ศ. 1837 และหลังจากเทศนาในเมืองนี้แล้วเขาก็ไปเทศนาที่รัฐฟิลลาเดลเฟียและเบลติมอลและในที่สุดเดินทางต่อไปยังกรุงวอชิงตันขณะอยู่ที่นั่นเขากล่าวว่า “โดยการเสนอของอดีตประธานาธิบดีควีนซีอาดัมส์ในการประชุมรัฐสภาสภาอนุมัติเป็นเอกฉันท์ให้ข้าพเจ้าใช้หอประชุมคอนเกรสเป็นห้องบรรยายซึ่งข้าพเจ้าบรรยายในวันเสาร์ได้รับเกียรติเป็นอย่างยิ่งด้วยการเข้าฟังของสมาชิกรัฐสภาและบิชอปแห่งรัฐเวอร์จิเนียและคณะสงฆ์และประชาชนของรัฐวอชิงตันสมาชิกการปกครองแห่งรัฐนิวเยอซีและเพนซีเวเนียก็ให้เกียรติเดียวกันนี้แก่ข้าพเจ้าด้วยข้าพเจ้าบรรยายผลงา

นวิจัยของข้าพเจ้าในเอเชียและรวมทั้งเรื่องการเสด็จขึ้นครองด้วยพระองค์เองของพระเยซูคริสต์" Ibid. หน้า 398, 399 {GC 360.2} {GCth17 312.2}

ดร. วูลฟ์ฟีเดินทางท่องไปยังประเทศป่าเถื่อนที่สุดโดยไม่ได้รับการปกป้องจากผู้มีอำนาจของประเทศยุโรปเขาทนต่อสภาพที่แร้นแค้นและภัยอันตรายนับไม่ถ้วนที่ล้อมอยู่รอบตัวเขาเขาถูกลงโทษด้วยการตีเท้าและตกอยู่ในสภาพอดอยากถูกจับขายเป็นทาสและถูกตัดสินประหารถึงสามครั้งคนร้ายจี้ปล้นคุกคามรอบตัวเขาและบางครั้งเกือบพินาศอันเนื่องจากการกระหายน้ำมีอยู่ครั้งหนึ่งเขาถูกปล้นจนหมดตัวและถูกทิ้งให้เดินเท้าไปหลายร้อยไมล์ข้ามภูเขาหิมะพัดตีใส่หน้าของเขาและเท้าเปล่าของเขาสัมผัสพื้นดินที่แข็งเป็นน้ำแข็งจนเท้าของเขาชาไป {GC 361.1} {GCth17 313.1}

เมื่อมีคนเตือนเขาเรื่องของการท่องไปท่ามกลางคนป่าเถื่อนและคนเผ่าที่ดุร้ายนั้นวูลฟ์ฟีมักจะแถลงให้ตัวเองว่า "มีเครื่องป้องกันจัดเตรียมไว้ให้แล้ว" – "คำอธิษฐานใจร้อนรนเพื่อพระคริสต์และความไว้วางใจในการทรงช่วยของพระองค์" เขากล่าวว่า "ยิ่งไปกว่านั้นข้าพเจ้ายังได้รับการจัดเตรียมด้วยความรักของพระเจ้าและเพื่อนบ้านของข้าพเจ้าอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้าและพระคัมภีร์อยู่ในมือของข้าพเจ้า" – W.H.D. Adams, In Perils Oft หน้า 192 เขานำพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษติดตัวไปทุกแห่งหนเขากล่าวถึงการเดินทางช่วงหลังว่า "ข้าพเจ้า.....เอาพระคัมภีร์ที่เปิดออกไว้อยู่ในมือของข้าพเจ้าข้าพเจ้ารู้ว่าพลังของข้าพเจ้าอยู่ในพระคำเล่มนี้และเป็นหนังสือที่จะค้ำจุนข้าพเจ้า" Ibid. หน้า 201 {GC 361.2} {GCth17 313.2}

ด้วยการทำเช่นนี้เขาเก็บรักษางานของเขาเอาไว้ได้จนกระทั่งนำข่าวสารของการพิพากษาไปยังโลกส่วนใหญ่ที่มีคนอาศัยอยู่ท่ามกลางคนยิวชาวเติร์กคนพาร์ซีส์ชาวฮินดูและคนอีกหลายชาติและเผ่าพันธุ์นั้นเขาได้แจกจ่ายพระคำของพระเจ้าในท่ามกลางภาษาต่างๆเหล่านี้และในทุกที่เขาได้ประกาศถึงเหตุการณ์ที่บ่งบอกว่าพระเมสสิยาห์กำลังใกล้จะเสด็จมาครอบครอง {GC 361.3} {GCth17 313.3}

ในการเดินทางของเขาไปยังเมืองปอคฮาราเขาได้พบคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ห่างไกลและอยู่อย่างโดดเดี่ยวซึ่งเชื่อคำสอนเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเขากล่าวว่า "ชาวอาหรับและชาวเยเมนมีหนังสือเล่มหนึ่งที่เรียกว่าซีราซึ่งกล่าวถึงเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และการปกครองของพระองค์ด้วยพระรัศมีและพวกเขาคาดว่าเหตุการณ์ยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นในปีค.ศ. 1840" Journal of the Rev. Joseph Wolff หน้า 377 "ในประเทศเยเมน....ข้าพเจ้าอยู่กับบุตรทั้งหลายของเรคาบพวกเขาไม่ดื่มสุราไม่ปลูกสวนองุ่นไม่หว่านเมล็ดพืชและอาศัยอยู่ในเต็นท์และข้าพเจ้าจำโยนาดับชายแก่แสนดีได้เป็นอย่างดีเขาเป็นบุตรชายของเรคาบและข้าพเจ้ายังพบพงศ์พันธุ์ของอิสราเอลเชื้อสายของดานในท่ามกลางพวกเขา.....คนเหล่านี้รวมทั้งพงศ์พันธุ์ของเรคาบคาดว่าในเร็ววันนี้พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในเมฆบนท้องฟ้า Ibid. หน้า 389 {GC 361.4} {GCth17 313.4}

มีมิชชันนารีอีกท่านหนึ่งพบความเชื่อลักษณะคล้ายคลึงกันนี้ในคนชาวทาตารีนักบวชชาวทาตาถามมิชชันนารีว่าพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองเมื่อไรเมื่อมิชชันนารีตอบว่าไม่เคยรู้เรื่องเชนนี้มาก่อนนักบวชก็แปลกใจอย่างยิ่งที่คนหนึ่งซึ่งทำตัวเป็นครูสอนพระคัมภีร์ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้และเขาบอกกล่าวถึงความเชื่อของเขาเองที่วางอยู่บนพื้นฐานของคำพยากรณ์ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในราวปีค.ศ. 1844 {GC 362.1} {GCth17 314.1}

นับตั้งแต่เวลาก่อนโน้นคือตั้งแต่ปีค.ศ. 1826 ข่าวเรื่องของการเสด็จกลับมาได้เริ่มมีการประกาศขึ้นในประเทศอังกฤษขบวนการเคลื่อนไหวไม่ได้ก่อตัวขึ้นอย่างเป็นปึกแผ่นเหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกาไม่มีการสอนกันทั่วไปถึงเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาแต่มีการประกาศไปอย่างกว้างขวางถึงความจริงอันยิ่งใหญ่ของการใกล้เสด็จมาของพระคริสต์ด้วยฤทธานุภาพและพระรัศมีและนี่ไม่ใช่เพียงท่ามกลางผู้ที่ไม่เห็นพ้องหรือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาเท่านั้นนักเขียนชาวอังกฤษคนหนึ่งชื่อมอรั่นบร๊อค [Mourant Brock] กล่าวว่ามีผู้รับใช้ของคริสตจักรแห่งอังกฤษประมาณ 700 คนร่วมอยู่ในการประกาศ “ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินสวรรค์” ข่าวสารที่ชี้ไปยังปีค.ศ. 1844 ว่าเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาก็ถูกประกาศไปยังบริเทนใหญ่ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์เรื่องการเสด็จมาจากประเทศสหรัฐอเมริกานั้นถูกแจกจ่ายไปอย่างกว้างขวางมีการพิมพ์หนังสือและนิตยสารใหม่ในประเทศอังกฤษและในปีค.ศ. 1842 โรเบิร์ทวินเตอร์ [Robert Winter] ชาวอังกฤษโดยกำเนิดรับความเชื่อเรื่องการเสด็จมาจากประเทศอเมริกาเขาเดินทางกลับไปยังประเทศบ้านเกิดเพื่อประกาศข่าวการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคนมากมายเข้าร่วมกับเขาในงานนี้และข่าวสารเรื่องการพิพากษาก็ถูกประกาศไปยังที่ต่างๆของประเทศอังกฤษ {GC 362.2} {GCth17 314.2}

ในทวีปอเมริกาใต้ท่ามกลางความป่าเถื่อนและเล่ห์กลของพวกนักบวชลาคูนซา [Lacunza] นักบวชเยสุอิตชาวสเปนองค์หนึ่งศึกษาค้นหาพระคัมภีร์และรับความจริงเรื่องการเสด็จกลับมาอย่างรวดเร็วของพระคริสต์เขาถูกรบเร้าให้ประกาศคำเตือนแต่ถึงกระนั้นเขาก็ปรารถนาที่จะหนีให้พ้นจากการควบคุมของอำนาจโรมเขาตีพิมพ์แนวคิดของเขาโดยใช้นามแฝง “รับบีเบนเอสรา” [Rabbi Ben-Ezra] เพื่อแทนตัวเขาเองว่าเป็นชาวยิวที่กลับใจลาคูนซามีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สิบแปดแต่ในราวปีค.ศ. 1825 หนังสือของเขาซึ่งพบหนทางไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษได้ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษสื่อสิ่งพิมพ์ทำให้คนในประเทศอังกฤษที่ตื่นตัวสนใจเรื่องของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์อยู่แล้วเพิ่มความใส่ใจมากยิ่งขึ้น {GC 363.1} {GCth17 315.1}

ในศตวรรษที่สิบแปดที่ประเทศเยอรมนีหลักคำสอนเรื่องนี้ได้ถูกสอนโดยเบ็งเกล [Bengel] ซึ่งเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งในคริสตจักรลูเธอร์เรนและเป็นนักการศึกษาพระคัมภีร์และนักวิจารณ์เรืองนามหลังจากเบ็งเกลจบการศึกษาแล้วเขา “อุทิศตัวเองให้กับการศึกษาศาสนศาสตร์สมองของเขาสนใจและเคร่งครัดในเรื่องนี้อยู่แล้วตั้งแต่การศึกษาและการอบรมในช่วงเยาว์วัยทำให้เขามีความโน้มเอียงเข้าหาทางศาสนศาสตร์เช่นเดียวกับเยาวชนทั้งหลายที่มีอุปนิสัยชอบคิดทั้งก่อนหน้านี้และตั้งแต่นั้นมาเขาต้องดิ้นรนต่อสู้กับความสงสัยและความยุ่งยากในธรรมชาติของศาสนาและด้วยความรู้สึกนึกคิดอย่างมากเขาพูดถึงเรื่องนี้ว่าเป็นเพราะ ‘ลูกศรมากมายที่ปักลงหัวใจอันน่าสงสารของเขาและทำให้ชีวิตในวัยหนุ่มของเขานั้นแทบจะทนไม่ได้’” เมื่อเขามาเป็นสมาชิกของสภาแห่งเมืองเวอร์เทมเบิร์กเขาต่อสู้เพื่อเสรีภาพทางศาสนาเขาเป็นผู้ที่คงรักษาไว้ซึ่งสิทธิและโอกาสของคริสตจักรเขาเป็นผู้ที่สนับสนุนอย่างมีเหตุมีผลต่อเสรีภาพสำหรับคนทั้งหลายที่คิดว่าตัวเองถูกผูกมัดบนพื้นฐานของมโนธรรมให้ถอนตัวออกจากการเข้าร่วมกับคริสตจักร Encyclopaedia Britannica, 9th ed., art. “Bengel” ที่จังหวัดบ้านเกิดของเขายังคงสัมผัสถึงผลดีของนโยบายนี้ {GC 363.2} {GCth17 315.2}

ในขณะที่เบ็งเกลเตรียมคำเทศนาจากพระธรรมวิวรณ์บทที่ 21 เพื่อใช้ในวันอาทิตย์ของเรื่องการเสด็จกลับมาความกระจ่างเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ได้ส

ว่างเจิดจ้าลงมายังความคิดของเขาคำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์เปิดออกสู่ความเข้าใจของเขาอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนเขารู้สึกเต็มตื้นถึงความสำคัญอันยิ่งใหญ่และรัศมีอย่างล้นเหลือของภาพที่ผู้เผยพระวจนะเสนอจนเขาต้องหยุดคิดใคร่ครวญถึงเรื่องนี้ไปชั่วขณะหนึ่งบนธรรมาสน์เรื่องนี้กลับมาหาเขาอย่างชัดแจ้งและมีพลังอีกครั้งหนึ่งตั้งแต่นั้นมาเขาอุทิศตัวเองให้กับการศึกษาเรื่องคำพยากรณ์โดยเฉพาะคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์และในเวลาอันรวดเร็วเขาก็มาถึงความเชื่อว่าทั้งหมดนี้ชี้บอกว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามาแล้ววันที่เขากำหนดไว้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองนั้นใกล้เคียงกับวันที่มิลเลอร์กำหนดในเวลาต่อมาผิดกันเพียงไม่กี่ปี {GC 363.3} {GCth17 315.3}

ผลงานเขียนของเบ็งเกลแพร่ไปทั่วอาณาจักรของชาวคริสต์แนวคิดของเขาในเรื่องคำพยากรณ์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในรัฐเวอร์เทมเบิร์กของเขาเองและรับกันบ้างในส่วนอื่นของประเทศเยอรมนีขบวนการเคลื่อนไหวนี้ดำเนินต่อไปหลังจากที่เขาเสียชีวิตและข่าวพระคริสต์เสด็จมานั้นมีให้ฟังในประเทศเยอรมนีในช่วงเวลาเดียวกันกับดินแดนอื่นที่เรื่องนี้กำลังดึงดูดความสนใจอยู่ในช่วงต้นมีผู้เชื่อบางคนเดินทางไปยังประเทศรัสเซียและจัดตั้งเป็นกลุ่มเล็กๆที่นั่นและความเชื่อเรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ยังคงเป็นที่ยึดถือโดยคริสตจักรเยอรมนีทั้งหลายในประเทศนั้น {GC 364.1} {GCth17 316.1}

ความกระจ่างส่องสว่างที่ประเทศฝรั่งเศสและประเทศสวิสเซอร์แลนด์ด้วยเช่นกันที่กรุงเจนิวาซึ่งเป็นเมืองที่ฟาเรลและคาลวินประกาศความจริงของเรื่องการปฏิรูปนั้นโกสเซ็น [Gaussen] เทศนาข่าวสารของการเสด็จมาครั้งที่สองในขณะที่โกสเซ็นยังเป็นนักเรียนอยู่นั้นเขาเผชิญกับลัทธิของการถือเหตุผลในศาสนาซึ่งเป็นที่แพร่หลายมากทั่วทั้งทวีปยุโรปในปลายศตวรรษที่สิบแปดและช่วงเริ่มต้นของศตวรรษที่สิบเก้าและเมื่อเขาเข้าร่วมการรับใช้นั้นเขาไม่เพียงขาดความรู้เรื่องความเชื่อที่ถูกต้องเท่านั้นแต่ยังมีความโน้มเอียงที่จะเข้าหาความสงสัยเขาสนใจศึกษาคำพยากรณ์ตั้งแต่ยังเยาว์วัยหลังจากที่เขาอ่านหนังสือประวัติศาสตร์สมัยโบราณของโรลลิน [Rollin] แล้วเขาเริ่มสนใจพระธรรมดาเนียลบทที่ 2 และเขารู้สึกจับใจที่ได้พบว่าตามที่เห็นในบันทึกของประวัติศาสตร์นั้นเหตุการณ์ต่างๆสำเร็จตรงตามคำพยากรณ์อย่างน่าประหลาดใจนี่คือคำพยานที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจซึ่งเป็นเหมือนสมอให้เขาในท่ามกลางภัยอันตรายของชีวิตในช่วงปลายเขาไม่อาจพักลงอย่างพึงพอใจกับคำสอนของพวกลัทธิถือเหตุผลได้อีกต่อไปและในเวลาต่อมาเมื่อเขาศึกษาพระคัมภีร์และค้นหาแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนั้นเขาก็พบความเชื่อที่ถูกต้อง {GC 364.2} {GCth17 316.2}

ขณะที่เขาดำเนินการค้นหาคำพยากรณ์ต่อไปนั้นเขาได้มาถึงความเชื่อว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมาใกล้แล้วเขาประทับใจกับความเคร่งขรึมและความสำคัญของความจริงอันยิ่งใหญ่นี้จึงตั้งใจที่จะเสนอให้กับประชาชนแต่ความเชื่อที่แพร่หลายว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลเป็นเรื่องที่ลึกลับและไม่สามารถเข้าใจได้นั้นเป็นอุปสรรคร้ายแรงในการทำงานของเขาในที่สุดเขาตัดสินใจ–เหมือนเช่นที่ฟาเรลทำมาแล้วในการประกาศข่าวประเสริฐที่กรุงเจนิวา—
เขาเริ่มทำงานกับเด็กโดยหวังที่จะกระตุ้นพ่อแม่ให้สนใจ {GC 364.3} {GCth17 316.3}

เขาพูดในเวลาต่อมาถึงเป้าหมายของการกระทำนี้ว่า
“ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะให้คนทั้งหลายเข้าใจเรื่องนี้ไม่ใช่เนื่องจากความสำคัญอันน้อยนิดแต่กลับกันเพราะเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเสนอเรื่องนี้ด้วยวิธีที่คุ้นเคยและนั่นคือพูดกับเด็กๆข้าพเจ้าต้องการที่จะให้คนได้ยินและกลัวว่าคนจะไม่ฟังข้าพเจ้าหากไปพูดกับผู้ใหญ่”
“ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจที่จะไปหาผู้เยาว์ข้าพเจ้ารวบรวมเด็กๆมาหากมีคนมากันมากก็แสดงว่าพวกเขาฟังกันยินดีสนใจและแสดงว่าพวกเขาเข้าใจและอธิบายเรื่องเหล่านี้ได้ข้าพเจ้ามั่นใจว่าในไม่ช้าจะได้คนกลุ่ม

ที่สองและต่อมาผู้ใหญ่จะรู้สึกว่าคุ้มค่าที่จะนั่งลงและศึกษาเมื่อทำสิ่งนี้แล้วเราก็ชนะในเรื่องนี้” L. Gaussen, Daniel the Prophet เล่มที่ 2 คำนำ {GC 365.1} {GCth17 317.1}

ความพยายามของเขาประสบกับความสำเร็จในขณะที่เขาพูดกับเด็กๆนั้นผู้ใหญ่ก็เข้ามาฟังด้วยคนที่ตั้งใจฟังพากันมานั่งเต็มระเบียงโบสถ์ของเขาในท่ามกลางคนเหล่านี้มีทั้งคนที่มีตำแหน่งสูงและมีการศึกษาและมีคนแปลกหน้าและคนต่างชาติที่มาท่องเที่ยวกรุงเจนิวาและด้วยการทำเช่นนี้ข่าวสารจึงแพร่ออกไปยังที่อื่นๆ {GC 365.2} {GCth17 317.2}

ความสำเร็จนี้ทำให้โกสเซ็นมีกำลังใจเขาจัดพิมพ์บทเรียนของเขาออกมาด้วยความหวังที่จะส่งเสริมให้มีการศึกษาหนังสือคำพยากรณ์ในคริสตจักรต่างๆที่มีหมู่คนพูดภาษาฝรั่งเศสโกสเซ็นกล่าวว่า
“หนังสือชี้แนะที่พิมพ์ให้แก่เด็กนั้นก็เพื่อบอกกับผู้ใหญ่ผู้ที่บ่อยครั้งละเลยหนังสือเหล่านี้ด้วยการอ้างอย่างผิดๆว่ามันคลุมเครือ ‘จะไปว่าหนังสือเหล่านี้คลุมเครือได้อย่างไรในเมื่อเด็กๆของคุณยังเข้าใจได้’”
เขากล่าวต่อไปว่า
“ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอันยิ่งใหญ่หากทำได้คือจะสอนความรู้เรื่องคำพยากรณ์ให้เป็นที่นิยมของคนทั้งโบสถ์”
“แน่นอนทีเดียวไม่มีการศึกษาใดที่ข้าพเจ้าเห็นว่าจะให้คำตอบสำหรับความต้องการของยุคได้ดีกว่านี้”
“โดยเรื่องนี้จะเตรียมเราให้พร้อมสำหรับความทุกข์ลำบากที่ใกล้เข้ามาแล้วและให้เราเฝ้าระวังและรอคอยพระเยซูคริสต์” {GC 365.3} {GCth17 317.3}

ถึงแม้โกสเซ็นจะเป็นนักเทศน์ภาษาฝรั่งเศสที่โด่งดังและเป็นที่รักยิ่งคนหนึ่งก็ตามต่อมาไม่นานเขาถูกสั่งให้พักงานความผิดหลักของเขาคือเขาใช้พระคัมภีร์สอนเยาวชนแทนที่จะใช้วิธีการสอนแบบถามตอบของคริสตจักรซึ่งเป็นคู่มือที่ไม่มีพิษภัยและมีเหตุมีผลและซึ่งแทบจะขาดความเชื่ออันทำให้เกิดประโยชน์ต่อมาเขามาเป็นครูในโรงเรียนศาสนศาสตร์ในวันอาทิตย์เขาทำงานของเขาต่อในหน้าที่ครูสอนพระคัมภีร์แบบถามตอบให้แก่เด็กๆและสอนพวกเขาเรื่องพระคัมภีร์ผลงานของเขาเรื่องคำพยากรณ์นั้นปลุกความสนใจมากมายจากตำแหน่งของศาสตราจารย์ผ่านทางงานพิมพ์และอาชีพชื่นชอบของเขาในการเป็นครูสอนเด็กเขาใช้สิ่งนี้ส่งอิทธิพลอันกว้างไกลต่อไปอีกหลายปีและเป็นเครื่องมือในการเรียกความสนใจของคนมากมายให้ศึกษาคำพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นใกล้เข้ามาแล้ว {GC 366.1} {GCth17 318.1}

ที่ประเทศสแกนดิเนเวียมีการประกาศข่าวสารเรื่องการเสด็จมาและได้จุดประกายความสนใจไว้อย่างกว้างขวางคนมากมายถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความมั่นคงอย่างประมาทเพื่อสารภาพและละทิ้งบาปของพวกเขาและแสวงหาการอภัยในพระนามของพระคริสต์แต่คณะสงฆ์ของคริสตจักรของรัฐต่อต้านขบวนการเคลื่อนไหวและโดยทางอิทธิพลของพวกเขาทำให้บางคนที่เทศนาข่าวนี้ถูกจับไปอยู่ในเรือนจำในสถานที่หลายแห่งที่นักเทศน์เรื่องการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกปราบให้เงียบไปนั้นพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานข่าวสารด้วยวิธีอัศจรรย์ผ่านทางเด็กเล็กๆเนื่องจากพวกเขามีอายุต่ำกว่าเกณฑ์กฎหมายบ้านเมืองจึงควบคุมพวกเขาไม่ได้และจึงปล่อยให้พวกเขาพูดโดยไม่ถูกคุกคาม {GC 366.2} {GCth17 318.2}

ขบวนการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่นี้เกิดขึ้นท่ามกลางคนในชนชั้นที่ระดับต่ำกว่าและประชาชนชุมนุมกันเพื่อฟังคำเตือนในบ้านต่ำต้อยของคนที่ใช้แรงงานนักเทศน์รุ่นเด็กเองส่วนใหญ่แล้วก็เป็นคนยากจนของชนบทบางคนมีอายุไม่เกิน 6 หรือ 8

ปีและในขณะที่ชีวิตของพวกเขาประจักษ์เป็นพยานว่ารักพระผู้ช่วยให้รอดและกำลังพยายามดำเนินชีวิตที่จะเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้านั้นแต่โดยทั่วไปแล้วพวกเขาก็แสดงออกถึงปัญญาและความสามารถที่เห็นได้ในเด็กทั่วไปที่มีอายุเท่ากับพวกเขาอย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขายืนขึ้นต่อหน้าประชาชนแล้วมีหลักฐานพยานแสดงให้เห็นว่าพวกเขาทำไปด้วยอิทธิพลที่เกินของประทานในธรรมชาติในตัวเขาน้ำเสียงและกิริยาเปลี่ยนไปและด้วยพลังอันเคร่งขรึมพวกเขาให้คำเตือนเรื่องการพิพากษาโดยใช้คำต่างๆที่มาจากพระคัมภีร์
“จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” พวกเขาตำหนิบาปของประชาชนไม่เพียงตำหนิการผิดศีลธรรมและความชั่วแต่ปราบปรามความฝักใฝ่ในทางโลกและการละทิ้งความเชื่อและเตือนผู้ฟังให้เร่งรีบหนีออกไปจากพระพิโรธที่กำลังจะมา {GC 366.3} {GCth17 318.3}

ประชาชนฟังด้วยอาการตัวสั่นพระวิญญาณของพระเจ้าที่ตำหนิบาปตรัสกับหัวใจของพวกเขาหลายคนถูกชักชวนให้ค้นหาพระคัมภีร์ด้วยความสนใจใหม่และเจาะลึกมากยิ่งขึ้นคนที่มีชีวิตไม่ประมาณตนและไร้ศีลธรรมได้ปฏิรูปตนเองคนอื่นละทิ้งการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์และผลการกระทำนั้นโดดเด่นมากจนแม้แต่ผู้รับใช้ของคริสตจักรของรัฐยังถูกบีบให้ยอมรับว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าสถิตร่วมอยู่ในขบวนการเคลื่อนไหวนี้ {GC 367.1} {GCth17 319.1}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ข่าวดีของการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดประกาศในประเทศสแกนดิเนเวียและเมื่อเสียงของผู้รับใช้ถูกปิดพระองค์จึงประทานพระวิญญาณลงบนเด็กเพื่อพระราชกิจจะสำเร็จเมื่อพระเยซูเสด็จเข้าใกล้กรุงเยรูซาเล็มห้อมล้อมด้วยฝูงชนที่ชื่นชมมีสุขมาพร้อมด้วยเสียงร้องดังก้องแห่งชัยชนะและการโบกกิ่งใบตาลประกาศเทิดทูนให้เป็นบุตรของดาวิดนั้นฟาริสีทั้งหลายที่ริษยาได้ร้องเรียกให้พระองค์สั่งพวกเขาให้หยุดแต่พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่านี่เป็นการกระทำที่สำเร็จตามคำพยากรณ์และหากคนเหล่านี้จะปิดปากนิ่งเสียก้อนหินก็จะส่งเสียงร้องประชาชนที่ถูกคำขู่ของปุโรหิตและผู้ปกครองต่างยุติเสียงร้องแห่งความยินดีในขณะที่พวกเขาเดินเข้าไปยังประตูกรุงเยรูซาเล็มแต่หลังจากนั้นไม่นานเด็กในลานวิหารได้ร้องเพลงโต้ตอบและโบกกิ่งใบตาลพวกเขาร้องว่า “โฮซันนาแก่บุตรของดาวิด” มัทธิว 21:8-16 พวกฟาริสีไม่พอใจอย่างเจ็บปวดทูลพระองค์ว่า “ท่านไม่ได้ยินคำที่คนพวกนี้ร้องหรือพระเยซูตรัสตอบว่าได้ยินแล้วพวกท่านยังไม่เคยอ่านหรือว่าพระองค์ทรงกระทำให้คำสรรเสริญออกมาจากปากเด็กและทารกที่ยังไม่หย่านม”
เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงกระทำการในเด็กทั้งหลายในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งที่หนึ่งพระองค์ก็จะทรงกระทำการผ่านเด็กเหล่านั้นในการประกาศข่าวของการเสด็จมาครั้งที่สองด้วยพระคำของพระเจ้าจะต้องสำเร็จนั่นคือการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดจะต้องประกาศให้แก่ทุกคนทุกภาษาและทุกประชาชาติ {GC 367.2} {GCth17 319.2}

ข่าวนี้ได้ทรงโปรดประทานให้วิลเลียมมิลเลอร์และผู้ร่วมงานเพื่อเตือนคนในประเทศอเมริกาประเทศนี้กลายเป็นศูนย์กลางของขบวนการเคลื่อนไหวยิ่งใหญ่ที่ประกาศเรื่องการเสด็จมาข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งสำเร็จตรงตามคำพยากรณ์ที่นี่ผลงานเขียนของมิลเลอร์และเพื่อนนั้นแพร่ไปยังดินแดนที่ห่างไกลไม่ว่าที่ใดในโลกที่มิชชันนารีไปถึงข่าวชื่นชมยินดีเรื่องการเสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ก็ถูกประกาศออกไปยังที่นั่นข่าวประเสริฐนิรันดร์แผ่ออกไปกว้างและไกล
“จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 368.1} {GCth17 319.3}

ดูประหนึ่งว่าคำพยานของคำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังการเสด็จมาของพระคริสต์ในช่วงฤดูใบไม้ผลิของปีค.ศ. 1844 มีผลอย่างแรงต่อความคิดของประชาชนในขณะที่ข่าวนี้ประกาศไปยังรัฐต่างๆนั้นทุกแห่งมีการตื่นตัวด้วยความสนใจคนมากมายเชื่อมั่นว่าเหตุผลต่างๆที่มาจากคำพยากรณ์นั้นถูกต้องพวกเขาสละข้อคิดเห็นอันยโสของตนไปและรับความจริงด้วยความชื่นชมยินดีผู้รับใช้บางคนวางแนวคิดและความรู้สึกแบ่งแยกออกไปทิ้งเงินเดือนและคริสตจักรไปและเข้าร่วมการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระเยซูอย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบแล้วมีผู้รับใช้ค่อนข้างน้อยที่ยอมรับข่าวสารเรื่องนี้ดังนั้นจึงทรงโปรดมอบหมายเรื่องนี้ส่วนใหญ่ให้แก่อาสาประกาศที่ถ่อมใจชาวนาละทิ้งทุ่งนาไปนายช่างกลทิ้งเครื่องมือไปพ่อค้าทิ้งสินค้าไปผู้ที่มีวิชาชีพทิ้งตำแหน่งของเขาไปแต่ถึงกระนั้นจำนวนคนที่ทำงานก็ยังน้อยอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่จะต้องทำให้เสร็จสภาพของคริสตจักรที่ปราศจากคุณงามความดีและโลกที่ตกอยู่ในความชั่วนำความหนักใจมาให้กับผู้เฝ้ายามที่ซื่อสัตย์และพวกเขายอมอดทนด้วยความเต็มใจอยู่กับการตรากตรำความอดอยากและความทุกข์ทรมานเพื่อจะตามคนทั้งหลายให้กลับใจเข้ามาสู่ความรอดถึงแม้พวกเขาจะถูกซาตานต่อต้านพันธกิจของพวกเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและคนนับพันยอมรับความจริงเรื่องการเสด็จมา {GC 368.2} {GCth17 319.4}

ในทุกที่จะได้ยินเสียงคำพยานที่ให้ตรวจสอบหัวใจร้องเตือนคนบาปทั้งชาวโลกและสมาชิกคริสตจักรให้หนีไปจากพระพิโรธที่จะมาถึงดั่งยอห์นผู้ให้บัพติศมาผู้บอกข่าวล่วงหน้าของพระคริสต์นักเทศน์ทั้งหลายวางขวานตรงรากของต้นไม้และร้องเรียกทุกคนให้เกิดผลที่สมกับการกลับใจการเชิญชวนที่เร้าใจของพวกเขานั้นตรงกันข้ามกับคำมั่นใจในสันติสุขและความปลอดภัยที่ดังก้องมาจากธรรมาสน์ที่นิยมกันทั่วไปและเมื่อใดที่มีการประกาศข่าวนี้ประชาชนก็ได้รับการเร้าใจคำพยานเรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ที่เข้าถึงหัวใจด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นำความสำนึกผิดลงมายังพวกเขาที่น้อยคนจะปฏิเสธได้อย่างเต็มที่ศาสตราจารย์ทางศาสนาหลายคนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาจากความปลอดภัยอันจอมปลอมของพวกเขาพวกเขามองเห็นการถดถอยไปจากความจริงของพวกเขาความฝักใฝ่ในโลกและความไม่เชื่อของพวกเขาความหยิ่งยโสและความเห็นแก่ตัวของพวกเขาคนมากมายแสวงหาพระเจ้าด้วยการกลับใจและการถ่อมตนความรักที่พวกเขายึดติดกับสิ่งของในโลกนั้นบัดนี้พวกเขานำไปยึดไว้กับสวรรค์พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเขาและด้วยหัวใจที่อ่อนลงและมอบถวายพวกเขาเข้าร่วมกับเสียงร้องที่ว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 369.1} {GCth17 320.1}

คนบาปร่ำไห้ถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องกระทำประการใดที่จะได้รับความรอด” ชีวิตของผู้ที่มีบาดแผลของความไม่ซื่อสัตย์พร้อมที่จะชดใช้ทุกคนที่พบสันติสุขในพระคริสต์ปรารถนาที่จะเห็นผู้อื่นแบ่งปันพระพรหัวใจของพ่อแม่หันไปหาลูกและหัวใจของลูกหันไปหาพ่อแม่สิ่งกีดขวางของความหยิ่งยโสและการสงวนตัวนั้นถูกกวาดทิ้งไปพวกเขาสารภาพจากใจจริงสมาชิกในครอบครัวทำงานเพื่อความรอดของผู้ที่ใกล้ตัวและใกล้ชิดสนิทที่สุดบ่อยครั้งจะได้ยินเสียงของการทูลขอเพื่อผู้อื่นด้วยความจริงใจในทุกแห่งหนจะมีจิตวิญญาณที่ร้องเรียกพระเจ้าด้วยความทุกข์ระทมใจหลายคนปล้ำสู้ตลอดคืนด้วยการอธิษฐานเพื่อรับความมั่นใจว่าบาปของเขาได้รับอภัยแล้วหรือเพื่อให้ญาติและเพื่อนบ้านกลับใจ {GC 369.2} {GCth17 320.2}

คนทุกชนชั้นแห่กันเข้าร่วมการประชุมของผู้รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์คนร่ำรวยและคนยากจนคนชนชั้นระดับสูงและชนชั้นระดับต่ำพวกเขามาจากทุกอาชีพมีใจจดจ่อที่จะฟังด้วยตนเองเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์พระเจ้าทรงขวางห้ามวิญญาณของการต่อต้านในขณะที่ผู้รับใช้อธิบายเหตุผลของความเชื่อในบางครั้งเครื่องมือนั้นอ่อนกำลังแต่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเสริมอำนาจให้กับความจริงพวกเขาสัมผัสกับทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ร่วมด้วยในที่ประชุมและทุกวันมีคนมากมายเข้าร่วมกับผู้เชื่อในขณะที่กล่าวย้ำถึงหลักฐานการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ฝูงชนมหึมาฟังคำอันเคร่งขรึมอย่างแน่นิ่งแทบไม่หายใจดูประหนึ่งว่าสวรรค์และโลกเข้าประชิดกันคนแก่ผู้เยาว์และคนวัยกลางคนสัมผัสกับอำนาจของพระเจ้าเหล่าคนทั้งหลายกลับบ้านด้วยเพลงสรรเสริญที่ติดริมฝีปากและเสียงชื่นชมยินดีดังกังวานในอากาศที่สงบของยามค่ำคืนไม่มีผู้ใดเลยที่เข้าร่วมประชุมเหล่านั้นจะลืมภาพทั้งหมดที่น่าสนใจอย่างยิ่งยวด {GC 369.3} {GCth17 320.3}

การประกาศเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นทำให้เกิดการต่อต้านอันยิ่งใหญ่จากคนมากมายในทุกชนชั้นตั้งแต่ผู้รับใช้บนธรรมาสน์ลงไปจนถึงคนบาปที่ไม่อยู่ในกรอบระเบียบที่กล้าท้าทายสวรรค์คำพยากรณ์นั้นเกิดขึ้นจริง
“ในวาระสุดท้ายพวกที่ชอบเยาะเย้ยจะมาเยาะเย้ยและทำตามตัณหาของตนเองและจะถามว่า ‘พระสัญญาว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหนเพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงหลับไปแล้วทุกสิ่งก็เป็นอยู่เหมือนเดิมตั้งแต่ทรงสร้างโลก’” 2 เปโตร 3:3, 4
คนมากมายที่อ้างว่าตนรักพระผู้ช่วยให้รอดนั้นประกาศว่าพวกเขาไม่ได้ต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองพวกเขาเพียงแต่คัดค้านการกำหนดเวลาที่แน่นอนแต่พระเนตรของพระเจ้าที่เห็นไปอย่างทั่วถึงนั้นทรงอ่านหัวใจของพวกเขาพวกเขาไม่ประสงค์ที่จะฟังเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อพิพากษาโลกในความชอบธรรมพวกเขาเป็นคนรับใช้ที่ไม่ซื่อสัตย์มาตลอดการกระทำของพวกเขาไม่อาจที่จะทนได้กับการตรวจสอบของพระเจ้าผู้ทรงตรวจพินิจหัวใจและเขาเหล่านั้นกลัวที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าเหมือนเช่นชาวยิวในสมัยพระเยซูเสด็จมาครั้งที่หนึ่งที่ไม่พร้อมจะต้อนรับพระองค์พวกเขาไม่เพียงปฏิเสธเท่านั้นแต่ยังเยาะเย้ยผู้ที่เฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกด้วยซาตานและทูตของมันยินดีปรีดาและโยนคำตำหนิใส่พระพักตร์ของพระคริสต์รวมถึงทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ว่าคนที่อ้างตนว่าเป็นคนของพระเจ้านั้นมีความรักเพียงน้อยนิดให้กับพระองค์จนไม่ปรารถนาที่จะให้พระองค์เสด็จมาปรากฏ {GC 370.1} {GCth17 321.1}

พวกเขาโต้ว่า “แต่ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลา”
นี่เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ผู้ปฏิเสธความเชื่อเรื่องการเสด็จมานำมาใช้บ่อยที่สุดพระคัมภีร์กล่าวว่า
“ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลาแม้แต่บรรดาทูตสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์หรือพระบุตรมีแต่พระบิดาองค์เดียว” มัทธิว 24:36
ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้ได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกันแต่จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ต่อต้านนำพระคัมภีร์ข้อนี้ไปใช้ในทางที่ผิดพระเยซูคริสต์ตรัสข้อความเหล่านี้ในการสนทนาครั้งสำคัญกับสาวกทั้งหลายบนภูเขามะกอกเทศภายหลังจากที่เสด็จออกจากวิหารเป็นครั้งสุดท้ายสาวกทูลถามว่า “อะไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและยุคเก่าจะสิ้นสุดลง”
พระเยซูประทานหมายสำคัญให้พวกเขาและตรัสว่า
“เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้วก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” มัทธิว 24:3, 33
จะต้องไม่ใช้พระดำรัสข้อหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดไปทำลายพระดำรัสอื่นถึงแม้ไม่มีผู้ใดรู้วันหรือชั่วโมงของการเสด็จมาของพระองค์ก็ตามทีแต่เราได้รับการชี้แนะและจำเป็นต้องรู้ว่าเวลานั้นใกล้จะถึงแล้วนอกจากนี้เรายังได้รับการชี้แนะว่าการละเลยคำเตือนของพระองค์และปฏิเสธหรือเพิกเฉยที่จะรับรู้ว่าการเสด็จ

มานั้นใกล้จะถึงเวลาแล้วจะมีภัยถึงตายต่อตัวเราเหมือนกับที่เกิดกับคนในสมัยของโนอาห์ที่ไม่รู้ว่าเมื่อใดน้ำท่วมจะมาถึงและอุปมาในบทเดียวกันได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทาสที่สัตย์ซื่อและไม่สัตย์ซื่อและได้กำหนดวาระสุดท้ายให้แก่ผู้ที่คิดในใจว่า "นายของข้ามาช้า" เรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระคริสต์จะทรงปฏิบัติและประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงพบว่าเฝ้าคอยและสอนเรื่องการเสด็จมาและแก่คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธเรื่องนี้พระองค์ตรัสว่า "เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเฝ้าระวังอยู่.....เมื่อนายมาพบเขาทำอย่างนั้นบ่าวคนนั้นก็เป็นสุข" มัทธิว 24:42, 46 "ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้นเราจะมาเหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน" วิวรณ์ 3:3 {GC 370.2} {GCth17 321.2}

เปาโลกล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่รู้ตัวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืนเมื่อเขาพูดกันว่า 'สงบสุขและปลอดภัยแล้ว' เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงทันที.....พวกเขาจะหนีก็ไม่พ้น" เขายังกล่าวถึงผู้ที่ใส่ใจฟังคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดว่า "พี่น้องทั้งหลายท่านไม่อยู่ในความมืดแล้ววันนั้นไม่น่าจะมาถึงท่านอย่างขโมยมาท่านทุกคนเป็นลูกของความสว่างและเป็นลูกของเวลากลางวันเราไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด" 1 เธสะโลนิกา 5:2-5 {GC 371.1} {GCth17 321.3}

ด้วยประการฉะนี้จึงแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไม่มีหลักฐานใดที่จะปล่อยให้มนุษย์ยังคงจมอยู่กับความไม่รู้ในเรื่องว่าใกล้เวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมาแล้วแต่สำหรับผู้ที่ปรารถนาเพียงแต่หาข้อแก้ตัวที่จะปฏิเสธความจริงจะปิดหูตัวเองให้กับคำอธิบายนี้และคนเย้ยหยันที่โอ้อวดและแม้คนที่อ้างตัวเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ยังดำเนินส่งเสียงกึกก้องไปว่า "วันนั้นโมงนั้นไม่มีใครรู้" ในขณะที่ประชาชนลุกตื่นขึ้นมาและเริ่มที่จะถามหาทางแห่งความรอดครูสอนศาสนากลับก้าวเท้าเข้ามาขวางระหว่างพวกเขากับความจริงคอยหาวิธีที่จะทำให้ความกลัวของพวกเขาสงบด้วยการแปลความหมายพระคำของพระเจ้าอย่างหลอกลวงผู้เฝ้ายามที่ไม่ซื่อสัตย์เข้าร่วมอยู่ในงานของผู้หลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่ร้องว่าสันติสุขสันติสุขในเมื่อพระเจ้าไม่ได้ตรัสถึงเรื่องสันติสุขเลยคนมากมายจะเป็นเช่นเดียวกับฟาริสีในสมัยของพระคริสต์คือตนเองปฏิเสธที่จะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์และยังขัดขวางผู้อื่นที่กำลังจะเดินเข้าไปอีกด้วยมือของพวกเขาจะต้องรับผิดชอบกับโลหิตของจิตวิญญาณเหล่านี้ {GC 372.1} {GCth17 322.1}

โดยทั่วไปแล้วคนที่ถ่อมตนและอุทิศตนมากที่สุดในคริสตจักรเป็นคนกลุ่มแรกที่จะรับข่าวสารนี้ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองจะมองไม่เห็นสิ่งใดนอกจากลักษณะที่ไม่วางอยู่บนพระคัมภีร์ของแนวคิดเรื่องคำพยากรณ์ที่ยอมรับกันทั่วไปและประชาชนในที่ใดก็ตามที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกนักบวชไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตามที่มีการค้นคว้าศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยตนเองแล้วจะต้องเปรียบเทียบหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมากับพระคัมภีร์เพื่อยืนยันได้ว่ามีแหล่งกำเนิดมาจากพระเจ้า {GC 372.2} {GCth17 322.2}

คนมากมายถูกพี่น้องไม่เชื่อกดขี่ข่มเหงมีบางคนยอมที่จะปิดปากเงียบในเรื่องความหวังใจของพวกเขาเองเพื่อรักษาตำแหน่งในคริสตจักรแต่มีอีกหลายคนรู้สึกว่าความจงรักภักดีต่อพระเจ้าห้ามการกระทำเช่นนั้นในการปกปิดความจริงที่ทรงโปรดมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของพวกเขามีคนจำนวนไม่น้อยถูกตัดออกไปจากการร่วมสามัคคีธรรมกันในคริสตจักรโดยไม่มีสาเหตุอื่นใดนอกจากการแสดงออกถึงความเชื่อในเรื่องของการเสด็จมาของพระคริสต์คำกล่าวต่อไปนี้ของผู้เผยพระวจนะมีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องทนแบกรับการทดลองความเชื่อของพวกเขา

“พี่น้องของพวกเจ้าที่เกลียดชังเจ้าและเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเหตุนามของเราได้พูดว่า ‘ขอพระยาห์เวห์ทรงได้รับเกียรติเพื่อเราจะได้เห็นความชื่นบานของพวกเจ้า’ แต่เขาเหล่านั้นแหละจะได้รับความอับอาย” อิสยาห์ 66:5 {GC 372.3} {GCth17 322.3}

ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังเฝ้ามองดูด้วยความสนใจอย่างสุดซึ้งถึงผลลัพธ์ที่ได้จากคำเตือนโดยรวมแล้วเมื่อคริสตจักรปฏิเสธข่าวสารทูตสวรรค์ก้าวจากไปด้วยความเศร้าแต่มีคนอีกมากมายที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบในเรื่องความจริงของการเสด็จมาคนมากมายถูกสามีภรรยาพ่อแม่และลูกนำไปในทางผิดและทำให้เชื่อว่าการฟังแม้เพียงคำสอนนั้นก็บาปแล้วทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้มาคอยเฝ้ารักษาจิตวิญญาณเหล่านี้ด้วยความซื่อสัตย์เพราะยังมีอีกแสงหนึ่งที่จะส่องลงมาจากบัลลังก์ของพระเจ้ามายังพวกเขา {GC 372.4} {GCth17 322.4}

ด้วยความปรารถนาที่ไม่อาจพูดออกมาทางวาจาได้นั้นผู้ที่ได้รับข่าวนั้นเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดเวลาที่พวกเขาคิดว่าจะพบพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้วพวกเขาก้าวเข้ามายังเวลานี้ด้วยความเคร่งขรึมอย่างสงบพวกเขาสงบนิ่งอยู่ในการสื่อสัมพันธ์อย่างคหวานชื่นกับพระเจ้าและในความแน่วแน่แห่งสันติสุขที่จะเป็นของเขาทั้งหลายในเวลาสดใสที่จะตามต่อจากนี้มาไม่มีผู้ใดเลยที่มีประสบการณ์ในเรื่องความหวังและความไว้วางใจอันนี้จะลืมเวลาอันมีค่าของการรอคอยนี้เป็นเวลาหลายสัปดาห์ก่อนถึงเวลานี้ที่ธุรกิจทางฝ่ายโลกส่วนใหญ่ถูกปัดวางไว้ผู้เชื่อที่จริงใจตรวจสอบด้วยความระมัดระวังถึงความคิดและอารมณ์ของหัวใจของตัวเองราวกับว่ากำลังนอนรอความตายอยู่บนเตียงของตนเองและจะปิดตาให้กับภาพของทางโลกนี้ในเวลาเพียงอีกไม่กี่ชั่วโมงไม่มีการตัด “ชุดยาวไปสวรรค์” (โปรดดูภาคผนวก) แต่ทุกคนตระหนักว่าต้องการหลักฐานจากภายในเพื่อแสดงว่าพวกเขาเตรียมพร้อมที่จะต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอดชุดขาวยาวของพวกเขาคือความบริสุทธิ์ของจิตใจ—อุปนิสัยที่ถูกล้างบาปให้หมดไปด้วยพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์อยากให้จิตวิญญาณเดียวกันของการตรวจสอบหัวใจนี้และความเชื่อเดียวกันที่แน่วแน่จริงใจนี้ยังคงมีอยู่ในคนที่อ้างว่าตนเป็นคนของพระเจ้าหากพวกเขายังคงดำเนินอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไปด้วยความถ่อมใจเช่นนี้และทูลเสนอคำวิงวอนอยู่ที่พระที่นั่งกรุณาแล้วพวกเขาจะรับประสบการณ์ที่ไพบูลย์มากยิ่งกว่าที่ได้รับในเวลานี้มีการอธิษฐานน้อยเกินไปมีความสำนึกในบาปอย่างจริงใจน้อยมากและการขาดความเชื่อที่มีชีวิตทำให้คนมากมายขาดพระคุณที่พระผู้ไถ่ของเราจะประทานให้อย่างอุดม {GC 373.1} {GCth17 323.1}

พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะพิสูจน์ประชากรของพระองค์พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกปิดข้อผิดพลาดจุดหนึ่งของการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ชาวแอ๊ดเวนตีสทั้งหลายไม่ได้ค้นพบจุดผิดนี้หรือแม้แต่ผู้คัดค้านที่มีการศึกษาส่วนใหญ่ก็ค้นไม่พบเช่นกันคนจำพวกหลังกล่าวว่า “การคำนวณของท่านในเรื่องเวลาของช่วงคำพยากรณ์นั้นถูกต้องมีเหตุการณ์ยิ่งใหญ่บางอย่างจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้แต่ไม่ใช่เรื่องที่นายมิลเลอร์ทำนายแต่เป็นการกลับใจของโลกไม่ใช่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์” (โปรดดูภาคผนวก) {GC 373.2} {GCth17 323.2}

เวลาที่พวกเขารอคอยนั้นผ่านพ้นไปและพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏเพื่อช่วยประชากรของพระองค์คนที่รอคอยพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความเชื่อจริงใจและด้วยความรักต้องประสบกับความผิดหวังที่ขมขื่นแต่ถึงกระนั้นพระประสงค์ของพระเจ้ากำลังจะสำเร็จพระองค์กำลังทดสอบหัวใจของผู้ที่อ้างตนว่ารอคอยการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ท่ามกลางคนเหล่านี้มีหลายคนที่ถูกเร้าด้วยแรงบันดาลใจที่ไม่ได้สูงส่งไปกว่าความกลัวความเชื่อที่เขามีนั้นไม่ได้มีผลกระทบต่อหัวใจหรือชีวิตของพวกเขาเมื่อเหตุการณ์ที่พวกเขาคาดไว้ไม่ได้เกิดขึ้นคนเหล่านี้ก็ประกาศว่าพวกเขาไม่ได้ผิดหวังพวกเขาไม่เคยเชื่อเลยว่าพระคริสต์จะ

เสด็จมาพวกเขาอยู่ท่ามกลางคนกลุ่มแรกที่เยาะเย้ยความเศร้าโศกของผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ {GC 374.1} {GCth17 324.1}

แต่พระเยซูและชาวสวรรค์ทั้งปวงมองด้วยความรักและความเห็นใจมายังคนทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและซื่อสัตย์แต่กระนั้นกลับต้องผิดหวังหากม่านที่คั่นระหว่างโลกที่มองด้วยตาเปล่าได้กับโลกที่มองไม่เห็นนั้นจะเปิดออกได้เขาทั้งหลายจะมองเห็นทูตสวรรค์เข้ามาใกล้จิตวิญญาณที่ยืนหยัดอยู่และปกป้องพวกเขาเหล่านั้นจากลูกศรของซาตาน {GC 374.2} {GCth17 324.2}

บท *21* - คำเตือนที่ถูกปฏิเสธ

เป้าหมายของวิลเลียมมิลเลอร์และเพื่อนร่วมงานของเขาในการเทศนาสอนหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์นั้นก็เพียงเพื่อกระตุ้นคนทั้งหลายให้เตรียมพร้อมสำหรับการพิพากษาพวกเขาต้องการปลุกคนที่มีความเชื่อทางศาสนาให้หันไปยังความหวังที่แท้จริงของคริสตจักรและเน้นถึงความจำเป็นที่พวกเขาจะต้องมีประสบการณ์ของชีวิตคริสเตียนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและพวกเขายังทำงานเพื่อปลุกผู้ที่ยังไม่กลับใจให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องกลับใจทันทีและหันกลับไปหาพระเจ้า

“พวกเขาไม่ได้นำผู้รับเชื่อใหม่เข้าร่วมนิกายหรือกลุ่มศาสนาใดดังนั้นพวกเขาจึงทำงานกับคนทุกกลุ่มและทุกนิกายโดยไม่ก้าวก่ายองค์กรหรือระบบการปกครองใดๆ” {GC375.1} {GCth17 325.1}

มิลเลอร์กล่าวว่า“งานทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำไปนั้นข้าพเจ้าไม่เคยมีความปรารถนาหรือความคิดที่จะสร้างกลุ่มผลประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากนิกายที่มีอยู่แล้วหรือทำให้นิกายหนึ่งได้รับประโยชน์บนความสูญเสียของอีกนิกายหนึ่งข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่ายข้าพเจ้าคาดหวังว่าคริสเตียนทุกคนจะชื่นชมกับความหวังใจในการเสด็จมาของพระคริสต์และผู้ที่มองไม่เห็นอย่างที่ข้าพเจ้ามองเห็นนั้นจะไม่รักผู้ที่รับหลักคำสอนนี้น้อยลงข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าจะมีความจำเป็นที่ต้องแยกกันประชุมเป้าหมายทั้งหมดของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าต้องการนำจิตวิญญาณให้กลับใจมาหาพระเจ้าเพื่อแจ้งให้โลกทราบถึงการพิพากษาที่จะมาถึงและเพื่อนำเพื่อนมนุษย์ให้ตระเตรียมจิตใจให้พร้อมเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าของพวกเขาด้วยความสันติคนส่วนใหญ่ที่กลับใจจากงานประกาศที่ข้าพเจ้าทำไปก็เข้าร่วมกับคริสตจักรต่างๆที่มีอยู่แล้ว” Bliss หน้า 328 {GC 375.2} {GCth17 325.2}

เนื่องจากงานที่มิลเลอร์ทำนั้นมักส่งผลให้คริสตจักรเติบใหญ่ขึ้นงานนี้จึงถูกยอมรับว่าดีในช่วงเวลาระยะหนึ่งแต่เมื่อบรรดาผู้รับใช้และผู้นำทางศาสนาตัดสินใจต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์และตั้งใจจะยับยั้งการตื่นตัวทุกอย่างที่เกิดจากเรื่องนี้พวกเขาไม่เพียงขัดขวางจากบนธรรมาสน์เท่านั้นแต่ยังสั่งห้ามสมาชิกของพวกเขาเข้าร่วมการประชุมการประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองด้วยห้ามแม้กระทั่งการพูดคุยถึงความหวังใจของพวกเขาในการชุมนุมสังสรรค์ของโบสถ์ด้วยเหตุนี้ผู้เชื่อจึงตกอยู่ในสภาพทุกข์หนักและลำบากใจอย่างยิ่งพวกเขารักคริสตจักรและไม่เต็มใจที่จะแยกตัวเองออกไปแต่เมื่อพวกเขาเห็นว่ามีการปิดบังคำพยานที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าและไม่ยอมให้พวกเขามีสิทธิในการสำรวจคำพยากรณ์พวกเขาจึงรู้สึกว่าความภักดีที่พวกเขามีต่อพระเจ้านั้นทำให้พวกเขายอมทำตามคำสั่งเหล่านั้นไม่ได้พวกเขาถือว่าคนเหล่านั้นที่พยายามปิดประตูต่อคำพยานที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้านั้นไม่อาจก่อตั้งเป็นคริสตจักรของพระคริสตซึ่ง “เป็นหลักและเป็นรากฐานแห่งความจริง” ได้ 1 ทิโมธี 3:15 ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถือว่าการแยกตัวเองออกจากคริสตจักรที่พวกเขามีความสัมพันธ์อยู่เดิมนั้นไม่ผิดในช่วงฤดูร้อนปีค.ศ. 1844 มีสมาชิกประมาณ 15,000 คนถอนตัวเองออกจากการเป็นสมาชิกของคริสตจักรต่างๆ {GC 376.1} {GCth17 325.3}

ประมาณช่วงเวลานี้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดขึ้นในคริสตจักรส่วนใหญ่ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลาหลายปีแล้วที่คริสตจักรต่างๆค่อยๆปรับตัวอย่างต่อเนื่องสู่วิถีทางปฏิบัติและธรรมเนียมของชาวโลกเป็นเหตุทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณพลอยตกต่ำลงไปด้วยแต่ในปีนั้นมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าจำนวนสมาชิกลดลงอย่างกะทันหันและลดลงอย่างเห็นได้ชัดในเกือบทุกคริสตจักรทั่วประเทศในขณะที่ไม่มีผู้ใดบอกสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์นี้แต่ทุกคนก็รับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางจากสื่อมวลชนและจากบนธรรมาสน์ {GC 376.2} {GCth17 325.4}

จากที่ประชุมของคณะเพรสไบทีเรียนแห่งเมืองฟีลาเดลเฟียนายบารเนส[Barnes]ผู้เขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์ที่คนมากมายใช้อ้างอิงและเป็นศาสนาจารย์ของโบสถ์ระดับแนวหน้าแห่งหนึ่งในเมืองนั้น"เขากล่าวว่าเขาทำงานรับใช้เป็นศาสนาจารย์มาแล้วนานกว่ายี่สิบปีและทุกครั้งที่เขาประกอบพิธีศีลมหาสนิทจะมีผู้มารับเชื่อใหม่ไม่มากก็น้อยซึ่งพิธีที่เขาประกอบครั้งล่าสุดนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงแต่ในตอนนี้ไม่มีการตื่นตัวไม่มีการกลับใจในบรรดาผู้เชื่อก็มองไม่เห็นการเติบใหญ่ขึ้นในพระคุณและไม่มีผู้ใดเข้ามายังห้องทำงานของเขาเพื่อพูดคุยเรื่องความรอดของจิตวิญญาณของพวกเขาด้วยธุรกิจที่ดีขึ้นและอนาคตของการค้าและการผลิตที่สดใสความนึกคิดทางฝ่ายโลกจึงมีเพิ่มมากขึ้นเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับทุกนิกายเช่นกัน"Congregational Journal ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคมค.ศ. 1844 {GC 376.3} {GCth17 325.5}

ในเดือนกุมภาพันธ์ของปีเดียวกันศาตราจารย์ฟินนีย์[Finney]แห่งวิทยาลัยโอเบอร์ลินกล่าวว่า"เรามีข้อเท็จจริงที่อยู่ต่อหน้าเราว่าโดยทั่วไปแล้วคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในประเทศของเรามักจะเฉื่อยชาหรือไม่ก็เป็นศัตรูกับการปฏิรูปทางศีลธรรมแทบทุกเรื่องตลอดมามีข้อยกเว้นอยู่บ้างแต่ก็ไม่พอที่จะเปลี่ยนความจริงเป็นอย่างอื่นนอกจากที่เป็นอยู่โดยทั่วไปเรายังมีความจริงเพื่อใช้สนับสนุนยืนยันอีกเรื่องหนึ่งคือแทบจะหาอิทธิพลของการฟื้นฟูในคริสตจักรไม่พบความเฉื่อยชาทางจิตวิญญาณมีอยู่ทั่วไปเกือบทุกหนแห่งและรุนแรงอย่างน่ากลัวซึ่งสำนักข่าวศาสนาจากทั่วประเทศก็เป็นพยานได้.....ในระดับกว้างนั้นสมาชิกของคริสตจักรฝักใฝ่เรื่องของแฟชั่นพวกเขาจับมือกับคนอธรรมในงานเลี้ยงสนุกสนานการเต้นรำงานรื่นเริงฯลฯ.....แต่เราไม่จำเป็นต้องขยายเรื่องราวอันปวดร้าวเหล่านี้มีหลักฐานมากมายที่หนักแน่นและประดังเข้ามาตลอดเพื่อแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรโดยทั่วไปกำลังมีสภาพที่ถดถอยอย่างน่าเศร้าใจพวกเขาเหินห่างไปไกลจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงเพิกถอนพระองค์เองออกไปจากพวกเขา" {GC 377.1} {GCth17 326.1}

มีผู้เขียนคนหนึ่งในนิตยสารรีลีจัสเทเลสโกบ [Religious Telesope] เขียนยืนยันว่า "เราไม่เคยเห็นความตกต่ำในวงการศาสนาอย่างที่เกิดขึ้นอยู่ทุกหนทุกแห่งในขณะนี้ในความเป็นจริงแล้วคริสตจักรจะต้องตื่นขึ้นและค้นหาสาเหตุของปัญหานี้เพราะเป็นปัญหาสำหรับทุกคนที่รักศิโยนจะต้องพิจารณาเมื่อเรานึกในใจว่ามีคนกลับใจอย่างแท้จริง'จำนวนน้อยมาก'เพียงไรนั้นและคนบาปที่ไม่ยอมกลับใจและมีจิตใจแข็งกระด้างซึ่งมีจำนวนแทบจะเทียบกันไม่ได้แล้วนั้นเราแทบจะร้องอุทานขึ้นมาอย่างไม่ได้ตั้งใจว่า'พระเจ้าทรงลืมพระเมตตาคุณแล้วหรือหรือว่าประตูแห่งพระกรุณาปิดไปแล้ว'" {GC 377.2} {GCth17 326.2}

สภาพเช่นนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากสาเหตุในตัวคริสตจักรเองความมืดมิดทางฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นกับทั้งประเทศกับคริสตจักรทั้งหลายและกับแต่ละบุคคลนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการถอนคืนความช่วยเหลือของพระคุณของพระเจ้าตามอำเภอใจในส่วนของพระองค์แต่เกิดจากในส่วนของมนุษย์ที่ละเลยหรือปฏิเสธแสงสว่างที่พระเจ้าประทานมาให้ประวัติศาสตร์ของชนชาติยิวในสมัยของพระคริสต์ก็เป็นตัวอย่างที่เราเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดของความจริงในเรื่องนี้พวกชนชาติยิวฝักใฝ่อยู่กับทางโลกและลืมพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ความเข้าใจของพวกเขาก็มืดมนไปจิตใจของพวกเขาก็มีแต่เรื่องทางโลกและของเนื้อหนังด้วยประการฉะนี้พวกเขาจึงไม่รับรู้เรื่องการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์และด้วยความหยิ่งและความไม่เชื่อนี้เองพวกเขาจึงปฏิเสธพระผู้ไถ่แต่ในขณะนั้นพระเจ้าก็ยังไม่ทรงตัดชนชาติยิวออกจากการรับความรู้หรือการมีส่วนร่วมในพระพรของการไถ่ให้รอดแต่คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธความจริงได้สูญเสียความปรารถนาทั้งหมดที่จะรับของประทานจากสวรรค์

“พวกเขาถือว่าความมืดคือความสว่างและความสว่างคือความมืด”
อิสยาห์5:20;จนกระทั่งแสงสว่างที่อยู่ในตัวเขากลายเป็นความมืดและความมืดมนนั้นก็ยิ่งใหญ่ทีเดียว {GC 377.3} {GCth17 326.3}

เรื่องนี้ช่างเหมาะเจาะกับนโยบายของซาตานที่ต้องการให้มนุษย์มีศาสนาแค่เพียงเปลือกนอกแต่ขาดวิญญาณแห่งคุณงามความดีอันมีชีวิตภายหลังจากที่ชนชาติยิวปฏิเสธข่าวประเสริฐแล้วพวกเขายังคงกระตือรือร้นที่จะรักษาพิธีกรรมโบราณของพวกเขาไว้พวกเขาเก็บรักษาเอกลักษณ์ของชาติไว้อย่างเคร่งครัดในขณะที่พวกเขาเองยอมรับโดยดุษฎีว่าพระเจ้าไม่ได้สถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาอีกแล้วคำพยากรณ์ของดาเนียลชี้ถึงเวลาที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาไว้อย่างไม่ผิดพลาดและพยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ไว้อย่างเปิดเผยชัดเจนจนพวกรับบีบั่นทอนการศึกษาคำพยากรณ์นี้และในที่สุดพวกเขาประกาศคำแช่งสาปแก่ทุกคนที่พยายามคำนวณเวลานั้นในศตวรรษต่อๆมาชนชาติอิสราเอลที่ตกอยู่ในสภาพตาบอดและไม่กลับใจก็ยังยืนกรานไม่ใส่ใจความรอดที่ถูกเสนอให้ด้วยความปรานีไม่สนใจพระพรที่มาพร้อมกับข่าวประเสริฐนี่คือคำเตือนที่น่าเคร่งขรึมและน่าสะพรึงกลัวถึงอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ {GC 378.1} {GCth17 327.1}

ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่มีสาเหตุเช่นนี้ปรากฏอยู่ผลที่ได้รับซึ่งเหมือนกันก็จะตามมาผู้ที่ตั้งใจสยบความสำนึกในหน้าที่ของเขาเพราะขัดแย้งกับความโน้มเอียงของตนเองแล้วในที่สุดเขาจะสูญเสียอำนาจการแยกแยะระหว่างความจริงและความผิดไปความเข้าใจของเขาจะมืดมนความสำนึกจะกระด้างไปจิตใจจะแข็งกระด้างและจิตวิญญาณจะแยกออกไปจากพระเจ้าไม่ว่าที่ใดที่ละทิ้งหรือดูแคลนข่าวแห่งความจริงของพระเจ้าความมืดจะห้อมล้อมคริสตจักรที่นั่นไว้ความเชื่อและความรักจะเยือกเย็นลงและความเหินห่างและความแตกร้าวจะเข้ามาสมาชิกของคริสตจักรใส่ใจและใช้พลังไปกับการแสวงหาสิ่งของทางฝ่ายโลกและคนบาปก็จะยิ่งแข็งกร้าวด้วยการไม่สำนึกในบาปของตน {GC 378.2} {GCth17 327.2}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในพระธรรมวิวรณ์บทที่14ที่ประกาศเวลาการพิพากษาของพระเจ้าและเรียกร้องให้มนุษย์เกรงกลัวและนมัสการพระองค์นั้นมีไว้เพื่อแยกผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าให้ออกมาจากอิทธิพลที่เลวร้ายของโลกและเพื่อปลุกให้พวกเขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของการทำตัวให้เหมือนชาวโลกและการละทิ้งความเชื่อของพวกเขาในข่าวสารนี้พระเจ้าประทานคำเตือนมายังคริสตจักรซึ่งหากพวกเขารับไว้ก็คงจะแก้ไขความชั่วที่ขวางกั้นพวกเขาให้ห่างไปจากพระองค์ได้หากพวกเขายอมรับข่าวสารจากสวรรค์ยอมถ่อมจิตใจของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าและแสวงหาด้วยความจริงใจที่จะเตรียมพร้อมเพื่อเข้าเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์แล้วพระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าจะปรากฏอยู่ท่ามกลางพวกเขาคริสตจักรจะก้าวกลับไปสู่สภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเชื่อและในความรักซึ่งมีอยู่ในสมัยของอัครทูตคือเมื่อผู้เชื่อทั้งหลาย “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” และ “กล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”เมื่อ“องค์พระผู้เป็นเจ้าก็โปรดให้คนทั้งหลายที่กำลังจะรอดเพิ่มจำนวนเข้ามามากยิ่งขึ้นทุกๆวัน” กิจการ 4:32, 31; 2:47 {GC 379.1} {GCth17 327.3}

หากคนที่อ้างว่าตนเป็นประชากรของพระเจ้าจะยอมรับแสงสว่างจากพระวจนะของพระองค์ที่ส่องลงมายังพวกเขาแล้วพวกเขาคงจะไปถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่พระคริสต์ทรงอธิษฐานเผื่อและที่อัครทูตได้บรรยายไว้ว่า“เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่มาจากพระวิญญาณนั้นโดยมีสันติภาพเป็นเครื่องผูกพันมีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียวเหมือนอย่างที่ท่านได้รับการทรงเรียกให้มาถึงความหวังเดียวในการท

รงเรียกพวกท่านนั้นมีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวความเชื่อเดียวบัพติศมาเดียว” เอเฟซัส 4:3-5 {GC 379.2} {GCth17 327.4}

ผู้ที่ยอมรับข่าวสารเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์จะได้รับประสบการณ์ที่มีผลอันประเสริฐเช่นนี้พวกเขามาจากคริสเตียนนิกายต่างๆและความแตกต่างที่แบ่งแยกให้เกิดนิกายต่างๆนั้นก็ถูกขว้างทิ้งลงไปยังพื้นดินและหลักความเชื่อทางศาสนาต่างๆที่ขัดแย้งกันก็ถูกทำลายจนย่อยยับความหวังที่ไม่วางอยู่บนรากฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับระยะเวลาหนึ่งพันปีในโลกก็ถูกปล่อยทิ้งไปทัศนะผิดๆเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองก็ได้รับการแก้ไขความหยิ่งยโสและการทำตามอย่างชาวโลกก็ถูกกวาดทิ้งไปสิ่งที่ผิดๆก็ถูกทำให้ถูกต้องจิตใจของคนมากมายถูกประสานด้วยมิตรภาพที่แสนหวานชื่นและความรักและความสุขครองความเป็นใหญ่หากหลักคำสอนนี้มีผลเช่นนี้ต่อคนเพียงไม่กี่คนที่ได้รับคำสอนนี้ก็จะมีผลเช่นเดียวกันนี้กับทุกคนที่ได้รับด้วย {GC 379.3} {GCth17 327.5}

แต่โดยทั่วไปคริสตจักรไม่ยอมรับคำเตือนนี้ผู้รับใช้ทั้งหลายของคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเป็นคนเฝ้ายามของ“พงศ์พันธุ์อิสราเอล”ควรจะต้องเป็นคนแรกที่เข้าใจเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระเยซูพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ความจริงทั้งจากคำพยานของผู้เผยพระวจนะหรือจากหมายสำคัญของยุคในขณะที่ความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกเข้าครองหัวใจของพวกเขาความรักที่พวกเขามีถวายให้แก่พระเจ้าและความเชื่อในพระวจนะของพระองค์ก็เยือกเย็นลงไปเรื่อยๆและเมื่อมีการนำเสนอหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับของพระคริสต์สิ่งเหล่านี้ก็ได้แต่เพียงไปปลุกอคติและความไม่เชื่อของพวกเขาขึ้นความจริงคือส่วนใหญ่ของข่าวสารนี้ถูกประกาศโดยคนธรรมดาทั่วไปจึงทำให้เกิดการต่อต้านมากขึ้นเช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในอดีตคำพยานที่ชัดเจนของพระวจนะของพระเจ้าถูกโต้ด้วยคำถามที่ว่า “มีใครบ้างในพวกผู้ใหญ่หรือพวกฟาริสีที่ศรัทธาในตัวเขา” ยอห์น7:48;และเมื่อพวกเขาพบว่าเป็นการยากที่จะโต้แย้งเรื่องเวลาของคำพยากรณ์หลายคนจึงไม่สนับสนุนการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคำพยากรณ์โดยสอนว่าหนังสือคำพยากรณ์นั้นถูกปิดผนึกไว้แล้วและไม่ได้มีไว้เพื่อให้ใครเข้าใจคนจำนวนมากที่วางใจในศาสนาจารย์ของพวกเขาอย่างเต็มที่ก็ไม่ยอมรับฟังคำเตือนและถึงแม้อาจมีบางคนที่ยอมรับความจริงพวกเขาก็ไม่กล้ายอมรับอย่างเปิดเผยด้วยเกรงว่าจะ “ถูกขับออกจากธรรมศาลา” ยอห์น 9:22 ข่าวสารที่พระเจ้าประทานมาเพื่อการทดสอบและการชำระคริสตจักรได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีคนจำนวนมากเพียงไรที่รักโลกนี้มากกว่ารักพระคริสต์ความสัมพันธ์ที่พวกเขามีให้กับโลกนี้แข็งแกร่งยิ่งกว่าแรงจูงใจที่จะนำเขาไปสู่สวรรค์พวกเขาเลือกที่จะรับฟังเสียงของปัญญาที่เป็นของโลกนี้และหันหนีไปจากข่าวสารแห่งความจริงที่นำไปสู่การตรวจสอบจิตใจ {GC 380.1} {GCth17 328.1}

ด้วยการไม่ยอมรับคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งพวกเขาจึงปฏิเสธวิถีที่สวรรค์จัดเตรียมไว้เพื่อนำพวกเขากลับคืนสู่ความบริบูรณ์พวกเขารังเกียจผู้ประกาศข่าวแห่งพระคุณที่จะแก้ไขความชั่วซึ่งแยกพวกเขาออกไปจากพระเจ้าและด้วยความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้นพวกเขาหันไปหาความเป็นมิตรกับโลกนี่เป็นสาเหตุของสภาพอันน่ากลัวของการหมกมุ่นอยู่กับทางโลกการละทิ้งความเชื่อและการตายของจิตวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นในคริสตจักรต่างๆในปีค.ศ.1844{GC380.2} {GCth17 328.2}

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่สองบินตามทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมาและประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นพังทลายแล้วพังทลายแล้วนครที่ให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง” วิวรณ์ 14:8 “บาบิโลน” เป็นคำที่มาจากรากศัพท์ “บาเบล” ซึ่งหมายถึงความสับสนพระคัมภีร์ใช้คำนี้เพื่อหมายถึงรูปแบบต่างๆของศาสนาเทียมเท็จหรือศาสนาที่ละ

ทิ้งความจริงในพระธรรมวิวรณ์บทที่17ใช้ผู้หญิงแทนบาบิโลนพระคัมภีร์ใช้ผู้หญิงเป็นสัญลักษณ์แทนคริสตจักรหญิงที่มีคุณธรรมหมายถึงคริสตจักรบริสุทธิ์หญิงชั่วหมายถึงคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อที่แท้จริง {GC 381.1} {GCth17 329.1}

พระคัมภีร์ใช้การแต่งงานเป็นสัญลักษณ์แทนความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนนานระหว่างพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์องค์พระผู้เป็นเจ้าร่วมสัมพันธ์กับประชากรของพระองค์ด้วยพันธสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์พระองค์ทรงสัญญาที่จะเป็นพระเจ้าของพวกเขาและประชากรของพระองค์ก็ปฏิญาณว่าพวกเขาเองจะเป็นของพระองค์และเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นพระองค์ทรงประกาศว่า“เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราเป็นนิตย์เออเราจะหมั้นเจ้าไว้ด้วยความชอบธรรมความยุติธรรมความรักมั่นคงและความกรุณา” โฮเชยา 2:19 และตรัสอีกว่า “เราเป็นนายเหนือพวกเจ้า”เยเรมีย์3:14;และเปาโลก็ใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่โดยกล่าวไว้ว่า“ข้าพเจ้าหมั้นท่านไว้กับสามีคนเดียวเพื่อถวายพวกท่านให้เป็นหญิงพรหมจารีบริสุทธิ์แด่พระคริสต์” 2 โครินธ์ 11:2 {GC 381.2} {GCth17 329.2}

ความไม่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรต่อพระคริสต์ด้วยการหันความวางใจและความรักออกไปจากพระองค์และยอมให้ความรักต่อสิ่งของทางโลกครอบงำจิตวิญญาณเปรียบได้กับการละเมิดคำปฏิญาณของการแต่งงานเป็นภาพที่นำเสนอให้เห็นบาปของชนชาติอิสราเอลที่ออกไปจากพระเจ้าและความรักประเสริฐของพระเจ้าซึ่งพวกเขาดูแคลนก็ได้รับการพรรณนาอย่างน่าจับใจไว้ว่า“เราปฏิญาณต่อเจ้าและทำพันธสัญญากับเจ้าและเจ้าก็เป็นของเรา”

“เจ้างดงามมากทีเดียวและเจ้าเจริญขึ้นเป็นชนชั้นกษัตริย์ชื่อเสียงของเจ้าก็เลื่องลือไปท่ามกลางประชาชาติในเรื่องความงดงามของเจ้าเพราะความงดงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียวเนื่องด้วยสง่าราศีที่เรามอบให้เจ้า..... แต่เจ้าวางใจในความงดงามของเจ้าและเจ้าเล่นชู้เนื่องด้วยชื่อเสียงของเจ้า” “เชื้อสายอิสราเอลเอ๋ยพวกเจ้าได้ทรยศต่อเราเช่นเดียวกับภรรยาทรยศต่อสามี”

“เจ้าภรรยาที่นอกใจดูซิเจ้ารับคนแปลกหน้ามาแทนที่สามี” เอเสเคียล 16:8, 13-15, 32 เยเรมีย์ 3:20 {GC 381.3} {GCth17 329.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันเพื่อกล่าวถึงคริสเตียนที่เป็นมิตรกับทางโลกมากกว่าที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าอัครทูตยากอบกล่าวไว้ว่า“คนไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าท่านทั้งหลายรู้ว่าการเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้าเพราะฉะนั้นใครก็ตามที่ต้องการเป็นมิตรกับโลกก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า” ยากอบ 4:4 {GC 382.1} {GCth17 330.1}

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 17 บรรยายหญิง (บาบิโลน) ไว้ว่า “นุ่งห่มสวมชุดสีม่วงและสีแดงเข้มและประดับด้วยทองคำอัญมณีต่างๆและไข่มุกในมือของนางมีถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกจากการล่วงประเวณีของตนและบนหน้าผากของนางมีชื่อที่เป็นความลึกลับเขียนไว้ว่า ‘บาบิโลนมหานครแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย’” ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปอีกว่า“ข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชนและโลหิตของบรรดาพยานของพระเยซู”บาบิโลนยังถูกบรรยายต่อไปอีกว่าเป็น“นครที่ครอบครองอยู่เหนือกษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก” วิวรณ์ 17:4-16, 18

โรมมีอำนาจเด็ดขาดอยู่เหนือบรรดากษัตริย์ในโลกที่เป็นคริสเตียนมานานหลายศตวรรษผ้าสีม่วงและสีแดงเข้มเครื่องประดับทองคำอัญมณีต่างๆและไข่มุกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจยิ่งใหญ่ของราชสำนักของโรมที่หยิ่งยโสและไม่มีคำบรรยายลักษณะอำนาจใดได้อย่างเหมาะเจาะว่า“เมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน”เนื่องจากคริสตจักรนี้ได้กดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์อย่างทารุณบาบิโลนยังถูกกล่าวหาด้วยบาปของการมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับ“กษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก”คริสตจักรของยิวกลายเป็นหญิงแพศยาด้วยการเหินห่างไปจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและผูกมิตรกับคนนอกศาสนาและโรมก็ทำตนให้เป็นมลทินด้วยวิธีเดียวกันนี้โดยแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจทางฝ่ายโลกโรมจึงต้องได้รับการตำหนิที่คล้ายคลึงกัน {GC 382.2} {GCth17 330.2}

บาบิโลนถูกตราว่าเป็น “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” วิวรณ์ 17:5 ดังนั้นบุตรหญิงทั้งหลายของนางจึงต้องเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรต่างๆที่ยึดติดกับหลักคำสอนและประเพณีต่างๆของนางและทำตามแบบอย่างของนางด้วยการยอมทิ้งความจริงและความเห็นชอบของพระเจ้าเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับโลกนี่ข่าวสารแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่ประกาศถึงการล่มสลายของบาบิโลนจะต้องหมายถึงกลุ่มศาสนาที่ครั้งหนึ่งเคยบริสุทธิ์ผุดผ่องและบัดนี้ทำชั่วไปแล้วเนื่องจากข่าวนี้มาหลังคำเตือนเรื่องการพิพากษาข่าวนี้จึงต้องประกาศในวาระสุดท้ายด้วยเหตุนี้คำเตือนนี้จึงไม่ได้มีไว้สำหรับคริสตจักรโรมันเท่านั้นเพราะคริสตจักรดังกล่าวตกอยู่ในสภาพที่ล่มสลายมาเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้วยิ่งกว่านั้นในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 18ยังเรียกให้ประชากรของพระเจ้าออกมาจากบาบิโลนตามพระคัมภีร์ข้อนี้ยังต้องมีประชากรของพระเจ้าอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนและในเวลานี้จะพบประชากรส่วนใหญ่ที่ติดตามพระคริสต์ได้ในคริสตจักรไหนไม่ต้องสงสัยเลยคนเหล่านี้ยังอยู่ในคริสตจักรต่างๆที่ยึดถือความเชื่อของโปรเตสแตนต์ในสมัยที่คริสตจักรเหล่านี้เกิดขึ้นมานั้นพวกเขายืนขึ้นอย่างงามสง่าเพื่อพระเจ้าและเพื่อความจริงและพระพรของพระองค์ก็สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขาแม้ชาวโลกที่ไม่เชื่อยังต้องยอมรับผลลัพธ์อันดีเลิศที่เกิดจากการยอมรับหลักการต่างๆของข่าวประเสริฐในคำพูดของผู้เผยพระวจนะที่กล่าวกับชนชาติอิสราเอลว่า“ชื่อเสียงของเจ้าก็เลื่องลือไปท่ามกลางประชาชาติในเรื่องความงามของเจ้าเพราะความงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียวเนื่องด้วยสง่าราศีที่เรามอบให้เจ้าพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ”แต่พวกเขาก็กลับล้มลงด้วยความปรารถนาเดียวกันที่นำคำแช่งสาปและความหายนะมาให้กับชนชาติอิสราเอลนั่นคือความต้องการเลียนแบบประเพณีและพยายามสร้างมิตรภาพกับพวกคนอธรรม“เจ้าวางใจในความงดงามของเจ้าและเจ้าเล่นชู้เนื่องด้วยชื่อเสียงของเจ้า” เอเสเคียล 16:14, 15 {GC 382.3} {GCth17 330.3}

คริสตจักรโปรเตสแตนต์จำนวนมากมายทำตามแบบอย่างของโรมในการมีความสัมพันธ์อย่างไร้ศีลธรรมกับ“กษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก”นั่นคือเป็นคริสตจักรของรัฐที่มีความสัมพันธ์กับการปกครองทางฝ่ายโลกและนิกายอื่นๆด้วยการแสวงหาการยอมรับของฝ่ายโลกและคำว่า“บาบิโลน”จึงเป็นคำที่ใช้บรรยายองค์กรเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมพวกเขาทั้งหมดต่างอ้างว่าหลักคำสอนของพวกเขาได้มาจากพระคัมภีร์แต่กระนั้นยังแยกออกเป็นนิกายต่างๆจนแทบนับจำนวนนิกายได้ไม่ถ้วนพร้อมด้วยหลักความเชื่อและทฤษฎีที่ขัดแย้งแตกต่างกันมากมาย {GC 383.1} {GCth17 331.1}

นอกเหนือจากบาปของการเข้าร่วมกับโลกคริสตจักรที่แยกตัวออกมาจากโรมก็ยังคงมีลักษณะอื่นๆของโรมด้วย {GC 383.2} {GCth17 331.2}

มีรายงานฉบับหนึ่งของคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่แย้งไว้ว่า“หากคริสตจักรแห่งโรมเคยทำผิดเรื่องรูปเคารพของเหล่านักบุญแล้วคริสตจักรแห่งอังกฤษซึ่งเป็นลูกสาวของเธอก็ผิดเช่นเดียวกันที่ถวายโบสถ์ให้

นางมารีย์ถึง 10 แห่งแล้วถวายให้พระคริสต์เพียงแห่งเดียว” Richard Challoner, *The Catholic Christian Instructed* คำนำหน้า 21, 22 {GC 384.1} {GCth17 331.3}

ในหนังสือ “เอทริทีส์ออนเดอะมิลเลเนียม” [A Treatise on the Millennium] ดร. ฮอพคินส์ [Hopkins]เขียนไว้ว่า“ไม่มีเหตุผลใดที่จะมาพิจารณาว่าเจตนารมย์และการกระทำของการต่อต้านคริสเตียนนั้นจำกัดอยู่ในคริสตจักรซึ่งในปัจจุบันนี้เรียกว่าคริสตจักรแห่งโรมภายในคริสตจักรต่างๆของนิกายโปรเตสแตนต์ก็มีสภาพของการต่อต้านพระคริสต์อยู่มากทีเดียวและคริสตจักรเหล่านั้นก็ยังห่างไกลจากการได้รับการปฏิรูปทั้งหมดจากเรื่อง.....ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมและความชั่วช้า” Samuel Hopkins, Works เล่มที่ 2 หน้า 328 {GC 384.2} {GCth17 331.4}

ดร. กูทรีย์ [Guthrie] เขียนถึงเรื่องการแยกตัวของคริสตจักรเพสไบทีเรียนออกจากโรมว่า “เมื่อกว่าสามร้อยปีที่แล้วคริสตจักรของเราที่มีธงชัยเป็นรูปพระคัมภีร์ที่เปิดออกและคำขวัญที่ติดอยู่บนแผ่นป้ายว่า ‘จงค้นหาพระคัมภีร์’ ได้เดินเป็นขบวนออกมาจากประตูของโรม” และแล้วท่านก็ถามคำถามที่สำคัญอย่างมากว่า“พวกเขาก้าวหลุดออกมาจากบาบิโลนหมดแล้วใช่หรือไม่” Thomas Guthrie, The Gospel in Ezekiel หน้า 237 {GC 384.3} {GCth17 331.5}

สเปอเจิน[Spurgeon]กล่าวว่า“ดูเสมือนหนึ่งว่าคริสตจักรแห่งอังกฤษถูกกัดกร่อนจนหมดด้วยพิธีกรรมทางศาสนาแต่ผู้ที่มีความเห็นไม่สอดคล้องกันก็ไม่ได้เลวน้อยกว่าพวกนักปรัชญานอกศาสนาคนที่เราคิดว่ามีสิ่งที่ดีกว่าก็กำลังหันหลังเดินออกไปทีละคนจากหลักพื้นฐานแห่งความเชื่อเมื่อคิดดูให้รอบคอบแล้วข้าพเจ้าเชื่อว่าที่ตรงกลางหัวใจของประเทศอังกฤษนั้นมีลักษณะเหมือนรวงผึ้งที่รวมเอาคนนอกศาสนาที่สมควรให้แช่งด่าไว้อยู่ภายในแล้วคนเหล่านี้ยังกล้าขึ้นธรรมาสน์และเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน” {GC 384.4} {GCth17 332.1}

อะไรคือต้นเหตุที่ทำให้เกิดการละทิ้งความเชื่อครั้งยิ่งใหญ่คริสตจักรเริ่มตีตัวออกจากความเรียบง่ายของข่าวประเสริฐด้วยวิธีการใดก็ด้วยการยอมทำตามวิถีปฏิบัติของพวกนอกศาสนาเพื่อช่วยให้คนนอกศาสนายอมรับศาสนาคริสเตียนได้ง่ายยิ่งขึ้นอัครทูตเปาโลประกาศว่า“อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” 2 เธสะโลนิกา 2:7 ซึ่งมีความหมายรวมถึงสมัยของท่านเองด้วยในช่วงสมัยของอัครสาวกนั้นคริสตจักรยังคงค่อนข้างบริสุทธิ์แต่“ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สองคริสตจักรส่วนใหญ่เริ่มรับรูปแบบใหม่เข้ามาความเรียบง่ายของยุคแรกเริ่มหายไปโดยไม่ทันรู้ตัวเมื่อสาวกผู้ชราภาพพักผ่อนในหลุมฝังศพลูกๆของพวกเขาร่วมกับผู้เชื่อใหม่ๆ......ก็ก้าวออกมาและปั้นแต่งแนวทางใหม่ขึ้น” Robert Robinson, Ecclesiastical Researches บทที่ 6 ย่อหน้าที่ 17 หน้า 51 เพื่อหาคนมารับเชื่อให้ได้นั้นพวกเขาจึงลดมาตรฐานอันสูงส่งของความเชื่อของคริสเตียนลงและผลที่ตามมาคือ“คนนอกศาสนาไหลบ่าเข้ามาในคริสตจักรพวกเขามาพร้อมธรรมเนียมทั้งหลายการปฏิบัติต่างๆและบรรดารูปเคารพ” Gavazzi, Lectures หน้า 278 ในขณะที่ศาสนาคริสต์ได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนจากผู้ปกครองฝ่ายโลกนั้นมีผู้มารับเชื่อเพียงในนามเป็นจำนวนมากมายแต่ในขณะที่มีสภาพภายนอกเป็นคริสเตียนคนจำนวนมากก็ยัง “คงเป็นคนนอกศาสนาโดยยังคงแอบกราบไหว้บูชารูปเคารพอยู่” Ibid. หน้า 278 {GC 384.5} {GCth17 332.2}

สภาพเดียวกันนี้ยังคงเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่ากับแทบทุกคริสตจักรที่เรียกตนเองว่าโปรเตสแตนต์ไม่ใช่หรือเมื่อผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เต็มไปด้วยวิญญาณของการปฏิรูปอย่างแท้จริงตายจากไปลูกหลานของพวกเขาก็ก้าวออกมาและ"ปรับแต่งขบวนการด้วยรูปแบบใหม่"ในขณะที่พวกเขายึดมั่นอย่างไม่ลืมหูลืมตาอยู่กับความเชื่อที่บรรพบุรุษส่งต่อมาและปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงใดๆที่ใหม่กว่าที่พวกเขามองเห็นเหล่าบุตรทั้งหลายของนักปฏิรูปจึงก้าวห่างออกไปจากตัวอย่างแห่งความถ่อมตนการเสียสละและการละทิ้งสิ่งของในโลกของนักปฏิรูปทั้งหลายด้วยประการฉะนี้"ความเรียบง่ายแต่แรกจึงหายไป"วิถีแห่งโลกไหลบ่าเข้ามายังคริสตจักรและนำ"ธรรมเนียมวิธีปฏิบัติและรูปเคารพ" เข้ามาในคริสตจักรด้วย" {GC 385.1} {GCth17 332.3}

อนิจจังการเป็นมิตรกับโลกซึ่งเป็น"ศัตรูกับพระเจ้า"ของคนทั้งหลายที่ประกาศว่าตนเป็นผู้ติดตามพระคริสต์นั้นช่างน่ากลัวเพียงไรคริสตจักรที่เป็นที่นิยมของผู้คนทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนเหินห่างไปจากมาตรฐานแห่งความถ่อมตนการละทิ้งตนความเรียบง่ายและคุณความดีที่มีอยู่ในพระคัมภีร์อย่างมากเพียงไรจอห์นเวสเล่ย์กล่าวถึงวิธีการใช้เงินอย่างถูกต้องว่า"อย่าใช้ตะลันต์อันมีค่ายิ่งไปอย่างสิ้นเปลืองเพียงเพื่อสนองความต้องการของดวงตาด้วยเครื่องนุ่มห่มที่ไม่จำเป็นและมีราคาแพงหรือด้วยเครื่องประดับที่ไม่จำเป็นอย่าสิ้นเปลืองกับการตกแต่งบ้านด้วยของหายากของที่เกินความต้องการหรือมีราคาแพงหรือในภาพถ่ายภาพวาดที่มีราคาแพงหรือในสิ่งของที่เคลือบด้วยทอง.....จงอย่าหาสิ่งใดเพื่อนำมาสนองตอบกับความหยิ่งยโสของชีวิตเพื่อจะเป็นที่ชื่นชมหรือรับคำเยินยอจากมนุษย์.....'ตราบใดที่ท่านทำสิ่งที่ดีๆเพื่อตัวเองผู้คนจะกล่าวถึงท่านในทางที่ดี'ตราบใดที่ท่าน'แต่งตัวเองด้วยผ้าลินินสีม่วงและมีเนื้อดี'และแต่ง'อย่างหรูหราทุกวัน'ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนมากมายจะยกย่องรสนิยมที่สูงส่งความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจของท่านแต่อย่าซื้อคำสรรเสริญของพวกเขาด้วยราคาแพงเช่นนี้แต่ให้พึงพอใจกับเกียรติที่มาจากพระเจ้า" Wesley, Works, Sermon 50, "The Use of Money" แต่มีคริสตจักรจำนวนมากในปัจจุบันนี้ที่ละเลยคำสอนเช่นนี้ {GC 385.2} {GCth17 332.4}

การแสดงว่าตนเองเป็นคนมีศาสนากลายเป็นสิ่งที่โลกนี้นิยมชมชอบประมุขนักการเมืองทนายความแพทย์นักธุรกิจต่างพากันเข้าร่วมเป็นสมาชิกในคริสตจักรก็เพื่อเป็นช่องทางสร้างความนับถือและความวางใจทางสังคมและความก้าวหน้าในฝ่ายโลกของตนเองด้วยวิธีนี้พวกเขาพยายามปกปิดธุรกรรมที่ไม่ชอบธรรมของตนเองไว้ด้วยการอ้างตนว่าเป็นคริสเตียนองค์กรศาสนาคริสต์ต่างๆที่ได้รับการสนับสนุนด้วยทรัพย์และอิทธิพลของบรรดาชาวโลกที่รับบัพติศมาเข้ามาแต่ยังหมกมุ่นอยู่ในทางโลกีย์เหล่านี้ก็ทำให้จำเป็นที่จะต้องพยายามหาความนิยมและการสนับสนุนมากยิ่งขึ้นโบสถ์อันโอ่อ่าตระการตาซึ่งตกแต่งอย่างหรูหราที่สุดถูกสร้างขึ้นตามถนนที่มีชื่อผู้เข้าร่วมนมัสการแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายราคาแพงและนำสมัยใช้เงินเดือนสูงจ้างผู้รับใช้ที่มีความสามารถสร้างความสำราญและดึงดูดผู้คนคำเทศนาของพวกเขาจะต้องไม่แตะเรื่องบาปที่ทำกันอย่างแพร่หลายแต่คำเทศนาของพวกเขาจะต้องรื่นหูสร้างความพึงพอใจด้วยเหตุนี้คนบาปที่อยู่ในสังคมจึงสมัครเข้าร่วมอยู่ในบัญชีของคริสตจักรและบาปที่นิยมชมชอบจึงซ่อนอยู่ภายใต้การเสแสร้งของความเลื่อมใสในศาสนา {GC 386.1} {GCth17 333.1}

นิตยสารชั้นนำฝ่ายโลกฉบับหนึ่งวิจารณ์เรื่องทัศนคติที่เป็นอยู่ของผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนที่มีกับโลกว่า"คริสตจักรยอมรับวิญญาณของยุคนี้และปรับวิธีนมัสการตามความต้องการของยุคสมัยใหม่อย่างไม่ทันรู้สึกตัว""แท้จริงแล้วทุกสิ่งที่ช่วยทำให้ศาสนาดูน่าสนใจก็ถูกคริสตจักรนำมาใช้เป็นเครื่องมือ" และนักเขียนคนหนึ่งของหนังสือพิมพ์นิวยอร์คอินดิเพนเดนท์ [New York Independent] กล่าวถึงคำที่เชื่อและปฏิบัติและนมักสารตามแบบชาวเมทอดิสต์ไว้ว่า

“เส้นแบ่งระหว่างผู้ที่เคร่งในศาสนาและผู้ที่ไม่มีศาสนาเลือนหายไปเป็นเพียงเงาสลัวและผู้ที่ร้อนรนของทั้งสองฝ่ายต่างทำการลบความแตกต่างทั้งหมดที่มีระหว่างวิธีการประพฤติและความสนุกสนานของพวกเขา ” “ศาสนาที่ได้รับความนิยมชมชอบจะมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นด้วยคนที่ได้รับประโยชน์โดยไม่ต้องใส่ใจกับหน้าที่ที่มาพร้อมกับศาสนานั้น” {GC 386.2} {GCth17 333.2}

เฮาวาร์ดครอสบี [Howard Crosby] กล่าวว่า “เป็นเรื่องน่าเป็นห่วงอย่างยิ่งเมื่อพวกเราเห็นคริสตจักรของพระคริสต์แทบไม่ได้ทำตามแผนการขององค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับชาวยิวในสมัยโบราณที่ปล่อยให้ความสัมพันธ์กับประเทศที่กราบไหว้รูปเคารพขโมยหัวใจของพวกเขาไปจากพระเจ้า......ก็เป็นเช่นนั้นแหละกับคริสตจักรของพระเจ้าในเวลานี้ด้วยการเข้ามีส่วนร่วมอย่างจอมปลอมกับโลกที่ไม่เชื่อละทิ้งวิธีการของพระเจ้าที่ประทานชีวิตแท้และปล่อยตัวเองไปกับนิสัยชั่วของสังคมที่ไม่มีพระคริสต์ถึงแม้บางครั้งคำโต้แย้งและข้อสรุปพอจะรับฟังได้แต่สิ่งเหล่านี้ก็ห่างไกลจากคำเปิดเผยของพระเจ้าและขัดแย้งโดยตรงกับการเติบโตขึ้นในพระคุณทั้งปวง” *The Healthy Christian: An Appeal to the Church* หน้า 141, 142 {GC 387.1} {GCth17 333.3}

ท่ามกลางกระแสคลื่นแห่งการหมกมุ่นในทางโลกีย์และการแสวงหาความสำราญการเสียสละและการถวายตนเพื่อพระคริสต์จึงหายไปจนเกือบหมด“มีชายและหญิงบางคนในคริสตจักรของเราที่ปัจจุบันอยู่ในวัยทำงานพวกเขาถูกสอนไว้ตั้งแต่เมื่อยังเป็นเด็กให้ถวายตัวเพื่อจะมอบถวายตนหรือทำงานรับใช้พระคริสต์”แต่“หากในเวลานี้ต้องการเงินทุนขึ้นมา.....ไม่มีใครจะต้องถูกร้องขอให้บริจาคโอไม่อย่างแน่นอนให้จัดงานรื่นเริงแสดงละครจำลองการพิพากษางานเลี้ยงหรูหราหรือของกินอะไรก็ได้ที่ทำให้คนเพลิดเพลิน” {GC 387.2} {GCth17 334.1}

ผู้ว่าการรัฐวิสคอนซินวาสเบิร์น [Washburn] ปราศรัยในการประชุมประจำปีเมื่อวันที่ 9 มกราคมค.ศ.1873ว่า“อาจจะต้องมีการตรากฎหมายบางฉบับเพื่อนำมาใช้ทำลายโรงเรียนที่ทำให้มีนักการพนันเกิดขึ้นมีโรงเรียนเช่นนี้อยู่ทุกที่แม้กระทั่งในคริสตจักรที่บางครั้งพบว่ากำลังทำงานของมารโดยไม่รู้ตัวและไม่สงสัยการแสดงดนตรีเพื่อรับของขวัญการจัดกิจกรรมขายชุดของขวัญและการขายตั๋วจับฉลากรางวัลฉลากกินแบ่งชุดรางวัลต่างๆและอื่นๆซึ่งในบางครั้งจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางศาสนาหรือการกุศลแต่บ่อยครั้งที่จัดขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ที่ไม่ค่อยมีคุณค่าซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องมือหาเงินที่ไม่ได้ให้คุณค่าสำคัญเลยไม่มีสิ่งใดที่ทำลายศีลธรรมและเป็นพิษภัยโดยเฉพาะกับเยาวชนได้มากเท่ากับการได้เงินหรือสมบัติโดยไม่ได้พากเพียรทำงานคนมีเกียรติเข้าร่วมกิจกรรมการเสี่ยงโชคเหล่านี้และปลอบจิตใต้สำนึกของเขาเองด้วยความคิดว่าเขาได้ใช้เงินไปในวัตถุประสงค์ที่ดีมันจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เยาวชนในรัฐนี้บ่อยครั้งมักจะตกไปสู่นิสัยลักษณะนี้ซึ่งความตื่นเต้นจากการละเล่นกิจกรรมเสี่ยงโชคจะเกิดขึ้นเกือบแน่นอนที่สุด” {GC 387.3} {GCth17 334.2}

วิญญาณของการประนีประนอมกับวิถีทางของชาวโลกกำลังบุกรุกเข้าไปยังโบสถ์ต่างๆทั่วอาณาจักรของคริสตศาสนาที่กรุงลอนดอนโรเบิร์ทเอ็ดคินส์ [Robert Atkins] เทศนาวาดภาพที่มืดมนของความถดถอยทางฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปในประเทศอังกฤษไว้ว่า “โลกนี้มีจำนวนคนชอบธรรมอย่างแท้จริงลดลงไปเรื่อยๆและไม่มีผู้ใดใส่ใจเหล่าผู้ที่ประกาศตนเป็นผู้เชื่อในศาสนาในปัจจุบันนี้และในทุกๆคริสตจักรเป็นผู้ที่รักโลกเป็นผู้ที่ประนีประนอมกับโลกเป็นผู้ที่รักสิ่งของเครื่องมืออำนวยความสะดวกสบายและเป็นผู้ที่ทะเยอทะยานไขว่คว้าเกียรติยศพวกเขาถูกเรียกให้เข้ามาร่วมทุกข์กับพระคริสต์แต่พวกเขากลับหดถอยไปแม้แต่เพียงด้วยคำตำหนิ......ละทิ้งความเชื่อละทิ้งความเชื่อละทิ้งความเชื่อถูกสลักไว้อยู่ที่ด้านหน้าสุดของทุกๆโบสถ์หากพวกเขาเข้าใจมันหากพวกเขารู้สึกถึงมั

นก็คงจะมีความหวังแต่อนิจจาพวกเขาร้องว่า 'ข้าเป็นเศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้วข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย' วิวรณ์ 3:17" Second Advent Library, tract No. 39 {GC 388.1} {GCth17 334.3}

บาปยิ่งใหญ่ที่เป็นข้อกล่าวหาที่มีต่อบาบิโลนคือ"นครที่ให้ประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง"วิวรณ์14:8;ถ้วยยาพิษที่เธอเอามาให้กับโลกหมายถึงคำสอนเทียมเท็จที่เธอรับไว้ซึ่งเป็นผลจากความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมของเธอที่เธอมีกับผู้ยิ่งใหญ่ของโลกมิตรภาพที่มีกับโลกทำให้ความเชื่อของเธอผิดเพี้ยนไปและเมื่อถึงคราวของเธอเธอก็นำสิ่งที่ผิดๆชักจูงโลกด้วยการสอนหลักคำสอนที่ค้านกับคำสอนที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 388.2} {GCth17 334.4}

โรมไม่อนุญาตให้ประชาชนมีพระคัมภีร์และบังคับให้ทุกคนยอมรับคำสอนของเธอแทนการนำพระวจนะของพระเจ้ากลับคืนมาให้มนุษย์นั้นเป็นผลงานของการปฏิรูปแต่ไม่ได้เป็นเรื่องเกินความจริงใช่หรือไม่ที่คริสตจักรในยุคของเราสอนมนุษย์ให้นำความเชื่อของพวกเขาไปวางไว้ที่หลักความเชื่อและคำสอนของคริสตจักรแทนที่จะวางไว้ในพระคัมภีร์ชาร์ลส์บีเคอร์ [Charles Beecher]กล่าวถึงคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆว่า"พวกเขาหลบหน้าไม่กล่าวคำพูดรุนแรงเพื่อต่อต้านหลักความเชื่อทางศาสนาซึ่งมีความอ่อนไหวแบบเดียวกับที่พวกนักบวชผู้บริสุทธิ์เหล่านั้นหลีกเลี่ยงไม่พูดวาจารุนแรงเพื่อต่อต้านการสถาปนาการกราบไหว้รูปบูชานักบุญและผู้พลีชีพเพื่อศาสนาซึ่งพวกเขาเป็นผู้ก่อขึ้นมาเอง.....นิกายโปรเตสแตนต์อีแวนเจลิคัลผูกมัดมือของพวกเขาไว้ด้วยกันกับพวกตนเองตกลงระหว่างกันเองว่าคนที่เป็นนักเทศน์ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็จะเป็นนักเทศน์ไม่ได้หากเขาไม่ยอมรับหนังสือบางเล่มนอกเหนือจากพระคัมภีร์..........ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จินตนาการขึ้นมาเองที่จะกล่าวว่าอำนาจฝ่ายความเชื่อทางศาสนาเริ่มห้ามปรามพระคัมภีร์เหมือนที่โรมเคยทำมาแล้วแต่ทำไปด้วยวิธีที่ลึกลับเฉียบแหลมกว่า" Sermon on "The Bible a Sufficient Creed," delivered at Fort Wayne, Indiana 22 กุมภาพันธ์ 1846 {GC 388.3} {GCth17 335.1}

เมื่อครูที่ซื่อสัตย์อธิบายพระวจนะของพระเจ้าก็จะมีผู้คงแก่เรียนผู้รับใช้ต่างๆที่อ้างว่าเข้าใจพระคัมภีร์ลุกขึ้นและปรักปรำคำสอนที่ดีงามทั้งหลายว่าเป็นคำสอนนอกรีตและด้วยการกระทำเช่นนี้จึงขับไล่ผู้ที่แสวงหาความจริงไปหากโลกไม่ได้ถูกมอมเมาอย่างสิ้นหวังด้วยเหล้าองุ่นของบาบิโลนแล้วฝูงชนมากมายคงจะเชื่อและกลับใจด้วยความจริงที่เรียบง่ายและเชือดเฉือนของพระวจนะของพระเจ้าแต่ความเชื่อทางศาสนานั้นสับสนและขัดแย้งกันจนประชาชนไม่รู้ว่าจะเชื่ออะไรว่าเป็นความจริงบาปของโลกที่ไม่กลับใจนอนหมอบอยู่ที่หน้าประตูโบสถ์ {GC 389.1} {GCth17 335.2}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่14ประกาศออกไปเป็นครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปีค.ศ.1844และในช่วงเวลานั้นข่าวนี้ใช้ได้โดยตรงกับคริสตจักรต่างๆในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ซึ่งคำเตือนเรื่องการพิพากษาถูกประกาศในประเทศอย่างกว้างขวางที่สุดและโดยทั่วไปถูกปฏิเสธมากที่สุดและคริสตจักรถดถอยอย่างรวดเร็วที่สุดแต่ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองไม่ได้สำเร็จบริบูรณ์ในปีค.ศ.1844ในช่วงเวลาดังกล่าวคริสตจักรต่างๆต้องประสบกับการเสื่อมถอยทางฝ่ายศีลธรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิเสธแสงสว่างเรื่องข่าวการเสด็จกลับมาแต่การเสื่อมถอยนี้ก็ยังไม่สมบูรณ์เช่นกันขณะที่พวกเขาปฏิเสธความจริงพิเศษสำหรับเวลานั้นความเสื่อมถอยของพวกเขาก็ยิ่งตกต่ำลงไปเรื่อยๆแต่ยังตกต่ำไม่พอที่จะกล่าวว่า"บาบิโลนมหานครนั้นพังทลายแล้ว.....เพราะว่านครนี้ได้ทำให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง" วิวรณ์ 14:8 เธอยังไม่ได้ทำให้ทุกประเทศกระทำเช่นนี้จิตวิญญาณแห่งการทำตามโลกและความไม่สนใจต่อความจริงซึ่งเป็นบททดสอบสำหรับยุคเวลาของเราก็มีอยู่และกำลังแพร่หลายต่อเนื่องในคริสตจักรของนิกายโปรเต

สแตนต์ตลอดทั่วทุกประเทศในโลกคริสเตียนและคริสตจักรเหล่านี้ก็ถูกรวมอยู่ในคำตำหนิที่เคร่งขรึมและน่ากลัวของทูตสวรรค์องค์ที่สองแต่ผลงานแห่งการละทิ้งความเชื่อยังก้าวไปไม่ถึงจุดที่สูงที่สุด {GC 389.2} {GCth17 335.3}

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาซาตานจะกระทำ“อิทธิฤทธิ์ทุกอย่างทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์จอมปลอมและอุบายชั่วทุกอย่าง”และพวกที่“ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้” จะถูกปล่อยให้ “ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” 2 เธสะโลนิกา 2:9-11 จวบจนกระทั่งสภาพเช่นนี้จะเกิดขึ้นและการรวมตัวของคริสตจักรกับโลกจะเกิดขึ้นตลอดทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนแล้วการล่มจมของมหานครบาบิโลนจึงจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์การเปลี่ยนแปลงอันนี้เติบใหญ่ขึ้นอย่างเป็นลำดับแต่การสำเร็จอย่างบริบูรณ์ของคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์ 14:8 นี้ยังคงเป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต {GC 389.3} {GCth17 335.4}

แม้คริสตจักรต่างๆที่รวมกันเป็นบาบิโลนจะมีความมืดมนทางจิตวิญญาณและเหินห่างไปจากพระเจ้าแต่ก็ยังมีผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์จำนวนมากอยู่ในคริสตจักรเหล่านั้นในจำนวนนี้ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่เคยเห็นความจริงพิเศษสำหรับยุคนี้มีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่พอใจกับสภาพปัจจุบันของตนและอยากได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้นพวกเขาแสวงหาพระฉายาของพระคริสต์จากคริสตจักรที่เขาร่วมอยู่อย่างไร้ผลในขณะที่คริสตจักรเหล่านี้เหินห่างออกไปจากความจริงมากยิ่งขึ้นและทำตัวเป็นพันธมิตรยิ่งใกล้ชิดกับโลกมากขึ้นความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะยิ่งมีมากขึ้นและในที่สุดจะลงเอยด้วยการแตกแยกเวลาจะมาถึงเมื่อผู้ที่รักพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจคงอยู่ร่วมต่อไปไม่ได้กับพวกที่“รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้ายึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอกแต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น” 2 ทิโมธี 3:4-5 {GC 390.1} {GCth17 336.1}

พระธรรมวิวรณ์บทที่18ชี้ไปถึงเวลาเมื่อคริสตจักรจะก้าวไปถึงสภาพตามที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองกล่าวไว้อย่างเต็มตัวตามผลลัพธ์ของการปฏิเสธคำเตือนสามประการของวิวรณ์ 14: 6-12 และประชากรของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะถูกเรียกให้แยกตัวออกจากความสัมพันธ์ที่มีกับเธอนี่เป็นข่าวสุดท้ายที่มีไว้ให้กับโลกนี้และพระราชกิจนี้จะต้องทำให้สำเร็จเมื่อผู้“ที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรม” 2 เธสะโลนิกา 2:12 จะถูกปล่อยให้ลุ่มหลงและเชื่อในสิ่งที่เท็จแล้วจากนั้นแสงแห่งความจริงจะส่องสว่างบนทุกคนที่จิตใจเปิดรับความจริงและบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะตอบรับเสียงเรียกที่ว่า “จงออกมาจากนครนั้นเถิดชนชาติของเราเอ๋ย” วิวรณ์ 18:4 {GC 390.2} {GCth17 336.2}

บท 22 - เหตุการณ์เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์

ช่วงฤดูใบไม้ผลิของปีค.ศ.1844ซึ่งคาดไว้แต่แรกว่าเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาและเมื่อเวลานั้นผ่านไปผู้ที่รอคอยด้วยความเชื่อในเรื่องการเสด็จมาปรากฏของพระองค์จึงรู้สึกสงสัยและไม่มั่นใจไปชั่วขณะหนึ่งในขณะที่โลกถือว่าพวกเขาพ่ายแพ้อย่างยับเยินและผ่านการพิสูจน์ว่าเป็นพวกที่ยึดมั่นอยู่กับความเชื่อที่ผิดๆแต่แหล่งปลอบประโลมใจของพวกเขาก็ยังคงเป็นพระวจนะของพระเจ้าหลายคนศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปพวกเขานำสิ่งที่พวกเขาเชื่อออกมาตรวจสอบอีกครั้งเพื่อหาหลักฐานของความเชื่อและศึกษาคำพยากรณ์อย่างละเอียดเพื่อค้นหาแสงสว่างให้มากขึ้นคำพยานในพระคัมภีร์ที่สนับสนุนจุดยืนของพวกเขานั้นชัดเจนและเด็ดขาดหมายสำคัญที่ไม่อาจเข้าใจเป็นอื่นใดชี้ให้เห็นว่าการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นใกล้มากแล้วพระพรพิเศษของพระเจ้าที่ทำให้คนบาปกลับใจและทำให้คริสเตียนฟื้นฟูจิตวิญญาณต่างยืนยันว่าข่าวสารนี้มาจากสวรรค์และแม้ผู้เชื่อจะอธิบายความผิดหวังของพวกเขาไม่ได้พวกเขาต่างรู้สึกมั่นใจว่าเหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้วนั้นพระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่ {GC 391.1} {GCth17 337.1}

คำสอนหนึ่งที่สานอยู่กับคำพยากรณ์ต่างๆที่พวกเขาถือว่าใช้ประยุกต์เข้าได้ดีกับช่วงเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองคือคำสอนซึ่งปรับเข้าได้อย่างดีเป็นพิเศษกับสภาพของความไม่แน่นอนและความหวาดหวั่นของพวกเขาและหนุนใจพวกเขาให้รอคอยอย่างอดทนในความเชื่อว่าสิ่งที่บัดนี้มืดมนเข้าใจไม่ได้จะถูกทำให้กระจ่างชัดแจ้งในเวลาอันสมควร {GC 391.2} {GCth17 337.2}

ในบรรดาคำพยากรณ์ต่างๆที่พวกเขาไม่เข้าใจมีพระธรรมฮาบากุก 2:1-4 รวมอยู่ด้วย "ข้าพเจ้าจะยืนเฝ้าดูอยู่ข้าพเจ้าจะยืนที่หอคอยและเฝ้ารอเพื่อจะดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะทูลตอบอย่างไรในเรื่องการร้องทุกข์ของข้าพเจ้าแล้วพระยาห์เวห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า 'จงเขียนนิมิตนั้นลงไปจงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้ชัดเจนเพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่องเพราะว่านิมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จมันจะไม่มุสาถ้าดูช้าไปก็จงคอยสักหน่อยมันจะมาถึงแน่นอนคงไม่ล่าช้านักดูเถิดคนหยิ่งจองหองจิตใจภายในเขาไม่ซื่อตรงแต่ว่าคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์'" {GC 392.1} {GCth17 338.1}

ย้อนกลับไปตั้งแต่แรกในปีค.ศ. 1842 คำแนะนำในคำพยากรณ์นี้ที่บอกให้ "เขียนนิมิตนั้นลงไปจงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้ชัดเจนเพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง"ทำให้ชาร์ลส์ฟิทช์[CharlesFitch]วาดผังคำพยากรณ์เพื่อใช้อธิบายนิมิตของพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์การตีพิมพ์แผนผังนี้ถือว่าทำให้คำสั่งของฮาบากุกสำเร็จในเวลานั้นไม่มีผู้ใดสังเกตว่าในคำพยากรณ์เดียวกันนี้กล่าวถึงการล่าช้าที่จะเกิดขึ้นก่อนที่นิมิตนี้จะสำเร็จซึ่งนั่นก็คือเวลาที่พวกเขาต้องรอคอยหลังจากช่วงเวลาแห่งความผิดหวังข้อพระคัมภีร์นี้จึงโดดเด่นขึ้นมา"นิมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จมันจะไม่มุสาถ้าดูช้าไปก็จงคอยสักหน่อยมันจะมาถึงแน่นอนคงไม่ล่าช้านัก.....คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์" {GC 392.2} {GCth17 338.2}

ข้อความตอนหนึ่งในคำพยากรณ์ของเอเสเคียลทำให้ผู้เชื่อมีกำลังและได้รับความประเล้าประโลมใจ"พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า'บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ยสุภาษิตบทนี้ของพวกเจ้าซึ่งกล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลที่ว่า'วันเหล่านั้นก็ไกลออกไปและนิมิตทุกเรื่องก็เหลว'นั้นหมายความว่าอะไรเพราะฉะนั้นจงบอกเขาว่า...วันเหล่านั้นก็ใกล้และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ......เราจะพูดและคำพูดนั้นจะต้องเป็นไปตามนั้นโดยไม่ล่าช้าอีกต่อไป'"

"พงศ์พันธุ์อิสราเอลกล่าวว่า'นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้าและเขาเผยพระวจนะถึงช่วงเวลาที่อยู่ห่างไกลโน้น'เพราะฉะนั้นจงกล่าวกับพวกเขาว่าพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่าบรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปและวาจาที่เราลั่นออกมานั้นจะต้องเป็นไปตามนั้น" เอเสเคียล 12:21-25, 27, 28 {GC 392.3} {GCth17 338.3}

คนทั้งหลายที่เฝ้ารออยู่ต่างปีติยินดีพวกเขาเชื่อว่าพระองค์ผู้ทรงทราบบั้นปลายตั้งแต่ต้นได้ทอดพระเนตรผ่านยุคต่างๆลงมาและทรงมองเห็นความผิดหวังของพวกเขาพระองค์ประทานพระดำรัสที่หนุนใจและให้ความหวังแก่พวกเขาหากไม่ใช่พระวจนะส่วนนี้ที่ชี้แนะให้พวกเขารอคอยอย่างอดทนและให้ความเชื่อยึดมั่นในพระวจนะของพระเจ้าไว้แล้วพวกเขาคงสูญเสียความเชื่อในช่วงเวลาแห่งการทดลองนั้นแน่ {GC 393.1} {GCth17 339.1}

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนของพระธรรมมัทธิวบทที่25แสดงให้เห็นประสบการณ์ของบรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในพระธรรมมัทธิวบทที่24พระคริสต์ทรงตอบคำถามของสาวกเรื่องหมายสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์และหมายสำคัญของวาระสุดท้ายของโลกพระองค์ทรงเน้นย้ำเหตุการณ์สำคัญที่สุดบางประการของประวัติศาสตร์โลกและของคริสตจักรตั้งแต่การเสด็จมาครั้งแรกจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์กล่าวคือการทำลายกรุงเยรูซาเล็มความทุกข์ยากยิ่งใหญ่ของคริสตจักรภายใต้การกดขี่ของพวกนอกศาสนาและของเปปาซีดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดไปและดวงดาวตกจากท้องฟ้าหลังจากนี้พระองค์ตรัสถึงอาณาจักรของพระองค์ที่กำลังจัดตั้งขึ้นและพระองค์ทรงเล่าอุปมาผู้รับใช้สองประเภทที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์พระธรรมมัทธิวบทที่25เริ่มต้นด้วยข้อความดังนี้ว่า "แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคน"พระวจนะในบทนี้ทำให้เรามองเห็นคริสตจักรในวาระสุดท้ายซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับที่เน้นให้เห็นในตอนท้ายของบทที่24อุปมานี้อธิบายประสบการณ์ของพวกเขาด้วยพิธีสมรสของคนในโลกตะวันออก {GC 393.2} {GCth17 339.2}

"เวลานั้นแผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตนออกไปรับเจ้าบ่าวเป็นคนโง่ห้าคนและเป็นคนมีปัญญาห้าคนคนโง่เหล่านั้นเอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วยคนที่มีปัญญานั้นเอาน้ำมันใส่ขวดไปกับตะเกียงของตนด้วยเมื่อเจ้าบ่าวมาช้าก็พากันง่วงเหงาและหลับไปเมื่อถึงเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า 'เจ้าบ่าวมาแล้วจงออกมารับท่านเถิด'" {GC 393.3} {GCth17 339.3}

เป็นที่เข้าใจว่าการเสด็จมาของพระคริสต์ตามข่าวที่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศนั้นหมายถึงการมาของเจ้าบ่าวการปฏิรูปที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางภายใต้การประกาศข่าวการใกล้เสด็จมาในเร็ววันของพระองค์ได้รับการตอบสนองด้วยหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับเรื่องนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับอุปมาในพระธรรมมัทธิว24ที่ชี้ให้เห็นคนสองจำพวกทุกคนถือตะเกียงของตนเองซึ่งคือพระคัมภีร์และพวกเขาออกไปต้อนรับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าบ่าวพร้อมกับแสงไฟจากตะเกียงแต่ในขณะที่"คนโง่เหล่านั้นเอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วยคนที่มีปัญญานั้นเอาน้ำมันใส่ขวดไปกับตะเกียงของตนด้วย"คนกลุ่มที่สองได้รับพระคุณของพระเจ้าได้รับอำนาจแห่งการเกิดใหม่และความเข้าใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้พระวจนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าและเป็นความสว่างแก่ทางพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความยำเกรงพระเจ้าเพื่อเรียนรู้ความจริงและแสวงหาด้วยความจริงใจเพื่อจะให้จิตใจและชีวิตของพวกเขาบริสุทธิ์คนเหล่านี้มีประสบการณ์ของตนเองมีความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์ที่ความผิดหวังและความล่าช้าไม่อาจทำลายได้ส่วนคนอื่นๆนั้น"เอาตะเกียงของตนไปแต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย"พวกเขาทำตามแรงหุนหันข่าวสารที่น่าเกรงขามกระตุ้นให้พวกเขากลัวแต่ความเชื่อของพวกเขายึดติดอยู่กับพวกพี่น้องของพวกเขาพวกเขาพอใจกับแสงริบหรี่ของความรู้สึกดีๆโดยไม่ทำความเข้าใจกับความจริงอย่า

งถ่องแท้หรือกับพระคุณที่กระทำการอยู่ในจิตใจอย่างแท้จริงคนเหล่านี้ออกไปต้อนรับพระเจ้าด้วยความหวังอย่างเต็มล้นที่จะได้รับรางวัลตอบแทนในทันทีแต่พวกเขาไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับความล่าช้าและความผิดหวังเมื่อการทดลองเกิดขึ้นความเชื่อของพวกเขาก็หายไปและแสงสว่างของพวกเขาก็มอดลง {GC 393.4} {GCth17 340.1}

“ด้วยเมื่อเจ้าบ่าวมาช้าก็พากันง่วงเหงาและหลับไป”ความล่าช้าของเจ้าบ่าวหมายถึงช่วงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาปรากฏนั้นผ่านพ้นไปเวลาของความผิดหวังและดูเหมือนเกิดการล่าช้าในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนนี้ผู้ที่สนใจเรื่องนี้อย่างผิวเผินและไม่ตั้งใจอย่างเต็มที่ก็เริ่มสั่นคลอนและความตั้งใจของพวกเขาก็เริ่มคลายลงแต่สำหรับผู้ที่วางรากฐานความเชื่อบนความรู้ในพระคัมภีร์มีศิลาอยู่ใต้เท้าของพวกเขาซึ่งคลื่นแห่งความผิดหวังไม่อาจซัดพาออกไปพวกเขา“พากันง่วงเหงาและหลับไป”คนกลุ่มหนึ่งไม่สนใจและละทิ้งความเชื่อไปส่วนคนอีกกลุ่มหนึ่งรอคอยด้วยความอดทนจนกระทั่งได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนขึ้นแต่กระนั้นในยามค่ำคืนของการทดลองดูประหนึ่งว่าคนกลุ่มหลังสูญเสียความทะเยอทะยานและความตั้งใจไประดับหนึ่งคนที่เชื่อไม่จริงและเชื่ออย่างผิวเผินจึงพึ่งพาความเชื่อของพี่น้องไม่ได้ทุกคนต้องยืนขึ้นหรือล้มลงด้วยตัวของเขาเอง {GC 394.1} {GCth17 340.2}

ประมาณช่วงเวลานี้ความคลั่งศาสนาเริ่มเกิดขึ้นบางคนที่เคยอ้างตนว่าเป็นผู้เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาด้วยใจร้อนรนกลับปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นเครื่องชี้ทางที่ไม่มีวันผิดพลาดและโดยการอ้างว่าได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณได้ปล่อยตัวพวกเขาเองไปอยู่ภายใต้การควบคุมของความรู้สึกความนึกคิดและจินตนาการของตนเองมีบางคนแสดงออกถึงความกระตือรือร้นอย่างไม่มีเหตุผลและดันทุรังและปรักปรำทุกคนที่ไม่ยอมรับแนวทางของพวกเขาความคิดและการดำเนินกิจกรรมอย่างคลั่งไคล้ของพวกเขาไม่ได้รับความเห็นใจจากคนส่วนใหญ่ของชาวแอ๊ดเวนตีส [Adventists ผู้รอคอยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์]
ยิ่งกว่านั้นพวกเขาดำเนินกิจเพียงเพื่อนำการตำหนิมาสู่เป้าหมายของความจริง {GC 395.1} {GCth17 341.1}

ซาตานใช้วิธีเหล่านี้เพื่อต่อต้านและทำลายพันธกิจของพระเจ้าขบวนการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูปลุกเร้าประชาชนให้ตื่นตัวขึ้นอย่างมากยิ่งคนบาปนับพันกลับใจและคนซื่อสัตย์ต่างถวายตนเองทำงานประกาศความจริงแม้กระทั่งในช่วงเวลาที่ล่าช้าออกไปเจ้าชายแห่งความชั่วกำลังสูญเสียคนที่เคยอยู่ใต้อำนาจของมันและเพื่อจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่พระราชกิจของพระเจ้าได้นั้นมันจึงหลอกใช้ผู้ที่อ้างตนว่ามีความเชื่อและผลักดันให้พวกเขาไปจนสุดกู่แล้วตัวแทนทั้งหลายของมันก็เตรียมพร้อมคอยจับผิดในทุกเรื่องความล้มเหลวทั้งหลายการกระทำที่ไม่ถูกต้องทุกอย่างและชูสิ่งนั้นขึ้นต่อหน้าคนเหล่านี้ด้วยความสว่างที่เกินความเป็นจริงเพื่อทำให้ชาวแอ๊ดเวนตีสและความเชื่อของพวกเขาเป็นที่น่ารังเกียจดังนั้นยิ่งมันผลักดันคนที่มันควบคุมจิตใจได้ให้เข้าไปรวมกลุ่มกับผู้ที่เชื่อในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ได้มากยิ่งขึ้นเท่าไหร่มันก็จะได้เปรียบมากยิ่งขึ้นเท่านั้นเพราะคนเหล่านี้จะถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของผู้เชื่อทั้งหลาย {GC 395.2} {GCth17 341.2}

ซาตานเป็น“ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้อง”และวิญญาณเช่นนี้ของมันก็ดลใจมนุษย์ให้คอยจับผิดและหาจุดบกพร่องในประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าและประจานสิ่งนั้นให้คนอื่นดูในขณะที่สิ่งดีๆที่พวกเขาทำนั้นจะถูกปล่อยไว้โดยไม่กล่าวถึงเมื่อพระเจ้าทรงประกอบกิจเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอดซาตานก็จะทำงานของมันด้วยอย่างขันแข็งเมื่อเหล่าบุตรของพระเจ้ามาชุมนุมเบื้องพระพักตร์พระเจ้าซาตานจะมาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วยในทุกการประชุมฟื้นฟูมันจะนำผู้ที่จิตใจยังไม่ได้รับการชำระและมีความคิดที่ไม่สมดุลเ

ข้ามาเมื่อมีคนรับความจริงบางประการและได้เข้ามาอยู่ร่วมกับผู้เชื่อมันทำงานผ่านคนเหล่านี้นำทฤษฎีมลวงผู้ที่ไม่ระวังตัวการเข้าร่วมชุมนุมกับเหล่าบุตรของพระเจ้าไม่ได้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าบุคคลนั้นเป็นคริสเตียนที่แท้จริงแม้กระทั่งในวิหารนมัสการหรือที่โต๊ะเสวยขององค์พระผู้เป็นเจ้าบ่อยครั้งซาตานมักจะไปอยู่ในโอกาสที่สำคัญที่สุดโดยทำงานผ่านพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นที่มันสามารถใช้เป็นตัวแทนของมันได้ {GC 395.3} {GCth17 341.3}

เจ้าชายแห่งความชั่วแย่งชิงพื้นที่ทุกกระเบียดนิ้วที่ประชากรของพระเจ้าย่างก้าวไปในเส้นทางเดินที่มุ่งสู่เมืองสวรรค์ในประวัติศาสตร์ทั้งหมดของคริสตจักรนั้นไม่มีการปฏิรูปใดที่ดำเนินไปโดยปราศจากการเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่รุนแรงเป็นเช่นนี้ในสมัยของเปาโลด้วยไม่ว่าอัครสาวกเปาโลจะจัดตั้งคริสตจักรขึ้นในสถานที่แห่งใดก็ตามจะมีบางคนที่อ้างตนว่ารับเชื่อแต่คนเหล่านี้ก็นำความเชื่อผิดๆเข้ามาด้วยซึ่งหากรับความเชื่อผิดๆเหล่านี้เข้าไปแล้วความเชื่อเหล่านี้ก็จะเบียดความรักที่มีให้กับความจริงจนออกไปในที่สุดลูเธอร์เองก็ต้องทนกับความสับสนและความกังวลใจยิ่งใหญ่จากแนวทางปฏิบัติของพวกคลั่งศาสนาที่อ้างว่าพระเจ้าตรัสโดยตรงกับพวกเขาและพวกเขาจึงวางแนวคิดและทัศนะของตนเองไว้อยู่เหนือคำพยานของพระคัมภีร์หลายคนที่ขาดความเชื่อและประสบการณ์แต่คิดว่าตนเองรู้พอแล้วและเป็นผู้ที่ชอบฟังและพูดถึงสิ่งใหม่ๆจะถูกการอวดอ้างของครูใหม่ๆเหล่านี้หลอกและพวกเขาเข้าร่วมกับตัวแทนของซาตานในการทำงานของการทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงดลบันดาลให้ลูเธอร์สร้างขึ้นมาและพี่น้องตระกูลเวสเล่ย์รวมทั้งคนอื่นๆที่เป็นพระพรให้แก่โลกด้วยอิทธิพลและความเชื่อของพวกเขาในทุกย่างก้าวก็ต้องเผชิญกับเล่ห์ของซาตานที่คอยผลักดันคนที่กระตือรือร้นเกินขอบเขตที่ไม่สมดุลและไม่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ให้กลายเป็นคนคลั่งศาสนาทุกระดับ {GC 396.1} {GCth17 342.1}

วิลเลียมมิลเลอร์ไม่เห็นใจกับอิทธิพลต่างๆที่นำไปสู่การคลั่งศาสนาเหมือนเช่นลูเธอร์เขาเปิดเผยว่าจะต้องเอาพระวจนะของพระเจ้ามาทดสอบทุกวิญญาณมิลเลอร์กล่าวว่า“ในวันนี้พวกผีร้ายมีอำนาจยิ่งใหญ่เหนือความนึกคิดของบางคนและเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นวิญญาณของพวกไหนพระคัมภีร์ตอบว่า “พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของพวกเขา” มัทธิว 7:20......มีวิญญาณมากมายออกไปในโลกและเราได้รับบัญชาให้ทดสอบวิญญาณเหล่านี้ในโลกทุกวันนี้หากวิญญาณที่ไม่ทำให้เรามีชีวิตอยู่อย่างสงบสุขอยู่อย่างชอบธรรมและอยู่ด้วยการมีพระเจ้าวิญญาณนั้นไม่ได้เป็นพระวิญญาณที่มาจากพระคริสต์ข้าพเจ้ามั่นใจมากขึ้นทุกทีว่าซาตานมีส่วนร่วมอย่างมากในขบวนการที่บ้าคลั่งเหล่านี้......มีหลายคนท่ามกลางพวกเราที่ทำตัวประหนึ่งว่าได้รับการชำระตนให้บริสุทธิ์แล้วที่ยังคงดำเนินตามธรรมเนียมของมนุษย์และแสดงออกอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องความจริงพอๆกับกลุ่มคนที่ไม่ได้แสร้งทำตัวเลย” Bliss หน้า 236, 237 “วิญญาณแห่งความผิดจะนำเราออกไปจากความจริงและพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงนำเราให้เข้าไปถึงความจริงแต่ท่านโต้ว่ามีบางคนที่อาจทำผิดและคิดว่าตนเองมีความจริงแล้วจะเป็นเช่นไรต่อไปเราตอบว่าพระวิญญาณและพระวจนะจะต้องเห็นพ้องกันถ้ามีคนหนึ่งที่ตัดสินตนเองด้วยพระวจนะของพระเจ้าและพบว่าทุกอย่างที่เขาทำสอดคล้องกับพระวจนะทั้งหมดแล้วเขาจะต้องเชื่อว่าเขามีความจริงอยู่แต่หากเขาพบว่าวิญญาณที่นำเขาอยู่นั้นไม่สอดคล้องกับคำสอนทั้งหมดในธรรมบัญญัติหรือหนังสือของพระเจ้าแล้วขอให้เขาเดินด้วยความระมัดระวังเกลือกว่าเขาจะตกลงสู่กับดักของผีมาร” The Advent Herald and Signs of the Times Reporter เล่มที่ 8 หมายเลขที่ 23 (วันที่ 15 มกราคมค.ศ. 1845) “บ่อยครั้งข้าพเจ้าพบหลักฐานของความศรัทธาจากดวงตาที่ลุกเป็นแววแก้มที่เปียกโชกและคำพูดที่สะอื้นมากกว่าจากเสียงอึกทึกทั้งปวงของโลกคริสเตียน” Bliss หน้า 282 {GC 396.2} {GCth17 342.2}

ในสมัยของการปฏิรูปศาสนาศัตรูของพวกเขานำความชั่วทั้งหมดที่เกิดจากการคลั่งศาสนามาป้ายให้คนที่ทำงานต่อต้านความคลั่งไคล้ศาสนาด้วยความจริงใจพวกคนที่ต่อต้านขบวนการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาก็ใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันนี้และพวกเขาไม่เพียงไม่พอใจกับการเป็นตัวแทนที่ผิดๆและขยายความผิดของพวกหัวรุนแรงและพวกคลั่งไคล้ศาสนาอย่างไร้เหตุผลเท่านั้นพวกเขายังกระจายข่าวที่แทบจะไม่มีมูลความจริงหลงเหลืออยู่คนเหล่านี้ทำไปด้วยอคติและความเกลียดชังข่าวที่ประกาศว่าพระคริสต์เสด็จมาถึงหน้าประตูแล้วกวนใจความสงบสุขของพวกเขาพวกเขากลัวว่าเรื่องนี้จะเป็นความจริงแต่กระนั้นก็ยังหวังว่าไม่เป็นเช่นนั้นและนี่คือความลับที่เป็นเหตุให้คนเหล่านี้ต่อสู้กับชาวแอ๊ดเวนตีสและความเชื่อของพวกเขา {GC 397.1} {GCth17 342.3}

ข้อเท็จจริงที่ว่ามีคนคลั่งศาสนาหลายคนไต่เต้าขึ้นไปจนอยู่ในระดับผู้นำของชาวแอ๊ดเวนตีสนั้นก็ไม่ใช่เป็นเหตุผลที่นำมาตัดสินว่าขบวนการนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้าหรือการมีคนคลั่งศาสนาและคนหลอกลวงเข้ามาสู่คริสตจักรในสมัยของเปาโลหรือสมัยของลูเธอร์ก็ไม่อาจใช้เป็นข้ออ้างในการประณามผลงานของพวกเขาจงให้ประชากรของพระเจ้าตื่นขึ้นจากการหลับใหลและเริ่มต้นลงแรงในงานของกลับใจและการปฏิรูปด้วยความจริงใจให้พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงตามที่มีอยู่ในพระเยซูให้พวกเขาอุทิศตนทั้งหมดให้พระเจ้าและจะไม่ขาดหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าซาตานยังคงว่องไวขันแข็งและตื่นตัวอยู่มันจะแสดงอำนาจด้วยการหลอกลวงทั้งหมดที่เป็นไปได้เรียกสมุนทั้งหมดที่ล้มลงให้เข้ามาช่วยงานของมัน {GC 398.1} {GCth17 343.1}

การประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูไม่ใช่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการคลั่งไคล้ทางศาสนาและการแตกแยกเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นในช่วงฤดูร้อนของปีค.ศ. 1844 เมื่อผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ตกอยู่ในความสงสัยและความสับสนในเรื่องสถานภาพที่แท้จริงของพวกตนการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและ“เสียงร้องในยามเที่ยงคืน”มีไว้เพื่อสกัดพวกที่คลั่งไคล้ศาสนาและความไม่ลงรอยกันผู้ที่เข้าร่วมในขบวนการอันสำคัญนี้ปรองดองกันอย่างดีจิตใจของพวกเขาเปี่ยมล้นด้วยความรักที่มีให้ต่อกันและมีให้กับพระเยซูที่พวกเขาหวังว่าจะได้เข้าเฝ้าในไม่ช้าความเชื่อเดียวและความหวังใจเดียวยกพวกเขาขึ้นไปอยู่เหนือระดับอิทธิพลของมนุษย์และเป็นโล่ต่อต้านการจู่โจมของซาตานได้อย่างดี {GC 398.2} {GCth17 343.2}

“เมื่อเจ้าบ่าวมาช้าก็พากันง่วงเหงาและหลับไปเมื่อถึงเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่าเจ้าบ่าวมาแล้วจงออกมารับท่านเถิดหญิงพรหมจารีทั้งหมดนั้นก็ลุกขึ้นตกแต่งตะเกียงของตน” มัทธิว 25:5-7 ในช่วงฤดูร้อนของปีค.ศ.1844ซึ่งเป็นเวลากึ่งกลางระหว่างเวลาเดิมที่มีการสอนว่าเป็นเวลาสิ้นสุดของคำพยากรณ์2300วันกับช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีเดียวกันซึ่งภายหลังเป็นกำหนดเวลาใหม่ที่ยึดออกไปข่าวสารตามคำของพระคัมภีร์ที่ว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” ได้ถูกประกาศออกไป {GC 398.3} {GCth17 343.3}

สิ่งที่นำไปสู่ขบวนการนี้เกิดขึ้นเนื่องจากมีการค้นพบว่ากฤษฎีกาของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสที่ทรงสั่งให้บูรณะกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา2300วันนั้นคำสั่งนี้มีผลบังคับใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีก.ค.ศ.[ก่อนคริสตศักราช]457คำสั่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงต้นปีตามที่เคยเชื่อกันดังนั้นเมื่อคำนวณจากฤดูใบไม้ร่วงของปีก.ค.ศ. 457 แล้วช่วง 2300 ปีจะไปสิ้นสุดที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ. 1844 (โปรดดู Appendix ของหน้า 329) {GC 398.4} {GCth17 343.4}

ข้อคิดเห็นที่ได้จากแบบจำลองต่างๆในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมก็ชี้แนะไปที่ฤดูใบไม้ร่วงว่าเป็นเวลาที่เหตุการณ์ซึ่งแสดงถึง “การชำระสถานนมัสการ” [Cleansing of the

sanctuary]จะต้องเกิดขึ้นเรื่องนี้มีความชัดเจนมากขึ้นเมื่อมีการศึกษาอย่างเอาใจใส่ถึงแบบจำลองต่างๆที่สัมพันธ์กับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นจริงตรงตามคำพยากรณ์ {GC 399.1} {GCth17 344.1}

การฆ่าลูกแกะปัสกาเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงความตายของพระคริสต์เปาโลกล่าวว่า"พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราถูกถวายบูชาแล้ว" 1 โครินธ์ 5:7 พิธีโบกถวายพืชผลรุ่นแรกที่เก็บเกี่ยวได้ซึ่งเป็นพิธีที่ประกอบในช่วงเทศกาลปัสกานั้นเป็นแบบจำลองที่เล็งไปถึงการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์เปาโลกล่าวถึงเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการเป็นขึ้นมาจากความตายของประชากรทั้งหลายของพระองค์ว่า"พระคริสต์ทรงเป็นผลแรกต่อจากนั้นก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ในเวลาที่พระองค์เสด็จมา"1โครินธ์15:23;ดั่งการโบกถวายพืชผลซึ่งเป็นต้นข้าวสุกที่ถูกเก็บรวบรวมก่อนถึงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวพระคริสต์ทรงเป็นผลแรกของการเก็บเกี่ยวชีวิตอมตะของผู้ที่จะได้รับความรอดในวันที่เป็นขึ้นจากความตายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งพวกเขาจะถูกรวบรวมไว้เพื่อเก็บเข้ายุ้งฉางของพระองค์ {GC 399.2} {GCth17 344.2}

แบบจำลองต่างๆที่เป็นสัญลักษณ์เหล่านี้ได้สำเร็จจริงไม่ใช่เพียงแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้นแต่รวมถึงเกิดขึ้นตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ด้วยวันที่14ของเดือนที่หนึ่งของชาวยิวในวันเดียวกันและเดือนเดียวกันตลอดช่วงเวลา15ศตวรรษอันยาวนานนี้ลูกแกะปัสกาถูกฆ่าพระคริสต์ทรงเสวยปัสการ่วมกับสาวกของพระองค์พระองค์ทรงสถาปนาการเลี้ยงนี้เพื่อระลึกถึงความตายของพระองค์เองที่ทรงเป็น "พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป" ยอห์น 1:29 ในคืนเดียวกันนั้นพระองค์ถูกมือของคนชั่วจับไปตรึงกางเขนและฆ่าเสียและในฐานะพระต้นแบบที่แท้จริงของการโบกถวายพืชผลองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นขึ้นจากความตายในวันที่สาม "ทรงเป็นผลแรกของพวกที่ได้ล่วงหลับไป"ทรงเป็นตัวอย่างของคนชอบธรรมทั้งหมดที่จะเป็นขึ้นจากความตาย"ร่างกายอันต่ำต้อย"จะถูกเปลี่ยนแปลงและจะเป็น"เหมือนพระกายของพระองค์ที่เต็มด้วยพระรัศมี" 1 โครินธ์ 15:20 ฟีลิปปี 3:21 {GC 399.3} {GCth17 344.3}

ในทำนองเดียวกันแบบจำลองต่างๆที่เป็นสัญลักษณ์เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองจะต้องเกิดขึ้นตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ในพิธีการที่เป็นสัญลักษณ์ในระบบของโมเสสนั้นการชำระสถานนมัสการหรือวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปจะถูกจัดให้มีขึ้นในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดของชาวยิว(เลวีนิติ16:29~34)เมื่อมหาปุโรหิตลบมลทินบาปของอิสราเอลทั้งปวงและนำบาปของพวกเขาออกไปจากสถานนมัสการแล้วมหาปุโรหิตจะก้าวออกมาและอวยพรประชาชนพวกเขาจึงเชื่อว่าพระคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเราจะทรงมาปรากฏตัวเพื่อชำระโลกด้วยการทำลายบาปและคนบาปและอวยพระพรผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยการประทานชีวิตอมตะให้สำหรับวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดซึ่งเป็นวันยิ่งใหญ่สำคัญของการลบมลทินบาปคือเป็นวันชำระสถานนมัสการนั้นวันดังกล่าวของปีค.ศ. 1844 ตรงกับวันที่ 22 เดือนตุลาคมวันดังกล่าวจึงถูกคาดการณ์ว่าเป็นวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเรื่องทั้งหมดนี้สอดคล้องกับข้อพิสูจน์ที่ยอมรับกันว่าช่วงเวลา2300วันจะสิ้นสุดในช่วงฤดูใบไม้ร่วงและเป็นบทสรุปที่ดูประหนึ่งว่าไม่มีใครโต้แย้งได้ {GC 399.4} {GCth17 344.4}

ในอุปมาของพระธรรมมัทธิวบทที่25หลังจากช่วงเวลาแห่งการรอคอยและการหลับใหลแล้วเจ้าบ่าวก็มาการมานี้เข้าได้ดีกับเหตุและผลที่นำเสนอไว้ข้างต้นนี้ทั้งในแง่ของคำพยากรณ์และในแบบจำลองต่างๆที่เป็นสัญลักษณ์คนเหล่านี้มีความเชื่อมั่นคงในความจริงและผู้เชื่อนับพันป่าวประกาศ "เสียงร้องในยามเที่ยงคืน" ด้วยเสียงอันดัง {GC 400.1} {GCth17 345.1}

ขบวนการนี้โหมกระหน่ำไปทั่วทุกแดนดินราวกับคลื่นใหญ่สึนามิจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งจากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่งและเข้าไปถึงที่ห่างไกลความเจริญจนประชากรของพระเจ้าที่รอคอยการกลับมาของพระองค์ตื่นตัวกันอย่างเต็มที่การประกาศข่าวนี้ทำให้ความคลั่งศาสนาหายไปเหมือนกับหมอกในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นผู้เชื่อทั้งหลายมองเห็นความสงสัยและความกังวลใจของพวกเขาถูกกำจัดทิ้งไปและจิตใจของพวกเขาก็เต็มล้นด้วยความหวังและกำลังใจการงานที่พวกเขาทำก็ไม่ได้มีลักษณะบ้าคลั่งซึ่งจะเห็นได้เป็นประจำเมื่อมนุษย์เกิดตื่นเต้นขึ้นโดยไม่มีอิทธิพลจากพระวจนะและพระวิญญาณของพระเจ้าควบคุมเป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับห้วงเวลาที่ชนชาติอิสราเอลในอดีตถ่อมใจและหันกลับไปหาพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้รับข่าวตักเตือนจากผู้รับใช้ของพระองค์สิ่งที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะชัดเจนที่ชี้ให้เห็นเหมือนกันในทุกๆยุคว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้ามีความสุขปลาบปลื้มใจไม่มากแต่มีการตรวจสอบจิตใจอย่างลึกซึ้งมีการสารภาพบาปและละทิ้งสิ่งของทางโลกการเตรียมตัวเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นภาระของจิตวิญญาณที่ปวดร้าวมีการอธิษฐานอย่างร้อนรนและการมอบถวายชีวิตทั้งหมดให้พระเจ้า {GC 400.2} {GCth17 345.2}

มิลเลอร์บรรยายถึงลักษณะของเหตุการณ์นั้นว่า“ไม่มีการแสดงออกอย่างยิ่งใหญ่ถึงความสุขกล่าวคือความสุขเหล่านั้นถูกระงับไว้สำหรับโอกาสในอนาคตเมื่อทั้งสวรรค์และโลกจะร่วมกันชื่นชมกับความสุขที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดใดๆและเป็นความสุขที่เต็มล้นด้วยรัศมีภาพไม่มีเสียงตะโกนโห่ร้องเพราะนั่นก็เก็บถนอมไว้เพื่อร้องให้ดังออกจากสวรรค์นักร้องทั้งหลายพากันเงียบพวกเขารอคอยที่จะเข้าร่วมร้องเพลงกับหมู่ทูตสวรรค์กับคณะนักร้องแห่งสรวงสวรรค์.....ไม่มีการปะทะความรู้สึกกันทุกคนมีใจเดียวกันและความคิดเดียวกัน” Bliss หน้า 270, 271 {GC 401.1} {GCth17 345.3}

มีอีกคนหนึ่งที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์นี้เป็นพยานว่า“ในทุกหนทุกแห่งมีการสำรวจจิตใจอย่างจริงจังและมีวิญญาณแห่งการถ่อมใจต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์สูงสุดสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการละทิ้งสิ่งของฝ่ายโลกนี้การประสานรอยร้าวและความเป็นปรปักษ์กันการสารภาพความผิดการยอมมอบถวายตัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและสารภาพความผิดการทูลขอพระเจ้าด้วยหัวใจที่แตกสลายเพื่อการอภัยและให้พระเจ้าทรงยอมรับสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการถ่อมตัวและมอบถวายจิตวิญญาณอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลยตามที่พระเจ้าทรงบัญชาผ่านโยเอลว่าเมื่อวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าใกล้จะมาถึงจะเกิดการฉีกใจไม่ใช่ฉีกเสื้อผ้า(โยเอล2:13);และต่างหันเข้ามาหาพระเจ้าด้วยการอดอาหารและการร้องไห้และการคร่ำครวญตามที่พระเจ้าตรัสผ่านเศคาริยาห์ว่าวิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนได้เทลงมายังบุตรทั้งหลายของพระเจ้าพวกเขามองมายังพระองค์ที่เขาได้แทงมีการร่ำไห้คร่ำครวญอย่างยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน......และผู้ที่มองหาองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ถ่อมจิตวิญญาณของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” โดย Bliss ในหนังสือ Advent Shield and Review เล่มที่ 1 หน้า 271 (มกราคมค.ศ. 1845) {GC 401.2} {GCth17 346.1}

ในบรรดาความเคลื่อนไหวทางศาสนาที่สำคัญๆตั้งแต่สมัยของอัครทูตยังไม่เคยมีการเคลื่อนไหวครั้งใดที่ไม่พบความไม่บกพร่องของมนุษย์และเล่ห์ของซาตานมากเท่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ.1844ถึงแม้ในเวลานี้หลังจากเหตุการณ์ผ่านพ้นไปหลายปีแล้วก็ตามทุกคนที่มีส่วนร่วมกับขบวนการในครั้งนั้นและยังคงยืนหยัดอยู่บนความจริงพวกเขายังคงรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระราชกิจที่ให้เกิดสุขและต่างก็เป็นพยานว่าเหตุการณ์ครั้งนั้นมาจากพระเจ้า {GC 401.3} {GCth17 346.2}

เมื่อเสียงร้องดังขึ้นว่า “เจ้าบ่าวมาแล้วจงออกมารับท่านเถิด” ผู้ที่รอคอย “ก็ลุกขึ้นตกแต่งตะเกียงของตน”พวกเขาศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความสนใจอย่างแรงกล้าอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนทูตสวรรค์ได้รับบัญชาจากสวรรค์ให้ไปปลุกผู้ที่ท้อถอยและตระเตรียมพวกเขาให้พร้

อมที่จะรับข่าวสารงานนี้ไม่ได้พึ่งปัญญาหรือความรอบรู้ของมนุษย์แต่พึ่งในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าคนกลุ่มแรกที่รับฟังและปฏิบัติตามการทรงเรียกไม่ใช่คนที่เก่งที่สุดแต่กลับเป็นคนที่ถ่อมและทุ่มเทที่สุดชาวไร่ทิ้งต้นพืชไว้ในท้องทุ่งนายช่างทิ้งเครื่องมือพวกเขาออกไปประกาศคำเตือนพร้อมกับน้ำตาและความปีติยินดีส่วนคนที่เมื่อก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้นำในขบวนการกลับเป็นคนกลุ่มสุดท้ายที่เข้าร่วมขบวนการเคลื่อนไหวนี้คริสตจักรโดยทั่วไปไม่ต้อนรับข่าวสารนี้และคนกลุ่มใหญ่ที่ยอมรับข่าวนี้ต่างต้องถอนตัวออกจากการข้องเกี่ยวกับโบสถ์ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าข่าวนี้ถูกประกาศออกไปพร้อมกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองและทำให้ขบวนการนี้มีพลัง {GC 402.1} {GCth17 346.3}

ข่าวสารที่ว่า"เจ้าบ่าวมาแล้ว"ไม่ได้เป็นข่าวที่ต้องถกเถียงกันมากนักแม้กระทั่งข้อพิสูจน์ของพระคัมภีร์ก็ชัดเจนและแน่นอนข่าวนี้ถูกประกาศออกไปด้วยพลังผลักดันที่เคลื่อนไหวในจิตวิญญาณไม่มีอะไรต้องสงสัยไม่มีอะไรต้องไต่ถามเมื่อครั้งที่พระคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยชนะประชาชนที่เดินทางมาชุมนุมจากทั่วทุกหนทุกแห่งเพื่อฉลองเทศกาลพากันแห่ไปยังภูเขามะกอกเทศและขณะที่พวกเขาเข้าร่วมกับฝูงชนที่ติดตามพระเยซูอยู่นั้นพวกเขาได้รับแรงบันดาลใจในช่วงเวลานั้นพวกเขาจึงได้ร่วมร้องกันด้วยเสียงอันดังพร้อมกับคนอื่นๆว่า"ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ" มัทธิว 21:9 ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันก็มีผู้ไม่เชื่อได้เข้าไปร่วมการประชุมกับพวกแอ๊ดเวนตีสบางคนมาเข้าร่วมด้วยความอยากรู้อยากเห็นบ้างก็ด้วยการเยาะเย้ยคนเหล่านี้ต่างรู้สึกได้ถึงอำนาจที่น่าเชื่อถือซึ่งมาพร้อมกับข่าวสาร "เจ้าบ่าวมาแล้ว" {GC 402.2} {GCth17 347.1}

ในเวลานั้นมีความเชื่อที่ทำให้การอธิษฐานได้รับคำตอบเป็นความเชื่อที่ทำให้ได้รับรางวัลตอบแทนดั่งฝนที่ตกลงมายังโลกที่แห้งผากพระวิญญาณแห่งพระคุณเสด็จลงมายังผู้ที่แสวงหาด้วยความจริงใจคนทั้งหลายที่หวังว่าอีกไม่นานนักพวกเขาจะยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ของเขาคนเหล่านี้เต็มไปด้วยความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูดได้อำนาจที่นุ่มนวลและทำให้อ่อนลงของพระวิญญาณบริสุทธิ์หลอมจิตใจของคนเหล่านี้ในขณะที่พระเจ้าประทานพระพรของพระองค์อย่างเต็มขนาดให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และผู้เชื่อ {GC 402.3} {GCth17 347.2}

ด้วยความระมัดระวังและความเคร่งขรึมบรรดาผู้ที่รับข่าวสารนี้ได้เดินก้าวเข้ามายังเวลาที่พวกเขาหวังว่าจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทุกเช้าพวกเขารู้สึกว่าหน้าที่อันดับแรกคือการหาหลักฐานเพื่อให้แน่ใจว่าพระเจ้าทรงยอมรับพวกเขาจิตใจของพวกเขาสานเข้าหากันอย่างใกล้ชิดและพวกเขาอธิษฐานร่วมกันและเผื่อซึ่งกันและกันพวกเขามักประชุมร่วมกันในที่สงบเพื่อสนทนากับพระเจ้าและเสียงร้องทูลขอเหล่านี้ดังขึ้นไปจากท้องทุ่งและไร่นาไปสู่สวรรค์สำหรับพวกเขาแล้วความมั่นใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงยอมรับพวกเขากลายเป็นสิ่งที่จำเป็นมากยิ่งกว่าอาหารประจำวันของพวกเขาเสียอีกและหากมีเมฆหมอกมาบดบังความคิดของเขาพวกเขาจะไม่ยอมหยุดพักจนกระทั่งเมฆหมอกเหล่านั้นถูกปัดกวาดทิ้งไปหมดในขณะที่พวกเขาตระหนักถึงพระคุณแห่งการอภัยพวกเขาต้องการมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์ที่จิตวิญญาณพวกเขารักยิ่ง {GC 403.1} {GCth17 347.3}

แต่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พวกเขาถูกกำหนดมาให้ต้องพบกับความผิดหวังเวลาที่ถูกกำหนดไว้ผ่านไปและพระผู้ช่วยให้รอดก็ไม่ได้เสด็จมาพวกเขาได้มองไปข้างหน้าถึงการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่นที่ไม่หวั่นไหวและบัดนี้พวกเขาก็รู้สึกเหมือนนางมารีย์เมื่อเธอมาถึงอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอดและพบว่าว่างเปล่าเธอร้องไห้พร้อมกับพูดว่า"เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปและข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเอาไปไว้ที่ไหน" ยอห์น 20:13 {GC 403.2} {GCth17 347.4}

ความรู้สึกกลัวเกรงความกลัวว่าข่าวสารนี้อาจจะเป็นจริงทำหน้าที่ควบคุมอยู่เหนือโลกของผู้ที่ไม่เชื่อไว้ได้ช่วงระยะหนึ่งเมื่อเวลาที่กำหนดเลยผ่านไปความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้หายไปทันทีในช่วงแรกพวกเขาไม่กล้าฉลองชัยชนะทับถมต่อผู้ที่ผิดหวังแต่เมื่อไม่มีเครื่องหมายแห่งพระพิโรธของพระเจ้าปรากฏให้เห็นคนเหล่านี้ก็หายกลัวและกลับไปตำหนิและหัวเราะเยาะอีกคนกลุ่มใหญ่ที่เคยอ้างว่าตนเชื่อเรื่องการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ประกาศละทิ้งความเชื่อของพวกเขาบางคนที่เคยมีความเชื่อมั่นสูงความภาคภูมิใจของพวกเขาก็ต้องพบกับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสจนพวกเขาอยากจะหลบหนีออกไปจากโลกเหมือนเช่นโยนาห์พวกเขาบ่นต่อว่าพระเจ้าและอยากตายมากกว่าอยากมีชีวิตอยู่ต่อไปส่วนผู้ที่ยึดความเชื่อไว้บนความคิดเห็นของผู้อื่นและไม่ได้ยึดมั่นอยู่กับพระวจนะของพระเจ้าคนเหล่านี้ก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแนวคิดของตนพวกคนเย้ยหยันชักนำคนที่อ่อนแอและคนที่ขี้ขลาดให้มาเป็นพวกตนและพวกเขาร่วมกันประกาศว่าไม่มีอะไรต้องกลัวหรือต้องมาให้คาดหวังอีกแล้วเวลาผ่านไปแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้เสด็จมาและโลกก็จะเป็นเช่นนี้ต่อไปอีกหลายพันปี {GC 403.3} {GCth17 348.1}

ผู้เชื่อที่ร้อนรนและจริงใจยอมสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์และมีส่วนร่วมในการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาประกาศคำเตือนสุดท้ายให้โลกแล้วและคาดหวังว่าในเวลาอีกไม่ช้าจะเข้าร่วมในแวดวงสังคมกับพระอาจารย์และเหล่าทูตสวรรค์และพวกเขาถอนตัวออกไปจากสังคมของผู้ที่ไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเสียเป็นส่วนใหญ่ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าพวกเขาอธิษฐานว่า “พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าเชิญเสด็จมาเถิด” วิวรณ์ 22:21 แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมาและบัดนี้พวกเขาต้องกลับมาแบกรับภาระหนักและความสับสนในชีวิตอีกครั้งหนึ่งและทนอยู่กับการเหน็บแนมและการถากถางของโลกที่คอยเย้ยหยันสิ่งเหล่านี้เป็นการทดสอบความเชื่อและความอดทนอย่างรุนแรง {GC 404.1} {GCth17 348.2}

แต่กระนั้นความผิดหวังครั้งนี้ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าความผิดหวังที่สาวกทั้งหลายได้รับในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรกเมื่อพระเยซูทรงลูกลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยผู้ติดตามของพระองค์เชื่อมั่นว่าพระองค์กำลังจะทรงขึ้นครองบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดและปลดปล่อยอิสราเอลจากอำนาจการกดขี่พวกเขาตั้งความหวังไว้อย่างเต็มที่และเต็มไปด้วยความสุขพวกเขาแข่งกันถวายพระเกียรติกษัตริย์ของพวกเขามีหลายคนถอดเสื้อนอกของตนเองออกมาปูเป็นพรมตามทางที่พระองค์ทรงดำเนินผ่านหรือโปรยใบตาลต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความสุขอย่างแรงกล้าพวกเขาร่วมกันเปล่งเสียงด้วยความยินดีว่า“โฮซันนาแก่บุตรของดาวิด”เสียงร้องชื่นชมนี้ดังกวนใจพวกฟาริสีและทำให้พวกเขาโกรธพวกเขาอยากจะให้พระเยซูตำหนิสาวกของพระองค์แต่พระองค์ตรัสตอบว่า“แม้คนพวกนี้จะนิ่งเงียบแต่ศิลาทั้งหลายก็ยังจะส่งเสียงร้อง” ลูกา 19:40 คำพยากรณ์จะต้องสำเร็จสาวกทั้งหลายจะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จแต่กระนั้นพวกเขาถูกกำหนดให้ต้องพบกับความผิดหวังที่ขมขื่นเพียงไม่กี่วันผ่านไปพวกเขาต่างมองดูพระผู้ช่วยให้รอดสิ้นพระชนม์อย่างแสนทรมานและฝังพระองค์ไว้ในอุโมงค์สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างที่พวกเขาคิดแม้เพียงนิดเดียวและความหวังของพวกเขาก็ตายไปพร้อมกับพระเยซูจวบจนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเสด็จออกมาจากอุโมงค์ฝังศพอย่างผู้มีชัยพวกเขาจึงเข้าใจสิ่งที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่า“จำเป็นที่พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์และเป็นขึ้นจากตาย” กิจการ 17:3 {GC 404.2} {GCth17 348.3}

ห้าร้อยปีก่อนหน้านี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ว่า“ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ยจงร่าเริงอย่างยิ่งเถิดโอบุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ยจงโห่ร้องนี่แน่ะกษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอทรงควา

มยุติธรรมและความรอดพระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลูกลา” เศคาริยาห์ 9:9 หากเหล่าสาวกรับรู้ได้ก่อนว่าพระคริสต์จะทรงถูกพิพากษาและต้องสิ้นพระชนม์แล้วพวกเขาคงทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จไม่ได้ {GC 405.1} {GCth17 349.1}

ในทำนองเดียวกันมิลเลอร์และมิตรสหายของเขาทำให้คำพยากรณ์สำเร็จและประกาศข่าวที่พระคัมภีร์บอกไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องประกาศให้โลกทราบแต่หากพวกเขาเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงคำพยากรณ์ที่ชี้ถึงความผิดหวังที่พวกเขาจะได้รับแล้วพวกเขาคงจะประกาศข่าวนี้ให้แก่โลกไม่ได้พวกเขาคงจะประกาศข่าวอื่นให้แก่ชนทุกชาติก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองถูกประกาศในเวลาที่เหมาะสมและก่อให้เกิดผลตามที่พระเจ้าทรงจัดวางให้พวกเขาทำให้สำเร็จ {GC 405.2} {GCth17 349.2}

ชาวโลกต่างจ้องดูและคาดว่าเมื่อเวลาที่กำหนดผ่านไปและพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะถูกปล่อยทิ้งไปในขณะที่มีคนมากมายที่ต้องเผชิญกับการทดลองอย่างหนักและละทิ้งความเชื่อไปแต่ก็มีบางคนที่ยังยืนหยัดอย่างมั่นคงผลที่เกิดขึ้นจากขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อันประกอบด้วยวิญญาณแห่งความถ่อมตนและการตรวจสอบจิตใจการละทิ้งทางฝ่ายโลกและเกิดการปฏิรูปในชีวิตนั้นต่างเป็นพยานให้เห็นว่าขบวนการนี้มาจากพระเจ้าพวกเขาไม่กล้าปฏิเสธว่าอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานให้กับการเทศนาเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองและพวกเขาหาข้อผิดพลาดในการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ไม่ได้ผู้ต่อต้านที่มีความสามารถสูงสุดยังไม่อาจเอาชนะการแปลความหมายเรื่องระบบในคำพยากรณ์ของพวกเขาได้หากไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์มายืนยันพวกเขาจะไม่ยอมปฏิเสธจุดยืนของพวกเขาที่ได้มาด้วยการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการอธิษฐานจุดยืนที่สติปัญญาของพวกเขาได้มาด้วยความกระจ่างจากพระวิญญาณของพระเจ้าและจิตใจเร่าร้อนด้วยอำนาจที่มีชีวิตจุดยืนที่ทนได้กับการวิจารณ์ที่รุนแรงที่สุดและการต่อต้านอย่างขมขื่นจากครูสอนศาสนาที่มีชื่อเสียงและนักปราชญ์ของโลกและที่ยืนหยัดต้านแรงกดดันจากผู้มีความรู้และคล่องแคล่วที่สุดและการตำหนิและดุด่าของผู้มีเกียรติและของคนต่ำช้า {GC 405.3} {GCth17 349.3}

จริงอยู่สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้เกิดการผิดพลาดขึ้นแต่เหตุการณ์นี้ก็ไม่อาจสั่นคลอนความเชื่อที่พวกเขามีในพระวจนะของพระเจ้าเมื่อโยนาห์ออกไปประกาศตามถนนของเมืองนีนะเวห์ว่าเมืองนีนะเวห์จะถูกทำลายภายในสี่สิบวันองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมรับการถ่อมใจของชาวเมืองนี้และทรงขยายเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณออกไปกระนั้นสิ่งที่โยนาห์ประกาศนั้นเป็นข่าวสารมาจากพระเจ้าและเมืองนีนะเวห์ก็ถูกทดสอบตามพระประสงค์ของพระองค์ในทำนองเดียวกันชาวแอ๊ดเวนตีสเชื่อว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาให้ประกาศคำเตือนเรื่องการพิพากษาพวกเขาประกาศว่า“ข่าวนี้ทดสอบจิตใจของผู้ที่ได้รับฟังทุกคนและกระตุ้นให้เกิดความรักในการเสด็จมาปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ข่าวสารนี้ก็สร้างความเกลียดชังไม่น้อยไปกว่ากันซึ่งมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงรับรู้ได้ข่าวสารนี้ขีดเส้นแบ่งแยก.......เพื่อให้ตรวจสอบจิตใจของตนเองเพื่อจะได้รู้ว่าหากองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาแล้วนั้นจะพบพวกเขาอยู่ฝ่ายไหนเพื่อพวกเขาจะอุทานว่า‘ดูสินี่คือพระเจ้าของเราเรารอคอยพระองค์เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด’ อิสยาห์ 25:9 หรือพวกเขาจะร้องขอให้ก้อนหินและภูเขาล้มลงทับพวกเขาเพื่อจะหนีให้พ้นไปจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนบัลลังก์และหนีให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกดังนั้นเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงทดลองประชากรของพระองค์และทดสอบความเชื่อของพวกเขาและพิสูจน์เขาเหล่านั้นและทรงเห็นว่าพวกเขาจะหดถอยไปจากหน้าที่การงานที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสำหรับพวกเขาในเวลาแห่งการทดลองหรือไม่หรือว่าพวกเขาจะสละสิ่งของในโลกนี้และพึ่งพิงในพระวจนะของพระเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแน่วแน่” *Th*

e Advent Herald and Signs of the Times Reporter ฉบับที่ 14 เล่มที่ 8 (13 พฤศจิกายน 1844) {GC 406.1} {GCth17 350.1}

ความรู้สึกของผู้ที่ยังเชื่อว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาในเหตุการณ์ที่ผ่านมาถูกบรรยายไว้ในคำพูดของวิลเลียมมิลเลอร์ว่า“หากข้าพเจ้าสามารถย้อนเวลากลับไปในอดีตได้อีกครั้งหนึ่งและข้าพเจ้ามีหลักฐานอันเดียวกันกับที่ข้าพเจ้ามีอยู่นี้ข้าพเจ้าจะตอบอย่างจริงใจทั้งต่อหน้าพระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์ว่าข้าพเจ้าก็จะทำเหมือนที่ทำมาแล้ว”

“ข้าพเจ้าหวังว่าข้าพเจ้าได้ชำระเสื้อผ้าให้สะอาดจากเลือดของวิญญาณจิตพวกนั้นข้าพเจ้ารู้ว่าเท่าที่กำลังอำนาจของข้าพเจ้าจะทำได้ข้าพเจ้าปลดปล่อยตัวเองให้พ้นจากการปรับโทษของความผิดของพวกเขาแล้ว”คนของพระเจ้าท่านนี้เขียนต่อไปว่า“แม้ข้าพเจ้าจะต้องพบกับความผิดหวังถึงสองครั้งแต่ข้าพเจ้าไม่หดหู่หรือท้อถอย.....ความหวังของข้าพเจ้าเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ก็ยังมั่นคงเหมือนเดิมข้าพเจ้ากระทำแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าไตร่ตรองมาแล้วหลายปีและตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่ข้าพเจ้าจะต้องทำหากข้าพเจ้าทำผิดไปก็คงเป็นมาจากความกรุณาและความรักที่ข้าพเจ้ามีให้กับเพื่อนมนุษย์และสำนึกในหน้าที่ที่มีต่อพระเจ้า”

“สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าทราบดีคือข้าพเจ้าไม่เคยเทศนาเรื่องอื่นใดนอกจากเรื่องที่ข้าพเจ้าเชื่อและพระเจ้าสถิตอยู่กับข้าพเจ้าอำนาจของพระองค์สำแดงออกในผลงานเหล่านั้นและก่อให้เกิดผลดีมากมาย”

“จากบรรดาคนที่เรามองเห็นได้การเทศนาในครั้งนั้นทำให้มีคนนับพันๆคนศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งหมายความว่าด้วยความเชื่อและการชำระด้วยพระโลหิตของพระคริสต์มีคนมากมายกลับคืนดีกับพระเจ้า” Bliss หน้า 256, 255, 277, 280, 281 “ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าหารอยยิ้มของคนยโสหรือสะทกสะท้านเมื่อโลกไม่พอใจบัดนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการซื้อความพอใจของพวกเขาหรือทำเกินหน้าที่เพื่อยั่วโทสะของพวกเขาข้าพเจ้าหวังว่าข้าพเจ้าจะไม่ร้องขอชีวิตจากมือของพวกเขาหรือกลัวจะต้องสูญเสียชีวิตถ้าหากนั่นเป็นพระประสงค์ที่ดีของพระองค์” J. White, *Life of Wm. Miller* หน้า 315 {GC 406.2} {GCth17 350.2}

พระเจ้าไม่ได้ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์พระวิญญาณของพระองค์ยังคงสถิตอยู่กับผู้ที่ไม่ได้รีบปฏิเสธแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานมาให้และประณามขบวนการต้อนรับการเสด็จมาของพระเยซูในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรูมีคำหนุนใจและคำเตือนสำหรับผู้ที่ถูกทดลองและกำลังรอคอยขณะที่อยู่ในวิกฤตการณ์นี้ว่า“เพราะฉะนั้นอย่าละทิ้งความไว้วางใจของท่านอันจะนำมาซึ่งบำเหน็จยิ่งใหญ่ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความทรหดอดทนเพื่อท่านจะสามารถทำตามพระทัยได้แล้วท่านก็จะได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้นั้นเพราะอีกเพียงไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้าแต่คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อและถ้าเขาหันกลับเราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลยแต่พวกเราเองไม่ใช่พวกที่หันกลับและถึงซึ่งความพินาศแต่เป็นพวกที่เชื่อมั่นจึงทำให้ชีวิตปลอดภัย” ฮีบรู 10:35-39 {GC 407.1} {GCth17 351.1}

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคำสอนนี้พูดโดยตรงกับคริสตจักรที่อยู่ในวาระสุดท้ายมาจากพระวจนะข้อที่ชี้ไปยังการใกล้เสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า“อีกเพียงไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า”ฮีบรู10:37;และข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าดูเสมือนหนึ่งว่าจะเกิดการล่าช้าขึ้นและดูประหนึ่งว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกเลื่อนออกไปข้อชี้แนะนี้ช่างเหมาะสมกับประสบการณ์ของชาวแอ๊ดเวนตีสในเวลานี้ความเชื่อของเหล่าคนทั้งหลายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงนี้กำลังตกอยู่ในสภ

าพอันตรายที่จะอับปางลงพวกเขาปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณของพระองค์และพระวจนะของพระองค์แต่ถึงกระนั้นพวกเขาไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ในประสบการณ์ที่ผ่านพ้นมาของพวกเขาหรือไม่เข้าใจหนทางที่อยู่ข้างหน้าและพวกเขาถูกทดลองให้สงสัยว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่จริงหรือไม่ข้อพระคัมภีร์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับพวกเขาในเวลานี้คือ“คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ” ฮีบรู 10:38 ในขณะที่แสงสว่างอันเจิดจ้าของ“เสียงร้องยามเที่ยงคืน”ส่องมายังเส้นทางเดินของพวกเขาและพวกเขาได้เห็นคำพยากรณ์ถูกเปิดเผยออกและหมายสำคัญต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามคำพยากรณ์ก็กำลังบอกว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จมาแล้วนั้นพวกเขาก็ได้เดินราวกับว่ามองเห็นจริงๆแต่บัดนี้เมื่อพวกเขาตกอยู่ภายใต้ความหวังที่สิ้นสลายพวกเขาจะสามารถยืนอยู่ได้ก็ด้วยความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์เท่านั้นเสียงเยาะเย้ยของชาวโลกกำลังบอกกับพวกเขาว่า“พวกท่านถูกหลอกทิ้งความเชื่อของท่านเสียและยอมรับว่าขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมาจากซาตาน”แต่พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยว่า“ถ้าเขาหันกลับเราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย”ฮีบรู10:38;หากพวกเขาประกาศละทิ้งความเชื่อในเวลานี้และปฏิเสธไม่ยอมรับอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาพร้อมกับข่าวสารนี้ก็จะเป็นการถอยหลังกลับไปสู่ความหายนะเปาโลหนุนใจให้พวกเขายืนหยัดต่อไปว่า“เพราะฉะนั้นอย่าละทิ้งความไว้วางใจของท่าน”

“ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความทรหดอดทน”

“อีกเพียงไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า”หนทางเดียวที่ปลอดภัยคือถนอมรักษาแสงสว่างที่พวกเขาได้รับจากพระเจ้ายึดมั่นในพระสัญญาและศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปและเฝ้ารอด้วยความอดทนจนได้รับแสงสว่างเพิ่มเติมมากขึ้น {GC 408.1} {GCth17 351.2}

บท 23 - สถานนมัสการคืออะไร

มีข้อพระคัมภีร์อยู่ข้อหนึ่งที่มีความเป็นเลิศเหนือกว่าข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นใดที่เป็นทั้งรากฐานและเสาหลักของความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ประกาศไว้ว่า "อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ" ดาเนียล 8:14 TKJV เป็นพระคำที่คุ้นเคยของผู้เชื่อทุกคนที่เชื่อในการใกล้เสด็จมาในเร็ววันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นคำพยากรณ์ติดปากของคนนับพันที่กล่าวย้ำถึงคำพยากรณ์นี้ดุจเป็นคำขวัญของความเชื่อของพวกเขาทุกคนรู้สึกว่าเหตุการณ์ที่บอกไว้ล่วงหน้าเป็นความคาดหวังที่สดใสที่สุดและเป็นความหวังที่พวกเขาเก็บทะนุถนอมไว้มากที่สุดคำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ. 1844ชาวแอ๊ดเวนตีสทั้งหลายก็เชื่อเหมือนกับคริสเตียนอื่นๆทั่วทั้งโลกว่าโลกหรือพื้นที่บางส่วนในโลกนี้คือสถานนมัสการ[Sanctuary]ในพระคัมภีร์ภาษาไทยใช้คำว่าสถานนมัสการหรือสถานศักดิ์สิทธิ์หรือสถานบริสุทธิ์เป็นสถานที่ประทับและนมัสการพระเจ้าในสมัยพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมในขณะที่ชนชาติอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารนั้นการสร้างสถานนมัสการจะเป็นในลักษณะของพลับพลา [Tabernacle] หรือเต็นท์นัดพบ [Tabernacle of the tent of the congregation]ซึ่งเคลื่อนย้ายได้จนเมื่อกษัตริย์ซาโลมอนสร้างเป็นอาคารถาวรจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่าพระวิหาร[(Temple)]พวกเขาเข้าใจว่าการชำระสถานนมัสการก็คือการทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยไฟซึ่งจะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สองพวกเขาจึงสรุปว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกในปีค.ศ. 1844 {GC 409.1} {GCth17 352.1}

แต่เวลาที่กำหนดไว้ผ่านพ้นไปและองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เสด็จมาปรากฏผู้เชื่อรู้ดีแก่ใจว่าพระคำของพระเจ้าไม่เคยผิดพลาดการแปลคำพยากรณ์ของพวกเขาคงจะผิดแต่ข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหนหลายคนรีบตัดบทต่อปัญหาที่ยุ่งยากนี้ด้วยการปฏิเสธว่า 2300 วันไม่ได้สิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1844พวกเขาหาเหตุผลให้กับเรื่องนี้ไม่ได้นอกจากเรื่องเดียวคือพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาตามที่พวกเขาตั้งความหวังไว้พวกเขาโต้ว่าหากเวลาของคำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงที่ค.ศ. 1844 แล้วพระคริสต์ก็ควรจะต้องเสด็จกลับมาชำระสถานนมัสการด้วยไฟเพื่อทำให้โลกบริสุทธิ์และเมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมาช่วงเวลานั้นจึงยังไม่สิ้นสุด {GC 409.2} {GCth17 352.2}

การยอมรับข้อสรุปเช่นนี้หมายถึงการประกาศไม่ยอมรับวิธีการคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ใช้คำนวณดังที่ผ่านมาระยะเวลา2300วันเริ่มต้นขึ้นเมื่อกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสประกาศพระบัญชาให้บูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีก.ค.ศ.[ก่อนคริสตศักราช]457เมื่อเอาเวลานี้เป็นจุดเริ่มต้นเราจะอธิบายเหตุการณ์ต่างๆทั้งหมดที่พระธรรมดาเนียล9:25~27บอกไว้ล่วงหน้าได้อย่างคล้องจองสมบูรณ์ที่สุดหกสิบเก้าสัปดาห์หรือช่วงเวลา 483 [69 x 7 = 483] ปีแรกของ 2300 ปีจะรวมเวลายาวนานไปจนถึงพระเมสสิยาห์ผู้ถูกเจิมการรับบัพติศมาของพระคริสต์และได้รับการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปีค.ศ.27ทำให้คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงตรงตามที่กำหนดไว้ในช่วงกึ่งกลางสัปดาห์ที่เจ็ดสิบพระเมสสิยาห์ [ท่านผู้ถูกเจิม] จะถูกตัดออกในฤดูใบไม้ผลิของปีค.ศ. 31พระคริสต์ทรงถูกตรึงบนกางเขนภายหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้วเป็นเวลาสามปีครึ่งสำหรับช่วงเวลาเจ็ดสิบสัปดาห์หรือ490ปีนั้นเป็นเวลาที่จัดให้แก่ชนชาวยิวโดยเฉพาะเมื่อเวลานี้สิ้นสุดลงชนชาตินี้ได้ประทับตราการปฏิเสธพระคริสต์ของตนเองโดยการกดขี่ข่มเหงสาวกของพระองค์อัครสาวกจึงหันไปหาคนต่างชาติในปีค.ศ. 34 ดังนั้นช่วง 490 ปีแรกจากระยะเวลา 2300 ปีได้ผ่านพ้นไปจึงคงเหลือ 1810 ปีเมื่อเริ่มนับตั้งแต่ปีค.ศ. 34 ไปอีก 1810 ปีระยะเวลานี้จะไปสิ้นสุดที่ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์กล่าวว่า

“แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”
รายละเอียดเฉพาะเจาะจงของคำพยากรณ์ที่ผ่านมาทั้งหมดเกิดขึ้นสำเร็จจริงตรงตามเวลาที่กำหนดไว้อย่างไม่มีข้อสงสัย {GC 410.1} {GCth17 353.1}

ด้วยวิธีการคำนวณเวลาเช่นนี้ทุกอย่างก็กระจ่างและประสานเข้ากันเป็นอย่างดียกเว้นยังมองไม่เห็นว่ามีเหตุการณ์ใดที่จะนำมาตอบคำถามเรื่องการชำระสถานนมัสการซึ่งเกิดขึ้นในปีค.ศ. 1844หากจะปฏิเสธว่าวันที่พยากรณ์ไว้ไม่ได้สิ้นสุดในช่วงเวลานั้นจะทำให้ปัญหาทั้งหมดสับสนมากยิ่งขึ้นและเป็นการปฏิเสธไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงตามที่พยากรณ์ไว้อย่างไม่ผิดพลาด {GC 410.2} {GCth17 353.2}

แต่พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการยิ่งใหญ่แห่งการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซูฤทธานุภาพและพระรัศมีของพระองค์ร่วมสถิตอยู่กับขบวนการนี้และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เรื่องนี้จบลงด้วยความมืดมนและความผิดหวังหรือให้คนประณามว่าเป็นการตื่นตูมและความงมงายพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ความสงสัยและความไม่แน่นอนเกิดขึ้นกับพระคำของพระองค์ถึงแม้มีคนจำนวนมากละทิ้งวิธีการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ที่แล้วมาและไม่ยอมรับที่มาของขบวนการนี้ว่าถูกต้องแต่ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่ยอมละทิ้งข้อเชื่อและประสบการณ์ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยพระคัมภีร์และคำพยานของพระวิญญาณของพระเจ้าพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาใช้หลักการการแปลความหมายที่ถูกต้องในการศึกษาคำพยากรณ์ต่างๆและเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องยึดความจริงที่ได้มาแล้วให้มั่นคงและดำเนินการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ในแนวทางเดียวกันต่อไปพวกเขาอธิษฐานอย่างร้อนรนทบทวนจุดยืนและศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหาข้อผิดพลาดของพวกเขาเองเนื่องจากพวกเขามองไม่เห็นข้อผิดพลาดในการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์พวกเขาจึงใส่ใจศึกษาเรื่องราวของสถานนมัสการมากยิ่งขึ้น { GC 410.3} {GCth17 353.3}

ในการศึกษาพระคัมภีร์พวกเขาไม่พบหลักฐานใดที่สนับสนุนแนวคิดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าโลกนี้คือสถานนมัสการแต่พวกเขาพบคำอธิบายที่สมบูรณ์ที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องราวของสถานนมัสการรวมถึงสภาพที่ตั้งและพิธีการต่างๆของสถานนมัสการคำพยานของผู้เขียนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จารึกไว้อย่างชัดเจนและมีอยู่มากมายเกินกว่าที่จะเกิดคำถามใดๆอัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรูว่า“แม้แต่พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังมีกฎเกณฑ์ต่างๆสำหรับศาสนพิธีและสำหรับสถานนมัสการในโลกเพราะว่าพลับพลาจัดเตรียมเสร็จแล้วในห้องชั้นนอกนั้นมีคันประทีปโต๊ะและขนมปังเฉพาะพระพักตร์ห้องนี้เรียกว่าวิสุทธิสถานและข้างหลังม่านชั้นที่สองมีห้องซึ่งเรียกว่าอภิสุทธิสถานห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมและมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้านภายในนั้นมีโถทองคำบรรจุมานามีไม้เท้าของอาโรนที่ออกดอกตูมและมีแผ่นศิลาจารึกพันธสัญญาเหนือหีบนั้นมีตัวเครูบแห่งพระสิริกางปีกคลุมพระที่นั่งกรุณานั้นสิ่งเหล่านี้เราไม่อาจพรรณนาให้ละเอียดตอนนี้ได้” ฮีบรู 9:1-5 {GC 411.1} {GCth17 354.1}

สถานนมัสการที่เปาโลกล่าวถึงนี้หมายถึงพลับพลา[Tabernacle]ที่โมเสสสร้างขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้าเพื่อเป็นที่ประทับในโลกขององค์ผู้สูงสุด“ให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการสำหรับเราเพื่อเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขา” อพยพ 25:8
นี่คือพระบัญชาที่ประทานให้แก่โมเสสขณะที่เข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่บนภูเขาชนชาติอิสราเอลเดินทางอยู่ในป่ากันดารและพลับพลานี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้แต่ถึงกระนั้นพลับพลานี้ก็ยังมีโครงสร้างที่สง่างามยิ่งฝาผนังของพลับพลาเป็นแผ่นไม้เรียบที่หุ้มด้วยทองคำอย่างหนาและวางอยู่

ในเบ้าข้อต่อที่ทำด้วยเงินหลังคาพลับพลาทำด้วยผ้าม่านหรือผ้าคลุมหลายชั้นชั้นนอกสุดทำด้วยหนังสัตว์ชั้นในสุดทำจากผ้าป่านเนื้อดีมีภาพปักตัวเครูบอันสวยงามบริเวณลานพลับพลามีแท่นเครื่องบูชาเผาทั้งตัววางอยู่ภายในตัวพลับพลามีม่านอย่างดีและสวยงามกั้นพลับพลาออกเป็นสองส่วนเรียกว่าวิสุทธิสถานกับอภิสุทธิสถานและม่านชนิดเดียวกันนี้ก็ใช้ปิดทางที่เข้าไปสู่ห้องแรก {GC 411.2} {GCth17 354.2}

ภายในวิสุทธิสถานมีคันประทีปอยู่ทางทิศใต้ของพลับพลาคันประทีปนี้มีตะเกียงเจ็ดดวงที่ส่องสว่างในสถานนมัสการทั้งกลางวันและกลางคืนทางทิศเหนือมีโต๊ะขนมปังเฉพาะพระพักตร์และด้านหน้าม่านที่กั้นระหว่างวิสุทธิสถานและอภิสุทธิสถานมีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมทุกวันควันหอมจากแท่นบูชานี้จะลอยขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับคำอธิษฐานของชนชาติอิสราเอล {GC 412.1} {GCth17 355.1}

ภายในอภิสุทธิสถานมีหีบซึ่งทำจากไม้มีค่าห่อหุ้มด้วยทองคำเป็นที่เก็บแผ่นศิลาสองแผ่นที่พระเจ้าได้ทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการของพระองค์ไว้เหนือหีบซึ่งเป็นฝาปิดหีบศักดิ์สิทธิ์คือพระที่นั่งกรุณาเป็นผลงานงามสง่ายิ่งเหนือพระที่นั่งกรุณามีเครูบอยู่2รูปปกคลุมไว้เครูบแต่ละรูปจะอยู่ที่ปลายของพระที่นั่งและทั้งหมดนี้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสถิตร่วมอยู่ด้วยในห้องนี้คือเมฆแห่งพระสิริที่อยู่ระหว่างเครูบทั้งสอง {GC 412.2} {GCth17 355.2}

หลังจากที่ชาวฮีบรูตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินคานาอันแล้วพระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนสร้างได้มาแทนที่พลับพลาหลังนี้ถึงแม้ว่าพระวิหารนี้จะเป็นโครงสร้างถาวรและมีขนาดใหญ่กว่าแต่ก็ยังคงสัดส่วนเดียวกันไว้และตกแต่งด้วยเครื่องใช้ที่เหมือนกันรูปแบบของสถานนมัสการคงอยู่ในรูปแบบนี้จนถึงช่วงของการทำลายโดยชาวโรมันในช่วงปีค.ศ.70ยกเว้นแต่ในช่วงของดาเนียลที่สถานนมัสการเป็นเพียงซากปรักหักพัง {GC 412.3} {GCth17 355.3}

นี่เป็นสถานนมัสการในโลกเพียงหลังเดียวที่พระคัมภีร์ให้รายละเอียดไว้ซึ่งเปาโลกล่าวไว้ว่าเป็นสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาเดิมแล้วในพันธสัญญาใหม่ไม่มีสถานนมัสการหรือ {GC 412.4} {GCth17 355.4}

เมื่อผู้ที่แสวงหาความจริงเปิดพระธรรมฮีบรูอ่านอีกครั้งหนึ่งพวกเขาพบสถานนมัสการหลังที่สองหรือสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่เปาโลกล่าวว่า “แม้แต่พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังมีกฎเกณฑ์ต่างๆสำหรับสถานนมัสการในโลก” การใช้คำว่า “ก็ยังมี”หมายความว่าเปาโลเคยอ้างถึงสถานนมัสการหลังนี้มาก่อนเมื่อเราพลิกพระคัมภีร์กลับไปยังข้อแรกของบทก่อนจะพบว่า“เรื่องที่เราพูดอยู่นี้คือเรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้ผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานศักดิ์สิทธิ์และในพลับพลาแท้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งไว้ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง” ฮีบรู 8:1, 2 {GC 413.1} {GCth17 356.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยให้เห็นสถานศักดิ์สิทธิ์[สถานนมัสการ]แห่งพันธสัญญาใหม่สถานนมัสการแห่งพันธสัญญาเดิมนั้นถูกตั้งขึ้นโดยมนุษย์ถูกสร้างขึ้นโดยโมเสสส่วนสถานนมัสการหลังนี้ถูกตั้งขึ้นโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่มนุษย์ในสถานนมัสการหลังแรกนั้นปุโรหิตในโลกเป็นผู้ประกอบพิธีแต่ในสถานนมัสการหลังนี้พระคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเราทรงเป็นผู้ปฏิบัติกิจที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าสถานนมัสการหลังหนึ่งอยู่บนโลกส่วนอีกหลังหนึ่งอยู่ในสวรรค์ {GC 413.2} {GCth17 356.2}

นอกจากนี้โมเสสได้สร้างพลับพลาตามแบบอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งโมเสสให้“สร้างพลับพลาและเครื่องใช้ไม้สอยทุกชิ้นของพลับพลานั้นตามแบบที่เราแจ้งแก่เจ้าทุกประการ”และพระองค์ตรัสกำชับอีกว่า “จงระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา” อพยพ 25:9, 40 และเปาโลกล่าวว่าพลับพลาหลังแรก“เป็นเครื่องหมายของยุคปัจจุบันการนำของถวายและเครื่องบูชามาถวายตามแบบ”นั่นคือบริเวณที่บริสุทธิ์ต่างๆภายในสถานนมัสการเป็น“แบบจำลองของสวรรค์”ปุโรหิตผู้ประกอบพิธีถวายตามบัญญัติปฏิบัติกิจเป็น“แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์”และ“พระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบจากของจริงแต่พระองค์เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเองเพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา” ฮีบรู 9:9; 23; 8:5; 9:24 {GC 413.3} {GCth17 356.3}

สถานศักดิ์สิทธิ์[สถานนมัสการ]ในสวรรค์ที่พระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อเราอยู่นั้นเป็นต้นแบบที่ยิ่งใหญ่ซึ่งสถานนมัสการที่โมเสสสร้างนั้นได้จำลองแบบมาพระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้แก่ผู้สร้างสถานนมัสการในโลกความสามารถทางศิลปะที่แสดงออกให้เห็นในการสร้างเป็นการแสดงออกถึงพระปรีชาสามารถของพระเจ้าฝาผนังมีลักษณะเป็นทองคำขนาดใหญ่สะท้อนแสงรอบทิศจากตะเกียงเจ็ดดวงของคันประทีปทองคำโต๊ะขนมปังและแท่นเผาเครื่องหอมเปล่งประกายระยิบดังทองคำขัดเงาม่านขนาดใหญ่ที่รวมตัวเป็นเพดานมีภาพทูตสวรรค์ที่ทอด้วยด้ายสีฟ้าสีม่วงและสีแดงเข้มเพิ่มความงามให้กับภาพนั้นและเลยผ้าม่านชั้นที่สองเข้าไปมีแสงสว่างเจิดจ้า[HolyShekinah]ปรากฏอยู่เหนือพระที่นั่งกรุณาซึ่งเป็นการสำแดงถึงพระสิริของพระเจ้าที่สามารถมองเห็นได้ไม่มีใครนอกจากมหาปุโรหิตเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะเข้าไปยืนอยู่ต่อหน้าแสงสว่างนั้นและยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ {GC 414.1} {GCth17 357.1}

ความงดงามยิ่งใหญ่ของพลับพลาในโลกสะท้อนให้สายตาของมนุษย์มองเห็นพระสิริของพระวิหารในสวรรค์ที่ซึ่งพระคริสต์ผู้ทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนเราเพื่อปฏิบัติพระราชกิจต่อเบื้องบัลลังก์ของพระเจ้าเพื่อเราเป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายที่ซึ่งคนนับแสนๆปรนนิบัติพระองค์คนนับล้านๆเข้าเฝ้าพระองค์ (ดาเนียล 7:10) พระวิหารหลังนั้นซึ่งเปี่ยมล้นด้วยพระสิริของบัลลังก์นิรันดร์เป็นที่ซึ่งมีเสราฟิมทูตผู้ปกป้องที่เต็มด้วยสง่าราศีปกคลุมใบหน้าในขณะที่สรรเสริญพระองค์นี่เป็นผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ฝีมือมนุษย์เคยทำแต่ผลงานนี้เป็นเพียงเงาที่เลือนรางของความยิ่งใหญ่และสง่างามของพระวิหารในสวรรค์แต่กระนั้นความจริงที่สำคัญเรื่องสถานนมัสการในโลกและพิธีการต่างๆสอนเราถึงสถานนมัสการในสวรรค์และพระราชกิจยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อความรอดของมนุษย์ {GC 414.2} {GCth17 357.2}

สถานนมัสการในโลกมีห้องอยู่สองห้องซึ่งจำลองมาจากบริเวณที่บริสุทธิ์ภายในสถานนมัสการบนสวรรค์ในนิมิตอัครทูตยอห์นได้รับอนุญาตให้เห็นภาพพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เขาเห็น “คบเพลิงเจ็ดอันจุดอยู่ตรงหน้าพระที่นั่ง” วิวรณ์ 4:5 เขาเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง “ถือกระถางไฟทองคำออกมาและยืนอยู่ที่แท่นบูชาพระเจ้าประทานเครื่องหอมมากมายแก่ทูตองค์นั้นเพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหมดบนแท่นบูชาทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น”วิวรณ์8:3;ในที่นี้ผู้เผยพระวจนะได้รับอนุญาตให้มองเห็นห้องแรกของสถานนมัสการในสวรรค์และเขาเห็น “คบเพลิงเจ็ดอัน” และ “แท่นบูชาทองคำ” ซึ่งเทียบได้กับคันประทีปทองคำและแท่นเผาเครื่องหอมในสถานนมัสการบนโลกอีกครั้งหนึ่ง “พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก”วิวรณ์11:19;และเขามองผ่านเข้าไปในม่านไปยังอภิสุทธิสถา

นณที่นี่เขามองเห็น“หีบพันธสัญญาของพระองค์”ซึ่งเทียบได้กับหีบศักดิ์สิทธิ์ที่โมเสสสร้างขึ้นเพื่อใช้บรรจุพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 414.3} {GCth17 357.3}

ด้วยประการฉะนี้ผู้ที่ศึกษาเรื่องเหล่านี้พบข้อพิสูจน์ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่ามีสถานนมัสการอยู่ในสวรรค์จริงโมเสสสร้างสถานนมัสการในโลกตามแบบที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เห็นเปาโลสอนว่าแบบที่ใช้สร้างนั้นมาจากสถานนมัสการหลังแท้ในสวรรค์และยอห์นยืนยันว่าเขาเห็นสถานนมัสการในสวรรค์ {GC 415.1} {GCth17 358.1}

พระวิหารในสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้าบัลลังก์ของพระองค์ถูกสถาปนาด้วยความชอบธรรมและการพิพากษาในอภิสุทธิสถานเป็นพระบัญญัติของพระองค์เป็นกฎบัญญัติยิ่งใหญ่ชอบธรรมที่ใช้ทดสอบมนุษยชาติทั้งปวงเหนือหีบพันธสัญญาที่ใช้บรรจุแผ่นพระบัญญัติมีพระที่นั่งกรุณาปกคลุมอยู่พระคริสต์ทรงทูลแก้ต่างคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เองที่หน้าพระที่นั่งนี้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการประสานความยุติธรรมเข้ากับความเมตตาในแผนการช่วยมนุษย์ให้รอดการประมวลสองสิ่งนี้มีเพียงพระปัญญาที่ไร้ขอบเขตเท่านั้นที่สามารถคิดขึ้นมาได้และพระอำนาจที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถทำให้สำเร็จการประมวลนี้สร้างความฉงนและความเทิดทูนให้กับทั่วทั้งสวรรค์เสราฟิมในสถานนมัสการบนโลกมองดูพระที่นั่งกรุณาด้วยความเคารพยำเกรงซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวสวรรค์ใส่ใจต่อพระราชกิจของการไถ่ให้รอดนี่เป็นความลี้ลับของพระเมตตากรุณาซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาที่จะเห็นคือการที่พระเจ้ายังทรงยุติธรรมในขณะที่ทรงทำให้คนบาปที่กลับใจกลายเป็นผู้ชอบธรรมและทรงเริ่มต้นการติดต่อสัมพันธ์กับมนุษยชาติที่ล้มลงในบาปใหม่อีกครั้งหนึ่งคือการที่พระคริสต์ทรงถ่อมตัวเพื่อช่วยฝูงชนนับไม่ถ้วนขึ้นมาจากเหวแห่งความหายนะและเอาเสื้อแห่งความชอบธรรมของพระองค์ที่ไร้ตำหนิสวมใส่ให้แก่พวกเขานั้นเพื่อให้พวกเขาเข้ามาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับทูตสวรรค์ที่ไม่เคยล้มลงในบาปและอาศัยอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ {GC 415.2} {GCth17 358.2}

พระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยของมนุษย์ถูกเสนอไว้ให้เห็นอย่างงดงามในคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ที่กล่าวถึงพระองค์ว่าพระองค์ทรงเป็น “ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร” ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์และจะรับเกียรติศักดิ์และจะนั่งและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่านและจะมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้างบัลลังก์ของท่านและมีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง” เศคาริยาห์ 6:12, 13 {GC 415.3} {GCth17 358.3}

“ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์”ด้วยการถวายบูชาและการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์พระองค์จึงทรงเป็นทั้งรากฐานและผู้สร้างคริสตจักรของพระเจ้าอัครทูตเปาโลเน้นว่าพระองค์“เป็นศิลาหัวมุมในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกันและเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและในพระองค์นั้นพวกท่านก็กำลังถูกก่อสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยพระวิญญาณ” เอเฟซัส 2:20-22 {GC 416.1} {GCth17 359.1}

พระองค์“จะรับเกียรติศักดิ์”เศคาริยาห์6:13;พระเกียรติของการไถ่มวลมนุษย์ที่ล้มในบาปให้รอดนั้นเป็นของพระคริสต์นี่คือบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่ที่จะถวายไปตลอดชั่วนิรันดร์ “พระองค์ทรงรักเราทรงปลดปล่อยเราจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์.....ขอพระเกียรติและอานุภาพจงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์” วิวรณ์ 1:5, 6 {GC 416.2} {GCth17 359.2}

พระองค์“จะนั่งและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่านและจะมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้างบัลลังก์ของท่าน”ในเวลานี้อาณาจักรแห่งพระสิริยังไม่ได้ถูกนำเข้ามาตั้งอยู่“บนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์” มัทธิว

25:31 ตราบจนกระทั่งพระราชกิจของพระองค์ในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยจะสิ้นสุดเมื่อ "พระเจ้าจะประทานบัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน"เป็นอาณาจักรที่"ไม่มีวันสิ้นสุดเลย" ลูกา1:32,33ในฐานะปุโรหิตบัดนี้พระคริสต์ประทับอยู่บนบัลลังก์ร่วมกับพระบิดาวิวรณ์3:21;พระองค์จะประทับบนบัลลังก์ร่วมกับพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์และทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เองพระองค์ทรง "แบกความเจ็บไข้ของพวกเราและหอบความเจ็บปวดของเราไป" พระองค์ "ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่างถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป"

"พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้""ถ้าใครทำบาปเราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา"อิสยาห์ 53:4 ฮีบรู 4:15; 2:18 1 ยอห์น 2:1 การทูลขอของพระองค์ก็คือด้วยพระวรกายที่ถูกแทงและแตกหักและด้วยชีวิตที่ไร้ตำหนิพระหัตถ์ที่มีบาดแผลสีข้างที่ถูกแทงและพระบาทที่เสียรูปอ้อนวอนเพื่อมนุษย์ผู้ล้มลงในบาปการไถ่บาปของมนุษย์ถูกซื้อด้วยราคาที่ประเมินค่าไม่ได้เช่นนั้น {GC 416.3} {GCth17 359.3}

"และมีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง"ความรักของพระบิดาซึ่งมีไม่น้อยไปกว่าของพระบุตรเป็นบ่อน้ำพุแห่งการช่วยให้รอดสำหรับมวลมนุษย์ที่หลงหายไปพระเยซูตรัสกับสาวกก่อนเสด็จไปจากพวกเขาว่า "เราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่านเพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน" ยอห์น 16:26, 27 "พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์" 2 โครินธ์ 5:19 และพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการเบื้องบนนั้นจะมี"การประสานงานกันอย่างดีระหว่างท่านทั้งสอง""พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์" ยอห์น 3:16 {GC 416.4} {GCth17 359.4}

คำถามที่ว่าสถานนมัสการคืออะไรนั้นพระคัมภีร์ตอบไว้อย่างชัดเจนคำว่า "สถานนมัสการ" ตามที่พระคัมภีร์ใช้นั้นประการแรกหมายถึงพลับพลาที่โมเสสสร้างตามต้นแบบที่มีอยู่ในสวรรค์และประการที่สองหมายถึง"พลับพลาแท้"ในสวรรค์ฮีบรู8:2ซึ่งสถานนมัสการในโลกนี้ชี้เล็งไปถึงเมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์พิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์ก็สิ้นสุดลง"พลับพลาแท้"ในสวรรค์คือสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่และในขณะที่คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล8:14;สำเร็จตามนี้สถานนมัสการที่กล่าวถึงในข้อนี้จะต้องเป็นสถานนมัสการแห่งพันธสัญญาใหม่เมื่อ2300วันสิ้นสุดลงในปีค.ศ.1844นั้นไม่มีสถานนมัสการอยู่บนโลกมาหลายศตวรรษแล้วด้วยเหตุนี้คำพยากรณ์ที่ว่า"อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ"จึงชี้ไปยังสถานนมัสการในสวรรค์อย่างไม่ต้องสงสัย {GC 417.1} {GCth17 360.1}

แต่คำถามสำคัญที่สุดที่ยังต้องการคำตอบคือการชำระสถานนมัสการคืออะไรการชำระนี้เป็นพิธีกรรมหนึ่งของสถานนมัสการบนโลกตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมบันทึกไว้แต่มีอะไรที่อยู่ในสวรรค์ที่ต้องการการชำระพระธรรมฮีบรูบทที่9สอนเรื่องการชำระสถานนมัสการทั้งบนโลกและของสวรรค์ไว้อย่างชัดเจนว่า"เกือบทุกสิ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยเลือดและถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลยเพราะฉะนั้นแบบจำลองของสวรรค์จึงจำเป็นต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยใช้เครื่องบูชาเช่นนี้แต่ว่าของจริงจากสวรรค์นั้นต้องชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่านั้น" ฮีบรู 9:22, 23 ซึ่งคือพระโลหิตอันล้ำค่าของพระคริสต์ {GC 417.2} {GCth17 360.2}

การชำระทั้งในพิธีจำลองบนโลกและพิธีจริงในสวรรค์ต้องใช้เลือดในพิธีจำลองใช้เลือดของสัตว์และในพิธีจริงใช้พระโลหิตของพระคริสต์เปาโลกล่าวถึงเหตุผลของการชำระที่ต้องใช้เลือดว่าถ้าไม่มีโลหิตไห

ลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลยการยกโทษบาปหรือการลบบาปทิ้งไปเป็นพระราชกิจที่ต้องทำให้สำเร็จแต่บาปเข้ามาเกี่ยวข้องกับสถานนมัสการทั้งในสวรรค์และในโลกได้อย่างไรเราจะเรียนรู้เรื่องนี้ได้ด้วยการศึกษาพิธีกรรมที่เป็นสัญลักษณ์เพราะปุโรหิตในโลกประกอบกิจ "ที่เป็นแต่แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์" ฮีบรู 8:5 {GC 417.3} {GCth17 360.3}

การประกอบพิธีในสถานนมัสการบนโลกประกอบด้วยสองส่วนปุโรหิตทำพิธีในวิสุทธิสถานทุกวันส่วนมหาปุโรหิตจะประกอบพิธีพิเศษในการลบมลทินบาปในอภิสุทธิสถานปีละหนึ่งครั้งทั้งนี้เพื่อเป็นการชำระสถานนมัสการวันแล้ววันเล่าคนบาปที่กลับใจจะนำเครื่องบูชาถวายมายังประตูพลับพลาสารภาพบาปของเขาพร้อมกับวางมือลงบนหัวของเหยื่อนี่เป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายโอนบาปจากตัวเขาไปยังเครื่องถวายบูชาที่ไร้บาปจากนั้นก็จะฆ่าสัตว์ตัวนั้นอัครทูตกล่าวไว้ว่า "ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย" "ชีวิตของสัตว์ทุกตัวอยู่ในเลือด" เลวีนิติ17:11;พระบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกละเมิดร้องทวงหาชีวิตของผู้ล่วงละเมิดเลือดเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตที่เป็นค่าปรับโดยที่เหยื่อนั้นแบกรับบาปของเขาแทนปุโรหิตเอาเลือดนี้ไปยังวิสุทธิสถานและพรมใส่หน้าผ้าม่านด้านหลังม่านนั้นเป็นที่ตั้งของหีบซึ่งบรรจุพระบัญญัติที่คนบาปได้ล่วงละเมิดพิธีการนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของการโอนย้ายบาปไปสู่สถานนมัสการแต่ในบางกรณีจะไม่มีการนำเลือดเข้าไปในวิสุทธิสถานแต่ปุโรหิตจะรับประทานเนื้อสัตว์นั้นแทนตามที่โมเสสได้ชี้แนะบุตรของอาโรนว่าพระเจ้าทรงให้ท่าน "แบกรับความผิดของชุมนุมชน" เลวีนิติ 10:17 พิธีทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของการโยกย้ายบาปจากผู้ที่กลับใจไปสู่สถานนมัสการ {GC 418.1} {GCth17 361.1}

พิธีเช่นนี้เกิดขึ้นวันแล้ววันเล่าตลอดทั้งปีบาปของชนชาติอิสราเอลจึงถูกถ่ายโอนไปสู่สถานนมัสการและจึงจำเป็นต้องมีพิธีพิเศษเพื่อกำจัดบาปเหล่านี้ออกไปพระเจ้าทรงบัญชาให้ลบมลทินบาปออกไปจากห้องบริสุทธิ์แต่ละห้อง "เขาจะทำการลบมลทินของอภิสุทธิสถานเพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอลเพราะเหตุการณ์ล่วงละเมิดเพราะบาปทั้งสิ้นของพวกเขาและอาโรนจะทำต่อเต็นท์นัดพบซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของพวกเขา" จะต้องทำการลบมลทินบาปให้กับแท่นบูชาด้วยเพื่อ"ชำระแท่นให้บริสุทธิ์พ้นมลทินของคนอิสราเอล" เลวีนิติ 16:16, 19 {GC 418.2} {GCth17 361.2}

ปีละครั้งในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปปุโรหิตจะเข้าไปยังอภิสุทธิสถานเพื่อชำระสถานนมัสการการประกอบพิธีนี้เป็นการปิดรอบของการประกอบพิธีที่ทำมาตลอดทั้งปีในวันลบมลทินบาปมหาปุโรหิตนำแพะสองตัวมายังประตูหน้าพลับพลาและจับฉลากแพะสองตัวนั้น"ฉลากหนึ่งตกเป็นของพระยาห์เวห์อีกฉลากหนึ่งเพื่ออาซาเซล" เลวีนิติ 16:8 แพะที่ตกเป็นของพระยาห์เวห์จะถูกฆ่าเพื่อเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาปของประชาชนและมหาปุโรหิตจะนำเลือดแพะเข้าไปในม่านและพรมลงบนพระที่นั่งกรุณาและบนแท่นเผาเครื่องหอมที่อยู่หน้าม่าน {GC 419.1} {GCth17 361.3}

"อาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้นสารภาพบาปต่างๆของคนอิสราเอลการล่วงละเมิดของพวกเขาทั้งหมดและให้บาปทั้งสิ้นของพวกเขาตกลงบนหัวแพะนั้นจากนั้นจงปล่อยมันเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยมือของคนที่เลือกไว้แพะนั้นจะบรรทุกความผิดทั้งหมดไปยังที่เปลี่ยวแล้วเขาก็ปล่อยให้มันเข้าถิ่นทุรกันดารไป" เลวีนิติ 16:21, 22 แพะของอาซาเซล [Scapegoat]

จะไม่กลับเข้ามายังค่ายของอิสราเอลอีกต่อไปและคนที่นำแพะนี้ไปปล่อยจะต้องชำระตนเองและเสื้อผ้าของเขาด้วยน้ำก่อนที่จะกลับมายังค่าย {GC 419.2} {GCth17 361.4}

พิธีทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลซาบซึ้งว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์และพระองค์ทรงเกลียดชังบาปและยิ่งกว่านั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเข้าสัมผัสกับบาปโดยไม่ทำให้ตนเองเปรอะเปื้อนในขณะที่พิธีลบมลทินบาปกำลังดำเนินอยู่ทุกคนจะต้องถ่อมจิตใจธุรกิจทุกชนิดจะต้องถูกเลื่อนออกไปและชนชาติอิสราเอลทุกคนต้องใช้เวลาในวันนั้นถ่อมใจต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการอธิษฐานอดอาหารและตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วน {GC 419.3} {GCth17 361.5}

พิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์นี้ได้สอนบทเรียนแห่งความจริงที่สำคัญของการลบมลทินบาปมีตัวแทนหนึ่งเข้ามารับผิดแทนคนบาปแต่บาปไม่ได้ถูกลบทิ้งไปโดยเลือดของเหยื่อนั้นด้วยวิธีนี้หนทางหนึ่งได้ถูกจัดเตรียมไว้เพื่อโยกย้ายบาปนั้นไปยังสถานนมัสการด้วยการถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาเช่นนี้คนบาปได้ยอมรับอำนาจของธรรมบัญญัติสารภาพความผิดในการล่วงละเมิดของตนเองและแสดงออกถึงความปรารถนาที่จะได้รับการอภัยผ่านทางความเชื่อในพระผู้ไถ่ที่จะเสด็จมาแต่เขายังไม่ได้หลุดพ้นจากการปรับโทษของพระบัญญัติโดยสิ้นเชิงในวันลบมลทินบาปมหาปุโรหิตนำของถวายบูชาจากที่ชุมนุมชนเข้าไปยังอภิสุทธิสถานพร้อมกับเลือดสำหรับถวายบูชาและประพรมเลือดนั้นลงบนพระที่นั่งกรุณาซึ่งตั้งอยู่เหนือพระบัญญัติเพื่อเป็นการตอบสนองตามข้อเรียกร้องต่างๆของพระบัญญัติหลังจากนั้นมหาปุโรหิตผู้อยู่ในฐานะของผู้ไกล่เกลี่ยจะเอาบาปมาวางบนตัวเขาเองและนำออกไปจากสถานนมัสการเขาวางมือลงบนหัวแพะของอาซาเซลและสารภาพบาปทั้งหมดลงไปยังแพะตัวนั้นซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการโอนถ่ายบาปจากมหาปุโรหิตไปสู่แพะนั้นแล้วแพะจะนำบาปนั้นไปเสียและถือว่าบาปนั้นหมดสิ้นไปจากประชาชนตลอดกาล {GC 420.1} {GCth17 362.1}

พิธีดำเนินไปในลักษณะเช่นนี้เพื่อเป็น“แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์”และการปฏิบัติใดๆในแบบจำลองของการประกอบพิธีในสถานนมัสการบนโลกก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการประกอบพิธีของสถานนมัสการบนสวรรค์ด้วยภายหลังจากที่พระคริสต์เสด็จกลับไปยังสวรรค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจในฐานะมหาปุโรหิตของเราเปาโลกล่าวว่า“เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบจากของจริงแต่พระองค์เสด็จไปในสวรรค์นั่นเองเพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเรา” ฮีบรู 9:24 {GC 420.2} {GCth17 362.2}

การประกอบพิธีตลอดทั้งปีของปุโรหิตในห้องแรกของสถานนมัสการ“ข้างหลังม่าน”ซึ่งใช้เป็นประตูและแยกวิสุทธิสถานออกจากลานวิหารส่วนนอกนั้นเป็นการแสดงถึงพระราชกิจการประกอบพิธีที่พระคริสต์จะทรงเข้าไปปฏิบัติภายหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับไปยังสวรรค์แล้วมันเป็นหน้าที่ของปุโรหิตที่ต้องปรนนิบัติอยู่ทุกวันเพื่อทูลถวายต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและด้วยเครื่องหอมที่ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของชนชาติอิสราเอลพระคริสต์ก็เช่นเดียวกันได้ทรงวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เองและทรงถวายต่อพระองค์ด้วยเครื่องหอมล้ำค่าแห่งความชอบธรรมของพระองค์เองและคำอธิษฐานของผู้เชื่อที่กลับใจนี่คือพระราชกิจในห้องแรกภายในสถานนมัสการบนสวรรค์ {GC 420.3} {GCth17 362.3}

จนกว่าจะถึงเวลานั้นความเชื่อของบรรดาสาวกของพระคริสต์ได้ติดตามพระองค์ไปในขณะที่เสด็จขึ้นสวรรค์จนเลือนหายไปจากสายตาความหวังทั้งหลายของพวกเขารวมอยู่ที่นี่ดังที่เปาโลกล่าวว่า“ความหวังที่เรายึดนั้นเป็นเสมือนสมอที่แน่นอนและมั่นคงของจิตใจเป็นความหวังที่นำไปสู่อภิสุทธิสถานข้างหลังม่

านที่ที่พระเยซูทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนแล้วเพื่อเราเพราะพระองค์ทรงเป็นมหาปุโรหิตชั่วนิรันดร์"พระองค์"เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ครั้งเดียวเป็นพอและพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไปแต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไปจึงได้มาซึ่งการไถ่บาปชั่วนิรันดร์" ฮีบรู 6:19, 20; 9:12 {GC 421.1} {GCth17 363.1}

พระราชกิจการประกอบพิธีในห้องแรกของสถานนมัสการได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาสิบแปดศตวรรษแล้วพระโลหิตของพระคริสต์ที่ถูกนำมาวิงวอนถวายเพื่อผู้เชื่อที่กลับใจได้นำมาซึ่งการให้อภัยพวกเขาและการยอมรับพวกเขาของพระบิดาแต่ถึงกระนั้นบาปทั้งหลายของพวกเขายังคงอยู่ในสมุดบันทึกเช่นเดียวกับในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่มีงานของการลบมลทินบาปในช่วงปิดท้ายของปีดังนั้นก่อนที่พระราชกิจของพระคริสต์เพื่อไถ่มนุษย์ให้รอดจะสำเร็จจึงต้องมีการลบมลทินบาปเพื่อกำจัดบาปออกไปจากสถานนมัสการด้วยนี่คือพระราชกิจที่จะเริ่มต้นขึ้นเมื่อระยะเวลา2300วันสิ้นสุดลงตามที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวไว้ล่วงหน้าว่าในเวลานั้นมหาปุโรหิตของเราจะเสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายที่สำคัญยิ่งคือการชำระสถานนมัสการ {GC 421.2} {GCth17 363.2}

ดั่งในสมัยโบราณบาปทั้งหลายของประชาชนถูกโอนไปยังเครื่องบูชาไถ่บาปด้วยความเชื่อและผ่านทางเลือดของสัตว์ที่เป็นเครื่องบูชานั้นบาปได้ถูกโอนถ่ายไปยังสถานนมัสการบนโลกพิธีในพันธสัญญาใหม่ก็เช่นกันโดยความเชื่อบาปของผู้ที่กลับใจจะถูกนำไปวางไว้กับพระคริสต์และจะโอนถ่ายไปสู่สถานนมัสการในสวรรค์และเช่นเดียวกับที่พิธีชำระจำลองในโลกจะเสร็จสิ้นได้ด้วยการกำจัดบาปที่ทำให้สถานนมัสการเปรอะเปื้อนออกไปฉันใดการชำระจริงที่มีขึ้นในสถานนมัสการบนสวรรค์ก็จะเสร็จสิ้นได้ด้วยการกำจัดหรือลบบาปออกจากสมุดบันทึกฉันนั้นแต่ก่อนที่จะลบบาปเหล่านี้ทิ้งไปได้สำเร็จนั้นจะต้องมีการตรวจสอบสมุดบันทึกเพื่อดูว่าผู้ใดกลับใจจากบาปและเชื่อในพระคริสต์พวกเขาจึงจะได้รับประโยชน์จากการลบมลทินบาปของพระองค์ดังนั้นการชำระสถานนมัสการจึงมีความเกี่ยวพันกับการพิจารณาไต่สวนซึ่งเป็นพระราชกิจของการพิพากษาพระราชกิจนี้จะต้องทำให้เสร็จสิ้นก่อนพระคริสต์เสด็จมาเพื่อไถ่ประชากรของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะนำบำเหน็จมาเพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคนวิวรณ์ 22:12 {GC 421.3} {GCth17 363.3}

ด้วยเหตุนี้ผู้ที่ติดตามแสงสว่างของผู้เผยพระวจนะจะพบว่าเมื่อ 2300 วันสิ้นสุดในปีค.ศ. 1844 พระคริสต์ไม่ได้เสด็จกลับมายังโลกแต่พระองค์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานภายในสถานนมัสการบนสวรรค์เพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายแห่งการลบมลทินบาปเพื่อเตรียมการเสด็จกลับมาของพระองค์ {GC 422.1} {GCth17 364.1}

เป็นที่ประจักษ์ด้วยว่าในขณะที่เครื่องถวายบูชาไถ่บาปชี้ไปยังพระคริสต์ในฐานะเป็นเครื่องบูชาและมหาปุโรหิตเป็นตัวแทนของพระคริสต์ในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยแพะของอาซาเซลเป็นสัญลักษณ์ของซาตานผู้เป็นต้นเหตุแห่งบาปซึ่งในที่สุดแล้วบาปต่างๆของผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงจะถูกนำไปไว้บนมันโดยอาศัยเครื่องบูชาไถ่บาปมหาปุโรหิตเอาบาปออกไปจากสถานนมัสการและนำไปไว้บนแพะของอาซาเซลเมื่อพระคริสต์ทรงลบบาปของประชากรของพระองค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตของพระองค์ออกจากสถานนมัสการในสวรรค์ในวันเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์แล้วพระองค์จะทรงนำบาปเหล่านั้นไปไว้บนซาตานผู้ซึ่งในการดำเนินการพิพากษาจะเป็นผู้ที่ต้องรับโทษในตอนสุดท้ายแพะของอาซาเซลจะถูกนำไปปล่อยยังถิ่นที่ไม่มีผู้คนอาศัยมันจะไม่หวนกลับมาสู่ชุมนุมชนอิสราเอลอีกเลยเช่นเดียวกันซาตานจะถูกขับไปจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและจากประชากรของพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์และจะถูกทำลายทิ้งไปพร้อมกับบาปและคนบาปทั้งหลายในการทำลายครั้งสุดท้าย {GC 422.2} {GCth17 364.2}

เส้นแบ่ง

บท *24* - อภิสุทธิสถาน

เรื่องของสถานนมัสการคือกุญแจไขความลับของความผิดหวังที่เกิดขึ้นในปีค.ศ. 1844 เรื่องนี้เปิดเผยให้เห็นความจริงทั้งระบบซึ่งเชื่อมต่อกันและสอดคล้องกันที่แสดงให้เห็นถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าในการทรงนำขบวนการยิ่งใหญ่ของการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และที่เปิดเผยให้เห็นถึงจุดยืนรวมถึงหน้าที่ที่ประชากรของพระเจ้าต้องทำในปัจจุบันเช่นเดียวกับสาวกทั้งหลายของพระเยซูที่ภายหลังค่ำคืนอันน่าสะพรึงกลัวของความทุกข์ระทมและความสิ้นหวังแต่"เมื่อพวกสาวกเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีความยินดี"ยอห์น20:20บัดนี้ผู้ที่เฝ้าคอยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วยความเชื่อก็จะมีความชื่นชมยินดีเช่นนั้นเหมือนกันพวกเขาเคยคาดหวังว่าพระองค์จะทรงปรากฏด้วยพระรัศมีเพื่อประทานบำเหน็จให้แก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ในขณะที่พวกเขาผิดหวังพวกเขาก็มองไม่เห็นพระเยซูพวกเขาร่ำไห้พร้อมกับมารีย์ที่หน้าทางเข้าอุโมงค์ฝังศพว่า"เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปและข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเอาไปไว้ที่ไหน"ยอห์น20:13;แต่บัดนี้พวกเขามองเห็นพระองค์อีกครั้งหนึ่งในอภิสุทธิสถานพระองค์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้กอปรด้วยพระเมตตาคุณจะเสด็จมาปรากฏตัวในเร็ววันในฐานะกษัตริย์และพระผู้ช่วยของพวกเขาแสงสว่างจากสถานนมัสการส่องไปยังอดีตปัจจุบันและอนาคตพวกเขาทราบดีว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาด้วยการจัดเตรียมที่ไม่พลาดพลั้งแม้ว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนเช่นสาวกรุ่นแรกคือตัวพวกเขาเองเป็นผู้ที่พลาดในการเข้าใจข่าวสารที่ประกาศแต่ถึงกระนั้นข่าวสารเหล่านั้นก็ยังถูกต้องในทุกแง่มุมด้วยการประกาศข่าวนี้พวกเขาทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จและงานที่พวกเขาทำไปในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้ไร้ประโยชน์พวกเขา"บังเกิดใหม่เข้าในความหวังที่ยั่งยืน" 1 เปโตร 1:3 และ "ชื่นชมยินดีด้วยความยินดีเป็นล้นพ้นสุดจะพรรณนา" 1 เปโตร 1:8 {GC 423.1} {GCth17 365.1}

คำพยากรณ์ทั้งในพระธรรมดาเนียล8:14ที่ว่า"อยู่นานสองพันสามร้อยวันแล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ"[TKJV]และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งที่ว่า"จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว" วิวรณ์ 14:7 นำไปยังพระราชกิจของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถานเพื่อการพิจารณาพิพากษาและไม่ใช่เพื่อเสด็จมาไถ่ประชากรของพระองค์และทำลายคนชั่วความผิดพลาดไม่ได้อยู่ที่การคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์แต่อยู่ที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด2300วันด้วยความผิดพลาดนี้ผู้เชื่อทั้งหลายต้องประสบกับความผิดหวังแต่ถึงกระนั้นทุกเรื่องที่คำพยากรณ์ทำนายไว้ล่วงหน้าและทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ยืนยันว่าจะต้องเกิดก็เกิดขึ้นแล้วในช่วงเวลาขณะที่พวกเขากำลังโอดครวญถึงความล้มเหลวของความหวังของพวกเขาเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ก็เกิดขึ้นจริงและเหตุการณ์นี้จะต้องสำเร็จก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาปรากฏเพื่อประทานบำเหน็จให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ {GC 424.1} {GCth17 366.1}

พระคริสต์เสด็จมาแล้วไม่ได้มายังโลกตามที่พวกเขาตั้งความหวังไว้แต่ตามที่แสดงให้เห็นล่วงหน้าในแบบจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์พระคริสต์เสด็จเข้าไปยังอภิสุทธิสถานของพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ผู้เผยพระวจนะดาเนียลบรรยายการเสด็จมาครั้งนี้ของพระองค์เพื่อไปหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิว่า"ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตเวลากลางคืนนี่แน่ะมีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์"ไม่ได้มายังโลกแต่"มาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้นมีคนนำท่านมาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์" ดาเนียล 7:13 {GC 424.2} {GCth17 366.2}

ผู้เผยพระวจนะมาลาคีบอกไว้ล่วงหน้าถึงการเสด็จมาในครั้งนี้เช่นกันว่า"พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า' นี่แน่ะเราส่งทูตของเราไปเพื่อตระเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเราและองค์เจ้านายผู้ซึ่งเจ้าแสวงหานั้นจะเสด็จ

มายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหันทูตแห่งพันธสัญญาผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้นดูซิท่านกำลังมาแล้ว’”มาลาคี3:1สำหรับประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นพระองค์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหันอย่างคาดไม่ถึงพวกเขาไม่ได้คอยรับพระองค์ที่นั่นพวกเขาคาดว่าพระองค์จะเสด็จมายังโลกด้วย“เปลวเพลิง.....จะลงโทษสนองคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าและคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” 2 เธสะโลนิกา 1:7, 8 {GC 424.3} {GCth17 366.3}

แต่คนทั้งหลายยังไม่พร้อมที่จะต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขายังมีงานเตรียมการที่พวกเขาจะต้องทำให้เสร็จแสงสว่างจะทรงโปรดประทานแก่พวกเขาซึ่งจะนำความคิดของพวกเขาไปยังพระวิหารของพระองค์ที่อยู่ในสวรรค์และเมื่อโดยความเชื่อพวกเขาติดตามการประกอบพิธีของมหาปุโรหิตเข้าไปในพระวิหารนั้นแล้วหน้าที่ใหม่จะถูกเปิดเผยให้แก่พวกเขาข่าวสารอื่นๆซึ่งเป็นคำเตือนและคำสอนจะถูกมอบให้แก่คริสตจักร {GC 424.4} {GCth17 366.4}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมาและใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัวเพราะว่าท่านเป็นประดุจไฟถลุงแร่และประดุจสบู่ของช่างซักฟอกท่านจะนั่งลงอย่างช่างถลุงเงินและช่างชะล้างเงินและท่านจะชำระบุตรหลานของเลวีให้บริสุทธิ์และถลุงพวกเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงินจนกว่าเขาจะนำเครื่องบูชามาถวายแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม” มาลาคี 3:2, 3เมื่อการอุทธรณ์ของพระคริสต์ในสถานนมัสการเบื้องบนสิ้นสุดลงผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกจะต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากคนกลางเสื้อคลุมของพวกเขาจะต้องไม่มีจุดด่างพร้อยอุปนิสัยของพวกเขาจะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์จากบาปด้วยการประพรมของพระโลหิตพวกเขาจะต้องเป็นผู้มีชัยในสงครามการต่อสู้กับความชั่วด้วยพระคุณของพระเจ้าและด้วยความอุตสาหะของพวกเขาเองในขณะที่การพิจารณาพิพากษาในสวรรค์กำลังดำเนินก้าวหน้าไปอยู่นั้นในขณะที่บาปทั้งหลายของผู้เชื่อที่สำนึกผิดกำลังถูกลบออกไปจากสถานนมัสการนั้นประชากรของพระองค์ในโลกมีงานพิเศษของการชำระให้บริสุทธิ์และการกำจัดบาปทิ้งหน้าที่เหล่านี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนมากขึ้นในข่าวของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 {GC 425.1} {GCth17 367.1}

เมื่อภารกิจนี้ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้วบรรดาผู้ติดตามของพระคริสต์จึงจะพร้อมสำหรับการเสด็จมาปรากฏของพระองค์“แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระยาห์เวห์ดังในอดีตและดังในปีก่อนๆ”มาลาคี3:4;แล้วคริสตจักรที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะมารับกลับคืนเมื่อพระองค์เสด็จมานั้นจะเป็น “คริสตจักรบริสุทธิ์...ไม่มีด่างพร้อยริ้วรอยหรือมลทินใดๆ” เอเฟซัส 5:26, 27 แล้วคริสตจักรนั้นจะเป็น
“รุ่งอรุณแจ่มจรัสดังจันทร์เพ็ญกระจ่างจ้าปานตะวันน่าเกรงขามดังกองทัพมีธงประจำ” เพลงซาโลมอน 6:10 {GC 425.2} {GCth17 367.2}

นอกจากการกล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์แล้วผู้เผยพระวจนะมาลาคียังทำนายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เป็นการเสด็จมาเพื่อพิพากษาดังที่จารึกไว้ว่า
“แล้วเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อการพิพากษาเราจะเป็นพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษนักวิทยาคมพวกผิดประเวณีผู้ที่สบถเท็จผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้างผู้บีบบังคับแม่ม่ายและลูกกำพร้าผู้ผลักไสคนต่างด้าวให้ไปเสียและผู้ที่ไม่ยำเกรงเรา”มาลาคี3:5ผู้เผยพระวจนะยูดากล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันว่า“นี่แน่ะองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆเพื่อทำการพิพากษาทุกคนและเพื่อทำให้คนอธรรมทุกคนสำนึกตัวถึงการอธรรมทุกอย่างที่พวกเขาทำไปตามวิถีทางอธรรมนั้น”ยูดา14,15;

การเสด็จมานี้และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้ายังพระวิหารของพระองค์เป็นเหตุการณ์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเป็นคนละเหตุการณ์ {GC 425.3} {GCth17 367.3}

การเสด็จมาของพระคริสต์ไปยังอภิสุทธิสถานในฐานะมหาปุโรหิตเพื่อชำระสถานนมัสการตามที่กล่าวไว้ในพระธรรมดาเนียล8:14;การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิตามบันทึกในพระธรรมดาเนียล7:13และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ที่ผู้เผยพระวจนะมาลาคีพยากรณ์ไว้ทั้งหมดนี้เป็นการบรรยายถึงเหตุการณ์เดียวกันและเหตุการณ์นี้ก็บรรยายไว้ในเรื่องเจ้าบ่าวมาถึงงานสมรสในอุปมาสาวพรหมจารีสิบคนที่พระคริสต์ทรงเล่าไว้ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 25 {GC 426.1} {GCth17 368.1}

ในช่วงฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ. 1844 มีเสียงร้องป่าวประกาศดังขึ้นมาว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว”จึงเกิดคนสองกลุ่มขึ้นตามลักษณะของหญิงพรหมจารีมีปัญญาและโง่คนกลุ่มหนึ่งรอคอยการปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความชื่นชมยินดีพวกเขาบากบั่นเตรียมตัวที่จะต้อนรับพระองค์ส่วนคนอีกกลุ่มหนึ่งเข้าร่วมขบวนการด้วยความกลัวและทำด้วยความหุนหันพวกเขาพอใจกับทฤษฎีความจริงแต่ขาดพระคุณของพระเจ้าในอุปมาเมื่อเจ้าบ่าวมา“พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส”มัทธิว25:10;จุดนี้ทำให้เรามองเห็นว่าการมาของเจ้าบ่าวจะเกิดขึ้นก่อนงานสมรสพิธีสมรสหมายถึงพระคริสต์ได้รับอาณาจักรของพระองค์กรุงเยรูซาเล็มใหม่คือนครบริสุทธิ์ซึ่งเป็นเมืองหลวงและเป็นตัวแทนของอาณาจักรนั้นจะถูกเรียกว่า“เจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก”ทูตสวรรค์บอกยอห์นว่า“มานี่ซิเราจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก”ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า“ท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ์คือเยรูซาเล็มซึ่งลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า”
วิวรณ์21:9,10;จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเจ้าสาวในที่นี้หมายถึงเมืองบริสุทธิ์และหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับเจ้าบ่าวเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรพระธรรมวิวรณ์เรียกประชากรของพระเจ้าว่าเป็นแขกรับเชิญในงานเลี้ยงสมรสวิวรณ์19:9;หากประชากรของพระเจ้าเป็นแขกของงานแล้วพวกเขาจะมีสัญลักษณ์เป็นเจ้าสาวไม่ได้ดังที่พระธรรมดาเนียลกล่าวไว้ว่าพระคริสต์จะรับ“ราชอำนาจศักดิ์ศรีกับราชอาณาจักร” จากผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์พระองค์จะทรงต้อนรับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรของพระองค์ที่“เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับสามี”ดาเนียล7:14;วิวรณ์21:2;เมื่อพระองค์ทรงรับอาณาจักรแล้วพระองค์จะเสด็จมาด้วยพระรัศมีเป็น“กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย” วิวรณ์ 19:16
เพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ผู้ที่จะ“ร่วมงานเลี้ยงกับอับราฮัมอิสอัคและยาโคบ”ที่โต๊ะของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ (มัทธิว 8:11 ลูกา 22:30) เพื่อมีส่วนในงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก {GC 426.2} {GCth17 368.2}

การร้องประกาศว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ. 1844 ทำให้คนนับพันคาดหวังว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาในทันทีเจ้าบ่าวเสด็จมาจริงตามเวลาที่กำหนดไว้แต่ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาคาดหวังแต่เสด็จไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์ไปยังงานสมรสเข้าสู่งานเลี้ยงในอาณาจักรของพระองค์“พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรสแล้วประตูก็ปิด”มัทธิว25:10;พวกเขาไม่ได้เข้าร่วมงานสมรสด้วยตนเองเพราะงานนี้เกิดขึ้นในสวรรค์ในขณะที่พวกเขายังคงอยู่ในโลกนี้ผู้ติดตามพระคริสต์จะ“คอยรับนายของตนเมื่อนายจะกลับมาจากงานสมรส”ลูกา12:36;แต่พวกเขาจะต้องเข้าใจพระราชกิจของพระองค์และติดตามพระองค์ด้วยความเชื่อในขณะที่พระ

องค์เสด็จเข้าไปเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในแง่นี้แหละจึงถูกกล่าวได้ว่าพวกเขาได้เข้าไปร่วมในงานสมรส {GC 427.1} {GCth17 368.3}

ในอุปมาเฉพาะผู้ที่มีน้ำมันในภาชนะร่วมกับในตะเกียงเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่เข้าไปในงานสมรสได้คนเหล่านั้นที่รู้ความจริงจากพระคัมภีร์จะต้องมีพระวิญญาณและพระคุณของพระเจ้าและผู้ที่รอคอยด้วยความอดทนในค่ำคืนของการทดลองที่ขมขื่นและได้ค้นคว้าศึกษาพระคัมภีร์เพื่อหาแสงสว่างที่ชัดแจ้งยิ่งขึ้นพวกเขาเหล่านี้จะได้เห็นความจริงเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์และการเปลี่ยนแปลงการประกอบพิธีของพระผู้ช่วยให้รอดและโดยความเชื่อพวกเขาจึงติดตามพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์เข้าไปในสถานนมัสการเบื้องบนและทุกคนที่ยอมรับคำพยานของพระคัมภีร์ในความจริงเรื่องเดียวกันนี้ก็กำลังติดตามพระคริสต์ด้วยความเชื่อในขณะที่พระองค์เสด็จเข้าไปเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อประกอบพระราชกิจสุดท้ายของการทรงเป็นคนกลางและรับอาณาจักรของพระองค์เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลงสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ถูกแสดงเป็นเครื่องหมายด้วยการเข้าร่วมงานสมรส {GC 427.2} {GCth17 368.4}

อุปมาในพระธรรมมัทธิวบทที่22;ใช้สัญลักษณ์ของงานสมรสเดียวกันนี้และเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการพิจารณาพิพากษาจะต้องเกิดขึ้นก่อนงานสมรสก่อนที่งานสมรสจะเริ่มขึ้นนั้นกษัตริย์เสด็จมาทอดพระเนตรแขกรับเชิญเพื่อดูว่าทุกคนสวมเสื้อสำหรับงานอภิเษกสมรสหรือไม่ซึ่งเป็นเสื้อคลุมของอุปนิสัยอันไร้ตำหนิที่ได้ผ่านการชำระล้างและทำให้ขาวสะอาดโดยพระโลหิตของพระเมษโปดกมัทธิว22:11;วิวรณ์7:14;เมื่อพบผู้ที่บกพร่องก็จะขับผู้นั้นออกไปแต่ทุกคนที่ผ่านการตรวจสอบแล้วพบว่าสวมใส่เสื้อสำหรับงานอภิเษกสมรสก็จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าและสมควรมีส่วนร่วมในอาณาจักรของพระองค์และมีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์พระราชกิจของการตรวจสอบอุปนิสัยเพื่อดูว่าผู้ใดเตรียมพร้อมสำหรับอาณาจักรของพระองค์คือการพิจารณาพิพากษาซึ่งเป็นพระราชกิจช่วงปิดท้ายของงานในสถานนมัสการเบื้องบน {GC 428.1} {GCth17 369.1}

เมื่อพระราชกิจแห่งการพิจารณาไต่สวนสิ้นสุดลงเมื่อทุกคนในทุกยุคที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ผ่านการตรวจสอบและตัดสินแล้วและเมื่อถึงเวลานั้นเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณจึงจะสิ้นสุดลงแล้วประตูแห่งพระกรุณาก็จะปิดลงดังนั้นด้วยคำพูดสั้นๆที่ว่า“พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรสแล้วประตูก็ปิด”จึงเป็นการนำพวกเราไปยังการประกอบพิธีขั้นสุดท้ายของพระผู้ช่วยให้รอดคือไปยังเวลาเมื่อพระราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจะเสร็จสมบูรณ์ {GC 428.2} {GCth17 369.2}

ในพิธีของสถานนมัสการในโลกนี้ดังที่เรามองเห็นแล้วว่าเป็นภาพร่างรูปแบบของพิธีในสวรรค์เมื่อมหาปุโรหิตเข้าไปยังอภิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาปนั้นการประกอบพิธีในห้องแรกได้เสร็จสิ้นลงแล้วพระเจ้าทรงบัญชาว่า“อย่าให้มีคนอยู่ในเต็นท์นัดพบเมื่ออาโรนเข้าไปลบมลทินในอภิสุทธิสถานจนกว่าเขาจะออกมา”เลวีนิติ16:17;ดังนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อประกอบพระราชกิจของการลบมลทินบาปให้เสร็จสิ้นนั้นพระองค์ได้สิ้นสุดการประกอบพิธีของพระองค์ในห้องแรกแล้วเว้นเสียแต่การประกอบพิธีในห้องแรกยุติลงแล้วเท่านั้นการประกอบพิธีในห้องที่สองจึงเริ่มต้นขึ้นในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์นั้นเมื่อมหาปุโรหิตออกจากวิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาปเขาเข้าไปข้างในยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อถวายเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อคนอิสราเอลทั้งหลายที่กลับใจจากบาปของตนเองอย่างจริงใจเพราะเหตุนี้พระคริสต์ทรงทำพระราชกิจของพระองค์ในฐานะผู้อุทธรณ์ของเราสำเร็จไปส่วนหนึ่งเท่านั้นจึงทรงเข้าไปเพื่อทำพระราชกิจอีกส่วนหนึ่งและพระองค์ยังทรงวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {GC 428.3} {GCth17 369.3}

ในปีค.ศ.1844ชาวแอ๊ดเวนตีสไม่เข้าใจเนื้อหาของเรื่องนี้เมื่อเวลาที่พวกเขาคาดว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาผ่านพ้นไปแล้วพวกเขาก็ยังคงเชื่อว่าการเสด็จมาของพระองค์นั้นจะเกิดขึ้นอีกไม่นานพวกเขาถือว่าพวกเขามาถึงวิกฤตที่สำคัญและเชื่อว่าพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะผู้อุทธรณ์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ยุติลงแล้วสำหรับพวกเขาแล้วพระคัมภีร์ดูเหมือนจะสอนว่าเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณสำหรับมนุษย์จะปิดลงช่วงสั้นๆก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาจริงในหมู่เมฆของท้องฟ้าสิ่งนี้ดูเหมือนจะเป็นหลักฐานจากพระคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งชี้ไปยังเวลาเมื่อมนุษย์จะแสวงหาเคาะและร้องเรียกที่ประตูแห่งพระกรุณาแต่ประตูนั้นจะไม่เปิดให้แก่พวกเขาและมันจึงมีคำถามเกิดขึ้นกับพวกเขาว่าวันเวลาที่พวกเขาได้กำหนดรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์อาจจะไม่ใช่จุดเริ่มต้นของช่วงเวลานี้ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นทันทีทันใดก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์เมื่อพวกเขาประกาศเตือนเรื่องการพิพากษาที่ใกล้เข้ามาแล้วพวกเขาคิดว่าหน้าที่ที่ต้องทำให้กับโลกนี้เสร็จสิ้นไปแล้วและพวกเขาจึงหลุดพ้นจากภาระที่ต้องช่วยจิตวิญญาณอื่นให้รอดพ้นจากบาปในเวลาเดียวกันความหยิ่งยโสและการดูหมิ่นเยาะเย้ยของคนที่ไม่มีพระเจ้าดูจะเป็นอีกหลักฐานหนึ่งที่แสดงว่าพระวิญญาณของพระเจ้าถูกเพิกถอนไปจากผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ล้วนยืนยันความเชื่อของพวกเขาว่าเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าสิ้นสุดลงแล้วหรือตามที่พวกเขาพูดกันว่า“ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณได้ปิดไปแล้ว”{GC429.1} {GCth17 370.1}

แต่แสงสว่างที่ชัดแจ้งเพิ่มขึ้นได้มาพร้อมกับการศึกษาเจาะลึกเรื่องสถานนมัสการบัดนี้พวกเขามองเห็นแล้วว่าพวกเขาถูกต้องที่เชื่อว่าจุดสิ้นสุดของ 2300 วันในปีค.ศ. 1844 นั้นเป็นจุดที่ชี้บอกถึงวิกฤตสำคัญถึงแม้มันจะเป็นความจริงว่าประตูแห่งความหวังและความเมตตาที่มนุษย์ใช้เข้าหาพระเจ้ามาเป็นเวลาหนึ่งพันแปดร้อยปีนั้นถูกปิดลงแล้วแต่ประตูอีกบานหนึ่งได้ถูกเปิดออกและการอภัยบาปได้ถูกยื่นให้แก่มนุษย์โดยผ่านการอุทธรณ์ของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถานพระราชกิจส่วนหนึ่งของพระคริสต์สิ้นสุดลงเพียงเพื่อเปิดทางให้อีกพระราชกิจหนึ่งยังคงมี “ประตูที่เปิด”อยู่เพื่อเข้าสู่สถานนมัสการในสวรรค์ซึ่งพระคริสต์กำลังปฏิบัติพระราชกิจเพื่อคนบาป {GC 429.2} {GCth17 370.2}

บัดนี้เรามองเห็นพระดำรัสของพระคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์ที่ตรัสกับคริสตจักรในเวลาปัจจุบันนี้ว่า“พระองค์ผู้บริสุทธิ์ผู้ทรงสัตย์จริงผู้ทรงมีลูกกุญแจของดาวิดผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีใครเปิดได้นั้นตรัสดังนี้ว่า‘เรารู้จักความประพฤติของเจ้านี่แน่ะเราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้าประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้’” วิวรณ์ 3:7, 8 {GC 430.1} {GCth17 371.1}

เฉพาะคนเหล่านั้นที่ติดตามพระเยซูโดยความเชื่อในพระราชกิจยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปจึงจะได้รับประโยชน์ของพระราชกิจการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ที่ทรงทำเพื่อพวกเขาในขณะที่ผู้ปฏิเสธแสงสว่างซึ่งนำให้เห็นพระราชกิจแห่งการรับใช้นี้จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆเลยชาวยิวที่ปฏิเสธความสว่างที่พระคริสต์ประทานให้เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งแรกและไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนั้นไม่อาจได้รับการอภัยผ่านทางพระองค์เมื่อพระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์และทรงเข้าไปยังสถานนมัสการในสวรรค์พร้อมด้วยพระโลหิตของพระองค์เพื่อหลั่งพระพรของการทรงเป็นคนกลางให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์นั้นชาวยิวยังคงอยู่ในความมืดสนิทด้วยการถวายสัตวบูชาต่างๆและเครื่องบูชาอื่นๆที่ไร้ประโยชน์ต่อไปการประกอบพิธีในพิธีจำลองต่างๆและเงาต่างๆได้ยุติไปแล้วประตูบานนั้นซึ่งเมื่อก่อนมนุษย์เคยใช้เพื่อเข้าหาพระเจ้านั้นไม่ได้ถูกเปิดไว้อีกต่อไปแล้วชาวยิวปฏิเสธที่จะแสวงหาพระองค์ด้วยวิธีเดียวที่จะไปถึงพระองค์ได้คือผ่านทางพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบนสวรรค์ดังนั้นพวกเขาจึงไ

ม่ได้สื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าสำหรับพวกเขาแล้วประตูบานนั้นถูกปิดไปพวกเขาไม่มีความรู้เรื่องพระคริสต์ว่าทรงเป็นเครื่องบูชาแท้จริงและทรงเป็นคนกลางเพียงผู้เดียวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ได้รับประโยชน์ของการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ {GC 430.2} {GCth17 371.2}

สภาพของชาวยิวที่ไม่เชื่อแสดงให้เห็นสภาพความไม่ใส่ใจและความไม่เชื่อที่ปรากฏอยู่ท่ามกลางผู้ที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียนพวกเขาตั้งใจไม่ยอมรับพระราชกิจของมหาปุโรหิตผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณของเราในพิธีจำลองซึ่งเป็นสัญลักษณ์เมื่อมหาปุโรหิตเข้าไปยังอภิสุทธิสถานชนชาติอิสราเอลทุกคนจะต้องเข้ามาชุมนุมกันรอบพระวิหารและถ่อมใจลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยความเคร่งขรึมที่สุดเพื่อรับการอภัยจากบาปและไม่ถูกอัปเปหิออกจากชุมนุมชนเป็นเรื่องที่สำคัญมากยิ่งเพียงไรสำหรับช่วงเวลาแห่งการลบมลทินบาปแท้จริงที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ที่เราจะต้องเข้าใจพระราชกิจของมหาปุโรหิตของเราและรู้ว่าหน้าที่ใดที่ทรงต้องการให้เราทำ {GC 430.3} {GCth17 371.3}

มนุษย์หลุดพ้นจากการลงโทษไม่ได้หากเขาปฏิเสธคำเตือนที่พระเจ้าประทานให้ด้วยความเมตตาข่าวคำเตือนจากสวรรค์ส่งมายังโลกในสมัยของโนอาห์และความรอดของพวกเขาขึ้นกับวิธีที่พวกเขาตอบสนองต่อข่าวสารนั้นเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธคำเตือนพระวิญญาณของพระเจ้าจึงถอนไปจากชาติพันธุ์มนุษย์ที่บาปชั่วและพวกเขาพินาศไปกับน้ำที่ท่วมโลกในสมัยของอับราฮัมพระเมตตาคุณหยุดที่จะอ้อนวอนคนผิดของเมืองโสโดมและคนทั้งหมดนอกจากโลทพร้อมภรรยาและบุตรสาวสองคนถูกไฟที่ส่งมาจากสวรรค์เผาจนหมดสิ้นในสมัยของพระคริสต์ก็เช่นกันพระบุตรของพระเจ้าทรงประกาศต่อชาวยิวที่ไม่เชื่อของยุคนั้นว่า "นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งให้ร้างเปล่า" มัทธิว23:38;เมื่อมองต่อไปยังยุคสุดท้ายพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยอำนาจที่ไม่จำกัดองค์เดียวกันนี้ทรงประกาศถึงความ"พินาศเพราะเขาไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จเพื่อทุกคนที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรมจะถูกพิพากษา" 2 เธสะโลนิกา 2:10-12

เมื่อพวกเขาปฏิเสธคำสอนจากพระวจนะของพระเจ้าพระองค์จึงทรงถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปและปล่อยให้พวกเขาตกอยู่กับการหลอกลวงที่พวกเขารัก {GC 431.1} {GCth17 372.1}

แต่พระคริสต์ยังคงทรงอุทธรณ์เพื่อมนุษย์และยังประทานแสงสว่างให้แก่ผู้ที่แสวงหาถึงแม้ว่าในช่วงแรกผู้ที่รอคอยการกลับมาของพระคริสต์จะไม่เข้าใจเรื่องนี้ต่อมาภายหลังก็ได้รับความกระจ่างเมื่อพระคัมภีร์ได้อธิบายจุดยืนที่แท้จริงของพวกเขาออกมาให้พวกเขาเข้าใจ{GC431.2} {GCth17 372.2}

ช่วงเวลาค.ศ.1844ผ่านพ้นไปแล้วเวลาแห่งความทุกข์ยากยิ่งใหญ่มาถึงผู้ที่ยังคงยึดความเชื่อในเรื่องของการเสด็จกลับมามีอยู่เพียงเรื่องเดียวที่ยังคงปลอบใจให้พวกเขายึดความจริงอย่างมั่นคงไว้คือแสงสว่างที่ส่องนำความคิดของพวกเขาไปยังสถานนมัสการเบื้องบนบางคนละทิ้งความเชื่อเรื่องการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์และให้เหตุผลว่าอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่กับขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมาจากตัวแทนของมนุษย์หรือไม่ก็มาจากซาตานคนอีกกลุ่มหนึ่งยึดไว้อย่างแน่วแน่ว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาผ่านพ้นเหตุการณ์ในอดีตและขณะที่พวกเขารอคอยและเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นพวกเขามองเห็นมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของพวกเขาเสด็จเข้าสู่พระราชกิจของการประกอบพิธีอีกพิธีหนึ่งและพวกเขาติดตามพระองค์เข้าไปโดยความเชื่อพวกเขารับการทรงนำให้เห็นพันธกิจในช่วงท้ายของคริสตจักรพวกเขาจึงเข้าใจข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์

ที่สองได้ดียิ่งขึ้นและพร้อมที่จะรับและประกาศให้โลกรู้ถึงคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัวของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 {GC 431.3} {GCth17 372.3}

บท 25 - พระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้

“พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออกและหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารนั้น”วิวรณ์11:19;หีบพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ในอภิสุทธิสถานซึ่งเป็นห้องที่สองของสถานนมัสการในการประกอบพิธีของพลับพลาบนโลกซึ่ง“เป็นแต่แบบจำลองและเงาของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์”ฮีบรู8:5;นั้นห้องอภิสุทธิสถานนี้จะถูกเปิดออกเฉพาะในวันยิ่งใหญ่แห่งการลบมลทินบาปเท่านั้นเพื่อชำระสถานนมัสการด้วยเหตุนี้การประกาศว่าพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออกและมองเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์จึงชี้บอกให้ทราบว่าอภิสุทธิสถานของสถานนมัสการในสวรรค์ถูกเปิดออกในปีค.ศ.1844ในขณะที่พระคริสต์เสด็จเข้าไปในนั้นเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของการลบมลทินบาปให้เสร็จสิ้นบรรดาผู้ที่ติดตามมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเขาเข้าไปด้วยความเชื่อในขณะที่พระองค์เสด็จเข้าไปปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในอภิสุทธิสถานจะมองเห็นหีบพันธสัญญาในขณะที่พวกเขาศึกษาหัวข้อเรื่องสถานนมัสการพวกเขาจึงได้มาถึงจุดที่เข้าใจถึงการเปลี่ยนพระราชกิจของพระผู้ช่วยให้รอดและพวกเขาได้มองเห็นว่าบัดนี้พระองค์ทรงปฏิบัติกิจอยู่เบื้องหน้าหีบของพระเจ้ากำลังทรงวิงวอนเพื่อคนบาปทั้งหลายด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {GC 433.1} {GCth17 373.1}

หีบที่อยู่ในพลับพลาบนโลกมีศิลาสองแผ่นจารึกคำสั่งของธรรมบัญญัติของพระเจ้าหีบเป็นแต่เพียงภาชนะรองรับแผ่นพระบัญญัติและการที่มีธรรมบัญญัติของพระเจ้าปรากฏอยู่ทำให้หีบนี้มีคุณค่าและศักดิ์สิทธิ์เมื่อพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออกจึงทำให้มองเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ภายในอภิสุทธิสถานของสถานนมัสการบนสวรรค์พระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการเชิดชูขึ้นไว้อย่างศักดิ์สิทธิ์เป็นพระบัญญัติที่พระเจ้าตรัสไว้เองท่ามกลางเสียงฟ้าร้องที่ภูเขาซีนายและทรงจารึกไว้ลงบนแผ่นศิลาด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เอง {GC 433.2} {GCth17 373.2}

พระบัญญัติของพระเจ้าภายในสถานนมัสการในสวรรค์เป็นต้นฉบับที่ยิ่งใหญ่ซึ่งมีบัญญัติที่จารึกไว้บนแผ่นศิลาและที่โมเสสบันทึกไว้ในหนังสือพระคัมภีร์5เล่มแรกเป็นสำเนาที่ไม่ผิดเพี้ยนผู้ที่เข้าถึงสาระสำคัญนี้จึงจะมองเห็นลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ของธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาเข้าใจอย่างถ่องแท้อย่างที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่ตรัสไว้ว่า“จนกว่าฟ้าและดินจะล่วงไปแม้อักษรที่เล็กที่สุดหรือขีดขีดหนึ่งก็จะไม่มีวันสูญไปจากธรรมบัญญัติ”มัทธิว 5:18;พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์และเป็นสำเนาพระลักษณะของพระองค์จะต้องดำรงอยู่เป็นนิตย์เพื่อเป็น“สักขีพยานอันสัตย์ซื่อในท้องฟ้า”สดุดี89:37[TKJV]ไม่มีพระบัญญัติข้อใดที่ถูกยกเลิกไปไม่มีอักษรตัวหนึ่งหรือขีดขีดหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไปผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า
“พระวจนะของพระองค์ตั้งมั่นคงในสวรรค์”
“ข้อบังคับทั้งสิ้นของพระองค์ก็ไว้ใจได้ข้อบังคับเหล่านั้นได้ทรงสถาปนาไว้เป็นนิตย์นิรันดร์” สดุดี 119:89; 111:7, 8 {GC 434.1} {GCth17 374.1}

ตรงใจกลางของพระบัญญัติสิบประการคือพระบัญญัติข้อที่สี่ตามที่ประกาศไว้ตั้งแต่แรกว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโตถือเป็นวันบริสุทธิ์จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวันแต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าในวันนั้นห้ามทำงานใดๆไม่ว่าเจ้าเองหรือบุตรชายบุตรหญิงของเจ้าหรือทาสทาสีของเจ้าหรือสัตว์ใช้งานของเจ้าหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้าเพราะในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดินทะเลและสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้นแต่ในวันที่เจ็ดทรงพักเพราะฉะนั้นพระยา

ห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์" อพยพ 20:8-11 {GC 434.2} {GCth17 374.2}

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงดลบันดาลนักศึกษาพระคำของพระองค์ให้เกิดความประทับใจทำให้พวกเขาสำนึกว่าได้ล่วงละเมิดบัญญัติข้อนี้อย่างไม่รู้ตัวด้วยการละเลยวันพักผ่อนของพระผู้สร้างพวกเขาเริ่มตรวจสอบหาเหตุผลต่างๆของการถือรักษาวันที่หนึ่งของสัปดาห์แทนวันที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์พวกเขาไม่พบหลักฐานในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกลบล้างไปหรือวันสะบาโตเปลี่ยนแปลงไปพระพรที่ทรงตั้งให้วันที่เจ็ดเป็นวันบริสุทธิ์ตั้งแต่แรกนั้นยังไม่เคยถูกยกเลิกไปพวกเขาตั้งใจแสวงหาเพื่อเรียนรู้และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยความจริงใจบัดนี้เมื่อพวกเขามองเห็นว่าตนเองล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์จิตใจของพวกเขาจึงเต็มล้นด้วยความโศกเศร้าและเพื่อแสดงความภักดีต่อพระองค์พวกเขาจึงถือรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าให้บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 434.3} {GCth17 374.3}

พวกเขาต้องใช้ความพยายามอย่างมากและอย่างจริงใจเพื่อเปลี่ยนแปลงความเชื่อของตนไม่มีใครจะมองไม่เห็นว่าหากสถานนมัสการบนโลกนี้เป็นภาพเหมือนหรือสำเนาของสถานนมัสการบนสวรรค์ธรรมบัญญัติที่อยู่ในหีบบนโลกก็เป็นสำเนาที่ถูกต้องแม่นยำของพระบัญญัติในหีบของสวรรค์ด้วยและการยอมรับความจริงเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์ก็มีความสัมพันธ์กับการยอมรับข้อกำหนดต่างๆในพระบัญญัติของพระเจ้ารวมถึงหน้าที่ที่เขามีต่อวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่นี่คือความลับของการต่อต้านอย่างขมขื่นและมุ่งมั่นที่มีต่อการอธิบายอย่างสอดคล้องกันของพระคัมภีร์ที่เผยถึงพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการบนสวรรค์มนุษย์หาทางปิดประตูที่พระเจ้าทรงเปิดไว้และเปิดประตูที่พระองค์ทรงปิดไปแล้วแต่พระองค์"ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีใครเปิดได้"ตรัสว่า"เรารู้จักความประพฤติของเจ้านี่แน่ะเราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้าประตูนี้ไม่มีใครปิดได้" วิวรณ์ 3:7, 8

พระคริสต์ทรงเปิดประตูหรืออีกนัยหนึ่งทรงประกอบพิธีของอภิสุทธิสถานแล้วแสงสว่างกำลังส่องออกมาจากประตูบานนั้นที่เปิดอยู่ของสถานนมัสการในสวรรค์และเปิดให้เห็นถึงพระบัญญัติข้อที่สี่ว่ายังเป็นส่วนหนึ่งในธรรมบัญญัติที่บรรจุอยู่ในอภิสุทธิสถานนั้นสิ่งที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้แล้วไม่มีมนุษย์คนใดจะทำให้ล้มคว่ำลงไปได้ {GC 435.1} {GCth17 375.1}

ผู้ที่ยอมรับแสงสว่างเรื่องของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์และความยั่งยืนยงของธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะพบว่าสิ่งเหล่านี้คือความจริงที่พระธรรมวิวรณ์บทที่14บันทึกไว้ข่าวสารต่างๆในบทนี้ประกอบด้วยคำเตือนสามประการ(โปรดดูภาคผนวก)เพื่อตระเตรียมผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าคำประกาศที่ว่า"ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษา"ชี้ไปยังพระราชกิจช่วงปิดท้ายของพระคริสต์เพื่อความรอดของมนุษย์เป็นการประกาศข่าวแห่งความจริงที่จะต้องเผยแพร่จวบจนกระทั่งการอุทธรณ์ของพระผู้ช่วยให้รอดจะยุติลงและพระองค์จะเสด็จกลับมายังโลกเพื่อรับคนทั้งหลายให้ไปอยู่กับพระองค์การพิพากษาที่เริ่มขึ้นในปีค.
ศ.1844จะต้องดำเนินต่อไปจนกระทั่งคดีทุกรายของทั้งคนที่ยังมีชีวิตและของคนที่ตายไปแล้วจะถูกตัดสินดังนั้นการพิจารณานี้จึงจะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาที่ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณของมนุษย์จะปิดลงในการเตรียมมนุษย์ให้พร้อมเพื่อที่จะยืนขึ้นในวันพิพากษาได้นั้นข่าวสารนี้บัญชาพวกเขาให้
"เกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์"

"จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลกทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย"ผลของการรับข่าวสารเหล่านี้ได้ถูกบรรยายไว้ด้วยถ้อยคำที่ว่านี่แหละ"คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและจงรักภั

กดีต่อพระเยซู”ในการที่จะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการพิพากษามนุษย์จำเป็นต้องถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าพระบัญญัติฉบับนั้นจะเป็นมาตรฐานของอุปนิสัยสำหรับการพิพากษาอัครทูตเปาโลประกาศว่า“พวกที่มีธรรมบัญญัติและทำบาปก็จะต้องถูกพิพากษาตามธรรมบัญญัติ.....ในวันที่พระเจ้าทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์”และเขายังบอกต่อไปอีกว่า “คนที่ประพฤติตามธรรมบัญญัติต่างหากที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม” โรม 2:12-16 ในการที่จะถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้นั้นจำเป็นต้องมีความเชื่อเพราะเมื่อ “ไม่มีความเชื่อแล้วจะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย”และ“การกระทำใดๆที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น” ฮีบรู 11:6 โรม 14:23 {GC 435.2} {GCth17 375.2}

ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศเรียกให้มนุษย์ “เกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์” และให้“นมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลก”การจะปฏิบัติได้ตามนี้พวกเขาจะต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์นักปราชญ์กล่าวไว้ว่า“จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์” ปัญญาจารย์ 12:13 TKJV เมื่อปราศจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าแล้วไม่มีการนมัสการใดที่พระเจ้าจะทรงพอพระทัย“เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์”“ผู้ใดไม่ฟังธรรมบัญญัติแม้คำอธิษฐานของเขาก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน” 1 ยอห์น 5:3 สุภาษิต 28:9 {GC 436.1} {GCth17 376.1}

หน้าที่ในการนมัสการพระเจ้าวางอยู่บนพื้นฐานความจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและสิ่งมีชีวิตทั้งปวงเกิดขึ้นมาได้ก็เพราะพระองค์และไม่ว่าที่ใดในพระคัมภีร์เมื่อพระองค์ทรงอ้างสิทธิของพระองค์ให้มนุษย์ถวายความเคารพและนมัสการเหนือพระทั้งปวงของคนต่างชาติแล้วจะมีหลักฐานอ้างถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ร่วมด้วย“พระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพแต่พระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์” สดุดี 96:5 “องค์บริสุทธิ์ตรัสว่า ‘พวกเจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดและมีใครที่เสมอเหมือนเราจงเงยตาของพวกท่านขึ้นใครสร้างสิ่งเหล่านี้’”

“พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์(พระองค์คือพระเจ้า)ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้.....ตรัสดังนี้ว่าเราคือยาห์เวห์และไม่มีอื่นอีก” อิสยาห์ 40:25, 26; 45:18

ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า“จงรู้เถิดว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าคือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลายและเราก็เป็นของพระองค์” “มาเถิดให้เรานมัสการและกราบลงให้เราคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์ของพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเรา”สดุดี 100:3;95:6;และชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ที่นมัสการพระเจ้าบอกเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงถวายนมัสการพระองค์“องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายพระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับพระสิริพระเกียรติและฤทธานุภาพเพราะว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง” วิวรณ์ 4:11 {GC 436.2} {GCth17 376.2}

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่14มนุษย์ถูกร้องเรียกให้กราบนมัสการพระผู้สร้างและคำเผยพระวจนะนี้ทำให้มองเห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอันเนื่องมาจากผลของการประกาศข่าวสารสามประการนี้หนึ่งในพระบัญญัติเหล่านี้เน้นอย่างเฉพาะเจาะจงไปยังพระเจ้าว่าทรงเป็นพระผู้สร้างพระบัญญัติข้อที่สี่ประกาศว่า“วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า.....เพราะในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดินทะเลและสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้นแต่ในวันที่เจ็ดทรงพักเพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” อพยพ 20:10, 11

พระยาห์เวห์ยังตรัสต่อไปอีกถึงเรื่องของวันสะบาโตไว้ว่าวันนั้น "เป็นหมายสำคัญ.....เพื่อเจ้าจะทราบว่าเราคือยาห์เวห์เป็นพระเจ้าของเจ้า" เอเสเคียล 20:20 และพระองค์ทรงให้เหตุผลว่า"ในหกวันพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแต่ในวันที่เจ็ดทรงหยุดพักและหย่อนพระทัย" อพยพ 31:17 {GC 437.1} {GCth17 376.3}

"ความสำคัญของวันสะบาโตในการเป็นอนุสรณ์ของการสร้างโลกนั้นก็เพื่อคงรักษาเหตุผลที่แท้จริงตลอดไปว่าทำไมถึงต้องถวายการนมัสการแด่พระเจ้า"นั่นคือเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและเราเป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง"ด้วยเหตุนี้วันสะบาโตจึงเป็นรากฐานเดียวที่แท้จริงของการนมัสการพระเจ้าเพราะวันสะบาโตสอนความจริงยิ่งใหญ่ด้วยวิธีการที่ประทับใจที่สุดและไม่มีคำสอนอื่นใดที่ทำได้เช่นนี้รากฐานแท้จริงของการนมัสการพระเจ้าไม่ใช่จะต้องเป็นวันที่เจ็ดเท่านั้นแต่การนมัสการทั้งหมดนั้นวางอยู่บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างพระเจ้าพระผู้สร้างและสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างความจริงยิ่งใหญ่นี้จะไม่มีวันล้าสมัยและลืมไม่ได้เป็นอันขาด"J.N.Andrews, *History of the Sabbath* บทที่ 27 พระเจ้าทรงสถาปนาวันสะบาโตไว้ในสวนเอเดนเพื่อให้สมองของมนุษย์จดจำความจริงของเรื่องนี้ตลอดไปและนานตราบเท่าที่ความจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของเราเป็นเหตุผลที่เราต้องนมัสการพระองค์ต่อไปตราบนานเท่านั้นวันสะบาโตก็จะยังคงเป็นเครื่องหมายและอนุสรณ์ของความจริงนั้นหากทั่วทั้งจักรวาลถือรักษาวันสะบาโตแล้วความคิดและความรู้สึกของมนุษย์จะถูกนำพาไปยังพระผู้สร้างในฐานะที่ทรงเป็นศูนย์รวมของความเคารพและการนมัสการและจะไม่มีคนกราบไหว้รูปเคารพคนไม่เชื่อพระเจ้าหรือคนนอกศาสนาการถือรักษาวันสะบาโตจะเป็นเครื่องหมายแห่งความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ "ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลกทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย"ข่าวสารที่บัญชาให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าและถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์นั้นจะเรียกเชิญเป็นพิเศษให้ถือรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่ {GC 437.2} {GCth17 377.1}

ผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะแตกต่างจากคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำผิดและถูกทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนด้วยถ้อยคำที่เคร่งขรึมและน่ากลัวว่า "ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขาคนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้า" วิวรณ์ 14:9, 10 การจะเข้าใจข่าวสารเรื่องนี้ได้นั้นจำเป็นต้องแปลความหมายของสัญลักษณ์เหล่านี้ให้ถูกต้องสัตว์ร้ายรูปของมันและเครื่องหมายของมันหมายถึงอะไร {GC 438.1} {GCth17 377.2}

คำพยากรณ์เรื่องนี้และการใช้สัญลักษณ์เหล่านี้มีอยู่ในพระธรรมวิวรณ์เริ่มจากบทที่ 12 เมื่อพญานาคคอยทำลายพระคริสต์ในสมัยที่พระองค์ประสูติพญานาคคือซาตาน (วิวรณ์ 12:9) มันเป็นผู้บงการให้กษัตริย์เฮโรดบัญชาสั่งประหารพระผู้ช่วยให้รอดแต่ตัวแทนเอกของซาตานที่ทำสงครามกับพระคริสต์และประชากรของพระองค์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่หนึ่งนั้นคืออาณาจักรโรมที่มีลัทธินอกศาสนาเป็นศาสนาที่นิยมนับถือกันอย่างแพร่หลายด้วยเหตุนี้ในขณะที่พญานาคหมายถึงซาตานเป็นหลักในอีกแง่หนึ่งแล้วพญานาคเป็นสัญลักษณ์ของอาณาจักรโรมนอกศาสนานั่นเอง {GC 438.2} {GCth17 377.3}

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 (ข้อ 1-10) บรรยายถึงสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งที่ "เหมือนเสือดาว" ที่ "พญานาคให้ฤทธิ์เดชบัลลังก์และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น"ชาวโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่เชื่อว่าสัญลักษณ์นี้หมายถึงระบอบเปปาซี[Papacy]ระบอบการปกครองที่มีพระสันตะปาปาเป็นองค์ประมุข]ซึ่งสืบทอดอำนาจและบัลลังก์และสิทธิอำนาจซึ่งครั้งหนึ่งอาณาจักรโรมันในอดีตเคยถือครองคำบรรยา

ยสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวตัวนี้เปิดเผยไว้ว่า“สัตว์ร้ายนั้นใช้ปากพูดจาใหญ่โตและหมิ่นประมาทพระเจ้า.. ....มันเปิดปากของมันพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าพูดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ต่อสถานที่สถิตของพระองค์และต่อพวกที่อยู่ในสวรรค์และทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับธรรมิกชนและชนะพวกเขาและประทานให้มันมีอำนาจเหนือทุกเผ่าทุกชนชาติทุกภาษาและทุกประชาชาติ”คำพยากรณ์นี้มีลักษณะเกือบคล้ายคลึงกับคำพยากรณ์ที่บรรยายเรื่องเขาเล็กของพระธรรมดาเนียลบทที่ดังนั้นคำพยากรณ์นี้จึงเล็งถึงระบอบเปปาซีอย่างไม่มีข้อสงสัย {GC 439.1} {GCth17 378.1}

“ทรงอนุญาตให้มันใช้สิทธิอำนาจทำการสี่สิบสองเดือน”และผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่าเขาเห็น“หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตาย”และกล่าวต่อไปอีกว่า“คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลยคนนั้นก็จะไปเป็นเชลยคนใดที่กำหนดไว้ให้ถูกฆ่าด้วยดาบคนนั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ”วิวรณ์ 13:5, 3, 10 เวลาสี่สิบสองเดือนเป็นระยะเวลาเดียวกันกับ “หนึ่งวาระสองวาระกับครึ่งวาระ” สามปีครึ่งหรือ1,260วันแห่งพระธรรมดาเนียลบทที่7ซึ่งเป็นเวลาที่อำนาจการปกครองของระบอบเปปาซีกดขี่ประชากรของพระเจ้าตามที่กล่าวถึงในบทก่อนๆระยะเวลานี้เริ่มต้นด้วยการเรืองอำนาจของระบอบเปปาซีในปีค.ศ.538และสิ้นสุดลงในปีค.ศ.1798ในช่วงเวลานั้นพระสันตะปาปาถูกกองทัพของประเทศฝรั่งเศสจับไปเป็นเชลยอำนาจของระบอบเปปาซีถูกฟันปางตายและเรื่องนี้ก็เกิดขึ้นจริงตามที่ทำนายไว้“คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลยคนนั้นก็จะไปเป็นเชลย”{GC439.2} {GCth17 378.2}

เมื่อมาถึงจุดนี้มีการแนะนำสัญลักษณ์อีกอันหนึ่งขึ้นมาผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินมันมีสองเขาเหมือนลูกแกะและพูดเหมือนอย่างพญานาค” วิวรณ์13:11ทั้งลักษณะการปรากฏตัวและกิริยาท่าทางการขึ้นมาของสัตว์ร้ายตัวนี้แสดงให้เห็นว่าประเทศซึ่งสัญลักษณ์นี้เป็นตัวแทนถึงนั้นแตกต่างจากประเทศเหล่านั้นที่ถูกแสดงด้วยสัญลักษณ์ต่างๆก่อนหน้านี้อาณาจักรยิ่งใหญ่ต่างๆที่เคยปกครองโลกถูกนำมาปรากฏให้ผู้เผยพระวจนะดาเนียลเห็นในลักษณะของสัตว์ป่าล่าเหยื่อพวกมันขึ้นมาเมื่อ“ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น” ดาเนียล 7:2 ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 17 ทูตสวรรค์อธิบายว่าน้ำหมายถึง “ชนชาติต่างๆฝูงชนต่างๆประชาชาติต่างๆและภาษาต่างๆ”วิวรณ์17:15;ลมเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ที่ปลุกปั่นทะเลใหญ่หมายถึงภาพเหตุการณ์น่ากลัวของการปราบปรามและการปฏิวัติที่อาณาจักรเหล่านี้ใช้เพื่อก้าวขึ้นสู่อำนาจ {GC 439.3} {GCth17 378.3}

แต่สัตว์ร้ายที่มีสองเขาเหมือนลูกแกะนั้น“ขึ้นมาจากแผ่นดิน”แทนที่มันจะล้มล้างประเทศอื่นๆเพื่อตั้งตนขึ้นประเทศที่มีเครื่องหมายเป็นสัตว์ร้ายนี้จะต้องมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีผู้ใดครอบครองมาก่อนและเติบใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่องและอย่างสันติประเทศนี้จึงไม่ได้เกิดขึ้นมาจากประชาชาติที่แออัดและแก่งแย่งชิงดีกันในโลกเก่าที่มีสัญลักษณ์เป็นทะเลปั่นป่วนของ“ชนชาติต่างๆฝูงชนต่างๆประชาชาติต่างๆและภาษาต่างๆ”จึงต้องค้นหาประเทศนี้ในทวีปทางฝั่งตะวันตก{GC440.1} {GCth17 379.1}

มีชาติใดในโลกใหม่ทีขึ้นมาเรืองอำนาจในปีค.ศ.1798และดูมีลักษณะท่าทางแข็งแกร่งและยิ่งใหญ่และดึงดูดความสนใจของคนทั้งโลกการแปลความหมายของสัญลักษณ์นี้เป็นเรื่องที่ไม่มีข้อสงสัยมีอยู่ประเทศหนึ่งและเป็นเพียงประเทศเดียวที่มีคุณสมบัติตรงตามคำพยากรณ์นี้ซึ่งมันชี้ตรงไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างไม่ผิดพลาดครั้งแล้วครั้งเล่าเมื่อนักพูดและนักประวัติศาสตร์บรรยายถึงการขึ้นมาและการเติบใหญ่ของประเทศนี้ความคิดที่เป็นคำพูดเดียวกันกับของผู้เขียนพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ถูกนำมาใช้โดยแทบจะไม่รู้ตัวสัตว์ร้ายนี้ “ขึ้นมาจากแผ่นดิน” คำว่า “ขึ้นมา” ตามผู้แปลนี้มีความหมายว่า“การเจริญเติบโตหรือการงอกออกมาเหมือนต้นไม้”และตามที่เราเห็นประเท

ศนี้จะต้องเกิดขึ้นมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีการครอบครองมาก่อนมีนักเขียนชื่อดังคนหนึ่งบรรยายถึงการขึ้นมาของประเทศสหรัฐอเมริกาไว้ว่า“เธอปรากฏขึ้นมาอย่างลึกลับจากพื้นที่ว่างเปล่า” และกล่าวอีกว่า “ดั่งเมล็ดพืชที่สงบเงียบเธอโตขึ้นจนเป็นอาณาจักร” G. A. Townsend, The New World Compared with the Old หน้า 462 ในปีค.ศ. 1850 นิตยสารของประเทศยุโรปฉบับหนึ่งกล่าวถึงประเทศสหรัฐอเมริกาว่าเป็นอาณาจักรอัศจรรย์ซึ่ง “ปรากฏขึ้นมา” “ท่ามกลางความสงบเงียบของโลกและมีอำนาจมากขึ้นและยโสเพิ่มขึ้นทุกวัน” จากเดอะดับบลินเนชั่น [The Dublin Nation]

แอ็ดวอร์ดเอเวอแร็ตกล่าวในปาฐกถาเรื่องการก่อตั้งผู้แสวงบุญพิลกริมของประเทศนี้ไว้ว่า “พวกเขามองหาสถานที่เช่นนี้ใช่ไหมคือที่ซึ่งสันโดษไม่เป็นภัยเพราะไม่เป็นที่รู้จักและปลอดภัยเพราะอยู่ห่างไกลที่ซึ่งคริสตจักรน้อยแห่งหมู่บ้านเลเดนจะชื่นชมยินดีในเสรีภาพของมโนธรรมจงดูเถิดอาณาบริเวณกว้างใหญ่ไพศาลที่.....พวกเขาแบกธงกางเขนเข้าครอบครองอย่างสันติ”คำปาฐกที่พลิมัทมลรัฐแมสซาชูเซตส์เมื่อวันที่ 22 ธันวาคมค.ศ. 1824 หน้า 11 {GC 440.2} {GCth17 379.2}

“มีสองเขาเหมือนลูกแกะ”เขาที่มีลักษณะเหมือนของลูกแกะแสดงถึงความเยาว์วัยไร้เดียงสาและอ่อนโยนซึ่งบรรยายลักษณะของประเทศสหรัฐอเมริกาได้อย่างเหมาะสมตามที่ผู้เผยพระวจนะเห็น“ขึ้นมา”ในปีค.ศ.1798;คริสเตียนมากมายที่อพยพไปยังประเทศอเมริกาในช่วงแรกและหาที่หลบภัยจากการกดขี่ของกษัตริย์และการไม่ผ่อนปรนของพวกบาทหลวงพวกเขามุ่งมั่นที่จะสถาปนาการปกครองที่ตั้งอยู่บนรากฐานอันกว้างใหญ่ของเสรีภาพทางฝ่ายปกครองของรัฐกับศาสนาแนวคิดของพวกเขาปรากฏให้เห็นในคำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเปิดเผยให้เห็นความจริงอันยิ่งใหญ่ว่า “มนุษย์ทุกคนถูกสร้างมาอย่างเท่าเทียมกัน” และไม่มีสิทธิที่จะโอน “ชีวิตเสรีภาพและการแสวงหาความสุข”ให้แก่ผู้อื่นและรัฐธรรมนูญรับรองให้ประชากรมีสิทธิปกครองตนเองให้เลือกตั้งผู้แทนเพื่อร่างและตรากฎหมายได้เสรีภาพในการนับถือศาสนาก็ได้รับอนุญาตด้วยเช่นกันมนุษย์ทุกคนได้รับอนุญาตให้นมัสการพระเจ้าได้ตามที่จิตใต้สำนึกของตนกำหนดแนวทางของสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์นิยมเป็นหลักการพื้นฐานของประเทศหลักการเหล่านี้คือเคล็ดลับของอำนาจและความรุ่งเรืองมั่งคั่งของเขาผู้คนจากทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนที่ถูกกดขี่และถูกเหยียบย่ำต่างพากันหันเข้าหาดินแดนนี้ด้วยความสนใจและความหวังคนนับล้านแสวงหาชายฝั่งทะเลของประเทศนี้จนประเทศสหรัฐอเมริกาก้าวขึ้นไปอยู่ท่ามกลางประเทศที่มีอำนาจมากที่สุดของโลก [คำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกา The Declaration of Independence ทำขึ้นวันที่ 4 กรกฎาคมค.ศ. 1776] {GC 441.1} {GCth17 379.3}

แต่สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนี้“พูดเหมือนอย่างพญานาคมันใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้นมันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลฉกรรจ์ซึ่งได้รับการรักษาแล้ว.......สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลจากดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น” วิวรณ์ 13:11-14 {GC 441.2} {GCth17 379.4}

คุณลักษณะของเขาที่เหมือนของลูกแกะและเสียงของพญานาคของสัญลักษณ์นั้นชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอันโดดเด่นระหว่างการประกาศแสดงตัวกับการปฏิบัติของประเทศซึ่งเป็นความหมายของสัญลักษณ์นั้นการ“พูด”ของประเทศนี้คือการกระทำของอำนาจในการตรากฎหมายและอำนาจการปกครองของเธอด้วยการกระทำนี้เธอจะนำการหลอกลวงมาสู่หลักการเสรีภาพและสันติภาพเหล่านั้นซึ่งเป็นพื้นฐานของนโยบายของเธอคำทำนายที่ว่าเธอจะพูดจา “อย่างพญานาค”

และ“ใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก”ได้ทำนายไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนถึงพัฒนาการของจิตใจที่ไม่ยอมประนีประนอมและกดขี่ข่มเหงซึ่งประเทศที่มีสัญลักษณ์เป็นพญานาคและสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวเคยทำมาแล้วสำหรับประโยคที่ว่าสัตว์ร้ายที่มีสองเขา“ทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น”TBS1971;แสดงให้เห็นว่าอำนาจของประเทศนี้จะถูกใช้เพื่อบังคับให้ถือรักษากฎบางอย่างซึ่งเป็นการแสดงความเคารพต่อระบอบเปปาซี {GC 442.1} {GCth17 380.1}

การกระทำเช่นนี้จะขัดแย้งโดยตรงต่อหลักการการปกครองต่อคุณสมบัติของธรรมเนียมเสรีภาพต่อคำปฏิญาณที่ประกาศเอกราชและต่อรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกาผู้ก่อตั้งประเทศจัดหาวิธีอย่างชาญฉลาดเพื่อป้องกันการนำอำนาจทางฝ่ายโลกไปอยู่เหนือคริสตจักรซึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือการไม่ยอมประนีประนอมและการกดขี่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า “รัฐสภาจะไม่บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันศาสนาใดๆและจะไม่ห้ามเสรีภาพในการนับถือศาสนา”และ“จะไม่มีการกำหนดให้สอบวิชาศาสนาเพื่อเป็นคุณสมบัติในการเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ทางราชการภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา”การนับถือศาสนาจะถูกบังคับจากอำนาจฝ่ายการปกครองได้ก็ต่อเมื่อมีการละเมิดข้อกำหนดที่ปกป้องเสรีภาพของชาตินี้อย่างจงใจเท่านั้นแต่ความไม่สอดคล้องกันของการกระทำเช่นนั้นก็ไม่ได้มากไปกว่าที่สัญลักษณ์ได้แสดงไว้ให้เห็นสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะซึ่งแสดงลักษณะที่บริสุทธิ์สุภาพและไม่มีพิษภัยนั้นจะพูดจาอย่างพญานาค {GC 442.2} {GCth17 380.2}

“สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย”เรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงรูปแบบการปกครองที่อำนาจตรากฎหมายของรัฐขึ้นอยู่กับประชาชนซึ่งเป็นหลักฐานชัดเจนที่สุดว่าประเทศที่คำพยากรณ์กล่าวถึงนี้คือประเทศสหรัฐอเมริกา{GC 442.3} {GCth17 380.3}

แต่อะไรคือการทำ“รูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย”และจะทำรูปนี้ได้อย่างไรสัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาเป็นผู้ทำรูปจำลองนี้และเป็นรูปจำลองที่ทำให้กับสัตว์ร้ายเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเป็นรูปจำลองของสัตว์ร้ายการที่จะเรียนรู้ว่ารูปจำลองนี้มีลักษณะอย่างไรและจะทำรูปนี้ได้อย่างไรนั้นเราจะต้องศึกษาถึงลักษณะของตัวสัตว์ร้ายซึ่งก็คือระบอบเปปาซีนั่นเอง {GC 443.1} {GCth17 381.1}

เมื่อคริสตจักรยุคแรกเริ่มเสื่อมถอยลงด้วยการละทิ้งความเรียบง่ายของข่าวประเสริฐและรับพิธีกรรมและประเพณีของพวกนอกศาสนาเข้ามาเธอก็สูญเสียพระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าไปและเพื่อที่จะควบคุมจิตสำนึกผิดชอบของประชาชนให้ได้นั้นเธอจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจทางฝ่ายโลกผลที่ได้คือระบอบเปปาซีซึ่งคือคริสตจักรหนึ่งที่ควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นทำตามสิ่งที่เธอต้องการโดยเฉพาะเพื่อลงโทษพวก“นอกรีต”ในการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาจะทำรูปจำลองของสัตว์ร้ายได้นั้นอำนาจทางศาสนาจะต้องควบคุมอำนาจการปกครองเพื่อคริสตจักรจะใช้อำนาจของรัฐทำสิ่งที่เธอต้องการ {GC 443.2} {GCth17 381.2}

เมื่อใดก็ตามที่ศาสนจักรได้รับอำนาจของรัฐเธอก็ใช้อำนาจนี้ลงโทษผู้ที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนของเธอคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ดำเนินตามรอยเท้าของโรมด้วยการเป็นพันธมิตรกับอำนาจฝ่ายโลกได้แสดงออกถึงความปรารถนาเดียวกันที่จะจำกัดเสรีภาพของจิตใต้สำนึกตัวอย่างในเรื่องนี้เห็นได้จากการกดขี่ข่มเหงอันยาวนานและต่อเนื่องที่มีต่อผู้ที่ขัดแย้งกับคริสตจักรแห่งอังกฤษ [Church of England] ในช่วงศตวรรษที่ 16 และ 17 ผู้รับใช้หลายพันคนที่ไม่ลงรอยกับคริสตจักรถูกบังคับให้หลบหนีไปจากคริสตจักรและคนอีกมากมายทั้ง

ที่เป็นศาสนาจารย์และประชาชนธรรมดาถูกปรับกักขังทรมานและเข่นฆ่าเพราะความเชื่อของพวกเขา {GC 443.3} {GCth17 381.3}

การละทิ้งศาสนาเป็นเหตุให้คริสตจักรในยุคแรกเข้าขอความช่วยเหลือจากอำนาจการปกครองและเป็นการเปิดเส้นทางที่พัฒนาไปสู่ระบอบเปปาซีซึ่งก็คือสัตว์ร้ายเปาโลกล่าวไว้ว่า“จะมีการกบฏเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว” 2 เธสะโลนิกา 2:3 ด้วยเหตุนี้การละทิ้งศาสนาในคริสตจักรเป็นการเตรียมทางให้กับการทำรูปจำลองแก่สัตว์ร้าย {GC 443.4} {GCth17 381.4}

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจะมีการถดถอยทางศาสนาที่คล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นในศตวรรษที่หนึ่ง“วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ากลัวเพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัวรักเงินทองโอ้อวดหยิ่งยโสชอบดูหมิ่นไม่เชื่อฟังพ่อแม่อกตัญญูชั่วร้ายไร้มนุษยธรรมไม่ให้อภัยกันใส่ร้ายกันไม่ยับยั้งชั่งใจดุร้ายเกลียดชังความดีทรยศมุทะลุโอหังรักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้ายึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอกแต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น” 2 ทิโมธี 3:1-5 “พระวิญญาณตรัสอย่างชัดแจ้งว่าต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อโดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณทั้งหลายที่ล่อลวงและคำสอนของพวกผี” 1 ทิโมธี 4:1 ซาตานจะกระทำการด้วย “อิทธิฤทธิ์ทุกอย่างทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์จอมปลอมและอุบายชั่วทุกอย่าง” และทุกคนที่ “ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้”จะถูกปล่อยให้รับ“ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ”2เธสะโลนิกา2:9,10,11;เมื่อสภาพไร้ศีลธรรมเช่นนี้เกิดขึ้นผลลัพธ์แบบเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในศตวรรษที่หนึ่งก็จะตามมา {GC 444.1} {GCth17 382.1}

คนมากมายมองดูว่าความเชื่อหลากหลายในคริสตจักรโปรเตสแตนต์น่าจะเป็นข้อพิสูจน์อย่างแน่วแน่ว่าไม่มีทางที่จะบังคับให้เกิดความเป็นหนึ่งได้แต่เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่คริสตจักรซึ่งมีความเชื่อแบบโปรเตสแตนต์มีแนวคิดเกิดขึ้นและแรงขึ้นที่จะสนับสนุนให้คริสตจักรต่างๆรวมตัวกันโดยใช้พื้นฐานของหลักข้อเชื่อที่เหมือนกันการจะทำให้การรวมตัวเช่นนี้กระชับแน่นได้นั้นจำเป็นต้องยอมผ่อนปรนไม่พูดคุยถึงเรื่องที่ทุกคนมีความเห็นไม่ตรงกันแม้ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องสำคัญในพระคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม {GC 444.2} {GCth17 382.2}

ในปีค.ศ. 1846 ชาร์ลส์บีเชอร์ [Charles Beecher] เทศนาเปิดเผยว่าการดำเนินการของ “นิกายโปรเตสแตนต์ต่างๆ [the Evangelical Protestant denominations]ไม่เพียงถูกก่อตั้งขึ้นมาภายใต้แรงกดดันมหาศาลบนความหวาดกลัวของมนุษย์เท่านั้นแต่พวกเขายังดำเนินงานและเคลื่อนไหวและคงอยู่ในสภาพที่เลวร้ายอย่างสิ้นเชิงและเข้าหาธรรมชาติฝ่ายต่ำทุกชั่วโมงเพื่อหยุดยั้งความจริงและคุกเข่าลงต่ออำนาจของการละทิ้งศาสนาเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นมาแล้วกับโรมไม่ใช่หรือเรากำลังเลียนแบบการดำเนินชีวิตของเธออีกใช่ไหมและเรามองเห็นอะไรอยู่เบื้องหน้าการประชุมสภาทั่วไปอีกวาระหนึ่งการประชุมระดับโลกพันธมิตรของคริสตจักรนิกายโปรเตสแตนต์ต่างๆและศาสนาสากลของทั้งโลก” คำเทศนาเรื่อง “*The Bible a Sufficient Creed*” จากเมือง Fort Wayne มลรัฐอินเดียนา 22 กุมภาพันธ์ค.ศ. 1846 เมื่อเป้าหมายนี้บรรลุแล้วหลังจากนั้นในความพยายามที่จะรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ก็จะมีอีกเพียงก้าวเดียวคือการหันไปใช้กำลัง {GC 444.3} {GCth17 382.3}

เมื่อคริสตจักรแนวหน้าทั้งหลายในประเทศสหรัฐอเมริกาจับมือกันโดยใช้หลักคำสอนที่เหมือนกันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวพวกเขาจะกดดันรัฐบาลให้ออกกฎหมายบังคับให้ทำตามคำบัญชาของพวกเขาและให้อุ้มชูสถาบันของพวกเขาเมื่อนั้นโปรเตสแตนต์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะสร้างรูปจำลองของอำนาจของโรมันขึ้นและผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนคือฝ่ายปกครองจะกำหนดโทษให้แก่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเธอ {GC 445.1} {GCth17 383.1}

สัตว์ร้ายที่มีสองเขา"บังคับทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โตคนมั่งมีและคนยากจนเสรีชนและทาสให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของพวกเขาเพื่อไม่ให้ใครสามารถซื้อหรือขายได้ถ้าหากไม่มีเครื่องหมายที่เป็นชื่อของสัตว์ร้ายหรือเป็นตัวเลขของชื่อมัน" วิวรณ์ 13:16, 17 ทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนว่า"ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขาคนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้า""สัตว์ร้าย"ที่กล่าวถึงในที่นี้ซึ่งสัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาบังคับให้ผู้คนบูชานั้นคือสัตว์ร้ายตัวแรกหรือสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 ซึ่งหมายถึงระบอบเปปาซีนั่นเอง "รูปจำลองของมัน" เป็นสัญลักษณ์ถึงรูปแบบของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นเมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆจะแสวงหาอำนาจฝ่ายปกครองมาบังคับคำสอนที่ไม่มีเหตุผลของพวกเขาส่วนคำว่า "เครื่องหมายของสัตว์ร้าย" นั้นยังจะต้องหาคำอธิบายต่อไป {GC 445.2} {GCth17 383.2}

ภายหลังคำเตือนไม่ให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันแล้วคำพยากรณ์ยังเปิดเผยต่อไปว่านี่แหละคือ"พวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและจงรักภักดีต่อพระเยซู"เนื่องจากว่าผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะแตกต่างไปจากผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมันสิ่งที่จะตามมาคือผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่มุมหนึ่งและผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าก็จะอยู่อีกมุมหนึ่งจะมีการแยกแยะออกอย่างชัดเจนระหว่างผู้ที่นมัสการพระเจ้าและผู้ที่บูชาสัตว์ร้าย {GC 445.3} {GCth17 383.3}

ลักษณะพิเศษของสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันคือการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าดาเนียลกล่าวถึงเขาเล็กหรือระบอบเปปาซีว่า "จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมบัญญัติต่างๆ" ดาเนียล 7:25 และเปาโลเรียกอำนาจเดียวกันนี้ว่า "คนนอกกฎหมาย" ที่จะยกตนขึ้นเหนือพระเจ้าคำพยากรณ์ทั้งสองเรื่องนี้เสริมซึ่งกันและกันด้วยการเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้นที่ระบอบเปปาซีจะยกตนขึ้นให้สูงเหนือพระเจ้าผู้ที่รู้ตัวและเข้าใจแต่ยังคงถือรักษาบัญญัติที่เปลี่ยนไปแล้วนี้กำลังให้เกียรติอย่างสูงส่งแก่อำนาจที่ลงมือทำการเปลี่ยนแปลงนี้การแสดงความเชื่อฟังต่อบัญญัติของระบอบเปปาซีในลักษณะเช่นนี้จะเป็นเครื่องหมายแสดงความภักดีต่อพระสันตะปาปาแทนพระเจ้า {GC 446.1} {GCth17 384.1}

ระบอบเปปาซีเคยพยายามเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้ามาแล้วพระบัญญัติข้อที่สองที่ห้ามกราบบูชารูปเคารพถูกตัดทิ้งไปและพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกเปลี่ยนไปเพื่อเปิดทางให้ถือรักษาวันที่หนึ่งเป็นวันสะบาโตแทนวันที่เจ็ดแต่บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีเน้นย้ำว่าเหตุผลที่ตัดพระบัญญัติข้อที่สองออกไปก็เพราะเป็นพระบัญญัติที่ไม่จำเป็นเนื่องจากรวมอยู่ในพระบัญญัติข้อที่หนึ่งแล้วและพวกเขานำเสนอพระบัญญัติตรงตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ทุกคนเข้าใจได้การเปลี่ยนแปลงด้วยความตั้งใจและความพยายามถูกแสดงให้เห็นตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าเขา"จะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมบัญญัติต่างๆ"การเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติข้อที่สี่ทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จอย่างถูกต้องแม่นยำผู้มีอำนาจเพียงคนเดียวที่อ้างเรื่องนี้

คือศาสนจักรการกระทำเช่นนี้ทำให้อำนาจของระบอบเปปาซีได้ตั้งตนเองขึ้นเหนือพระเจ้าอย่างเปิดเผย {GC 446.2} {GCth17 384.2}

ในขณะที่ผู้นมัสการพระเจ้าจะถูกชี้ให้เห็นว่าแตกต่างอย่างเป็นพิเศษด้วยการให้ความเคารพต่อพระบัญญัติข้อที่สี่เพราะข้อนี้เป็นเครื่องหมายของอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าและเป็นพยานถึงสิทธิ์ในการอ้างของพระเจ้าที่ทรงเรียกร้องให้มนุษย์แสดงความเคารพยำเกรงและแสดงความจงรักภักดีส่วนผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายจะถูกชี้ให้เห็นว่าแตกต่างด้วยความพยายามของพวกเขาในการล้มล้างทำลายอนุสรณ์ของพระผู้สร้างและยกชูสถาบันของโรมขึ้นมาในนามของวันอาทิตย์นี้แหละที่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีใช้อ้างสิทธิ์อย่างโอหังเป็นครั้งแรก(โปรดดูภาคผนวก)และการอาศัยอำนาจทางฝ่ายรัฐเป็นครั้งแรกของมันคือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็น“วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า”แต่พระคัมภีร์บอกให้ทราบว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือวันที่เจ็ดไม่ใช่วันที่หนึ่งพระคริสต์ตรัสว่า “บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตด้วย” มาระโก 2:28 พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า” อพยพ 20:10 และโดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้เป็น “วันบริสุทธิ์ของเรา” อิสยาห์ 58:13 {GC 446.3} {GCth17 384.3}

คำอ้างที่นำมาใช้กันอยู่บ่อยครั้งว่าพระคริสต์ทรงเปลี่ยนวันสะบาโตไปแล้วนั้นถูกพิสูจน์ว่าผิดด้วยพระดำรัสของพระองค์เองพระองค์ตรัสในคำเทศนาบนภูเขาว่า“อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะเราไม่ได้มาล้มเลิกแต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการเพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่าจนกว่าฟ้าและดินจะล่วงไปแม้อักษรที่เล็กที่สุดหรือขีดขีดหนึ่งก็จะไม่มีวันสูญไปจากธรรมบัญญัติจนกว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้นเพราะฉะนั้นใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้มีความสำคัญน้อยลงและสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วยคนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์แต่ใครที่ประพฤติและสอนตามธรรมบัญญัติคนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 5:17-19 {GC 447.1} {GCth17 385.1}

ความจริงหนึ่งที่ชาวโปรเตสแตนต์ยอมรับกันทั่วไปคือพระคัมภีร์ไม่ได้ให้อำนาจในการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตเรื่องนี้ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ไว้อย่างชัดเจนในนิตยสารของสมาคมใบปลิวแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา [American Tract Society] และสหพันธ์รวิวารศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา [American Sunday School Union] หนึ่งในผลงานที่ตีพิมพ์นี้ยอมรับว่า“พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ไม่ได้กล่าวถึงคำบัญชาใดๆให้ถือรักษาวันสะบาโต[วันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์]หรือให้กฎเกณฑ์แน่นอนเพื่อถือรักษาวันนั้น” George Elliott, The Abiding Sabbath หน้า 184 {GC 447.2} {GCth17 385.2}

อีกท่านกล่าวว่า “จวบจนถึงเวลาที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์นั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนวันเวลา” และ “เท่าที่มีบันทึกไว้พวกเขา[บรรดาอัครทูต]ก็ไม่มีคำสั่งชัดเจนใดๆที่กำหนดให้ละทิ้งวันสะบาโตวันที่เจ็ดและให้มาถือรักษาวันที่หนึ่งของสัปดาห์เป็นวันสะบาโตแทน” A. E. Waffle, The Lord’s Day หน้า 186-188 {GC 447.3} {GCth17 385.3}

ชาวโรมันคาทอลิกยอมรับว่าคริสตจักรของพวกเขาเองเป็นผู้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตและประกาศว่าการที่ชาวโปรเตสแตนต์ยอมรับการถือรักษาวันอาทิตย์ก็เท่ากับเป็นการยอมรับอำนาจของเธอด้วยหนังสือคำสอนศาสนาคริสต์ของคาทอลิก [the Catholic Catechism of Christian]

ตอบคำถามเรื่องวันที่จะต้องถือรักษาเพื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อที่สี่ไว้ดังนี้ว่า“ในช่วงเวลาของบัญญัติเดิมวันเสาร์เป็นวันที่ได้ถูกตั้งไว้ให้เป็นวันบริสุทธิ์แต่คริสตจักรได้รับการทรงชี้แนะจากพระคริสต์และการชี้นำจากพระวิญญาณของพระเจ้าให้เอาวันอาทิตย์มาแทนที่วันเสาร์ดังนั้นในปัจจุบันนี้เราจึงตั้งวันที่หนึ่งให้เป็นวันบริสุทธิ์แทนวันที่เจ็ดบัดนี้วันอาทิตย์จึงหมายถึงและคือวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” {GC 447.4} {GCth17 385.4}

เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงอำนาจของคริสตจักรคาทอลิกนักเขียนผู้นิยมระบอบเปปาซีอ้างงานเขียนที่ว่า“การกระทำในการลงมือเปลี่ยนให้วันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์ซึ่งชาวโปรเตสแตนต์อนุญาตให้ทำนั้น..... การถือรักษาวันอาทิตย์เท่ากับพวกเขายอมรับอำนาจของคริสตจักรคาทอลิกที่จะสถาปนาการเฉลิมฉลองและสั่งให้พวกเขาอยู่ภายใต้บาป” Henry Tuberville, An Abridgment of the Christian Doctrine หน้า 58
เช่นนี้แล้วอะไรคือการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตมันเป็นแต่เพียงสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแห่งอำนาจของคริสตจักรโรมันซึ่งก็คือ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” {GC 448.1} {GCth17 386.1}

คริสตจักรโรมันไม่เคยสละสิทธิในการแอบอ้างความยิ่งใหญ่ของเธอและเมื่อชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายยอมรับวันสะบาโตที่เธอเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นในขณะที่ปฏิเสธวันสะบาโตของพระคัมภีร์เท่ากับพวกเขายอมรับคำกล่าวอ้างนี้โดยปริยายพวกเขาอ้างที่มาของการเปลี่ยนแปลงนี้ไปที่ธรรมเนียมประเพณีและทำตามบรรพบุรุษทั้งหลายแต่ด้วยการกระทำนี้พวกเขาละเลยหลักการแท้จริงที่ทำให้พวกเขาต้องแยกตัวออกจากโรมนั่นคือ“พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นศาสนาของชาวโปรเตสแตนต์”ผู้นิยมระบอบเปปาซีมองเห็นว่าคนเหล่านี้กำลังหลอกลวงตนเองและตั้งใจปิดตาของตนเองต่อความจริงในเรื่องนี้เมื่อการเคลื่อนไหวที่บังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ได้รับการเห็นชอบมากขึ้นผู้นิยมระบอบเปปาซีจึงปีติยินดีโดยรู้สึกมั่นใจว่าในที่สุดชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหมดจะถูกนำเข้ามาอยู่ภายใต้ปีกของโรมอีกครั้ง {GC 448.2} {GCth17 386.2}

เหล่าผู้นิยมลัทธิโรมันเปิดเผยว่า“การถือรักษาวันอาทิตย์ของชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายนั้นเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดีที่มีต่อคริสตจักร [คาทอลิก] ไม่ใช่กับตัวพวกเขาเอง” Mgr. Segur, Plain Talk About the Protestantism of Today หน้า 213
การใช้กฎหมายบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ในส่วนของคริสตจักรโปรเตสแตนต์เป็นการบังคับให้นมัสการระบอบเปปาซีซึ่งก็คือนมัสการสัตว์ร้ายนั่นเองคนเหล่านั้นที่เข้าใจคำอ้างสิทธิ์ของพระบัญญัติข้อที่สี่แต่ยังเลือกที่จะถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จแทนวันสะบาโตแท้จริงเช่นนั้นแล้วจึงกำลังถวายการนมัสการต่ออำนาจที่สั่งให้ถือปฏิบัติด้วยพฤติกรรมการบังคับให้ปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนาโดยอำนาจฝ่ายโลกเช่นนี้เท่ากับคริสตจักรต่างๆเป็นผู้สร้างรูปจำลองของสัตว์ร้ายขึ้นมาด้วยตนเองดังนั้นการใช้กฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงเป็นการบังคับให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน {GC 448.3} {GCth17 386.3}

แต่คริสเตียนในรุ่นก่อนๆถือรักษาวันอาทิตย์โดยคิดว่าพวกเขากำลังถือรักษาวันสะบาโตของพระคัมภีร์และในเวลานี้มีคริสเตียนซื่อสัตย์อยู่ในทุกคริสตจักรไม่เว้นแม้แต่ในชุมชนชาวคาทอลิกที่เชื่อด้วยความจริงใจว่าวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้พระเจ้าทรงยอมรับความตั้งใจและความซื่อสัตย์ที่จริงใจของพวกเขาแต่เมื่อกฎหมายจะถูกตราขึ้นเพื่อบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์และโลกจะได้รับความกระจ่างในเรื่องหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อวันสะบาโตที่แท้จริงแล้วเมื่อนั้นเองผู้ใดก็ตามที่ยังจะคงล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งไม่ได้มีอำนาจที่สูงไปกว่าของโรมโดยวิธีนั้นจะเป็นการถว

ายเกียรติแก่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีให้สูงกว่าพระเจ้าเขากำลังเทิดเกียรติโรมและอำนาจที่ออกกฎบังคับซึ่งโรมได้สถาปนาขึ้นเขากำลังกราบบูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันในขณะที่มนุษย์ปฏิเสธข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงประกาศว่าเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของพระองค์และให้เกียรติกับข้อกำหนดที่โรมเลือกเป็นเครื่องหมายแทนอำนาจของเธอนั้นพวกเขาก็จะรับเครื่องหมายที่แสดงความภักดีต่อโรมซึ่งเป็น
“เครื่องหมายของสัตว์ร้าย”และตราบจนกระทั่งทุกคนเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจนและพวกเขาจะต้องเลือกระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้าและข้อกำหนดของมนุษย์แล้วผู้ที่ยังคงเลือกที่จะล่วงละเมิดต่อไปจะรับ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” {GC 449.1} {GCth17 387.1}

ข่าวข่มขู่น่ากลัวที่สุดที่เคยมอบให้แก่มนุษย์ที่ต้องตายถูกบันทึกอยู่ในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ่งนั้นคงเป็นบาปร้ายแรงมากที่เรียกร้องพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งไม่เจือปนกับพระเมตตาให้เทลงมามนุษย์จะไม่ถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความมืดอันเกี่ยวเนื่องด้วยเรื่องสำคัญยิ่งนี้ข่าวสารคำเตือนเรื่องบาปนี้ทรงโปรดประทานให้แก่ชาวโลกก่อนที่การพิพากษาของพระเจ้าจะมาเยือนเพื่อให้ทุกคนรู้ว่าทำไมพวกเขาจะต้องถูกลงโทษและมีโอกาสที่จะหนีให้พ้นคำพยากรณ์เปิดเผยให้ทราบว่าทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจะประกาศข่าวของเขา “แก่ทุกประชาชาติทุกเผ่าทุกภาษาและทุกชนชาติ” วิวรณ์14:6;คำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารเดียวกันสามประการจะต้องถูกประกาศให้กว้างไกลออกไปไม่น้อยกว่ากันโดยในคำพยากรณ์ใช้เสียงดังและทูตสวรรค์บินในกลางท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์แสดงและเป็นข่าวที่จะเรียกร้องให้โลกสนใจ{GC 449.2} {GCth17 387.2}

ในประเด็นของการต่อสู้นี้โลกคริสเตียนทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือกลุ่มที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูกับกลุ่มที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันและรับเครื่องหมายของมันถึงแม้คริสตจักรและรัฐจะร่วมมือกันใช้อำนาจเพื่อ“บังคับทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โตคนมั่งมีและคนยากจนเสรีชนและทาส” วิวรณ์ 13:16 เพื่อรับ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย”วิวรณ์19:20;แต่ถึงกระนั้นประชากรของพระเจ้าจะไม่ต้องรับเครื่องหมายนั้นผู้เผยพระวจนะบนเกาะปัทมอสเห็น
“บรรดาคนที่มีชัยชนะต่อสัตว์ร้ายและต่อรูปของมันและต่อตัวเลขของชื่อมันเขาทั้งหลายยืนอยู่ริมทะเลแก้วและถือพิณของพระเจ้า” และร้องเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดกวิวรณ์ 15:2, 3 {GC 450.1} {GCth17 387.3}

บท 26 - ภารกิจหนึ่งของการปฏิรูป

ภารกิจของการปฏิรูปวันสะบาโตที่จะต้องทำให้สำเร็จในยุคสุดท้ายถูกพยากรณ์ไว้ในพระธรรมอิสยาห์ว่า"พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า'จงรักษาความยุติธรรมและทำความชอบธรรมเพราะความรอดของเราใกล้มาถึงและความชอบธรรมของเราจะเผยออกความสุขย่อมมีแก่คนที่ทำเช่นนี้และแก่มนุษย์ผู้ยึดมันไว้มั่นคือผู้รักษาวันสะบาโตไม่ทำให้วันนั้นเสื่อมเสียและรักษามือของเขาจากการทำชั่วร้ายใดๆ'"

"และคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระยาห์เวห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์และรักพระนามของพระยาห์เวห์และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ทุกคนที่รักษาวันสะบาโตไม่ให้เสื่อมเสียและยึดมั่นในพันธสัญญาของเราเราจะนำพวกเขามายังภูเขาบริสุทธิ์ของเราและทำให้เขาชื่นบานอยู่ในนิเวศอธิษฐานของเรา" อิสยาห์ 56:1, 2, 6, 7 {GC 451.1} {GCth17 388.1}

พระวจนะคำเหล่านี้ประยุกต์ใช้ได้กับทุกยุคสมัยของคริสเตียนดังที่กล่าวไว้ว่า"พระยาห์เวห์องค์เจ้านายผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจายตรัสว่า'เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขานอกจากพวกที่ได้รวบรวมไว้แล้ว'"อิสยาห์56:8;นี่เป็นการเกริ่นบอกไว้ล่วงหน้าว่าพระกิตติคุณจะรวบรวมคนต่างชาติเข้ามาและผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตจะได้รับพระพรด้วยประการฉะนี้ข้อผูกพันของพระบัญญัติข้อที่สี่จึงมีผลครอบคลุมขยายออกไปภายหลังจากการตรึงกางเขนการเป็นขึ้นจากความตายและการเสด็จกลับสวรรค์ของพระคริสต์ต่อเนื่องยาวนานจนถึงเมื่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศข่าวแห่งความชื่นชมยินดีให้แก่ชนทุกชาติ {GC 451.2} {GCth17 388.2}

พระยาห์เวห์ทรงบัญชาผ่านผู้เผยพระวจนะคนเดียวกันว่า"จงเก็บคำพยานไว้และจงผนึกตราธรรมบัญญัติไว้ในพวกสาวกของข้าพเจ้า"อิสยาห์8:16;ตราประทับของพระเจ้าปรากฏอยู่ในพระบัญญัติข้อที่สี่พระบัญญัติข้อนี้เพียงข้อเดียวในพระบัญญัติสิบประการที่เปิดเผยให้เห็นพระนามและตำแหน่งของพระผู้ประทานพระบัญญัติพระบัญญัติข้อนี้ประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิทธิของพระองค์ที่จะต้องได้รับการเคารพและนมัสการเหนือพระอื่นใดนอกเหนือจากบัญญัติข้อนี้แล้วไม่มีข้อความใดในพระบัญญัติสิบประการที่แสดงให้เห็นว่าพระบัญญัติได้มาโดยอำนาจของผู้ใดเมื่อวันสะบาโตถูกเปลี่ยนด้วยอำนาจของระบอบเปปาซีตราประทับนี้จึงถูกนำออกไปจากพระบัญญัติสาวกทั้งหลายของพระเยซูได้รับบัญชาให้ฟื้นฟูบัญญัติข้อนี้กลับคืนมาด้วยการยกย่องเทิดทูนวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ให้กลับมายังตำแหน่งที่ถูกต้องในฐานะที่เป็นอนุสรณ์ของพระผู้สร้างและเป็นเครื่องหมายแห่งอำนาจของพระองค์ {GC 452.1} {GCth17 388.3}

"ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน"ในขณะที่มีหลักคำสอนต่างๆและทฤษฎีหลากหลายซึ่งขัดแย้งกันอยู่มากมายพระบัญญัติของพระเจ้าจะต้องเป็นกฎเดียวที่แม่นยำเที่ยงตรงเพื่อใช้ทดสอบบรรดาแนวคิดคำสอนและทฤษฎีต่างๆผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า"ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย" อิสยาห์ 8:20 TKJV {GC 452.2} {GCth17 389.1}

พระองค์ทรงบัญชาอีกครั้งหนึ่งว่า"จงร้องดังๆอย่าออมเสียงไว้จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์จงแจ้งให้ชนชาติของเรารู้ตัวในเรื่องการทรยศของเขาให้เชื้อสายของยาโคบรู้ตัวในเรื่องบาปของเขา"ผู้ที่ต้องรับคำเตือนเรื่องการทรยศนั้นไม่ใช่คนชั่วของโลกแต่เป็นคนที่พระยาห์เวห์ทรงจัดไว้ให้เป็น"ชนชาติของเรา"เพื่อเตือนให้ตื่นขึ้นจากการล่วงละเมิดพระองค์ยังทรงประกาศต่อไปอีกว่า"กระนั้นเขายังแสวงหาเราทุกวันและยินดีจะรู้จักทางของเราราวกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ทำความชอบธรรมและไม่ได้ละทิ้งกฎห

มายของพระเจ้าของเขา” อิสยาห์ 58:1, 2
ข้อความนี้เปิดเผยให้เห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่คิดว่าตนเองชอบธรรมและทำตัวประหนึ่งว่าสนใจรับใช้ในพระราชกิจของพระเจ้าอย่างมากยิ่งแต่คำตำหนิที่ขึงขังและเอาจริงเอาจังของพระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบหัวใจนั้นพิสูจน์ให้เห็นว่าคนเหล่านี้เหยียบย่ำกฎบัญญัติของพระองค์{GC452.3} {GCth17 389.2}

ผู้เผยพระวจนะจึงชี้ให้เห็นถึงข้อบัญญัติที่ถูกทอดทิ้งไป”เจ้าจะซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุขึ้นใหม่เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พังผู้ซ่อมแซมถนนให้เหมือนเดิมเพื่ออยู่อาศัยถ้าเจ้าหันเท้าจากการเหยียบย่ำวันสะบาโตคือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเราและเรียกสะบาโตว่าวันปีติยินดีและเรียกวันบริสุทธิ์ของพระยาห์เวห์ว่าวันมีเกียรติถ้าเจ้าให้เกียรติวันนั้นไม่ไปตามทางของเจ้าเองไม่ทำตามความพอใจของเจ้าหรือพูดแต่เรื่องไร้สาระแล้วเจ้าจะปีติยินดีในพระยาห์เวห์” อิสยาห์ 58:12 — 14
คำพยากรณ์นี้ใช้กับยุคของเราด้วยกำแพงที่พังเกิดขึ้นในพระบัญญัติของพระเจ้าเมื่อวันสะบาโตถูกเปลี่ยนแปลงไปด้วยอำนาจของโรมันแต่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสถาปนาสถาบันของพระเจ้าให้กลับคืนมากำแพงที่พังจะต้องได้รับการซ่อมแซมและรากฐานของคนหลายชั่วอายุจะต้องได้รับการซ่อมเสริมขึ้นใหม่ {GC 452.4} {GCth17 389.3}

พระผู้สร้างทรงแต่งตั้งวันสะบาโตให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ด้วยการพักผ่อนและการอำนวยพระพรอาดัมในสภาพที่บริสุทธิ์ในขณะที่อยู่ในสวนเอเดนอันศักดิ์สิทธิ์ได้ถือรักษาวันสะบาโตและเมื่อเขาล้มลงในบาปแม้เขากลับใจแล้วเขาก็ยังต้องถูกขับออกไปจากบ้านที่มีความสุขถึงกระนั้นเขาก็ยังถือรักษาวันสะบาโตอัครปิตาทั้งหมดถือรักษาวันสะบาโตนับตั้งแต่อาเบลจนถึงโนอาห์ผู้ชอบธรรมไปจนถึงอับราฮัมและยาโคบเมื่อประชาชนที่พระยาห์เวห์ทรงเลือกสรรต้องตกเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ท่ามกลางคนที่กราบไหว้รูปเคารพพวกเขาลืมเรื่องบัญญัติของพระเจ้าไปแต่เมื่อพระยาห์เวห์ทรงปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลแล้วพระองค์ทรงประกาศพระบัญญัติของพระองค์อย่างยิ่งใหญ่ตระการตาให้แก่คนเหล่านั้นเพื่อให้พวกเขาทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์อีกทั้งยำเกรงและเชื่อฟังพระองค์ตลอดไป {GC 453.1} {GCth17 390.1}

ตั้งแต่วันนั้นจวบจนวันนี้ความรู้เรื่องพระบัญญัติของพระเจ้ายังคงถูกเก็บรักษาไว้ในโลกนี้และวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ก็ยังคงได้รับการถือรักษาไว้มาโดยตลอดแม้ว่า“คนนอกกฎหมาย”2เธสะโลนิกา2:3เหยียบย่ำวันศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ลงไปอยู่ใต้ฝ่าเท้าจนสำเร็จถึงกระนั้นก็ตามแม้ในช่วงเวลาของการเรืองอำนาจของคนนอกกฎหมายก็ยังมีคนสัตย์ซื่อซึ่งซ่อนตัวอยู่ในที่ลี้ลับได้ถวายเกียรติให้กับวันนั้นนับตั้งแต่สมัยการปฏิรูปศาสนาเป็นต้นมาก็ยังคงมีคนในทุกยุคที่ถือรักษาวันนั้นอยู่แม้บ่อยครั้งจะตกอยู่ท่ามกลางการกดขี่และการข่มเหงก็ยังมีคำพยานที่ซื่อสัตย์เกิดขึ้นซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงความยั่งยืนยงของพระบัญญัติของพระเจ้าและหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่ควรถวายให้กับวันสะบาโตแห่งการทรงสร้าง {GC 453.2} {GCth17 390.2}

ความจริงเหล่านี้ที่ถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่14ซึ่งเกี่ยวโยงกับ“ข่าวประเสริฐนิรันดร์”นั้นจะทำให้เห็นถึงความแตกต่างของคริสตจักรของพระคริสต์ในช่วงเวลาที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏข่าวสารสามประการนี้ส่งผลให้มีคำประกาศว่า“นี่แหละ....คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและจงรักภักดีต่อพระเยซู”วิวรณ์14:12;และเป็นข่าวสารสุดท้ายที่ประทานมาให้ก่อนองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาในทันทีที่ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปแล้วผู้เผยพระวจนะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระรัศมีเพื่อเก็บเกี่ยวโลก {GC 453.3} {GCth17 390.3}

บรรดาผู้ที่ได้รับความกระจ่างในเรื่องของสถานนมัสการและพระบัญญัติที่ปรับเปลี่ยนไม่ได้ของพระเจ้าจะเปี่ยมล้นด้วยความสุขและอัศจรรย์ใจในขณะที่พวกเขามองดูความงดงามและความกลมกลืนกันของความจริงทั้งระบบที่เปิดเผยออกมาให้พวกเขาเข้าใจพวกเขาปรารถนาที่จะแบ่งปันความกระจ่างอันล้ำค่านี้ให้กับคริสเตียนทุกคนและยังเชื่อว่าคริสเตียนเหล่านี้จะรับความกระจ่างนี้ด้วยความชื่นชมยินดีแต่ความจริงที่จะทำให้พวกเขาขัดแย้งกับโลกนั้นไม่เป็นที่ต้อนรับของคนจำนวนมากที่อ้างว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์การเชื่อฟังพระบัญญัติข้อที่สี่ต้องการความเสียสละซึ่งเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ถอยหนีไป {GC 454.1} {GCth17 391.1}

ในขณะที่ข้อกำหนดของวันสะบาโตถูกประกาศออกมานั้นมีคนมากมายให้เหตุผลด้วยการใช้จุดยืนของทางฝ่ายโลกโดยพูดว่า“เราถือรักษาวันอาทิตย์มาตลอดบรรพบุรุษของเราถือรักษาวันนี้และคนดีและนักบุญมากมายนอนตายตาหลับในขณะที่ถือรักษาวันนี้หากสิ่งที่พวกเขาทำนั้นถูกต้องพวกเราก็ทำถูกด้วยเช่นกันการถือรักษาวันสะบาโตใหม่นี้จะผลักดันให้พวกเราไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับโลกและพวกเราก็จะไม่มีอิทธิพลเหนือพวกเขากลุ่มคนขนาดเล็กที่ถือรักษาวันที่เจ็ดหวังจะทำอะไรให้สำเร็จที่จะต้านคนทั้งโลกซึ่งถือรักษาวันอาทิตย์เล่า”คำโต้แย้งเหล่านี้คล้ายคลึงกับที่ชาวยิวใช้แก้ตัวปฏิเสธพระคริสต์บรรพบุรุษของพวกเขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาถวายเครื่องบูชาเสมอมาแล้วทำไมเล่าลูกหลานของพวกเขาจะได้รับความรอดด้วยวิธีเดียวกันนี้ไม่ได้หรือในสมัยของลูเธอร์ก็เช่นกันบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีลุกขึ้นโต้ว่าคริสเตียนที่แท้จริงตายในความเชื่อของคาทอลิกและดังนั้นศาสนาที่พวกเขานับถืออยู่จึงเพียงพอต่อความรอดของพวกเขาการให้เหตุผลเช่นนี้จะกลายเป็นสิ่งกีดขวางความก้าวหน้าทั้งหลายในความเชื่อและการปฏิบัติทางฝ่ายศาสนา {GC 454.2} {GCth17 391.2}

คนมากมายยังคงยืนยันว่าการถือรักษาวันอาทิตย์เป็นหลักคำสอนที่ได้รับการยอมรับและเป็นประเพณีที่แพร่หลายของคริสตจักรมาตลอดหลายศตวรรษคำคัดค้านที่ต้านข้อโต้แย้งนี้คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าวันสะบาโตและการถือรักษาวันสะบาโตมีความเก่าแก่กว่าและแพร่หลายมากกว่าความเก่าแก่นั้นเทียบเท่าอายุของโลกเลยทีเดียวและยังผ่านการรับรองของทั้งทูตสวรรค์และพระเจ้าด้วยเมื่อคราวที่พระเจ้าทรงวางรากฐานของโลกเมื่อดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าโห่ร้องด้วยความชื่นบานนั้นรากฐานของวันสะบาโตก็ถูกสถาปนาขึ้นมาแล้วโยบ 38:6, 7ปฐมกาล2:1,2,3;สถาบันวันสะบาโตกำหนดไว้ให้เราถวายความเคารพสถาบันนี้ไม่ได้ตั้งขึ้นโดยอำนาจของมนุษย์และไม่ได้ดัดแปลงมาจากประเพณีของมนุษย์แต่ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ [ดาเนียล 7:9] ทรงเป็นผู้จัดตั้งขึ้นและพระคำนิรันดร์ของพระองค์ได้บัญชาไว้ {GC 454.3} {GCth17 391.3}

เมื่อประชาชนเริ่มหันมาสนใจเรื่องของการปฏิรูปวันสะบาโตอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงหลายคนก็บิดเบือนพระคำของพระเจ้าโดยการแปลความหมายของคำพยานในพระคัมภีร์ไปในแนวทางที่จะสยบความคิดที่สงสัยและคนเหล่านั้นที่ไม่ได้ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองก็รู้สึกพอใจที่จะรับข้อสรุปซึ่งสอดคล้องกับความปรารถนาของเขาเองคนมากมายลงแรงล้มล้างความจริงโดยใช้ข้อถกเถียงเล่ห์เหลี่ยมประเพณีต่างๆที่บรรพบุรุษปฏิบัติกันมาและอำนาจของคริสตจักรผู้ที่สนับสนุนวันสะบาโตจึงถูกผลักดันให้ไปค้นหาพระคัมภีร์เพื่อยืนยันความถูกต้องของพระบัญญัติข้อที่สี่ผู้ที่มีใจถ่อมพร้อมด้วยพระคำแห่งความจริงซึ่งเป็นเพียงอาวุธเดียวได้ยืนหยัดทนต่อการจู่โจมของผู้ที่มีการศึกษาซึ่งทั้งรู้สึกแปลกใจและโกรธเมื่อพบว่าเล่ห์เหลี่ยมที่คล่องแคล่วของพวกเขาไม่มีกำลังต่อสู้กับความเรียบง่ายซึ่งเป็นเหตุผลที่ตรงไปตรงมาของผู้ที่เชี่ยวชาญในพระคัมภีร์แทนที่จะเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่ได้จากการร่ำเรียน {GC 455.1} {GCth17 392.1}

เมื่อไม่มีคำพยานของพระคัมภีร์สนับสนุนพวกเขาแล้วคนมากมายที่ยังคงยืนกรานอย่างไม่ย่อท้อโดยลืมไปว่าเหตุผลเดียวกันนี้เคยใช้โจมตีพระคริสต์และบรรดาอัครทูตของพระองค์มาแล้วพวกเขาพูดว่า“ทำไมบุคคลสำคัญของเราจึงไม่เข้าใจปัญหาเรื่องวันสะบาโตนี้แต่มีน้อยคนนักเชื่อเหมือนพวกท่านมันเป็นไปไม่ได้ที่ท่านเป็นฝ่ายถูกและคนมีความรู้ทั้งหลายในโลกเป็นฝ่ายผิด” {GC 455.2} {GCth17 392.2}

ในการตอบโต้คำถกเถียงเช่นนี้จำเป็นต้องกล่าวอ้างคำสอนต่างๆในพระคัมภีร์และประวัติวิธีการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิบัติต่อประชากรของพระองค์มาตลอดทุกยุคทุกสมัยเท่านั้นพระเจ้าทรงกระทำกิจผ่านผู้ที่ฟังและปฏิบัติตามพระสุรเสียงของพระองค์ผู้ที่ยอมพูดเมื่อจำเป็นต้องพูดความจริงถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่พูดลำบากผู้ที่ไม่กลัวที่จะตำหนิบาปที่ผู้คนนิยมเหตุผลที่พระองค์ไม่ทรงเลือกผู้มีความรู้และมีตำแหน่งสูงมานำขบวนการปฏิรูปก็เพราะพวกเขาเชื่อมั่นในศาสนาทฤษฎีและระบอบศาสนศาสตร์ของตนและไม่รู้สึกถึงความต้องการที่จะให้พระเจ้าสอนเฉพาะผู้ที่ติดต่อเป็นการส่วนตัวกับแหล่งพระปัญญาเท่านั้นจึงจะเข้าใจหรืออธิบายพระคัมภีร์ได้บางครั้งคนที่มีการศึกษาน้อยถูกเรียกมาให้ประกาศความจริงไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่มีการศึกษาแต่เพราะพวกเขาไม่เคยคิดว่าตนเองเก่งเกินกว่าที่จะให้พระเจ้าสอนพวกเขาเรียนอยู่ในโรงเรียนของพระคริสต์ความถ่อมตนและการเชื่อฟังของพวกเขาทำให้พวกเขายิ่งใหญ่ในการมอบความรู้ที่เป็นความจริงให้แก่พวกเขานั้นพระเจ้าทรงประทานเกียรติให้พวกเขาด้วยซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้วเกียรติยศทางฝ่ายโลกและความยิ่งใหญ่ของมนุษย์จมหายไปอย่างไม่มีความหมาย {GC 455.3} {GCth17 392.3}

ชาวแอ๊ดเวนตีสส่วนใหญ่ปฏิเสธความจริงเรื่องสถานนมัสการและพระบัญญัติของพระเจ้าและคนจำนวนมากได้ละทิ้งความเชื่อที่พวกเขามีในขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และรับแนวคิดต่างๆของคำพยากรณ์ที่ประยุกต์ใช้กับงานนี้ซึ่งไม่น่าเชื่อถือและขัดแย้งบางคนถูกชักนำไปสู่ความผิดซ้ำซากของการกำหนดวันเวลาที่แน่นอนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาแสงสว่างที่บัดนี้ส่องความกระจ่างในเรื่องสถานนมัสการควรจะแสดงให้พวกเขาเห็นว่าไม่มีช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ครอบคลุมไปจนถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองและไม่มีการทำนายไว้ล่วงหน้าอีกแล้วถึงเวลาที่แน่นอนของเหตุการณ์นี้แต่พวกเขากลับหันหลังให้กับความกระจ่างครั้งแล้วครั้งเล่าพวกเขากำหนดเวลาการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและต้องรับความผิดหวังเรื่อยมา {GC 456.1} {GCth17 393.1}

เมื่อคริสตจักรที่เมืองเธสะโลนิการับแนวคิดที่ผิดในเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อัครทูตเปาโลแนะนำพวกเขาให้ทดสอบความหวังใจและการรอคอยของพวกเขาอย่างรอบคอบด้วยพระคำของพระเจ้าท่านอ้างคำพยากรณ์ที่เปิดเผยเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนพระคริสต์จะเสด็จมาและแสดงให้เห็นว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาในยุคของพวกเขาคำเตือนของท่านคือ “อย่าให้ใครล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย” 2 เธสะโลนิกา 2:3 หากพวกเขายังคงหมกมุ่นอยู่กับการรอคอยที่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนไว้พวกเขาก็จะถูกชักนำให้ทำสิ่งที่ผิดความผิดหวังจะเปิดโอกาสให้พวกเขาถูกผู้ที่ไม่เชื่อเย้ยหยันและพวกเขาจะเสี่ยงต่อความท้อถอยและจะถูกชักนำให้สงสัยความจริงที่จำเป็นสำหรับความรอดคำเตือนของอัครทูตที่ให้กับชาวเธสะโลนิกาจึงมีบทเรียนสำคัญสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้ายชาวแอ๊ดเวนตีสมากมายรู้สึกว่าพวกเขาไม่อาจเตรียมตัวให้กระตือรือร้นและแข็งขันได้นอกเสียจากจะมีเวลากำหนดที่แน่นอนของการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อใช้ยึดความเชื่อให้มั่นแต่เมื่อความหวังของพวกเขาถูกกระตุ้นขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่าเพียงเพื่อไปพบกับความผิดหวังความเชื่อของพวกเขาถูกกระเทือนอย่างมากจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถรู้สึกประทับใจในความจริงยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ได้อีกต่อไป {GC 456.2} {GCth17 393.2}

การเทศนาเรื่องกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับการพิพากษาซึ่งเป็นข่าวสารองค์ที่หนึ่งนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าการคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ซึ่งข่าวสารนั้นได้วางรากฐานไว้ได้จัดวางจุดสิ้นสุดของ 2300 วันไว้ที่ฤดูใบไม้ร่วงของปีค.ศ. 1844 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีผู้ใดโต้แย้งได้ความพยายามซ้ำๆหลายครั้งที่จะหาวันใหม่ของจุดเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของช่วงเวลาพยากรณ์นี้และเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้นเพื่อสนับสนุนจุดยืนเหล่านั้นไม่เพียงหันเหความคิดให้ออกห่างไกลไปจากความจริงแห่งยุคเท่านั้นแต่ยังทำให้เกิดความเหยียดหยามต่อความพยายามทั้งหมดที่ใช้ในการอธิบายคำพยากรณ์ต่างๆด้วยยิ่งมีการกำหนดเวลาแน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สองบ่อยมากขึ้นและถูกสอนออกไปมากยิ่งขึ้นเท่าไรก็จะยิ่งเข้าไปสู่เป้าประสงค์ของซาตานมากขึ้นเท่านั้นเมื่อเวลาที่กำหนดไว้ผ่านพ้นไปมันจะยุให้เย้ยหยันและหมิ่นประมาทผู้สนับสนุนเรื่องนี้และด้วยเหตุนี้จึงโหมกระหน่ำคำตำหนิใส่ขบวนการยิ่งใหญ่ของการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในช่วงปีค.ศ. 1843 และค.ศ. 1844 ผู้ที่ยังคงยืนกรานอยู่ในความผิดเช่นนี้ในที่สุดพวกเขาจะกำหนดวันเวลาการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ให้ห่างไกลออกไปยังอนาคตที่ยาวนานด้วยการกระทำเช่นนี้พวกเขาจะถูกนำไปยังการนอนพักในความรู้สึกปลอดภัยจอมปลอมและคนมากมายจะไม่มีโอกาสหลุดพ้นจากการหลอกลวงนี้จนกระทั่งสายเกินไป {GC 457.1} {GCth17 394.1}

ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลสมัยโบราณเป็นตัวอย่างอันโดดเด่นซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาของชุมนุมชนชาวแอ๊ดเวนตีสพระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ในคราวที่เกิดการผิดหวังครั้งยิ่งใหญ่ความเชื่อของพวกเขาถูกทดสอบเหมือนเช่นคนชาติฮีบรูถูกทดสอบที่ทะเลแดงหากพวกเขายังคงวางใจในพระหัตถ์ที่ทรงนำในประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วพวกเขาก็จะเห็นความรอดของพระเจ้าหากทุกคนที่ทำงานร่วมกันในปีค.ศ. 1844 ได้รับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามและประกาศข่าวนี้ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำกิจยิ่งใหญ่ในสิ่งที่พวกเขาลงแรงทำกันอยู่แสงเจิดจ้าแห่งความกระจ่างจะส่องลงมายังโลกหลายปีที่ผ่านมาผู้อาศัยอยู่ในโลกคงจะได้รับคำเตือนนี้และงานช่วงท้ายก็คงจะเสร็จสมบูรณ์ไปแล้วและพระคริสต์น่าจะเสด็จกลับมาแล้วเพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ให้รอด {GC 457.2} {GCth17 394.2}

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ชนชาติอิสราเอลเดินวนเวียนอยู่ในป่ากันดารถึงสี่สิบปีพระองค์ทรงประสงค์นำพวกเขาเข้าไปยังแผ่นดินคานาอันโดยตรงและให้อยู่ที่นั่นเป็นประชาชนที่บริสุทธิ์และมีความสุขแต่ “พวกเขาไม่สามารถเข้าไปได้นั้นก็เพราะพวกเขาขาดความเชื่อ” ฮีบรู 3:19 เป็นเพราะการเสื่อมถอยออกห่างและการละทิ้งความเชื่อพวกเขาจึงพินาศในถิ่นทุรกันดารและคนอื่นถูกยกชูขึ้นเพื่อเข้าไปแผ่นดินแห่งคำสัญญาแทนในทำนองเดียวกันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะล่าช้านานถึงเพียงนี้และประชากรของพระองค์ต้องคงอยู่นานหลายปีในโลกแห่งบาปและเศร้าโศกแต่ความไม่เชื่อแยกพวกเขาออกไปจากพระเจ้าในขณะที่พวกเขาปฏิเสธหน้าที่ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเขาทำนั้นคนอื่นจึงถูกยกชูขึ้นเพื่อให้ประกาศข่าวสารนี้แทนด้วยพระเมตตาคุณที่พระเยซูทรงมีต่อโลกนี้พระองค์จึงทรงเลื่อนการกลับมาของพระองค์ออกไปเพื่อคนบาปจะมีโอกาสรับคำเตือนและแสวงหาพระองค์ผู้ทรงเป็นร่มกำบังก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะหลั่งลงมา {GC 458.1} {GCth17 395.1}

เวลานี้เช่นเดียวกับยุคก่อนในอดีตการประกาศความจริงที่เตือนสอนเรื่องบาปและความผิดของยุคจะกระตุ้นให้เกิดการต่อต้านขึ้น“เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่างและไม่มาหาความสว่างเนื่อง

จากกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ” ยอห์น 3:20 ในขณะที่มนุษย์มองเห็นว่าไม่อาจใช้พระคัมภีร์เพื่อรักษาจุดยืนของตนเองได้แล้วคนมากมายจึงตั้งใจที่จะรักษาจุดยืนของตนด้วยความรุนแรงและพวกเขาโจมตีด้วยวิญญาณที่โหดเหี้ยมไปที่อุปนิสัยและความตั้งใจของผู้ที่ยืนหยัดเพื่อปกป้องความเชื่อที่ไม่ได้รับความนิยมนโยบายเดียวกันนี้ถูกใช้มาตลอดทุกยุคสมัยเอลียาห์ถูกประณามว่าเป็นคนสร้างความยุ่งยากในแผ่นดินอิสราเอลเยเรมีย์เป็นคนทรยศเปาโลทำให้วิหารเป็นมลทินตั้งแต่สมัยโน้นมาจนถึงวันนี้ผู้ที่จงรักภักดีต่อความจริงจะถูกปรักปรำว่าเป็นผู้ก่อความไม่สงบเป็นคนนอกรีตหรือเป็นคนก่อความแตกแยกฝูงชนที่ไม่มีความเชื่อมากพอที่จะยอมรับถ้อยคำอันแน่นอนของคำพยากรณ์จะยอมหลงเชื่อโดยไม่สงสัยในคำกล่าวหาที่มีต่อผู้ที่กล้าตำหนิบาปที่ผู้คนนิยมทำกันวิญญาณเช่นนี้จะมีมากขึ้นและยิ่งมากขึ้นและพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าเวลากำลังจะมาถึงเมื่อกฎหมายของรัฐจะขัดแย้งกับพระบัญญัติของพระเจ้าจนกระทั่งใครก็ตามที่เชื่อฟังทุกคำสั่งสอนของพระเจ้าจะต้องกล้าหาญที่จะรับคำตำหนิและการลงโทษในฐานะคนทำความชั่ว {GC 458.2} {GCth17 395.2}

เมื่อมองเห็นภาพเช่นนี้แล้วอะไรคือหน้าที่ของผู้สื่อข่าวแห่งความจริงเขาควรต้องสรุปใช่ไหมว่าเขาไม่ควรประกาศความจริงเนื่องจากบ่อยครั้งผลลัพธ์เดียวที่ได้รับจากการประกาศคือการกระตุ้นให้มนุษย์หลบเลี่ยงหรือขัดขวางสิ่งที่ประกาศไม่ใช่เขาไม่มีเหตุผลอื่นที่จะเก็บคำพยานของพระคำพระเจ้าเอาไว้เพียงเพราะพระคำเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดการต่อต้านซึ่งไม่น้อยไปกว่าที่เคยเกิดกับนักปฏิรูปในยุคก่อนๆความเชื่อของธรรมิกชนและของผู้ยอมพลีชีพถูกจารึกไว้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคนในยุคต่อๆมาผู้ที่ดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างทั้งในความบริสุทธิ์และความซื่อสัตย์อย่างมั่นคงถูกส่งต่อมาเพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้ที่บัดนี้ได้รับการทรงเรียกให้ยืนขึ้นเพื่อเป็นพยานให้พระเจ้าพวกเขาได้รับพระคุณและความจริงไม่ใช่เพื่อตนเองแต่โดยผ่านพวกเขาโลกจะได้รับความกระจ่างในความรู้เรื่องพระเจ้าพระเจ้าทรงโปรดประทานความกระจ่างให้แก่ผู้รับใช้ทั้งหลายในยุคนี้แล้วหรือยังถ้าเช่นนั้นแล้วพวกเขาจึงควรให้แสงนั้นส่องออกไปในโลก {GC 459.1} {GCth17 396.1}

ในสมัยโบราณกาลพระยาห์เวห์ทรงเปิดเผยให้กับคนหนึ่งที่กล่าวถึงพระนามของพระองค์ว่า “พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้าเพราะเขาไม่ยอมฟังเรา”ถึงกระนั้นพระองค์ยังตรัสว่า“แต่เจ้าจงกล่าวถ้อยคำของเราให้พวกเขาฟังแม้พวกเขาจะฟังหรือปฏิเสธก็ตามเถอะ” เอเสเคียล 3:7; 2:7 ในเวลานี้พระบัญชาของพระเจ้ามาถึงผู้รับใช้ของพระองค์ว่า“จงร้องดังๆอย่าออมเสียงไว้จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์จงแจ้งให้ชนชาติของเรารู้ตัวในเรื่องการทรยศของเขาให้เชื้อสายของยาโคบรู้ตัวในเรื่องบาปของเขา” อิสยาห์ 58:1 {GC 459.2} {GCth17 396.2}

ตราบเท่าที่ทุกคนยังมีโอกาสผู้ที่ได้รับความกระจ่างแห่งความจริงจะมีหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์และน่าสะพรึงกลัวเช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะแห่งอิสราเอลที่พระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงว่า“บุตรมนุษย์เอ๋ยเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอลและเมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากเราเจ้าจงเตือนพวกเขาแทนเราถ้าเรากล่าวกับคนอธรรมว่า‘โอคนอธรรมเจ้าจะต้องตายแน่’และเจ้าไม่ได้กล่าวเตือนคนอธรรมให้กลับจากทางของเขาคนอธรรมนั้นจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขาแต่เราจะลงโทษเจ้าเรื่องโลหิตของเขาแต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนอธรรมให้หันกลับจากทางของเขาแต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขาเขาจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขาแต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด” เอเสเคียล 33:7-9 {GC 459.3} {GCth17 396.3}

อุปสรรคยิ่งใหญ่ต่อการรับและการเผยแพร่ความจริงคือข้อเท็จจริงที่ว่ามันจะต้องมีความไม่สะดวกและการถูกตำหนินี่คือข้อโต้แย้งเดียวต่อความจริงซึ่งผู้ที่สนับสนุนความจริงไม่เคยสามารถที่จะปฏิเสธได้แต่เ

รื่องเหล่านี้ไม่เคยขัดขวางผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์พวกเขาไม่เคยรอให้ความจริงยอมรับอย่างแพร่หลายก่อนเมื่อพวกเขาเชื่อมั่นในหน้าที่ของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ตั้งมั่นรับกางเขนและกล่าวร่วมกับอัครทูตเปาโลว่า“ความยากลำบากชั่วคราวและเล็กน้อยของเราจะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีที่เปรียบ” และกล่าวร่วมกับคนในยุคโบราณด้วยที่ “ถือว่าความอับอายขายหน้าเพื่อพระคริสต์ล้ำค่ากว่าสมบัติทั้งหลายของอียิปต์” 2 โครินธ์ 4:17 ฮีบรู 11:26 {GC 460.1} {GCth17 397.1}

ไม่ว่าพวกเขาจะนับถือศาสนาใดมีเพียงผู้ที่รับใช้โลกด้วยใจเท่านั้นที่จะทำตามกฎข้อกำหนดมากกว่าที่จะทำตามหลักการของศาสนาเราจะต้องเลือกความถูกต้องเพราะเป็นสิ่งที่ถูกและมอบผลลัพธ์ที่ได้ไว้กับพระเจ้าสำหรับผู้ที่มีหลักการความเชื่อและความกล้าหาญนั้นโลกเป็นหนี้ผลงานการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขางานการปฏิรูปสำหรับยุคนี้จะต้องดำเนินต่อไปข้างหน้าด้วยคนลักษณะเดียวกันนี้ {GC 460.2} {GCth17 397.2}

พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า“จงฟังเราพวกเจ้าผู้รู้จักความชอบธรรมชนชาติที่มีธรรมบัญญัติของเราอยู่ในใจอย่ากลัวการเยาะเย้ยของมนุษย์และอย่าวิตกต่อการถากถางของเขาเพราะว่าตัวแมลงจะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้าและตัวหนอนจะกินเขาเหมือนกินขนแกะแต่ความชอบธรรมของเราจะดำรงเป็นนิตย์และความรอดของเราอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์” อิสยาห์ 51:7, 8 {GC 460.3} {GCth17 397.3}

บท *27* - การฟื้นฟูยุคใหม่

ไม่ว่าที่ใดก็ตามเมื่อมีการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อผลที่ตามมาจะประจักษ์เป็นพยานว่าคำเทศนาเหล่านั้นมีแหล่งกำเนิดจากพระเจ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ร่วมกับบทเทศน์ของผู้รับใช้ของพระองค์และคำเทศนานั้นจึงประกอบด้วยอำนาจปลุกจิตสำนึกของคนบาปให้ตื่นขึ้น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ยอห์น 1:9 ความสว่างนี้ส่องเข้าไปในที่ลี้ลับของจิตวิญญาณและเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในความมืดออกมาความสำนึกอย่างลึกซึ้งเกิดขึ้นในความคิดและจิตใจของเขาทั้งหลายพวกเขารู้สึกสำนึกถึงความผิดบาปความชอบธรรมและการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงพวกเขารู้สึกถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์และตระหนักถึงความน่ากลัวที่ต้องปรากฏตัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจในขณะที่เขายังคงมีความผิดและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความเจ็บปวดรวดร้าวพวกเขาร้องว่า

“ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้”โรม7:24;เมื่อกางเขนแห่งคาลวารีพร้อมด้วยเครื่องบูชาอันไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อบาปของมนุษย์ได้ถูกเปิดเผยให้เห็นพวกเขามองไม่เห็นสิ่งอื่นใดนอกจากพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์ที่เพียงพอเพื่อลบมลทินบาปแห่งการล่วงละเมิดของพวกเขานี่เป็นวิธีเดียวที่จะนำมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าได้ด้วยความเชื่อและความถ่อมตนพวกเขาจะต้องยอมรับพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไปพวกเขาได้รับการ“ทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว” ผ่านทางพระโลหิตของพระเยซูโรม 3:25 {GC 461.1} {GCth17 398.1}

จิตวิญญาณเหล่านี้พิสูจน์การกลับใจด้วยการเกิดผลพวกเขาเชื่อและรับบัพติศมาและลุกขึ้นดำเนินไปตามชีวิตใหม่เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์ไม่ได้ประพฤติตามราคะตัณหาของกาลก่อนแต่ดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรของพระเจ้าโดยเชื่อในพระองค์เพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระองค์และชำระตนให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์สิ่งที่ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยเกลียดชังบัดนี้พวกเขารักและสิ่งที่เคยรักบัดนี้พวกเขารังเกียจผู้ที่หยิ่งยโสและอวดดีบัดนี้เป็นคนอ่อนสุภาพและมีใจอ่อนน้อมคนไร้สาระและทะนงตนกลายเป็นคนเอาจริงเอาจังและสงบเสงี่ยมคนหมิ่นประมาทกลายเป็นคนที่ยำเกรงคนขี้เมากลายเป็นคนสุขุมเยือกเย็นและคนผิดศีลธรรมกลับกลายเป็นคนบริสุทธิ์สิ่งไร้สาระที่นิยมกันตามอย่างโลกถูกทิ้งไปคริสเตียนจะไม่แสวงหา“การประดับตัวแต่ภายนอกด้วยการถักผมการสวมใส่เครื่องทองคำหรือการนุ่งห่มเสื้อผ้าแต่จงประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลายคือด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตใจที่สงบซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า” 1 เปโตร 3:3, 4 {GC 461.2} {GCth17 398.2}

การฟื้นฟูนำมาซึ่งการตรวจสอบหัวใจอย่างลึกซึ้งและการถ่อมตนการฟื้นฟูจะแสดงคุณลักษณะของการเรียกร้องคนบาปอย่างเคร่งขรึมจริงใจและมีความเห็นอกเห็นใจอย่างแรงกล้าต่อผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วด้วยพระโลหิตของพระคริสต์บรรดาชายและหญิงต่างอธิษฐานและปล้ำสู้กับพระเจ้าเพื่อความรอดของจิตวิญญาณทั้งหลายผลของการฟื้นฟูเช่นนี้จะเห็นได้ในจิตวิญญาณที่ไม่ถอยหนีจากการปฏิเสธตนเองและการอุทิศถวายตัวแต่ชื่นชมยินดีที่พวกเขาถูกนับว่าเป็นผู้ที่คู่ควรที่จะได้รับการตำหนิและการทดลองเพื่อเห็นแก่พระคริสต์มนุษย์มองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ที่รับพระนามของพระเยซูชุมชนได้ประโยชน์จากอิทธิพลของพวกเขาพวกเขาทำงานร่วมกับพระคริสต์และหว่านร่วมกับพระวิญญาณเพื่อเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์ {GC 462.1} {GCth17 399.1}

คนเหล่านี้อาจจะถูกกล่าวถึงได้ว่าเป็น“เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจ”“เพราะว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าทำให้เกิดการกลับใจซึ่งจะนำไปสู่ความรอดและจะไม่ทำให้เสียใจแต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำสู่ความตายจงดูสิว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าเช่นนี้นำไปสู่การเอาจริงเอาจังเพียงไรและยังทำให้เกิดการขวนขวายที่จะพิสูจน์ตัวเองเกิดความขุ่นเคืองความตื่นตัวความอาลัยความกระตือรือร้นและเกิดการลงโทษพวกท่านพิสูจน์ตัวเองในทุกด้านแล้วว่าเป็นผู้ปราศจากความผิดในเรื่องนี้” 2 โครินธ์ 7:9-11 {GC 462.2} {GCth17 399.2}

นี่คือผลการประกอบกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าไม่มีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่ามีการกลับใจอย่างแท้จริงยกเว้นว่าจะเห็นผลของการปฏิรูปหากเขาคืนของประกันคืนสิ่งที่ขโมยผู้อื่นมาสารภาพบาปและรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเขาแล้วจึงจะมั่นใจว่าคนบาปนั้นพบสันติสุขกับพระเจ้านี่คือผลที่เกิดขึ้นในอดีตหลังจากที่มีการตื่นตัวทางศาสนาเมื่อดูจากผลของพวกเขาแล้วจะเห็นว่าพวกเขาได้รับพระพรของพระเจ้าเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดและยกระดับมนุษยชาติ {GC 462.3} {GCth17 399.3}

แต่การฟื้นฟูมากมายในยุคใหม่แตกต่างอย่างเด่นชัดจากการฟื้นฟูที่เป็นผลจากพระคุณของพระเจ้าการฟื้นฟูในยุคแรกจะเกิดขึ้นหลังจากผู้รับใช้ของพระเจ้าลงแรงทำงานจริงอยู่การฟื้นฟูจุดประกายความสนใจขึ้นอย่างแพร่หลายมีหลายคนกลับใจและคนจำนวนมากเข้าร่วมกับคริสตจักรแต่ถึงกระนั้นผลที่ได้รับไม่ได้ยืนยันดังที่เชื่อกันว่าชีวิตที่แท้จริงทางฝ่ายจิตวิญญาณเติบโตควบคู่กันไปด้วยแสงสว่างที่ลุกโชนขึ้นมาชั่วครู่ชั่วยามไม่ช้าก็ดับไปปล่อยให้ความมืดนั้นหนาทึบยิ่งกว่าเดิม {GC 463.1} {GCth17 400.1}

บ่อยครั้งการฟื้นฟูตามที่นิยมทำกันนั้นมักอาศัยการสร้างจินตนาการด้วยการปลุกเร้าอารมณ์โดยสนองความเพลิดเพลินที่มีต่อสิ่งใหม่ๆและน่าตื่นเต้นคนที่กลับใจด้วยวิธีนี้แทบจะไม่มีความปรารถนาที่ฟังความจริงในพระคัมภีร์ใส่ใจแต่เพียงเล็กน้อยกับเรื่องคำพยานของผู้เผยพระวจนะและของอัครทูตพิธีการทางศาสนาดึงดูดความสนใจของพวกเขาไม่ได้นอกเสียจากว่าพิธีกรรมนั้นจะมีสิ่งเร้าอารมณ์ข่าวสารที่อ้อนวอนสติอันไร้อารมณ์ก็ไม่อาจปลุกให้เกิดการตอบสนองพวกเขาไม่ใส่ใจคำเตือนอย่างตรงไปตรงมาของพระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลประโยชน์ทางฝ่ายนิรันดร์ของพวกเขา {GC 463.2} {GCth17 400.2}

สำหรับจิตวิญญาณของทุกคนที่กลับใจอย่างแท้จริงแล้วความสัมพันธ์ของเขาที่มีต่อพระเจ้าและต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลจะเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตแต่ในคริสตจักรที่นิยมกันในทุกวันนี้จิตวิญญาณแห่งการถวายตนให้พระเจ้าอยู่ที่ไหนบรรดาผู้ที่กลับใจแล้วไม่ได้ละทิ้งความหยิ่งและความรักที่มีให้กับโลกพวกเขาไม่ยินดีที่จะปฏิเสธตนเองเพื่อแบกกางเขนและติดตามพระเยซูผู้ทรงอ่อนสุภาพและถ่อมตนมากไปกว่าก่อนที่เขาจะกลับใจศาสนากลายเป็นของเล่นสนุกสำหรับคนไม่เชื่อพระเจ้าและคนช่างสงสัยเพราะคนมากมายที่รับว่าตนเองเป็นคริสเตียนขาดความรู้เรื่องหลักการทางศาสนาอำนาจฝ่ายศีลธรรมอย่างพระเจ้าแทบจะหายไปจากคริสตจักรจำนวนมากการเลี้ยงสังสรรค์การแสดงละครในโบสถ์งานรื่นเริงเทศกาลในโบสถ์บ้านช่องหรูหราการอวดตนสิ่งเหล่านี้ทำลายความคิดเรื่องพระเจ้าไปจนหมดสิ้นที่ดินและทรัพย์สินและการงานทางฝ่ายโลกครอบงำความคิดและแทบจะไม่เหลียวมองเรื่องของผลประโยชน์ทางฝ่ายนิรันดร์ {GC 463.3} {GCth17 400.3}

ถึงแม้ความเชื่อและความเคร่งครัดในศาสนาจะเสื่อมทรามลงอย่างแพร่หลายแต่ก็ยังมีผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์อยู่ในคริสตจักรเหล่านี้ก่อนที่การพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้าจะมาถึงโลกจะมีการฟื้น

ฟูจิตวิญญาณแบบดั้งเดิมขึ้นในประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างที่ไม่มีผู้ใดเคยเห็นนับตั้งแต่สมัยของอัครทูตพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะหลั่งลงมายังเหล่าบุตรของพระองค์ในเวลานั้นคนมากมายจะแยกตนเองออกจากคริสตจักรต่างๆที่ยอมให้ความรักของโลกนี้เข้ามาแทนที่ความรักของพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์คนมากมายทั้งบรรดาอาจารย์และประชาชนจะยินดีรับความจริงยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงใช้ให้ประกาศในเวลานี้เพื่อเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าศัตรูของจิตวิญญาณประสงค์ที่จะขัดขวางงานนี้และก่อนที่เวลาของการเคลื่อนไหวเช่นนี้จะมาถึงมันจะพยายามขัดขวางโดยนำสิ่งเทียมเท็จเข้ามาในบรรดาคริสตจักรที่มันนำมาให้อยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของมันได้มันจะทำให้ดูประหนึ่งว่าพระพรพิเศษของพระเจ้าหลั่งลงมาแล้วจะมีการสำแดงที่ทำให้คิดว่าเป็นความสนใจยิ่งใหญ่ในศาสนาประชาชนมากมายจะปีติยินดีว่าพระเจ้าทรงประกอบกิจอัศจรรย์เพื่อเขาซึ่งความจริงแล้วเป็นผลงานของอีกวิญญาณหนึ่งซาตานคอยหาทางที่จะแผ่อิทธิพลของมันเหนือโลกคริสเตียนโดยการอำพรางตัวเองไว้ภายใต้ศาสนา {GC 464.1} {GCth17 401.1}

ในการฟื้นฟูมากมายที่เกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่แล้วอิทธิพลเดียวกันนี้ยังคงกระทำการอยู่ไม่มากก็น้อยซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นในการเคลื่อนไหวที่กว้างขวางมากขึ้นในอนาคตจะมีการกระตุ้นเพื่อเร้าความรู้สึกทางอารมณ์ผสมผสานความถูกต้องเข้ากับความเท็จซึ่งปรับไว้อย่างดีเพื่อนำให้หลงแต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอกภายใต้แสงสว่างของพระวจนะพระเจ้านั้นการจะตัดสินธรรมชาติของการเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยากไม่ว่าที่ใดเมื่อมนุษย์ละเลยคำพยานในพระคัมภีร์หันหลังให้กับความจริงอันตรงไปตรงมาและตรวจสอบจิตใจความจริงที่เรียกร้องให้ปฏิเสธตนเองและละทิ้งโลกเมื่อนั้นเราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานพระพรให้พวกเขาและด้วยกฎเกณฑ์ที่พระคริสต์เองประทานไว้ว่า “พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา” มัทธิว 7:16 เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ใช่การกระทำของพระวิญญาณของพระเจ้า {GC 464.2} {GCth17 401.2}

ในความจริงต่างๆของพระวจนะพระเจ้าพระองค์ทรงเปิดเผยเรื่องราวของพระองค์เองให้แก่มนุษย์และทุกคนที่ยอมรับความจริงเหล่านี้จะได้รับการปกป้องจากการหลอกลวงของซาตานการละเลยความจริงเหล่านี้เปิดประตูให้กับความชั่วซึ่งบัดนี้แพร่กระจายไปทั่วโลกศาสนาลักษณะและความสำคัญของธรรมบัญญัติของพระเจ้าถูกมองข้ามไปค่อนข้างมากการมีมุมมองที่ผิดในเรื่องคุณลักษณะความเป็นนิรันดร์กาลและข้อผูกพันของธรรมบัญญัติของพระเจ้านำไปสู่ความเชื่อผิดๆที่เกี่ยวพันกับการกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์และส่งผลให้มาตรฐานความเคร่งครัดในคริสตจักรตกต่ำลงเคล็ดลับของการขาดพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการฟื้นฟูในยุคของเราอยู่ตรงจุดนี้เอง {GC 465.1} {GCth17 402.1}

คนมีชื่อเสียงโด่งดังและเคร่งศาสนาในนิกายต่างๆยอมรับความจริงเรื่องนี้และรู้สึกเศร้าใจศาสตราจารย์เอ็ดเวิร์ดเอ. ปาร์ค [Edwards A. Park] เปิดเผยถึงสภาพอันตรายของศาสนาในปัจจุบันโดยกล่าวอย่างเชี่ยวชาญว่า“แหล่งหนึ่งของภัยอันตรายคือบนธรรมาสน์ละเลยการนำธรรมบัญญัติของพระเจ้ามาบังคับใช้ในสมัยก่อนธรรมาสน์เป็นสถานที่ที่สะท้อนเสียงของสามัญสำนึก......บรรดานักเทศน์เรืองนามที่สุดของเราเทศนาตามแบบอย่างของพระอาจารย์ได้อย่างดีเลิศและยกความโดดเด่นให้กับธรรมบัญญัติทั้งคำสอนและคำขู่ของธรรมบัญญัติพวกเขาย้ำหลักการยิ่งใหญ่สองข้อคือธรรมบัญญัติเป็นบันทึกสำเนาความบริบูรณ์ดีเลิศของพระเจ้าและผู้ที่ไม่รักธรรมบัญญัติก็ไม่ได้รักข่าวประเสริฐเพราะว่าธรรมบัญญัติและข่าวประเสริฐเป็นภาพกระจกเงาสะท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าภัยอันตรายนี้นำไปสู่ภัยต่อไปคือการประเมินความชั่วร้ายของบาปไ

ปในทางต่ำถึงขนาดไปลดคุณค่าของธรรมบัญญัติขอบข่ายของบาปและการคาดโทษของบาปความยุติธรรมของพระบัญญัติเป็นสัดส่วนกับความผิดจากการไม่เชื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติ..... {GC 465.2} {GCth17 402.2}

“ภัยอันตรายอีกเรื่องหนึ่งที่ผูกติดอยู่กับภัยอันตรายที่กล่าวมาแล้วข้างต้นคือการประเมินความยุติธรรมของพระเจ้าต่ำเกินไปธรรมาสน์ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะแยกความยุติธรรมของพระเจ้าให้ออกไปจากพระเมตตาคุณของพระองค์เพื่อทำให้พระเมตตาคุณเหลือเพียงแค่ความรู้สึกแทนที่จะยกชูให้เป็นหลักการความหลากหลายของศาสนศาสตร์แนวใหม่แยกสิ่งที่พระเจ้าทรงรวมเข้าไว้ด้วยกันธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งดีหรือชั่วธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีดังนั้นความยุติธรรมก็เป็นสิ่งดีเพราะเป็นอำนาจที่นำธรรมบัญญัติมาปฏิบัติด้วยนิสัยของการประเมินกฎหมายและความยุติธรรมของพระเจ้าไปในทางต่ำรวมทั้งขนาดและการลดคุณค่าของการไม่เชื่อฟังมนุษย์ทั้งหลายจึงไถลลงไปสู่นิสัยการประเมินคุณค่าพระคุณที่ประทานให้เพื่อลบมลทินบาปไปทางต่ำ”ด้วยประการฉะนี้ข่าวประเสริฐจึงสูญเสียคุณค่าและความสำคัญไปจากจิตใจของมนุษย์และในไม่ช้าพวกเขาก็พร้อมที่จะละทิ้งพระคัมภีร์ {GC 465.3} {GCth17 402.3}

ครูสอนศาสนามากมายยืนยันว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์พระองค์ได้ทรงยกเลิกธรรมบัญญัติไปแล้วและตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมามนุษย์จึงหลุดพ้นจากข้อบังคับของธรรมบัญญัติมีบางคนนำเสนอให้เห็นว่าธรรมบัญญัติเป็นแอกที่เศร้าสลดและพวกเขายังแสดงให้เห็นถึงเสรีภาพที่จะเพลิดเพลินภายใต้ข่าวประเสริฐที่ตรงกันข้ามกับพันธนาการของธรรมบัญญัติ {GC 466.1} {GCth17 403.1}

แต่ผู้เผยพระวจนะและอัครทูตทั้งหลายไม่ได้เห็นว่าธรรมบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเช่นนี้กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า“ข้าพระองค์จะเดินอย่างอิสระเพราะข้าพระองค์ได้แสวงหาข้อบังคับของพระองค์”สดุดี119: 45;อัครทูตยากอบเขียนถึงพระบัญญัติสิบประการภายหลังจากพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ว่าเป็น “ธรรมบัญญัติของพระเจ้า” และ “เป็นธรรมบัญญัติแห่งเสรีภาพ” ยากอบ 2:8; 1:25;และอีกครึ่งศตวรรษหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขนผู้เผยพระวจนะแห่งพระธรรมวิวรณ์กล่าวอำนวยพรแก่“คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์...”

“เพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้”วิวรณ์22:14 Thai KJV TSV {GC 466.2} {GCth17 403.2}

คำที่ใช้อ้างกันว่าการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ลบล้างธรรมบัญญัติของพระบิดาไปแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ไม่มีรากฐานหากเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกธรรมบัญญัติได้พระคริสต์ไม่จำเป็นต้องเสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยมนุษย์จากโทษแห่งบาปการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้มีไว้เพื่อลบล้างธรรมบัญญัติแต่เพื่อพิสูจน์ว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาเพื่อ“ทำให้ธรรมบัญญัตินั้นยิ่งใหญ่และมีเกียรติ”อิสยาห์42:21;พระองค์ตรัสว่า“อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมบัญญัติและคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ””ฟ้าและดินจะล่วงไปแม้อักษรที่เล็กที่สุดหรือขีดขีดหนึ่งก็จะไม่มีวันสูญไปจากธรรมบัญญัติ” มัทธิว 5:17, 18 และพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่า“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ข้าพระองค์ยินดีทำตามพระทัยพระองค์ธรรมบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์” สดุดี 40:8 {GC 466.3} {GCth17 403.3}

โดยเนื้อแท้แล้วธรรมบัญญัติของพระเจ้าแปรเปลี่ยนไม่ได้ธรรมบัญญัติเปิดเผยน้ำพระทัยและพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดธรรมบัญญัติพระเจ้าทรงเป็นความรักและธรรมบัญญัติของพระอง

ค์คือความรักหลักการยิ่งใหญ่สองประการของธรรมบัญญัติคือความรักที่ถวายพระเจ้าและความรักที่มีให้มนุษย์ "ความรักจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ธรรมบัญญัติสำเร็จอย่างครบถ้วน" โรม 13:10;พระลักษณะของพระเจ้าคือความชอบธรรมและความจริงและนี่เป็นลักษณะของธรรมบัญญัติของพระองค์ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า"ธรรมบัญญัติของพระองค์เป็นความจริง"

"พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ก็ชอบธรรม"สดุดี119:142,172และอัครทูตเปาโลเปิดเผยว่า"ธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ยุติธรรมและดีงาม"โรม7:12;ธรรมบัญญัติเช่นนี้ซึ่งสำแดงถึงน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระเจ้าจะต้องยั่งยืนดั่งพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของธรรมบัญญัติ {GC 467.1} {GCth17 404.1}

การกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์[Sanctification]เป็นพระราชกิจของการนำมนุษย์ให้คืนดีกับพระเจ้าด้วยการนำมนุษย์มาประสานเข้ากับหลักการของธรรมบัญญัติของพระองค์ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยบริบูรณ์กับสภาพธรรมชาติและธรรมบัญญัติของพระเจ้าหลักการแห่งความชอบธรรมจารึกไว้ในจิตใจของเขาแต่บาปทำให้เขาเหินห่างไปจากพระผู้สร้างของเขาเขาไม่สะท้อนพระฉายาของพระเจ้าอีกต่อไปจิตใจของเขาต่อสู้กับหลักการของธรรมบัญญัติของพระเจ้า"การเอาใจใส่เนื้อหนังคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้าไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้าและที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้" โรม 8:7 แต่ว่า "พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์" ยอห์น 3:16เพื่อมนุษย์จะกลับคืนดีกับพระเจ้าโดยพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์เขากลับคืนไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันร่วมกับพระผู้สร้างของเขาอีกจิตใจของเขาจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้าเขาต้องมีชีวิตใหม่ที่ได้รับจากเบื้องบนการเปลี่ยนแปลงนี้คือการบังเกิดใหม่พระเยซูตรัสว่าหากปราศจากการบังเกิดใหม่เขา"ไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า"ยอห์น 3:3 {GC 467.2} {GCth17 404.2}

ก้าวแรกของการคืนดีกับพระเจ้าคือการสำนึกในบาป"บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ""ธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาป" 1 ยอห์น 3:4 โรม 3:20 ในการที่จะมองเห็นความผิดของตนเองได้นั้นจะคนบาปจะต้องตรวจสอบอุปนิสัยของเขาเทียบกับมาตรฐานยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมของพระเจ้ามาตรฐานนี้เป็นกระจกเงาที่จะส่องให้เห็นถึงอุปนิสัยชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบและทำให้มองเห็นความบกพร่องของตนเอง {GC 467.3} {GCth17 404.3}

ธรรมบัญญัติเปิดเผยให้มนุษย์เห็นบาปของเขาแต่ธรรมบัญญัติไม่ได้จัดเตรียมทางแก้ไว้ให้ในขณะที่ธรรมบัญญัติสัญญาที่จะให้ชีวิตแก่ผู้ที่เชื่อฟังแต่ธรรมบัญญัติก็ประกาศว่าความตายเป็นส่วนแบ่งที่มีไว้สำหรับผู้ล่วงละเมิดข่าวประเสริฐของพระคริสต์เท่านั้นที่จะปลดปล่อยเขาให้พ้นจากการพิพากษาลงโทษหรือรอยมลทินของบาปเขาจะต้องกลับใจมาหาพระเจ้าผู้ที่ธรรมบัญญัติของพระองค์ได้ถูกล่วงละเมิดและมีความเชื่อในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปด้วยวิธีเหล่านี้เขาจะได้รับการ"ยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว"โรม3:20;และรับส่วนในสภาพของพระเจ้าเขาเป็นบุตรของพระเจ้าอันเนื่องจากพระวิญญาณทรงให้เขามีฐานะเป็นบุตรของพระเจ้าโดยพระวิญญาณนั้นเขาจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า "อับบา (พ่อ)" โรม 8:15 {GC 467.4} {GCth17 404.4}

บัดนี้เขามีเสรีที่จะล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าหรือเปาโลกล่าวว่า"ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างธรรมบัญญัติด้วยความเชื่อหรือเปล่าเลยเรายังชูธรรมบัญญัติขึ้นอีก""เราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อไ

ด้อย่างไร”และยอห์นประกาศว่า“เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนักเกินไป” โรม3:31;6:2;1ยอห์น5:3;การบังเกิดใหม่นำจิตใจให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าและนำมาให้ประสานกับธรรมบัญญัติของพระองค์เมื่อการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้เกิดขึ้นในคนบาปเขาออกจากความตายเพื่อเข้าสู่ชีวิตออกจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ออกจากการล่วงละเมิดและการกบฏเข้าสู่การเชื่อฟังและความภักดีชีวิตเดิมที่เหินห่างจากพระเจ้าสิ้นสุดไปชีวิตใหม่แห่งการกลับคืนดีกับพระเจ้าแห่งความเชื่อและแห่งความรักได้เริ่มต้นขึ้นและ“ความชอบธรรมของธรรมบัญญัติ”“จะได้สำเร็จในตัวเราที่ไม่ดำเนินตามเนื้อหนังแต่ตามฝ่ายวิญญาณ” โรม 8:4 และจิตวิญญาณของเขาจะพูดว่า“โอข้าพระองค์รักธรรมบัญญัติของพระองค์จริงๆเป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ” สดุดี 119:97 {GC 468.1} {GCth17 405.1}

“ธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ดีพร้อมและฟื้นฟูชีวิต” สดุดี 19:7 เมื่อปราศจากธรรมบัญญัติมนุษย์จะมีแนวความคิดที่ไม่ถูกต้องในเรื่องของความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าหรือในเรื่องความผิดและความไม่บริสุทธิ์ของตนเองพวกเขาไม่มีความสำนึกที่แท้จริงในบาปและไม่รู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องกลับใจจากบาปพวกเขามองไม่เห็นสภาพของตนเองว่าที่พวกเขาหลงไปนั้นเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาไม่ได้ตระหนักถึงความต้องการพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์พวกเขารับความหวังแห่งความรอดโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงจิตใจโดยสิ้นเชิงหรือไม่มีการปฏิรูปชีวิตของเขาดังนั้นการกลับใจอย่างผิวเผินจึงมีอยู่อย่างมากมายและคนจำนวนมากเข้าร่วมคริสตจักรโดยที่ไม่เคยติดสนิทกับพระคริสต์ {GC 468.2} {GCth17 405.2}

ทฤษฎีผิดๆเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ก็ผุดขึ้นมาจากการละเลยและละทิ้งธรรมบัญญัติของพระเจ้าด้วยเช่นกันทฤษฎีนี้โดดเด่นอยู่ในขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนาของทุกวันนี้ทฤษฎีเหล่านี้เป็นทั้งหลักคำสอนที่ผิดๆและให้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่เป็นอันตรายร่วมกับความเป็นจริงที่ว่าคนมากมายชื่นชอบทฤษฎีเหล่านี้ทำให้มีความจำเป็นต้องลงแรงเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเพื่อทุกคนจะเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนในเรื่องนี้ {GC 469.1} {GCth17 406.1}

การชำระให้บริสุทธิ์ที่แท้จริงเป็นหลักคำสอนของพระคัมภีร์อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายที่เขียนถึงคริสตจักรเมืองเธสะโลนิกาว่า “พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือให้พวกท่านเป็นคนบริสุทธิ์”และท่านอธิษฐานว่า“ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” 1 เธสะโลนิกา 4:3; 5:23;พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าการชำระให้บริสุทธิ์คืออะไรและจะได้มาด้วยวิธีใดพระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิษฐานเผื่อสาวกของพระองค์ว่า“ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงพระวจนะของพระองค์เป็นความจริง”ยอห์น17:17และเปาโลสอนผู้เชื่อให้“ชำระไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”โรม15:16;อะไรคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์พระเยซูตรัสบอกสาวกของพระองค์ว่า“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้วพระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล”ยอห์น 16:13 และผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “ธรรมบัญญัติของพระองค์เป็นความจริง” สดุดี 119:142พระดำรัสและพระวิญญาณของพระเจ้าเปิดเผยให้มนุษย์เห็นถึงหลักการยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมที่ฝังอยู่ในธรรมบัญญัติของพระองค์และเนื่องจากธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้น“ศักดิ์สิทธิ์ยุติธรรมและดีงาม”โรม7:12;และเป็นสำเนาความบริบูรณ์ดีเลิศของพระเจ้าผลลัพธ์ที่ตามมาคืออุปนิสัยที่สร้างพัฒ

นาขึ้นจากการเชื่อฟังธรรมบัญญัติจะต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันพระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่บริบูรณ์ดีเลิศของอุปนิสัยเช่นนี้พระองค์ตรัสว่า“เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดา”

“เราทำตามชอบพระทัยของพระองค์เสมอ”ยอห์น15:10;8:29บรรดาผู้ติดตามของพระคริสต์จะต้องเป็นเหมือนพระองค์นั่นคือโดยพระคุณของพระเจ้าเพื่อสร้างอุปนิสัยที่กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหลักการของธรรมบัญญัติของพระองค์นี่คือการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ {GC 469.2} {GCth17 406.2}

การชำระให้บริสุทธิ์นี้จะสำเร็จได้โดยความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้นด้วยอำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ร่วมด้วยเปาโลเตือนผู้เชื่อว่า“ท่านจงอุตสาห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลายด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น.....เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ภายในพวกท่านให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” ฟีลิปปี 2:12, 13คริสเตียนจะรู้สึกถึงความเย้ายวนใจของบาปแต่เขาจะยังคงยืนหยัดต่อสู้บาปอยู่เสมอนี่เป็นจุดที่เขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือของพระคริสต์เมื่อความอ่อนแอของมนุษย์เข้าประสานกับความเข้มแข็งของพระเจ้าแล้วเขาจะร้องขึ้นด้วยความเชื่อว่า“สาธุการแด่พระเจ้าผู้ประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” 1 โครินธ์ 15:57 {GC 469.3} {GCth17 406.3}

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผลของการชำระให้บริสุทธิ์นั้นจะก้าวหน้าขึ้นไปอย่างต่อเนื่องเมื่อคนบาปกลับใจเขาจะพบสันติสุขในพระเจ้าผ่านทางพระโลหิตแห่งการลบมลทินบาปชีวิตของคริสเตียนคนนั้นเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้นบัดนี้เขาจะต้อง “ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่” ฮีบรู 6:1 เพื่อที่จะเติบใหญ่ขึ้น“เต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์”เอเฟซัส4:13;อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า“ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่งคือลืมสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วโน้มตัวไปยังสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและข้าพเจ้าบากบั่นมุ่งหน้าไปสู่หลักชัยเพื่อจะได้รับรางวัลคือการทรงเรียกแห่งเบื้องบนซึ่งมีในพระเยซูคริสต์” ฟีลิปปี3:13,14;และเปโตรวางขั้นตอนที่เราจะบรรลุถึงการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า“พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวกท่านเอาความรู้เพิ่มคุณธรรมเอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้เอาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเองและเอาความยำเกรงพระเจ้าเพิ่มความทรหดอดทนเอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มความยำเกรงพระเจ้าและเอาความรักเพิ่มความรักฉันพี่น้อง..... ถ้าพวกท่านทำเช่นนั้นท่านจะไม่มีวันล้มลง” 2 เปโตร 1:5-10 {GC 470.1} {GCth17 407.1}

ผู้ที่มีประสบการณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์จะแสดงออกถึงวิญญาณแห่งความถ่อมตนเช่นเดียวกับโมเสสพวกเขามองเห็นความบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่ที่น่าเกรงขามและเห็นว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะนำมาเทียบกับความบริสุทธิ์และความบริบูรณ์อันสูงส่งของพระเจ้าผู้ทรงไม่มีขอบเขตจำกัด {GC 470.2} {GCth17 407.2}

ชีวิตของผู้เผยพระวจนะดาเนียลเป็นแบบอย่างของผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วอย่างแท้จริงชีวิตอันยืนยาวนั้นเปี่ยมล้นด้วยการรับใช้อย่างมีเกียรติเพื่อพระอาจารย์ของเขาเขา“ผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง”ดาเนียล10:11;ของสวรรค์แต่ถึงกระนั้นแทนที่ดาเนียลจะอ้างว่าตนเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ผู้เผยพระวจนะผู้มีเกียรติท่านนี้แสดงตนเองว่าเป็นชนชาติอิสราเอลที่บาปหนาทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อประชากรของท่านท่านกล่าวว่า“ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ได้ถวายคำวิงวอนต่อพระองค์ด้วยอ้างความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเหตุแต่ได้อ้างพระกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์”

“ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทำบาปและทำความอธรรม”ท่านกล่าวว่า“ข้าพเจ้ากำลังพูดอธิษฐานสารภาพบาปของข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอลประชากรของข้าพเจ้า”และในภายหลังเมื่อพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาปรากฏแก่ดาเนียลเพื่อประทานคำแนะนำดาเนียลบอกว่า“ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรงหน้าของข้าพเจ้าก็ซีดไปข้าพเจ้าหมดแรง” ดาเนียล 9:18, 15, 20; 10:8 {GC 470.3} {GCth17 407.3}

เมื่อโยบได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ออกมาจากลมพายุหมุนนั้นเขาอุทานขึ้นมาว่า“ข้าพระองค์จึงเกลียดตนเองและกลับใจอยู่ในผงคลีและขี้เถ้า” โยบ 42:6 เมื่ออิสยาห์เห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าและได้ยินเสียงเสราฟิมร้องว่า“บริสุทธิ์บริสุทธิ์บริสุทธิ์พระยาห์เวห์จอมทัพ” เขาจึงร้องขึ้นว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้าเพราะว่าข้าพเจ้าพินาศแล้ว” อิสยาห์ 6:3, 5หลังจากเปาโลถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สามและได้ยินเรื่องราวต่างๆที่มนุษย์ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูดท่านกล่าวถึงตนเองว่า“เป็นคนเล็กน้อยยิ่งกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด”2โครินธ์ 12:2-4เอเฟซัส3:8.

สำหรับยอห์นผู้เป็นสาวกที่พระองค์ทรงรักเป็นผู้เอนกายลงแนบพระอุระของพระเยซูเมื่อมองเห็นพระสิริของพระองค์เขาเองยัง “ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนอย่างคนตาย” วิวรณ์ 1:17 {GC 471.1} {GCth17 408.1}

ผู้ที่ดำเนินอยู่ภายใต้ร่มเงาของกางเขนแห่งคาลวารีจะไม่ยกตนขึ้นไม่โอ้อวดกล่าวอ้างว่าตนเองหลุดพ้นจากบาปแล้วพวกเขาตระหนักว่าเป็นเพราะบาปของเขาที่นำความปวดร้าวมาสู่พระหทัยของพระบุตรของพระเจ้าและความคิดนี้จึงทำให้เขาถ่อมใจลงผู้ที่ดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระเยซูมากที่สุดจะมองเห็นความอ่อนแอและบาปของมนุษยชาติได้อย่างชัดเจนที่สุดและความหวังเดียวของพวกเขาอยู่ที่พระคุณความดีของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนและกลับเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว {GC 471.2} {GCth17 408.2}

การชำระให้บริสุทธิ์ที่กำลังได้รับความนิยมในโลกแห่งศาสนานั้นจะมีเรื่องของวิญญาณแห่งการยกตนและการละเลยพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งทำให้เรื่องการชำระนี้กลายเป็นสิ่งที่ผิดไปจากหลักคำสอนของพระคัมภีร์ผู้ที่ให้การสนับสนุนหลักคำสอนนี้สอนว่าการชำระให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยทันทีได้มาด้วยความเชื่อเท่านั้นและจะบรรลุไปจนถึงความบริสุทธิ์อย่างบริบูรณ์พวกเขาจะพูดว่า“เชื่อเท่านั้นแล้วพระพรจะเป็นของท่าน”ผู้รับไม่ต้องพยายามทำสิ่งใดอีกซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาต่างคิดกันไปเองในขณะเดียวกันพวกเขาปฏิเสธอำนาจของธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาอ้างว่าได้รับการปลดปล่อยจากข้อผูกพันของการถือรักษาพระบัญญัติแล้วแต่จะเป็นไปได้หรือที่มนุษย์จะเป็นผู้บริสุทธิ์สอดคล้องตามน้ำพระทัยและพระลักษณะของพระเจ้าโดยไม่ต้องเข้ามาประสานกลมกลืนกับหลักการต่างๆที่สำแดงให้เห็นถึงธรรมชาติและน้ำพระทัยของพระองค์และที่แสดงว่าเป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ {GC 471.3} {GCth17 408.3}

ความต้องการอยากจะมีศาสนาที่ง่ายๆซึ่งไม่ต้องใช้ความมานะบากบั่นไม่ต้องปฏิเสธตนเองไม่ต้องแยกตัวออกจากความโง่เขลาของโลกทำให้หลักคำสอนที่ว่าเชื่อและต้องเชื่อเท่านั้นกลายเป็นหลักคำสอนที่ได้รับความนิยมแต่พระวจนะของพระเจ้าบอกไว้อย่างไรอัครทูตยากอบบอกไว้ว่า
“ใครจะกล่าวว่าตนมีความเชื่อแต่ไม่ประพฤติตามจะมีประโยชน์อะไรความเชื่อนั้นจะช่วยให้เขารอดได้หรือ.....คนโฉดเขลาเอ๋ยท่านต้องการให้พิสูจน์ว่าความเชื่อที่ไม่มีการประพฤติตามนั้นไร้ผลหรืออับราฮัมบรรพบุรุษของเราถวายอิสอัคบุตรของท่านบนแท่นบูชาจึงถูกชำระให้ชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือท่านก็เห็นแล้วว่าความเชื่อนั้นทำงานควบคู่กับการประพฤติตามของเขาและความเชื่อก็สมบูรณ์โดยกา

รประพฤตินั้น.....พวกท่านก็เห็นแล้วว่าคนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็เพราะการประพฤติและไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว” ยากอบ 2:14-24 {GC 472.1} {GCth17 409.1}

คำพยานจากพระวจนะของพระเจ้าต่อต้านหลักคำสอนอันหลอกลวงเกี่ยวกับความเชื่อที่ปราศจากการกระทำการอ้างความโปรดปรานของสวรรค์โดยไม่ทำตามข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขเพื่อรับความเมตตานั้นไม่ใช่ความเชื่อแต่เป็นการทึกทักคิดเอาเองเพราะความเชื่อที่แท้จริงต้องมีรากฐานวางอยู่บนพระสัญญาและเงื่อนไขของพระคัมภีร์ {GC 472.2} {GCth17 409.2}

อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองด้วยความเชื่อที่ว่าเขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ในขณะที่ตั้งใจละเมิดบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งของพระเจ้าการกระทำความผิดในสิ่งที่รู้ว่าบาปจะทำให้พระสุรเสียงของพระวิญญาณที่เป็นพยานนั้นนิ่งเงียบไปและทำให้จิตวิญญาณแยกออกไปจากพระเจ้า“บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ”และ“ผู้ใดที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆ[กระทำผิดธรรมบัญญัติ]คนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์”1ยอห์น3:1,4,6ถึงแม้ในจดหมายของยอห์นจะเขียนถึงเรื่องความรักไว้อย่างเต็มที่แต่ยอห์นก็ไม่ลังเลใจที่จะเปิดเผยถึงลักษณะที่แท้จริงของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าตนได้รับการชำระแต่ยังมีชีวิตที่ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า“ผู้ที่กล่าวว่า‘ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์’แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์คนนั้นเป็นคนพูดมุสาและสัจจะไม่ได้อยู่ในเขาเลยแต่ผู้ที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ความรักของพระเจ้าก็บริบูรณ์อยู่ในคนนั้นอย่างแท้จริง” 1 ยอห์น2:4,5

นี่เป็นวิธีทดสอบความเชื่อของมนุษย์ทุกคนเราไม่อาจยอมรับว่ามนุษย์คนใดเป็นผู้บริสุทธิ์โดยไม่ได้นำผู้นั้นไปวัดเทียบกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเป็นเพียงมาตรฐานเดียวของทั้งในสวรรค์และในโลกหากมนุษย์ไม่มีความรู้สึกถึงความสำคัญของบัญญัติแห่งศีลธรรมหากพวกเขาดูแคลนและทำให้ข้อบังคับของพระเจ้าดูเป็นเรื่องเล็กน้อยหากผู้ใดทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในธรรมบัญญัติเหล่านี้เบาลงทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วยผู้นั้นก็จะไม่มีค่าในสายตาของสวรรค์และเราจะรู้ว่าคำอ้างของพวกเขานั้นปราศจากรากฐาน {GC 472.3} {GCth17 409.3}

การอ้างว่าตนไม่มีบาปเป็นหลักฐานในตัวเองที่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อ้างตนเช่นนี้ยังห่างไกลจากความบริสุทธิ์ทั้งนี้เป็นเพราะเขายังไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงเรื่องความบริสุทธิ์อันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าและความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์หรือในเรื่องที่ว่าเขาควรจะต้องกลายเป็นคนเช่นไรจึงจะมีบุคลิกที่ประสานกลมกลืนกับพระลักษณะของพระองค์เป็นเพราะเขาไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องในเรื่องความรักที่บริสุทธิ์และสูงส่งของพระเยซูรวมถึงความร้ายกาจและความชั่วช้าของบาปที่มนุษย์ถือว่าตนเองบริสุทธิ์ยิ่งระยะทางระหว่างตัวเขาเองกับพระคริสต์ห่างมากขึ้นร่วมกับแนวคิดของเขาบกพร่องในเรื่องพระลักษณะและข้อกำหนดของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเท่าใดเขาก็จะยิ่งมองว่าตนเองมีความชอบธรรมมากยิ่งขึ้นเท่านั้น {GC 473.1} {GCth17 410.1}

การชำระให้บริสุทธิ์ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้หมายรวมถึงร่างกายทั้งหมดคือจิตวิญญาณจิตใจและร่างกายเปาโลอธิษฐานเผื่อชาวเมืองเธสะโลนิกาเพื่อให้พระเจ้าทรงรักษา“วิญญาณจิตใจและร่างกาย.....ให้ปราศจากการติเตียนจนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา” 1เธสะโลนิกา5:23;อีกครั้งเขาเขียนไปหาผู้เชื่อว่า“พี่น้องทั้งหลายโดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้าข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิตและเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า”โรม12:1ในสมัยของชนชาติอิสราเอลโบราณของบูชาที่นำมาถวายพระเจ้าจะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างละเอียดหากพบตำหนิใดในสัตว์ที่นำมาถวายก็จะไม่รับสัตว์ตัวนั้นไว้เพรา

ะพระเจ้าตรัสสั่งไว้ว่าของที่นำมาถวายต้อง "ปราศจากตำหนิ" ดังนั้นคริสเตียนจึงได้รับบัญชาให้ถวายร่างกายของเขาให้เป็น"เครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิตและเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า"ในการที่จะทำสิ่งนี้ได้นั้นเขาจะต้องถนอมรักษากำลังทั้งหมดของเขาให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุดการกระทำทุกอย่างที่ทำให้กำลังทางฝ่ายกายหรือทางความคิดอ่อนแอลงจะทำให้บุคคลนั้นไม่เหมาะที่จะรับใช้พระผู้สร้างของเขาและพระเจ้าจะทรงพอพระทัยกับของถวายซึ่งด้อยกว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถนำมาถวายได้หรือพระคริสต์ตรัสว่า"จงรักองค์พระผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน"มัทธิว22:37;ผู้ที่รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจจะปรารถนาที่จะถวายการรับใช้ด้วยชีวิตที่ดีที่สุดให้แก่พระองค์และจะแสวงหาอยู่เสมอที่จะนำกำลังทั้งหมดในชีวิตให้สอดประสานกลมกลืนกับกฎบัญญัติที่จะส่งเสริมความสามารถของเขาเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระองค์พวกเขาจะไม่ทำให้เครื่องบูชาที่จะถวายต่อพระบิดาบนสวรรค์ต้องอ่อนแอลงหรือเป็นมลทินด้วยการปล่อยตัวให้หมกมุ่นกับการตามใจปากหรือตัณหา{GC473.2} {GCth17 410.2}

เปโตรกล่าวไว้ว่า "ให้เว้นจากตัณหาของเนื้อหนังซึ่งต่อสู้กับวิญญาณจิต" 1 เปโตร 2:11 ทุกการสนองความพึงพอใจที่เป็นความผิดบาปมีแนวโน้มที่จะทำให้ความสามารถของการรับรู้ฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณเย็นชาและตายด้านไปและพระวจนะหรือพระวิญญาณของพระเจ้าจะสร้างความซาบซึ้งต่อจิตใจได้แต่เพียงเล็กน้อยเปาโลเขียนไปถึงชาวเมืองโครินธ์ว่า"ขอให้เราชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณจิตจงมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า" 2โครินธ์7:1;และในบรรดาผลของพระวิญญาณอันประกอบด้วย"ความรักความยินดีสันติสุขความอดทนความกรุณาความดีความซื่อสัตย์ความสุภาพอ่อนโยน"นั้นเปาโลยังรวม "การรู้จักบังคับตน" เข้าไปด้วยกาลาเทีย 5:22, 23 {GC 474.1} {GCth17 411.1}

ทั้งๆที่มีการดลใจเปิดเผยถึงเรื่องเหล่านี้ก็ตามแต่มีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนสักกี่คนที่ทำให้พละกำลังของเขาอ่อนแอลงด้วยการแสวงหาทรัพย์สมบัติหรือด้วยการเทิดทูนบูชาสิ่งที่กำลังเป็นที่นิยมกันมีสักกี่คนที่กำลังทำให้ความเป็นมนุษย์ที่มีแบบพระฉายาของพระเจ้าตกต่ำลงด้วยความตะกละตะกลามการดื่มสุราความสนุกสนานในสิ่งต้องห้ามและคริสตจักรแทนที่จะตำหนิการกระทำเหล่านี้บ่อยครั้งกลับกลายเป็นผู้สนับสนุนความชั่วโดยชักนำผ่านในเรื่องของความอยากอาหารอย่างตะกละตะกลามให้ทะเยอทะยานอยากได้ทรัพย์สินหรือการรักในความสนุกสนานให้สะสมทรัพย์สมบัติซึ่งความรักที่ควรจะมีให้กับพระคริสต์นั้นมีน้อยเกินไปหากในวันนี้พระเยซูจะเสด็จมายังคริสตจักรต่างๆและทอดพระเนตรงานเลี้ยงและการค้าขายที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหลายซึ่งกระทำกันในนามของศาสนาพระองค์จะไม่ทรงขับไล่คนทั้งหลายที่ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ให้ออกไปเหมือนดังเช่นที่พระองค์ทรงเคยขับไล่คนแลกเงินออกจากพระวิหารหรือ {GC 474.2} {GCth17 411.2}

อัครทูตยากอบเปิดเผยว่าปัญญาที่มาจากเบื้องบนนั้น "บริสุทธิ์เป็นประการแรก" ยากอบ 3:17 หากเขามาพบคนเหล่านั้นที่อ้างพระนามอันล้ำค่าของพระเยซูด้วยริมฝีปากที่เป็นมลทินด้วยบุหรี่ลมหายใจและลำตัวแปดเปื้อนด้วยกลิ่นสกปรกและยังทำให้บรรยากาศของฟ้าสวรรค์เปรอะเปื้อนพร้อมทั้งบังคับทุกคนรอบตัวพวกเขาให้สูดควันพิษหากอัครทูตท่านนี้สัมผัสกับการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์เขาจะไม่ปรักปรำตำหนิคนเหล่านี้ว่า"ปัญญาฝ่ายโลกฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายปีศาจ"หรือยากอบ3:15;บรรดาทาสของบุหรี่ที่อ้างว่าตนได้รับพระพรด้วยการชำระให้บริสุทธิ์อย่างหมดจดแล้วจะพูดถึงความหวังของพวกเขาในแผ่นดินสวรรค์แต่พระวจนะของพระเจ้าประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า "ไม่มีสิ่งใดที่เป็นมลทิน....จะเข้าไปในนครนั้นได้เลย" วิวรณ์ 21:27 {GC 474.3} {GCth17 411.3}

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่านผู้ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้าและท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเองเพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูงฉะนั้นจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของพวกท่านเถิด”1โครินธ์6:19,20;ผู้ที่มีร่างกายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ตกเป็นทาสของนิสัยที่ชั่วช้ากำลังวังชาของเขาเป็นของพระคริสต์ผู้ทรงไถ่เขาไว้แล้วด้วยพระโลหิตทรัพย์สมบัติของเขาเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าเขาจะไม่มีความผิดได้อย่างไรเมื่อเขาผลาญทรัพย์สินที่เขาได้รับฝากไว้ในแต่ละปีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนใช้จ่ายเงินจำนวนมหาศาลกับสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์และกับการปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งชั่วร้ายในขณะที่จิตวิญญาณกำลังพินาศเพราะขาดพระวจนะแห่งชีวิตพวกเขาลักขโมยเงินสิบลดและเงินถวายจากพระเจ้าในขณะที่พวกเขาใช้เงินไปกับการบูชาตัณหาชั่วที่ทำลายล้างมากกว่าที่จะนำไปช่วยเหลือคนยากจนหรือเพื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐหากทุกคนที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริงแล้วเงินทองของเขาจะเข้าไปสู่พระคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะใช้ไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็นและแม้แต่การปล่อยตัวหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ให้โทษแก่ร่างกายและคริสเตียนจะต้องเป็นแบบอย่างของการบังคับตนการปฏิเสธตนเองและการเสียสละตนแล้วพวกเขาจึงจะเป็นแสงสว่างของโลก {GC 475.1} {GCth17 412.1}

โลกปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่ในโลกียวิสัย“ตัณหาของเนื้อหนังและตัณหาของตาและความทะนงในลาภยศ”1ยอห์น2:16;ครอบงำประชาชนทั่วไปแต่การทรงเรียกของผู้ติดตามพระคริสต์นั้นมีความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์กว่านี้“จงออกจากท่ามกลางพวกเขาและจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย.....อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด”2โครินธ์6:17;ภายใต้ความกระจ่างของพระวจนะของพระเจ้าเราประกาศได้อย่างมั่นใจโดยไม่ต้องแก้ตัวว่าการชำระให้บริสุทธิ์ที่แท้จริงจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการละทิ้งโดยสิ้นเชิงซึ่งการไล่ล่าในทางบาปและการสนองความอยากทางฝ่ายโลก {GC 475.2} {GCth17 412.2}

สำหรับผู้ที่ยอมประพฤติตามเงื่อนไขที่ว่า“จงออกจากท่ามกลางพวกเขาและจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย.....อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด”นั้นพระสัญญาของพระเจ้าคือ“แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าไว้เราจะเป็นดังบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเราพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น”2โครินธ์6:17,18เป็นสิทธิพิเศษและเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคนที่จะรับประสบการณ์อันมีค่าและเต็มเปี่ยมในเรื่องต่างๆของพระเจ้าพระเยซูตรัสว่า“เราเป็นความสว่างของโลกคนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืดแต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต”ยอห์น8:12;“วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณซึ่งฉายสุกใสยิ่งๆขึ้นจนสว่างเต็มที่”สุภาษิต4:18;ทุกย่างก้าวแห่งความเชื่อและการเชื่อฟังจะนำจิตวิญญาณให้เข้ามาติดสนิทกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกมากยิ่งขึ้นซึ่ง“ความมืดในพระองค์ไม่มีเลย”1ยอห์น1:5 ลำแสงสว่างเจิดจ้าของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะส่องลงมายังผู้รับใช้ของพระเจ้าและพวกเขาจะสะท้อนแสงสว่างของพระองค์ในขณะที่ดวงดาวบอกเราว่าในฟ้าสวรรค์มีแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นสง่าราศีที่ทำให้ดวงดาวสุกใสสว่างเจิดจ้าคริสเตียนก็ควรเป็นเช่นนี้เหมือนกันพวกเขาจะต้องสำแดงให้เห็นว่ามีพระเจ้าผู้สถิตอยู่บนบัลลังก์ของจักรวาลพระลักษณะของพระองค์สมควรที่จะรับคำสรรเสริญและรับไว้เป็นแบบอย่างผู้ที่เป็นพยานของพระองค์จะแสดงให้ทุกคนเห็นถึงพระคุณแห่งพระวิญญาณของพระองค์ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระลักษณะของพระองค์ {GC 475.3} {GCth17 412.3}

ในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงชาวเมืองโคโลสีเผยให้เห็นถึงพระพรอันอุดมที่ทรงโปรดประทานให้เหล่าบุตรของพระเจ้าท่านเขียนไว้ว่า“เราไม่ได้หยุดอธิษฐานและทูลขอเพื่อท่านทั้งหลายเพื่อให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความรู้เรื่องพระประสงค์ของพระองค์โดยสรรพปัญญาและความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อพว

กท่านจะดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและจะเป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ทุกประการคือให้เกิดผลในการดีทุกอย่างและเจริญขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้าให้พวกท่านมีกำลังด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นตามอนุภาพแห่งพระสิริของพระองค์เพื่อให้ท่านมีความทรหดอดทนและมีความอดทนในทุกสิ่งพร้อมทั้งมีความยินดี" โคโลสี 1:9-11 {GC 476.1} {GCth17 413.1}

อีกครั้งเปาโลเขียนถึงความปรารถนาที่จะให้พี่น้องในเมืองเอเฟซัสเข้าใจถึงสิทธิพิเศษอันสูงส่งของการเป็นคริสเตียนท่านเปิดเผยให้พวกเขาทราบด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายที่สุดว่าบุตรชายและบุตรหญิงขององค์ผู้สูงสุดจะได้รับอำนาจและความรู้อันมหัศจรรย์ยิ่ง"ขอให้ประทานความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพที่มาทางพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกท่านตามพระสิริอันอุดมของพระองค์"เพื่อ"หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก"เพื่อ"ให้ท่านสามารถเข้าใจร่วมกับธรรมิกชนทั้งหมดถึงความกว้างความยาวความสูงความลึกคือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้"แต่คำอธิษฐานของอัครทูตไปถึงสิทธิพิเศษสูงสุดเมื่ออธิษฐานว่า"เพื่อพวกท่านจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม" เอเฟซัส 3:16-19 {GC 476.2} {GCth17 413.2}

พระคัมภีร์เผยให้เราเห็นถึงสิ่งสูงสุดที่เราจะรับโดยความเชื่อในพระสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์เมื่อเราปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระองค์โดยผ่านพระคุณแห่งความดีงามอันประเสริฐของพระคริสต์เราเข้าถึงพระที่นั่งของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุด"พระองค์ผู้ไม่ได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เองแต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคนถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ" โรม 8:32 พระบิดาประทานพระวิญญาณของพระองค์โดยไม่จำกัดให้แก่พระบุตรและเราจะมีส่วนในความไพบูลย์นี้ด้วยพระเยซูตรัสว่า"เพราะฉะนั้นถ้าพวกท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้สิ่งดีแก่บุตรของตนยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกที่ขอต่อพระองค์"ลูกา11:13"สิ่งใดที่พวกท่านขอในนามของเราเราจะทำสิ่งนั้น"

"จนบัดนี้พวกท่านก็ยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเราจงขอเถิดแล้วจะได้เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม" ยอห์น 14:14; 16:24 {GC 477.1} {GCth17 414.1}

ในขณะที่ชีวิตของคริสเตียนจะมีลักษณะของความถ่อมใจแต่เขาจะต้องไม่เป็นคนที่โศกเศร้าและลดค่าตัวเองเป็นโอกาสของทุกคนที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าจะทรงเห็นชอบและอวยพระพรไม่ใช่พระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์ของเราที่จะให้เราถูกปรับโทษและอยู่ในความมืดมนตลอดไปการเดินก้มหน้าและจิตใจที่คิดถึงแต่เพียงตนเองไม่ใช่สิ่งที่พิสูจน์ถึงการถ่อมใจที่แท้จริงเราเข้าหาพระเยซูและรับการชำระและยืนขึ้นต่อหน้าพระบัญญัติโดยปราศจากความละอายและความเศร้าโศก"เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์"

"ที่ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนังแต่ตามพระวิญญาณ" โรม 8:1, 4 {GC 477.2} {GCth17 414.2}

โดยทางพระเยซูเหล่าบุตรของอาดัมที่ล้มลงในบาปจะได้เป็น "ลูกของพระเจ้า" 1 ยอห์น 3:2 "ทั้งผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระก็มีพระบิดาองค์เดียวกันด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง"ฮีบรู2:11ชีวิตของคริสเตียนจะต้องเป็นชีวิตแห่งความเชื่อชีวิตแห่งชัยชนะและชีวิตที่ปีติยินดีในพระเจ้า"เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้าก็มีชัยเหนือโลกและความเชื่อของเรานี่แหละเป็นชัยชนะที่มีชัยเหนือโลก"1ยอห์น5:4;เนหะมีย์ผู้รับใช้ของพระเจ้ากล่าวด้วยความจริงใจว่า"ความชื่นบานของตนในพระยาห์เวห์เป็นกำลังของท่าน" เนหะมีย์

8:10และเปาโลกล่าวว่า“จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่าจงชื่นชมยินดีเถิด”

“จงชื่นบานอยู่เสมอจงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอจงขอบพระคุณในทุกกรณีเพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกท่านในพระเยซูคริสต์” ฟีลิปปี 4: 4 1 เธสะโลนิกา 5:16-18 {GC 477.3} {GCth17 414.3}

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นผลของการกลับใจและการชำระให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์และเนื่องจากว่าโลกคริสเตียนไม่ได้ใส่ใจหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรมที่พระบัญญัติของพระเจ้าเปิดเผยไว้เราจึงไม่ค่อยได้เห็นถึงผลเหล่านี้นี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมจึงไม่ค่อยเห็นผลงานยิ่งใหญ่และยั่งยืนของพระวิญญาณของพระเจ้าเหมือนเช่นการฟื้นฟูที่เคยเกิดขึ้นในอดีต {GC 478.1} {GCth17 415.1}

ด้วยการเฝ้ามองก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวเราและในขณะที่ธรรมบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเผยให้มนุษย์เห็นถึงพระลักษณะที่สมบูรณ์และบริสุทธิ์ของพระองค์ถูกละเลยความนึกคิดของคนทั้งหลายจึงถูกหันเหไปหาคำสอนและทฤษฎีของมนุษย์จึงไม่เป็นที่น่าประหลาดใจว่าทำไมความเคร่งครัดทางศาสนาในคริสตจักรจึงลดน้อยถอยลงเช่นนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า“เขาได้ทอดทิ้งเราซึ่งเป็นน้ำพุที่มีน้ำแห่งชีวิตแล้วสกัดบ่อน้ำไว้สำหรับตนเองเป็นบ่อแตกที่ขังน้ำไม่ได้” เยเรมีย์ 2:13 {GC 478.2} {GCth17 415.2}

“บุคคลผู้เป็นสุขคือผู้ไม่เดินตามคำแนะนำของคนอธรรม.......แต่ความปีติยินดีของผู้นั้นอยู่ในธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์เขาใคร่ครวญธรรมบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนเขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำซึ่งเกิดผลตามฤดูกาลและใบก็ไม่เหี่ยวแห้งทุกอย่างที่เขาทำก็จำเริญขึ้น”สดุดี1:1, 2,3,การนำพระบัญญัติของพระเจ้าให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในที่ๆถูกต้องเท่านั้นจึงจะฟื้นฟูให้คนทั้งหลายกลับมีความเชื่อและศีลธรรมตามอย่างพระเจ้าในแบบดั้งเดิมได้“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า‘จงยืนที่ถนนและมองให้ดีและถามหาทางโบราณนั้นว่าทางดีอยู่ที่ไหนแล้วจงเดินในทางนั้นและให้จิตใจของเจ้าได้ความสงบ’ ” เยเรมีย์ 6:16 {GC 478.3} {GCth17 415.3}บท

บท 28 - เผชิญหน้ากับหนังสือบันทึกแห่งชีวิต

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวว่า“ขณะที่ข้าพเจ้ายืนดูอยู่มีหลายบัลลังก์มาตั้งไว้และผู้หนึ่งซึ่งเจริญด้วยวัยวุฒิมาประทับฉลองของพระองค์ขาวอย่างหิมะพระเกศาบนพระเศียรเหมือนขนแกะขาวสะอาดพระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลวเพลิงกงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุกธารไฟพุ่งออกและไหลออกมาเฉพาะพระพักตร์พระองค์คนนับแสนๆปรนนิบัติพระองค์คนนับล้านๆเข้าเฝ้าพระองค์ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์บรรดาหนังสือก็เปิดออก” ดาเนียล 7:9, 10 {GC 479.1} {GCth17 416.1}

นี่คือภาพในนิมิตที่แสดงให้ผู้เผยพระวจนะเห็นถึงวันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวเมื่ออุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์ทุกคนจะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาของทั่วสากลโลกและมนุษย์ทุกคนจะได้รับผลตอบแทน “ตามการกระทำของเขา” มัทธิว 16:27 ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิท่านนั้นคือพระเจ้าพระบิดาผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า“ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมาก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล”สดุดี90:2;พระองค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตของคนทั้งหลายและเป็นบ่อเกิดแห่งกฎเกณฑ์ทั้งปวงที่จะใช้ในการพิพากษาและทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์มากมายนับจำนวนเป็นแสนๆเป็นล้านๆซึ่งเป็นผู้คอยดูแลช่วยเหลือและเป็นพยานจะเข้าร่วมในการพิพากษายิ่งใหญ่นี้ {GC 479.2} {GCth17 416.2}

“นี่แน่ะมีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้นมีคนนำท่านมาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์ราชอำนาจศักดิ์ศรีกับราชอาณาจักรทรงมอบไว้กับท่านเพื่อชนทุกชาติทุกเผ่าทุกภาษาจะปรนนิบัติท่านราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ซึ่งจะไม่มีที่สิ้นสุด” ดาเนียล 7:13, 14 การเสด็จมาของพระคริสต์ตามที่บรรยายไว้ในที่นี้ไม่ใช่เป็นการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์พระองค์เสด็จมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์เพื่อรับราชอำนาจและศักดิ์ศรีและราชอาณาจักรซึ่งจะทรงโปรดประทานให้พระองค์เมื่อพระราชกิจในฐานะคนกลางสิ้นสุดลงการเสด็จมาที่กล่าวถึงในที่นี้ไม่ใช่เป็นการเสด็จกลับมายังโลกครั้งที่สองแต่เป็นการเสด็จมาซึ่งถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อช่วงเวลา 2300 วันสิ้นสุดลงในปีค.ศ. 1844 มหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเราเสด็จมาพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์เพื่อเข้าไปยังอภิสุทธิสถานและณที่นั่นพระองค์ทรงปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อทำภารกิจสุดท้ายของการประกอบพิธีเพื่อมนุษย์ซึ่งคือพระราชกิจแห่งการพิจารณาพิพากษาและการลบบาปให้แก่คนทั้งปวงที่ถูกแสดงให้เห็นว่าสมควรจะได้รับประโยชน์จากพระราชกิจของพระองค์ {GC 479.3} {GCth17 416.3}

ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้นเฉพาะคนเหล่านั้นที่เข้ามาอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการสารภาพบาปและการกลับใจและบาปทั้งหลายของเขาถูกโอนไปยังสถานนมัสการผ่านทางเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปแล้วเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในพิธีของวันลบมลทินบาปได้ในวันยิ่งใหญ่แห่งการลบมลทินบาปและการพิจารณาพิพากษาสุดท้ายก็เป็นเช่นเดียวกันเฉพาะผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะถูกนำเข้ามาสู่การพิจารณาส่วนการพิพากษาคนชั่วเป็นอีกงานหนึ่งที่แยกออกไปอย่างชัดเจนและจะเกิดขึ้นในช่วงหลัง“การพิพากษาจะเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้าและถ้าเริ่มต้นที่พวกเราก่อนปลายทางของคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร” 1 เปโตร 4:17 {GC 480.1} {GCth17 417.1}

หนังสือบันทึกต่างๆในสวรรค์ที่บันทึกชื่อและการกระทำของมนุษย์จะเป็นตัวกำหนดการพิพากษาตัดสินผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวไว้ว่า “ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์บรรดาหนังสือก็เปิดออก” ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยายภาพเดียวกันนี้เพิ่มเติมไว้ว่า“หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วยคือหนังสือแห่งชีวิตคนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:12 {GC 480.2} {GCth17 417.2}

หนังสือแห่งชีวิตประกอบด้วยรายชื่อของคนทั้งหมดที่เคยร่วมรับใช้พระเจ้าพระเยซูทรงบอกกับสาวกทั้งหลายให้“จงชื่นชมยินดีที่ชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์”ลูกา10:20;เปาโลกล่าวกับผู้ร่วมงานที่ซื่อสัตย์ว่าเขามี “ชื่อ....อยู่ในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว” ฟีลิปปี 4:3 ในขณะที่ดาเนียลมองไปยังภายภาคหน้าเมื่อ“เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น”และประกาศว่า“ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” และผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์กล่าวว่าผู้ที่จะเข้าไปยังเมืองของพระเจ้าจะต้อง

“มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดก” ดาเนียล 12:1 วิวรณ์ 21:27 {GC 480.3} {GCth17 417.3}

“หนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำเฉพาะพระพักตร์” เป็นหนังสือบันทึกการกระทำดีของ “ผู้ที่เกรงกลัวพระยาห์เวห์และยกย่องพระนามของพระองค์”มาลาคี3:16;คำพูดแห่งความเชื่อและการกระทำแห่งความรักของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในสวรรค์เนหะมีย์กล่าวถึงเรื่องนี้เมื่อพูดว่า“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์.....ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์และขออย่าทรงลบล้างการดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้ทำเพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์”เนหะมีย์13:14;ในหนังสือสำหรับบันทึกความจำเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าเล่มนี้ทุกการกระทำที่ทำด้วยความชอบธรรมจะถูกบันทึกไว้ชั่วนิรันดร์การต่อต้านทุกการทดลองการเอาชนะทุกความชั่วการกล่าวทุกคำพูดแห่งความเมตตาจะถูกบันทึกในหนังสือเล่มนี้ไว้อย่างสัตย์ซื่อทุกการกระทำที่ทำด้วยความเสียสละทุกการอดทนต่อความเจ็บปวดและความโศกเศร้าเพื่อเห็นแก่พระคริสต์จะถูกบันทึกไว้ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า“พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้น้ำตานั้นไม่อยู่ในบัญชีของพระองค์หรือพระเจ้าข้า” สดุดี 56:8 {GC 481.1} {GCth17 418.1}

มีการบันทึกบาปทั้งหลายของมนุษย์ไว้ด้วยเช่นกัน“พระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่างไม่ว่าดีหรือชั่ว”

“คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้นมนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา” พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “พวกท่านจะพ้นผิดหรือถูกตัดสินลงโทษก็เพราะคำพูดของท่าน” ปัญญาจารย์ 12:14 มัทธิว 12:36, 37 ความตั้งใจต่างๆอันเร้นลับและเป้าหมายลับต่างๆจะถูกบันทึกไว้อย่างไม่ผิดพลาดเพราะพระเจ้า “จะทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืดและจะทรงเผยความมุ่งหมายของจิตใจทั้งหลาย”1โครินธ์4:5“ดูสิมีการบันทึกไว้ต่อหน้าเรา.....ความชั่วของพวกเขาและความชั่วของบรรพบุรุษของเขารวมกันพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้” อิสยาห์ 65:6, 7 {GC 481.2} {GCth17 418.2}

ทุกการกระทำของมนุษย์จะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและลงบันทึกไว้ว่าเป็นการกระทำที่ซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์อีกด้านหนึ่งที่ตรงกับชื่อของแต่ละคนในบันทึกของสวรรค์เหล่านี้จะมีทุกคำพูดที่พูดผิดทุกการกระทำที่เห็นแก่ตัวทุกหน้าที่ที่ทำด้วยความไม่สัตย์ซื่อและบาปทุกๆบาปที่ซ่อนเร้นและ

ปิดบังไว้อย่างมีชั้นเชิงสิ่งเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ด้วยความแม่นยำอย่างน่าสะพรึงกลัวคำเตือนต่างๆจากสวรรค์และบรรดาคำเตือนสอนจากสวรรค์ที่ถูกละเลยเวลาที่สูญเสียไปอย่างเปล่าประโยชน์โอกาสที่ไม่ได้พัฒนาให้ดีขึ้นอิทธิพลที่มีผลต่อผู้อื่นทั้งในทางที่ดีหรือชั่วทูตสวรรค์จะจดบันทึกเรื่องเหล่านี้ไว้ตามลำดับเวลา {GC 482.1} {GCth17 419.1}

ธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นมาตรฐานของการพิพากษาเพื่อตรวจสอบอุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์นักปราชญ์กล่าวไว้ว่า“จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์เพราะสิ่งนี้เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวงเพราะว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษา”ปัญญาจารย์12:13,14;อัครทูตยากอบเตือนสอนพี่น้องของท่านว่า“พวกท่านจงพูดและทำเหมือนอย่างคนที่จะถูกพิพากษาด้วยหลักเกณฑ์แห่งเสรีภาพ” ยากอบ 2:12 {GC 482.2} {GCth17 419.2}

คนเหล่านั้นที่ถูกตัดสินในการพิพากษาว่า“สมควร”จะเป็นผู้ที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากความตายของผู้ชอบธรรมพระเยซูตรัสว่า“คนที่นับว่าสมควรกับการอยู่ในยุคหน้าและการเป็นขึ้นจากความตาย .....เขาเป็นเหมือนทูตสวรรค์และเป็นบุตรของพระเจ้าคือบุตรของการเป็นขึ้นจากตาย” ลูกา 20:35, 36 และอีกครั้งหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า “คนที่ประพฤติดีก็เป็นขึ้นมาสู่ชีวิต” ยอห์น5:29;ผู้ชอบธรรมที่ตายไปแล้วจะไม่ถูกปลุกให้เป็นขึ้นมาจนกว่าการเสร็จสิ้นของการพิพากษาซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าพวกเขานั้นคู่ควรต่อการ“เป็นขึ้นมาสู่ชีวิต”ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ได้มาปรากฏตัวด้วยตนเองต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาเมื่อบันทึกต่างๆของพวกเขาถูกนำมาพิจารณาตรวจสอบและคดีของพวกเขาถูกตัดสิน {GC 482.3} {GCth17 419.3}

พระเยซูจะทรงเป็นทนายของพวกเขาเพื่อแก้ต่างแทนพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “ถ้าใครทำบาปเราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเราคือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น” 1 ยอห์น 2:1“เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ซึ่งถอดแบบจากของจริงแต่พระองค์เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเองเพื่อทรงปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา”“เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลาเพื่อทูลเผื่อคนเหล่านั้น” ฮีบรู 9:24; 7:25 {GC 482.4} {GCth17 419.4}

เมื่อหนังสือบันทึกต่างๆถูกเปิดออกในวันพิพากษาชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่เชื่อพระเยซูจะมาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าโดยเริ่มจากคนแรกที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้พระองค์ผู้ทรงเป็นทนายของเราจะนำเสนอคนที่มีชีวิตในยุคต่อๆมาและจบการพิพากษาด้วยคนที่ยังมีชีวิตอยู่ชื่อของมนุษย์ทุกคนจะถูกเอ่ยถึงทุกรายจะถูกพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนมีชื่อที่สอบผ่านและมีชื่อที่ถูกปฏิเสธใครก็ตามที่ยังมีบาปปรากฏเหลืออยู่ในหนังสือบันทึกซึ่งเป็นบาปที่ยังไม่ได้กลับใจและยังไม่ได้รับการอภัยชื่อของพวกเขาเหล่านั้นจะถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิตและบันทึกการดีของพวกเขาจะถูกลบออกไปจากหนังสือสำหรับบันทึกความจำเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสสว่า “ผู้ใดทำบาปต่อเราเราก็จะลบชื่อผู้นั้นจากหนังสือของเรา” อพยพ 32:33และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลกล่าวไว้ว่า“แต่เมื่อคนชอบธรรมหันจากความชอบธรรมของเขาและทำบาป.....ความชอบธรรมซึ่งเขาได้ทำมาแล้วนั้นจะไม่ถูกจดจำไว้อีก” เอเสเคียล 18:24 {GC 483.1} {GCth17 420.1}

ทุกคนที่กลับใจจากบาปด้วยความจริงใจและยอมรับพระโลหิตของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาลบมลทินบาปด้วยความเชื่อจะมีคำจารึกไว้ตรงชื่อของพวกเขาในหนังสือของสวรรค์ว่าบาปของพวกเขาได้รับอภัยแล้วเมื่อพวกเขากลายมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในความชอบธรรมของพระคริสต์และอุปนิสัยต่างๆของพวกเขาถูกค้นพบว่ารวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมบัญญัติของพระเจ้าแล้วบาปต่างๆของพวกเขาจะถูกลบออกไปและจะถูกจัดว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะได้ชีวิตนิรันดร์พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า“เราเราเองคือผู้นั้นผู้ลบล้างการทรยศของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเองและเราจะไม่จดจำบาปของเจ้า”อิสยาห์43:25;พระเยซูตรัสว่า“คนที่ชนะก็จะสวมเสื้อสีขาวและเราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิตเราจะรับรองชื่อของเขาเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราและต่อหน้าบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์”

“เพราะฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์เราจะรับผู้นั้นต่อเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์เราก็จะไม่ยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ด้วย” วิวรณ์ 3:5 มัทธิว 10:32, 33 {GC 483.2} {GCth17 420.2}

คำพิพากษาของศาลในโลกนี้เป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความสนใจด้วยใจจดจ่อที่สุดแต่ความสนใจนี้เทียบไม่ได้กับที่ปรากฏออกมาให้เห็นในบัลลังก์พิพากษาของสวรรค์เมื่อรายชื่อที่บันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิตถูกนำขึ้นมาพิจารณาต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาโลกทั้งหลายพระผู้ทรงเป็นทนายเสนอขอให้ทุกคนที่มีชัยชนะโดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์รับการอภัยจากการล่วงละเมิดเพื่อพวกเขาจะกลับเข้าไปอยู่ในบ้านสวนเอเดนของพวกเขาและถูกสถาปนาขึ้นเป็นผู้ร่วมรับมรดกซึ่งเป็น “อาณาจักรดั้งเดิม” ร่วมกับพระองค์มีคาห์ 4:8

ซาตานคิดทำลายแผนการของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ด้วยความพยายามของมันในการหลอกและล่อลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์แต่บัดนี้พระคริสต์ทูลขอให้แผนการของพระเจ้าดำเนินต่อไปให้ถึงที่สุดราวกับว่ามนุษย์ไม่เคยล้มลงในบาปพระองค์ทรงทูลขอให้ประชากรของพระองค์ไม่เพียงแต่ได้รับการอภัยและการชำระบาปทั้งปวงอย่างหมดสิ้นเท่านั้นแต่ให้มีส่วนร่วมกับพระสิริของพระองค์และได้นั่งบนบัลลังก์ของพระองค์ด้วย {GC 483.3} {GCth17 420.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงแก้ต่างให้แก่ประชากรแห่งพระคุณของพระองค์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าซาตานกล่าวหาพวกเขาว่าเป็นผู้ล่วงละเมิดจอมหลอกลวงตัวยงลงแรงนำพวกเขาให้รู้สึกสงสัยเพื่อให้พวกเขาสูญเสียความเชื่อมั่นในพระเจ้าหวังที่จะแยกพวกเขาออกไปจากความรักของพระองค์และทำผิดต่อธรรมบัญญัติของพระองค์บัดนี้มันชี้ไปยังหนังสือบันทึกชีวิตของพวกเขาชี้ไปยังจุดบกพร่องต่างๆในอุปนิสัยที่หลู่พระเกียรติพระผู้ไถ่ของพวกเขาซึ่งมีความแตกต่างไปจากอุปนิสัยของพระคริสต์มันชี้ไปยังบาปทั้งหมดที่มันล่อลวงให้พวกเขาทำและจากทั้งหมดนี้มันจึงอ้างว่าคนเหล่านี้อยู่ภายใต้การปกครองของมัน {GC 484.1} {GCth17 421.1}

พระเยซูไม่ได้ทรงหาข้อแก้ตัวให้กับบาปทั้งหลายของพวกเขาแต่ทรงชี้ให้เห็นการสำนึกผิดและความเชื่อของพวกเขาและทรงอ้างสิทธิ์ที่พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษพระองค์ทรงชูพระหัตถ์ที่มีรอยแผลขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาและทูตสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งหลายพระองค์ตรัสว่าเรารู้จักชื่อของพวกเขาเราได้สลักพวกเขาไว้บนฝ่ามือของเรา“เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงปรารถนาคือจิตใจที่แตกสลายใจที่แตกสลายและสำนึกผิดนั้นข้าแต่พระเจ้าพระองค์จะไม่ทรงดูถูก” สดุดี 51:17 และพระองค์ทรงประกาศต่อผู้ที่กล่าวโทษประชากรของพระองค์ว่า“พระยาห์เวห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงว่ากล่าวเจ้านี่เป็นดุ้นฟืนที่ฉวยออกมาจากไฟไม่ใช่หรือ” เศคาริยาห์ 3:2

พระคริสต์จะทรงสวมความชอบธรรมของพระองค์เองให้แก่ผู้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเขาเข้ามาหาพระบิดาเป็น"คริสตจักรที่มีศักดิ์ศรีไม่มีด่างพร้อยริ้วรอยหรือมลทินใดๆเลย"เอเฟซัส5:27;ชื่อของคนเหล่านั้นยังคงจารึกอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตและมีบันทึกเกี่ยวกับพวกเขาว่า "พวกเขาจะดำเนินไปกับเราในชุดสีขาวเพราะว่าเขาเป็นคนที่คู่ควร" วิวรณ์ 3:4 {GC 484.2} {GCth17 421.2}

ด้วยประการฉะนี้พระสัญญาแห่งพันธสัญญาใหม่จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ว่า"เราจะให้อภัยความผิดบาปของเขาและจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป"

"พระยาห์เวห์ตรัสว่าในวันเหล่านั้นและในเวลานั้นจะหาความผิดบาปในอิสราเอลไม่พบเลยจะหาบาปในยูดาห์ก็จะไม่พบเลย"เยเรมีย์31:34;50:20;"ในวันนั้นกิ่งของพระยาห์เวห์จะงดงามและรุ่งโรจน์และผลิตผลของแผ่นดินจะเป็นความภูมิใจและเป็นเกียรติของผู้รอดตายในอิสราเอลและคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและตกค้างอยู่ในเยรูซาเล็มจะถูกเรียกว่าบริสุทธิ์คือทุกคนที่ถูกบันทึกว่ามีชีวิตในเยรูซาเล็ม" อิสยาห์ 4:2, 3 {GC 485.1} {GCth17 422.1}

พระราชกิจแห่งการพิจารณาพิพากษาและการลบบาปออกไปนั้นจะต้องทำให้เสร็จก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าเนื่องจากคนที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษาตามสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือจึงเป็นไปไม่ได้ที่บาปทั้งหลายของมนุษย์จะถูกลบออกไปจนกว่าการพิพากษาจะเสร็จสิ้นซึ่งในการพิพากษานี้กรณีของพวกเขาจะได้รับการตรวจสอบแต่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าบาปของผู้เชื่อจะถูกลบทิ้งไป "วาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า" และพระเจ้า "จะประทานพระคริสต์ที่ทรงกำหนดไว้นั้น" กิจการ 3:19, 20 TBS 1971, THSV

เมื่อการพิจารณาพิพากษาตรวจสอบเสร็จสิ้นพระคริสต์จะเสด็จมาพร้อมกับบำเหน็จของพระองค์เพื่อประทานให้กับทุกคนตามการกระทำของเขา {GC 485.2} {GCth17 422.2}

ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้นเมื่อมหาปุโรหิตทำพิธีลบบาปให้ชนชาติอิสราเอลแล้วเขาจะก้าวออกมาและอวยพรแก่คนที่ร่วมชุมนุมกันอยู่ในทำนองเดียวกันเมื่อพระราชกิจในฐานะคนกลางของพระเยซูสิ้นสุดลงแล้วพระองค์จะเสด็จออกมาปรากฏในสภาพที่ปราศจากบาปเพื่อ"นำความรอดมาให้" (ฮีบรู 9:28)

เพื่อประทานพระพรแห่งชีวิตนิรันดร์ให้แก่ประชากรที่รอคอยพระองค์เช่นเดียวกับปุโรหิตที่นำบาปออกมาจากสถานนมัสการแล้วสารภาพลงบนหัวของแพะของอาซาเซลพระคริสต์ก็จะทรงนำบาปเหล่านี้ทั้งหมดวางลงบนซาตานซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดและส่งเสริมบาปแพะของอาซาเซลที่รับบาปของชนชาติอิสราเอลจะถูกนำไปปล่อย "ยังที่เปลี่ยว.....ถิ่นทุรกันดาร" (เลวีนิติ 16:22) ในทำนองเดียวกันซาตานจะรับมลทินบาปต่างๆทั้งหมดที่มันเป็นผู้ก่อเหตุให้ประชากรของพระเจ้าทำความผิดมันจะถูกขังเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีอยู่ในโลกซึ่งจะกลายเป็นที่ร้างไม่มีผู้คนอาศัยและในที่สุดมันจะรับโทษเต็มขนาดของบาปในไฟที่จะทำลายคนชั่วทั้งหมดด้วยประการฉะนี้แผนการไถ่อันยิ่งใหญ่จะสำเร็จเมื่อบาปถูกทำลายให้สูญสิ้นไปและทุกคนที่เต็มใจละทิ้งความชั่วจะได้รับความรอด {GC 485.3} {GCth17 422.3}

เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการพิพากษาคือเมื่อเวลา 2300 วันสิ้นสุดลงในปีค.ศ 1844 การพิจารณาตรวจสอบและการลบบาปต่างๆได้เริ่มต้นขึ้นทุกคนที่เคยรับพระนามของพระคริสต์มาไว้กับ

ตัวจะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษา " ตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น" วิวรณ์ 20:12 {GC 486.1} {GCth17 423.1}

บาปทั้งหลายที่ยังไม่ได้กลับใจและละทิ้งไปจะไม่ได้รับการอภัยและจะไม่ถูกลบออกจากหนังสือที่จดบันทึกไว้แต่จะคงอยู่เพื่อเป็นพยานปรักปรำคนบาปในวันของพระเจ้าเขาอาจทำบาปนั้นในความสว่างของเวลากลางวันหรือในความมืดของยามค่ำคืนแต่สิ่งเหล่านี้จะถูกเปิดเผยและปรากฏให้เห็นต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเผชิญหน้าด้วยทูตสวรรค์ของพระเจ้ามองเห็นบาปทุกอย่างและบันทึกสิ่งเหล่านั้นไว้ในหนังสือบันทึกซึ่งไม่ผิดพลาดบาปนั้นอาจถูกทำอย่างซ่อนเร้นถูกปฏิเสธถูกปกปิดจากพ่อแม่ภรรยาลูกหรือเพื่อนๆความผิดที่อาจไม่มีผู้ใดสงสัยนอกจากตัวเขาเองแต่กลับถูกเปิดออกอย่างหมดเปลือกต่อหน้าสายลับชาวสวรรค์ความมืดของยามค่ำคืนที่มืดมิดที่สุดการอำพรางอย่างมีศิลปะแห่งการหลอกลวงทั้งปวงไม่พอเพียงที่จะปกปิดแม้สักความคิดหนึ่งจากการรับรู้ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์พระเจ้าทรงมีบันทึกที่แม่นยำของทุกการกระทำที่ไม่เป็นธรรมและทุกการซื้อขายที่ไม่ยุติธรรมการประพฤติที่แสดงออกว่าเคร่งศาสนาไม่สามารถหลอกพระองค์ได้พระองค์ไม่เคยประเมินอุปนิสัยของใครผิดมนุษย์อาจถูกผู้ที่มีใจคดโกงหลอกแต่พระเจ้าทรงเจาะผ่านทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นไว้และอ่านความในใจของชีวิตได้ {GC 486.2} {GCth17 423.2}

ช่างเป็นแนวคิดที่น่าเคร่งขรึมเกรงขามเพียงไรวันแล้ววันเล่าเรื่อยไปจนถึงนิรันดร์กาลที่หนังสือแห่งสวรรค์ยังคงทำการบันทึกตลอดมาคำพูดต่างๆที่ครั้งหนึ่งเคยพูดออกไปและกิจกรรมที่ครั้งหนึ่งเคยทำจะถูกเรียกกลับคืนไม่ได้ทูตสวรรค์จดบันทึกทั้งสิ่งที่ดีและชั่วผู้พิชิตยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกไม่อาจเรียกสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วคืนมาได้แม้เพียงสักวันเดียวการกระทำต่างๆของเราคำพูดทั้งหลายของเราแม้แต่แรงจูงใจต่างๆที่เร้นลับที่สุดของเราทั้งหมดนี้มีส่วนในการกำหนดชะตากรรมของเราว่าเราจะได้พบกับความผาสุกหรือความทุกข์ถึงแม้เราอาจลืมสิ่งที่เราทำไปแล้วแต่สิ่งเหล่านั้นจะเป็นพยานเพื่อนำไปสู่ความบริสุทธิ์หรือเพื่อนำไปสู่การลงโทษ {GC 486.3} {GCth17 423.3}

ดั่งจิตรกรที่วาดสัดส่วนของใบหน้าด้วยความแม่นยำลงบนผืนผ้าใบที่สะอาดหนังสือเบื้องบนก็จะบันทึกอุปนิสัยอย่างสัตย์ซื่อด้วยแต่กระนั้นช่างไม่ค่อยมีใครรู้สึกกังวลใจที่ชาวสวรรค์จะมองเห็นบันทึกการกระทำเหล่านั้นถ้าผ้าม่านที่แยกระหว่างสิ่งที่ตามองเห็นกับที่ตามองไม่เห็นจะถูกเปิดออกและเหล่าบุตรของมวลมนุษย์จะมองเห็นทูตสวรรค์ที่กำลังคอยจดบันทึกคำพูดทุกคำและการกระทำทุกอย่างที่พวกเขาจะต้องเผชิญหน้าอีกครั้งในวันพิพากษาแล้วในแต่ละวันจะมีคำพูดสักกี่คำที่พวกเขาจะไม่พูดและมีการกระทำสักกี่อย่างที่พวกเขาจะไม่ทำ {GC 487.1} {GCth17 424.1}

ในการพิพากษาทุกตะลันต์ความสามารถจะถูกนำมาตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนว่ามีการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรเราใช้ต้นทุนที่สวรรค์ให้เรายืมมานั้นอย่างไรเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาพระองค์จะทรงได้รับต้นทุนของพระองค์กลับคืนพร้อมดอกเบี้ยหรือไม่เราพัฒนาความสามารถที่ทรงฝากเราไว้ในมือและในใจและในสมองของเราเพื่อถวายเกียรติพระเจ้าและเพื่อเป็นพระพรแก่โลกอย่างไรเราใช้เวลาของเราปากกาของเราเสียงของเราเงินทองของเราและอิทธิพลของเราอย่างไรเราทำถวายพระคริสต์เพื่อคนยากจนคนทุกข์ยากคนกำพร้าหรือแม่ม่ายอย่างไรพระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เราเป็นผู้ดูแลพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระองค์เราทำอะไรกับแสงสว่างและความจริงที่ทรงโปรดประทานให้เราเพื่อนำคนอื่นให้ได้รู้ถึงความรอดการอ้างตนว่าเชื่อพระคริสต์นั้นไม่มีคุณค่าใดๆแต่ความรักที่แสดงออกมาให้เห็นเป็นการกระทำเท่านั้นที่ถือว่ามีคุณค่าที่แท้จริงแต่กระนั้นในสายตาของชาวสวรรค์มีเพียงความรักที่ทำให้การกระทำเกิดคุณค่า

ขึ้นมาไม่ว่าการกระทำใดๆที่ทำด้วยความรักการกระทำนั้นอาจเล็กน้อยที่สุดในสายตาของมนุษย์แต่พระเจ้าทรงยอมรับและตอบแทนการกระทำนั้น {GC 487.2} {GCth17 424.2}

ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ที่ซ่อนอยู่จะถูกเปิดเผยไว้ในหนังสือของสวรรค์มีบันทึกของการละเลยหน้าที่ต่างๆที่ต้องทำให้กับเพื่อนมนุษย์และการละลืมการทรงเรียกร้องของพระผู้ช่วยให้รอดพวกเขาจะได้เห็นจากหนังสือเล่มนี้ว่าพวกเขาใช้เวลาความคิดและพละกำลังที่ควรเป็นของพระคริสต์ไปให้กับซาตานบ่อยแค่ไหนเป็นบันทึกน่าเศร้าที่ทูตสวรรค์ต้องนำไปยังสวรรค์มนุษย์ที่มีปัญญาและแสดงตนว่าติดตามพระคริสต์กลับหมกมุ่นอยู่กับการสะสมทรัพย์สมบัติทางฝ่ายโลกหรือสนุกสนานกับความเพลิดเพลินทางโลกพวกเขาสังเวยเงินทองเวลาและกำลังให้กับการโอ้อวดและสนองตัณหาของตนเองแต่ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการอธิษฐานการศึกษาพระคัมภีร์การถ่อมตนและการสารภาพบาป {GC 487.3} {GCth17 424.3}

ซาตานค้นหากลวิธีอย่างนับไม่ถ้วนเพื่อครอบครองความคิดของเราจนทำให้เราไม่ใส่ใจกับงานที่เราควรทำความคุ้นเคยมากที่สุดจอมหลอกลวงเกลียดชังความจริงยิ่งใหญ่ต่างๆที่เปิดเผยให้เห็นเครื่องบูชาลบมลทินบาปและคนกลางผู้มีอำนาจอย่างเต็มล้นมันรู้ดีแก่ใจว่าในการที่จะได้ผลตามที่มันต้องการนั้นมันจะต้องหันเหความคิดให้ออกไปจากพระเยซูและจากความจริงของพระองค์ {GC 488.1} {GCth17 425.1}

ผู้ที่ต้องการรับผลประโยชน์จากการทรงเป็นคนกลางของพระผู้ช่วยให้รอดจะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดมาขัดขวางความพยายามของเขาที่จะไปให้ถึงความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบด้วยความยำเกรงพระเจ้าเขาจะต้องใช้เวลาอันมีค่าเพื่อการศึกษาความจริงของพระคำด้วยความจริงใจและด้วยการอธิษฐานแทนที่จะใช้ไปกับความสนุกสนานเพลิดเพลินการโอ้อวดหรือการแสวงหาผลกำไรประชากรของพระเจ้าจะต้องเข้าใจเรื่องสถานนมัสการและการพิจารณาพิพากษาอย่างถ่องแท้ทุกคนต้องมีความรู้เรื่องตำแหน่งและพระราชกิจของมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่หาไม่แล้วมันเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะนำความเชื่อซึ่งจำเป็นสำหรับช่วงเวลานี้ออกมาใช้หรือเข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เขาไปอยู่ทุกคนมีจิตวิญญาณที่จะต้องช่วยให้รอดหรือปล่อยให้พินาศแต่ละคนมีคดีที่จะต้องขึ้นศาลของพระเจ้าแต่ละคนจะต้องเผชิญหน้ากับพระผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่เป็นเรื่องสำคัญมากเพียงไรที่สมองของทุกคนจะต้องไตร่ตรองอยู่เสมอถึงภาพเหตุการณ์อันสำคัญเคร่งขรึมเมื่อการพิพากษาจะเกิดขึ้นและหนังสือบันทึกต่างๆจะถูกเปิดออกเมื่อทุกคนพร้อมกับดาเนียลจะยืนขึ้นในส่วนที่กำหนดไว้เมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้นดาเนียล 12:13 TKJV {GC 488.2} {GCth17 425.2}

ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างในหัวข้อเรื่องเหล่านี้จะต้องเป็นพยานให้กับความจริงอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้พวกเขาสถานนมัสการในสวรรค์เป็นจุดศูนย์กลางการปฏิบัติพระราชกิจของพระคริสต์เพื่อมนุษย์มันเกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณทุกดวงที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้สถานนมัสการในสวรรค์เปิดให้เห็นถึงแผนการไถ่ให้รอดซึ่งกำลังนำเราไปสู่ช่วงเวลาสุดท้ายของการสิ้นยุคและกำลังเปิดเผยให้เห็นเรื่องราวแห่งชัยชนะของการต่อสู้ระหว่างความชอบธรรมและบาปเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนจะต้องตรวจสอบหัวข้อเรื่องเหล่านี้อย่างละเอียดและสามารถให้คำตอบแก่ทุกคนที่ถามถึงเหตุผลของความหวังที่มีอยู่ในนั้นได้ {GC 488.3} {GCth17 425.3}

การอุทธรณ์ของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ในสถานนมัสการเบื้องบนเป็นสิ่งจำเป็นต่อแผนการแห่งความรอดเท่าเทียมกับการตายของพระองค์บนกางเขนโดยการตายของพระคริสต์พระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจนั้นซึ่งภายหลังจากการเป็นขึ้นจากความตายแล้วได้เสด็จขึ้นไปทำต่อให้สำเร็จในสวรรค์เราจะต้องเข้าไปภา

ยในม่านด้วยความเชื่อ "พระเยซูผู้ทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเรา" ฮีบรู 6:20 ณที่นั่นความสว่างจากกางเขนแห่งคาลวารีถูกสะท้อนออกมาณที่นั่นเราจะเข้าใจความลึกลับของการไถ่ให้รอดได้ชัดเจนยิ่งขึ้นการช่วยมนุษย์ให้รอดบรรลุความสำเร็จได้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ประเมินค่าไม่ได้ของสวรรค์เครื่องบูชาที่ถวายมีค่าเทียบเท่ากับคำเรียกร้องที่เต็มขนาดของธรรมบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกล่วงละเมิดพระเยซูทรงเปิดทางที่จะไปยังบัลลังก์ของพระบิดาและโดยการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ทุกคนที่ต้องการอย่างจริงใจที่จะเข้ามาหาพระองค์ด้วยความเชื่ออาจจะเข้ามาถึงเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ {GC 489.1} {GCth17 426.1}

"ผู้ซ่อนการละเมิดของตนไว้จะไม่เจริญแต่ผู้สารภาพและทิ้งมันจะได้ความกรุณา" สุภาษิต 28:13หากผู้ที่ปกปิดและหาข้อแก้ตัวให้กับความผิดต่างๆของตนมองเห็นว่าซาตานมีความยินดีปรีดาเพียงใดและมันเยาะเย้ยพระคริสต์และทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์เพราะการกระทำของพวกเขาอย่างไรพวกเขาก็คงจะเร่งรีบสารภาพบาปทั้งหลายของตนเองและขจัดมันทิ้งไปซาตานกระทำเพื่อการควบคุมความคิดทั้งหมดโดยผ่านทางความบกพร่องต่างๆในอุปนิสัยและมันรู้ดีว่าหากพวกเขาเก็บสงวนความบกพร่องเหล่านี้ไว้มันก็จะประสบชัยชนะด้วยเหตุนี้มันจึงคอยหาโอกาสที่จะหลอกผู้ติดตามพระคริสต์ด้วยเล่ห์ที่ร้ายกาจของมันอยู่เสมอเพื่อพวกเขาจะไม่มีทางเอาชนะได้แต่พระเยซูทรงทูลขอเผื่อเขาทั้งหลายด้วยพระหัตถ์ที่มีบาดแผลและพระวรกายที่ฟกช้ำและพระองค์ทรงประกาศให้กับทุกคนที่จะติดตามพระองค์ว่า "พระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า" 2 โครินธ์ 12:9 "จงเอาแอกของเราแบกไว้แล้วเรียนจากเราเพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อมและจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพักด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะและภาระของเราก็เบา" มัทธิว 11:29, 30 อย่าให้ผู้ใดคิดว่าความบกพร่องทั้งหลายของเขารักษาให้หายไม่ได้พระเจ้าจะประทานความเชื่อและพระคุณที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ {GC 489.2} {GCth17 426.2}

เรากำลังมีชีวิตอยู่ในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้นเมื่อมหาปุโรหิตทูลขอการลบบาปให้ชนชาติอิสราเอลทุกคนจะต้องบังคับใจตัวเองด้วยการสำนึกผิดจากบาปและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นพระเจ้าไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาอาจจะถูกไล่ออกจากท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเลวีนิติ 23:27, 29 TBS 1971, THSV ในทำนองเดียวกันในช่วงที่เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของเขามีเหลือไม่มากนักทุกคนที่ต้องการมีชื่อคงอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะต้องบังคับจิตใจของตนเองต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการเสียใจต่อบาปและการกลับใจอย่างแท้จริงนับตั้งแต่ตอนนี้จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วนและสัตย์ซื่อคนจำนวนมากที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียนจะต้องขจัดจิตใจที่เล่นๆไม่จริงจังทิ้งไปมีการต่อสู้ที่สำคัญอยู่เบื้องหน้าของทุกคนที่ต้องการเอาชนะความโน้มเอียงชั่วที่พยายามควบคุมพวกเขาการเตรียมพร้อมเป็นงานที่แต่ละคนต้องทำด้วยตนเองเราไม่ได้รอดเป็นหมู่คณะความบริสุทธิ์และการอุทิศตนของคนหนึ่งไปทดแทนคุณลักษณะที่ขาดไปของอีกคนหนึ่งไม่ได้แม้ว่าคนทุกชาติจะต้องผ่านการตรวจสอบในการพิพากษาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าแต่กระนั้นพระองค์จะทรงตรวจสอบแต่ละกรณีอย่างละเอียดและระมัดระวังราวกับว่าไม่มีคนอื่นใดในโลกนี้อีกแล้วทุกคนจะต้องผ่านการทดสอบและจะต้องปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยหรือความบกพร่องใดๆ {GC 489.3} {GCth17 426.3}

เหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับภารกิจปิดท้ายของการลบมลทินบาปนั้นช่างน่าเคร่งขรึมสำคัญยิ่งนักความสนใจต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในขณะนี้การพิพากษานี้กำลังดำเนินอยู่ในสถานนมัสการเบื้องบนและดำเนินต่อเนื่องมาแล้วเป็นเวลาหลายปีในเร็ววันนี้รวดเร็วเพียงไรไม่มีผู้ใด

ทราบการพิจารณานี้จะดำเนินมาถึงผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ชีวิตของเราจะปรากฏอย่างน่าสะพรึงกลัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการตรวจสอบจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จิตวิญญาณทุกดวงจะต้องรับฟังคำตักเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงเวลานี้มากกว่าช่วงเวลาอื่นๆว่า

“จงเฝ้าระวังและอธิษฐานเพราะพวกท่านไม่รู้ว่าวันนั้นหรือเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่” มาระโก 13:33

“ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้นเราจะมาเหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน” วิวรณ์ 3:3 {GC 490.1} {GCth17 427.1}

เมื่องานการพิจารณาพิพากษาปิดฉากลงชะตากรรมของทุกคนจะถูกตัดสินว่าจะมีชีวิตหรือตายเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณจะสิ้นสุดลงเพียงช่วงสั้นๆก่อนการเสด็จมาปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้าในหมู่เมฆบนท้องฟ้าในพระธรรมวิวรณ์พระคริสต์ทรงมองไปยังเวลานั้นและประกาศว่า

“จงให้คนอธรรมประพฤติการอธรรมต่อไปจงให้คนโสมมประพฤติการโสมมต่อไปจงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไปและจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป‘นี่แน่ะเราจะมาในเร็วๆนี้และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วยเพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน’” วิวรณ์ 22:11, 12 {GC 490.2} {GCth17 427.2}

คนชอบธรรมและคนชั่วจะยังคงดำรงชีวิตอยู่ในโลกในสภาพมตะของเขาคือคนทั้งหลายจะยังคงกำลังเพาะปลูกและก่อสร้างกำลังกินและดื่มทุกคนไม่ได้ตระหนักเลยว่าการตัดสินสุดท้ายซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้กำลังถูกประกาศอยู่ในสถานนมัสการเบื้องบนในสมัยก่อนน้ำท่วมโลกภายหลังจากที่โนอาห์เข้าไปในนาวาแล้วพระเจ้าทรงกักเก็บตัวเขาไว้และทรงปิดประตูไม่ให้คนชั่วร้ายเข้าไปแต่ทว่าเป็นเวลาเจ็ดวันที่คนทั้งหลายไม่รู้ว่าหายนะของพวกเขาถูกกำหนดไว้แล้วพวกเขายังคงดำเนินชีวิตที่สะเพร่ารักสนุกและเยาะเย้ยคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงพระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า
“เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:39.

ดั่งขโมยในยามเที่ยงคืนที่มาอย่างเงียบๆไม่มีใครรู้เห็นชั่วโมงแห่งการตัดสินก็จะมาถึงเช่นนั้นชั่วโมงซึ่งเป็นจุดที่กำหนดชะตากรรมของมนุษย์ทุกคนซึ่งเป็นการเพิกถอนครั้งสุดท้ายของข้อเสนอแห่งความเมตตาที่มีให้กับบรรดาผู้ที่ทำผิด {GC 491.1} {GCth17 427.3}

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่.......หากเจ้าของบ้านกลับมาอย่างฉับพลันท่านอาจพบว่าพวกท่านกำลังนอนหลับอย” มาระโก 13:35, 36

สภาพที่อันตรายจะเป็นของผู้ที่เมื่อยล้าในการรอคอยและหันไปหาสิ่งเย้ายวนของโลกในขณะที่นักธุรกิจกำลังหมกมุ่นอยู่กับการติดตามการค้ากำไรในขณะที่คนรักความสนุกหรรษากำลังคอยมองแต่การตามใจตนเองในขณะที่บุตรสาวของแฟชั่นกำลังจัดเตรียมเครื่องประดับอาจเป็นเวลาที่พระผู้ทรงพิพากษาคนทั้งโลกจะประกาศคำตัดสินว่าเจ้า “ถูกชั่งในตราชูทรงเห็นว่ายังขาดอยู่” ดาเนียล 5:27 {GC 491.2} {GCth17 427.4}

บท 29 - จุดเริ่มต้นของความชั่ว

ในความนึกคิดของคนมากมายจุดเริ่มต้นของบาปและเหตุผลที่บาปยังคงมีอยู่เป็นเรื่องน่าฉงนอย่างมากพวกเขามองเห็นการกระทำของความชั่วพร้อมด้วยผลของความโศกเศร้าและหายนะที่น่ากลัวและต่างถามว่าเรื่องทั้งหมดนี้ยังเกิดขึ้นได้อย่างไรภายใต้อำนาจการปกครองของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญาอำนาจและความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดนี่เป็นความลึกลับที่พวกเขาหาคำอธิบายไม่ได้และในความไม่มั่นใจและความสงสัยของพวกเขาพวกเขาจึงมืดบอดมองไม่เห็นความจริงที่เปิดเผยอย่างชัดแจ้งในพระวจนะของพระเจ้าและจำเป็นต่อความรอดในขณะที่มีคนสอบถามเกี่ยวกับเรื่องที่บาปยังคงมีอยู่นั้นพวกเขาลงแรงไปค้นหาในสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยดังนั้นพวกเขาจึงไม่พบคำตอบที่จะแก้ปัญหาของพวกเขาและเช่นนั้นพวกเขาจึงถูกกระตุ้นด้วยแนวโน้มที่จะสงสัยและการหาข้อผิดพลาดเล็กๆน้อยๆในเรื่องนี้ก็เข้าครอบงำเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธพระคำในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนอื่นๆพลาดที่จะเข้าใจอย่างน่าพึงพอใจในเรื่องปัญหายิ่งใหญ่ของความชั่วทั้งนี้เป็นเพราะข้อเท็จจริงที่ว่าขนบธรรมเนียมและการแปลความหมายผิดได้บดบังคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องพระลักษณะนิสัยของพระเจ้าลักษณะการปกครองของพระองค์และหลักการต่างๆของพระองค์ในการจัดการกับบาป {GC 492.1} {GCth17 428.1}

การจะอธิบายจุดเริ่มต้นของบาปเพื่อจะใช้เป็นเหตุผลอธิบายถึงการที่บาปยังคงมีอยู่นั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้แต่กระนั้นเราเข้าใจทั้งในเรื่องจุดเริ่มต้นของบาปและการจัดการบาปขั้นสุดท้ายได้อย่างเพียงพอที่จะได้รับการแสดงให้เห็นอย่างเต็มที่ถึงความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าในการจัดการทุกอย่างที่ทรงทำกับความชั่วไม่มีเรื่องใดที่พระคัมภีร์สอนไว้ชัดเจนมากไปกว่าเรื่องที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องรับผิดชอบกับการเข้ามาของบาปว่าไม่มีการถอนคืนพระคุณของพระเจ้าอย่างไม่มีเหตุผลไม่มีความบกพร่องในระบอบการปกครองของพระเจ้าที่เปิดโอกาสให้เกิดการกบฏขึ้นบาปเป็นผู้บุกรุกไม่มีเหตุผลใดที่จะบอกว่าบาปยังคงมีอยู่ได้อย่างไรบาปลึกลับและอธิบายไม่ได้หากให้ข้อแก้ตัวแก่บาปก็จะเป็นการปกป้องบาปหากพบว่ามีข้อแก้ตัวประการใดหรือหาสาเหตุเพื่อแสดงให้เห็นว่าบาปคงอยู่ได้อย่างไรแล้วบาปก็ไม่ใช่บาปคำจำกัดความของบาปได้มาตามที่พระคำของพระเจ้าให้ไว้คือ "บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ" 1 ยอห์น 3:4 บาปเป็นผลจากการกระทำของหลักการที่ต่อสู้กับธรรมบัญญัติยิ่งใหญ่แห่งความรักซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของพระเจ้า {GC 492.2} {GCth17 428.2}

ก่อนที่ความชั่วจะเข้ามาทั่วทั้งจักรวาลมีสันติสุขและความสุขทุกสิ่งเข้าประสานอย่างบริบูรณ์กับพระประสงค์ของพระเจ้าพระผู้สร้างความรักที่ถวายแด่พระเจ้านั้นสูงส่งความรักที่มีให้แก่กันนั้นไม่ลำเอียงพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระวาทะผู้ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์คือทรงเป็นหนึ่งเดียวทั้งในธรรมชาติในพระลักษณะและในเป้าหมายพระองค์ทรงเป็นเพียงผู้เดียวของทั้งจักรวาลที่ทรงสามารถเข้าร่วมในการประชุมต่างๆและในการวางแผนทั้งหมดของพระเจ้าได้พระบิดาทรงประกอบกิจผ่านพระคริสต์ในการทรงสร้างชาวสวรรค์ทั้งปวง

"ในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นทั้งในท้องฟ้า....ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์หรือเป็นเทพอาณาจักรหรือเป็นเทพผู้ครองหรือศักดิเทพ" โคโลสี 1:16 TBS 1971 และชาวสวรรค์ทั้งปวงถวายความภักดีแด่พระคริสต์เสมอเท่าพระบิดา {GC 493.1} {GCth17 429.1}

ธรรมบัญญัติแห่งความรักเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้าความสุขของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดขึ้นกับความสอดคล้องอย่างบริบูรณ์ที่พวกเขามีต่อหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรมพระเจ้าทรงป

ระสงค์การรับใช้แห่งรักจากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้างคือความจงรักภักดีที่เกิดขึ้นจากการสำนึกอย่างมีสติในพระลักษณะของพระองค์พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยความจงรักภักดีที่ได้จากการบังคับและพระองค์ทรงโปรดประทานความนึกคิดที่เป็นอิสระให้แก่ชาวสวรรค์ทั้งปวงเพื่อพวกเขาจะมอบถวายการรับใช้ด้วยใจสมัคร {GC 493.2} {GCth17 429.2}

แต่มีบุคคลหนึ่งเลือกใช้เสรีภาพนี้ไปในทางผิดบาปเริ่มต้นขึ้นในตัวเขาเขาเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติมากที่สุดจากพระเจ้ารองลงมาจากพระคริสต์และเขาเป็นผู้ที่มีอำนาจและสง่าราศีมากที่สุดเมื่อเทียบกับบรรดาผู้อาศัยในสวรรค์อื่นๆก่อนที่ลูซิเฟอร์จะล้มลงในบาปเขาเป็นหัวหน้าเครูบผู้พิทักษ์บริสุทธิ์และไร้มลทิน“พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่าเจ้าเป็นแบบอย่างของความสมบูรณ์เต็มด้วยสติปัญญาและมีความงามอย่างพร้อมเจ้าอยู่ในสวนเอเดนอุทยานของพระเจ้าอัญมณีทุกอย่างเป็นเครื่องแต่งกายของเจ้า......เราแต่งตั้งเจ้าไว้โดยมีเครูบเป็นผู้พิทักษ์เจ้าอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้าและเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิงเจ้าปราศจากตำหนิในวิธีทางของเจ้าตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นจนเมื่อพบบาปชั่วในตัวเจ้า” เอเสเคียล 28:12-15 {GC 493.3} {GCth17 429.3}

ลูซิเฟอร์น่าจะยังคงอยู่เป็นที่ชื่นชอบของพระเจ้าเป็นที่รักและได้รับเกียรติจากหมู่ทูตสวรรค์ทั้งปวงเขาน่าจะใช้อำนาจอันสูงสง่าเพื่อเป็นพระพรแก่ผู้อื่นและเพื่อถวายเกียรติพระผู้สร้างแต่ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้าเจ้าทำให้ปัญญาของเจ้าวิปริตไปเนื่องด้วยความสง่างามของเจ้า”เอเสเคียล28:17;ทีละเล็กทีละน้อยลูซิเฟอร์เข้าไปหมกมุ่นอยู่กับความต้องการยกตนให้สูงขึ้น“เจ้าถือตัวว่าความคิดเจ้าเป็นเหมือนความคิดพระเจ้า”

“เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่าข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้าข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุม...ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆข้าจะทำให้ตัวของข้าเหมือนองค์สูงสุด’” เอเสเคียล 28:6 อิสยาห์ 14:13, 14.

แทนที่ลูซิเฟอร์จะพยายามชักจูงให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงเทิดทูนพระเจ้าให้สูงสุดและจงรักภักดีต่อพระผู้ที่สร้างเขามานั้นเขากลับพยายามที่จะให้ทูตสวรรค์รับใช้และเคารพตัวเขาเองและเขาโลภเกียรติยศที่พระบิดาทรงโปรดประทานให้พระบุตรของพระองค์เจ้าชายแห่งเหล่าทูตสวรรค์องค์นี้หวังอยากได้อำนาจซึ่งเป็นสิทธิพิเศษของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเป็นผู้ถือครอง {GC 494.1} {GCth17 430.1}

ชาวสวรรค์ทั้งปวงชื่นชมปรีดาที่จะสะท้อนรัศมีภาพของพระผู้สร้างและถวายสรรเสริญพระองค์และในขณะที่พระเจ้าทรงได้รับเกียรติเช่นนี้ทุกสิ่งมีแต่สันติสุขและความชื่นชมแต่บัดนี้มีเสียงหนึ่งที่ไม่ประสานเข้ากับเสียงอื่นๆทำลายความกลมกลืนของชาวสวรรค์ไปการทำเพื่อตนเองและการยกตนขึ้นเป็นวิถีทางที่ตรงข้ามกับแผนการของพระผู้สร้างการกระทำเช่นนี้กระตุ้นให้เกิดความชั่วในจิตใจที่ซึ่งพระสิริของพระเจ้าจะต้องยิ่งใหญ่ที่สุดสภาของชาวสวรรค์อ้อนวอนลูซิเฟอร์พระบุตรของพระเจ้าอธิบายให้เขาเห็นความยิ่งใหญ่คุณความดีและความยุติธรรมของพระผู้สร้างและพระบัญญัติของพระองค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่เปลี่ยนแปลงพระเจ้าทรงเป็นผู้วางระเบียบของสวรรค์ด้วยพระองค์เองและด้วยการออกไปจากระเบียบลูซิเฟอร์จะหลู่เกียรติพระผู้สร้างของเขาและนำหายนะมาสู่ตนเองแต่คำตักเตือนที่ประทานให้ด้วยความรักของพระเจ้าและพระเมตตาคุณที่ไม่มีวันหมดสิ้นกลับปลุกแต่วิญญาณการต่อต้านลูซิเฟอร์ปล่อยให้ความอิจฉาที่มีต่อพระคริสต์มีชัยและเขาก็ยิ่งมุ่งมั่นมากขึ้น {GC 494.2} {GCth17 430.2}

ความทะนงตนในความงดงามของตัวเองหล่อเลี้ยงความปรารถนาของความเป็นใหญ่ลูซิเฟอร์ไม่สำนึกว่าเกียรติยศสูงศักดิ์ที่ทรงโปรดประทานให้เขานั้นเป็นของประทานจากพระเจ้าและไม่ทำให้เขารู้สึกซาบ

ซึ้งในพระคุณต่อพระผู้สร้างเขาเทิดทูนในรัศมีสดใสและความสูงเกียรติและหวังอยากที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้าชาวสวรรค์รักและเคารพเขาทูตสวรรค์ต่างยินดีปฏิบัติตามคำสั่งของเขาและเขาได้รับสติปัญญาและรัศมีภาพเหนือกว่าทูตสวรรค์ทั้งหมดถึงกระนั้นพระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นที่ยอมรับของชาวสวรรค์พระองค์ทรงเป็นหนึ่งร่วมกับพระบิดาทั้งในพลังและอำนาจในประชุมสภาทั้งหมดของพระเจ้าพระคริสต์ทรงเข้าร่วมอยู่ด้วยในขณะที่ลูซิเฟอร์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในการวางแผนการของพระเจ้าทูตสวรรค์ยิ่งใหญ่องค์นี้ถามว่า

“ทำไมพระคริสต์จึงมีอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนี้ทำไมพระองค์จึงได้รับเกียรติเหนือกว่าลูซิเฟอร์” {GC 495.1} {GCth17 431.1}

ลูซิเฟอร์ออกไปจากตำแหน่งของเขาซึ่งอยู่ถัดจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเขาไปกระจายความรู้สึกไม่พอใจให้กับทูตสวรรค์ทั้งหลายเขาทำงานนี้อย่างลับๆและชั่วขณะหนึ่งเขาปกปิดเป้าหมายแท้จริงด้วยการแสดงว่ายำเกรงพระเจ้าเขาพยายามสร้างความไม่พอใจในเรื่องพระบัญญัติที่ใช้ปกครองชาวสวรรค์และยุยงว่าพวกเขาถูกบังคับด้วยข้อห้ามต่างๆที่ไม่จำเป็นเนื่องจากทูตสวรรค์มีธรรมชาติที่บริสุทธิ์เขาจึงปลุกเร้าว่าพวกเขาควรต้องปฏิบัติตามความปรารถนาของตนเองเขาพยายามทำตัวเพื่อให้ทูตสวรรค์เห็นใจในตัวเขาด้วยการทำให้เห็นว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่ยุติธรรมด้วยการประทานเกียรติยศสูงสุดให้แก่พระคริสต์เขาอ้างว่าความอยากได้อำนาจและเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ขึ้นนั้นไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อยกชูตนเองขึ้นให้สูงแต่กำลังหาเสรีภาพมาให้กับชาวสวรรค์ทั้งปวงเพื่อโดยวิธีนี้พวกเขาจะได้ไปถึงระดับที่สูงยิ่งขึ้น {GC 495.2} {GCth17 431.2}

ด้วยพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าพระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยนานต่อลูซิเฟอร์พระองค์ไม่ทรงปลดเขาออกจากตำแหน่งสูงศักดิ์ในทันทีเมื่อเขาปล่อยตัวให้กับวิญญาณของความไม่พึงพอใจหรือเมื่อเขาเริ่มเสนอข้ออ้างผิดให้แก่ทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์เขายังคงอยู่ในสวรรค์อีกนานครั้งแล้วครั้งเล่าลูซิเฟอร์ได้รับข้อเสนอของการอภัยโทษโดยมีข้อแม้ให้กลับใจและยอมมอบถวายตัวความพยายามเช่นนี้มีเพียงความรักและพระปัญญาของพระเจ้าที่จัดไว้เพื่อให้เขารู้สึกสำนึกในความผิดวิญญาณของความไม่พอใจไม่เคยมีปรากฏในสวรรค์แรกเริ่มนั้นลูซิเฟอร์เองมองไม่เห็นว่ากำลังหลงไปทางใดเขาไม่เข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของความรู้สึกต่างๆของตนเองแต่เมื่อความไม่พึงพอใจของเขาผ่านการพิสูจน์ว่าไม่มีมูลเหตุแล้วลูซิเฟอร์ก็รู้สึกแน่ใจว่าตัวเขาเองผิดและสิ่งต่างๆที่พระเจ้าทรงกล่าวไว้นั้นยุติธรรมและเขาควรที่จะยอมรับข้อกำหนดเหล่านี้ต่อหน้าชาวสวรรค์ทั้งปวงหากเขาทำเชนนี้เขาคงช่วยตัวเองและทูตสวรรค์มากมายไว้ในเวลานี้เขายังไม่ได้ละทิ้งความภักดีต่อพระเจ้าไปโดยสิ้นเชิงแม้เขาจะละทิ้งตำแหน่งของเทพผู้พิทักษ์ไปแล้วแต่กระนั้นหากเขายอมกลับไปหาพระเจ้ายอมรับพระปัญญายิ่งใหญ่ของพระผู้สร้างและพอใจรับตำแหน่งที่ทรงโปรดแต่งตั้งให้เขาในแผนการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้วเขาคงจะได้รับแต่งตั้งให้กลับไปอยู่ในตำแหน่งเดิมแต่ความหยิ่งทะนงตนทำให้ตัวเขาไม่ยอมจำนนเขายืนกรานปกป้องแนวคิดของเขายืนยันว่าไม่จำเป็นต้องกลับใจและมอบตัวเองอย่างเต็มที่เข้าสู่ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่เพื่อต่อสู้พระผู้สร้างของเขา {GC 495.3} {GCth17 431.3}

บัดนี้กำลังปัญญาเฉียบแหลมทั้งหมดของเขามุ่งหันเข้าหางานแห่งการหลอกลวงเพื่อเอาชนะความเห็นใจของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การบัญชาของเขาแม้แต่ความจริงที่พระคริสต์ได้ทรงเตือนและแนะนำแก่เขาก็ยังถูกบิดเบือนเพื่อใช้ในแผนการทรยศสำหรับทูตสวรรค์ที่วางใจและผูกพันใกล้ชิดที่สุดกับซาตานมันทำให้พวกเขามองว่ามันไม่ได้รับความยุติธรรมตำแหน่งของมันไม่ได้รับความเคารพและเสรีภาพของมันถูกตัดทอนในการแปลความหมายพระดำรัสของพระคริสต์ไปในทางที่ผิดเช่นนี้มันก้าวไปสู่การพูดกลับ

กลอกและพูดเท็จมันกล่าวหาพระบุตรของพระเจ้าว่าทรงวางแผนเพื่อทำให้มันอับอายต่อหน้าบรรดาผู้อาศัยในสวรรค์มันยังนำเสนอประเด็นเท็จระหว่างตัวมันเองกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์อีกด้วยทูตสวรรค์ที่มันไม่สามารถโน้มน้าวและนำเข้ามาอยู่ฝ่ายเดียวกับมันได้นั้นมันกล่าวหาว่าเป็นผู้ที่ไม่สนใจผลประโยชน์ของชาวสวรรค์มันซัดทอดงานที่ตัวมันกำลังทำอยู่นี้ใส่ทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ยังคงภักดีต่อพระเจ้าในการที่จะทำให้คำกล่าวหาของมันที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมนั้นมีน้ำหนักมันหันไปโจมตีพระดำรัสและการกระทำของพระผู้สร้างเป็นแผนของมันที่ทำให้ทูตสวรรค์รู้สึกงุนงงในเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยเล่ห์เหลี่ยมการโต้เถียงของมันทุกสิ่งที่เรียบง่ายนั้นมันห่อหุ้มด้วยความลึกลับและการบิดเบือนอย่างมีศิลปะมันโยนข้อสงสัยใส่ถ้อยคำอันชัดแจ้งที่สุดของพระยาห์เวห์ตำแหน่งสูงของมันที่อยู่ใกล้อำนาจการปกครองของพระเจ้าทำให้สิ่งที่มันพูดมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นและโน้มน้าวให้ชาวสวรรค์มากมายเข้าร่วมกับมันในการกบฏต่ออำนาจของพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ {GC 496.1} {GCth17 432.1}

ด้วยพระปัญญาของพระเจ้าพระองค์ทรงปล่อยให้ซาตานทำงานของมันต่อไปจนกระทั่งจิตใจแห่งความไม่พอใจสุกงอมกลายเป็นการกบฏเต็มรูปแบบเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องปล่อยให้แผนการต่างๆของมันพัฒนาไปอย่างเต็มที่เพื่อทุกคนจะมองเห็นลักษณะและธาตุแท้ของพวกมันลูซิเฟอร์ในฐานะเครูบผู้ที่ได้รับการเจิมแล้วนั้นได้รับการเชิดชูไว้อย่างสูงส่งมันเป็นที่รักยิ่งของชาวสวรรค์และมีอิทธิพลเหนือพวกเขาอย่างแรงกล้าอาณาบริเวณการปกครองของพระเจ้าไม่ได้รวมเฉพาะชาวสวรรค์เท่านั้นแต่ยังรวมโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้างและซาตานคิดว่าหากมันชักนำทูตสวรรค์เข้าร่วมการกบฏกับมันได้แล้วมันก็จะชักนำโลกอื่นเข้าร่วมกับมันด้วยมันนำเสนอปัญหาในส่วนของมันได้อย่างแนบเนียนมันใช้เล่ห์เหลี่ยมและการหลอกลวงเพื่อบรรลุเป้าหมายของมันอำนาจของการหลอกลวงของมันนั้นยิ่งใหญ่และมันได้เปรียบด้วยการแฝงตัวโดยสวมเสื้อคลุมแห่งความเท็จแม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีก็ไม่อาจเข้าใจลักษณะนิสัยของมันหรือมองเห็นว่างานของมันจะนำไปสู่ทิศทางใด {GC 497.1} {GCth17 432.2}

ซาตานได้รับเกียรติสูงส่งอย่างมากยิ่งและการกระทำทั้งหมดของมันถูกปกปิดไว้อย่างลึกลับยากที่บรรดาทูตสวรรค์จะเปิดเผยธรรมชาติที่แท้จริงของงานของมันบาปจะไม่ปรากฏว่าชั่วร้ายอย่างที่มันเป็นจนกว่ามันจะเติบใหญ่อย่างเต็มที่นับแต่ก่อนจวบจนกระทั่งบัดนี้ไม่มีที่สำหรับบาปในจักรวาลของพระเจ้าและสิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่เข้าใจถึงธรรมชาติและความชั่วร้ายของมันพวกเขามองไม่เห็นผลพวงต่างๆอันน่ากลัวที่จะตามมาภายหลังซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการละทิ้งธรรมบัญญัติของพระเจ้าในช่วงแรกซาตานปกปิดการกระทำของมันไว้ภายใต้การแสดงออกว่าจงรักภักดีต่อพระเจ้ามันอ้างว่ากำลังหาทางส่งเสริมเกียรติยศของพระเจ้าความมั่นคงในการปกครองของพระองค์และผลประโยชน์ของผู้อาศัยทั้งหมดในสวรรค์ในขณะที่มันปลูกฝังความไม่พอใจเข้าไปในความคิดของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้มันนั้นมันทำอย่างแนบเนียนจนดูราวกับว่ามันกำลังหาทางกำจัดความไม่พอใจเมื่อมันเรียกร้องให้เปลี่ยนแปลงระเบียบและกฎบัญญัติต่างๆของการปกครองของพระเจ้านั้นมันทำภายใต้การหลอกลวงว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์ {GC 497.2} {GCth17 432.3}

ในการที่พระเจ้าทรงจัดการกับบาปนั้นพระองค์ทรงใช้ได้เฉพาะความชอบธรรมและความจริงเท่านั้นซาตานใช้การประจบประแจงและการหลอกลวงซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ไม่ได้นั่นคือมันหาทางที่จะปลอมแปลงพระคำของพระเจ้าและเสนอให้ทูตสวรรค์ทั้งหลายเข้าใจแผนการการปกครองของพระองค์ไปในทางที่ผิดโดยอ้างว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมในการจัดวางกฎและระเบียบต่างๆให้กับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์และอ้างว่าในการกำหนดให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงยอมจำนนและเชื่อฟังพระองค์นั้นพระองค์เพียงแต่ต้องการยกพระองค์เองขึ้นด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องแสดงให้เหล่าชาวสวรรค์ทั้งปวงรวมทั้งโลกทั้งหลายเห็นว่า

การปกครองของพระเจ้ายุติธรรมและธรรมบัญญัติของพระองค์บริบูรณ์ซาตานทำให้ดูประหนึ่งว่าตัวมันเองคอยพยายามส่งเสริมเพื่อประโยชน์ของจักวาลดังนั้นลักษณะที่แท้จริงของผู้ฉกชิงคนนี้และเป้าหมายแท้จริงของมันจะต้องถูกเข้าใจโดยทุกๆคนซาตานต้องมีเวลาเพื่อเปิดเผยตนเองให้เป็นที่ประจักษ์ด้วยผลงานชั่วต่างๆของมัน {GC 498.1} {GCth17 433.1}

ความขัดแย้งที่มันเองเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้นในสวรรค์ซาตานกลับกล่าวโทษธรรมบัญญัติและการปกครองของพระเจ้ามันประกาศว่าความชั่วทั้งปวงเป็นผลจากการบริหารจัดการของพระเจ้ามันอ้างว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะทำให้บัญญัติต่างๆของพระยาห์เวห์ดีขึ้นดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องให้มันแสดงสิ่งที่มันอ้างให้เห็นประจักษ์และแสดงผลลัพธ์ของข้อเสนอของมันในการเปลี่ยนแปลงธรรมบัญญัติของพระเจ้าผลงานของมันเองจะต้องปรักปรำตัวมันเองซาตานอ้างแต่แรกแล้วว่ามันไม่ได้กบฏทั้งจักรวาลจึงต้องเห็นจอมหลอกลวงเปิดเผยโฉมหน้าออกมา {GC 498.2} {GCth17 433.2}

แม้เมื่อพระเจ้าทรงชี้ขาดไม่ให้ซาตานอยู่ในสวรรค์ต่อไปพระองค์ผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญายังไม่ทรงทำลายซาตานเนื่องจากพระเจ้าทรงยอมรับการรับใช้ด้วยความรักเท่านั้นความภักดีของผู้ที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดจะต้องวางอยู่บนความสำนึกในความยุติธรรมและพระเมตตากรุณาของพระองค์บรรดาผู้ที่อาศัยในสวรรค์และโลกอื่นๆที่ยังไม่ได้เตรียมพร้อมในการทำความเข้าใจธรรมชาติของบาปหรือผลพวงต่างๆที่ตามมาของบาปจะไม่สามารถมองเห็นความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้าในการทำลายซาตานได้หากทรงกำจัดมันทิ้งไปเสียในทันทีพวกเขาจะรับใช้พระเจ้าด้วยความกลัวมากกว่าด้วยความรักอิทธิพลของผู้หลอกลวงจะไม่ถูกทำลายไปจนหมดสิ้นหรือแม้กระทั่งวิญญาณแห่งการกบฏก็จะไม่ถูกถอนรากออกไปจนหมดสิ้นจะต้องยอมปล่อยให้ความชั่วเติบโตจนสุกงอมเพื่อผลที่ดีต่อทั้งจักรวาลไปตลอดกาลอย่างไม่สิ้นสุดซาตานจะต้องพัฒนาหลักการต่างๆของมันอย่างเต็มที่ทั้งนี้เพื่อสิ่งมีชีวิตทั้งปวงซึ่งพระเจ้าทรงสร้างจะมองเห็นข้อกล่าวหาที่มันมีต่อการปกครองของพระเจ้าด้วยแสงสว่างที่แท้จริงเพื่อความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้าและพระบัญญัติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์จะหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาไปตลอดกาล {GC 498.3} {GCth17 433.3}

การกบฏของซาตานจะต้องเป็นบทเรียนของจักรวาลนานตลอดไปทุกยุคที่กำลังจะมาถึงเป็นพยานหลักฐานไปตลอดกาลถึงธรรมชาติและผลลัพธ์อันน่ากลัวต่างๆของบาปการกระทำตามแนวทางของซาตานซึ่งมีผลต่อทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์จะเป็นข้อพิสูจน์ว่าการละเลยอำนาจของพระเจ้าจะเกิดผลอย่างไรสิ่งเหล่านี้จะเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการปกครองของพระเจ้าและธรรมบัญญัติของพระองค์มีไว้เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นด้วยเหตุนี้ประวัติศาสตร์ของประสบการณ์การกบฏที่น่ากลัวนี้จะเป็นแนวกำบังป้องกันอย่างต่อเนื่องให้แก่สิ่งมีชีวิตศักดิ์สิทธิ์ทั้งมวลเพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาถูกหลอกในเรื่องธรรมชาติของการล่วงละเมิดเพื่อช่วยพวกเขาไม่ให้ทำบาปและตกลงสู่ความทุกข์ของการต้องโทษ {GC 499.1} {GCth17 434.1}

ผู้ฉกชิงยิ่งใหญ่ผู้นี้ยังคงแก้ตัวอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆจนถึงจุดที่ใกล้ปิดฉากความขัดแย้งในสวรรค์เมื่อคำประกาศว่าซาตานและผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันจะต้องถูกขับออกจากที่พำนักอันสุขสำราญถูกประกาศออกมาแล้วหลังจากนั้นหัวหน้ากบฏจึงประกาศอย่างห้าวหาญหมิ่นประมาทธรรมบัญญัติของพระผู้สร้างมันย้ำข้ออ้างว่าทูตสวรรค์ไม่ต้องการการควบคุมแต่ควรปล่อยให้ทำตามความต้องการของพวกเขาเองซึ่งจะชี้นำไปในทางที่ถูกเสมอมันประณามว่าข้อกำหนดของพระเจ้าจำกัดเสรีภาพของพวกมันและประกาศว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะหาทางลบล้างธรรมบัญญัติเพื่อว่าเมื่อหลุดออกจากข้อผูกมัดนี้ชาวสวรรค์จะมีความเป็นอยู่ที่สูงขึ้นและมีราศีมากยิ่งขึ้น {GC 499.2} {GCth17 434.2}

ซาตานและพรรคพวกของมันพร้อมใจกันซัดทอดความผิดทั้งหมดของการกบฏใส่พระคริสต์โดยประกาศว่าหากพวกมันไม่ถูกตำหนิก็คงจะไม่มีทางที่จะกบฏด้วยความดื้อรั้นและการท้าทายอย่างไม่เกรงกลัวในการทรยศของมันมันพยายามคว่ำการปกครองของพระเจ้าแต่กลับไร้ผลแต่กระนั้นมันยังอ้างอย่างหมิ่นประมาทว่าตนเป็นเหยื่อบริสุทธิ์ของอำนาจที่กดขี่และแล้วในที่สุดจ้าวจอมกบฏและผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันก็ถูกขับออกจากสวรรค์ {GC 499.3} {GCth17 434.3}

วิญญาณเดียวกันที่ก่อการกบฏขึ้นในสวรรค์ยังคงดลบันดาลให้เกิดการกบฏขึ้นในโลกซาตานสานต่อนโยบายเดียวกันนี้กับมนุษย์ดังที่มันกระทำกับบรรดาทูตสวรรค์บัดนี้วิญญาณของมันเข้าครอบครองในตัวเหล่าบุตรที่ไม่เชื่อฟังเช่นเดียวกับซาตานพวกเขาพยายามหาทางทำลายข้อห้ามในธรรมบัญญัติของพระเจ้าและสัญญาที่จะให้เสรีภาพแก่มนุษย์ผ่านทางการล่วงละเมิดกฎต่างๆในนั้นการตำหนิบาปยังคงปลุกเร้าวิญญาณของความเกลียดชังและการต่อต้านเมื่อข่าวสารคำเตือนของพระเจ้านำสติของพวกเขากลับคืนมาซาตานก็นำมนุษย์ให้แก้ตัวว่าตนเองถูกและหาความเห็นใจจากผู้อื่นในวิถีบาปของตนที่ได้ทำลงไปแทนที่จะแก้ไขความผิดของพวกเขาพวกเขากลับเกรี้ยวกราดใส่ผู้ที่ตักเตือนราวกับว่าคนผู้นั้นเป็นต้นเหตุเดียวที่ก่อให้เกิดความลำบากตั้งแต่สมัยของอาเบลผู้ชอบธรรมจนถึงยุคนี้ของเราวิญญาณเดียวกันนี้ยังคงปฏิบัติต่อผู้ที่กล้าตำหนิบาป {GC 500.1} {GCth17 435.1}

ซาตานชักนำมนุษย์ให้ทำบาปด้วยการบิดเบือนพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้าเช่นเดียวกับที่มันเคยทำในสวรรค์มันทำให้มนุษย์มองว่าพระเจ้าทรงเข้มงวดและโหดเหี้ยมและเมื่อมันทำสำเร็จในระดับหนึ่งมันก็ประกาศว่าข้อจำกัดต่างๆที่ไม่ยุติธรรมของพระเจ้าทำให้มนุษย์ล้มลงในบาปเช่นเดียวกับที่นำให้มันเองกบฏ {GC 500.2} {GCth17 435.2}

แต่พระเจ้าพระผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์กาลทรงประกาศถึงพระลักษณะของพระองค์เองว่า “พระยาห์เวห์พระยาห์เวห์พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณพระองค์กริ้วช้าทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริงผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคนผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิดการทรยศและบาปแต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน” อพยพ 34:6. 7 {GC 500.3} {GCth17 435.3}

ด้วยการขับซาตานออกจากสวรรค์พระเจ้าทรงประกาศถึงความยุติธรรมของพระองค์และรักษาเกียรติของพระบัลลังก์ของพระองค์ไว้แต่เมื่อมนุษย์ทำบาปด้วยการยอมแพ้ต่อการหลอกลวงของวิญญาณนี้ที่ละทิ้งพระเจ้าพระเจ้าประทานหลักฐานแห่งความรักของพระองค์ด้วยการประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ให้เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติที่ล้มลงในบาปในการลบมลทินบาปได้เปิดเผยให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าการพิสูจน์อันทรงพลังของกางเขนแสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลได้มองเห็นว่าแนวทางแห่งบาปที่ลูซิเฟอร์เลือกนั้นไม่มีเหตุกล่าวหาการปกครองของพระเจ้าได้ {GC 500.4} {GCth17 436.1}

ในการต่อสู้ระหว่างพระคริสต์กับซาตานในช่วงสมัยที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนั้นธาตุแท้ของจ้าวจอมหลอกลวงถูกเปิดกระชากออกไม่มีสิ่งใดที่มีผลต่อการถอนรากซาตานออกไปจากความรักของเหล่าทูตสวรรค์และจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีได้ดีไปกว่าสงครามโหดเหี้ยมที่มันทำกับพระผู้ไถ่ของโลกการหมิ่นประมาทอย่างท้าทายของมันที่เรียกร้องให้พระคริสต์กราบบูชามันความอาจหาญอย่างอวดดีไม่เกรงกลัวที่ยกพระองค์ขึ้นไปบนยอดเขาและยอดหอคอยพระนิเวศความประสงค์ร้ายกาจที่เรียกร้องให้พระองค์กระโจนจากความสูงที่น่ากลัวความมุ่งร้ายที่ไม่เคยหลับใหลที่ตามล่าพระองค์ไปทุกที่การดลบันดาลใจของปุโรหิตและประชาชนให้ปฏิเสธความรักของพระองค์และในที่สุดร้องว่า

“เอาไปตรึงเอาไปตรึงที่กางเขน” ลูกา 23:21
เรื่องทั้งหมดนี้กระตุ้นให้เกิดความตะลึงและความโกรธของทั่วทั้งจักรวาล {GC 501.1} {GCth17 436.2}

ซาตานเป็นผู้ที่ปลุกปั่นให้โลกปฏิเสธพระคริสต์เจ้าชายแห่งความชั่วลงแรงและเล่ห์ทั้งหมดของมันเพื่อทำลายพระเยซูเพราะมันมองเห็นว่าพระเมตตาและความรักของพระผู้ช่วยความเห็นอกเห็นใจและความสงสารอันอ่อนโยนของพระองค์แสดงให้โลกเห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าซาตานโต้สิทธิการเรียกร้องทุกข้อที่พระบุตรของพระเจ้ายกชูขึ้นมาและใช้มนุษย์เป็นตัวแทนของมันเพื่อทำให้ชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดเต็มล้นด้วยความทุกข์ระทมและความเศร้าโศกการหลอกลวงและความเท็จที่มันพยายามหามาเพื่อขัดขวางพระราชกิจของพระเยซูความเกลียดชังอย่างเปิดเผยผ่านเหล่าบุตรที่ไม่เชื่อฟังคำใส่ร้ายอันโหดเหี้ยมที่มันกล่าวหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ดีนั้นสิ่งทั้งหมดเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากความอาฆาตที่ฝังลึกอยู่ภายในไฟริษยาและปองร้ายความเกลียดชังและผูกพยาบาทที่ปะทุขึ้นมาระเบิดเข้าใส่พระบุตรของพระเจ้าบนกางเขนคาลวารีในขณะที่ชาวสวรรค์ทั้งปวงจ้องมองภาพนั้นด้วยความหวาดกลัวอย่างเงียบงัน {GC 501.2} {GCth17 436.3}

เมื่อการถวายบูชาอันยิ่งใหญ่สำเร็จบริบูรณ์แล้วพระคริสต์เสด็จขึ้นไปยังที่สูงพระองค์ทรงปฏิเสธที่จะรับคำเยินยอเกียรติจากทูตสวรรค์จวบจนกระทั่งพระองค์ทรงนำเสนอคำเรียกร้องว่า“ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น”ยอห์น17:24;และแล้วคำตอบจากบัลลังก์ของพระบิดาดังขึ้นมาด้วยความรักและอำนาจที่ไม่อาจบรรยายได้ว่า

“ให้ทูตสวรรค์ทั้งหมดของพระเจ้ากราบนมัสการพระบุตร”ฮีบรู1:6;ไม่มีรอยด่างพร้อยแม้เพียงรอยเดียวอยู่บนพระเยซูความอัปยศอดสูของพระองค์สิ้นสุดลงการถวายบูชาของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์พระเจ้าทรงโปรดประทานพระนามหนึ่งให้พระองค์ซึ่งเหนือกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น {GC 501.3} {GCth17 436.4}

บัดนี้ความผิดของซาตานโดดเด่นขึ้นมาให้เห็นอย่างไม่มีข้อแก้ตัวมันถูกเปิดเผยออกมาให้เห็นนิสัยที่แท้จริงของมันว่าเป็นผู้พูดปดและเป็นฆาตกรเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่าวิญญาณเดียวกันที่มันใช้ปกครองเหล่าบุตรมนุษย์ทั้งหลายที่อยู่ภายใต้อำนาจของมันนั้นเป็นวิญญาณเดียวกันกับที่มันต้องการสำแดงหากมันเพียงได้รับอนุญาตให้ควบคุมชาวสวรรค์เหล่านั้นมันเคยอ้างว่าการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะนำมาซึ่งเสรีภาพและความสูงส่งแต่ผลที่ปรากฏออกมาให้เห็นคือการจองจำและความตกต่ำ {GC 502.1} {GCth17 437.1}

คำกล่าวหาอันหลอกลวงของซาตานที่มีต่อพระลักษณะและการปกครองของพระเจ้าปรากฏให้เห็นด้วยความสว่างที่แท้จริงมันกล่าวหาว่าพระเจ้าเพียงแต่แสวงหาที่จะยกตัวพระองค์เองให้สูงขึ้นด้วยการทรงเรียกร้องการยอมจำนนและการเชื่อฟังจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและมันยังประกาศว่าในขณะที่พระผู้สร้างบังคับให้ผู้อื่นทั้งหมดละทิ้งตนเองนั้นพระองค์เองกลับไม่ยอมละทิ้งตนและไม่ยอมเสียสละบัดนี้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่าพระผู้ทรงครอบครองจักรวาลทรงเสียสละอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ความรักจะกระทำได้เพื่อความรอดของมนุษยชาติที่ล้มลงในบาปและมีบาปหนาเพราะ
“พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:19
และยังเป็นที่ประจักษ์ด้วยว่าในขณะที่ลูซิเฟอร์เปิดประตูให้บาปเข้ามาด้วยความปรารถนาที่จะได้เกียรติยศและความยิ่งใหญ่นั้นพระคริสต์ทรงทำลายบาปด้วยการถ่อมพระองค์และเชื่อฟังจนถึงความมรณา {GC 502.2} {GCth17 437.2}

พระเจ้าทรงสำแดงให้เห็นถึงความเกลียดชังของพระองค์ที่ทรงมีต่อหลักการต่างๆของการกบฏชาวสวรรค์ทั้งปวงเห็นความยุติธรรมของพระองค์ที่ถูกเปิดเผยให้เห็นทั้งในการลงโทษซาตานและในการช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาปลูซิเฟอร์เคยประกาศว่าหากธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้และงดการลงโทษไม่ได้ผู้ล่วงละเมิดทุกคนจะต้องถูกขวางกั้นให้ออกไปจากพระกรุณาธิคุณของพระผู้สร้างตลอดไปมันยังอ้างว่ามนุษยชาติที่บาปหนานี้อยู่ไกลเกินที่จะช่วยให้รอดดังนั้นจึงเป็นเหยื่อโดยชอบธรรมของมันแต่ความตายของพระคริสต์เป็นข้อโต้แย้งเพื่อเห็นแก่มนุษย์อย่างที่ไม่อาจล้มล้างไปได้การลงโทษตามที่ธรรมบัญญัติกำหนดได้ตกอยู่กับพระองค์ผู้ทรงมีฐานะเท่าเทียมกับพระเจ้าและมนุษย์มีอิสระที่จะรับความชอบธรรมของพระคริสต์และด้วยการมีชีวิตที่สำนึกผิดและถ่อมตนเขาก็จะได้ชัยชนะเหมือนเช่นพระบุตรของพระเจ้าได้มีชัยชนะเหนืออำนาจของซาตานมาแล้วด้วยเหตุนี้พระเจ้าทรงยุติธรรมและกระนั้นยังทรงเป็นผู้กระทำให้ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูได้รับการทำให้เป็นผู้ชอบธรรมด้วย {GC 502.3} {GCth17 437.3}

แต่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อรับทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ไม่ใช่เพียงเพื่อปฏิบัติกิจของการช่วยมนุษย์ให้รอดเท่านั้นพระองค์เสด็จมาเพื่อ “ทำให้ธรรมบัญญัตินั้นยิ่งใหญ่” และ “ทำให้พระธรรมนั้นมีเกียรติ” อิสยาห์ 42:21

ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในโลกนี้ถือรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์ตามที่ควรจะต้องถือรักษาเท่านั้นแต่เพื่อสำแดงให้โลกทั้งปวงในจักรวาลมองเห็นว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้หากปัดข้อกำหนดต่างๆของธรรมบัญญัติทิ้งไปได้แล้วพระบุตรของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องเสด็จมาสละชีวิตของพระองค์เพื่อไถ่การล่วงละเมิดการตายของพระคริสต์พิสูจน์ให้เห็นว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้และเครื่องถวายบูชาที่ซึ่งความรักอันไร้ขอบเขตผลักดันพระบิดาและพระบุตรเพื่อไถ่คนบาปให้รอดนั้นแสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลเห็นว่าความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าเป็นรากฐานของธรรมบัญญัติและการปกครองของพระองค์สิ่งใดที่น้อยกว่าแผนการแห่งการลบมลทินบาปนี้จะไม่เพียงพอที่จะทำได้ {GC 503.1} {GCth17 438.1}

ในการดำเนินการขั้นสุดท้ายของการพิพากษานั้นจะมองเห็นได้ว่าไม่มีสาเหตุของบาปคงอยู่อีกต่อไปเมื่อพระผู้ทรงพิพากษาทั้งโลกจะยื่นคำขาดกับซาตานว่า“ทำไมเจ้าจึงกบฏต่อเราและปล้นเอาคนของเราไปจากอาณาจักรของเรา”ผู้ให้กำเนิดความชั่วไม่อาจให้ข้อแก้ตัวได้ทุกปากจะไม่มีคำพูดและผู้ร่วมกบฏจำนวนมากทั้งหมดจะพูดไม่ออก {GC 503.2} {GCth17 438.2}

ในขณะที่กางเขนคาลวารีประกาศว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้กางเขนนี้ยังประกาศว่าค่าจ้างของบาปคือความตายในเสียงร้องของพระผู้ช่วยขณะจะสิ้นประชนม์ว่า“สำเร็จแล้ว”

นั้นระฆังประกาศความตายของซาตานได้ดังขึ้นสงครามการต่อสู้ยิ่งใหญ่ซึ่งดำเนินมาเนิ่นนานถูกตัดสินแล้วและการถอนรากแห่งความชั่วถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอนแล้วพระบุตรของพระเจ้าทรงดำเนินผ่านประตูหลุมฝังศพเพื่อว่า“โดยทางความตายนั้นพระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจ” ฮีบรู 2:14

ความปรารถนาของลูซิเฟอร์ที่จะยกชูตัวเองขึ้นทำให้มันพูดว่า“ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า.....ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด”พระเจ้าทรงประกาศว่า“เราทำให้เจ้ากลายเป็นเถ้าถ่านบนพื้นโลก.....และจะไม่ดำรงต่อไปเป็นนิตย์” อิสยาห์ 14:13, 14 เอเสเคียล 28:18, 19

“พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่านี่แน่ะวันนั้นจะมาถึงคือวันที่จะเผาผลาญเหมือนเตาอบเมื่อคนที่เย่อหยิ่งทั้งสิ้นและคนที่ประกอบการอธรรมทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าววันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมดจนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” มาลาคี 4:1 {GC 503.3} {GCth17 438.3}

ทั่วทั้งจักรวาลจะเป็นพยานเห็นถึงธรรมชาติและผลลัพธ์ต่างๆของบาปและในเรื่องการกำจัดบาปไปจนหมดสิ้นนั้นหากการกำจัดนี้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกจะนำความหวาดกลัวมาให้กับทูตสวรรค์ทั้งหลายและนำการลบหลู่เกียรติมาสู่พระเจ้าแต่ณบัดนี้การกำจัดนี้เป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าและจัดวางพระเกียรติของพระองค์ไว้ต่อหน้าผู้ที่ยินดีปฏิบัติตามพระทัยของพระองค์และมีธรรมบัญญัติของพระองค์อยู่ในใจของเขาความชั่วจะไม่ปรากฏอีกพระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า“ความทุกข์ยากจะไม่โผล่ขึ้นเป็นคำรบสอง” นาฮูม 1:9

พระบัญญัติของพระเจ้าที่ซาตานตำหนิว่าเป็นแอกแห่งการผูกมัดจะถูกเทิดทูนเป็นบัญญัติแห่งเสรีภาพสรรพสิ่งแห่งการทรงสร้างทั้งปวงที่ผ่านการทดสอบและการพิสูจน์จะไม่หันเหไปจากความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าพระลักษณะของพระองค์นี้สำแดงไว้ต่อหน้าพวกเขาให้เห็นถึงความรักที่หยั่งไม่ถึงและพระปัญญาอันไร้ขอบเขตได้อย่างครบบริบูรณ์ {GC 504.1} {GCth17 438.4}

บท 30 - มนุษย์และซาตานเป็นศัตรูกัน

“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกันทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของนางด้วยเขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขาฟกช้ำ”ปฐมกาล3:15;คำตัดสินของพระเจ้าที่ประกาศต่อซาตานภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปนั้นเป็นคำพยากรณ์ด้วยเช่นกันเป็นคำพยากรณ์ซึ่งครอบคลุมตลอดทุกยุคจนกระทั่งถึงสิ้นยุคและเปิดเผยให้เห็นความขัดแย้งยิ่งใหญ่ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ในโลกจะต้องมีส่วนเข้าร่วม {GC 505.1} {GCth17 439.1}

พระเจ้าทรงประกาศว่า“เราจะให้เจ้า....เป็นศัตรูกัน”ความเป็นศัตรูกันนี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติเมื่อมนุษย์ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าธรรมชาติของเขากลายเป็นชั่วร้ายและเขาก็ไปปรองดองกับซาตานโดยไม่ขัดขืนโดยธรรมชาติแล้วคนบาปกับผู้เป็นต้นกำเนิดของบาปย่อมไม่เป็นศัตรูกันทั้งสองกลายเป็นคนที่ชั่วร้ายเนื่องจากการละทิ้งพระเจ้าผู้ที่ละทิ้งพระเจ้าจะอยู่ไม่เป็นสุขนอกจากว่าเขาจะได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนด้วยการชักนำให้ผู้อื่นทำตามแบบอย่างของเขาด้วยเหตุนี้บรรดาทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปและคนชั่วจะจับมือกันด้วยความเป็นมิตรอย่างเต็มที่หากพระเจ้าไม่ได้ทรงเข้าขัดขวางเป็นพิเศษแล้วซาตานและมนุษย์คงเข้าร่วมเป็นพันธมิตรต่อต้านสวรรค์และแทนที่จะคงความเป็นอริกับซาตานครอบครัวของมนุษย์ทั้งหลายคงจะเข้าร่วมกับมันต่อต้านพระเจ้า {GC 505.2} {GCth17 439.2}

เช่นเดียวกับที่ซาตานทำให้ทูตสวรรค์ทั้งหลายกบฏมาแล้วมันล่อลวงมนุษย์ให้ทำบาปเพื่อมนุษย์จะร่วมมือกับมันในสงครามที่มันทำกับสวรรค์มันไม่มีความขัดแย้งระหว่างตัวมันเองกับทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปในเรื่องความเกลียดชังที่มีต่อพระคริสต์ส่วนในเรื่องอื่นๆนั้นพวกมันมีความเห็นไม่ลงรอยกันเลยพวกมันรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในการต่อต้านอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงปกครองจักรวาลแต่เมื่อซาตานได้ยินคำประกาศว่าตัวมันเองกับหญิงและพงศ์พันธุ์ของมันกับพงศ์พันธุ์ของนางจะเป็นศัตรูกันมันรู้ดีว่าความพยายามที่มันจะทำให้มนุษย์เลวลงจะถูกขัดขวางและมนุษย์จะมีวิธีต่อต้านอำนาจของมัน {GC 505.3} {GCth17 439.3}

ความเป็นศัตรูของซาตานต่อมนุษยชาติปะทุขึ้นเพราะโดยทางพระคริสต์มนุษย์เป็นคนที่พระเจ้าทรงรักและเมตตามันต้องการทำลายแผนการของพระเจ้าในการไถ่มนุษย์ให้รอดมันต้องการหลู่เกียรติพระเจ้าด้วยการลบล้างและทำลายผลงานแห่งการทรงสร้างของพระองค์มันต้องการทำให้สวรรค์โศกเศร้าและทำให้โลกเต็มล้นด้วยความทุกข์และหายนะแล้วมันชี้ไปยังความชั่วทั้งมวลเหล่านี้ว่าเป็นผลจากพระราชกิจของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ {GC 506.1} {GCth17 440.1}

พระคุณที่พระคริสต์ทรงปลูกฝังไว้ในจิตใจทำให้มนุษย์เป็นศัตรูกับซาตานเมื่อปราศจากพระคุณแห่งการกลับใจและอำนาจแห่งการบังเกิดใหม่นี้มนุษย์จะยังคงเป็นนักโทษของซาตานต่อไปเป็นบ่าวที่พร้อมจะทำตามคำบัญชาของมันแต่หลักการใหม่ในจิตใจก่อให้เกิดความขัดแย้งที่ครั้งหนึ่งเคยมีแต่ความสงบสุขอำนาจที่พระคริสต์ประทานให้นั้นทำให้มนุษย์ต่อต้านจอมเผด็จการและผู้ฉกชิงได้ใครก็ตามที่แสดงตนว่าเกลียดชังบาปแทนที่จะรักบาปใครก็ตามที่ต่อต้านและเอาชนะกิเลสตัณหาเหล่านั้นที่คุกรุ่นอยู่ภายในคนเหล่านี้กำลังแสดงให้เห็นการดำเนินการของหลักปฏิบัติที่มาจากเบื้องบน {GC 506.2} {GCth17 440.2}

ความเป็นศัตรูกันระหว่างวิญญาณของพระคริสต์และวิญญาณของซาตานถูกแสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุดในการต้อนรับที่โลกกระทำต่อพระเยซูการที่พระองค์เสด็จมาโดยไม่มีความร่ำรวยความหรูหร

าหรือความยิ่งใหญ่ทางฝ่ายโลกไม่ได้เป็นสาเหตุมากนักที่ทำให้ชาวยิวปฏิเสธพระองค์พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงมีอำนาจมากเกินพอที่จะชดเชยการขาดคุณสมบัติภายนอกเหล่านั้นแต่เป็นเพราะความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ต่างหากที่ทำให้คนอธรรมเกลียดชังพระองค์ชีวิตที่ละทิ้งตนเองและชีวิตที่ปราศจากบาปของพระองค์ตำหนิคนหยิ่งยโสและมักมากในทางกามอย่างต่อเนื่องเรื่องเหล่านี้กระตุ้นให้พวกเขาเป็นศัตรูต่อพระบุตรของพระเจ้าซาตานและบรรดาทูตสวรรค์ชั่วร่วมมือกับคนชั่วพลังแห่งการละทิ้งความเชื่อทั้งหมดวางแผนร่วมกันเพื่อต่อต้านพระเจ้าผู้ทรงมีชัยในการต่อสู้ของความจริง {GC 506.3} {GCth17 440.3}

ความเป็นศัตรูเดียวกันนี้ปรากฏต่อผู้ติดตามของพระคริสต์เหมือนเช่นที่เคยเกิดกับพระอาจารย์ของพวกเขาผู้ใดก็ตามที่มองเห็นคุณลักษณะที่น่าเกลียดของบาปและต่อต้านการทดลองด้วยกำลังจากเบื้องบนจะปลุกความโกรธแค้นของซาตานและสมุนของมันอย่างแน่นอนความเกลียดชังหลักการแห่งความจริงที่บริสุทธิ์การตำหนิและการกดขี่ผู้สนับสนุนความจริงจะยังคงมีต่อไปตราบเท่าที่บาปและคนบาปยังดำรงอยู่ผู้ติดตามพระคริสต์และผู้รับใช้ซาตานจะรวมตัวประสานเข้ากันไม่ได้การจู่โจมกางเขนยังไม่ยุติ"ทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง" 2 ทิโมธี 3:12 {GC 507.1} {GCth17 441.1}

บรรดาตัวแทนของซาตานทำงานอยู่ภายใต้การชี้นำของมันอยู่ตลอดเวลาเพื่อสร้างอำนาจของมันและเพื่อสร้างอาณาจักรของมันในการต่อต้านการปกครองของพระเจ้าด้วยเป้าหมายนี้พวกมันหาทางที่จะหลอกลวงผู้ติดตามของพระคริสต์และล่อให้พวกเขาหันความภักดีไปจากพระองค์พวกเขาทำตัวเหมือนเช่นผู้นำของพวกเขาด้วยการแปลความหมายและบิดเบือนพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดเพื่อให้ได้ผลตามที่พวกพวกเขาต้องการในขณะที่ซาตานบากบั่นตำหนิพระเจ้าอยู่นั้นตัวแทนของมันก็คอยใส่ร้ายประชากรของพระองค์ด้วยวิญญาณที่ประหารพระคริสต์ผลักดันคนชั่วทั้งหลายให้ทำลายผู้ติดตามของพระองค์ทั้งหมดนี้ทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วในคำพยากรณ์แรกสุดนั่นคือ"เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกันทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของนางด้วย"และความเป็นศัตรูกันนี้จะดำเนินไปจนถึงเวลาสิ้นยุค {GC 507.2} {GCth17 441.2}

ซาตานระดมกองทัพทั้งหมดของมันและโหมพลังที่มันมีอยู่เข้าไปในการต่อสู้ทำไมมันถึงไม่ถูกต่อต้านที่รุนแรงกว่านี้ทำไมทหารของพระคริสต์จึงง่วงนอนไร้ชีวิตชีวาและไม่เอาใจใส่เช่นนี้นั่นก็เป็นเพราะพวกเขามีความสัมพันธ์ที่จริงใจกับพระคริสต์น้อยเกินไปและพวกเขาขาดพระวิญญาณของพระองค์พวกเขาไม่ได้ทำตัวเหมือนพระอาจารย์ที่เห็นว่าบาปนั้นน่ารังเกียจและน่าขยะแขยงพวกเขาไม่ได้เผชิญกับมันเหมือนอย่างพระคริสต์ที่ทรงต่อต้านอย่างตั้งใจและแน่วแน่พวกเขาไม่ตระหนักถึงความชั่วช้าและความร้ายกาจของบาปและตาบอดมองไม่เห็นลักษณะและพลังอำนาจของเจ้าชายแห่งความมืดความเป็นศัตรูต่อซาตานและต่อผลงานของมันมีไม่มากเพราะพวกเขาไม่มีความรู้เรื่องพลังอำนาจความชั่วร้ายและความรุนแรงของสงครามที่มันกำลังต่อสู้กับพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ฝูงชนจำนวนมากถูกหลอกในเรื่องนี้พวกเขาไม่รู้ว่าศัตรูของพวกเขาเป็นนายพลยิ่งใหญ่ที่ควบคุมความคิดของทูตสวรรค์ชั่วทั้งหลายและด้วยแผนการที่วางไว้อย่างดีและการเคลื่อนย้ายที่คล่องแคล่วมันกำลังทำสงครามต่อสู้กับพระคริสต์เพื่อไม่ให้จิตวิญญาณได้รับความรอดในท่ามกลางผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนและแม้กระทั่งบรรดาอาจารย์ผู้ประกาศข่าวประเสริฐนั้นมีน้อยคนนักที่อ้างถึงซาตานนอกจากการกล่าวถึงโดยบังเอิญบนธรรมาสน์พวกเขามองข้ามหลักฐานการทำงานต่างๆและความสำเร็จของมันที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องพวกเขาละเลยคำตักเตือนมากมายถึงเล่ห์เหลี่ยมของมันดูเสมือนว่าพวกเขาละเลยว่าซาตานมีตัวตน{GC_507.3} {GCth17 441.3}

ในขณะที่มนุษย์ขาดความรู้เรื่องอุบายของมันศัตรูร้ายกาจตนนี้จะอยู่บนเส้นทางเดินของพวกเขาทุกเสี้ยวนาทีมันแทรกตัวเข้าไปอยู่ในทุกมุมบ้านบนถนนทุกสายในเมืองในโบสถ์ในที่ประชุมสภาแห่งชาติในศาลยุติธรรมมันนำความสับสนความหลอกลวงการชักชวนให้ทำผิดในทุกสถานที่มันทำลายจิตวิญญาณและร่างกายของชายหญิงและเด็กมันทำให้ครอบครัวแตกแยกมันยังหว่านความเกลียดชังความทะเยอทะยานใฝ่สูงความขัดแย้งการยุยงก่อความไม่สงบและการฆาตกรรมและดูเหมือนชาวคริสเตียนจะมองดูเรื่องเหล่านี้ราวกับว่าพระเจ้าทรงกำหนดไว้และสิ่งเหล่านี้จำต้องเกิดขึ้น {GC 508.1} {GCth17 442.1}

ซาตานกำลังหาทางที่จะเอาชนะประชากรของพระเจ้าอยู่อย่างต่อเนื่องด้วยการทำลายสิ่งขวางกั้นที่แยกพวกเขาออกจากโลกอิสราเอลในอดีตถูกล่อลวงให้ทำบาปเมื่อพวกเขาเข้าไปผูกมิตรกับคนนอกศาสนาซึ่งพระเจ้าตรัสห้ามไว้อิสราเอลในยุคใหม่ก็ถูกนำพาให้หลงไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน“พระของยุคนี้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมืดไปเพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐคือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า” 2 โครินธ์ 4:4

ทุกคนที่ไม่ใช่ผู้ติดตามอย่างแน่วแน่เด็ดเดี่ยวของพระคริสต์ก็จะเป็นบ่าวรับใช้ของซาตานหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่จะรักบาปและมีใจฝักใฝ่ที่จะเก็บถนอมมันไว้และแก้ตัวให้กับมันหัวใจที่บังเกิดใหม่แล้วจะเกลียดบาปและตั้งใจที่จะต่อต้านบาปนั้นเมื่อคริสเตียนเลือกสังคมของคนไร้ศีลธรรมและของคนไม่เชื่อพวกเขากำลังเปิดตัวเองให้กับการทดลองซาตานจะซ่อนเร้นตัวเองไว้ไม่ให้มองเห็นและจะค่อยๆดึงการล่อลวงของมันออกมาปิดบังตาของพวกเขาพวกเขามองไม่เห็นว่าคนเหล่านั้นที่พวกเขาคบอยู่จะนำภัยอันตรายมาให้และตราบเท่าที่พวกเขายังคงซึมซับอุปนิสัยคำพูดและการกระทำต่างๆของโลกนี้เอาไว้ตาของพวกเขาจึงยิ่งมองอะไรไม่เห็นมากขึ้นเรื่อยๆ {GC 508.2} {GCth17 442.2}

การยอมทำตามขนบธรรมเนียมแบบชาวโลกเปลี่ยนคริสตจักรไปทางของฝ่ายโลกการกระทำนี้ไม่เคยที่จะเปลี่ยนโลกให้มาหาพระคริสต์ความคุ้นเคยกับบาปจะทำให้บาปดูน่ารังเกียจน้อยลงไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ผู้ที่เลือกคบกับบ่าวรับใช้ของซาตานในไม่ช้าก็จะเลิกกลัวเจ้านายของมันเมื่อหน้าที่การงานของเราทำให้เราต้องพบกับการทดลองเหมือนเช่นดาเนียลในพระราชวังของพระราชาเราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องเราแต่หากเรานำตัวเข้าสู่การทดลองเราจะล้มลงไม่เร็วก็ช้า {GC 509.1} {GCth17 443.1}

บ่อยครั้งผู้ล่อลวงทำงานอย่างได้ผลผ่านกลุ่มคนที่เราสงสัยน้อยที่สุดว่าจะตกอยู่ภายใต้การควบคุมของมันการมีความสามารถพิเศษและการมีการศึกษาเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องและได้รับเกียรติซึ่งดูประหนึ่งว่าคุณสมบัติเหล่านี้จะสามารถชดเชยความยำเกรงพระเจ้าหรือการเป็นที่พอพระทัยจากพระเจ้าได้เมื่อพิจารณาในตัวความสามารถและการเรียนรู้แล้วจะพบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของประทานจากพระเจ้าแต่เมื่อนำเอาคุณสมบัติเหล่านี้เข้ามาแทนที่ความเคร่งทางศาสนาแทนที่มันจะนำจิตวิญญาณให้เข้าใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นกลับนำให้เหินห่างไปจากพระองค์เช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านี้ก็จะกลายเป็นคำสาปแช่งและเป็นหลุมพรางคนจำนวนมากมีความคิดที่แพร่หลายว่าคนทั้งหลายที่ดูมีมารยาทหรือมีกิริยาที่เรียบร้อยนั้นจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ไม่มีความผิดใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกแล้วคุณสมบัติเหล่านี้จะต้องมีประดับอยู่ในบุคลิกของคริสเตียนทุกคนเพราะจะมีอิทธิพลอันแรงกล้าสนับสนุนศาสนาที่แท้จริงแต่จะต้องนำคุณสมบัติเหล่านี้มอบถวายพระเจ้ามิฉะนั้นมันก็จะเป็นพลังให้กับความชั่วได้มีคนมากมายที่สติปัญญาได้รับการพัฒนาและมีกิริยามารยาทที่งดงามซึ่งไม่ยอมก้มลงให้กับการกระทำที่คนส่วนมากถือว่าผิดศีลธรรมแต่พวกเขาก็เป็นเครื่องมือที่ได้รับการขัดเกลาในมือของซาตานอิทธิพลและแบบอย่างที่เป็นผลจากอุปนิสัยเจ้าเล่ห์หลอกลวงของพวกเขาทำให้พวกเขาเป็นศัตรูตัวฉกาจต่องานของพระเจ้ามากยิ่งกว่าผู้ที่โง่เขลาและไม่ผ่านการพัฒนา {GC 509.2} {GCth17 443.2}

การอธิษฐานด้วยใจร้อนรนและพึ่งพิงในพระเจ้าทำให้กษัตริย์ซาโลมอนได้รับปัญญาที่ทำให้โลกพิศวงและชื่นชมแต่เมื่อเขาหันหลังไปจากแหล่งของกำลังและก้าวต่อไปด้วยการพึ่งในตัวเองเขาจึงตกเป็นเหยื่อของการทดลองแล้วความสามารถอันอัศจรรย์ที่ทรงโปรดประทานให้กษัตริย์ผู้ทรงฉลาดที่สุดนั้นก็กลับทำให้เขากลายมาเป็นตัวแทนอันมีประสิทธิภาพของศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณ {GC 509.3} {GCth17 443.3}

ในขณะที่ซาตานคอยหาโอกาสอยู่เสมอที่จะทำให้สมองปิดรับข้อเท็จจริงคริสเตียนจะต้องไม่ลืมว่าพวกเขาไม่ได้"ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครองพวกภูตผีที่มีอำนาจพวกภูตผีที่ครองพิภพในยุคมืดนี้ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน" เอเฟซัส 6:12 คำเตือนที่ได้รับการดลใจนั้นดังก้องมาตลอดทุกศตวรรษจนถึงยุคของเราว่า"จงควบคุมตัวเองจงระวังระไวให้ดีศัตรูของพวกท่านคือมารดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้" 1 เปโตร 5:8 "จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะสามารถต่อสู้กับอุบายของมารได้" เอเฟซัส 6:11 {GC 510.1} {GCth17 444.1}

นับตั้งแต่สมัยของอาดัมมาจนถึงยุคของพวกเรานี้ศัตรูยิ่งใหญ่ของเราใช้อำนาจของมันเพื่อกดขี่และทำลายบัดนี้มันกำลังเตรียมการรณรงค์ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านคริสตจักรทุกคนที่ต้องการติดตามพระเยซูจะถูกนำเข้าสู่ความขัดแย้งกับศัตรูผู้ไม่ปรานีนี้คริสเตียนที่ยิ่งประพฤติตนตามแบบอย่างของพระเจ้าจะยิ่งทำให้ตนเองตกเป็นเป้าการจู่โจมของซาตานมากขึ้นอย่างแน่นอนทุกคนที่เข้าร่วมพระราชกิจของพระเจ้าอย่างกระตือรือร้นเพื่อหาทางเปิดเผยการหลอกลวงของผู้ชั่วและเพื่อนำเสนอพระคริสต์ต่อหน้าคนทั้งปวงจะเป็นพยานร่วมกับอาจารย์เปาโลเมื่อท่านกล่าวถึงการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจด้วยน้ำตาและด้วยการทดลองทั้งหลาย{GC510.2} {GCth17 444.2}

ซาตานเข้าโจมตีพระคริสต์ด้วยการทดลองที่รุนแรงและลึกลับที่สุดแต่ในทุกความขัดแย้งมันถูกขับไล่ไปพระองค์ทรงต่อสู้สงครามเหล่านั้นเพื่อเราชัยชนะเหล่านั้นทำให้เราเป็นผู้พิชิตได้เช่นกันพระคริสต์จะประทานกำลังให้ทุกคนที่แสวงหาซาตานเอาชนะมนุษย์คนใดไม่ได้หากตัวเขาเองไม่ยินยอมผู้ล่อลวงไม่มีอำนาจควบคุมความตั้งใจหรือบังคับจิตวิญญาณให้ทำบาปมันอาจก่อความทุกข์ลำบากแต่ไม่อาจทำให้เปรอะเปื้อนได้มันทำให้ปวดร้าวทรมานแต่ไม่อาจทำให้เสื่อมเสียได้ความจริงที่พระคริสต์ทรงมีชัยแล้วนั้นจะต้องเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์เพื่อให้มีความกล้าที่จะต่อสู้อย่างองอาจในสงครามต่อต้านบาปและซาตาน {GC 510.3} {GCth17 444.3}

บท 31 - สื่อวิญญาณชั่ว

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโลกที่มองเห็นกับโลกที่มองไม่เห็นและยังเปิดเผยอย่างชัดเจนถึงเรื่องการพิทักษ์รักษาของทูตสวรรค์ของพระเจ้ารวมทั้งเรื่องสื่อของวิญญาณชั่วโดยเรื่องเหล่านี้มีการเชื่อมต่อกับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ชาติอย่างแยกไม่ออกมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆที่คนไม่เชื่อว่ามีวิญญาณชั่วต่างๆอยู่ในขณะที่มีคนอีกมากมายคิดว่าทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง "เป็นเพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้าที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับความรอด" ฮีบรู 1:14 นั้นเป็นวิญญาณของคนตายแต่พระคัมภีร์ไม่เพียงสอนเราว่ามีทูตสวรรค์ทั้งที่ดีและชั่วแต่ยังแสดงหลักฐานที่ไม่อาจโต้แย้งด้วยว่าทูตสวรรค์ไม่ใช่วิญญาณที่ออกมาจากร่างของคนตาย {GC 511.1} {GCth17 445.1}

ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์มีทูตสวรรค์อยู่แล้วเพราะครั้นเมื่อวางรากฐานของโลกนั้น"เหล่าดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าโห่ร้องด้วยความชื่นบาน" โยบ 38:7 หลังจากมนุษย์ล้มลงในบาปทูตสวรรค์ก็ได้รับบัญชาให้เฝ้าต้นไม้แห่งชีวิตไว้และเรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนที่จะมีความตายมาสู่มนุษย์ทูตสวรรค์มีธรรมชาติเหนือกว่ามนุษย์เพราะผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่ามนุษย์ได้รับการทรงสร้างมาให้ "ต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว" สดุดี 8:5 TKJV {GC 511.2} {GCth17 445.2}

พระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องจำนวนของชาวสวรรค์รวมทั้งอำนาจและรัศมีของทูตสวรรค์เหล่านั้นความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับการปกครองของพระเจ้าและความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับพระราชกิจแห่งการไถ่ให้รอด"พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์และราชอาณาจักรของพระองค์ครอบครองทุกสิ่งอยู่" ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า

"ข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์มากมายรอบพระที่นั่ง"ในห้องโถงของพระราชาแห่งจอมกษัตริย์พวกเขาเฝ้าคอยอยู่ทูตสวรรค์ที่ "ทรงมหิทธิฤทธิ์" ผู้รับใช้ "ที่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์" "ผู้ทำตามพระวจนะของพระองค์"สดุดี103:19,20,21;วิวรณ์5:11;ดาเนียลผู้เผยพระวจนะเห็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์นับแสนๆล้านๆปรนนิบัติพระองค์อัครทูตเปาโลประกาศว่าเป็น"การชุมนุมรื่นเริงของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้" ดาเนียล 7:10 ฮีบรู 12:22 ในฐานะผู้สื่อข่าวของพระเจ้าพวกเขาออกไป "เหมือนลักษณะสายฟ้าแลบ" (เอเสเคียล 1:14)

มีรัศมีที่สว่างเจิดจ้าและการบินที่รวดเร็วอย่างยิ่งทูตสวรรค์ที่มาปรากฏอยู่ที่อุโมงค์ฝังศพขององค์พระผู้ช่วยให้รอดนั้นมีสัณฐาน"เหมือนแสงฟ้าแลบเสื้อขาวเหมือนหิมะ"ทำให้ทหารยามที่เฝ้าอยู่นั้นตัวสั่นและล้มลง"เหมือนคนตาย"มัทธิว28:3,4;เมื่อเซนนาเคอริบพระราชาผู้หยิ่งยโสแห่งประเทศอัสซีเรียตำหนิและลบหลู่พระเกียรติของพระเจ้าและข่มขู่ที่จะทำลายประเทศอิสราเอล"ในคืนนั้นทูตของพระยาห์เวห์ได้ออกไปและได้ประหารคนในค่ายอัสซีเรียเสีย185,000คน"พวกทูตสวรรค์"ไปทำลายนักรบกล้าหาญผู้บังคับกองและเจ้านายทั้งหมดในค่าย"ของพระราชาเซนนาเคอริบ

"ฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายขายพระพักตร์" 2 พงศ์กษัตริย์ 19:35 2 พงศาวดาร 32:21 {GC 511.3} {GCth17 445.3}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ออกไปเยี่ยมเหล่าบุตรของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติภารกิจแห่งความเมตตาพวกเขาไปหาอับราฮัมด้วยพระสัญญาแห่งพระพร...ไปยังประตูเมืองโสโดมเพื่อช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอดพ้นจากไฟแห่งความพินาศ...ไปยังเอลียาห์ในขณะที่เขากำลังจะล้มตายในป่ากันดารด้วยความอ่อนเปลี้ยและ

หิวกระหาย...ไปยังเอลีชาพร้อมด้วยรถเพลิงและม้าเพลิงเพื่อห้อมล้อมเมืองเล็กๆที่ถูกศัตรูโอบล้อมไว้...ไปยังดาเนียลในขณะที่เขาแสวงหาพระปัญญาของพระเจ้าในพระราชวังของพระราชานอกรีตหรือในขณะถูกทิ้งให้เป็นเหยื่อของสิงห์ทูตสวรรค์ไปยังเปโตรเมื่อเขาถูกตัดสินประหารชีวิตขณะที่อยู่ในคุกมืดของกษัตริย์เฮโรดไปยังนักโทษในคุกที่เมืองฟีลิปปีไปยังเปาโลและเพื่อนของเขาในยามค่ำคืนท่ามกลางพายุร้ายในทะเลปั่นป่วนไปเปิดสมองของโครเนลิอัสเพื่อให้เขารับพระกิตติคุณไปหาเปโตรเพื่อบอกให้เขานำข่าวแห่งความรอดไปให้คนแปลกหน้าต่างศาสนาดังนั้นในทุกยุคทุกสมัยทูตสวรรค์ออกไปรับใช้ประชากรของพระเจ้า{GC 512.1} {GCth17 446.1}

ทูตสวรรค์ผู้คุ้มครองดูแลหนึ่งองค์จะได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ติดตามของพระคริสต์แต่ละคนชาวสวรรค์เหล่านี้คอยเฝ้าดูแลปกป้องผู้ชอบธรรมจากอำนาจชั่วร้ายเรื่องนี้ซาตานเองก็ตระหนักดีเมื่อมันพูดว่า“โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆหรือพระองค์ไม่ได้ทรงกั้นรั้วรอบตัวเขาครอบครัวของเขาและทุกสิ่งที่เขามีอยู่เสียทุกด้านหรือ”โยบ1:9,10;ผู้ประพันธ์สดุดีแสดงให้เห็นสื่อที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อปกป้องประชากรของพระองค์ตามที่พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า“ทูตของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์และช่วยกู้พวกเขา”สดุดี34:7;พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงคนทั้งหลายที่เชื่อพระองค์ว่า“จงระวังให้ดีอย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งด้วยเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่าบนสวรรค์พวกทูตสวรรค์ของเขาเฝ้าอยู่เสมอต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์” มัทธิว 18:10 TKJV

ทูตสวรรค์ที่ได้รับมอบหมายให้รับใช้เหล่าบุตรของพระเจ้านั้นเข้าเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์อยู่ตลอดเวลา {GC 512.2} {GCth17 446.2}

ด้วยเหตุนี้ประชากรของพระเจ้าที่ต้องสัมผัสกับอำนาจแห่งการหลอกลวงและความชั่วร้ายที่ไม่เคยหลับของเจ้าชายแห่งความมืดและต้องขัดแย้งกับอำนาจชั่วทั้งปวงจะรู้สึกมั่นใจได้ถึงการพิทักษ์รักษาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนจากทูตสวรรค์ทั้งหลายคำสัญญาเช่นนี้ไม่ได้ทรงโปรดประทานให้อย่างไม่จำเป็นหากพระเจ้าทรงโปรดประทานพระสัญญาแห่งพระคุณและการคุ้มครองแก่บุตรทั้งหลายของพระองค์ก็เพราะว่าบุตรของพระองค์ต้องเผชิญกับสื่อชั่วที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นสื่อที่มีอยู่มากมายมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อและเป็นสื่อที่มีความโหดร้ายและมีพลังที่ไม่มีมนุษย์คนใดจะอยู่ได้อย่างปลอดภัยโดยการปฏิเสธและไม่สนใจสื่อนี้ {GC 513.1} {GCth17 447.1}

วิญญาณชั่วถูกสร้างมาแต่เดิมโดยปราศจากบาปพวกมันมีสภาพพลังอำนาจและรัศมีเท่าเทียมกับชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ซึ่งบัดนี้เป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้าแต่เมื่อพวกมันล้มลงในบาปพวกมันจึงได้รวมพลังเพื่อลบหลู่พระเกียรติพระเจ้าและเพื่อทำลายมนุษย์พวกมันเข้าร่วมกับซาตานในการกบฏและถูกขับออกจากสวรรค์พร้อมกันกับซาตานและในยุคต่อมาพวกมันร่วมมือกันในการทำสงครามต่อต้านอำนาจของพระเจ้าพระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องการรวมตัวและการปกครองของพวกมันถึงระดับชั้นต่างๆของพวกมันถึงการแทรกแซงและเล่ห์เหลี่ยมของพวกมันและถึงแผนการอันร้ายกาจเพื่อต่อต้านสันติสุขและความสุขของมวลมนุษย์ {GC 513.2} {GCth17 447.2}

ประวัติศาสตร์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมนำเสนอให้เห็นอยู่บ่อยครั้งว่าวิญญาณชั่วมีตัวตนและพวกมันมีสื่อตัวแทนแต่ในสมัยที่พระคริสต์ทรงดำรงอยู่ในโลกนี้วิญญาณชั่วแสดงอำนาจของมันให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดพระคริสต์เสด็จมาเพื่อให้แผนการแห่งการไถ่มนุษย์ที่จัดไว้สำเร็จและซาตานมุ่งมั่นอ้างสิทธิ์ของมันเพื่อควบคุมโลกมันประสบความสำเร็จในการสถาปนาการกราบไหว้รูปเคารพในทุกมุมโลกยกเว้นในแผ่นดินปาเลสไตน์พระคริสต์เสด็จมายังดินแดนแห่งเดียวที่ยังไม่ตกไปอยู่ภายใต้อำนา

จทั้งหมดของมารจอมหลอกลวงพระองค์เสด็จมาเพื่อส่องแสงแห่งสวรรค์แก่บรรดาประชาชนและณที่นี่เองอำนาจคู่แข่งทั้งสองต่างอ้างความเป็นใหญ่พระเยซูทรงกางพระกรแห่งความรักออกทรงเชิญชวนทุกคนที่ประสงค์จะรับการอภัยและสันติสุขในพระองค์เหล่าทูตแห่งความมืดตระหนักดีว่าพวกมันไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการควบคุมและพวกมันเข้าใจว่าหากพันธกิจของพระคริสต์ประสบผลสำเร็จแล้วอำนาจของพวกมันก็จะสิ้นสุดลงซาตานคำรามดั่งสิงห์ที่ถูกล่ามไว้และแสดงอำนาจดื้อดึงอย่างไม่ยำเกรงเหนือทั้งร่างกายรวมทั้งจิตวิญญาณของมนุษย์ {GC 513.3} {GCth17 447.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่ามนุษย์ถูกปีศาจเข้าสิงผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ได้รับความทุกข์ทรมานของโรคที่มีต้นเหตุจากธรรมชาติเท่านั้นพระคริสต์ทรงเข้าพระทัยอย่างถ่องแท้กับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำอยู่และพระองค์ทรงทราบเป็นอย่างดีถึงการมาปรากฏตัวโดยตรงของวิญญาณชั่วและสมุนของมัน {GC 514.1} {GCth17 448.1}

ตัวอย่างที่เด่นชัดของจำนวนอำนาจและความชั่วร้ายของพวกมันรวมทั้งอำนาจและพระเมตตาคุณของพระคริสต์มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ในเรื่องการรักษาคนถูกผีสิงที่เมืองเกราซาชายบ้าคลั่งผู้น่าสงสารที่ปฏิเสธการควบคุมบิดตัวไปมาด้วยความเจ็บปวดน้ำลายฟูมปากอาละวาดบรรยากาศเต็มไปด้วยเสียงร้องอันโหยหวนเขาทำร้ายตัวเองและนำอันตรายมาให้กับทุกคนที่เข้าใกล้ร่างกายที่มีเลือดไหลโทรมและเสียโฉมและสติที่ฟั่นเฟือนเป็นภาพที่เจ้าชายแห่งความมืดพึงพอใจปีศาจตนหนึ่งที่ควบคุมชายผู้ทนทุกข์ทรมานนี้ประกาศว่า“ข้าชื่อกองพลเพราะว่าพวกเรามีหลายตนด้วยกัน”มาระโก5:9;“กองพล”ในกองทัพชาวโรมันประกอบด้วยทหารสามพันถึงห้าพันนายเหล่าทูตของซาตานเคลื่อนย้ายกันเป็นกองทัพด้วยเช่นกันและกองทัพหนึ่งที่ปีศาจเหล่านี้สิงอยู่ด้วยนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพล {GC 514.2} {GCth17 448.2}

เมื่อพระเยซูตรัสบัญชาให้วิญญาณชั่วออกไปจากเหยื่อของมันแล้วชายเหล่านี้นั่งอย่างสงบแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดสงบเสงี่ยมมีสติสัมปชัญญะและสุภาพแต่ปีศาจเหล่านี้ได้รับอนุญาตให้กวาดต้อนฝูงสุกรลงไปในทะเลและสำหรับชาวเมืองเก>>>ราซาแล้วความเสียหายนี้ยิ่งใหญ่กว่าพระพรที่พระเยซูคริสต์ประทานและพวกเขาวิงวอนพระผู้รักษาที่มาจากพระเจ้าให้ออกไปจากที่นั่นนี่เป็นผลที่ซาตานวางแผนที่จะให้เกิดขึ้นด้วยการกล่าวโทษการสูญเสียที่เกิดขึ้นของพวกเขาให้กับพระเยซูเช่นนี้มันได้ปลุกระดมความหวาดกลัวอย่างเห็นแก่ตัวของประชาชนขึ้นและขัดขวางพวกเขาไม่ให้ฟังพระวจนะของพระองค์ซาตานมักจะกล่าวโทษคริสเตียนอยู่เสมอว่าเป็นต้นเหตุของความเสียหายความโชคร้ายและความทุกข์ทรมานแทนที่จะให้การตำหนิทั้งหลายตกไปยังที่ที่ถูกต้องคือตัวมันเองและสมุนของมัน {GC 514.3} {GCth17 448.3}

แต่พระประสงค์ของพระคริสต์ไม่ได้ถูกขัดขวางพระองค์ทรงปล่อยให้วิญญาณชั่วทำลายฝูงสุกรเพื่อตำหนิชาวยิวที่เลี้ยงสัตว์มลทินเพื่อมุ่งหวังผลกำไรหากพระคริสต์ไม่ทรงยับยั้งปีศาจไว้พวกมันคงไม่เพียงแต่กวาดฝูงสุกรลงทะเลไปแต่จะกวาดทั้งผู้เลี้ยงและเจ้าของไปด้วยการที่คนเลี้ยงและเจ้าของไม่ได้รับอันตรายก็เนื่องจากอำนาจของพระองค์ทั้งสิ้นที่ปกป้องพวกเขาด้วยพระเมตตาคุณยิ่งกว่านี้เหตุการณ์ที่ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อให้สาวกเป็นพยานถึงอำนาจอันโหดร้ายของซาตานที่มีต่อมนุษย์และสัตว์พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์ให้ผู้ติดตามพระองค์รู้จักศัตรูที่พวกเขาต้องเผชิญเพื่อไม่ให้ถูกหลอกและพ่ายแพ้ต่อเล่ห์เหลี่ยมของมันเป็นพระประสงค์ของพระองค์ด้วยเช่นกันที่จะให้ประชาชนในแถบนั้นเห็นอำนาจของพระองค์ที่จะหักโซ่ตรวนของซาตานและปลดปล่อยผู้ที่ถูกมันพันธนาการไว้และถึงแม้พระเยซูทรงจากไปแล้

วชายที่ได้รับการช่วยกู้อย่างเหลือเชื่อก็ยังคงอยู่ประกาศพระเมตตาคุณของพระผู้ทรงมีพระคุณต่อพวกเขา {GC 515.1} {GCth17 449.1}

เหตุการณ์อื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันก็ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ลูกสาวที่น่าสงสารของหญิงชาวซีเรียฟีนิเซียถูกผีโสโครกเข้าสิงพระเยซูทรงขับไล่มันออกไปด้วยพระดำรัสของพระองค์ (มาระโก7:26,27,28,29,30)“คนถูกผีสิงคนหนึ่งที่ตาบอดและเป็นใบ้”(มัทธิว12:22)เยาวชนคนหนึ่งถูกผีใบ้เข้าสิงและบ่อยครั้งที่“ผีมักจะทำให้เขาตกในกองไฟหรือในน้ำเพื่อจะฆ่าให้ตาย” (มาระโก 9:17-27) ชายผู้น่าเวทนา “มีผีโสโครกเข้าสิง” (ลูกา 4:33-36)

มันรบกวนความสงบของวันสะบาโตที่ธรรมศาลาในเมืองคาเปอรนาอุมพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาทรงรักษาผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ให้หายทุกรายในเกือบทุกกรณีพระคริสต์ทรงทักทายเหล่าผีมารนี้เหมือนเช่นกับสิ่งมีชีวิตที่มีปัญญาพระองค์ตรัสสั่งมันให้ออกจากเหยื่อของมันและอย่าทรมานเขาอีกต่อไปเมื่อผู้เข้าร่วมนมัสการที่เมืองคาเปอรนาอุมเห็นอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์พวกเขา“ก็ประหลาดใจพูดกันว่า‘ถ้อยคำของคนนี้มีอะไรพิเศษนะเพราะท่านสั่งผีโสโครกด้วยสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชและพวกมันก็ออกมา’” ลูกา 4:36 {GC 515.2} {GCth17 449.2}

โดยทั่วไปแล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกผีเข้าสิงมักจะถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่ในสภาพที่ทรมานอย่างสาหัสแต่ถึงกระนั้นก็มีข้อยกเว้นให้กับกฎข้อนี้มีบางคนอยากมีอำนาจเหนือธรรมชาติจึงต้อนรับอิทธิพลของซาตานด้วยความยินดีแน่นอนทีเดียวคนเหล่านี้ไม่มีความขัดแย้งกับผีมารคนประเภทนี้คือคนเหล่านั้นที่มีวิญญาณแห่งการหยั่งรู้อนาคตตัวอย่างเช่นซีโมนมากัสเอลีมาสคนทำวิทยาคมและทาสสาวที่ติดตามเปาโลกับสิลาสในเมืองฟีลิปปี {GC 516.1} {GCth17 450.1}

ไม่มีผู้ใดจะตกลงไปสู่ภัยอันตรายจากอิทธิพลของวิญญาณชั่วได้ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่ไม่ยอมรับว่าภูตผีและทูตของมันรวมทั้งตัวแทนวิญญาณชั่วนั้นมีตัวตนทั้งๆที่เขามีคำพยานโดยตรงและมากมายจากพระคัมภีร์ตราบใดที่เรายังขาดความรู้เรื่องเพทุบายของมันแล้วมันจะได้เปรียบเรามากเกินกว่าที่เราจะคิดได้คนมากมายรับฟังข้อเสนอของมันในขณะที่คิดว่าตนเองกำลังทำตามการบงการของสติปัญญาของตนเองนี่คือเหตุผลว่าทำไมซาตานจึงทำงานด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อหลอกลวงและทำลายเมื่อเรากำลังเข้าใกล้เวลาสิ้นยุคมันประกาศไปทั่วทุกแห่งให้เชื่อว่ามันไม่มีตัวตนเป็นนโยบายของมันที่จะปกปิดตนเองและลักษณะงานที่มันทำ {GC 516.2} {GCth17 450.2}

มารผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ไม่กลัวสิ่งใดมากเท่ากับการที่เราจะรู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของมันเพื่อปกปิดลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของมันได้ดียิ่งขึ้นมันจึงทำให้ตัวของมันปรากฏออกมาให้เห็นในสภาพที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกมากไปกว่าการเป็นตัวตลกหรือตัวประหลาดมันพอใจกับการที่มันถูกวาดให้มีรูปร่างที่น่าขบขันและน่ารังเกียจวิปลาสครึ่งสัตว์ครึ่งมนุษย์มันพอใจที่ได้ยินชื่อของมันถูกใช้ในการกีฬาและถูกนำมาล้อเลียนโดยผู้ที่คิดว่าตนเองฉลาดและมีความรู้ {GC 516.3} {GCth17 450.3}

เนื่องจากมันใส่หน้ากากให้แก่ตัวเองด้วยความชำนาญสูงสุดจนมีคำถามกันอย่างกว้างขวางว่า“มันมีตัวตนจริงหรือ”หลักฐานความสำเร็จของมันคือทฤษฎีเท็จต่างๆที่โลกแห่งศาสนายอมรับกันอย่างกว้างขวางซึ่งเป็นทฤษฎีที่ทำให้คำพยานอันชัดเจนของพระคัมภีร์กลายเป็นเท็จและเนื่องจากว่าซาตานควบคุมความคิดของผู้ที่ไม่รู้สึกถึงอิทธิพลของมันได้เป็นอย่างดีที่สุดพระคำของพระเจ้าจึงให้ตัวอย่างผลงานอันร้ายกาจมากมายของมันแก่เราเปิดโปงกองกำลังลับของมันและจัดวางให้เราตั้งมั่นต่อต้านการจู่โจมของมัน {GC 517.1} {GCth17 451.1}

หากเราไม่มีที่หลบภัยและถูกช่วยให้หลุดพ้นด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ของพระผู้ไถ่แล้วกำลังและความร้ายกาจของซาตานและสมุนของมันนั้นอาจจะทำให้เราหวั่นวิตกอย่างแน่นอนเราทำให้บ้านของเราปลอดภัยด้วยกลอนประตูและกุญแจเพื่อปกป้องทรัพย์สินและชีวิตของเราจากคนชั่วแต่เราไม่ค่อยคิดถึงบรรดาทูตสวรรค์ชั่วที่คอยหาทางเข้ามาหาเราอยู่เสมอและคอยโจมตีเราผู้ซึ่งเราไม่อาจต้านการจู่โจมของมันได้โดยกำลังของเราเองหากเรายอมมันก็จะก่อกวนความคิดของเราให้สับสนทรมานร่างกายของเราและทำลายทรัพย์สินและชีวิตของเราความพึงพอใจเดียวของพวกมันคือความทุกข์เวทนาและการทำลายสภาพของบรรดาผู้ที่ต่อต้านการอ้างสิทธิต่างๆของพระเจ้าและยอมตกไปอยู่ในการทดลองของซาตานนั้นน่ากลัวยิ่งนักจนกระทั่งพระเจ้าทรงยอมปล่อยพวกเขาให้ไปอยู่ภายใต้การปกครองของวิญญาณชั่วทั้งหลายแต่บรรดาผู้ที่ติดตามพระคริสต์จะปลอดภัยภายใต้การคุ้มครองของพระองค์ทูตสวรรค์หลายองค์ผู้มีกำลังมหาศาลถูกส่งจากสวรรค์เพื่อมาปกป้องพวกเขาคนชั่วไม่สามารถตีฝ่าแนวป้องกันที่พระเจ้าทรงจัดวางล้อมรอบประชากรของพระองค์ได้ {GC 517.2} {GCth17 451.2}

บท 32 - กับดักของซาตาน

สงครามยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตานซึ่งมีมาเกือบหกพันปีใกล้จะปิดฉากลงในอีกไม่ช้าและฝ่ายอธรรมเพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าเพื่อทำลายพันธกิจของพระคริสต์ที่มีต่อมนุษย์และผูกมัดจิตวิญญาณทั้งหลายให้ติดในกับดักของมันเพื่อเหนี่ยวรั้งคนทั้งหลายให้ตกอยู่ในความมืดและไม่สำนึกผิดในบาปจนกระทั่งการทรงเป็นคนกลางของพระผู้ช่วยให้รอดสิ้นสุดลงและไม่มีการถวายบูชาเพื่อไถ่บาปอีกต่อไปนี่คือจุดมุ่งหมายที่มันพยายามทำให้สำเร็จ{GC518.1} {GCth17 452.1}

เมื่อใดที่ไม่มีความพยายามเป็นพิเศษเพื่อต่อต้านอำนาจของมันเมื่อใดที่ความเพิกเฉยยังคงแพร่หลายทั้งในคริสตจักรและในโลกซาตานจะไม่ใส่ใจเพราะมันไม่ได้เสี่ยงต่อการสูญเสียเชลยที่มันชักจูงตามอำเภอใจแต่เมื่อจิตวิญญาณเริ่มหันมาสนใจเรื่องของนิจนิรันดร์และตั้งคำถามว่า“ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้”มันจะตั้งมั่นหาทางประชันอำนาจของมันกับอำนาจของพระคริสต์และขัดขวางอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ {GC 518.2} {GCth17 452.2}

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นถึงเหตุการณ์หนึ่งเมื่อครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเข้าเฝ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ซาตานเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย (โยบ 1:6)

มันไม่ได้มาเพื่อกราบนมัสการกษัตริย์แห่งนิรันดร์กาลแต่มันมาเพื่อสานต่อแผนการอันชั่วร้ายของมันเพื่อต่อต้านผู้ชอบธรรมด้วยเป้าหมายเดียวกันนี้มันเข้าร่วมในการประชุมเมื่อคนทั้งหลายชุมนุมนมัสการพระเจ้าถึงแม้ว่ามันซ่อนตัวจากการมองเห็นแต่มันทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อควบคุมความคิดของผู้เข้าร่วมนมัสการเปรียบเช่นนายพลผู้มากด้วยประสบการณ์มันวางแผนไว้ล่วงหน้าในขณะที่มันเฝ้ามองดูผู้สื่อข่าวของพระเจ้ากำลังค้นคว้าพระคำในพระคัมภีร์มันก็จดบันทึกหัวข้อเรื่องที่จะนำเสนอให้กับคนทั้งหลายมันใช้เล่ห์เหลี่ยมและความเฉียบแหลมของมันควบคุมสถานการณ์เพื่อไม่ให้ข่าวสารเข้าถึงผู้ที่มันกำลังหลอกลวงผู้ที่ต้องการคำตักเตือนมากที่สุดก็จะถูกเร่งเร้าให้ติดภารกิจการค้าที่เขาจำเป็นต้องเข้าร่วมหรือด้วยวิธีการใดวิธีหนึ่งที่จะขัดขวางเขาจากการได้ยินคำสอนที่เป็นดังเช่น “กลิ่นหอมนำไปสู่ชีวิต” {GC 518.3} {GCth17 452.3}

อีกครั้งหนึ่งซาตานเห็นผู้รับใช้ทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าแบกภาระหนักเพราะความมืดมนทางฝ่ายจิตวิญญาณที่ครอบงำประชาชนไว้มันฟังคำอธิษฐานอันร้อนรนของพวกเขาเพื่อทูลขอพระคุณและพลังอำนาจของพระเจ้าให้ทำลายเวทมนตร์ของความไม่สนใจความมักง่ายและความเกียจคร้านจากนั้นมันจึงลงมือใช้อุบายต่างๆของมันด้วยความกระตือรือร้นที่ปลุกขึ้นใหม่มันล่อลวงมนุษย์ให้หมกมุ่นอยู่กับเรื่องของความอยากอาหารหรือสนองตัณหาของตนเองในรูปแบบอื่นใดๆและโดยการทำเช่นนี้ความรู้สึกของพวกเขาจะชาด้านไปจนกระทั่งไม่ได้ยินสิ่งนั้นๆที่พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้มากที่สุด {GC 519.1} {GCth17 453.1}

ซาตานรู้ดีว่าทุกคนที่มันชักนำให้ละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์จะพ่ายแพ้ต่อการจู่โจมของมันด้วยเหตุนี้มันจึงคิดค้นเครื่องมือทุกรูปแบบเท่าที่จะทำได้เพื่อครอบงำความคิดมีคนบางกลุ่มที่แสดงตนว่าเคร่งศาสนาแต่แทนที่พวกเขาจะมุ่งแสวงหาความจริงพวกเขากลับทำศาสนาของพวกเขาให้เป็นการมองหาข้อบกพร่องในอุปนิสัยหรือจับผิดในความเชื่อของผู้ที่พวกเขาไม่เห็นด้วยคนเช่นนี้คือสมุนมือขวาของซาตานบรรดาผู้กล่าวโทษพี่น้องมีอยู่ไม่น้อยทีเดียวและพวกเขาขยันขันแข็งเสมอเมื่อพระเจ้าทรงประกอบกิจและผู้รับใช้ของพระองค์ถวายความจงรักภักดีอย่างจริงใจพวกเขาจะป้ายสีกล่าวเท็จใส่คำพูด

และการกระทำของผู้ที่รักและปฏิบัติตามความจริงพวกเขากล่าวหาผู้รับใช้ของพระคริสต์ที่จริงใจกระตือรือร้นและถวายตัวว่าเป็นผู้ที่ถูกหลอกหรือเป็นผู้หลอกลวงพวกเขามีหน้าที่บิดเบือนแรงจูงใจของทุกความจริงและทุกการกระทำที่ชอบธรรมพวกเขามีหน้าที่แพร่กระจายคำพูดที่เป็นนัยและที่กระตุ้นความสงสัยเข้าไปในความคิดของผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในทุกรูปแบบเท่าที่จะเป็นไปได้นั้นพวกเขาจะทำให้ทุกเรื่องที่บริสุทธิ์และชอบธรรมกลับกลายเป็นเรื่องโสโครกและหลอกลวง {GC 519.2} {GCth17 453.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องถูกหลอกในเรื่องเหล่านี้เราดูออกได้ง่ายว่าพวกเขาเป็นบุตรของผู้ใดแบบอย่างของใครที่พวกเขาปฏิบัติตามอยู่และพวกเขาทำงานของผู้ใด“พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา”มัทธิว7:16;วิถีทางของพวกเขาคล้ายคลึงกับวิถีของซาตานผู้หมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเกลียดชัง “ ผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา” วิวรณ์ 12:10 {GC 519.3} {GCth17 453.3}

ผู้หลอกลวงยิ่งใหญ่ตนนี้มีตัวแทนมากมายที่พร้อมนำเสนอคำสอนผิดๆทุกเรื่องและทุกรูปแบบเพื่อดักจับจิตวิญญาณคำสอนนอกรีตเหล่านี้จัดเตรียมไว้พร้อมเพื่อให้เข้ากับรสนิยมที่หลากหลายและความสามารถที่จะรับได้ของผู้ที่มันต้องการทำลายมันมีแผนนำคนที่ไม่สัตย์ซื่อและยังไม่กลับใจเข้ามาสู่คริสตจักรเพื่อก่อให้เกิดความสงสัยและความไม่เชื่อและขัดขวางทุกคนที่ต้องการเห็นงานของพระเจ้าเจริญก้าวหน้าและพร้อมที่จะก้าวไปกับงานนั้นมีคนจำนวนมากที่ไม่มีความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าหรือในพระคำของพระองค์ได้ยอมรับหลักความจริงบางประการและอ้างว่าตนเองเป็นคริสเตียนด้วยเหตุฉะนี้พวกเขาจึงนำคำสอนที่ผิดๆเข้ามาว่าเป็นหลักคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 520.1} {GCth17 454.1}

การทำตัวราวกับว่ามนุษย์จะเชื่ออะไรก็ไม่มีผลต่อสิ่งที่เขาเชื่อเป็นการหลอกลวงที่เกิดผลมากที่สุดของซาตานมันรู้ว่าความจริงที่รับไว้ด้วยใจรักจะชำระจิตวิญญาณของผู้รับด้วยเหตุนี้มันจึงลงแรงหาทางอย่างต่อเนื่องเพื่อเอาทฤษฎีเทียมเท็จเรื่องโกหกมุสาและข่าวประเสริฐอย่างอื่นเข้ามาแทนที่นับตั้งแต่แรกเริ่มบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ต่อสู้กับผู้สอนเทียมเท็จไม่ใช่ในฐานะคนชั่วแต่ในฐานะผู้สอนความเท็จที่นำความตายมาสู่จิตวิญญาณเอลียาห์เยเรมีย์และเปาโลยืนหยัดต่อต้านอย่างมั่นคงและไม่เกรงกลัวผู้ที่นำมนุษย์ให้หันเหไปจากพระคำของพระเจ้าพวกเสรีนิยมซึ่งเห็นว่าผู้ที่มีความเชื่อที่ถูกต้องในศาสนานั้นไม่สำคัญพวกเขาไม่ชื่นชอบบรรดาผู้พิทักษ์ความจริงผู้บริสุทธิ์เหล่านี้ {GC 520.2} {GCth17 454.2}

การแปลความหมายพระคัมภีร์อย่างคลุมเครือและเพ้อฝันรวมทั้งทฤษฎีขัดแย้งมากมายเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาที่พบในโลกของคริสเตียนล้วนเป็นผลงานของศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ของเราที่ทำให้ความคิดสับสนเพื่อพวกเขาจะมองไม่เห็นความจริงความขัดแย้งและความแตกแยกที่เกิดขึ้นในโบสถ์ต่างๆของโลกคริสเตียนนั้นส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากประเพณีนิยมที่ถือปฏิบัติกันมาในเรื่องการต่อสู้กันเพื่อเอาพระคัมภีร์มาสนับสนุนทฤษฎีที่ตนโปรดแทนที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้าอย่างเอาใจใส่ด้วยใจที่ถ่อมเพื่อที่จะรับความรู้ในเรื่องน้ำพระทัยของพระองค์คนมากมายกลับแสวงหาเพียงเพื่อจะพบเรื่องแปลกประหลาดหรือเรื่องแปลกใหม่ {GC 520.3} {GCth17 454.3}

ในการที่จะรักษาหลักคำสอนที่ผิดๆหรือแนวทางการประพฤติต่างๆที่ไม่ใช่แนวทางของคริสเตียนเอาไว้บางคนจะยึดข้อความตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่แยกออกจากเนื้อเรื่องหรือบางครั้งอาจจะอ้างเพียงครึ่งหนึ่งของข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งเพื่อพิสูจน์จุดยืนของตนทั้งๆที่ข้อความส่วนที่เหลือของข้อพระคัมภีร์อาจจะให้ความหมายซึ่งค่อนข้างจะไปในทางตรงข้ามด้วยความเจ้าเล่ห์ของงูเฒ่าพวกมันแอบซ่อนตัวเองอยู่ด้านหลังคำพูดอธิบายที่ไม่ต่อเนื่องเพื่อสนองความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังของมันเองด้วยวิธีเช่นนี้คนมากมายจึงตั้งใจบิดเบือนพระคำของพระเจ้าส่วนคนอื่นที่ช่างจินตนาการจะยึดภาพลักษณ์และเครื่องหมายในพ

ระคำศักดิ์สิทธิ์เพื่อแปลความหมายให้เข้ากับจิตนาการของเขาเองโดยแทบจะไม่ใส่ใจกับหลักฐานของพระคัมภีร์ที่จะใช้แปลความหมายของพระคัมภีร์เองแล้วหลังจากนั้นพวกเขาจึงเสนอแนวคิดทั้งหลายที่ผิดปกติของตนเองว่าเป็นบรรดาคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 521.1} {GCth17 455.1}

เมื่อใดก็ตามที่มีการศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากวิญญาณจิตแห่งการอธิษฐานการถ่อมใจและการยอมเรียนรู้ข้อความที่เข้าใจอย่างตรงไปตรงมาที่สุดและเรียบง่ายที่สุดรวมถึงข้อที่ความยากที่สุดก็จะถูกบิดเบือนไปจากความหมายที่แท้จริงผู้นำของระบอบเปปาซีเลือกข้อพระคัมภีร์บางส่วนเพื่อใช้ตอบสนองจุดประสงค์ของตนโดยการแปลความหมายเพื่อให้เหมาะกับตนเองแล้วนำมาเสนอให้แก่ประชาชนในขณะที่ไม่ได้ให้โอกาสพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์และทำความเข้าใจข้อความอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริงด้วยตัวเองพระคัมภีร์ทั้งเล่มควรจะถูกมอบให้แก่พวกเขาตามที่เขียนไว้อย่างนั้นการไม่มีผู้สอนพระคัมภีร์เลยยังจะดีกว่าการมีคนสอนพระคัมภีร์ที่แปลความหมายอย่างผิดๆ {GC 521.2} {GCth17 455.2}

พระคัมภีร์ถูกออกแบบไว้เพื่อนำทางทุกคนที่ประสงค์จะเรียนรู้น้ำพระทัยของพระผู้สร้างของตนพระเจ้าประทานคำพยากรณ์อันเที่ยงตรงแม่นยำให้แก่มนุษย์ทูตสวรรค์ทั้งหลายรวมทั้งพระเยซูคริสต์เองก็เสด็จมาเพื่อเปิดเผยให้กับดาเนียลและยอห์นได้เข้าใจถึงสิ่งต่างๆที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้เรื่องสำคัญต่างๆที่เกี่ยวกับความรอดของเราไม่ได้ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความลึกลับเรื่องเหล่านี้ไม่ได้ถูกเปิดเผยในลักษณะที่สร้างความงุนงงและนำผู้สัตย์ซื่อที่แสวงหาความจริงให้หลงทางองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะฮาบากุกว่า“จงเขียนนิมิตนั้นลงไป...เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง” ฮาบากุก 2:2

พระคำของพระเจ้านั้นกระจ่างแจ้งสำหรับผู้ที่ศึกษาด้วยจิตใจแห่งการอธิษฐานจิตวิญญาณที่สัตย์ซื่อจริงใจทุกดวงจะมาถึงแสงสว่างแห่งความจริง “ความสว่างถูกหว่านแก่คนชอบธรรม” สดุดี 97:11

ไม่มีคริสตจักรใดจะก้าวขึ้นสู่ความบริสุทธิ์ได้นอกจากสมาชิกของคริสตจักรนั้นๆจะแสวงหาความจริงด้วยความร้อนรนดั่งเช่นค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ {GC 521.3} {GCth17 455.3}

ด้วยเสียงประกาศที่บอกให้เปิดใจกว้างไวตาของมนุษย์จึงบอดไปด้วยเล่ห์กลของศัตรูของพวกเขาในขณะที่มันกระทำการตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป้าหมายของมันสัมฤทธิ์ผลขณะที่มันประสบความสำเร็จด้วยการใช้การคาดเดาต่างๆของมนุษย์เข้ามาแทนที่พระคัมภีร์นั้นธรรมบัญญัติของพระเจ้าก็ถูกละเลยและคริสตจักรทั้งหลายจึงตกอยู่ภายใต้การจองจำของบาปในขณะที่พวกเขาอ้างว่าตนเองมีอิสระเสรี {GC 522.1} {GCth17 456.1}

สำหรับคนมากมายแล้วการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์กลับกลายเป็นคำสาปพระเจ้าทรงอนุญาตให้โลกรับแสงสว่างของการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์แต่กระนั้นแม้แต่ผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดที่สุดถ้าหากการวิจัยค้นพบของเขาไม่ได้อยู่ภายใต้การทรงนำของพระคำของพระองค์แล้วความพยายามที่จะสืบค้นความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์กับการเปิดเผยของพระเจ้ารังแต่จะนำมาซึ่งความสับสน {GC 522.2} {GCth17 456.2}

ความรู้ของมนุษย์ทางด้านวัตถุและฝ่ายจิตวิญญาณมีอยู่เพียงบางส่วนและไม่สมบูรณ์ด้วยเหตุนี้คนมากมายจึงประสานแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์เข้ากับข้อความในพระคัมภีร์ไม่ได้หลายคนรับเอาเพียงทฤษฎีและการคาดเดามาเป็นข้อเท็จจริงด้านวิทยาศาสตร์และพวกเขาคิดว่าจะต้องนำพระคำของพระเจ้ามาผ่านการทดสอบด้วยคำสอน “ที่สำคัญผิดว่าเป็นความรู้” 1 ทิโมธี 6:20 พระผู้สร้างและพระราชกิจของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจของพวกเขาและเนื่องจากพวกเขาอธิบายเรื่อ

งเหล่านี้ด้วยกฎแห่งธรรมชาติไม่ได้พวกเขาจึงถือว่าประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เป็นเรื่องที่เชื่อถือไม่ได้ผู้ที่สงสัยในความน่าเชื่อถือของเรื่องราวที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่มักจะก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่งและสงสัยในเรื่องการดำรงอยู่ของพระเจ้าและให้เหตุผลเรื่องอำนาจที่ไม่สุดสิ้นว่าเป็นผลมาจากธรรมชาติเมื่อพวกเขาปล่อยสมอที่ยึดมั่นไปแล้วพวกเขาก็ถูกทอดทิ้งให้ล่องลอยไปกระทบศิลาแห่งความไม่ซื่อสัตย์ {GC 522.3} {GCth17 456.3}

ด้วยเหตุฉะนี้คนมากมายจึงหลงผิดไปจากความเชื่อและถูกมารล่อลวงมนุษย์มุมานะทำตนให้เป็นคนฉลาดเหนือกว่าพระผู้สร้างของตนปรัชญาของมนุษย์พยายามค้นหาและอธิบายความลึกลับต่างๆซึ่งจะไม่มีวันเปิดเผยให้ทราบตลอดชั่วนิรันดร์กาลหากเพียงแต่มนุษย์จะแสวงหาและเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองและพระประสงค์ของพระองค์แล้วพวกเขาจะมองเห็นภาพสง่าราศีความศักดิ์สิทธิ์และอำนาจของพระยาห์เวห์จนทำให้พวกเขาตระหนักถึงความต่ำต้อยของตนเองและจะพึงพอใจกับสิ่งที่ทรงเปิดเผยให้พวกเขาและบุตรทั้งหลายของพวกเขา {GC 522.4} {GCth17 457.1}

ผลงานชิ้นเอกแห่งการล่อลวงของซาตานคือการคอยควบคุมให้ความคิดของมนุษย์ค้นคว้าและคาดเดาอยู่กับเรื่องที่พระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยให้ทราบและเรื่องที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้เราเข้าใจเพราะเรื่องนี้แหละที่ลูซิเฟอร์สูญเสียที่อยู่ของมันในสวรรค์มันไม่พอใจเพราะพระเจ้าไม่ทรงเปิดเผยความลับต่างๆในพระประสงค์ของพระองค์ให้มันทราบและมันไม่ใส่ใจกับสิ่งที่ทรงเปิดเผยไว้แล้วในเรื่องหน้าที่การงานในตำแหน่งสูงส่งที่ทรงโปรดมอบหมายให้มันด้วยการปลุกระดมความไม่พอใจเดียวกันนี้ในท่ามกลางทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การนำของมันมันทำให้ทูตสวรรค์เหล่านั้นล้มในบาปบัดนี้มันพยายามทำให้ความคิดของมนุษย์เปรอะเปื้อนด้วยเจตนารมณ์เดียวกันและนำมนุษย์ให้ละเลยพระบัญชาโดยตรงของพระเจ้า {GC 523.1} {GCth17 457.2}

บรรดาผู้ที่ไม่เต็มใจรับความจริงอันแหลมคมและเข้าใจง่ายของพระคัมภีร์ก็ยังคงตามหานวนิยายที่ถูกใจต่อไปเพื่อปราบมโนธรรมให้สงบยิ่งหลักคำสอนที่นำเสนอต่างๆมีความเกี่ยวข้องกับฝ่ายจิตวิญญาณการปฏิเสธตนและการถ่อมตนน้อยลงเท่าใดการยินดีรับไว้ด้วยความพอใจก็จะมีมากยิ่งขึ้นเท่านั้นคนเหล่านี้ทำให้พลังทางปัญญาเสื่อมลงเพื่อสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนังพวกเขาฉลาดเกินไปด้วยความทะนงในปัญญาของตนเองเกินกว่าที่จะศึกษาพระคัมภีร์ด้วยใจที่สำนึกผิดและด้วยคำอธิษฐานที่ร้อนรนเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้าพวกเขาจึงไม่มีเกราะกำบังการล่อลวงซาตานเตรียมพร้อมสนองความปรารถนาของหัวใจและมันยื่นการหลอกลวงเข้าแทนที่ความจริงด้วยวิธีเดียวกันนี้ระบอบเปปาซีจึงได้มาซึ่งอำนาจในการครอบงำความคิดของมนุษย์และด้วยการปฏิเสธความจริงเพราะต้องข้องเกี่ยวกับกางเขนชาวโปเตสแตนต์ก็กำลังเดินตามแนวทางเดียวกันนี้ทุกคนที่ละเลยพระคำของพระเจ้าเพื่อตามหาความสะดวกสบายและแนวทางที่ไม่แตกต่างไปจากชาวโลกจะถูกปล่อยให้รับคำสอนเทียมเท็จแทนความจริงในศาสนาผู้ที่ตั้งใจปฏิเสธความจริงจะยอมรับคำสอนผิดที่น่ารังเกียจทุกรูปแบบผู้ที่ยืนมองการหลอกลวงด้วยความหวาดกลัวก็พร้อมที่จะรับการหลอกลวงอันดับต่อไปได้อย่างง่ายดายอัครทูตเปาโลกล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่“ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอด”ประกาศว่า“เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จเพื่อทุกคนที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรมจะได้ถูกพิพากษา” 2 เธสะโลนิกา 2:10-12

ด้วยคำเตือนที่มีอยู่เบื้องหน้าเราเช่นนี้จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องคอยเฝ้าระวังตนเองว่าจะรับหลักคำสอนแบบใด {GC 523.2} {GCth17 457.3}

ในบรรดาสื่อที่มารผู้ล่อลวงใช้ได้ผลมากที่สุดคือคำสอนจอมปลอมและความอัศจรรย์เทียมเท็จของลัทธิทรงวิญญาณมันแปลงตัวเป็นทูตแห่งความสว่างและกระจายตาข่ายในที่ๆคนคาดไม่ถึงหากมนุษย์เพียงแต่ศึกษาพระคำของพระเจ้าพร้อมกับอธิษฐานอย่างจริงใจเพื่อจะเข้าใจพระคำของพระองค์แล้วพวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความมืดเพื่อรับหลักคำสอนที่เทียมเท็จแต่เมื่อพวกเขาปฏิเสธความจริงแล้วพวกเขาก็จะตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวง {GC 524.1} {GCth17 458.1}

คำสอนที่อันตรายอีกเรื่องหนึ่งคือคำสอนที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ที่อ้างว่าพระองค์ไม่ได้ทรงดำรงอยู่ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมายังโลกนี้ทฤษฎีนี้ได้รับการตอบรับอย่างแพร่หลายจากชนกลุ่มใหญ่ที่อ้างตนว่าเชื่อพระคัมภีร์แต่เป็นคำสอนที่ขัดแย้งโดยตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนที่สุดของพระผู้ช่วยให้รอดของเราในเรื่องความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดาพระลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์และการทรงดำรงอยู่ก่อนเสด็จมาในโลกคำสอนนี้ไม่สามารถที่จะรับพิจารณาได้โดยปราศจากการโต้แย้งอย่างไม่มีเหตุผลที่สุดกับพระคัมภีร์คำสอนนี้ไม่เพียงทำให้ความคิดของมนุษย์ในเรื่องพระราชกิจของการไถ่บาปตกต่ำลงเท่านั้นแต่ยังเป็นการบ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระคัมภีร์ว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าด้วยเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ทำให้คำสอนดังกล่าวเป็นภัยแต่ยังทำให้คำสอนนี้ยอมรับได้ยากยิ่งขึ้นด้วยหากมนุษย์ปฏิเสธคำพยานของพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจในเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์แล้วก็เป็นเรื่องไร้ประโยชน์ที่จะถกเถียงเรื่องนี้กับพวกเขาเพราะไม่ว่าคำโต้แย้งจะมีเหตุผลข้อสรุปที่ดีเพียงไรก็ตามก็ไม่อาจทำให้พวกเขาเชื่อได้

“แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าเพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่และเขาไม่สามารถเข้าใจเพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพึ่งพระวิญญาณ”1โครินธ์2:14;ผู้ที่ยึดคำสอนเทียมเท็จนี้จะไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระลักษณะนิสัยหรือพระราชกิจของพระเยซูคริสต์หรือแผนการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับการไถ่มนุษย์ให้รอด {GC 524.2} {GCth17 458.2}

ข้อผิดพลาดอีกประการหนึ่งที่ซับซ้อนและเป็นอันตรายคือความเชื่อที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วว่าซาตานไม่มีตัวตนชื่อที่ปรากฏในพระคัมภีร์ก็เป็นเพียงนามสมมติที่ใช้แทนความคิดและความปรารถนาชั่วของมนุษย์ {GC 524.3} {GCth17 458.3}

คำสอนที่แพร่หลายดังก้องจากธรรมาสน์ที่มีชื่อเสียงว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เป็นการเสด็จมาถึงบุคคลแต่ละคนเมื่อเขาเสียชีวิตลงซึ่งคำสอนนี้เป็นกลวิธีเพื่อเบี่ยงเบนความคิดของมนุษย์ไปจากการเสด็จกลับมาของพระองค์เองบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์เป็นเวลานานหลายปีที่ซาตานกล่าวไว้เสมอว่า “ดูซิท่านผู้นั้นอยู่ที่ห้องชั้นใน” (มัทธิว 24:23-26) และจิตวิญญาณมากมายพินาศไปก็เพราะการหลอกลวงนี้ {GC 525.1} {GCth17 459.1}

อีกครั้งปัญญาฝ่ายโลกสอนว่าการอธิษฐานเป็นเรื่องไม่จำเป็นนักวิทยาศาสตร์อ้างว่าไม่มีคำตอบแท้จริงที่ได้จากการอธิษฐานสิ่งนี้เป็นการละเมิดกฎไม่มีเรื่องของการอัศจรรย์พวกเขากล่าวว่าจักรวาลอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎที่แน่นอนและพระเจ้าเองจะไม่ทรงกระทำสิ่งใดที่ขัดแย้งกับกฎเหล่านี้ด้วยประการฉะนี้พวกเขาอธิบายว่ากฎของพระเจ้าผูกมัดพระองค์เองทำราวกับว่ากฎของพระเจ้าทำงานได้โดยแยกออกไปจากเสรีภาพของพระองค์คำสอนเช่นนี้ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์พระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์เป็นผู้ทำการอัศจรรย์ไม่ใช่หรือพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณพระองค์นี้ทรงพระชนม์อยู่ในวันนี้และพระองค์ทรงเต็มพระทัยที่จะสดับฟังคำอธิษฐานแห่งความเชื่อเช่นเดียวกับสมัยที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์ธรรมชาติร่วมมือกับสภาพที่เหนือธรรมชาติมันเป็นส่วนหนึ่งในแผนก

ารของพระเจ้าที่จะทรงตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อซึ่งพระองค์จะไม่ประทานให้แก่เราหากเราไม่ทูลขอ {GC 525.2} {GCth17 459.2}

หลักคำสอนผิดและแนวคิดเพ้อฝันมีอยู่มากมายนานัปการในโบสถ์ต่างๆของอาณาจักรคริสเตียนเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้ที่จะประเมินผลลัพธ์ต่างๆอันชั่วร้ายที่เกิดจากการย้ายหลักเขตหลักเดียวในบรรดาหลักเขตมากมายตามที่พระคำของพระเจ้ากำหนดให้ออกไปมีคนจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ผจญเข้าไปในการทำเช่นนี้และยุติการกระทำด้วยการปฏิเสธความจริงเพียงเรื่องเดียวคนส่วนใหญ่ดำเนินการต่อไปในการละทิ้งหลักการแห่งความจริงไปทีละข้อทีละข้อจนพวกเขากลายเป็นคนนอกรีตไปเลยอย่างแท้จริง {GC 525.3} {GCth17 459.3}

ข้อผิดพลาดต่างๆของศาสนศาสตร์ที่เป็นที่นิยมได้ผลักดันจิตวิญญาณจำนวนมากให้ตกไปอยู่ในความสงสัยไม่เช่นนั้นแล้วคนเหล่านี้น่าจะกลายเป็นผู้เชื่อในพระคัมภีร์เป็นไปไม่ได้ที่จะให้พวกเขายอมรับหลักคำสอนที่ทำร้ายความรู้สึกสำนึกของความยุติธรรมความเมตตาและความกรุณาและเนื่องจากความรู้สึกเหล่านี้เป็นคำสอนของพระคัมภีร์พวกเขาจึงปฏิเสธที่จะยอมรับว่าเป็นพระคำของพระเจ้า {GC 525.4} {GCth17 459.4}

นี่คือเป้าหมายที่ซาตานคอยหาทางที่จะทำให้สำเร็จไม่มีสิ่งใดที่มันปรารถนามากไปกว่าการทำลายความไว้วางใจในพระเจ้าและในพระคำของพระองค์ซาตานนำอยู่ในแนวหน้าของกองทัพที่ยิ่งใหญ่ของผู้สงสัยทั้งหลายและมันทำงานสุดอำนาจของมันที่จะหลอกล่อจิตวิญญาณให้เข้าร่วมขบวนการของมันการสงสัยจึงกลายเป็นสิ่งที่คนนิยมทำมีชนกลุ่มใหญ่ที่สงสัยพระคำของพระเจ้าด้วยเหตุผลเดียวกันกับที่พวกเขาสงสัยพระเจ้าของพระคัมภีร์นั่นคือเพราะพระคำตำหนิและประณามบาปผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระคำก็พยายามจะล้มล้างอำนาจของพระคำนั้นพวกเขาอ่านพระคัมภีร์หรือฟังคำสอนจากธรรมาสน์ศักดิ์สิทธิ์เพียงเพื่อจับผิดพระคัมภีร์หรือคำเทศนาคนจำนวนไม่น้อยกลายเป็นคนนอกรีตเพื่อแก้ต่างให้ตนเองหรือเพื่อแก้ตัวให้กับตนเองที่ละทิ้งหน้าที่ส่วนคนอื่นๆรับหลักการแห่งความสงสัยเพราะความหยิ่งและความเกียจคร้านเนื่องจากพวกเขารักความสะดวกสบายมากเกินไปจนไม่ยอมแยกตนเองออกมาเพื่อจะบรรลุความสำเร็จในสิ่งที่คู่ควรแก่คุณค่าซึ่งต้องใช้ความพยายามและการปฏิเสธตนเองพวกเขาจึงมุ่งหวังที่จะได้มาซึ่งการยกย่องว่ามีสติปัญญาเป็นเลิศด้วยการวิพากษ์วิจารณ์พระคัมภีร์มีเรื่องราวมากมายที่สติปัญญาอันมีขอบเขตจำกัดและไม่ได้รับความกระจ่างจากพระปัญญาของพระเจ้าจะไม่มีทางเข้าใจได้และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงหาโอกาสวิพากษ์วิจารณ์มีคนอีกมากมายที่รู้สึกเสมือนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะยืนเคียงข้างผู้ไม่มีความเชื่อผู้เยาะเย้ยและผู้ไม่มีศาสนาแต่ภายใต้การแสดงออกที่บริสุทธิ์จะพบว่าคนเหล่านี้ถูกกระตุ้นด้วยความเชื่อมั่นในตนเองและความทะนงตนหลายคนชื่นชอบที่จะค้นหาบางเรื่องในพระคัมภีร์เพื่อทำให้ความคิดของผู้อื่นงุนงงสับสนมีบางคนในช่วงเริ่มแรกจะตำหนิและให้เหตุผลเข้าข้างฝ่ายผิดเพียงเพื่อสนองความชื่นชอบในเรื่องการโต้แย้งพวกเขาไม่ตระหนักว่าการกระทำเช่นนี้จะนำตัวเองเข้าไปพัวพันอยู่ในบ่วงแร้วของผู้ล่าเหยื่อแต่เมื่อพวกเขาแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าไม่เชื่อพวกเขารู้สึกว่าจำเป็นต้องรักษาจุดยืนของตนต่อไปดังนั้นพวกเขาจึงเข้าร่วมกับคนชั่วและปิดประตูสวรรค์ให้กับตัวของพวกเขาเอง {GC 526.1} {GCth17 460.1}

พระเจ้าประทานหลักฐานอย่างเพียงพอในพระคำของพระองค์เพื่อเป็นพยานหลักฐานเรื่องพระลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ความจริงต่างๆอันยิ่งใหญ่ในเรื่องความรอดของเราถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนด้วยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงสัญญาไว้ว่าจะประทานให้แก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยความจริงใจมนุษย์ทุกคนคงจะเข้าใจความจริงต่างๆเหล่านี้ด้วยตนเองได้พระเจ้าได้ประทานหลักฐานอันเ

ป็นพื้นฐานที่หนักแน่นแก่มนุษย์ซึ่งบนพื้นฐานนี้พวกเขาจะวางใจในความเชื่อของพวกเขา {GC 526.2} {GCth17 460.2}

แต่กระนั้นความคิดอันจำกัดของมนุษย์ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจถึงแผนการต่างๆและพระประสงค์ทั้งหลายของพระผู้ทรงไม่มีข้อจำกัดเราไม่มีทางที่จะพบพระเจ้าได้ด้วยการตรวจสอบค้นหาเราต้องไม่ใช้มืออวดดีเปิดม่านที่ปกปิดสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอัครทูตประกาศว่า “ข้อตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้” โรม 11:33 เราสามารถที่จะเข้าใจวิธีการต่างๆที่พระองค์ทรงติดต่อกับเราและน้ำพระทัยทั้งหลายที่พระองค์ทรงมีต่อเราได้มากพอเพื่อเราจะสามารถมองเห็นความรักและพระเมตตาคุณอันไม่มีขอบเขตซึ่งประสานเข้ากับฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดพระบิดาแห่งสวรรค์ของเราทรงควบคุมสรรพสิ่งด้วยพระปัญญาและความชอบธรรมและเราจะต้องไม่เป็นผู้ที่ไม่พอใจและไม่ไว้วางใจแต่เราจะก้มกราบลงด้วยการยอมจำนนด้วยความยำเกรงพระองค์จะทรงเปิดเผยพระประสงค์ให้เราทราบมากพอเพื่อก่อเกิดประโยชน์แก่เรานอกเหนือจากนี้เรายังต้องไว้วางใจในพระหัตถ์อันทรงฤทธานุภาพและพระหทัยที่ทรงเปี่ยมด้วยรักของพระองค์ด้วย {GC 527.1} {GCth17 461.1}

ในขณะที่พระเจ้าประทานประจักษ์พยานหลักฐานมากพอสำหรับความเชื่อพระองค์ก็จะไม่ทรงขจัดทิ้งข้อแก้ตัวทั้งหมดของการไม่เชื่อทุกคนที่ค้นหาตะขอเพื่อแขวนความสงสัยของเขาก็จะพบตะขอเหล่านั้นและผู้ที่ปฏิเสธที่จะรับและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าจนกว่าข้อโต้แย้งทุกข้อจะถูกขจัดทิ้งไปและไม่มีช่องว่างเหลือไว้สำหรับข้อสงสัยอีกต่อไปจะไม่มีทางที่จะไปถึงแสงสว่าง {GC 527.2} {GCth17 461.2}

การไม่วางใจในพระเจ้าเป็นผลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของหัวใจที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้าแต่ความเชื่อได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และเจริญงอกงามขึ้นด้วยการหวงแหนไว้เท่านั้นไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้มแข็งในความเชื่อได้โดยปราศจากความอุตสาหะพยายามอย่างแน่วแน่ความไม่เชื่อจะแข็งแกร่งขึ้นเมื่อมันได้รับการสนับสนุนและหากมนุษย์ปล่อยตัวไปกับคำถามและการจับผิดแทนที่จะพึ่งพิงบนประจักษ์พยานหลักฐานที่พระเจ้าประทานให้เพื่อค้ำชูความเชื่อของพวกเขาแล้วพวกเขาจะพบว่าข้อสงสัยต่างๆได้รับการยืนยันอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น {GC 527.3} {GCth17 461.3}

แต่ผู้ที่สงสัยพระสัญญาของพระเจ้าและไม่วางใจในความเชื่อมั่นของพระคุณของพระองค์หลู่พระเกียรติของพระองค์อิทธิพลของพวกเขาแทนที่จะดึงผู้อื่นเข้ามาหาองค์พระเยซูคริสต์กลับผลักไสให้ออกไปจากพระองค์เขาเหล่านั้นเป็นเหมือนต้นไม้ที่ไม่เกิดผลซึ่งแผ่กิ่งก้านสาขาแห่งความมืดมนกว้างและไกลบดบังต้นพืชอื่นไม่ให้ได้รับแสงแดดและทำให้พืชไม้เหล่านั้นเหี่ยวเฉาและตายภายใต้เงาอันเยือกเย็นของมันผลงานแห่งชีวิตของคนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำพวกเขาอย่างไม่สิ้นสุดพวกเขากำลังหว่านเมล็ดแห่งความไม่เชื่อและความสงสัยซึ่งจะเกิดผลเพื่อการเก็บเกี่ยวอย่างไม่เคยพลาด {GC 527.4} {GCth17 461.4}

มีอยู่เพียงวิถีทางเดียวให้ปฏิบัติตามสำหรับผู้ที่ปรารถนาอย่างจริงใจที่จะถูกปล่อยให้หลุดพ้นจากความสงสัยคือแทนที่จะสงสัยและจับผิดสิ่งที่พวกเขายังไม่เข้าใจให้พวกเขาสนใจแสงสว่างที่ส่องมายังพวกเขาก่อนหน้านี้แล้วแทนแล้วพวกเขาจะได้รับแสงที่สว่างยิ่งขึ้นให้พวกเขาปฏิบัติทุกหน้าที่ซึ่งได้ถูกเปิดเผยให้พวกเขาเข้าใจอย่างชัดเจนและพวกเขาก็จะเข้าใจและปฏิบัติในสิ่งเหล่านั้นที่บัดนี้พวกเขากำลังสงสัยอยู่ {GC 528.1} {GCth17 462.1}

ซาตานนำเสนอสิ่งปลอมแปลงที่คล้ายของจริงอย่างมากเพื่อล่อลวงผู้ที่ประสงค์จะให้มันหลอกคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ไม่ต้องการปฏิเสธความปรารถนาของตนและไม่ยอมเสียสละตามที่ความจริงกำหนดไว้แต่มันไ

ม่มีทางดักเก็บจิตวิญญาณให้อยู่ในอำนาจของมันแม้เพียงจิตวิญญาณเดียวที่แสวงหาความจริงด้วยความจริงใจไม่ว่าจะต้องจ่ายด้วยราคาสูงเพียงใดพระคริสต์ทรงเป็นความจริงและเป็น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ยอห์น 1:9

พระวิญญาณแห่งความจริงได้รับบัญชาให้นำมนุษย์ไปสู่ความจริงทั้งปวงและด้วยอำนาจของพระบุตรของพระเจ้าได้ถูกประกาศไว้ว่า “จงหาแล้วจะพบ” “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า” มัทธิว 7:7 ยอห์น 7:17 {GC 528.2} {GCth17 462.2}

ผู้ติดตามของพระคริสต์ทราบแต่เพียงเล็กน้อยถึงแผนต่างๆซึ่งซาตานและสมุนของมันจัดไว้เพื่อต่อต้านพวกเขาแต่พระองค์ผู้ประทับอยู่ในสวรรค์จะทรงใช้อำนาจบังคับเหนือการล่อลวงทั้งหมดเหล่านี้เพื่อว่าแผนการอันล้ำลึกของพระองค์จะสัมฤทธิ์ผลองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมให้ประชากรของพระองค์ตกสู่การทดลองที่ยากลำบากอย่างแสนสาหัสไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานแต่เป็นเพราะกระบวนการนี้จำเป็นต่อชัยชนะในบั้นปลายของพวกเขาพระองค์ป้องกันพวกเขาจากการทดลองสมดังรัศมีภาพของพระองค์ไม่ได้เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของการทดลองก็เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะต่อต้านมนต์เสน่ห์ทั้งปวงของความชั่ว {GC 528.3} {GCth17 462.3}

ทั้งบรรดาคนชั่วหรือมารทั้งหลายก็ไม่อาจขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าหรือปิดซ่อนการปรากฏของพระองค์จากประชากรของพระองค์ได้หากพวกเขาเพียงแต่จะยอมสารภาพและละทิ้งบาปต่างๆด้วยหัวใจที่มอบถวายสำนึกผิดและยึดมั่นในพระสัญญาของพระองค์ด้วยความเชื่อทุกการทดลองและทุกอิทธิพลที่เป็นปรปักษ์ไม่ว่าจะเปิดเผยหรือในที่ลับจะถูกต้านทานได้อย่างสำเร็จ “ไม่ใช่ด้วยกำลังไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพแต่ด้วยวิญญาณของเราพระยาห์เวห์จอมทัพตรัสดังนี้แหละ” เศคาริยาห์ 4:6 {GC 529.1} {GCth17 463.1}

“เพราะว่าพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเฝ้าดูคนชอบธรรมและพระกรรณของพระองค์สดับคำอ้อนวอนของพวกเขา...ถ้าพวกท่านขวนขวายทำดีใครจะทำร้ายพวกท่าน” 1 เปโตร 3:12, 13

เมื่อบาลาอัมถูกยั่วยวนด้วยคำสัญญาของรางวัลตอบแทนอันมั่งคั่งเพื่อให้สาปคนอิสราเอลและด้วยการถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์เพื่อให้ทรงสาปแช่งประชากรของพระองค์พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสห้ามความชั่วที่เขาปรารถนาจะกล่าวออกมาและบาลาอัมถูกบังคับให้อุทานขึ้นมาว่า“ข้าพเจ้าจะแช่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแช่งได้อย่างไรข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่พระยาห์เวห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร”“ขอให้ข้าพเจ้าตายเหมือนอย่างการตายของผู้ชอบธรรมและขอให้บั้นปลายชีวิตข้าพเจ้าเป็นเหมือนของเขา”หลังจากที่เขาถวายเครื่องบูชาอีกครั้งหนึ่งผู้เผยพระวจนะไม่ชอบธรรมคนนี้ประกาศว่า“ดูสิข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพรเมื่อพระองค์ทรงอวยพรข้าพเจ้าก็ไม่อาจเปลี่ยนจะไม่มีความทุกข์ในยาโคบให้ทรงเห็นและในอิสราเอลไม่ทรงพบความลำบากพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขาและเสียงโห่ร้องถวายพรพระราชาอยู่ท่ามกลางเขา”“ดังนั้นไม่มีเวทมนต์ใดอาจกระทบยาโคบไม่มีของขลังใดอาจทำร้ายอิสราเอลบัดนี้ยาโคบและอิสราเอลจะได้รับคำบอกกล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงทำสิ่งใด”แต่ถึงกระนั้นมีการสร้างแท่นถวายบูชาขึ้นอีกเป็นครั้งที่สามและอีกครั้งหนึ่งบาลาอัมพยายามพูดคำสาปแช่งแต่จากปากที่ไม่เต็มใจพูดของผู้เผยพระวจนะพระวิญญาณของพระเจ้าได้เปิดเผยถึงความอุดมสมบูรณ์ของผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรและประณามความผิดและความผูกพยาบาทของศัตรูทั้งหลายของพวกเขา“คนที่อวยพรท่านก็จะได้รับพรผู้ที่สาปแช่งท่านก็จะถูกสาปแช่ง” กันดารวิถี 23:8,10, 20, 21, 23; 24:9 {GC 529.2} {GCth17 463.2}

ในเวลานี้ชนชาติอิสราเอลภักดีต่อพระเจ้าและตราบเท่าที่พวกเขายังคงสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระองค์ไม่มีอำนาจใดในโลกหรือขุมนรกจะมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้แต่ทว่าคำสาปแช่งที่บาลาอัมไม่ได้รับอนุญาตให้กล่าวแช่งประชากรของพระเจ้านั้นในที่สุดก็ประสบความสำเร็จด้วยการล่อลวงให้พวกเขาทำบาปเมื่อพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาจึงแยกตัวเองออกไปจากพระองค์และถูกทิ้งให้สัมผัสกับอำนาจของผู้ทำลาย {GC 529.3} {GCth17 463.3}

ซาตานรู้ดีว่าจิตวิญญาณที่อ่อนแอที่สุดเมื่อติดสนิทในพระคริสต์จะเป็นคู่ต่อสู้ที่เหนือกว่าทูตแห่งความมืดและหากมันจะแสดงตนอย่างเปิดเผยแล้วมันก็จะถูกจู่โจมและถูกต่อต้านด้วยเหตุนี้มันจึงหาทางที่จะดึงทหารแห่งกางเขนออกไปจากป้อมปราการที่แข็งแกร่งในขณะที่มันดักซุ่มอยู่กับสมุนของมันพร้อมที่จะออกทำลายทุกคนที่กล้าย่างกรายเข้ามายังเขตแดนของมันมีเพียงในความไว้วางใจพระเจ้าด้วยใจที่ถ่อมสุภาพและในการเชื่อฟังปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์เท่านั้นที่เราจะมั่นคงปลอดภัย {GC 530.1} {GCth17 464.1}

ไม่มีมนุษย์คนใดจะอยู่รอดปลอดภัยได้เกินหนึ่งวันหรือหนึ่งชั่วโมงโดยปราศจากการอธิษฐานเราจำเป็นต้องทูลวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพิเศษเพื่อขอสติปัญญาในการเข้าใจพระคำของพระองค์พระคำจะเปิดเผยอุบายของผู้ล่อลวงและวิธีที่จะต่อต้านมันอย่างสัมฤทธิ์ผลซาตานเป็นผู้มีความชำนาญในการอ้างข้อพระคัมภีร์มันใส่คำแปลของมันลงไปในข้อพระคัมภีร์เพื่อหวังจะทำให้เราสะดุดล้มลงเราต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยจิตใจที่ถ่อมไม่ละสายตาจากการพึ่งพิงในพระเจ้าในขณะที่เราต้องเฝ้าระวังเล่ห์อุบายของซาตานอยู่เสมออย่างไม่หยุดหย่อนนั้นเราจะต้องอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอไม่ว่างเว้นด้วยความเชื่อว่า“ขออย่าทรงนำพวกข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง” มัทธิว 6:13 {GC 530.2} {GCth17 464.2}

บท 33 - การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งแรก

ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ยุคแรกเริ่มของมวลมนุษย์ซาตานเริ่มลงแรงหลอกลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์เรามันเป็นผู้ก่อการกบฏขึ้นในสวรรค์มันต้องการนำคนทั้งโลกให้ร่วมทำสงครามเพื่อต่อสู้การปกครองของพระเจ้าอาดัมและเอวามีความสุขอย่างแท้จริงเมื่อพวกเขาเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้าและความจริงข้อนี้เป็นพยานปรักปรำถึงข้ออ้างที่มันกล่าวหาไว้ในสวรรค์อยู่ตลอดเวลาว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้ากดขี่และขัดขวางผลประโยชน์ของสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างและนอกจากนี้ความอิจฉาของมันยังถูกปลุกให้ตื่นขึ้นเมื่อมันมองดูบ้านอันสวยงามที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้กับคู่ชายหญิงผู้ปราศจากบาปมันตั้งใจจะทำให้พวกเขาล้มลงในบาปเพื่อว่าเมื่อแยกพวกเขาออกจากพระเจ้าและนำให้มาอยู่ภายใต้อำนาจของมันได้แล้วมันก็จะครอบครองโลกและจัดตั้งอาณาจักรของมันไว้บนโลกนี้เพื่อต่อต้านพระผู้สูงสุด {GC 531.1} {GCth17 465.1}

หากซาตานเปิดเผยลักษณะที่แท้จริงของมันเองมันก็คงจะถูกปฏิเสธในทันทีเพราะอาดัมและเอวาได้รับคำเตือนถึงศัตรูตัวฉกาจนี้แต่มันทำงานในที่มืดมันปกปิดเป้าหมายของมันไว้เพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในเวลานั้นงูเป็นสัตว์ที่มีรูปร่างน่าลุ่มหลงมันจึงใช้งูเป็นสื่อและตัวมันเองเป็นผู้พูดกับเอวาผ่านสื่อว่า“จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า‘ห้ามพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้’”ปฐมกาล3:1หากเอวาถอยออกไปโดยไม่ถกเถียงกับผู้ล่อลวงตนนี้เธอก็คงจะปลอดภัยแต่เธอกลับไปต่อปากต่อคำกับมันและตกเป็นเหยื่อในแผนร้ายของมันด้วยวิธีเดียวกันนี้มีคนมากมายที่ยังคงตกเป็นเหยื่อของซาตานพวกเขาสงสัยและโต้เถียงเรื่องข้อกำหนดของพระเจ้าและแทนที่จะเชื่อฟังพระบัญชาต่างๆของพระองค์พวกเขากลับรับทฤษฎีของมนุษย์ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือของซาตานที่ถูกอำพรางไว้ {GC 531.2} {GCth17 465.2}

“หญิงนั้นจึงตอบงูว่า‘ผลของต้นไม้ในสวนนี้เรากินได้เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้นพระเจ้าตรัสว่าห้ามพวกเจ้ากินและถูกต้องเลยมิฉะนั้นพวกเจ้าจะตาย’งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า‘พวกเจ้าจะไม่ตายแน่เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่าพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้นั้นวันใดตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้นแล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้าคือรู้ความดีและความชั่ว’”ปฐมกาล3:2,3,4,5;มันประกาศว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระเจ้าจะมีสติปัญญาที่ดีขึ้นกว่าเดิมและจะมีสถานภาพที่สูงขึ้นเอวาพ่ายแพ้ต่อการทดลองและโดยอิทธิพลของเธออาดัมจึงถูกนำให้ทำบาปด้วยพวกเขายอมรับถ้อยคำของงูที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงเอาจริงกับสิ่งที่ตรัสไว้พวกเขาไม่วางใจพระผู้สร้างและคิดว่าพระองค์ทรงจำกัดเสรีภาพของตนและคิดว่าพวกเขาน่าจะได้รับปัญญาและเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ด้วยการละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์ {GC 532.1} {GCth17 466.1}

แต่หลังจากการทำบาปอาดัมค้นพบประโยคที่ว่า“ในวันใดที่เจ้ากินเจ้าจะต้องตายแน่”นั้นหมายความว่าอะไรปฐมกาล2:17;เขาได้ความหมายตามที่ซาตานชักนำให้เขาเชื่อซึ่งกล่าวว่าเขาจะก้าวขึ้นไปสู่สถานภาพที่สูงส่งกว่าหรือแล้วแน่นอนจะได้รับผลดีอันยิ่งใหญ่ด้วยการล่วงละเมิดและซาตานผ่านการพิสูจน์ว่าเป็นผู้มีบุญคุณของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติแต่อาดัมไม่ได้พบว่านี่คือความหมายของการพิพากษาของพระเจ้าพระองค์ทรงประกาศว่าเพื่อเป็นการลงโทษบาปของมนุษย์เขาจึงต้องกลับไปสู่ดินที่เขามานั้น “เจ้าเป็นผงคลีดินและเจ้าจะกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” ปฐมกาล 3:19คำพูดของซาตานที่ว่า“ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้น”เกิดขึ้นจริงในความหมายในแง่นี้เท่านั้นภายหลัง

จากที่อาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้าตาของพวกเขาถูกเปิดออกเพื่อมองเห็นความเขลาของตนพวกเขาได้รู้จักกับความชั่วและได้ลิ้มรสผลลัพธ์อันขมขื่นของการล่วงละเมิด {GC 532.2} {GCth17 466.2}

ตรงใจกลางสวนเอเดนมีต้นไม้แห่งชีวิตขึ้นอยู่ผลของต้นไม้นี้มีอำนาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปหากอาดัมยังคงเชื่อฟังพระเจ้าเขายังเข้าไปถึงต้นไม้นี้ได้อย่างเสรีและมีชีวิตอยู่ต่อไปแต่เมื่อเขาทำบาปเขาถูกตัดขาดไม่ให้เข้าไปรับประทานผลจากต้นไม้แห่งชีวิตดังนั้นเขาจึงตกไปอยู่ใต้อำนาจของความตายคำตัดสินของพระเจ้าที่ว่า“เจ้าเป็นผงคลีดินและเจ้าจะกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม”
แสดงให้เห็นว่าในที่สุดชีวิตจะสูญสิ้นไป {GC 532.3} {GCth17 466.3}

ชีวิตอมตะที่ทรงสัญญาให้กับมนุษย์ด้วยข้อแม้ของการเชื่อฟังจึงถูกริบคืนไปด้วยการล่วงละเมิดอาดัมถ่ายทอดสิ่งที่เขาไม่มีไปให้แก่ลูกหลานไม่ได้และเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ล้มลงในบาปก็สิ้นหวังแต่ด้วยการเสียสละของพระบุตรของพระเจ้าพระเจ้าจึงทรงนำชีวิตอมตะมาอยู่ใกล้แค่เอื้อมในขณะที่
“ความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคนเพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป” พระเยซูคริสต์

“ทรงทำให้ชีวิตและสภาพอมตะปรากฏชัดโดยทางข่าวประเสริฐ” โรม 5:12 2 ทิโมธี 1:10 และโดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะได้ชีวิตอมตะพระเยซูตรัสว่

“คนที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์คนที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต” ยอห์น 3:36 ทุกคนเข้ามารับพระพรนี้ได้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขทุกคน
“ที่พากเพียรทำความดีแสวงหาศักดิ์ศรีเกียรติและความเป็นอมตะนั้น” จะได้ “ชีวิตนิรันดร์” โรม 2:7 {GC 533.1} {GCth17 467.1}

บุคคลเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สัญญากับอาดัมว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ได้โดยการไม่ต้องเชื่อฟังคือจอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่และคำประกาศของงูที่กล่าวแก่เอวาในสวนเอเดนว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่”

นั้นเป็นคำเทศนาบทแรกที่กล่าวถึงเรื่องวิญญาณที่ไม่ตายแต่กระนั้นคำประกาศนี้ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มาจากอำนาจของซาตานเท่านั้นดังก้องจากบรรดาธรรมาสน์ของโลกคริสเตียนและเผ่าพันธุ์มนุษย์ส่วนใหญ่ยอมรับด้วยความเต็มใจเหมือนที่บรรพบุรุษคู่แรกของเรารับไว้คำตัดสินลงโทษของพระเจ้าที่ว่า
“ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย” เอเสเคียล 18:20

นั้นถูกแปรเปลี่ยนมาเป็นว่าจิตวิญญาณที่ทำบาปจะไม่ตายแต่จะอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์เราทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากฉงนใจกับความมัวเมาอย่างประหลาดที่ทำให้มนุษย์เชื่อคำพูดของซาตานได้ง่ายเช่นนี้และไม่ยอมเชื่อพระคำของพระเจ้าได้ถึงขนาดนี้ {GC 533.2} {GCth17 467.2}

หากภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปแล้วยังได้รับอนุญาตให้เข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิตอย่างเสรีเขาจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปและเมื่อเป็นเช่นนี้จะทำให้บาปเป็นอมตะแต่เครูบและกระบี่เพลิงกั้นขวาง
“ทางที่จะไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต”ไว้ปฐมกาล3:24;และไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวของอาดัมได้รับอนุญาตให้ผ่านสิ่งกีดขวางและรับประทานผลไม้ที่ให้ชีวิตนั้นดังนั้นจึงไม่มีคนบาปที่มีชีวิตเป็นอมตะ {GC 533.3} {GCth17 467.3}

แต่ภายหลังที่มนุษย์ล้มลงในบาปแล้วซาตานสั่งสมุนของมันให้ลงแรงเป็นพิเศษที่จะตอกย้ำความเชื่อเรื่องธรรมชาติที่เป็นอมตะของมนุษย์และเมื่อมันชักจูงคนให้ยอมรับคำสอนที่ผิดนี้ได้แล้วมันก็นำให้พวกเขาสรุปว่าคนบาปจะมีชีวิตตลอดไปอย่างทุกข์ทรมานบัดนี้เจ้าชายแห่งความมืดซึ่งทำงานผ่านตัวแทนขอ

งมันจะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นทรราชที่ผูกพยาบาทมันประกาศว่าพระองค์จะกวาดต้อนทุกคนที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยลงไปในนรกและทำให้พวกเขาลิ้มรสพระพิโรธของพระองค์ไปตลอดกาลและในขณะที่พวกเขาทรมานอยู่ในความทุกข์ระทมที่ไม่อาจบรรยายได้และชักดิ้นอยู่ในเปลวเพลิงนิรันดร์นั้นพระผู้สร้างทอดพระเนตรมายังพวกเขาด้วยความพึงพอพระทัย {GC 534.1} {GCth17 468.1}

ด้วยประการฉะนี้ปีศาจเอาคุณลักษณะของพระผู้สร้างและพระผู้ทรงมีพระคุณของมนุษยชาติมาสวมใส่ให้กับตัวเองความโหดเหี้ยมเป็นของซาตานพระเจ้าทรงเป็นความรักและทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์และงามน่ารักจนกระทั่งจอมกบฏคนแรกนี้นำบาปเข้ามาซาตานเองคือศัตรูที่ล่อให้มนุษย์ทำบาปและถ้ามันทำได้มันก็จะทำลายพวกเขาเสียและเมื่อมันมั่นใจว่ามนุษย์ตกเป็นเหยื่อของมันแล้วมันก็จะยินดีปรีดาในหายนะที่ทำไว้หากมันทำได้มันต้องการจะกวาดต้อนมนุษย์ทั้งเผ่าพันธุ์ให้ติดร่างแหของมันถ้าไม่ใช่เป็นเพราะอำนาจของพระเจ้าที่ขัดขวางไว้แล้วก็จะไม่มีบุตรชายหญิงของอาดัมสักคนเดียวรอดได้เลย {GC 534.2} {GCth17 468.2}

ในทุกวันนี้ซาตานจ้องหาทางเอาชนะมนุษย์เหมือนที่มันเอาชนะบรรพบุรุษคู่แรกของเรามาแล้วด้วยการทำลายความเชื่อมั่นของพวกเขาที่มีในพระผู้สร้างและทำให้พวกเขาสงสัยในพระปัญญาที่พระองค์ทรงใช้ในการปกครองและสงสัยในความยุติธรรมของธรรมบัญญัติต่างๆของพระเจ้าซาตานและผู้แทนของมันกล่าวหาว่าพระเจ้าทรงเลวร้ายกว่าพวกมันเพื่อเป็นการแก้ต่างให้กับความโหดร้ายและการกบฏของพวกมันเองจอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่ลงแรงโยกย้ายอุปนิสัยโหดเหี้ยมของมันเองไปให้แก่พระบิดาบนสวรรค์เพื่อทำให้ดูประหนึ่งว่ามันเองถูกใส่ร้ายและถูกขับออกจากสวรรค์เพราะมันไม่ยอมอยู่ภายใต้ผู้ปกครองที่ไม่เที่ยงธรรมมันนำเสนอให้โลกมองเห็นว่าพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขภายใต้เสรีภาพของการปกครองที่ไม่เข้มงวดของมันซึ่งตรงข้ามกับพระบัญชาอันเข้มงวดของพระยาห์เวห์ที่บีบบังคับพวกเขาด้วยประการฉะนี้มันจึงประสบความสำเร็จในการล่อลวงจิตวิญญาณให้หันไปจากความภักดีที่มีต่อพระเจ้า {GC 534.3} {GCth17 468.3}

หลักคำสอนเรื่องคนชั่วที่ตายไปแล้วจะถูกทรมานในนรกด้วยไฟและกำมะถันที่ลุกไหม้อยู่ชั่วนิรันดร์นั้นช่างเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจเพียงไรต่อทุกอารมณ์แห่งความรักและความเมตตาและแม้กระทั่งต่อความรู้สึกที่เป็นธรรมของเราเป็นเพราะบาปของชีวิตอันสั้นในโลกนี้พวกเขาจึงต้องทนทุกข์ทรมานนานแสนนานตราบเท่าที่พระเจ้าทรงมีพระชนม์อยู่แต่กระนั้นหลักคำสอนเรื่องนี้ยังคงแพร่หลายและฝังลึกอยู่ในหลักความเชื่อของอาณาจักรคริสเตียนจำนวนมากนักศาสนศาสตร์ปริญญาเอกคนหนึ่งกล่าวว่า"ภาพทรมานในนรกจะทำให้วิสุทธิชนทั้งหลายมีความสุขตลอดไปเมื่อพวกเขาเห็นคนที่มีนิสัยแบบเดียวกันและเกิดมาด้วยสภาพที่เหมือนกันถูกกวาดต้อนลงไปอยู่ในความทุกข์ระทมและการที่พวกเขาแตกต่างจากพวกนั้นเช่นนี้ทำให้พวกเขารู้สึกว่าพวกเขามีความสุขมากเพียงไร"มีอีกคนหนึ่งบรรยายไว้ว่า"ในขณะที่คำพิพากษาแห่งการสาปแช่งดำเนินอยู่ในภาชนะแห่งความแค้นไปตลอดกาลนั้นควันแห่งการทรมานของพวกเขาทั้งหลายจะลอยขึ้นไปเป็นนิจในสายตาของภาชนะแห่งความเมตตาซึ่งแทนที่จะเข้าไปมีส่วนในเป้าหมายอันน่าลำเค็ญเหล่านี้พวกเขากลับกล่าวว่าอาเมนอาเลลูยาสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า" {GC 535.1} {GCth17 469.1}

คำสอนเช่นนี้หาได้จากหน้าไหนในพระคำของพระเจ้าเล่าผู้ที่ได้รับความรอดในสวรรค์จะสูญเสียอารมณ์ทั้งหมดของความสงสารและความเห็นใจและแม้กระทั่งความรู้สึกธรรมดาของมนุษย์หรือจะเอาเรื่องเหล่านี้ไปแลกกับความไร้อารมณ์ของผู้ถือลัทธิสโตอิกหรือความโหดเหี้ยมของคนป่าเถื่อนหรือไม่ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอนคำสอนเช่นนี้ไม่ได้มาจากพระคำของพระเจ้าผู้ที่มีแนวคิดตามความเห็นที่เสนอข้างต้นนั้นอ

าจจะเป็นคนที่มีความรู้และจริงใจแต่พวกเขาถูกเล่ห์ของซาตานหลอกมันนำพวกเขาให้เข้าใจข้อความอันหนักแน่นของพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดมอบภาษาที่แสดงออกถึงความขมขื่นและความมุ่งร้ายซึ่งเป็นความรู้สึกของมันเองแต่ไม่ใช่ความรู้สึกของพระผู้สร้างของเรา

“เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไรเราไม่พอใจในความตายของคนอธรรมแต่พอใจในการที่คนอธรรมหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือจงหันกลับจงหันกลับจากทางชั่วของเจ้าโอพงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ยทำไมจึงยอมตาย” เอเสเคียล 33:11 {GC 535.2} {GCth17 469.2}

พระเจ้าจะทรงได้รับสิ่งใดหากเรายอมรับว่าพระองค์ทรงชื่นชอบกับการมองดูความทุกข์ทรมานอันไม่มีวันจบสิ้นและพระองค์ทรงเพลิดเพลินกับเสียงร้องโอดครวญและเสียงกรีดร้องและคำแช่งของสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงปล่อยให้ทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนรกเสียงอันน่าสยดสยองเหล่านี้จะเป็นเสียงดนตรีในพระกรรณของพระผู้ทรงเป็นความรักที่ไร้ขอบเขต/ที่ไม่สิ้นสุด????ได้อย่างไรมีการเร่งเร้าว่าการลงโทษคนชั่วด้วยความทุกข์ทรมานอย่างไม่สิ้นสุดนั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเกลียดชังบาปที่เป็นความชั่วซึ่งส่งผลร้ายต่อสันติสุขและความเป็นระเบียบของจักรวาลโอนี่คือการหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้าอย่างเลวร้ายทำราวกับว่าความเกลียดชังบาปของพระเจ้าเป็นเหตุผลที่ทำให้บาปยังคงอยู่ได้ตลอดไปตามคำสอนของนักศาสนศาสตร์เหล่านี้การทรมานอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีความหวังที่จะได้รับความเมตตาทำให้เหยื่อที่น่าสงสารบ้าคลั่งและในขณะที่พวกเขาสาปแช่งและหมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเดือดดาลนั้นความผิดของพวกเขาก็จะเพิ่มมากขึ้นพระสิริของพระเจ้าไม่ได้ถูกเพิ่มขึ้นด้วยบาปที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทุกยุค {GC 536.1} {GCth17 470.1}

เป็นเรื่องเกินกำลังสมองของมนุษย์ที่จะประเมินความชั่วร้ายที่เกิดจากคำสอนผิดในเรื่องของการทรมานชั่วนิรันดร์ศาสนาของพระคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยความรักและความดีทั้งอุดมด้วยความเห็นอกเห็นใจถูกทำให้มัวหมองไปด้วยความงมงายและถูกเติมแต่งด้วยความน่าสะพรึงกลัวเมื่อเราพิจารณาถึงซาตานป้ายสีที่ผิดๆใส่พระลักษณะของพระเจ้าเราจะไม่สงสัยหรือว่าพระผู้สร้างผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณของเรานั้นน่ากลัวน่ารังเกียจและน่าเกลียดชังคำสั่งสอนจากธรรมาสน์ด้วยภาพของพระเจ้าที่น่ากลัวเช่นนี้แพร่กระจายไปทั่วทั้งโลกทำให้คนนับล้านนับพันสงสัยและไม่เชื่อในศาสนา {GC 536.2} {GCth17 470.2}

ทฤษฎีเรื่องการทรมานชั่วนิรันดร์เป็นคำสอนเท็จเรื่องหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของเหล้าอันน่าสะอิดสะเอียนของบาบิโลนซึ่งเธอบังคับให้ทุกชนชาติดื่มวิวรณ์ 14:8; 17:2

การที่ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์รับคำสอนที่ผิดนี้และประกาศสั่งสอนจากธรรมาสน์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นเรื่องที่ลึกลับอย่างแน่แท้พวกเขารับเรื่องนี้จากโรมเหมือนเช่นการรับเรื่องของวันสะบาโตเทียมเท็จจริงอยู่เรื่องนี้ถูกสอนโดยบุคคลที่ยิ่งใหญ่และคนดีแต่พวกเขาไม่ได้รับแสงสว่างในเรื่องนี้เหมือนเช่นที่พวกเราได้รับพวกเขาต้องรับผิดชอบกับแสงที่ส่องมาในยุคของพวกเขาเท่านั้นเรารับผิดชอบต่อแสงสว่างที่ส่องมาในสมัยของเราหากเราหันไปจากคำพยานในพระคำของพระเจ้าและรับหลักคำสอนเทียมเท็จด้วยเหตุผลว่าบรรพบุรุษของเราได้สอนไว้เราก็จะตกเข้าไปสู่คำสาปแช่งที่มีไว้สำหรับบาบิโลนเรากำลังดื่มเหล้าองุ่นอันน่าสะอิดสะเอียนของเธอ {GC 536.3} {GCth17 470.3}

มีคนกลุ่มใหญ่ซึ่งรังเกียจหลักคำสอนเรื่องการทรมานชั่วนิรันดร์กำลังถูกผลักดันไปยังอีกด้านหนึ่งของความเชื่อผิดพวกเขารับรู้ว่าพระคัมภีร์นำเสนอพระเจ้าว่าทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณพวกเขาไม่สามารถเชื่อได้ว่าพระองค์จะทรงมอบสิ่งมีชีวิตของพระองค์ให้ลงไปอยู่ในไฟนรกที่เผาอยู่ชั่วนิรันดร์แต่พวกเขาก็เชื่อว่าจิตวิญญาณมีธรรมชาติที่เป็นอมตะพวกเขาจึงมองไม่เห็นทางเลือกอื่นนอกจากสรุป

ว่ามนุษย์ทั้งมวลจะรอดได้ในที่สุดคนมากมายมองดูว่าคำขู่ในพระคัมภีร์มีไว้สำหรับทำให้มนุษย์กลัวเพื่อจะให้เชื่อฟังและสิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นตามที่บันทึกไว้ดังนั้นคนบาปจึงมีชีวิตเพื่อความสุขอย่างเห็นแก่ตัวละเลยข้อกำหนดของพระเจ้าและยังหวังที่จะรับความพึงพอพระทัยของพระเจ้าในที่สุดคำสอนเช่นนี้ตั้งอยู่บนความคาดหวังในพระเมตตาคุณของพระเจ้าแต่ไม่สนใจในความยุติธรรมของพระองค์ทำให้หัวใจที่ฝักใฝ่ในเนื้อหนังพึงพอใจและทำให้คนชั่วกล้ากระทำการชั่วของตน {GC 537.1} {GCth17 471.1}

ในการที่จะแสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้เชื่อในคำสอนเรื่องความรอดครอบจักรวาลใช้พระคัมภีร์มาสนับสนุนคำสอนที่ทำลายจิตวิญญาณได้อย่างไรนั้นเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องใช้คำพูดของพวกเขาเองในงานศพของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่เคร่งในศาสนาและตายกะทันหันจากอุบัติเหตุศาสนาจารย์ผู้เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลเลือกข้อความในพระคัมภีร์เรื่องของกษัตริย์ดาวิดที่ว่า
“ดาวิดพระราชา...ทรงคิดถึงอัมโนนคลายลงเนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว” 2 ซามูเอล 13:39 {GC 537.2} {GCth17 471.2}

นักเทศน์คนนั้นกล่าวว่า“มีคนถามข้าพเจ้าเสมอว่าผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในบาปจะมีชะตากรรมเช่นใดเมื่อเขาจากโลกนี้ไปเขาอาจตายไปในขณะที่มึนเมาตายพร้อมกับรอยเปรอะเปื้อนของอาชญากรรมแดงก่ำที่ไม่ได้ล้างให้สะอาดหรือตายเหมือนเช่นชายหนุ่มคนนี้ที่ไม่เคยรับเชื่อหรือมีความสุขกับประสบการณ์ทางศาสนาเราพอใจกับพระคัมภีร์คำตอบจากพระคัมภีร์จะแก้ปัญหาอันน่ากลัวนี้อัมโนนเป็นคนบาปหนาอย่างมากยิ่งเขาไม่ยอมกลับใจเขาเมาและในขณะที่มึนเมาอยู่นั้นก็ตายดาวิดทรงเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าพระองค์ย่อมทรงทราบดีว่าในโลกที่จะมาถึงนั้นอัมโนนจะอยู่ในสภาพเลวร้ายหรือดีอย่างไรพระทัยของพระองค์ที่สำแดงออกมานั้นหมายความว่าอะไร
‘แล้วดาวิดพระราชาตรอมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลมเพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นคลายลงเนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว’ 2 ซามูเอล 13:39 {GC 537.3} {GCth17 471.3}

“เราได้ข้อสรุปจากการอนุมานภาษาคำพูดนี้ไว้อย่างไรการทรมานอย่างไม่รู้สิ้นสุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อทางศาสนาของพระองค์ไม่ใช่หรือเช่นนั้นเราจึงตั้งแง่คิดด้วยว่าในที่นี้เรามาค้นพบข้อพิสูจน์อย่างภาคภูมิสนับสนุนสมมติฐานเรื่องความบริสุทธิ์และสันติสุขอย่างครอบจักรวาลทั้งหมดซึ่งถูกใจกว่าให้ความกระจ่างมากกว่าและมีความเมตตามากกว่าดาวิดทรงรับการเล้าโลมใจเมื่อเห็นพระราชโอรสของพระองค์สิ้นชีพและทำไมถึงเป็นเช่นนี้เพราะด้วยสายตาของการพยากรณ์พระองค์ทรงมองไปยังอนาคตข้างหน้าที่สดใสกว่าและเห็นพระโอรสองค์นั้นหลุดพ้นไปจากการทดลองทั้งปวงหลุดพ้นจากการจองจำและได้รับการชำระจากความชั่วของบาปและหลังจากที่ถูกทำให้บริสุทธิ์และบรรลุถึงความกระจ่างแล้วเขาได้เข้าไปอยู่ร่วมในที่ชุมนุมของวิญญาณเบื้องบนและมีความชื่นชมยินดีความเล้าโลมใจเดียวของพระองค์คือพระโอรสอันเป็นที่รักของพระองค์ถูกนำออกไปจากสภาพปัจจุบันซึ่งเป็นบาปและทุกข์ทรมานและได้ไปอยู่ในที่ๆลมพระโอษฐ์สูงส่งที่สุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป่าลงบนจิตวิญญาณอันมืดมนของเขาได้ซึ่งเป็นสถานที่ที่ความคิดของเขาจะเปิดรับปัญญาของสวรรค์และความรักอมตะอันหวานชื่นและเตรียมพร้อมด้วยธรรมชาติที่ผ่านการชำระแล้วให้พักผ่อนอย่างมีความสุขและเข้าสังคมกับผู้รับมรดกของสวรรค์ {GC 538.1} {GCth17 472.1}

“ด้วยแนวคิดเช่นนี้เราต้องเข้าใจและเชื่อว่าความรอดของสวรรค์ไม่ได้ขึ้นกับสิ่งใดที่เราทำในชีวิตนี้หรือไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงหัวใจใหม่หรือความเชื่อของเราในปัจจุบันหรือการนับถือศาสนาของเราในเวลานี้” {GC 538.2} {GCth17 472.2}

ด้วยประการฉะนี้อาจารย์ที่แสดงตนว่าเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์จึงได้กล่าวซ้ำคำที่งูพูดไว้ในสวนเอเดน"พวกเจ้าจะไม่ตาย""พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้นั้นวันใดตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้นแล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า"เขาประกาศว่าคนบาปชั่วที่สุดไม่ว่าจะเป็นฆาตกรโจรขโมยและคนผิดประเวณีเมื่อตายแล้วจะเข้าสู่ความสุขสำราญอมตะ {GC 538.3} {GCth17 472.3}

ผู้บิดเบือนพระคัมภีร์เหล่านี้เอาข้อสรุปเช่นนี้มาจากที่ใดจากประโยคเดียวของดาวิดที่จำนนต่อการทรงนำของพระเจ้าจิตวิญญาณของเขา"ตรอมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลมเพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นคลายลงเนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว"ความเจ็บปวดของความโศกเศร้าใจคลายไปตามกาลเวลาความคิดของพระองค์หันจากพระราชโอรสที่สิ้นชีพไปยังพระราชโอรสที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งขับไล่ตนเองออกไปอันเนื่องจากกลัวการลงโทษที่ยุติธรรมต่ออาชญากรรมที่เขาก่อไว้และนี่เป็นหลักฐานของอัมโนนผู้ซึ่งเมาและผิดประเวณีกับคนในบ้านว่าเมื่อเขาตายแล้วได้ถูกโยกย้ายทันทีไปยังที่อยู่อาศัยแห่งความสุขสำราญที่นั่นเขาได้รับการชำระและถูกเตรียมให้พร้อมเพื่อเข้าไปอยู่ร่วมกับทูตสวรรค์ผู้ไม่มีบาปช่างเป็นนิยายที่ถูกใจยิ่งนักเหมาะกับความต้องการของจิตใจที่ฝักใฝ่เนื้อหนังเป็นคำสอนของซาตานเองและทำงานของมันอย่างได้ผลเราจะไม่รู้สึกแปลกใจหรือว่าด้วยคำสอนเช่นนี้ความชั่วจึงมีอยู่อย่างชุกชุม {GC 538.4} {GCth17 472.4}

แนวทางที่ครูเทียมเท็จคนนี้ดำเนินอยู่แสดงให้เห็นถึงแนวทางของครูเทียมเท็จอีกมากมายการเอาคำบางคำออกไปจากเนื้อหาของพระคัมภีร์ซึ่งในหลายกรณีจะได้ความหมายที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงกับความหมายที่ได้จากการแปลความและข้อความที่ไม่ประติดประต่อเช่นนี้เป็นข้อความที่ถูกบิดเบือนและถูกนำไปใช้เพื่อพิสูจน์หลักคำสอนซึ่งไม่มีรากฐานในพระคำของพระเจ้าข้อความที่ใช้อ้างเป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าอัมโนนขี้เมาอยู่ในสวรรค์เป็นการอนุมานที่ขัดแย้งโดยตรงกับข้อความที่ชัดเจนและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ที่ว่าคนขี้เมาจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า 1 โครินธ์6:10;ด้วยวิธีเดียวกันนี้คนช่างสงสัยคนไม่เชื่อและคนเย้ยหยันแปลงความจริงให้กลับเป็นเรื่องโกหกและคนจำนวนมากถูกเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขาหลอกและถูกกล่อมให้หลับในเปลอันปลอดภัยของฝ่ายเนื้อหนัง {GC 539.1} {GCth17 473.1}

หากวิญญาณของมนุษย์ทุกคนได้เข้าไปยังสวรรค์เมื่อวาระของเขาสิ้นสุดลงนี้เป็นเรื่องจริงแล้วเราน่าจะปรารถนาความตายมากกว่าการมีชีวิตมีคนมากมายถูกชักจูงด้วยความเชื่อนี้และได้ปลิดชีวิตของตนเองลงเมื่อชีวิตถูกรุมเร้าด้วยความทุกข์ความกังวลใจและความผิดหวังดูประหนึ่งว่าจะเป็นการง่ายที่จะเด็ดเส้นด้ายอันเปราะบางของชีวิตและบินไปสู่ความสุขสำราญของโลกนิรันดร์ {GC 539.2} {GCth17 473.2}

พระเจ้าประทานหลักฐานมั่นใจแน่วแน่ว่าพระองค์จะทรงลงโทษผู้ที่ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์ผู้ที่ปลอบใจตัวเองว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณอันเหลือล้นจะไม่ลงโทษคนบาปนั้นควรมองไปยังกางเขนคาลวารีความตายของพระบุตรผู้ทรงปราศจากบาปของพระเจ้าเป็นหลักฐานให้เห็นว่า"ค่าจ้างของบาปคือความตาย"การละเมิดบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าจะต้องได้รับการตอบแทนที่ยุติธรรมพระคริสต์ผู้ทรงปราศจากบาปเสด็จมารับบาปของมนุษย์พระองค์ทรงแบกรับความผิดของผู้ล่วงละเมิดและการที่พระบิดาทรงซ่อนพระพักตร์ไปจากพระองค์ทำให้พระหทัยของพระองค์แตกสลายและชีวิตของพระองค์แตกหักไปการทรงสละทั้งหมดนี้กระทำไปเพื่อไถ่คนบาปให้รอดมนุษย์จะหลุดพ้นจากการลงโทษของบาปด้วยวิธีอื่นไม่ได้และจิตวิญญาณทุกดวงที่ปฏิเสธไม่ยอมรับการไถ่บาปด้วยราคาแพงเช่นนี้จะต้องแบกรับความผิดและการลงโทษของการล่วงละเมิดด้วยตัวของเขาเอง {GC 539.3} {GCth17 473.3}

ให้เราพิจารณาดูซิว่าพระคัมภีร์สอนเพิ่มเติมไว้อย่างไรถึงเรื่องการกลับใจของคนอธรรมและคนที่ไม่กลับใจที่ผู้เชื่อในเรื่องความรอดครอบจักรวาล[Universalist]ที่สอนว่าคนเหล่านี้จะไปเป็นทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์และมีความสุขในสวรรค์ {GC 540.1} {GCth17 473.4}

“ใครที่กระหายเราจะให้เขาดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” วิวรณ์ 21:6 พระสัญญานี้ให้ไว้สำหรับผู้กระหายเท่านั้นไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ใดนอกจากผู้ที่รู้สึกว่าตนเองต้องการน้ำแห่งชีวิตและแสวงหาน้ำนั้นโดยยอมละทิ้งสิ่งของอื่นทั้งปวง“คนที่ชนะจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกและเราจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นบุตรของเรา” วิวรณ์ 21:7 ในที่นี้ยังระบุข้อกำหนดไว้ด้วยในการที่จะเป็นผู้รับมรดกทั้งหมดได้นั้นเราจะต้องต่อต้านและเอาชนะบาป {GC 540.2} {GCth17 473.5}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า“จงบอกคนชอบธรรมว่าเขาจะเป็นสุข”“วิบัติแก่คนอธรรมเพราะว่าสิ่งเลวร้ายจะเกิดกับเขาเพราะว่าเขาต้องถูกจัดการตามสิ่งที่มือของเขาได้ทำ” อิสยาห์ 3:10, 11 นักปราชญ์กล่าวว่า

“แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุเขายังยั่งยืนอยู่ได้ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่าสวัสดิมงคลจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้าคือที่มีความยำเกรงเฉพาะพระพักตร์พระองค์แต่ว่าจะไม่เป็นสวัสดิมงคลแก่คนอธรรม” ปัญญาจารย์ 8:12, 13 และเปาโลยืนยันว่าคนบาป

“สะสมโทษให้แก่ตัวเองในวันที่พระเจ้าทรงพระพิโรธซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงการพิพากษาที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์เพราะพระองค์จะประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา”“ความทุกขเวทนาจะเกิดแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว” โรม 2:5, 6, 9 {GC 540.3} {GCth17 473.6}

“ทุกคนที่ล่วงประเวณีหรือที่ทำการโสโครกหรือที่ละโมบ(ซึ่งก็คือคนนับถือรูปเคารพ)จะไม่มีมรดกในแผ่นดินของพระคริสต์และพระเจ้า” เอเฟซัส 5:5

“จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้วก็จะไม่มีใครได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” ฮีบรู 12:14

“คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุขเพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้ภายนอกเป็นที่ของพวกสุนัขพวกใช้เวทมนตร์พวกล่วงประเวณีพวกฆาตกรพวกบูชารูปเคารพและพวกที่รักและประพฤติการหลอกลวงทุกคน” วิวรณ์ 22:14, 15 {GC 541.1} {GCth17 474.1

พระเจ้าประทานให้มนุษย์ได้ทราบถึงพระลักษณะของพระองค์และวิธีการที่พระองค์ทรงจัดการกับบาป “พระยาห์เวห์พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณพระองค์กริ้วช้าทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริงผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคนผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิดการทรยศและบาปแต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน” อพยพ 34:6,7“พระองค์จะทรงทำลายคนอธรรมทุกคน”“แต่ผู้ละเมิดจะถูกทำลายไปด้วยกันอนาคตของคนอธรรมจะถูกตัดออกไป” สดุดี 145:20; 37:38

กำลังและอำนาจการปกครองของพระเจ้าจะถูกใช้เพื่อปราบการกบฏแต่กระนั้นการแสดงออกทั้งหมดที่เปิดเผยให้เห็นถึงการลงโทษเพื่อความยุติธรรมนั้นจะสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับพระลักษณะของพระเจ้าที่ว่าพระองค์ทรงพระเมตตาทรงอดทนนานและโอบอ้อมอารี {GC 541.2} {GCth17 474.2}

พระเจ้าไม่ทรงเคยบังคับความนึกคิดหรือการตัดสินใจของผู้ใดพระองค์ไม่ทรงชื่นชอบกับการเชื่อฟังด้วยการบังคับพระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระองค์รักพระองค์เพราะพระองค์สมควรที่จะได้รับความรักพระองค์ทรงปรารถนาให้เขาทั้งหลายเชื่อฟังพระองค์เพราะเขาเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระปัญญาความยุติธรรมและความโอบอ้อมอารีของพระองค์และทุกคนที่มีความคิดที่ถูกต้องในคุณสมบัติเหล่านี้จะรักพระองค์เพราะเขาทั้งหลายถูกชักนำให้เข้ามาหาพระองค์ด้วยความรู้สึกชื่นชอบในพระลักษณะต่างๆของพระองค์ {GC 541.3} {GCth17 474.3}

หลักการต่างๆแห่งพระเมตตาคุณความปรานีและความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนและทรงเป็นแบบอย่างนั้นเป็นหลักฐานบันทึกถึงพระประสงค์และพระลักษณะของพระเจ้าพระคริสต์ทรงเปิดเผยว่าพระองค์ไม่ทรงสอนเรื่องอื่นใดนอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงรับจากพระบิดาของพระองค์หลักการเรื่องการปกครองของพระเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างบริบูรณ์กับกฎของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า"จงรักศัตรู"พระเจ้าทรงจัดการอย่างยุติธรรมกับคนชั่วเพื่อประโยชน์ของจักรวาลและเพื่อผลประโยชน์แม้กระทั่งสำหรับผู้ที่ได้รับคำพิพากษาของพระองค์ด้วยหากทำได้พระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้พวกเขามีความสุขโดยอยู่ภายใต้กฎบัญญัติแห่งการปกครองของพระองค์และความยุติธรรมแห่งพระลักษณะของพระองค์พระองค์ทรงห้อมล้อมพวกเขาไว้ด้วยของประทานแห่งความรักของพระองค์พระองค์ประทานความรอบรู้ในธรรมบัญญัติของพระองค์แก่พวกเขาและติดตามพวกเขาไปด้วยข้อเสนอแห่งพระเมตตาของพระองค์แต่พวกเขากลับดูแคลนความรักของพระองค์ทำให้ธรรมบัญญัติของพระองค์ไม่เกิดประโยชน์และปฏิเสธพระเมตตาของพระองค์ในขณะที่พวกเขารับของประทานจากพระองค์อย่างสม่ำเสมอไม่หยุดหย่อนพวกเขากลับหลู่เกียรติพระผู้ประทานทุกอย่างให้พวกเขาเกลียดชังพระเจ้าเพราะพวกเขาทราบดีว่าพระองค์ทรงเกลียดบาปของพวกเขาพระเจ้าทรงอดทนกับการนอกลู่นอกทางของพวกเขาแต่เวลาแห่งการตัดสินจะมาถึงในที่สุดคือเมื่อชะตากรรมของพวกเขาจะต้องถูกตัดสินแล้วหลังจากนั้นพระองค์จะทรงเอาโซ่ล่ามกบฏเหล่านี้ไว้ให้อยู่แนบกายของพระองค์หรือพระองค์จะทรงบังคับพวกเขาให้ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์หรือ {GC 541.4} {GCth17 474.4}

ผู้ที่เลือกซาตานเป็นผู้นำของพวกเขาและอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของมันจะไม่พร้อมที่จะเข้าไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าความหยิ่งยโสการหลอกลวงความโสโครกความโหดเหี้ยมฝังลึกลงไปในอุปนิสัยของพวกเขาพวกเขาจะเข้าไปอาศัยอยู่ในสวรรค์ร่วมกับคนที่พวกเขาเคยดูแคลนและเกลียดชังเมื่อครั้นยังมีชีวิตอยู่ในโลกได้หรือคนโกหกจะไม่ยอมรับความจริงคนที่ถือตัวและหยิ่งยโสจะไม่พอใจกับการถ่อมตัวคนที่คดโกงจะไม่ชอบเรื่องของความชัดเจนคนที่เห็นแก่ตัวจะมองคนที่รักอย่างไม่เห็นแก่ตัวว่าเป็นคนไม่น่าดึงดูดแล้วสวรรค์จะมอบความสุขให้แก่คนที่ฝักใฝ่ฝ่ายโลกและเห็นแก่ตัวได้อย่างนั้นหรือ {GC 542.1} {GCth17 475.1}

เป็นไปได้หรือที่คนใช้ชีวิตอยู่อย่างกบฏต่อพระเจ้าจะถูกรับไปอยู่ในสวรรค์ทันทีและมีส่วนร่วมที่จะเห็นสถานภาพอันสูงส่งและบริสุทธิ์ที่มีอยู่มาโดยตลอดในสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่ที่จิตวิญญาณทุกดวงเปี่ยมด้วยความรักใบหน้าทุกคนเปล่งประกายด้วยความสุขเสียงดนตรีไพเราะจับใจลอยขึ้นถวายเกียรติพระเจ้าและพระเมษโปดกและพระสิริอันไม่สิ้นสุดซึ่งส่องจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์มายังผู้ที่ได้รับการไถ่ไว้แล้วเป็นไปได้หรือที่หัวใจของผู้ที่เต็มล้นด้วยความเกลียดชังพระเจ้าเกลียดชังความจริงและค

วามศักดิ์สิทธิ์จะเข้าร่วมกับชาวสวรรค์และเข้าร่วมร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาจะทนอยู่ในพระสิริของพระเจ้าและพระเมษโปดกได้หรือไม่ได้ไม่ได้แน่นอนเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณได้ถูกมอบให้แก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะพัฒนาให้เกิดอุปนิสัยต่างๆสำหรับสวรรค์ขึ้นแต่พวกเขาไม่เคยฝึกความคิดที่จะรักความบริสุทธิ์พวกเขาไม่เคยเรียนรู้ภาษาของชาวสวรรค์และบัดนี้ก็สายเกินไปแล้วชีวิตที่กบฏต่อพระเจ้าทำให้พวกเขาไม่เหมาะสำหรับสวรรค์ความบริสุทธิ์ความศักดิ์สิทธิ์และสันติสุขจะเป็นสิ่งที่ทรมานพวกเขาพระสิริของพระเจ้าจะเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญพวกเขาหวังที่จะหนีไปให้พ้นสถานที่บริสุทธิ์พวกเขาปรารถนาที่จะต้อนรับการทำลายเพื่อจะซ่อนตัวให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่พวกเขาชะตากรรมของคนชั่วถูกกำหนดไว้แล้วด้วยการเลือกของพวกเขาเองการถูกกันออกไปจากสวรรค์ของพวกเขานั้นส่วนหนึ่งมาจากความสมัครใจของตนเองและอีกส่วนมาจากพระเจ้าคือความยุติธรรมและพระเมตตากรุณา {GC 542.2} {GCth17 475.2}

ดั่งน้ำที่ท่วมโลกไฟในวันยิ่งใหญ่ประกาศคำตัดสินของพระเจ้าว่าคนชั่วรักษาให้หายไม่ได้พวกเขาไม่มีนิสัยที่จะยอมอยู่ภายใต้อำนาจของพระเจ้าพวกเขาฝึกความตั้งใจให้กบฏและเมื่อชีวิตสิ้นสุดลงก็สายเกินไปที่จะหันแนวคิดให้ไปอยู่ด้านตรงข้ามสายเกินไปที่จะหันออกจากการล่วงละเมิดไปสู่การเชื่อฟังจากความเกลียดชังไปสู่ความรัก {GC 543.1} {GCth17 476.1}

เมื่อพระเจ้าทรงละเว้นชีวิตคาอินที่เป็นฆาตกรพระองค์ประทานให้โลกเห็นตัวอย่างของผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงปล่อยให้คนบาปมีชีวิตอยู่ต่อไปในวิถีทางของบาปโดยไม่ถูกควบคุมโดยอิทธิพลการสอนและแบบอย่างชีวิตของคาอินลูกหลานมากมายถูกชักนำเข้าไปสู่บาปจน
“ความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน” และ

“เค้าความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา”

“คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าและแผ่นดินก็เต็มด้วยความโหดร้าย” ปฐมกาล 6:5, 11 {GC 543.2} {GCth17 476.2}

ด้วยพระเมตตาคุณที่พระเจ้าทรงมีต่อโลกพระองค์จึงทรงกวาดล้างคนชั่วในสมัยของโนอาห์ด้วยพระเมตตาคุณพระองค์ทรงทำลายผู้อาศัยที่ชั่วในเมืองโสโดมโดยอำนาจการหลอกลวงของซาตานคนทั้งหลายที่ทำความชั่วได้รับความเห็นใจและความชื่นชมและด้วยเหตุนี้จึงนำให้คนอื่นกบฏอยู่ตลอดเวลาเป็นเช่นนี้ในสมัยของคาอินและในสมัยของโนอาห์และในสมัยของอับราฮัมและโลทในสมัยของเราก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยด้วยเพราะพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อจักรวาลนั่นเองที่พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ในที่สุด {GC 543.3} {GCth17 476.3}

“ค่าจ้างของบาปคือความตายแต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”โรม6:23ชีวิตเป็นมรดกของคนชอบธรรมความตายเป็นส่วนแบ่งของคนชั่วโมเสสเปิดเผยแก่คนอิสราเอลว่า“ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดีความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน”เฉลยธรรมบัญญัติ30:15;ความตายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงในข้อนี้ไม่ใช่ความตายที่ประกาศตัดสินให้แก่อาดัมเพราะมนุษยชาติทั้งปวงต้องรับโทษจากการล่วงละเมิดแต่เป็น “ความตายครั้งที่สอง” ที่ถูกนำมาเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างกับชีวิตนิรันดร์ {GC 544.1} {GCth17 477.1}

ผลพวงแห่งบาปของอาดัมส่งผลให้ความตายตกทอดไปสู่เผ่าพันธุ์มนุษยชาติทั้งหมดทุกคนลงไปยังหลุมฝังศพเหมือนกันและด้วยการจัดเตรียมของแผนการแห่งการไถ่ให้รอดทุกคนจะออกมาจากหลุมศพข

องตน“ทั้งคนชอบธรรมและคนไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นจากตาย”“เพราะว่า....ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัมทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์” กิจการ 24:15 1 โครินธ์ 15:22

แต่มีความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มที่ออกมาจากหลุมศพ“ทุกคนที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินเสียงของพระบุตรและจะก้าวออกมาคนที่ประพฤติดีก็ขึ้นมาสู่ชีวิตคนที่ประพฤติชั่วก็เป็นขึ้นมาสู่การพิพากษา” ยอห์น 5:28, 29 ผู้ที่ “สมควร” แก่การฟื้นขึ้นสู่ชีวิตจะ “เป็นสุขและบริสุทธิ์ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขาทั้งหลาย” วิวรณ์ 20:6 แต่ผู้ที่ไม่ได้รับการอภัยผ่านทางการกลับใจและความเชื่อจะต้องรับโทษของการล่วงละเมิดนี่เป็น “ค่าจ้างของบาป” พวกเขารับโทษทนทุกข์ทรมานด้วยระยะเวลาและความรุนแรงที่แตกต่างกัน “ตามการกระทำของเขา”

แต่ในที่สุดจะจบลงด้วยความตายครั้งที่สองเนื่องจากว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมล้นไปด้วยความยุติธรรมและพระเมตตาคุณจะทรงช่วยคนบาปที่ยังคงทำบาปอยู่ให้รอดพระองค์จึงทรงเพิกถอนสิทธิของการมีชีวิตอยู่ของพวกเขาซึ่งการล่วงละเมิดของพวกเขาทำให้สูญเสียการมีชีวิตอยู่นี้ไปและพวกเขาเองก็พิสูจน์ว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะได้รับการมีชีวิตอยู่นักเขียนที่ได้รับการดลใจบันทึกไว้ว่า “ยังอีกหน่อยหนึ่งคนอธรรมจะไม่มีอีกแม้จะมองดูที่ของเขาให้ดีเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น” ส่วนอีกท่านหนึ่งเปิดเผยว่าพวกเขา “จะเป็นอย่างที่ไม่เคยเป็น” สดุดี 37:10 โอบาดีห์ 16 ความเสื่อมเสียห่อหุ้มพวกเขาไว้พวกเขาจึงจมลงสู่ความสิ้นหวังหายสาบสูญไปตลอดกาล {GC 544.2} {GCth17 477.2}

บทอวสานของบาปจะจบลงเช่นนี้พร้อมกับความทุกข์และความหายนะทั้งหมดที่เป็นผลงานของบาปผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า“พระองค์ได้ทรงตำหนิบรรดาประชาชาติและทรงทำลายคนอธรรมแล้วทรงลบชื่อของพวกเขาออกไปเป็นนิตย์นิรันดร์ศัตรูได้ถึงจุดจบในความพินาศตลอดกาลส่วนเมืองทั้งหลายของเขาพระองค์ก็ทรงถอนรากถอนโคนและอนุสรณ์ของพวกเขาก็สูญไป” สดุดี 9:5, 6

ในพระธรรมวิวรณ์ยอห์นมองไปข้างหน้ายังสภาพนิรันดร์กาลเขาได้ยินเพลงสรรเสริญที่ขับร้องโดยคนทั้งจักรวาลโดยไม่มีแม้เสียงโน้ตตัวหนึ่งที่ผิดเพี้ยนมารบกวนสิ่งมีชีวิตทั้งในสวรรค์และในโลกต่างส่งเสียงเยินยอพระสิริของพระเจ้าวิวรณ์5:13;ในขณะนั้นจะไม่มีเหล่าจิตวิญญาณที่พินาศกล่าวคำหลู่เกียรติพระเจ้าในขณะที่พวกเขาทุรนทุรายในนรกด้วยความทรมานที่ไม่รู้จักสิ้นสุดไม่มีเหล่าผู้เคราะห์ร้ายในนรกที่จะคอยส่งเสียงโหยหวนออกมาปะปนกับเสียงเพลงของบรรดาผู้ที่ได้รับความรอด {GC 545.1} {GCth17 478.1}

หลักคำสอนเรื่องคนตายมีความนึกคิดมีพื้นฐานที่ผิดมาจากเรื่องธรรมชาติของความเป็นอมตะซึ่งเป็นหลักคำสอนเรื่องการทรมานชั่วนิรันดร์คือขัดแย้งกับคำสอนของพระคัมภีร์ทั้งด้วยเหตุและผลและขัดแย้งกับความรู้สึกของมนุษย์ตามความเชื่อที่นิยมอย่างแพร่หลายนี้ผู้ที่รอดในสวรรค์จะยังคุ้นเคยกับเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลกและโดยเฉพาะกับชีวิตของมิตรสหายที่เขาจากมาแต่คนตายจะมีความสุขได้อย่างไรเมื่อเขารู้ถึงความทุกข์ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่มองเห็นคนที่เขารักทำบาปและมองเห็นพวกเขาต้องทนอยู่ในความทุกข์ยากความผิดหวังและความปวดร้าวของชีวิตผู้ที่ต้องวนเวียนอยู่กับมิตรสหายในโลกเช่นนี้จะเพลิดเพลินใจอยู่กับความสุขสำราญของสวรรค์ได้มากน้อยเพียงไรและเป็นเรื่องที่น่าขยะแขยงเพียงไรที่เชื่อว่าในทันทีที่ลมหายใจออกจากร่างวิญญาณของผู้ที่ไม่ได้กลับใจในบาปจะถูกส่งไปอยู่ในเปลวเพลิงนรกเขาจะต้องจมดิ่งลงไปในความระทมใจมากน้อยเพียงไรเมื่อมองดูมิตรสหายที่ไม่ได้เตรียมตัวและต้องก้

าวลงสู่หลุมศพเพื่อเข้าไปอยู่ในความทุกข์และความบาปชั่วนิรันดร์มีคนมากมายเสียสติไปเนื่องจากแนวคิดอันน่ากลัวเช่นนี้ {GC 545.2} {GCth17 478.2}

พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้อย่างไรกษัตริย์ดาวิดเปิดเผยว่าเมื่อมนุษย์ตายแล้วเขาจะไม่รู้สึกตัว"เมื่อลมหายใจของเขาพรากไปเขาก็กลับเป็นดินในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขาก็สูญสิ้นไป"สดุดี146:4; กษัตริย์ซาโลมอนก็เป็นพยานในทำนองเดียวกันว่า"เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองคงจะตายแต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย"

"ทั้งความรักของพวกเขาและความชังพร้อมกับความอิจฉาของพวกเขาได้สูญไปนานแล้วและเขาทั้งหลายจะไม่มีส่วนในสิ่งใดที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์อีกต่อไป""ในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้นไม่มีการงานหรือความคิดหรือความรู้หรือสติปัญญา" ปัญญาจารย์ 9:5, 6, 10 {GC 545.3} {GCth17 478.3}

เมื่อคำอธิษฐานทูลขอของกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้รับคำตอบแล้วว่าพระองค์จะทรงมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก15; ปีกษัตริย์ผู้ทรงซาบซึ้งในพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ทรงถวายคำสรรเสริญโมทนาคุณพระเจ้าในบทเพลงนี้พระองค์ตรัสถึงเหตุผลของความชื่นชมยินดีว่า"เพราะแดนคนตายขอบพระคุณพระองค์ไม่ได้ความมรณาก็สรรเสริญพระองค์ไม่ได้บรรดาคนที่ลงไปยังหลุมนั้นจะหวังในความซื่อสัตย์ของพระองค์ไม่ได้คนมีชีวิตคนมีชีวิตเขาขอบพระคุณพระองค์เหมือนอย่างที่ข้าพระองค์ทำอยู่ในเวลานี้" อิสยาห์ 38:18, 19

ศาสนศาสตร์ที่คนนิยมทั่วไปได้แสดงให้เห็นว่าคนชอบธรรมที่ตายแล้วอยู่ในสวรรค์อย่างมีความสุขสำราญและร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยลิ้นอมตะแต่กษัตริย์เฮเซคียาห์ไม่ได้มองเห็นภาพของความตายว่ามีความงามสง่าเช่นนี้พระดำรัสของพระองค์นั้นตรงกันกับคำพยานที่ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า"ในความตายไม่มีการระลึกถึงพระองค์ในแดนคนตายใครเล่าจะยกย่องพระองค์""คนตายไม่สรรเสริญพระยาห์เวห์และทุกคนที่ลงไปสู่ที่สงัดก็เช่นกัน" สดุดี 6:5; 115:17 {GC 546.1} {GCth17 479.1}

ในวันเพ็นเทคอสต์เปโตรประกาศว่าบรรพชนดาวิด"ตายแล้วและถูกฝังไว้แล้วและอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้" "เพราะว่าดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์" กิจการ 2:29, 34 ความจริงที่ว่าดาวิดยังคงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพจนกว่าจะถึงวันที่กลับเป็นขึ้นมาสู่ชีวิตเป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่าเมื่อคนชอบธรรมตายเขาไม่ได้ไปสวรรค์โดยการเป็นขึ้นจากความตายและโดยทางพระคุณความดีของความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายเท่านั้นแล้วที่ในที่สุดดาวิดจะไปนั่งอยู่ด้านขวามือของพระเจ้า {GC 546.2} {GCth17 479.2}

เปาโลกล่าวว่า"เพราะว่าถ้าคนตายไม่ถูกทำให้เป็นขึ้นมาพระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมาและถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมาความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตนและถ้าอย่างนั้นคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย"1โครินธ์15:16,17,18;หากว่าในช่วงเวลา4,000ปีนี้คนชอบธรรมมุ่งตรงไปยังสวรรค์เมื่อพวกเขาตายเปาโลจะพูดได้อย่างไรว่าหากไม่มีการเป็นขึ้นจากตายแล้ว"คนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย"
ไม่จำเป็นต้องมีการเป็นขึ้นจากตาย {GC 546.3} {GCth17 479.3}

เมื่อทินเดลผู้พลีชีพเพื่อความเชื่ออ้างถึงสภาพของความตายได้เปิดเผยไว้ว่า"ข้าพเจ้าสารภาพอย่างเปิดเผยว่าข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าคนที่ตายแล้วได้รับสง่าราศีบริบูรณ์ดังเช่นที่พระคริสต์ได้รับหรือมีสภาพเหมือนทูตสวรรค์ของพระเจ้าเรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อของข้าพเจ้าเลยเพราะหากเป็นเช่น

นั้นจริงข้าพเจ้ามองไม่เห็นสิ่งอื่นใดเว้นเสียแต่ว่าคำเทศนาเรื่องเนื้อหนังกลับมีชีวิตเป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์" William Tyndale, Preface of New Testament (ed. 1534). Reprinted in British Reformers-Tindale, Firth, Barnes หน้า 349 {GC 547.1} {GCth17 480.1}

เป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าความหวังใจในเรื่องคนตายจะมีความสุขอันเป็นอมตะทำให้คนมากมายละเลยหลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายในพระคัมภีร์แนวโน้มในเรื่องนี้ดร.อาดัมคลาร์ค[Adam/Clarke]เคยกล่าวไว้ว่า"หลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายดูจะมีผลต่อความคิดของคริสเตียนยุคแรกเริ่มมากกว่าในยุคปัจจุบันเป็นอย่างนี้ได้อย่างไรบรรดาอัครทูตเฝ้าสอนอย่างต่อเนื่องและกระตุ้นผู้ติดตามของพระเจ้าให้ขยันเชื่อฟังและชื่นชมยินดีกับเรื่องนี้ขณะเดียวกันผู้สืบทอดในยุคปัจจุบันแทบจะไม่กล่าวถึงเรื่องนี้เลยด้วยเหตุฉะนี้อัครทูตทั้งหลายจึงเทศนาสั่งสอนและคริสเตียนในยุคแรกเชื่อดังนั้นพวกเราเทศนาและผู้ฟังของเราก็เชื่อไม่มีหลักคำสอนใดของพระกิตติคุณที่มีการเน้นมากเป็นพิเศษกว่านี้และไม่มีหลักคำสอนใดในระบบการเทศนาของปัจจุบันที่ถูกละเลยไปมากกว่านี้" Commentary, remarks on 1 Corinthians 15 ย่อหน้าที่ 3 {GC 547.2} {GCth17 480.2}

เรื่องนี้ดำเนินไปจนกระทั่งความจริงอันงดงามของการเป็นขึ้นจากตายถูกบดบังไปจนเกือบหมดและหายไปจากโลกของคริสเตียนด้วยเหตุนี้นักเขียนแนวหน้าทางด้านศาสนาได้อภิปรายข้อความของเปาโลใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ว่า "เพื่อให้ง่ายต่อการเล้าโลมใจหลักคำสอนเรื่องชีวิตอมตะอันมีสุขของผู้ชอบธรรมจะเข้าแทนที่หลักคำสอนที่น่าสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าเมื่อเราตายพระเจ้าเสด็จมารับเรานั่นเป็นสิ่งที่เรารอคอยและต้องการคนตายเข้าไปสู่สง่าราศีแล้วพวกเขาไม่ต้องรอคอยเสียงแตรเพื่อการพิพากษาและเพื่อความสุขของเขา" {GC 547.3} {GCth17 480.3}

แต่เมื่อพระเยซูกำลังจะเสด็จไปจากสาวกทั้งหลายของพระองค์พระองค์ไม่ได้ตรัสบอกว่าพวกเขาจะมาหาพระองค์ในเร็ววันพระองค์ตรัสว่า"เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่านเมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้วเราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา" ยอห์น 14:2, 3 และเปาโลบอกเราอีกว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่งด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้าและทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อนหลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้นและจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศอย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์"และเปาโลยังกล่าวต่อไปอีกว่า
"เพราะฉะนั้นจงหนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด" 1 เธสะโลนิกา 4: 16-18

คำเล้าโลมใจนี้และคำสอนของอาจารย์ที่เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้นช่างตรงกันข้ามเหลือเกินคนกลุ่มหลังปลอบใจมิตรสหายที่สูญเสียเพื่อนเนื่องจากความตายโดยคำเล้าโลมใจว่าไม่ว่าคนตายจะมีบาปหนาเพียงไรเมื่อเขาหายใจเฮือกสุดท้ายในโลกนี้เขาจะได้รับการต้อนรับท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์เปาโลยังเน้นให้พี่น้องมองไปยังภายภาคหน้าของการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อโซ่ตรวนของหลุมศพจะขาดและ "ทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์" จะเป็นขึ้นมาสู่ชีวิตนิรันดร์ {GC 548.1} {GCth17 481.1}

ก่อนที่คนใดจะเข้าไปยังปราสาทแห่งความสุขชีวิตของเขาจะต้องผ่านการพิจารณาเสียก่อนอุปนิสัยและการกระทำของเขาจะต้องผ่านการตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าทุกคนจะถูกพิพากษาตาม

ที่บันทึกไว้ในหนังสือและจะได้ผลตอบแทนตามการงานที่เขากระทำการพิพากษานี้ไม่ได้มีขึ้นเมื่อคนๆนั้นตายสังเกตคำพูดของเปาโลที่ว่า

“พระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้แล้วในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรมโดยบุคคลที่พระองค์ทรงกำหนดไว้และพระเจ้าทรงให้คนทั้งปวงมีความมั่นใจในเรื่องนี้โดยทรงให้บุคคลผู้นั้นเป็นขึ้นจากตาย”กิจการ17:31;ในที่นี้อัครทูตบอกไว้อย่างชัดเจนถึงเวลาที่แน่นอนของอนาคตที่ถูกกำหนดไว้เพื่อพิพากษาโลก {GC 548.2} {GCth17 481.2}

หนังสือยูดาเขียนถึงช่วงเวลาเดียวกันนี้ว่า“พวกทูตสวรรค์ที่ไม่รักษาอำนาจครอบครองของตนเองแต่ละทิ้งถิ่นฐานของตนพระองค์ก็ทรงจองจำไว้ด้วยโซ่อันไม่รู้จักสลายในที่มืดจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันยิ่งใหญ่นั้น”และยูดายังอ้างถึงคำพูดของเอโนคว่า“นี่แน่ะองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์นับเป็นหมื่นๆเพื่อทำการพิพากษาทุกคน”ยูดา6,14,15;ยอห์นเปิดเผยว่าเขา“เห็นบรรดาคนตายทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้นแล้วหนังสือต่างๆก็ถูกเปิดออกและหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วยคือหนังสือแห่งชีวิตคนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:12 {GC 548.3} {GCth17 481.3}

แต่หากคนตายมีความสุขในแดนแห่งความสำราญของสวรรค์หรือบิดตัวด้วยความเจ็บปวดในเปลวเพลิงของนรกอยู่แล้วจะยังมีความจำเป็นที่ต้องมีการพิพากษาในอนาคตอีกหรือคำสอนทั้งหลายในพระคำของพระเจ้าในประเด็นต่างๆที่สำคัญเหล่านี้ไม่คลุมเครือและไม่ขัดแย้งกันเรื่องอย่างนี้สมองธรรมดาของคนคนทั่วไปเข้าใจได้แต่ความคิดที่ปราศจากอคติจะมองเห็นปัญญาหรือความยุติธรรมในทฤษฎีที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้อย่างไรเมื่อคนชอบธรรมถูกสอบสวนและพิพากษาจะได้รับคำชมเชยได้อย่างไรว่า“ดีแล้วเจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์....จงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด”

ในเมื่อพวกเขาอาศัยอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์มาเป็นเวลานานแล้วคนชั่วจะได้รับหมายเรียกสั่งให้ออกมาจากสถานที่ทรมานเพื่อรับคำตัดสินจากพระผู้ทรงพิพากษาโลกว่า“จงถอยไปจากเราและเข้าไปอยู่ในไฟที่ไหม้อยู่เป็นนิตย์” เช่นนั้นหรือมัทธิว 25:21, 41 โอช่างเป็นการหลอกลวงที่น่าขนลุกยิ่งนักเป็นการกล่าวหาพระปัญญาและความยุติธรรมของพระเจ้าอย่างน่าละอาย {GC 549.1} {GCth17 482.1}

ทฤษฎีเรื่องวิญญาณอมตะเป็นหลักคำสอนเทียมเท็จหนึ่งของโรมที่หยิบยืมมาจากลัทธินอกศาสนาและผสมผสานเข้าไปในศาสนาของชาวคริสเตียนมาร์ตินลูเธอร์จัดเรื่องนี้ให้ไปอยู่ใน “นิยายประหลาดที่เป็นหนึ่งในกองมูลฝอยคำสั่งของโรม” E. Petavel, *The Problem of Immortality* หน้า 255 นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ [มาร์ตินลูเธอร์] แสดงความคิดเห็นต่อคำพูดของซาโลมอนในพระธรรมปัญญาจารย์ที่กล่าวถึงคนตายไม่รู้อะไรเลยว่า“เป็นอีกแหล่งที่พิสูจน์ให้เราทราบว่าคนตายไม่มี.....ความรู้สึกท่านบอกไว้ว่าไม่มีหน้าที่การงานไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไม่มีความรู้ไม่มีปัญญาที่นั่นซาโลมอนลงความเห็นว่าคนตายนอนหลับและไม่มีความรู้สึกใดเลยเพราะคนตายนอนอยู่ที่นั่นไม่รู้จำนวนวันหรือปีแต่เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจากตายเขาจะรู้สึกว่าได้นอนหลับไปไม่ถึงหนึ่งนาที” Martin Luther, Exposition of Solomon’s Booke Called Ecclesiastes หน้า 152 {GC 549.2} {GCth17 482.2}

ไม่มีข้อความใดในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่บอกเราว่าเมื่อคนชอบธรรมตายไปเขาจะไปรับรางวัลหรือเมื่อคนชั่วตายไปเขาจะต้องไปรับการลงโทษเหล่าบรรพชนและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายไม่ได้ยืนยันเช่นนั้นพ

ระคริสต์และสาวกของพระองค์ก็ไม่ได้ชี้แนะไว้เช่นนั้นพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าคนตายไม่ได้ไปสวรรค์ทันทีแต่บอกไว้ว่าพวกเขายังนอนหลับอยู่จนถึงวันที่เป็นขึ้นจากตาย 1 เธสะโลนิกา 4:14 โยบ 14:10-12 ในวันนั้นเมื่อสายเงินขาดและชามทองคำบุบสลาย(ปัญญาจารย์12:6)ความคิดของมนุษย์ก็พินาศไปคนที่ลงไปยังหลุมศพจะหยุดเงียบไปพวกเขาจะไม่ทราบถึงสิ่งใดที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์โยบ 14:21.

ผู้ชอบธรรมที่เมื่อยล้าได้รับการพักผ่อนอย่างมีสุขไม่ว่าเวลานั้นจะยาวนานหรือสั้นก็จะเป็นเพียงชั่วครู่สำหรับพวกเขาพวกเขานอนหลับและถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยเสียงแตรของพระเจ้าเพื่อเข้าสู่ชีวิตอมตะอันเปล่งรัศมีเจิดจ้า“เพราะว่าจะมีการเป่าแตรและพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลายแล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาที่ไม่ตายเมื่อสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้สวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้สวมด้วยสภาพที่ไม่ตายเมื่อนั้นพระวจนะที่เขียนไว้จะสำเร็จว่าความตายก็ถูกกลืนเข้าในชัยชนะแล้ว” 1 โครินธ์ 15:52-54

ในขณะที่พวกเขาตื่นขึ้นจากการนอนหลับอย่างสบายนั้นพวกเขาจะเริ่มคิดว่าหยุดงานไปเมื่อใดความรู้สึกสุดท้ายของเขาคือความเจ็บปวดของความตายความคิดสุดท้ายของพวกเขาคือเมื่อกำลังจะตกเข้าไปอยู่ใต้อำนาจของหลุมศพเมื่อพวกเขาลุกขึ้นจากหลุมแห่งความตายความคิดชื่นชมอันดับแรกจะเป็นเสียงดังกังวานที่จะร้องขึ้นอย่างมีชัยว่า“โอความตายชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหนโอความตายเหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน” 1 โครินธ์ 15:55 {GC 549.3} {GCth17 482.3}

บท *34* - คนตายติดต่อกับเราได้หรือ

งานการดูแลรับใช้ของทูตสวรรค์บริสุทธิ์ตามคำสอนของพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริงที่ให้ความเล้าโลมใจมากที่สุดและประเสริฐยิ่งสำหรับสานุศิษย์ทุกคนของพระคริสต์แต่คำสอนในพระคัมภีร์เรื่องนี้กลับถูกทำให้มัวหมองและถูกบิดเบือนเนื่องจากคำสอนผิดๆทั้งหลายของศาสนศาสตร์ที่คนนิยมหลักคำสอนเรื่องสภาพชีวิตอมตะซึ่งในตอนแรกถูกหยิบยืมมาจากปรัชญาของคนนอกศาสนาและต่อมาได้ถูกแทรกเข้ามาในความเชื่อของคริสเตียนในช่วงยุคมืดแห่งการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่จนเข้ามาแทนที่ความจริงที่พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า "คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย" ปัญญาจารย์9:5;ฝูงชนลงเอยเชื่อกันว่า"วิญญาณที่รับใช้พระเจ้าที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับความรอด" ฮีบรู 1:9

นั้นคือวิญญาณของคนตายแต่ไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยวิธีใดก็ตามพวกเขาก็ไม่สามารถลบล้างคำพยานในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าทูตสวรรค์มีอยู่แล้วและมีความสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นกับมนุษย์ {GC 551.1} {GCth17 483.1}

หลักคำสอนเรื่องคนตายมีความนึกคิดโดยเฉพาะความเชื่อเรื่องวิญญาณของคนตายจะกลับมาดูแลคนที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นได้ปูทางให้กับลัทธิทรงวิญญาณยุคใหม่หากคนตายได้รับอนุญาตให้ไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าและทูตสวรรค์บริสุทธิ์และได้รับสิทธิให้รับรู้มากยิ่งกว่าก่อนที่ยังไม่ตายทำไมพวกเขาจึงไม่กลับมายังโลกเพื่อให้ความกระจ่างและสอนสั่งคนที่ยังมีชีวิตอยู่เล่าหากตามที่นักศาสนศาสตร์โด่งดังสอนว่าวิญญาณของคนตายจะวนเวียนอยู่รอบๆมิตรสหายบนโลกทำไมพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาสื่อมาเตือนให้ละทิ้งความชั่วหรือประเล้าประโลมในยามโศกเศร้าเล่าผู้ที่เชื่อว่าคนตายมีความนึกคิดจะปฏิเสธอย่างไรในเรื่องความกระจ่างของพระเจ้าที่วิญญาณอันมีสง่าราศีนำมาสื่อสารให้แก่เขานี่เป็นช่องทางที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นช่องทางที่ซาตานใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมันทูตสวรรค์ทั้งหลายที่ล้มลงในบาปจะทำตามคำบัญชาของมันโดยมาปรากฏตัวในฐานะผู้นำข่าวจากโลกวิญญาณในขณะที่แสดงออกว่านำคนเป็นให้ไปสื่อสารกับคนตายนั้นเจ้าชายแห่งความชั่วได้ใส่อิทธิพลแห่งการหลอกลวงของมันลงไปในความคิดของพวกเขา {GC 551.2} {GCth17 483.2}

มันมีอำนาจทำให้ดูเหมือนว่านำรูปร่างของมิตรสหายที่ตายจากไปมาปรากฏต่อหน้ามนุษย์การปลอมแปลงนั้นทำได้แนบเนียนหน้าตาคำพูดน้ำเสียงที่คุ้นเคยถูกจำลองมาได้อย่างน่าพิศวงคนมากมายรู้สึกสบายใจและมั่นใจว่าคนที่เขารักมีความสุขสำราญในสวรรค์และโดยปราศจากความระแวงถึงภัยอันตรายพวกเขาปล่อยให้หูฟัง "วิญญาณทั้งหลายที่ล่อลวงและคำสอนของพวกผี" 1 ทิโมธี 4:1 {GC 552.1} {GCth17 484.1}

เมื่อซาตานชักนำให้พวกเขาเชื่อว่าคนตายกลับมาสนทนากับพวกเขาจริงมันก็จะทำให้ผู้ที่ลงไปยังหลุมฝังศพโดยที่ไม่ได้เตรียมพร้อมมาปรากฏตัวพวกเขาจะอ้างว่ามีความสุขอยู่ในสวรรค์และแม้กระทั่งบอกว่าได้ตำแหน่งสูงส่งที่นั่นและด้วยเหตุนี้คำสอนที่ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนชั่วจึงแพร่กระจายไปในบางครั้งผู้มาเยือนจากโลกวิญญาณที่หลอกลวงบอกให้ระวังและกล่าวคำเตือนที่เกิดขึ้นจริงและเมื่อพวกเขาเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้นมันก็จะนำเสนอคำสอนที่บ่อนทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์โดยตรงมันแสดงความสนใจอย่างจริงจังต่อความทุกข์สุขของมิตรสหายในโลกเพื่อจะสอดแทรกความผิดอันตรายที่สุดเนื่องจากมันกล่าวความจริงบ้างและบางครั้งยังทำนายเหตุการณ์ในอนาคตทำให้สิ่งที่มันกล่าวน่าเชื่อถือและคนจำนวนมากยอมรับคำสอนเท็จของมันได้อย่างง่ายดายและเชื่ออย่างหมดหัวใจเสมือนหนึ่

งว่าคำสอนเหล่านั้นเป็นความจริงศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระคัมภีร์พระบัญญัติของพระเจ้าถูกละเลยพระวิญญาณแห่งพระคุณถูกดูแคลนและพระโลหิตแห่งพันธสัญญาถูกมองว่าไม่ศักดิ์สิทธิ์วิญญาณเหล่านี้ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และจัดพระผู้สร้างให้อยู่ในระดับเดียวกับมันด้วยการปลอมแปลงในรูปแบบใหม่กบฏตัวยงผู้นี้ยังคงต่อสู้กับพระเจ้าในสงครามที่มันก่อขึ้นในสวรรค์และดำเนินต่อมาในโลกเป็นเวลาเกือบหกพันปี {GC 552.2} {GCth17 484.2}

คนมากมายพยายามให้เหตุผลในเรื่องการสำแดงทางวิญญาณโดยชี้ว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดจากมือของคนทรงที่มีลูกเล่นและว่องไวแต่แท้จริงแล้วในขนาดที่ผลการเล่นกลบ่อยครั้งก็หลอกว่าเป็นการแสดงออกที่แท้จริงก็ตามทีแต่ก็มีการแสดงที่เห็นได้ชัดแจ้งว่ามีอำนาจที่เหนือธรรมชาติร่วมอยู่ด้วยความลึกลับที่เป็นจุดเริ่มต้นของลัทธิทรงวิญญาณในยุคใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเล่นกลหรือเล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์แต่เป็นผลงานโดยตรงของเหล่าทูตสวรรค์ชั่วซึ่งโดยวิธีนี้นำการหลอกลวงที่ทำลายจิตวิญญาณอย่างได้ผลที่สุดวิธีหนึ่งมาให้คนมากมายจะติดกับดักโดยเชื่อว่าลัทธิทรงวิญญาณเป็นเพียงการหลอกลวงที่มนุษย์ทำขึ้นเมื่อพวกเขาต้องเผชิญหน้ากับการสำแดงที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นผลงานของอำนาจที่เหนือธรรมชาติแล้วพวกเขาจึงถูกหลอกและถูกชักนำให้ยอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดจากอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า {GC 553.1} {GCth17 485.1}

คนเหล่านี้มองข้ามคำพยานในพระคัมภีร์เรื่องการอัศจรรย์ที่ซาตานและตัวแทนของมันทำนักมายากลของฟาโรห์เลียนแบบพระราชกิจของพระเจ้าได้ด้วยการช่วยเหลือของซาตานเปาโลประกาศว่าก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จะมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของซาตานก่อนการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมี“การดลบันดาลของซาตานพร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ทุกอย่างทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์จอมปลอมและอุบายชั่วทุกอย่าง” 2 เธสะโลนิกา 2:9, 10.

และอัครทูตยอห์นบรรยายถึงอำนาจการทำอัศจรรย์ที่จะแสดงออกในวาระสุดท้ายว่า .
“มันทำหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ถึงขั้นทำให้ไฟตกจากฟ้าลงมายังแผ่นดินโลกต่อหน้าคนทั้งหลายมันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญต่างๆ” ซึ่ง “ทรงอนุญาตให้มันทำ” วิวรณ์ 13:13, 14. การทำนายไว้ในที่นี้ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องการหลอกลวงมนุษย์จะถูกหลอกด้วยการอัศจรรย์ต่างๆที่บรรดาตัวแทนของซาตานมีอำนาจทำไม่ใช่ด้วยสิ่งที่พวกมันแสร้งทำ {GC 553.2} {GCth17 485.2}

เป็นเวลาเนิ่นนานแล้วที่เจ้าชายแห่งความมืดมุ่งมั่นบงการวางแผนเพื่อการหลอกลวงมันปรับเปลี่ยนการทดลองต่างๆของมันอย่างช่ำชองเพื่อให้เหมาะกับทุกชนชั้นและทุกสภาวการณ์สำหรับคนที่มีการศึกษาและเป็นผู้ดีมันเสนอลัทธิทรงวิญญาณในรูปแบบที่ประณีตและมีเหตุมีผลและด้วยวิธีนี้มันประสบผลสำเร็จในการดึงคนมากมายเข้าไปยังกับดักของมันอัครทูตยากอบกล่าวถึงความรู้ที่ลัทธิทรงวิญญาณให้ไว้ว่า “ปัญญาอย่างนี้ไม่ใช่ปัญญาที่มาจากเบื้องบนแต่เป็นปัญญาฝ่ายโลกฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายผีปีศาจ”ยากอบ3:15.อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ผู้ล่อลวงที่ยิ่งใหญ่จะใช้วิธีปกปิดถ้าการปกปิดจะให้ผลดีที่สุดกับเป้าหมายของมันผู้ที่ปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระคริสต์ในป่ากันดารด้วยความสว่างเจิดจ้าของทูตสวรรค์ทั้งหลายจะมาหามนุษย์ในลักษณะที่น่าสนใจที่สุดคือในฐานะทูตแห่งความสว่างมันเข้าหาความมีเหตุมีผลด้วยการเสนอแก่นสารที่สูงส่งมันนำความพึงพอใจให้พวกช่างเพ้อฝันด้วยภาพที่ชวนให้หลงใหลและมันชักนำความรู้สึกด้วยการแสดงความรักและความโอบอ้อมอารีออกมาอย่างสวยงามมันกระตุ้นความนึกคิดไปสู่ความอวดดีอย่างรวดเร็วทำให้คนทะนงในความฉลาดของตัวเองจนจิตใจของพวกเขาหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาลสิ่งมีชีวิตผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ตนนี้ผู้ที่สามารถนำพระผู้ช่วยของโลกไปยังภูเขาสูงและนำอาณาจักรทั้งโลกและสง่าราศีของอาณาจักรเหล่านั้นให้มาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์จะ

นำการล่อลวงต่างๆของมันมาให้แก่มนุษย์ในลักษณะที่จะบิดเบือนความรู้สึกของทุกคนที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การปกป้องด้วยอำนาจของพระเจ้า {GC 553.3} {GCth17 485.3}

ในเวลานี้ซาตานหลอกมนุษย์เหมือนเช่นที่มันหลอกเอวาในสวนเอเดนด้วยคำเยินยอด้วยการจุดประกายความต้องการอยากได้ความรู้ต้องห้ามด้วยการปลุกปั่นความทะเยอทะยานที่อยากให้ตนเองสูงส่งขึ้นด้วยการยึดความชั่วเหล่านี้ไว้ที่เป็นเหตุทำให้มันล้มลงและโดยวิธีเดียวกันนี้มันมุ่งมั่นที่จะทำให้มนุษย์พินาศมันประกาศว่า“พวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้าคือรู้ความดีและความชั่ว”ปฐมกาล3:5;ลัทธิทรงวิญญาณสอนว่า“มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เจริญขึ้นไปเรื่อยๆชะตากรรมของเขาตั้งแต่เกิดจะต้องก้าวไปข้างหน้าแม้กระทั่งไปถึงนิรันดร์กาลไปยังพระเจ้าพระบิดา”และยังกล่าวต่อไปว่า
“สมองของแต่ละคนจะตัดสินตนเองและไม่ตัดสินผู้อื่น”

“การพิพากษาจะยุติธรรมเพราะเป็นการตัดสินตัวเอง....บัลลังก์อยู่ในตัวของท่าน”อาจารย์ของลัทธิทรงวิญญาณคนหนึ่งกล่าวขณะที่“ความรู้สึกทางจิตวิญญาณ”ตื่นขึ้นภายในตัวเขาว่า“เพื่อนมนุษย์ทุกคนของข้าพเจ้าทุกคนเป็นเทวดาชั้นต่ำที่ไม่ได้ล้มลงในบาป” และอีกท่านหนึ่งสอนว่า

“คนดีและบริบูรณ์ทุกคนคือพระคริสต์” {GC 554.1} {GCth17 486.1}

ด้วยประการฉะนี้ความชอบธรรมและความดีรอบคอบของพระเจ้าผู้ทรงไม่มีที่สิ้นสุดองค์แท้จริงที่เราจะต้องเทิดทูนสรรเสริญและความชอบธรรมอันบริบูรณ์ของพระบัญญัติซึ่งเป็นมาตรฐานที่แท้จริงที่มนุษย์ต้องก้าวไปให้ถึงถูกซาตานเอาธรรมชาติที่บาปและผิดของตัวมนุษย์เองเข้าไปแทนที่เพื่อเป็นเป้าหมายของการเทิดทูนเกียรติเป็นกฎเดียวของการพิพากษาหรือเป็นมาตรฐานของอุปนิสัยนี่เป็นการเคลื่อนไปข้างหน้าแต่ไม่ได้ยิ่งสูงขึ้นแต่กลับดิ่งลงต่ำ {GC 554.2} {GCth17 486.2}

กฎของสภาพทั้งทางฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณมีอยู่ว่าด้วยการเฝ้ามองเราจะรับการเปลี่ยนแปลงสมองจะค่อยๆปรับตัวให้เข้ากับเรื่องที่เราครุ่นคิดและจะผสมผสานเข้ากับสิ่งที่เขารักและเคารพมนุษย์จะก้าวไปได้ไม่สูงเกินกว่ามาตรฐานแห่งความบริสุทธิ์หรือความดีหรือความจริงของเขาเขาจะไปไม่ถึงอุดมคติที่สูงส่งของเขาเขาจะไม่สามารถเข้าไปถึงสิ่งที่สูงส่งแต่จะจมดิ่งลงไปเรื่อยๆพระคุณของพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจยกชูมนุษย์ขึ้นหากปล่อยให้เขาอยู่ตามลำพังวิถีของเขาจะตกต่ำลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 555.1} {GCth17 487.1}

สำหรับผู้ที่ตามใจตนเองผู้ที่รักแต่ความสนุกสนานและผู้ที่ใฝ่ใจในกามารมณ์ลัทธิทรงวิญญาณเข้าหาคนเหล่านี้ด้วยการปกปิดน้อยกว่าเมื่อมันเข้าหาผู้ดีและผู้มีการศึกษาโดยรวมแล้วพวกเขาจะพบสิ่งที่เข้าได้กับแนวความคิดของพวกเขาซาตานศึกษาเครื่องหมายชี้บอกจุดอ่อนทุกจุดในธรรมชาติของมนุษย์มันบันทึกบาปที่แต่ละคนมีความโน้มเอียงจะทำและแล้วมันก็จะจัดการไม่ให้เสียโอกาสที่จะสร้างความพอใจให้กับแนวโน้มในการทำชั่วสำหรับสิ่งที่ถูกต้องมันล่อลวงมนุษย์ให้ทำมากเกินขอบเขตเพื่อให้พลังกายความคิดและศีลธรรมอ่อนแอไปด้วยการไม่รู้จักประมาณตนมันทำลายคนนับพันและยังคงทำลายต่อไปโดยให้หมกมุ่นอยู่กับตัณหาซึ่งทำร้ายธรรมชาติของมนุษย์อย่างโหดเหี้ยมและเพื่อทำให้งานของมันสำเร็จมันประกาศผ่านทางวิญญาณว่า

“ความรู้ที่แท้จริงยกระดับมนุษย์ให้อยู่เหนือกฎทุกข้อ”“ทุกสิ่งที่ถูกต้อง”ที่“พระเจ้าไม่ทรงประณาม”และ“บาปทั้งปวงที่ทำไปก็ถือว่าไม่มีความผิด”เมื่อคนทั้งหลายถูกชักนำให้เชื่อว่าความปรารถนาเป็นกฎหมายสูงสุดเสรีภาพคือใบอนุญาตและมนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อตัวเขาเองเท่านั้นจึงไม่ต้องแปลกใจเมื่อความไ

ม่ถูกต้องและความเลวร้ายไหลบ่าเข้ามามากเช่นนี้คนจำนวนมากมายกระตือรือร้นที่จะยอมรับคำสอนต่างๆที่ปล่อยให้พวกเขามีเสรีภาพในการทำสิ่งที่หัวใจฝ่ายเนื้อหนังเรียกร้องบังเหียนควบคุมตนถูกวางไว้ที่คอของตัณหาอำนาจความคิดและจิตวิญญาณถูกทำให้อยู่ภายใต้การควบคุมของความโน้มเอียงเยี่ยงสัตว์และแล้วซาตานก็กวาดคนนับพันที่อ้างตัวว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์เข้าไปในร่างแหของมันด้วยความปีติยินดี {GC 555.2} {GCth17 487.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอกด้วยเรื่องเหลวไหลของลัทธิทรงวิญญาณพระเจ้าประทานความสว่างอย่างเพียงพอเพื่อให้พวกเขาตรวจพบกับดักดังที่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานโดยตรงของลัทธิทรงวิญญาณนั้นมีความขัดแย้งกับข้อความที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์พระคัมภีร์เปิดเผยว่าคนตายไม่รู้อะไรเลยความนึกคิดของเขาก็สูญสิ้นไปเขาทั้งหลายไม่มีส่วนอันใดที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์พวกเขาไม่รู้ว่าผู้ที่เขารักมากที่สุดในโลกจะมีความสุขหรือความทุกข์ {GC 556.1} {GCth17 488.1}

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงห้ามไว้อย่างชัดเจนถึงการกระทำทุกอย่างที่ติดต่อสื่อสารแบบจอมปลอมกับวิญญาณซึ่งจากไปแล้วในสมัยของคนฮีบรูมีคนอยู่กลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าสามารถสื่อกับคนตายได้เหมือนเช่นคนทรงในยุคปัจจุบันแต่ผู้ที่มาเยือนจากโลกอื่นที่เรียกว่า “วิญญาณของผู้ที่คุ้นเคย” นั้นพระคัมภีร์เปิดเผยว่าเป็น “วิญญาณชั่ว” (เปรียบเทียบกันดารวิถี 25:1-3 สดุดี 106:28 1 โครินธ์ 10:20 วิวรณ์ 16:14)

การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับวิญญาณของผู้ที่เราคุ้นเคยนั้นถูกกำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจจำเพาะพระเจ้าและมีการห้ามปรามอย่างจริงจังโดยมีโทษถึงตายเลวีนิติ 19:31; 20: 27

บัดนี้คำว่าเวทมนตร์คาถาเองก็เป็นที่ผู้คนเหยียดหยามการอ้างว่ามนุษย์สามารถสื่อสารกับวิญญาณชั่วต่างๆได้นั้นถูกมองว่าเป็นนิยายในยุคมืดแต่ลัทธิทรงวิญญาณที่มีผู้เชื่อนับร้อยนับพันแม้กระทั่งเป็นล้านได้แทรกตัวเข้าไปในวงการวิทยาศาสตร์บุกเข้าไปในคริสตจักรและเป็นที่นิยมของผู้ออกกฎหมายบ้านเมืองและแม้กระทั่งในพระราชสำนักของพระราชาการหลอกลวงอันใหญ่หลวงนี้กำลังหวนกลับคืนมาใหม่ปลอมแปลงด้วยรูปลักษณ์ใหม่ซึ่งแท้จริงแล้วก็คือการทรงเจ้าเข้าผีที่ถูกประณามและห้ามปรามในสมัยโบราณนั่นเอง {GC 556.2} {GCth17 488.2}

หากไม่มีหลักฐานอื่นใดเพื่อแสดงถึงธาตุแท้ของลัทธิทรงวิญญาณแล้ววิญญาณที่ไม่เห็นความแตกต่างระหว่างความชอบธรรมและบาปะหว่างคุณงามความดีและความบริสุทธิ์ของอัครทูตของพระคริสต์กับทาสรับใช้เลวที่สุดของซาตานก็ควรเป็นการเพียงพอสำหรับคริสเตียนโดยการนำเสนอว่าคนเลวที่สุดไปอยู่สวรรค์และรับเกียรติอย่างสูงที่นั่นเช่นนี้ซาตานกำลังบอกโลกให้รู้ว่า “ไม่ว่าท่านจะชั่วช้าเพียงใดก็ตามไม่ว่าท่านจะเชื่อพระเจ้าและพระคัมภีร์หรือไม่เชื่อก็ตามขอให้ใช้ชีวิตตามความพึงพอใจของท่านสวรรค์เป็นบ้านของท่าน” ผู้สอนของลัทธิทรงวิญญาณแทบจะประกาศว่า

“ทุกคนที่ทำชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์และพระองค์พอพระทัยคนเหล่านั้น” และ “พระเจ้าแห่งความยุติธรรมอยู่ที่ไหน” มาลาคี 2:17 พระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “วิบัติแก่พวกที่เรียกความชั่วว่าความดีและเรียกความดีว่าความชั่วร้ายพวกที่ถือว่าความมืดคือความสว่างและความสว่างคือความมืด” อิสยาห์ 5:20 {GC 556.3} {GCth17 488.3}

วิญญาณหลอกลวงเหล่านี้ที่ปลอมตัวเป็นอัครทูตถูกนำมาใช้เพื่อคัดค้านสิ่งที่พวกเขาเขียนภายใต้การทรงดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกพวกเขาปฏิเสธแหล่งที่มาอันศักดิ์สิทธิ์

ของพระคัมภีร์และด้วยเหตุนี้จึงทำลายรากฐานแห่งความหวังของคริสเตียนและดับแสงสว่างที่ส่องทางไปสู่สวรรค์ซาตานพยายามทำให้ทั้งโลกเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงตำนานนิยายหรือเป็นแค่หนังสือที่เหมาะสำหรับเผ่าพันธุ์มนุษย์ในยุคแรกเท่านั้นแต่ปัจจุบันถือว่าไม่สำคัญหรือล้าสมัยและมันนำเสนอการสำแดงทางวิญญาณเพื่อเอาไปแทนที่พระคำของพระเจ้านี่เป็นช่องทางที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมันโดยสิ้นเชิงด้วยวิธีนี้มันทำให้โลกเชื่อสิ่งที่มันต้องการให้เชื่อมันนำพระคัมภีร์ที่ตัดสินมันและผู้ติดตามทั้งหลายของมันไปไว้ในที่มืดซึ่งเป็นที่ที่มันต้องการมันทำให้พระผู้ช่วยให้รอดของโลกมีค่าไม่มากไปกว่ามนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งดังเช่นทหารชาวโรมันที่เฝ้าอยู่หน้าอุโมค์ฝังศพของพระเยซูแพร่กระจายรายงานเท็จซึ่งปุโรหิตและผู้ปกครองบอกให้พวกเขาพูดเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ในการหักล้างเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูนั้นบรรดาผู้ที่เชื่อเรื่องการสำแดงทางวิญญาณก็กระทำการแบบเดียวกันโดยการทำให้ดูประหนึ่งว่าไม่มีเหตุการณ์อัศจรรย์ใดเกิดขึ้นในชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดหลังจากที่พวกเขาคอยหาทางปัดพระเยซูให้ไปอยู่ทางด้านหลังฉากแล้วพวกเขาจึงหันความสนใจมาที่การอัศจรรย์ต่างๆของพวกเขาเองประกาศว่าการอัศจรรย์เหล่านี้ยิ่งใหญ่กว่าผลงานของพระเยซูคริสต์เสียอีก {GC 557.1} {GCth17 489.1}

เป็นเรื่องจริงที่ในเวลานี้ลัทธิทรงวิญญาณกำลังเปลี่ยนแปลงรูปแบบและปกปิดลักษณะบางประการที่น่าพึงรังเกียจและสวมหน้ากากของคริสเตียนแต่คำพูดต่างๆของมันจากเวทีและจากสื่อมวลชนปรากฏอยู่หน้าสาธารณชนมาเป็นเวลาหลายปีและด้วยสิ่งเหล่านี้ธาตุแท้ของมันถูกเผยออกมาให้เห็นไม่อาจที่จะปฏิเสธหรือปกปิดคำสอนต่างๆเหล่านี้ได้ {GC 557.2} {GCth17 489.2}

แม้ในรูปแบบปัจจุบันที่ห่างไกลจากการมีคุณค่าเพียงพอที่จะพอยอมรับได้กว่าในอดีตก็ตามโดยความเป็นจริงแล้วกลับอันตรายกว่าเพราะมีการหลอกลวงที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมมากกว่าในขณะที่รูปแบบเดิมโจมตีพระคริสต์และพระคัมภีร์รูปแบบปัจจุบันกลับประกาศยอมรับทั้งพระคริสต์และพระคัมภีร์แต่จะแปลความหมายของพระคัมภีร์ในลักษณะที่ถูกใจของหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่โดยความจริงที่สำคัญจริงจังและจำเป็นในพระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายความรักถูกสาธยายว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่สุดของพระเจ้าแต่กลับถูกลดระดับให้เหลือเป็นอารมณ์อ่อนไหวอันเปราะบางซึ่งทำให้ความดีงามและความชั่วมีความแตกต่างกันน้อยมากความยุติธรรมของพระเจ้าการประณามบาปของพระองค์และข้อกำหนดของธรรมบัญญัติบริสุทธิ์ของพระองค์ทั้งหมดนี้ถูกปัดทิ้งออกไปจากสายตาประชาชนถูกสอนให้รับว่าพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าเป็นคำสอนที่ตายไปแล้วนิยายรื่นหูและมีมนต์เสน่ห์ครอบงำความรู้สึกและนำมนุษย์ให้ปฏิเสธพระคัมภีร์ว่าเป็นพื้นฐานของความเชื่อในความเป็นจริงแล้วพวกเขาก็ยังคงปฏิเสธพระคริสต์เหมือนเมื่อก่อนแต่ซาตานทำให้ตาของพวกเขาบอดไปจนมองไม่เห็นการหลอกลวง {GC 558.1} {GCth17 489.3}

มีคนจำนวนน้อยที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องถึงอำนาจการล่อลวงของลัทธิทรงวิญญาณและภัยอันตรายของการไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันหลายคนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับลัทธิทรงวิญญาณเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นพวกเขาไม่ได้เชื่อเรื่องเช่นนี้และจะหวาดกลัวเมื่อคิดว่าจะต้องเข้าไปอยู่ภายใต้การควบคุมของวิญญาณเหล่านั้นแต่พวกเขากลับย่ำเข้าไปในเขตแดนต้องห้ามและผู้ทำลายผู้ยิ่งใหญ่ก็ใช้อำนาจของมันเข้าควบคุมโดยที่พวกเขาไม่เต็มใจในทันทีที่พวกเขาปล่อยตัวให้สมองถูกชักจูงไปตามบัญชาของมันแล้วมันก็จะจับพวกเขามาเป็นเหยื่อมันเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะใช้กำลังของตนเองมาปลดปล่อยให้หลุดพ้นจากมนต์เสน่ห์และการล่อลวงของมันไม่มีสิ่งใดเว้นไว้เสียแต่อำนาจของพระเจ้าที่ทรงโปรดประทานให้ผ่านทางการอธิษฐานด้วยความเชื่อที่ร้อนรนเท่านั้นที่จะช่วยปลดปล่อยจิตวิญญาณที่ถูกจับเหล่านี้ให้เป็นอิสระได้ {GC 558.2} {GCth17 490.1}

ทุกคนที่ปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่กับอุปนิสัยบางส่วนที่ชั่วหรือจงใจเก็บรักษาบาปที่รู้อยู่แก่ใจกำลังเชื้อเชิญการทดลองต่างๆของซาตานพวกเขาแยกตัวเองออกไปจากพระเจ้าและจากการคุ้มครองของทูตสวรรค์เมื่อซาตานนำเสนอการล่อลวงต่างๆของมันพวกเขาจะไม่มีเครื่องป้องกันและตกเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดายผู้ที่นำตัวเองไปอยู่ภายใต้อำนาจของมันจะไม่มีทางรู้ว่าวิถีชีวิตของพวกเขาจะสิ้นสุดลงที่ใดเมื่อผู้ล่อลวงเอาชนะพวกเขาได้แล้วมันก็จะใช้พวกเขาเป็นตัวแทนเพื่อล่อลวงผู้อื่นไปสู่ความหายนะต่อไป {GC 558.3} {GCth17 490.2}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า"เมื่อเขาทั้งหลายกล่าวกับพวกท่านว่า'จงปรึกษากับคนทรงหรือพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ้อกแจ้กและเสียงพึมพำ'ไม่ควรหรือที่ประชาชนจะปรึกษาพระเจ้าของเขาควรหรือที่เขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นไปดูธรรมบัญญัติและถ้อยคำพยานแน่ทีเดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้าก็จะเป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเลย"อิสยาห์8:19,20หากมนุษย์พร้อมที่จะรับความจริงเรื่องธรรมชาติของมนุษย์และสภาพของคนตายที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนแล้วพวกเขาก็จะมองเห็นข้ออ้างและการสำแดงของลัทธิทรงวิญญาณว่าเป็นการกระทำของซาตานที่มันทำด้วยอำนาจและนิมิตและการอัศจรรย์ที่หลอกลวงแต่แทนที่จะยอมจำนนต่อเสรีภาพที่เข้ากันได้ดีกับหัวใจฝ่ายเนื้อหนังและละทิ้งบาปต่างๆที่พวกเขาชื่นชอบฝูงชนจำนวนมากกลับปิดตาของตนจากแสงสว่างและเดินตรงเข้าไปโดยไม่สนใจคำเตือนในขณะที่ซาตานสานกับดักของมันอยู่รอบตัวของพวกเขาและพวกเขาจึงตกเป็นเหยื่อของมัน"เพราะเขาไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาถึงพวกเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ" 2 เธสะโลนิกา 2:10, 11 {GC 559.1} {GCth17 490.3}

ผู้ที่ต่อต้านคำสอนของลัทธิทรงวิญญาณมิได้กำลังโจมตีมนุษย์เท่านั้นแต่กำลังต่อสู้กับซาตานและทูตของมันพวกเขาเข้าร่วมต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครองพวกภูตผีที่มีอำนาจและพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถานเอเฟซัส6:12;ซาตานไม่ยอมปล่อยอาณาเขตของมันแม้สักกระเบียดเดียวยกเว้นว่ามันจะถูกอำนาจของผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ขับไล่ออกไปประชากรของพระเจ้าจะต้านมันได้ด้วยพระดำรัสที่ว่า "มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า..."

เหมือนเช่นที่พระผู้ช่วยให้รอดของเราเคยเอาชนะมาแล้วในวันนี้ซาตานอ้างพระคัมภีร์เหมือนที่เคยทำมาแล้วในสมัยของพระคริสต์และมันจะบิดเบือนคำสอนของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการหลอกลวงของมันผู้ที่จะยืนหยัดอยู่ในช่วงเวลาอันตรายจะต้องเข้าใจคำพยานในพระคัมภีร์ด้วยตนเอง {GC 559.2} {GCth17 490.4}

คนมากมายจะต้องเผชิญหน้ากับวิญญาณของปีศาจที่มาในร่างของญาติหรือมิตรสหายที่เขารักและประกาศคำสอนเทียมเท็จที่อันตรายที่สุดผู้มาเยือนเหล่านี้จะดึงดูดความเห็นอกเห็นใจที่อ่อนไหวที่สุดของเราและจะทำการอัศจรรย์เพื่อยืนยันคำอวดอ้างของมันเราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านสิ่งเหล่านี้ด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่ว่าคนตายไม่รู้อะไรเลยและผู้ที่มาปรากฏเช่นนั้นเป็นวิญญาณของมาร {GC 560.1} {GCth17 491.1}

สิ่งที่อยู่ตรงหน้าเราคือ"ช่วงเวลาแห่งการทดลองซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลกเพื่อจะทดลองคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก"วิวรณ์3:10;ทุกคนที่ไม่ได้วางความเชื่อของเขาอย่างมั่นคงในพระคำของพระเจ้าจะถูกหลอกและพ่ายแพ้ซาตานทำงานด้วย "อุบายชั่วทุกอย่าง" 2 เธสะโลนิกา 2:10

เพื่อควบคุมบุตรทั้งหลายของมนุษย์และการหลอกลวงของมันจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่มันจะบรรลุเป้าหมายของมันได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ยอมจำนนต่อการทดลองของมันด้วยความสมัครใจเท่านั้นบรรดาผู้ที่แส

วงหาความจริงด้วยความจริงใจและบากบั่นที่จะชำระจิตวิญญาณของพวกเขาด้วยการเชื่อฟังลงมือทำสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งเช่นนี้แล้วพวกเขาจะพบแนวป้องกันที่มั่นคงในพระเจ้าแห่งความจริงพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า
“เพราะว่าเจ้าถือรักษาคำของเราคือมีความทรหดอดทนเราจะเฝ้ารักษาเจ้า” วิวรณ์ 3:10

พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทุกองค์ออกจากสวรรค์ในไม่ช้าเพื่อไปปกป้องประชากรของพระองค์มากกว่าที่จะทรงปล่อยจิตวิญญาณเพียงดวงเดียวที่วางใจในพระองค์ต้องพ่ายแพ้แก่ซาตาน {GC 560.2} {GCth17 491.2}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บรรยายให้เห็นถึงภาพหลอกลวงอันน่ากลัวที่จะเกิดขึ้นกับคนชั่วซึ่งทำให้พวกเขาถือว่าตนเองปลอดภัยจากจากการพิพากษาของพระเจ้าไว้ว่า“เราได้ทำพันธสัญญากับความตายแล้วและเราได้ทำข้อตกลงกับแดนคนตายเมื่อภัยพิบัติไหลบ่าลงมามันจะไม่มาถึงเราเพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่หลบภัยของเราและเราถูกกำบังไว้ด้วยการโกหก” อิสยาห์ 28:15

กลุ่มคนที่บรรยายไว้ในที่นี้รวมถึงผู้ดื้อรั้นไม่สำนึกผิดที่คอยปลอบตนเองอย่างมั่นใจว่าการลงโทษไม่มีไว้ให้กับคนบาปว่ามนุษยชาติทั้งปวงไม่ว่าจะชั่วสักเพียงไรก็จะถูกยกชูให้ขึ้นถึงสวรรค์ไปเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าแต่ที่รุนแรงมากยิ่งกว่านี้คือพวกที่ไปทำพันธสัญญาไว้กับความตายและทำข้อตกลงไว้กับแดนนรกพวกที่ตัดตนเองขาดไปจากความจริงที่พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้เพื่อเป็นโล่ป้องกันในเวลาแห่งความทุกข์ยากและยอมเข้าหลบอยู่ในความเท็จที่ซาตานเสนอให้แทนซึ่งเป็นข้ออ้างที่หลอกลวงของลัทธิทรงวิญญาณ {GC 560.3} {GCth17 491.3}

สิ่งที่น่าพิศวงเกินคำบรรยายใดๆคือตาของคนในยุคนี้มืดบอดไปคนนับพันปฏิเสธพระคำของพระเจ้าว่าไม่คู่ควรที่จะเชื่อและยอมรับการหลอกลวงของซาตานด้วยความเชื่อมั่นอย่างร้อนรนคนเย้ยหยันและคนเยาะเย้ยประณามความดื้อรั้นของผู้ที่พอใจในความเชื่อของบรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครทูตและพวกเขาเบี่ยงเบนตนเองด้วยการยกชูเพื่อเยาะเย้ยคำประกาศที่จริงจังขึงขังของพระคัมภีร์ในเรื่องพระคริสต์และแผนการแห่งการไถ่ให้รอดและการลงโทษที่จะตกลงมายังผู้ที่ปฏิเสธความจริงพวกเขาแสร้งทำเป็นสงสารอย่างยิ่งใหญ่ต่อคนที่มีความคิดคับแคบอ่อนแอและงมงายเช่นนี้ที่ยอมรับข้ออ้างของพระเจ้าและเชื่อฟังข้อกำหนดในธรรมบัญญัติของพระองค์พวกเขาแสดงออกอย่างแน่ใจราวกับว่าได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตายและทำข้อตกลงไว้กับแดนคนตายราวกับว่าพวกเขาสร้างแนวขวางกั้นที่ผ่านและทะลุไม่ได้ระหว่างตัวเขาเองกับพระพิโรธของพระเจ้าไม่มีสิ่งใดจะทำให้พวกเขากลัวพวกเขายอมผู้ล่อลวงด้วยความเต็มใจพวกเขาเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับมันอย่างสนิทสนมและอิ่มเอิบอยู่ในวิญญาณของมันอย่างเต็มที่จนไม่มีกำลังหรือความโน้มเอียงที่จะปลีกตัวออกไปจากกับดักของมัน {GC 561.1} {GCth17 492.1}

ซาตานเตรียมการมาเนิ่นนานแล้วเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความพยายามครั้งสุดท้ายของมันในการหลอกลวงโลกงานที่มันทำนั้นวางอยู่บนพื้นฐานที่มันกล่าวให้ความมั่นใจแก่เอวาในสวนเอเดนว่า“พวกเจ้าจะไม่ตายแน่”พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้นั้นวันใดตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้นแล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้าคือรู้ความดีและความชั่ว” ปฐมกาล 3:4,5.

มันเตรียมทางทีละเล็กทีละน้อยสำหรับผลงานชิ้นเอกของการหลอกลวงด้วยการพัฒนาลัทธิทรงวิญญาณแผนงานของมันยังไม่เสร็จสมบูรณ์ตามที่มันวางแผนไว้แต่จะทำให้สำเร็จได้ในช่วงสุดท้ายของเวลาที่เหลือผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามดวงรูปร่างเหมือนอย่างกบ.......วิญญาณเหล่านี้เป็นผีที่ทำหมายสำคัญพวกมันออกไปหากษัตริย์ทั้งหลายทั่วโลกเพื่อรวบรวมกษัตริย์เหล่านั้นไ

ปทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”
วิวรณ์16:13,14;คนทั้งโลกจะถูกกวาดให้เข้าร่วมขบวนการหลอกลวงนี้ยกเว้นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกป้องของพระเจ้าด้วยการเชื่อในพระคำของพระองค์คนทั้งหลายจะถูกกล่อมให้หลับไปอย่างรวดเร็วกับความเชื่อมั่นที่อันตรายและตื่นขึ้นมาพบกับพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมา {GC 561.2} {GCth17 492.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าตรัสว่า“เราจะตั้งความยุติธรรมเป็นเชือกวัดและความชอบธรรมเป็นลูกดิ่งแล้วลูกเห็บจะกวาดความเท็จอันเป็นที่หลบภัยไปเสียและน้ำจะไหลบ่าล้นที่กำบังแล้วพันธสัญญาของพวกท่านกับความตายจะเป็นโมฆะและข้อตกลงของท่านกับแดนคนตายจะไม่ดำรงอยู่เมื่อภัยพิบัติไหลบ่าลงมาพวกท่านจะถูกมันเหยียบย่ำ” อิสยาห์ 28:17, 18 {GC 562.1} {GCth17 492.3}

บท 35 - เสรีภาพของจิตสำนึกถูกคุกคาม

ปัจจุบันนี้ชาวโปรเตสแตนต์มองดูลัทธิโรมันด้วยความชื่นชมมากกว่าในอดีตที่ผ่านมามากในประเทศต่างๆที่ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกยังไม่เฟื่องฟูมากนักผู้นิยมระบอบเปปาซีต้องใช้วิธีรอมชอมเพื่อหวังสร้างอิทธิพลมีความเฉยเมยเพิ่มมากขึ้นต่อหลักคำสอนทั้งหลายที่แยกบรรดาคริสตจักรซึ่งปฏิรูปแล้วออกจากสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาซีความเห็นกำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในเรื่องที่ว่าในที่สุดแล้วเราก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนักในประเด็นสำคัญต่างๆดังที่เคยนึกไว้ในอดีตและในเรื่องที่ว่าการยอมอ่อนตามเพียงเล็กน้อยในส่วนของเราจะนำพวกเราไปสู่ความเข้าใจกับโรมได้ดียิ่งขึ้นเวลานั้นในสมัยที่ชาวโปรเตสแตนต์ให้คุณค่าอย่างสูงกับเสรีภาพของจิตสำนึกซึ่งต้องซื้อมาด้วยราคาแพงพวกเขาสอนลูกๆให้เกลียดชังหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีและถือว่าการแสวงหาการปรองดองกับโรมนั้นเป็นการทรยศต่อพระเจ้าแต่บัดนี้ความรู้สึกที่แสดงออกนั้นช่างแตกต่างกับสมัยนั้นอย่างมากกระไรเช่นนี้ {GC 563.1} {GCth17 493.1}

บรรดาผู้ที่ปกป้องระบอบเปปาซีเปิดเผยว่าคริสตจักรของตนถูกใส่ร้ายมาตลอดและโลกของชาวโปรเตสแตนต์มีแนวโน้มที่จะยอมรับคำกล่าวประโยคนี้ผู้คนจำนวนมากเร่งเร้าว่าเป็นเรื่องไม่ยุติธรรมที่จะตัดสินคริสตจักรของวันนี้ด้วยสิ่งที่น่ารังเกียจและโง่เขลาซึ่งเห็นชัดในการปกครองของเธอในช่วงหลายศตวรรษของความไม่รู้และความมืดพวกเขาแก้ต่างให้กับความโหดเหี้ยมอันน่าสยดสยองว่าเป็นผลจากความป่าเถื่อนของอนารยะในสมัยนั้นและวิงวอนว่าอิทธิพลของอารยธรรมยุคใหม่เปลี่ยนทัศนคติของเธอไปแล้ว {GC 563.2} {GCth17 493.2}

คนเหล่านี้ลืมคำอ้างของอำนาจอวดดีนี้ที่ว่าตนเองไม่เคยพลั้งซึ่งถูกประกาศมาเป็นเวลาแปดร้อยปีไปแล้วหรือคำอ้างนี้ยังไม่เคยถูกประกาศถอนแต่กลับมีการยืนยันคำอ้างนี้ในศตวรรษที่สิบเก้าอย่างหนักแน่นกว่าแต่ก่อนโรมประกาศอย่างแข็งขันว่า“คริสตจักรไม่เคยทำผิดหรือจะไม่มีวันทำผิดตามที่พระคัมภีร์บอกไว้” John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History เล่มที่ 3 century II ตอน 2 บทที่ 2 section 9 note 17 เธอจะประกาศเลิกหลักการที่ครอบงำวิถีของเธอในอดีตได้อย่างไร {GC 564.1} {GCth17 494.1}

คริสตจักรของระบอบเปปาซีจะไม่มีวันละทิ้งคำอ้างว่าตนเองไม่รู้พลั้งของเธอทิ้งไปทุกสิ่งที่เธอทำไปในการกดขี่ผู้ที่ปฏิเสธคำสอนซึ่งไร้หลักเกณฑ์นั้นเธอถือว่าทำถูกต้องแล้วแล้วเธอจะไม่ทำสิ่งนั้นซ้ำอีกหรือหากโอกาสนั้นปรากฏขึ้นอีกถ้ากฎหมายซึ่งปัจจุบันถูกควบคุมโดยรัฐบาลฝ่ายโลกถูกยกเลิกและโรมได้รับโอกาสกลับไปสู่อำนาจเดิมแล้วการเผด็จการและการกดขี่ของเธอจะฟื้นกลับคืนมาอย่างรวดเร็ว {GC 564.2} {GCth17 494.2}

นักเขียนลือชื่อคนหนึ่งกล่าวถึงท่าทีของสภาปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาซีในเรื่องเสรีภาพของจิตสำนึกและภัยอันตรายที่คุกคามโดยเฉพาะต่อสหรัฐอเมริกาจากนโยบายที่ประสบความสำเร็จไว้ว่า {GC 564.3} {GCth17 494.3}

“มีผู้คนมากมายที่ฝังใจกับการให้เหตุผลว่าความกลัวศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในสหรัฐอเมริกานั้นเป็นเพราะความดื้อรั้นไม่ยอมผ่อนปรนและทำตัวเหมือนเด็กคนเหล่านี้มองไม่เห็นลักษณะและท่าทีของลัทธิโรมันที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันเสรีต่างๆของเราหรือไม่พบสิ่งบอกเหตุล่วงหน้าใดที่แสดงถึงการแ

ผ่อิทธิพลของเธอก่อนอื่นให้เรามาเปรียบเทียบหลักการขั้นพื้นฐานของรัฐบาลของเรากับของคริสตจักรคาทอลิก {GC 564.4} {GCth17 494.4}

“รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริการับรองเสรีภาพของจิตสำนึกไม่มีสิ่งใดมีคุณค่าหรือเป็นเรื่องพื้นฐานมากไปกว่านี้ในจดหมายเวียน [Encyclical letter] ที่พระสันตะปาปาปาปีอุสที่ 9 ทรงส่งไปยังบิชอปทั้งหลายเมื่อวันที่15สิงหาคมค.ศ.1854มีใจความว่า‘หลักคำสอนไร้สาระและผิดๆหรือการพูดอย่างเพ้อเจ้อเพื่อปกป้องเสรีภาพของจิตสำนึกนั้นเป็นความผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่งเป็นพวกที่รบกวนและเหนือสิ่งอื่นใดเป็นพวกที่ร้ายกาจที่สุดของประเทศ’สันตะปาปาองค์เดียวกันในสาส์นสันตะปาปาลงวันที่ 8 ธันวาคมค.ศ. 1864 ทรงประณาม ‘ผู้ที่รับรองเสรีภาพทางจิตสำนึกและการนมัสการทางศาสนา’รวมทั้ง‘ผู้คนทั้งหลายที่ยืนหยัดว่าคริสตจักรไม่มีสิทธิ์ใช้กำลังบังคับ’ {GC 564.5} {GCth17 494.5}

“น้ำเสียงอันสงบเยือกเย็นของฝ่ายโรมในสหรัฐอเมริกาไม่ได้บ่งบอกว่ามีการเปลี่ยนแปลงของหัวใจเธอยอมผ่อนปรนในจุดที่เธอช่วยตัวเองไม่ได้บิชอปโอ’ คอนเนอร์ [O’Connor] กล่าวว่า‘จะยอมทนให้ฝ่ายตรงข้ามถือปฏิบัติเสรีภาพทางศาสนาได้เพียงแค่ถึงจุดที่ผลกระทบนั้นไม่เกิดภัยต่อโลกของคาทอลิก...อาร์คบิชอปแห่งเซนต์หลุยซ์เคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า‘ความเชื่อนอกรีตและการไม่เชื่อเลยเป็นอาชญากรรมและสำหรับในประเทศที่เป็นคริสเตียนเช่นในประเทศอิตาลีและสเปนที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นคาทอลิกและศาสนาคาทอลิกเป็นส่วนประกอบสำคัญของกฎหมายของบ้านเมืองความผิดเหล่านี้ถูกลงโทษเช่นเดียวกับอาชญากรรมอื่นๆ’.....{GC 565.1} {GCth17 495.1}

“พระคาร์ดินัลอาร์คบิชอปและบิชอปทุกคนในคริสตจักรคาทอลิกจะต้องสาบานความจงรักภักดีของตนต่อพระสันตะปาปาด้วยคำพูดต่อไปนี้‘บรรดาคนนอกรีตบรรดาผู้ทำให้ศาสนาแตกแยกและผู้ทรยศต่อเจ้านายของเรา(พระสันตะปาปา)หรือผู้สืบตำแหน่งของผู้กล่าวมาแล้วข้างต้นข้าฯจะกดขี่และต่อต้านด้วยสุดกำลังของข้า’” Josiah Strong, Our Country บทที่ 5 ย่อหน้า 2-4 [โปรดดู APPENDIX FOR CORRECTED REFERENCES] {GC 565.2} {GCth17 495.2}

จริงอยู่ที่ในสังคมของโรมันคาทอลิกยังมีคริสเตียนที่จริงใจอยู่มีคนจำนวนหลายพันในคริสตจักรที่ยังคงปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าตามความกระจ่างที่ดีที่สุดซึ่งพวกเขาได้รับพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงพระวจนะของพระองค์ดังนั้นจึงไม่เข้าใจความจริง [ตีพิมพ์ในปีค.ศ. 1888 และ 1911;โปรดดูภาคผนวก]พวกเขาไม่เคยมองเห็นความแตกต่างระหว่างการรับใช้ด้วยใจที่มีชีวิตกับการวนเวียนอยู่ในพิธีกรรมและระเบียบพระเจ้าทรงทอดพระเนตรด้วยความอ่อนโยนเมตตาสงสารต่อจิตวิญญาณเหล่านี้ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาในความเชื่อที่ลวงตาและไม่น่าพึงพอใจพระองค์จะทรงกระทำให้ลำแสงแห่งความกระจ่างส่องทะลุผ่านความมืดหนาทึบที่โอบล้อมพวกเขาอยู่พระองค์จะทรงสำแดงสัจธรรมที่มีอยู่ในองค์พระเยซูแก่พวกเขาและจะมีคนมากมายกลายเป็นประชากรของพระองค์ {GC 565.3} {GCth17 495.3}

แต่ลัทธิโรมันในยุคปัจจุบันที่มีลักษณะเป็นระบบก็ยังไม่มีอะไรสอดคล้องกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์มากไปกว่ายุคเดิมในประวัติศาสตร์ของเธอคริสตจักรต่างๆของโปรเตสแตนต์ยังคงตกอยู่ในความมืดมนมิเช่นนั้นแล้วพวกเขาคงจะเห็นหมายสำคัญของกาลเวลาแล้วคริสตจักรโรมันมีแผนการและรูปแบบของการปฏิบัติที่กว้างไกลกว่าเธอกำลังใช้เครื่องมือทุกอย่างเพื่อขยายอิทธิพลของเธอและเพิ่มอำนาจของเธอในการเตรียมตัวสำหรับความขัดแย้งที่รุนแรงและมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่เพื่อเอาโลกมาอยู่ใต้การควบคุมข

องเธออีกครั้งหนึ่งให้ได้และเพื่อสถาปนาการกดขี่ข่มเหงขึ้นมาใหม่อีกครั้งและกำจัดทุกสิ่งที่นิกายโปรเตสแตนต์ได้ทำเอาไว้คริสตจักรคาทอลิกกำลังยึดพื้นที่ได้รอบด้านดูจากจำนวนโบสถ์ใหญ่และโบสถ์เล็กต่างๆในประเทศที่เป็นโปรเตสแตนต์จงมองดูความนิยมของผู้คนในวิทยาลัยและศูนย์ฝึกทางศาสนาในประเทศอเมริกาที่ได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากชาวโปรเตสแตนต์ให้ดูการขยายตัวของลัทธิยึดพิธีกรรมทางศาสนาในประเทศอังกฤษและบ่อยครั้งพวกเขาเอาใจออกห่างเพื่อไปเข้าร่วมกับคาทอลิกสิ่งเหล่านี้ควรต้องปลุกความกังวลของทุกคนที่นับถือหลักการอันบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณให้ตื่นขึ้น {GC 565.4} {GCth17 495.4}

ชาวโปรเตสแตนต์เข้าไปยุ่งและสนับสนุนหลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบเปปาซีพวกเขาประนีประนอมและยอมผ่อนปรนในหลายสิ่งที่แม้แต่พวกนิยมระบอบเปปาซีเองก็ยังรู้สึกแปลกใจและไม่เข้าใจผู้คนมากมายปิดตาตนเองให้กับลักษณะที่แท้จริงของลัทธิโรมันและให้กับภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นเมื่อเธอเรืองอำนาจประชาชนจำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นให้ต่อต้านความก้าวหน้าของศัตรูที่อันตรายที่สุดของเสรีภาพฝ่ายพลเรือนและฝ่ายศาสนา {GC 566.1} {GCth17 496.1}

ชาวโปรเตสแตนต์มากมายทึกทักว่าศาสนาคาทอลิกนั้นไม่มีจุดน่าสนใจและการนมัสการนั้นก็น่าเบื่อหน่ายเป็นพิธีกรรมที่วกวนไร้ความหมายพวกเขาเข้าใจเรื่องนี้ผิดแม้ลัทธิโรมันจะตั้งอยู่บนการหลอกลวงแต่ก็ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงที่หยาบหรือเซ่อซ่าพิธีทางศาสนาของคริสตจักรโรมันนั้นเป็นพิธีกรรมที่น่าประทับใจที่สุดการแสดงออกที่โอ่อ่าหรูหราและพิธีกรรมที่ขึงขังสะกดประสาทรับรู้ต่างๆของคนทั้งหลายและทำให้เสียงคัดค้านของเหตุผลและจิตสำนึกเงียบลงได้สายตาจะหลงมนต์เสน่ห์โบสถ์อันยิ่งใหญ่ตระการตาขบวนแห่ที่สง่างามแท่นบูชาทองคำหิ้งบูชาประดับเพชรระยิบระยับภาพวาดเรืองนามและรูปปั้นอันงดงามวิจิตรล้วนดึงดูดความสนใจของผู้ที่รักความสวยงามหูก็ถูกมนต์สะกดเช่นกันเสียงดนตรีที่ไม่ด้อยกว่าของผู้ใดเสียงโน้ตจากออร์แกนที่ทุ้มลึกผสมผสานกับเสียงไพเราะของคณะประสานเสียงดังก้องลอยขึ้นสู่โดมสูงและผ่านทางเดินระหว่างเสาหินของวิหารโบสถ์อันสง่างามสิ่งเหล่านี้ไม่พลาดที่จะสร้างความประทับใจแก่จิตใจของผู้คนด้วยความน่าเกรงขามและความเคารพ {GC 566.2} {GCth17 496.2}

ภาพลักษณ์ภายนอกอันตระการตาเอิกเกริกและอย่างมีระเบียบแบบแผนเหล่านี้เพียงแค่ยั่วยุอารมณ์อยากต่างๆของจิตวิญญาณที่เจ็บป่วยด้วยบาปเท่านั้นภาพลักษณ์ภายนอกเหล่านี้เป็นหลักฐานของความเสื่อมทางจริยธรรมที่อยู่ภายในศาสนาของพระคริสต์ไม่จำเป็นต้องใช้สิ่งดึงดูดใจเช่นนี้มาโฆษณาชวนเชื่อภายใต้แสงที่ส่องมาจากกางเขนคริสตศาสนาที่แท้จริงจะปรากฏให้เห็นถึงความใสบริสุทธิ์และเป็นที่รักยิ่งจนไม่มีเครื่องประดับภายนอกใดๆจะเพิ่มคุณค่าที่แท้จริงของมันได้มันเป็นความงดงามของความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เป็นจิตวิญญาณที่อ่อนสุภาพและสงบเยือกเย็นซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อพระเจ้า {GC 566.3} {GCth17 496.3}

รูปแบบอันสว่างเจิดจ้าไม่จำเป็นต้องเป็นดัชนีชี้วัดความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งศิลปะแบบกรอบความคิดระดับสูงและรสนิยมอันละเอียดอ่อนนั้นบ่อยครั้งเกิดขึ้นมาจากสติปัญญาที่ฝักใฝ่ทางเนื้อหนังและทางโลกบ่อยครั้งซาตานจะใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อนำผู้คนให้ลืมความจำเป็นของฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อทำให้พวกเขาหลงหายไปจากภาพของชีวิตอมตะในอนาคตเพื่อหันพวกเขาไปจากพระผู้ช่วยอนันต์ของเขาและดำเนินชีวิตเพื่อโลกนี้เท่านั้น {GC 567.1} {GCth17 497.1}

ศาสนาที่ดูสวยงามแต่ภายนอกนั้นเป็นที่ถูกตาต้องใจของหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่ความโอ่อ่าตระการตาและมีระเบียบแบบแผนในพิธีนมัสการของคาทอลิกมีพลังล่อลวงและมีมนต์ขลังและหลอกลวงผู้คนจำ

นวนมากมายมาแล้วและทำให้คนเหล่านี้มองคริสตจักรโรมันเป็นเหมือนประตูที่แท้จริงของสวรรค์ไม่มีผู้ใดนอกจากผู้ที่วางเท้าของตนยืนอย่างมั่นคงบนรากฐานของความจริงและหัวใจได้รับการบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าแล้วเท่านั้นจึงจะปลอดภัยจากอิทธิพลของเธอคนนับพันที่ไม่เคยมีความรู้ด้านประสบการณ์กับพระคริสต์จะถูกชักนำให้รับศาสนาแต่เปลือกนอกที่ปราศจากพลังศาสนาเช่นนี้เป็นที่ปรารถนาของคนมากมาย {GC 567.2} {GCth17 497.2}

คำอ้างของคริสตจักรว่ามีสิทธิอภัยบาปทำให้บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันรู้สึกว่ามีเสรีภาพที่จะทำบาปและพิธีทางศาสนากของการสารภาพบาปซึ่งหากไม่ทำตามจะไม่ได้รับการอภัยนั้นก็มีแนวโน้มที่จะมอบใบอนุญาตให้ทำบาปได้ด้วยเช่นกันผู้ที่คุกเข่าต่อหน้ามนุษย์ที่ล้มลงในบาปและเปิดใจสารภาพความลับและจินตนาการของหัวใจของตนนั้นกำลังลดความเป็นมนุษย์และลดศักดิ์ศรีของทุกสัญชาติญาณอันสง่างามของจิตวิญญาณของเขาให้ต่ำลงในการเปิดเผยบาปต่างๆของชีวิตของเขาให้กับบาทหลวง_ผู้ซึ่งมีข้อบกพร่องเป็นคนมตะที่เต็มไปด้วยบาปและมักจะหมกมุ่นในเมรัยและโลกียวิสัย_มาตรฐานอุปนิสัยของเขาจะยิ่งตกต่ำลงและผลลัพธ์คือเขากลายเป็นผู้มีมลทินในความคิดของเขานั้นเขาลดคุณค่าของพระเจ้าลงสู่ระดับเดียวกับมนุษย์ผู้เต็มไปด้วยบาปเพราะบาทหลวงยืนอยู่ในฐานะของตัวแทนพระเจ้าการสารภาพบาปอันเสื่อมน่าอายจากมนุษย์ไปสู่มนุษย์เช่นนี้เป็นน้ำพุลึกลับซึ่งเป็นบ่อกระจายความชั่วมากมายที่ทำให้โลกเป็นมลทินและเตรียมโลกไว้สำหรับความพินาศสุดท้ายอย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่หมกมุ่นแต่จะสนองตัณหาของตนเองการสารภาพบาปให้กับมนุษย์ที่ต้องตายด้วยกันนั้นเป็นเรื่องน่าชื่นชอบมากกว่าการเปิดใจต่อพระเจ้าธรรมชาติมนุษย์พึงพอใจที่จะสารภาพบาปมากกว่าการละทิ้งบาปการห่มด้วยผ้ากระสอบและตีด้วยต้นตำแยหรือทรมานด้วยโซ่ตรวนเพื่อสร้างความบัดสีให้แก่เนื้อหนังนั้นทำได้ง่ายกว่าที่จะเอาตัณหาฝ่ายเนื้อหนังไปตรึงกางเขนหัวใจที่ฝักใฝ่เนื้อหนังยินดีแบกแอกหนักแทนที่จะน้อมคำนับต่อแอกของพระคริสต์ {GC 567.3} {GCth17 497.3}

โบสถ์ของโรมกับโบสถ์ของชาวยิวในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรกนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างโดดเด่นในขณะที่ชาวยิวเหยียบย่ำหลักการทุกข้อของธรรมบัญญัติของพระเจ้าอย่างลับๆแต่ในลักษณะภายนอกแล้วพวกเขาถือรักษากฎบัญญัติเหล่านี้อย่างเข้มงวดและทำให้กฎเหล่านี้เป็นภาระหนักเพิ่มขึ้นด้วยข้อเรียกร้องบังคับต่างๆและขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหลายซึ่งทำให้การเชื่อฟังปฏิบัติตามเป็นเรื่องที่เจ็บปวดและเป็นภาระเช่นเดียวกับที่ชาวยิวอ้างว่าเคารพธรรมบัญญัติบรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันก็อ้างว่าตนเคารพกางเขนพวกเขาเทิดทูนสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการทนทุกข์ของพระคริสต์ในขณะที่ชีวิตของพวกเขาปฏิเสธพระองค์ผู้ซึ่งกางเขนนั้นเป็นสัญลักษณ์ถึง {GC 568.1} {GCth17 498.1}

บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีตั้งกางเขนไว้บนโบสถ์วางบนแท่นบูชาและปักอยู่บนเสื้อคลุมของพวกเขาในทุกที่จะมองเห็นเครื่องหมายของกางเขนในทุกแห่งจะถวายเกียรติและเชิดชูไว้อย่างเปิดเผยแต่คำสอนของพระคริสต์กลับถูกฝังไว้ใต้กองประเพณีที่ไร้ความหมายและการตีความหมายเท็จและข้อเรียกร้องบังคับอันโหดเหี้ยมพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่กล่าวถึงความดื้อรั้นของชาวยิวน่าจะนำมาใช้กับผู้นำคริสตจักรโรมันคอทอลิกได้อย่างรุนแรงกว่าว่า“เพราะพวกเขาเอาห่อของหนักวางบนบ่าของมนุษย์แต่ส่วนพวกเขาเองไม่ยอมแม้แต่จะใช้สักนิ้วเดียวไปยก”มัทธิว23:4;จิตวิญญาณที่รู้สำนึกถูกเก็บให้[หรือถูกควบคุมไว้ให้??]หวาดผวาอยู่ตลอดเวลากลัวพระพิโรธของพระเจ้าผู้ไม่ทรงพอพระทัยในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งสูงมากมายของคริสตจักรกลับใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือยและเพลิดเพลินอยู่กับตัณหาฝ่ายเนื้อหนัง {GC 568.2} {GCth17 498.2}

การกราบบูชารูปเคารพและโบราณวัตถุการปลุกนักบุญและเทิดทูนพระสันตะปาปาเป็นเล่ห์กลของซาตานที่จะหันเหสติปัญญาของคนทั้งหลายออกไปจากพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์เพื่อทำลายพวกเขาให้พินาศอย่างสมบูรณ์มันเพียรพยายามเปลี่ยนความสนใจของพวกเขาออกจากพระองค์ผู้ทรงเป็นผู้เดียวที่พวกเขาจะพบความรอดได้มันจะชี้นำให้พวกเขาไปหาวัตถุใดก็ตามมาแทนที่พระองค์ผู้ตรัสว่า“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 {GC 568.3} {GCth17 498.3}

ซาตานพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะนำเสนอพระลักษณะของพระเจ้าธรรมชาติของบาปและประเด็นที่แท้จริงของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ให้ผู้คนเข้าใจผิดเล่ห์เพทุบายของมันบั่นทอนภาระความผูกพันที่มีต่อธรรมบัญญัติของพระเจ้าให้ลดลงและมอบใบอนุญาตให้มนุษย์ทำบาปได้ในเวลาเดียวกันมันยังนำมนุษย์ให้ทะนุถนอมทัศนคติผิดๆต่อพระเจ้าเพื่อต้องการให้คนเหล่านั้นนับถือพระเจ้าด้วยความหวาดผวาและความเกลียดชังแทนความรักความโหดเหี้ยมที่เป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของมันนั้นมันซัดทอดใส่พระผู้สร้างมันปลูกฝังเรื่องนี้ไว้ในระบบของศาสนาและแสดงออกในรูปแบบของการนมัสการด้วยเหตุนี้สติปัญญาของมนุษย์จึงบอดไปและซาตานก็รวบรวมคนเหล่านี้มาเป็นสมุนเพื่อสู้รบกับพระเจ้าด้วยแนวคิดเรื่องพระลักษณะของพระเจ้าที่ถูกบิดเบือนเช่นนี้ประชาชาติทั้งหลายที่ไม่เชื่อพระเจ้าถูกชักนำให้เชื่อว่าการถวายมนุษย์เป็นเครื่องบูชาเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อรับประกันความพึงพอพระทัยของพระเจ้าและเป็นการทำผิดอย่างโหดเหี้ยมน่ากลัวภายใต้รูปแบบหลากหลายของการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 569.1} {GCth17 499.1}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกนำรูปแบบของลัทธินอกศาสนาและของชาวคริสเตียนมารวมเข้าด้วยกันและทำเช่นเดียวกับพวกนอกศาสนาคือบิดเบือนพระลักษณะของพระเจ้าอย่างผิดๆและหันไปใช้การปฏิบัติที่โหดเหี้ยมและน่ารังเกียจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลยโรมในสมัยที่เรืองอำนาจได้มีการใช้เครื่องมือทรมานเพื่อบังคับให้เห็นชอบตามคำสอนของเธอหลักประหารมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่ยอมจำนนตามข้อกล่าวหาของเธอมีการสังหารหมู่ที่ยังไม่ทราบจำนวนจนกว่าจะถึงเวลาเปิดเผยในวันพิพากษาผู้ดำรงตำแหน่งสูงในคริสตจักรเพียรศึกษาภายใต้ซาตานผู้เป็นเจ้านายของพวกเขาเพื่อที่จะประดิษฐ์วิธีทรมานทารุณที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ปลิดชีวิตเหยื่อมีอยู่หลายรายที่กระบวนการทรมานอย่างโหดเหี้ยมนี้ถูกทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนถึงขีดจำกัดสูงสุดของความอดทนของมนุษย์จนกระทั่งธรรมชาติหยุดดิ้นรนและผู้ที่ตกเป็นเหยื่อต้อนรับความตายว่าเป็นการหลุดพ้นอันหวานชื่น {GC 569.2} {GCth17 499.2}

นี่เป็นจุดจบของผู้ต่อต้านโรมสำหรับผู้ติดตามของเธอนั้นเธอฝึกวินัยด้วยการเฆี่ยนด้วยหวายด้วยการอดอยากอันทารุณโหดร้ายและด้วยการทรมานร่างกายที่น่าหดหู่ใจทุกรูปแบบในการที่จะทำให้สวรรค์ชื่นชอบนั้นผู้สำนึกผิดละเมิดบัญญัติของพระเจ้าด้วยการละเมิดกฎของธรรมชาติพวกเขาถูกสอนให้ตัดขาดจากสิ่งผูกพันที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์เพื่อเป็นพระพรสำหรับการใช้ชีวิตชั่วคราวของพวกเขาบนโลกนี้ลานหญ้ารอบโบสถ์ฝังเหยื่อนับล้านที่ใช้ชีวิตของพวกเขาอย่างไร้ความหมายด้วยการพยายามเก็บกดอารมณ์ความรักตามธรรมชาติของพวกเขาด้วยการระงับความคิดและความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า {GC 569.3} {GCth17 499.3}

หากเราต้องการเข้าใจความโหดเหี้ยมอันเด็ดเดี่ยวของซาตานที่ปรากฏให้เห็นมาเป็นเวลาหลายร้อยปีซึ่งไม่ใช่ในหมู่คนที่ไม่เคยได้ยินเรื่องของพระเจ้าแต่ปรากฏอยู่ในใจกลางและทั่วทั้งอาณาจักรโลกคริสเตียนแล้วเราเพียงแค่ต้องมองไปยังประวัติศาสตร์ของลัทธิโรมันเจ้าชายแห่งความชั่วบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของมันในการหลู่พระเกียรติของพระเจ้าและนำความหายนะมาสู่มนุษย์ผ่านทางระบบการหลอกลวงอันมหึมานี้และในขณะที่เรามองเห็นว่ามันได้รับชัยชนะด้วยการจำแลงตัวเองและบรรลุงานของมันจนสำเร็จโด

ยผ่านทางผู้นำต่างๆของคริสตจักรนี้ได้อย่างไรแล้วเราจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่าทำไมมันจึงเกลียดชังพระคัมภีร์ยิ่งนักหากมนุษย์อ่านพระคัมภีร์เล่มนั้นแล้วเขาจะเห็นพระเมตตาคุณและความรักของพระเจ้าอย่างเด่นชัดพวกเขาจะเห็นว่าพระองค์ไม่ทรงเคยบัญชาให้มนุษย์แบกภาระหนักเหล่านี้เลยสิ่งที่พระองค์ขอคือหัวใจที่ชอกช้ำและสำนึกผิดกับจิตวิญญาณที่ถ่อมและเชื่อฟัง {GC 570.1} {GCth17 500.1}

พระคริสต์ไม่เคยประทานแบบอย่างในชีวิตของพระองค์ที่ให้ชายและหญิงปิดเก็บตัวเองอย่างโดดเดี่ยวในวัดเพื่อเตรียมตัวเองให้คู่ควรกับสวรรค์พระองค์ไม่เคยสอนว่าความรักและความเมตตาจะต้องถูกเก็บกดไว้พระหทัยของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเต็มเปี่ยมด้วยความรักยิ่งมนุษย์เข้าใกล้ความบริบูรณ์ฝ่ายศีลธรรมมากขึ้นเท่าไรประสาทสัมผัสของเขาก็จะไวยิ่งขึ้นและการรับรู้เรื่องบาปของเขาก็จะแหลมคมยิ่งขึ้นและความเห็นอกเห็นใจของเขาที่มีต่อผู้ที่เดือดร้อนก็จะลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้นพระสันตะปาปาทรงอ้างว่าตัวพระองค์เองเป็นผู้แทนของพระคริสต์แต่อุปนิสัยของพระองค์จะนำมาเปรียบเทียบกับพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้อย่างไรมีใครบ้างไหมที่เคยพบว่าพระคริสต์ทรงส่งผู้คนเข้าคุกหรือเข้าเครื่องทรมานดึงแขนขาเพราะคนเหล่านั้นไม่ยอมนับถือพระองค์ในฐานะราชาแห่งสวรรค์เคยมีใครบ้างไหมที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตัดสินประหารผู้ที่ไม่ยอมรับพระองค์เมื่อประชาชนจากหมู่บ้านของชาวสะมาเรียถากถางพระองค์อัครทูตยอห์นโกรธแค้นมากและทูลถามพระองค์ว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ขอไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญเขาไหม” พระเยซูทอดพระเนตรด้วยพระเมตตาสงสารมายังสาวกของพระองค์และทรงตำหนิจิตใจที่แข็งกระด้างของเขาว่า“บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด”ลูกา9:54,56;วิญญาณที่พระคริสต์ทรงสำแดงนั้นช่างแตกต่างอย่างยิ่งยวดจากวิญญาณของผู้ที่อ้างตนเป็นผู้แทนของพระองค์เสียนี่กระไร {GC 570.2} {GCth17 500.2}

บัดนี้คริสตจักรโรมันนำเสนอภาพลักษณ์หนึ่งที่ดูดีให้ชาวโลกเห็นโดยใช้คำขอโทษห่อหุ้มปิดบังบันทึกความทารุณโหดเหี้ยมของเธอเธอสวมใส่อาภรณ์ที่คล้ายละม้ายพระคริสต์แต่เธอยังไม่เปลี่ยนแปลงหลักการทั้งหมดของระบอบเปปาซีที่ปรากฏในยุคอดีตก็ยังคงปรากฏในยุคปัจจุบันหลักคำสอนต่างๆที่ออกอุบายไว้ในยุคที่มืดมนที่สุดก็ยังใช้ได้ผลอยู่จงอย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองเลยระบอบเปปาซีที่บัดนี้ชาวโปรเตสแตนต์พร้อมที่จะให้เกียรตินั้นยังคงเป็นเหมือนเดิมเช่นเดียวกับที่เคยปกครองโลกในสมัยของการปฏิรูปศาสนาซึ่งเมื่อคนของพระเจ้าลุกขึ้นพร้อมที่จะเอาชีวิตของตนเข้าแลกเพื่อเปิดโปงความชั่วของเธอเธอยังคงครอบครองความหยิ่งยโสและการเสแสร้งที่ทะนงตนเหมือนเดิมซึ่งครอบงำกษัตริย์และขุนนางทั้งหลายอยู่และยังคงอ้างอภิสิทธิ์ในการใช้พระราชอำนาจของพระเจ้าจิตวิญญาณของเธอในปัจจุบันไม่ได้เหี้ยมและโหดร้ายน้อยไปกว่าในสมัยที่เธอบดขยี้เสรีภาพของมนุษย์และสังหารบรรดาธรรมิกชนขององค์ผู้สูงสุด {GC 571.1} {GCth17 501.1}

ระบอบเปปาซีก็เพียงแค่เป็นไปตามที่คำพยากรณ์เปิดเผยว่าเธอจะเป็นนั่นคือการละทิ้งศาสนาในเวลาต่อมา2เธสะโลนิกา2:3,4.นโยบายส่วนหนึ่งของเธอคือเสแสร้งคุณสมบัติที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์ของเธอมากที่สุดแต่ภายใต้หลากหลายสีในคราบของกิ้งก่าคามีเลียนนั้นเธอปกปิดพิษร้ายที่ไม่เคยแปรเปลี่ยนของเจ้างูร้ายเธอประกาศว่า“ความเชื่อไม่ควรไปอยู่กับคนนอกศาสนาหรือคนที่ถูกสงสัยว่าเป็นพวกนอกศาสนา” Lenfant เล่มที่ 1 หน้า 516

เราจะยอมรับอำนาจซึ่งมีประวัติที่เขียนด้วยเลือดของธรรมิกชนมาเป็นเวลาหนึ่งพันปีให้มาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบันนี้หรือ {GC 571.2} {GCth17 501.2}

สำหรับข้ออ้างที่ว่าศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกแตกต่างจากนิกายโปรเตสแตนต์น้อยกว่าในสมัยก่อนมากซึ่งชอบอ้างกันในประเทศโปรเตสแตนต์ทั้งหลายนั้นไม่ได้ปราศจากเหตุผลมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริงแต่การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้เกิดในระบอบเปปาซีแท้จริงแล้วการที่ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกมีความคล้ายกับโปรเตสแตนต์ของสมัยนี้มากขึ้นนั้นเป็นเพราะนิกายโปรเตสแตนต์เสื่อมถอยลงไปมากนับตั้งแต่สมัยของนักปฏิรูป {GC 571.3} {GCth17 501.3}

เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายเสาะแสวงหาความนิยมของโลกความรักเทียมเท็จทำให้พวกเขาตาบอดพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยนอกจากรู้ว่าเป็นเรื่องถูกต้องที่จะเชื่อในส่วนดีของความชั่วทั้งปวงและในที่สุดผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือพวกเขาก็จะเชื่อว่าทุกสิ่งที่ดีนั้นชั่วแทนที่จะยืนหยัดปกป้องความเชื่อที่ครั้งหนึ่งเคยประทานแก่เหล่าธรรมิกชนบัดนี้พวกเขากลับกำลังขออภัยต่อโรมที่พวกเขาเคยแสดงความเห็นที่มีอคติต่อเธอขอร้องให้ยกโทษสำหรับความดันทุรังของพวกเขา {GC 571.4} {GCth17 501.4}

มีคนกลุ่มใหญ่แม้แต่ในพวกที่มองลัทธิโรมันด้วยความไม่ชอบใจก็ยังเข้าใจเพียงเล็กน้อยถึงอันตรายที่มาจากอำนาจและอิทธิพลของเธอคนมากมายเน้นย้ำว่าความมืดทางปัญญาและศีลธรรมซึ่งแพร่หลายในช่วงยุคกลางนั้นมีส่วนเอื้อประโยชน์ต่อการเผยแพร่คำสอนที่ไม่มีหลักเกณฑ์ความเชื่อโชคลางและการกดขี่ของเธอซึ่งปัญญาที่เปิดกว้างและเจริญของยุคปัจจุบันรวมถึงความรู้ที่กระจายไปอย่างกว้างขวางและเสรีภาพทางศาสนาที่เพิ่มมากขึ้นจะไม่ยอมให้การถือทิฐิและเผด็จการเกิดการฟื้นฟูขึ้นมาได้แค่คิดว่าสภาพเช่นนั้นจะเกิดขึ้นในยุคแห่งความรอบรู้ของปัจจุบันนี้ก็ถูกเย้ยหยันแล้วจริงอยู่ความกระจ่างเจิดจ้าทางปัญญาศีลธรรมและศาสนากำลังส่องลงมายังยุคปัจจุบันนี้ความกระจ่างจากสวรรค์ส่องลงมาบนโลกผ่านทางหน้าหนังสือที่บรรจุพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่กางเปิดอยู่นั้นแต่ควรจดจำไว้ว่าความกระจ่างยิ่งประทานมามากเท่าไรความมืดของผู้ที่บิดเบือนและปฏิเสธความกระจ่างนั้นก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น {GC 572.1} {GCth17 502.1}

การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการหมั่นเพียรอธิษฐานจะเปิดเผยให้ชาวโปรเตสแตนต์เห็นอุปนิสัยที่แท้จริงของระบอบเปปาซีและจะทำให้พวกเขาเกลียดชังและหลบหนีไปจากระบอบนี้แต่คนจำนวนมากคิดว่าตนเองฉลาดและหยิ่งเกินไปจนไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องแสวงหาพระเจ้าด้วยใจถ่อมเพื่อเข้าถึงสัจธรรมแม้พวกเขาจะภาคภูมิใจถึงความรอบรู้ของตนเองก็ตามทีแต่พวกเขายังขาดความรู้ทั้งเรื่องพระคัมภีร์และเรื่องฤทธานุภาพของพระเจ้าพวกเขารู้เพียงว่าต้องใช้วิธีการบางอย่างควบคุมจิตสำนึกของตนให้สงบลงและไปแสวงหาวิธีนั้นจากแหล่งที่เลวที่สุดและที่น่าอดสูที่สุดของฝ่ายจิตวิญญาณสิ่งที่พวกเขาต้องการคือวิธีที่จะลืมพระเจ้าซึ่งจะได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีรำลึกถึงพระองค์ระบอบเปปาซีปรับตัวพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งที่คนเหล่านี้ขาดระบอบนี้เตรียมตัวไว้สำหรับมนุษยชาติสองจำพวกซึ่งรวบรวมคนไว้เกือบทั่วทั้งโลกคือพวกที่จะได้รับความรอดผ่านทางความดีของเขาเองและพวกที่จะได้รับความรอดในขณะที่ยังอยู่ในบาปทั้งหลายของเขานี่คือเคล็ดลับอำนาจของระบอบเปปาซี {GC 572.2} {GCth17 502.2}

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ายุคของความมืดมนอันยิ่งใหญ่ฝ่ายปัญญาเอื้อต่อความสำเร็จของระบอบเปปาซีและยังจะแสดงให้เห็นอีกว่ายุคของความสว่างทางปัญญาก็จะเอื้อต่อความสำเร็จของระบอบเปปาซีด้วยอย่างเท่าเทียมกันในอดีตที่ผ่านมาสมัยที่มนุษย์มีชีวิตอยู่โดยปราศจากพระวจนะของพระเจ้าและปราศจากความรู้เรื่องสัจธรรมนั้นตาของพวกเขาถูกปิดไปและคนมากมายเดินไปติดกับดักโดยที่มองไม่เห็นตาข่ายซึ่งแผ่ขยายรอดักจับเท้าของพวกเขาในยุคนี้มีคนมากมายที่ตาของพวกเขาพร่ามัวไปด้วยแสงอันเจิดจ้าของการคาดเดาของมนุษย์ที่"เรียกกันอย่างผิดๆว่าวิทยาศาสตร์"

พวกเขามองไม่เห็นตาข่ายและเดินเข้าไปอย่างเต็มใจราวกับถูกปิดตาพระเจ้าทรงออกแบบให้มนุษย์ทะนุถนอมพลังทางปัญญาของตนไว้ราวกับเป็นของประทานจากพระผู้สร้างของเขาและควรนำมาใช้ในพระราชกิจการรับใช้เพื่อสัจธรรมและความชอบธรรมแต่เมื่อพวกเขาฟูมฟักความหยิ่งและความทะเยอทะยานไว้ในหัวใจและมนุษย์เชิดชูทฤษฎีของตนเองเหนือพระวจนะของพระเจ้าแล้วปัญญาก็จะทำให้เกิดความเสียหายได้มากกว่าการรู้ไม่เท่าทันด้วยเหตุนี้วิทยาศาสตร์จอมปลอมของยุคปัจจุบันนี้ซึ่งลอบทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะผ่านการพิสูจน์ว่าประสบความสำเร็จในการเตรียมทางเพื่อต้อนรับระบอบเปปาซีด้วยรูปแบบที่ถูกอกถูกใจผู้คนทั่วไปเช่นเดียวกับในยุคมืดเมื่อการกักเก็บความจริงเปิดทางให้กับการแผ่ขยายของระบอบเปปาซี {GC 572.3} {GCth17 502.3}

ในขบวนการเคลื่อนไหวที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อให้สถาบันต่าง ๆและคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายรัฐนั้นชาวโปรเตสแตนต์กำลังเดินตามรอยเท้าของบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีไม่เพียงเท่านี้พวกเขากำลังเปิดประตูให้แก่ระบอบเปปาซีเพื่อพลิกฟื้นอิทธิพลความยิ่งใหญ่ซึ่งเธอสูญเสียไปในโลกเก่าให้กลับคืนมาในประเทศอเมริกาซึ่งเป็นประเทศโปรเตสแตนต์และสิ่งที่เพิ่มความโดดเด่นให้กับขบวนการเคลื่อนไหวนี้คือแท้จริงแล้วเป้าหมายหลักที่มุ่งหมายไว้ก็คือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมหนึ่งที่กำเนิดมาจากโรมและเธออ้างว่าการถือรักษาวันอาทิตย์นี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิทธิอำนาจของเธอวิญญาณของระบอบเปปาซีคือวิญญาณของการประนีประนอมกับขนบธรรมเนียมของชาวโลกซึ่งเป็นการเชิดชูขนบธรรมเนียมของมนุษย์ให้เหนือกว่าพระบัญญัติของพระเจ้าวิญญาณนี้กำลังแทรกซึมเข้าไปในคริสตจักรโปรเตสแตนต์มากมายและกำลังนำพวกเขาให้ทำงานเพื่อเชิดชูวันอาทิตย์เช่นเดียวกันกับที่ระบอบเปปาซีได้ทำล่วงหน้าพวกเขามาก่อนแล้ว {GC 573.1} {GCth17 503.1}

หากผู้อ่านต้องการทราบถึงตัวแทนที่จะถูกนำมาใช้ในการต่อสู้ที่กำลังจะมาถึงในเร็ววันนี้เขาเพียงต้องย้อนรอยไปดูข้อความซึ่งบันทึกถึงวิธีที่โรมใช้ในยุคก่อนๆที่ผ่านมาสำหรับเป้าหมายเดียวกันนี้หากต้องการทราบว่าเมื่อผู้นิยมระบอบเปปาซีและชาวโปรเตสแตนต์ร่วมมือกันแล้วจะทำอย่างไรเพื่อจัดการกับผู้ที่ปฏิเสธหลักคำสอนของพวกเขาก็ขอให้ไปดูวิญญาณที่โรมปฏิบัติต่อวันสะบาโตและผู้ที่ปกป้องวันนั้น {GC 573.2} {GCth17 503.2}

พระราชกฤษฎีกาจากราชสำนักการประชุมสภาและพิธีกรรมต่างๆของคริสตจักรซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยอำนาจฝ่ายโลกเป็นกระบวนการที่ทำให้วันฉลองเทศกาลนอกศาสนาได้รับตำแหน่งอันมีเกียรติในโลกคริสเตียนการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็นครั้งแรกอย่างเปิดเผยเป็นกฎหมายที่จักรพรรดิคอนสแตนตินทรงตราขึ้นในปีค.ศ. 321 (โปรดดูภาคผนวกสำหรับหน้า GC53) คำสั่งนี้บังคับให้คนในเมืองพักผ่อนใน “วันเคารพบูชาดวงอาทิตย์”

แต่อนุญาตให้คนในชนบทยังคงทำงานเกษตรกรรมได้แม้โดยธาตุแท้แล้วเป็นกฎหมายของคนนอกศาสนาแต่จักรพรรดิเป็นผู้ประกาศบังคับใช้ภายหลังจากที่พระองค์ทรงรับเชื่อศาสนาคริสต์แต่เพียงในนาม {GC 574.1} {GCth17 503.3}

เมื่อปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาไม่เพียงพอที่จะใช้แทนสิทธิอำนาจของพระเจ้ายูซีเบียส [Eusebius]บิชอปคนหนึ่งผู้ซึ่งดิ้นรนหาความนิยมในบรรดาเจ้าชายอีกทั้งยังเป็นสหายพิเศษและผู้ประจบสอพลอจักรพรรดิคอนสแตนตินได้นำเสนอคำอ้างว่าพระคริสต์ทรงย้ายวันสะบาโตให้ไปเป็นวันอาทิตย์แล้วโดยไม่ยกคำพยานหลักฐานใดในพระคัมภีร์แม้สักข้อเดียวมาพิสูจน์หลักคำสอนใหม่นี้บิชอปยูซีเบีย

สเองยอมรับอย่างไม่เต็มใจถึงความเท็จของเรื่องนี้และชี้ไปที่ต้นกำเนิดของการเปลี่ยนแปลงเขากล่าวว่า" ทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ที่ต้องทำในวันสะบาโตเราย้ายไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" Robert Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties หน้า 538 แต่ข้อโต้แย้งที่นำมาอ้างสนับสนุนวันอาทิตย์นั้นถึงแม้จะไม่มีหลักฐานพิสูจน์กลับยิ่งส่งเสริมให้มนุษย์กล้ามากขึ้นในการเหยียบย่ำวันสะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทุกคนที่ปรารถนาจะได้รับเกียรติของโลกพากันยอมรับวันเทศกาลที่โลกนิยมกันนี้ {GC 574.2} {GCth17 503.4}

เมื่อระบอบเปปาซีเริ่มปักรากฐานอย่างมั่นคงแล้วงานของการเทิดทูนวันอาทิตย์ก็ดำเนินคืบหน้าต่อไปมีอยู่ช่วงระยะหนึ่งที่ประชาชนซึ่งทำงานเกษตรกรรมยังไม่ได้เข้าโบสถ์และก็ยังคงถูกถือรักษาวันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตแต่การเปลี่ยนแปลงอย่างได้ผลก็ค่อยๆเกิดขึ้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาถูกสั่งห้ามการตัดสินลงโทษความขัดแย้งทางด้านการปกครองในวันอาทิตย์หลังจากนั้นไม่นานทุกคนไม่ว่ามีตำแหน่งใดได้รับคำสั่งให้ละเว้นการทำงานปกติมิฉะนั้นจะต้องรับโทษปรับหากเป็นคนเสรีและต้องรับโทษการเฆี่ยนในกรณีที่เป็นทาสหลังจากนั้นมีคำสั่งให้ลงโทษคนร่ำรวยด้วยการยึดที่ดินกึ่งหนึ่งและในที่สุดหากยังคงดื้อดึงต่อไปก็จะถูกบังคับให้เป็นทาสชนชั้นระดับต่ำจะต้องทรมานกับการถูกขับออกจากสังคมชั่วกัลปาวสาน {GC 574.3} {GCth17 503.5}

นอกจากนั้นเหตุการณ์อัศจรรย์ก็ถูกนำมาปรามผู้ที่ไม่ยอมรับพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยในบรรดาเหตุการณ์อัศจรรย์เหล่านั้นมีการรายงานว่าชาวนาคนหนึ่งเตรียมตัวเพื่อออกไถนาในวันอาทิตย์ขณะทำความสะอาดคันไถด้วยท่อนเหล็กอยู่นั้นเหล็กท่อนนั้นไปแทงมือของเขาจนดึงไม่ออกเขาต้องไปทุกที่โดยมีท่อนเหล็กติดตัวเขาไปเป็นเวลานานสองปีด้วย"ความเจ็บปวดสุดที่จะทนได้และอับอาย" Francis West, Historical and Practical Discourse on the Lord's Day หน้า 174 {GC 575.1 {GCth17 504.1}

ต่อมาพระสันตะปาปาทรงแนะว่าบาทหลวงของท้องถิ่นควรตักเตือนผู้ล่วงละเมิดวันอาทิตย์และเรียกร้องให้พวกเขาไปโบสถ์และสวดมนต์เกรงว่าหากไม่ทำเช่นนั้นจะนำความหายนะมาสู่ตัวเขาเองและเพื่อนบ้านในการประชุมของสภาคณะนักบวชครั้งหนึ่งมีการนำข้อโต้แย้งข้อหนึ่งขึ้นมาเนื่องจากข้อนี้ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวางแม้แต่ในชาวโปรเตสแตนต์ด้วยกันเองคือว่าเนื่องจากมีคนถูกฟ้าผ่าขณะทำงานในวันอาทิตย์วันอาทิตย์จึงต้องเป็นวันสะบาโตพระราชาคณะกล่าวว่า"เป็นที่แน่ชัดว่าพระเจ้าทรงไม่พอพระทัยยิ่งนักที่พวกเขาละเลยวันนี้"จึงมีการอ้อนวอนต่อบาทหลวงและอาจารย์ทั้งหลายบรรดาพระราชาและเจ้าชายและประชาชนทุกคนที่ซื่อสัตย์ว่า

"จะต้องใช้ความพยายามและความตั้งใจอย่างสุดความสามารถของพวกเขาที่จะนำวันนี้กลับคืนสู่เกียรติที่ควรได้รับและเพื่อความน่าเชื่อถือของคริสต์ศาสนาจะต้องถือรักษาอย่างสัตย์ซื่อมากกว่านี้ในเวลาที่จะมาถึง" Thomas Morer, Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion, and Observation of the Lord's Day หน้า 271 {GC 575.2} {GCth17 504.2}

เมื่อเป็นที่แน่ชัดว่าคำสั่งของสภาไม่เกิดผลจึงมีการนำอำนาจทางโลกเข้ามาเพื่อบัญญัติคำสั่งที่จะสร้างความหวาดผวาในหัวใจของประชาชนและบังคับให้พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการทำงานในวันอาทิตย์ที่ประชุมสภาสงฆ์ซึ่งจัดขึ้นในกรุงโรมมีการเน้นย้ำเรื่องที่สรุปไปแล้วในอดีตด้วยน้ำหนักและความน่าเกรงขามยิ่งขึ้นพวกเขายังผนวกกฎหมายนี้เข้าไปรวมอยู่ในกฎหมายฝ่ายศาสนาและให้อำนาจทางฝ่ายปกครองบังคับใช้เกือบทั่วอาณาจักรของโลกคริสเตียน See Heylyn, History of the Sabbath เล่มที่ 2 บทที่ 5 ตอนที่ 7 {GC 575.3} {GCth17 504.3}

แม้บัดนี้การขาดสิทธิอำนาจตามพระคัมภีร์เพื่อถือรักษาวันอาทิตย์นำความอับอายมาให้ไม่น้อยประชาชนทวงถามคุณครูผู้สอนถึงสิทธิของการบอกปัดพระบัญชาของพระยาห์เวห์ที่ว่า“วันที่เจ็ดนั้นเป็นวันสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า”อพยพ20:10;ทิ้งไปแล้วมาถวายเกียรติแก่วันของดวงอาทิตย์จึงจำเป็นต้องหาข้อมูลอื่นเพื่อเสริมคำพยานของพระคัมภีร์ที่ขาดไปนี้ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สิบสองมีชายคนหนึ่งที่สนับสนุนอย่างแรงกล้าเพื่อให้ถือรักษาวันอาทิตย์ออกเยี่ยมตามโบสถ์ต่างๆในประเทศอังกฤษเขาถูกต่อต้านจากพยานที่ซื่อสัตย์ต่อสัจธรรมและการลงแรงของเขานั้นไม่เกิดผลเลยจนเขาต้องไปจากประเทศนี้ช่วงหนึ่งและค้นหาวิธีเพื่อทำให้คนปฏิบัติตามคำสอนของเขาเมื่อเขากลับมาอีกครั้งเขามาพร้อมกับสิ่งที่เขาเคยขาดไปและประสบความสำเร็จมากขึ้นเป็นอย่างมากเขานำข้อมูลม้วนหนึ่งมาด้วยซึ่งเขาอ้างว่ามาจากพระเจ้าโดยตรงเป็นม้วนข้อมูลที่ประกอบด้วยพระบัญชาที่สั่งให้ถือรักษาวันอาทิตย์รวมทั้งคำขู่น่ากลัวเพื่อกำราบผู้ที่ไม่เชื่อฟังเอกสารอันล้ำค่านี้—
เป็นการปลอมแปลงที่ชั่วร้ายเช่นเดียวกับสถาบันที่ให้การสนับสนุน—

ถูกกล่าวถึงกันว่าตกลงมาจากสวรรค์และถูกพบในกรุงเยรูซาเล็มบนแท่นบูชาของเซนต์สิเมโอนในกลโกธาแต่ในความเป็นจริงแล้วพระราชวังของสังฆราชที่กรุงโรมเป็นแหล่งต้นกำเนิดของเอกสารนี้การฉ้อฉลและการปลอมแปลงเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของอำนาจและความร่ำรวยของคริสตจักรเช่นนี้เป็นเรื่องที่สภาการปกครองสงฆ์ของระบอบเปปาซีถือว่าถูกต้องตามกฎหมายมาตลอดทุกยุค {GC 576.1} {GCth17 505.1}

ม้วนข้อมูลห้ามการทำงานตั้งแต่เก้านาฬิกาคือบ่ายสามโมงของวันเสาร์ไปจนถึงดวงอาทิตย์ขึ้นในวันจันทร์และอ้างว่าสิทธิอำนาจของคำสั่งนี้ผ่านการรับรองจากเหตุการณ์อัศจรรย์มากมายที่เกิดขึ้นมีรายงานว่ามีหลายคนที่ทำงานเกินเวลาที่กำหนดไว้ต้องล้มป่วยลงด้วยโรคอัมพาตมีคนหนึ่งที่ลงแรงบดข้าวโพดแทนที่จะได้แป้งข้าวเขากลับเห็นกระแสเลือดไหลออกมาและล้อกังหันไม่ยอมหมุนถึงแม้จะยังคงมีน้ำไหลผ่านอย่างแรงก็ตามมีหญิงคนหนึ่งที่เอาก้อนแป้งที่นวดแล้วใส่เข้าไปในเตาอบเมื่อนำออกมาก็ยังคงเป็นแป้งดิบถึงแม้เตาอบจะร้อนมากก็ตามทีมีอีกคนหนึ่งที่เตรียมก้อนแป้งทำขนมปังเพื่อเข้าเตาอบในเวลาเก้านาฬิกาแต่กลับตั้งใจที่จะเก็บไว้จนถึงวันจันทร์เขาพบว่าในวันต่อมาก้อนแป้งดิบนั้นกลายเป็นขนมปังและอบสุกโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าชายคนหนึ่งกำลังอบขนมปังในเวลา 9

นาฬิกาของวันเสาร์พบว่าเมื่อเขาหักขนมปังในวันรุ่งขึ้นมีเลือดไหลออกมาจากขนมปังนั้นเรื่องไร้สาระและเต็มไปด้วยเวทมนตร์คาถาในลักษณะเช่นนี้ถูกผู้สนับสนุนวันอาทิตย์พยายามใช้เป็นรากฐานในการสร้างความศักดิ์สิทธิ์ให้แก่วันอาทิตย์โปรดดู Roger de Hoveden, Annals เล่มที่ 2 หน้า 526-530 {GC 576.2} {GCth17 505.2}

ที่ประเทศสก๊อตแลนด์เช่นเดียวกับที่ประเทศอังกฤษการให้เกียรติวันอาทิตย์มากยิ่งขึ้นทำได้โดยการเอาส่วนหนึ่งของวันสะบาโตโบราณมารวมเข้าด้วยกันแต่เวลาที่จะต้องถือให้บริสุทธิ์นั้นจะแตกต่างกันออกไปพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์แห่งประเทศสก๊อตแลนด์ประกาศให้ถือ“วันเสาร์ตั้งแต่เที่ยงวันสิบสองนาฬิกาให้เป็นวันบริสุทธิ์”และห้ามผู้ใดทำงานทางฝ่ายโลกตั้งแต่เวลานั้นจนถึงเช้าวันจันทร์ Morer หน้า 290, 291 {GC 577.1} {GCth17 506.1}

แม้ว่าจะลงแรงพากเพียรอย่างไรเพื่อสถาปนาวันอาทิตย์ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์แล้วก็ตามผู้นิยมระบอบเปปาซีเองกลับสารภาพอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะว่าวันสะบาโตมีสิทธิอำนาจที่มาจากพระเจ้าและสถาบันที่ขึ้นมาแทนที่วันสะบาโตมีต้นกำเนิดที่มาจากมนุษย์ในศตวรรษที่สิบหกสภาของระบอบเปปาซีประกาศอ

ย่างชัดเจนว่า“จงให้คริสเตียนทั้งปวงจดจำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงเจิมให้วันที่เจ็ดนั้นเป็นวันศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่ยอมรับและถือปฏิบัติมาไม่เพียงชาวยิวเท่านั้นแต่โดยทุกคนที่แสร้งทำตัวว่าเป็นผู้นมัสการพระเจ้าถึงแม้เราที่เป็นคริสเตียนได้เปลี่ยนวันสะบาโตของพวกเขาให้เป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็ตาม” Ibid. หน้า 281, 282
ผู้ที่กำลังเหยียบย่ำธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่ได้เป็นผู้ที่ขาดความรู้เรื่องลักษณะงานของพวกเขาแต่พวกเขาจงใจวางตนเองให้อยู่เหนือพระเจ้า {GC 577.2} {GCth17 506.2}

ภาพแสดงตัวอย่างที่เด่นชัดถึงนโยบายของโรมที่มีต่อผู้ที่ขัดแย้งกับเธอจะเห็นได้จากการกดขี่อันยาวนานและการนองเลือดของกลุ่มวอลเดนซิสบางคนในชนกลุ่มนี้ถือรักษาวันสะบาโตส่วนคนอื่นๆจำต้องทนทุกข์ทรมานในลักษณะเดียวกันเพราะความสัตย์ซื่อที่พวกเขามีต่อพระบัญญัติข้อที่สี่ประวัติศาสตร์ของโบสถ์ต่างๆในประเทศเอธิโอเปียและอบิสซีเนียนั้นมีความสำคัญเป็นพิเศษท่ามกลางความมืดสลัวของยุคมืดคริสเตียนในภาคกลางของทวีปแอฟริกานั้นหายไปจากสายตาของโลกและโลกก็ลืมพวกเขาไปพวกเขามีความสุขกับเสรีภาพในการถือรักษาความเชื่อของพวกเขาอยู่นานหลายศตวรรษแต่ในที่สุดโรมรู้ถึงเรื่องความเป็นอยู่ของพวกเขาในไม่ช้าจักรพรรดิแห่งอบิสซีเนียจึงถูกลวงให้ยอมรับว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของพระคริสต์การยอมอ่อนข้อในเรื่องอื่นๆก็เกิดขึ้นตามมามีการออกกฎหมายประกาศห้ามถือรักษาวันสะบาโตภายใต้การลงโทษที่โหดเหี้ยมที่สุดโปรดดู Michael Geddes, Church History of Ethiopia หน้า 311, 312

แต่ในไม่ช้าความเผด็จการของระบอบเปปาซีก็กลายเป็นแอกที่ขมขื่นมากจนชาวอบิสซีเนียตัดสินใจปลดมันออกจากบ่าของพวกเขาหลังจากการดิ้นรนต่อสู้อย่างรุนแรงพวกเขาขับไล่บรรดาผู้นิยมลัทธิโรมันออกไปจากอาณาจักรต่างๆของพวกเขาและความเชื่อโบราณกลับคืนมาอีกครั้งคริสตจักรต่างๆชื่นชมปรีดาในอิสรภาพนี้และไม่เคยลืมบทเรียนที่พวกเขาได้รับเกี่ยวกับเรื่องการหลอกลวงรวมถึงเรื่องความคลั่งศาสนาและอำนาจกดขี่อันเด็ดขาดของโรมภายในอาณาบริเวณอันสันโดษนั้นพวกเขาพึงพอใจที่จะคงอยู่ที่นั่นไม่เป็นที่รู้จักของโลกคริสเตียนทั้งปวง {GC 577.3} {GCth17 506.3}

คริสตจักรต่างๆในทวีปแอฟริกายึดถือวันสะบาโตตามที่คริสตจักรของระบอบเปปาซีได้ยึดถือไว้ก่อนที่เธอจะละทิ้งศาสนาไปโดยสิ้นเชิงในขณะที่พวกเขาถือรักษาวันสะบาโตตามแบบพระบัญญัติของพระเจ้านั้นพวกเขาหลีกเลี่ยงจากการทำงานในวันอาทิตย์ตามธรรมเนียมของคริสตจักรเมื่อได้รับอำนาจสูงสุดโรมเหยียบย่ำวันสะบาโตของพระเจ้าลงเพื่อเชิดชูวันของเธอเองขึ้นแต่คริสตจักรต่างๆในทวีปแอฟริกาที่เก็บซ่อนตัวอยู่เกือบพันปีนั้นไม่ได้มีส่วนแบ่งในการละทิ้งความเชื่อนี้เลยเมื่อพวกเขาตกไปอยู่ภายใต้การครอบครองของโรมนั้นก็ถูกบังคับให้ละทิ้งวันสะบาโตที่แท้จริงและยกย่องวันสะบาโตเทียมเท็จขึ้นแต่ในทันทีที่พวกเขาได้รับเอกราชแล้วพวกเขาก็หวนกลับไปเชื่อฟังพระบัญญัติข้อที่สี่ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 578.1} {GCth17 507.1}

ข้อความบันทึกในอดีตเหล่านี้เปิดเผยอย่างชัดแจ้งถึงความแค้นของโรมที่มีต่อวันสะบาโตที่แท้จริงและผู้ที่ปกป้องวันสะบาโตรวมถึงวิธีการที่เธอใช้เพื่อให้เกียรติแก่สถาบันที่เธอได้สร้างขึ้นพระวจนะของพระเจ้าสอนว่าภาพเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อชาวโรมันคาทอลิกและชาวโปรเตสแตนต์จะรวมตัวกันเพื่อการเชิดชูวันอาทิตย์ {GC 578.2} {GCth17 507.2}

คำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์บทที่13เปิดเผยว่าอำนาจที่มีสัญลักษณ์เป็นสัตว์ร้ายซึ่งมีเขาเหมือนลูกแกะจะทำให้“โลกและคนที่อยู่ในโลก”บูชาระบอบเปปาซี...ซึ่งใช้สัญลักษณ์เป็นสัตว์ที่มีร่าง“เหมือนเสื

อดาว”สัตว์ร้ายที่มีสองเขายังพูดด้วยว่า“ให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้าย”และยิ่งกว่านั้นยัง“บังคับทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โตคนมั่งมีและคนยากจนเสรีชนและทาส” ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายวิวรณ์ 13:11-16

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้นเป็นสัญลักษณ์ถึงอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกาและคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จเมื่อประเทศสหรัฐอเมริกาจะบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ซึ่งโรมอ้างไว้ว่าเป็นการยอมรับอย่างพิเศษถึงอำนาจของเธอแต่ในเรื่องการสวามิภักดิ์ต่อระบอบเปปาซีนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวอิทธิพลของโรมในบรรดาประเทศที่เคยยอมรับอำนาจการปกครองของเธอนั้นยังไม่ได้ถูกทำลายไปมากนักและคำพยากรณ์บอกไว้ล่วงหน้าแล้วว่าเธอจะฟื้นฟูอำนาจกลับคืนมาอีก“ข้าพเจ้าเห็น.....หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตายแต่บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้วคนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” วิวรณ์ 13:3

แผลฉกรรจ์ซึ่งเกิดจากการฟันปางตายนั้นชี้ไปยังการล่มสลายของระบอบเปปาซีในปีค.ศ. 1798*ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่าหลังจากนั้น“บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้วคนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ”เปาโลกล่าวไว้ว่า“คนนอกกฎหมาย”จะอยู่ต่อไปจนถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ 2 เธสะโลนิกา 2:3-8

เขาจะดำเนินงานการหลอกลวงต่อไปจนถึงช่วงสิ้นยุคและผู้เขียนพระคัมภีร์วิวรณ์ยังกล่าวถึงระบอบเปปาซีต่อไปอีกว่า“คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้นคือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต”วิวรณ์13:8;ทั้งในโลกเก่าและโลกใหม่ระบอบเปปาซีจะได้รับการเทิดเกียรติด้วยการเคารพนับถือที่มีให้กับสถาบันวันอาทิตย์ซึ่งเป็นสถานบันที่วางอยู่บนสิทธิอำนาจของคริสตจักรโรมันแต่เพียงผู้เดียว {GC 578.3} {GCth17 507.3}

นับตั้งแต่กลางศตวรรษที่สิบเก้าเป็นต้นมานักการศึกษาเรื่องคำพยากรณ์ในประเทศสหรัฐได้เสนอคำพยานนี้สู่ชาวโลกจากเหตุการณ์ต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้จะมองเห็นความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วที่มุ่งไปสู่การสำเร็จจริงอย่างครบถ้วนของคำพยากรณ์สำหรับครูชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายยังคงใช้ข้ออ้างแบบเดียวกับผู้นำระบอบเปปาซีในเรื่องสิทธิอำนาจจากพระเจ้าในการให้ถือรักษาวันอาทิตย์และยังคงขาดหลักฐานจากพระคัมภีร์เช่นเดียวกับผู้นำระบอบเปปาซีผู้ซึ่งได้ปั้นแต่งเรื่องอัศจรรย์ขึ้นเพื่อแทนที่พระบัญชาจากพระเจ้าการกล่าวยืนยันว่าการพิพากษาลงโทษของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์สำหรับการละเมิดการนับถือวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตของพวกเขาจะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งซึ่งบัดนี้กำลังเริ่มถูกผลักดันแล้วและการเคลื่อนไหวที่จะบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว {GC 579.1} {GCth17 508.1}

ความฉลาดและเจ้าเล่ห์อย่างน่าประหลาดใจนั้นเป็นของคริสตจักรโรมันเธออ่านสถานการณ์ได้เป็นอย่างดีเธอซุ่มรอเวลาของเธอและเห็นว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์แสดงความภักดีต่อเธอด้วยการยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จและพวกเขากำลังเตรียมตัวที่จะบังคับให้ถือรักษาวันนี้ด้วยวิธีเฉพาะแบบเดียวกับที่เธอเคยใช้ในวันวานที่ผ่านไปผู้ที่ปฏิเสธความกระจ่างแห่งสัจธรรมจะยังคงแสวงหาความช่วยเหลือจากอำนาจที่อุปโลกน์ตนเองว่าไม่รู้พลั้งนี้เพื่อเทิดทูนสถาบันหนึ่งซึ่งกำเนิดมาจากเธอไม่ใช่เรื่องยากที่จะคาดเดาได้ว่าเธอพร้อมเพียงไรที่จะลงมือช่วยชาวโปรเตสแตนต์ในงานนี้ผู้ใดเล่าจะเข้าใจได้ดีไปกว่าผู้นำของระบอบเปปาซีว่าควรจะใช้วิธีใดในการจัดการผู้ที่ไม่เชื่อปฏิบัติตามคริสตจักร {GC 580.1} {GCth17 508.2}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกพร้อมด้วยกิ่งก้านสาขาทั้งหมดทั่วทั้งโลกก่อร่างเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมและการออกแบบวางแผนเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของราชสำนักของระบอบเปปาซีผู้สื่อสารนับล้านของคริสตจักรในทุกประเทศทั่วโลกได้รับการกำชับให้ผูกมัดตนเองด้วยความจงรักภักดีต่อองค์พระสันตะปาปาไม่ว่าคนเหล่านี้จะมีสัญชาติใดหรือมีรัฐบาลใดพวกเขาต้องถือว่าอำนาจของคริสตจักรอยู่เหนืออำนาจอื่นใดถึงแม้พวกเขาจะปฏิญาณกล่าวความจงรักภักดีต่อรัฐบาลแล้วก็ตามแต่เบื้องหลังคำปฏิญาณเท็จนี้คำสาบานที่จะเชื่อฟังโรมได้ปลดปล่อยพวกเขาจากพันธะคำปฏิญาณทุกคำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของเธอ {GC 580.2} {GCth17 508.3}

ประวัติศาสตร์เป็นพยานถึงความพยายามอย่างมีศิลปะและไม่ลดละของเธอเพื่อสอดแทรกตัวเธอเองเข้าไปในเรื่องต่างๆของประเทศทั้งหลายและเมื่อเข้ายึดครองได้ก้าวแรกแล้วก็จะแผ่ขยายเป้าหมายของตนเองออกไปแม้จะต้องทำลายเจ้าชายและประชาชนก็ตามทีในปีค.ศ. 1204 พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ทรงบีบคั้นพระราชาเปโตรที่ 2 แห่งประเทศอาร์รากอนให้กล่าวคำปฏิญาณประหลาดต่อไปนี้

“ข้าพเจ้าเปโตรพระราชาแห่งชาวอาร์รากอเนียนยอมรับและสัญญาที่จะซื่อสัตย์และเชื่อฟังต่อนายของข้าพเจ้าคือพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ต่อผู้สืบตำแหน่งคาทอลิกของพระองค์และคริสตจักรโรมันคาทอลิกและจะรักษาอาณาจักรของข้าพเจ้าไว้อย่างสัตย์ซื่อด้วยการเชื่อฟังพระองค์ปกป้องความเชื่อของคาทอลิกและกดขี่ข่มเหงพวกนอกศาสนา” John Dowling, The History of Romanism เล่มที่ 5 บทที่ 6 ตอนที่ 55
เรื่องนี้สอดคล้องกับการกล่าวอ้างในเรื่องอำนาจของพระสันตะปาปาของโรมว่า“เป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมายที่พระองค์จะปลดจักรพรรดิได้”และ“พระองค์สามารถอภัยบาปประชาชนจากการไปจงรักภักดีต่อผู้ปกครองที่ไม่ชอบธรรมได้” Mosheim เล่มที่ 3 cent 11 ตอนที่ 2 บทที่ 2 ตอนที่ 9 โน๊ต 17 (โปรดดูภาคผนวก) {GC 580.3} {GCth17 508.4}

ให้จดจำไว้ว่าคำโอ้อวดของโรมคือเธอไม่เคยเปลี่ยนแปลงหลักการของพระสันตะปาปาเกรกอรีที่7และพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่3;ยังคงเป็นหลักการของคริสตจักรโรมันคาทอลิกและหากเธอมีอำนาจเธอคงใช้มันอย่างกระฉับกระเฉงกระปรี้กระเปร่าเหมือนเช่นหลายศตวรรษที่ผ่านมาชาวโปรเตสแตนต์รู้เพียงน้อยนิดในสิ่งที่พวกเขาทำเมื่อเสนอตัวยอมรับความช่วยเหลือจากโรมในเรื่องการเทิดทูนวันอาทิตย์ในขณะที่พวกเขาทุ่มเทที่จะบรรลุเป้าหมายของพวกเขาโรมกำลังมุ่งหน้าที่จะสถาปนาอำนาจของเธอขึ้นใหม่อีกครั้งเพื่อกอบกู้อำนาจยิ่งใหญ่ที่ได้สูญเสียไปทันทีที่หลักการนี้ถูกสถาปนาขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาว่าคริสตจักรมีความชอบธรรมใช้หรือควบคุมอำนาจของรัฐว่ากฎหมายทางโลกบังคับการปฏิบัติตามระเบียบทางศาสนาได้กล่าวโดยสรุปคืออำนาจของคริสตจักรและอำนาจของรัฐครอบงำจิตสำนึกชัยชนะของโรมในประเทศนี้ก็เป็นเรื่องที่แน่นอน {GC 581.1} {GCth17 509.1}

พระวจนะของพระเจ้าเตือนถึงภัยอันตรายที่จะมาถึงหากละเลยเรื่องนี้ไปโลกของโปรเตสแตนต์ก็จะเรียนรู้ว่าอะไรคือจุดมุ่งหมายแท้จริงของโรมซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นก็สายเกินไปเสียแล้วที่จะหนีให้พ้นจากกับดักเธอกำลังเรืองอำนาจขึ้นอย่างเงียบๆหลักคำสอนต่างๆของเธอกำลังส่งอิทธิพลของเธอในสภาร่างกฎหมายในคริสตจักรต่างๆและในหัวใจของมนุษย์เธอกำลังก่อร่างโครงสร้างอันสูงตระหง่านและมหึมาในที่ลี้ลับเพื่อให้การกดขี่ข่มเหงดังเช่นในอดีตเกิดขึ้นอีกครั้งเธอกำลังสร้างกองกำลังที่แข็งแกร่งอย่างหลบซ่อนและไม่มีผู้ใดสงสัยเพื่อไปสู่เป้าหมายสุดท้ายเมื่อถึงเวลาที่เธอจะเข้าจู่โจมทั้งหมดที่เธอต้องการคือสมรภูมิที่ได้เปรียบและสิ่งนี้ยื่นไปไว้ให้เธอเรียบร้อยแล้วเราจะเห็นในเร็ววันนี้และจะสัมผัสว่าเป้าหมายของธาตุแท้ขอ

งโรมันนั้นคืออะไรใครก็ตามที่เชื่อและปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าจะประสบกับการตำหนิและการกดขี่ข่มเหง {GC 581.2} {GCth17 509.2}

บท 36 - การขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น

นับตั้งแต่การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ที่เริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ซาตานมุ่งมั่นล้มล้างธรรมบัญญัติของพระเจ้ามันก้าวเข้าสู่การกบฏต่อพระผู้สร้างก็เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จและแม้ว่ามันถูกขับออกจากสวรรค์ไปแล้วมันก็ยังคงดำเนินสงครามเดียวกันนี้ในโลกการหลอกลวงมนุษย์และชักนำให้พวกเขาล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่มันคอยทำอย่างมุ่งมั่นมาตลอดไม่ว่าจะกระทำโดยการละทิ้งธรรมบัญญัติไปทั้งหมดหรือปฏิเสธบัญญัติเพียงข้อหนึ่งข้อใดท้ายสุดก็ได้ผลเท่ากันผู้ที่ทำผิดธรรมบัญญัติแม้เพียง“ข้อเดียว”ก็ดูแคลนธรรมบัญญัติทั้งหมดอิทธิพลและแบบอย่างของเขาอยู่ฝ่ายเดียวกันกับพวกที่ล่วงละเมิดเขาจึง “ทำผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด” ยากอบ 2:10 {GC 582.1} {GCth17 510.1}

เพื่อทำให้กฎเกณฑ์ต่างๆของพระเจ้าถูกดูแคลนซาตานจึงบิดเบือนหลักคำสอนของพระคัมภีร์และคำสอนที่ผิดเหล่านี้จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อของคนนับพันที่อ้างตนว่าเชื่อพระคัมภีร์การต่อสู้ยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายระหว่างความจริงและความเท็จจึงเป็นเพียงการดิ้นรนครั้งสุดท้ายของความขัดแย้งที่มีมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับธรรมบัญญัติของพระเจ้าเรากำลังก้าวเข้าสู่สงครามนี้ซึ่งเป็นสงครามระหว่างกฎระเบียบของมนุษย์กับกฎข้อบังคับของพระยาห์เวห์ระหว่างศาสนาของพระคัมภีร์กับศาสนาของนิยายและประเพณี {GC 582.2} {GCth17 510.2}

สื่อตัวแทนที่จะรวมตัวกันต่อต้านความจริงและความชอบธรรมในการขับเคี่ยวนี้กำลังทำการอย่างแข็งขันพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งส่งต่อมายังเราด้วยราคาของความทุกข์ยากและเลือดเนื้อเช่นนี้กลับถูกประเมินค่าเพียงเล็กน้อยพระคัมภีร์อยู่ใกล้แค่เอื้อมแต่มีน้อยคนยอมรับพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตการไม่มีศาสนามีอยู่เกลื่อนกลาดอย่างน่าตกใจซึ่งไม่เพียงแต่ในฝ่ายโลกเท่านั้นแต่ในคริสตจักรเองด้วยมีคนมากมายปฏิเสธหลักคำสอนซึ่งเป็นเสาหลักของความเชื่อคริสเตียนความจริงยิ่งใหญ่เรื่องการสร้างโลกตามที่ผู้เขียนซึ่งได้รับการดลใจนำเสนอเรื่องมนุษย์ล้มลงในบาปการลบบาปและความยั่งยืนยงของธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ในโลกคริสเตียนแทบจะละทิ้งไปแล้วทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนคนนับพันที่ภูมิใจในปัญญาและความเป็นเอกเทศของตนเองจะมองดูว่าการวางใจพระคัมภีร์อย่างเต็มที่เป็นหลักฐานแสดงถึงความอ่อนแอของคนๆนั้นพวกเขาคิดว่าการจับผิดพระคัมภีร์การปลูกฝังและการอธิบายความจริงที่สำคัญตามแนวคิดของเขาเป็นเครื่องพิสูจน์ความสามารถและความรู้ที่เลิศหรูของพวกเขาอาจารย์จำนวนมากกำลังสอนประชาชนและศาสตราจารย์และครูมากมายกำลังอบรมปลูกฝังนักศึกษาว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าถูกเปลี่ยนแปลงไปหรือถูกยกเลิกไปแล้วและผู้ที่ถือว่าธรรมบัญญัติยังคงมีผลบังคับใช้และยังต้องถือรักษาตามที่ได้จารึกไว้เป็นผู้ที่สมควรแก่การถูกเย้ยหยันและดูแคลน {GC 582.3} {GCth17 510.3}

เมื่อมนุษย์ปฏิเสธความจริงพวกเขาก็ปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งต้นกำเนิดแห่งความจริงเมื่อพวกเขาเหยียบย่ำธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาก็ได้ปฏิเสธอำนาจของพระองค์ผู้ประทานธรรมบัญญัติด้วยการที่จะเทิดทูนบูชาหลักคำสอนและทฤษฎีเทียมเท็จนั้นก็ง่ายพอๆกับการแกะสลักรูปเคารพจากไม้หรือก้อนหินซาตานต้องการใส่ร้ายพระเจ้าอย่างผิดๆมันจึงชักนำมนุษย์ให้มองดูพระองค์ด้วยพระลักษณะที่ผิดมีคนมากมายนำรูปเคารพทางปรัชญามาเทิดทูนไว้แทนที่พระยาห์เวห์ในขณะที่มีคนจำนวนเล็กน้อยนมัสการพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ตามที่ได้ทรงเปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ในพระคริสต์และในพระราชกิจแห่งการทรงสร้างคนนับพันๆกราบไหว้ธรรมชาติในขณะที่พวกเขาปฏิเสธพระเจ้าแห่งธรรมชาติแม้จะมีรูปแบบที่แตกต่างกันแต่การกราบไหว้รูปเคารพยังมีอยู่ในโลกคริสเตียนในทุกวันนี้เหมือนเช่นที่มีอยู่ใ

นอิสราเอลโบราณสมัยเอลียาห์พระของคนที่อ้างตนว่าฉลาดพระของนักปรัชญาของนักอักษรศาสตร์ของนักการเมืองของผู้สื่อข่าวของคนในสังคมชั้นสูงที่มีการศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆแม้แต่พระของสถาบันศาสนศาสตร์บางแห่งพระของบรรดาคนเหล่านี้ก็ดีกว่าพระบาอัลพระเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ของชาวฟินิเชียแต่เพียงเล็กน้อย {GC 583.1} {GCth17 511.1}

ในบรรดาคำสอนผิดๆที่ชาวคริสเตียนยอมรับไม่มีคำสอนใดที่ท้าทายต่ออำนาจสวรรค์โจมตีโดยตรงต่อความมีเหตุผลและมีผลร้ายแรงมากไปกว่าหลักคำสอนใหม่ที่ได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็วว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้กับมนุษย์แล้วทุกประเทศมีกฎหมายของตนเองซึ่งต้องเคารพและปฏิบัติตามไม่มีรัฐบาลใดจะอยู่ได้โดยไม่มีกฎหมายเหล่านี้และพวกเขาคิดได้อย่างไรว่าพระผู้สร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลกจะไม่มีกฎระเบียบเพื่อใช้ปกครองสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างมานั้นสมมติว่ารัฐมนตรีที่มีชื่อเสียงจะป่าวประกาศอย่างเปิดเผยว่ากฎหมายที่ใช้ปกครองประเทศและปกป้องสิทธิของพลเมืองเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเพราะกฎหมายเหล่านี้จำกัดเสรีภาพของประชาชนดังนั้นจึงไม่ต้องปฏิบัติตามเราควรจะทนปล่อยให้คนเช่นนี้พูดอีกนานไหมแต่การละเลยกฎหมายของบ้านเมืองและประเทศชาติจะร้ายแรงไปกว่าการเหยียบย่ำข้อบังคับทั้งหลายของพระเจ้าซึ่งเป็นพื้นฐานของการปกครองทั้งปวงหรือ {GC 584.1} {GCth17 511.2}

การที่จะให้ประเทศทั้งหลายยกเลิกกฎหมายและปล่อยให้ประชาชนทำสิ่งที่ตนพอใจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าการที่จะให้พระเจ้าแห่งจักรวาลทรงลบล้างธรรมบัญญัติของพระองค์และปล่อยให้โลกไม่มีมาตรฐานเพื่อใช้ตำหนิคนที่ทำผิดและยืนยันความถูกต้องของผู้ที่เชื่อฟังเราเคยทราบถึงผลของการยกเลิกธรรมบัญญัติของพระเจ้าหรือไม่เรื่องนี้เคยมีการทดลองมาแล้วภาพเหตุการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวนี้เกิดขึ้นในประเทศฝรั่งเศสเมื่อผู้ที่ไม่มีศาสนาขึ้นมามีอำนาจในการปกครองประเทศสิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้โลกเห็นว่าการละทิ้งข้อห้ามที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้คือการยอมรับการปกครองภายใต้การกดขี่ข่มเหงที่โหดเหี้ยมที่สุดการไม่สนใจต่อมาตรฐานแห่งความชอบธรรมเป็นการเปิดทางให้เจ้าชายแห่งความชั่วสถาปนาอำนาจของมันขึ้นในโลก {GC 584.2} {GCth17 511.3}

สถานที่ใดก็ตามที่ปฏิเสธข้อบังคับของพระเจ้าบาปก็จะดูไม่เป็นบาปอีกต่อไปหรือความชอบธรรมก็จะไม่เป็นสิ่งที่ผู้คนปรารถนาผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับการปกครองของพระเจ้าก็จะเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะปกครองตนเองโดยสิ้นเชิงคำสอนอันตรายเหล่านี้ของพวกเขาได้ปลูกฝังวิญญาณแห่งความดื้อรั้นลงไปในหัวใจของเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งมีธรรมชาติที่ไม่ชอบให้ใครมาควบคุมและไม่มีความเป็นระเบียบอยู่แล้วผลลัพธ์คือสภาพสังคมที่ไร้ศีลธรรมในขณะที่พวกเขาเยาะเย้ยความหูเบาของผู้ที่เชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าฝูงชนเหล่านี้ยินดีรับการหลอกลวงของซาตานพวกเขาปล่อยตัวให้กับตัณหาฝ่ายต่ำและทำบาปต่างๆที่เป็นสาเหตุให้พวกคนนอกศาสนาต้องได้รับการพิพากษาโทษ {GC 584.3} {GCth17 511.4}

ผู้ที่สอนประชาชนให้ใส่ใจพระบัญญัติของพระเจ้าแต่เพียงเล็กน้อยกำลังหว่านการไม่เชื่อฟังเพื่อเก็บเกี่ยวความไม่เชื่อฟังเมื่อมีการละทิ้งข้อห้ามทั้งหมดที่ธรรมบัญญัติของพระเจ้าบังคับไว้ในไม่ช้ากฎหมายของมนุษย์ก็จะถูกละเลยไปด้วยเนื่องจากพระเจ้าทรงห้ามการกระทำที่ไม่สัตย์ซื่อการโลภการพูดปดและการหลอกลวงส่วนมนุษย์นั้นพร้อมที่จะเหยียบย่ำกฎเกณฑ์ของพระองค์ที่ขัดขวางความเจริญรุ่งเรืองทางฝ่ายโลกของพวกเขาแต่ผลลัพธ์ของการละทิ้งข้อบังคับเหล่านี้จะเป็นไปตามที่พวกเขาไม่ได้คาดหวังไว้ถ้าธรรมบัญญัติไม่มีผลบังคับใช้ต่อไปแล้วทำไมพวกเขาจึงต้องกลัวการล่วงละเมิดอีกหรือทรัพย์สมบัติจะไม่ปลอดภัยอีกต่อไปผู้คนจะใช้ความรุนแรงเพื่อเอาสิ่งของที่เป็นของเพื่อนบ้านและคนที่แข็งแรงที่สุดจะกลายเป็นคนร่ำรวยที่สุดพวกเขาจะไม่เคารพต่อชีวิตคำปฏิญาณในงานแต่งงานจะไม่ใช่กำแพงศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้

องครอบครัวอีกต่อไปผู้ที่มีอำนาจก็คงจะใช้กำลังไปแย่งชิงภรรยาของเพื่อนบ้านมาเป็นของตนได้ตามความต้องการพระบัญญัติข้อที่ห้าคงถูกยกเลิกไปพร้อมๆกับพระบัญญัติข้อที่สี่เด็กๆจะไม่เกรงกลัวต่อการคร่าเอาชีวิตของพ่อแม่ถ้าหากการกระทำนั้นจะสนองความปรารถนาแห่งหัวใจอันชั่วช้าของพวกเขาโลกศิวิไลซ์นี้จะกลายเป็นถ้ำของโจรและฆาตกรความสงบสุขการพักผ่อนและความผาสุกจะมลายหายไปจากโลก {GC 585.1} {GCth17 512.1}

หลักคำสอนที่ว่ามนุษย์หลุดพ้นจากการต้องเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าบั่นทอนอำนาจความรับผิดชอบทางฝ่ายศีลธรรมและเปิดประตูให้ความชั่วไหลบ่าเข้ามาในโลกเรียบร้อยแล้วการไม่มีกฎหมายการสำมะเลเทเมาและการฉ้อโกงเป็นเสมือนคลื่นยักษ์ที่กำลังโหมกระหน่ำใส่เราซาตานทำงานอยู่ในครอบครัวธงของมันโบกสะบัดแม้กระทั่งในบ้านที่เรียกตัวเองว่าเป็นครอบครัวคริสเตียนความอิจฉาการคิดร้ายต่อกันการหน้าไหว้หลังหลอกการตีตัวออกห่างการแก่งแย่งกันการต่อสู้กันการทรยศต่อความไว้วางใจของคู่สมรสการหมกมุ่นอยู่กับตัณหาหลักการและคำสอนทั้งระบบของศาสนาซึ่งควรจะเป็นพื้นฐานและโครงสร้างของคนในสังคมกลับกำลังซวนเซพร้อมที่จะดิ่งลงสู่ความพินาศเมื่อจับอาชญากรที่โหดเหี้ยมที่สุดโยนเข้าคุกบ่อยครั้งที่การกระทำเช่นนี้กลับกลายเป็นการให้รางวัลแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาได้รับความสนใจราวกับว่าได้รับเกียรติยศที่น่าอิจฉาสื่อต่างๆรายงานบุคลิกและการทำอาชญากรรมของเขาสื่อต่างๆบรรยายถึงความเลวร้ายที่เขาทำไว้อย่างละเอียดสิ่งเหล่านี้กระตุ้นให้ผู้อื่นเลียนแบบการฉ้อฉลปล้นจี้และฆาตกรรมและซาตานชื่นชมกับความสำเร็จในผลงานชั่วร้ายของมันความหลงใหลในอบายมุขการจงใจคร่าชีวิตอย่างโหดเหี้ยมการไม่ประมาณตนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างน่ากลัวรวมทั้งความชั่วทุกขนาดและทุกรูปแบบจะต้องปลุกทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าให้ตื่นขึ้นเพื่อแสวงหาวิธีการที่จะยับยั้งคลื่นแห่งความชั่วเหล่านี้เสีย {GC 585.2} {GCth17 512.2}

ศาลยุติธรรมทุจริตผู้ปกครองบ้านเมืองกระทำการอย่างหวังผลและหมกมุ่นอยู่กับความเพลิดเพลินในราคะตัณหาการไม่รู้จักบังคับตนทำให้ความนึกคิดของคนมากมายมัวหมองจนซาตานเข้าควบคุมพวกเขาไว้ได้เกือบทั้งหมดผู้พิพากษาไม่สัตย์ซื่อติดสินบนและหลอกลวงการเมาสุราและการเที่ยวหาความสำราญกิเลสตัณหาความริษยาความไม่ซื่อสัตย์ในทุกรูปแบบถูกพบได้ในผู้ที่รักษากฎหมาย “ความชอบธรรมก็ยืนอยู่ไกลเพราะความจริงล้มลงที่ลานเมืองและความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้” อิสยาห์ 59:14 {GC 586.1} {GCth17 512.3}

ความชั่วและความมืดทางจิตวิญญาณที่มีให้เห็นอยู่ทั่วไปภายใต้การปกครองของโรมนั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อเธอปราบทำลายพระคัมภีร์แต่จะมองหาสาเหตุของการไม่มีศาสนาการปฏิเสธธรรมบัญญัติของพระเจ้าและการเสื่อมโทรมทางศีลธรรมในยุคแห่งเสรีภาพทางศาสนาซึ่งเต็มไปด้วยแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐได้อย่างไรบัดนี้ซาตานไม่สามารถควบคุมโลกให้อยู่ภายใต้การปกครองของมันด้วยการกักเก็บพระคัมภีร์มันจึงหาวิธีอื่นเพื่อทำให้เป้าหมายเดียวกันนี้ประสบความสำเร็จการทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะให้ผลลัพธ์เหมือนกับการทำลายพระคัมภีร์ซึ่งเป็นสิ่งที่มันต้องการโดยการทำให้เชื่อว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้วมันนำมนุษย์ให้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติเสมือนหนึ่งพวกเขาไม่รู้จักข้อบังคับต่างๆของธรรมบัญญัติเลยและในปัจจุบันนี้ก็เป็นเหมือนเช่นสมัยก่อนคือมันขยายแผนงานของมันผ่านทางคริสตจักรองค์กรศาสนาของยุคนี้ปฏิเสธที่จะรับฟังความจริงที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งแต่ไม่เป็นที่นิยมและในการต่อสู้กับความจริงเหล่านี้พวกเขายอมรับคำอธิบายและจุดยืนที่กระจายเมล็ดแห่งความสงสัยไว้พวกเขาต่างยึดติดกับคำสอนผิดๆของระบอบเปปาซีในเรื่องคนตายมีสภาพเป็นอมตะและคนตายยังคงรู้เรื่องเขาปฏิเสธโล่เดียวที่ใช้ปกป้องการหลอกลวงในเรื่องลัทธิทรงวิญญาณ

หลักคำสอนเรื่องการทรมานเป็นนิตย์ทำให้คนมากมายไม่เชื่อพระคัมภีร์และเมื่อประชาชนถูกกระตุ้นด้วยการอ้างสิทธิของพระบัญญัติข้อที่สี่พวกเขาได้ค้นพบว่าการถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์กำหนดไว้แต่เนื่องจากมีเพียงหนทางเดียวที่จะหลุดพ้นจากหน้าที่ที่พวกเขาไม่ต้องการนี้ได้ครูผู้มีชื่อเสียงหลายคนจึงประกาศว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้วด้วยวิธีการเช่นนี้พวกเขาปัดธรรมบัญญัติและวันสะบาโตทิ้งไปพร้อมๆกันในขณะที่การปฏิรูปวันสะบาโตดำเนินขยายกว้างต่อไปนั้นการปฏิเสธธรรมบัญญัติของพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงจากการต้องทำตามพระบัญญัติข้อที่สี่จะขยายผลออกไปอย่างกว้างไกลคำสอนของผู้นำศาสนาเปิดประตูให้กับความไม่ซื่อสัตย์ลัทธิทรงวิญญาณและการเหยียบย่ำบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและผู้นำเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงต่อความชั่วที่มีอยู่ในโลกของคริสเตียน {GC 586.2} {GCth17 512.4}

แต่ถึงกระนั้นคนกลุ่มเดียวกันนี้ยังกล่าวอ้างว่าความเลวร้ายที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วนั้นส่วนใหญ่แล้วมักเกิดจากการทำให้วันที่เรียกกันว่า“วันสะบาโตของชาวคริสเตียน”หมดความศักดิ์สิทธิ์และการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อาจจะช่วยให้ศีลธรรมของสังคมดีขึ้นได้เป็นอย่างมากคำอ้างนี้เน้นกันเป็นพิเศษในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่หลักคำสอนเรื่องวันสะบาโตที่แท้จริงถูกประกาศอย่างกว้างขวางมากที่สุดในประเทศนี้การรณรงค์เรื่องการรู้จักบังคับตนเองเป็นงานที่โดดเด่นและสำคัญที่สุดชิ้นหนึ่งของการปฏิรูปทางด้านศีลธรรมจึงมักถูกนำเข้ามารวมกับขบวนการถือรักษาวันอาทิตย์ผู้ที่สนับสนุนการถือรักษาวันอาทิตย์จะอ้างว่าการถือรักษาวันอาทิตย์จะให้ผลประโยชน์สูงสุดแก่สังคมและผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมเป็นพวกเดียวกับเขาจะถูกประณามว่าเป็นศัตรูต่อการรณรงค์ให้รู้จักบังคับตนเองและการปฏิรูปแต่ในความเป็นจริงก็คือมีขบวนการที่กำลังก่อตั้งสิ่งที่ผิดแต่กลับถูกเอามาเชื่อมโยงกับอีกงานหนึ่งซึ่งเป็นงานที่ดีวิธีนี้ไม่ได้ทำให้เรื่องที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนยอมรับเราอาจปลอมแปลงสารพิษโดยการผสมสารพิษลงไปในอาหารที่ดีแต่เราไม่ได้เปลี่ยนสภาพธรรมชาติของสารพิษในทางตรงข้ามกลับทำให้สารพิษนี้มีอันตรายมากยิ่งขึ้นเพราะเราอาจรับประทานเข้าไปโดยไม่รู้ตัวได้มากขึ้นนี่เป็นกลเม็ดของซาตานที่จะนำความจริงในปริมาณที่เพียงพอผสมลงไปในความเท็จเพื่อทำให้ความเท็จมองดูน่าเชื่อถือผู้นำการเคลื่อนไหวในเรื่องการถือรักษาวันอาทิตย์อาจสนับสนุนการปฏิรูปตามที่ประชาชนต้องการโดยการนำหลักการที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์มาใช้ในการปฏิรูปแต่กระนั้นก็จะมีข้อกำหนดที่ขัดแย้งกับธรรมบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในการปฏิรูปนั้นซึ่งผู้รับใช้ของพระเจ้าจะยอมเข้าร่วมกับขบวนการนี้ไม่ได้ไม่มีเหตุผลเพียงพอเพื่อสนับสนุนให้ละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าและนำกฎเกณฑ์ของมนุษย์มาทดแทน {GC 587.1} {GCth17 513.1}

ซาตานอาศัยความเชื่อผิดสองอย่างคือความไม่รู้จักตายของจิตวิญญาณและความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์เพื่อนำผู้คนให้มาอยู่ภายใต้การหลอกลวงต่างๆของมันในขณะที่เรื่องแรกเป็นการวางฐานให้กับลัทธิทรงวิญญาณเรื่องที่สองเป็นการสร้างสายสัมพันธ์แห่งความเห็นอกเห็นใจให้แก่โรมชาวโปรเตสแตนต์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะนำหน้าในการยื่นมือข้ามช่องว่างเพื่อจับมือกับลัทธิทรงวิญญาณพวกเขาจะเอื้อมมือข้ามเหวลึกเพื่อจับมือกับอำนาจของโรมและภายใต้อิทธิพลของการรวมตัวของทั้งสามนี้ประเทศนี้จะเดินตามรอยเท้าของโรมในการเหยียบย่ำสิทธิของใจสำนึกผิดชอบ {GC 588.1} {GCth17 513.2}

เนื่องจากลัทธิทรงวิญญาณเลียนแบบการเป็นคริสเตียนแต่ในนามของยุคนี้ได้อย่างใกล้เคียงมันจึงมีอำนาจหลอกลวงและดักจับได้มากยิ่งขึ้นซาตานเองปรับเปลี่ยนตามแนวทางของความทันสมัยมันจะปรากฏร่างเป็นทูตแห่งความสว่างโดยผ่านสื่อของลัทธิทรงวิญญาณมีการทำให้อัศจรรย์ต่างๆเกิดขึ้นคนป่วยถูกรักษาให้หายและการกระทำสิ่งมหัศจรรย์มากมายที่ไม่อาจปฏิเสธได้.
และในขณะที่วิญญาณต่างๆจะยอมรับว่ามีความเชื่อในพระคัมภีร์และแสดงความเคารพต่อสถาบันของค

ริสตจักรนั้นผลงานต่างๆที่มันทำไปก็จะได้รับการยอมรับว่าเป็นการสำแดงออกซึ่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า {GC 588.2} {GCth17 513.3}

บัดนี้เส้นแบ่งแยกระหว่างผู้ที่เป็นคริสเตียนและผู้ที่ไม่มีศาสนานั้นแทบจะแยกออกจากกันไม่ได้สมาชิกคริสตจักรรักสิ่งของที่ชาวโลกรักและพร้อมที่จะกระโดดเข้าร่วมกับพวกเขาซาตานตั้งใจที่จะรวมพวกเขาให้เป็นหนึ่งเดียวและด้วยเหตุนี้มันจึงทำให้อุดมการณ์ของมันแข็งแกร่งด้วยการกวาดเอาคนทั้งหมดเข้าไปสู่แนวทางของลัทธิทรงวิญญาณสำหรับบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีผู้โอ้อวดว่าการอัศจรรย์เป็นสัญลักษณ์รับรองความเป็นคริสตจักรที่แท้จริงพวกเขาก็จะถูกอำนาจที่กระทำการอัศจรรย์นี้หลอกอย่างง่ายดายส่วนชาวโปรเตสแตนต์เมื่อละทิ้งความจริงซึ่งเป็นโล่กำบังไปแล้วก็จะถูกหลอกลวงไปด้วยบรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีชาวโปรเตสแตนต์ทั้งหลายและชาวโลกจะยอมรับรูปแบบของศาสนาที่ปราศจากอำนาจพวกเขาจะเห็นขบวนการยิ่งใหญ่ของการร่วมมือกันครั้งนี้จะนำโลกให้กลับใจและเปิดทางนำไปสู่ยุคพันปีที่ทุกคนรอคอยมาเนิ่นนาน {GC 588.3} {GCth17 513.4}

โดยทางลัทธิทรงวิญญาณซาตานจะปรากฏตัวเสมือนหนึ่งเป็นผู้อุปถัมภ์ปวงมนุษยชาติจะรักษาโรคต่างๆของประชาชนและจะแอบอ้างนำเสนอระบบความเชื่อทางศาสนาที่ใหม่และสูงส่งกว่าแต่ในเวลาเดียวกันมันทำงานเป็นผู้ทำลายด้วยการทดลองของมันนำคนมากมายไปสู่ความพินาศการไม่บังคับตนเองเข้าครอบครองแทนที่ความมีเหตุมีผลส่งผลให้เกิดการปล่อยตัวไปตามกามารมณ์การต่อสู้และการนองเลือดซาตานชื่นชอบการทำสงครามเพราะสงครามจะกระตุ้นตัณหาที่ต่ำช้าที่สุดของจิตวิญญาณแล้วกวาดล้างเหยื่อของสงครามให้จมดิ่งลงสู่ความชั่วร้ายและการนองเลือดไปตลอดนิจนิรันดร์เป้าหมายของมันคือยุยงให้ประชาชาติต่างๆสู้รบกันเองเพราะโดยวิธีนี้มันเบี่ยงเบนจิตใจของประชาชนออกไปจากงานของการเตรียมตัวเพื่อยืนหยัดในวันของพระเจ้า {GC 589.1} {GCth17 514.1}

ซาตานทำทุกวิถีทางเพื่อเก็บรวบรวมจิตวิญญาณที่ไม่ได้เตรียมพร้อมมันศึกษาความล้ำลึกของห้องปฏิบัติการทางธรรมชาติและใช้อำนาจทั้งหมดของมันบังคับธาตุทั้งหลายเท่าที่พระเจ้าทรงอนุญาตเมื่อมันได้รับอนุญาตให้นำความทุกข์โหมเข้าใส่โยบนั้นฝูงสัตว์ต่างๆบรรดาคนใช้บ้านและลูกๆก็ถูกกวาดไปจนหมดสิ้นอย่างรวดเร็วเพียงไรความทุกข์แล้วความทุกข์เล่าโหมกระหน่ำลงมาติดต่อกันในชั่วพริบตาเดียวพระเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างและทรงล้อมรอบเขาให้พ้นจากอำนาจของผู้ทำลายแต่โลกคริสเตียนแสดงออกถึงการดูแคลนธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำสิ่งที่ทรงประกาศไว้คือพระองค์จะทรงถอนคืนพระพรของพระองค์ออกไปจากโลกและนำการพิทักษ์รักษาของพระองค์ออกไปจากผู้ที่ต่อต้านธรรมบัญญัติของพระองค์รวมถึงผู้ที่สอนและบังคับผู้อื่นให้ทำสิ่งเดียวกับพวกเขาด้วยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซาตานกำกับจัดการทุกคนที่พระเจ้าไม่ได้ทรงปกป้องไว้เป็นพิเศษมันจะแสดงความมีมิตรไมตรีกับบางคนและนำความร่ำรวยมาให้ทั้งนี้เพื่อสานต่อแผนการที่มันจัดวางไว้และมันจะนำความทุกข์ยากมายังคนอื่นๆและนำมนุษย์ให้เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขาเกิดความทุกข์ยากนั้น {GC 589.2} {GCth17 514.2}

ในขณะที่ซาตานแสดงตนว่าเป็นแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งหมดของบุตรทั้งหลายของมนุษย์มันจะนำโรคภัยและหายนะเข้ามาจนเมืองต่างๆที่มีผู้คนอาศัยอย่างหนาแน่นลดจำนวนลงจนเหลือแต่เพียงซากและความอ้างว้างแม้แต่ในเวลานี้มันก็ยังทำงานของมันอยู่ซาตานกำลังแผลงฤทธิ์อำนาจของมันในทุกๆที่และในรูปแบบนับพันในอุบัติเหตุและหายนะทางทะเลและทางบกในไฟไหม้ยิ่งใหญ่ในพายุโทนาโดรุนแรงและพายุลูกเห็บที่โหดร้ายในลมพายุน้ำท่วมพายุหมุนคลื่นใต้ทะเลและแผ่นดินไหวต่างๆมันกวาดพืชผลที่กำลังจะเก็บเกี่ยวทิ้งไปแล้วการกันดารอาหารและความทุกข์ลำบากก็ตามมามัน

ทำให้อากาศมีกลิ่นไอแห่งความตายและคนนับพันๆก็พินาศด้วยโรคระบาดสิ่งเหล่านี้จะเกิดบ่อยขึ้นและรุนแรงมากยิ่งขึ้นการทำลายจะเกิดขึ้นกับทั้งคนและสัตว์ "โลกจะคร่ำครวญและเหี่ยวเฉาไป"

"คนสูงศักดิ์ของโลกก็โรยราโลกเป็นมลทินเนื่องด้วยผู้อาศัยของมันเพราะเขาทั้งหลายละเมิดธรรมบัญญัติฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และหักทำลายพันธสัญญานิรันดร์นั้น" อิสยาห์ 24:4, 5 {GC 589.3} {GCth17 514.3}

แล้วจอมหลอกลวงจะทำให้คนทั้งหลายเชื่อว่าบรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าเป็นต้นเหตุของความชั่วทั้งหลายเหล่านี้กลุ่มที่ก่อความไม่พอใจให้กับสวรรค์จะโยนความทุกข์ทั้งหมดเข้าใส่ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเพราะการเชื่อฟังของพวกเขาตำหนิผู้ล่วงละเมิดอยู่อย่างต่อเนื่องจะมีการประกาศออกมาว่ามนุษย์กำลังทำผิดต่อพระเจ้าด้วยการล่วงละเมิดวันสะบาโตวันอาทิตย์ว่าบาปนี้นำความทุกข์ลำบากต่างๆเข้ามาซึ่งจะไม่สิ้นสุดลงจนกว่าจะมีการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัดและว่าผู้ที่ประกาศเกี่ยวกับการถือรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่กำลังทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์และเป็นผู้ก่อความยากลำบากให้แก่คนทั้งหลายอีกทั้งยังขวางกั้นการได้รับความพอพระทัยจากพระเจ้ารวมทั้งความมั่งคั่งในโลกนี้ที่จะได้รับกลับคืนมาของพวกเขาด้วยประการฉะนี้การกล่าวหาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งและเกิดขึ้นด้วยข้อกล่าวหาที่เหมือนกัน

"และต่อมาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์อาหับก็ตรัสกับท่านว่า'เจ้านี่เองหรือผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล'และท่านจึงทูลว่า'ข้าพระบาทไม่ได้ทำความลำบากแก่อิสราเอลแต่ฝ่าพระบาทและราชวงศ์บิดาของฝ่าพระบาทต่างหากได้ทรงกระทำเพราะพวกฝ่าพระบาทได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์และติดตามบรรดาพระบาอัล'"1พงษ์กษัตริย์18:17,18;เมื่อคำกล่าวหาเท็จกระตุ้นคนทั้งหลายให้โกรธพวกเขาจะดำเนินการต่อผู้แทนของพระเจ้าด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกับที่ชาวอิสราเอลผู้ละทิ้งพระเจ้าเคยกระทำต่อเอลียาห์ {GC 590.1} {GCth17 515.1}

อำนาจการทำการอัศจรรย์ของลัทธิทรงวิญญาณจะส่งอิทธิพลออกมาต่อต้านผู้ที่ปฏิบัติตามพระเจ้ามากกว่าทำตามมนุษย์ผู้ที่ติดต่อกับวิญญาณจะประกาศว่าพระเจ้าทรงส่งพวกเขามาเพื่อทำให้ผู้ที่ปฏิเสธวันอาทิตย์สำนึกถึงความผิดของพวกเขาเองและยังย้ำว่าควรจะเชื่อฟังกฎหมายของบ้านเมืองให้เสมอเหมือนกฎบัญญัติของพระเจ้าผู้คนจะเศร้าใจกับความชั่วช้าอย่างใหญ่หลวงที่มีในโลกและเห็นพ้องกับคำพยานของครูสอนศาสนาว่าสภาพความเลวร้ายทางศีลธรรมมีสาเหตุมาจากการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ทุกคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับคำพยานของพวกเขาจะเป็นที่ชิงชังอย่างใหญ่หลวง {GC 590.2} {GCth17 515.2}

นโยบายในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของซาตานกับประชากรของพระเจ้าก็ยังคงเหมือนกับนโยบายที่มันใช้เปิดฉากการต่อสู้ยิ่งใหญ่ในสวรรค์มันแสดงตนว่ามันกำลังพยายามสนับสนุนการปกครองของพระเจ้าให้มั่นคงในขณะที่มันกำลังกระทำการอย่างลับๆพยายามหาทุกโอกาสเพื่อที่จะคว่ำการปกครองและงานที่มันทำด้วยความมุ่งมั่นเพื่อที่จะให้สำเร็จนี้มันกลับนำมาใส่ความกล่าวหาทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์นโยบายการหลอกลวงเดียวกันนี้ถูกจารึกในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรโรมันคริสตจักรนี้แสดงตนว่าเป็นตัวแทนของสวรรค์แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามยกตนเองขึ้นเหนือพระเจ้าและเปลี่ยนแปลงธรรมบัญญัติของพระองค์ภายใต้การปกครองของโรมนั้นผู้ที่ต้องทนทุกข์ด้วยความตายภายใต้การปกครองของโรมเพราะความจงรักภักดีต่อข่าวประเสริฐกลับถูกประณามว่าเป็นคนชั่วพวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นพันธมิตรกับซาตานและถูกตำหนิในทุกวิถีทางเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้พวกเขากลายเป็นอาชญากรที่เลวที่สุดในสายตาของ

ประชาชนและแม้แต่ในสายตาของพวกเขาเองด้วยบัดนี้ก็จะเป็นเช่นนั้นเหมือนกันในขณะที่ซาตานคอยหาทางทำลายผู้ที่ถวายเกียรติแด่ธรรมบัญญัติของพระเจ้ามันจะทำให้พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำผิดกฎหมายเป็นคนที่หลู่เกียรติพระเจ้าและเป็นผู้นำการพิพากษามายังโลก {GC 591.1} {GCth17 515.3}

พระเจ้าไม่ทรงเคยบังคับจิตใจหรือมโนธรรมแต่ซาตานพยายามบังคับโดยใช้ความโหดเหี้ยมเพื่อควบคุมคนทั้งหลายที่มันไม่อาจล่อลวงให้ทำผิดด้วยวิธีการอื่นมันจะใช้ความกลัวหรือการบังคับเพื่อควบคุมจิตใต้สำนึกและสร้างความจงรักภักดีให้กับตัวของมันเองเพื่อกระทำการเรื่องนี้ให้สำเร็จมันทำงานผ่านผู้มีอำนาจทั้งทางฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกโดยเร่งเร้าพวกเขาให้ตรากฎหมายของมนุษย์มาบังคับท้าทายธรรมบัญญัติของพระเจ้า {GC 591.2} {GCth17 515.4}

ผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตของพระคัมภีร์จะถูกปรักปรำว่าเป็นศัตรูของกฎและระเบียบเป็นผู้ทำลายกรอบศีลธรรมของสังคมทำให้เกิดความวุ่นวายและความเสื่อมทรามและนำการพิพากษาของพระเจ้าลงมาสู่โลกนี้ความเคร่งครัดทางศาสนาของพวกเขาจะถูกตรา[/วินิจฉัย]ว่าดันทุรังดื้อรั้นและดูแคลนอำนาจการปกครองพวกเขาจะถูกกล่าวหาว่าไม่ภักดีต่อรัฐบาลอาจารย์ทั้งหลายที่ปฏิเสธข้อกำหนดในธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะเทศนาจากธรรมาสน์ถึงหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟังอำนาจรัฐว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ส่วนในสภานิติบัญญัติและในศาลยุติธรรมผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมและถูกลงโทษคำพูดของพวกเขาจะถูกป้ายสีอย่างผิดๆความตั้งใจของพวกเขาจะถูกกล่าวหาอย่างเลวร้ายที่สุด {GC 592.1} {GCth17 516.1}

ในขณะที่คริสตจักรโปรเตสแตนต์ปฏิเสธเหตุผลที่ชัดเจนในพระคัมภีร์ซึ่งแสดงหลักฐานของการปกป้องธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาอยากจะปิดปากของผู้ที่พวกเขาไม่อาจเอาพระคัมภีร์ไปล้มล้างความเชื่อได้ถึงแม้พวกเขาจะปิดตาตนเองไม่ยอมดูข้อเท็จจริงก็ตามพวกเขากำลังปรับตนเพื่อนำไปสู่การกดขี่ข่มเหงผู้ที่ตั้งมั่นปฏิเสธไม่ยอมทำในสิ่งที่โลกคริสเตียนทั่วไปกำลังทำกันอยู่และยอมรับคำกล่าวอ้างสิทธิของวันสะบาโตของระบอบเปปาซี {GC 592.2} {GCth17 516.2}

ผู้ที่มีตำแหน่งสูงในคริสตจักรและในรัฐบาลจะร่วมกันให้สินบนชักชวนหรือบังคับคนทุกชนชั้นให้ถวายเกียรติแก่วันอาทิตย์อำนาจของพระเจ้าที่ขาดหายไปจะถูกแต่งเติมด้วยการตรากฎหมายที่กดขี่ความเลวร้ายทางการเมืองกำลังทำลายความรักความยุติธรรมและการเคารพความจริงและแม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นประเทศเสรีพวกผู้มีอำนาจในการปกครองและสมาชิกสภานิติบัญญัติจะตรากฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ตามที่ผู้คนเรียกร้องเพื่อคงความนิยมจากประชาชนเสรีภาพทางความนึกคิดซึ่งได้มาด้วยการเสียสละอันมีค่านั้นจะไม่ได้รับการนับถืออีกต่อไปในความขัดแย้งที่กำลังจะมาถึงเราจะเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า
“พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้นมันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนางคือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยานของพระเยซู” วิวรณ์ 12:17 {GC 592.3} {GCth17 516.3}

บท 37 - พระคัมภีร์เป็นโล่ป้องกัน

“ไปดูธรรมบัญญัติและถ้อยคำพยานแน่ทีเดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้าก็จะเป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเลย”อิสยาห์8:20;ประชากรของพระเจ้าได้รับการชี้แนะให้ไปใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องป้องกันตนเองจากอิทธิพลของครูสอนเทียมเท็จและอำนาจหลอกลวงของวิญญาณแห่งความมืดซาตานใช้กลอุบายทุกรูปแบบขัดขวางมนุษย์เพื่อไม่ให้รับความรู้ของพระคัมภีร์เพราะเรื่องราวเรียบง่ายในพระคัมภีร์นั้นกล่าวเปิดโปงกลลวงของมันทุกครั้งที่มีการฟื้นฟูงานของพระเจ้าจะกระตุ้นให้เจ้าชายแห่งความชั่วทำงานของมันอย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้นบัดนี้มันกำลังทำการอย่างเต็มที่เป็นครั้งสุดท้ายเพื่อดิ้นรนต่อสู้กับพระคริสต์และผู้ติดตามของพระองค์การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายกำลังจะเปิดฉากขึ้นพระคริสต์เทียมเท็จจะทำการอัศจรรย์ต่อหน้าต่อต่อตาของพวกเราการปลอมแปลงจะคล้ายคลึงกับของจริงจนไม่มีทางแยกแยะออกได้นอกจากจะใช้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยคำพยานของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทุกประโยคและทุกการอัศจรรย์จะต้องถูกตรวจสอบ {GC 593.1} {GCth17 517.1}

ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกๆข้อของพระเจ้าจะถูกต่อต้านและถูกเยาะเย้ยพวกเขาจะยืนหยัดอยู่ได้ด้วยพระเจ้าเท่านั้นเพื่อที่จะทนต่อการทดลองที่อยู่เบื้องหน้าได้นั้นพวกเขาจะต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์พวกเขาจะถวายเกียรติพระองค์ได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจอย่างถูกต้องถึงพระลักษณะการปกครองและพระประสงค์ของพระองค์และยอมปฏิบัติตามไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดจนผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้นอกจากผู้ที่เสริมสมองของตนเองด้วยสัจธรรมต่างๆในพระคัมภีร์เท่านั้นการทดสอบอย่างละเอียดจะมาถึงจิตวิญญาณทุกดวงว่าข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์หรือไม่บัดนี้เป็นเวลาแห่งการตัดสินใจแล้วเท้าของเราวางอยู่บนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลงแล้วหรือยังเราพร้อมที่จะยืนขึ้นเพื่อปกป้องพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูหรือไม่ {GC 593.2} {GCth17 517.2}

ก่อนที่พระผู้ช่วยให้รอดจะถูกตรึงกางเขนพระองค์ทรงอธิบายให้สาวกทราบว่าพระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์และกลับเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพและทูตสวรรค์ก็อยู่ที่นั่นเพื่อประทับพระดำรัสของพระองค์ลงไปในความทรงจำและจิตใจของสาวกแต่สาวกทั้งหลายกำลังมองหาการช่วยกู้ฝ่ายเนื้อหนังจากแอกของชาวโรมันและพวกเขาทนไม่ได้กับความคิดที่ว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นความหวังของพวกเขาจะต้องทนกับความตายอันน่าอับอายเช่นนี้พระดำรัสต่างๆที่พวกเขาต้องจดจำนั้นจึงอันตรธานหายไปจากความคิดและเมื่อเวลาแห่งการทดลองมาถึงพวกเขาจึงไม่พร้อมความตายของพระเยซูทำลายความหวังของพวกเขาไปโดยสิ้นเชิงเสมือนหนึ่งว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเตือนพวกเขาไว้ก่อนคำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคตที่เปิดเผยให้พวกเราทราบนั้นชัดเจนเช่นเดียวกับพระดำรัสของพระคริสต์ที่เปิดเผยให้สาวกทราบเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวกับการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณและงานของการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับเวลาแห่งความทุกข์ยากได้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนแต่คนมากมายไม่เข้าใจสัจธรรมที่สำคัญเหล่านี้ราวกับว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เคยถูกเปิดเผยมาก่อนซาตานเฝ้าคอยที่จะขจัดทุกความนึกคิดที่จะทำให้พวกเขาฉลาดจนถึงขั้นได้รับความรอดและเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึงก็จะพบว่าพวกเขาไม่พร้อม {GC 594.1} {GCth17 517.3}

เมื่อพระเจ้าประทานคำเตือนที่สำคัญมากให้มนุษย์โดยใช้ทูตสวรรค์บริสุทธิ์บินประกาศอยู่บนท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์พระองค์ทรงกำหนดให้ทุกคนที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลให้รับฟังข่าวสารนี้ข่าวการพิพากษาอันน่ากลัวซึ่งกล่าวโทษการกราบไหว้บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน (วิวรณ์ 14:9-11)

ควรจะทำให้ทุกคนขยันศึกษาคำพยากรณ์ทั้งหลายเพื่อเรียนรู้ว่ารูปของสัตว์ร้ายคืออะไรและเราจะหลีกหนีจากการรับรูปของมันได้อย่างไรแต่คนส่วนใหญ่ปิดหูไม่รับฟังสัจธรรมและเปิดหูเข้าหานิทานเมื่ออัครทูตเปาโลมองไปยังยุคสุดท้ายท่านเปิดเผยว่า“เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่ถูกต้องไม่ได้” 2 ทิโมธี 4:3

เวลาที่กล่าวไว้ในข้อนี้มาถึงแล้วคนจำนวนมากไม่ต้องการสัจธรรมในพระคัมภีร์เพราะสัจธรรมในพระคัมภีร์รบกวนความปรารถนาของหัวใจที่บาปหนาและฝักใฝ่ทางโลกและซาตานก็สนองตอบด้วยการหลอกลวงต่างๆตามที่พวกเขาชื่นชอบ {GC 594.2} {GCth17 517.4}

แต่พระเจ้าจะทรงมีประชากรของพระองค์ในโลกที่คอยค้ำจุนรักษาพระคัมภีร์ไว้และใช้แต่เพียงพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นมาตรฐานของหลักคำสอนและเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปทั้งปวงความคิดเห็นต่างๆของผู้คงแก่เรียนข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์คำสอนทางศาสนาหรือคำตัดสินของสภาฝ่ายศาสนาซึ่งมีอยู่มากมายและขัดแย้งกันเช่นเดียวกับบรรดาคริสตจักรซึ่งพวกเขาเป็นตัวแทนอยู่ในสภาและเสียงข้างมากสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทั้งหมดของสิ่งเหล่านี้ไม่ควรถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านจุดใดจุดหนึ่งในความเชื่อทางศาสนาก่อนที่เราจะยอมรับหลักคำสอนหรือความเห็นใดๆนั้นเราจะต้องได้รับการสนับสนุนด้วยคำพูดที่ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ดังนั้น” {GC 595.1} {GCth17 518.1}

ซาตานใช้ความพยายามอยู่ตลอดเวลาเพื่อดึงดูดความสนใจไปที่มนุษย์แทนที่จะไปยังพระเจ้ามันนำผู้คนไปหาบรรดาบิชอปศาสนาจารย์ทั้งหลายและบรรดาศาสตราจารย์ทางศาสนศาสตร์เพื่อให้เป็นผู้ชี้ทางของพวกเขาแทนที่จะค้นหาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้หน้าที่ที่ตนเองจะต้องทำและแล้วด้วยการควบคุมสมองของบรรดาผู้นำเหล่านี้มันจึงสามารถแผ่อิทธิพลของมันไปสู่ประชาชนได้ตามที่มันต้องการ {GC 595.2} {GCth17 518.2}

เมื่อพระคริสต์เสด็จมาเพื่อตรัสพระดำรัสแห่งชีวิตคนมากมายแม้กระทั่งในหมู่ปุโรหิตและผู้ปกครองฟังพระองค์ด้วยความยินดีและเชื่อพระองค์แต่หัวหน้าปุโรหิตและผู้นำประเทศมุ่งมั่นโจมตีและปฏิเสธคำสอนของพระองค์ถึงแม้พวกเขาจะงุนงงสับสนในความพยายามทั้งหมดเพื่อกล่าวหาพระองค์และถึงแม้พวกเขาจะไม่ยอมรับคำสอนของพระองค์ก็ตามพวกเขากลับสัมผัสได้ถึงอิทธิพลอำนาจของพระเจ้าและพระปัญญาที่มากับพระดำรัสเหล่านั้นแต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงปิดล้อมตัวเองด้วยอคติพวกเขาปฏิเสธหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดถึงการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์เกลือกว่าพวกเขาจะถูกบังคับให้เข้าร่วมเป็นสาวกของพระองค์คู่ต่อสู้เหล่านี้ของพระเยซูเป็นบุคคลที่ประชาชนได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่วัยเยาว์ให้เคารพยกย่องและให้น้อมรับอำนาจของพวกเขาโดยปริยายพวกเขาต่างถามกันว่า“เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้ปกครองของเราและเหล่าธรรมาจารย์ที่รอบรู้ไม่เชื่อในพระเยซูทำไมคนที่เคร่งในศาสนาเหล่านี้จะไม่ยอมรับพระองค์ถ้าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์”
มันคืออิทธิพลของบรรดาครูเหล่านี้ที่นำประชาชาติยิวให้ปฏิเสธพระผู้ไถ่ของตน {GC 595.3} {GCth17 518.3}

วิญญาณที่อยู่เบื้องหลังปุโรหิตและผู้ปกครองเหล่านั้นยังคงแสดงออกให้เห็นในผู้คนมากมายที่ดำรงตำแหน่งสูงในฝ่ายศาสนาพวกเขาปฏิเสธที่จะพิจารณาคำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องของสัจธรรมต่างๆซึ่งเฉพาะเจาะจงสำหรับยุคนี้พวกเขาชี้ให้ดูจำนวนสมัครพรรคพวกทรัพย์สมบัติและความโด่งดังของตนและมองด้วยสายตาที่ดูแคลนไปยังบรรดาผู้ที่ยกชูสัจธรรมซึ่งมีอยู่เพียงไม่กี่คนอีกทั้งมีฐานะยากจนและไม่เป็

นที่รู้จักว่าเป็นพวกที่มีความเชื่อที่ทำให้แยกตัวพวกเขาเองออกไปจากโลก {GC 596.1} {GCth17 519.1}

พระคริสต์ทรงมองไปยังภายภาคหน้าว่าอำนาจที่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีใช้นั้นไม่ได้ยุติลงเมื่อชนชาวยิวกระจัดกระจายไปพระองค์ทรงพยากรณ์ให้เห็นถึงงานการยกชูอำนาจมนุษย์เพื่อควบคุมมโนธรรมซึ่งเป็นคำสาปที่เลวร้ายของคริสตจักรมาตลอดทุกยุคทุกสมัยและพระดำรัสอันน่ากลัวที่ตำหนิเหล่าธรรมาจารย์และฟาริสีรวมทั้งคำเตือนของพระองค์ที่ประทานให้แก่คนทั้งปวงว่าไม่ให้ติดตามผู้นำตาบอดเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเป็นการว่ากล่าวตักเตือนสำหรับคนทุกยุคในอนาคต {GC 596.2} {GCth17 519.2}

คริสตจักรโรมันสงวนสิทธิ์ให้เฉพาะคณะสงฆ์เป็นผู้มีอำนาจตีความหมายพระคัมภีร์โดยใช้หลักการว่าเฉพาะคณะนักบวชเท่านั้นที่มีความสามารถอธิบายพระวจนะของพระเจ้าได้ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิ์ทำเช่นนี้ [โปรดดู APPENDIX NOTE FOR PAGE 340] ถึงแม้การปฏิรูปทางศาสนานำพระคัมภีร์กลับคืนมาให้แก่ประชาชนทุกคนแล้วก็ตามแต่กระนั้นหลักการอันเดียวกันที่โรมรักษาไว้นั้นยังคงขัดขวางคนจำนวนมากในคริสตจักรโปรเตสแตนต์จากการค้นหาพระคัมภีร์ด้วยตนเองพวกเขาถูกสอนให้ยอมรับคำสอนตามที่คริสตจักรแปลความหมายไว้และคนนับพันไม่กล้ารับแม้กระทั่งเรื่องที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนถ้าเรื่องนั้นตรงข้ามกับหลักข้อเชื่อหรือคำสอนที่ปักหลักไว้อย่างแน่นแฟ้นของคริสตจักรของพวกเขา {GC 596.3} {GCth17 519.3}

ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์จะเต็มไปด้วยคำเตือนเรื่องครูสอนเทียมเท็จแต่ก็ยังมีคนอีกมากมายที่พร้อมมอบจิตวิญญาณของตนไว้กับคณะสงฆ์ในทุกวันนี้มีคนนับพันที่ประกาศตนว่าเป็นผู้เชื่อแต่ไม่สามารถหาเหตุผลมารองรับความเชื่อที่พวกเขายึดถือได้นอกจากจะบอกได้เพียงว่าความเชื่อของเขาได้รับการสอนมาจากผู้นำศาสนาพวกเขามองข้ามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดไปและวางใจในคำพูดของบรรดาอาจารย์แต่อาจารย์จะไม่มีทางผิดพลาดเลยหรือเราจะมอบจิตวิญญาณของเราให้พวกเขานำได้อย่างไรนอกเสียจากเราจะเรียนรู้จากพระวจนะของพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นผู้ยกชูแสงสว่างการขาดความกล้าฝ่ายศีลธรรมที่จะก้าวเท้าออกจากเส้นทางเดินที่โลกเคยเหยียบย่ำมาแล้วได้นำคนมากมายไปติดตามย่างเท้าของผู้คงแก่เรียนและด้วยความไม่เต็มใจของพวกเขาที่จะตรวจสอบด้วยตนเองพวกเขาจึงยึดติดอยู่กับโซ่ตรวนแห่งความเท็จอย่างสิ้นหวังพวกเขามองเห็นว่าสัจธรรมสำหรับยุคนี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์และพวกเขาสัมผัสได้ถึงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงร่วมสถิตอยู่กับการประกาศของพระคัมภีร์แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังปล่อยให้การต่อต้านของคณะสงฆ์หันเหพวกเขาออกไปจากแสงสว่างถึงแม้ความคิดอย่างมีเหตุมีผลและสามัญสำนึกจะถูกโน้มน้าวแล้วก็ตามจิตวิญญาณที่หลงผิดเหล่านี้ก็ไม่กล้าแม้แต่ที่จะคิดต่างไปจากอาจารย์การตัดสินใจของพวกเขาแต่ละคนและผลประโยชน์ชั่วนิรันดร์ของพวกเขาถูกนำมาถวายบูชาให้แก่ความไม่เชื่อความหยิ่งและอคติของผู้อื่น {GC 596.4} {GCth17 519.4}

ซาตานทำงานผ่านอิทธิพลมนุษย์ด้วยวิธีการมากมายเพื่อดักจับเหยื่อของมันมันผูกมัดฝูงชนไว้กับตัวมันเองด้วยการเอาสายสัมพันธ์แห่งความรักไปผูกมัดพวกเขาไว้กับผู้ที่เป็นศัตรูกางเขนของพระคริสต์ไม่ว่าสายสัมพันธ์นี้จะเป็นอะไรก็ตามอาทิสายสัมพันธ์ของการเป็นพ่อแม่ของลูกของการเป็นคู่สมรสหรือของสังคมผลลัพธ์ที่ได้ย่อมเหมือนกันคือผู้ต่อต้านสัจธรรมใช้อำนาจของเขาควบคุมสามัญสำนึกและจิตวิญญาณที่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจนี้จะไม่มีความกล้าหาญพอหรือมีอิสระพอที่จะเชื่อฟังความเชื่อมั่นของเขาเองในสิ่งที่เขาต้องทำ {GC 597.1} {GCth17 520.1}

สัจธรรมและพระสิริของพระเจ้านั้นแยกออกจากกันไม่ได้เป็นไปไม่ได้ที่จะให้เราถวายเกียรติพระเจ้าด้วยทัศนคติที่ผิดๆในเมื่อมีพระคัมภีร์อยู่ใกล้แค่เอื้อมคนมากมายอ้างว่าใครจะเชื่ออะไรนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญหากชีวิตของเขาดำเนินได้อย่างถูกต้องแต่ชีวิตจะถูกหล่อหลอมด้วยความเชื่อหากแสงสว่างและสัจธรรมอยู่ใกล้แค่เอื้อมแต่เราละเลยโอกาสที่จะพัฒนาการฟังและการมองเห็นก็เท่ากับเราปฏิเสธสัจธรรมและแสงสว่างนั้นเรากำลังเลือกความมืดมากกว่าความสว่าง {GC 597.2} {GCth17 520.2}

“มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูกแต่ปลายทางคือความมรณา” สุภาษิต 16:25 การไม่รู้ไม่อาจนำมาใช้เป็นข้อแก้ตัวให้กับความผิดหรือบาปในเมื่อเรามีโอกาสมากมายที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าเมื่อชายคนหนึ่งเดินทางมาจนถึงทางแยกที่มีถนนหลายเส้นและมีป้ายชี้ทางบอกว่าทางแต่ละสายจะนำไปสู่สถานที่แห่งใดหากเขาไม่สนใจป้ายบอกทางและเดินไปตามทางที่เขาคิดว่าถูกต้องเขาอาจเดินไปด้วยความจริงใจแต่ก็มีความเป็นไปได้สูงที่เขาจะพบว่าตัวเองเดินอยู่บนเส้นทางที่ผิด {GC 597.3} {GCth17 520.3}

พระเจ้าประทานพระวจนะของพระองค์เพื่อให้เราคุ้นเคยกับคำสอนของพระองค์และเรียนรู้ด้วยตัวเราเองว่าพระองค์ทรงคาดหวังสิ่งใดจากเราเมื่อบาเรียนมาหาพระเยซูด้วยคำถามว่า“ท่านอาจารย์ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์”พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะให้เขาไปหาพระคัมภีร์ตรัสว่า
“ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไรท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร” ลูกา 10:25, 26; การไม่รู้ไม่ใช่ข้อแก้ตัวสำหรับเด็กหรือผู้ใหญ่หรือช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากโทษที่เกิดจากการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าเพราะว่าในมือของพวกเขามีธรรมบัญญัตินั้นรวมถึงหลักการต่างๆและข้อกำหนดทั้งหลายของมันถูกเสนอไว้อย่างซื่อสัตย์การมีความตั้งใจดีนั้นไม่เพียงพอการทำตามคำพูดของมนุษย์ที่คิดว่าตนเองถูกต้องหรือที่อาจารย์บอกเขาว่าถูกต้องนั้นก็ไม่เพียงพอความรอดของจิตวิญญาณของเขาเป็นเดิมพันอยู่และเขาจะต้องค้นหาพระคัมภีร์ด้วยตัวของเขาเองไม่ว่าความตั้งใจของเขาจะหนักแน่นเพียงไรไม่ว่าเขาจะมั่นใจเพียงไรว่าอาจารย์ทั้งหลายทราบดีว่าอะไรคือสัจธรรมสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รากฐานของเขาเขามีแผนที่แสดงถึงสัญลักษณ์บอกทางทุกอย่างที่นำการเดินทางมุ่งหน้าไปสู่สวรรค์และเขาจะต้องไม่ใช้การคาดเดาใดๆทั้งสิ้น {GC 598.1} {GCth17 521.1}

หน้าที่อันดับแรกและเป็นหน้าที่สูงส่งที่สุดของมนุษย์ทุกคนที่มีความคิดนั้นคือการเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าสัจธรรมคืออะไรจากนั้นจึงดำเนินไปในแสงสว่างและหนุนใจผู้อื่นให้ทำตามแบบอย่างของเขาเราจะต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความขยันหมั่นเพียรในแต่ละวันประเมินทุกความคิดและเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งกับข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆด้วยการช่วยเหลือจากพระเจ้าเราจะต้องสร้างแนวคิดของเราเพื่อตัวเราเองในเมื่อเราเองจะต้องเป็นผู้ให้คำแก้ต่างต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า {GC 598.2} {GCth17 521.2}

สัจธรรมทั้งหลายที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนที่สุดถูกคนที่มีการศึกษานำไปพัวพันกับความสงสัยและความมืดพวกเขาแสร้งทำตัวว่ามีปัญญายิ่งใหญ่และสอนว่าพระคัมภีร์มีความหมายทางจิตวิญญาณที่ลึกลับซับซ้อนและเข้าใจอย่างชัดเจนไม่ได้ด้วยภาษาที่ใช้คนเหล่านี้เป็นครูสอนเทียมเท็จพระเยซูตรัสถึงคนกลุ่มนี้ว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า” มาระโก12:24;เราจะต้องอธิบายภาษาของพระคัมภีร์ตามความหมายที่ชัดเจนอย่างไม่ต้องสงสัยยกเว้นว่าพระคัมภีร์ใช้ภาษาสัญลักษณ์หรือใช้อุปมาอุปมัยพระคริสต์ประทานพระสัญญาไว้แล้วว่า“ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า” ยอห์น 7:17

ถ้าหากมนุษย์จะยอมรับพระคัมภีร์ตามตัวหนังสือที่อ่านถ้าหากไม่มีครูเทียมเท็จที่จะนำพาพวกเขาไปในทางที่ผิดและทำให้สมองของพวกเขาสับสนแล้วภารกิจหนึ่งน่าจะสำเร็จลุล่วงไปแล้วซึ่งเป็นภารกิจที่จะทำให้ทูตสวรรค์ชื่นชมยินดีและจะนำคนนับหมื่นนับพันที่ซึ่งบัดนี้ยังคงดำเนินอยู่ในทางที่ผิดให้เข้ามาสู่คอกแกะของพระคริสต์ {GC 598.3} {GCth17 521.3}

เราจะต้องใช้พลังทางความคิดทั้งหมดเพื่อศึกษาพระคัมภีร์และจะต้องทำความเข้าใจเพื่อหยั่งรู้ถึงเรื่องอันลึกซึ้งของพระเจ้ามากเท่าที่มนุษย์ที่ต้องตายจะทำความเข้าใจได้แต่ถึงกระนั้นเราจะต้องไม่ลืมว่าผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์จะต้องมีวิญญาณที่แท้จริงของผู้ใฝ่เรียนซึ่งมีลักษณะว่านอนสอนง่ายและมีการยอมรับอย่างเด็กเล็กๆรวมอยู่ด้วยเราศึกษาเรื่องที่เข้าใจยากในพระคัมภีร์ให้แตกฉานด้วยวิธีเดียวกันกับที่ใช้เก็บเกี่ยวปัญหาทางด้านปรัชญาไม่ได้เราจะต้องไม่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งเป็นวิธีที่คนมากมายใช้ในการศึกษาเรื่องทางวิทยาศาสตร์แต่เราจะต้องหมั่นอธิษฐานพึ่งพิงในพระเจ้าและปรารถนาอย่างจริงใจเพื่อเรียนรู้น้ำพระทัยของพระองค์เราจะต้องเข้ามาหาพระองค์ด้วยจิตวิญญาณที่ถ่อมและยอมรับฟังคำสอนเพื่อรับความรู้จากพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงพระนามว่า “เราเป็น” [อพยพ 3:14]

ไม่เช่นนั้นทูตแห่งความชั่วจะทำให้ความคิดของเราบอดไปและทำให้หัวใจของเราแข็งกระด้างจนสัจธรรมประทับลงในตัวเราไม่ได้ {GC 599.1} {GCth17 522.1}

มีข้อความหลายตอนในพระคัมภีร์ที่ผู้คงแก่เรียนประกาศว่าเป็นเรื่องลึกลับหรือถูกมองข้ามว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญสำหรับผู้ที่ได้รับการสั่งสอนในโรงเรียนของพระคริสต์ข้อความดังกล่าวจะเต็มไปด้วยถ้อยคำปลอบประโลมใจและคำชี้แนะทำไมนักศาสนศาสตร์จำนวนมากมายจึงไม่เข้าใจพระคำของพระเจ้าเหตุผลหนึ่งก็เป็นเพราะพวกเขาปิดหูปิดตาให้กับสัจธรรมต่างๆที่ตนไม่ต้องการปฏิบัติตามการเข้าใจสัจธรรมในพระคัมภีร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังทางปัญญาที่ลงแรงค้นคว้าแต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายอันแน่วแน่อย่างจริงใจนั่นคือความต้องการอย่างจริงจังของการแสวงหาความชอบธรรม {GC 599.2} {GCth17 522.2}

เราไม่ควรศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากการอธิษฐานมีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะทรงประกอบกิจเพื่อให้เรารู้สึกถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านั้นที่เข้าใจได้ง่ายหรือจะทรงขวางเราจากการปล้ำสู้กับสัจธรรมทั้งหลายที่เข้าใจยากบรรดาทูตสวรรค์มีหน้าที่ตระเตรียมจิตใจเพื่อให้เข้าใจพระวจนะของพระเจ้าเพื่อที่เราจะรู้สึกหลงใหลในความงดงามแห่งพระวจนะนั้นและยอมรับคำเตือนชี้แนะจากพระวจนะหรือรู้สึกสนุกสนานและได้รับพละกำลังจากพระสัญญาของพระวจนะนั้นเราจะต้องให้คำทูลขอของผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีมาเป็นของเราว่า“ขอทรงเปิดตาข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งอัศจรรย์จากธรรมบัญญัติของพระองค์” สดุดี 119:18.

บ่อยครั้งที่ดูเสมือนหนึ่งว่าเราไม่อาจต้านทานการทดลองได้นั่นเป็นเพราะการละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์ทำให้ผู้ที่ถูกทดลองไม่สามารถจดจำพระสัญญาต่างๆของพระเจ้าได้อย่างทันท่วงทีและไม่สามารถเข้าเผชิญหน้ากับซาตานโดยมีพระคัมภีร์เป็นอาวุธได้แต่บรรดาทูตสวรรค์เฝ้าล้อมรอบผู้ที่ยินดีเต็มใจที่จะได้รับการสั่งสอนในเรื่องของพระเจ้าและในห่วงเวลาแห่งความต้องการยิ่งใหญ่ทูตสวรรค์จะช่วยให้พวกเขาหวงคิดถึงสัจธรรมเหล่านั้นที่พวกเขาต้องการดังนั้น“เมื่อศัตรูจะเข้ามาดั่งน้ำท่วมเชี่ยวพระวิญญาณของพระเจ้าชูโล่ขึ้นต้านเขา” อิสยาห์ 59:19 {GC 599.3} {GCth17 522.3}

พระเยซูทรงสัญญากับสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า“องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่งและจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว

”ยอห์น14:26;แต่คำสอนของพระคริสต์จะต้องถูกเก็บไว้ในสมองก่อนเพื่อที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงเตือนความทรงจำในเวลาที่เราตกอยู่ในภัยอันตรายกษัตริย์ดาวิดตรัสว่า

“ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจเพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สดุดี 119:11 {GC 600.1} {GCth17 523.1}

ทุกคนที่เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนิรันดร์กาลจะต้องคอยระวังอย่าให้ความสงสัยเข้ามาแทรกแซงบรรดาเสาหลักของสัจธรรมจะถูกโจมตีมันเป็นไปไม่ได้ที่จะนำตัวของเราให้ออกห่างไปจากคำสอนนอกศาสนายุคใหม่ที่ถากถางหรือหลอกลวงอีกทั้งยังบ่อนทำลายและร้ายกาจซาตานปรับการทดลองของมันให้เข้าได้กับคนทุกชนชั้นมันจู่โจมคนอ่านหนังสือไม่ออกด้วยคำตลกคะนองและการเย้ยหยันในขณะที่เข้าหาคนที่มีการศึกษาด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์และเหตุผลทางปรัชญาทั้งสองเหมือนกันคือถูกวางแผนมาเพื่อกระตุ้นความไม่วางใจหรือดูแคลนพระคัมภีร์แม้แต่กับเยาวชนที่อ่อนประสบการณ์ก็ยังทึกทักที่จะสอดแทรกความสงสัยเรื่องหลักการพื้นฐานของคริสเตียนเอาไว้และเยาวชนที่ไม่ซื่อสัตย์นอกใจผู้นี้ซึ่งเป็นผู้มีสติปัญญาตื้นเขินก็ยังแผ่อิทธิพลของเขาออกไปด้วยด้วยประการฉะนี้จึงมีคนมากมายที่ล้อเลียนความเชื่อของบรรพบุรุษและขัดขวางพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณฮีบรู10:29;ชีวิตมากมายที่คาดหวังว่าจะถวายเกียรติพระเจ้าและเป็นพระพรแก่โลกถูกลมหายใจเน่าเปื่อยของความไม่ซื่อสัตย์นอกใจทำลายทุกคนที่วางใจในการตัดสินใจด้วยเหตุผลที่โอ้อวดของมนุษย์และจินตนาการว่าพวกเขาสามารถอธิบายความลึกลับของพระเจ้าและมาถึงความจริงได้โดยไม่ต้องรับความช่วยเหลือจากพระปัญญาของพระเจ้านั้นกำลังติดอยู่ในกับดักของซาตาน {GC 600.2} {GCth17 523.2}

เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญจริงจังที่สุดของประวัติศาสตร์โลกชะตากรรมของฝูงชนจำนวนมากในโลกกำลังจะถูกตัดสินความเป็นอยู่ในอนาคตของเราเองและความรอดของจิตวิญญาณอื่นๆขึ้นกับวิถีทางที่เรากำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันนี้เราจำเป็นต้องให้พระวิญญาณแห่งสัจธรรมนำทางเราผู้ติดตามของพระคริสต์ทุกคนจะต้องถามด้วยความจริงใจว่
“พระองค์เจ้าข้าพระองค์ทรงประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร”

เราจะต้องถ่อมตัวเราเองลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการอดอาหารและการอธิษฐานและการใคร่ครวญถึงพระวจนะของพระองค์ให้มากโดยเฉพาะภาพเหตุการณ์ต่างๆเกี่ยวกับเรื่องการพิพากษาบัดนี้เราจะต้องแสวงหาประสบการณ์ในเรื่องของพระเจ้าที่ลึกซึ้งและมีชีวิตเราไม่มีเวลาที่จะให้สูญเสียได้อีกแล้วเหตุการณ์สำคัญยิ่งกำลังเกิดขึ้นรอบๆตัวเราเรากำลังอยู่ในพื้นที่แห่งความเย้ายวนของซาตานคนเฝ้ายามของพระเจ้าจงอย่าหลับใหลศัตรูกำลังย่องเข้ามาใกล้จงเตรียมพร้อมทุกเวลาหากท่านจะผ่อนคลายสบายกายและง่วงเหงาหาวนอนมันจะกระโจนเข้าใส่ท่านและจับท่านเป็นเหยื่อ {GC 601.1} {GCth17 523.3}

คนมากมายถูกหลอกในเรื่องสถานภาพที่แท้จริงของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าพวกเขายินดีกับตัวเองที่ไม่ได้ทำความผิดแต่ลืมนับการกระทำดีและการกระทำอันมีคุณธรรมที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้พวกเขาทำแต่พวกเขาละเลยที่จะทำการที่เขาจะเป็นต้นไม้อยู่ในสวนของพระเจ้านั้นไม่เพียงพอพวกเขาจะต้องสนองตอบตามที่พระเจ้าทรงคาดหวังไว้ด้วยนั่นคือพวกเขาจะต้องเกิดผลพระองค์ทรงถือว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบกับการดีทั้งปวงที่พวกเขาควรจะทำผ่านทางพระคุณของพระองค์ที่เสริมกำลังพวกเขาในหนังสือต่างๆของสวรรค์พวกเขาถูกบันทึกไว้ว่าเป็นผู้ที่ทำดินให้รกรุงรังแต่ถึงกระนั้นกรณีของคนกลุ่มนี้ก็ยังไม่สิ้นหวังเสียเลยทีเดียวสำหรับบรรดาผู้ที่ดูแคลนพระเมตตาคุณของพระเจ้าและใช้พระคุณของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้นพระทัยแห่งรักที่ทรงอดทนนานยังคงร้องเรียกต่อไปอีกว่า“ดังนั้นจึงมีคำกล่าวว่าค

นที่หลับอยู่จงตื่นขึ้นและจงเป็นขึ้นจากตายแล้วพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่านเหตุฉะนั้นจงระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี......จงใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์เพราะว่าทุกวันนี้เป็นยุคสมัยที่ชั่วร้าย" เอเฟซัส 5:14-16 {GC 601.2} {GCth17 523.4}

เมื่อเวลาแห่งการทดสอบมาถึงผู้ที่ใช้พระคำของพระเจ้าเป็นกฎในการดำเนินชีวิตจะถูกเปิดเผยตัวออกมาให้เห็นในช่วงฤดูร้อนเราแทบจะมองไม่เห็นความแตกต่างระหว่างต้นสนและต้นไม้อื่นๆแต่เมื่อฤดูหนาวกระหน่ำเข้ามาต้นสนจะยังคงสภาพเดิมไม่เปลี่ยนแปลงในขณะที่ต้นไม้อื่นๆจะร่วงโรยจนไม่มีใบหลงเหลือดังนั้นในเวลานี้เราไม่อาจแยกผู้เชื่อที่ไม่จริงใจออกจากคริสเตียนแท้จริงได้แต่เวลาใกล้จะมาถึงเมื่อความแตกต่างนี้จะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดจงให้การขัดแย้งเกิดขึ้นจงให้ความดันทุรังและความไม่ยอมผ่อนปรนเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งจงให้การกดขี่ข่มเหงจุดประกายขึ้นแล้วคนที่ไม่จริงใจและคนหน้าไหว้หลังหลอกจะหวั่นไหวและละทิ้งความเชื่อแต่คริสเตียนที่แท้จริงจะตั้งมั่นดั่งศิลาความเชื่อของเขาจะแข็งแกร่งความหวังจะเจิดจ้ากว่าในวันที่อุดมสมบูรณ์ {GC 602.1} {GCth17 524.1}

ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า"พระโอวาทของพระองค์เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์""ข้าพระองค์ได้ความเข้าใจจากข้อบังคับของพระองค์เพราะฉะนั้นข้าพระองค์เกลียดชังวิถีเท็จทุกอย่าง"สดุดี 119:99, 104 {GC 602.2} {GCth17 524.2}

"มนุษย์ผู้ประสบปัญญาและผู้ได้ความเข้าใจก็เป็นสุขจริงหนอ"

"เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำเมื่อแดดส่องมาถึงก็ไม่กลัวเพราะใบของมันคงเขียวอยู่เสมอและไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้งเพราะมันไม่หยุดที่จะเกิดผล" สุภาษิต 3:13 เยเรมีย์ 17:8 {GC 602.3} {GCth17 524.3}

บท 38 - คำเตือนสุดท้าย

“หลังจากนี้ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ท่านมีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่และรัศมีของท่านทำให้แผ่นดินโลกสว่างท่านร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า ‘บาบิโลนมหานครพังทลายแล้วพังทลายแล้วกลายเป็นที่อาศัยของพวกผีเป็นที่อยู่ของวิญญาณทุกชนิดที่โสโครกเป็นที่อยู่ของนกทุกชนิดที่โสโครก’”“และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า‘จงออกมาจากนครนั้นเถิดชนชาติของเราเอ๋ยเพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนกับบาปของนครนั้นและเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น’” วิวรณ์ 18:1, 2, 4 {GC 603.1} {GCth17 525.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ไปยังภายภาคหน้าเมื่อข่าวการพังทลายของนครบาบิโลนตามที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่14(ข้อ8)เคยประกาศไว้จะถูกนำขึ้นมาประกาศซ้ำอีกครั้งหนึ่งจะมีการกล่าวเพิ่มเติมถึงความเสื่อมทรามชั่วช้าทั้งปวงซึ่งเข้ามาสู่ถาบันต่างๆที่เป็นส่วนหนึ่งของบาบิโลนตั้งแต่ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปีค.ศ.1844;สภาพอันเลวร้ายของโลกศาสนาถูกบรรยายไว้ณที่นี้ทุกครั้งที่มีการปฏิเสธความจริงความนึกคิดของประชากรจะยิ่งมืดมัวลงจิตใจของพวกเขาจะดื้อดึงมากยิ่งขึ้นซึ่งจะฝังตัวลึกเข้าไปจนกลายเป็นจิตใจแข็งกระด้างไม่เลื่อมใสในศาสนาพวกเขาท้าทายคำเตือนซึ่งพระเจ้าประทานมาให้ด้วยการเหยียบย่ำคำสอนในพระบัญญัติสิบประการข้อใดข้อหนึ่งอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งพวกเขาถูกชักนำให้กดขี่ข่มเหงผู้ที่ยึดถือความศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัติข้อนั้นพวกเขาทำให้พระคริสต์หมดคุณค่าด้วยการเหยียบย่ำพระวจนะและประชากรของพระองค์ในขณะที่คริสตจักรยอมรับคำสอนของลัทธิทรงวิญญาณนั้นเครื่องหน่วงเหนี่ยวที่ควบคุมจิตใจฝ่ายเนื้อหนังจะถูกขจัดออกไปและการนับถือศาสนาจะกลายเป็นเพียงเปลือกนอกที่คอยปกปิดความชั่วที่ต่ำช้าที่สุดความเชื่อในเรื่องการปรากฏตัวทางวิญญาณเปิดประตูให้กับวิญญาณแห่งการล่อลวงและหลักคำสอนต่างๆของผีมารและด้วยเหตุนี้จึงสัมผัสอิทธิพลต่างๆของทูตสวรรค์ชั่วได้ในคริสตจักร {GC 603.2} {GCth17 525.2}

ในช่วงเวลาที่คำพยากรณ์นี้ประกาศออกมานั้นมีการกล่าวถึงนครบาบิโลนไว้ว่า“บาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้วและพระเจ้าทรงจดจำการอธรรมของนครนั้นแล้ว” วิวรณ์ 18:5 บาบิโลนเติมความชั่วของตนจนเต็มล้นและความพินาศกำลังจะลงมายังเธอแต่พระเจ้ายังทรงมีประชากรของพระองค์อยู่ในนครบาบิโลนและก่อนที่การพิพากษาของพระองค์จะมายังนครนั้นผู้ที่ซื่อสัตย์เหล่านี้จะต้องถูกเรียกให้ออกจากเมืองนี้เพื่อจะไม่เข้าร่วมอยู่ในบาปทั้งหลายของเธอและ “ไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น”(ข้อ4)ดังนั้นขบวนการซึ่งใช้สัญลักษณ์เป็นทูตสวรรค์ที่บินลงมาจากสวรรค์ซึ่งทำให้โลกสว่างไสวด้วยรัศมีภาพและร้องประกาศด้วยเสียงอันดังและหนักแน่นนั้นกำลังประกาศถึงบาปทั้งหลายของนครบาบิโลนข่าวที่ทูตสวรรค์ประกาศนี้มาพร้อมกับคำเชิญชวนว่า“จงออกมาจากนครนั้นเถิดชนชาติของเราเอ๋ย”คำประกาศเหล่านี้เมื่อรวมเข้ากับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจึงกลายเป็นคำเตือนสุดท้ายที่พระเจ้าประทานให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก {GC 604.1} {GCth17 525.3}

ผลที่จะเกิดกับโลกนี้ช่างน่ากลัวเพียงไรอำนาจต่างๆในโลกซึ่งรวมตัวกันเพื่อทำสงครามต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้าจะตรากฎหมายให้“ทุกคนทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โตคนมั่งมีและคนยากจนเสรีชนและทาส”วิวรณ์13:16;ต้องปฏิบัติตามประเพณีของคริสตจักรด้วยการถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จทุกคนที่ไม่ยอมทำตามจะถูกกฎหมายของบ้านเมืองลงโทษและในที่สุดจะถูกประกาศว่าเป็นผู้ที่สมควรตายในอีกแง่มุมหนึ่งคือธรรมบัญญัติของพระเจ้าที่กำหนดวันพักผ่อนของพระผู้สร้างเรียกร้องให้เราเชื่อฟังและตักเตือนถึงพระพิโรธที่จะเกิดแก่ทุกคนที่ล่วงละเมิดข้อบังคับต่างๆของมัน {GC 604.2} {GCth17 525.4}

ด้วยประเด็นอันชัดแจ้งตามเรื่องที่ถูกเปิดเผยไว้ต่อหน้าเขาคือผู้ใดที่เหยียบย่ำธรรมบัญญัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎที่มนุษย์ตราขึ้นจะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเขารับเครื่องหมายที่แสดงถึงความภักดีต่ออำนาจที่เขาเลือกแทนที่จะปฏิบัติตามพระเจ้าคำเตือนที่สวรรค์ส่งมาให้คือ "ถ้าใครบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขาคนนั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้าที่เทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์" วิวรณ์ 14:9, 10 {GC 604.3} {GCth17 525.5}

แต่ไม่มีสักคนใดที่ต้องทนทุกข์กับพระพิโรธของพระเจ้าจนกว่าสัจธรรมจะถูกนำมาสู่ความนึกคิดและสามัญสำนึกของเขาและเขาปฏิเสธสัจธรรมนั้นไปมีคนมากมายที่ไม่เคยมีโอกาสรับฟังสัจธรรมต่างๆที่เฉพาะเจาะจงสำหรับยุคนี้พวกเขาไม่เคยรับรู้หน้าที่ที่ถูกต้อง/อันแท้จริงซึ่งเขามีต่อพระบัญญัติข้อที่สี่พระเจ้าผู้ทรงอ่านจิตใจทุกดวงและทดสอบทุกความตั้งใจทั้งหมดจะไม่ทรงปล่อยให้ผู้ที่ต้องการรับรู้สัจธรรมต้องถูกหลอกด้วยประเด็นของความขัดแย้งนี้คำสั่งนี้จะไม่ถูกนำมาบังคับใส่ให้กับประชาชนคนใดอย่างไร้เหตุผลทุกคนจะต้องได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอเพื่อที่จะตัดสินได้อย่างชาญฉลาด {GC 605.1} {GCth17 526.1}

วันสะบาโตจะเป็นเครื่องทดสอบอันยิ่งใหญ่ของความจงรักภักดีเพราะเป็นหัวข้อของสัจธรรมที่เป็นประเด็นพิพาทกันโดยเฉพาะเมื่อการทดสอบครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นกับมนุษย์แล้วและแล้วเส้นแบ่งระหว่างผู้ที่รับใช้พระเจ้าและผู้ที่ไม่ยอมรับใช้พระองค์จะเห็นได้อย่างเด่นชัดในขณะที่การถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จตามกฎหมายของรัฐซึ่งขัดแย้งกับพระบัญญัติข้อที่สี่จะเป็นการปฏิญาณแสดงถึงความจงรักภักดีต่ออำนาจที่ต่อต้านพระเจ้านั้นการถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงซึ่งเป็นการเชื่อฟังตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นก็จะเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความภักดีที่มีต่อพระผู้สร้างในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายด้วยการยอมรับสัญลักษณ์ของการยอมจำนนต่ออำนาจฝ่ายโลกคนอีกกลุ่มหนึ่งจะรับตราประทับของพระเจ้าซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงความภักดีต่ออำนาจของพระองค์ {GC 605.2} {GCth17 526.2}

จนกระทั่งบัดนี้ผู้ที่นำเสนอความจริงของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามมักจะถูกมองว่าเป็นเพียงพวกตื่นตูมคำทำนายที่ว่าการไม่ยอมผ่อนปรนทางศาสนาจะเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาและคริสตจักรกับอำนาจรัฐจะร่วมมือกันเพื่อกดขี่ข่มเหงผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้านั้นถูกตราว่าเป็นเรื่องไม่มีมูลและเหลวไหลมีการประกาศอย่างมั่นใจว่าประเทศนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นแต่จะเป็นอย่างที่เคยเป็นมาตลอดคือปกป้องเสรีภาพทางศาสนาแต่ในขณะที่ปัญหาของเรื่องการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ถูกปลุกปั่นขึ้นมาอย่างแพร่หลายนั้นเหตุการณ์ที่มีผู้สงสัยและไม่เชื่อมาเนิ่นนานก็จะถูกเปิดให้เห็นว่ากำลังจะเกิดขึ้นและข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่งผลให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน {GC 605.3} {GCth17 526.3}

ในทุกยุคพระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ให้ตำหนิบาปทั้งในโลกและในคริสตจักรแต่ประชากรทั้งหลายปรารถนาที่จะฟังคำพูดที่รื่นหูและไม่ยอมรับฟังสัจธรรมที่บริสุทธิ์ตรงไปตรงมานักปฏิรูปหลายคนเมื่อก้าวเข้าไปสู่งานการรับใช้พวกเขาตั้งใจลงแรงด้วยความรอบคอบเป็นอย่างยิ่งเพื่อโจมตีบาปที่มีอยู่ในคริสตจักรและในประเทศชาติพวกเขาหวังว่าแบบอย่างชีวิตคริสเตียนที่บริสุทธิ์ของพวกเขาจะนำประชากรให้กลับมาสู่หลักคำสอนของพระคัมภีร์ได้แต่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมายังพวกเขาเหมือนเช่นที่เสด็จมายังเอลียาห์ทรงเคลื่อนไหวในตัวของเขาให้ตำหนิบาปของพระราชาผู้ชั่วร้ายและประชาชนที่ละทิ้งพระเจ้าพวกเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงการเทศนาสิ่งที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดแจ้งซึ่งเป็นคำสอนที่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะประกาศพวกเขาถูกกระตุ้นให้ประกาศความจริงและภัยอันตรายที่คุกคามจิตวิญญาณด้

วยความกระตือรือร้นพวกเขาประกาศถ้อยคำที่พระเจ้าประทานให้โดยปราศจากความกลัวถึงผลลัพธ์ที่ตามมาและประชาชนทั้งหลายถูกบังคับให้ฟังคำเตือน {GC 606.1} {GCth17 527.1}

ดังนี้แหละข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะถูกประกาศออกไปเมื่อถึงเวลาที่ข่าวนี้จะต้องถูกประกาศออกไปด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำการยิ่งใหญ่ผ่านบุคคลที่ถ่อมตนโดยทรงนำความนึกคิดของผู้ที่ถวายตัวเองให้แก่พระราชกิจแห่งการรับใช้ของพระองค์ผู้ที่ทำงานนี้จะมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานด้วยการได้รับการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าที่ได้รับผ่านการฝึกฝนจากสถาบันศึกษาผู้ที่มีความเชื่อและอธิษฐานอยู่เสมอจะถูกผลักดันให้ก้าวออกไปด้วยความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์เพื่อประกาศพระวจนะที่พระเจ้าประทานให้พวกเขาบาปของนครบาบิโลนจะถูกเปิดโปงผลลัพธ์อันน่ากลัวของการบังคับให้ปฏิบัติตามคริสตจักรโดยอำนาจฝ่ายปกครองการแทรกซึมของลัทธิทรงวิญญาณและการเติบโตอย่างลึกลับแต่รวดเร็วของอำนาจระบอบเปปาซีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกเปิดเผยออกมาคำเตือนที่ขึงขังเหล่านี้จะปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้นคนนับหมื่นนับพันที่ไม่เคยได้ยินเรื่องราวเช่นนี้มาก่อนจะได้ยินพวกเขารู้สึกประหลาดใจเมื่อได้ยินคำพยานว่านครบาบิโลนนั้นคือคริสตจักรที่ล่มจมก็เนื่องมาจากความผิดทั้งหลายและบาปต่างๆของเธอเองและเนื่องจากเธอปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงที่สวรรค์ส่งมาให้เมื่อประชาชนทั้งหลายกลับไปหาครูที่เคยสอนด้วยคำถามที่อยากรู้อยากเห็นว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่บรรดาอาจารย์ก็จะเล่านิยายและพยากรณ์เรื่องรื่นหูเพื่อปลอบความกลัวของพวกเขาและทำให้สามัญสำนึกที่ตื่นตัวของพวกเขาสงบลงแต่เนื่องจากมีคนมากมายไม่พอใจกับเพียงอำนาจของมนุษย์เท่านั้นและต้องการได้ยินข้อความที่กล่าวว่า“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า”อาจารย์จากคริสตจักรที่ได้รับความนิยมทำตัวเหมือนเช่นฟาริสีในสมัยก่อนคือเต็มไปด้วยความโกรธเพราะอำนาจของพวกเขาถูกสงสัยและพวกเขาจะประณามว่าข่าวเหล่านั้นมาจากซาตานและปลุกปั่นฝูงชนที่รักบาปให้ต่อว่าและกดขี่ผู้ที่ประกาศข่าวนี้ {GC 606.2} {GCth17 527.2}

เมื่อความขัดแย้งแผ่กระจายเข้าไปสู่เรื่องใหม่และจิตใจของประชาชนถูกนำให้หันไปสนใจธรรมบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกเหยียบย่ำแล้วซาตานจะเคลื่อนไหวอำนาจที่มาพร้อมกับข่าวสารนี้เพียงแต่จะทำให้ผู้ที่ต่อต้านข่าวสารรู้สึกโกรธคณะสงฆ์จะพยายามดับแสงสว่างด้วยความพยายามที่เกือบจะเหนือธรรมชาติของมนุษย์เพราะกลัวว่าแสงนี้จะส่องไปยังฝูงแกะของพวกเขาพวกเขาพยายามระงับการวิเคราะห์ปัญหาสำคัญเหล่านี้ด้วยทุกวิธีที่จะทำได้คริสตจักรร้องขอกองกำลังที่เข้มแข็งของอำนาจฝ่ายการเมืองและในงานนี้บรรดาผู้นิยมระบอบเปปาซีกับชาวโปรเตสแตนต์รวมตัวกันเป็นหนึ่งเมื่อขบวนการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เริ่มชัดเจนและเด็ดขาดมากยิ่งขึ้นแล้วจะมีการเร่งนำกฎหมายมาใช้ต่อต้านผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติพวกเขาจะถูกคุกคามด้วยโทษปรับและโทษจองจำและบางคนจะได้รับข้อเสนอด้วยตำแหน่งที่ทรงอิทธิพลรวมทั้งของรางวัลและผลประโยชน์อื่นๆเพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้ละทิ้งความเชื่อแต่พวกเขาจะตอบด้วยความแน่วแน่มั่นคงว่า“ให้ใช้พระวจนะของพระเจ้าบอกความผิดของเรา”ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องเดียวกับที่ลูเธอร์ใช้เมื่อเขาต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกันผู้ที่ถูกนำตัวขึ้นศาลยืนขึ้นปกป้องความจริงอย่างเข้มแข็งและมีบางคนที่ได้ยินสิ่งที่คนเหล่านี้พูดก็ลุกขึ้นยืนเพื่อถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยด้วยการทำเช่นนี้แสงสว่างจึงถูกส่งมายังคนนับพันซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีทางจะได้รับรู้ถึงสัจธรรมเหล่านี้เลย {GC 607.1} {GCth17 527.3}

การตั้งใจเชื่อฟังปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าจะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงกบฏซาตานจะปิดตาของพ่อแม่ให้ใช้ความเข้มงวดและความรุนแรงต่อลูกที่มีความเชื่อเจ้านายหรือนายหญิงจะกดขี่ผู้รับใช้ที่ถือรักษาพระบัญญัติอารมณ์ความรักจะกลายเป็นของแปลกลูกๆจะถูกตัดความสัมพันธ์และถูกขับไล่ออกจากบ้า

นสิ่งที่เปาโลกล่าวไว้ก็จะเกิดขึ้น“แท้จริงทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” 2 ทิโมธี 3:12 ในขณะที่ผู้ปกป้องสัจธรรมปฏิเสธที่จะถวายเกียรติวันอาทิตย์ให้เป็นวันสะบาโตนั้นบางคนจะถูกผลักเข้าไปอยู่ในเรือนจำบางคนถูกเนรเทศบางคนถูกปฏิบัติเยี่ยงทาสสำหรับปัญญาของมนุษย์แล้วในเวลานี้เรื่องทั้งหมดที่กล่าวถึงนี้ดูประหนึ่งว่าไม่น่าจะเป็นไปได้แต่เมื่ออำนาจแห่งการควบคุมของพระวิญญาณของพระเจ้าจะถูกเพิกถอนออกไปจากมนุษย์และพวกเขาตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานซึ่งเป็นผู้เกลียดชังข้อบังคับทั้งหลายของพระเจ้าแล้วเหตุการณ์ประหลาดจะพัฒนาขึ้นมาจิตใจโหดเหี้ยมได้เป็นอย่างมากเมื่อความยำเกรงและความรักของพระเจ้าถูกนำออกไป {GC 608.1} {GCth17 528.1}

ขณะที่พายุกำลังเคลื่อนใกล้เข้ามามีคนกลุ่มใหญ่ที่เชื่อในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามแต่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังสัจธรรมนั้นจะละทิ้งจุดยืนของตนและเข้าร่วมกับฝ่ายต่อต้านจากการเข้าร่วมกับโลกและรับวิญญาณของโลกพวกเขาจึงมองดูเรื่องราวต่างๆด้วยแสงสว่างที่เกือบจะเหมือนกันกับโลกและเมื่อการทดสอบมาถึงพวกเขาถูกเตรียมพร้อมที่จะเลือกทางที่ง่ายและเป็นที่นิยมคนที่มีความสามารถสูงและพูดจาไพเราะซึ่งครั้งหนึ่งเคยปีติยินดีอย่างมีความสุขกับสัจธรรมจะใช้อำนาจมาหลอกลวงและนำจิตวิญญาณให้หลงไปในทางที่ผิดพวกเขากลายเป็นศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของพี่น้องที่นับถือกันในอดีตเมื่อบรรดาผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตถูกนำเข้าสู่การพิพากษาเพื่อให้การเรื่องความเชื่อนั้นผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดของซาตานด้วยการเป็นพยานเท็จและกล่าวหาพวกเขาและด้วยการใช้รายงานเท็จและการพูดประจบประแจงเพื่อปลุกปั่นผู้มีอำนาจให้ต่อต้านพวกเขา {GC 608.2} {GCth17 528.2}

ในช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงนี้ความเชื่อของผู้รับใช้ทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกทดสอบพวกเขาประกาศคำเตือนอย่างซื่อสัตย์ตลอดมาโดยมองไปที่พระเจ้าและพระวจนะของพระองค์เท่านั้นพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทรงขับเคลื่อนอยู่ในจิตใจของพวกเขาทรงควบคุมการพูดของพวกเขาพวกเขาได้รับแรงกระตุ้นแห่งความร้อนรนที่บริสุทธิ์และด้วยแรงผลักดันจากพระเจ้าที่ลงมายังพวกเขาพวกเขาจึงก้าวเข้าสู่การทำงานในหน้าที่โดยไม่ได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการพูดกับประชาชนถึงเรื่องพระวจนะที่พระเจ้าประทานให้พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรองถึงผลประโยชน์ทางฝ่ายโลกหรือหาวิธีการที่จะรักษาชื่อเสียงหรือชีวิตแต่เมื่อพายุแห่งการต่อต้านและการตำหนิกระหน่ำลงมาใส่พวกเขาบางคนที่ตกอยู่ในความกลัวอย่างรุนแรงก็พร้อมที่จะอุทานขึ้นว่า“หากเราสามารถมองเห็นล่วงหน้าถึงผลจากคำพูดของเราเราก็คงจะปิดปากเงียบ”พวกเขาถูกความทุกข์ยากล้อมไว้ซาตานโหมกระหน่ำการทดลองที่รุนแรงใส่พวกเขางานที่พวกเขารับมานั้นดูประหนึ่งว่าจะเกินความสามารถที่จะทำให้สำเร็จพวกเขาถูกคุกคามด้วยการทำลายความกระตือรือร้นอย่างมีชีวิตชีวาสูญหายไปแต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็หันกลับไม่ได้และแล้วเมื่อพวกเขารู้สึกว่าช่วยตนเองไม่ได้อีกแล้วพวกเขาจึงวิ่งเข้าไปหลบซ่อนในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เพื่อเสริมกำลังพวกเขาจดจำได้ว่าคำที่พูดไปนั้นไม่ใช่คำพูดของพวกเขาเองแต่เป็นของพระเจ้าผู้ทรงบัญชาให้พวกเขาไปประกาศคำเตือนพระเจ้าทรงใส่สัจธรรมเข้ามาในจิตใจของพวกเขาและพวกเขาไม่อาจเพิกเฉยที่จะออกไปประกาศสัจธรรมนั้น {GC 608.3} {GCth17 528.3}

ประชากรของพระเจ้าในยุคต่างๆที่ผ่านมาต่างได้รับประสบการณ์การทดสอบเดียวกันนี้ไวคลิฟฟ์ฮัสลูเธอร์ทินเดลบาสเตอร์เวสเล่ย์ต่างผลักดัน/เร่งเร้าว่าหลักคำสอนทั้งหมดต้องถูกนำมาตรวจสอบกับพระคัมภีร์และประกาศว่าพวกเขาจะละทิ้งทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ตำหนิคนเหล่านี้ถูกกดขี่ข่มเหงอย่างรุนแรงไม่รู้จบสิ้นแต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้หยุดประกาศสัจธรรมประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในแต่ละยุคต่างถูกแสดง

ให้ปรากฏชัดด้วยการพัฒนาสัจธรรมที่พิเศษบางประการซึ่งถูกปรับให้เข้ากับความต้องการของประชากรของพระเจ้าในยุคนั้นๆสัจธรรมใหม่ทุกเรื่องรุดหน้าเข้าต้านกับความเกลียดชังและการขัดขวางซึ่งผู้ที่ได้รับพระพรจากแสงสว่างของสัจธรรมนั้นจะถูกทดลองและความยากลำบากองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานสัจธรรมพิเศษสำหรับประชาชนในช่วงเวลาวิกฤตใครกล้าปฏิเสธที่จะประกาศเรื่องเหล่านี้พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้รับใช้ของพระองค์นำคำเชิญชวนแห่งพระเมตตาคุณสุดท้ายไปให้แก่โลกพวกเขาอยู่เฉยไม่ได้ยกเว้นว่าจะยอมให้จิตวิญญาณต้องเสี่ยงต่อความพินาศบรรดาทูตของพระคริสต์ไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลที่ตามมาพวกเขาจะต้องทำหน้าที่ของตนเองและปล่อยผลลัพธ์ไว้ให้พระเจ้าทรงจัดการ {GC 609.1} {GCth17 529.1}

เมื่อการต่อต้านเพิ่มขึ้นจนถึงขั้นรุนแรงที่สุดผู้รับใช้ของพระเจ้าก็จะรู้สึกงุนงงอีกครั้งหนึ่งเพราะดูประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นผู้นำวิกฤตเข้ามาแต่สามัญสำนึกและพระวจนะของพระเจ้าต่างให้ความมั่นใจแก่เขาว่าวิถีทางที่พวกเขากำลังดำเนินอยู่นั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้องและถึงแม้ว่าการทดลองยังคงดำเนินอยู่พวกเขาก็ยังคงได้รับกำลังที่จะทนต่อไปการแข่งขันนั้นประชิดเข้ามาใกล้และรุนแรงมากขึ้นแต่ความเชื่อและกำลังใจของพวกเขาก็เพิ่มสูงขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์วิกฤตนั้นคำพยานของเขาคือ“เราไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงพระวจนะของพระเจ้าไม่กล้าแบ่งแยกธรรมบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และไม่กล้าเรียกส่วนหนึ่งว่าสำคัญแต่เรียกอีกส่วนว่าไม่สำคัญเพื่อจะได้รับความชื่นชอบจากโลกพระเจ้าที่เรารับใช้นั้นจะช่วยกู้พวกเราได้พระคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจของโลกนี้แล้วและทำไมเราจึงต้องกลัวโลกที่พระองค์ได้รับชัยชนะแล้วเล่า” {GC 610.1} {GCth17 529.2}

การกดขี่ข่มเหงในรูปแบบต่างๆคือการก้าวหน้าของหลักการซึ่งจะคงมีอยู่นานตราบเท่าที่ซาตานยังคงมีชีวิตอยู่และคริสตศาสนายังคงมีอำนาจสำคัญไม่มีมนุษย์คนใดจะรับใช้พระเจ้าได้โดยไม่ทำให้ตัวเองมีส่วนเข้าไปต่อต้านกองทัพแห่งความมืดบรรดาทูตสวรรค์ชั่วจะเข้าจู่โจมเขามันกลัวว่าอิทธิพลของเขาจะนำเหยื่อออกไปจากมือของพวกมันคนชั่วที่ถูกตำหนิด้วยการดำรงชีวิตของเขาจะเข้าร่วมกับทูตแห่งความชั่วเพื่อพยายามแยกตัวเองออกจากพระเจ้าโดยใช้การชักชวนให้ทำผิดเมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จก็จะใช้อำนาจบังคับเพื่อควบคุมสามัญสำนึก {GC 610.2} {GCth17 529.3}

แต่ตราบใดที่พระเยซูยังทรงเป็นผู้อุทธรณ์ของมนุษย์ในวิหารเบื้องบนนั้นบรรดาผู้มีอำนาจและประชาชนจะสัมผัสได้ถึงอิทธิพลการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์อิทธิพลนี้ยังควบคุมกฎหมายของแผ่นดินได้เป็นบางส่วนหากไม่ใช่เป็นเพราะการควบคุมกฎหมายเหล่านี้แล้วสภาพของโลกคงจะเลวร้ายกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ในขณะที่ผู้มีอำนาจหลายคนของเราเป็นตัวแทนที่ขยันขันแข็งของซาตานพระเจ้าก็ทรงมีตัวแทนของพระองค์อยู่ท่ามกลางผู้นำของประเทศด้วยศัตรูผลักดันผู้รับใช้ของมันเพื่อเสนอวิธีการต่างๆที่จะขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าด้วยความรุนแรงแต่เหล่านักการปกครองที่ยำเกรงพระเจ้าซึ่งรับอิทธิพลของทูตสวรรค์บริสุทธิ์จะคัดค้านข้อเสนอดังกล่าวด้วยข้อความที่ไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ด้วยประการฉะนี้จึงมีหลายคนขัดขวางคลื่นแห่งความชั่วที่รุนแรงไว้การต่อต้านของศัตรูแห่งความจริงจะถูกควบคุมไว้เพื่อให้ข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามทำงานต่อไปเมื่อคำเตือนสุดท้ายนี้จะถูกประกาศออกไปมันจะดึงดูดความสนใจของผู้นำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานอยู่ด้วยในเวลานี้และจะมีบางคนที่ยอมรับข่าวสารนี้และจะยืนขึ้นพร้อมกับประชากรของพระองค์ตลอดระยะเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 610.3} {GCth17 529.4}

ทูตสวรรค์ผู้เข้าร่วมประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่องสว่างทั่วไปทั้งโลกด้วยรัศมีของท่านเหตุการณ์เช่นนี้ทำนายถึงงานหนึ่งที่มีขอบเขตครอบคลุมทั่วโลกและมีอำนาจที่ไม่เคยมีมาก่อนขบวนกา

รต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปีค.ศ.1840~1844;เป็นการเปิดเผยให้เห็นถึงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งถูกนำไปเผยแพร่ในทุกศูนย์ประกาศข่าวประเสริฐทั่วทุกมุมโลกและในบางประเทศเกิดการตื่นตัวทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในแผ่นดินอื่นใดนับตั้งแต่สมัยของการปฏิรูปศาสนาของศตวรรษที่สิบหกแต่ขบวนการคำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะยิ่งใหญ่กว่านี้อีก{GC 611.1} {GCth17 530.1}

ผลที่จะเกิดขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ดั่ง"ฝนต้นฤดู"ที่หลั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อทำให้เมล็ดที่มีค่านั้นงอกออกมาฉันใด "ฝนชุกปลายฤดู" จะทรงโปรดประทานให้ในช่วงท้ายเพื่อเก็บเกี่ยวผลที่กำลังสุกฉันนั้น "ให้เรารู้จักให้เราพยายามรู้จักพระยาห์เวห์การปรากฏของพระองค์ก็แน่นอนเหมือนรุ่งอรุณพระองค์จะเสด็จมาหาเราอย่างห่าฝนดังฝนชุกปลายฤดูที่รดพื้นแผ่นดิน"โฮเชยา6:3;"โอบุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ยจงยินดีเถิดจงเปรมปรีดิ์ในพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเจ้าเพราะว่าพระองค์ประทานฝนต้นฤดูแก่เจ้าเพื่อแสดงความชอบธรรมและทรงเทฝนลงมาให้พวกเจ้าคือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดูอย่างแต่ก่อน"โยเอล 2:23"พระเจ้าตรัสว่าในวาระสุดท้ายเราจะเทพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด"

"และจะเป็นเช่นนี้คือทุกคนที่ร้องขอในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับความรอด"กิจการ 2:17, 21 {GC 611.2} {GCth17 530.2}

พระราชกิจยิ่งใหญ่ของการประกาศข่าวประเสริฐจะไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงอำนาจของพระเจ้าที่น้อยไปกว่าในสมัยของการเริ่มต้นพระราชกิจการประกาศคำพยากรณ์เรื่องการหลั่งของฝนต้นฤดูได้สำเร็จลงเมื่อเริ่มประกาศข่าวประเสริฐฉันใดความสำเร็จนี้ก็จะเป็นจริงอีกครั้งเมื่อฝนชุกปลายฤดูหลั่งลงมาในช่วงสุดท้ายของงานการประกาศฉันนั้นนี่จะเป็น"วาระแห่งการฟื้นชื่น"ที่อัครทูตเปโตรหวังคอยไว้เมื่อท่านกล่าวว่า"เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงกลับใจและหันมาหาพระเจ้าเพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้างเพื่อวาระแห่งการฟื้นชื่นจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้าและเพื่อพระองค์จะประทานพระคริสต์ที่ทรงกำหนดไว้นั้นแก่ท่านทั้งหลายคือพระเยซู" กิจการ 3:19, 20 {GC 611.3} {GCth17 530.3}

บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใบหน้าอิ่มเอิบด้วยรัศมีและเจิดจ้าด้วยการมอบถวายตัวอันศักดิ์สิทธิ์จะเร่งรีบจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประกาศข่าวสารจากสวรรค์ข่าวคำเตือนนี้จะถูกประกาศออกไปทั่วโลกด้วยเสียงของคนจำนวนหลายพันการอัศจรรย์จะเกิดขึ้นผู้ป่วยจะหายโรคและหมายสำคัญและการอัศจรรย์จะติดตามผู้เชื่อทั้งหลายซาตานจะกระทำหมายสำคัญที่หลอกลวงด้วยเช่นกันแม้กระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้า(วิวรณ์13:13)ด้วยประการฉะนี้ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้จะต้องเลือกจุดยืนของพวกเขาเอง {GC 612.1} {GCth17 530.4}

ข่าวสารที่ประกาศออกไปนี้จะไม่ถูกประกาศไปด้วยการโต้แย้งแต่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงกระทำให้เชื่อข้อโต้แย้งถูกเสนอไปแล้วเมล็ดก็ถูกหว่านไปแล้วและบัดนี้จะงอกขึ้นและเกิดผลสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแจกไปส่งอิทธิพลออกมาให้เห็นกระนั้นความคิดของคนมากมายที่ได้รับข่าวสารกลับถูกขัดขวางไม่ให้เข้าใจถึงความจริงได้อย่างเต็มที่หรือไม่ได้ยอมถวายการเชื่อฟังบัดนี้ลำแสงส่องทะลุเข้าไปยังทุกที่จึงมองเห็นความจริงได้อย่างชัดเจนและบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่จริงใจจะตัดสายพันธนาการที่ผูกมัดพวกเขาไว้บัดนี้สายสัมพันธ์ของครอบครัวและความสัมพันธ์ในคริสตจักรไม่มีอำนาจที่จะยับยั้งพวกเขาไว้ได้ความจริงเป็นสิ่งที่มีค่ามากยิ่งกว่าทุกสิ่งทุกอย่างถึงแม้จะมีตัวแทนต่างๆที่ทำการ

ร่วมกันเพื่อต่อต้านความจริงแต่จะมีคนกลุ่มใหญ่ยืนขึ้นมาอยู่ฝ่ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า {GC 612.2} {GCth17 530.5}

บท *39* - เวลาแห่งความทุกข์ยาก

“ในครั้งนั้นมีคาเอลเจ้าผู้ครอบครองยิ่งใหญ่ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้นและจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้นแต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” ดาเนียล 12:1 {GC 613.1} {GCth17 531.1}

เมื่อการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลงพระเมตตาคุณจะไม่อ้อนวอนเผื่อสำหรับผู้ที่ทำผิดซึ่งอยู่ในโลกนี้อีกต่อไปผู้รับใช้ของพระเจ้าทำหน้าที่สำเร็จแล้วพวกเขาได้รับ“ฝนชุกปลายฤดู” “วาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระพักตร์พระเจ้า” กิจการ 3:19 TBS1971 และพวกเขาก็เตรียมตัวพร้อมสำหรับเวลาแห่งการทดสอบที่อยู่เบื้องหน้าทูตสวรรค์ไปและมาในสวรรค์อย่างเร่งรีบทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่กลับมาจากโลกประกาศว่างานของเขาทำสำเร็จแล้วการทดสอบครั้งสุดท้ายได้ถูกนำมาให้แก่โลกแล้วและทุกคนที่พิสูจน์ว่าตนเองซื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดของพระเจ้าต่างได้รับ “ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์”

แล้วจากนั้นพระเยซูทรงยุติการอุทธรณ์ของพระองค์ในสถานนมัสการบนสวรรค์พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและตรัสด้วยเสียงอันดังว่า“สำเร็จแล้ว”และทูตสวรรค์ทั้งหมดถอดมงกุฎวางลงขณะที่พระองค์ทรงประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า“จงให้คนอธรรมประพฤติการอธรรมต่อไปจงให้คนโสมมประพฤติการโสมมต่อไปจงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไปและจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”วิวรณ์22:11;ทุกคดีผ่านการตัดสินแล้วว่าจะได้รับชีวิตหรือรับความตายพระคริสต์ทรงลบมลทิลบาปเพื่อประชากรของพระองค์และทรงลบบาปทั้งหลายของพวกเขาทิ้งไปแล้วจำนวนประชากรของพระองค์นั้นถูกกำหนดไว้แล้ว“ราชอาณาจักรกับราชอำนาจและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาราชอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น”ดาเนียล7:27; กำลังจะถูกมอบให้กับบรรดาทายาทที่ได้รับความรอดและพระเยซูจะได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อทรงครอบครองในฐานะที่ทรงเป็น“กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายทั้งหลาย” วิวรณ์ 19:16 {GC 613.2} {GCth17 531.2}

เมื่อพระองค์เสด็จออกจากสถานนมัสการนั้นความมืดก็ปกคลุมผู้คนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาที่น่ากลัวนั้นคนชอบธรรมจะต้องดำรงชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากผู้อุทธรณ์การควบคุมคนชั่วจะไม่มีอีกต่อไปและผู้ที่ไม่สำนึกผิดในท้ายที่สุดจะไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานโดยสิ้นเชิงความอดกลั้นพระทัยนานของพระเจ้าสิ้นสุดลงโลกนี้ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ดูแคลนความรักของพระองค์และเหยียบย่ำธรรมบัญญัติของพระองค์คนชั่วก้าวข้ามขอบเขตของเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของพวกเขาไปแล้วพระวิญญาณของพระเจ้าที่พวกเขาต่อต้านอย่างดื้อด้านจึงถูกถอนออกไปในที่สุดพวกเขาไม่มีพระคุณของพระเจ้าที่คอยคุ้มกันจึงไม่ได้รับการปกป้องจากเหล่าผู้ที่ชั่วร้ายหลังจากนั้นซาตานจะกวาดล้างผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้ลงไปสู่ความทุกข์ยากลำบากแสนสาหัสครั้งสุดท้ายในขณะที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ายุติที่จะยับยั้งพายุร้ายแห่งตัณหาของมนุษย์นั้นองค์ประกอบหลักทั้งหมดของความขัดแย้งอย่างรุนแรงจะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระทั่วทั้งโลกจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับหายนะซึ่งร้ายแรงยิ่งกว่าความพินาศที่เกิดกับกรุงเยรูซาเล็มในสมัยโบราณ {GC 614.1} {GCth17 532.1}

ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวทำลายบุตรหัวปีทุกคนของคนอียิปต์และทำให้แผ่นดินทั้งหมดตกอยู่ในความเศร้าโศกเมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยด้วยการนับจำนวนประชากรของพระองค์ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวนำการทำลายที่น่ากลัวเพื่อลงโทษบาปของพระองค์อำนาจแห่งการทำลายที่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ลงมือทำการเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาจะเป็นอำนาจเดียวกันกับที่ทูตชั่วนำไปใช้เมื่อพระองค์ทร

งอนุญาตบัดนี้มีกองกำลังที่เตรียมพร้อมเพื่อกระจายหายนะไปทุกแห่งหนแล้วเหลือเพียงแต่รอให้พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น {GC 614.2} {GCth17 532.2}

ผู้ที่ให้เกียรติยกย่องพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการพิพากษาของพระเจ้าลงมายังโลกและพวกเขาจะถูกตราว่าเป็นต้นเหตุของความปั่นป่วนน่ากลัวที่เกิดขึ้นในธรรมชาติและการต่อสู้และการนองเลือดที่เกิดขึ้นในท่ามกลางมนุษย์ซึ่งทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์โศกพลังอำนาจที่อยู่กับคำเตือนสุดท้ายนี้ทำให้คนชั่วเดือดดาลความโกรธของพวกเขาจะระเบิดใส่ทุกคนที่รับข่าวสารและซาตานจะปลุกปั่นให้จิตใจมีความเกลียดชังและการกดขี่ข่มเหงที่รุนแรงยิ่งขึ้น {GC 614.3} {GCth17 532.3}

เมื่อในที่สุดพระเจ้าไม่ได้สถิตร่วมอยู่กับชนชาติยิวอีกต่อไปพวกปุโรหิตและประชาชนทั้งหลายไม่รู้ถึงแม้พวกเขาจะอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานและถูกตัณหาเลวทรามร้ายกาจซัดเซไปมาก็ตามพวกเขาก็ยังถือว่าตนเองยังเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกไว้การประกอบพิธีในพระวิหารยังคงดำเนินต่อไปพวกเขายังคงถวายเครื่องบูชาบนแท่นบูชาที่เปรอะเปื้อนและทุกวันปุโรหิตอธิษฐานให้พระเจ้าทรงอวยพรประชาชนผู้ซึ่งทำผิดด้วยการทำให้พระโลหิตของพระบุตรที่รักของพระองค์ตกและยังหาทางฆ่าผู้รับใช้ทั้งหลายรวมถึงบรรดาอัครทูตของพระองค์ดังนั้นเมื่อคำตัดสินที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้นี้ถูกประกาศออกมาจากสถานนมัสการและชะตากรรมของโลกถูกกำหนดไว้ตลอดนิรันดรแล้วนั้นผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกจะไม่รู้คนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์คืนในที่สุดก็ยังคงปฏิบัติศาสนาที่เป็นแต่เพียงพิธีกรรมต่อไปและความร้อนรนในรูปแบบซาตานที่เจ้าชายแห่งความชั่วจะดลบันดาลพวกเขาเพื่อความสำเร็จของแผนการชั่วร้ายของมันจะมีรูปแบบคล้ายคลึงกับความร้อนรันที่มีให้กับพระเจ้า {GC 615.1} {GCth17 533.1}

ในขณะที่วันสะบาโตกลายเป็นประเด็นพิเศษของความขัดแย้งไปทั่วทั้งคริสตอาณาจักรและผู้มีอำนาจฝ่ายศาสนาและฝ่ายโลกจับมือร่วมกันเพื่อบังคับให้ทุกคนถือรักษาวันอาทิตย์นั้นชนคนกลุ่มน้อยที่ยืนกรานปฏิเสธไม่ยอมทำตามคำสั่งที่ผู้คนส่วนมากทำกันจะทำให้พวกเขาเป็นเป้าหมายของการประณามรุนแรงอย่างกว้างขวางจะมีการเร่งเร้าว่าคนส่วนน้อยที่ยืนกรานต่อต้านข้อกำหนดของคริสตจักรและกฎหมายของรัฐไม่ควรถูกปล่อยไปให้พวกเขารับทุกข์ดีกว่าปล่อยให้ทั้งประเทศตกลงสู่ความสับสนและการไร้กฎหมายเมื่อกว่า1800ปีที่แล้ว“ผู้ครอบครองพลเมืองและพวกผู้ใหญ่ทั้งหลาย”ใช้ข้อกล่าวหาเดียวกันนี้โหมกระหน่ำใส่พระคริสต์คายาฟาสเจ้าเล่ห์กล่าวว่า“เป็นการดีสำหรับพวกท่านที่จะมีคนหนึ่งตายเพื่อประชาชนแทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ” ยอห์น 11:50;ดูเสมือนหนึ่งว่าข้อกล่าวหานี้เป็นข้อสรุปของเรื่องทั้งหมดและในที่สุดกฎหมายลงโทษผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ให้บริสุทธิ์จะถูกตราขึ้นมาพวกเขาจะถูกประณามว่าเป็นผู้ที่สมควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงและหลังจากช่วงเวลาหนึ่งผ่านไปประชาชนจะได้รับอิสระเสรีที่จะฆ่าพวกเขาลัทธิโรมันในสมัยโลกเก่าและโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อในโลกสมัยใหม่จะปฏิบัติในแบบเดียวกันต่อคนทั้งหลายที่ถือรักษาบทบัญญัติทุกข้อของพระเจ้า {GC 615.2} {GCth17 533.2}

ประชากรของพระเจ้าจะถูกผลักเข้าไปสู่เหตุการณ์แห่งความลำบากและความทุกข์ยากตามที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าบรรยายไว้ว่าเป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่าเราได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัวความสยดสยองและความไร้สันติภาพ..หน้าตาทุกคนจึงซีดไปอนิจจาเอ๋ยวันนั้นใหญ่โตเหลือเกินไม่มีวันใดเหมือนเป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบแต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้” เยเรมีย์ 30:5-7 {GC 616.1} {GCth17 534.1}

การปล้ำสู้ของยาโคบด้วยการอธิษฐานในยามค่ำคืนแห่งความทุกข์ยากเพื่อขอความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของเอซาว (ปฐมกาล 32:24-30)

เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าในเวลาแห่งความทุกข์ยากเป็นเพราะการหลอกลวงเพื่อแย่งชิงพรจากบิดาที่ควรให้กับเอซาวยาโคบจึงต้องหนีเอาชีวิตรอดเมื่อพี่ชายของเขาขู่จะฆ่าเขาภายหลังจากที่อยู่ในสภาพคนหนีภัยเป็นเวลาหลายปียาโคบได้ออกเดินทางตามพระบัญชาของพระเจ้าพร้อมกับภรรยาและลูกๆและฝูงสัตว์เลี้ยงเพื่อมุ่งหน้ากลับไปยังบ้านเกิดเมื่อเขามาถึงชายแดนเขาเกิดกลัวขึ้นมาเมื่อได้ข่าวว่าเอซาวกำลังเดินทางมาหาเขาพร้อมด้วยหมู่นักรบจำนวนมากไม่ต้องสงสัยเลยว่าคงจะมาแก้แค้นคณะที่เดินทางมากับยาโคบไม่มีอาวุธติดมือและป้องกันตัวเองไม่ได้ดูประหนึ่งว่าคงจะต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและคงถูกฆ่าอย่างไม่อาจปกป้องตนเองได้และนอกเหนือจากภาระของความกังวลและความกลัวแล้วเขายังถูกทับถมเพิ่มให้หนักขึ้นด้วยความทุกข์ของการตำหนิตัวเองเป็นเพราะบาปของเขาเองที่นำอันตรายนี้มาความหวังเดียวของเขาคือพระเมตตาคุณของพระเจ้าการอธิษฐานเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะปกป้องเขาแต่กระนั้นเขาทำทุกสิ่งที่ตัวเขาเองต้องทำเพื่อแก้ไขความผิดที่เขาทำไว้กับพี่ชายและหลีกเลี่ยงภัยอันตรายที่คุกคามเข้ามาผู้ติดตามของพระคริสต์จะทำสิ่งที่คล้ายคลึงกันนี้ด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้เวลาแห่งความทุกข์ยากพวกเขาจะทำทุกวิถีทางเพื่อจัดวางตัวเองให้อยู่ภายใต้แสงสว่างที่เหมาะสมต่อหน้าคนทั้งหลายเพื่อปลดเปลื้องอคติและหันเหภัยอันตรายที่คุกคามต่อเสรีภาพของสามัญสำนึก {GC 616.2} {GCth17 534.2}

เมื่อยาโคบส่งคนในครอบครัวให้ออกเดินทางไปล่วงหน้าเพื่อไม่ให้ใครได้เห็นความระทมทุกข์ของเขาแล้วเขาก็เข้าเฝ้าอ้อนวอนพระเจ้าตามลำพังเขาสารภาพบาปของเขาและยอมรับพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อเขาด้วยความขอบคุณด้วยความถ่อมตัวลงอย่างสุดซึ้งเขาร้องทูลขอพันธสัญญาที่พระเจ้าทำไว้กับบรรพบุรุษและพระสัญญาที่พระองค์ประทานให้แก่เขาในนิมิตของยามค่ำคืนที่เบธเอลและในดินแดนที่เขาลี้ภัยวิกฤตในชีวิตของเขามาถึงแล้วทุกสิ่งตกอยู่ในอันตรายในความมืดมิดและความโดดเดี่ยวนั้นเขายังคงอธิษฐานและถ่อมตัวลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าต่อไปทันใดนั้นมีมือหนึ่งวางบนบ่าของเขาเขาคิดว่าศัตรูกำลังมุ่งหวังเอาชีวิตของเขาและเขาปล้ำสู้กับผู้ที่มาจู่โจมเขาด้วยพลังแห่งความสิ้นหวังทั้งหมดเมื่อวันใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้นชายแปลกหน้ายื่นมือออกไปแตะด้วยกำลังเหนือธรรมชาติของมนุษย์ชายที่แข็งแรงรู้สึกราวกับว่าตนเองเป็นอัมพาตและเขาก็ล้มลงช่วยตนเองไม่ได้ร้องไห้อ้อนวอนซบหน้าลงที่บริเวณคอของคู่ต่อสู้ลึกลับบัดนี้ยาโคบทราบดีว่าบุคคลที่เขาต่อสู้อยู่นั้นเป็นทูตแห่งพันธสัญญาถึงแม้เขาจะพิการและได้รับความเจ็บปวดอันแสนสาหัสแต่เขาก็ไม่ยอมปล่อยเป้าหมายของเขาไปนานแล้วที่เขาต้องทนอยู่กับความสับสนความเศร้าเสียใจและความกังวลใจต่อบาปของเขาบัดนี้เขาจะต้องได้รับความมั่นใจว่าเขาได้รับการอภัยบาปแล้วดูเหมือนว่าอาคันตุกะจากพระเจ้ากำลังจะจากไปแต่ยาโคบกอดยึดทูตองค์นั้นไว้แน่นทูลขอพระพรทูตองค์นั้นร้องขอว่า"ปล่อยเราไปเถอะเพราะใกล้สว่างแล้ว"แต่บรรพบุรุษร้องอุทานขึ้นว่า"ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไปนอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า"สิ่งที่แสดงออกมาให้เห็นนี้เป็นความมั่นใจที่หนักแน่นและพากเพียรเพียงไรหากคำร้องทูลนี้เป็นคำพูดที่โอ้อวดและแอบอ้างยาโคบคงถูกทำลายไปในพริบตาเดียวแต่การทูลขอของเขานั้นเป็นความมั่นใจของคนที่สารภาพถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควรของเขาแต่ยังคงวางใจในพระเมตตาของพระเจ้าผู้ทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ {GC 616.3} {GCth17 534.3}

"เขาสู้กับทูตสวรรค์และมีชัย"โฮเชยา12:4;ด้วยการถ่อมตนการกลับใจใหม่และการถวายตัวคนบาปที่ต้องตายผู้นี้จึงเอาชนะพระผู้ยิ่งใหญ่แห่งสวรรค์ได้เขายึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าด้วยมืออันสั่นเทาแ

ละพระทัยแห่งรักของพระองค์ไม่อาจหันหลังให้กับคำอ้อนวอนของคนบาปเพื่อเป็นหลักฐานแห่งชัยชนะและเป็นการหนุนใจให้ผู้อื่นทำตามแบบอย่างของเขาชื่อของเขาที่คอยเตือนถึงบาปของเขาถูกเปลี่ยนเป็นชื่อที่เป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะของเขาทั้งนี้จากความจริงที่ว่ายาโคบมีชัยเหนือพระเจ้าเขาก็จะได้รับความมั่นใจว่าจะมีชัยชนะเหนือมนุษย์ด้วยเขาไม่กลัวที่ต้องเผชิญหน้ากับความโกรธของพี่ชายอีกต่อไปแล้วเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องเขา {GC 617.1} {GCth17 535.1}

ซาตานกล่าวหายาโคบต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าโดยอ้างสิทธิที่จะทำลายเขาเพราะบาปของเขามันยุยงให้เอซาวมุ่งหน้ามาต่อสู้เขาและในระหว่างที่บรรพบุรุษท่านนี้ปล้ำสู้อยู่ตลอดทั้งคืนนั้นซาตานพยายามบังคับให้ยาโคบรู้สึกผิดเพื่อให้เขาท้อใจและละทิ้งการพึ่งพิงในพระเจ้ายาโคบถูกผลักดันจนเกือบสิ้นหวังแต่เขาทราบดีว่าหากเขาไม่ได้การช่วยเหลือจากสวรรค์เขาจะต้องพินาศอย่างแน่นอนเขากลับใจจากบาปอันยิ่งใหญ่อย่างจริงใจและร้องทูลขอพระเมตตาคุณจากพระเจ้าเขาจะไม่ยอมหันไปจากความตั้งใจของเขาแต่ยึดพระเจ้าผู้ทรงเป็นทูตแห่งสรวงสวรรค์ไว้แน่นและร้องทูลขอด้วยความจริงใจและด้วยความปวดร้าวจนกระทั่งได้ชัยชนะ {GC 618.1} {GCth17 535.2}

ดั่งซาตานชักจูงให้เอซาวเดินหน้าเข้าต่อสู้กับยาโคบฉันใดมันก็จะก่อกวนให้คนชั่วลุกขึ้นทำลายประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากฉันนั้นและมันกล่าวหายาโคบฉันใดมันก็จะโหมข้อกล่าวหาใส่คนของพระเจ้าฉันนั้นมันถือว่าโลกอยู่ภายใต้อำนาจของมันแต่คนกลุ่มเล็กๆที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้ากำลังต่อต้านอำนาจของมันอยู่หากมันกวาดล้างคนเหล่านี้ให้หมดไปจากโลกได้มันก็จะได้รับชัยชนะอย่างเต็มบริบูรณ์มันมองเห็นทูตสวรรค์บริสุทธิ์คอยปกป้องพวกเขาไว้และมันอนุมานว่าบาปทั้งหมดของพวกเขาถูกอภัยไปแล้วแต่มันไม่รู้ว่ากรณีของพวกเขาได้รับการตัดสินในสถานนมัสการเบื้องบนแล้วมันรู้มาอย่างแม่นยำถึงบาปต่างๆซึ่งมันลวงให้พวกเขาลงมือไปและมันนำบาปเหล่านี้เสนอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยแสงสว่างที่เกินความจริงเสนอให้เห็นว่าคนเหล่านี้ไม่สมควรได้รับความชอบพระทัยจากพระเจ้าเช่นเดียวกับตัวมันเองมันประกาศว่าในแง่ของความยุติธรรมแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถอภัยบาปของพวกเขาโดยที่ยังทำลายมันและทูตสวรรค์ของมันได้มันอ้างว่าคนเหล่านี้เป็นเหยื่อของมันและเรียกร้องให้มอบพวกเขาเหล่านั้นมาไว้ในมือของมันเพื่อทำลายทิ้ง {GC 618.2} {GCth17 535.3}

ในขณะที่ซาตานกล่าวหาประชากรของพระเจ้าในเรื่องบาปของพวกเขาองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยให้มันล่อลวงพวกเขาจนถึงที่สุดความวางใจในพระเจ้าความเชื่อในพระองค์และความหนักแน่นมั่นคงของพวกเขาจะถูกทดสอบอย่างรุนแรงเมื่อพวกเขาต่างทบทวนอดีตของตนเองความหวังของพวกเขาก็พังทลายเพราะพวกเขามองเห็นการดีเพียงน้อยนิดในชีวิตทั้งหมดของตนเองพวกเขาตระหนักดีถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควรซาตานพยายามทำให้พวกเขาผวากลัวกับความคิดว่าพวกเขาอยู่ในกรณีที่สิ้นหวังเพราะรอยเปื้อนมลทินของพวกเขานั้นไม่มีทางที่จะลบล้างออกไปมันหวังที่จะทำลายความเชื่อของพวกเขาเพื่อให้พวกเขายอมแพ้ต่อการทดลองและหันหลังออกไปจากความภักดีที่มีต่อพระเจ้า {GC 618.3} {GCth17 535.4}

แม้ประชากรของพระเจ้าจะถูกล้อมรอบด้วยศัตรูที่มุ่งหวังจะทำลายพวกเขาแต่กระนั้นความทุกข์ระทมใจที่พวกเขาต้องทนอยู่นั้นไม่ได้เกิดจากความกลัวการกดขี่ข่มเหงอันเนื่องจากสัจธรรมพวกเขากลัวว่าพวกเขายังไม่ได้สารภาพบาปทุกบาปและกลัวว่าความผิดบางประการที่ยังอยู่ในตัวจะทำให้พวกเขาไม่ได้รับพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า“เราจะเฝ้ารักษาเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดลองใจซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลก”วิวรณ์3:10;หากพวกเขาได้รับความมั่นใจว่าบาปได้รับการอภัยแล้วพวกเขาก็จะไม่หวั่นเกรงก

ารทรมานหรือความตายแต่หากพิสูจน์แล้วว่าพวกเขาไม่คู่ควรและต้องสูญเสียชีวิตเนื่องจากความบกพร่องในอุปนิสัยแล้วพระนามบริสุทธิ์ของพระเจ้าก็จะได้รับการตำหนิ {GC 619.1} {GCth17 536.1}

พวกเขาได้ยินเสียงการวางแผนการทรยศและมองเห็นการกบฏที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วทุกทิศและสิ่งเหล่านี้กระตุ้นอยู่ภายในพวกเขาให้เกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้าซึ่งเป็นความใฝ่ฝันที่แท้จริงของจิตวิญญาณที่ต้องการให้การละทิ้งศาสนาอันยิ่งใหญ่นี้และความชั่วร้ายของคนอธรรมสิ้นสุดลงแต่ในขณะที่พวกเขาทูลวิงวอนขอพระเจ้าให้หยุดยั้งผลงานของการกบฏนี้ความรู้สึกสำนึกที่เด่นชัดบอกพวกเขาว่าพวกเขาไม่มีอำนาจพอที่จะต้านและห้ามปรามคลื่นความชั่วที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ได้พวกเขารู้สึกว่าหากเขาใช้ความสามารถทั้งหมดในงานการรับใช้พระคริสต์อย่างสม่ำเสมอมุ่งมั่นรับใช้ด้วยกำลังอย่างเต็มที่แล้วกองกำลังของซาตานคงมีกำลังที่จะมีชัยเหนือพวกเขาได้น้อยลงกว่านี้ {GC 619.2} {GCth17 536.2}

พวกเขาถ่อมจิตวิญญาณของตนเองลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าชี้ไปยังการกลับใจจากบาปมากมายในอดีตและร้องทูลขอพระสัญญาของพระเจ้า"ให้มันยอมอยู่ใต้การปกป้องของเราให้มันสร้างสันติภาพกับเราให้มันสร้างสันติภาพกับเรา"อิสยาห์27:5;ความเชื่อของพวกเขาไม่ได้สูญสลายไปเพียงเพราะคำอธิษฐานต่างๆไม่ได้รับคำตอบในทันทีถึงแม้พวกเขาจะตกอยู่ในความกังวลความหวาดกลัวและความระทมทุกข์ที่แสนสาหัสพวกเขาก็ไม่ได้หยุดที่จะร้องทูลขอพวกเขายึดมั่นในพระกำลังของพระเจ้าเหมือนที่ยาโคบกอดทูตสวรรค์ไว้และคำที่จิตวิญญาณพูดออกมาคือ
"ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไปนอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า" {GC 619.3} {GCth17 536.3}

หากก่อนหน้านี้ยาโคบไม่กลับใจจากบาปที่แย่งสิทธิบุตรหัวปีด้วยการฉ้อโกงแล้วพระเจ้าจะไม่สดับฟังคำอธิษฐานของเขาและรักษาชีวิตของเขาด้วยความเมตตาปรานีในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากก็จะเป็นเช่นนี้เหมือนกันหากประชากรของพระเจ้ายังมีบาปที่ไม่ได้สารภาพปรากฏขึ้นมาตรงหน้าพวกเขาในขณะที่ต้องทรมานอยู่ด้วยความหวาดกลัวและความระทมทุกข์แล้วพวกเขาคงจะท่วมท้นด้วยความรู้สึกมากมายความท้อแท้ใจจะทำลายความเชื่อของพวกเขาและพวกเขาคงจะไม่มีความมั่นใจที่จะทูลอ้อนวอนขอพระเจ้าช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นแต่ในขณะที่พวกเขารู้สึกสำนึกอย่างลึกซึ้งถึงความไม่คู่ควรของตนเองนั้นพวกเขาไม่มีความผิดใดที่ปกปิดไว้ซึ่งจะต้องถูกเปิดเผยบาปต่างๆของพวกเขาได้ไปสู่การพิพากษาก่อนหน้านี้แล้วและถูกลบออกไปหมดแล้วและพวกเขาระลึกถึงบาปเหล่านั้นไม่ได้อีกต่อไป {GC 620.1} {GCth17 537.1}

ซาตานนำคนมากมายให้เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงมองข้ามความไม่ซื่อสัตย์เล็กๆน้อยๆในชีวิตแต่วิธีการที่พระองค์ทรงจัดการกับยาโคบนั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะไม่ทรงอนุญาตหรือยอมทนต่อความชั่วทุกคนที่พยายามแก้ตัวหรือปกปิดบาปของตนเองและปล่อยให้บาปนั้นยังคงถูกบันทึกอยู่ในหนังสือแห่งสวรรค์โดยไม่ยอมสารภาพหรือไม่ยอมรับการอภัยจะพ่ายแพ้แก่ซาตานยิ่งมีอาชีพการงานที่สูงส่งและมีตำแหน่งที่มีเกียรติมากเท่าไรวิถีทางของพวกเขาจะยิ่งน่าเศร้าใจในสายพระเนตรของพระเจ้าและศัตรูยิ่งใหญ่ของพวกเขาจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอนมากยิ่งขึ้นเท่านั้นผู้ที่รีรอไม่เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้าจะไม่สามารถรับชัยชนะเมื่อวันแห่งความทุกข์ยากมาถึงหรือเมื่อเวลาใดๆที่ตามมาภายหลังทุกคนที่มีสภาพเช่นนั้นจะหมดหวัง {GC 620.2} {GCth17 537.2}

ผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนซึ่งต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้งอันน่ากลัวโดยไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมนั้นจะสารภาพบาปของพวกเขาด้วยคำพูดเร่าร้อนปวดร้าวอย่างสิ้นหวังในขณะที่คนชั่วยินดีปรีดาในความทุกข์ยากของพวกเขาคำสารภาพบาปนี้มีลักษณะเหมือนคำสารภาพของเอซาวหรือของยูดาสผู้ที่กล่าวคำ

สารภาพนี้จะเสียใจต่อผลที่เกิดจากการล่วงละเมิดแต่ไม่ได้เสียใจในความผิดพวกเขาไม่ได้สำนึกผิดอย่างแท้จริงและไม่ได้รังเกียจความชั่วร้ายพวกเขายอมรับบาปของพวกเขาเนื่องจากกลัวการลงโทษแต่เหมือนเช่นฟาโรห์ในอดีตพวกเขาจะกลับไปท้าทายสวรรค์หากเมื่อการพิพากษาจะถูกถอนออกไป {GC 620.3} {GCth17 537.3}

ประวัติของยาโคบยังช่วยให้ความมั่นใจอีกด้วยว่าพระเจ้าจะไม่ทรงละทิ้งคนเหล่านั้นที่ทำบาปเนื่องจากถูกหลอกและถูกล่อลวงและถูกทรยศแต่หันกลับมาหาพระองค์พร้อมด้วยการกลับใจอย่างแท้จริงในขณะที่ซาตานคอยหาทางที่จะทำลายคนกลุ่มนี้พระเจ้าจะทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปลอบใจและปกป้องพวกเขาในยามที่ตกอยู่ในอันตรายการจู่โจมของซาตานนั้นรุนแรงและแน่วแน่การหลอกลวงของมันน่ากลัวแต่พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นอยู่เหนือประชากรของพระองค์และพระกรรณของพระองค์คอยสดับฟังเสียงร้องของพวกเขาความทุกข์ระทมของพวกเขานั้นยิ่งใหญ่เปลวไฟในเตาไฟร้อนระอุราวกับว่ากำลังจะเผาไหม้พวกเขาให้พินาศไปแต่พระองค์ผู้ทรงชำระให้บริสุทธิ์จะทรงนำพวกเขาออกมาดั่งทองคำที่ผ่านการหลอมด้วยไฟความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อบุตรทั้งหลายของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งการทดสอบที่รุนแรงที่สุดนั้นยังมั่นคงและอ่อนโยนเช่นเดียวกับในยามที่พวกเขาอุดมสมบูรณ์พูนสุขที่สุดแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องใส่พวกเขาไว้ในเตาไฟความฝักใฝ่ทางโลกจะต้องถูกเผาทิ้งไปให้หมดเพื่อพระฉายาของพระคริสต์จะถูกสะท้อนออกมาให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ {GC 621.1} {GCth17 538.1}

ฤดูกาลแห่งความทุกข์ยากและการทรมานที่กำลังจะเกิดขึ้นเบื้องหน้าเรานั้นต้องการความเชื่อที่ทนความเหนื่อยอ่อนการเนิ่นช้าและความหิวกระหายได้เป็นความเชื่อที่จะไม่อ่อนเปลี้ยแม้ถูกทดลองอย่างรุนแรงพระเจ้าประทานเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณให้กับทุกคนเพื่อให้พวกเขาเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลานั้นยาโคบได้รับชัยชนะเพราะความพากเพียรและความมุ่งมั่นชัยชนะของเขาเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงอำนาจแห่งการยืนหยัดอธิษฐานทุกคนที่ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าเหมือนยาโคบยึดมั่นและเป็นผู้ที่ตั้งใจจริงและพากเพียรเหมือนเช่นที่ยาโคบเป็นจะได้ชัยชนะเหมือนเช่นที่ยาโคบได้รับชัยชนะมาแล้วผู้ที่ไม่ยอมละทิ้งตนเองไม่ยอมดิ้นรนปล้ำสู้ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและไม่ยอมอธิษฐานเป็นเวลายาวนานด้วยความจริงใจเพื่อทูลขอพระพรจากพระองค์เขาก็จะไม่ได้รับมีน้อยคนเพียงไรที่เข้าใจว่าอะไรคือการปล้ำสู้กับพระเจ้ามีน้อยคนนักที่เคยทุ่มเทจิตวิญญาณของพวกเขาแสวงหาพระเจ้าด้วยความปรารถนาอย่างรุนแรงจนกระทั่งพลังของร่างกายถูกใช้ไปจนหมดเมื่อคลื่นแห่งความท้อแท้ผิดหวังที่ไม่มีภาษาใดอาจบรรยายโหมกระหน่ำผู้ที่เฝ้าอ้อนวอนนั้นมีน้อยคนเพียงไรที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อที่มั่นคง {GC 621.2} {GCth17 538.2}

ในเวลานี้บรรดาผู้ที่มีความเชื่อน้อยกำลังอยู่ในอันตรายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการตกอยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของซาตานและคำสั่งกฎหมายที่จะบังคับมโนธรรมและถึงแม้พวกเขาจะทนต่อการทดสอบได้แต่เมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึงพวกเขาก็จะตกลงไปสู่ความทุกข์ลำบากและความปวดร้าวมากยิ่งขึ้นเพราะพวกเขาไม่ได้ฝึกนิสัยที่จะวางใจในพระเจ้าบทเรียนแห่งความเชื่อที่พวกเขาละเลยนั้นพวกเขาจะถูกกดดันบังคับให้เรียนรู้ด้วยความผิดหวังที่แสนสาหัส {GC 622.1} {GCth17 539.1}

บัดนี้เราจะต้องทำความรู้จักกับพระเจ้าด้วยการพิสูจน์พระสัญญาของพระองค์ทูตสวรรค์บันทึกทุกคำอธิษฐานที่จริงจังและจริงใจเราควรจะต้องยอมสละสิ่งที่สนองความต้องการอย่างเห็นแก่ตัวมากกว่าที่จะละเลยการสื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าความยากจนอย่างแสนลำเค็ญที่สุดและการละทิ้งตนอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งพระเจ้าทรงยอมรับจะดีกว่าทรัพย์สมบัติเกียรติยศความสุขสบายและมิตรภาพที่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับเราจะต้องใช้เวลาอธิษฐานหากเราปล่อยให้ความคิดของเราไปหมกมุ่นอยู่กับผลประโยชน์ของโลกองค์พระผู้เ

ป็นเจ้าอาจจะประทานเวลาให้แก่เราโดยทรงนำรูปเคารพต่างๆของเราซึ่งได้แก่ทองคำบ้านและที่ดินอันอุดมสมบูรณ์ออกไปจากตัวเรา {GC 622.2} {GCth17 539.2}

คนหนุ่มสาวจะไม่ถูกชักจูงให้ทำบาปหากพวกเขาปฏิเสธที่จะก้าวเข้าไปในทางเดินอื่นใดเว้นเสียแต่เส้นทางที่พวกเขาจะทูลขอพระพรของพระเจ้าได้หากผู้สื่อข่าวที่นำคำเตือนสุดท้ายซึ่งเคร่งขรึมจริงจังมาให้แก่โลกจะอธิษฐานทูลขอพระพรจากพระเจ้าไม่ใช่ด้วยท่าทีอันเยือกเย็นไร้ชีวิตและเกียจคร้านแต่ด้วยท่าทีอันร้อนรนและด้วยความเชื่อเหมือนยาโคบพวกเขาจะพบสถานที่หลายแห่งที่จะพูดได้ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าต่อหน้าข้าพเจ้าแล้วพระองค์ทรงไว้ชีวิตข้าพเจ้า” ปฐมกาล32:30;สวรรค์จะจัดให้พวกเขาเป็นเหมือนเจ้าชายผู้มีกำลังที่จะรับชัยชนะร่วมกับพระเจ้าและกับมนุษย์ {GC 622.3} {GCth17 539.3}

“เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา”ดาเนียล12:1;กำลังจะเริ่มต้นขึ้นต่อหน้าเราในไม่ช้าและเราจะต้องการประสบการณ์ซึ่งบัดนี้เรายังไม่มีและเป็นประสบการณ์ที่หลายคนเกียจคร้านเกินกว่าที่จะรับไว้โดยปกติแล้วเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมักจะสร้างความทุกข์ยากมากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริงแต่วิกฤตที่อยู่เบื้องหน้าของเราไม่เป็นเช่นนั้นภาพการบรรยายเหตุการณ์อย่างชัดแจ้งเห็นจริงนั้นยังเทียบไม่ได้กับขนาดความรุนแรงของการทดสอบทรหดอันสาหัสในเวลาของความทุกข์ยากนั้นจิตวิญญาณทุกดวงจะต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยตัวเอง“ถึงแม้ว่าโนอาห์ดาเนียลและโยบอยู่ในนั้นพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่าเรามีชีวิตอยู่แน่อย่างไรพวกเขาก็ไม่อาจช่วยบุตรชายและบุตรสาวให้รอดได้พวกเขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาได้ด้วยความชอบธรรมของเขา” เอเสเคียล 14:20 {GC 622.4} {GCth17 539.4}

บัดนี้ในขณะที่มหาปุโรหิตของเรากำลังทำการลบมลทินบาปให้พวกเราอยู่นั้นเราจะต้องแสวงหาที่จะเป็นคนดีรอบคอบในพระคริสต์องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราไม่ทรงยอมปล่อยแม้เพียงความนึกคิดของพระองค์ให้พ่ายแพ้ต่ออำนาจการทดลองซาตานคอยหาสักจุดในหัวใจของมนุษย์ที่มันจะเข้ายึดครองการเก็บถนอมความปรารถนาแห่งบาปไว้จะเป็นจุดที่การทดลองของมันจะถือสิทธิ์แสดงอำนาจให้เห็นแต่พระคริสต์ทรงประกาศถึงพระองค์เองว่า“ผู้ครองโลกกำลังจะมาผู้นั้นไม่มีสิทธิอำนาจอะไรเหนือเรา”ยอห์น14:30;ซาตานไม่สามารถหาจุดใดในพระบุตรของพระเจ้าที่มันจะมีชัยเหนือได้พระองค์ทรงถือรักษาพระบัญญัติทั้งหลายของพระบิดาและไม่มีบาปในพระองค์ที่ซาตานสามารถนำมาใช้ให้ตนเองได้รับประโยชน์คุณลักษณะเช่นนี้จะต้องเป็นของผู้ที่จะยืนหยัดอยู่ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 623.1} {GCth17 540.1}

ชีวิตในขณะนี้เท่านั้นที่เราจะต้องแยกบาปออกไปจากตัวเราโดยผ่านทางความเชื่อในพระโลหิตที่ลบบาปของพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ประเสริฐของเราทรงเชื้อเชิญเราให้เข้าติดสนิทกับพระองค์เอาความอ่อนแอของเราผูกติดกับพระกำลังของพระองค์เอาความโง่เขลาของเรามัดติดกับพระปัญญาของพระองค์เอาความไม่คู่ควรของเราประสานเข้ากับคุณงามความดีของพระองค์การทรงจัดเตรียมของพระเจ้าเป็นโรงเรียนที่เราจะต้องเข้าเรียนเพื่อเรียนรู้ถึงความอ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตไว้ตรงหน้าเราซึ่งไม่ใช่หนทางที่เราเลือกซึ่งดูเหมือนง่ายกว่าและสุขสบายกว่าสำหรับตัวเราแต่เป็นเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเราที่จะให้ความร่วมมือกับตัวแทนต่างๆซึ่งพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ทรงใช้ในพระราชกิจการปรับปรุงอุปนิสัยของเราให้เป็นไปตามแบบอย่างของพระเจ้าไม่มีใครคนใดจะละเลยหรือถ่วงภาระกิจนี้ไว้โดยไม่ต้องพบกับภัยอันตรายน่ากลัวที่สุดที่เกิดกับจิตวิญญาณของพวกเขา {GC 623.2} {GCth17 540.2}

ในนิมิตอัครสาวกยอห์นได้ยินเสียงหนึ่งดังขึ้นในสวรรค์ร้องประกาศว่า“วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเลเพราะว่ามารได้ลงมาหาเจ้าทั้งหลายด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่งเพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”วิวรณ์12:12;ภาพเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดเสียงร้องประกาศที่ดังมาจากสวรรค์นี้ช่างน่ากลัวอย่างยิ่งความโกรธเคืองของซาตานเพิ่มขึ้นในขณะที่เวลาของมันลดน้อยลงและการหลอกลวงและการทำลายของมันมาถึงจุดสุดยอดเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง {GC 623.3} {GCth17 540.3}

ในเวลาอีกไม่นานภาพเหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติจะปรากฏขึ้นบนท้องฟ้าเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจของผีมารที่ทำการอัศจรรย์วิญญาณของมารร้ายจะออกไปยังกษัตริย์ต่างๆของโลกนี้และไปยังทั่วทั้งโลกเพื่อผูกมัดพวกเขาไว้ในการหลอกลวงและเร่งเร้าให้เข้าร่วมกับซาตานในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านรัฐบาลของสวรรค์ผู้ปกครองและพลเมืองทั้งหลายจะถูกหลอกโดยตัวแทนเหล่านี้ด้วยเช่นกันหลายคนจะลุกขึ้นแสร้งทำตัวว่าตนเป็นพระคริสต์และอ้างชื่อและเรียกร้องให้ถวายการนมัสการซึ่งเป็นของพระผู้ช่วยให้รอดของโลกพวกเขาจะกระทำการอัศจรรย์ด้วยการรักษาคนป่วยและอ้างว่ามีเรื่องจากสวรรค์ที่จะเปิดเผยแต่เป็นเรื่องราวที่ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์ {GC 624.1} {GCth17 541.1}

เพื่อเป็นฉากสุดยอดในละครอันยิ่งใหญ่ของการหลอกลวงซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์คริสตจักรได้แสดงตนมาเนิ่นนานแล้วว่าเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดในฐานะที่เป็นความหวังอันบริบูรณ์ของพวกเขาบัดนี้จ้าวจอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่จะทำตัวให้ดูประหนึ่งว่าพระคริสต์เสด็จมาแล้วในสถานที่ต่างๆบนโลกซาตานจะปรากฏตัวท่ามกลางมนุษย์อย่างยิ่งใหญ่ในลักษณะที่เต็มไปด้วยแสงเจิดจ้าซึ่งคล้ายคลึงกับคำบรรยายของพระบุตรของพระเจ้าที่ยอห์นเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์วิวรณ์1:13,14,15;รัศมีภาพที่ล้อมอยู่รอบตัวมันล้ำเลิศเหนือกว่าสิ่งใดๆที่ตาของมนุษย์ผู้ที่ต้องตายยังรอคอยที่จะเห็นเสียงตะโกนแห่งความมีชัยดังก้องขึ้นในอากาศ
“พระคริสต์เสด็จมาแล้วพระคริสต์เสด็จมาแล้ว”ประชาชนต่างก้มกราบลงต่อหน้ามันด้วยความเคารพในขณะที่มันชูมือทั้งสองขึ้นและประกาศอวยพรพวกเขาเหมือนพระคริสต์ทรงอวยพรสาวกทั้งหลายในขณะที่พระองค์ยังทรงดำเนินอยู่ในโลกเสียงของมันนั้นนุ่มนวลและน่าฟังถึงกระนั้นก็ยังเต็มไปด้วยความไพเราะด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนและเมตตามันประกาศความจริงแห่งพระคุณของสวรรค์เช่นเดียวกับที่พระผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสไว้มันรักษาโรคภัยของประชาชนและแล้วด้วยลักษณะที่เป็นเหมือนพระคริสต์มันอ้างว่าได้เปลี่ยนวันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์แล้วและสั่งให้ทุกคนถือรักษาวันที่มันอวยพรมันยังประกาศอีกว่าผู้ที่ยังคงยืนกรานถือรักษาวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์กำลังลบหลู่นามของมันด้วยการปฏิเสธที่จะฟังทูตสวรรค์ที่นำแสงสว่างและความจริงมาให้แก่พวกเขานี่เป็นการหลอกลวงอย่างแรงกล้ามีอำนาจแทบจะครอบงำอย่างเหลือเชื่อเหมือนเช่นชาวสะมาเรียที่ถูกซีโมนชาวมากัสหลอกฝูงชนตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเชื่อเวทมนตร์เหล่านี้ต่างพูดกันว่านี่ “คือฤทธานุภาพของพระเจ้าที่เรียกว่ามหิทธิฤทธิ์” กิจการ 8:10 {GC 624.2} {GCth17 541.2}

แต่ประชากรของพระเจ้าจะไม่ถูกหลอกคำสอนของพระคริสต์เทียมเท็จไม่ได้เป็นไปตามคำสอนในพระคัมภีร์คำอวยพรของมันประกาศให้แก่ผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันซึ่งเป็นคนกลุ่มเดียวกันกับที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ว่าจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเทออกมาโดยไม่ได้เจือปนกับสิ่งใด {GC 625.1} {GCth17 542.1}

และยิ่งไปกว่านี้ซาตานไม่ได้รับอนุญาตให้ปลอมแปลงวิธีการเสด็จกลับมาของพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนประชากรของพระองค์ถึงการหลอกลวงนี้และพระองค์ตรัสถึงลักษณะของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ไว้อย่างชัดเจน“เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนป

ราก฿ขึ้นแสดงหมายสำคัญและอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกถ้าเป็นได้นี่แน่ะเราบอกพวกท่านไว้ก่อนแล้วเพราะฉะนั้นถ้าใครบอกท่านว่า‘ดูซิท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร’อย่าออกไปหรือบอกว่า‘ดูซิอยู่ที่ห้องชั้นใน’ก็อย่าเชื่อเพราะว่าฟ้าแลบจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกอย่างไรการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้น” มัทธิว 24:24-27, 31; 25:31 วิวรณ์ 1:7 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17
การเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้นไม่มีทางที่จะปลอมแปลงได้ทุกคนจะมองเห็นการเสด็จมาของพระองค์ทั่วทั้งโลกจะเป็นประจักษ์พยาน {GC 625.2} {GCth17 542.2}

มีเฉพาะผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความขยันหมั่นเพียรเสมอมาและผู้ที่ยอมรับความรักของสัจธรรมเท่านั้นที่จะถูกปกป้องจากการหลอกลวงอันรุนแรงซึ่งจับโลกนี้ไว้เป็นเชลยด้วยคำพยานในพระคัมภีร์พวกเขาจะจับผิดผู้หลอกลวงที่ปลอมตัวมาเวลาแห่งการทดสอบจะมาถึงทุกคนด้วยการฝัดร่อนของการทดลองคริสเตียนแท้จะปรากฏให้เห็นในเวลานี้ประชากรของพระเจ้าตั้งมั่นอยู่ในพระวจนะของพระองค์จนไม่ยอมแพ้ต่อหลักฐานทางความรู้สึกของพวกเขาหรือไม่ในวิกฤตเช่นนี้พวกเขาจะยังคงยึดมั่นพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นหรือไม่หากเป็นไปได้ซาตานจะกันไม่ให้พวกเขาเตรียมตัวพร้อมที่จะลุกขึ้นยืนในวันนั้นมันจะจัดการกับกิจธุระต่างๆเพื่อขวางกั้นทางของพวกเขาและให้พวกเขาพัวพันกับทรัพย์สินทางฝ่ายโลกทำให้พวกเขาต้องแบกภาระที่หนักและเหนื่อยล้าเพื่อจิตใจของพวกเขาจะถูกทับถมด้วยเรื่องต่างๆในชีวิตและวันเวลาของการทดสอบจะมาถึงเหมือนดั่งขโมยย่องเข้ามา {GC 625.3} {GCth17 542.3}

เมื่อผู้นำทั้งหลายในโลกคริสเตียนออกกฎหมายสั่งต่อต้านผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติไม่ให้ได้รับการปกป้องของรัฐบาลและปล่อยให้ตกอยู่ในมือของผู้ที่ต้องการทำลายพวกเขานั้นประชากรของพระเจ้าจะหนีออกไปจากเมืองและหมู่บ้านและรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาศัยในที่เปล่าเปลี่ยวและห่างไกลที่สุดมีคนมากมายได้ที่พักพิงในภูเขาอันมั่นคงเหมือนเช่นคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในหุบเขาพิดมอนท์พวกเขาจะใช้ที่สูงของโลกเป็นวิหารและจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับ“ที่ลี้ภัย....เป็นป้อมหิน”อิสยาห์33:16;แต่คนมากมายจากทุกชนชาติและทุกชนชั้นทั้งคนชั้นระดับสูงและคนชั้นระดับต่ำคนร่ำรวยและคนยากจนคนผิวดำและคนผิวขาวจะถูกจับกุมอย่างไม่ยุติธรรมและโหดเหี้ยมที่สุดผู้ที่พระเจ้าทรงรักต้องใช้ชีวิตในช่วงวันเวลาแห่งความยากลำบากด้วยการถูกโซ่ล่ามไว้พวกเขาถูกกักขังอยู่ในเรือนจำถูกตัดสินประหารชีวิตบางคนถูกปล่อยทิ้งให้อดตายในห้องกักขังใต้ดินที่เหม็นและมืดไม่มีหูของมนุษย์คนใดได้ยินเสียงร้องคร่ำครวญของพวกเขาไม่มีมือมนุษย์คนใดที่จะยื่นเข้าไปช่วยพวกเขา {GC 626.1} {GCth17 543.1}

พระเจ้าทรงลืมประชากรของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากแล้วหรือพระองค์ทรงลืมโนอาห์ผู้สัตย์ซื่อแล้วหรือเมื่อการพิพากษามายังโลกในยุคสมัยก่อนน้ำท่วมโลกพระองค์ทรงลืมโลทแล้วหรือเมื่อไฟตกลงมาจากสวรรค์เพื่อเผาเมืองในที่ราบพระองค์ทรงลืมโยเซฟแล้วหรือในขณะที่เขาอยู่ท่ามกลางคนกราบไหว้รูปเคารพในประเทศอียิปต์พระองค์ทรงลืมเอลียาห์แล้วหรือเมื่อเขาถูกขู่ด้วยคำสาบานของพระนางเยเซเบลที่จะทรงฆ่าเขาให้เหมือนกับที่เขาทำกับผู้ทำนายของพระบาอัลพระองค์ทรงลืมเยเรมีย์ที่ถูกคุมขังอยู่ในหลุมที่มืดและหดหู่แล้วหรือพระองค์ทรงลืมผู้ทรงเกียรติสามคนในเตาที่ไฟลุกอยู่หรือดาเนียลในถ้ำสิงห์แล้วหรือ {GC 626.2} {GCth17 543.2}

“แต่ศิโยนกล่าวว่า‘พระยาห์เวห์ได้ทรงละทิ้งข้าแล้วและองค์เจ้านายทรงลืมข้าเสียแล้ว’‘ผู้หญิงจะลืมบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่และไม่สงสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ’และถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลืมได้แต่เราก็จะไม่ลืมเจ้าดูสิเราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรากำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ”อิสยาห์49:14

,15,16;พระเจ้าจอมโยธาตรัสไว้แล้วว่า“ผู้ใดได้แตะต้องเจ้าก็ได้แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์” เศคาริยาห์ 2:8 {GC 626.3} {GCth17 543.3}

แม้ว่าศัตรูจะโยนพวกเขาไปไว้ในเรือนจำแต่กระนั้นกำแพงคุกมืดไม่สามารถตัดพวกเขาออกจากการสื่อสารระหว่างจิตวิญญาณของเขากับพระคริสต์ได้พระองค์ผู้ทรงมองเห็นความอ่อนแอทั้งหลายพระองค์ผู้ทรงคุ้นเคยกับการทดลองพระองค์ทรงอยู่เหนืออำนาจทั้งหมดของโลกและทูตสวรรค์จะลงมาหาพวกเขาในห้องขังอันโดดเดี่ยวเพื่อนำแสงสว่างและสันติสุขของสวรรค์มาให้เรือนจำจะเป็นดั่งพระราชวังเพราะว่าผู้ที่ร่ำรวยในความเชื่ออาศัยอยู่ที่นั่นและกำแพงที่เศร้าหมองจะสว่างขึ้นด้วยแสงจากสวรรค์เหมือนเมื่อสมัยเปาโลและสิลาสอธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญกลางดึกในคุกมืดของเมืองฟีลิปปี {GC 627.1} {GCth17 544.1}

การพิพากษาของพระเจ้าจะลงมายังผู้ที่พยายามกดขี่และทำลายประชากรของพระองค์ความอดทนนานของพระองค์ที่มีต่อคนชั่วทำให้พวกเขากล้าหาญมากยิ่งขึ้นที่จะล่วงละเมิดแต่การลงโทษของพวกเขานั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและน่ากลัวเพราะถูกหน่วงเหนี่ยวไว้เป็นเวลานานแล้ว “พระยาห์เวห์จะทรงลุกขึ้นเหมือนที่ภูเขาเปรีซิม...พระองค์จะกริ้วเหมือนที่ในหุบเขากิเบโอนเพื่อทำพระราชกิจของพระองค์อันเป็นพระราชกิจที่แปลกและเพื่อทำงานของพระองค์อันเป็นงานที่ประหลาด”อิสยาห์28:21;พระราชกิจการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงความเมตตานั้นเป็นพระราชกิจที่ประหลาด “เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไรเราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม” เอเสเคียล 33:11 “พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณพระองค์ทรงกริ้วช้าทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง...ผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิดการทรยศและบาปแต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษอย่างแน่นอน”“พระยาห์เวห์ทรงกริ้วช้าทรงฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งพระยาห์เวห์จะไม่ทรงปล่อยให้คนผิดลอยนวล” อพยพ 34:6, 7 นาฮูม 1:3 ด้วยสิ่งต่างๆอันน่ากลัวที่อยู่ในความชอบธรรมนั้นพระองค์จะทรงแก้ต่างปกป้องสิทธิอำนาจของธรรมบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำความรุนแรงของการแก้แค้นที่กำลังรอคอยผู้ล่วงละเมิดอาจจะถูกมองว่าเป็นความไม่เต็มพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงดำเนินการตามความยุติธรรมชนชาติที่พระองค์ทรงอดทนมาช้านานและพระองค์จะไม่ทรงลงมือจนกระทั่งขนาดความชั่วของพวกเขาเต็มล้นในบัญชีของพระองค์และในที่สุดพวกเขาจะต้องดื่มจากจอกแห่งพระพิโรธซึ่งไม่ได้เจือปนกับพระเมตตา {GC 627.2} {GCth17 544.2}

เมื่อพระคริสต์ทรงยุติการอุทธรณ์ของพระองค์ในสถานนมัสการนั้นพระพิโรธซึ่งไม่ระคนกับสิ่งใดจะขู่คุกคามผู้ที่กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมันและรับตราของมันวิวรณ์ 14:9, 10 ภัยพิบัติที่เกิดกับชาวอียิปต์เมื่อพระเจ้าทรงใกล้จะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลออกมานั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการพิพากษาอันน่ากลัวกว่าและรุนแรงกว่าที่จะตกลงสู่แผ่นดินโลกซึ่งจะเกิดขึ้นเพียงก่อนเวลาที่พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยประชากรของพระองค์เป็นครั้งสุดท้ายผู้เขียนวิวรณ์บรรยายถึงภัยน่ากลัวเหล่านั้นไว้ว่า“คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและพวกที่บูชารูปของมันก็มีแผลร้ายที่เจ็บปวดเกิดขึ้นตามตัว”

“ทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนอย่างเลือดของคนตายและบรรดาสิ่งที่มีชีวิตซึ่งอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น”และ“แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งหลายและน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด”การลงโทษเหล่านี้ร้ายแรงน่ากลัวอย่างยิ่งแต่ก็พิสูจน์ให้เห็นถึงการแก้ต่างให้กับความยุติธรรมของพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ทูตสวรรค์ของพระเจ้าประกาศว่า“พระองค์ทรงยุติธรรม.....เพราะพระองค์ได้ทรงพิพากษาสิ่งเหล่านี้แล้วเพราะพวกเข

าทำให้โลหิตของบรรดาธรรมิกชนและผู้เผยพระวจนะไหลออกและพระองค์จึงทรงให้เขาดื่มเลือดซึ่งเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว" วิวรณ์ 16:2-6 ด้วยการตัดสินประหารคนของพระเจ้าให้ตายพวกเขาทำผิดในเรื่องโลหิตจริงราวกับว่ามือของเขาทำให้โลหิตไหลออกจริงในลักษณะเดียวกันพระคริสต์ทรงประกาศว่าชาวยิวในสมัยของพระองค์ทำความผิดเรื่องโลหิตของผู้บริสุทธิ์ทุกคนที่ไหลออกมานับตั้งแต่สมัยของอาเบลเพราะพวกเขามีวิญญาณจิตเดียวกันและกำลังทำงานเหมือนกับฆาตกรเหล่านี้ที่สังหารผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย {GC 627.3} {GCth17 544.3}

ในภัยพิบัติที่ตามมานั้นดวงอาทิตย์มีอำนาจ"คลอกแผดเผามนุษย์ด้วยไฟความร้อนแรงกล้าก็แผดเผามนุษย์"วิวรณ์16:8,9;ผู้เผยพระวจนะบรรยายถึงสภาพของโลกในเวลาที่น่ากลัวเช่นนี้ไว้ว่า"พื้นดินก็เศร้าโศก....ข้าวถูกทำลาย.....ต้นไม้ทั้งหมดในนาก็เหี่ยวแห้งไปความยินดีก็ห่อเหี่ยวไปจากบรรดาบุตรของมนุษย์""เมล็ดพืชแห้งตายอยู่ในดินฉางก็ร้างเปล่า......สัตว์เลี้ยงร้องครวญครางฝูงวัวก็สนเท่ห์เพราะว่าไม่มีทุ่งหญ้าให้มัน.....น้ำในห้วยแห้งไปและไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าของถิ่นทุรกันดาร"

"พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า'ในวันนั้นเสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้จะมีศพมากมายทิ้งไว้ทุกแห่งจุ๊จุ๊จงเงียบ" โยเอล 1:10-12, 17-20 อาโมส 8:3 {GC 628.1} {GCth17 545.1}

ภัยพิบัติเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินโลกมิเช่นนั้นแล้วผู้ที่อาศัยในโลกจะถูกทำลายไปหมดแต่กระนั้นก็ยังเป็นการเฆี่ยนตีน่ากลัวที่สุดเท่าที่เคยเกิดกับมนุษย์ที่ต้องตายการพิพากษาทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ก่อนประตูพระกรุณาธิคุณจะปิดลงนั้นระคนกับพระเมตตาพระโลหิตของพระคริสต์ที่อ้อนวอนอยู่นั้นได้ปกป้องคนบาปจากการต้องรับโทษเต็มขนาดของความผิดของเขาแต่ในการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้พระพิโรธจะถูกเทลงมาโดยไม่มีพระเมตตาเจือปนเลย {GC 628.2} {GCth17 545.2}

ในวันนั้นฝูงชนอยากจะหลบภัยอยู่ในพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยดูแคลนมานาน"พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า'ดูแน่ะวันเวลาก็มาถึงเมื่อเราจะส่งความกันดารมาที่แผ่นดินไม่ใช่กันดารอาหารหรือการกระหายน้ำแต่จะเป็นการกันดารพระวจนะของพระยาห์เวห์พวกเขาจะเดินโซเซจากทะเลนี้ไปทะเลโน้นและจากทิศเหนือไปทิศตะวันออกเขาจะวิ่งไปวิ่งมาเพื่อแสวงหาพระวจนะของพระยาห์เวห์แต่จะหาไม่พบ" อาโมส 8:11, 12 {GC 629.1} {GCth17 545.3}

ประชากรของพระเจ้าจะไม่หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานแต่ในขณะที่ถูกกดขี่ข่มเหงและตกอยู่ในความทุกข์ยากในขณะที่ต้องทนกับความอดอยากและตกทุกข์กับการขาดแคลนอาหารนั้นพวกเขาจะไม่ถูกปล่อยให้พินาศพระเจ้าองค์นั้นที่ทรงดูแลเอลียาห์จะไม่ทรงทอดทิ้งบุตรของพระองค์แม้เพียงคนเดียวที่ยอมเสียสละตนพระองค์ผู้ทรงนับเส้นผมบนศีรษะของพวกเขาจะทรงดูแลพวกเขาและในเวลากันดารอาหารพวกเขาจะได้รับการเลี้ยงดูจนอิ่มในขณะที่คนชั่วกำลังตายด้วยความหิวและโรคระบาดทูตสวรรค์จะปกป้องคนชอบธรรมทั้งหลายและเติมสิ่งที่พวกเขาขาดแคลนพระเจ้าประทานคำสัญญาให้กับ"ผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม"ว่า"จะมีผู้ให้อาหารเขาน้ำดื่มของเขาจะมีแน่"เมื่อ"คนจนและคนขัดสนแสวงหาน้ำแต่ไม่พบและลิ้นของเขาก็แห้งผากด้วยความกระหายเรายาห์เวห์จะตอบพวกเขาเองเราพระเจ้าของอิสราเอลจะไม่ทอดทิ้งเขา" อิสยาห์ 33:15, 16; 41:17 {GC 629.2} {GCth17 545.4}

"แม้ต้นมะเดื่อไม่มีดอกบานหรือเถาองุ่นไม่มีผลผลมะกอกก็ขาดไปทุ่งนามิได้ผลิตอาหารแม้ฝูงแพะแกะขาดไปจากคอกและไม่มีฝูงวัวที่ในโรง"แต่ถึงกระนั้นผู้ที่ยำเกรงพระองค์"จะเปรมปรีดิ์ในพระเจ้า" และจะปีติยินดีในพระเจ้าผู้ทรงช่วยเขาให้รอดฮาบากุก 3:17, 18 {GC 629.3} {GCth17 545.5}

“พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้อารักขาท่านพระยาห์เวห์ทรงเป็นร่มเงาที่ขวามือของท่านดวงอาทิตย์จะไม่โจมตีท่านในเวลากลางวันหรือดวงจันทร์ในเวลากลางคืนพระยาห์เวห์จะทรงอารักขาท่านให้พ้นภยันตรายทั้งสิ้นพระองค์จะทรงอารักขาชีวิตของท่าน”

“เพราะพระองค์จะทรงช่วยกู้ท่านให้พ้นจากกับของพรานนกและพ้นจากโรคภัยร้ายแรงนั้นพระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์และท่านจะลี้ภัยอยู่ใต้ปีกของพระองค์ความซื่อสัตย์ของพระองค์เป็นโล่และเป็นดั้งท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืนหรือลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวันหรือกลัวโรคภัยที่ไล่มาในความมืดหรือความหายนะซึ่งทำลายในเที่ยงวันพันคนจะล้มอยู่ข้างๆท่านหมื่นคนที่ขวามือของท่านแต่ภัยนั้นจะไม่มาใกล้ท่านท่านจะเพียงเห็นกับตาเองและเห็นการตอบแทนคนอธรรมเพราะท่านได้ทำให้พระยาห์เวห์ผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือองค์ผู้สูงสุดเป็นที่พักพิงของท่านไม่มีเหตุร้ายใดๆจะเกิดแก่ท่านไม่มีภัยพิบัติมาใกล้เต็นท์ของท่าน” สดุดี 121:5-7; 91:3-10 {GC 629.4} {GCth17 545.6}

แต่ถึงกระนั้นในสายตาของมนุษย์แล้วประชากรของพระเจ้าจะต้องประทับคำพยานของพวกเขาด้วยเลือดของพวกเขาเองเช่นเดียวกับผู้ที่ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อก่อนหน้าพวกเขาพวกเขาเองเริ่มกลัวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทอดทิ้งพวกเขาให้ล้มลงด้วยมือของศัตรูของพวกเขามันเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์อันน่าสะพรึงกลัวพวกเขาร้องทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยกู้ทั้งกลางวันและกลางคืนคนชั่วปรีดาและส่งเสียงร้องเยาะเย้ยให้ได้ยินว่า“ความเชื่อของท่านหายไปไหนถ้าหากท่านเป็นคนของพระเจ้าจริงๆแล้วทำไมพระองค์จึงไม่ทรงช่วยให้ท่านหลุดพ้นจากมือของเรา”แต่เหล่าผู้ที่รอคอยจำได้ว่าในขณะที่พระเยซูทรงกำลังสิ้นพระชนม์บนกางเขนคาลวารีนั้นพวกมหาปุโรหิตและผู้ปกครองต่างตะโกนขึ้นอย่างเย้ยหยันว่า“เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้แต่ช่วยตัวเองไม่ได้เขาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอลให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิดเราจะได้เชื่อบ้าง”มัทธิว27:42;พวกเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าเช่นเดียวกับยาโคบสีหน้าของพวกเขาบ่งบอกถึงการดิ้นรนที่มีอยู่ภายในใบหน้าของทุกคนมีแต่ความซีดเซียวแต่ถึงกระนั้นพวกเขาไม่ได้ยุติการทูลขออ้อนวอนอย่างจริงใจของพวกเขา {GC 630.1} {GCth17 546.1}

หากมนุษย์จะมองด้วยสายตาของชาวสวรรค์แล้วพวกเขาจะมองเห็นทูตสวรรค์ผู้เต็มไปด้วยพลังยิ่งใหญ่จำนวนมากยืนห้อมล้อมบรรดาผู้ถือรักษาพระวจนะของพระคริสต์ด้วยความอดทนด้วยความอ่อนโยนเห็นใจทูตสวรรค์เฝ้ามองดูพวกเขาทนทุกข์ลำเค็ญและได้ยินคำอธิษฐานของพวกเขาพวกเขากำลังรอคอยคำบัญชาจากพระผู้ทรงเป็นนายที่จะให้ช่วยคนเหล่านี้ให้หลุดพ้นจากภัยอันตรายแต่ทูตสวรรค์เหล่านี้จำเป็นที่จะต้องรอคอยไปอีกระยะเวลาหนึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องดื่มจากจอกนั้นและเข้าร่วมในบัพติศมาการรอคอยเช่นนี้เป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับคำทูลขอแต่ช่างเป็นสิ่งที่เจ็บปวดเหลือเกินสำหรับเหล่าทูตสวรรค์ในขณะที่ประชากรของพระเจ้าเพียรรอคอยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำการให้แก่พวกเขาด้วยความไว้วางใจนั้นพวกเขาก็จะได้ฝึกฝนความเชื่อความหวังใจและความอดทนนานซึ่งพวกเขาไม่ค่อยได้ฝึกปฏิบัติในประสบการณ์ทางศาสนาช่วงที่ผ่านมาแต่เพื่อเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้วนั้นเวลาแห่งความทุกข์นี้จะสิ้นลง“พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้คือพวกที่ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ...เราบอกพวกท่านว่าพระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่พวกเขาโดยเร็วแต่เมื่อบุตรมนุษย์มาท่านยังจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ”ลูกา18:7,8;เวลาสิ้นยุคจะมาถึงเร็วกว่าที่มนุษย์คาดหมายไว้ต้นข้าวจะถูกรวบรวมและมัดไว้เป็นฟ่อนเก็บเข้ายุ้งฉางของพระเจ้าส่วนต้นข้าวละมานจะถูกมัดรวมกันเพื่อเผาทำลายเสียในกองไฟ {GC 630.2} {GCth17 546.2}

คนเฝ้ายามชาวสวรรค์ผู้ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ด้วยความซื่อสัตย์จะยังคงเฝ้าต่อไปถึงแม้ว่าคำสั่งกฎหมายกำหนดวันประหารผู้ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกประกาศออกไปทั่วแล้วก็ตามในบางกรณีศัตรู

บางคนจะทำการนี้ก่อนถึงวันกำหนดที่ประกาศไว้ศัตรูเหล่านี้หมายที่จะเอาชีวิตของพวกเขาแต่ไม่มีผู้ใดจะฝ่าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ที่ยืนล้อมรอบจิตวิญญาณทุกดวงที่ซื่อสัตย์เข้าไปได้ศัตรูบางคนจู่โจมขณะที่คนเหล่านี้กำลังหนีออกจากเมืองและหมู่บ้านแต่ดาบที่ชูขึ้นต่อสู้คนของพระเจ้านั้นจะหักและตกลงมาอย่างไร้อำนาจเหมือนดั่งฟางแห้งส่วนคนอื่นๆจะมีทูตสวรรค์ในสภาพนักรบมาปกป้องพวกเขาไว้ {GC 631.1} {GCth17 546.3}

ในทุกยุคสมัยพระเจ้าทรงให้การค้ำจุนและช่วยเหลือประชากรของพระองค์โดยทรงทำการผ่านทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ชาวสวรรค์มีส่วนร่วมอยู่ในกิจกรรมของมนุษย์พวกเขาปรากฏให้เห็นในชุดที่สว่างเจิดจ้าดั่งสายฟ้าแลบพวกเขามาปรากฏเป็นมนุษย์ในสภาพของผู้ร่วมเดินทางทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าคนของพระเจ้าในสภาพของมนุษย์พวกเขาพักผ่อนใต้ต้นโอ๊คในเวลาเที่ยงวันทำราวกับว่าเหนื่อยอ่อนพวกเขาเคยได้รับการต้อนรับอย่างเป็นมิตรในบ้านของมนุษย์พวกเขาเคยทำหน้าที่เป็นผู้นำทางให้แก่คนเดินทางในยามค่ำคืนที่มืดมิดพวกเขาใช้มือจุดไฟบนแท่นเผาบูชาพวกเขาเปิดประตูเรือนจำและปลดปล่อยผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นอิสระพวกเขามาในชุดของชาวสวรรค์เพื่อกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอด {GC 631.2} {GCth17 546.4}

บ่อยครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์จะปรากฏในสภาพมนุษย์เข้าร่วมประชุมกับผู้ชอบธรรมและเยี่ยมการชุมนุมของคนอธรรมเหมือนเช่นที่ไปยังเมืองโสโดมเพื่อจดบันทึกการกระทำชั่วของพวกเขาเพื่อดูว่าคนเหล่านั้นทำเกินกว่าขอบเขตความอดทนนานของพระเจ้าแล้วหรือยังองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยความเมตตาและเพื่อเห็นแก่คนเพียงไม่กี่คนที่รับใช้พระองค์อย่างแท้จริงพระองค์จึงทรงห้ามหายนะและยืดเวลาความสงบสุขให้แก่คนเป็นอันมากคนบาปที่ต่อต้านพระเจ้าแทบจะไม่สำนึกเลยว่าชีวิตของพวกเขานั้นเป็นหนี้ต่อผู้ที่ซื่อสัตย์เพียงไม่กี่คนที่เขาล้อเลียนและกดขี่ {GC 631.3} {GCth17 547.1}

แม้ผู้ปกครองของโลกนี้จะไม่ทราบแต่มีอยู่บ่อยครั้งที่ทูตสวรรค์เป็นผู้พูดในที่ประชุมของพวกเขาสายตาของมนุษย์เคยมองเห็นพวกเขาหูของมนุษย์เคยฟังคำอ้อนวอนของพวกเขาริมฝีปากของมนุษย์พูดต่อต้านข้อเสนอแนะและเยาะเย้ยคำแนะนำของพวกเขามือของมนุษย์คอยกลั่นแกล้งและเอาเปรียบพวกเขาในที่ประชุมสภาและศาลยุติธรรมผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์เหล่านี้แสดงความคุ้นเคยส่วนตัวกับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์พวกเขาได้พิสูจน์ตนเองแล้วว่าสามารถแก้ต่างให้กับผู้ที่ถูกกดขี่ได้ดีกว่าทนายที่เก่งกาจและพูดจาคล่องที่สุดพวกเขาเคยเอาชนะความมุ่งมั่นและหยุดยั้งบรรดาความชั่วร้ายที่อาจจะทำให้งานของพระเจ้าต้องชะลอไปอย่างมากและอาจจะนำความทุกข์ยากอันยิ่งใหญ่มาสู่ประชากรของพระองค์ในเวลาที่อันตรายและทุกข์ยากเช่นนี้“ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์และช่วยกู้พวกเขา” สดุดี 34:7 {GC 632.1} {GCth17 547.2}

ประชากรของพระเจ้ารอคอยเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระราชาของพวกเขาด้วยความหวังที่จริงใจขณะที่คนเฝ้ายามถูกซักถามว่า“คนยามเอ๋ยดึกเท่าไรแล้ว”คำตอบที่ได้มาอย่างไม่ลังเลคือ “เช้ามาถึงกลางคืนก็มาด้วย” อิสยาห์ 21:11, 12 แสงสว่างส่องประกายแวววาวอยู่บนเมฆเหนือยอดภูเขาในไม่ช้าพระสิริของพระเจ้ากำลังจะปรากฏให้เห็นดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมกำลังจะส่องแสงออกมาเวลาเช้าและเวลากลางคืนกำลังมาใกล้แล้วนั่นคือจุดเริ่มต้นของวันอันไม่วันสิ้นสุดสำหรับผู้ชอบธรรมและการปักหลักของกลางคืนชั่วนิรันดร์สำหรับคนอธรรม {GC 632.2} {GCth17 547.3}

ในขณะผู้ที่ปล้ำสู้วิงวอนทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้านั้นม่านที่ตาเปล่ามองไม่เห็นซึ่งกั้นระหว่างตัวเขากับโลกที่มองไม่เห็นดูเหมือนจะถูกยกขึ้นท้องฟ้าส่องประกายขึ้นด้วยรุ่งอรุณของวันแห่งนิรันดรและคำพูดที่พวกเขาได้ยินนั้นเป็นดั่งเสียงดนตรีอันไพเราะของเพลงแห่งทูตสวรรค์ว่า "จงยืนหยัดในความภักดีการช่วยเหลือกำลังจะมา"พระคริสต์พระผู้ทรงมีชัยยิ่งใหญ่กำลังยื่นมงกุฎแห่งรัศมีอมตะให้กับเหล่าทหารผู้เมื่อยล้าและพระสุรเสียงของพระองค์ดังออกมาจากประตูที่เปิดกว้างว่า"ดูเถิดเราอยู่กับเจ้าอย่ากลัวเลยเราคุ้นเคยกับความเศร้าโศกทั้งหมดของเจ้าเราแบกความทุกข์ของเจ้าไว้แล้วเจ้าไม่ได้ต่อสู้กับศัตรูที่ไม่เคยมีการทดสอบมาก่อนเราต่อสู้ในสงครามเพื่อเจ้าแล้วและในนามของเราเจ้านั้นเป็นยิ่งกว่าผู้มีชัยชนะ" {GC 632.3} {GCth17 547.4}

พระผู้ช่วยให้รอดผู้ประเสริฐจะประทานความช่วยเหลือในเวลาที่เรากำลังต้องการพอดีหนทางไปสู่สวรรค์ถูกอุทิศด้วยรอยพระบาทของพระองค์ทุกเสี้ยนหนามที่ทำให้เท้าของเราเป็นบาดแผลนั้นทำให้พระองค์ทรงบาดเจ็บด้วยกางเขนทุกอันที่เราต้องแบกรับนั้นพระองค์ทรงเคยแบกมาแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ความขัดแย้งเกิดขึ้นเพื่อตระเตรียมจิตวิญญาณสำหรับสันติสุขเวลาแห่งความทุกข์ยากเป็นการทดสอบอันน่ากลัวสำหรับประชากรของพระเจ้าแต่นั่นเป็นเวลาที่ผู้เชื่อซื่อสัตย์ทุกคนจะมองขึ้นไปและด้วยความเชื่อเขาจะมองเห็นสายรุ้งแห่งพระสัญญาล้อมอยู่รอบตัวเขา {GC 633.1} {GCth17 548.1}

"พวกที่ไถ่ไว้แล้วของพระยาห์เวห์จะกลับมาและจะมายังศิโยนด้วยการร้องเพลงความชื่นบานเป็นนิตย์จะอยู่บนศีรษะของพวกเขาเขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดีความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะหนีไปเราเองคือเราเองผู้ชูใจเจ้าเจ้าเป็นใครเล่าที่กลัวคนซึ่งจะต้องตายคือกลัวมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้าเจ้าลืมพระยาห์เวห์ผู้สร้างของเจ้า.....และเจ้ากลัวอยู่เรื่อยไปตลอดวันเพราะความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับเมื่อเขาตั้งตัวขึ้นที่จะทำลายแต่ความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับอยู่ที่ไหนเล่านักโทษจะได้รับการปลดปล่อยโดยเร็วเขาจะไม่ตายในที่กักขังและอาหารของเขาก็ไม่ขาดแคลนเพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าผู้กวนทะเลให้คลื่นของมันคะนอง(พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์จอมทัพ)และเราใส่ถ้อยคำของเราไว้ในปากของเจ้าและซ่อนเจ้าไว้ในร่มมือของเราเราตั้งฟ้าสวรรค์และวางรากฐานแผ่นดินโลกและกล่าวกับศิโยนว่า'เจ้าเป็นชนชาติของเรา'" อิสยาห์ 51:11-16 {GC 633.2} {GCth17 548.2}

"ฉะนั้นจงฟังข้อนี้เถิดท่านผู้ถูกข่มใจผู้ซึ่งมึนเมาแต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่นองค์เจ้านายของท่านคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านผู้ทรงสู้คดีเพื่อชนชาติของพระองค์ตรัสดังนี้ว่า'นี่แน่ะเราได้เอาจอกแห่งความโซเซมาจากมือของเจ้าแล้วถ้วยแห่งความพิโรธของเราเจ้าจะไม่ต้องดื่มต่อไปและเราจะใส่มันไว้ในมือของพวกที่ทรมานเจ้าคือพวกที่พูดกับเจ้าว่า 'จงหมอบลงแล้วเราจะเดินข้ามเจ้าไป' แล้วเจ้าทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดินและเหมือนถนนเพื่อให้คนเดินข้ามไป" อิสยาห์ 51:21-23 {GC 633.3} {GCth17 548.3}

พระเนตรของพระเจ้าทรงมองผ่านยุคต่างๆไปจับอยู่กับวิกฤตที่ประชากรของพระองค์จะต้องเผชิญเมื่ออำนาจฝ่ายโลกจะโหมกระหน่ำลงมายังคนเหล่านั้นดั่งเชลยที่ถูกเนรเทศพวกเขาจะกลัวความตายที่เกิดจากการอดอยากและความรุนแรงแต่พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้ทรงแยกทะเลแดงออกต่อหน้าชนชาติอิสราเอลจะทรงสำแดงอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์และทรงปลดปล่อยพวกเขาจากการจับกุม"พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า'เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเราเป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเราในวันที่เราจะประกอบกิจและเราจะเมตตาคนเหล่านี้ดังชายที่เมตตาบุตรผู้ปรนนิบัติเขา'" มาลาคี 3:17;หากเลือดของพยานผู้สัตย์ซื่อของพระคริสต์จะต้องไหลออกในช่วงเวลานี้เลือดนี้จะไม่เหมือนกับเลือดของผู้ยอมพลีชีพที่เป็นเหมือนเมล็ดที่หว่านออกไปเพื่อรอคอยวันแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้าความจ

งรักภักดีของพวกเขาจะไม่เป็นพยานเพื่อโน้มน้าวคนอื่นถึงสัจธรรมเพราะหัวใจอันแข็งกระด้างบีบบังคับใ ห้คลื่นแห่งความเมตตาซัดกลับไปจนไม่หันกลับมาอีกเลยหากในเวลานี้จะปล่อยให้ผู้ชอบธรรมล้มลงไปเ ป็นเหยื่อของศัตรูแล้วเจ้าชายแห่งความมืดก็จะได้รับชัยชนะผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า"เพราะพระองค์จะ ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในที่ประทับของพระองค์ในยามยากลำบากพระองค์จะทรงกำบังข้าพเจ้าไว้ในที่กำบัง แห่งพลับพลาของพระองค์พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา"สดุดี27:5;พระคริสต์ตรัสไว้แล้วว่า"มาเ ถิดชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ยจงเข้าในห้องของท่านและปิดประตูเสียจงซ่อนตัวอยู่สักพักหนึ่งจนกว่าพระพิ โรธจะผ่านไปเพราะดูเถิดพระยาห์เวห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์เพื่อลงโทษชาวแผ่นดิน โลกเพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลายและแผ่นดินโลกจะเผยโลหิตซึ่งหลั่งอยู่บนมันและจะไม่ปิดบังผู้ถู กฆ่าของมันไว้อีก"อิสยาห์26:20,21;การช่วยให้รอดของผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความอ ดทนนานและเป็นผู้มีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิตนั้นจะงดงามรุ่งโรจน์อย่างยิ่งใหญ่ {GC 634.1} {GCth17 549.1}

บท 40 - ประชากรของพระเจ้าได้รับการช่วยกู้

เมื่อการปกป้องของกฎหมายมนุษย์ที่คุ้มครองบรรดาผู้ที่ถวายเกียรติธรรมบัญญัติของพระเจ้าจะถูกยกเลิกไปแล้วจะเกิดขบวนการในประเทศต่างๆขึ้นพร้อมกันเพื่อทำลายพวกเขาเมื่อเวลากำหนดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายใกล้จะมาถึงแล้วนั้นประชาชนจะร่วมกันออกอุบายถอนรากถอนโคนนิกายที่พวกเขาเกลียดชังพวกเขาตั้งใจเข้าจู่โจมให้เสร็จสิ้นภายในคืนเดียวเพื่อกำจัดเสียงที่ขัดแย้งและตำหนิให้เงียบไปอย่างเด็ดขาด {GC 635.1} {GCth17 550.1}

ประชากรของพระเจ้าบ้างก็ถูกขังอยู่ในคุกบ้างก็ซ่อนตัวอยู่ในที่โดดเดี่ยวตามป่าและภูเขาคนเหล่านี้ยังคงอธิษฐานอ้อนวอนขอการคุ้มครองจากพระเจ้าในขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีอาวุธครบมือและได้รับการหนุนหลังจากทูตสวรรค์ชั่วกำลังเตรียมพร้อมเพื่อทำงานแห่งความตายบัดนี้เป็นเวลายากแค้นลำบากที่สุดซึ่งพระเจ้าของอิสราเอลจะทรงเข้ามาขัดขวางเพื่อช่วยกู้ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า

“พวกท่านจะมีบทเพลงเหมือนอย่างคืนที่มีเทศกาลเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์และมีใจยินดีอย่างคนที่ออกเดิน....... ไปยังภูเขาของพระยาห์เวห์เจ้าถึงพระศิลาของอิสราเอลและพระยาห์เวห์จะทรงทำให้คนได้ยินพระสุรเสียงทรงพลังของพระองค์และจะทรงทำให้ได้เห็นพระกรของพระองค์ที่ฟาดลงด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราดและด้วยเปลวเพลิงเผาผลาญรวมทั้งฝนตกหนักกับพายุและลูกเห็บ” อิสยาห์ 30:29, 30 {GC 635.2} {GCth17 550.2}

ด้วยเสียงตะโกนโห่ร้องอย่างมีชัยด้วยเสียงเย้ยหยันและแช่งด่าหมู่คนชั่วร้ายกำลังจะวิ่งเข้าไล่ฟันเหยื่อของพวกเขาดูเถิดความมืดหนาทึบยิ่งกว่ากลางคืนได้แผ่มาปกคลุมแผ่นดินโลกจากนั้นปรากฏรุ้งซึ่งส่องแสงเรืองด้วยรัศมีที่มาจากพระที่นั่งของพระเจ้าทอดโค้งข้ามท้องฟ้าและดูราวกับจะมาห้อมล้อมกลุ่มคนที่กำลังอธิษฐานอยู่แต่ละกลุ่มฝูงชนที่โกรธเคืองหยุดนิ่งในทันทีทันใดเสียงร้องเยาะเย้ยของพวกเขาเงียบหายไปเป้าหมายที่จะทำด้วยความบ้าคลั่งร้ายแรงถูกลืมไปหมดสิ้นด้วยความรู้สึกถึงลางสังหรณ์ที่น่ากลัวพวกเขาจ้องมองไปยังเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าและปรารถนาที่จะหนีไปให้พ้นจากแสงเจิดจ้าซึ่งมีอำนาจมากนั้น {GC 635.3} {GCth17 550.3}

ส่วนประชากรของพระเจ้าได้ยินพระสุรเสียงหนึ่งที่สดใสชัดเจนและไพเราะดังมาว่า“จงเงยหน้าขึ้นไป” พวกเขาเงยหน้ามองขึ้นไปยังท้องฟ้าและมองเห็นรุ้งแห่งคำสัญญาเมฆดำจัดน่ากลัวที่ปกคลุมอยู่ทั่วท้องฟ้าเคลื่อนตัวแยกออกจากกันและเช่นเดียวกับสเทเฟนพวกเขาได้จ้องมองเข้าไปในท้องฟ้าและเห็นพระสิริของพระเจ้าและของบุตรมนุษย์ประทับอยู่บนพระที่นั่งของพระองค์พวกเขามองเห็นพระองค์อยู่ในสภาพของพระเจ้าและมองเห็นเครื่องหมายแห่งความอัปยศปรากฏอยู่บนพระวรกายของพระองค์และพวกเขาได้ยินคำทูลขอจากพระโอษฐ์ของพระองค์ที่เสนอต่อพระบิดาและทูตสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งหลายว่า“ข้าแต่พระบิดาข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น”ยอห์น17:24;มีเสียงที่ไพเราะดั่งดนตรีและด้วยชัยชนะดังขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งว่า“พวกเขามาแล้วพวกเขามาแล้วบริสุทธิ์เป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากอุบายไร้มลทินพวกเขาถือรักษาถ้อยคำแห่งความอดทนนานของเราและจะเดินอยู่ท่ามกลางทูตสวรรค์”แล้วริมฝีปากที่ซีดและสั่นเทาของบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อจะโห่ร้องด้วยความมีชัยอย่างแท้จริง {GC 636.1} {GCth17 551.1}

มันเป็นเวลาเที่ยงคืนที่พระเจ้าทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อการช่วยประชากรของพระองค์ดวงอาทิตย์ปรากฏและส่องแสงสว่างอย่างแรงกล้าหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วติดต่อกันเป็นลำดับคนชั่วมองเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจในขณะที่คนชอบธรรมมองดูด้วยความสุขอย่างเคร่งขรึมว่านี่เป็นหมายสำคัญแห่งการช่วยกู้ของพวกเขาดูประหนึ่งว่าทุกสิ่งในธรรมชาติจะหันเหออกไปจากวิถีของมันลำธารหยุดไหลเมฆดำหนาทึบปรากฏและต่างชนกระแทกเข้าใส่กันในท่ามกลางท้องฟ้าที่กำลังปั่นป่วนนั้นมีช่องว่างที่มีรัศมีสุกใสที่เกินคำบรรยายส่องออกมาพระสุรเสียงของพระเจ้าดังลอดผ่านช่องนั้นมาเป็นเสียงที่ดังเหมือนเสียงธารน้ำไหลมากมายตรัสว่า "สำเร็จแล้ว" วิวรณ์ 16:17 {GC 636.2} {GCth17 551.2}

เสียงนั้นสั่นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก"เกิดแผ่นดินไหวรุนแรงซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดขึ้นมาบนแผ่นดินโลกไม่เคยเกิดแผ่นดินไหวรุนแรงน่ากลัวอย่างนั้นเลย" วิวรณ์ 16:17, 18 ดูเสมือนว่าท้องฟ้าจะเปิดๆปิดๆรัศมีภาพจากพระที่นั่งของพระเจ้าดูราวกับจะส่องผ่านเมฆออกมาภูเขาสั่นสะเทือนเหมือนต้นอ้อถูกลมพัดและเศษก้อนหินขรุขระกระเด็นกระจัดกระจายไปทั่วรอบทิศมีเสียงคำรามประหนึ่งเสียงพายุที่กำลังจะพัดเข้ามาทะเลซัดปั่นป่วนราวกับโกรธแค้นเสียงลมสลาตันพัดดังกึกก้องราวกับเสียงร้องของภูตผีที่ออกไปทำหน้าที่แห่งการทำลายล้างโลกทั้งใบกระเพื่อมและพองออกเหมือนคลื่นในทะเลพื้นผิวโลกกำลังปริออกราวกับว่ารากฐานของแผ่นดินโลกจะพังทลายเทือกเขากำลังจมลงเกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่จมหายไปท่าเรือที่เหมือนเมืองโสโดมเนื่องด้วยความชั่วนั้นถูกคลื่นร้ายกลืนไปมหานครบาบิโลนเข้ามาอยู่ในความทรงจำของพระเจ้าเพื่อ "ทรงให้ถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธรุนแรงของพระองค์"แก่เธอลูกเห็บขนาดยักษ์"หนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม"กระทำการแห่งการทำลายล้างวิวรณ์16:19,21;เมืองหยิ่งผยองที่สุดในโลกกำลังถูกทำลายจนราบเรียบคฤหาสน์ราชวังที่งามสง่าซึ่งบรรดาเจ้านายในแผ่นดินโลกใช้จ่ายทรัพย์สมบัติอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อทำให้ตนเองได้รับเกียรตินั้นพังพินาศไปต่อหน้าต่อตากำแพงคุกแยกออกและประชากรของพระเจ้าที่ถูกกักขังอยู่อันเนื่องมาจากความเชื่อได้ถูกปลดปล่อยให้อิสระ {GC 636.3} {GCth17 551.3}

หลุมฝังศพเปิดออกและ"คนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้นบ้างเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์บ้างเข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์" ดาเนียล 12:2 ทุกคนที่ตายไปพร้อมกับความเชื่อในข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามจะเป็นขึ้นจากหลุมศพด้วยรัศมีภาพเพื่อฟังพระสัญญาแห่งสันติสุขของพระเจ้าพร้อมกับบรรดาผู้ถือรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์"คนทั้งหลายที่แทงพระองค์"วิวรณ์1:7;คนที่หัวเราะและเยาะเย้ยเมื่อพระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมานและคนที่ต่อต้านความจริงและต่อต้านประชากรของพระองค์อย่างรุนแรงที่สุดคนเหล่านี้จะเป็นขึ้นจากตายมามองดูพระองค์ในขณะที่ทรงพระสิริอันยิ่งใหญ่และเห็นพระองค์ประทานเกียรติยศให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังพระองค์ {GC 637.1} {GCth17 552.1}

เมฆหนาทึบยังคงปกคลุมท้องฟ้าแต่กระนั้นแสงอาทิตย์ส่องผ่านเมฆออกมาเป็นครั้งคราวมองดูคล้ายกับพระเนตรที่โกรธแค้นของพระยาห์เวห์แสงฟ้าแลบที่ดุร้ายพุ่งออกมาจากท้องฟ้าล้อมรอบโลกไว้ในเปลวไฟที่เป็นแพและเหนือเสียงคำรามของฟ้าร้องอันน่ากลัวนั้นมีเสียงลึกลับและน่ากลัวดังขึ้นประกาศวาระสุดท้ายของคนอธรรมไม่ใช่ทุกคนที่ได้ยินเสียงนั้นจะเข้าใจแต่ครูสอนเทียมเท็จจะเข้าใจเสียงนั้นได้อย่างชัดเจนผู้ที่ก่อนหน้านี้เพียงเล็กน้อยเป็นคนไร้เหตุผลอวดใหญ่และดื้อดึงสนุกสนานกับความทารุณโหดเหี้ยมต่อประชากรของพระเจ้าที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์บัดนี้กลับท่วมท้นด้วยความตะลึงและสั่นสะท้านด้วยความกลัวเสียงร้องโหยหวนของพวกเขาดังกว่าเสียงจากธรรมชาติพวกผีมารร้ายต่างยอมรับว่าพ

ระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและสั่นสะท้านอยู่เบื้องหน้าอำนาจของพระองค์ส่วนมนุษย์กำลังทูลขอความเมตตาและกลิ้งไปมาด้วยความหวาดกลัวอย่างน่าเวทนา {GC 637.2} {GCth17 552.2}

ผู้เผยพระวจนะในอดีตกาลกล่าวถึงวันแห่งพระเจ้าจากที่เห็นในนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ว่า“จงร้องไห้ซิเพราะวันแห่งพระยาห์เวห์มาใกล้แล้ววันนั้นจะมาเหมือนอย่างการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”อิสยาห์13:6;“จงหลบเข้าไปอยู่ในหินและซ่อนตัวในผงคลีให้พ้นจากความน่าเกรงกลัวของพระยาห์เวห์และจากพระรัศมีแห่งความโอ่อ่าตระการของพระองค์ท่าทีอันผยองของมนุษย์จะต่ำต้อยลงและความจองหองของคนจะตกต่ำพระยาห์เวห์องค์เดียวจะเป็นผู้เทิดทูนในวันนั้นเพราะว่าพระยาห์เวห์จอมทัพทรงเตรียมวันหนึ่งซึ่งจะต่อสู้กับสารพัดที่เย่อหยิ่งและโอหังทั้งกับสารพัดที่ถูกยกชูขึ้นซึ่งจะต่ำต้อยลง”

“ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของเขาที่ทำด้วยเงินและรูปเคารพที่ทำด้วยทองคำซึ่งพวกเขาทำให้กับตัวเองเพื่อใช้กราบไหว้นั้นออกไปยังตัวตุ่นและตัวค้างคาวเพื่อจะเข้าถ้ำหินและเข้าซอกผาให้พ้นจากความน่าเกรงกลัวของพระยาห์เวห์และพ้นจากพระรัศมีแห่งความโอ่อ่าตระการของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นทำให้โลกสั่นสะท้าน” อิสยาห์ 2:10-12, 20, 21 {GC 638.1} {GCth17 552.3}

มีดาวดวงหนึ่งส่องประกายผ่านช่องเมฆความสว่างเจิดจ้าของดาวดวงนี้เพิ่มขึ้นเป็นสี่เท่าในความมืดบ่งบอกความหวังและความสุขใจให้แก่ผู้ซื่อสัตย์แต่เป็นความรุนแรงและความโกรธเคืองให้กับผู้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าบัดนี้ผู้ที่ยอมเสียสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ปลอดภัยแล้วพวกเขาซ่อนตัวอยู่ในที่ลี้ลับของพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้าพวกเขาผ่านการตรวจทดสอบมาแล้วและประจักษ์ต่อหน้าคนทั้งโลกและต่อหน้าผู้ที่ดูแคลนสัจธรรมถึงความซื่อสัตย์ที่พวกเขามีต่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขามีการเปลี่ยนแปลงอย่างอัศจรรย์เกิดขึ้นกับผู้ที่ยึดมั่นในความซื่อตรงของพวกเขาแม้ต้องเผชิญหน้ากับความตายพวกเขาได้รับการช่วยกู้โดยฉับพลันจากความมืดและความเหี้ยมโหดของมนุษย์ที่แปรเปลี่ยนกลายเป็นปีศาจใบหน้าของพวกเขาซึ่งก่อนหน้านี้ไม่นานดูซีดเผือดวิตกกังวลและเศร้าหมองแต่บัดนี้อิ่มเอิบด้วยความอัศจรรย์ใจความเชื่อและความรักพวกเขาเปล่งเสียงร้องเพลงแห่งชัยชนะว่า“พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของเราเป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบากฉะนั้นเราจะไม่กลัวแม้ว่าแผ่นดินโลกจะเปลี่ยนแปลงไปแม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเลแม้ว่าน้ำทะเลคึกคะนองและฟองฟูแม้ว่าภูเขาสั่นสะเทือนเพราะทะเลอลวนนั้น” สดุดี 46:1-3 {GC 638.2} {GCth17 552.4}

ในขณะที่ถ้อยคำซึ่งแสดงออกถึงความไว้วางใจอันบริสุทธิ์เหล่านี้ลอยไปถึงพระเจ้านั้นเมฆถูกกวาดออกไปและจะมองเห็นท้องฟ้าเปล่งประกายดั่งดวงดาวเป็นรัศมีที่เจิดจ้าเหนือกว่าคำบรรยายใดๆและแตกต่างจากท้องฟ้าทั้งสองด้านซึ่งมืดมนปั่นป่วนรัศมีของเมืองสวรรค์ส่องออกมาจากประตูที่เปิดอยู่จากนั้นปรากฏมือซึ่งกำลังถือแผ่นศิลาสองแผ่นที่ประกบติดกันอยู่ทาบขึ้นมาบนท้องฟ้าผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า“ฟ้าสวรรค์ประกาศความชอบธรรมของพระองค์เพราะพระเจ้านั่นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา”สดุดี50:6;ธรรมบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งถูกประกาศณภูเขาซีนายท่ามกลางเสียงฟ้าร้องและเปลวเพลิงเพื่อให้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตนั้นบัดนี้ถูกเปิดเผยให้แก่มนุษย์เพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ในการพิพากษาพระหัตถ์นั้นทรงกางแผ่นศิลาออกและมองเห็นข้อกำหนดของพระบัญญัติสิบประการถูกบันทึกไว้ด้วยปากกาไฟข้อความเหล่านั้นชัดเจนจนทุกคนอ่านออกความทรงจำหวนกลับมาและความมืดมนแห่งความงมงายและความเชื่อที่ผิดถูกกวาดไปจากสมองของทุกคนและพระวจนะทั้งสิบประการของพระเจ้าที่กระชับเข้าใจง่ายและมีอำนาจถูกนำมาให้ทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้มองเห็น {GC 639.1} {GCth17 553.1}

เป็นเรื่องสุดวิสัยที่จะบรรยายถึงความกลัวและความสิ้นหวังของคนทั้งหลายที่เหยียบย่ำข้อกำหนดศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานธรรมบัญญัติของพระองค์ให้แก่พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะใช้เปรียบเทียบกับอุปนิสัยของพวกเขาและเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองในขณะที่ยังมีโอกาสกลับใจและปฏิรูปได้แต่เพื่อที่จะได้รับความนิยมชมชอบจากชาวโลกพวกเขาปัดกฎหมายของพระเจ้าทิ้งไปและสอนผู้อื่นให้ละเมิดกฎหมายนั้นด้วยพวกเขาพยายามบังคับประชากรของพระองค์ให้ทำวันสะบาโตของพระองค์เป็นมลทินบัดนี้พวกเขาถูกปรับโทษโดยธรรมบัญญัตินั้นที่พวกเขาเคยหมิ่นประมาทพวกเขามองเห็นด้วยความชัดเจนอย่างน่ากลัวว่าพวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวพวกเขาได้เลือกผู้ที่พวกเขาต้องการปรนนิบัติและนมัสการแล้ว"แล้วเจ้าจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนอธรรมระหว่างคนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์ได้อีกครั้งหนึ่ง" มาลาคี 3:18 {GC 639.2} {GCth17 553.2}

ศัตรูของธรรมบัญญัติของพระเจ้านับตั้งแต่อาจารย์ทั้งหลายลงไปจนถึงผู้ที่เล็กน้อยที่สุดล้วนมีความคิดเห็นใหม่เกี่ยวกับสัจธรรมและหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแต่กว่าที่พวกเขาจะเข้าใจว่าวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่เป็นตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นก็เป็นเวลาที่สายเกินไปแล้วกว่าพวกเขาจะเห็นว่าธาตุแท้ของวันสะบาโตเทียมเท็จและรากฐานที่พวกเขาใช้ก่อสร้างนั้นเป็นเพียงแค่ทรายก็สายเกินไปแล้วพวกเขารู้แล้วว่าพวกเขาได้ต่อสู้กับพระเจ้าบรรดาครูสอนศาสนาได้นำจิตวิญญาณลงไปสู่ความพินาศในขณะที่แสดงตนว่ากำลังนำจิตวิญญาณเหล่านั้นไปยังประตูสวรรค์พวกเขาไม่มีทางรู้เลยจนกระทั่งถึงวันที่จะมีการคิดบัญชีครั้งสุดท้ายว่าความรับผิดชอบของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์นั้นยิ่งใหญ่เพียงไรและผลลัพธ์ของความไม่สัตย์ซื่อของพวกเขานั้นน่ากลัวเพียงไรเฉพาะในเวลาของนิรันดร์กาลเท่านั้นที่เราจะสามารถประเมินได้อย่างถูกต้องถึงความสูญเสียของจิตวิญญาณเพียงดวงเดียววาระสุดท้ายของผู้ที่พระเจ้าจะตรัสว่า"เจ้าผู้กระทำชั่วจงออกไปเสีย" นั้นเป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก {GC 640.1} {GCth17 554.1}

พระสุรเสียงของพระเจ้าดังมาจากท้องฟ้าประกาศวันและชั่วโมงที่พระเยซูจะเสด็จมาและจะทรงนำพันธสัญญาชั่วนิรันดร์มาให้แก่ประชากรของพระองค์พระดำรัสของพระองค์กระจายออกตลอดทั่วทั้งโลกดั่งเสียงที่ดังกระหึ่มของฟ้าร้องที่ดังที่สุดชาวอิสราเอลของพระเจ้ายืนฟังด้วยดวงตาที่จ้องมองขึ้นไปเบื้องบนใบหน้าของพวกเขาอิ่มเอิบไปด้วยพระสิริของพระองค์และส่องประกายออกมาเหมือนกับใบหน้าของโมเสสขณะเดินลงมาจากภูเขาซีนายคนอธรรมมองหน้าของพวกเขาไม่ได้และเมื่อผู้ที่ถวายเกียรติพระเจ้าด้วยการถือรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ได้รับการประกาศว่าเป็นพวกที่ได้รับพระพรก็มีเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ดังขึ้น {GC 640.2}] {GCth17 554.2}

ไม่นานต่อมามีเมฆสีดำก้อนเล็กๆปรากฏขึ้นทางทิศตะวันออกเมฆนั้นมีขนาดเท่าครึ่งฝ่ามือมนุษย์เป็นก้อนเมฆที่ห้อมล้อมรอบพระผู้ช่วยให้รอดไว้และดูไกลๆราวกับว่าถูกหุ้มห่อด้วยความมืดประชากรของพระเจ้าทราบดีว่านี่คือหมายสำคัญของพระบุตรของพระเจ้าพวกเขาจ้องมองขึ้นไปด้วยความเงียบขรึมในขณะที่เมฆก้อนนั้นเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากขึ้นเรื่อยๆแสงสว่างและรัศมีภาพก็มีมากขึ้นมากขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นเมฆสีขาวขนาดใหญ่ฐานของเมฆนั้นมีรัศมีภาพเหมือนดังไฟที่เผาผลาญและเหนือเมฆก็เป็นสายรุ้งแห่งคำมั่นสัญญาพระเยซูประทับอยู่อย่างผู้มีชัยชนะที่ยิ่งใหญ่บัดนี้พระองค์ไม่ได้เป็น"คนที่รับความเจ็บปวด"อิสยาห์53:3;เพื่อดื่มจอกแห่งความขมขื่นด้วยความอับอายและความทุกข์ระทมพระองค์เสด็จมาเป็นผู้มีชัยในสวรรค์และแผ่นดินโลกเพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย"ซื่อสัตย์และสัตย์จริง""พระองค์ทรงพิพากษาและทรงต่อสู้ด้วยความชอบธรรม"และ"กองทัพทั้งหลายในสวรรค์.....ตามเสด็จพระองค์ไป" วิวรณ์ 19:11, 14

หมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์จำนวนมากที่ไม่อาจนับจำนวนได้ร้องเพลงสรรเสริญด้วยทำนองชาวสวรรค์ขณะเดินทางมาพร้อมกับพระองค์ในการเสด็จมานี้ดูประหนึ่งว่ามีทูตสวรรค์สว่างสดใสเต็มไปทั่วท้องฟ้า“นับจำนวนเป็นแสนๆเป็นล้านๆ”ไม่มีปากกาของมนุษย์คนใดจะบรรยายภาพเหตุการณ์นี้ได้ไม่มีสมองของมนุษย์ที่ต้องตายสามารถเข้าใจถึงความยิ่งใหญ่นี้ได้“ความสง่างามของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญพระองค์พระรัศมีของพระองค์ดังแสงสว่าง”ฮาบากุก3:3,4;เมื่อเมฆที่มีชีวิตนี้เคลื่อนที่เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้นนัยน์ตาทุกดวงจะมองเห็นเจ้าชายแห่งชีวิตบัดนี้ไม่มีมงกุฎหนามที่ทำให้พระเศียรศักดิ์สิทธิ์เปรอะเปื้อนอีกแล้วแต่มีมงกุฎที่เต็มด้วยสง่าราศีวางอยู่บนหน้าผากบริสุทธิ์ของพระองค์พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างยิ่งกว่าความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน“พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์และที่ต้นพระอูรุพระองค์ว่ากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย” วิวรณ์ 19:16 {GC 640.3} {GCth17 554.3}

เมื่อผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระเจ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์“หน้าตาทุกคนจึงซีดไป” พวกเขาเกิดความหวาดกลัวด้วยความสิ้นหวังชั่วนิรันดร์“หัวใจสลายและหัวเข่าก็สั่นคลอน.....ใบหน้าทุกคนซีดเซียว” เยเรมีย์ 30:6 นาฮูม 2:10 คนชอบธรรมตัวสั่นร้องว่า “ใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า” วิวรณ์ 6:17
เสียงเพลงของทูตสวรรค์เงียบไปและความเงียบที่น่ากลัวก็เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่งและแล้วพระสุรเสียงของพระเยซูดังมาว่า“พระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า”2โครินธ์12:9;สีหน้าของผู้ชอบธรรมสดใสขึ้นมาและความสุขก็เต็มล้นในใจของพวกเขาทุกคนแล้วทูตสวรรค์จะเปล่งเสียงด้วยโน้ตที่มีเสียงสูงยิ่งขึ้นและเริ่มขับร้องเพลงอีกครั้งหนึ่งในขณะที่พวกเขาเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากยิ่งขึ้น {GC 641.1} {GCth17 555.1}

กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายเสด็จลงมาในหมู่เมฆที่ห้อมล้อมด้วยไฟที่ลุกไหม้อยู่ท้องฟ้าก็ม้วนตัวออกไปราวกับม้วนหนังสือโลกสั่นสะเทือนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะต่างเคลื่อนออกไปจากที่ของมัน“พระเจ้าของเราเสด็จมาพระองค์มิได้ทรงเงียบอยู่เพลิงเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์และรอบพระองค์มีพายุพัดรุนแรงพระองค์ทรงเรียกฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเพื่อจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” สดุดี 50:3, 4 {GC 641.2} {GCth17 555.2}

“แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลกพวกคนใหญ่คนโตบรรดานายทหารใหญ่พวกเศรษฐีพวกผู้มีอำนาจและทุกคนทั้งที่เป็นทาสหรือเสรีชนต่างซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโขดหินตามภูเขาพวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโขดหินว่าจงล้มทับเราเถิดจงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งและจากพระพิโรธของพระเมษโปดกเพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้วและใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า” วิวรณ์ 6:15-17 {GC 642.1} {GCth17 555.3}

คำพูดล้อเลียนเย้ยหยันยุติลงริมฝีปากที่พูดปดหยุดนิ่งเงียบไปเสียงดังของอาวุธเสียงอึกทึกครึกโครมของสงคราม “กระทืบจนสั่นสะเทือนและเสื้อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิต” อิสยาห์ 9: 5 ก็หยุดนิ่งไปบัดนี้ไม่มีเสียงอื่นใดให้ได้ยินนอกจากเสียงอธิษฐานและเสียงร่ำไห้และเสียงร้องไห้คร่ำครวญริมฝีปากของผู้ที่เยาะเย้ยก่อนหน้านี้ระเบิดเสียงร้องออกมาว่า“เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้วและผู้ใดจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า”วิวรณ์6:17;คนอธรรมทั้งหลายวิงวอนอยากถูกฝังตัวอยู่ใต้ก้อนหินของภูเขามากกว่าที่จะต้องเผชิญหน้ากับพระองค์ที่พวกเขาดูหมิ่นและปฏิเสธดูแคลนมาตลอด {GC 642.2} {GCth17 555.4}

พวกเขารู้จักพระสุรเสียงนั้นที่แทงทะลุเข้าไปในหูของคนตายบ่อยครั้งเพียงไรที่น้ำเสียงโศกเศร้าและอ่อนโยนร้องเรียกพวกเขาให้กลับใจบ่อยครั้งเพียงไรที่พวกเขาได้ยินคำร้องขอที่จับใจจากเพื่อนจากพี่ชายและจากพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์แล้วไม่มีเสียงอื่นใดจะเต็มล้นด้วยคำตำหนิและด้วยภาระหนักของการประณามเทียบเท่าได้กับพระสุรเสียงนั้นที่ร้องอ้อนวอนมาเนิ่นนานว่า“จงหันกลับจงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า”เอเสคียล33:11;โอพวกเขาทำกับพระสุรเสียงราวกับเป็นเสียงของคนแปลกหน้าพระเยซูตรัสว่า“ข้าได้เรียกแล้วแต่พวกเจ้าปฏิเสธข้ายื่นมือออกแต่ไม่มีใครใส่ใจพวกเจ้าเพิกเฉยคำแนะนำทุกอย่างของข้าและไม่ยอมรับคำตักเตือนของข้าเลย”สุภาษิต1:24,25;พระสุรเสียงนั้นปลุกความทรงจำที่เขาใฝ่ฝันจะลบทิ้งไปซึ่งได้แก่คำเตือนต่างๆที่พวกเขาเกลียดชังการเชื้อเชิญที่พวกเขาปฏิเสธและโอกาสที่พวกเขาดูแคลน {GC 642.3} {GCth17 555.5}

มีบางคนในนั้นเป็นกลุ่มคนที่เยาะเย้ยพระคริสต์ในขณะที่ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเป็นมนุษย์พระดำรัสของพระผู้ทรงทนทุกข์ที่ตรัสขณะเมื่อมหาปุโรหิตสั่งพระองค์ได้หวนกลับเข้ามาในความนึกคิดของพวกเขาด้วยอำนาจอันเร้าใจในเวลานั้นพระองค์ทรงประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า“ตั้งแต่นี้ไปพวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิ์เดชและเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” มัทธิว26:64;บัดนี้พวกเขามองเห็นพระองค์บริบูรณ์ด้วยพระสิริและพวกเขายังจะได้เห็นต่อไปว่าพระองค์ประทับนั่งอยู่ที่เบื้องขวาของพระราชอำนาจ {GC 643.1} {GCth17 556.1}

ผู้ที่เคยหัวเราะเยาะพระดำรัสของพระองค์ที่ทรงอ้างความเป็นพระบุตรของพระเจ้านั้นบัดนี้พูดไม่ออกณที่นั่นมีกษัตริย์เฮโรดผู้หยิ่งยโสที่ทรงหัวเราะเยาะพระราชตำแหน่งของพระองค์และทรงรับสั่งให้ทหารเยาะเย้ยพระองค์ด้วยการมอบตำแหน่งกษัตริย์ให้แก่พระองค์ณที่นั่นมีบรรดาผู้ที่ใช้มืออันไม่บังควรสวมเสื้อคลุมสีม่วงลงบนพระองค์สวมมงกุฎหนามลงบนพระเศียรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และเอาคทาจำลองไปใส่ไว้ในพระหัตถ์ที่ไม่ขัดขืนของพระองค์และก้มคำนับลงต่อเบื้องพระพักตร์ด้วยอาการล้อเล่นดูหมิ่นชายทั้งหลายเหล่านั้นที่เคยตบตีและถ่มน้ำลายใส่พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งชีวิตพระองค์นั้นบัดนี้พวกเขาต้องหันหน้าหนีไปจากสายพระเนตรแห่งการตรวจสอบและหาทางที่จะหนีไปให้พ้นจากพระสิริแห่งการทรงอยู่ของพระองค์ซึ่งเต็มล้นด้วยอำนาจคนเหล่านั้นที่ตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์รวมถึงทหารที่แทงสีข้างของพระองค์ต่างมองดูรอยแผลเหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและสำนึกผิด {GC 643.2} {GCth17 556.2}

ปุโรหิตและผู้ปกครองทั้งหลายต่างหวนคิดถึงภาพเหตุการณ์ของคาลวารีด้วยความหวาดกลัวจนตัวสั่นพวกเขานึกถึงภาพเหตุการณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนยิ่งพวกเขาจำได้ดีว่าพยักหน้าแสดงความชื่นชมปรีดาในความชั่วร้ายอย่างไรพวกเขาร้องตะโกนว่า“เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้แต่ช่วยตัวเองไม่ได้เขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอลให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิดเราจะได้เชื่อบ้างเขาวางใจพระเจ้าถ้าพระองค์พอพระทัยตัวเขาขอให้ทรงช่วยเขาเดี๋ยวนี้เถิดเพราะเขากล่าวว่าเขาเป็นพระบุตรของพระเจ้า” มัทธิว 27:42, 43 {GC 643.3} {GCth17 556.3}

พวกเขาระลึกขึ้นได้อย่างชัดเจนถึงอุปมาของพระผู้ช่วยให้รอดเรื่องคนทำสวนที่ไม่ยอมคืนผลจากสวนองุ่นให้แก่เจ้าของสวนอีกทั้งยังทารุณบ่าวและฆ่าลูกชายของเจ้าของสวนพวกเขายังจำได้ถึงคำตัดสินที่ตัวเขาเองประกาศออกมาว่าเจ้าของสวนจะ“ฆ่าคนร้ายเหล่านั้นให้ตายอย่างทุกข์ทรมาน”มัทธิว21:41;ปุโรหิตและผู้ปกครองมองเห็นแนวทางปฏิบัติของตัวเองและวาระสุดท้ายที่ยุติธรรมของพวกเขาเองในความบาปและการถูกลงโทษของชายที่ไม่ซื่อสัตย์เหล่านั้นและบัดนี้มีเสียงร้องของร่างกายที่เจ็บปวดอย่างรุนแรงดังขึ้นมาเป็นเสียงที่ดังยิ่งกว่าเสียงที่เคยตะโกนว่า“เอาไปตรึงเอาไปตรึงที่กางเขน”ลูกา23:21;ที่เคยดังก้

องทั่วท้องถนนของกรุงเยรูซาเล็มเสียงร้องไห้คร่ำครวญที่เต็มไปด้วยความผิดหวังอย่างน่ากลัวนี้ดังขึ้นมาว่า"พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์องค์แท้"พวกเขาหาทางที่จะหนีไปให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์พวกเขาพยายามที่จะหลบซ่อนตัวลึกลงไปใต้แผ่นดินโลกที่แยกตัวออกจากกันด้วยแรงกระแทกของสิ่งต่างๆทั้งหลายนั้นแต่ก็ไร้ผล {GC 643.4} {GCth17 556.4}

ในชีวิตของทุกคนที่ปฏิเสธสัจธรรมนั้นจะมีบางช่วงเวลาเมื่อสามัญสำนึกรู้สึกตัวขึ้นมาเมื่อความทรงจำรื้อฟื้นเรื่องทรมานจิตใจเก่าๆของชีวิตที่น่าไหว้หลังหลอกและจิตวิญญาณรู้สึกถูกคุกคามด้วยความเสียใจที่ไร้ผลแต่สิ่งเหล่านี้จะเทียบกับความเสียใจของวันนั้น"เมื่อความกลัวมากระทบพวกเจ้าอย่างพายุร้ายและความหายนะของพวกเจ้ามาถึงอย่างพายุหมุน"ได้อย่างไรสุภาษิต 1:27 บัดนี้ผู้ที่ต้องการทำลายพระคริสต์และประชากรที่ซื่อสัตย์ของพระองค์จะเป็นพยานเห็นถึงรัศมีที่หยุดนิ่งอยู่บนพวกเขาในท่ามกลางความหวาดกลัวนั้นพวกเขาได้ยินเสียงของธรรมิกชนเปล่งเสียงด้วยความชื่นชมยินดีว่า"ดูสินี่คือพระเจ้าของเราเรารอคอยพระองค์เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด" อิสยาห์ 25:9 {GC 644.1} {GCth17 557.1}

ท่ามกลางความปั่นป่วนของโลกแสงฟ้าแลบและเสียงฟ้าร้องพระสุรเสียงของพระบุตรของพระเจ้าทรงเรียกธรรมิกชนที่นอนหลับอยู่ให้ตื่นขึ้นพระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังหลุมฝังศพของผู้ชอบธรรมทั้งหลายแล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นไปยังสวรรค์เบื้องบนพระองค์ตรัสสั่งว่า"จงตื่นเถิดตื่นเถิดตื่นเถิดท่านที่หลับอยู่ในผงคลีและจงลุกขึ้น"ตลอดทั่วทั้งความยาวและความกว้างของโลกคนตายจะได้ยินพระสุรเสียงนั้นและผู้ที่ได้ยินเสียงนั้นจะมีชีวิตและทั่วทั้งโลกจะดังก้องด้วยเสียงย่ำเท้าของกองทหารยิ่งใหญ่ของชนทุกชาติทุกเผ่าพันธุ์ทุกภาษาและทุกคนพวกเขาก้าวออกมาจากห้องกักขังแห่งความตายตกแต่งกายด้วยรัศมีภาพของชีวิตอมตะพวกเขาร้องเสียงดังว่า"โอความตายชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหนโอความตายเหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน"1โครินธ์15:55;และผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตร่วมกับธรรมิกชนที่กลับเป็นขึ้นจากความตายจะโห่ร้องอย่างมีชัยร่วมกันด้วยความชื่นชมยินดีเป็นเวลายาวนาน {GC 644.2} {GCth17 557.2}

รูปร่างของทุกคนที่ออกมาจากหลุมฝังศพจะเหมือนกับเมื่อตอนที่เข้าไปในหลุมฝังศพอาดัมซึ่งยืนอยู่ในท่ามกลางเหล่าคนที่ถูกปลุกให้เป็นขึ้นจากความตายนั้นมีรูปร่างสง่าสูงใหญ่และงดงามเขามีรูปร่างเล็กกว่าพระบุตรของพระเจ้าเพียงเล็กน้อยอาดัมจะมีลักษณะแตกต่างจากคนในยุคต่อๆมาอย่างเห็นได้ชัดในแง่นี้ทำให้เรามองเห็นถึงการถดถอยที่ยิ่งใหญ่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์แต่ทุกคนเป็นขึ้นมาจากความตายด้วยความสดชื่นและความแข็งแรงของวัยหนุ่มสาวซึ่งคงอยู่ชั่วนิรันดร์ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เหมือนพระองค์ไม่เพียงในด้านของอุปนิสัยเท่านั้นแต่ให้เหมือนกับพระองค์ในรูปร่างและหน้าตาด้วยบาปทำให้เสียโฉมและเกือบจะลบพระฉายาของพระเจ้าไปจนหมดสิ้นแต่พระคริสต์เสด็จมาเพื่อนำสิ่งที่สูญหายไปกลับคืนมาพระองค์ทรงเปลี่ยนร่างกายที่เลวร้ายของเราและปั้นแต่งขึ้นมาใหม่ให้เป็นเหมือนพระวรกายอันสง่างามของพระองค์รูปกายที่ต้องตายและเปื่อยเน่าปราศจากความสวยงามซึ่งครั้งหนึ่งเคยเปื้อนด้วยบาปจะถูกเปลี่ยนเป็นร่างกายที่สมบูรณ์แบบสวยงามและมีชีวิตอมตะตำหนิทุกอันและความพิการทั้งหมดจะถูกทิ้งไว้ในหลุมฝังศพบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะกลับไปยังต้นไม้แห่งชีวิตในสวนเอเดนที่สูญเสียไปนานแล้วพวกเขาจะ "เติบใหญ่" ขึ้น (มาลาคี 4:2) จนมีขนาดความสูงเต็มบริบูรณ์ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ในความรุ่งโรจน์ของสมัยยุคแรกเริ่มร่องรอยสุดท้ายของการสาปแช่งจากบาปจะถูกกำจัดออกไปจนหมดสิ้นและบรรดาผู้ซื่อสัตย์ของพระคริสต์จะปรากฏตัวด้วย "ความงามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์" สดุดี 90:17 Thai KJV

ในความคิดและจิตวิญญาณและร่างกายล้วนสะท้อนถึงพระฉายาอันบริบูรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาโอช่างเป็นการทรงไถ่บาปอันประเสริฐเสียนี่กระไรเป็นเรื่องที่ได้กล่าวขานถึงมานานแล้วและเป็นความหวังที่ได้รอคอยมาเนิ่นนานเป็นความมุ่งหวังที่ใคร่ครวญด้วยความร้อนรนแต่ยังไม่เคยเข้าใจได้อย่างเต็มที่ {GC 644.3} {GCth17 557.3}

คนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงไป "ในชั่วขณะเดียวในพริบตาเดียว" 1 โครินธ์ 15:52ด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นพวกเขาได้รับศักดิ์ศรีแล้วบัดนี้พวกเขาถูกทำให้เป็นอมตะและพร้อมกับเหล่าธรรมิกชนที่เป็นขึ้นมาจากความตายถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศทูตสวรรค์จะ"รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้วจากทั้งสี่ทิศนั้นตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น"มัทธิว24:31;ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์จะอุ้มเด็กเล็กๆไปยังอ้อมแขนของมารดามิตรสหายที่ตายจากกันไปนานจะได้พบกันอีกครั้งและจะไม่จากกันอีกแล้วและด้วยเสียงเพลงแห่งความชื่นชมยินดีพวกเขาจะถูกรับขึ้นไปพร้อมกันไปสู่เมืองของพระเจ้า {GC 645.1} {GCth17 558.1}

ด้านข้างแต่ละด้านของราชรถที่เป็นเมฆจะมีปีกใต้ราชรถนี้จะมีล้อที่มีชีวิตและขณะที่ราชรถแล่นขึ้นสู่เบื้องบนล้อเหล่านั้นจะร้องว่า "บริสุทธิ์" และขณะที่ราชรถเคลื่อนที่ไปนั้นปีกจะร้องว่า "บริสุทธิ์"และทูตสวรรค์ทั้งกลุ่มที่ติดตามจะร้องว่า"บริสุทธิ์บริสุทธิ์บริสุทธิ์องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด" และผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปแล้วจะร้องเสียงดังว่า "อาเลลูยา" ในขณะที่ราชรถเลื่อนสูงขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มใหม่ {GC 645.2} {GCth17 558.2}

ก่อนที่จะก้าวเข้าไปยังเมืองของพระเจ้านั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงมอบเครื่องหมายแห่งชัยชนะให้แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์และสวมเครื่องหมายแสดงถึงฐานันดรศักดิ์ให้แก่พวกเขาขบวนอันน่าประทับใจต่างล้อมเป็นลานจัตุรัสรอบพระราชาของพวกเขาพระองค์ทรงมีรูปร่างสูงสง่ากว่าธรรมิกชนและทูตสวรรค์พระพักตร์ของพระองค์เปล่งรอยยิ้มอย่างอ่อนโยนมายังพวกเขาด้วยความรักที่เต็มล้นสายตาของคนทั้งหมดที่ได้รับการไถ่จากบาปซึ่งมีจำนวนนับไม่ถ้วนเพ่งมองไปยังพระองค์ดวงตาทุกดวงมองเห็นพระสิริของพระองค์พระผู้ทรงมี"หน้าตา.....เสียโฉมมากเหลือที่จะเหมือนคนและรูปร่าง.....ก็เสียโฉมเหลือที่จะเหมือนมนุษย์" อิสยาห์52:14;พระหัตถ์ของพระองค์สวมมงกุฎแห่งสง่าราศีลงบนศีรษะของผู้ที่มีชัยชนะทุกคนได้รับมงกุฎที่จารึก "ชื่อใหม่" (วิวรณ์ 2:17) และจารึกข้อความ"ถวายความบริสุทธิ์แด่พระเจ้า";ในมือของทุกคนมีทางตาลแห่งชัยชนะและพิณเงางามเมื่อทูตสวรรค์ผู้บัญชาการเริ่มต้นบรรเลงทุกคนจะดีดพิณด้วยความชำนาญเสียงเพลงที่ไพเราะนุ่มนวลก็ดังออกมาความปลาบปลื้มใจที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดเต็มล้นเข้าไปในจิตใจของทุกคนและทุกเสียงต่างร่วมกันสรรเสริญด้วยความสำนึกในพระคุณว่า"พระองค์ทรงรักเราทรงปลดปล่อยเราจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์และทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักรและเป็นพวกปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ขอพระเกียรติและอานุภาพจงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์" วิวรณ์ 1:5, 6 {GC 645.3} {GCth17 558.3}

สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วนั้นคือเมืองบริสุทธิ์พระเยซูทรงเปิดประตูมุกออกกว้างและประชาชาติเหล่านั้นที่ได้ถือรักษาสัจธรรมตลอดมาเดินเข้าไปพวกเขามองเห็นสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งเป็นบ้านของอาดัมในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์และแล้วพระสุรเสียงที่ไพเราะยิ่งกว่าดนตรีใดๆที่หูของคนที่ต้องตายเคยได้ยินนั้นดังมาว่า"การต่อสู้ของท่านทั้งหลายสิ้นสุดลงแล้ว" "ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเราจงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก" มัทธิว 25:34 {GC 646.1} {GCth17 559.1}

บัดนี้คำอธิษฐานของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงอธิษฐานเผื่อสาวกของพระองค์ก็สำเร็จ“ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์” ยอห์น 17:24 “อยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์โดยปราศจากตำหนิและมีความร่าเริงยินดี” (ยูดา 24) พระคริสต์ทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เองมายังพระบิดาและทรงประกาศว่า“ข้าพระองค์อยู่ที่นี่พร้อมกับเหล่าลูกๆที่พระองค์ประทานให้แก่ข้าพระองค์”“ข้าพระองค์ก็พิทักษ์รักษาเขาผู้ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์”ยอห์น17:12;โอความรักแห่งการไถ่ให้พ้นจากบาปนี้ช่างประเสริฐเพียงไรเวลาแห่งความปรีดาจะเกิดขึ้นเมื่อพระบิดาผู้ทรงไม่มีที่สิ้นสุดทอดพระเนตรมายังคนทั้งหลายที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วและทรงมองเห็นพระฉายาของพระองค์ความขัดแย้ง/ความบาดหมางของบาปถูกกำจัดจนหมดสิ้นสาเหตุของบาปถูกขจัดออกไปและมนุษย์จะประสานเข้าเป็นหนึ่งร่วมกับพระเจ้าได้อีกครั้ง {GC 646.2} {GCth17 559.2}

ด้วยความรักอันสุดที่จะพรรณนาได้พระเยซูทรงต้อนรับผู้สัตย์ซื่อทั้งหลายของพระองค์เพื่อให้เข้าร่วมความสุขกับพระองค์พระผู้ช่วยให้รอดทรงชื่นชมยินดีที่ทรงเห็นจิตวิญญาณซึ่งพระองค์ทรงช่วยให้รอดด้วยความเจ็บปวดและความอัปยศของพระองค์ได้เข้ามายังราชอาณาจักรแห่งพระสิรินี้และบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะเป็นผู้แบ่งปันความสุขของพระองค์ในขณะที่พวกเขามองไปยังผู้ที่ได้รับพระพรเหล่านี้พวกเขาก็มองเห็นคนเหล่านั้นที่ถูกนำให้มาหาพระคริสต์อันเนื่องมาจากคำอธิษฐานของพวกเขาและการทำงานของพวกเขาและความรักที่เสียสละของพวกเขายืนอยู่ในท่ามกลางคนเหล่านี้ด้วยในขณะที่พวกเขาชุมนุมกันรอบพระที่นั่งสีขาวอันยิ่งใหญ่ความชื่นชมยินดีที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดจะท่วมท้นอยู่ในใจของพวกเขาเมื่อมองดูผู้ที่พวกเขานำให้มาหาพระคริสต์และเห็นว่าคนนั้นชักนำคนอื่นๆและคนอื่นเหล่านี้ก็ชักนำคนอื่นต่อๆกันไปและคนทั้งหมดนี้ได้เข้ามายังที่พักพิงแห่งการพักผ่อนณที่นั่นพวกเขาจะวางมงกุฎลงที่พระบาทของพระเยซูและถวายสรรเสริญพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์กาล {GC 647.1} {GCth17 560.1}

ในขณะที่กำลังต้อนรับบรรดาผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดเข้าไปยังนครของพระเจ้าอยู่นั้นมีเสียงร้องถวายเกียรติชื่นชมปรีดาดังขึ้นในอากาศอาดัมทั้งสองกำลังจะพบกันพระบุตรของพระเจ้าทรงกางแขนออกเพื่อต้อนรับบิดาของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติของเราซึ่งเป็นมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างและได้ทำบาปต่อพระผู้สร้างของเขาและเพื่อความบาปของเขาทำให้เกิดรอยแผลจากการตรึงกางเขนติดอยู่บนพระวรกายของพระผู้ช่วยให้รอดขณะที่อาดัมมองดูรอยตะปูที่โหดเหี้ยมเขาไม่ได้ซบหน้าลงที่พระอุระของพระองค์แต่เขาทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความถ่อมตนและร้องขึ้นว่า “พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพ” วิวรณ์ 5:12 พระผู้ช่วยให้รอดทรงพยุงเขาให้ลุกขึ้นยืนด้วยความรักปรานีและชี้ให้เขามองไปยังสวนเอเดนซึ่งเป็นบ้านที่เขาถูกขับออกมาเนิ่นนานแล้ว {GC 647.2} {GCth17 560.2}

หลังจากที่อาดัมถูกขับออกจากสวนเอเดนชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความโศกเศร้าใบไม้ทุกใบที่แห้งเฉาไปสัตว์ทุกตัวที่นำมาถวายเป็นเครื่องถวายบูชาทุกสิ่งที่ทำลายธรรมชาติอันสวยงามทุกสิ่งที่สร้างรอยมลทินให้แก่ความบริสุทธิ์ของมนุษย์สิ่งเหล่านี้คอยย้ำเตือนถึงบาปของเขาอยู่เสมอเขาต้องปวดร้าวด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้งเมื่อมองเห็นความชั่วที่มีอยู่ทั่วทุกหนแห่งและเมื่อเขาเตือนเขาก็จะได้คำตำหนิตอบโต้มาว่าเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้บาปเกิดขึ้นเขาต้องแบกรับการลงโทษของความผิดนี้ด้วยความถ่อมตัวอย่างอดทนเป็นเวลานานเกือบหนึ่งพันปีเขาสารภาพความบาปของเขาด้วยความสัตย์ซื่อและวางใจในคุณความดีของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงสัญญาไว้และเขาตายไปพร้อมกับความหวังที่จะกลับเป็นขึ้นจากความต

ายพระบุตรของพระเจ้าทรงไถ่มนุษย์จากความล้มเหลวและการล้มลงและบัดนี้โดยพระราชกิจของการลบมลทินบาปอาดัมก็ได้รับสิทธิการปกครองของเขากลับคืนมา {GC 647.3} {GCth17 560.3}

อาดัมมีความสุขอย่างล้นเหลือเมื่อเขามองไปยังต้นไม้ที่เขาเคยชื่นชอบเป็นต้นที่เขาเคยเก็บผลจากต้นไม้ต้นนี้ในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์และมีความสุขเขาเห็นเถาวัลย์ที่มือของเขาเคยตกแต่งดอกไม้ต้นเดียวกับที่เขาชอบดูแลสมองของเขาจับภาพที่เป็นจริงเขาเข้าใจอย่างดีว่าแท้จริงแล้วนี่คือสวนเอเดนที่ถูกนำกลับคืนมาใหม่บัดนี้สวยงามกว่าเมื่อก่อนที่เขาจะถูกขับออกไปพระผู้ช่วยให้รอดทรงนำเขาไปยังต้นไม้แห่งชีวิตและทรงเด็ดผลไม้ที่สวยงามและทรงยื่นให้เขารับประทานเขามองไปรอบๆและเห็นคนมากมายจากครอบครัวของเขาที่ได้รับการไถ่จากบาปยืนอยู่ในแดนสวรรค์ของพระเจ้าแล้วเขาวางมงกุฎเปล่งประกายลงแทบพระบาทของพระเยซูและซบอยู่ที่พระอุระของพระองค์และกอดพระผู้ไถ่ไว้เขาดีดพิณทองคำและเสียงเพลงแห่งชัยชนะก็ดังกังวานขึ้นไปทั่วท้องฟ้า“พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์และทรงพระชนม์อีกแล้วนั้นเป็นผู้ทรงสมควรได้รับฤทธิ์เดช”สมาชิกในครอบครัวของอาดัมร้องรับและถอดมงกุฎของพวกเขาออกมาวางแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดในขณะที่ก้มกราบลงถวายบูชาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์{GC 648.1} {GCth17 561.1}

การได้พบกันใหม่ในครั้งนี้มีทูตสวรรค์ที่ร่ำไห้เมื่ออาดัมล้มลงในบาปเป็นพยานอยู่ด้วยทูตสวรรค์เหล่านี้ชื่นชมยินดีเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและเสด็จกลับสู่สวรรค์และทูตสวรรค์เหล่านี้จะเป็นผู้ที่เปิดหลุมฝังศพของคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์บัดนี้ทูตเหล่านี้เห็นพระราชกิจของการทรงไถ่ให้พ้นจากบาปนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้วและพวกเขาต่างประสานเสียงร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า {GC 648.2} {GCth17 561.2}

ที่ทะเลใสเหมือนแก้วหน้าพระที่นั่งซึ่งดูคล้ายกับทะเลแก้วปนไฟที่ยิ่งงามอร่ามเมื่อกระทบกับพระสิริของพระเจ้านั้นมีชนกลุ่มหนึ่งที่มาชุมนุมกันพวกเขา“มีชัยชนะต่อสัตว์ร้ายและต่อรูปของมันและต่อตัวเลขของชื่อมัน” พวกเขายืนอยู่กับพระเมษโปดกที่บนภูเขาศิโยน “ถือพิณของพระเจ้า” เป็นคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ได้รับการทรงไถ่แล้วออกมาจากท่ามกลางมนุษย์และที่นั่นได้ยินเสียงราวกับเสียงน้ำมากหลายและดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นซึ่งเป็น“เสียงของผู้ดีดพิณกำลังเล่นพิณของพวกเขาอยู่”และพวกเขา“ร้องเพลงบทใหม่หน้าพระที่นั่ง”ซึ่งเป็นบทเพลงที่ไม่มีใครสามารถร้องได้ยกเว้นคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นมันเป็นบทเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดกซึ่งเป็นบทเพลงแห่งการช่วยกู้ไม่มีผู้ใดเลยนอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนี้เท่านั้นที่เรียนรู้ที่จะร้องเพลงนั้นได้เพราะเป็นบทเพลงแห่งประสบการณ์ของพวกเขาซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ไม่มีคนกลุ่มใดเคยมีมาก่อนพวกเขา“ติดตามพระเมษโปดกไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน”พวกเขาเป็นคนที่ถูกรับขึ้นมายังสวรรค์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่พวกเขาจึงถูกจัดว่าเป็น“ผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก”วิวรณ์15:2,3(TKJV);14:1-5

“คนเหล่านี้เป็นคนที่มาจากความยากลำบากครั้งยิ่งใหญ่”พวกเขาผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนนับตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติมาพวกเขาทนกับความทุกข์ลำเค็ญในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ของยาโคบพวกเขายืนหยัดอยู่ได้โดยปราศจากผู้อุทธรณ์จนถึงช่วงเวลาสุดท้ายคือเมื่อพระเจ้าทรงเทคำพิพากษาลงมาแต่พวกเขาทั้งหลายได้รับการปลดปล่อยออกมาเพราะ“พวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของเขาด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดกจนขาวสะอาด”“ปากของพวกเขาไม่พบความเท็จเขาเป็นคนที่ปราศจากตำหนิ”ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า“เพราะเหตุนี้เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนและพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงคุ้มครองพวกเขา”พวกเขาเห็นการกันดารอาหารและโรคระบาดซึ่งทำลายแผ่นดินโลกดวงอาทิต

ย์มีพลังความร้อนอย่างแรงเพื่อเผาผลาญมนุษย์และตัวพวกเขาเองอดทนต่อความลำบากความหิวโหยและความกระหายแต่“พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลยดวงอาทิตย์และความร้อนจะไม่แผดเผาเขาอีกต่อไปเพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขาและจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิตและพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย” วิวรณ์ 7:14-17 14:5 {GC 648.3} {GCth17 561.3}

ในทุกยุคทุกสมัยบรรดาผู้ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเลือกสรรไว้แล้วจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนในโรงเรียนของการทดลองทางเดินของพวกเขาในโลกนี้คับแคบพวกเขาจะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์ในเตาไฟแห่งความยากลำบากพวกเขาต้องอดทนต่อการต่อต้านความเกลียดชังและการกล่าวร้ายเพื่อเห็นแก่องค์พระเยซูพวกเขาติดตามพระองค์ในการต่อสู้ที่ร้ายกาจพวกเขาอดทนกับการเสียสละและต้องพบกับความผิดหวังอันขมขื่นด้วยประสบการณ์ที่เจ็บปวดของตัวพวกเขาเองนั้นพวกเขาจึงได้เรียนรู้ถึงความชั่วร้ายของบาปอำนาจของมันความผิดของมันความทุกข์ยากของมันและพวกเขามองดูบาปด้วยความรังเกียจความรู้สึกสำนึกต่อการเสียสละอันไร้ขอบเขตเพื่อรักษาบาปให้หายทำให้พวกเขาถ่อมตนลงในสายตาของพวกเขาเองและทำให้หัวใจของพวกเขาท่วมท้นด้วยการขอบพระคุณและการสรรเสริญซึ่งผู้ที่ไม่เคยล้มในบาปจะไม่มีทางเข้าใจพวกเขารักมากเพราะได้รับอภัยมากพวกเขาเข้าร่วมทนทุกข์ของพระคริสต์พวกเขาจึงสมควรได้รับสง่าราศีร่วมกับพระองค์ {GC 649.1} {GCth17 562.1}

บรรดาผู้ที่ได้รับมรดกของพระเจ้าออกมาจากห้องใต้หลังคาจากกระท่อมปรักหักพังจากคุกมืดใต้ดินจากตะแลงแกงจากภูเขาจากทะเลทรายจากถ้ำใต้พื้นโลกและจากซอกหินใต้ทะเลลึกขณะที่พวกเขามีชีวิตอยู่ในโลกพวกเขาเป็นคน “สิ้นเนื้อประดาตัวตกระกำลำบากและถูกทำทารุณ” ฮีบรู11:37;คนจำนวนนับล้านๆลงไปยังหลุมฝังศพด้วยความรู้สึกอับอายเพราะว่าพวกเขายืนหยัดปฏิเสธไม่ยอมต่อการเรียกร้องสิทธิที่หลอกลวงของซาตานพวกเขาถูกตัดสินจากการพิพากษาของมนุษย์ว่าเป็นอาชญากรที่เลวร้ายที่สุดแต่บัดนี้พระเจ้า “ทรงเป็นผู้พิพากษา” สดุดี 50:6 การพิจารณาคำตัดสินของโลกจะถูกพลิกกลับพระองค์“จะทรงเอาการลบหลู่แห่งชนชาติของพระองค์ไปจากทั้งแผ่นดินโลก”อิสยาห์25:8;“คนทั้งหลายจะเรียกพวกเขาว่าชนชาติบริสุทธิ์ผู้รับไถ่ไว้แล้วของพระยาห์เวห์”พระองค์ทรงกำหนดที่จะ“ให้มงกุฎแทนขี้เถ้าแก่พวกเขาและให้น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์เสื้อคลุมแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่ท้อแท้” อิสยาห์ 62:12; 61:3;พวกเขาจะไม่อ่อนล้าไม่ทุกข์ทรมานไม่ต้องกระจัดกระจายและไม่ต้องถูกกดขี่ข่มเหงอีกต่อไปแล้วต่อแต่นี้ไปพวกเขาจะอยู่ร่วมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดกาลพวกเขายืนอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งสวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่มีความงามมากยิ่งกว่าของบรรดาผู้สูงศักดิ์ของโลกที่เคยสวมใส่กันพวกเขาสวมมงกุฎที่งามสง่ากว่ามงกุฎใดๆที่มหากษัตริย์พระองค์ใดในแผ่นดินโลกทรงเคยสวมใส่วันเวลาแห่งความเจ็บปวดและการร่ำไห้สิ้นสุดไปแล้วตลอดกาลกษัตริย์ผู้ทรงพระสิริทรงเช็ดน้ำตาจากใบหน้าของทุกคนต้นเหตุของความโศกเศร้าทั้งหมดถูกกำจัดออกไปท่ามกลางกิ่งตาลที่โบกสะบัดไปมานั้นพวกเขาเปล่งเสียงร้องสรรเสริญชัดเจนหวานชื่นและเป็นหนึ่งเดียวกันทุกเสียงร้องรับกันจนกระทั่งเพลงสรรเสริญดังกังวานไปทั่วทั้งสวรรค์“ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่งและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก” และทุกชีวิตที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินสวรรค์พากันร้องตอบว่า “อาเมนคำสดุดีพระสิริพระปัญญาคำขอบพระคุณพระเกียรติฤทธานุภาพและพระกำลังจงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์” วิวรณ์ 7:10, 12 {GC 650.1} {GCth17 562.2}

ในช่วงชีวิตของเราในโลกนี้เราเพียงแค่เริ่มที่จะเข้าใจถึงเรื่องราวอันอัศจรรย์ของการทรงไถ่บาปด้วยความเข้าใจอันจำกัดของเรานั้นเราอาจพิจารณาอย่างจริงใจที่สุดในเรื่องความอัปยศและสง่าราศีชีวิตและความตายความยุติธรรมและพระเมตตาคุณซึ่งประสานเข้ารวมกันที่บนกางเขนนั้นแต่กระนั้นถึงแม้เราจะใช้พลังสมองของเราทั้งหมดเท่าที่เราจะคิดได้เราก็ยังไม่สามารถเข้าใจถึงความสำคัญทั้งหมดของมันได้เราหยั่งรู้ถึงความกว้างและความยาวความสูงและความลึกของความรักแห่งการทรงไถ่ให้รอดได้เพียงแค่เลือนรางไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจแผนการแห่งการทรงไถ่ให้พ้นจากบาปได้อย่างบริบูรณ์แม้กระทั่งเมื่อผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วได้เห็นสิ่งที่เห็นและได้รู้สิ่งที่ถูกเปิดเผยให้รู้แต่ตลอดชั่วนิรันดร์กาลสัจธรรมใหม่ๆจะถูกเปิดเผยอยู่ตลอดเวลาให้แก่สมองที่มีความนึกคิดและชื่นชมยินดีถึงแม้ความโศกเศร้าความเจ็บปวดและการทดลองในแผ่นดินโลกจะสิ้นสุดไปและสาเหตุที่ทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้จะถูกกำจัดทิ้งไปแล้วก็ตามประชากรของพระเจ้าจะได้รู้อย่างชัดเจนและมีความเข้าใจดีว่าราคาที่ต้องจ่ายไปเพื่อความรอดของพวกเขานั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วยสิ่งใด {GC 651.1} {GCth17 563.1}

กางเขนของพระคริสต์จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปไปตลอดชั่วนิรันดร์เมื่อพวกเขามองดูพระคริสต์ขณะทรงรับเกียรติยศพวกเขาก็จะแลเห็นพระคริสต์ขณะที่ทรงถูกตรึงบนกางเขนพวกเขาจะไม่มีวันลืมว่าพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจในการทรงสร้างและค้ำจุนโลกจำนวนนับไม่ถ้วนที่อยู่ในห้วงอวกาศกว้างใหญ่พระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ในสวรรค์พระองค์ที่เหล่าเครูบและเสราฟิมที่ส่องแสงสุกใสกราบบูชาด้วยความชื่นชมพระองค์ผู้นี้ได้ทรงถ่อมพระองค์เองลงมาเพื่อยกระดับมนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้สูงขึ้นพวกเขาจะไม่มีวันลืมว่าพระองค์ทรงแบกความผิดและความอับอายของบาปรวมถึงการซ่อนพระพักตร์ของพระบิดาจนกระทั่งความทุกข์โศกเศร้าของโลกที่สูญเสียไปทำให้พระทัยของพระองค์แตกสลายและบีบคั้นทำลายชีวิตของพระองค์บนกางเขนคาลวารีเรื่องราวของพระเจ้าพระผู้สร้างโลกพระเจ้าผู้ทรงตัดสินชะตากรรมทั้งปวงพระผู้ทรงรักมนุษย์ในโลกนี้มากจนได้ละสง่าราศีของพระองค์และลดเกียรติถ่อมพระองค์เองลงมาเรื่องราวเหล่านี้จะทำให้ทั่วทั้งจักรวาลระลึกถึงด้วยความอัศจรรย์ใจและเคารพบูชาไปจนตลอดกาลขณะที่เหล่าชนชาติทั้งปวงที่ได้รับความรอดจะมองไปยังพระผู้ไถ่และมองเห็นพระสิริอันไม่รู้จบสิ้นของพระบิดาที่ส่องอยู่บนพระพักตร์ของพระองค์นั้นขณะที่พวกเขามองดูพระที่นั่งของพระองค์ที่มีอยู่ตลอดทุกยุคทุกสมัยนั้นและทราบดีว่าอาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุดพวกเขาจะร้องเพลงด้วยความปีติยินดีว่า"พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพและด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระองค์เองทรงไถ่พวกเราให้รอดพ้นจากบาปกลับคืนมายังพระเจ้า" {GC 651.2} {GCth17 563.2}

ความลึกลับของกางเขนอธิบายความลึกลับอื่นๆทั้งปวงภายใต้แสงสว่างที่ส่องออกมาจากกางเขนคาลวารีนั้นพระลักษณะต่างๆของพระเจ้าที่เคยทำให้เราเต็มล้นด้วยความกลัวและความตะลึงพรึงเพริดจะปรากฏออกมาเป็นความงดงามและน่าดึงดูดเราจะมองเห็นความเมตตากรุณาความอ่อนโยนและความรักแบบบิดามารดาประสานอย่างกลมเกลียวกันเข้ากับความบริสุทธิ์ความยุติธรรมและอำนาจในขณะที่เรามองดูความยิ่งใหญ่ของพระที่นั่งของพระองค์ที่สูงตระหง่านและเป็นที่เทิดทูนนั้นเราจะมองเห็นพระลักษณะของพระองค์ที่แสดงออกถึงความเมตตากรุณาและเราจะเข้าใจอย่างที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระนามซึ่งเป็นที่รักนั้นคือ "พระบิดาของเรา" {GC 652.1} {GCth17 563.3}

เราจะมองเห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญาอันไร้ขอบเขตจำกัดจะไม่ทรงวางแผนการแห่งความรอดบาปของเราด้วยวิธีอื่นใดนอกจากการเสียสละของพระบุตรของพระองค์ผลตอบแทนของการเสียสละนี้คือความสุขของการมีผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดบาปแล้วที่บริสุทธิ์มีความสุขและมีชีวิตอมตะอยู่เต็มแผ่นดินโ

ลกผลของความขัดแย้งระหว่างพระผู้ช่วยให้รอดกับอำนาจมืดคือความสุขของผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดจากบาปย้อนกลับไปถวายพระสิริแด่พระเจ้าตลอดชั่วนิรันดรกาลและนี่คือคุณค่าของจิตวิญญาณที่พระบิดาทรงพอพระทัยกับราคาที่ทรงชำระในการไถ่และองค์พระคริสต์เองทรงมองดูผลของการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ด้วยความพึงพอพระทัยยิ่งนัก {GC 652.2} {GCth17 563.4}

บท *41* - โลกร้างอ้างว้าง

“เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้วและพระเจ้าทรงจำการอธรรมของนครนั้นแล้ว.....ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงไปเป็นสองเท่านครนั้นให้เกียรติตัวเองและอยู่อย่างฟุ่มเฟือยมากเพียงไรก็จงมอบความทรมานและความโศกเศร้าแก่นครนั้นมากเพียงนั้นเพราะนครนั้นรำพึงในใจว่า

‘เรานั่งอยู่ในตำแหน่งราชินีเราไม่ใช่หญิงม่ายและเราจะไม่ประสบความโศกเศร้าเลย’เพราะเหตุนี้ภัยพิบัติต่างๆจะมาถึงนครนั้นภายในวันเดียวคือโรคระบาดความโศกเศร้าและการกันดารอาหารและไฟจะเผานครนั้นเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานครนั้นทรงฤทธิ์บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ล่วงประเวณีกับนครนั้นและอยู่ด้วยกันอย่างฟุ่มเฟือยเมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็จะร้องไห้และทุกข์โศก.....และจะกล่าวว่า‘วิบัติแล้ววิบัติแล้วนครที่ยิ่งใหญ่นครบาบิโลนที่แข็งแกร่งเพราะการพิพากษามาถึงเจ้าแล้วภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น’” วิวรณ์ 18:5-10 {GC 653.1} {GCth17 564.1}

“พวกพ่อค้าบนแผ่นดินโลก”ที่“มั่งมีขึ้นจากความฟุ่มเฟือยอย่างยิ่งของนครนั้น””จะยืนอยู่ห่างๆเพราะกลัวภัยจากการทรมานนครพวกเขาจะร้องไห้และโศกเศร้า....วิบัติแล้ววิบัติแล้วนครที่ยิ่งใหญ่นครที่สวมใส่ผ้าป่านเนื้อละเอียดผ้าสีม่วงและผ้าสีแดงเข้มนครที่ประดับด้วยทองคำอัญมณีและไข่มุกเพราะภายในชั่วโมงเดียวทรัพย์สมบัติที่มากมายเช่นนี้ก็ยังสูญไปสิ้น” วิวรณ์ 18:11, 3, 15-17 {GC 653.2} {GCth17 564.2}

การพิพากษาเช่นนี้จะลงมายังนครบาบิโลนในวันที่พระพิโรธของพระเจ้ามาเยือนบาบิโลนเติมความไร้ศีลธรรมของเธอจนเต็มล้นเธอสุกงอมพร้อมที่จะถูกทำลายแล้ว {GC 653.3} {GCth17 564.3}

ในขณะที่พระสุรเสียงของพระเจ้าปลดปล่อยประชากรของพระองค์นั้นมีความตื่นตระหนกด้วยความกลัวเกิดขึ้นในกลุ่มคนที่สูญเสียทุกสิ่งไปในการต่อสู้ยิ่งใหญ่ของชีวิตในช่วงเวลาที่ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณยังคงเปิดอยู่นั้นคนเหล่านี้ถูกซาตานมอมเมาด้วยการล่อลวงต่างๆของมันและพวกเขาหาข้อแก้ตัวให้กับวิถีแห่งบาปของตนคนร่ำรวยภูมิใจว่าตนเหนือกว่าคนที่ได้รับความชื่นชอบน้อยกว่าแต่พวกเขาได้ทรัพย์สมบัติมาด้วยการละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาละเลยการเลี้ยงดูผู้หิวโหยละเลยที่จะสวมเสื้อผ้าให้กับคนเปลือยกายละเลยที่จะกระทำการยุติธรรมและละเลยการให้ความรักด้วยความเมตตาพวกเขาต้องการยกชูตนเองขึ้นและให้เพื่อนมนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างยกย่องพวกเขาบัดนี้ทุกสิ่งที่ทำให้พวกเขายิ่งใหญ่ถูกปลดทิ้งไปหมดและพวกเขาถูกปล่อยให้สิ้นเนื้อประดาตัวและไร้สิ่งปกป้องพวกเขาหวาดกลัวเมื่อต้องมองดูสิ่งต่างๆที่พวกเขาเทิดทูนถูกทำลายทิ้งไปต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้สร้างของพวกเขาพวกเขาขายตัวเองให้กับทรัพย์สมบัติและความสนุกสนานทางฝ่ายโลกและไม่ได้แสวงหาความมั่งมีจำเพาะพระเจ้าผลที่ได้คือชีวิตของพวกเขาล้มเหลวบัดนี้ความสำราญของพวกเขาเปลี่ยนไปเป็นความขมขื่นทรัพย์สมบัติของพวกเขาเปื่อยเน่าไปทรัพย์สมบัติที่พวกเขาหามาตลอดชีวิตถูกกวาดไปหมดในชั่วพริบตาเดียวคนรวยร่ำไห้เป็นทุกข์ถึงคฤหาสน์ที่ถูกทำลายไปทองคำและเงินของเขาก็กระจัดกระจายไปแต่ความโศกเศร้าของพวกเขาก็ถูกระงับเพราะกลัวว่าตัวเขาเองจะต้องพินาศไปพร้อมกับสิ่งของที่เขาเทิดทูนด้วย {GC 654.1} {GCth17 565.1}

การที่คนชั่วทั้งหลายเต็มไปด้วยความเสียใจนั้นไม่ใช่เป็นเพราะบาปของพวกเขาที่ได้ละเลยพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงได้รับชัยชนะพวกเขาร่ำไห้กับผลที่เกิดขึ้นแต่ไม่ได้กลับใจจากความชั่วหากทำได้พวกเขาจะพยายามเอาชัยชนะกลับคืนมา {GC 654.2} {GCth17 565.2}

โลกมองเห็นกลุ่มคนที่พวกเขาเยาะเย้ยและเหยียดหยามและต้องการกำจัดทิ้งไปให้หมดเป็นคนที่ผ่านโรคระบาดพายุและแผ่นดินไหวโดยไม่ได้รับบาดเจ็บพระองค์ทรงเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญสำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์แต่ทรงเป็นป้อมปราการอันปลอดภัยสำหรับประชากรของพระองค์ {GC 654.3} {GCth17 565.3}

ศาสนาจารย์ผู้ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาที่ยอมสละทิ้งสัจธรรมเพื่อจะรับความนิยมชมชอบจากมนุษย์นั้นบัดนี้เขามองเห็นสภาพและอิทธิพลของคำสอนของเขาเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพระเนตรขององค์สัพพัญญูติดตามเขาไปในขณะที่เขายืนอยู่ที่โต๊ะในขณะที่เขาเดินอยู่ตามถนนและในขณะที่เขาปะปนอยู่กับมนุษย์ในเหตุการณ์ต่างๆของชีวิตทุกอารมณ์ของจิตใจทุกประโยคที่เขียนทุกคำที่กล่าวออกมาและทุกการกระทำที่ชักนำมนุษย์ให้เข้าพักพิงในป้อมปราการของความเท็จนั้นการกระทำต่างๆเหล่านี้หว่านเมล็ดออกไปและบัดนี้เขามองเห็นผลของการเก็บเกี่ยวในบรรดาจิตวิญญาณหลงหายน่าสมเพชเวทนาที่ยืนอยู่รอบตัวเขา {GC 654.4} {GCth17 565.4}

พระเจ้าตรัสว่า“เขาได้รักษาแผลแห่งประชากรของเราเพียงผิวเผินกล่าวว่าสวัสดิภาพสวัสดิภาพเมื่อไม่มีสวัสดิภาพเสียเลย””เพราะเจ้าทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการหลอกลวงทั้งที่เราไม่ได้ทำให้เขาเศร้าใจเลยและเจ้าได้หนุนใจคนอธรรมไม่ให้หันกลับจากทางอธรรมของเขาทำให้ไม่อาจรักษาชีวิตของตนไว้” เยเรมีย์ 8:11 เอเสเคียล 13:22 {GC 655.1} {GCth17 566.1}

“วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะผู้ทำลายและกระจายแกะแห่งลานหญ้าของเรา...นี่แน่ะเราจะลงโทษเจ้าเพราะการกระทำชั่วของเจ้า””ท่านผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายเอ๋ยจงคร่ำครวญและร้องเถิดท่านเจ้าของฝูงแกะจงกลิ้งเกลือกในขี้เถ้าเพราะวันเวลาแห่งการสังหารท่านและวันเวลาที่ท่านต้องกระจัดกระจายมาถึงแล้ว ...... ผู้เลี้ยงแกะจะไม่มีทางหนีเจ้าของฝูงแกะไม่มีทางรอด” เยเรมีย์ 23:1, 2; 25:34, 35 {GC 655.2} {GCth17 566.2}

อาจารย์ทั้งหลายและประชาชนต่างมองเห็นว่าพวกเขาไม่ได้รักษาสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้าพวกเขามองเห็นว่าตนได้กบฏมาตลอดต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของธรรมบัญญัติที่ยุติธรรมและชอบธรรมการเพิกเฉยต่อข้อบังคับต่างๆของพระเจ้านำมาซึ่งความชั่วความไม่ปรองดองกันความเกลียดชังและความอธรรมจำนวนนับพันๆที่พรั่งพรูขึ้นมาจนทั่วทั้งโลกกลายเป็นสนามกว้างใหญ่ของการแก่งแย่งชิงดีกันอีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมของความเสื่อมทรามชั่วร้ายสิ่งนี้เป็นภาพมุมมองที่ปรากฏขึ้นในเวลานี้แก่ผู้ที่ปฏิเสธสัจธรรมและเลือกที่จะเก็บถนอมรักษาความผิดไว้ไม่มีภาษาใดที่จะใช้บรรยายถึงความรู้สึกของผู้ที่ไม่เชื่อฟังและไม่จงรักภักดีซึ่งต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์ไปตลอดกาลได้ผู้ที่มีความสามารถและมีวาจาคล่องแคล่วซึ่งโลกยกย่องบูชานั้นถึงเวลานี้พวกเขาจะมองเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยแสงสว่างที่แท้จริงพวกเขาตระหนักแล้วว่าการล่วงละเมิดของพวกเขาทำให้สูญเสียสิ่งใดไปและพวกเขาหมอบลงแทบเท้าของผู้สัตย์ซื่อที่เขาเคยดูแคลนและเย้ยหยันและสารภาพว่าพระเจ้าทรงรักผู้สัตย์ซื่อเหล่านั้นเสมอมา {GC 655.3} {GCth17 566.3}

ประชาชนมองเห็นว่าพวกเขาถูกหลอกพวกเขาต่างโทษซึ่งกันและกันว่าเป็นผู้ที่นำความหายนะมาให้แต่ทุกคนรวมตัวกันต่อว่าบรรดาอาจารย์ด้วยคำตำหนิที่ขมขื่นที่สุดศาสนาจารย์ที่ไม่ซื่อสัตย์ทั้งหลายล้วนทำนายแต่เรื่องราวรื่นหูพวกเขานำผู้ฟังให้ไม่ใส่ใจธรรมบัญญัติของพระเจ้าและกดขี่ผู้ที่ถือรักษาธรรมบัญญัติให้บริสุทธิ์บัดนี้ผู้สอนเหล่านี้สารภาพด้วยความสิ้นหวังต่อหน้าโลกถึงผลงานหลอกลวงของพวกเขาฝูงชนโกรธแค้นยิ่งนักต่างร้องขึ้นว่า“เราพินาศแล้วและท่านเป็นต้นเหตุความหายนะของเรา”แล้วฝูงช

นหันเข้าใส่ผู้เลี้ยงเทียมเท็จฝูงชนที่ครั้งหนึ่งเคยชื่นชมพวกเขาที่สุดกลับกลายเป็นผู้ที่แช่งสาปพวกเขาด้วยคำพูดที่น่ากลัวที่สุดมือที่ครั้งหนึ่งเคยมอบรางวัลเกียรติยศให้แก่พวกเขาจะชูขึ้นมาเพื่อทำลายพวกเขาดาบที่เคยใช้สังหารประชากรของพระเจ้าบัดนี้ใช้เพื่อทำลายศัตรูของประชากรของพระองค์ทั่วทุกหนทุกแห่งจะมีแต่การต่อสู้และการนองเลือด {GC 655.4} {GCth17 566.4}

"เสียงกัมปนาทจะก้องไปทั่วปลายพิภพเพราะพระยาห์เวห์ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติพระองค์ทรงเข้าพิพากษาเนื้อหนังทั้งสิ้นส่วนคนอธรรมนั้นพระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ" เยเรมีย์ 25: 31ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ดำเนินมาเป็นเวลาหกพันปีพระบุตรของพระเจ้าและผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ต่อสู้กับอำนาจชั่วเพื่อเตือนเพื่อให้ความกระจ่างและเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหลายให้รอดบัดนี้ทุกคนตัดสินใจแล้วคนชั่วเข้าร่วมกับซาตานอย่างเต็มที่เพื่อทำสงครามต่อสู้พระเจ้าถึงเวลาแล้วที่พระเจ้าจะทรงยืนยันอำนาจของธรรมบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำไปบัดนี้การต่อสู้ไม่ได้อยู่ที่ซาตานเท่านั้นแต่มาอยู่ที่มนุษย์ด้วย" พระยาห์เวห์ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ""คนอธรรมนั้นพระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ" {GC 656.1} {GCth17 567.1}

ผู้ที่"ถอนหายใจและคร่ำครวญเนื่องจากสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหมดที่ทำกันในเมืองนั้น"จะได้รับเครื่องหมายของการปลดปล่อยบัดนี้ทูตมรณะก้าวออกมาแล้วเป็นทูตมรณะที่อยู่ในนิมิตของเอเสเคียลซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นคนที่มีอาวุธสังหารพวกเขารับคำสั่งว่า"จงฆ่าทำลายทั้งคนแก่คนหนุ่มและหญิงสาวทั้งเด็กและพวกผู้หญิงแต่อย่าเข้าใกล้ผู้มีเครื่องหมายและจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา"ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า "เขาทั้งหลายจึงตั้งต้นกับพวกชายแก่ผู้อยู่หน้าพระนิเวศนั้น" เอเสเคียล9:1-6.

การทำลายล้างจะเริ่มต้นขึ้นก่อนในท่ามกลางผู้ที่อ้างตนเป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณของประชาชนคนยามเทียมเท็จจะเป็นกลุ่มแรกที่ถูกฆ่าจะไม่มีผู้ใดสงสารเขาหรือได้รับการยกเว้นทั้งคนหนุ่มคนสาวผู้หญิงและเด็กเล็กต่างต้องพินาศไปพร้อมๆกัน {GC 656.2} {GCth17 567.2}

"เพราะดูเถิดพระยาห์เวห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลกเพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลายและแผ่นดินโลกจะเผยโลหิตซึ่งหลั่งอยู่บนมันและจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก"อิสยาห์26:21;"ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระยาห์เวห์จะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่มาทำสงครามกับเยรูซาเล็มคือเนื้อของเขาจะเน่าเสียเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ตาของเขาจะเน่าคาเบ้าตาและลิ้นของเขาจะเน่าคาปากในวันนั้นความสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระยาห์เวห์จะตกลงเหนือพวกเขาแล้วคนหนึ่งจะจับมือเพื่อนของตนและเขาจะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน"เศคาริยาห์14:12,13;ในการต่อสู้อย่างบ้าคลั่งของตัณหารุนแรงที่สุดของพวกเขาเองและด้วยการหลั่งของพระพิโรธอย่างน่ากลัวของพระเจ้าซึ่งไม่ระคนสิ่งใดนี้บรรดาคนชั่วที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีทั้งพวกปุโรหิตผู้ปกครองและประชาชนคนร่ำรวยและคนยากจนคนชั้นระดับสูงและคนชั้นระดับต่ำถูกประหาร"และบรรดาผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงประหารในวันนั้นจะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างโน้นเขาเหล่านั้นจะไม่มีใครคร่ำครวญให้หรือรวบรวมหรือฝังไว้แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์อยู่บนพื้นดิน" เยเรมีย์ 25:33 {GC 656.3} {GCth17 567.3}

ในขณะที่พระคริสต์เสด็จมาบรรดาคนชั่วร้ายจะถูกทำลายให้สูญสิ้นไปจากพื้นผิวของทั่วทั้งโลกโดยถูกเผาผลาญด้วยวิญญาณจากพระโอษฐ์ของพระองค์และถูกทำลายด้วยพระสิริอันเจิดจ้าของพระองค์พระคริสต์ทรงนำประชากรของพระองค์ไปยังนครของพระเจ้าและโลกก็จะว่างเปล่าไม่มีสิ่งมีชีวิตใดอาศัยอยู่ "นี่แน่ะพระยาห์เวห์จะทรงทำให้โลกร้างเปล่าทั้งทำให้เป็นที่รกร้างพระองค์จะทรงบิดพื้นโลกและทำให้ผู้อาศัยของโลกกระจายไป"

“โลกจะร้างเปล่าและถูกปล้นอย่างสิ้นเชิงเพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว”“โลกเป็นมลทินเนื่องด้วยผู้อาศัยของมันเพราะเขาทั้งหลายละเมิดธรรมบัญญัติฝ่าฝืนกฎเกณฑ์และหักทำลายพันธสัญญานิรันดร์นั้นเพราะฉะนั้นคำสาปแช่งกลืนกินโลกและผู้อาศัยในนั้นก็แบกรับความผิดเพราะฉะนั้นผู้อาศัยของโลกจึงถูกเผาผลาญและคนเหลืออยู่มีน้อย” อิสยาห์ 24:1, 3, 5, 6 {GC 657.1} {GCth17 568.1}

โลกทั้งใบมีลักษณะคล้ายป่ากันดารที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวซากปรักหักพังของเมืองและหมู่บ้านที่ถูกทำลายจากแผ่นดินไหวต้นไม้ถูกถอนรากถอนโคนก้อนหินขรุขระที่ถูกซัดขึ้นมาจากมหาสมุทรหรือแตกออกจากพื้นโลกต่างกระจัดกระจายอยู่ทั่วพื้นผิวโลกในขณะที่โพรงขนาดยักษ์หลายอันบอกถึงตำแหน่งที่ตั้งเดิมของภูเขาซึ่งถูกฉีกกระชากออกไปจากรากฐานของมัน{GC 657.2} {GCth17 568.2}

บัดนี้เหตุการณ์เกิดขึ้นจริงตามที่บอกไว้ล่วงหน้าไว้ในพิธีสำคัญตอนสุดท้ายของวันลบมลทินบาปเมื่อพิธีในอภิสุทธิสถานเสร็จสิ้นลงและบาปของอิสราเอลถูกนำออกไปจากสถานนมัสการโดยอาศัยอำนาจของเลือดที่ได้มาจากเครื่องบูชาลบล้างบาปจากนั้นมีการนำแพะของอาซาเซลที่ยังมีชีวิตมาถวายเฉพาะพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและต่อหน้าชุมนุมชนปุโรหิตใหญ่สารภาพ
“บาปต่างๆของคนอิสราเอลการล่วงละเมิดของพวกเขาทั้งหมดและให้บาปทั้งสิ้นของพวกเขาตกลงบนหัวแพะนั้น”เลวีนิติ16:21;ในทำนองเดียวกันเมื่อพระราชกิจของการลบมลทินบาปในสถานนมัสการบนสวรรค์เสร็จสิ้นลงแล้วหลังจากนั้นต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าทูตสวรรค์ทั้งปวงและบรรดาคนทั้งหลายที่ถูกไถ่ให้รอดจะมีการนำบาปทั้งหมดของประชากรของพระเจ้าวางลงบนซาตานและประกาศว่ามันต้องรับผิดกับความชั่วที่มันเป็นผู้บงการและเช่นเดียวกันกับที่แพะของอาซาเซลถูกส่งออกไปยังป่ากันดารซึ่งไม่มีผู้คนอยู่อาศัยซาตานก็จะถูกขับออกไปอยู่ในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวซึ่งเป็นป่ากันดารแห้งแล้งที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่เช่นกัน {GC 658.1} {GCth17 568.3}

ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บอกไว้ล่วงหน้าถึงการขับไล่ซาตานให้ออกไปยังที่เปล่าเปลี่ยวรวมถึงสภาพยุ่งเหยิงและอ้างว้างของโลกและเขายังเปิดเผยอีกด้วยว่าโลกจะมีสภาพเช่นนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปีภายหลังจากที่ยอห์นเสนอภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและการทำลายคนชั่วไปแล้วนั้นท่านยังพยากรณ์ต่อไปอีกว่า“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลลึกและถือโซ่เส้นใหญ่ในมือของท่านและท่านจับพญานาคที่เป็นงูดึกดำบรรพ์ผู้ซึ่งเป็นมารและซาตานแล้วมัดมันไว้หนึ่งพันปีแล้วโยนมันลงไปในบาดาลลึกนั้นใส่กุญแจและประทับตราไว้เพื่อไม่ให้มันล่อลวงประชาชนต่างๆได้อีกต่อไปจนครบหนึ่งพันปีหลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง” วิวรณ์ 20:1-3 {GC 658.2} {GCth17 568.4}

“บาดาล”ในที่นี้หมายถึงโลกที่มีสภาพสับสนอลหม่านและมืดมิดในหลักฐานจากข้อพระคัมภีร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสภาพของโลกพระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า“ในปฐมกาล”โลกนั้นก็“ว่างเปล่าความมืดอยู่เหนือน้ำ” ปฐมกาล1:2;คำพยากรณ์นี้สอนว่าสภาพเช่นนี้อย่างน้อยบางส่วนจะเกิดขึ้นมาอีกครั้งเมื่อผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์มองไปยังภายภาคหน้าถึงวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเขาประกาศว่า
“ข้าพเจ้ามองดูแผ่นดินและนี่แน่ะเป็นที่ร้างและว่างเปล่าและมองดูท้องฟ้าในนั้นก็ไม่มีความสว่างข้าพเจ้ามองดูภูเขานี่แน่ะมันกำลังสั่นสะเทือนเนินเขาก็เคลื่อนตัวไปมาข้าพเจ้ามองดูและนี่แน่ะไม่มีมนุษย์เลยนกทั้งปวงบนท้องฟ้าได้หนีไปแล้วข้าพเจ้ามองดูและนี่แน่ะเรือกสวนไร่นาก็เป็นถิ่นทุรกันดารและเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไปต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ต่อพระพิโรธร้อนแรงของพระองค์” เยเรมีย์ 4:23-26 {GC 658.3} {GCth17 568.5}

ที่นี่จะเป็นบ้านของซาตานและทูตชั่วของมันเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีมันจะถูกจำกัดให้อยู่แต่ในโลกมันจะไม่มีทางเข้าไปในโลกอื่นเพื่อล่อลวงและรบกวนผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาปข้อความที่ว่าซาตานถูกผูกมัดจึงมีความหมายในแง่นี้ไม่มีผู้ใดหลงเหลืออยู่ในโลกให้มันใช้อำนาจของมันได้อีกต่อไปมันถูกตัดขาดจากงานการล่อลวงและงานการทำลายที่มันทำด้วยความชื่นชอบมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ {GC 659.1} {GCth17 569.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์มองไปยังเบื้องหน้าเมื่อซาตานจะถูกทำลายเขาอุทานขึ้นมาว่า"โอเจ้าร่วงลงจากฟ้าสวรรค์อย่างไรหนอเจ้าผู้ส่องแสงคือโอรสแห่งรุ่งอรุณเจ้าถูกเหวี่ยงลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอเจ้าผู้ทำให้ประชาชาติทั้งหลายตกต่ำเจ้าเองรำพึงในใจของเจ้าว่าข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ 'ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้าข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุมณสุดปลายอุดรอันไกลโพ้นข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด' แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่แดนคนตายยังก้นบาดาลบรรดาผู้เห็นเจ้าจะจ้องมองเจ้าและจะคิดพิจารณาตัวเจ้าว่าชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสั่นสะเทือนที่เขย่าอาณาจักรทั้งหลายที่ทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดารและทำลายเมืองต่างๆในโลกเสียผู้ไม่ยอมปล่อยให้เชลยของตนกลับบ้าน" อิสยาห์ 14:12-17 {GC 659.2} {GCth17 569.2}

ตลอดเวลา 6,000 ปีผลงานแห่งการกบฏของซาตาน "ทำให้แผ่นดินหวั่นไหว" มัน "ทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดารและทำลายเมืองต่างๆในโลกเสีย"และมัน"ไม่ยอมปล่อยให้เชลยของตนกลับบ้าน" สดุดี 60:2 อิสยาห์ 14:17 ตลอดเวลา 6,000 ปีเรือนจำของมันจองจำกักขังประชากรของพระเจ้าไว้และมันต้องการกักเก็บคนเหล่านี้ไว้ตลอดกาลแต่พระคริสต์ทรงทำลายเครื่องจองจำของมันและทรงปล่อยเชลยที่ถูกคุมขังอยู่ให้เป็นอิสระ {GC 659.3} {GCth17 569.3}

บัดนี้แม้คนชั่วก็ยังถูกนำไปอยู่ไกลโพ้นห่างจากอำนาจของซาตานและมันยังคงอยู่อย่างโดดเดี่ยวด้วยกันกับทูตชั่วเพื่อจะให้รู้สึกสำนึกถึงหายนะที่เป็นผลลัพธ์จากบาป "พระราชาทั้งหมดของบรรดาประชาชาตินอนอยู่อย่างมีเกียรติต่างก็อยู่ในอุโมงค์ของตนแต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไปจากหลุมศพของเจ้าเป็นเหมือนกิ่งไม้ถูกทิ้ง...เจ้าจะไม่มีส่วนร่วมกับเขาในการฝังศพเพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้าเจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า'ขออย่าให้มีใครเอ่ยถึงเชื้อสายของผู้ทำความชั่วตลอดไป'" อิสยาห์ 14:18-20 {GC 660.1} {GCth17 570.1}

ตลอดระยะเวลาหนึ่งพันปีนี้ซาตานจะท่องเที่ยวไปมาในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเพื่อดูผลลัพธ์ที่เกิดจากการกบฏของมันในการต่อต้านธรรมบัญญัติของพระเจ้าในช่วงเวลานี้ความทุกข์ทรมานของมันนั้นรุนแรงตั้งแต่มันล้มลงในบาปชีวิตของมันที่มีกิจกรรมอย่างไม่รู้จบได้ขับการใคร่ครวญไตร่ตรองนึกคิดออกไปแต่บัดนี้มันไม่มีอำนาจของมันแล้วและถูกปล่อยให้ครุ่นคิดถึงบทบาทที่มันได้กระทำนับตั้งแต่มันเริ่มก่อกบฏต่อต้านการปกครองของสวรรค์และให้มองไปข้างหน้าด้วยความสั่นสะเทือนและหวาดผวากับอนาคตอันน่ากลัวเมื่อมันต้องรับทุกข์ทรมานจากความชั่วทั้งหมดที่มันได้ทำไปและต้องถูกรับโทษของบาปทั้งหลายที่มันเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น{GC_660.2} {GCth17 570.2}

สำหรับประชากรของพระเจ้าการจำจองซาตานจะนำมาซึ่งความยินดีและความเปรมปรีดิ์ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า"เมื่อพระยาห์เวห์ประทานให้เจ้าได้หยุดพักจากความเจ็บปวดและความวุ่นวายของเจ้าและจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้ทำเจ้าจะยกคำเย้ยหยันนี้กล่าวกับพระราชาของบาบิโลนว่า'เออผู้บีบบังคับสง

บไปอย่างไรหนอความเกรี้ยวกราดของเขาก็สงบไปด้วยหนอพระยาห์เวห์ทรงหักไม้พลองของคนอธรรมคทาของผู้ครอบครองซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความพิโรธด้วยการตีอย่างไม่หยุดยั้งซึ่งครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธด้วยการข่มเหงอย่างไม่รามือ'" อิสยาห์ 14:3-6 {GC 660.3} {GCth17 570.3}

ในช่วงระยะเวลาหนึ่งพันปีระหว่างการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งแรกกับการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งที่สองนั้นการพิจารณาพิพากษาคนชั่วจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้อัครทูตเปาโลเน้นให้เห็นว่าการพิพากษานี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง"อย่าตัดสินสิ่งใดก่อนถึงเวลาจงคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาพระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืดและจะทรงเผยความมุ่งหมายของจิตใจทั้งหลายเมื่อนั้นแต่ละคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า" 1 โครินธ์ 4:5 ดาเนียลเปิดเผยว่าเมื่อผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงแล้ว "การพิพากษาถูกมอบให้แก่บรรดาผู้บริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุดนั้น" ดาเนียล 7:22 ในช่วงเวลานี้ผู้ชอบธรรมจะขึ้นครอบครองเป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้ายอห์นกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า"ข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์และผู้ที่นั่งบนนั้นได้รับมอบอำนาจในการพิพากษา"

"แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์และจะครอบครองร่วมกับพระองค์หนึ่งพันปี" วิวรณ์ 20:4-6 เปาโลกล่าวถึงเวลานี้ไว้ล่วงหน้าว่า "ธรรมิกชนจะพิพากษาโลก" 1 โครินธ์ 6:2 พวกเขาร่วมกับพระคริสต์ในการพิพากษาคนชั่วทั้งหลายโดยเปรียบเทียบการกระทำของคนชั่วเทียบกับหนังสือกฎเกณฑ์ซึ่งก็คือพระคัมภีร์และตัดสินทุกคนตามการกระทำที่ได้ทำลงไปในกายนี้หลังจากนั้นส่วนที่คนชั่วจะต้องถูกรับโทษจะถูกตวงออกมาตามการกระทำต่างๆของพวกเขาและบันทึกไว้ให้ตรงกับชื่อของพวกเขาในหนังสือแห่งความตาย {GC 660.4} {GCth17 571.1}

พระคริสต์และประชากรของพระองค์เป็นผู้พิพากษาซาตานและทูตชั่วทั้งหลายของมันเปาโลกล่าวว่า พวกท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ถ้าเช่นนั้นก็ยิ่งควรจะพิพากษาเรื่องของชีวิตนี้" 1โครินธ์6:3;และยูดายังประกาศไว้ว่า"พวกทูตสวรรค์ที่ไม่รักษาอำนาจครอบครองของตนเองแต่ละทิ้งถิ่นฐานของตนพระองค์ก็ทรงจองจำไว้ด้วยโซ่อันไม่รู้จักสลายในที่มืดจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันยิ่งใหญ่นั้น" ยูดา 6 {GC 661.1} {GCth17 571.2}

เมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปีจะมีการเป็นขึ้นมาจากความตายครั้งที่สองบรรดาคนชั่วจะเป็นขึ้นจากความตายและปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการลงโทษตาม "คำพิพากษาที่บันทึกไว้" สดุดี 149:9;ด้วยเหตุนี้ภายหลังจากผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้บรรยายถึงเหตุการณ์ผู้ชอบธรรมเป็นขึ้นจากตายแล้วท่านได้กล่าวต่อไปว่า"คนอื่นๆที่ตายไปแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบหนึ่งพันปี"วิวรณ์20:5;และอิสยาห์กล่าวถึงคนอธรรมไว้ว่า"พวกเขาจะถูกรวบรวมไว้รวมกันคล้ายนักโทษในคุกใต้ดินเขาทั้งหลายจะถูกขังไว้ในคุกและอีกหลายวันก็จะถูกลงโทษ" อิสยาห์ 24:22 {GC 661.2} {GCth17 571.3}

บท *42* - ความขัดแย้งสิ้นสุดแล้ว

เมื่อสิ้นสุดเวลาหนึ่งพันปีพระคริสต์เสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกอีกครั้งหนึ่งพระองค์เสด็จมาพร้อมด้วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจำนวนมากและตามมาด้วยกลุ่มทูตสวรรค์ผู้ติดตามในขณะที่พระองค์เสด็จลงมาด้วยความยิ่งใหญ่อันน่าสะพรึงกลัวพระองค์ตรัสสั่งบรรดาคนชั่วที่ตายอยู่ให้มีชีวิตเป็นขึ้นเพื่อรับความพินาศของพวกเขามีคนจำนวนมากมายดุจเม็ดทรายในทะเลที่นับไม่ถ้วนลุกออกมาพวกเขาแตกต่างจากบรรดาคนที่เป็นขึ้นจากความตายครั้งแรกอย่างลิบลับคนชอบธรรมสวมสภาพของความเยาว์วัยและความงามของชีวิตอมตะคนชั่วมีริ้วรอยของโรคร้ายและความตายติดอยู่ตามร่างกาย {GC 662.1} {GCth17 572.1}

นัยน์ตาทุกดวงของฝูงชนจำนวนมหึมานั้นหันไปจ้องพระสิริของพระบุตรพระเจ้าบรรดาคนชั่วต่างร้องขึ้นเป็นเสียงเดียวกันว่า"ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ"มัทธิว23:39;ถ้อยคำนี้ไม่ได้เกิดจากความรักที่มีต่อองค์พระเยซูแต่ความจริงได้บังคับให้พวกเขาเอ่ยถ้อยคำเหล่านั้นออกมาจากปากอย่างไม่เต็มใจคนชั่วเหล่านี้ลงสู่หลุมศพไปอย่างไรพวกเขาก็กลับเป็นขึ้นมาจากตายพร้อมด้วยความเป็นศัตรูต่อพระคริสต์เช่นเดิมและด้วยวิญญาณของการกบฏแบบเดียวกันพวกเขาจะไม่ได้รับโอกาสแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆของชีวิตที่ผ่านมาในอดีตของพวกเขาเพราะการทำเช่นนี้ไม่ทำให้เกิดประโยชน์ใดทั้งสิ้นการล่วงละเมิดที่ทำไปตลอดชั่วชีวิตไม่ได้ทำให้จิตใจของพวกเขาอ่อนลงหากเปิดโอกาสแก้ไขจุดบกพร่องให้แก่พวกเขาเป็นครั้งที่สองพวกเขาก็จะใช้เวลานั้นเพื่อหลีกเลี่ยงข้อกำหนดต่างๆของพระเจ้าและยุยงให้กบฏต่อต้านพระองค์เหมือนที่ทำมาแล้วในครั้งแรก {GC 662.2} {GCth17 572.2}

พระคริสต์เสด็จลงมายังภูเขามะกอกเทศซึ่งเป็นสถานที่เดียวกันกับที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์ภายหลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายและเป็นสถานที่ซึ่งทูตสวรรค์กล่าวย้ำถึงคำสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า"พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราจะเสด็จมาและบรรดาทูตทั้งสิ้นจะมากับพระองค์""พระบาทของพระองค์จะทรงยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มด้านตะวันออกและภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกเป็น2ส่วนจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกโดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่""และพระยาห์เวห์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้นในวันนั้นพระยาห์เวห์จะทรงเป็นเอกและพระนามของพระองค์ก็เป็นเอกด้วย" เศคาริยาห์ 14:5, 4, 9 เมื่อกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งสง่างามอย่างน่าอัศจรรย์ลอยลงมาจากสวรรค์ก็จะมาตั้งอยู่บนสถานที่ซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วและเตรียมพร้อมไว้สำหรับรองรับเมืองนั้นและพระคริสต์พร้อมด้วยประชากรของพระองค์และทูตสวรรค์ทั้งหลายก็เข้าไปในนครบริสุทธิ์แห่งนั้น{GC662.3} {GCth17 572.3}

บัดนี้ซาตานเตรียมพร้อมที่จะเข้าต่อสู้อย่างยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายเพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ขณะที่เจ้าชายแห่งความชั่วสูญเสียอำนาจและตัดขาดจากงานการหลอกลวงของมันนั้นมันรู้สึกหงุดหงิดและหดหู่ใจแต่เมื่อคนชั่วถูกปลุกให้เป็นขึ้นจากตายและมันมองเห็นฝูงชนมากมายอยู่ฝ่ายเดียวกับมันมันกลับมามีความหวังอีกครั้งหนึ่งและมุ่งมั่นไม่ยอมพ่ายแพ้ในความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่นี้มันรวบรวมกองทัพทั้งหมดของบรรดาผู้ที่ถึงความพินาศให้มาอยู่ภายใต้ร่มธงของมันและใช้คนเหล่านี้เพื่อทำตามแผนของมันคนชั่วทั้งหลายเป็นเชลยของซาตานการที่พวกเขาปฏิเสธพระคริสต์เท่ากับพวกเขาได้ยอมรับการปกครองของหัวหน้ากบฏพวกเขาพร้อมทำตามข้อเสนอและปฏิบัติตามคำสั่งของมันแต่กระนั้นมันยังคงความเจ้าเล่ห์ที่มีมาแต่ดั้งเดิมโดยการไม่ยอมรับว่าตัวมันเองเป็นซาตานมันอ้างตนเป็นเจ้าชายเป็นเจ้าของโลกโดยชอบธรรมและมรดกของมันถูกแย่งชิงไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมันแสดงตัวต่อพลเมืองที่มันล่อลวงว่ามันเป็นผู้ไ

ถ่บาปยืนยันกับพวกเขาว่าอำนาจของมันทำให้พวกเขากลับเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพและมันกำลังจะช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจกดขี่ที่โหดเหี้ยมที่สุดเมื่อการทรงร่วมสถิตด้วยของพระคริสต์ถูกนำออกไปแล้วซาตานจึงกระทำการอัศจรรย์เพื่อสนับสนุนคำกล่าวอ้างของมันมันทำให้คนอ่อนกำลังเข้มแข็งและดลใจทุกคนด้วยวิญญาณและอำนาจของมันเองมันเสนอที่จะนำพวกเขาเข้าต่อสู้กับค่ายของธรรมิกชนและเข้ายึดครองนครของพระเจ้าด้วยความโหดเหี้ยมที่แฝงอยู่ภายใต้สี่หน้าที่รื่นรมย์มันชี้ให้ดูคนจำนวนนับล้านๆที่เป็นขึ้นมาจากความตายและประกาศว่าในฐานะผู้นำของพวกเขานั้นมันมีความสามารถเป็นอย่างดีที่จะโค่นล้มเมืองนั้นและบุกเข้ายึดเอาบัลลังก์และอาณาจักรของมันกลับคืนมา {GC 663.1} {GCth17 573.1}

ในหมู่ชนจำนวนมหาศาลนั้นมีฝูงชนที่เป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์อายุยืนซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยก่อนน้ำท่วมโลกเป็นคนที่มีรูปร่างสูงใหญ่สง่าผ่าเผยและมีสติปัญญาเฉียบแหลมคนเหล่านี้ตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของทูตที่ล้มลงในบาปพวกเขาอุทิศความสามารถและความรู้ทั้งหมดเพื่อยกชูตนเองพวกเขาใช้ความสามารถทางศิลปะล้ำเลิศนำคนในโลกกราบบูชาอัจฉริยภาพของตนแต่ความโหดเหี้ยมและสิ่งประดิษฐ์อันชั่วร้ายของพวกเขาทำให้โลกเป็นมลทินและทำให้พระฉายาของพระเจ้ามีรอยตำหนิจนทำให้พระเจ้าต้องกำจัดพวกเขาออกไปจากโลกที่พระองค์ทรงสร้างนั้นยังมีบรรดากษัตริย์และแม่ทัพที่ยึดครองประชาชาติยังมีชายกล้าหาญที่ไม่เคยแพ้ในการทำสงครามยังมีนักรบที่หยิ่งและทะเยอทะยานผู้ที่ทำให้อาณาจักรสั่นคลอนความตายไม่ได้ทำให้ประสบการณ์ของพวกเขาเปลี่ยนแปลงเลยเมื่อพวกเขาก้าวออกมาจากหลุมฝังศพพวกเขาก็ดำเนินแนวคิดต่อเนื่องจากจุดที่ได้ยุติพวกเขาถูกกระตุ้นด้วยความปรารถนาเดิมที่ควบคุมพวกเขาในวันที่พวกเขาล้มตาย {GC 664.1} {GCth17 573.2}

ซาตานปรึกษากับทูตทั้งหลายของมันแล้วปรึกษากับบรรดากษัตริย์และผู้พิชิตและผู้ที่มีอำนาจทั้งหลายพวกเขามองดูกองกำลังและจำนวนผู้คนที่อยู่ฝ่ายเดียวกับพวกเขาแล้วประกาศว่ากองกำลังที่อยู่ภายในเมืองนั้นมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนของพวกเขาและพวกเขาจะเอาชนะได้พวกเขาวางแผนในการยึดครองทรัพย์สมบัติและสง่าราศีของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ทุกคนเริ่มลงมือเตรียมตัวทำสงครามทันทีช่างฝีมือสร้างอาวุธสงครามผู้นำกองทัพที่มีชื่อเสียงในการต่อสู้จัดการเตรียมทัพแบ่งนักรบทั้งหลายให้เป็นหมู่เป็นกอง {GC 664.2} {GCth17 573.3}

ในที่สุดมีประกาศสั่งให้เคลื่อนทัพและกองทัพที่มีจำนวนทหารนับไม่ถ้วนก็เคลื่อนออกไปตั้งแต่มีสงครามในโลกยังไม่เคยมีผู้นำใดในโลกรวมพลได้ยิ่งใหญ่ขนาดนี้เป็นกองทัพที่รวมพลังจากทุกยุคที่ไม่มีใครเปรียบได้ซาตานเป็นนักรบยิ่งใหญ่ที่สุดมันนำอยู่ข้างหน้าและทูตของมันรวมกำลังทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อการต่อสู้ครั้งสุดท้ายนี้กษัตริย์และนักรบทั้งหลายอยู่ในขบวนของมันและฝูงชนมากมายติดตามเป็นกองกำลังขนาดใหญ่แต่ละคนเดินตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งทหารเรียงแถวติดกันอย่างมีระเบียบของกองทัพเดินไปตามพื้นผิวโลกที่แตกร้าวและไม่เรียบมุ่งหน้าตรงไปยังนครของพระเจ้าประตูของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ปิดตามพระดำรัสสั่งของพระคริสต์และกองทัพของซาตานล้อมนครไว้และเตรียมพร้อมที่จะบุกเข้าโจมตีนครนั้น {GC 664.3} {GCth17 573.4}

บัดนี้พระคริสต์ทรงปรากฏให้พวกศัตรูของพระองค์เห็นอีกครั้งหนึ่งสูงขึ้นไปเหนือนครนั้นมีพระที่นั่งยกขึ้นตั้งอยู่บนรากฐานที่ทำด้วยทองคำขัดเงาพระบุตรของพระเจ้าประทับอยู่บนพระที่นั่งและมีพลเมืองแห่งอาณาจักรของพระองค์อยู่รอบพระองค์อำนาจและความงามสง่าของพระคริสต์นั้นไม่มีภาษาใดจะพรรณนาและไม่มีปากกาใดจะเขียนบรรยายได้พระสิริของพระบิดาผู้ทรงชนม์นิรันดร์ห้อมล้อมพระบุตรของพระ

องค์ความสว่างเจิดจ้าแห่งการสถิตร่วมด้วยของพระองค์ส่องสว่างเต็มนครของพระเจ้าและล้นออกไปนอกประตูนครส่องความสว่างไปทั่วทั้งโลก {GC 665.1} {GCth17 574.1}

กลุ่มคนที่อยู่ใกล้พระที่นั่งมากที่สุดคือผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยร้อนรนในอุดมการณ์ของซาตานแต่พวกเขาเป็นเหมือนดุ้นฟืนที่ฉวยออกมาจากไฟ [เศคาริยาห์ 3:2] พวกเขาติดตามพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความภักดีอันแรงกล้าถัดมาเป็นกลุ่มคนที่ทำให้อุปนิสัยชีวิตคริสเตียนสมบูรณ์ขณะอยู่ท่ามกลางความไม่ถูกต้องและความไม่ซื่อสัตย์เป็นผู้ที่ถวายเกียรติธรรมบัญญัติของพระเจ้าในขณะที่โลกคริสเตียนประกาศว่าธรรมบัญญัติเป็นโมฆะและคนนับล้านจากทุกยุคที่พลีชีพเพื่อความเชื่อและเลยออกไปเป็น“มหาชนที่ไม่มีใครนับจำนวนได้ที่มาจากทุกประชาชาติทุกเผ่าทุกชนชาติและทุกภาษายืนอยู่หน้าพระที่นั่งและเฉพาะพระพักตร์พระเมษโปดกพวกเขาสวมเสื้อผ้าสีขาวและถือใบตาลอยู่ในมือ”วิวรณ์7:9;การต่อสู้ของพวกเขาสิ้นสุดลงแล้วพวกเขาได้ชัยชนะแล้วพวกเขาวิ่งและไปถึงหลักชัยแล้วใบตาลในมือเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะเสื้อขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความชอบธรรมของพระคริสต์นั้นบัดนี้เป็นของพวกเขาแล้ว {GC 665.2} {GCth17 574.2}

ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปร่วมร้องเพลงสรรเสริญซึ่งส่งเสียงดังก้องสะท้อนไปมาทั่วสุดขอบฟ้าว่า “ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่งและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก” วิวรณ์ 7:10;และทูตสวรรค์และเสราฟิมต่างร่วมประสานเสียงถวายคำสรรเสริญในขณะที่ผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปมองเห็นอำนาจและความชั่วร้ายของซาตานนั้นพวกเขาก็มองเห็นอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนว่าไม่มีกำลังอำนาจใดนอกจากอำนาจของพระคริสต์ที่ทรงกระทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะได้ในบรรดาฝูงชนทั้งหมดที่ชื่นชมยินดีนั้นไม่มีสักคนเดียวที่จะอ้างได้ว่าเขาได้รับความรอดด้วยตนเองหรือทำราวกับว่าพวกเขามีชัยชนะด้วยกำลังและความดีของตัวเองไม่มีการพูดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำหรือความทุกข์ยากที่ต้องทนแต่เนื้อร้องจากทุกบทเพลงและเสียงร้องจากเพลงสรรเสริญทุกเพลงคือความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก {GC 665.3} {GCth17 574.3}

พระราชพิธีราชาภิเษกพระบุตรของพระเจ้ากระทำขึ้นต่อหน้าบรรดาคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกและบรรดาชาวสวรรค์ที่มาชุมนุมกันและเวลานี้พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายผู้ทรงพระสิริและฤทธานุภาพสูงสุดทรงประกาศโทษพวกที่กบฏต่อการปกครองของพระองค์และทรงตัดสินอย่างยุติธรรมต่อผู้ที่ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์และกดขี่ประชากรของพระองค์ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า“ข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ก็หายไปจากพระพักตร์ของพระองค์และไม่มีใครพบเห็นที่อยู่ของพวกมันอีกเลยข้าพเจ้ายังเห็นบรรดาคนตายทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้นและหนังสือต่างๆก็เปิดออกและหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วยคือหนังสือแห่งชีวิตคนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:11, 12 {GC 666.1} {GCth17 575.1}

ในทันทีที่หนังสือบันทึกต่างๆถูกเปิดออกและขณะที่พระเนตรของพระเยซูเพ่งดูบรรดาคนชั่วพวกเขาต่างรู้สึกสำนึกถึงบาปทั้งหมดที่ได้ทำลงไปพวกเขามองเห็นแล้วว่าณจุดใดที่เท้าของพวกเขาก้าวออกไปจากทางบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์และมองเห็นด้วยว่าความเย่อหยิ่งและการกบฏของพวกเขานำพวกเขาให้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้ามากมายเพียงไรพวกเขาสนับสนุนการยั่วยุของการทดลองด้วยการปล่อยตัวให้กับบาปการใช้พระพรไปในทางที่ผิดการดูหมิ่นเหยียดหยามผู้สื่อข่าวของพระเจ้าการปฏิเสธคำเตือนและการผลักไสคลื่นแห่งความปรานีออกไปด้วยจิตใจที่ดื้อแพ่งไม่สำนึกผิดสิ่งทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นประหนึ่งเป็นตัวหนังสือที่เขียนด้วยไฟ . {GC 666.2} {GCth17 575.2}

เหนือพระที่นั่งแห่งนั้นมีไม้กางเขนปรากฏขึ้นมาและภาพเหตุการณ์ต่างๆราวกับภาพที่เห็นได้รอบทิศก็ปรากฏขึ้นมาให้เห็นภาพการทดลองและการพ่ายแพ้บาปของอาดัมรวมถึงลำดับขั้นตอนที่เกิดขึ้นต่อๆมาในแผนการอันยิ่งใหญ่ของการทรงไถ่บาปการเสด็จมาบังเกิดในสภาพที่ต่ำต้อยของพระผู้ช่วยให้รอดชีวิตช่วงปฐมวัยที่เรียบง่ายและเชื่อฟังการรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดนของพระองค์การอดอาหารและการทดลองในป่ากันดารของพระองค์พระราชกิจการรับใช้ประชาชนที่เปิดเผยให้มนุษย์เห็นถึงพระพรอันประเสริฐที่สวรรค์ประทานมาให้วันเวลาที่เต็มล้นไปด้วยการกระทำแห่งความรักและความเมตตาบรรดาค่ำคืนแห่งการอธิษฐานและการเฝ้าเดี่ยวท่ามกลางความเงียบสงบบนภูเขาแผนการปองร้ายที่เกิดจากความอิจฉาเกลียดชังและผูกพยาบาทเพื่อตอบแทนคุณประโยชน์ต่างๆของพระองค์ความปวดร้าวอันลึกลับน่ากลัวในสวนเกทเสมนีภายใต้แรงบดขยี้อันหนักหน่วงที่เกิดจากบาปต่างๆของโลกทั้งใบพระองค์ทรงถูกทรยศให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของฝูงชนที่เป็นฆาตกรเหตุการณ์น่ากลัวต่างๆของยามค่ำคืนอันสยองขวัญนักโทษผู้ไม่ขัดขืนถูกสาวกที่พระองค์ทรงรักมากที่สุดทอดทิ้งถูกกระชากไปตามถนนต่างๆในกรุงเยรูซาเล็มอย่างหยาบคายพระบุตรของพระเจ้าถูกนำมาประจานอย่างสนุกสนานต่อหน้าอันนาสการกล่าวโทษที่วังของมหาปุโรหิตในห้องพิพากษาของปีลาตต่อหน้าเฮโรดที่ขลาดกลัวและเหี้ยมโหดถูกเยาะเย้ยถูกหมิ่นประมาทถูกทรมานและถูกตัดสินโทษให้ถึงแก่ความตายภาพทั้งหมดดังกล่าวมานี้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน {GC 666.3} {GCth17 575.3}

บัดนี้ภาพฉากสุดท้ายเปิดเผยขึ้นมาให้เห็นต่อหน้าฝูงชนที่เคลื่อนตัวไปมาเป็นภาพของพระองค์ผู้ต้องทนทุกข์ทรมานทรงเหยียบย่างไปตามทางที่เดินมุ่งหน้าไปยังคาลวารีด้วยความอดทนเจ้าชายแห่งสรวงสวรรค์ทรงถูกตรึงบนกางเขนพวกปุโรหิตที่หยิ่งยโสและฝูงชนที่เย้ยหยันต่างหัวเราะเยาะความทรมานที่กำลังจะคร่าชีวิตของพระองค์ความมืดมิดผิดธรรมชาติแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงก้อนหินที่แตกร้าวและหลุมศพต่างๆที่เปิดออกล้วนชี้บอกถึงช่วงเวลาที่พระผู้ไถ่ของโลกทรงพลีชีวิตของพระองค์เอง {GC 667.1} {GCth17 576.1}

ภาพอันน่ากลัวปรากฏให้เห็นตามที่เกิดขึ้นจริงซาตานทูตของมันและบรรดาผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของมันล้วนไม่มีกำลังที่จะเมินหน้าหนีไปจากภาพผลงานของตนเองแต่ละคนหวนคิดถึงบทบาทที่ตนเองได้ทำลงไปเฮโรดฆ่าเด็กไร้เดียงสาในหมู่บ้านเบธเลเฮมเพื่อหวังฆ่ากษัตริย์ของชนชาติอิสราเอลนางเฮโรเดียสผู้ต่ำช้าชั่วร้ายจะต้องรับผิดต่อโลหิตของยอห์นผู้ให้บัพติศมาปีลาตผู้อ่อนแอและยอมทำทุกสิ่งเพื่อผลประโยชน์ของตนเองทหารที่เยาะเย้ยปุโรหิตและผู้ปกครองและฝูงชนบ้าคลั่งที่ร้องว่า “ให้ความผิดเรื่องความตายของเขาตกอยู่แก่เราและลูกๆของเรา” มัทธิว 27:25;คนทั้งหมดเหล่านี้มองดูความเลวทรามของความผิดของตนเองพวกเขาพยายามหลบซ่อนให้พ้นจากพระพักตร์อันสง่าน่าเกรงขามของพระองค์ซึ่งสว่างเจิดจ้ากว่าความสว่างของดวงอาทิตย์แต่กลับไร้ผลในทางตรงข้ามบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปต่างนำมงกุฎของตนเองมาวางแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและร้องว่า “พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพระองค์” {GC 667.2} {GCth17 576.2}

ในท่ามกลางผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วมีอัครทูตของพระคริสต์รวมอยู่ด้วยเปาโลผู้กล้าหาญเปโตรผู้ร้อนแรงยอห์นสาวกที่พระองค์ทรงรักและเป็นคนที่เต็มไปด้วยความรักและพี่น้องผู้จริงใจทั้งหลายของพวกเขาและผู้ที่ยอมพลีชีพเพราะความเชื่อจำนวนมากก็อยู่ร่วมกับพวกเขาที่นั่นด้วยในขณะที่นอกกำแพงเมืองพร้อมกับสิ่งเลวทรามและน่าเกลียดน่าชังมีพวกที่กดขี่พวกเขาพวกที่จับพวกเขาเข้าคุมขังและพวกที่สังหารพวกเขาให้ตายเนโรก็อยู่ที่นั่นด้วยเขาเป็นคนโหดเหี้ยมและเป็นจอมมารแห่งความโหดร้ายและเลวทรามเขากำลังมองดูความสุขและความปลื้มปีติของคนเหล่านั้นที่ครั้งหนึ่งเขาเคยจับมาทรมานและในความทุก

ช์ระทมอย่างแสนสาหัสที่สุดของคนกลุ่มนี้เคยทำให้เขามีความสุขเยี่ยงมารร้ายมารดาของเนโรก็อยู่ที่นั่นด้วยเพื่อเป็นพยานถึงผลงานของเธอเองเพื่อดูว่าลักษณะชั่วที่เธอส่งต่อให้ลูกชายของเธอรวมถึงอิทธิพลและแบบอย่างของเธอที่สนับสนุนและพัฒนาให้เกิดกิเลสตัณหานั้นได้บังเกิดผลเป็นอาชญากรรมต่างๆที่ทำให้โลกต้องสั่นระริกด้วยความกลัว {GC 667.3} {GCth17 576.3}

ที่นั่นมีบรรดาบาทหลวงของระบอบเปปาซีและพระราชาคณะทั้งหลายผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นทูตานุทูตของพระคริสต์แต่กระนั้นยังใช้เครื่องมือทรมานดึงแขนขาคุกมืดและหลักประหารเผาทั้งเป็นเพื่อควบคุมจิตใต้สำนึกของประชากรของพระองค์ที่นั่นมีบรรดาพระสันตะปาปาผู้ภูมิใจในตนเองทรงยกย่องตัวเองขึ้นเหนือพระเจ้าและทรงอวดอ้างว่าเป็นผู้เปลี่ยนธรรมบัญญัติขององค์ผู้สูงสุดคุณพ่อผู้เสแสร้งเหล่านี้ของคริสตจักรมีบัญชีที่ต้องส่งคืนต่อพระเจ้าซึ่งเป็นบัญชีที่พวกเขาเต็มใจต้องการได้รับการยกโทษแต่สายไปเสียแล้วพวกเขาถูกทำให้เห็นแล้วว่าพระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญูทรงหวนแหนธรรมบัญญัติของพระองค์และจะไม่ทรงถือโทษก็หามิได้บัดนี้พวกเขาเรียนรู้แล้วว่าพระคริสต์ทรงเปิดเผยให้เห็นว่าพระองค์ทรงสนพระทัยในประชากรของพระองค์ที่ต้องทนทุกข์และพวกเขาสัมผัสได้ถึงความหนักแน่นในพระดำรัสของพระองค์เองที่ว่า“ซึ่งพวกท่านได้กระทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ก็เหมือนทำแก่เราด้วย” มัทธิว 25:40 {GC 668.1} {GCth17 577.1}

คนชั่วทั้งโลกยืนอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าด้วยข้อหาการกบฏต่อการปกครองของสวรรค์ไม่มีผู้ใดแก้คดีแทนพวกเขาพวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวและคำตัดสินถูกประกาศออกมาว่าให้พวกเขารับโทษตายตลอดชั่วนิรันดร์ {GC 668.2} {GCth17 577.2}

บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนแล้วว่าค่าจ้างของบาปไม่ใช่เสรีภาพที่ประเสริฐและชีวิตนิรันดร์แต่เป็นทาสหายนะและความตายคนชั่วมองเห็นว่าการมีชีวิตที่เป็นกบฏทำให้พวกเขาสูญเสียอะไรไปบ้างเมื่อศักดิ์ศรีนิรันดร์มหาศาลยิ่งใหญ่ถูกยื่นให้แก่พวกเขานั้นพวกเขากลับดูแคลนแต่บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ามันเป็นสิ่งที่น่าปรารถนาเพียงใดจิตวิญญาณที่พินาศร้องว่า“ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าควรได้รับแต่ข้าพเจ้าเลือกที่จะปัดทิ้งไปให้ไกลจากตัวข้าพเจ้าโอช่างเป็นความหลงใหลทิ่งมงายข้าพเจ้าเอาความสงบความสุขและเกียรติยศแลกกับสิ่งที่น่าเวทนาความเสื่อมเสียชื่อเสียงและความสิ้นหวัง”ทุกคนมองเห็นว่าการที่พวกเขาไม่ได้เข้าไปในสวรรค์นั้นเป็นเรื่องยุติธรรมเพราะชีวิตของพวกเขาเองได้ประกาศว่า “เราจะไม่ยอมให้บุคคลผู้นี้ [พระเยซู] ปกครองเรา” {GC 668.3} {GCth17 577.3}

ดูราวกับว่าพวกคนอธรรมเฝ้ามองพระราชพิธีราชาภิเษกของพระบุตรพระเจ้าด้วยอาการตกตะลึงพวกเขามองเห็นแผ่นศิลาจารึกธรรมบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์เป็นบัญญัติที่พวกเขาเหยียบย่ำและล่วงละเมิดพวกเขาเป็นพยานมองเห็นเหล่าผู้ที่ได้รับความรอดเต็มล้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจและความสุขอันยิ่งใหญ่และการถวายสรรเสริญและในขณะที่คลื่นเสียงดนตรีดังออกไปถึงฝูงชนที่อยู่นอกนครนั้นทุกคนร้องด้วยเสียงเดียวกันว่า“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดพระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์ของบรรดาประชาชาติบรรดามรรคาของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง” วิวรณ์ 15:3 และเขาทั้งหลายหมอบกราบนมัสการเจ้าชายแห่งชีวิต {GC 668.4} {GCth17 577.4}

เมื่อซาตานมองดูพระสิริและความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์นั้นดูเหมือนว่ามันนิ่งงันไปครั้งหนึ่งมันเคยเป็นเครูบผู้พิทักษ์มันจำได้ดีว่ามันล้มไปได้อย่างไรจากเสราฟิมที่เปล่งประกายเป็น“โอรสแห่งรุ่งอรุณ”อิสยาห์ 14:12;ถูกเปลี่ยนไปมากเพียงไรตกต่ำลงไปได้ถึงขนาดนี้จากสภาที่ครั้งหนึ่งมันเคยได้รับเกียรติบัดนี้กลั

บถูกขับออกไปตลอดกาลมันมองเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งประทับอยู่ใกล้พระบิดาปกปิดพระสิริของพระองค์ไว้มันเห็นทูตสวรรค์รูปร่างสูงใหญ่และมีกิริยาท่าทางที่สง่างามวางมงกุฎลงบนพระเศียรของพระคริสต์และมันรู้ดีแก่ใจว่าตำแหน่งสูงส่งของทูตสวรรค์องค์นั้นควรเป็นของมัน {GC 669.1} {GCth17 578.1}

ความทรงจำนำให้มันหวนคิดไปถึงบ้านของมันสมัยที่มันยังปราศจากบาปและบริสุทธิ์มันเคยมีสันติสุขและความพึงพอใจจนกระทั่งมันหมกมุ่นอยู่กับการบ่นติเตียนพระเจ้าและอิจฉาพระคริสต์คำกล่าวร้ายทั้งหลายของมันการกบฏของมันการหลอกลวงต่างๆของมันเพื่อให้ได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนจากทูตสวรรค์การยืนกรานอย่างดื้อแพ่งไม่ยอมลงแรงเปลี่ยนใจตนเองของมันเมื่อพระเจ้าจะประทานการอภัยให้มันสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ผ่านเข้ามาให้มันเห็นอย่างชัดเจนมันทบทวนสิ่งที่มันทำไว้ในท่ามกลางมนุษย์และผลลัพธ์ของสิ่งเหล่านั้นความเป็นศัตรูของมนุษย์ที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันการทำลายชีวิตอย่างน่ากลัวการเรืองอำนาจและการล่มสลายของอาณาจักรต่างๆการแย่งชิงราชบัลลังก์ความโกลาหลความขัดแย้งและการจลาจลที่มีมาอย่างต่อเนื่องมันหวนคิดถึงความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อต่อต้านพระราชกิจของพระคริสต์และกดมนุษย์ให้ยิ่งตกต่ำลงไปมันมองเห็นว่าแผนการอันร้ายกาจของมันนั้นไม่มีอำนาจที่จะทำลายผู้ที่มอบความวางใจของตนเองไว้ในพระเยซูในขณะที่ซาตานมองดูอาณาจักรของมันเองผลงานที่มันทำไว้มันมองเห็นแต่ความล้มเหลวและความหายนะมันนำฝูงชนให้เชื่อว่านครของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่เอาชนะได้อย่างง่ายดายแต่มันรู้ดีแก่ใจว่านั่นเป็นเรื่องเท็จครั้งแล้วครั้งเล่าในขณะที่ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่กำลังดำเนินอยู่นั้นมันต้องพบกับความพ่ายแพ้และถูกบังคับให้ยอมแพ้มันยิ่งกว่ารู้ดีแก่ใจถึงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาล {GC 669.2} {GCth17 578.2}

ความมุ่งหมายของกบฏผู้ยิ่งใหญ่คือความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อแก้ตัวให้กับสิ่งที่มันทำและพิสูจน์ว่ารัฐบาลของพระเจ้าทำให้เกิดการกบฏขึ้นมันทุ่มเทพลังอำนาจของสติปัญญาอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดของมันเพื่อเป้าหมายนี้มันทำงานอย่างตั้งใจและอย่างมีระบบและได้รับความสำเร็จอย่างเหลือเชื่อมันนำพาให้คนกลุ่มใหญ่ยอมรับความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่ตามแบบฉบับของมันที่ดำเนินมาเนิ่นนานแล้วเป็นเวลาหลายพันปีที่จอมบงการผู้นี้เอาความเท็จอย่างจอมปลอมมาแทนที่ความจริงแต่บัดนี้เวลามาถึงแล้วเมื่อในที่สุดการกบฏจะถูกปราบให้พ่ายแพ้และความเป็นมารวมถึงบุคลิกของซาตานถูกเปิดเผยให้เห็นในความพยายามครั้งสุดท้ายของมันเพื่อแย่งชิงบัลลังก์จากพระคริสต์ทำลายประชากรของพระองค์และยึดนครของพระเจ้านั้นเจ้าจอมหลอกลวงถูกเปิดโปงให้เห็นจนหมดสิ้นผู้ที่เข้าร่วมกับมันมองเห็นว่าจุดประสงค์ของมันนั้นล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงผู้ติดตามของพระคริสต์และทูตสวรรค์ที่ภักดีมองเห็นแผนการร้ายทั้งหมดของมันที่มันใช้ในการต่อต้านรัฐบาลของพระเจ้ามันเป็นเป้าหมายที่น่ารังเกียจของทั่วทั้งจักรวาล {GC 670.1} {GCth17 579.1}

ซาตานมองเห็นแล้วว่าการกบฏที่มันเลือกเองนั้นทำให้มันไม่คู่ควรกับสวรรค์มันฝึกอำนาจของมันไว้เพื่อต่อสู้กับพระเจ้าความบริสุทธิ์และสันติสุขและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์จะเป็นสิ่งทรมานมันอย่างยิ่งบัดนี้การกล่าวร้ายของมันต่อพระเมตตาคุณและความยุติธรรมของพระเจ้ายุติลงแล้วคำตำหนิที่มันพยายามซัดทอดใส่พระยาห์เวห์ตกลงใส่ตัวมันเองทั้งหมดและบัดนี้ซาตานกราบลงและสารภาพว่าการตัดสินที่มันได้รับนั้นยุติธรรมดีแล้ว {GC 670.2} {GCth17 579.2}

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามีใครบ้างไม่เกรงกลัวพระองค์และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์เพราะพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ประชาชาติทั้งหมดจะมานมัสการเฉพาะพระพักตร์พระองค์เพราะว่าพระราชกิจอันชอบธรรมของพระองค์ปรากฏให้เห็นแล้ว” วิวรณ์ 15:4 ข้อสงสัยทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับความจริงและความไม่ถูกต้องซึ่งเกิดขึ้นในความขัดแย้งที่มีมาอย่างยาวนา

นนั้นบัดนี้ก็ถูกทำให้เข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งแล้วผลลัพธ์ของการกบฏและผลพวงของการละทิ้งกฎเกณฑ์ต่างๆของพระเจ้าได้ถูกวางแผ่ออกให้สิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญาทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างได้มองเห็นผลงานจากการปกครองของซาตานซึ่งตรงข้ามกับรัฐบาลของพระเจ้าก็ถูกนำมาเปิดเผยแก่จักรวาลทั้งหมดผลงานของซาตานปรับโทษตัวมันเองพระปัญญาของพระเจ้ารวมถึงความยุติธรรมของพระองค์และคุณความดีของพระองค์ได้รับการยืนยันว่าถูกต้องอย่างไม่ต้องมีข้อสงสัยใดๆอีกต่อไปเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่าสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงจัดการในระหว่างที่มีความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่นั้นพระองค์ทรงจัดการลงไปด้วยการคำนึงถึงผลประโยชน์อันเป็นนิรันดร์ของประชากรของพระองค์และเพื่อผลประโยชน์ของโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้าง“ข้าแต่พระยาห์เวห์พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะขอบพระคุณพระองค์และผู้จงรักภักดีทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์”สดุดี145:10;ประวัติศาสตร์ของบาปจะยั่งยืนตลอดทุกยุคชั่วนิรันดร์เพื่อเป็นพยานว่าธรรมบัญญัติของพระเจ้าที่ดำรงอยู่นั้นมีไว้เพื่อความผาสุกของสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างเมื่อทั่วทั้งจักรวาลซึ่งมีทั้งผู้ที่ภักดีและผู้ที่กบฏได้มองเห็นข้อเท็จจริงต่างๆทั้งหมดของความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่นี้แล้วพวกเขาประกาศเป็นเสียงเดียวกันว่า“บรรดามรรคาของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง” วิวรณ์ 15:3 {GC 670.3} {GCth17 579.3}

ต่อหน้าจักรวาลการเสียสละอันยิ่งใหญ่ที่พระบิดาและพระบุตรทรงกระทำเพื่อมนุษย์นั้นถูกนำเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนเวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้วที่พระคริสต์จะทรงเข้าครอบครองตำแหน่งอันชอบธรรมของพระองค์และได้รับเกียรติเหนือเทพผู้ครองทั้งหลายรวมทั้งอำนาจและนามทุกนามที่ได้รับการตั้งชื่อขึ้นมาเป็นเพราะความสุขที่ทรงตั้งไว้เบื้องหน้าของพระองค์คือการจะทรงนำบุตรมากมายเข้ามายังพระสิริจึงทำให้พระองค์ทรงทนต่อกางเขนและทรงดูหมิ่นความอับอายได้ความโศกเศร้าและความอับอายนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ใครจะเข้าใจแต่ถึงกระนั้นความสุขและเกียรติศักดิ์ศรีกลับยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ตามแบบพระฉายาของพระองค์จิตใจทุกดวงมีรอยประทับที่สมบูรณ์ของพระเจ้าและใบหน้าทุกหน้าสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขาพระองค์ทรงเห็นผลลัพธ์ความยากลำบากของจิตวิญญาณของพระองค์ที่เกิดขึ้นในตัวพวกเขาและพระองค์ทรงรู้สึกพอพระทัยหลังจากนั้นในพระสุรเสียงที่ดังไปถึงฝูงชนที่รวมตัวกันอยู่ซึ่งมีทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรมนั้นพระองค์ทรงประกาศว่า“ดูเถิดผู้ที่เราได้ไถ่มาด้วยพระโลหิตของเราเพื่อเขาเหล่านี้เราได้ผ่านความทุกข์ยากลำบากเพื่อเขาเหล่านี้เราได้สิ้นพระชนม์เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มาอาศัยอยู่กับเราตลอดชั่วนิรันดร์กาล”และบทเพลงแห่งการสรรเสริญที่มาจากเหล่าคนที่สวมเสื้อคลุมสีขาวดังขึ้นไปถึงรอบพระบัลลังก์ว่า“พระเมษโปดกผู้ปลงพระชนม์แล้วนั้นทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพทรัพย์สมบัติพระปัญญาพระกำลังพระเกียรติพระสิริและคำสดุดี” วิวรณ์ 5:12 {GC 671.1} {GCth17 580.1}

ถึงแม้ซาตานจะถูกฝืนใจให้ยอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าและก้มศีรษะลงคำนับต่อความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ก็ตามแต่อุปนิสัยของมันยังคงไม่เปลี่ยนแปลงวิญญาณของการกบฏที่เหมือนกับคลื่นเชี่ยวกราดระเบิดขึ้นมาอีกด้วยความบ้าคลั่งอันเต็มล้นมันตัดสินใจที่จะไม่ยอมแพ้ในความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่นี้ถึงเวลาแล้วที่มันต้องดิ้นรนอย่างสิ้นหวังเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านกษัตริย์แห่งสวรรค์มันวิ่งกรูเข้าไปในท่ามกลางสมุนของมันและพยายามดลใจพวกเขาด้วยความเกรี้ยวกราดของมันเองและมันปลุกระดมพวกเขาให้ทำสงครามทันทีแต่ในบรรดาคนจำนวนเป็นล้านๆนับไม่ถ้วนที่มันเคยล่อลวงให้กบฏนั้นบัดนี้ไม่มีผู้ใดยอมรับความยิ่งใหญ่ของมันแล้วอำนาจของมันมาถึงจุดสิ้นสุดจิตใจของคนชั่วนั้นเต็มไปด้วยความเกลียดชังพระเจ้าเช่นเดียวกับที่ซาตานเกลียดชังแต่พวกเขามองเห็นแล้วว่ากรณีของตนเองนั้นตกอยู่ในสภาพสิ้นหวังพวกเขาไม่อาจเอาชนะพระยาห์เวห์ได้ความโกรธของพวกเขาจึงพุ่งเข้าใส่ซาตานรวมถึงคนเห

ล่านั้นที่เคยเป็นตัวแทนของมันในการหลอกลวงและด้วยความโกรธเยี่ยงผีร้ายพวกเขาหันไปต่อสู้กับตัวแทนเหล่านั้น {GC 671.2} {GCth17 580.2}

พระยาห์เวห์ตรัสว่า“เพราะเจ้าถือว่าความคิดเจ้าเป็นเหมือนความคิดพระเจ้าดังนั้นดูสิเราจะนำคนต่างด้าวมาสู้เจ้าเป็นพวกทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติเขาจะชักดาบออกสู้กับความงามแห่งปัญญาของเจ้าและลบหลู่สง่างามราศีของเจ้าพวกเขาจะผลักเจ้าลงไปที่ในหลุมมรณะแล้วเจ้าจะตายอย่างคนถูกฆ่าที่ใจกลางทะเล””เราขับเจ้าไปจากภูเขาของพระเจ้าอย่างไร้เกียรติและเครูบผู้พิทักษ์นั้นก็ขับเจ้าออกไปจากท่ามกลางศิลาเพลิง...เราเหวี่ยงเจ้าลงบนดินแล้วเราให้เจ้าถูกกษัตริย์ทั้งหลายมองอย่างดูแคลน...เราทำให้เจ้ากลายเป็นเถ้าถ่านบนพื้นโลกในสายตาของทุกคนที่เห็นเจ้า...เจ้าสูญสิ้นไปอย่างน่าครั่นคร้ามและจะไม่ดำรงต่อไปเป็นนิตย์” เอเสเคียล 28:6-8, 16-19 {GC 672.1} {GCth17 580.3}

“รองเท้าทหารทุกคู่ที่กระทืบจนสั่นสะเทือนและเสื้อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิตจะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ”

“พระยาห์เวห์ทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้นและทรงพระพิโรธต่อกองทัพทั้งหมดของเขาพระองค์ทรงทำลายพวกเขาและทรงมอบให้แก่การฆ่าฟัน””พระองค์จะทรงเทถ่านเพลิงและไฟกำมะถันใส่คนอธรรมลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนที่เขาได้รับ” อิสยาห์ 9:5; 34:2; สดุดี11:6;

ไฟจากพระเจ้าลงมาจากสวรรค์โลกถูกทำลายอาวุธต่างๆที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของมันถูกดึงออกมาเปลวเพลิงเผาผลาญระเบิดออกมาจากเหวลึกที่เปิดกว้างก้อนหินลุกเป็นไฟวันนั้นมาถึงแล้วคือวันที่ถูกเผาผลาญเหมือนเตาอบโลกธาตุสลายไปด้วยไฟและแผ่นดินกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่บนนั้นถูกเผาจนหมดสิ้นมาลาคี 4:1 2 เปโตร 3:10

ดูประหนึ่งว่าพื้นผิวโลกถูกหลอมละลายกลายเป็นก้อนเดียวคือเป็นทะเลเพลิงกว้างใหญ่ที่เดือดพล่านมันเป็นเวลาแห่งการพิพากษาและความหายนะของคนอธรรม“พระยาห์เวห์ทรงมีวันเพื่อการแก้แค้นมีปีแห่งการตอบแทนเพื่อกรณีพิพาทของศิโยน” อิสยาห์ 34:8 {GC 672.2} {GCth17 580.4}

คนชั่วได้รับการตอบแทนของเขาในแผ่นดินโลกสุภาษิต 11:31 “พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า [พวกเขา]จะเป็นเหมือนตอข้าววันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมดจนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” มาลาคี4:1;บางคนถูกทำลายไปในชั่วพริบตาในขณะที่คนอื่นๆต้องทนทุกข์หลายวันทุกคนได้รับโทษ “ตามการกระทำของเขา” อิสยาห์ 59:18

บาปทั้งหลายของคนชอบธรรมถูกย้ายไปไว้ที่ซาตานมันไม่เพียงแต่ต้องทนทุกข์สำหรับการกบฏของตัวมันเองเท่านั้นแต่รวมถึงบาปทั้งหมดที่มันเป็นต้นเหตุให้ประชากรของพระเจ้าทำลงไปด้วยโทษที่มันรับจะรุนแรงกว่าของผู้ที่ถูกมันล่อลวงหลังจากที่คนทั้งหมดซึ่งตกเป็นเหยื่อการหลอกลวงของมันต้องพินาศไปหมดทุกคนแล้วมันยังคงอยู่และรับความทรมานต่อไปอีกในที่สุดเปลวไฟแห่งการชำระจะทำลายคนชั่วไปจนหมดสิ้นรวมทั้งรากและกิ่งด้วยคือทั้งซาตานผู้เป็นรากและผู้ติดตามของมันซึ่งเป็นกิ่งการลงโทษเต็มขนาดของธรรมบัญญัตินั้นมาถึงแล้วคำเรียกร้องขอความยุติธรรมก็ได้รับการตอบสนองแล้วทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกซึ่งเฝ้ามองอยู่ร้องประกาศถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์ {GC 673.1} {GCth17 581.1}

ผลงานแห่งการทำลายของซาตานจบสิ้นไปตลอดกาลตลอดระยะเวลาหกพันปีที่ผ่านมามันกระทำการตามความมุ่งหมายของมันซึ่งทำให้โลกเต็มไปด้วยความทุกข์และเป็นเหตุให้ทั่วทั้งจักรวาลได้รับความโ

ศกเศร้าทุกๆสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมาต่างร้องคร่ำครวญและทุกข์ระทมร่วมกันด้วยความเจ็บปวดบัดนี้สิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างมานั้นได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากการเป็นอยู่ของซาตานและจากการทดลองของมันไปตลอดกาล"ทั่วทั้งโลกก็หยุดพักและสงบอยู่เขาทั้งหลายโห่ร้องด้วยความยินดี" อิสยาห์ 14:7 และเสียงโห่ร้องแห่งการสรรเสริญและชัยชนะได้ลอยขึ้นจากจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีต่อพระองค์ "เสียงเหมือนอย่างเสียงมหาชนเหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลายและเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องกึกก้องว่าฮาเลลูยาเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครอบครองอยู่" วิวรณ์ 19:6 {GC 673.2} {GCth17 581.2}

ในขณะที่แผ่นดินโลกถูกไฟแห่งการทำลายเผาอยู่นั้นบรรดาผู้ชอบธรรมอยู่อย่างปลอดภัยในนครศักดิ์สิทธิ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในการเป็นขึ้นจากความตายครั้งแรกนั้นความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือพวกเขาในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญสำหรับคนชั่วแต่สำหรับประชากรของพระองค์แล้วพระองค์ทรงเป็นทั้งดวงอาทิตย์และโล่ป้องกันวิวรณ์ 20:6 สดุดี 84:11 {GC 673.3} {GCth17 581.3}

"ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว"วิวรณ์21:1;เพลิงที่เผาผลาญคนชั่วนั้นชำระโลกให้บริสุทธิ์ร่องรอยแห่งคำสาปแช่งทั้งหมดถูกกำจัดทิ้งไปไม่มีนรกที่มีไฟเผาอยู่ตลอดกาลที่คอยเตือนถึงผลน่ากลัวของบาปอยู่เบื้องหน้าผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้ว {GC 674.1} {GCth17 582.1}

สิ่งเตือนใจเพียงอย่างเดียวที่หลงเหลืออยู่คือพระผู้ไถ่ของเราจะยังคงมีเครื่องหมายของการตรึงกางเขนติดตัวอยู่ตลอดไปบาดแผลบนพระเศียรของพระองค์ที่สีข้างของพระองค์ที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์เป็นร่องรอยเดียวของความโหดเหี้ยมของบาปที่ยังคงเหลืออยู่ผู้เผยพระวจนะกล่าวในขณะที่เฝ้ามองเห็นพระคริสต์ในพระสิริของพระองค์ว่า"พระรัศมีของพระองค์ดังแสงสว่างมีลำแสงแวบมาจากพระหัตถ์ของพระองค์ที่นั่นพระองค์ทรงซ่อนฤทธานุภาพของพระองค์"ฮาบากุก 3:4สีข้างที่ถูกแทงซึ่งมีเลือดแดงก่ำไหลเป็นทางออกมานั้นได้นำมนุษย์กลับมาคืนดีกับพระเจ้านั่นคือพระสิริของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นที่ "ซ่อนฤทธานุภาพของพระองค์"

"อานุภาพที่จะช่วยให้รอด"อิสยาห์63:1;เนื่องจากการเสียสละพระองค์เองเพื่อการไถ่บาปนั้นพระองค์จึงทรงมีกำลังเข้มแข็งที่จะกระทำการยุติธรรมแก่ผู้ที่ดูแคลนพระเมตตาของพระเจ้าได้และเครื่องหมายแห่งความอัปยศของพระองค์เป็นเกียรติยศสูงสุดของพระองค์ตลอดทุกยุคชั่วนิรันดรนั้นบาดแผลแห่งคาลวารีจะแสดงออกถึงการสรรเสริญและประกาศถึงอำนาจของพระองค์ {GC 674.2} {GCth17 582.2}

"โอหอคอยที่เฝ้าฝูงสัตว์เอ๋ยเจ้าผู้เป็นเขาแห่งบุตรีศิโยนราชอำนาจจะมาสู่เจ้าอาณาจักรดั้งเดิมจะกลับมา"มีคาห์4:8เวลานั้นมาถึงแล้วซึ่งเป็นเวลาที่เหล่ามนุษย์ผู้บริสุทธิ์เคยคอยเฝ้ามองด้วยความคาดหวังไปในภาภาคหน้านับตั้งแต่วันที่กระบี่เพลิงได้ขวางกั้นมนุษย์คู่แรกจากสวนเอเดนเป็นเวลา "รับมรดกของเราจนกว่าคนของพระเจ้าจะได้รับการไถ่" เอเฟซัส 1:14

โลกซึ่งแต่เดิมได้ทรงโปรดมอบให้มนุษย์เพื่อเป็นแผ่นดินของเขาและถูกมนุษย์ทรยศให้ตกไปอยู่ในมือของซาตานและถูกศัตรูยึดครองมาเนิ่นนานนั้นถูกนำกลับคืนมาโดยแผนการยิ่งใหญ่แห่งการทรงไถ่บาปทุกสิ่งที่เคยสูญหายไปเนื่องจากบาปก็ถูกนำกลับคืนมา"พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์..ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้พระองค์ทรงสถาปนามันไว้พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างมันให้ว่างเปล่าพระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย"อิสยาห์45:18แผนการดั้งเดิมของพระเจ้าในการสร้างโลกขึ้นมานั้นก็สำเร็จจริงแล้วด้วยการให้เป็นที่พักอาศัยของผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาป"คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินเป็นมรดกและอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์" สดุดี 37:29 {GC 674.3} {GCth17 582.3}

ความวิตกกังวลในเรื่องการจัดหามรดกในอนาคตซึ่งดูเหมือนเป็นเชิงวัตถุมากเกินไปนั้นส่งผลให้คนมากมายทำความจริงของการมองว่าเป็นบ้านของเรากลายเป็นเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณไปเลยพระคริสต์ประทานความมั่นใจให้แก่สาวกของพระองค์ว่าพระองค์เสด็จไปเพื่อจัดเตรียมคฤหาสน์หลายแห่งในพระนิเวศของพระบิดาให้แก่เขาทั้งหลายยอห์น14:2KJVผู้ที่รับคำสอนในพระวจนะของพระเจ้าจะไม่เป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยเกี่ยวกับสวรรค์เบื้องบนและถึงกระนั้น"สิ่งที่ตาไม่เห็นหูไม่ได้ยินและสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์"1โครินธ์2:9;ภาษามนุษย์นั้นไม่เพียงพอที่จะบรรยายถึงบำเหน็จของผู้ชอบธรรมได้มีเพียงผู้ที่เห็นเท่านั้นจึงจะเข้าใจสมองอันจำกัดของมนุษย์ไม่สามารถหยั่งรู้รัศมีภาพของสวรรค์ของพระเจ้าได้ {GC 674.4} {GCth17 582.4}

พระคัมภีร์เรียกมรดกของผู้ที่ได้รับความรอดว่า "เมือง" ฮีบรู 11:14-16 ณที่นั่นพระผู้เลี้ยงแห่งสวรรค์ทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังน้ำแห่งชีวิตต้นไม้แห่งชีวิตออกผลทุกเดือนและใบของต้นนั้นจะรับใช้ประชาชาติที่นั่นมีลำธารหลายสายซึ่งไหลอยู่ชั่วนิรันดร์ใสดั่งแก้วและข้างลำธารจะมีต้นไม้ที่โบกกิ่งไสวไปมาซึ่งทอดร่มเงาบนทางเดินที่ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงไถ่ให้รอดแล้วที่นั่นมีพื้นราบอันกว้างใหญ่ที่โค้งขึ้นไปเป็นเนินเขาอันงดงามและภูเขาของพระเจ้ายืนตระหง่านอยู่ด้านหลังบนพื้นราบอันสงบข้างธารน้ำที่มีชีวิตเหล่านั้นประชากรของพระเจ้าซึ่งแสวงหาและเดินทางมาเนิ่นนานจะได้พบบ้านพักอาศัยที่นั่น {GC 675.1} {GCth17 583.1}

"ชนชาติของข้าพเจ้าจะอาศัยในที่อยู่แห่งสันติสุขในบ้านเรือนปลอดภัยและในที่พักสงบ" "จะไม่ได้ยินถึงความรุนแรงในแผ่นดินของเจ้าอีกและไม่ได้ยินถึงการล้างผลาญหรือการทำลายในเขตแดนของเจ้าเจ้าจะเรียกกำแพงเจ้าว่าความรอดและเรียกประตูเมืองเจ้าว่าการสรรเสริญ" "พวกเขาจะสร้างบ้านและเข้าอยู่ในนั้นเขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมันพวกเขาจะไม่สร้างบ้านแล้วคนอื่นได้เข้าอาศัยอยู่เขาจะไม่ปลูกสวนแล้วคนอื่นได้กิน......ผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานจากมือของเขาไปนาน" อิสยาห์ 32:18; 60:18; 65:21, 22 {GC 675.2} {GCth17 583.2}

ณที่นั่น"ถิ่นทุรกันดารและพื้นดินแห้งแล้งจะยินดีที่ราบแห้งแล้งจะเปรมปรีดิ์และผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่น"."ต้นสนสามใบจะงอกขึ้นแทนต้นหนามต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้นแทนต้นไมยราบและมันจะเป็นอนุสรณ์แด่พระยาห์เวห์เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ที่จะไม่ถูกตัดออกเลย"

"สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะและเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะลูกโคกับสิงโตหนุ่มจะหากินอยู่ด้วยกันและเด็กเล็กๆจะนำมันไป""จะไม่มีการทำให้เจ็บปวดหรือการทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา" อิสยาห์ 35:1; 55:13; 11:6, 9 {GC 675.3} {GCth17 583.3}

ความเจ็บปวดจะไม่มีในบรรยากาศของสวรรค์จะไม่มีน้ำตาอีกต่อไปไม่มีขบวนแห่ศพไม่มีเครื่องหมายแสดงการไว้ทุกข์"ความตายจะไม่มีอีกต่อไปการโศกเศร้าการร้องไห้และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไปเพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว""ไม่มีชาวเมืองคนไหนจะพูดว่า'ข้าป่วยอยู่'ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับการอภัย" วิวรณ์ 21:4 อิสยาห์ 33:24 {GC 676.1} {GCth17 584.1}

กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะอยู่ที่นั่นเป็นเมืองหลวงของโลกใหม่ที่ได้รับเกียรติ"ท่านจะเป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์พระเจ้าของท่าน""ใสสว่างเหมือนอย่างอัญมณีเหมือนอย่างพลอยสีเขียวที่ใสดังแก้วผลึก"."ประชาชาติต่างๆจะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้นและกษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น"พระเจ้าตรัสว่า"เราจะเปรมปรีดิ์เพราะเยรูซาเล็มและชื่นบานเพราะประชากรของเรา""ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้วและพระองค์จะประทับกั

บเขาทั้งหลายพวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์พระเจ้าเองจะสถิตกับเขาและจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” อิสยาห์ 62:3 วิวรณ์ 21:11, 24 อิสยาห์ 65:19 วิวรณ์ 21:3 TKJV {GC 676.2} {GCth17 584.2}

ในนครของพระเจ้านั้น“กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป”ไม่มีผู้ใดต้องการหรืออยากพักผ่อนการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าหรือการถวายสรรเสริญพระนามของพระองค์ไม่สร้างความเหน็ดเหนื่อยเราจะรู้สึกถึงความสดชื่นของยามเช้าตลอดไปและจะอยู่ห่างไกลตลอดไปจากช่วงเวลาท้ายของวัน“เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย”วิวรณ์22:5;รัศมีเจิดจ้าซึ่งไม่ทำให้แสบตาจะเข้ามาแทนที่แสงของดวงอาทิตย์แต่กระนั้นแสงนั้นจะสว่างกว่าแสงในยามเที่ยงวันของเราพระสิริของพระเจ้าและของพระเมษโปดกเต็มล้นปกคลุมเมืองบริสุทธิ์ด้วยแสงที่ไม่เลือนหายไปผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะเดินในความสว่างจ้าที่ปราศจากดวงอาทิตย์ของกลางวันตลอดกาล {GC 676.3} {GCth17 584.3}

“ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้นเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุดและพระเมษโปดกเป็นพระวิหารในนครนั้น”วิวรณ์21:22;ประชากรของพระเจ้าได้รับสิทธิพิเศษที่จะสนทนาอย่างเปิดเผยกับพระบิดาและพระบุตร“เวลานี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก” 1 โครินธ์13:12;เรามองเห็นพระฉายาของพระเจ้าสะท้อนออกมาดั่งกระจกเงาจากธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้างและในการจัดการของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์แต่ต่อจากนี้เราจะเห็นพระองค์ตัวต่อตัวโดยไม่มีม่านขวางกั้นเลยเราจะยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์และเห็นพระสิริบนพระพักตร์ของพระองค์ {GC 676.4} {GCth17 584.4}

ที่นั่นผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปจะได้รู้จักพระองค์เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงรู้จักพวกเขาที่นั่นความรักและความเห็นใจที่พระเจ้าเองทรงปลูกฝังลงในจิตวิญญาณจะได้พบกับการฝึกฝนอย่างแท้จริงและหวานชื่นที่สุดการสนทนาอันบริสุทธิ์กับสิ่งมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายชีวิตทางสังคมซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับทูตสวรรค์ผู้ประเสริฐและกับเหล่าผู้ซื่อสัตย์จากตลอดทุกยุคซึ่งได้ชำระเสื้อคลุมของพวกเขาและทำให้ขาวด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดกความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อม “ทุกตระกูลในสวรรค์ [และ] บนแผ่นดินโลก” (เอเฟซัส 3:15) สิ่งเหล่านี้ประกอบกันขึ้นเป็นความสุขของผู้ที่ถูกไถ่จากบาป {GC 677.1} {GCth17 585.1}

ณที่แห่งนั้นสมองอันเป็นอมตะจะใคร่ครวญด้วยความสุขใจอย่างไม่มีวันจางหายถึงความมหัศจรรย์ของอำนาจแห่งการทรงสร้างและความลึกลับของความรักแห่งการไถ่ให้พ้นจากบาปจะไม่มีศัตรูผู้โหดเหี้ยมและการหลอกลวงเพื่อล่อลวงให้ลืมพระเจ้าอวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะพัฒนาขึ้นมาและความสามารถก็เพิ่มขึ้นการแสวงหาความรู้จะไม่ทำให้สมองอ่อนเปลี้ยหรือใช้พลังงานไปจนหมดสิ้นณที่นั่นกิจการงานยิ่งใหญ่ที่สุดจะดำเนินต่อไปความปรารถนาอันสูงส่งที่สุดจะก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ความมุ่งหวังที่สูงที่สุดจะสำเร็จและก็ยังจะมีความสูงส่งใหม่ๆที่จะให้พิชิตมีความมหัศจรรย์ใหม่ๆที่จะให้ชื่นชมมีความจริงใหม่ๆที่จะให้ทำความเข้าใจมีสิ่งใหม่ๆที่จะก่อให้เกิดพลังอำนาจของจิตใจจิตวิญญาณและร่างกาย {GC 677.2} {GCth17 585.2}

สมบัติทั้งหมดของจักรวาลจะถูกเปิดออกให้แก่คนของพระเจ้าที่ได้รับการไถ่จากบาปได้ศึกษาเมื่อไม่ถูกความตายผูกมัดไว้แล้วพวกเขาจึงบินด้วยปีกซึ่งไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยไปยังโลกที่ไกลโพ้นออกไปซึ่งเป็นโลกที่ตัวสั่นด้วยความโศกเศร้าเมื่อเห็นภาพความทุกข์โศกเศร้าของมนุษย์และร้องเพลงแห่งความชื่นชมเมื่อทราบข่าวของจิตวิญญาณที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วด้วยความสุขใจที่ไม่อาจเปล่งออกมาเป็นวาจาได้นั้น

บุตรทั้งหลายของโลกก้าวเข้าสู่ความสุขและสติปัญญาของผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาปพวกเขาแบ่งปันทรัพย์สมบัติแห่งปัญญาและความเข้าใจที่ได้รับเพิ่มมาตลอดทุกยุคจากการไตร่ตรองถึงพระหัตถกิจของพระเจ้าพวกเขามองด้วยสายตาที่ไม่พร่ามัวและเห็นรัศมีภาพของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาคือดวงอาทิตย์และดวงดาวและระบบทั้งปวงทุกอย่างอยู่ในลำดับที่ถูกกำหนดไว้โคจรเป็นวงกลมรอบพระบัลลังก์ของพระเจ้าพระนามของพระเจ้าจารึกอยู่ในทุกสิ่งนับตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดจนถึงสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดและในทั้งหมดนั้นอำนาจของพระองค์จะปรากฏให้เห็นอย่างบริบูรณ์ {GC 677.3} {GCth17 585.3}

ในขณะที่เวลาแห่งนิรันดร์กาลแล่นผ่านไปจะเปิดเผยให้เห็นพระเจ้าและพระคริสต์ด้วยพระสิริที่เพิ่มมากขึ้นและงามสง่าอย่างอุดมมากขึ้นในขณะที่ความรู้เพิ่มมากขึ้นนั้นความรักและความเคารพบูชาและความสุขก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกันมนุษย์ยิ่งเรียนรู้จักพระเจ้ามากขึ้นเท่าไรพวกเขาก็จะชื่นชมพระลักษณะของพระองค์มากยิ่งขึ้นเท่านั้นเมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นความไพบูลย์ของการทรงไถ่บาปและความสำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์ใจของความขัดแย้งยิ่งใหญ่กับซาตานแล้วจิตใจของผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดแล้วจะสั่นรัวด้วยความภักดีอันแรงกล้าและด้วยความสุขอันล้นเหลือมากยิ่งขึ้นพวกเขาดีดพิณทองคำและเสียงของคนนับแสนๆล้านๆก็ร่วมกันเปล่งเสียงร้องสรรเสริญอย่างยิ่งใหญ่ {GC 678.1} {GCth17 586.1}

“แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดทั้งในสวรรค์บนแผ่นดินโลกใต้แผ่นดินโลกในมหาสมุทรและทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้นร้องว่าขอให้คำสดุดีพระเกียรติพระสิริและอานุภาพจงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งและแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์” วิวรณ์ 5:13 {GC 678.2} {GCth17 586.2}

ความขัดแย้งยิ่งใหญ่สิ้นสุดลงแล้วบาปและคนบาปไม่มีอีกต่อไปจักรวาลทั้งหมดสะอาดบริสุทธิ์ชีพจรหนึ่งเดียวแห่งความปรองดองและความชื่นชมยินดีเต้นผ่านสรรพสิ่งทั้งปวงที่ได้ทรงสร้างชีวิตและความสว่างและความชื่นบานหลั่งไหลมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั่วทั้งห้วงอวกาศอันไร้ขอบเขตจากอะตอมที่เล็กที่สุดไปจนถึงโลกที่ใหญ่ที่สุดนั้นทุกสิ่งทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตในความงามที่ไม่ถูกเงามืดบดบังและความยินดีอันสมบูรณ์ของพวกเขาต่างร่วมกันประกาศว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก {GC 678.3} {GCth17 586.3

รอการสิ้นสุด

